

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய புராணம்

என்று வழங்குகிற

திருத்தொண்டர்புராணம்.

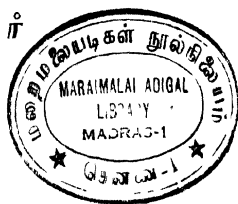
சேக்கிழார் நாயனார்

அருளிச்செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

காஷீக்காலம்மையார்புராணம்வரையில் பரிசோதித்து

எழுதப்பட்ட சூசனத்தோடு

மேற்படியும்.

பொன்னம்பலபிள்வன்யால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பதிப்பு.

சாதாரணவரு கார்த்திகைமீ.

இதன்விலை ரூபா - ௩.

(Copyright Registered.)

சூ சீ ப த் தி ர ம்.

புராணம்.	பக்கம்.
திருமுறைகண்டபுராணம்.	க
திருத்தொண்ட்புராணசாரம்.	எ
திருப்பதிகக்கோவை.	கஅ
திருப்பதிகக்கோவை.	உ௦
அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்திருநட்சத்திரம்.	உஉ
திருத்தொண்டத்தொகை.	உச
திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி.	உஎ
திருத்தொண்டர்திருநாமக்கோவை.	நக
சேக்கிழார்திருநாயனார்புராணம்.	சக

முதற்தாண்டம்.

புராணம்.	பக்கம்.	புராணம்.	பக்கம்.
பாயிரம்.	எ	அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.	கசஉ ௧௨
க. திருமலைச்சுக்கம்.		ஆளுபநாயனார்புராணம்.	கசடு ௧௧
திருமலைச்சிறப்பு.	அ	ச. மும்மையாலுலகாண்டசருக்கம்.	
திருநாட்டுச்சிறப்பு.	கஅ	மூர்த்தநாயனார்புராணம்.	கடுக ௧௪
மறந்திகண்டபுராணம்.	உஉ	முருகநாயனார்புராணம்.	கடுஅ ௧௫
திருக்கூட்டச்சிறப்பு.	நக	உருத்திரபகபதிநாயனார்புராணம்.	ககக ௧௬
கடித்தாட்டுகொண்டபுராணம்.	நந	திருநாளைப்போவாரநாயனார்புராணம்.	அதிசு ௧௭
உ. தில்லைவாழந்தணர்சருக்கம்.		திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.	ககக ௧௮
தில்லைவாழந்தணர்புராணம்.	நச	சண்டேசுரநாயனார்புராணம்.	கஅந ௧௯
திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.	கச	ரு. திருகின்மரசருக்கம்.	
புயற்பகைநாயனார்புராணம்.	எக	திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.	ககக ௨௦
இளையாண்டகுடிமாறநாயனார்புராணம்.	எஎ	குலச்சிறைநாயனார்புராணம்.	உசடு ௨௧
மெய்ப்பொருளுயனார்புராணம்.	அஉ	பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்புராணம்.	உசஅ ௨௨
விறனமிண்டநாயனார்புராணம்.	அச	காரைக்காலம்மையார்புராணம்.	உந௦ ௨௩
அமர்ந்திருநாயனார்புராணம்.	அக	அப்பூதியடிகளுயனார்புராணம்.	உடுஎ ௨௪
ஃ. ந. இலைமலிந்தசருக்கம்.		திருநீலநக்கநாயனார்புராணம்.	உகக ௨௫
ஏறிபத்தநாயனார்புராணம்.	கச	நமிநந்தியடிகளுயனார்புராணம்.	உகடு ௨௬
ரானுநாதநாயனார்புராணம்.	க௦உ		
சண்ணப்பநாயனார்புராணம்.	க௦அ		
குங்குலியக்கலையநாயனார்புராணம்.	கந௩		
மானக்கஞ்சீரநாயனார்புராணம்.	கந௪		

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருமுறைகண்டபுராணம்

கருமுறை விண்டடி யவருயு மாறநுள் கவுணியர் குலதீபர்
தருமிறை நாவுக் கரசா ருரர் தாஞ்சே மித்திடுமத்
திருமுறை கண்ட புராண முரைக்கச் சிந்தர முகனற்றுள்
ஒருமுறை யிருமுறை மும்முறை வாழ்த்தி யுவந்தன் பொடுபணிவாம்.

வேறு.

உலகமகிழ் தருசைய மீதுதோன்றி யேவாவது வருபொன்னி சூழ்சோனாட்டின்
றிலகமென விளங்குமாணி மாடவாரூர்த் தியாகேசர் பதம்பணிந்து செங்கோலோச்சி
யலகில்புகழ் பெறுராச ராசமன்ன னபயகுல சேகரன்பா லெய்துமன்ப
ரிலகுமொரு மூவரநுள் பதிகமொன்றென் றேயினிதி னுரைசெய்ய வன்பாற்கேட்டு.

கையிரண்டு முச்சிமே லேறக்கண்ணீர் கரைந்தோட மெய்ம்முழுதும் புளகம்போர்ப்ப
வையன்மலர்ப்பு பழமுளத்தேகொண்டுபோற்றியரியமுறைதேடவெங்குமிலாமையாலே
நையுமனத் தினனாகி யிருக்குங்காலை நாரையு ரினிலாதிசைவ மறையோன்பால்
வையமெலா மீடேறச் சைவம்வாழ மாமணிபோ லொருசிறுவன் வந்துதோன்றி. (உ)

வளமொடுப நயனவிதிச் சடங்கும்பூண்டு மறைமுதலாங் கலைபயின்று வருநாளீ
ன்ற, கிளர்மறையோ னேரூர்க்குச் செல்லமைந்தன் கேடில்பிதா வுரைத்தமொழிப்
படியேயந்தி, யிளமதிச்செஞ் சடைப்பொல்லாப் பிள்ளையாரை யேத்தியா ராதிப்பா
னினிதினேகி, யுளமலியன் பொடிதிருமஞ் சனமுன்னொரு முரியவெலாஞ் செய்துநிவே
தனமுன்வைத்து. (ங)

எம்பெருமா னமுதுசெய வேண்டுமென்ன விறைஞ்சிடவு மமுதுசெயா திருப்பக்கண்டு
வெம்பியுளீ மேதேனுந் தவறிங்குண்டோ வேழமுக னேயடியே னிவேதித்திட்ட
பம்பமுத முண்ணுத தென்னையென்னப் பரிந்துதலை தனைமோதப் புகுங்காலெம்மா
னம்பிபொறு வெனத்தித்தவ் வமுதமெல்லா நன்கருந்த வுவந்துநம்பி நவில்வதானுன்.

எங்கையே யினியடியேன் பள்ளிக்கேகி லெங்கடே சிகனடிப்பா னுதலாலே
சந்தமறை முதற்கலைக ணீயேயோதித் தரல்வேண்டு மெனவேழ முகத்தோன்று
மந்தமற வோதுவிக்க வோதிநம்பி மகிழ்ந்தனன் றதுபோல மந்தைநாளும்
விறந்தையொடு நிகழநம்பி யாண்டார்நம்பி மேவியிருந் திடுஞ்செய்தி வேந்தன்கேளா.

செல்வயிற் திருநாரை யூரின்மேவுஞ் சிவனளித்த மதகரிக்குச் சிந்தைகூர்ந்து
நல்லபுக னுடையீரம்பி யாண்டார்நம்பி நண்பினொடு நிவேதிப்பான் ழுதரயிக்க

வெல்லையில்வா ஸைக்கனிகே னவலோடப்ப மெள்ளுண்டையிலுலகோடுடுக்கவென்
றே, மல்லன்மிகு சேனையுட னிராசராச மன்னவனு மந்நகரில் வந்துசேர்ந்தான். (சு)

ஆங்கதனுக் கந்நகரி லிடம்போதாம லயல்குழப் பதின்காதவகலவெல்லை, மாங்
கனீவா ஸைக்கனிகள் வருக்கையாவும் வந்தனவவ் வெல்லையெல்லா மருவவைத்துப்,
பாங்கினுட னம்பிதாள் பணிந்து மன்னன் பலகனிகள் கொணர்ந்தவெலாம் பகர்ந்து
போற்றி, மீங்கிதனைப் பொல்லாத பிள்ளையாருக் கிப்பொழுதே நிவேதிக்க வென்று
சொன்னான். (எ)

நம்பியர சன்சொன்ன வார்த்தைகளா நன்றுனது பணியென்ன வருளர்துன்
னித், தும்பிமுக னடிபணிந்து மன்னனிங்குத் தொகுத்தனநீ யழுதுசெய வேண்டுமெ
ன்னக், கம்பமதக் களிற்றுமுகத் தானுமங்குக் கருத்தினுட னம்பியுரைக் கிசைந்துகா
ட்ட, விம்பரினில் வந்தனநாற் சுத்திசெய்தே யிருந்தவெலாம் படைக்கவவ னேற்றல்
செய்தான். (அ)

புகர்முகக்கை புறப்படவே படைத்தவெல்லாம் புகுந்தவிட மறியாமற் போனபின்னை
யகநெகிழ மெய்யரும்பிக் கண்ணீர் வார நம்பிகழ லன்பினு லரசன்போற்றி
மிகவுமொரு விண்ணப்ப மடியேற்குண்டு வேதியனேகேள் என்றுவிளம்புவான்மெய்ப்
புகழதுசேர் மூவர்தமிழ்தொண்டர்செய்திபூதலத்திலிவளங்கவெனப்போற்றினீரூன்.

அந்தவுரை கேட்டலுமங் கரசன்நன்னை நம்பிமகிழ்ந் தருள்புரிவா னருள்சேர்மூவர்
செந்தமிழ்க் கிருந்தவிட மன்பருள்ளோர் செய்திக்கவ் விநாயகன்ருள் சிந்தித்தெந்தா
யந்தவகை யேதென்று கேட்டாடுலந்தை மகிழ்ந்தருளு மந்நநியை வழாதுனக்குத்
தந்திடுவன் மன்னபொறு வென்றுசொல்லித் தந்திமுகன்சந்நிதியிற்றழ்ந்துசென்றான்.

சென்றுபணிந் திபமுகத்தோன் பாதப்போன்கூச சென்னயிலவைத்து தவனருளிற்
றினேத்துச்சிந்தை, யொன்றுமற வருகிவிழி தாரைகொள்ள வுண்மையினுல் வந்தித்
தங் குவாவோன்நன்னை, யின்றமிழ்சேர் மூவர்தமி ழிருந்தவெல்லை யெல்லையில்தீர்த்
திருத்தொண்ட ரியல்புமூர்த்தி, நன்றுமருள் செய்தருள வேண்டுமென்ன நாகமுகன
ம்பிக்கு நவிலலுற்றான். (கக)

வார்த்தருட்க ணீர்சொரிய நம்பிகேட்ப வண்டமிழ்க் கிருந்தவிட மன்றுளாடுங்
கூர்ந்தவிருட்க கண்டர்புறக் கடையின்பாங்கர்க் கோலமலர்க் கைகளடையாளமாகச்
சார்ந்தனவென் றருள்செய்துதொண்டர்பேறுஞ்சாற்றுதலாற்சுகதலத்தோருளீச்சார
வார்த்தமி ழிருந்தவிட மன்பர்செய்தி யத்தையு நம்பிமனத் தருளிற்றொண்டார். (க)

கொண்டுகுல சேகரனுங் கோன்பால்வந்து குஞ்சரத்தோ னருள்செய்த கொள்
கையெல்லா, மண்டுபெருங் காதலுடன் சொல்லியந்த வண்டமிழின் பெருமைதனை
வகுத்துச்சொல்வார், கண்டபெரு மந்திரமே மூவர்பாடல் கைகாறா மந்திரங்கண்
னுதலோன்கூற, லெண்டுகையுஞ் சிவனருளைப் பெறுதற்காக விம்மொழியின் பெரு
மையை யா னியம்பக்கேளீ. (கங)

சேடர்மலி காழிநகர் வேந்தர்தாமுந் தேவர்புகழ் திருத்தோணிச் சிவனுர்பங்கிற்
பீடுடைய வுமைமூலைப்பூ லுருளாலுண்டு பிஞ்ஞகனைச் சின விடையமீற் றெடுக்கக்கண்டு

தோடுடைய செவியன்முதற் கல்லூரென்னுந் தொடைமுடிவாப் பரசமுயத் தொகை
கண்மாளப், பாடினார் பதிகங்கள் பாவினொன்றும்பதினாறுயிரமுள்தாப்பகருமன்றே.

திருநாவுக் கரையரெனுஞ் செம்மையாளர் தீயமணர் கிறைநீங்க வதிகைமேவுங்
குருநாமப் பரஞ்சுடரைப் பரவிச்சூலை கொடுங்கூற்று யினவென்ன வெடுத்துக்கோதி
லொருமானைத் தரிக்குமேரு வரையுங்காறு மொருநாற்பத் தொன்பதினா யிரமதாகப்
பெருநாமப் புகலூரிற் பதிகங்கூறிப் பிஞ்ஞகனா ரடியினைகள் பெற்றுளாரே. (௧௫)

பின்புசில னின்க ணாரநம்பி பிறங்குதிரு வெண்ணெய்நல்லூர்ப் பித்தாவெ
ன்னு மின்பமுதற் திருப்பதிக மூழிதோறு மீறும்புபத்தெண்ணு யிரமதாக, முன்பு
புகன் தவாரொடித்தான் மலையிற்சேர்ந்தார் முறைகளெல்லாந் திருத்திலலை மூனாந்த
ன்னி, லன்றவர்க்கு யிலச்சினையால் வைத்தார்மன்ன வாராய்ந்து தருகவென வருளிச்
செய்தார். (௧௬)

அருமறையைச் சிச்சிலிபண் டருந்தத்தேடி மதுபோலன் றிதுவென்று முளதாறு
ண்மைப், பரபதமுந் தற்பரமும் பரனையென்றிப் பலரிலலை யென்றெழுதும் பணுவல்
பாரி, னெரிபினைட வேவாதாற் றெதிரேயோடு மென்புக்கு முயிர்கொடுக்கு மிடு
நஞ்சாற்றுங், கரியைவனா விக்குங்கன் மிதக்கப்பண்ணுங் கராமதலை கரையிலுறக்
காற்றுங்காணே. (௧௭)

என்றென்று நம்பிக்குப் பரிவாழ்ண்மை யின்றமிழின் பெருமைதனை யியம்பக்
கேட்டிக், குன்றென்று பேருருவங் கொண்டாற்போலுங் குஞ்சரத்தோ னருளினை
யுட் கொண்டிமன்னன் மன்றினிடஞ் சென்றுமறை யோர்க்கொண்டார் வார்சடை
யோர் காவலுடை மரபோர்க்கெல்லா, நன்றெங்கள் கணபதிதன் சொல்லிதென்று
நன்மையுடன் மன்னவனாந் நவிலுங்காலை. (௧௮)

அத்தகையோர் தமிழ்மைத்த மூவாவந்தா லறைதிறக்கு மெனவுரைக்க வரசன்றாறு
மெய்த்தகுடி ரம்பலவர்க் குற்றசெல்வ விழாவெடுத்து விளம்புதமிழ் மூவர்தம்மை
யுய்த்தனிலீ தியினிலுலா வருவித்தும்பர் நாயகன்றன் கோயில்வல மாக்கியுள்ளே
சித்தமெலா முருக்குதமிழ் திருக்கைசேரச் சேர்த்தியவார் சேர்த்தனைச்செப்பிநின்றான்.

ஐயர்நடமாடுமம் பலத்தின்மேல்பா லருள்பெற்ற மூவர்தம தருள்சேர்செய்ய,கையது
வே யிலச்சினையா யிருந்தகாப்பைக் கண்டவர்க ளதிகயிப்பக் கடைவாய்நீக்கிப், பொய்
புடையோ ரறிவுதனைப் புலன்கண்மூடும் பொற்பதுபோற் போதமிகும் பாடறன்னை,
நொய்யகிது வன்மிக மூடக்கண்டு நொடிப்பளவி னிற்சிந்தை நொந்தவேந்தன். (௨௦)

பார்த்ததனைப் புறத்துய்ப்ப வுரைத்துமேலே படிந்திருந்தமன்மலையைச்சேர்த்தள்ளிச்
சேர்த்ததில தயிலமலி கும்பங்கொண்டு செல்லுநனை யச்சொரிந்து திருவேடெல்லா
மார்த்தவரு ளதனாலே யெடுத்துநோக்க வலகிலா வேடுபழு தாக்ககண்டு
தீர்த்தமுடிக் கணிபரனே பரனையென்னச் சிந்தைதளர்ந் திருகணிர் சோரநின்றான்.()

ஏந்துபுகழ் வளவனிவ்வா றன்பினாலே யிடர்க்கடலின் கரைகாணு தினைபுங்காலைச்
சார்ந்தமலை மகீன்கொழுந னருளால்வேதச் சைவநெறித் தலைவரெனு மூவர்பாடல்
வேய்ந்தனபோன் மண்மூடச்செய்தேயிண்டுவேண்டுவனவைத்தோமென்றுலகி லுள்ள
மாந்தரொடி மன்னவனுங் கேட்டுமாற்றால் வானகத்தி லோரோசை டுய்முந்ததன்றே.

ஒன்றாகும் கார்த்தார பஞ்சமத்துக் கோரிரண்டா
நன்றான சேர்ந்தட்டாடைக்கு நவின் றுரைக்கிற்
குன்றாத புறநீர்மைக் கிரண்டாகும் கூறுமிசை
யொன்றாகக் காமரத்துக் கொன்றாகப் போற்றினார்.

உற்றவிசைக் குறிஞ்சிக்கோ ரிரண்டாக வகுத்தமைத்துப்
பற்றரிய செந்துருத்திக் கொன்றாக்கிக் கவுசிகப்பாற்
றுற்றவிசை யிரண்டாக்கித் தூயவிசைப் பஞ்சமத்துக்
கற்றவிசை யொன்றாக்கி யரனருளால் விரித்தமைத்தார்.

(௪௩)

இந்தவகை சிவன்செவிப்பா லெக்கண்ணுந் தழைத்தோங்க
வந்தமிலா வறுபத்து மூவாரு ளம்புவிமே
னந்தியிட மும்மலமு நல்லுலகோர் நீங்கியிடச்
சின்தையருட் சிவமாகத் தெளிவித்தா னருட்சென்னி.

(௪௪)

சேராருந் திருமுறைகள் கண்டதிறற்பார்த்திபனா
மேராரு மிறைவனையு மெழிலாரு நம்பியையு
மாராத வன்பினுட னடிபணிந்தங் கருள்விரவச்
சோராத காதன்மிருந் திருத்தொண்டர் பதந்துதிப்பாம்.

(௪௫)

திருமுறைகண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

மலகுபுகழ் ஷன்றெண்ட ருளாலீரத வளமருவு திருத்தொண்டத் தொகையின் வாயமை, நல்குமவகை புல்குமவகை நமபியாண்டார நமபிதிரு வந்தாதி நவின்ந வாந்நிற, பல்குநெறித் தொண்டாசீர பரவவல்ல பானமையா ரெமையாளும் பரி வாலவைத்த, செல்வமிசுந திருத்தொண்டா புராணமேவுந திருநதுபய னடியேனுஞ் செபபிலுறதேன. (க)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தணகயிலை யதுநீநகி நாவலூராவாழ சைவனூர் கட்டையனூர் தனயனூராய, மண்புகழ வருட்டுறைபா னேலைதாட்டி மணமவிலகக் கென்றெண்டா யதிகைசோநது, நண்பினுட னருளபுரிய வாநாமேவி நலங்கினரும் பரவைதோ ணயநதுவைகித, திண்குலவும் விநன்மிண்டா திறல்கண்டேக தந திருத்தொண்டத் தொகையருளாந செபபினூரே. ()

செபபலருங் குண்டையூர் நெல்லைமுகுதுத திருபுகழூர்ச் செங்கலசெழும பொன்னு ச்செயது, தப்பினமுது குன்றாதரும் பொருளாற்றிட்டுத் தடத்தெடுகதுச சங்கிலி தோள சாரநதுநாச, னொப்பிநனிக தூதுவந்தா நுடுகீறி யுறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழ நல்கி, மெய்ப்பெரிய கீளிநேறி டருளாந்சேர யேந்தருடன் வடகயிலை மேவினூரே. ()

திலைவாழந்தணர்புராணம்.

நல்லவா னவார்போற்றுக திலைமென்று ண்டுகஞ்செய பெருமானுக் கணியார் நற்பொற, றெல்லேவான மணிபெடுகத நகுரியாவீடுந துறந்தநெறி யார்தொண்டத் தொகைமுண்டாடக, திலைவாழ்ந்தணரென நெடுகதுநாதன செபபுமரு ண்டைடார் முத் தீடாபத்திக, கெல்லைகாண பரியாரொப புல்கிறுறமே யேயநதுளா ரெமையாள வாயநதுளாரே. (சு)

திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

திலைநகர வேடகோவா தூததராகிக சீண்டிலைமைத் திருநீல கண்டமென்று, சொல்லுமணை யாடனையே டனநிமறநுந் துடிபிடையா ரிடையினபந துறந்துமுத்தநு, கெல்லையிலோ டிறைவைத்து மாற்றிநாங்க ளெடுத்திலமென நியமபுமென விழிநது பொடகை, மெல்லையலா ண்டுனமுழுகி யிளமையெயதி விளங்குபுலீச சரத்தரனை மேவினூரே. (ரு)

இயற்பகைநாயனார்புராணம்.

எழிலாருங் காவிநிபபூம படடினதுது எல்லவனிக ரிடற்பகையா ரிருவார்டேட, வழலாய பிரானநூராத மறைமோருந் பாயிழையக தரவேண்டி யணையவைவன, கழலாரப பணிநதுமனைக சறபினமேனமைக காதலையக கொடுத்தமாசெய கருத் தாலவந்த, பிழைபாருந் சுற்றமெலாந துணித்துமிளப பிஞ்சுகு ரழைத்தருளப பெற்றனூரே. (சு)

இளையான் குடிமாறநாயனார்புராணம்.

மன்னயவ ளாண்டொனமை யிளசைமாறா வதுமையா னுணவுமிக மறந்துவைகி யுனருநன ளிநுணைமழையி னுணடிவேண்டி யுமபாபிரா னுணையவயு னுமுதுவித்துஞ்

அ

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

செந்நென்முனை யமுதுமனை யலக்காலாக்கிச் சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச்செய்து பன்னலொ முணவீருந்தற் கெழுந்தசோதிப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே. (1)

மெய்ப்பொருளையுர்புராணம்.

சேதிபர்நத் கோவலூர் மலாடமன்னர் திருவேட மெய்ப்பொருளாத் தெளிந்த சிந்தை, நீதியினு ருடன்பொருது தோற்றமாற்று நெடுஞ்சினமுங் கொடும்படையு நிகழாவண்ண, மாதவர்போ லொருமுறைகொண் டணுகிவாளால் வன்மைபுரிந் திடம ருண்டு வந்ததத்தன், காதலுற நமர்த்தா வென்றுநோக்கிக் கடிதகல்வித் திறைவனடி கைக்கொண்டாரே. (அ)

விறன்மிண்டநாயனுர்புராணம்.

விளங்குதிருச் செங்குன்றுர் வேளாண்டொன்மை விறன்மிண்டர் திருவாநூர் மேவுநாளில், வளங்குலவு தொண்டரடி வணங்காதேகும் வன்றெண்டன் புறகவனை வலியவாண்ட, துளங்குசடை முடியோனும் புறகென்றன்பார் சொல்லுதலு மவர் தொண்டத் தொகைமுன்பாட, வுளங்குளிர வுளதென்ற ரதனுண்ண லுவகைதர வுயர்கணத்து ளோங்கினாரே. (ஆ)

அமர்நீதிநாயனுர்புராணம்.

பழையாறை வணிகரமர் நீதியார்பாற் பரவுசிறு முனிவடிவாய்ப் பயிலுநல்லூர்க், குழைகாதர் வந்தொருகோ வணத்தைவைத்துக் கொடுத்தனை யெடுத்தொளித்துக் குளித்துவந்து, தொழிலாரு மதுவேண்டி வெகுண்டிரீர்த் துலையிலிடுங் கோவணநேர் துக்குமென்ன, வெழிலாரும் பொன்மனைவி யிளஞ்சேயேற்றி யேறினர்வா லுலகு தொழ வேறினாரே. (க)

ஸ்ரீபத்தநாயனுர்புராணம்.

திருமருவு கருநூரா னிலையார்சாத்துஞ் சிவகாமி யார்மலரைச் சிந்தபாளை யரனெறியோ ரெறிபத்தர் பாகரோடு மறவெறிய வென்னுயிரு மகற்றிரென்று புரவலனா் கொடுத்தபடை யன்பால்வாங்கிப்புரிந்தரிவான்புகவெழுந்தபுனிதவாக்காற் கரியினுடன் விழுந்தாரு மெழுந்தார்தாமுங் கணநாத ரதுகாவல் கைக்கொண்டாரே. (க0)

ஏனுதிநாதநாயனுர்புராணம்.

ஈழக் குலச்சான்று ரெயினனார்வா மேனாதி நாதனு ரிறைவனீற்றைத் தாழத் தொழுமரபார் படைகளாற்றுந் தன்மைபெறு வதிசூரன் சமரிற்றேற்று வாழத் திருநீறு சாத்தக்கண்டு மருண்டார் தெருண்டார் கைவாள்விடாரநேர் வீழக் களிப்பார்போ னின்றேயாக்கை விடுவித்துச் சிவனருளே மேவினாரே. (க2)

கண்ணப்பநாயனுர்புராணம்.

வேடரதி பதியுடுப்பூர் வேந்தனாக விலங்கியசேய் தின்னனாற் கன்னிவேட் டைக், காடதில்வாய் மஞ்சனமுங் குஞ்சிதருமலருங் காய்ச்சினமென் றிடுதசையுங் காளத்தியார்க்குத், தேடருமன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச் சேறுகிவ கோசரியுந் தெனியவிழிப் புண்ணீ, ரோடவொரு கண்ணப்பி யொருகண்ணப்ப வொழுகவெனு மருள்கொடரு குறநின்றாரே. (க4)

குங்குலியக்கலயநாயனுர்புராணம்.

சேலமலி திருக்கடலூர்க் கலயனாராந் திகழ்மறையோர் பணிவறுமை சிதையாமுன்னே தாலியெநெற் கொளவென்று வாங்கிக்கொண்டு சங்கையில் குங்குலியத்தாற் சார்ந்த

செல்வர், ஞாலநிகழ்திருப்பனந்தானுந்நேரேநரபதியுந்தொழக்கச்சானயந்தபாடப
பாலமுத முண்டாரு மரசுமெய்திப் பரிந்தமுது செயவருள்சேர் பான்மையாரே.

மானக்கஞ்சாநாயனார்புராணம்.

கஞ்சநகர் மானக்கஞ் சாநனார்சீர்க் காதன்மகள் வதுவைமணம் காணாதன்
வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவனாகி வந்துபுகுந் தவளளக மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பஞ்சவடிக் காமென்ன வரிந்துநீட்டும் பத்தரெதிர் மறைந்திறைவன் பணித்தவாக்கா
லெஞ்சலில்வண் குழல்பெற்ற பேதைமாதை யேயர்பிரார் குதவியரு ளெய்தினாரே.()

அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.

தாவிட்கண மங்கலத்துள் வேளான் டொன்மைத் தாயனாரநாயனார் தமச்சேசெந்நெற்
றுவரிசி யெனவினைவ தவையையாகத் துறந்துணவு வடுவரிசி துளங்குகிரை, யாவினி
னைர் துடன்கொணர் வோர்கமரிந்சிந்த வழிந்தரிவான் கொண்டேட்டி யரியாமுன்னே,
மாவடுவி னெலியுமரன் கரமுந்தோன் றி வாள்விலக்கி யமரர்தொழ வைத்ததன்மே.()

ஆனாயநாயனார்புராணம்.

மங்கலமா மழநாட்டு மங்கலமாநகருண் மருவுபுக ழானாயர் வளராமேய்ப்பார்,
கொங்கலர்பூந் திருக்கொன்றை மருங்குசார்ந்து குழலிசையி னைந்தெழுத்துங் குழைய
வைத்துத், தங்குசரா சரங்குளெல்லா முருகாநிற்பத் தம்பிரா னனைந்துசெவி தாழ்த்தி
வாழ்த்து, பொங்கியவான் கருணைபுரிந் தென்றுமூதப் போதுகவென் றருளவுடன்
போயினாரே. (கன)

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஐழங்குபுகழ் மதுரைநகர் மூர்த்தியாராம வணிகர்திரு வாலவாய் மன்னர் சாத்தத்
தழங்குதிர் முழங்கைதரத் தேய்த்தவூந் தவிர்ந்தமனார் வஞ்சனையுந் தவிரமன்ன
னீழந்தவயி ரினாக ஞாலநலக் வெழில்வேணிமுடியாக விலங்குவேட
முழங்குபுகழ்நீயாக விரைநீராகமும்மையுல காண்டருளின் முன்னினாரே. (கஅ)

முருகநாயனார்புராணம்.

மன்னுதிருப் புகலூர்வாழ் முருகனார மறையவாக்கோ வர்த்தமா னீச்சரத்தார்
சென்னியினுக் கழகமரு மலர்கள் கொய்து திருமாலை புகழ்மாலை திகழச்சாத்திக்
கன்னிமதிற் கழுமலநா டெடையநாதன் காதன்மிகு மணங்காணுங் களிப்பினுலே
யின்னலகெட வுடன்சேவித் தருளான்மீளா திலங்குபெரு மணத்தரனை யெய்தினாரே

உருத்திரபசுபதிநாயனார்புராணம்.

பங்கமில்வண் புகழ்நிலவு தலையூர்வாமும் பசுபதியா ரெனுமறையோர் பணிந்துசெந்தே
னங்கமல மடுவினிடைய லல்லுமெல்லு மகலாதே யாகளமா யமர்ந்துநின்று
திங்கள்வளர் சடைமுடியா னடிகள்போற்றித் திருவெழுத்துமுருத்திரமுந்திகழுவோதி
மங்கையிட முடையபிரா னருளான்மேலை வானவர்க டொழுமுலகின் மன்னினாரே.()

திருநாளைப்போவாரநாயனார்புராணம்.

நன்மைதிகழ் மேற்காநாட் டாதனூர்வாழ் நந்தனார் புறத்தொண்டர் நாளைப்போ
கப், பொன்மலிதென் புலியூர்க்கென் னுரைப்பார் புன்கூர்ப் பொய்கையமைத் தட
லேறு பிரியநோக்கி, வன்மதில்குழ் தில்லையிறை யருளால்வாய்ந்த வண்டழலி வினையு
மூழ்கி மறையோர் போற்ற, மின்மலிசெஞ் சடைமுனியா யெழுந்தநாதன் விவநீரு
நடந் தொழமன்னுண் மேவினாரே. (உச)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்புராணம்.

கொந்தலர்பூம் பொழிற்கச்சி நகரேகாலிக் குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புக் குறித்து னார்பால், வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீராகின் வருந்துமுட லென்வாங்கி மாசுநீத்த, கந்தைபுல ராதொழிய மழையுமாலிக் கும்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன் மேற், சிந்தமுடி புடைப்பளவின் திருவேகம்பர் திருக்கைகொடி பிடித்துயர்வான் சேர்த்தினாரே. (உஉ)

சண்டேசுரநாயனர்புராணம்.

வேதமலி சேய்ஞலு ரெச்சதத்தன் விளங்கியசேய் மறையிலும் விசாரசன்மர், கோதனமேய்ப் பவன்கொடுமை பொறுதுதாமே கொண்டுநிரை மண்ணியின்றென் கரையினீழற், ருதகியின் மணலிலிங்கத் தான்பாலாட்டத் தாழைபொரு தவைபிடறுந் தாள்கண்மாளக், காதிமலர்த் தாமமுயர் நாமமுண்ட கலமகனும் பதமருளாற் கைக் கொண்டாரே. (உஉ)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்புராணம்.

போற்றுதிரு வாழரில் வேளாண்டொன்மைப் பொருவில்லொறுக் கையரதிபர் புகழ்ஞர்பான், மாற்றருமன் பினிற்றிலக வதியாமாது வந்துதித்த பின்புமரு ணீக்கி யாருந், தோற்றியமன் சமயமுறு துயரநீங்கத் துணைவரரு டரவந்த ஞ்லேநோயாந், பாற்றருநீ ளிடரெய்திப் பாடலுபுத்திரத்திற் பாழியொழித் தரனதிகைப் பதியில் வந்தார். (உச)

வந்துதமக்கையருளா னீதுசாத்தி வண்டமிழா னுய்தீர்ந்து வாக்கின்மன்னுய் வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலைநீந்தி வியன்குலங் கொடியடபம் விளங்கச்சாத்தி யந்தமிலப் பூதிமக னரவுமாற்றியருட்காசு பெற்றுமறை யடைப்புநீக்கிப் புந்திமகிழ்ந் தையாற்றித் கயிலைகண்டு பூம்புகலு ரரன்பாதற் பொருந்தினாரே. (உ௫)

குலச்சிறைநாயனர்புராணம்.

கோதில்புகழ் தருமணமேற் குடியார்கோவண் குலச்சிறையார் தென்னர்குல வமைச்சர்குன்று, மாதவர்க் கடிபரவு மரபார்பாண்டி மாதேவி யாரருள்வான் பயிர் க்குவேலி, காதன்கிடு கவுணியர்கோன் வாதிற்றேற்ற கையரைவை கைக்கரை சேர் கழுவினேற்று, நீதியினு ராலவாய் நிமலர்ச்சேர்ந்த நின்மலனு ரென்மலங்க ணீக்கினாரே. (உ௬)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.

கொண்டல்பனி வளர்சோலை மிழலைநாட்டுக் கோதில்புகழ்ப் பெருமிழலைக் குறு ம்பனாட்சி, ரண்டர்பிரா னடியவருக் கடியாராகு மாதரவா லணுக்கவன் ரெண்டர்க் காளாய், மண்டொழுமெண் டருசித்தி வாய்த்துளார்தாம் வன்றெண்டர் வடகயிலை மருவுநாண்மு, னெண்டுகழு மறைமூல நெறியூட்டி யிலங்கொளிரே வடகயிலை யெய்தினாரே. (உ௭)

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

தங்குபுகழ்க் காரைக்கால் வணிகன் மிக்க தனத்தன் தரும்புனித வதியார்மாவின் செங்கனி கிருவருளா லழைப்பக்கண்டு திகழ்கணவ னதிகயித்துத் தேச்சீங்க வகீகவுட லிழந்துமுடி நடையாலேறி யம்மையே யெனநாத னப்பாவென்று பொங்குவட கயிலைபணிந் தாலங்காட்டிற் புனிதனட மனவரதம் போற்றினாரே. (உ௮)

அப்பூதியடிகளையுர்புராணம்.

அந்தமினற் திங்கனூர் வருமப்பூதி யருமறையோர் திருநாவுக் கரசினுமம்
பந்தரிடை யெழுதக்கண் டரசமெய்தப் பணிந்துபரி கலநேடிப் படப்பைசேர்ந்த
மைந்தனுயி ருயர்கதலி யிலேமெற்றுஞ்சும் வாளரவு கவரவுடன் மறைத்தல்கேட்டுச்
சுந்தைமகிழ்ந் துயர்பதிடி மருந்தாற்றீர்த்துத் திருவமுது செயவருளைச் சேர்ந்துளாரே.

திருநீலங்கநாயுர்புராணம்.

நீதிதரு மறையோர்வாழ் சாத்தமங்கை நீலநகக ரயவந்தி நிமலர்மேனி
யூதிவிழுஞ் சிலம்பிசுடிந் தவளைந்தாரக் குமியாத விடநாத னுமநோய்காட்டக்
காதன்மிகு மனைவியையு மகிழ்ந்துமேவிக் காழியர்கோனமுதுசெயக்களித்துவாழ்ந்து
வேதிகையிற்பாணனூர்க் கிடமுநல்கி விளங்குபெரு மணத்தரணமேவினாரே. (ந.0)

நமிநதியடிகளையுர்புராணம்.

நண்ணுபுகழ் மறையோர்வாழ் மேமப்பேனூர் நமிநீதி யடிகடீரு விளக்குநல்க
வெண்ணெயம் ணர்க்கள்விலக்க நீராலாரு நிலங்குமர நெறியாருக் கேற்றுநாளிற்
கண்ணமணர் கெட்க்கண்பெற் றடிகள்வாழக் காவலனு னிபந்தங்கள் கட்டுவித்தே
யண்ணலருள் கண்டாரு ஶீமர்ந்துதொண்டர்க் காணியெனு மரசினரு ளடைந்துளாரே.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயுர்புராணம்.

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர்த்தத் கவுணியர்கோ னமுதுமையான் கருதியுட்டி
மேழிசையி னமுதுண்டு தாளம் வாங்கி யிலங்கியநித் திலச்சிவிகை யிசையவேறி
வாழுமுய ல்கணகற்றிப் பந்தரேயந்து வளர்கிழிபெற் றரவினவிட மருகற்றீர்த்து
வீழிநகர்க் காசெய்தி மறைக்கதவம் பணித்து மீனவன்மேனியின்வெப்புவிலிவித்தாரே.

ஆரெரியிட் டெடுமித்தவே டவைமன்னேற்றி யாற்றிலிடு மேடெதிர்போ யணையவேற்றி
யோரமண ரொழியுமே கழுவினெற்றி யோதுதிருப் பதிகத்தா லோடமேற்றிக்
காருதவு மிடிபுத்தன் றலையிலேற்றிக் காயாத பணியின்முது கணிகளேற்றி
யீரமிலா வங்கமுயி ரெயதவேற்றி யிலங்குபெரு மணத்தரணெ யெய்தினாரே. (ந.௩)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயுர்புராணம்.

ஏதமில்வே ளாளர்பெரு மங்கலத்து ளேயர்கோன் கலிக்காம ரிறையையேரே, துது
கொளு மவனனுகி லென்னு மென்னுந் துணிவினர்பா லிறைவனருஞ் சூலையேவி,வே
தனைவன் றெண்டன்வரி னீங்குமென்ன வெகுண்டல்வாள் கொடுத்துறநது மேயநா
வற்,போதகமுமுடலிகழுவெழுந்துதாழ்ந்துபோற்றியதுவிலக்கியருள்பொருந்தினாரே.

திருமூலநாயுர்புராணம்.

கயிலாயத் தொருகித்தர் பொதியிற்சேர்வார் காவிரிசூழ் சாத்தனூர் கருதுமூலன்
பயிலானோ யுடன்வீயத் துயரநீடும் பசுக்களைக்கண் டவனுடலிற் பாயந்துபோத
வயலாகப் பண்டையுட ளுள்ளான்மேவி யாவடுதண் டிறையாண்டிக் கொருபாவாகக்
குயிலாரு மரசடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலை குறுகினாரே. (ந.௫)

தண்டியடிகளையுர்புராணம்.

திருவாரூர் வருந்தண்டி யடிகள்காட்சி சேராதார் ஞானந்தொட்டற் கமணர்சேறிக், குரு
நீ முன்செவிடுங் கூடிந்றென்று குறித்தறியைப் பறித்தெறியகீ கொதித்துத்தங்க

ணருளாலே விழித்தெவரு மந்தராக வமணர்கலக் கம்பலகண் டவர்கள் பாழிப், பரு வான கற்பறித்தா விக்கரையுங்கட்டிப் பரணருளா மமருலகம் பற்றினாரே. (நக)

முர்க்கநாயனார்புராணம்.

தொண்டைவள நாட்டுவளர் வேற்காட்டேர்வாழ் தொல்ஹுவா நஞ்சுதர் குதுவெ ன்று, கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க் கமுதனிக்குங் ஷொள்கையினர் திருக்குட ந்தை குதுகியுள்ளார், விண்டுகைசுவு குழறுமொழி வீணர்மாள் வெகுண்டிடலான் மூர் க்கரென விளம்புநாம, மெண்டுகைசுபு மிகவுடையா ரண்டர்போற்று மேமுலகு முட னுளு மியல்பினாரே. (ந௭)

சோமாசிமாறநாயனார்புராணம்.

அம்பர்நக ரந்தணர்சோ மாசிமாற ரன்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பினமுதனிப்பா ரும்பரிதிகழ் வகையாகம் பலவுஞ்செய்யு முன்மையினு ரைந்தெழுத்து மோவாநாவார் நம்பரிதிகழ் திருவாரூர் நயந்துபோற்று நாவலர்கோ னடிபரவு நன்மையாலே யிம்பர்தொழ வும்பர்ப்பணிந் தேத்தமேலை யேமுலகுமுடனுளு மியல்பினாரே. (ந௮)

சாக்கியநாயனார்புராணம்.

சங்கமங்கை வரும்வேளாண் டலைவர்காஞ்சிச் சாக்கியரோ 'தயை' தவர்தன் தவ றுஞ்சைவத், துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்தவேடந் துறவாதே சிவலிங்கந் தொழு வோர்கண்டோ, ரங்கன்மலர் திருமேனி யமுந்தச்சாத்தி யமருநான் மறந்தொருநா ளருந்தாதோடிச், செங்கலெறிந் திடமளவின் மகிழ்ந்தநாதன் திருவருளா மமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே. (நக)

சிறப்புலிநாயனார்புராணம்.

திருவாக்கூ ரருமறையோ ருலகமேத்துஞ் சிறப்புலியார் மறப்புலியா ருரிமேற் செங்க, னைவார்த்தார் யருமேற்றார்ச் கன்பராணர்க் கமுதனிப்பா ரொளிவெண்ணீ ரணிந்தமார்பர், பெருவாக்கான் மறைபரவி யாகம்போற்றும் பெற்றியினு ரைந்தெழு த்தும் பிறழாதோதிக், கருவாக்கா விறைவன்று னினைகள்சேர்ந்த கருத்தினு ரெனையா வுந் திருத்தினாரே. (ச௦)

சிறுத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

பல்குமருத் துவரதிபர் செங்காட்டங்குடிவாழ் படைத்தலைவ ரமுதனிக்கும் பரஞ் சோதியார்மெய்ச், செல்வமிகு சிறுத்தொண்டர் காழிநாடன் திருவருள்சேர்ந் தவர் வளருஞ் சீராளன்மனை, நல்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைசமைத்திடப்பின் னன்மதிச் சந் தனத்தாதி தலைக்கறியிட்டிதவப், புல்கவரும் வயிரவர்தா மகிழ்ந்துமக வருளப் போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தினாரே. (ச௧)

சேரமான்பெருமானாயனார்புராணம்.

காவலர்ம கோதையார் கொடுங்கோளுர்க்கோக் கழறியவை யறிந்தகோச்சிலம் போசைக்கருத்தார், நாவலர்கோ ணன்பரடிச் சேரனென்றே நவின்றுவரும் வண் னனை நயந்தகோந், பாவலர்கோப் பாணபத் திரனாலவாய்ந்த பரமர்திரு முகம்வாங் கிப் பணிகோவெற்பின், மேவியகோ வாணக்குக் குதிரைவைத்த வீரர்கோ வெனையா ளுஞ் சேரர்கோவே. (ச௨)

கணநாதநாயனார்புராணம்.

கந்தமலி வயற்காழி மறையோ ரேத்துங் கணநாதர் திருத்தொணிக் கடவுளார்க்கு நந்தவனம் பலவமமத்து மலருங்கொய்து நற்றாமஞ் சொற்றாம நயந்துசாத்தி

வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகள் பூட்டிவாதுசெய்தவாரணத்தைமகிழ்ந்துவாழ்த் திப், புந்திமகிழ்ந்தரனருளாற்கயிலேமேவிப்பொருவில்லகணத்தவர்காவல்பொருந்தினாரே

கூற்றுநாயனாபுராணம்.

குன்றாத புகழாளர் களந்தைவேந்தர் கூற்றுநாயன் மாற்றலர்மண் கொண்டு சூடப், பொன்றா முடிவேண்டப் புலியூர்வாரும் பூசுரர்கள் கொடாதகலப் புனித னீந்த, மன்றாந் திருவடியே முடியாச்சூடி மாநிலங்காத் திறைவனுறை மாடக் கோயிற், சென்றாசை யுடன்வணங்கிப் பணிகள்செய்து திருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே. (சச)

பொய்யடிமையிலலாதபுலவர்புராணம்.

பொய்யறியாத் கபிலரொடு பரணராதிப் புலவோர்பொற் பார்வைகள் பொரு ந்தவோதிச், செய்யுனிடை வளராசு மதுரநல்ல சித்திரம்வித் தாரமெனத் தெரிக்குஞ் செம்மை, மெய்யுடைய தொடைகளெல்லா மன்றுளாடன் மேவியகோ னிருதானில் விரவச்சாத்திக், கையுடையஞ் சலியினரா யருளான்மேலைக் கருதரிய வமருலகங் கைக்கொண்டாரே. (சரு)

புகழ்ச்சோழநாயனாபுராணம்.

பொழின்மருவுங் கருவூர்வாழ் புகழார்சோழர் போதகம்போ லென்னுயிரும் போக்குமென்றே, யழலவிர்வாள் கொடுத்தபிரா னதிகைமான்மே லடர்ந்தபெரும் படையேவ வவர்கெண்டேய்ந்த, தழல்விழிகொ டலகாண்பார் கண்டதோர்புன் சடைத்தலைபு முடித்தலையாற் ருழ்ந்துவாங்கிக், கழல்பரவி யதுசிரத்தி னேந்திவாய் ந்த கனன்மூழ்கி யிறைவனடி கைக்கொண்டாரே. (சக)

நரசிங்கமுனையரையநாயனாபுராணம்.

நாடுபுகழ் முனப்பாடி நாடுமேய நரசிங்க முனையர்புவி நயந்துமன்று, ளாடுமவ ராதிரைநா ளடியார்க்கம்பொ னமுதனிப்பா ரொளியெண்ணி றணிந்து தூர்த்த, வேட முடை உவர்க்கிரட்டிச் செம்பொனீந்து விடுத்தழகா ராலயங்கள் விளங்கச்செய்து, தோடலர்தா ருடையபிரா னருளையாளத் தோன்றின ரெனையருளி னூன்றினாரே. ()

அதிபத்தநாயனாபுராணம்.

அலையாருங் கடனாகை நகருள்வாழு மதிபத்தர் பரதவர்க ளதிபர்வேலை வலைவாரி வருபீனிற் றலைமீனீசன் வார்கழற்கே யென்றுவிடு மரபார்பன்னாட் டலையான தொருமீனே சாரநாருந் தந்தொழிலால் விடுத்தமிடி சாரச்செம்பொ னிலையாரு மணிநயந்த மீனென்றெய்த நீத்தருளா லிறைவனடி நேர்ந்துளாரே. (சஅ)

கலிக்கம்பநாயனாபுராணம்.

கடவுளருட் கண்ணார்கள் பயிலுந்தொல்லைக் கடந்தைநகர் வணிகர்கலிக் கம்பரன்பர்க் கடிமையுற் வமுதனிப்பா ரடியானீங்கி யருளுருவா யன்பருட னணையவேத்தி யிடையிலவ ரடியினையும் விளக்காநிற்ப விகழ்மனைவி கரகமலி யிரண்டுகையும் படியில்விழ வெறிந்தவன்செய பணியுந்தாமே பரிந்துபுரிந் தரனருளே பற்றினாரே. ()

கலியநாயனாபுராணம்.

தடமதில்கு மொற்றியுர் நகருள்வாழுஞ் சக்கரப்பா டியார்குலமெய்த் தவமா யுள்ளார், படர்புகழார் கலியனார் நலியுங்கூற்றைப் பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவா ன்மீற்றே, ருடலிலராயச் செக்குழல்வார்க் கதுவுநேர துயர்மனைவி மையக்கொ

ள்வா ருளருமின்றி, மிடறுதிர மகனிறைய வரியநாதன் வியன்கைகொடு பிடிப்பவ ருண் மேவினரே. (௧௦)

சத்திநாயனாபுராணம்.

விரிதருகா விரிநாட்டு வரிஞ்சியூர்வாழ் வேளாளர் சத்தியார் வீமலர்பாதத் துரியவர்க ளடிபரவு மொருமையார்நா வோவாமே யைந்தெழுத்து முரைக்குரீரா ரிருளின்மிட றுடையபிரா னடியார்தம்மை யிகழ்வார்நாத் தண்டாயத் திடுக்கிவாங்கி யரியுமது திருத்தொழிலா வுடையார்மன்று ளாடியசே வடிநீழ லடைந்துளாரே. (1)

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனாபுராணம்.

வையநிகழ் பல்லவந்தந் குலத்துவந்த மாமணிமா நிலமுழுது மகிழ்ந்துகாக்கு மையடிகள் காடவர்கோ னுளானுல்க ளறிந்தரசு புரிந்திடுத லமையுமென்றே பொய்யணைய வுடல்வாழ்வு கழியுமாறு பொருந்தியிடும் புகழ்வெண்பாப்புலியூர்மேவுஞ் செய்யதிறு வடிமுதலாப் பதிகடோறுஞ் செப்பினுரென் வினைக டப்பினாரே. (௧௨)

கணம்புல்லநாயனாபுராணம்.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பால்வாழு மிருக்குவே னூரதிப ரெழிலார் சென்னிக் கலைநிலவா ரடிபரவுங் கணம்புல்லர் தில்லைக் கருதுபுலிச் சரத்தரங்குக் கத்தறீப நிலைதரத்தா மிடமிடியா லொருநாட்புல்லா னீவினிக் கிடவதுவு நேராதாகத் தலைமயிரி னெரிகொளுவு மளவினைதன் ருவாத வாழ்வருஞ் தன்மையாரே. (௧௩)

காரிநாயனாபுராணம்.

திருக்கடலூர் வருமுரவோர் காரியாராந் திகழ்தொண்டர் வண்டமிழ்நா திருந்த வோதி, விருப்பொடுதம் பெயராந்தா விளம்பிமும்மை வேந்தரையு முறைமுறையே மேவியங்க, ணுரைத்தவரை நயமாக்கி யவர்பாலேய்ந்த வொண்பொருளா லாலயங்க ளோங்கச்செய்து, தரைக்குளநீர் தவர்க்கேவ நகமுன்போற்றுந் தன்மையா லருள்சே ர்ந்த நன்மையாரே. (௧௪)

நின்றசீர்நெமோநாயனாபுராணம்.

கன்னன்மலி நெல்வேலிக் கவினார்மாறர் கவுரியர்கோ மணனருது கலக்கமெல்லாம் பொன்னெயில்குழ் சிரபுரக்கோ னணையமாற்றிப் புனிதமிகுநீரணிந்துபோற்றிசெய்து மன்னுபுகழ் மங்கையருக் கரசியாரா மலர்மாது மணிமாற்ப மகிழ்ந்துமாற்றார் வெந்நிடுதல் கண்டரசு புரிந்துகாழி வேந்தரருள் சேர்ந்தபெரு விழவினாரே. (௧௫)

வாயிலார்நாயனாபுராணம்.

ஞாயிலார் மதிற்றெண்டை நாட்டுமேன்மை நன்னுமயி லாபுரியின் வேளாண் டொன்மை, வாயிலார் மலைவில்லா னடியேபோற்றி மறவாமை தலைநின்ற மன மேசெம்பொற், கோயிலா வுயர்ஞானம் விளக்காரீராக் குலவியவா னந்தமன்பே யமுதாக்கொண்டு, தாயிலா னிருசரண நிகழவேத்துந் தன்மையா ரருள்சேர்ந்த நன்மையாரே. (௧௬)

முனையவோர்நாயனாபுராணம்.

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புகழுநீர்ப் பொருவிநிறு மலிவேளாண் டொன் மைமிக்கார், முன்னியவர் முனையடுவா ரிகலார்போரின் முரணழிவார் தமக்காக மொழிந்தகூலி, மன்னுநிதி கொண்டுசயங் கொடுத்துவந்த வளர்பொருளா லிறைவ னடி வழுலாவன்பர்க், கன்னடவர் நகையின்மிக மிசையநல்லு மன்பர்துன்ப மவையாவு மகன்றுளாரே. (௧௭)

கழற்சிங்கநாயனாபுராணம்.

காடவர்தங் குலமுலந்த கழலார்சிங்கர் காதன்மிகு தேவியுடன் காவலாரு
ராடவல பெருமானைப் பணிவாரங்கோ ரகன்றமலர் தனைமோந்த வரிவைமூக்கைச்
சேடுடைய செருத்துணையா ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரெடுத்த செங்கையென்றே
குடகமுன் கைதடிந்து ஞாலங்காத்த ஆய்மையா ருள்சேர்ந்த வாய்மையாரே. (௫௮)

இடங்கழிநாயனாபுராணம்.

கோநாட்டுக் கொடும்பாண ரிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவ ரிடங்கழியார் கொங்
கிற்செம்பொ, னானேற்றார் மன்றின்முக டம்பொன்மேய்ந்த வாதித்தன் மரபோர்
நெற்கவர்ந்தோரன்பர், போராப்ப ணிருளின்கட் காவலாளர் புரவலர்முன் கொணர
வவர் புகலக்கேட்டு, மானேற்ற ரடியாரே கொள்கவென்று வழங்கிய சாண்டரு
ளின் மன்னினாரே. (௫௯)

செருத்துணைநாயனாபுராணம்.

இரைத்தணையார் புனற்பொன்னி மருகனன்னுட் டெழிலாருந் தஞ்சைநக ருழவ
ரேத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாருந் சேர்ந்துவாழ்வார் செல்வயிக்கும் பல்லவர்
கோன் நேஷிவீழ்ந்த, மருத்துணையார் மலரெடுத்து மோப்பக்கண்டு வளமலிபூங் கத்
தியா லவண்மூக்கீர்த்த, கருத்துணையார் விற்றறிருத்தொண் டுணையேசெய்து கருதலரு
மமருலகங் கைக்கொண்டாரே. (௬௦)

புகழ்த்துணைநாயனாபுராணம்.

புண்ணியர்கள் புகழழகார் திருப்பத்தூர்வாழ் புகழ்த்துணையா ரகத்தடிமைப்
புனிதர்சின்னாண், மண்ணிகழ மஹிபொழியா வற்காலத்தால் வருந்துடல நடுங்கிடவு
மணிநீரேந்தி, யண்ணமுடி பொழிகலச முடிமேல்வீழ வயர்ந்தொருநாட் புலம்ப
வர னருளாலீந்த, நண்ணலரு மொருகாசப் படியவ்வாழ்ந்து நலமலிசீ ரமருலக
நண்ணினாரே. (௬௧)

கோட்புலநாயனாபுராணம்.

குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குழுவேளாளர் கோட்புலியார் குவித்துயர்த்த செந்
நெருகி, நிலவணிவார்ச் கமைத்தானே நிறுத்தியொன்னார் நேர்மலைவார் திருவானை
நினையாதெனந், சிலமிடியா லறித்தபடி யறிந்துவாளாந் சேர்ந்தபெருங் கிளைரு
ருடல் சித்தவீசி, யிலகுமொரு குழுவியையு மெறிந்துநாத னெண்ணரிய கருணைநிழ
லெய்தினாரே. (௬௨)

பத்தராய்ப்பணிவார்கள்புராணம்.

தொண்டரடித் தொழல்புகைத் தொழின்மகிழ்த லழகார் துளங்கியவார்ச் சனை
புரித ரெகுதி நியமங்கள், கொண்டபணி திருவடிக் கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு
மருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழி துளும்பன்மயிர் சிலும்பலுன்னன் மருவு
திருப் பணிகாட்டி வருபவாங்கி, யுண்டுகொளா தொழிதலென விவையோரெட்டு
முடையரவர் பத்தரென வுரைத்துளாரே. (௬௩)

பரமனையேபாவோர்புராணம்.

அருந்தமிழால் வடகலையா ளுளாலொன்ற லறிவுநெறி மருவுமருங் கவிகள்யாவார்
திருந்தியவா னைவர்பணிய மன்றுளாந் தேவர்பிரான் கழலினையே சேரவோதி
விரந்திடுநீர் வுடையபயன் மேவினோர்தா மேலானோ மெனமகிழ்ந்து விழிநீர்சேர்ப்
பரிந்தருளாந் பரமனையே பாடவல்ல பான்மையா ரெமையான மேன்மையாரே. (௬௪)

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்

பாரணவும் புலனந்தக் கரணமொன்றும் படராமே நடுநாடி பயிலுநாதங்
காரணபங் கயன்முதலா மைவரவாழ்வுங் கழியுநெறி வழிபடவுங் கருதிமேலைப்
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதிப்பொலிவுநோக்கிப்புணர்ந்தனைந்தசிவாநுபவபோகமேவுஞ்
சீரணவு மவரன்றோ வெம்மையானஞ் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்துளாரே. (௧)

திருவாநுர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

பொங்கியமா தவமுடையார் வருணநான்கிற் பொருந்தின்க ளல்லாத புகழினுள்ளார்
சங்கையிலா வருந்தவமுன் புரிந்தாரிங்குச் சார்விலா நிறைவனருள் சார்தலாலே
கங்கைவாழ் சடைமுடியா னுருளைநீங்காக் கணநாத ரெனவாழும் கருத்தர்கனவிச்
செங்கண்வரால் வளர்வாவி திகழுமாருர்ச் சிறந்துளா ரெமையாளப் பிறந்துளாரே. (௨)

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்வோர்புராணம்.

செப்பலருந் தவமுடைய செம்மையாளர் சிறுகாலே மலர்வாவி திகழமுழ்கி
யொப்பிரிரு நீறணிந்து நியதிபாற்றி யோவாமே யைந்தெழுத்து முறைத்துமேன்மைத்
தப்பில்சிவா கமவிதியா லின்பாலன்பார் தன்மையா னன்மையாந் தகையாரென்று
முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டவல்ல முறைமையார் பிறவிதெறுந் திறமையாரே. (௩)

முழுவூசியமுனிவர்புராணம்.

கற்பமனு கற்பமுப கற்பமென்றிக் கடனணைந்த திருநீறுங் கனற்கணீறும்
பொற்புடைய வரனாசா னங்கியாறு பொல்லாத பூமியெதிர் புனைதலாகா
வற்புதமாந் திரிபுண்ட மதியின்பாதி யகிலாங்கந தீபமிகு மழகார்வட்ட
முற்பொலிய வுடலணிபு முறையாரன்றோ முழுநீறு பூசவல்ல முனிவர்தாமே. (௪௮)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.

தாராரு மூவேந்தர் பயிலுந்தொல்லைத்தமிழ்நாட்டப் புறத்திறைவன் சரணஞ்சார்ந்த
சீராருந்தொண்டர்களுமண்டரேத்துந்திருத்தொண்டத்தொகையருளாற்செப்புங்காலத்
தேராருந் தொடையிலுரு திப்பாலப்பா லெந்தைபிரா னடியடைந்த வியல்பினோரு
மாராத காதலுடை யவர்களன்றோ வப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்தாமே. (௪௯)

பூசலார்நாயனர்புராணம்.

பொருவருந்தண் டகநாட்டு நின்றவூர்வாழ் பூசலர்கோப் பூசலார் புந்தியாலே
யிருநிதியந் தேடியா லயமுமாக்கி யெழுந்தருளப் பண்ணுவதா வெண்ணுங்காலே
யரனதனைக் காடவர்கோந் கருளமன்ன னந்நகர மனைந்தவ்வா றறிந்துதாழ்
விரவுமனக் கோயிலுறவிருத்தியங்கண்வேண்டிவகொண்டிறைஞ்சியருண்மேவினாரே.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி வளவர்குலக் கொழுந்து மன்னவர்குழ் தென்னவர்க்கு
மாதேவியார்மண், சங்கைகெட வமண்சமயஞ் சாடவல்ல சைவசிகா மணிஞானத்
தமிழிற்கோத்த, பொங்குதிரு வருளுடைய போதவல்லி பொருவினெடு மாறனார் புய
மேல்வாழ்ஞ், செங்கலச முலையாட னருளாலின்பஞ் சேர்ந்தவரைப் புகழ்ந்தடியைன்
வாழ்ந்தவாரே. (௫௧)

நேசநாயனர்புராணம்.

சாலியர்கோக் காம்பீலித் தலைவர் மேன்மை தாவாத புகழ்நேசர் தஞ்சொலென்
துங், கோலியவைந் தெழுத்தோதிச் சிந்தையுன்னிக் கொண்டபொரு ளன்பர்கொள்க்

கொடுத்துவாழ்வார், சீலமிகுந் திருத்தொண்டர்க் குடையுங்கேநூந் திருந்தியமேவண்
கோவணமுஞ் சேரவீந்து, பாலனைய வொளிரீற்றான் பாதமேத்திப் பரலோகமுழு
தாண்ட பான்மையாரே. (எஉ)

கோச்செங்கட்சோழநாயனர்புராணம்.

வெண்ணுவ லிறைக்கொளிநூற் பந்தர்செய்த வியன்சிலம்பி யதுவழித்த வெள்
ளாணைக்கை, யுண்ணுடிச் சூழ்த்தவுட லொழியச்சோழ னுயர்குலத்துச் சுபதேவன் கம
லத்தோங்கும், பெண்ணுடி யலள்வயிற்றில் வைகிச்செங்கட் பெருமானாய்த் தென்னவ
ராய்ப் பெருங்கேசியில் பலவுங், கண்ணர்வித் துயர்தில்லை மறையவர்க்கு முறைபுள்
கனகமய மாக்கியருள கைக்கொண்டாரே. (எங)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனர்புராணம்.

வறங்கெருக்கத் தம்புலியூர் வாழும் பேரியாழ் பேணுதிரு நீலகண்டப் பெரும்
பாணனார்சீர், நிறந்தருசெம் பொற்பலகை யாலவாயி னிமலன்பாற் பெற்றாரூர் நேர்
ந்துகிவன்வாயி, நிறந்தருளும் வடதிசையே சேர்ந்துபோற்றித் திருஞான சம்பந்தர்
திருத்தாள் வாழ்த்தி, யறந்திகரூர் திருப்பதிகம் யசுழிலேற்றி யாசுதிரிபுப் பெருமணஞ்
சேர்ந் தருள்பெற்றாரே. (எச)

சடையநாயனர்புராணம்.

சங்கையிலா வரன்மறையோர் நாவலூர்வாழ் தவரதிபர் தம்பிரான் றேழராய
வெங்கன்பிரான் நவநெறிக்கோ ரிலக்குவாய்த்தவிசைஞானியார்தனயரெண்ணர்சிங்க
மங்கையர்க டொழும்பரவை மணவாளநம்பி வந்துதிக்க மாதவங்கள் வருந்திச்செய்
தார், வெங்கணரா ளினங்குமிளம் பிறைசேர்சென்னி விடையினு ரருள்சேர்ந்த
சடையனாரே (எடு)

இசைஞானியார்புராணம்.

நாவற் திருப்பதிக்கோர் செல்வச்சைவ நாயகமூஞ் சடையனார் நயந்தவின்பப்
பூவைக் குலமடங்கை பொற்பார்ஓம்பு புனிதமிகு நீரணிந்து போற்றிசெய்தே
யாவிற்றிகழீ தலைவன் வலியவாண் வாருந் ரவதரிக்க வருந்தவங்கள் புரிந்தார்
யாவர்க்கு மெட்டாத் விசைந்தவின்ப விசைஞானி யெனஞான மெனிதாமன்றே. (ஈ)

அத்தரடி யவர்கூட்டத் தலைவாழு மந்தணாபொய் யடிமையிலாப் புலவராசில்,
பத்தர்முத லெழுவரோ டொன்பதின்ம ரேமொன் பதின்மர்தனிப் பேரெண்ணென்
பதின்மராய, வித்தொகையிற் ரெண்டரீடு ருரைத்தான்வைத்த வீரரண்டா யிரத்திரு
நூற் றைம்பத்துமுன்ற, முத்தமநல் விருத்தத்திற் பயனுஞ்செய்யு ளூலகெழுபத்
தைந்தெனின் னுரைக்குமன்றே.

செல்வமிகு திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளார் சிறந்ததனிப் பெயராக வறுப
தின்மேன்மூவர், மல்லன்மிகு கூட்டப்பே ரருள்சேர்ந்தார்கண் மாதவத்தோர் மும்
மூன்று வகைபெற்றாக, னில்லறத்துந் துறவறத்து மிருந்துவாழ்ந்தே யியல்பாகச்
சிவபதநான் கிசைந்தார்தம்மை, யல்லலறுத் தெனையாண்ட சைவசிகாமணியா ரருட்
புலியு ருமாபதியா ரருள்செய்தாரே.

திருத்தொண்டர்புராணசார முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

திருப்பதிகக்கோவை.

ஒன்றுதி யோரெழுபத் தொன்றீராய் மூவர்தமிழ்
சென்றார் சிவதலங்கள் செப்புதற்கு—நின்று
கடக்குஞ் சரமுகனேர் காய்விழியா னீன்ற
கடக்குஞ் சரமுகனே காப்பு.

பன்னுசிவ தலமொருதூற் றைம்பதிற்று மூன்று பதிகமொன்றா நார்பத்தொன் பதுபதிக மிரண்டா, முன்னுமிரு பதிற்றெட்டு நகர்பதிக மூன்றா மொருபதினோர் தல ம்பதிக மொருநான்கென் றுணர்க, மன்னுமிரு நான்குதல மோரைந்தே பதிக மற்று மைந்து தலங்களுக்கு வருபதிகமாகும், பின்னுமைந்து வளநகர்க்குப் பெறும்பதிக மேழாம் பேசுமொரு நான்குதலம் பெறும்பதிக மெட்டே. (க)

பரவுமொரு நான்குதலம் பதினொன்றும் பதிகம் பன்னுமிரு தலம்பதிகம் பன்னி ரண்டாப் பகரு, முரைசெயிரு தலம்பதிகம் பதினெட்டா மிப்பா லொருமூன்று தலங் களுக்கிங் குறுபதிக முரைக்கி, விரவிவரு மறுநான்கு முப்பதிற்று நான்கு நீடெழு பத் தொன்றுமென நிரனிரையா மாகக், கருதுசிவ தலமிருதூற் றெழுபதிற்று நான்கு கடைகாப்போ ரெழுதூற்று நார்பதிற் றென்பானே. (உ)

திருப்பமூர்தீர் சேய்ஞலூர் திருமுல்லை வாயி திருவைகா கோடிமாடச் செங்குன் றூர் வியலூர், கருக்குடிதெங் கூர்பனந்தாள் கலிக்காமூர் தலைச்சங் காடுமயேந்திரப் பள்ளி கச்சினங் கன்றூப்பூர், குரக்குக்கா பெரும்புலியூர் திருக்காட்டிப் பள்ளி குடந் தைக்கீழ்க் கோட்டமொடு குழைக்கா ரோண, மெருக்கத்தம் புலியூர்வெண் டிறைக ண்ணூர் கோயி விலம்பையங்கோட் டீர்ச்சிக்க விராமனதீச்சரமே. (ங)

பள்ளியின்றுக் கூடறிரு விரும்புளை யாலூர், பசுபதீச் சரம்பாலைத் துறைபரிதி நியமங், கள்ளில்குரங் கணின்முட்டந் திருமுருகன் பூண்டி கஞ்சனூர் கச்சிநெறிக் காரைக்கா டோத்தூர், புள்ளமங்கை நாட்டியத்தான் குடிக்கலை நல்லூர் புக்கொளியூ ரவிநாசி பூவனூர் துறையூர், கொள்ளிக்கா டுடைச்சரமச் சிறுபாக்கம் விளமர் கொட்டையூர் கொடுங்குன்றங் கூடலையாற் றுரே. (ச)

நெல்வேலி திருவழுத்தூர் தருமபுரம் பயற்றுர் நெடுங்களம்வக் கரையிரும்பை மாகாளம் வடுகூர், நெல்வெண்ணெய் வடகரைமாந் துறைதிருவிற் கோலநீர்ச்சக் கர ப்பள்ளி யகத்தியான் பள்ளி, நெல்வாயில் பேணுபெருந் துறைநாலூர் மயான நெல்லி க்கா விற்குடி வீரட்டமதி முற்றம், வல்லமறை யணிநல்லூர் தலையாலங் காடு வாட் போக்கி திருநாவலூர் மயிலாப் பூரே. (ரு)

திருவாரூர் பரவையுண்மண் டளிசாத்த மங்கை சிற்றேமந் தெளிச்சேரி திருவு சாத்தானங், கரவீரந் திருவாலம் பொழில்வெண்ணெய் நல்லூர் கச்சியனே கதங் காவ தங்கோடிக் குழக, ராசிலிதென் குடித்திட்டை வடமுல்லை வாயி லம்பர்ப்பெருந் திருக்கோயில் வெண்பாக்கஞ் சுழியல், பெருமணமிந் திரலீல பருப்பதம் வேற்காடு பேரெயில்பாற் துறைமுகக்கீச் சரமுண்டச் சரமே. (சு)

பதியலூர் வீரட்டங் காண்டு முள்ளூர் பாதாளீச் சரமெதிர்கொள் பாடிவலி தாயுஞ், சிறுகுடிகச் குராலக் கோயில்கொள்ளம் பூதூர் திருப்புறவார் பணங்காட்டீர் விளநகர்தண் டலை, னெதியரதைப் பெரும்பாழி யறல்கரு வார விழையிடம்பா வன

-ஓவாய்க் கரைப்புத்தூர் கடம்பர், துறைதிருவே டகந்திருவஞ்சைக்களமாட்டானே
சோபுரங்கற் குடிவுடரு ரங்காடு துறையே. (௭)

திருமாணி குழிவேட்டக் குடிதிருவாப் பாடி திருந்துதே வன்குடிமா கறல்சத்தி
முற்றற், திருவாப் தூர்மீயச் சூரவ்லூர் தன்னிற் நிகழ்ந்ததிரு விளங்கோயில் வெஞ்
சூழல் கூடல், பெருநீலக் குடிமண்ணிப் படிக்கரைநன் நிலத்துப் பெருங்கோயி நிரு
நனு திருப்பட்டிச் சரமே, திருவிங்கோய் மலைவன்பார்த் தான்பனங்காட் டேரே திருப்
புடலூர் வர்த்தமா னேச்சரம்பரம் புரமே. (௮)

கடைமுடியே யோணகார் தன்றளிகோட் டேர்வை கன்மாடக் கோயிலிடையாறு
பழையோறை, வடதளிநற் தினைநகரங் கோணமா மலேசீர் வன்னியூர் கருவிலிய னேக
தங்கா வதநல், விடமேவு கடிக்குளநற் நிருக்களரென் நிலைவடக் கிரும்பதிக மொவ்
வொன்றென் நிசைத்திடுக விப்பாற், குடவாயில் புனவாயி னுங்காணை மாடங் கோழ
ம்ப மவளிவனல் லூர்கோலக் காவே. (௯)

சுருகாலூர் திருவேள்விக் குடிவிசய மங்கை சூற்றாலங் குடமூக்குக் கோட்டாறு
பனையூர், சுருகாலூர் குரங்காடு துறையோமாம் புலியூர் கண்டியூர் வேதிருடி கானூர்
கோகரணந், திருவாரு ரரனெறிபந் தினைநல்லூர் நல்லந் திருக்கண்டிச் சரந்தேஜூர்
திருச்சிராப் பள்ளி, பெருவேளுர் கீழ்வேளு ரெறுமியூர் கானப் பேர்திருமங் கலக்
குடியாக் கூர்கோவ லூரே. (௧௦)

திருப்பரங்குன் றந்திருப்பா திரிப்புலியூர் குறுக்கை திருப்புத்தூர் மணஞ்சேரி
பாச்சிலாச் சிராமங், கருப்பறிய லூர்கேதீச் சரந்திருக்கே தாரங் கச்சிமேற் றளிமே
லைத் திருக்காட்டுப் பள்ளி, யருத்தியுறு பட்டினத்துப் பல்லவனீச் சரம்பே ரன்பிலா
லந்துறைப் பரீயத்துறைவேட் ளளமிங், குரைத்தசீ ரன்னியு ரிவ்விரண்டாம் பதிகமு
ள்ளதலங் கடலூர்ம யானம்வாஞ் சிபமே. (௧௧)

துருத்திதிரு நுனிபள்ளி திருமருக நிருப்பூந் துருத்திபுறம் பயங்கடலூர் புள்ளிரு
க்கு வேளுர், துருத்துறைவாழ் கொள்ளிபுத்தூர் வான்மியூர் பாகு ரம்பர்மா காளமயி
லாடுதுறை வாய்மூர்; திருக்கழுக்குன் றம்பாண்டிச் கொடுமுடிரா மேச்சரஞ் செங்கா
ட்டங் குடிவெண்ணி திருச்செம்பொன் பள்ளி, பழுப்பதம்புன் கூரரிசிற் கரைப்புத்
தூர் சேறை பைஞ்ஞீலி கற்குடிமா மலைபதிக மூன்றே. (௧௨)

வலம்புரமா லங்காடு சிவபுரங்கா ளத்தி வலிவலஞ்சாய்க் காடுதிருக் கோடிகா
நகரம், நலந்திகழும் புவணங்கோ நிலிநின்றி யூரு நறையூர்ச் சித்தீச்சரமு நான்காகும்
பதிகம், வலஞ்சுழிநல் லூர்பழை மாமாத்தா ரன்ன மலைகடம்பூ ரின்னம்பர் நாரையு
ரைந்தா, நிலந்திகழ்நா கேச்சரமார் பேறுமழ பாடி நெய்த்தானம் வெண்காடு நீன்ப
திக மாறே. (௧௩)

கயிலாய மாணக்கா நள்ளாறு நாகைக் காரோணந் திருச்சோற்றுத் துறையேழு
புகலூர், வயலாருங் கழிப்பாலை யொற்றியூர் திருவாவடு துறையெட் டாந்தில்லை மறை
க்காடு மதுரை, வியலாரு முதுகுன்றம் பதினென்று கச்சி யேகம்பமிடைமருதீ
ராணையா ததிகை, யயலீரொன் பான்வீழி யாருர்சீகாழி யறுநான்கு முப்பானுன்
கெழுபத்தொன் ருமே. (௧௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

திருப்பதிக் கோவை

கோயிதிரு வேட்கள † நெல் வாயில்கழிப் பாலை குலவு ‡ பெரு மணமயேந் திரப்பள்ளி முல்லை, வாயில்கலிக் காழர்சாய்க் காடுதிருப் பல்ல வனிச்சரம்பெண் காடுவளர் திருக்காட்டுப் பள்ளி, தாயிலான் குருகாழர் காழிகே- லங்காதருக்கினர் ¶ புள் ளிருக்குவே னூர்கண்ணர் கோயின், ஞாயிலியற் கடைமுடியே நின்றியூர் புன் கூர் நாடியநீரேன்னி யூர்வேள்விக் குடியே. (க)

கருதெதிர்கொள் பாடிமணஞ் சேரிதிருக் குறுக்கை கருப்பறியலூர் கதியே காட் டிருரக் குக்கா, மருவும்வாழ் கொளிபுத்தூர் மண்ணிப்படிக்க கரையே வளரு மோமாம் புலியூர் காணாட்டு முள்ளூர், திருநாரை யூர்கடம்பூர் பந்தனைநல் லூர்பொன் றிகழ்க ருச்சுனார்கோடி காமங்கலக் குடியே, திருப்பனந்தா ளாப்பாடி சேய்ஞலூர் திருந்து தேவன்குடி திருவியலூர் திருக்கொட்டை யூரே. (உ)

இன்னம்பர் திருப்புறம்ப யம்விசய மங்கை யியல்வைகா லூர்நல்லுட் குறங்காடு துறையே, பின்னமறு பழனமை யாறுநெய்த் தானம் பெரும்புலியூர் மழபாடி திருப் பழுதூர் கானூ, ரன்னவன்பி லாலந்துறை மாந்துறைபாற் றுறையே யானைக்கா தைஞ் ஞீலி பாச்சிலாச் சிராம, மன்னுமீங் கோயம்பலையி னோடறுபான் மூன்றே வடகரை யிற் பதிதென்பால் டு வாட்போக்கி யாமே. (ங)

கடம்பந்துறை திருப்பராய்த்துறை கற்குடி o மூக்கீச்சரங் கருதுதிருச் சிராப்ப ள்ளி திருவெறும்பியூரே, நெடுங்களமே லைக்காட்டுப் பள்ளியாலம்பொழில்சீர் நிகழ் திருப்பூர துருத்திமண்டி யூர்ஜோற்றுத் துறைமா, லடும்வேதி குடிதென்குடித் திட் டைபுள்ள மங்கையணியார்ச்சக் கரப்பள்ளி யருங்கருகா லூரே, படர்பாடேத் துறைநல் லூர் திருவாலு ரதனிற் பசுபதிச் சரஞ்சத்தி முற்றம்பட் டீச்சரமே. (ச)

ஆறைவட தனிதிருவ லஞ்சுழியே () குடமூக் கதனி்கீழ்க் கோட்டங்கா ரோண நாக்கேச்சரங், கூறுமிடை மருதுகுரங் காடுதுறைநீலக் குடிவைகன் மாடச்சோயி னல் லங்கோ ழும்பஞ், சாறமரா வடுதுறைதண் + இருத்திதிரு வழுந்தூர் சகம்புகழ்மா யூரம்பலின நகர்பறியலூரே, வீறுசெம்பொன் பள்ளினனி பள்ளிவலம்புரமே வியன்ற லைச்சங் காடாக்கூர் விளங்கு கடலூரே. (ரு)

திருக்கடலூர் மயானமொடு திருவேட்டக் குடியே தெளிச்சேரி தருமபுர நள் ளாறு கோட்டா, றுரைக்குமம்பர்ப் பெருந்திருக் கோயின்மகாள முயர்மீபச் சூரிள ங்கோ யிறிலதைப் பதிபூ, மருக்கமழ்பாம் புரநற்சிறு குடிவீழி மிழலை வன்னியூர் கரு விவிமன் பேணுபெருந் துறையென, கருத்துடைக்கு நறையூர்ச்சித் தீச்சரத்தோ டரி சிற் கரைப்புத்தூர் சிவபுரமுங் கலையநல்லூர் காணே. (கூ)

கருக்குடிவாஞ் சியந்திருநன் னிலத்துப்பெருங் கோயில் கவின்கொண்டீச் சரம் பணையூர் விற்றுகுடிதென் புகலூ, ரிருக்கும்வார்த்த மானேச்சர மிராமனதீச்சரமே யிய ல்பயந்துர் செங்காட்டங் குடிமருக லிருளே, முருக்குதிருச் சாத்தமங்கை நாகைக்கா ரோண் முன்றிருச்சிக்க திருக்கீழ் வேணுந்தே லூரே, யரிக்கரியான் பள்ளியின்முக் கூடதிரு வாரு ரரனெழிமூ லட்டானம் பரவையுண் மண்டளியே. (எ)

* கோயில்—சிதம்பரம்.

† நெல்வாயில்—சிவபுரி.

‡ பெருமணம்—ஆச்சாபுரம். ¶ புள்ளிருக்குவேணார்—வைத்தீசுரன்கோயில்.

§ வாட்போக்கி—இரத்தினகிரி. o மூக்கீச்சரம்—உறையூர்.

() குடமூக்குக்கும்புகோணம். + துருத்தி—குற்றலம்.

மேலாகும் விளமர்கர வீரம்பெரு வேணர் மிளிர்ந்தலையா லங்காடு குடவாயில்
ஔறை, நாலுர்ம் யானங்கடு வாய்க்கரைப் புத்தூர் நவினுமிரும் பூனதிரு வரதைப்
பெரும் பாழி, மாலுரு மவளிவணல் லுர்பரிதி நியமம் வாழ்வெண்ணி பூவணர்
மாதாளிச் சரநீர்ச், சேலுருந் திருக்களர்கிற் தேமமுசாத் தானந் திருவிடம்பா வனத்
தோடு சேர்ந்தகடிக் குளமே. (அ)

தண்டலேநீ னெறிகோட்டீர் வெண்டிறையோ டழகே தருகொள்ளம் பூனர்பே
பெயில்கொள்ளிக் காடு, கண்டருதெந் கூர்நெல்லிக்கா நாட்டியத்தான் குடியே காறு
யில் கன்றாப்பூர் வலிவலங்கச் சினத்தோ, டண்டர்பிரான் கோளிலிதென் திருவாய்
முர் * மறைக்கா டகத்தியான் பள்ளிகோடிக் குழகருந்தென் கரையி, லெண்டருதூற்
நீரூபத்தே திப்பாலீழத்தி லிசைகோண மாமலேகே தீச்சரமென் திரண்டே. (க)

ஆலவா யாப்பனார் பரங்குன்றே டகத்தோ டருங்கொடுங்குன் தந்திருப்புத் தூர்
புனவா யிலினோ, டேலுமிரா மேச்சரமா டானை † காணப்பே ரெழித்திருப்பூ வணஞ்
சூழிய லின்புறுகுற் றுலம், பாலலோ சனன் திருநெல் வேலியொடு பாண்டி பதினான்கு
மலைநாட்டி லஞ்சைக்கள மொன்றே, சீலமிகு மலிநாசி திருமுருகன் பூண்டி ‡ திரு
நணு § கொடிமாடச் செங்குன்றூர் தானே. (கௌ)

வெஞ்சோக் கூடல்கொடு முடிகருநூர் கொங்கின் மேவுமே தூர்த்துறைவண் டி நே
கானை மாட, மெஞ்சலில் கூடலையாற்று ரெருக்கத்தம் புலியூ ரினையகலுந் தினை
நகர்சோ புரமதிகை புகழே, விஞ்சுதிரு நாவலூர் || முதுகுன்றம் திருநெல் வெண்
னெய்திருத் கோவலு ரதையணிகல் லாரே, மஞ்சுதிக ழிடையாறு வெண்ணெய்நல்
லூர் துறையூர் வடிகூர்வீ டேயருநந் திருமாணி குழியே. (கக)

தண்ணூர்தன் டலேப்பாதி ரிப்புலியூர் முண்டிச் சரம்புறவார் பனங்காட்டீர் திரு
வாமாத் தூரே, யெண்ணுரண் னுமலையு நடுநாட்டிலிருபத் திரண்டாகு மிப்பாலே கம்
பமேற் தளிவிண், கண்ணோங்கு மதிலோண காந்தன தளியனேக தங்காவ தங்கச்சி
நெறிக்காரைத் தூட்டே, டிண்ணாடு குரங்கணின்முட் டந்திருமா கறலோத் தூர்வன்
பார்த் தான்வனங்காட் டீர்வல்ல மழிற்பேறே. (கஉ)

ஊறலிலம் டையங்கோட்டீர் () விற்கோல மாலங்கா டெய்பாகூர் வெண்பா
க்கங் கள்ளில் காளத்தி, மாறிற்று வொற்றியூர் † வலிதாயம் பாலி வடமுல்லை வாயி
ல்வேற் காடுதிரு மயிலை, யீறிற்று வான்மியூர் கச்சுரா லக்கோயி லிடைச்சுரங் கழுக்
குன்ற மச்சிதுபாக் கம்மே, மாறிற்று வக்கரையே யரசிலிதொல் விரும்பை மாகாளந்
தொண்டை நன்னுட் டெண்ணின் முப்பா னிரண்டே. (கங)

கோகரணந் துளுவதே யத்திலொன்றே யிப்பாற் குலவு * பருப் பதலீல பருப்
பதமம் பிகைதன், பாசருறை யனேகதங்கா வதந்திருக் கேதாரம் பகர் † நொடித்
தான் மலைவடக்கிற் பதியைந்தே யிவற்றோ, டாகவிரு தூற்றெழுபா னுன்கென்பர்
மூவ ரருப்பதிக மிருக்கும ரதிகமாம் வைப்புத், தாகமுட னினைப்போர்க்குந் துதிப்
போர்க்கும் வினைகள் சாராவாம் பிறப்பகலுஞ் சத்தியமுத் தியுமே. (கச)

திருப்பதிக்கோவை முற்றிற்று.

* மறைக்காடு—வேதாரணியம். † காணப்பேர்—கானையார்கோயில்.

‡ திருநாடுபவானிகூடல். § கொடிமாடச் செங்குன்றூர்—திருச்செங்கோடு.

|| தூங்குநீனமாடம்—திருப்பெண்ணாகடம். || முதுகுன்றம்—விருத்தாசலம்

ஊறல்—தக்கோலம். () விற்கோலம்—கூலம். † வலிதாயம்—பாடி.

* பருப்பதம்—புரிசைலம் அல்லது மல்லிகாட்சிசுளம். † நொடித்தான்மலை—கைலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்

திருநாட்சத்திரம்.

ஒன்றகல வெட்டெட்டா மோதுமடி யாரன்பாற்
றுன்றுமதி நாளினிது சொல்லவே—வென்றிதரும்
பொன்னிதிவி னாயகனார் பூமுடிமே லாடுதிருச்
சன்னிதிவி நாயகனார் தாள்.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

தில்லைவா முந்தணர் திருவரு ளாலவர்
மல்குழிப் பதத்தை மகிழ்வொடு வணங்கித்
கடிதிரு நீல கண்டர்தை விசாகம்
வடிவியற் பகையார் மார்கழி யுத்திரம்
வருமின யான்குடி மாறரா வணிமகங்
கருதுமெய்ப் பெருாளார் கார்த்திகை யுத்திரம்
விற்றன்மிண்ட கண்டர் மேடமா திரைநா
ளறனமர் நீதி யானிப் பூரம்
மாணெறி பத்தர் மீசியி லத்தங்
காணுமே னுதியார் கன்னியுத் திராட
மலர்கண் ணப்பர் மகரமான் றலையிற்
குலவுகுங் குலியர் கோளரி மூலந்
தருமா னக்கஞ் சாறர்விற் சுவாதி
யரிவாட் டாயர்தை யாதிரை நாளி
லானாயர் கார்த்திகை யத்த நாளிற்
கான மூர்த்தியார் கடகத் தாரன்
முருக ரிடப மூல மதனி
வருத்திர பசுபதி யுயர்கன்னி முன்னாள்
பொருந்திரு நாளிப் போவார்கன் னியிற்பார்
திருக்குறிப் படியார் சித்திரைச் சுவாதி
சண்டச ராமவர் தையுத்தி ரத்திற்
றண்டமி முப்பர் தகரிற் சதயங்
குலச்சிறை நாயனார் கோளரி யனுட
மலகில் குறும்ப ராடியிற் சித்திரை
யருள்கா ரைக்கா லம்மைமீன் விளக்கா
மருகிலப் பூதிதை யதிற்சத யத்திற்
கமைநீல நக்கர் காளை மூலத்தி
னமிநந்தி யடிக னூள்விடைப் பூச
ஞான சம்பந்தர் நான்விடை மூல
மநன்கலிக்கும ரானி ரேவதியி

ஸுரட்டி ரூல ரைப்பசி முன்னுள்
 வருதண்டி யடிகள் வளர்மீன் சதயஞ்
 சேமமா மூர்க்கர் தேண்மதி மூலஞ்
 சோமாசி மூழர் தொழுவிடை யரவிற்
 சாக்கிய நாயனார் தனுப்பூ ராடந்
 தேக்கிய சிறப்புலி தேட்பூ ராடஞ்
 சேர்சிறுத் தொண்டர் சித்திரைப் பரணி
 சேரமாணீ கடகஞ் சேர்ந்தசோ தியினிற்
 கணநாதர் மீனங் கலந்தவா திரையிற்
 குணமாங் கூற்றுவர் குளிர்மதி யாதிரை
 பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர்தாள் போற்றி
 மெய்ப்புகழ்ச் சோழர் மிளிர்குளி ரார
 னரசிங்க முனையார் நற்கன்னி சதயந்
 திரவதி பத்தர் சிங்கவா யிலியங்
 கலிக்கம்பர் மகரக் கடைநா ளதனிற்
 கலியுரா டியினிற் கலந்தவிந் திரை
 யேசிற் சத்தியார் துலாப்பூ சத்தி
 லையர்கா டவர்கோ ணைப்பசி மூலங்
 கணம்புல்ல நாயனார் கார்த்திகை யங்கி
 கணஞ்சேர் காரியார் கடம்பூ ராடந்
 தாய்நெடு மாழர் துலாமதிப் பரணியில்
 வாயிலார் நாயனார் மூர்கழி யிரேவதி
 வெம்முனை யடுவார் மீனப் பூசஞ்
 செம்மை நாகங்கழற் சிங்கர்சேப் பரணி
 மருவிடந் கழியார் மதிதுலா வாரல்
 கெருத்துணை நாயனார் சிங்கப் பூசஞ்
 சேட்புகழ்த் துனையார் சிங்கவா யிலியங்
 கோட்புலி நாயனார் குளிர்மதி கேட்டை *
 பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமணப் பாடுவார்
 சித்தத்தைச் சிவன் பாலே சேர்த்துளா
 ரப்புலு செய்த்திரு வாரூர்ப் பிறந்தார்
 முப்பொ முதுந்திரு மேனி தீண்டுவார்
 முப்புவி தொழுமுழு நீறு பூசுவா
 ரப்பாலு மடிச்சார்ந் தாரை வணங்கிப்
 பூசலா ரைப்பசி புகுமனு டத்தின்
 மாசிலா மானியார் மைம்மதி யுரோகிணி
 மிருசிவ நேசர் மீனரோ கினியிற்
 ரெகுபுகழ்ச் செங்கட் சோழர் குடக்குன்
 றநிலகண்ட யாழ்ப் பாணர்சே மூலஞ்
 சடையனார் மார்கழி சார்ந்தவா திரையி
 லிசைஞானி மேடத் திசைந்த சித்திரையில்
 வசையிலா விம்மதி மருவுமிந் நாளிற்
 பரகதி யடைந்த பத்தரைப் பாடிக்
 கருதுவன் ரெண்டர் கடகச் சுவாதி
 குருபூசை நாளிற் குறைவிவா திவர்க்கு

வருபுசை தந்தோர் மாநிலத் தோங்கித்
தவப்பய னெய்திச் சதுமறைக் கிரியிற்
சிவசதி யடைத் திண்ண முண்மையதே.

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதய நிறைவன் றெண்ட
ராடியிற் சோதி திருவாத லூர்நல் லானிமகந்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறந்தனரே.

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடனி
லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞான சம்பந்த ரோதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதிதனில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

திருநட்சத்திர முற்றிற்று.

சமயஞ்ஞாவர் நால்வர் வயசு.

அப்பருக் கெண்பத்தொன் றருள்வாத லூருக்குச்
செப்பிய நாலெட்டினிற் றெயலீக—மிப்புவிழிற்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினா றறி.

திருத் தொண்டத்தொகை.

பண் கொல்லிக்கொவாணம்.

அடிமை.

திருச்சிறம்பலம்.

வில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
நிருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
வில்லையே யென்தை வியற்பகைக்கு மடியே
னினையான்நன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விதன்மிண்டற் கடியே
ணல்லமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
னாரா னாரி லம்மானுக் காளே.

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடலூரிற் கலையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மாணக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே

திருத்தொண்டத்தொகை.

னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாயற் கடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(உ)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்

முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்

செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கு மடியேன்

நிருக்குறிப்புத்தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்

மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க

வெகுண்டெழுந்த தாழையை மழுவின லெறிந்த

வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(ங)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட

திருநாவுச் சுரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்

பெருநம்பி குலச்சிறைந னடியார்க்கு மடியேன்

பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே

ஞருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே •

ஞலிபுனல்கூழ் சாத்தமங்கை நீலாக்கற் கடியே

னருநம்பி நமினந்தி யடியார்க்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(ச)

வமபரூ வரிவண்டி மணநாற மலரு

மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேனா

வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே

னையர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே

னம்பிரான் நிருமூல னடியார்க்கு மடியே

ஞட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே

னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(ரு)

வார்கொண்ட வனமுலையா ஞமைபங்கன் கழலே

மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்

சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்

செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்

கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்

கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே

ஞர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(சு)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்

பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்

மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்

விரிதிரைகூழ் கடனாகை பதிபத்தற் கடியேன்

கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்

கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே

னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(ஊ)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த

கணமீபுல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே

னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாத னடியார்க்கு மடியேன்
றுறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே
னாரு னாருரி லம்மானுக் காளே.

(அ)

கடல்குழந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்குழந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணை தன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைகுழந்த புலியதன்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
னடல்குழந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
னாரு னாருரி லம்மானுக் காளே.

(ஆ)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
நிருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
னப்பாறு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
னாரு னாருரி லம்மானுக் காளே.

(க)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையான் மாணிகு நேசனுக்கு மடியேன்
றென்னவனா யுலகாண்ட செங்கனார்க் கடியேன்
நிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
னென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் நிருநாவ லூர்க்கோ
னன்னவனா மாருர னடிமைகேட் டிவப்பா
ராருரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே.

(க)

திருத்தொண்டத்தொகை முற்றிற்று.

பணித்தநற் றொண்டத் தொகைமுதற் நிலை யிலைமலிந்த
வணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற வம்பறா வார்கொண்டதோ
ரிணைத்திகழ் பொய்யடி மைகறைக் கண்டன் கடல்குழந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனெடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

பொன்னிவடகரை சேர்நாரை யூரிற் புழைக்கைமுக
மன்ன னறுபத்து மூவர் பதிதே மரபுசெயல்
பன்னவத் தொண்டத் தொகைவகை பல்சுமந் தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல நம்பிபொற் பாதத் துணை துணையே.

தில்லைவாழ்ந்தனர்.

செப்பத் தருபுகழ்த் தில்லைப் பதியிற் செழுமறையோ
ரொப்பப் புவனங்கண் மூன்றினு மும்பரி னூரெரிந்த
வப்பர்க் கழுதத் திருநடர்க் கந்திப் பிறையணிந்த
சுப்பர்க் குரினாற் கொரிப்புரி வோர்தமைச் சொல்லுதுமே.

(க)

திருநீலகண்டநாயனார்.

சொல்லச் சிவன்றிரு வாணைதன் றாமொழி தோணையை
பொல்லைத் துறந்துரு மூத்ததற் பின்னுமை கோனருளால்
வில்லைப் புரைறுத லாடொ டுளமைபெற் றின்பமிக்கான்
நில்லைத் திருநீல கண்டக் கயவனுஞ் செய்தவனே.

(உ)

இயற்பகைநாயனார்.

செய்தவர் வேண்டிய தியானுங் கொடுப்பச் சிவன்றவனுய்க்
கைதவம் பேசினிசு காதலி யைத்தரு கென்றலுமே
மைதிகழ் கண்ணியை யீந்தவன் வாய்ந்த பெரும்புகழ்வர்
தெய்திய காவிரிப் பூம்பட் டினத்து ளியற்பகையே.

(ங)

இளையான் குடிமாறநாயனார்.

இயலா விடைச்சென்ற மாதவர்க் கின்னமு தாவிதைத்த
வயலார் முளைவித்து வாரி மனையலக் கால்வறுத்துச்
செயலார் பயிர்விழுத் தீங்கறி யாக்கு மவன்செழுநீர்க்
கயலா ரினையான் குடியுடை மாறனெங் கற்பகமே.

(ச)

மெய்ப்பொருளையனார்.

கற்றநன் மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்தவன் காய்கினத்தாற்
செற்றவன் றன்னை யவனைச் செறப்புக் லுந்திருவாய்
மற்றவன் றத்தா நமரே பெனச்சொல்லி வானுலகம்
புபற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொரு ளாமென்று பேசுவரே.

(ஊ)

விறன்மிண்டநாயனார்.

பேசும்பெருமையவ் வானு ரனையும் பிரானவனு
மீசன் றனையும் புறகுதட் டென்றவ னீசனுக்கே
நேச னெனக்கும் பிரான்மனைக் கேட்கு நீடுதென்றல்
வீசம் பொழிற்றிருச் செங்குன்ற மேய விறன்மிண்டனே.

(஋)

அமர்ந்திநாயனார்.

மிண்டும் பொழிற்பழை யாறையமர்ந்தி வெண்பொடியின்
முண்டந்தரித்த பிராற்குநல் லுரின்முன் கோவணநேர்
கொண்டிங் கருளென்று தன்பெருந் செல்வமுந் தன்னையுந்தன்
முண்ட மதிதத லாடைய மீந்த தொழிலினனே.

(௭௪)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தொழுதும் வணங் யன் றேடருஞ் சோதிசென்றங்
கெழுதுந் தமிழ்ப்பு னங் காட்டி யெனக்குண்குடி
முழுது மடிமைவந் தாட்செ யெனப்பெற்ற வன்முரநே
னொழுது மலரினந் ருரெம் பிரானம்பி யாருரனே.

(௮)

எறிபத்தநாயனார்.

ஊர்மதின் மூன்றட்ட வுத்தமர்க் கென்றே ருயர்தவத்தோன்
ருர்மலர் கொய்யா வருபவன் றண்டின் மலர்பறித்த
வூர்மலை மேற்கொளும் பாக ருடறுணி யாக்குமவ
னேர்மலி மாமதில் சூழ்கரு வூரி லெறிபத்தனே.

(௯)

ஏனாதிநாதநாயனார்.

பத்தனை பேனாதி நாதனைப்பார்நீ டெயினை தன்னு
ளத்தனைத் தன்னோ டமர்மலைந்தா னெற்றி நீறுகண்டு
கைத்தனி வாள்வீ டொழிந்தவன் கண்டிப்ப நின்றருளு
ரித்தனை யீழக் குலதீப னென்பரிந் நீணிலத்தே.

(௧௦)

கண்ணப்பநாயனார்.

நிலத்திற் றிகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மே
னலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிக்கண் டுண்ணிடுங்கி
வலத்திற் கடுங்களை யாற்றன் மலர்க்கண் ணிடந்தபயினான்
குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னுமென்று கூறுவரே.

(௧௧)

குங்குலியக்கலநாயனார்.

ஏய்ந்த கயிறுதன் கண்டத்திற் பூட்டி யெழிற்பனந்தாட்
சாய்ந்த சிவனிலைத் தானென்பர் காதலி தாலிகொடுத்
தாய்ந்தநற் குங்குலி யங்கொண்ட னற்புகை காலனைமுன்
காய்ந்த வரங்கிட்ட தென்கட வூரிற் கலையனையே.

(௧௨)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்.

கலச முலைக்கன்னி காதற் புதல்வி கமழ்குமுலை
நலசெய் தவத்தவன் பஞ்ச வடிக்கிவை நல்கெனலு
மலசு மெனக்கரு தாதவள் கூந்த லரிந்தளித்தான்
மலைசெய் மதிற்கஞ்சை மானக்கஞ் சாற னெனும்வள்ளலே.

(௧௩)

அரிவாட்டாயநாயனார்.

வள்ளந் பிராற்கழு தேந்தி வருவோ னுகலுமிங்கே
வெள்ளச் சடையா யழுதுசெய் யாவிடி லென்றலையைத்
தளைத் தருமென்று வாட்பூட் டியதடங் கையினன்கா
ணள்ளந் பழனக்கணமங் கலத்தரி வாட்டாயனே.

(௧௪)

ஆனாயநாயனார்.

தாயவன் யாவுக்குந் தாழ்சடை மேற்றனித் திங்கன்வைத்த
னாயவன் பாதந் தொடர்ந்துதொல் சீர்துளை யாற்பரவும்
வேயவன் மேன்மழ நகட்டு விரிபுனன் மங்கலக்கோ
னாயவ னானைய னென்னைய வந்தான் டருளினனே.

(கடு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அருட்டுறை யத்தார்சீ கடிமைப்பட்டே னினி யல்லன்னென்னும்
பொருட்டுறை யாவதென் னேயென்ன வல்லவன் பூங்குவளை
யிருட்டுறை நீர்வய னாவற்ப திக்கும்பி ரானடைந்தோர்
மருட்டுறை நீக்கிநல் வான்வழி காட்டிட வல்லவனே.

(கசு)

மூர்த்திநாயனார்.

அவந்திரி குண்டம னாவதின் மாள்வனென் றன்றலவாய்ச்
சிவந்தி 5 மேனிக்குச் செஞ்சந்தனமாச் செழுமுழங்கை
புவந்தொளிர் பாதையிற் றேய்த்துல காண்டவொண் மூர்த்திதன்னார்
நிவந்தபொன் மாட ம்துரா புரியென்னு நீன்பதியே.

(கசு)

முருகநாயனார்.

பதிகந் திகழ்தரு பஞ்சாக் கரம்பயி னுவினன்சீர்
மதியஞ் சடையார்க் கலர்தொட் டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
துதியங் கழற்சண்பை நாதற்குத் தோழன்வன் ரெண்டனம்பொன்
னதிகம் பெறும்புக லூர்முரு கன்னெனு மந்தன்னே.

(கசு)

உருத்திரபசுபதிநாயனார்.

அந்தாழ் புனறன்னி லல்லும் பகலுநின் ருதரத்தா
லந்தாத வன்பொடு ருத்திஞ் சொல்லிக் கருந்தமைந்த
பைந்தா ருருந்ர பசுபதி தன்னந் பழிவயற்கே
நந்தார் திருத்தலை பூரென் னுரைப்பரிந் நானிலத்தே.

(கசு)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்.

நாவார் புகழ்த்தில்லை யம்பலத் தானருள் பெற்றுநாளைப்
போவா னவனும் புறத்திருத் தொண்டன்றன் புன்புலைபோய்
மூவா யிரவர்கை கூப்ப முனியாய வன்பதிதான்
மாவார் பொழிநிக முாதனா ரென்பரிம் மண்டலத்தே.

(கசு)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.

மண்டும் புனற்சடை யான்றமர் அசெற்றி வாட்டிம்வகை
விண்டு மழைமுகில் வீடா தொழியின்யான் வீவனென்னு
மிண்டும் படர்பாறை முட்டு மெழிலார் திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி யேகா லியர்தங்க டொல்குலமே.

(கசு)

சண்டேசுரநாயனார்.

குலமே நியசேய்ஞ லூரிற் குரிசில் குரைகடல்குழ்
தலமே நியவிநிற் சண்டிகண் டர்தந்தை தாளிரண்டு.
வலமே நியமீழு வாலெநிற் தீசன் மணிமுடியே
னலமே நியபால் சோரிந்தலர் சூட்டிய நன்னிதியே

(கசு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நிதியார் துருத்திதென் வேள்விக் குடியாய் நினைமறந்த
மதியேற் கறிகுறி வைத்த புகர்பின்னை மாற்றிடென்று
துதியார் வருள்சொன்ன வாற்றிவா ரிடைப் பெற்றவன்கா
னதியார் புனல்வய னாவலர் கோனென்னு நற்றவனே.

(2௩)

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

நற்றவ னல்லுர்ச் சிவன்றிருப் பாதந்தன் சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன் மற்றிப் பிறப்பற வீரட்டர் பெய்சமுற்ற
ஞற்றவ னுற்ற விடமடை யாரிட வெள்ளமுதாத்
துற்றவ னுமரி னுவுக்கர செனுந் துமணியே.

(2௪)

மணியினை மாமறைக் காட்டு மருந்தினை வண்மொழியாற்
றிணியன நீள்கத வந்திறப் பித்தன தென்கடலிற்
பிணியன கன்மிதப் பித்தன சைவப் பெருநெறிக்கே
யணியன நாவுக் கரையர் பி ரான்ந னருந்தமிழே.

(2௫)

குலச்சிறைநாயனார்.

அருந்தமி முாகரன் வாதி லமனைக் கழுறுதிமே
லிருந்தமிழ் நாட்டிடை யேற்றுவித் தோனெழிற் சங்கம்வைத்த
பெருந்தமிழ் மீனவன் றன்னதி காரி பிரசமல்கு
குருந்தவிழ் சாரன் மணமேற் குடிமன் குலச்சிறையே.

(2௬)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.

சிறைநன் புனற்றிரு நாவலுடானி செழுங்கயிலைக்
சிறைநன் கழனானு யெய்து மிவனருள் போற்றவின்னே
பிறைநன் முடியன் னடியடை வேனென் னுடல்பிரிந்தா
பிறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக் குறும்ப னெனுநம்பியே.

(2௭)

காரைக்காலம்மையார்.

நம்பன் திருமலை நான்மிதி யேனென்று தாளிரண்டு
மும்பர் மிசைத்தலை யானடந் தேற வுமைநகலுஞ்
செம்பொன் னுருவெனென் னம்மை யெனப்பெற் றவன்செழுந்தேன்
கொம்பி னுருகாரைக் காலினின் மேய குலதனமே.

(2௮)

அப்பூதியடிகனையனார்.

நனமா வதுதிரு நாவுக்கரசின் சரணமென்னு
மனமார் புனற்பந்தர் வாழ்த்திவைத் தாங்கவன் வண்டமிழ்க்கே
யினமாத் தனது பெயரிடப் பெற்றவ னென்கள்பிரா
னனமார் வயற்றிங்க னூரினில் வேதிய னப்பூதியே.

(2௯)

திருநீலங்கநாயனார்.

பூதிப் புயத்தர் புயத்திற் சிலந்தி புகலுமஞ்சி
பூதித் துமிந்த மனைவியை நீப்பவுப் பாலவெல்லாம்
பூதித் தெழுந்தன காணென்று பிஞ்ஞகன் காட்டுமவ
னீதித் திகழ்சாத்தை நீலநக் கன்னெனும் வேதியனே.

(௩௦)

நயிநந்தியடிகளையனர்.

வேத மறிகீகரத் தாரு ரரற்கு விளக்கு நெய்யைத்
திது செறியமண் கைபரட் டாவிடத் தெண்புனலா
லேத முறுக வருகரென் றன்று விளக்கொரித்தா
னாத நெழிலேமப் பேறு ரதிப னமிநந்தியே.

(௩௧)

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்.

நந்திக்கு நம்பெரு மூர்குநல் லாருரி னாயகற்குப்
பந்திப் பரியன செந்தமிழ் பாடிப் படர்புனலிற்
சுந்திப் பரியன சேவடி பெற்றவன் சேவடியே
வந்திப் பவன்பெயர் வன்றெண்ட ரென்பரிவ் வையகத்தே.

(௩௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

வைய மகிழயாம் வாழ வமணர் வலிதொலைய
வையன் பிரம புரத்தரற் கம்மென் குதலைச்செவ்வாய்
பைய மிழற்றும் பருவத்துப் பாடப் பருப்பதத்தின்
றைய லருள்பெற் றனனென்பர் ஞானசம் பந்தனையே.

(௩௩)

பந்தார் விரலியர் வேள்செங்கட் சோழன் முருகனல்ல
சந்தா ரகலத்து நீலநக் கன்பெயர் தான்மொழிநது
கொந்தார் சடையர் பதிகத்தி லிட்டடி யேன்கொடுத்த
வந்தாதி கொண்ட பிராணருட் காழியர் கொற்றவனே.

(௩௪)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்.

கொற்றத் திறலெந்தை தந்தைதன் றந்தையெங் கூட்டயெல்லாந்
தெற்றச் சடையாய் நினதடி யேந்திகழ் வன்றெண்டனே
மற்றிப் பிணிதவிர்ப் பானென் றுடைவா ஞருவியந்நோய்
செற்றுத் தவிர்கலிக் காமன் குடியேயர் சீர்க்குடியே.

(௩௫)

திருமூலநாயனர்.

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன் குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி
யடிமன்ன வைத்த பிரான்மூல னாகின்ற வங்கனனே.

(௩௬)

தண்டியடிகளையனர்.

கண்ணார் மணியொன்று மின்றிக் கயிறு பிடித்தரற்குத்
தண்ணார் புனற்றடந் தொட்டலுந் தன்னை நகுமமணர்
கண்ணங் கிழப்ப வமணர் கலக்கங்கண் டம்மலர்க்கண்
விண்ணு யகனிடைப் பெற்றவ னானர் விறற்றண்டியே.

(௩௭)

மூர்க்கநாயனர்.

தண்டலை சூழ்திரு வேற்காட் டீர்மன்னன் றகுதவற்றாற்
கொண்டவல் லாயம்வன் சூதரை வென்றுமுன் கொண்டபொருண்
முண்டரன் னீற்ற னடியவர்க் கீபவன் மூர்க்கனென்பர்
நண்டலை நீரோண் குடந்தையின் மேவுதற சூதனையே.

(௩௮)

சோமாசிமாறநாயனார்.

சூதப் பொழிலம்ப ரந்தணன் சோமாசி மாறனென்பான்
வேதப் பொருளஞ் செழுந்தும் வினம்பியல் லான்மொழியா
னீதிப் பரன்மன்னு நித்த நியமன் பரவையென்னு
மாதுக்குக் காந்தன் வன்றெண்டன் நனக்கு மகிழ்துணையே.

(௩௯)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

துணையு மளவுமில் லாதவன் நன்னரு ளேதுணையாக்
கணையுங் கதிர்நெடு வேலுங் கறுத்த கயலினையும்
பிணையு நிகர்த்தகட் சங்கிலி பேரமைத் தோளிரண்டு
மணையு மவன்றிரு வாரூர னுகின் ற வற்புதனே.

(௪௦)

சாக்கியநாயனார்.

தகடன வாடையன் சாக்கியன் மாக்கற் றடவரையின்
மகடனந் தாக்கக் குழைந்ததிண் டோளர்வண் கம்பர்செம்பொன்
றிகழ்தரு மேனியிற் செங்க லெறிந்து சிவபுரத்துப்
புகழ்தரப் புக்கவ னூர்சங்க மங்கை புவனியிலே.

(௪௧)

சிறப்புலிநாயனார்.

புவனியிற் புதியுஞ் சாதன மும்பொலி வார்ந்துவந்த
தவநிய மர்க்குச் சிறப்புச்செய் தத்துவ காரணனா
மவனியிற் சீர்த்தித் தென்னுக்கூ ரதிப னருமறையோன்
சிவனிய மந்தலே நின்றதொல் சீர்நஞ் சிறப்புலியே.

(௪௨)

சிறுத்தொண்டநாயனார்.

புலியி னதருடைப் புண்ணியற் கின்னமு தாத்தனதோ
ரொலியின் சதங்கைக் குதலேப் புதல்வ னுடறுணித்துக்
கலியின் வலிகெடிக் தோங்கும் புகழ்ச்சிறுத் தொண்டன் கண்டர்
மலியும் பொழிலொன்செங் காட்டன் குடியவார் மன்னவனே.

(௪௩)

சேரமான்பெருமானாயனார்.

மன்னர் பிரானெதிர் வண்ண னுடலுவ ருநிரீரார்
தன்னர் பிரான்மர் போல வருதலுந் தான்வணங்க
வென்ன பிரானடி வண்ண னெனவடிச் சேரனென்னுந்
தென்னர் பிரான்கழ நிற்றறி வானெனுஞ் சேரலனே.

(௪௪)

சேரற்குத் தென்னு வலர்பெரு மாற்குச் சிவனளித்த
வீரக் கடகரி முன்புதன் பந்தி யிவுளிலைத்த
வீரற்கு வென்றிக் கருப்புவிடல் வீரனை வெற்றிகொண்ட
குரற் கெனதுள்ள நன்றுசெய் தாயின்று தொண்டபட்டே.

(௪௫)

கணநாதநாயனார்.

தொண்டரை யாக்கி யவரவர்க் கேற்ற தொழில்கள்செய்வித்
தண்டர்தம் கோனக் கணத்துக்கு நாயகம் பெற்றவன்காண்
கொண்டல்கொண் டேறிய மின்னுக்குக் கோல மடல்கடொறுங்
கண்டல்வெண் சோறளிக் குங்கடற் காழிக் கணநாதனே.

(௪௬)

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

ங.க.

கூற்றுநாயனார்.

நாதன் திருவடி யேழுடி யாகக் கவித்துநல்ல
போதன் கருத்திற் போரித்தமை யாலது கைகொடுப்ப
வோதந் தழுவி யஞ்ஞமெல் லாமொரு கோலின்வைத்தான்
கோதை நெடுவேற் களப்பாள னாகிய கூற்றுநானே.

(சஎ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கூற்றுக் கெவனோ புகறிரு வாருநன் பொன்முடிமே
லேற்றுத் தொடையலு மின்னடைக் காயு மிடுதருமக்
கோற்றொத்து கூனனுங் கூன்போயக் குருடனுங் கண்பெற்றமை
சாற்றித் திரியும் பழமொழி யாமித் தரணியிலே.

(சஅ)

பொய்யடிமையிலாதபுலவர்.

தரணியிற் பொய்ம்மை யிலாத்தமிழ்ச் சங்க மதிற்கபிலர்
பரணர் நக்கிரர் முதனாற்பத் தொன்பது பல்புலவோ
ரருணமக் கியுந் திருவால வாயரன் சேவடிக்கே
பொருளமைத் தின்பக் கவிபல பாடும் புலவர்களே.

(சக)

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

புலமன் னியமன்னைச் சிங்கள நாடு பொடிபடுத்த
குலமன் னியபுகழ்க் கோகன நாதன் குலமுதலோ
னலமன் னியபுகழ்ச் சோழன தென்பர் நகுசுடர்வான்
வலமன் னியவெறி பத்தனுக் கீர்த்தொர் வண்புகழே.

(இ௦)

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்.

புகழும் படியெம் பரமே தவர்க்குந் பொன்னிடுவோ
னிகழும் படியேரீர் தவனமட வாழ்புனை கோலமெங்கு
நிகழும் படிகண் டலனுக் கிரட்டிபான் னிட்டவனீ
டிகழு முடிநர சிங்க முனையர சன்றிறமே.

(இக)

அதிபத்தநாயனார்.

திருமமர் மீன்படுக் கும்பொழு தாங்கொரு மீன்சிவற்கென்
றுறவமர் மாகடற் கேவிடு வோனொரு நாட்கனக
நிறமமர் மீன்பட நின்மலற் கென்றுவிட் டோன்கமலம்
புறமமர் நாகை யதிபத்த னாகிய பொய்யிலியே.

(இஉ)

கலிக்கம்பநாயனார்.

பொய்யைக் கடிந்துநம் புண்ணியர்க் காட்டிடுத் தன்னடியான்
சைவத் திருவுரு வாய்வரத் தானவன் னுள்கழுவ
வையத் தவர்முன்பு வெள்கிரீர் வாரா விடமனைவி
கையைத் தடிந்தவன் பெண்ணு கடத்துக் கலிக்கம்பனே.

(இங)

கலியநாயனார்.

கம்பச் கரிக்குஞ் சிலந்திக்கு நல்கிய கண்ணுதலோ
னும்பர்க்கு நாதந் கொளினிளக் கேற்றற் குடலிலனாய்க்
கும்பத் தயிலம்விற் றுஞ்செக் குழன்றுங்கொள் கூலியினு
னும்பந் கெரித்த கலியொற்றி மாநகர்ச் சக்கிரியே.

(இச)

சத்திநாயனார்.

கிரிவில் லவர்தம் மடியரைத் தன்முன்பு கீழ்மைசொன்ன
திருவில் லவரையந் நாவரி வோன்றிருந் தாரைவெல்லும்
வரிவில் லவன்வயற் செங்கழு நீரின் மருவுதென்ற
றெருவில் விரைகம முந்தென் வரிஞ்சைத் திகழ்சத்தியே.

(௩௮)

ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனார்.

சத்தித் தடக்கைக் குமரனற் றுதைதன் னுனமெல்லா
முத்திப் பதமொரொர் வெண்பா மொழிந்து முடியரசா
மத்திற்கு மும்மைநன் றுலரற் காயைய மேற்றலென்னும்
பத்திக் கடலை யடிகளா கின்றநம் பல்லவனே.

(௩௯)

சந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பல்லவை செங்கதி ரோனைப் பறித்தவன் பாதம்புகழ்
சொல்லவன் றென்புக லூரரன் பாற்றுய்ய செம்பொன்கொள்ள
வல்லவ னாட்டியத் தான்குடி மாணிக்க வண்ணனுக்கு
நல்லவன் றன்பதி நாவலு ராகின்ற நன்னகரே.

(௪௦)

கணம்புல்லநாயனார்.

நன்னக ராய விருக்குவே னூர்தனி னல்குரவாய்ப்
பொன்னக ராயநற் றில்லை புகுந்து புலீச்சரத்து
மன்னவ ராய வரறகுநற் புல்லால் விளக்கெரித்தான்
கன்னவி ரோளெந்தை தந்தை பிரானெங்க ணம்புல்லனே.

காரிநாயனார்.

புல்லன வாகா வகையுல கத்துப் புணர்ந்தனவுஞ்
சொல்லின வுந்நய மாக்கிச் சுடர்பொற் சுவடுதனி
வில்லனை வாழ்த்தி விளங்கும் கயிலைபுக் காணென்பரார்
கல்லன மாமதில் சூழ்கட ஆரினிற் காரியையே.

(௪௧)

நெமோழநாயனார்.

கார்த்தண் முகிழ்கைக் கடற்காழியர்பெரு மாற்கெதிரா
யார்த்த வமண ரழிந்தது கண்டிமற் றுங்கவரைக்
கூர்த்த கழுவி னுதிவைத்த பஞ்சவா னென்றுரைக்கும்
வார்த்தை யதுபண்டு நெல்வேலி யில்வென்ற மாறனுக்கே.

(௪௨)

வாயிலார்நாயனார்.

மாறா வருளரன் றன்னை மனவா லயத்திருத்தி
யாறா வறிவா மொளிவிளக் கேற்றி யகமலர்வாம்
வீர மலரளித் தன்பெனு மெய்யமிர் தங்கொடுத்தான்
வீரார் மயிலையுள் வாயிலா னென்று விளம்புவரே.

(௪௩)

முனையவோர்நாயனார்.

என்று விளம்புவர் நீரே ரதிபன் முனையடுவோ
னென்று மமரு ளழிந்தவர்த் காக்கவி யேற்றெறிந்து
வெனையு பெருஞ்செல்வ மெல்லாங் கனகநன் மேருவென்னுங்
குன்று வளைத்த சிலையான் தமர்க்குக் கொடுத்தனனே.

(௪௪)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கொடுத்தான் முதலேகொள் பிள்ளைக் குயிரன்று புக்கொளியூர்த்
தொடுத்தான் மதுர் கவியவி நாசியை வேடர்சுற்றம்
படுத்தான் திருமுருகன் பூண் டியினிற் பராபரத்தேன்
மடுத்தா னவனென்பர் வன்றெண்ட னாகின்ற மாதவனே.

(௬௩)

கழற்சிங்கநாயனார்.

மாதவத் தோர்தநீகள் வைப்பினுக் காரூர் மணிக் குவைத்த
போதினைத் தான்மோந்த தேவிதன் மூக்கை யரியப்பொற்கை
காதிவைத் தன்றே வரிவதென் றுங்கவள் கைதடிந்தா
தைமொய்த் தார்வண்டு கிண்டுபைங் கோதைக் கழற்சிங்கனே.

(௬௪)

இடங்கழிநாயனார்.

சிங்கத் துருவனைச் செற்றவன் சிற்றம் பலமுகடு
கொங்கிற் கனக மணிந்தவா தித்தன் குலமுதலேநன்
நிங்கட் சடையர் தமர்தென் செல்வ மெனப்பறைபோக்
கெங்கட் கிறைவ னிருக்கு வேனூர்மன் னிடங்கழியே.

(௬௫)

செருத்துணைநாயனார்.

கழிநீள் கடனஞ்ச யின்றூர்க் கிருந்த கடிமலரை
மொழிநீள் புகழ்க்கழற் சிங்கன்நன் நேவிமுன் மோத்தலுமே
யெழினீள் குமிழ்மலர் மூக்கரிற் தானென் நியம்புவராத்
செழுநீர் மருகன் னட்டமர் தஞ்சைச் செருத்துணையே.

(௬௬)

புகழ்த்துணைநாயனார்.

செருவிவி புத்தூர்ப் புகழ்த்துணை வையஞ் சிறுவிலைத்தா
வருவலி கெட்டுணை வின்றி யுமைகோணை மஞ்சனஞ்செய
தருவதொர் போதுகை சோர்ந்து சலசம் விழத்தரியா
தருவரை வில்லி யருளி னிதியது பெற்றனனே.

(௬௭)

கோட்புலிநாயனார்.

பெற்ற முயர்த்தோன் விரையாக் கலிபிழைத் தோர்தமது
சுற்ற மறுக்குந் தொழிற்றிரு நாட்டியத் தான்குடிக்கோன்
குற்ற மறுக்குநங் கோட்புலி நாவற் குரிசிலருள்
பெற்ற வருட்கட லென்றுல கேத்தும் பெருந்தகையே.

(௬௮)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தகுமகட் பேசினோன் வீயவே நூல்போன சங்கிலிபாற்
புகுமணக் காதலினை லொற்றி யூருறை புண்ணியன்றன்
மிகுமலர்ப் பாதம் பணிந்தரு ளாலிவ் வியனுலக
நகும்வழக் கேண்மை யாப்புணர் தானாவ லூரரசே.

(௬௯)

பத்தராயப்பணிவார்.

அரசினை யாரு ரமரர் பிரானை யடிபணிந்திட்
டுரைசெய்த வாய்தடு மாநி யுரோம புளகம்வந்து
கரசர னாதி யவயவங் கம்பித்துக் கண்ணருவி
சொரிதரு மங்கத்தி னோர்ப்பத்த ரென்று தொகுத்தவரே.

(௭௦)

பரமனையேபாவோர்.

தொகுத்த வடமொழி தென்மொழி யாதொன்று தோன்றியதே
மிகுத்த வியலிசை வல்ல வகையில்விண் டோயுநெற்றி
வகுத்த மதிற்றில்லை யம்பலத் தான்மலர்ப் பாதங்கண்மே
லுகுத்த மனத்தொடும் பாடவல் லோரென்ப ருத்தமரே.

(எக)

உத்தமத் தானத் தறம்பொரு ளின்ப மொடியெறிந்து
வித்தகத் தானத் தொருவழிக் கொண்டு விளங்கச்சென்னி
மத்தம்வைத் தான்றிருப் பாத கமல மலரிணைக்கீழ்ச்
சித்தம்வைத் தாரென்பர் வீடுபே நெய்கிய செல்வர்களே.

(எஉ)

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்.

செல்வந் திகழ்திரு வாரூர் மதில்வட்டத் துட்பிறந்தார்
செல்வன் றிருக்கணத் துள்ளவ ரேபுத னாற்றிகழ்ச்
செல்வம் பெருகுதென் னாரூர்ப் பிறந்தவர் சேவடியே
செல்வ நெறியுறு வார்க்கணித் தாய செழுநெறியே.

(எங)

முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்வோர்.

நெறிவார் சடையரைத் தீண்டி முப்போதுநீ டாகமத்தி
னறிவால் வணங்கியர்ச் சிப்பவந்நம்மையு மாண்டமரர்க்
கிறையாய்முக் கண்ணுமென் டோரூந் தரித்தீறில் செல்வத்தோடு
முறைவார் சிவபெரு மாறகுறை வாய வுலகினிலே.

(எச)

முழுநிறுபூசியமுனிவர்.

உலகு கலங்கினு மூழி திரியினு முள்ளொருகால்
விலகுத லில்லா விதியது பெற்றநல் வித்தகர்கா
ணலகில் பெருங்குணத் தாரூரமர்ந்த வரனடிக்கீ
ழிலகுவெண் ணீறுதம் மேனிக் கணியு மிறைவர்களே.

(எடு)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்.

வருக்க மடைத்துநன் னாவலூர் மன்னவன் வண்டமிழார்
பெருக்கு மதூரத் தொகையிற் பிறைகுடி பெய்கழற்கே
யொருக்கு மனத்தொடப் பாலடிச் சார்ந்தவ ரென்றுலகிற்
நெரிக்கு மவர்கிவன் பல்கணத் தோர்நஞ் செழுந்தவரே.

(எசு)

கந்தரமூர்த்திநாயனார்.

செழுநீர் வயன்முது குன்றினிற் செந்தமிழ் பாடிவெய்ய
மழுநீன் தடக்கைய னீந்தபொன் னாங்குக்கொள் ளாதுவந்தப்
பொழிநீ டருதிரு வாரூரில் வாசியும் பொன்னுங் கொண்டோன்
கெழுநீன் புகழ்த்திரு வாரூர னென்றுநாங் கேட்பதுவே.

(எஃ)

பூசலார்நாயனார்.

பதுமநந் போதன்ன பாதத் தரற்கொரு கோயிலையான்
கதுமெனச் செய்குவ தென்று கொலாமென்று கண்டியிலா
ததுமனத்தே யெல்லி தோறு நினைந்தருள் பெற்றதென்பர்
புதுமனத் தென்ற லுலாநின்ற லூர்தனிற் பூசலையே.

(எஃ)

மங்கையர்க்கரசியார்.

பூச லயிற்றென்ன னார்க்கன லாகப் பொழுமையினால்
வாச மலர்க்குழற் பாண்டி. மாதேவியா மானிகண்டர்
தேசம் விளங்கத் தமிழா கரர்க்கறி வித்தவரா
ஔம் விளைத்தா ளருகந் தருக்குத்தென ணட்டகத்தே.

(௭௧)

நேசநாயனார்.

நாட்டமிட் டன்றி வந்திப்ப வெல்படை நல்கினர்தந்
தாட்டரிக் கப்பெற்றீ வனென்பர் சைவத் தவரரையிற்
கூட்டு மக்கப்பபடங் கோவண நெய்து கொடுத்தரன்மை
யீட்டுமக் காம்பிலிச் சாலிய நேசனை யிம்மையிலே.

(௭௨)

கோச்செங்கட்சோழநாயனார்.

மைவைத்த கண்ட நெறியன்றி மற்றோர் நெறிகருதாத்
தெய்வக் குடிச்சோழன முன்பு சிலந்தியாய்ப பந்தச்செய்து
சைவத் துருவெயிதி வந்து தாணிந் டாலயங்கள்
செய்வித் தவன் றிருத் கோச்செங் கணனெனுந் செம்பியனே.

(௭௩)

செம்பொ னணிந்துகிற் றம்பலத் தைச்சிவ லோகமெய்தி
நம்பன் சழற்கு ழிருந்தோன் குலமுத லென்பரல்ல
வம்பு மலர்த்திலை யீசனைச் சூழ மறைவளர்த்தா
னிம்ப நறுந்தொங்குற கோச்செங்க னுனெனு நித்தனையே.

(௭௪)

திருநல்கண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்.

தனையொப் பருமெருக் கத்தம் புவிபூர்த் தரும்புகழோ
னினையொப் பருசுநிரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனைநீள்
சினையொப் பலர்மீடாழிற் சண்பையு் சோன்செந் தமிழொடனா
புனையப் பரனருள பெற்றவ னென்பரிப் புதலத்தே.

(௭௫)

சடையநாயனார்.

தலம்விளங் குந்திரு நாவலூர் தன்னிற் சடையனென்னுங்
குலம்விளங் கும்புக ழோனை யுரைப்பர் குவலயத்தி
னலம்விளங் கும்படி சாம்பலூர் கும்படி நற்றவத்தின்
பலம்விளங் கும்படி யாரு ரனைமுன பயந்தமைமே.

(௭௬)

இசைஞானியார்.

பயந்தான் கறுவடைச் செங்கண் வெள்ளைப் பொன்ம னீளபனைச்சைக்
கயந்தா னுணைத்த நறகானையு யென்னங் கபாலங்கைக்கொண்
டயந்தான் புகுமர னூர்ப் புனித வரன்றிருந்தா
னயந்தா டனதுள்ளத் தென்று முரைப்பது ஞானியமே.

(௭௭)

கந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஞான வரநுரைச் சேரரை யல்லது நாமறியோ
மானவ வாக்கை யொடுமபுக் கவரை வளரொளிப்பூண்
வானவ ராஹ் மருவற் கரிய வடகயிலைக்
கோனவன் கோயீற் பெருந்தவத் தோர்தங்கா கூட்டத்திலே

(௭௮)

திருத்தொண்டத்தொகையிலுள்ள

தொகையடியார்கள், தனியடியார்கள்.

கூட்டமொன் பானை டறுபத்து மூன்று தனிப்பெயரா
வீட்டிம் பெருந்தவத் தோரெழு பத்திரண் டாம்வினையை
வாட்டிந் தவத்திருத் தொண்டத் தொகைபதி னென்றின்வகைப்
பாட்டிந் திகழ்திரு நாவலு ராளி பணித்தனனே.

(அ௭)

திருத்தொண்டத்தொகைப் பதிக்கவிகளின் முத்தூறிப்பு.

பணித்தந் றெண்டத் தொகைமுதறில்லை யிலைமலிந்த
வணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற வம்பரூ வார்கொண்டே
ரினைத்தந் பொய்யடி மைகறை கண்டன் கடல்கூழ்ந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனெனே.

(அ௮)

நூற்பயன்.

ஒடிடும் பஞ்சேந் திரியமொடுக்கெயென்னுழ் வினைகள்
வாடிடும் வண்ணநின் நெத்தவஞ் செய்தனன் வானினுள்ளோர்
சூடிடுஞ் சீர்த்திருப் பாதத்தர் தொண்டத் தொகையினுள்ள
சேடர்தஞ் செல்வப் பெரும்புக ழந்தாதி செப்பிடவே.

(அ௯)

திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானமுனிவர் அருளிச்செய்த
திருத்தோண்டர்திருநாமக்கோவை.

மெய்யன்பர் ஞாமமெல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடவைங்
கையன் திருவீடியே காப்பு.

தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் சீர்நீல கண்டனா

நில்லைவளித்த வியற்புகையார்

தொல்லை

யினையான் குடிமாறர் மெய்ப்பொருளா ரென்று

மினையா விறன்மிண்ட நின்

மளவுமமர்

நீதி யெறிபத்தர் நீண்டபுகழேனாதி

நாதர்திருக் கண்ணப்பர் நற்கலயர்

மேதகுசீர்

மானக்கஞ் சாறரரி வாட்டாய ரானாயர்

ஞானத் திருமூர்த்தி நாயனார்

மேன்மை

முருகர் பசுபதியார் முன்னுளைப் போவார்

துரிசி திருக்குறிப்புத் தொண்டர்

மருவுமறைச்

சண்டசர் வாடிசர் தக்க குலச்சிறையார்

கொண்ட மிழலைக் குறும்புனார்

தொண்டிசெயு

நீள்காரைக் காலம்மை யப்பூதி நீலநக்கர்

மூளு நமிநந்தி முத்தமிழை

யானூந்

திருஞான சம்பந்தர் செய்ய கவிக்கம

ரருண்மூலர் தண்டி யடிகள்

வருமூர்க்கர்

சோமாசி மாறனார் சாக்கியனார் சூழாக்கூர்

நாமார் சிறப்புலியார் நற்றெண்டி

னேமச்

சிறுத்தொண்டர் சேரமான் செய்ய கணநாதர்

விறற்களந்தைக் கூற்றுவனார் விஞ்சைத்

திறத்துமிகும்

பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் புகழ்ச்சோழர்

மொய்கொணர சிங்க முனையரைய

ரையரதி

பத்தர் கவிக்கம்பர் கலியர் பகர்சத்தி

கைத்தபுல னையடிகள் கடாவர்கோன்

மொய்த்தகணம்

புல்லனார் காரிநெடு மாறர்புகழ் வாயிலார்

நல்ல முனையடுவார் நாயனார்

மல்குகழம்

சிங்குரிடங்கழியார் தஞ்சைச் செருத்துணையார்

கொங்கார் புகழ்த்துணையார் கோட்புலியார்

ரங்கணர்க்குப்

பத்தராயத் தாழ்வார் பரமனையே பாடுவார்

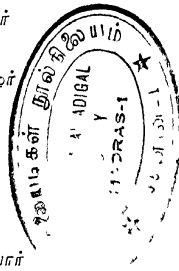
சித்தஞ் சிவன்மாலே சேர்த்துள்ளார்

நித்தமு

முத்திரெறி காட்டு முதல்வர் முழுதுணர்ந்தோர்

பிக்கணை யாடார்ப் பிறந்தாரக

ளத்தனையே

மும்போதுந் திண்வொர் முழுநீறு பூசுவா

ரப்பாலு மீச னடிச்சார்ந்தார்

மானியார் நேசனார் வாழ்செங்கட் சோழனார்

பான்மையார் நீலகண்டப் பாணனார்

சடையரிசை ஞானியிவர் தம்மையெல்லாஞ் சேர்த்துத்

தொடையாகப் பாடியவன் ஞெண்ட

சிந்தனைசெய் திந்தத் திருநாமக் கோவைதனை

மந்திரமாகக் கொண்டு மயிர்சிவிர்த்து

மெய்யன்பா லென்றும் விளம்பப் பெறுவார்கள்

கைதவமும் புல்லறிவுங் கற்பனையு

தத்துவிதா நந்த வகண்டபரி பூரணந்தி

னித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

மெய்ப்பூசன்

மேன்மைச்

ரடியினைகள்

நைந்துருகி

மைய லுந்தீர்ந்

திருநாமக்கோவை முற்றிற்

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

சேக்கிழார்நாயனர்புராணம்

பாயிரம்.

விநாயகர்.

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர முன்றுவிழி நால்வா
யானேமுக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

(க)

சபாநாதர்.

சீரானஞ் சதுர்மதைபுந் தில்லைவாழ்ந்தனரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராரும் கடல்புடைஞ்ஞ் வையமெலா மீடேற
வேரானு மணிமீன்று னெடுத்திரு வடிபோற்றி.

(உ)

சிவகாமசுந்தரி.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தமுடி சைவநெறித் திருநீற்றி னெளிவிளங்க
வரந்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரிபூங் கழல்போற்றி.

(ங)

கற்பகவிநாயகர்.

மலரயனார் திருமாலுங் காணமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் கண்டதொழப் புரிசடையார்
குலவுநடந் தருந்தில்லைக் குடதிசைக்கோ புரவாயி
னிலவியகற் பகக்கனி நிரைமலர்த்தா னினைபோற்றி.

(ச)

சுப்பிரமணியர்.

பாறுமுக மும்பொருந்தப் பருந்துவிருந் துணக்கமுகு
நூறுமுக மாயணந்து நூழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகத் தருகிருநர் மடியவடி வேலெடுத்த
வாறுமுகன் திருவடித்தா மரையினை ளவைபோற்றி.

(ரு)

சைவசமயாசாரியர்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
யாழியிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
யூழிமலி திருவாத வூர்திருத் தாள்போற்றி.

(கூ)

திருத்தொண்டர்கள், சேக்கிழார்நாயனார்.

தில்லைவாழ்ந்தனரே முதலாகச் சீர்ப்படைத்த
தொல்லையதார் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
யொல்லையவர் புராணகதை யுலகநிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் ரடிபோற்றி.

(எ)

நூற்பெயர்.

தாய்மலர்ந்த முகத்தினளாய்த் தழுவிமுலை தரவந்த
நோய்மலர்ந்த பிறவிதொறு நுழையாம லுலகய்யத்
தீமலர்ந்த சடைக்கூத்தர் திருவருளார் சேக்கிழார்
வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்பாம்.

(அ)

அவையடக்கம்.

ஊர்க்கடலை யிவனெனவந் துதித்தநா னேங்குதமிழ்
நூற்கடலைச் சறைகண்டு நுவலநினைக் குமதுதிருப்
பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு பருகநினைப் பதுபோலு
நீர்க்கடல்குழ் மண்ணுலகை நிறுக்கநினைக் குமதொக்கும்.

(க)

தேவுடனே கூடியசொற் செழுந்தமிழோர் தெரிந்துரைத்த
பாவுடனே கூடியவென் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாக்
கோவுடனே கூடிவருங் குருட்டாவு மூர்புகுதம்
பூவுடனே கூடியநார் புனிதர்முடிக்க கணியாமால்.

(க0)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

பாலாறு வளஞ்சுரந்து நல்கமல்கும் பாளைவிரி மஞ்சங்கம்பூஞ் சோலைதோறும்
காலாறு கோலியிசை பாடநீடு களிமயினின் ருடுமியற் றெண்டைநாட்டு
ஊலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க்கோட்ட நன்றிபுனை குன்றைவள நாட்டுமிக்க
சேலாறு கின்றவயற் குன்றத்தூரிற் சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்ததன்றே.

(கக)

நாடெங்குஞ் சோழன்முனற் தெரிந்தே யேற்று நற்குடிநாற் பத்தெண்ணு யிரத்
துவந்த, கூடல்கிழான் புரிசைகிழான் குலவுசீர்வெண் குளப்பாக்கி ழான்வரிசைக்
குளத்துழான்முன், தேடிபுக ழாரிவருஞ் சிறந்துவாழச் சேக்கிழார் குடியிலிந்தத்
தேசமுய்யப், பாடல்புரி யருண்மொழித்தே வரும்பின்னந்தம் பாலாறு வாயரும்வந்
துதித்துவாழ்ந்தார்.

(கஉ)

இமயமலை யரையன்மக டமுவுக்கச்சி யேகம்பர் திருமேனி குழைந்தநூன்று,
சமயமவை யாறினுக்குந் தலைவிக்கீசர் தந்தபடி யெட்டுமுக்கீ ராழிநெல்லு, முமைதி
ருக்கு டக்கையாற் கொடுக்கவாங்கி யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யுலகமெல்லார்,
தமதுகொழு மிகுதிகொடு வளர்க்கும்வேளாண் டலைவர்பெரும் புகழுலகிற் றுழை
த்ததன்றே.

(கங)

விளைகழனி பூலோக முழுதுமேரி விரிதிரைநீர்க் கடல்வருணன் கம்புகட்டி
கிளர்கலப்பை தருசுமையான் சுவேதராமன் கிடாமறலி வசத்தீசன் வசத்தானென்றிங்
களைவிரிந்தான் டாண்டிதொறும் விதைதப்பாமலளக்குமவள்கச்சியறம்வளர்த்தமாதா
வொளிபெருகு கொழுமிகுதி யெறும்பீரான வுயிரனைத்துந்தேவருமுண்டிவப்பதன்றே.

மாறுகொடு பழையனார் நீலிசெய்த வஞ்சனையால் வணிகனுயிரிழப்பத் தாங்கள், கூறிய சொற் பிழையாது துணிந்துசெந்திக் குழியிலெழு பதுபேரு முழுக்கிக்கங்கை யாறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட்டப்ப ரண்டமுற நியிர்தாடு மடியின்சீழ்மெய்ப் பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமையெம்மாற்பித்தளவிட்டவளவெனப்பேசலாமோ

காராள ரணியவலி லுழுதுதங்கள் கையார நட்டமுடி திருந்திலிந்தப், பாரா னூர் திறலரசர் கவித்தவெற்றிப் பசும்பொன்மணி முடிதிருந்துங் கலப்பைபூண்ட வேராலெண் டுகைவளர்க்கும் புகழ்வேளாள ரேரடிக்குஞ் சிறுகோலாற் றரணியாளச் சேராரு முடியரச ரிருந்துசெங்கோல் செலுத்துவர்வே ளாளர்புகழ் செப்பலாமோ. ()

வாயிலார் சத்தியார் விதல்சேர்மிண்டர் வாக்கரையர் சாக்கியர் கோட்புலிகஞ்சாற் றயர்தோன் கலிக்காமர் முனைவித்தாக்கு மினையான்றன் குடிமாதர் மூர்க்கர்செங்கைத் தாயனார் செருத்துணையார் செருவில்வெம்போர் சாதித்த முனையடுவாராகநம்பி பாயிரஞ்சே ரறுபதுபேர் தனிப்பேர்தம்மிற் பதின்முவர்வேளாளர்பகருங்காலே. (க௭)

அத்தகைய புகழ்வேளான் மரபிற்சேக்கிழார் குடியில்வந்தவருண்மொழித்தேவர்க்குத் தத்துபரி வளவனுந்தன் செங்கோலோச்சந் தலைமையளித் தவர்தமக்குத் தனதுபேரு முத்தமச்சோ. மூப்பல்ல வன்னுனென்று முயர்பட்டங் கொடுத்திடவாங்கவர்நீர்நாட்டு நித்தனுறை திருநாகேசுரத்திலென்பு நிறைதலினான் மறவாத நிலைமைமிக்கார். (க௮)

கம்பதிஞன் றத்தூரின் மடவளாகந் தானுக்கித் திருக்கோயி றுபித்தங்கட் செம்பியர்கோன் திருநாகேசுரம்போலீதுந் திருநாகேசுரமெனவே திருப்பேர்சாற்றி யம்புலியி லங்காங்க ஷுபவங்கட் காண்பரி கலந்திருநான் பூசகத்பித் திம்பர்புகழ் வளவனர சரிமைச்செங்கோ லிமசேது பரியந்த மியந்துநாளில். (க௯)

கலகயிடு மமண்முருட்டுக் கையர்பொய்யே கட்டிவூ-த் தியசின்தா மணியைமெ ப்யென், துலகிலுளோர் சிலர்கற்று நெற்குத்திண்ணை துமிக்குத்திக் கைவருந்திக் கறவைநிற்க, மல்குகறந் துளந்தோர்ந்து குளிர்பூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில்லீ முந் தளறுபாய்ந்து, விலைதருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைமென்று விளக்கிருக்க பின்மினித்திக் காய்ந்துநொந்தார். (௨௦)

வளவனுங்குண் டமண்புரட்டுத் திருட்டுச்சின்தா மணிக்கதையை மெய்யென்று வரிசைகூர, வுளமகிழ்ந்து பலபடப்பா ராட்டிக்கேட்க வுபயகுல மணிவிளக்காஞ் சேக்கிழார்கள், டுளவரசன் றனைநோக்கிச் சமணர்பொய்தூ லிதுமறுமைக் காகா கிம் மைக்குமற்றே, வளமருவு கின்றசிவ கதையிம் மைக்கு மறுமைக்கு முறுதியென வளவன்கேட்டு. (௨௧)

அவகதையாய்ப் பயனற்ற கதையீதாதி லம்மையுமீம் மையுமுறுதி பயக்கத்தக்க, சிவகதையே ததுகற்ற திறமைப்பேரார் சீவகசிந்தாமணிபோ லிடையிலவந்த, நவக தையோ புராதனமோ முன்னாலுண்டோ நாளிலத்துச் சொன்னவரார் கேட்ட பேரார், தவகதையோ தவம்பண்ணிப் பேறுபெற்ற தனிக்கதையோ வடைவுபடச் சாற்றுமென்றான். (௨௨)

செம்பியர்பூ பதிமகிழ்ந்து வினவிக்கேட்கச் சேக்கிழார் குரிகிலுரை செய்வார் ஞாலத், தம்பலவர் திருத்தொண்டர் பெருமையாரு ரடிகண்முத லடியெடுத்துக் கொ டிக்கநாவ, னம்பிபதி னொருதிருப்பாட் டாகச்செய்த நலமலி தொண்டத் தொகைக்கு வாரையூறிந், அம்பிமுகன் பொருளுரைக்க நம்பியாண்டார் சுருதிமொழிக் கலித்து கறயந் தாதிசெய்தார். (௨௩)

ஆயுமறை மொழிநம்பி யாண்டார்நம்பி யருள்செய்த கலித்துறையர் தாதிதன்னைச்
சேயதிரு முறைகண்ட ராசராச தேவர்கிவா லயதேவர் முதலாயுள்ள
வேயகருங் கடல்புடைசூ முலகமெல்லா மெடுத்தினிது பாராட்டிற் றென்னவந்தத்
நாயகதை யடைவுபடச் சொல்வீரென்று சோழனுரை செயக்கேட்டுக்குன்றைவேந்தர்.

தில்லைவாழ்ந்தனரே முதற்பண் பாடு திருநீல கண்டத்துப் பாணரீரூச், சொல்
வியதொண் டத்தொகைநூல் வகையந்தாதித் தொடர்ச்சியினை விரித்துரைக்க வள
வன்கேட்டு, மெல்லியலான் பங்கர்திரு வருளைநோக்கி வியந்தடிமைத் தொண்டுசெ
யது பேறுபெற்ற, செல்கதியை நினைந்துருகி வளவர்கோமான் சேவையர்கா வலரை
முக நோக்கிச்சொல்வான். (௨௫)

அவரவர்க ண்டவர்க ளிருந்தனுவர் தவதரித்த திருமரபு திருப்பேர்செய்த, சிவ
சமயத் திருத்தொண்டு முற்பிற்பாடு சிவனடிக்கீழுயர்பரம முத்திபெற்றே, ரெவ
ருமறி யச்சீவன் முத்தராயிங் கிருப்பவர்க ளினிமேலும் பிறப்போர்மண்மே, லவர்
களைச்சேர்ந் தருள்பெற்றோர் பகைத்துப்பெற்றே ரவர்கள்பகை யாய்நரகிலடைந்த
பேர்கள். (௨௬)

இல்லறத்தி லிருந்துநனி முத்திபெற்றே ரில்லறத்திற் சிற்றின்ப வியல்பைநீக்கி,
நல்லறமார் துறவறத்தி னின்றுபெற்றோர் நற்பிரமசாரிகளா யருள்பெற்றுயந்தோர்,
செல்கதிசற் குருவருளாற் சென்றுசேர்ந்தோர் சிவபுகை செயதுபர முத்திபெற்றோர்,
புல்லறிவு தவிர்த்துதிரு வேடமேமெய்ப் பொருளெனக்கொண் டரனடிக்கீழ்ப் பொரு
ந்தப்புக்கோர். (௨௭)

இப்படியே யடைவுபடப் பிரித்துக்கேட்டால் யாவருக்கு மேதரிக்கச் செவிநா
நீட்ட, வொப்பரிய பொருடெரிந்து விளங்கித்தோன்ற வவமையுடைத் தாயகதை
கற்கநிற்கத், தப்பில்பெருங் தூவியமாய விரித்துச்செயது தருவீரென் றவர்க்குவிடை
கொடுத்துவேண்டுஞ், செப்பரிய திசுவியமுங் கொடுக்கவாங்கிச் சேக்கிழார் குரிசி
றிருத் தில்லைசேர்ந்தார். (௨௮)

வேறு.

தில்லையெல்லையில் வந்துவந்தெதிர் தெண்டனாக விழுந்தெழுந்
தல்லிசேர்கம லத்தடத்தினின் மூழ்கியம்பல வரணர்மு
னெல்லேசென்று பணிந்துகைத்தல முச்சிவைத்துள முருகினைந்
தெல்லேகாணரி தாயபேரொளி யின்பவாரியின் மூழ்கியே. (௨௯)

அடையலார்புர நீறெழுத்திரு நகைசெய்தன்றொரு மூவரைப்
படியின்மேலடி மைக்கொளும்பத பங்கயங்கள் பணிந்துநின்
றடிகளேயுன தடியார்சீரடி யேனாரைத்திட வடியெடுத்தி
திடர்கெடத்தரு வாயெனத்திரு வருளையெண்ணியி றைஞ்சினார். (௩௦)

அலைபுனற்பகி ரதிநதிச்சடை யாடவாடர வாடநின்
றிலகமன்றினி லாடுவார்திரு வருளினூலச ரீரிவாக்
குலகெலாமென வடியெடுத்தாரை செய்தபேரொலி யோசைமிக்
கிலகுசீரடி யார்செவிபபுலத் தெங்குமாகி நிறைந்ததால். (௩௧)

தில்லைமாதர்க வாழ்வாழ்தவ சிந்தையந்தன ராறைஞ்ஞா
றல்லதும்பல மடபதித்தவ ராசரிக்கையி னுள்ளபே
ரேல்லையில்லவர் யாவருங்களி கொளவிளங்கச ரீரிவாக்
கொல்லைவந்தெ ழுனைவருங்கர முச்சிவைத்துள முருகினூர். (௩௨)

உள்ளலார்புர நீறெழக்கனை யொன்றுதொட்டியர் மன்றில்வாழ்
வள்ளலார்திரு மாலைபுந்திரு நீறுமெய்ப்பரி வட்டமு
மெள்ளலாரல ரென்றுசேவையர் காவலர்க்கிவை யினிதனித்
தள்ளலார்வய னீடுதி லை லனைவருங்கனி கொண்டபின்.

(௩௩)

சேவைகாவலர் தொண்டர்சீருரை செய்வதற்குயர் செய்யுன்முன்
மூவரோதிய திருநெறித்தமி ழூர்தலால்வரன் முறைமையால்
யாவரும்புகழ் திருநெறித்தலைவரைவணங்கி யிணங்கிமெய்த்
தாவருஞ்சிவ சாதனைக் டரித்துநீறு பரித்தரோ.

(௩௪)

வந்துநூழ நிரைத்தவையிரு தூறுகான்மணி மண்டபத்
தென்தையார்திரு வருளையுன்னி யிருந்துசேவையர் காவலர்
செந்தமிழ்த்தொடை யால்விளங்கிய திருவிருத்த நிருத்தனார்
தந்தசொன்முத லாவெடுத்தனர் தாணுவான புராணநூல்.

(௩௫)

வேறு.

திருமறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று சிவவே தியரனை வழிபட்ட புரா
ணமோ ரிரண்டு, குரைகழன்மா மாத்திரரொன் றறுவர்முடி மன்னர் குறுநிலமன்
னவரைவர் வணிகர்குலத் தைவ, நிருமைநெறி வேளாளர் பதின்மூவ ரிடைய நிரு
வார்சா வியர்குயவர் தயிலவினை யாளர், பரதவர்சான் றர்வண்ணர் சிலைமவர் நீசர்
பாணரிவ ரோரொருவ ராம்பதருங் காலே.

(௩௬)

அறுதிபெறத் திருமரபு குறித்துரையாப் புராண மவைகளொரு பதின்மூன்று
திருக்கூட்டர் தன்னின், மறுவிலவர் பதியறிந்த கதையிரண்டு வந்த மரபறிந்த கதையி
ரண்டு பேரறிந்த கதையோன், றுறுமரபு தெரியாப்பு ராணமவை யோரே மூரறியாக்
கதையேழு பேரறியாக் கதையெட், டுறுதியிலக் கங்கண்ட திருக்கூட்ட மொன்றெண்
ணித்தனையென் றறியாத திருக்கூட்ட மெட்டே.

(௩௭)

தில்லைமறை யோர்கலயர் முருகர்பசு பதியார் சிறப்புலியார் கணநாதர் பூசலை
சண்டேசர், கல்விநிறை சோமாரி மாறந்நமி நநதி கவுணியனா ரப்பூதி நீலநக்க ராகச்,
செல்வமறை யோர்காதை பதின்மூன்று சிவவே தியர்காதை யிரண்டுபுகழ்த் துணை
யார்முப் போதும், வல்லபடி சிவனையருச் சிப்பார்கண் மரமாத் திரர்மரபிற் சிறுத்
தொண்ட ரொருவர்முடி மன்னர்.

(௩௮)

அறுவரெவ ரவர்செங்கட் சோழர்புகழ்ச் சோழ ரருண்மானி யிடங்கழியார் நெடு
மாறர் சேரர், குறுநிலமன் னவரைவர் நரசிங்க முனையர் கூற்றுவனார் கழற்சிங்கர்
மெய்ப்பொருளை யடிகண், முறைமைவணி கரிலைவர் காரைக்கா லம்மை மூர்த்திகலிக்
கம்பரமர் நீதியியற் பகையார், திறமைவிநி வேளாளர் பதின்மூவர் மூர்க்கர் செருத்து
ணையார் வாயிலார் கோட்டிலியார் சத்தி.

(௩௯)

தாயனா ரினையான்றன் குழமாத ரரசு சாக்கியர்கஞ் சாற்றிவின் மின்டர்முனையெவா
ரேயர்கோன் கலிக்காமர் கோபாலர் மரபி விருவந்திரு மூலனா ரானாயர் குயவர்
சேயுபுகழ்த் திருநீல கண்டனார் பாணர் திருமரபிற் திருநீல கண்டத்துப் பாணர்
மேயத்தி லதிபத்தர் பரதவர் கண்ணப்பர் வேடர்மர பிணிர்சான்ற ரேனாதி நாதர். ()

நேசனார் சாலியநிற் திருநாளைப் போவார் நீசர்மர பினிலெங்க டிருக்குறிப்புத்
தொண்டர், தூசொலிக்கு மேகாலி மரபுதில தயிலத் தொழின்மரபிற் கலியனார் மரபு
குறித் துரையார்க், காசில்கதை பதின்மூன்று குலச்சிறையார் தண்டி கணம்புல்ல
ரெறிபத்தர் காரியார் குறும்பர், தேசுடைய பத்தர்பர மனைப்பாடு வார்கள் சித்தத்
தைச சிவன்பாலைவத் தாராரூர்ப் பிறந்தார்.

(௪௦)

செப்பரிய பொய்யடிமை யில்லாதார் மெய்யிற் திருநீறு பூசமுனி வர்களுலு
தன்னி, லப்பாறு மடிச்சார்ந்தா ரிவர்கடமிற் சிலபே ராய்ந்தமிழ்ப் பேர்சிலபேர்
மலையாளர் சிலபேர், தப்பாத தெலுங்கர்சிலர் மற்றுள தேசத்தோர் தவஞ்செய்து
பரகதியை யடைந்தவர்கள் சிலபே, ரிப்போது மிருந்தரனை வழிபடுவோர் சிலபே
ரினிமேலுந் திருமேனி கொடுவருவோர் சிலரே. (சஉ)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர் திருமூலர் நெடுமொழி மங்கையருக் கரசி,
கரைசேருங் குலச்சிறையார் யாழ்ப்பாணர் குறும்பர் கணநாத ரப்பூதி சோமாசி மாற,
ருரைசேரு மிவர்கள்பதி னெருவர்குரு வருளா லுயர்முத்தி யடைந்தவர்க ளெறிபத்
தர் கலயர், முருகனார் கண்ணப்ப ரானாயர் தாயர் மூர்த்தியார் சண்டேசர் திருநா
ளைப் போவார். (சரு)

சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டி சிறப்புலியார் பசுபதியார்கலிக்காமர்கலியர்
காரியா ரதிபத்தர் நீலநக்கர் பூசல் கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நமிநந்தி யடிகள், சீரு
டைய கழற்சிக்கர் வாயிலார் தூயசெருத்துணையார்புகழ்த்துணையார்காடவரையடிகண்
மூரிநெடு வேற்செங்கட்சோழனாராகமுப்பதுபேர்சிவலிங்கத்தான்முத்தியடைந்தோர்.

திருநீல கண்டனா ரியற்பகையார் மூர்க்கர் சிறுத்தொண்டர் திருக்குறிப்புத்
தொண்டர்விறன் மிண்ட, ருஞ்சேரு மிடங்கழியார் முனையடுவார் சத்தி யமர்நீதி
மெய்ப்பொருளா ரேனாதி நாதர், கரைசேரும் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சாறர் மாறர் காரை
க்கா லம்மைநர சிங்கர்கலிக் கம்பர், வருநேச ராகவொரு பத்தொன்ப தடியார் மணி
வேடத் தாரைவழி பட்டரனை யடைந்தோர். (சரு)

கவுணியர்நா வுக்கரசர் பேயா ரிம்முவர் கற்குமிய லிசைவல்லோ ரிசைத்தமிழ்
நூல் வல்லோர், பவமணுகாத் திருநாளைப் போவாரா னாயர் பாணர்பர மனைப்பாடு
வாராக நால்வர், புலனிபுகழையடிக் கிருமூலர் ாரி பொய்யடிமை யில்லாத தமிழ்ப்
புலவர் சேரர், நவமுடைய விவரைவ ரியல்வல்லோர் நின்ற நாயன்மார் தவம்புரிந்து
நற்கதியை யடைந்தோர். (சரு)

இல்லறத்தி னின்றவர்க் கிருநீல கண்ட ரியற்பகையா ருள்ளிட்டார் மூர்த்தியா
ரப்பர், நல்லதுற வறம்பிரம சாரிகன்சண் டேசர் நானிலத்தி லரனடியார் தங்களுடன்
சேர்ந்து, செலகதிபெற் றவர்களுள சம்பந்த ருடனே திருமணத்தி லொருமணமாய்ச்
சேர்ந்தவர்க ளநேகர், பல்வளஞ்சே ராநுர ருடன்சேரர் கையிற் பரியுகைக்க வுடன்
சென்ற பரிசனமென் னிறந்தோர். (சரு)

சிவனடியா ருடன்பகையாய் முத்தியடைந் தவர்கள் சேய்ஞ்ஞர்ச் சண்டேசர்
பிதாவெச்ச தத்தன், கவர்புகழ்சேர் கோட்புலியா ருரைத்ததிரு விரையாக் கலிபிழை
த்த கிளைபகைத்து நரகினைச்சென் றடைந்தோர், தவரான மூர்த்தியா ரிறைவனுக்குச்
சாத்துஞ் சந்தனக்காப் பினைவிலக்கி யமன்சமயச் சார்வாய்ப், புலிபுரந்த கருநடமன்
னவன்முத லனேகர் புராணகதை யினைப்பிரித்துப் புகலவெளி தலவே. (சரு)

ஆருரர் திருத்தொண்டத் தொகையுரைத்த நாளி லடித்தொண்டு செய்தொண்டர்
சிலரவர்க்கு முன்னே, பேருர்மெய்த் தொண்டுசெய்த பேர்சிலபே ரவர்க்குப் பிறகுதி
ருத் தொண்டிசெயும்பேர்சிலபே ராகச், சீருருந் திருத்தொண்டர் புராணத்திற் சேர்த்
துச் சேவையர்கோன் சேர்வைசெயுந் தொண்டரள விறந்தோர், காருரு மணிகண்
டர்க் கவரவர்க்குச் செய்த கைத்தொண்டி னிலைகரைகண் டிரைக்கவெளி தலவே. (சரு)

சேக்கிழார்நாயனாபுராணம்.

சுன

ஒருலகோ வொருதிசையோ வொருபதியோ தம்மி லொருமரபோ வொருபெயரோ வொருகாலர் தானோ, பேருலகி லொருமைநெறி தருங்கதையோ பன்மைப் பெருங்கதையோ பேரொன்றோ வல்லவே யிதனை, யேருலகெ லாமுணர்ந்தோ தற்கரிய வன்னென் றிறைவன்முத லடியெடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு, பாருலகி னுமகனின் றெடுத்தினைக் கீட்டப் பாடிமுடித் தனர்தொண்டர் சீர்பரவ வல்லார். ()

கருங்கடலைக் கைநீத்துங்கொளவெனிது முந்நீர்க் கடற்கரையி னெய்மணலை யெண்ணியள விடலாம், பெருங்கடன்மேல் வருந்திரையை யொன்றிரண்டென் றெண்ணிப் பிரித்தெழுதித் கடையிலக்கம் பிரித்துவிட லாகூர், தருங்கடலின் மீனையள விட லாகும் வானத் தார்க்கையை யளவிடலாகுந் சங்கரன்மு டமது, சிரங்கொழிந் தொண்டர்புரீர் ணத்தையள விடநஞ் சேக்கிழார்க் கெளிதலது தேவர்க்கு மரிதே. (ருக)

அறுபதுபேர் தனித்திருப்பேர் திருக்கூட்ட மொன்ப தாகவறு பத்தொன்ப தர னடியார் கதையை, மறுவிதிரு நாவலுர்ச் சிவமறையோர் குலத்து வருசடையனார் மனைவி யிசைஞானி வயிற்றி, ஹறுதிபெற வவதரித்த வாருரர் முன்னு னுரைசெய்த திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிகத் தடைவே, நறையமலிபூம் பொழிப்புடையும் திரு நாரை யூரி னம்பியான் டார்திருவர் தாதிகடைப் பிடித்து. (ருஉ)

காண்டிரண் டாவருத்துக் கதைப்பரப்பைத் தொகுத்துக் கருதரிய கருக்கங்கள் பதின்மூன்றா டிலையிட், டுண்டிரைத்த புராணத்திற் திருவிருத்த நாலா யிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாக வமைத்துச், சேண்டகைய திருத்தொண்டர் புராணமெனப் புராணத் திருமுறைக்குத் திருநாமஞ் சீர்மைபெற வமைத்திட், டாண்டகைமை பெறவெழுதி மைக்காப்புச் சாத்தி யழகுபெறக் கவளிகையு மமைத்ததில்லைத் ததன்பின். ()

வேறு.

சேவைகாவலர் புராணகதைதொகை செயநினைந்தெமை யகன்மபின் யாவர்தாமரு கிருந்தபேர்கன்கதை சென்றதெவ்வள விருந்ததெங் காவதென்னிவைக ளறியவேண்டும தறிந்துவாருமென வளவர்கோ னேவினாறுரிய துந்தரதுரறி யாமலொற்றையு மேவினன். (ருச)

வென்றிவேல்வளவ னளவறிந்துவர விட்டகாணையர் புராணநு லொன்றுபாதிகதை சென்றதென்றுசில ரோடினார்களில ருவந்துசென் றின்றுநாளைமுடி யும்புராணமினி யென்றுரைத்திட விதைஞ்சினன் சென்றுநற்கதை முடிந்ததென்றுசிலர் செம்பியற்குறுதி செப்பினர். (ருரு)

வந்து சொன்னவர்க ளனைவருக்குநவ மணிகளுந்துகி லு மம்பொனுஞ் சிந்தியள்ளியு முவந்துவீசியுயர் செம்பொனம்பல மருங்கில்வா முந்திவண்ணர்நட மும்பணிந்துமுத லடியெடுத்தவர் கொடுத்திடப் புந்திசெய்துமகிழ் சேவைகாவலர் புராணமுந்தொழுவ னுனென. (ருக)

வீதிவீதிக டொறுந்தொறும்பயண மென்றுவென்றிமணி முரசறைந் தோதிவேதியர்க ளெண்ணியிட்டவுயர் நானுமோரையு முகூர்த்தமும் போதநாடிவரை புரைகடக்களிறு புரவிதேர்கருவி யாடரச் சாதரங்கமுட னேசெலப்பிளிறு தந்திமேல்கொடு நடந்தனன். (ருள)

தேர்முழக்கொலி மழைக்கடக்கரட சிந்துரக்களிறு பிளிறுசீ ரார்முழக்கொலி பரிச்செருக்கொலி பதாதிவந்தெதி ரடர்ந்தெழும் போர்முழக்கொலி சமுக்கிலாதுயர் படைக்கலன்புணரு மோசையேழ் கார்முழக்கொலியி னெட்டிரட்டிநிறை கடன்முழக்கென முழக்கெழு. (ருஅ)

வளவர்கோன்வர வறிந்துதில்லைமறை யோரும்வண்மைமட பதிகளும்
பிளவுகொண்டமதி றுதன்மடந்தையரு மற்றுமுள்ளபெரி யோர்களும்த
களவிலாதமொழி கொடுபுராணகதை செய்தகங்கைகுல திலகநூர்,
தளவமாலையப யனையெதிர்த்தினிய சாரவாசிபல சாற்றினார்.

(௫௧)

முண்டமானதிரு முடியுமிட்டதிரு முண்டமுங்கவச முந்துணைக்
சூண்டலங்களு மிரண்டுகாதினும் வடிந்தலைந்தகுழை யுதிருந்
கண்டமாலைய மாலையுஞ்சிரச மாலையுங்கவின் விளங்கவே
தொண்டர்சீர்பரவு வானனைந்தசப சரிதைசோழமுனெ திர கண்டனன்.

(௬௦)

கண்டபோதுள மகிழ்ந்துதன்னையறி யாதுகைகடலை மீதுறக்
கொண்டவேடமர னடியர்வேடமிது குறைவிலாததவ வேடமென்
றண்டவாணத்திரு வருளையுன்னியவ ரடிமைகொண்டபெரு மையைநினைந்
தெண்டயங்கரச ரேறுசேவையர் குலாதிபாதுகை யிறைஞ்சினான்.

(௬௧)

இறைஞ்சியம்பலவர் பாததாமரை யிறைஞ்சுவண்ணிவரன் முறைமையா
லறஞ்சிறந்தமுனி சேவைகாவலரு மாறைஞ்ஞாறுமறை யோர்களுந்
துறஞ்சிறந்தமட பதிகளுந்தொடர வந்துமன்னனி பிரமர்பான்
மறைஞ்சுநின்றபொருள் வெளிப்படக்கனக மன்றினின்றபடி கண்டனன்.

(௬௨)

கண்டகண்ணருவி தாரைகொள்ளவிரு கைகளுஞ்சலி கொளக்கிற்
தெண்டரும்புக ரோமகூபமெழ விற்பவாரிகரை புரளவாய்
அண்டதாமொழிகள் குழறவன்பிணை விம்மிவிம்மியருண் மேலிடத்
தெண்டுகமுன் விழுந்தெழுந்தநனி செம்பியன்பரவ வெம்பிரான்.

(௬௩)

சேக்கிழானமது தொண்டர்சீர்பரவ நாமகிழ்ந்துலக மென்நூம்
வாக்கினுலடி யெடுத்தாரைத்திட வரைந்துதூல்செய்து முடித்தனன்
காக்கும்வேல்வளவ நீயிதைக்கடிது கேளெனக்கனக வெளியிலே
பூக்கமானதிரு வாக்கெழுந்தது திருச்சிலம்பொலிபு முடனெழு.

(௬௪)

மன்றுளாடிதிரு வாய்மலர்ந்தமொழி யுஞ்சிலம்பொலியு மன்றிலே
நின்றமானிடர் செவிப்புலன்புக நிறைந்ததன்றியு நிலத்தின்மே
லொன்றின்றுயர் சராசரங்களடை யக்கசிந்துருகி யோலிடக்
குன்றிலங்குதிர டோணரேந்திரபதி குதுஞ்வித்துள மகிழ்ந்தனன்.

(௬௫)

தொண்டர்தொண்டிசெய் புராணகாதைமதி சூடுநாதர்திரு வருளினால்
விண்டநீதிபுனை சேக்கிழார்முனி விரித்துரைத்தகதை கேட்பதற்
கண்டவாணரடி யாரெலாங்கடுக வருகவென்றுதிசை திசைதொறு
மெண்டயங்கரச னேடுடித்தெழுதி யாளுமோலைகளு மேவினான்.

(௬௬)

வேறு.

கவச மணிந்த சனங்களு மிங்கித முங்கம்பித்
தவச முறுஞ்சிவ சிந்தையு மன்பக லாமேன்மைத்
தவச ரிதத்தொழி லுஞ்சிவ சாதன முஞ்சாரச்
சிவச மயத்தவர் யாவரும் வந்து திரண்டார்கள்.

(௬௭)

வேதியர் வேத முழக்கொலி வேதத் தைத்தமிழா
லோதிய மூவர் திருப்பதி கத்தொலி யோவாமற்
பூதி யணிந்தர கரவென வன்பர் புகழ்ந்தோதுங்
காதிபுல் பேரொலி காரொலி போலொலி கைத்தேற.

(௬௮)

பூசிப் பவர்திலர் பூசித் தன்பொடு புனிதன்று
ணேசிப் பவர்திலர் பிறவா வரமரு ணிமலாவென்
றியாசிப் பவர்திலர் திருமுறை யெழுதிக் களிகூர
வாசிப் பவர்தில ராக விருந்து மகிழ்ந்தார்கள்.

(சுரு)

தெள்ளு திரைக்கடன் மீது மிதந்த திருத்தோணி
வள்ளலை யன்புசெ யுள்பர் மடங்க டொறும்பாலர்
மெள்ள விருந்து மிழ்ந்து புராண விருத்தத்தைக்
கிள்ளைகள் பாடி யுரைப்பன கேட்பன மெய்ப்புவை.

(எ0)

மற்றது கண்டு களித்த நலத்த மனத்தோடு
சுற்றிய மந்திரி மாரொடு தந்திரி மார்சூழத்
தெற்றென வந்து திரண்டு முரண்டரு சீர்நாடு
பெற்றது செல்வ மெனத்தனி யோகை பெருத்தார்கள்.

(எ1)

பாடினர் தும்புரு நாரதர் நீடிசை பாடாரின்
சூடினர் வானி லரம்பைய ரஞ்சலி யெஞ்சாஊற்
சூடினர் மண்ணின் மடந்தைய ரெந்தை துணைப்பாதர்
தேடினர் மாலய னன்பர் நடந்திரி சித்தார்கள்.

(எ2)

சங்கொடு பேரி சுற்றிகுசை வீணை தனித்தாளம்
வங்கிய காள மிடக்கை கடக்கை மணிக்காளம்
பொங்கிய பம்பை வலம்புரி கண்டை முதற்பொற்பார்
மங்கல தூரிய மெங்கு முழங்கி வனப்பெய்த.

(எ3)

வேதியர் வேள்வி நெடும்புகை யாலய மெங்கெங்குங்
காதிய குங்குலி வப்புதை நீடு கருப்பாலைச்
சோதி நெடும்புகை தோரண வீதி தொறுந்தோறு
மாதர் புகைக்கு மூகிப்புகை யெங்கும் வனப்பெய்த.

(எ4)

ஆடக நாடக சாலைகண் முத்தணி யத்தாணி
மேடை யரங்கு களங்க மிலாத வெளிக்கூட
மாட மதிட்கன மாளிகை சூளிகை யெங்கெங்குந்
தோடவிழ் மாலைகள் பொன்னரி மாலைகள் சூழ்வித்தார்.

(எ5)

பழுதக லத்திரு வலகு விருப்பொடு பணிமாறிக்
குழைவு பெறத்திகழ் கோமய நீர்குளி ரச்செய்து
தழைபொதி தோரண முங்கொடி யுந்துகி லுஞ்சார்வித்
தழகு பெறத்திரு வீதி புதுக்கி யதன்பின்பு.

(எ6)

வேறு.

திருநெறித்தமிழ் வல்லபேர்கள் சிவாகமங்கள் படித்தபேர்
கருநெறிப்பகை ஞானநூல்பல கற்றபேர்மறை கற்றபேர்
குருநெறிக்குரி யோரிலக்கண லக்கியங்கள் குறித்தபேர்
பெருநெறிப்பல காவியங்கதை பேசவல்லவ ரனைவரும்.

(எ7)

வேறு.

வள்ளலார் திருநடஞ்செய் மன்றின் முன்றின் மறையவர்கோ மயசலத்தான்
மெழுகித் தாபித், தெள்ளரும்வெண் சுதையொழுக்கி யறுகாற் பீட மிட்டதன்மேற்
பசும்பட்டு விரித்து மீதே, வெள்ளைமடித் திட்டிமது மலருந் தூவி விரைநறுந்து பங்
கொடுத்தா தனங்கற்பித்துத், தெள்ளுதமிழ்ச் சேக்கிழார் புராணஞ்செய்த திருமூ
றையை யதன்மேலைவத் திறைஞ்சிப் போற்றி.

(எ8)

வாழிதிருத் தொண்டர்புராணத்தை நீரே வாசித்துப் பொருளருளிச் செய்வீரென்று, சோழர்பெருமான்முதலா மடிய ரெல்லாஞ் சொல்கேட்டிக் குன்றைமுனி மன்று ளாடுந், தாழ்சடையா னடியெடுத்துத் தரத்தாஞ் செய்த சைவகதை யினைவிளங்க விரித்துச் சொல்லச், சூழவிருந் தம்பலவ ரடியா ரெல்லாஞ் சுருதிமொழி யிது வெனக்கை தொழுது கேட்டார்.

(எக)

தாளுடைய திருச்சிலம்பு புலம்பநடம் புரியுந் தன்மையர னுக்கிசைந்த பேர்வழியி னான, மாளுடைய பிள்ளையா ரவதரித்த நாளுமவந்முது திருஞான மமுதுசெய்த நாளுஞ், சூளுடையா திரைநாளாஞ் சித்திரையா திரைநா டொடங்கி யெதிராமாண்டு சித்திரையாதிரையி, னானுடைய கதைமுடிப்ப மெனக்குன்றை வேந்தர் நடத்தவனை வருமிருந்து கேட்டனர் நாடோறும்.

(அ0)

சிதம்புடைய மூவர்முத லிகடிகுவாய் மலர்ந்த திருநெரிய தமிழ்மூவர் திருமந், திர மாலை, யறப்பயனாங் காரைக்காற் பேயிரட்டை மாலை யந்தாதி மூத்தபதிகங் கழறிந் தறிவார், மறப்பரிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி திருமும் மணிக்கோவை தெய்வ வுலா வையடிகள் வெண்பா, வுறுப்பாகத் திருவிருத்த முடலாகப் பொருட்கோ ளுயிராக நாலடியா னடந்ததுல கெல்லாம்.

(அக)

அன்றுமுத னுடோறு நாடோறு மண்ண லடியரள விறந்தபெயர் வந்தவர்க ளெல்லாஞ், சென்றுறையத் திருமடங்க டிருமடங்க டோறுந் திருவிளக்கங் கவர்சாத்த வுள்ளுடைமேற் போர்வை, துன்றியசெந் நெலினடிகில் கன்னனறும் கனிக யேவறு சுவைக்கறிநெய் தயிர்திரண்ட பாறே, னன்றுதிருப் பண்ணியந்தண் னீரமுத மடைக்காய் நரபதியே வலினமைச்சர் நாடோறு நடத்த.

(அஉ)

நலமலியுந் திருத்தில்லை மன்றினினின் றாடு நடராசந் துன்றுமுதன் மகபூசை நடத்தி, யலகில்புகழ்த் தில்லைவாழ்ந்தணர்க்கும் வெவ்வே ரமுதுபடி கறியமுது முதலான வெல்லா, நலமலிசெந் கோவ்வளவன் றப்பாமே நாளு நடத்திவர வரனடியார் நிறைந்துபதஞ் சலியும், புலிமுனியுந் தவஞ்செய்த பெருப்பற்றப் புலியூர் பூலோக சிவலோக மெனப்பொலிந்து தோன்ற.

(அங)

மருவுதிரு முறைசேர்ப்பா ரெழுதுவா ரிருந்து வாசிப்பார் பொருளுரைப்பார் கேட்டிருப்பார் மகிழ்ந்து, கிரமசைத்துக் கொண்டாடிக் குதுகுலிப்பார் சிரிப்பார் தேனிப்பார் குன்றைமுனி சேக்கிழார் செய்த, வரியதவத் தினைநினைப்பா ரம்பலவர் முன்னு னடியெடுத்துக் கொடுக்கவிவர் பாடினரென்றுரைப்பார், பெரியபுராணங் கேட்ட வளவர்பிரான் செவிக்குப் பிடிக்குமோ வினிச்சிந்தா மணிப்புரட்டென்றுரைப்பார்.

(அச)

இத்தகைய சிதம்புடனே திருத்தொண்டர் புராண மிருந்தன்பர் பாராட்ட நடந்தெதிரா மாண்டு, சித்திரையா திரைநாளின் முடியவதுகண்டு திருத்தொண்ட ரரவெ னும்பே ரொலியெழுந்து பொங்கக், கத்துதிரைக் கடலொலியை விழுங்கி முழங்கோ ரேழ் கடலொலியைக் கீழ்ப்படுத்திப் பிரமாண்ட வெளியைப், பொத்தியிமை யவாரசெ வியை நிறைத்துயரப் பொங்கிப் பொன்னுலகுக் கப்பாலும் புகழ்பொலிந்த தன்றே.

திருத்தொண்டர் புராணமெழு தியமுறையை மறையோர் சிவமுல மந்திரத்தா ளருச்சனைசெய் திறைஞ்சியிருக்குமுதன் மறைநான்கி னின்றமுத லாக விதுவுமொரு தமிழ்வேத மைந்தாவ தென்று, கருத்திருத்தி யமுதடைக்காய் நறுந்துப ழிபங் கவரி சூடை கண்ணடியாலத்தி நீறு, பரித்தளவு செயக்கண்டு வளவர்பிரான் முறையைப் பசும்பட்டி னூர்கூழ்ந்து பொற்கலத்தி லிருத்தி.

(அசு)

செறிமதயா ணைச்சிரத்திற் பொற்கலத்தோ டெடுத்தத் திருமுறையை யிருத்திட
பின் சேவையர் காவலரை, முறைமைபெற வேற்றியர சனுக்கூட வேறி முறையை
யினு லிணைக்கவரி துணைக்கரத்தால் வீச, மறைமுழங்க விண்ணவர்கள் கற்பகப்பூ மார்
மழைபொழியத் திருவீதி வலமாக வரும்போ, திறைவர்திரு வருணநீனைத் தடலரசர்
கோமா னிதுவன்றோ நான்செய்த தவப்பயனென் றிசைத்தான். (அ௭)

வாரணத்தி லிவரைவரக் கண்டதிரு வீதி மறுகுதொறுந் தாய்மைசெய்த வாழை
எரு நாட்டிப், பூநண்கும் பழுமமைத்துப் பொரியுமிகத் தூவிப் பொன்னரிமா லையு
றும்பூ மாலைகளுந் தூக்கித், தோரணங்க ணிரைத்துவிரை நறுந்துப மேந்திச் சுடர்வீ
ளக்கு மேற்றியணி மணிவிளக்கு மேந்தி, யாரணங்கள் விரித்தோதி மாமறையோ
ரெதிர்கொண் டறுகெடுப்ப வாழ்த்தெடுத்தா ரரம்பையர்க ளெல்லாம். (அ௮)

வேறு.

காவல னுரிவர் தவரிவர் காவலர் கவரி யிடத்தகு மோவென்பார்
சேவையர் காவல னார்கிவ மான சிறப்பிது நல்ல சிறப்பென்பார்
தேவரு மெழுதவொ ணுமறை யைத்தமிழ் செய்து திருப்பதி கீம்பாடு
மூவரு மொருமுத லாயுல கத்து முளைத்த முதற்பொரு டானென்பார். (அ௯)

மின்மழை பெய்த்து மேக வொழுங்குகள் விண்ணவர் கற்பக விரைசேர்பூ
நன்மழை பெய்தனர் சேவையர் காவலர் நாவல ரின்புற நாவரசர்
சொன்மழை பெய்தனர் ரிரவலர் மிழகெட வள்ளி முகந்தெதிர் சோளேசன்
பொன்மழை பெய்தனர் னுருகிய நெஞ்சொடு கண்மழை யன்பர் பொழிந்தார்கள். (அ)

மதுர விராமா யணகதை யுரைசெய்த வரன்மிக பகவனு மொப்பல்ல
விதிவழி பாரத முரைசெய்து கரைசெய்த வேத விபாதினு மொப்பல்ல
சிதைவற வாயிர நாவுட னறிவுள் சேட விசேடனு மொப்பல்ல
பொதிய மலைக்குறு முனிவனு மொப்பல்ல புகழ்புனை குன்றை முணிக்கென்பார். (க௧)

மெய்யுள் சிவசா தனமும் வெளிப்பட வெண்ணீ நெழுதிய கண்ணேறுங்
கையுந் திகழ்மணி கண்டரு மொளிதரு கவனிகை யும்புந்தகவேடு
நையுந் திருவுள் மழியுந் தொறுமர கரவெனு நாமமு நாமெல்லா
முய்யும் படியருள் கருணையு மழிகு தெனத்தொழு தனருல கவரெல்லாம். (க௨)

பூவை மறந்தனள் வெண்டா மரைமயில் புகல்தரு சங்கப் புலவோர்சொற்
பாவை மறந்தனள் தேச சுபாடித பயனை மறந்தனள் பதுமத்தோ
னாவை மறந்தனள் பொதிய மலைத்தலை நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெனுங்
கோவை மறந்தனள் சேவையர் காவல னாந்திரு நாவிற் குடிகொண்டாள். (க௩)

இப்படி யிப்படி தன்னில் விதிப்படி யிம்பரு மும்பரு மேறோரு
மப்படி சூழ வரத்திரு வீதி வலஞ்செய் தனைந்தம் பலமுன்றிற்
தப்பற யானையி னின்று மிழிந்தர சனுமுரை செறிசே வையர்கோவு
முப்புரி தூன்மறையோரோ டுணைந்தெழு தியமுறை யைத்திரு முன்வைத்தார். (க௪)

வேறு.

அண்டவாணரெதிர் தெண்டனாகவனை வரும்விழுந்துபி னெழுந்தசீர்
கொண்டசேவைகுல திலகருக்கனைவ ருங்குறித்தெதிர் கொடுத்தபேர்
தொண்டர்சீர்பரவு வாரெனப்பெயர் சுமத்திஞானமுடி சூட்டிமுன்
மண்டபத்தினி லிருத்தி மற்றவரை வளவர்ப்புதி வணங்கினான் (க௫)

மூவரோதுதிரு முறைகளேழுதிரு வாத்தூர்முறை யொன்றிசைப்
பாவரைந்தமுறை யொன்றுமூலர்முறை யொன்று பாசுரம் தாடியாக்
கோவைசெய்தமுறை யொன்றுசேவையார் குலாதிநீதிமுறை யொன்றுடன்
பாவைபாகர்திரு வருள்சிறந்தமுறை பன்னிரண்டென வகுத்தபின். (க௬)

தோடுசெய்ததிரு நெறியசெந்தமிழொ டொக்குமென்றுரை தொடர்ந்துசெப்
பேடுசெய்துநட ராசர்சந்நிதியி லேற்றினார்களிது பாஸ்குழ்
நாடுசெய்ததவ நீடுகுன்றைவள நகரிசெய்ததவ நிகரிலாப்
பீடுசெய்தபகி ரதிகுலத்திலகர் சேக்கிழார்செய்த பெருந்தவம். (க௭)

ஆயவேலையன பாயனிந்நிலைமை யாதலாலனுசர் பாலறு
வாயரெங்குள ரெனப்பணிந்திரு மருங்குநின்றவர் விளம்புவார்
துயருன்றைநகர் மீதுதம்பெயர் துலங்கவோர்குள மமைத்தபி
னையநாகையர னார்திருப்பணி யியற்றியவ்விடை யிருந்தனர். (க௮)

என்றுசொல்லவவர் தமையழைத்தரசு னிவரமைச்சரிவர் பட்டமு
மன்மன்மாலேபுனை தொண்டைமானென வகுத்தபின்மது மண்டல
மன்றுவற்பம்வர வந்தடைந்தவரை யாற்றல்செய்து தொண்டைமண்டல
நின்றுகாத்தபெரு மானெனத்தமது பெயரையெங்கனு நிறுத்தினார். (க௯)

தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்குரிசி றுயதில்லைநகர் தன்னிலே
பண்டுமூவர்பதி கத்துவந்தவறு பத்துமூவர்கதை தனையுனர்ந்
தண்டவாணரடி யார்கடம்முட னருந்தவந்தனி லிருந்துபி
னண்டைவைத்தசடை யம்பலத்தவ ரெடுத்தபாதநிழ லெய்தினார். (க௯)

வாழிதில்லைமணி மன்றுளென்றுநட மாடுமங்கணர் மலர்ப்பீடம்
வாழிகாழிநகர் வாழுவந்ததீரு நெறியராதிபதி வள்ளுள்ள
வாழியன்பர்திரு நீறுமிட்டதிரு முண்டமுந்துவய கவசமுங்
வாழிகுன்றைமுனி சேவையாதிதிரு வாய்மலர்ந்திருள் புராணமே. (க௯)

தேசிலங்குமுகில் குன்றையாதிபதி தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்
வாசலன்றுமுத லின்றுகாதுமினி மேலும்வாழையடி வாழையாய்
வீசுதென்றன்மணி மண்டபத்தரசு வீற்றிருக்குமுடி மன்னருக்
கிசனன்பர்கள் புராணமுஞ்சொலி யமைச்சுமாகிநல மெய்துமால். (க௯)

அண்டவாணர்தொழு தில்லையம்பலவ ரடியெடுத்துலகெ லாமெனத்
தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழான்வரிசை துன்றுகுன்றைநக ராதிபன்
றண்டகாதிபதி திருநெறித்தலைமை தங்குசெங்கைமுகில் பைங்கழற்
புண்டரீகமலர் தெண்டனிட்டுவினை போக்குவார்பிழை நீக்குவார். (க௯)

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருக்கிளருங் கயிலைமலைக் காவல்பூண்ட செல்வமலி திருநந்தி மரபில்வந்து
கருக்குழியி லெமைவீழா தெடுத்தாட்கொள்ளுங் கருணையிடு மெய்கண்ட தேவர்தூய
மருக்கிளர்தாள் பரவுமரு ணந்தி தேவர் மகிழுமறை ஞானதே வருக்கன்பாடி
யிருக்குமுமா பதிதேவர் சேக்கிழார்ந்த மிசைப்புரா ணம்முறைத்தா ரென்பமாதோ. ()

சேக்கிழார்நாயனாபுராண முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்

அநாதி மல முத்த பதியாகிய பரசிவன் தமக்கு ஓர் பிரயோசனமுங் குறியாது அநாதிமல பெத்தராகிய ஆன்மாக்களுக்கு மலநீக்கமும் சிவத்துவவிளக்கமும் சித்திக்கும்பொருட்டு, பெருங்கருணையினாலே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவர். அவற்றுள், படைத்தலாவது சென்ம முடைய பிராணிகளின் சமூகமாயும், போகோபயோகிகளாகிய பரிகரங்களோடு இயைந்ததாயும், இருக்கின்ற சகத்தை அந்த வந்த நானாவித யோனிகளில் உற்பவிப்பித்தல். காத்தலாவது தனதுச்சையாற் றடுக்கப்பட்ட சர்வலோகத்தையும் தத்தம் விடயத்தில் நியோகிக்க நிறுத்துதல். அழித்தலாவது சகத்தைச் சகத்தியோனியில் ஒடுக்கல். மறைத்தலாவது தத்தம் வாசனைக்குத்தக்க போகத்தின் வருவாதிருக்கச் செய்தல். அருளலாவது தீக்ஷாகிருத்தியமாகிய அனுக்கிரகம்.

இப்பஞ்சகிருத்திய கருத்தாவாகிய பதிக்கு உரிய முக்கிய குணங்களாவன சரவஞ்ஞாத, திருத்தி, அநாதிபோதம், சுவதந்திரதை, அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி என்னும் ஆறுமாம். இவை தமிழின் முறையே முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம், இயற்கையுணர்வு, தன்வயம், குறைவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல் எனப்படும். எல்லாப்பொருள்களையும் புலப்படக்காணும் அறிவு உள்வழியல்லது எல்லாத்தொழிலும் இயற்றதல் கூடாமையின் முற்றறிவும், தமதனுபவத்தின்பொருட்டுப் பிறிதொன்றனைவேண்டிற் பரிபூரணத்தன்மை யெடுபட்டுக் கடவுட்டன்மை கெட்டுப்போதலின் வரம்பிலின்பமும், முற்றறிவுடையவழியும் அஃதநாதியன்றி அவாந்தரத்தில் வந்ததேற்காரணபூர்வகமாய் வந்ததெனின் வரம்பின்மைக்குற்றமும் காரணமின்றிவந்ததெனின் காரண காரிய நியமமின்மைக் குற்றமும் அடுக்குமாதலின் இயற்கையுணர்வும் பிறர்வயமுண்டேற் பாசத்தடையுமுனதாகி வேண்டிய தெய்தாமையும் வேண்டாத தெய்தலுமாகிய குற்றம்பற்றுதலின் தன்வயமும், ஆற்றல்குன்றாமாயின் எக்காத்தம் எத்தேசத்தும் இளைப்பின்றித் தொழிலியற்றுதல் ஏலாமையிற் குறைவ்வாற்றலும், அவ்வாற்றல் வரம்புப்பட்ட பரிமாணமுடையதாயின் வரம்புப்படாத தொழிலியற்றல் கூடாமையின் வரம்பிலாற்றலுமாகிய இவ்வறுகுணங்களும் பதிக்கு இன்றியமையாமை காண்க. அப்பதியானவர், அநாதியே உள்ள முற்றறிவு முற்றுத் தொழிலாகிய சிவத்துவம் இயைதலாற்றான், சிவத்துவம் என்னும் அதிசுத்தம் இயைதலாற்றான் ஈன் ஈன்னுந்தாது கிடத்தலெனப் பொருள்படுதலின் இறுதிக்காலக் க உவ

கமெல்லாம் தம்மிடத்து ஒடுங்கிக்கிடத்தலாற்றான், சற்சனங்களுடைய மனங்கள் தம்பாற் கிடத்தலாற்றான், ஸ்ரீ என்னுந் தாது மெலிவித்தலெனவும் கூருவித்தலெனவும் பொருள்படுமாதலான் ஆன்மாக்களின் பாசசத்தியை மெலிவித்துச் சிற்சத்தியைக் கூருவித்தலாற்றான், காந்திப்பொருடரும் வஸுபு என்னுஞ்சொல் வர்ண விபரிபய முறுதலாற்றான், சிவனெனப்படுவர்.

அச்சிவனது ஆஞ்ஞையினாலே அவ்வான்மாக்கள் கர்மானுசாரமாக நால்வகைத் தோற்றமும், எழுவகைப்பிறப்பும், எண்பத்துநான்கு நூறுபிர யோனிபேதமும் உடையராய்ப் பிறந்திறந்து உழவாங்காலத்திலே, முன்னர்ப் பெளத்தம் முதலிய புறச் சமயங்களிலே நின்று அவ்வச்சமய னூல்களில் விதித்தபடி ஒருகுவர்கள். அப்புறச் சமயங்களுக்கு, அவரவராலே சொல்லப்பட்ட கர்த்திருகாரணங்களை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு அந்தக் கர்த்திருகாரண சொருபியாய் இருந்து, சிவனே, அருள்செய்வர். அது “அறிவினான் மிக்க வறுவகைச் சமயத் தவ்வவர் கங்கே யாராள் புரிந்து—வெறியுமாகட லிலங்கையர், கோணைத் துலங்க மால்வரைக் கீழுடர்த் திட்டுக்—குறிகொள் பாடலி னின்னிசை கேட்டுக் கோலவாளொடு நாளது கொடுத்த—செறிவு கண்டுநின் றிருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே.” என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தாலும், “அறுவகைச் சமயத், தோர்க்கு ம்வ்வவர் பொருளாய் வேறும்—குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்—குறிவினி ளுளான் மன்னி யம்மையோ டப்ப னாகிச்—செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்” எனவும் “யாதொரு தெய்வங் கொண்ட ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே—மாதொரு பாக னார்தாம் வருவார்ம் றத்தெய் வங்கள்—வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமெல் வினைபுஞ் செய்யு—மாதலா லிவைவி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.” எனவும் வருஞ் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தங்களாலும் அறிக.

புறச்சமயங்களிலே நின்று செய்த புண்ணியங்களினாலே, பின் வைதிகமார்க்கத் திலே புகுந்து, வேதத்திலும் அதன் வழிநூல்கிய மிருதிமுதலிய வற்றிலும் பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்துக்கும் பிராமசரியமுதலிய நான்காச்சிரமத்துக்கும் விதித்த பசு புண்ணியங்களைச்செய்து, சுவர்க்கத்திற் சென்று போகத்துய்த்து, மீண்டு பூமியிலே பிறப்பர்கள். அவர்கள் முன்செய்த வைதிக புண்ணிய மிருதியினாலே சைவாகமத்தால் உணர்த்தப்படும் சைவத்திற் பிரவேசித்து, சரியை கிரியையோகங் களை முறையே அதுட்டித்து, அவற்றின் பலங்களாகிய சாலோக்கிய சாயீப்பிய சாருப்பிய பதங்களைப் பெறுவார்கள். அவர்களுள், போகத்திலே வைராக்கியம் உற்றவர்கள் திரும்பப் பூமியில் வாராது சிவானுக்கிரகத்தினாலே பரமுத்திமாண்களாவார்கள்; போகத்திலே வைராக்கியம் உறுதவர்கள் திரும்பப் பூமியிலே பிறந்து, சிவஞானத்தைப் பொருந்தி, பரமுத்தியாகிய சிவ சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள். இதற்குப் பிரமாணம், சிவபெரிப்பிரகாசம். “இப்படி யவத்தை யோரைந் தெய்தியே பிறப்பி றப்பாம்—வெப்புறுங் காலந் தன்னில் வேதத்தின் வழிய தன்றிப்—பொய்ப் பொருட் சமயந் தன்னிற் புரிந்திடுந் தவத்தினாலே—தப்பிலா வேதஞ் சொன்ன சமயத்தைச் சார்ந்து நின்றே. வன்னமோர் நான்கினுக்கு மாகிலாச் சிரமங்கட்குஞ்—சொன்னவா றிடறி லாதே செய்துபின் சுவர்க்கந் துய்த்துப்—பின்னர்மா நிலத்தின் வந்து சிவதன்மம் பெரிதென் றெண்ணி—முன்னையா கமங்கள் சொன்ன படிதவ முயல்வ மென்றே. என்னியோர் குருவைச் சேர்ந்தே வழிப்பெறு சமய தீக்கை—என்னியே ஓரியை தன்னை நவையற வியற்றி யத்தாற்—பண்ணிய சிவலோ கக்கைப்

உ போ த் கா த ம்.

பொருந்தியங் குள்ளபோக—மண்ணலா ருளப் பெற்ற தருந்திமே லவனிமீதே. உதித்தருள்செய் குருவாலே விசேட தீக்கை யுற்றணர்ந்து சிவபூசையுண்மற் செய்தே—துதித்திடுந் சாமிபஞ் சிவன்பாற் பெற்றுத் துய்த்திடுவர் பெரும்போகந் தொலைந்தகாலே—நதிச்சுடையா னருளாலே புலியினன்னி நாடரிய சிவயோக மிய ற்றி நன்றாய்த்—திதிக்கொழிவாங் காலமுறு மளவுமந்தச் சிவனுடைய சாரூபஞ் சேர் ந்துநின்றே. ஆகத்தி லாசையில் ராகிச் சற்று மளவிறந்து மேன்மேலு மடைவ தான—போகத்திற் பற்றிலரே யாகிலுல கெல்லாம் பொன்றிடுங்கா லிவர்தாமும் பொருந்திடுவர் முத்தி—மோகத்தைத் தவிராதோர் பிணைச்சிருட்டி கால முனைத்துல கிற் குருவாலே முத்திபெற மலத்தின்—பாகத்தை யடைந்ததனாற் சத்திபதிந் திடவே பரஞானத் தான்முத்தி பலிக்குமவர் பாலே.” எ-ம். சிவஞானசித்தியார். “தான மியா கந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கன் சாந்திவிர தங்கனம் யோகங்கன் சரித்தோ— ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வ ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்றோ—ருனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா மொடுங்கும்போ தரன்மு னிலா தொழியினுற்ப வித்து—ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனையங்கு நாதனே முன்னிற்சி னனுருவர் நற்றுளே.” எ-ம். கோயிற்புராணம். “சுருதிவழி யொழிகினர் கள் சுவர்க்கத்தா ராகமநூற்—சரியை கிரியாயோகர் சாலோக சாமிப—வுருவுவமை யினராக வுதவுதுமெம் முடனாகும்—பெருகியஞா னிகளெம்மைப் பெற்றார்போக் கற்றுரே” எ-ம். சிவதருமோத்தரம். “இருவினை யுணர்ந்த புத்த ரவர்முத லிகலும் வாது—தெரிசன மனைத்துஞ் சேர்த்தார் சிவசமயத்தைச் சேர்வார்—பொருவிவி புக் ன்ற வாக்கிற் கருமநன் னெனியும் புக்கே—விரவுவர் ஞான யோகம் விடுவர்மெய் யடைவர் மெய்யே. எடுத்ததோ ராக்கைதன்னி லிருண்மல சத்தி தன்னைத்—தடுத்த ருள் சைவ நூலின் சாதன மூத்தனீ தள்ளி—விடுத்துவி ற்ற்ற நூலின் சாதனம் விரு ம்பு வார்முன்—எடுத்தவா ரமுதம் விட்டுப் புற்கையா தரிப்பா ரன்றே.” எ-ம். வருமாறுகாண்க.

இது காறுங் கூறியவாறறால், சைவசித்தாந்தத்தன்மீப் பரமுத்தி சித்தியானு என்பதும், அப்பரமுத்திக்குச் சாதனம் சிவஞானமே என்பதும், அச்சிவஞானத்தைப் பயப்பன சரியை முதலிய மூன்றுமே என்பதும், வேதத்துள் விதித்த வேள்வி முதலியன வெல்லாம் அரித்தியமாகிய காமியங்களைப் பயப்பன என்பதும் பெறப்பட்டன. வேள்வி முதலியன ஞானத்தைப் பயவாமை மாத்திரையேயன்றி, தீவினைபோல அது சிவமொட்டாது தடைசெய்து நின்றலும் உடையனவேயாம். ஆதலால், தீவினைகள் உருப்பு விலங்கும், வேதத்துள் விதித்த வேள்விமுதலிய நல்வினைகள் பொன்விலங் தும் போலத் தம்முட் சமப்படுத்து உணர்த்தபான்மையவென்க. வேள்வி முதலிய கருமங்களின் பயனாகிய இன்பம் முன் பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்கு அவ் வுண்டியால் வரும் இன்பத்தைப் போலும். அவ்வேள்வி முதலியனபோல அனுபவ மாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மேன்மேல் முறுகி வளர்வனவாகிய சரியை கிரியை யோகங்களால் எய்தப்படும் சிவஞானம் பசித்து உண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாத தேவர்களுக்கு அவ்வமுதவுண்டியாலாய் பயனைப்போலும். அவ்வமுத வுண்டி நரை வரை மூப்பின்றி நிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன்மாத்திரையே யன்றிப் பசிதீர்தலாகிய அவாந்தரப் பயனையுந் தருதல்போல, சரியை முதலியனவும் சிவஞா னத்தைப் பயத்தல் மாத்திரையே யன்றித் தத்தம் பத முத்தியாகிய அவாந்தரப் பய னையும் பயப்பனவாம்.

உபோற்காதம்.

மேற் கூறிப்போந்த சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களுள்ளும், சரியை கிரியை என்னும் இரண்டும் கூடி, சிவ தருமமென ஒருபெயரான் வழங்கவும்பெறும். அந்த சிவதர்மம் மெல்வினை வல்வினை என இருவகைப்படும். அவற்றுள், மெல்வினைய வது சைவாகமத்திலே சரியை கிரியைகளுக்கு விதித்தவழி ஒழுகும் விதிமார்க்கம் வல்வினையாவது அவ்விதிமார்க்கத்தில் வருவாது நின்று அந்நிலையின் முதிர்ச்சியினாலே பின்னுண்டாகிய பிறப்பின் கண்ணே சிவனிடத்தில் எல்லையின்றி எழுந்து அத்தீவிரமாய் முறுகிவளரும் அன்பின் பெருக்கத்தினாலே உலகநெறிகடந்து ஒழுகுபப்திமார்க்கம். இதற்குப்பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார். “நல்லசிவ தன்மத்த னல்லசிவ யோகத்தா—னல்லசிவ ஞானத்தா னாழிய - வல்லதனா—லாரேனு மண்ட செயி னங்கே தலைப்படுங்கா—னாரேனுங் காணு வரன்.” எ-ம். “மெல்வினையே யென்ன வியனுலகி னார்க்கரிய—வல்வினையே யென்ன வருமிரண்டுஞ் - சொல்லிற், சிவதன்ம மாமதனிற் சென்றதிலே செல்வாய்—பவகன்ம’ நீங்கும் படி.” எ-ம் “ஆதியை யர்ச்சித்தற் கங்கமு மங்கங்கே—தீதி லறம்பலவுஞ் செய்வனவும் - வேத யனே—நல்வினையா’ மென்று நமக்குமெளி தானவற்றை—மெல்வினையே யென்றத ராம் வேறு.” எ-ம். “வரங்கடருஞ் செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்—கரங்கனினு லல்ல கநி யாக - விரங்காதே—கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை— வல்வினையே யென்றதா மற்று.” எ-ம். “பாதகமே யென்றும் பழியென்றுப் பாராதே—தாதையை வேதியனைத் தானிரண்டுஞ் - சேதிப்பச்—கண்டசர் தாமாம் பா சனித்தார் கண்டாயே—சண்டசர் தஞ்செயலாற் றான்.” எ-ம். “செய்யி லுஞ் தத் திரு ப்படி மாற்றதனை—யைய விதுவமுது செய்யெனவே - பையவிருந்—தூட்டி யறுப்ப தற்கே யூட்டி யறுத்தவரை—நாட்டியுரை செய்வதே நாம்.” எ-ம். வரும்.

இங்ஙனங் கூறியு சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களிலே நின்று முத்திபெற்று மெய்யடியார்களுட் சிறந்த தனியடியார் அறுபத்து மூவரும் தொகையடியார் ஒன்ற தின்மருமாகிய திருத்தொண்டர் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரத்தை, கனகசபையின் கண்ணே ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்தருளும் கருணாநிதியாகிய சிவனது திருவருளினாலே பசுகரணமெல்லாஞ் சிவகரணமாய் நிகழப் பெற்ற சிவாநுபூதிமானாகிய குன்றடி தூர்ச் சேக்கிழார் நாயனார், தமிழுலகம் உய்த்தப்பொருட்டு, திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்பெயர் தந்து விரித்தருளிச்செய்தார். இப்புராணம் தன்னை ஒதல் கேட்டல் செய்வார்க்குச் சிவனடியார்களது அத்தியற்புத பத்தித்திறத்தையும் அவர்கட்கு எளிவந்த சிவனது அத்தியற்புதப் பிரசாதத்தையும் உணர்த்தி, அவர்நெஞ்சை அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோலக் கசிந்துருகச் செய்தலிற் றனக்கு உயர்வொட் பின்றி விளங்கும் பெருமையுடைமைபற்றி, பெரியபுராணம் எனவும் பெயர்பெற் றது. இப்பெரியபுராணம் சைவசித்தார்த தூற்கருத்தோடு மாறுபடாத வேதநு டிவாகிய உபநிஷத்துக்களின் தாற்பரியங்களை உள்ளடக்கிய தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்கனோடுகூட்டி, கல்வியறிவொழுக்கங் களான் ஆன்ற மகத்துக்களாலே தொன்று தொட்டு அருட்பா எனவழங்கப்படும்.

பிரஞ்ஞயில்லாத சிலபிராமணர் இப்பெரிய புராணத்துக்கு அப்பிராமணியம் பேசுவர். இப்புராணத்துக்குத் தில்லைவாழ்ந்தனர் மடபதிகள் முதலிய எண்ணிறந்த அடியார்கள் கேட்கச் சிதம்பர சபாநாதர் “உலகெலாம்” என அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளினார் எனவும் இது முற்றியபின்னர் அநபாயசோழமகாராஜாவுக்கு,

சோழனே; சேக்கிழான் நாம் “உலகெலாம்” என்று அடி எடுத்துக்கொடுக்க, நம் முடைய சொண்டர்களது அடிமைத்திறத்தை விரித்துப் புராணம்பாடி முடித்தான்; நீ அதைக்கேள் என்று யாவரும் கேட்ப அருளிச்செய்தார் எனவும் தில்லைவாழந்தனர் களுள் ஒருவராகிச் சிவானுபுதிமான் எனப் பிரசித்தி பெற்ற உமாபதி சிவாசாரியர் சேக்கிழார்புராணத்துட் கூறுதலானும், பரமசிவன் உமாதேவிக்குச் சதுர்யுகதருமங்களுங் கூறிய பின்னர், இனிக் கலியுகத்திலே அறுபத்துமூன்று தொண்டர்கள் பிரந்து தம்மேற் பத்திசெய்வார்கள் எனவும், அவர்கள் சரித்திரத்தை உபமன்னிய முன்வர் பத்தர்குமாந்ருக்குக் கூறுவர் எனவும் கூறி, அச்சரித்திரத்தை முன்னுரைத்தமை பரமேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்திலே நவமாம்மிசத்திற் பெறப்படுதலானும், சங்கராசாரியர் இப்பெரியபுராணத்துட் கூறப்படும் அறுபத்து மூவருள் சிலர்து அடிமைத்திறத்தை “வழியிலும் இடப்பட்ட செருப்பானது பசுபதியின் அங்கத்துக்குக் கூர்ச்சமாகின்றது: வாய்நிறைந்த நீரால் நனைத்தல் புரப்பகைவருக்கு திவ்வியாபிஷேகமாகின்றது: சற்றே புகிக்கப்பட்ட மாமிசசேஷத்தின் கவளமானது திவ்வியோபகாரமாகின்றது: வனசரன் பத்தச்சேஷ்டனாகின்றான். பீத்தி எதைச் செய்கின்றி லது!” எனச் சிவானந்தலகரியினும், “கிரீசரே, மனைவிக்கும் புதல்வனுக்கும் தந்தைக்கும் துரோகஞ் செய்தவர்களுக்குப் பிரசன்னராயினீர். நானே பிறருக்குத் துரோகஞ் சிறிதும் செய்யவல்லனல்லன். என்னிடத்து நீர் எவ்வாறு பிரீதிசெய்நீர்! அறியேன்.” எனச் சிவபுசங்கத்திலும் சிறப்பித்துரைத்தலானும், அப்பிராமணர் கூற்றுத் தூரம்போய்த் துச்சமாய்விடும்.

இப்பெரியபுராணமானது, தன்னை உணர்ந்தவர்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்குத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தின் வரலாறும் மகிமையும் ஒரோவிடங்களில் அதன் பொருளும் விளங்குதல் கூடாமையானும், தன்னை அத்தியுந்த ஆசையுடன் ஒதுவோர்க்கும் கேட்போர்க்கும் பத்திவைராக்கிய ஞானங்களைப் பயக்குங் கருவியாய் இருந்த லானும், சிவஞானசித்தியார் திருத்தளிற்றுப்படியார் முதலிய சைவசித்தாந்தநூல்களினும் உரைகளினும் சிவானுபவத்துக்குத் தான் கூறும் நாயன்மார் பலருடைய சரித்திரங்களில் உதாரணம் காட்டுதலானும், சர்வாதிகாரிகளாகிய ஆதிசைவருக்கும் பிறருக்கும் தான் அதிகரித்த தனியடியார் அறுபத்துமூவரும் தொகையடியார் ஒன்பதின்மரும் ஆகிய திருத்தொண்டர் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரங்களையும் உணர்ந்து அவர்கள் மகிமையைத் தெளிந்தாலன்றிச் சிவாலயங்கள் எங்கும் முறையே அவர்களுக்குப் பிரதிட்டை பூசை திருவிழாக்கள் செய்தற்கண்ணும் அவைகளைச் சேவித்தற்கண்ணும் ஊக்கமும் அன்பும் நிகழாமையானும், சைவர்கள் யாவரும் ஒருதலையாகக் கற்றுணர வேண்டும் நூலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

என்று வழங்குகின்ற

திருத்தொண்டர்புராணம்

பாயிரம்.

உலக லாழுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

(ச)

ஊன டைந்த வுடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த வுறுதியைச் சாருமாற்
றேன டைந்த மலர்ப்பொழிற் தில்லையுண்
மாந டஞ்செய் வாழ்தர்பொற் றுடொழி.

(உ)

எடுக்கு மாக்கை யின்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிக்
கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம்.

(ங)

வேறு.

மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
றுதிசெயு நாயன்மார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநல றுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

(ச)

வேறு.

அளவி லாத பெருமைய ராகிய
வளவி லாவடி யார்புகழ் கூறுகே
னளவு கூட வுரைப்பரி தாயினு
மளவி லாசை துரப்ப வறைகுவேன்.

(இ)

தெரிவ ரும்பெரு மைத்திருத் தொண்டர்தம்
பொருவ ரஞ்சீர் புகலஹ் றேன்முற்றப்
பெருகு தென்கட லூற்றுண் பெருநசை
பொருசு ணைங்களை யொக்கும் தகைமையேன்.

(ஊ)

செப்ப லுற்ற பொருளின் சிறப்பினு
 லப்பொ ருட்குரை யாவருங் கொள்வரா
 விப்பொ ருட்கென் னுரைசிறி தாயினு
 மெய்ப்பொ ருட்குரி யார்கொளவர் மேன்மையால். (எ)

வரலாற்றுக்
 குறிப்பு

மேய விவ்வுரை கொண்டு விரும்புமாஞ்
 சேய வன்றிருப் பேரம் பலஞ்செய்ய
 னாய பொன்னணி சோழனீ ழீழிபா
 ராய சீரந் பாய நரசுவ. (அ)

அகச்சான்று

அருளி னீர்மைத் திருத்தொண் டறிவருந்
 தெருளி னீரிது செப்புதற் காமெனின்
 வெருளின் மெய்ப்மொழி வானிழல் கூறிய
 பொருளி னாகு மெனப்புகல் வாமன்றே. (க)

வேறு.

இங்கித னுமங் கூறி னிவ்வுல கத்து முன்னுட்
 டங்கிரு ளிரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற
 பொங்கிய விருளை யேனைப் புறவிருள் போக்கு கின்ற
 செங்கதி ரவன்போ னீக்குந் திருத்தொண்டர் புராணமென்பாம். (கஉ)

பாயிரமுற்றிற்று

முதற்காண்டம்.

முதலாவது

திருமலைச்சருக்கம்

திருமலைச்சிறப்பு

பொன்னின் வெண்டிரு நீறு புனைந்தெனப்
 பன்னு நீள்பனி மால்வரைப் பாலது
 தன்னை யார்க்கு மறிவரி யானென்று
 மன்னி வாழ்சயி லைத்திரு மாமலை. (க)

அண்ணல் வீற்றிருக் கப்பெற்ற தாதவி
 னண்ணு மூன்றுல குந்நான் மறைகளு
 மெண்ணின் மாதவஞ் செய்யவந் தெய்திய
 புண்ணி யந்திரண் டிள்ளது போல்வது. (உ)

நிலவு மெண்ணி லலங்களு நீடொளி
 யிலரு தண்டனி ராக வெழுந்ததோ
 ருலக மென்னு மொளிமணி வல்லிமேன்
 மலருஞ் வெண்மலர் போல்வதம் மால்வரை. (ங)

திருமலைச் சிறப்பு.

மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர்
கான வீணையி னேசையுங் காரெதிர்
தான மாக்கண் முழக்கமுந் தாவிடீர்
வான துந்துபி யூர்ப்பு மருங்கெலாம். (ச)

பணிவி சும்பி லமரர் பணிந்துகு
முனித கோடி யணிமுடி மாலையும்
புனித கற்பகப பொன்னரி மாலையு
முனிவ ரஞ்சலி மாலையு முன்னெலாம். (ரு)

நீடு தேவர் நிலைகளும் வேண்டிடி
னாடு மைம்பெரும் பூதமு நாட்டுவ
கோடி கோடி குறட்சிறு பூதங்கள்
பாடி யாடும் பரப்பது பாங்கெலாம். (க)

நாய கன்கழல் சேவிக்க நான்முகன்
மேய கால மலாமையின் மீண்டவன்
நாய மால்வரைச் சோதியின் மூழ்கியொன்
ருய வன்னமுங் காணு தயர்க்குமால். (எ)

வேறு.

காதிலெண் குழையோன் கழறொழ நெடியோன் காலம்பார்த் திருந்தது மறியான்
சோதிவெண் கயிலைத் தாழ்வரை முழையிற் றுதிக்கையோ னூர்தியைக் கண்டு
மீதெழு பண்டைச் செழுஞ்சுட ரின்று வெண்சுட ரானதென் ததன்கி
ழாதியே னமதா யிடக்கலுந் றுனென் தனைவந் தனைதருங் கலுழன். (அ)

அரம்பைய ராடன் முழவுடன் மருங்கு னருவிசு ளெதிரெதிர் முழங்க
வரம்பெறு காதன் மனத்துடன் நெய்வ மதுமல ரிருகையு மெந்தி
நிரந்தர மிடைந்த விமானசோ பான நீடுயர் வழியினு லேறிப்
புரந்தரன் முதலாக் கடவுளர் போற்றப் பொலிவதத் திருமலைப் புறம்பு. (க)

வேதநான் முகன்மால் புரந்தரன் முதலாம் விண்ணவ ரெண்ணிலார் மற்றும்ங்
காதலான் மிடைந்த முதற்பெருந் தடையாங் கதிர்மணிச் கோபுரத் துள்ளான்
பூதவே தாளப் பெருங்கண நாதர் போற்றிடப் பொதுவினின் றுமி
நாதனு ராதி தேவனார் கோயி னாயக னந்தியெம் பெருமான். (க௦)

நெற்றியிற் கண்ணர் நாற்பெருந் தோளர் நீறணி மேனிய ரநேகர்
பெற்றமேல் கொண்ட தம்பிரா னடியார் பிஞ்சுகன் றன்னருள் பெறுவார்
மறறவர்க் கெல்லாந் தலைமையாம் பணியு மலர்க்கையிற் சுரிகையும் பிரம்புந்
கற்றைவார் சடையா னருளிணுந் பெற்றான் காப்பதக் கயிலைமால் வரைதான். (க௧)

கையின்மான் மூவார் கங்கைகுழ் சடையிற் கதிரிளம் பிறைநறுங் கண்ணி
யையர்வீந் திருக்குந் தன்மையி னாலு மளப்பரும் பெருமையி னாலு
மெய்யொளி தழைக்குந் தாய்மையி னாலும் வென்றிவெண் குடையந் பாயன்
செய்யகோ லபயன் திருமனத் தோங்குந் திருக்கயி லாயநீன் சிலம்பு. (க௨)

வேறு.

அன்ன தன்றிருத் தாழ்வரை யின்னிடத்
தின்ன தன்மைய னென்றறி யாச்சிவன்
நன்னை யோணந் தார்வந் தழைக்கின்ற
னுன்ன ரஞ்சி ருபமன் னியு முனி. (க௩)

யாத வன்றுவ ரைக்கிறை யாகிய
மாத வன்முடி மேலடி வைத்தவன்
பூத நாதன் பொருவருந் தொண்டினுக்
காதி யந்த மிலாமை யடைந்தவன்.

(௧௪)

அத்தர் தந்த வருட்பாற் கடலுண்டு
சித்த மார்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்
பத்த ராய முனிவர்பல் லாயிரர்
சுத்த யோகிகள் சூழ விருந்துழி.

(௧௫)

அங்க னோரொளி யாயிர ஞாயிறு
பொங்கு பேரொளி போன்றுமுன் றேன்றிடத்
துங்க மாதவர் சூழ்ந்திருந் தாரெலா
மிங்கு தென்கொ லதிசய மென்றலும்.

(௧௬)

அந்தி வான்மதி சூடிய ஸண்ணுள்
சிந்தி யாவுணர்ந் தம்முனி தென்றிசை
வந்த நாவலர் கோன்புகழ் வன்றெண்ட
னெந்தை யாரரு ளாலணை வானென.

(௧௭)

கைகள் கூப்பித் தொழுதெழுந் தத்திசை
மெய்யி லானந்த வாரி விரவிடச்
செய்ய நீள்சடை மாமுனி செல்வழி
யைய நீங்க வினவுவோ ரந்தணர்.

(௧௮)

சம்பு வின்னடித் தாமரைப் போதலா
லெம்பி ராணிதைச் சாயிது வென்னெனத்
தம்பி ராணைத்தன் னுள்ளந் தழீஇயவ
னம்பி யாளுர னுந்தொழுந் தன்மையான்.

(௧௯)

என்று கூற விறைஞ்சி யியம்புவார்
வென்ற பேரொளி யார்செய் விழுத்தவ
நன்று கேட்க விரும்பு நசையினே
மின்றெ மக்குரை செய்தரு ளென்றலும்.

(௨௦)

உள்ள வண்ண முனிவ்
வெள்ள நீர்ச்சடை மெய்ப்பொரு ளாகிய
வள்ளல் சாத்து மதுமலர் மாலையு
மள்ளு நீறு மெடுத்தனை வானுளன்.

(௨௧)

அன்ன வன்பெய ராலால சுந்தரன்
முன்ன மாங்கொரு நாண்முதல் வன்றனக்
கின்ன வாமெனு நாண்மலர் கொய்திடத்
துன்னி னானந் தனவனச் சூழவில்.

(௨௨)

அங்கு முன்னெமை யானுடை நாயகி
கொங்கு சேர்குழந் காமலர் கொய்திடத்
திங்கள் வாண்முகச் சேடிய ரெய்தினார்
பொங்கு கின்ற கவினுடைப் பூவைமார்.

(௨௩)

அந்த மில்சீ ரணிந்திதை யாய்குமுற்
கந்த மாலைக் கமலினி யென்பவர்
கொந்து கொண்ட திருமலர் கொய்வுழி
வந்து வானவ ரீச ர்ருளென. (௨௪)

மாத வஞ்செய்த தென்றிசை வாழ்ந்திடந்
திதி லாத்திருத் தொண்டித் தொகைதரப்
போது வாரவூர் மேன்மனம் போக்கிடக்
காதன் மாதநுங் காட்சியிற் கண்ணினார். (௨௫)

முன்ன மாங்கவன் மொய்ம்முகை நான்மல
ரென்னை யாட்கொண்ட வீசனுக் கேய்வன
பன்ம லர்கொய்து செல்லப் பனிமல
ரன்ன மன்னவ ருங்கொண் டகன்றபின். (௨௬)

ஆதி மூர்த்தி யவன்றிற நோக்கியே
மாதர் மேன்மனம் வைத்தனை தென்புவி
மீது தோன்றியம் மெல்லிய லாருடன்
காத லின்பங் கலந்தனை வாயென. (௨௭)

கைக ளஞ்சலி கூப்பிக் கலங்கினுன்
செய்ய சேவடி நீங்குஞ் சிறுமையேன்
மையன் மானுட மாயமயங் கும்வழி
யைய னேதடித் தாண்டருள் செய்யென. (௨௮)

அங்க ணை நதற்கருள செயதபி
னங்கை மாருட னம்பிமற் றத்திசை
தங்கு தோற்றத்தி லீன்புற்றுச் சாருமென்
றங்க வன்செய லெல்லா மறைந்தனன். (௨௯)

அந்த னுளரு மாங்கது கேட்டவர்
பந்த மானுடப் பாற்படு தென்றிசை
யிந்த வான்றிசை யெட்டினு மேற்பட
வந்த புண்ணியம் யாதென மாதவன். (௩௦)

பொருவ ருந்தவத் தான்புலிக் காலு
மருமு னியெந்தை யர்ச்சித்து முள்ளது
பெருமை சேர்பெரும் பற்றப புலியுரென்
றொருமை யாளர்வைப் பாம்பதி யோங்குமார். (௩௧)

அத்தி ருப்பதி யின்னமை யாளுடை
மெய்த்த வக்கொடி காண விருப்புட
னித்த னீடிய வம்பலத் தாடுமற்
றித்தி றம்பெற லாந்திசை யெத்திசை. (௩௨)

பூதம் யாவையி னுள்ளலர் போதென
வேத மூலம் வெளிப்படு மேதினிக்
காதன் மங்கை யிதய கமலமா
மாதொர் பாகு ராரூர் மலர்ந்ததால். (௩௩)

எம்பி ராட்டியில் வேமுலகின்றவ
டம்பி ராணைத் தனித்தவத் தாலெய்தித்
கம்பை யாற்றில் வழிபடு காஞ்சியென்
றும்பர் போற்றும் பதியு முடையது.

(௩௬)

நங்க ணுதனா நந்தி தவஞ்செய்து
பொங்கு நீடரு ளெய்திய பொற்பது
கங்கை வேணி மலரக் கனன்மலர்
செங்கை யாளரை யாறுந் திகழ்வது.

(௩௭)

தேச மெல்லாம் விளக்கிய தென்றிசை
யீசர் தோணி புரத்துட நெங்கணும்
பூச னைக்குப் பொருந்து மிடம்பல
பேசி லத்திசை யொவ்வா பிறதிசை.

(௩௮)

என்று மாமுனி வன்றெண்டர் செய்கையை
யன்று சொன்ன படியா லடியவர்
தொன்று சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
யின்றெ ணுதர வாலிங் கியம்புகேன்.

(௩௯)

மற்றி தற்குப் பதிகம்வன் றெண்டர் தாம்
புற்றி டத்தெம் புராண ரருளிஊற்
சொற்ற மெய்த்திருத் தொண்டத் தொகையெனப்
பெற்ற நற்பதி கந்தொழிப் பெற்றதாம்.

(௪௦)

அந்த மெய்ப்பதி கத்தடி யார்களை
நந்த நாதனா நம்பியாண் டார்நம்பி
புந்தி யாரப் புகன்ற வகையினால்
வந்த வாறு வழாம் லியம்புவாம்.

(௪௧)

உலக முய்யவுஞ் சைவநின் றேங்கவு
மலகில் சீர்நம்பி யாருரர் பாடிய
நிலவு தொண்டர்தங் கூட்ட நிறைந்துறை
குலவு தண்புன னுட்டணி கூறுவாம்.

(௪௨)

திருமலைச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௫௦.

சு ச ன ம்.

க. சிவனது பரத்துவம்.

சிவன் பிரமாண்டத்துள்ளே கைலாச நிலயராகிய ஸ்ரீகண்ட சரீர சரீரியாய்
இருந்து, பிரம விட்டுணு முதலியோர்க்கும் சுவேதர் உபமன்னியுமுதலியோர்க்கும்
கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனர் முதலியோர்க்கும் அறுபத்துமூவர் முதலியோர்க்கும் நிக்கிரகா
னுக்கிரகங்களைப் பண்ணும் இயல்புடையோர் ஆதலானும், அறுபத்துமூவர் முதலிய
திருத்தொண்டரது சரித்திரத்தை விரித்துரைக்கப் புகுந்த ஆசிரியர் முன்னர் அவ்வய
பத்துமூவர்க்கு அருள்செய்த சிவன் கைலாசத்தில் பிரம விட்டுணு முதலியோர்

சேவிப்ப ிற்றிருந்தருளும் பெருஞ்சிறப்பைக் கூறுதல் முறைமையாதலானும், அதனை ஈண்டுச் சுருக்கிச்சூறி, அங்ஙனங் கூறுமுடிந்தார் சிவனே விச்சுவாதிகரும் விச்சுவ சேவியருமாம் என்பது குறிப்பித்தார். பலபிரமாணங்களாலே சிவனே விச்சுவாதி கரும் விச்சுவசேவியருமாமென்பது ஐயமறத்துணிந்தவழியன்றி, அவர்பாற் பத்தி எய்தல் கூடாமையானும், ஒரோவழி எய்தினும், வைணவாழ்வாலியோர் மறுக்கும்வழி மயக்கமெய்துதல்பற்றி அது குன்றுமாதலானும், அதிப்பிரபலப் பிரமாணமாகிய அதர்வசிகைமுதலிய சுருதிகளால் சிவனே விச்சுவாதிகரும் விச்சுவசேவியருமாம் என்பது சிறிதுகூறப்பிப்பாம்.

அதர்வசிகையிலே “அந்தத் தியானம் யாது? அன்றியும் தியானிப்போன் யாவன்? தியானிக்கற்பாலரும் யாவர்?” என்ற உபக்கிரமத்தில் இருந்த வினாக்களுக்கு இசையத் தியானத்தையும் தியானிப்போனையும் நிரூபணஞ்செய்தபின்னர், தியானிக் கற்பவரையே நிச்சயித்தற்குச் சொல்லுமாறு, “மிகவுந் தியானிக்கற்பாலராகிய ஈசான ரைத் தியானிக்க. அந்தப் பிரம விஷ்ணு ருத்திரேந்திரர்களாகிய இவரெல்லாம் உற்ப த்தியாகின்றனர். எல்லா இந்திரியங்களும் பூதங்களுடனே கூட (உற்பத்தியாகி ன்றன.) காரணமும் காரணங்களைப்படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் (உற்பவி த்தல்) இன்று. காரணமும் சருவைசுவரிய சம்பன்னரும் சருவேசுவரரும் சம்புவு மாகியவரே ஆகாசமத்தியத்திலே தியானிக்கற்பாலர்.” என்பதுதொடங்கி, “மற்றதெ ல்லாம்விட்டுச் சுகத்தைச் செய்பவராகிய சிவனோருவரே தியானிக்கற்பாலர். அதர்வ சிகைமுற்றிற்று.” என்பதுவரையும். இங்கே யோகரூபியுறை பரமசிவனிலே வர்த்தி க்கும் ஈசானரென்னுஞ்சொல் யோகத்தினுற் சுவாபாவிக நிரதிசயைசுவரிய பரத்த ன்மையுடையரென்று பொருள்படுதலானும், ரூபியினுலே பரமசிவனுக்குப் பெயராத லானும், அனைத்தினுமீ மேலாகிய பயன் வேண்டினோராகிய உயர்ந்தோரால் பரம சிவன் தியானிக்கற்பாலரென்னுங் கருத்துப்பற்றி ஈசானசத்தத்தால் விசேடிய நிர்த் தேசம் பண்ணப்பட்டது. “மிகவுந் தியானிக்கற்பாலராகிய” என்று தியானிக்கப் படத் தக்கவரென வற்புறுத்தி அதிகமாகத் தீர்த்தது. ஈசானரன்றி மற்றையோர் இப்பெற்றிப் பட்டவர் அன்றென்றும் உறுதியைத் தொனிப்பித்தற்கு, தேவமனுஷாதி ரூபமாகிய சகலப் பிரபஞ்சத்தினும் பிரமன் முதலிய நால்வருக்கும் மிக்க தலைமை கூறி, அவர்களது ஐசுவரியங்களும் வரையறைப்பட்டவைகளென்று உணர்த்தற்கு “பிரம விஷ்ணு” என்பதுமுதல் “பூதங்களுடனேகூட” என்பதுவரையும் பூதம் இந் திரியம் முதலியவற்றிற்குச் சமமாக அவர்களுக்கு உற்பத்தியுடைமை காட்டப்பட் டது. இவ்வுற்பத்தியுடைமை பரமசிவனுக்கும் உண்டாயின், அவருக்கும் அதுபோலத் தியானிக்கற்பாலரார் தன்மையின்றாகுமென்று ஆசங்கித்து, “காரணமும் காரணங்ளைப் படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் உற்பவித்தலின்று.” என்று சொல்லப் பட்டது. பிரமாதிகளுக்கு உற்பத்தி கூறுஞ் சொல்லாற்றலால் அவர்களுக்கு அருந்தா பத்தியாற் பெறப்பட்ட காரணம் எதுவோ அந்த ரூபமாகிக் காரணங்களாகிய பிரமா விஷ்ணு ருத்திரர்களையும் மந்திரோபநிடதப் பிரகித்தமான காலாசலி படைத்தோராகியும் ஆதிசிருட்டிகையச் சங்கற்பித்தோராகியும் இருக்கும் உபபெற்றிப் பட்ட ஈசானர் யாண்டாயினும் உற்பவித்தல் இன்று என்பது இதன்பொருளாம். இதனால் பிரமாதிகட்குக் காரணம் யாது அது பிறத்தலின்று என்ற இவ்வளவுபொரு ளுமே பிரசித்தம். ஈசானரென்றது இல்லையெனின்; அங்ஙனமாயினும், ஈசானருக் குத் தியேயத்துவம் விதித்துப் பிரமாதிகட்குத் தியேயத்துவம் பிரித்து நீக்கும்பொ ருட்டு அவர்களிடத்திற் றேவுந்தோற்றுவித்தபின்பு, அந்தத்தோஷம் ஈசானருக்கும் உண்டாயின் தியேயத்துவம் இன்றாகுமென்று அவசரத்தின்போந்த ஷங்கை யகற்றற்கு

அவருக்கே அத்தோஷமின்மை கூறவேண்டுதல் அவசியமாதலின்; ஆண்டு ஈசான ரென வருவித்துப் பொருளுரைப்பதே சாஸ்பு. அங்கே ஆகாசமத்தியத்திலே என்றது உபாசனஸ்தானம் கூறியவாறு. அதற்குப் பரமாகாசமாகிய கைலாசமென்னும் பெயருடைய பரசிவலோகமென்பது கருத்து. அதனால் இருதய்கமலம் இரவிவிம்ப முதலிய எவ்வெவ்விடங்களிற் சிவனைத்தியானிக்கினும், அவ்வவ்விடங்கள் அனைத்தினும் சோதிமயமாகிய கைலாசத்தை விபாவித்து, அதன்மத்தியத்தில் இருப்பவராகச் சிவனைத்தியானிக்க என்று உணர்த்தப்பட்டது. சருவேசுவரரென்றது சிவனது நாமமாகக் கூறப்பட்டது; “ஓங்காரமாகிய சருவேசுவரரைத் துவாதசாந்தத்திலே (உபாதிக்க.)” என்று தாபநீயோபநிடதத்திற் பிரயோகித்தலாலும், புராணங்களில் வழங்கலாலும், அவருக்கு அப்பெயருண்மையாலென்க. அதுவன்றி, சருவைசுவரிய முடைய வரென்னும் பொருள்படக்கூறிற் புனருத்தமாதலின், அற்றன்றென்க. அன்றியும், இரவிகிரணத்தால் அனுகிரகிக்கப்பட்ட கமலங்களே கமலங்களாகும் என்பதனால் இரண்டாங் கமலபதம் கமலகுண சமூகமென்னும் பொருள்படுமாறுபோல, முன்னையது ருடியாகவும் பின்னையது யோகருடியாகவும் பொருள்பட்டு, சம்புவானவர் உற்பத்தியின்றிப் பிரமாதிகட்குங் காரணமாயிருத்தன் மாத்திரத்தால் அபரிச்சினை சுவரியவென்றதன்று பின்னும் அசாதாரணமாகிய சருவேசுவர சத்தத்தாற் கூறப்படுதலானும் சருவேசுவரரென்றதென்று கருத்தாகி உபத்தியுடைய அனுவாதமாகக் கூறியதெனினும் அமையும். இந்த அருத்தத்தையே ஆதரவினாலே கண்டோத்தியினாலும் “சிவனொருவரே தியானிக்கற்பாலர்.” என்று சுருதி விளக்குகின்றது. அங்ஙனம் அச்சுருதியின்பொருளை உபவிருங்கணங்கள் தாமே தெளிவுறவிளக்குகின்றன. அவற்றுள், சைவபுராணத்திலே சிவனது சர்வோத்கருஷ நிச்சயப்பிரகரணத்திலே(க) “எவரிடத்திலிருந்து பிரம விஷ்ணு ருத்திரேந்திர பூர்வமான இஃதனைத்தும் சகலபூதேந்திரியங்களுடனேகூட ஆதிபிழ்ந்ததன்.” (உ) “காரணங்களைப் படைத்தோரும் கருதினோரும் பரமகாரணமுமாகிய எவர் யாண்டாயினும் எப்போடியினும் பிறிதொன்றினின்றும் பிறக்கின்றிலர்.” (ங) “சருவைசுவரிய பரிபுரணராகியும் தாமே பெயரினும் சருவேசுவரராகியும் சம்புவாகியுமிருக்கிற அவரே ஆகாசமத்தியத்திலிருப்பவராக முழுட்குக்களாலே தியானிக்கற்பாலர்” எனக்கூறப்பட்டது. இங்கே “பிரம விஷ்ணு” என்பது முதல் “பூதங்களுடனேகூட” என்பதுவரையுமுள்ள சுருதியின்பொருள் முதற்சுலோகத்திற் காட்டப்பட்டது. இதில் “எவரிடத்திலிருந்து” என்றும் நிர்த்தேசவசனமும் இரண்டாங்குலோகத்திலே “எவர்” என்பதும் மூன்றாங்குலோகத்தில் “அவர்” என்னும் பிரதிநிர்த்தேசத்தைக்கொண்டு முடிதலால், பிரமாதிகள் சிவனிற்கேன்றியோர் என்பது தெளிவுறவுணர்த்தப்பட்டது. மூன்றாங்குலோகத்திலே “பெயரினும் சருவேசுவரர்” என்று அஃது அவர்க்குப் பெயராமாறு காட்டப்பட்டது. அரிவம்மிசம் பிரமாண்டபுராணம் முதலியவற்றினும் இவ்வாறே காட்டப்பட்டது. அங்ஙனமாகச் சுருதியிற்றானே பிரமாமுதலிய சகலதேவதைகளினும் வேறுபிரித்துச் சிவனுக்கே சருவேசுவரத்துவம் வியவஸ்தாபித்திருக்கவும், அவரினும் அதிகமாகிய பிறதெய்வம் உண்டென்று கற்பித்தல் பேதைமையேயாம்.

அற்றேல், “இரணிய கர்ப்பன் ஆதியிலுள்ளவன்.” என்றும் “இந்திரன் சகலத்தினும்மேலானதேவன்.” என்றும் “அக்கினியே தேவரணைவர்க்கும் முன்னே தலைவன்.” என்றும் இத்தொடக்கத்துச் சுருதிகளிலே பிறதேவதைகட்கும் வரையறைப்படாத தலைமையுண்டென்று கூறியதேதெனின், அது கூறுதும். அநேகருக்கு விகற்பித்துக் கூறினமையால், சருவேசுவரத்துவம் சம்பவியாக: வஸ்கலில் விகற்பம் கூடாமை

யால். ஒருங்கு சம்பவித்தலும் இன்று; ஒருவர்க்கொருவர் தலைவராதல் உண்மை ஒரு தலால். விகற்பேதத்தினாலே சகலருடைய தலைமையும் காலபரிச்சின்னமாதலின் ஒருவருக்குத் தலைமையின்மேனலுங் கூடாது; தோஷம் உண்மையால். ஆதலால், அப்பெற்றிப்பட்ட வசனங்களுட் சிலவசனங்கள் பிரதிதமாகிய பொருளுடையன என்றும், சில பிறிதோரார்முற் பெறப்படும் பொருளுடையன என்றும் எல்லாரும் உடன்பட்டிக் கொள்ளல்வேண்டும். அங்கே இவை இவை பிரதிதமாகிய பொருளுடையன ஏனையவை பிறபொருளுடையன என்று நமது புத்தியார் கற்பிக்கப்பட்ட நியாயங்களால் வியுவல்தாப்பித்திலும், உபவிருங்கணங்கட்கு அனுசாரமாக வியவல் தாழ்த்தலே மேன்மை; ஆன்மாக்களது புத்தியானது நிச்சயமில்லா நிலைமைத்தாதலின் அதனால் ஊகிக்கப்பட்ட நியாயங்களினாலே நிச்சயம் சித்திபெறுமையானும், “வேதமானது அறபக்கல்வியுடையானுக்கு “என்னையின் கடப்பான்” என்று அஞ்சுகின்றது. இதிகாசபுராணங்களாலே வேதப்பொருளைத் தெளிந்தறியவேண்டும். தன்னாலே அறிந்துகொள்ளப்பட்ட வேதப்பொருளினாலே அறியாமை உண்டாகும்; ஆயினும் முனிவராலே நிச்சயிக்கப்பட்ட அந்தப்பொருளினாலே பெரியோர்க்கு என்ன சங்கையுண்டாகும்.” என்னும் வியாசவசனத்தினாலுமென்க. ஆதலால், அனேக உபவிருங்கணங்களின் வலமையாலே அதர்வசிகையே பிரதிதார்த்தம் உள்ளதென்றும், அவ்விதமாகிய உபவிருங்கணங்கள் இல்லாதனவாகிப் பிறதேவதைகட்குத் தலைமை கூறும் பிறசுருதிகள் வேறுபிரமாணங்களால் விரோதிக்கப்பட்டுச் சுருங்கி நிற்கின்ற அவ்வவர் தலைமையைப் பொருளாகவுடையனவென்றும் உடன்படுதலே பொருத்தம். நியாயத்தார் பலாபலம் விசாரியாது திருத்தியடையாதவரைக் குறித்த, இந்தச் சுருதி மன்றையவற்றினும் மிகுபலம் உடைத்தென்பது நிறுத்ததும். பலசுருதிகள் தம்முள் விரோதமடைந்தபோது பலமுடையது செம்பொருள்படுதலும் பலமில்லது பிறிதோரார்முற் பெறப்படுதலுமே நியாயம். அங்ஙனமேசுருதியில் “சாதுர் மாசிய யாகஞ்செய்தவனுக்கு அழிவில்லாத புண்ணியம் உண்டாகின்றது.” என்னுஞ் சுருதி “எப்படி இம்மையிற் கன்மங்களாலீட்டிய லோகம் நாசமடையும் அப்படித்தான் மறுமையிற் புண்ணியங்களாலீட்டிய லோகமும் நாசமாட்டி” என்று பொருட்பலம்பற்றிப் பிற்தொன்றிற் செல்லாமற்கினர்ந்த பிரபலச்சுருதியால் வாதிதமாகிச் சுருங்கிய பொருட்பட்டு நின்றவின், அழிவில்லாத என்பதற்கு ஒருகாலாவதியைக் குறித்த அழியாத என்பது பொருளாம். அதுபோலவே, ஈண்டும் சிவனது தலைமை கூறக் கினர்ந்த சுருதி ஏனைத் தேவர்களின் தலைமைகூறக் கினர்ந்த சுருதிகளைச் சுருங்கிய பொருட்படுத்தும்; ஏனைத் தேவர்கட்குக் குற்றங்கூறி அவர்களினின்றும் பிரித்துச் சிவனது தலைமை கூறலானும், ஏனைச் சுருதிகள் இங்ஙனங்கூறாது ஒரோவிடத்து ஒரொருவர்க்குத் தலைமைமாத்திரம் கூறலானுமென்க. இன்னும் சிவனது தலைமை முழுட்சுக்களால் உபாசிக்கப்படும் பரதேவதையை நிச்சயிக்கத் தொடங்கிய உபநிடதத்தில் உரைக்கப்பட்டது. ஏனையோரது தலைமை கர்மதேவதா நிச்சயப்பிரகரணங்களிற் கூறப்பட்டது. அதனாலும் இதற்குப் பிரபலத்துவம். இந்தச் சுருதி சிவனது தலைமையேகூறி, “அதர்வசிகை முற்றிற்று” என்று ஏனையோரினின்றும் பிரித்துச் சிவனது நிரதிசயமாகிய ஐசுவரியம் உணர்த்தி முடிவுபெற்றது. ஏனைச் சுருதிகள் அங்ஙனமல்ல. அதனாலும் இது பிராபல்வியம்.

அற்றேல், “விசுவத்திற்குத் தலைவனும் ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனுமாகிய வனை” என்று நாராயணோபநிடதத்து இருத்தலானும், “தேவர்களுள்ளே அக்கினிகுடையவன்; விரிஷ்ணு சீர்த்தலைவன்; அவர்கட்கிடையே மற்றக்கீகவதைகளனை

த்தும்.” என்னும் வெருவிருசுபிரமாணத்திலே சகலதேவதைகளினும் உயர்ந்தவன் என்கையாலும், லோகாட்சிகிருகியத்திலே “அக்நயே பிருதிவ்யதிபதயே சுவாகா” என்பது முதல் “பிராணே லோகாதிபதயே சுவாகா” என்பதுவரையுமுள்ள மந்திரங்களாலே அக்கினி, சோமன், வாயு, சூரியன், இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன், மகாசேனன், உருத்திரன், பிரமன் என்பவர்களுக்குப் பிருதிவி, நட்சத்திர, அந்தரிக்ஷ, தியு, சுர, பிரேத, சலில, யக்ஷ, சேநா, பூத, லோகங்களுள் ஒவ்வொன்றற்கு அதிபதியாந்தன்மை காட்டியபின்பு “விஷ்ணுவே சர்வாதிபதயே சுவாகா” என்று சுருக்கப்பட்டாத சர்வாதிபதித்தன்மை காட்டினமையாலும், நாராயணன் தானே நிரதிசயசுவரியமுடையனெனின்; அற்றன்று. “விசுவத்திற்குத் தலைவனும் ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனு மாகியவனே” என்றது “இந்திரன் சகலத்திலும் மேலான தேவன்” என்றற்றொடக்கத்தனபோலச் சுருங்கியபொருட்படும். “முதல்வனான அக்கினியே தேவர்களுக்கு முகம்.” “அக்கினிமுன்னே தேவதைகளுக்குத் தலைவன்.” “அக்கினி தேவதைகளுக்குத் தலைவனாகச் செல்லுக.” “அக்கினியே சகலதேவதைகளும்” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளாலும், “பருவங்களுள் இளவேனில் போலவும் மனிதருள் அந்தணர்போலவும் தேவதைகளுள் அக்கினி.” என்றற் றொடக்கத்து மிருதிகளாலும், “அக்கினிமுதலியோர்” என்றற்றொடக்கத்து விஷ்ணுபுராண வசனங்களாலும், “அக்கினியே முக்கியதேவன்” என்னுஞ் சைமினி சூத்திரத்தாலும், அக்கினியின்மேன்மை பிரசித்தமாதலாற் சகல தேவதைகளிலும் அக்கினி கடைப்பட்ட டோனென்பதே பொருந்தாது. ஆதலிற் காட்டிய சுருதியிலே “அக்கினி கடைப்பட்ட வன்” என்றது சில தேவதைகளைக் குறித்தே அக்கினிக்குக் கடைத்தன்மை கூறுதலிற் சுருக்கப்பட்ட பொருளுடையதேயாம். அதற்குச் சமானமான யோகக்ஷேமத்திலே விஷ்ணு தலைவனென்ற வழியும், அப்படிச் சிலதேவதைகளைக் குறித்தே தலைவனென்று சுருங்கிய பொருட்பீடும். லோகாட்சிகிருகியத்திலே காட்டிய மந்திரங்கள் கிருச்சிராங்கங்களாகிய பன்னிரண்டோமங்களினும் தனியே ‘நனியே, க்விநியோகிக்கப்பட்டவைகளாம். அவை ஒவ்வொருபொருளைக் கூறுதலி னெவ்வொருவாக்கியங்களாம். ஆதலின் வேறு வேறு வாக்கியங்கள் கூடி ஒருங்கு முடிந்து பொருட்படாமையால் தனித்தனியே நான்காம்வெற்றுமை யுருபீற்றவாய் முடியும் அந்தவாக்கியங்கள் கூடி அக்கினி முதலியோரினின்றுப் பிரித்து விஷ்ணுவினது சருவைசுவரியம் உணர்த்தற்கு வலியுடையனவல்ல. இந்த மந்திரங்களிற் கூறிய உருத்திரனை பொழிந்தோரனைவரும் லோகபாலராதலின் இந்த உருத்திரனும் லோகபாலனென்பது பெறப்படும். லோகபாலருத்திரன் சிவகலை பெற்ற கணநாதருள் ஒருவனென்று கூர்மபுராணத்துரைக்கப்பட்டது. அதனால் இங்கே சிவனினின்றும் பிரித்து விஷ்ணுவினது தலைமை கூறப்பட்டதென்று சங்கித்தற்கு இடமேயில்லை. ஆதலால், அதர்வசிகைப்படியே சிவனது நிரதிசயமான ஐசுவரியஞ் சாதிக்கப்பட்டது; அதர்வசிகையே எல்லாவற்றிலும் மிகுபலமுடையதாதலால்.

அதர்வசிகின் முதற்கண்டத்திலே “தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்தனர். அந்தத்தேவர்கள் உருத்திரரை வினவினர்.” என்று தொடங்கி “ரீர் ஆர்?” என்று வினாவின் தேவர்களுக்கு “அவர் கூறினர்; நானொருவனே ஆதியிலேயிருந்தேன் இருக்கின்றேன் இருப்பேன்; என்னையன்றி வேறொருவனில்லை; அப்படியே என்னையுற்றவன் எல்லாமறிவான்.” என்பதுமுதலிய சிவவசனத்தாற் சிவனது சருவர்த்துமத்தன்மை காட்டப்பட்டது. பின்னர் “அதன்பின் தேவர்கள் உருத்திரரைக்கண்டிலார்; அந்தத் தேவர்கள் உருத்திரரைத் தியானித்தனர். அதன்பின் தேவர்

கள் ஊர்த்துவவராகுவ யுடையவரைத் துதித்தனர்.” என்று தேவர்களால் உபாசிக்கப்பட்டுத் தன்மையும் துதிக்கப்பட்டுத் தன்மையும் காட்டப்பட்டன. பின்பு இரண்டாங்கண்டத்திலே “எவர் உருத்திரர்; அவர்பகவான்; பூர், புவர், சுவர் (ஆகியவர்.) அவரே பிரமாவும்; அவருக்கு வணக்கம் வணக்கம். விஷ்ணுவும்வர்; மகேசருமவர்.” என்பது முதலியவற்றால் பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் உமை இலட்சுமி சரசுவதி இந்திரன் முதலியோரும் மகாபூதம் முதலியவும் அவரது விபூதியேயென்று காட்டப்பட்டது. மூன்றாம் நாலாம் கண்டங்களிலே சிவநாமத்தொருதியை விரித்துரைத்து, அவரது மேன்மை விளக்கப்பட்டது. ஐந்தாங்கண்டத்திலே அவரை உபாசித்தலாற்றான் மோக்ஷமென்றுகூறி, உபாசனப்பிரகாரமாகிய பாசுபதயோகம் காட்டப்பட்டது. இப்படியே அதர்வ சிரசிலுள்ள வசனங்களெல்லாம் பரமசிவனது சர்வோத்தமத்தை விளங்கக் கூறும். இதற்கு உபவிருங்கணம். இலங்கபுராணத்தில் “அதன் பின்பு தேவர்கள் மயங்கி, நீர்பாலவரன வினாவினர். அவர்கூறுவார். நானொருவனே புராதனனும் பகவானாகிய உருத்திரன். நானே ஆதியிலே யிருந்தேன் இருக்கிறேன் இருப்பேன். தேவர்களே, இந்த உலகத்திலே எனக்கு வேருணவனொருவனுமில்லை. நான் நித்தியாநித்தியன்; சூற்றற்றவன்; பிரமாவுக்குத் தலைவனாகிய பிரமநான்.” என்று தொடங்கி “தருமாதருமங்களாலே எனது மகிமையாற் சகலத்தையும் பரிபாகம் பண்ணுவேன் என்று சொல்லி, உருத்திரபகவான் அங்கே மறைந்தார். பின்பு தேவர்களவரைக்கண்டிலார்.” என்பது முதலாக இரண்டத்தியாயங்களினாலும் அதர்வசிரசு முற்றுஞ் சிவபரமென்று உணர்த்தப்பட்டது. இப்படியே குதசங்கிதை வாயுசங்கிதை ஆதித்திய புராணம் என்பவற்றினும் உணர்த்தப்பட்டது.

இப்படியே சுருதிகளும் அவைகளின் உபவிருங்கணங்களும் சிவனே விச்சுவரதிகளும் விச்சுவசேவியருமாமென்பது தெளிவுறவிளக்குதலால், விஷ்ணுமுதலிய பிறரைச் சிவனிலும் அதிகமென்றாயினும் சிவனே பரமென்றாயினும் கொள்ளுதல் சிவநிந்தையாகிய அதிபாதகமேயாம். ஆதலால், சிவனே பரம்பொருள் என்று துணிந்து, அவரையே மெய்யன்போடு மனம் வாக்காக் காயங்களினாலே வழிபடுக.

உ. திருத்தொண்டர் சரித்திர வரலாறு.

பின்னே, மும் அடியார்களது சரித்திரத்தை உமாநேமிக்கு முன்னே அருளிச் செய்யப் புகுந்த பரமசிவன் அச்சரித்திரம் உபமன்னியுமுனிவராலே பத்தாருமாங்களுக்குக் கூறப்படுமெனக் கூறினொன்று சிவரகசியத்து நவமாம்பிச்சத்திற் கூறப்பட்டது. அப்படியே திருத்தொண்டர் சரித்திரம் சொன்னவர் உபமன்னியுமுனிவர் என்பது இங்கும் பெறப்பட்டது. உபமன்னியுமுனிவர் கிருஷ்ணருக்குச் சிவதீக்ஷை செய்தமையால், அவரை “யாதவன்றுவரைக்கிறையாகிய—மாதவன்முடிமே லடிவைத்தவன்” என்றார். அச்சரித்திரம் வருமாறு. கிருஷ்ணர் புத்திரபாக்சியத்தின்பொருட்டு நெடுங்காலம் சிவபூசை பண்ணியும், சிவன் வெளிப்படாதொழிந்தார். அக்காலத்தில் ஒருநாள் உபமன்னியுமகாமுனிவர் சிவபூசைக்குப் பத்திரபுஷ்பங்களில்லையென்று தமக்கு விண்ணப்பஞ்செய்த தமது சீனை நோக்கி, கிருஷ்ணர் சிவபூசை செய்து கழித்த பத்திரபுஷ்பங்களைக் கொண்டுவரும்பொருட்டு ஆஞ்ஞாபித்து, அவைகளாலே சிவபூசைசெய்து முடித்தார். அதை அறிந்த கிருஷ்ணர் வந்து, சங்கைபேசு; உபமன்னியுமுனிவர், சைவாகமத்தில் விதித்தபடி சிவதீக்ஷைபெற்று மந்திரக்கிரியாபாவுணைகளாலே சிவனைப் பூசித்தாலன்றி இவை நிருமாலியமாகா; சிவனும் வெளிப்படார் என்றார். அதுகேட்ட கிருஷ்ணர் அம்முனிவருக்கு ஆளாகி, அவரிடத்தே சிவதீக்ஷைபெற்று, சிவபூசைசெய்து, தாம் விரும்பிய பயனைப்பெற்றார். கிருஷ்ணர் சிவதீக்ஷைபெற்ற சரித்திரம் வாயுசங்கிதையில் உத்தரகாண்டத்திலும் மகாபாரதத்தில் அனுசாசனபர்வத்தில் பதினான்காம் அத்தியாயத்திலும், கூர்மபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டது.

இங்கே உபமன்னியுமுனிவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மாதவன் முடிமேலடிவைத்தமையும், அத்தர் தந்த அருட்பாற்கடலுண்டமையும் ஆகிய விசேடணங்களால் இவரது பெருமையும், இவராலே புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட சுந்தரமூர்த்திராயனரது பெருமையும், அவராலே திருத்தொண்டத்தொகையிற் றுதிக்கப்பட்ட திருத்தொண்டரது பெருமையும் தொனிக்கின்றன.

௩. சிவபுண்ணியம் செய்யும்போது நினைவுவேறாதலாகாதெனல்.

சுந்தரமூர்த்திராயனரும் அநிந்திதை கமலினி என்னும் பெண்களும் முறையே சிவனுக்கும் உமாதேவிக்கும் புஷ்பங்கொய்யும்போது இச்சைகொண்டமையால், பூமியிலே பிறந்து போகும் அனுபவிக்கும்படி சபிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லுகையால்; புஷ்பம் எடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும்போது நினைவுவேறாதலாகாதென்பது துணியப்பட்டது. அது “கொந்தலர் கொய்யும்போது கூர்வியிழி மைய லாலே—பைந்தொடி மடவார் தம்மைப் பார்த்தலாற் கைலை வெற்பிற்—சுந்தரன் பட்ட காதை யறிதிரோ துணர்மென் போதா—லந்தனர் கீழ்க ளாவார் கீழ்களந் தணர்க ளாவார்.” என்னும் புட்பவிதிச் செய்யுளாலுமறிக. கைலாசவாசிகளாய்ச் சிவனை இடைவிடாது சேவிக்கும் அன்பர்களுக்கு இக்குற்றத்தின்பொருட்டு இத்தண்டம் கிடைத்ததாயின், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேங்கள் குற்றஞ்செய்யின் எத்துணைப்பெருந்தண்டம் கிடைக்குமோ என்று அஞ்சி நடுங்கி, சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும்போது சிந்தாயினும் மனசைப் பிறிதொன்றிற் செல்லவிடாமற் சிவனுடைய திருவடிகளிலே செலுத்துக.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பாட்டியற் றமிழுரை பயின்ற வெல்லையுட்

கோட்டியர் பனிவரைக் குன்றி னுச்சியிற்

சூட்டிய வளர்புலிச் சோழர் காவிரி

நாட்டியல் பதனையா னவில லுற்றனன்.

(க)

ஆதிமா தவமுனி யகத்தி யன்றது

பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி

மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற் றுழ்ந்ததோ

ரோதநீர் நித்திலத் தாம மொக்குமால்.

(உ)

சையமால் வரைபயி றலைமை சான்றது

செய்யபூ மகட்டுநற் செவிலி போன்றது

வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாடொது

மூய்யவே சுரந்தளித் தூட்டு நீரது.

(ஈ)

மாலினுந் திச்சுழி மலர்தன் மேல்வருஞ்

சால்பினுந் பல்லுயிர் தருதன் மாண்பினுந்

கோலநற் குண்டுகை தாங்குங் கொள்கையாந்

போலுநான் முகனையும் பொன்னி மாநதி.

(ச)

திங்கள் குடியமுடிச் சிகரத் துச்சியிற்
பொங்குவெண் டலைநுரை பொருது போதலா
லெங்கனா யகன்முடி மிசைநின் றேயிழி
கங்கையாம் பொன்னியாந் கன்னி நீத்தமே. (௫)

வண்ணநீள் வரைதர வந்த மேன்மையா
லெண்ணில்பே ரறங்கனும் வளர்க்கு மீகையா
லெண்ணல்பா கத்தையா னுடைய நாயகி
யுண்ணெகிழ் உருணையி னொழுக்கம் போன்றது. (௬)

வேறு.

வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டுச்
செம்பொன் வார்கரை யெண்ணில் சிவாலயத்
தெம்பி ராணை யிறைஞ்சலி னீர்ம்பொன்னி
யும்பர் நாயகர்க் கன்பரு மொக்குமால். (௭)

வாச நீர்குடை மங்கையர் கொங்கையிற்
பூசு குங்கும மும்புனை சாந்தமும்
வீசு தெண்டிரை மீதிழித் தோடுநீர்
தேசு டைத்தெனி னுந்தெனி வில்லதே. (௮)

மாவி ரைத்தெழுந் தார்ப்ப வரைதரு
பூவி ரித்த புதுமதுப் பொங்கிட
வாவி யிற்பொலி நாடு வளந்தரக்
காவி ரிப்புனல் கால்பரந் தோங்குமால். (௯)

ஒண்டு றைத்தலை மாமத கூடுபோய்
மண்டு நீர்வய லுட்டிக வந்தெதிர்
கொண்ட புள்ளி குரைத்தகை யோசைபோ
யண்டர் வானத்தி னப்புறஞ் சாருமால். (௧௦)

மாதர் நாறு பறிப்பவர் மாட்சியுஞ்
சீத நீண்முடி சேர்ப்பவர் செய்கையு
மோதை யார்செய யுமுந் ரொழுக்கமுங்
காதல் செயவதொர் காட்சி மலிந்ததே. (௧௧)

உழுத சான்மிக லூறித் தெளிந்தசே
றிழுது செய்யினு ளிந்திர தெய்வதந்
தொழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழுதில் காவிரி நாட்டின் பரப்பெனாம். (௧௨)

வேறு.

மண்டிபுனல் பரந்தவயல் வளர்முதலின் சுருள்விரியக்
கண்டிழுவர் பதங்காட்டக் களைகளையுங் கடைசியர்க்
—ண்டரளஞ் சொரிபணில மிடறியிடை தளர்ந்தசைவார்
வண்டலையுங் குழலலைய மடநடையின் வரம்பணைவார். (௧௩)

செங்குவளை பறித்தணிவார் கருங்குமுன்மேற் சிறைவண்டை
பங்கைமலர்க் களைகொடுகைத் தயல்வண்டும் வரவழைப்பார்
சிங்கணுதல் வெயர்வரும்பச் சிறுமுறுவ றளவரும்பப்
பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவாய் மடுத்தயர்வார். (௧௪)

கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்னச்
சுரும்பல்லி குடைநீலத் துகளல்ல பகலெல்லா
மரும்பல்ல முலையென்ன வழதல்ல மொழியென்ன
வரும்பல்லா யிரங்கடைசி மடந்தையர்கள் வயலெல்லாம்.

(கரு)

கயல்பாய்ப்பைந் தடநந்துன் கழிந்தபெருங் கருங்குழிசி
வியல்வாய்வெள் வளைத்தரள மலர்வேரி யுலைப்பெய்தங்
கயலாமை யடுப்பேற்றி யரக்காம்ப னெருப்பூதம்
வயன்மாதர் சிறுமகளிர் விளையாட்டு வரம்பெல்லாம்.

(கசு)

காடெல்லாங் கழைக்கரும்பு காவெல்லாங் குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாங் கருங்குவளை வயலெல்லா நெருங்குவளை
கோடெல்லா மடவன்னங் குளமெல்லாங் கடலன்ன
நாடெல்லா நீர்நாடு தனையொவ்வா நலமெல்லாம்.

(கசு)

வேறு.

ஆலை பாய்ப்பவ் ரார்ப்புறு மோலமுஞ்
சோலை வாய்வண் டிறைத்தெழு சும்மையு
ஞால மோங்கிய நான்மறை யோதையும்
வேலை யோசையின் மிக்கு விரவுமால்.

(கசு)

அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கையிற்
றுன்னு மேதி படியத் துதைந்தெழுங்
கன்னி வாளை கழுகின்மேற் பாடவன
மன்னு வான்மிசை வானவிற் போலுமால்.

(கசு)

காவி னிற்பயி லுங்களி வண்டினம்
வாவி யிற்படிந் துண்ணு மலர்மது
மேவி யத்தட மீதெழுப் பாயகய
ருவி யப்பொழி லிற்கனி சாடுமால்.

(௨௦)

வேறு.

சாலிரீள் வயலி னோங்கித் தந்நிக ரின்றி மிக்கு
வாலிதாம் வெண்மை யுண்மைக் கருவினும் வளத்த வாகிச்
சூன்முதிர் பசலை கொண்டு சுருள்விரித் தரனுக் கன்ப
ராலின சிந்தை போல வலர்ந்தன கதிர்களெல்லாம்.

(௨௧)

பத்தியின் பால ராகிப் பரமனுக் காளா மன்பர்
தத்தயிற் கூடினார்க டலையினால் வணங்கு மாபோன்
மொய்த்தரீள் பத்தி யின்பான் முதிர்கலை வணங்கி மற்றை
வித்தகர் தன்மை போல வினைந்தன சாலி யெல்லாம்.

(௨௨)

அரிதரு செந்நெற் குட்டி னடுக்கிய வடுக்கல் சேர்ப்பார்
பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன் படர்நெடுங் குன்று செய்வார்
சரிவளை சொரிந்த முத்தின் சுடர்ப்பெரும் பொருப்பு யர்ப்பார்
விரிமலர்க் கற்றை வேரி பொழிந்திழி வெற்பு வைப்பார்.

(௨௩)

சாலியின் கற்றை துற்ற தடவரை முகடு சாய்த்துக்
தாலிரும் பகடு போக்குங் கரும்பெரும் பாண்டி லீட்ட
மாலிய முகிலின் கூட்ட மருவரைச் சிமையச் சாரன்
மேல்வலங் கொண்டு குழங்கு காட்சியின் மிக்க தந்தே.

(௨௪)

வைதேநிர் தகற்றி யாற்றி மழைப்பெயன் மானத் தூற்றிச்
செய்யபொற் குன்றும் வேறு நவமணிச் சிலம்பு மென்னக்
கைவினை மள்ளர் வானங் கரக்கவாக் கியநெற் குன்றான்
மொய்வரை யுலகம் போலு முளரிநீர் மருத வைப்பு.

(௨௫)

ஶரகொள் கடன்களாற்றி மிகுதிகொண் டறங்கள் பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
ஶிரவிய கிளையுந் தரங்கி விளங்கிய சூழக னோங்கி
வரைபுரை மாட நீழ் மலர்ந்துள பதிக னெங்கும்.

(௨௬)

கரும்படு களம ராலைக் கமழ்நறும் புகையோ மாதர்
சுரும்பெழ வகிலா லிட்ட தூபமோ யுப வேள்விப்
பெரும்பெயர்ச் சாலைத் தோறும் பிறங்கிய புகையோ வானின்
வருங்கரு முகிலோ சூழ்வ மாடமுங் காவு மெங்கும்.

(௨௭)

நானிகே ரஞ்செ ருந்தி நறுமலர் நரந்த மெங்குங்
கோளிசா லந்த மாலங் குனிர்மலர்க் குரவ மெங்குந்
தாளினும் போந்து சந்து தண்மலர் நாக மெங்கு
நீனிலை வஞ்சி காஞ்சி நிறைமலர்க் கோங்க மெங்கும்.

(௨௮)

குதபா டலங்க னெங்குஞ் சூழ்வழை ஞாழ் லெங்குஞ்
சாதிமா லதிக னெங்குந் தண்டளிர் நறவ மெங்கு
மாதவி சரள மெங்கும் வஞ்சன பகங்க னெங்கும்
போதவிழ் கைதை யெனீகும் புகபுன் னாக மெங்கும்.

(௨௯)

மங்கல வினைக னெங்கு மீணஞ்செய்கம் பலைக னெங்கும்
பங்கய வதன மெங்கும் பண்களின் மழலை யெங்கும்
பொங்கொளிக் கலன்க னெங்கும் புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குஞ்
செங்கயற் பழன மெங்குந் திருமக ஞாறுபு னெங்கும்.

(௩௦)

மேகமுங் களிறு மெங்கும் வேதமுங் கிடையு மெங்கும்
யாகமுஞ் சடங்கு மெங்கு மின்பமு மகிழ்வு மெங்கும்
யோகமுந் தவமு மெங்கு மூசலு மறுகு மெங்கும்
போகமுந் பொலிவு மெங்கும் புண்ணிய முனிவரெங்கும்.

(௩௧)

பண்டரு விபஞ்சி யெங்கும் பாதசெம் பஞ்சி யெங்கும்
வண்டறை சூழல்க னெங்கும் வளரிசைக் சூழல்க னெங்குந்
தொண்டர்த் திருக்கை யெங்குஞ் சொல்லுவ திருக்கை யெங்குந்
தண்டலை பலவு மெங்குந் தாதகி பலவுமெங்கும்.

(௩௨)

மாடுபோ தகங்க னெங்கும் வண்டுபோ தகங்க னெங்கும்
பாடுமம் மனைக னெங்கும் பயிலுமம் மனைக னெங்கும்
நீடுகே தனங்க னெங்கு நிதிநீகே தனங்க னெங்குந்
தோடுகூழ் மாலை யெங்குந் துணைவார்கூழ் மாலை யெங்கும்.

(௩௩)

வீதிகள் விழவி னார்ப்பும் விரும்பினர் விருந்தி னார்ப்புஞ்
சாதிக ணெறியிற் தப்பா தனயரு மணியிற் தப்பா
நீதிய புள்ளு மாவு நிலத்திருப் புள்ளு மாவு
மோகிய வெழுத்தா மஞ்ச முறுபினி வரத்தா மஞ்சும்.

(௩௪)

நற்றமிழ் வரைப்பி னீங்கு நாம்புகழ் திருநா டென்றும்
பொற்றடந் தோளால் வையம் பொதுக்கடிந் தினிது காக்குந்
கொற்றவ னரபா யன்பொற் குடைநிழற் குளிர்வ தென்றான்
மற்றதன் பெருமை நம்மால் வரம்புற விளம்பலாமோ.

(௩௫)

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அரு.

மதுநீதிகண்டபுராணம்.

சொன்ன நாட்டிடைத் தொன்மையின் மிக்கது
மன்னு மாமல ராள்வழி பட்டது
வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சடைச்
சென்னி யார்திரு வாருர்த் திருநகர்.

(௧)

வேத வோசையும் வீணையி னோசையுஞ்
சோதி வானவர் தோத்திர வோசையு
மாத ராடன் மணிமுழ வோசையுந்
கீத வோசையு மாய்க்கினர் வுற்றவே.

(௨)

பல்லி யங்கள் பரந்த வொலியுடன்
செல்வ வீதிச் செழுமணித் தேரொலி
மல்லல் யானை யொலியுடன் மாவொலி
யெல்லை யின்றி யெழுந்துள வெங்கணும்.

(௩)

மாட மானிகை சூளிகை மண்டபங்
கூட சாலைகள் கோபுரந் தெற்றிக
ணீடு சாளர நீடரங் கெங்கணு
மாடன் மாத ரணிசிலம் பார்ப்பன.

(௪)

அங்கு ரைக்கென் னளவப் பதியிலார்
தங்கண் மானிகை யின்னென்று சம்புவிந்
பங்கி னாடிருச் சேடி பரவையா
மங்கை யாரவ தாரஞ்செய் மானிகை.

(௫)

படர்ந்த பேரொளிப் பன்மணி வீதிபா
ரிடந்த வேனமு மன்னமுந் தேடுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன் றெண்டர்க்குத் தூதுபோய்
நடந்த செந்தா மரையடி நாறுமால்.

(௬)

செங்கண் மாதர் தெருவிற் றெளித்தசெங்
குங்கு மத்தின் குழம்பை யவர்குழற்
பொங்கு கோதையிற் பூந்துகள் வீழ்ந்துட
னங்கண் மேவி யளறு புலர்த்துமால்.

(௭)

உள்ள மாருரு காதவ ருர்விடை
வள்ள லார்திரு வாருந் மருங்கெலார்
தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்கள்பைங்
கிள்ளைபாடுவ கேட்பன புவைகள்.

(௮)

விளக்க மிக்க கலன்கள் விரவலாற்
முளக்கில் பேரொலி யாற்றுன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொ டும்பல வாறு மடுத்தலா
லளக்கர் போன்றன வாவண வீதிகள்.

(க)

ஆர ணங்களே யல்ல மறுகிடை
வார ணங்களு மாறி முழங்குமாற்
சேர ணங்கியு தேவர்க ளேயலாற்
ரேர ணங்களிற் றுமமுஞ் சூழுமால்.

(க௦)

தாழ்ந்த வேணியர் சைவர் தபேரதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்ந்த வின்புத் துறையுள் விரவுவார்
சூழ்ந்த பல்வே றிடத்ததத் தொன்னகர்.

(க௧)

நிலம கட்கழ கார்திரு நீனுதற்
நிலக மொப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்டுவண் டாமரை போன்மலர்ந்
தலகில் சீர்த்திரு வாநர் விளங்குமால்.

(க௨)

புன்ன தொன்னக ருக்கர சாயினான்
றுன்னும் வெங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினான்
மன்னு சேரந் பாயன் வழிமுதன்
மின்னு மாமணிப் பூண்மனு வேந்தனே.

(க௩)

மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்கெலாங்
கண்ணு மாவியு மாம்பெருங் காவலான்
விண்ணு ளுரர்மகிழ் வெய்திட வேள்விக
ளெண்ணி லாதன மாண வியற்றினான்.

(க௪)

பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவ
ரெங்கு மாகி யிருந்தவர் பூசனைக்
கங்கண் வேண்டு நிபந்தமா ராய்ந்துளான்
றுங்க வாகமஞ் சொன்ன முறைமையால்.

(க௫)

கொற்ற வாழி ருவலயஞ் சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்ற நீக்கிய செம்மையின் மெய்ம்மனுப்
பெற்ற நீதியுந் தன்பெய ராக்கினான்.

(க௬)

வேறு.

அறம்பொரு ளின்ப மாண வறநெறி வழாமற் புல்லி
மறங்கடிந் தரசர் போற்ற வையகங் காக்கு நாளிற்
சிறந்தநற் றவத்தாற் றேவி திருமணி வயிற்றின் மைந்தன்
பிறந்தன னுலகம் போற்றப் பேரரிந் குருளை யன்னான்.

(க௭)

தவமுயன் றரிதிற் பெற்ற தனியிளங் குமர னுஞ்
சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த வோதிக்
கவனவெம் புரவிபூனை தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேரே யெனவரும் பண்பின் மிக்கான்.

(க௮)

அளவிறொல் கலைகள் முற்றி யரும்பெற்ற றந்தைமிக்க
வுளமகிழ் காதல் கூர வோங்கிய குணத்தா னீடி
யிளவர சென்னுந் தன்மை யெய்துதற் கணிய னாகி
வளரிளம் பரிதிபோன்று வாழுநா ளொருநான் மைந்தன்.

(௧௧)

திங்கள்வெண் கவிகை மன்னன் நிருவளர் கோயி னின்று
மங்குளேய் மாட வீதி மன்னிளங் குமரர் சூழக்
கொங்கலர் மாலை தாழ்ந்த சூங்குமங் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானே சூழத் தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான்.

(௨௦)

பரசுவந் திகண்முன் சூதர் மாகத ரொருபாற் பாங்கர்
விரைநறுங் குழலார் சிந்தும் வெள்வளை யொருபான் மிக்க
முரசொடி சங்க மார்ப்ப முழங்கொலி யொருபால் வென்றி
யரசிளங் குமரன் போது மணிமணி மாட வீதி.

(௨௧)

தனிப்பெருந் தருமந் தானோர் தபாவின்றித் தானே மன்னன்
பனிப்பில்கிந் தையினி லுண்மைப் பான்மைசோ தித்தா லென்ன
மனித்தர்தன் வரவு காணு வண்ணமோர் வண்ண நல்லான்
புனிற்றிளங் கன்று துள்ளிப் போந்ததம் மறுகி னூடே.

(௨௨)

அம்புனிற் றுவின் கன்றோ ரபாயத்தி னூடு போகிச்
செம்பொனின் றேர்க்கான் மீது விசையினுந் செல்லப் பட்டங்
கும்பரி னடையக் சண்டங் குருகுதா யலமந் தோடி
வெம்பிடு மலறுஞ் சோரு மெய்ந்நடுக் குற்று வீழும்.

(௨௩)

மற்றது கண்டு மைந்தன் வந்ததிங் கபாய மென்று
சொற்றடு மாறி நெஞ்சிந் துயருழந் தறிவ ழிந்து
பெற்றமுங் கன்று மின்றெ னுணர்வெனும் பெருமை மாளச்
செற்றவென் செய்கே னென்று தேரினின் ழிழந்து வீழ்ந்தான்.

(௨௪)

அலறுபே ராவை நோக்கி யாருயிர் பதைத்துச் சோரு
நிலமிசைக் கன்றை நோக்கி நெடிதுயிர்த் திரங்கி நிற்கு
மலர்தலை யுலகங் காக்கு மனுவெனு மெங்கோ மானுக்
குலகிலிப் பழிவந் தெய்தப் பிறந்தவா ரொருவ னென்பான்.

(௨௫)

வந்தவிப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைதூல் வாய்மை
யந்தணர் விதித்த வாற்றா லாற்றுவ தறமே யாகி
லெந்தையீ தரியா முன்ன மியற்றுவ னென்று மைந்தன்
சிந்தைவெந் துயரந் தீர்ப்பான் நிருமறை யவரமுன் சென்றான்.

(௨௬)

தன்னுயிர்க் கன்று வீயத் தளர்ந்தவா தரியா தாகி
முன்னெருப் புயிர்த்து விம்மி முகத்தினிற் கண்ணீர் வார
மன்னுயிர் காக்குந் செங்கோன் மனுவின்பொற் கோயில் வாயிற்
பொன்னணி மணியைச் சென்று கோட்டினுற் புடைத்த தன்றே.

(௨௭)

பழிப்பறை முழக்கோ வார்க்கும் பாவத்தி னெலியோ வேந்தன்
வழித்திரு மைந்த னாவி கொளவரு மறவி யூர்திக்
கீழுத்தணி மணியி னூர்ப்போ வென்னத்தன் கடைமுன் கேளாத்
தெழித்தெழு சீமொசை மன்னன் செவிப்புலம் புக்க போது.

(௨௮)

ஆங்கு கேட்ட வேந்த னரியனை யிழிந்து போந்து
பூக்கொடி வாயி னன்னக் காவல ரெதிரே போற்றி
யீங்குதோர் பசுவந் தெய்தி யிறைவரின் கொற்ற வாயிற்
ஶங்கிய மணியைக் கோட்டாற் றுளக்கிய தென்று சொன்னார்.

(உக)

மன்னவ னதனைக் கேளா வருந்திய பசுவை நோக்கி
யென்னிதற குற்ற நென்றென் றமைச்சரை யிகழ்ந்து நோக்க
முன்னுற நிகழ்ந்த வெல்லா மறிந்துளான் முதிர்ந்த கேள்வித்
தொன்னெறி யமைச்சன் மன்னன் றுளினை தொழுது சொல்வான்.

(கஉ)

வள்வரின் புதல்வ னாகோர் மணிநெடுந் தேர்மே லேறி
யளவிதேர்த் தானே சூழ வரசலாந் தெருவிற் போங்கா
லினையவான் கன்று தேர்க்கா லிடைப்புருந் திறந்த தாகத்
தளர்வுறு மித்தாய வந்து விளைத்ததித் தன்மை யென்றான்.

(கக)

அவ்வரை கேட்ட வேந்த னாவுறு துயர மெய்தி
வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை யகத்து மிக்கிங்
கிவ்வினை வினைந்த வாறென் றிடருறு மிரங்கு மேங்குஞ்
செவ்விதென் செங்கோ லென்னுந் தெருமருந் தெனியுந் தேருன்.

(கஉ)

மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி னீடு
மென்னெறி நன்ற லென்னு மென்செய்தாற் றீரு மென்னுந்
தன்னினங் கன்று காணாத் தாய்முகங் சண்டு சோரு
மந்நிலை யரச னுற்ற துயிரமோ ரளவிற் றன்றால்.

(கங)

வேறு.

மந்திரிக ளாகண்டு மன்னவனை யடிவணங்கிச்
சிற்தைதளர்ந் தருளுவது மற்றிதற்குத் தீர்வன்றாற்
கொந்தலர்த்தார் ஸமந்தனைமுன் கோவதைசெய் தார்க்குமறை
யந்தனர்கள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்த லறமென்றார்.

(கச)

வழக்கென்று நீர்மொழிந்தான் மற்றதுதான் வலிப்பட்டுக்
சூழக்கன்றை யிழந்தலறுங் கோவுறுநோய் மருந்தாமோ
விழக்கின்றேன் மைந்தனையென் றெல்லீருஞ் சொல்லியவிச்
சமூக்கின் னாநியைந்தாற் றருமந்தான் சலியாதோ.

(கடு)

மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையுறு தன்னுற்றன் பரிசனத்தா
லானமிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபய மைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனே.

(கஉ)

என்மகன்செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கள் செயவிசைந்தே
யன்னியனே ருயிர்கொன்ற லவனைக்கொல் வேனான
றென்மனுதாற் றெடைமனுவாற் றுடைப்புண்ட தெனும்வார்த்தை
மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கென்றான்.

(கங)

என்றரச னிகழ்ந்துரைப்ப வெதிர்நின்ற மதியமைச்சர்
சின்றநெறி யுலகின்க ணிதுபோன்முன் னிகழ்த்தாற்
பொன்றுவித்தன் முரபன்று மறைமொழிந்த வறம்புரித
றென்றுதொடு நெறியன்றே தொன்னிலங்கா வலவென்றார்.

(கஃ)

அவ்வண்ணம் தொழுதுரைத்த வமைச்சர்களை முகநோக்கி
மெய்வண்ணம் தெரிந்துணர்ந்த மனுவென்னும் விறல்வேந்த
னிவ்வண்ணம் பழுதுரைத்தி ரென்மெரியி னிடைத்தோய்ந்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போன் முகம்புலர்ந்து செயிர்ந்துரைப்பான்.

(௩௯)

அவவுரையில் வருநெறிக ளவைநிற்க வறநெறியின்
செவ்வியவுண் மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்கின்றி
ரெவ்வுலகி லெப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாமிடரால்
வெவ்வுயிர்ந்துக் கதறிமணி யெறிந்துவிழுந் ததுவிளம்பீர்.

(௪௦)

போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மா லயன் முதலோர் புகழ்ந்திறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பெருமானார் மேவியுறை திருவாரூர்
தோற்றமுடை யுயிர்கொன்று னாதலினாற் றுணிபொருடா
னூற்றவுமற் றவற்கொல்லு மதுவோயா மெனநினைமின்.

(௪௧)

எனமொழிந்து மற்றிதனுக் கினியிதுவே செயலிவ்வான்
மனமழியுந் துயரகற்ற மாட்டாதேன் வருந்துமிது
தனதுதுபே ரிடர்யானுந் தாங்குவதே கருமமென
வனகனரும் பொருடுனிந்தா னமைச்சருமஞ் சினரகன்றார்.

(௪௨)

மன்னவன்நன் மைந்தனையங் கழைத்தொருமந் திரிதன்னை
முன்னிவனை யவ்வீதி முரண்டோர்க்கா லூர்கவென
வன்னவனு மதுசெய்யா தகன்றுதன்னு ருயிர்துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகளைத் தான்கொண்டு மறுகனைந்தான்.

(௪௩)

ஒருமைந்தன் நன்குலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான்
நருமந்தன் வழிச்செல்கைக் கடனென்று தன்மைந்தன்
மருமந்தன் நேராழி யுறவூர்ந்தான் மனுவேந்த
னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான்.

(௪௪)

தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தா
ரண்ணலவன் கண்ணெந்திரே யணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்க டொழுகின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்.

(௪௫)

சடைமருங்கி லிளம்பிறையுந் தனிவிழிக்குந் திருநுதலு
மிடமருங்கி லுமையாளு மெம்மருங்கும் பூதகணம்
புடைநெருங்கும் பெருமையுமுன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற் கருள்கொடுத்தான்.

(௪௬)

அந்நிலையே யுயிர்பிரிந்த வான்கன்று மவ்வரசன்
மன்னுரிமைத் தனிக்கன்று மந்திரியு முடனெழலு
மின்னபரி சாளுனென் றறிந்திலன்வேந் தனும்யார்க்கு
முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ.

(௪௭)

அடிபணிந்த திருமகனை யாகமுற வெடுத்தண்தது
நெடிதுமகிழ்ந் தருந்துயர நீங்கினு னிலவேந்தன்
மீடசுரந்து பொழிதீம்பால் வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
படிநனைய வரூம்பசவும் புருவரனீங் கியதன்றே.

(௪௮)

புரான்றயங்கு மதிலாரூர்ப் பூங்கோயி லமர்ந்தபிரான்
 ஸன்நிமனு வேந்தனுக்கு வீதியிலே யருள்கொடுத்தச்
 ஸன்நருளும் பெருங்கருணைத் திறங்கண்டு தன்னடியார்க்
 ஸன்நுமெளி வரும்பெருமை யேழுலகு மெடுத்தேத்தும்.

(சக)

இனையவகையறநெறியி லெண்ணிறந்தோர்க் கருள்புரிந்து
 முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப் பெற்றுடைய மூனார்மேற்
 புனையுமுரை நம்மளவிற்புகலலாந் தகைமையதோ
 ஸன்நயதனுக் ககமலநா மறவனூர் பூங்கோயில்.

(இச)

மறுநீதிகண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கருநு.

சு ச ன ம்.

க. செங்கோன்மைச்சிறப்பு

தீன்கீழ் வாழ்வோர் குற்றஞ்செய்யின், அக்குற்றத்தை நாடி, யாவரிடத்தும்
 ஸன்நோட்டம் வையாது நடுவுநிலைமையப்பொருந்தி, அக்குற்றத்துக்குச் சொல்லப்
 பட்ட தண்டத்தை ஆராயந்து, அவ்வளவினதாகச் செய்வதே அரசனுக்கு முறையாம்.
 அது “ஒர்த்துகண் ணோடா திறைபுநிர் தியார்மாட்டுந்—தோர்த்தசெய் வஃதே
 முறை.” என்னுந் திருக்குறளால் அறிக. இம்முறையானது, ஒருபக்கத்திலே சாயா
 மற் செவ்வியகோல்பேருதுதலில், செங்கோலெனப்படும். இன்னும், பொதுப்பட
 உயிர்களைக் காத்தல் தருமமாயினும், பசுக்களையும் பெண்களையும் பிராமணரையும் சிவ
 ஸடியார்களையும் சூத்தலும் பெருந்தருமமாம். அது “ஆவையும் பாணியும் மற்றற
 லோரையுந்—தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுந்—காவலன் காப்பவன்
 காவா தொழிவனென்—மேவு மறுமைக்கு மீளா நரகமே.” என்னுந் திருமந்திரத்தா
 லும், “வெற்றியின் விழுமி தம்ம வெருவினோர் மேற்செலாமை—மற்றதின் விழுமி
 னதய வருரை நெறியின் மாட்டல்—சொற்றவில விரண்டின் மேலும் விழுமிது
 துகடர் நல்லா—னற்றவர் மறையோர்க் குற்ற நலிவினை நலித ருனே.” “வெடித்த
 டங்கயற் கண்ணியர் மைந்தர்வே தியர்கோ—நெடிற்கொடுக்கொலை சூழ்ந்திட நீக்க
 ருந் தீதிந்—படிற்ற னுண்மையிற் காப்பது காத்தது பலியா—விடிற்ற னுவியை விடு
 க்திடா வேந்துமோர் வேந்தோ.” என்னும் இரகுவம்மிசச் செய்யுள்களாலும் அறிக.

இப்படியே செங்கோலை முட்டாமற் செலுத்தியவிதம் இந்த மனுசக்கிரவர்த்தி
 யிடத்திற் காணப்பட்டது; இவர், பசுக்கன்றைக்கொன்றவன் தாம் நெடுங்காலம்
 பெருந்தவஞ்செய்து அரிதிற் பெற்ற வகபுத்திரனாயிருப்பவும்; பசுக்கொலைக்கு உயிர்
 தண்டமல்லாத பிராயச்சித்தம் ஸ்மிருதியில் விதிக்கப்பட்டமையால், இக்குற்றத்தின்
 பொருட்டுப் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளுதலன்றி, இவனைக் கொலைசெய்தல் தகுந்
 யன்றென்று மந்திரிகள தடுப்பவும், நடுவுநிலைமை சிறிதும் தவருது அவனைத் தோ
 காலில்லைத்து ஊர்ந்த பெருந்தன்மையுடையராதலால் என்றறிக. பசுக்கொலைசெய்
 தவர்களுக்கு உயிர்த்தண்டமல்லாத பிராயச்சித்தம் ஸ்மிருதியில் விதிக்கப்பட்டதாயின்
 இவர் உயிர்த்தண்டஞ்செய்தமை குற்றமன்றே எனின்; இந்தப்பசுவானது, தன்னிட
 போலன்றி மனிதருக்கு உரிய அறிவை உடையதாகி, ஆராய்ச்சிமனையை அடைத்தமை

இவர்தம்முடைய மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்து ஊர்ந்தமையால், அவனிடத்து இரக்கமில்லாதவரென்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; அற்றன்று: பூமியிலே வெளிப்பட்ட பாவஞ்செய்தவர்களைத் தண்டித்தல் அரசனுக்கும், வெளிப்படாமற் பாவஞ்செய்தவர்களையும் வெளிப்படப் பாவஞ்செய்தவர்களுள் அரசனாலே தண்டிக்கப்படாதவர்களையும் மறுமையில் நரகத்திலே தண்டித்தல் இயமனுக்கும், கடனும் ஆதலாலும்; தாம்செய்த பாவத்தின்பொருட்டு இம்மையில் அரசனாலே தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பாவத்தின்பொருட்டு மறுமையில் நரகத்திலே தண்டிக்கப்பட்டார்கள் ஆதலாலும்; தம்முடைய மகன் படிக்கொலைக்குற்றத்தின்பொருட்டு மறுமையில் நரகத்துன்பம் அடையாவண்ணம் தாமே இம்மையில் அவனைத் தண்டித்து, அப்பாவத்தை ஒழித்தார்: ஆதலால், அவ்வுயிர்த்தண்டத்துக்குக் காரணம் அவனிடத்தில் வைத்த இரக்கமென்றே தீணியப்படும். இதற்குப் பிரமாணம். கோயிற்புராணம். “மண்ணில்கின் முறைபுரியா மடவரைநோல் வளைத்தண்டம்—பண்ணிரெறி நடத்திடவும் பலரதியா வகையு

நிந்த—வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகர்விக்கு மியல்பிற்குந்—திண்ணியரா மிருத நும நுளராகச் செய்துமென.” “வானவர்கோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களி லொருவனுக்கு—ஞானவிழி நல்கிநம னற்பதியுந் கொடுத்தகற்றி—யீனமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்துத்—தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத்தான்.” எ-ம். சிவதருமோத்தரம். “பிணக்கந் தன்னையும் பெற்றவர்தம்மிடைக்—கணக்கி லாரையுந் கள்வர்க டம்மையும்—வணக்கு வான்மன்னன் மற்றையர் தங்களை—யிணக்கு வானர கத்து ளியமனே.” எ-ம். திருமந்திரம். “தத்தஞ் சமயத் தரு திரில் லாதாரை—யுத்தன் சிவன்சொன்ன வாகம னானெறி—யெத்தண்ட முஞ்செயு மறுமையி லிம்மைக்கே—மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே.” எ-ம். சிவ ஞானசித்தியார். “அரசனுஞ் செய்வ திச னருள்வழி யரும்பா வங்க—டரையுளோர் செய்யிற் றிய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்—துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல் வழி நடப்பர் னாயோர்—நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமுன் னீர்மை யீதாம்.” எ-ம். போற்றிப்பட்டுறோடை. “மண்டெரியிற் - காய்ச்சிச் சுடவறுக்கக் கண்ணுரிக்க நன்னிதிய—மீத்துத்தாய தந்தைதம ரின்புறுதல் - வாய்த்தநெறி—யோடியதே ரிள்கீ முயிர் போன கன்றாலே—நீடுபெரும் பாவமின்றே நீங்குமென - நாடித்தன்—மைந்தனையு மூர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக—நஞ்சனைய சிந்தை நமன் னாதர் - வெஞ்சினத்தா—லல்ல லுறுத்து மருநரகங் கண்டிநிற்க—வல்ல கருணை மறம்போற்றி.” எ-ம். வரும். இன்னும், இவர் தம்மகனுக்குச் செய்த இவ்வுயிர்த்தண்டம், இவர்கீழ்வாரும் பிறரெல்லாம் உயிர்களுக்கு இடுக்கன்செய்தற்கு அஞ்சி அஃதொழிந்து உயதற்கும்; அவ்வாறாகவே, உயிர்களுெல்லாம் பிறராலிடுக்கண்டையாது இனிதுவாழ்தற்கும், ஏதுவாமன்றோ! அதனாலும், இவரது சீவகாருண்ணியந் துணியப்படும்.

தம்முடைய மகன் இறந்துவிடில் தமக்குப்பின் உயிர்களைக்காத்தற்கு ஒருவரும்ல்லாதிருத்தல் கண்டும், அவனைக் கொன்றாராதலின், இவர் அவ்வுயிர்களிடத் திரக்கமில்லாதவரென்பது பெறப்படும்ன்றோவெனின்; அற்றன்று: கருணநிதியாகிய சிவனது விதிப்படி நடுவுநிலைமை சிறிதும் வழுவாது முறைசெலுத்துதல் தமக்குக் கடனாதலால், தாம் அப்படியே முட்டாமல் முறைசெலுத்தில், தமக்குப் பின்னும் தமது பூமியிலுள்ள உயிர்கள் இடுக்கணினி இனிதுவாழ்தல் வேண்டுமென்னுந் தங்கருந்தை வேண்டுவார் வேண்டியதே ஸீவாராகிய அச்சிவன் முற்றுவித்தருளுவர் என்னுந் துணிவுடனே அம்மகனைக் கொன்றாரென்பது “ஒருமைந்தன் நன்குலத்துக் குள்ளானென்பதுமுணரான்—றருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன்—மருமந்தன் நேராழி யுறவுந்தான் மனுவேந்த—னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான்.” என்னுந் திருவிருத்தத்தாலே தெளியப்படுதலின்; இவர் எவ்வாற்றினும் இரக்கமுடையவரென்றே துணியப்படும். இவர் நடுவுநிலைமையின் வழுவாமை “என்மகன் செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கன் செயவிசைந்தே—யன்னியனோ ருயிர்கொன்ற லவனைக்கொல் வேனாளை—ரென்மனுதாற் ரொடைமனுவாற் றுடைப்புண்ட தெனும்வார்த்தை—மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கென்றான்.” என்பதனால் உணர்க. முட்டாது செங்கோல் செலுத்திய அரசனை அச்செங்கோலே காக்குமென்பது “இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை—முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.” என்னுந் திருத்தருளால் அறிக.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், இரக்கமும் நடுவுநிலைமையும் பெரும்புண்ணியமென்பதும், அகையயில்லாமை பெரும்பாவமென்பதும், குற்றஞ்செய்தவரீளைத் தண்டித்

தல் அக்குற்றஞ்செய்தார்க்கும் பிறவுயிர்களுக்கும் நன்மைபயத்தலால் அது இரக்கமா வதன்றி வன்கண்மை யாகாதென்பதும், அத்தண்டஞ்செய்யாதொழிதலே வன்கண்மையெனப்பட்டுத் தமக்கும் பிறர்க்குந் தீமைபயக்குமென்பதும் பெறப்படும். அன்றியும், பிறர் கொலை களவு முதலிய குற்றங்களைச் செய்யும்போது கண்டவர்கள், நீதிசபையிலே சாட்சிகளாகும்போது, நாம் இங்கே உண்மைசொல்லில் இவர்களுக்கு அரசனாலே தன்பம் நிகழுமேயென்றஞ்சி, தாம் கண்ட உண்மையை மறுத்துச்சொல்லில்; அது அக்குற்றஞ்செய்தார் மறுமையிலே நரகத்தில் எண்ணிறந்தகாலம் மிகக் கொடிய தன்பம் அனுபவித்தற்கும், இவர் குற்றஞ்செய்தும் தண்டத்துக்கு விலகிக் கொண்டமைபோல நாமும் விலகிக்கொள்வோமென்னுந் கருத்துடையாராகிப் பிறருங் குற்றஞ்செய்து செடுத்தற்கும், இப்படிச் குற்றஞ்செய்வார் உளராகவே, பலவுயிர்கள் அவராலே தன்பம் அனுபவித்தற்கும் ஏதுவாம் ஆதலால், யாவராயினுஞ் சாட்சிகளாகும்போது தாங்கண்ட உண்மையைச்சொல்லுதல் புண்ணியமென்பதும், அதனை மறுத்துச்சொல்லுதல் பாவமென்பதும் பெறப்படும். மெய்ச்சான்றுரைத்தலால் பெறப்படும் இன்பமும், பொய்ச்சான்றுரைத்தலால் பெறப்படுந் துன்பமும், “உண்மைசொல்பவன் இம்மையின்பொருளையும், மறுமையிற் புண்ணிய லோகத்தையும் அடைவான்: சத்தியமே மேலானதானமும், தவமும், தருமமுமாம்: தேவர்கள் சத்தியவடிவினர்; மானுடர் அசத்தியவடிவினர்: எவனுடைய புத்தி சத்தியத்தில் நிற்குமோ அவன் இகத்திலே தெய்வத்தன்மையை அடைவான். சத்தியத்தின் மேலானதருமமும், அசத்தியத்தின் மேலானபாவமுமில்லை: பாவிக்கள் நாஞ்செய்யுந் காரியத்தைப் பிறர் அறியாரென்று எண்ணுகின்றார்கள்; தேவர்களும், இந்திரன்முதலான என்மரும், ஐம்பூதங்களும், இரவியும், மதியும், மனமும், அறக்கடவுளும், உலகத்திலுள்ளா ரெல்லாரையும் பார்க்கின்றார்கள்: ஆகையால், ஒருவன்செய்த வஞ்சனைவெளிப்படும். பொய்ச்சான்று உரைத்துவன் தன்னுடைய ஏழுமரபினுள்ளாரையும் கீழானநரகத்தில் வீழ்த்துவான்; எழுபிறப்பி லீட்டிய வெல்லாப்புண்ணியங்ஙனையுங் கெடுத்தவனாவான்; பிரமவதையும், சிசுவதையும், தந்தைவதையுஞ் செய்தவனாவான்; மிக்கொடிய ரௌரவமுதலாகிய நரகங்கனையும் அடைவான்: பின்னும் ஊர்ப்பன்றி, கழுதை, நாய், நீர்க்காக்கை, புழு என்னும் இப்பிறப்பிற் பிறந்து, பின்பு மானுடப் பிறப்பிலே பிறவிக்குருடன், செவிடன், குட்டனோயினன், ஊமை இவர்களாகியும், மிக்கபசிதாகமுடையவனாகித் தனது பகைவன்வீட்டிற் தன்மனையாளோடும் பிச்சையிரப்பவனாகியும், பிறப்பான்.” என்னும் மிருதிவசனத்தினாலும், “பொய்யினைப்புகன்ற புல்லர்வாயினைப்புடைத்துநாக்—கொய்வார் துக்க பேதமுங் கொடுப்பர் துநர் கோணு—வெய்யர் முன்பு சொன்ன பொய்யினைத்தி நம்வி ளங்கவே—நைவ ரெண்ணை செய்வமென்று தீருமாறு நாடியே.” “சலமெனும் வாதி யாவன் நகைபெறு சமயந் தன்னை—நிலைகுலை செய்தான் கள்ள நீசரை நேசஞ் செய்து—கொலைவிலக் கிடவான் ருனுங் கோணிய வழக்குக் கூறும்—புலையனும் பொருந்தி மன்றிற் புந்தியிற் புன்மையாலே.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுள்களாலும் அறிக.

உ. தன்னுயிரிவிடுத்தல் இவ்விடத்துப் பாவமும்

இவ்விடத்துப் புண்ணியமுமாமெனல்.

கோபம் நோய் முதலிய ஏதுக்களாலே தன்னுயிரை விடுத்தவன் அறுபதினிய ளும் வருஷம் நரகத்தில் வருந்துவன்; ஒரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு எய்தும் இடையுறு நீங்குதற்பொருட்டு உயிர் விடுத்தவன் சிவபதம் அடைவன். இதற்குப் பிரமாணம்:

சிவதருமோத்தரம். “கோவத்தா னாகத்திற் கொடுநோயான் மற்றுங்” குற்றத்தார்
 ருன்றனைக் கொலைபுரிகை குணமோ—பாவத்தான் மிக்காரே தமைத் தாமே வதை
 கும் பதர்மனித ர்தனைர்க்கும் பாங்கல்ல கும்பி—பாகத்திற் பட்ட முங்கிச் சீக்ருழிக
 கும் படிவர் பகர்வருட் மறுபதினா யிரமுறவே பாங்கே—சாகத்தார் துணிந்தழிகை
 சங்கரனா லயத்திற் தவறுறினே யவரமலன் புரியதனைச் சார்வார்.” எ-ம். சங்கற்பத்
ராகரணம். “விதிதெருளா னேய்க்குமுழிந் தாக்கையைத் தான் வீத்தார்—புதையி
 ருளி னாழ்வன் புகுந்து.” எ-ம். “ஆக்கையினை நோய்க்குமுழிந் தந்தனைன்றா னீக்கி
 னாழ்வன்—சீக்ருழிக்கு மாழ்வன் சிறந்து.” எ-ம். “அரும்பெரும் பன்னே யடர்த்தாவு
 மாற்றிப்—பிரிந்திடச்செய் யாதுடலைப் பேணு.” எ-ம். சிவபுண்ணியத்தெளிவு
 “குருவி லிங்கசங் கமத்தினைக் குறித்தவற் றிடையூ—றொருவு தற்பொருட் டாற்றய
 துயிர்விசி முரவோர்—மருவி மும்பல மெமக்குமே வளம்பட வகுப்பா—னருமை
 யென்றன னனைத்தையு முணர்த்துபே ரறிவோன்.” எ-ம். வரும். இங்கே மந்திரி
 தனக்குச் சோழர் ஆளுநராயித்தபடியே தான் அவருடைய மகனைக்கொல்வானாயில்
 அவருக்குப்பின் அரசியற்றுதற்கு ஒருவரும் இல்லாமைப்பால், குரு லிங்க சங்கமங்களு
 க்கு இடையூறு நிகழுமெனவும், உயிர்களெல்லாம் இடுக்கணின் தி இன்புறுவாழ்தல்
 கூடாதெனவும், நினைந்து, சிவபத்தியானுஞ் சீவகாருண்ணியத்தானுந் தன்னுயிரைவிடு
 த்தானுதலின்; அது பாவமாகாது புண்ணியமாயிற்று. ஒருவனியித்தம் ஒருவன் தன்
 னுயிரை விடுக்கப்புகில் அவனைத் தடுக்காதவன் அவனைத் தன்கையார் கொன்றவனா
 வன். அது “என்றனை நீ புன்மை மொழி யிசைப்பாயே யென்று மெனதுதனை
 தாராதே யேருகவையோ வென்று—நின்றனக்கோ வுரித்திந்த நிலமெனக்கு மென்று
 நின்முன்னே யென்னுயிரை நீக்குவனே யென்று—தன்றினையே தான்வதைக்கிற் றடு
 த்துமுறை புரியாச் சலத்தெதிரி யவன்றனைத் தன்னதுகை யாலே—கொன்றவனே
 யாதலினாற் றடுத்திடுக கொலையைக் கொடுத்திடுக தனக்குளது கொலைக்கஞ்சங் குண
 த்தார்.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுளால் அறிக.

திருக்கூட்டச்சிறப்பு.

பூத நாயகர் புற்றிடங் கொண்டவ
 ராதி தேவ ரமர்ந்தபூங் கோயிலிற்
 சோதி மாமணி நீளசுடர் முன்றில்குழ்
 மூதெ யிற்றிரு வாயின்முன் னானது.

(க)

பூவார் திசைமுக னிந்திரன் பூமிசை
 மாவா முகலத்து மான்முத லானவ
 ரோவா தெவரு நிறைந்துறைந் துள்ளது
 தேவா சிரிய நெனுந்திருக் காவணம்.

(உ)

அரந்தை திர்க்கு மடியவார் மேனிமே
 னிரந்த நீற்றொளி யானிறை தாய்மையாற்
 புரந்த வஞ்செழுத் தோசை பொலிதலாற்
 பரந்த வாயிரம் பாற்கடல் போல்வது.

(ங)

அகில காரணர் தாள்பணி வார்கடா
மகில லோகமு மானற் குரியரென்
றகில லோகத்து ளார்க ளடைதலி
னகில லோகமும் போல்வ ததனிடை.

(ச)

அத்தர் வேண்டிமுன் னுண்டவ ரன்பினுன்
மெய்த்தழைந்து விதிர்ப்புறு சிந்தையார்
கைத்தி ருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினு
ரித்தி றத்தவ ரன்றியு மெண்ணிலார்.

(ரு)

மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேற்
பூசு நீறுபோ லுள்ளும் புனிதர்க
டேசி னுலெத் திசையும் விளக்கினார்
பேச வொண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார்.

(சு)

பூத மைந்து நிலையிற் கலங்கினு
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாண் மறப்பிலா
ரோது காத லுறைப்பி னெறிநின்றார்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனார்.

(எ)

கேடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினு
ரோடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்
கூடு மன்பினிற் கும்பிட லேயன் தி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

(அ)

ஆரங் கண்டுகை யாடையுங் கந்தையே
பார மீசன் பணியல தொன்றிலா
ரீர வன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்
வீர மென்னால் விளம்புந் தகையதோ.

(ஆ)

வேண்டு மாறு விருப்புறும் வேடத்தர்
தாண்ட வப்பெரு மானறனித் தொண்டர்க
ணீண்ட தொல்புக ழார்தந் நிலைமையை
யீண்டு வாழ்த்துகே னென்னநிந் தேத்துகேன்.

(க0)

இந்த மாதவர் கூட்டத்தை யெம்பிரா
னந்த மில்புக ழாலால சுந்தரன்
சுந்த ரத்திருத் தொண்டத் தொகைத்தமிழ்
வந்து பாடிய வண்ண முரைசெய்வாம்.

(கக)

திருக்கூட்டச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கசகச.

தமிழ்தாட்கொண்டபுராணம்

கங்கையு மதியும் பாம்புங் கடுக்கையு முடிமேல் வைத்த
வங்கண ரோலை காட்டி யாண்டவர் தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன சீத மதியிரு மருங்கு மோடிச்
செங்கயல் குழைக னுந் திருமுனைப் பாடி நாடு.

(க)

பெருகிய நலத்தான் மிக்க பெருந்திரு நாடு தன்னி
லுருமறைச் சைவ மோங்க வருளினு லவத ரித்த
மருவிய தவத்தான் மிக்க வளம்பதி வாய்மை குன்றாத்
திருமறை யவர்க ணீடுந் திருநாவ லூரா மன்றே.

(உ)

மாதொரு பாகனார்க்கு வழிவழி யடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்திற் றேன்றி மேம்படு சடைய னுருக்
கேதமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனையிசை ஞானி யார்பாழ்
நீதகன் றுலக முய்யத் திருவவ தாரஞ் செய்தார்.

(ங)

தம்பிரா னருளி னாலே தவத்தினுன் மிக்கார் போற்று
நம்பியா னுந் ரென்றே நாமமுஞ் சாத்தி மிக்க
வைம்படை சதங்கை சாத்தி யணிமணிச் சுட்டி சாத்திச்
செம்பொரு ணரையின் மின்னத் தெருவின்றே ருருட்டு நாளில்.

(ச)

நரசிங்க முனைய ரென்னு நாடுவா முரசர் கண்டு
பரவருங் காதல் கூரப் பயுந்தவர் தம்பாற் சென்று
விரவிய நண்பி னாலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்க
ளரசிளங் குமரற் கேற்ப லுன்பினுன் மகன்மைக் கொண்டார்.

(ஐ)

பெருமைசா லரசர் காதற் பிள்ளையாய்ப் பின்னுந் தங்கள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளர்ந்துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தருமறை முந்நூல் சாத்தி யளவிறொல் கலைக ளாய்ந்து
திருமலி சிறப்பி னோங்கிச் சீர்மணப் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

(ஊ)

தந்தையார் சடைய னுர்தந் தனித்திரு மகற்குச் சைவ
வந்தணர் குலத்துத் தங்க ளரும்பெரு மரபுக் கேற்ப
வந்ததொல் சிறப்பிற் புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன் றன்பாற்
செந்திரு வனைய கன்னி மணத்திறஞ் செப்பி விட்டார்.

(எ)

குலமுத லறிவு மிக்க கோத்திர முறையுந் தேர்த்தார்
நலமிகு முதியோர் சொல்லச் சடங்கவி நன்மை யேற்று
மலர்தரு முகத்தனாகி மணம்புரி செயலின் வாய்மை
பலவுடன் பேசி யொத்த பண்பினு லன்பு நேர்ந்தான்.

(ஐ)

மற்றவ னிசைந்த வார்த்தை கேட்டவர் வள்ள றன்னைப்
பெற்றவர் தம்பீர் சென்று சொன்னபின் பெருகு சிந்தை
யுற்றதோர் மகிழ்ச்சி யெய்தி மணவினை யுவந்து சாற்றிக்
கொற்றவர் திருவுக் கேற்பக் குறித்துநா ளோலை விட்டார்.

(க)

மங்கலம் பொலியச் செய்த மணவினை யோலை யேந்தி
யங்கயற் கண்ணி னொ மாடவர் பலரு மீண்டிக்
கொங்கலர்ச் சோலை மூதூர் குறுகினு ரெதிரே வந்து
பங்கய வதனி மாரு மைந்தரும் பணிந்து கொண்டார்.

(௧௦)

மகிழ்ச்சியான் மணமீக் கூறி மங்கல வினைக ளெல்லாம்
புகழ்ச்சியாற் பொலிந்து தோன்றப் போற்றிய தொழில் ராகி
யிகழ்ச்சியொன் றானு மின்றி யேந்துபூ மாலைப் பந்தர்
நிகழ்ச்சியின் மைந்த ரீண்டி நீண்முனை சாத்தி னூர்கள்.

(௧௧)

மணவினைக் கமைந்த செய்கை மாதினைப் பயந்தார் செயயத்
துணைமலர்க் கோதைத் தாமச் சுரும்பனை தோளி னுனைப
புணர்மணத் திருநாண் முன்னுட் பொருந்திய விதியி னுலே
பனைமுர சியம்ப வாழ்த்திப் பைம்பொனாண் காப்புச் சேர்த்தார்.

(௧௨)

மாமறை விதிவு மாமன் மணத்துறைக் கடன்க ளாற்றித்
தாமறை மூதூர்க் கங்குன் மங்கலந் துவன்றி யார்ப்பத்
தேமரு தொடையன் மார்பன் நிருமணக் கோலங் காணக்
காமுறு மனத்தான் போலக் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

(௧௩)

காலைசெய் வினைகண் முற்றிக் கணிதநூற் புலவர் சொன்ன
வேலைவந் தணையு முன்னர் விதிமணக் கோலங் கொள்வா
னுலசைந் திலங்கு மார்பி னுணங்கிய கேள்வி மேலோன்
மாலையுந் தாரும் பொங்க மஞ்சன சாலை புக்கான்.

(௧௪)

வாசநெய் பூட்டி மிக்க மலர்விரை யடுத்த னாரீர்ப்
பாசனத் தமைந்த பாங்கர்ப் பருமணிப் பைம்பொற் நிண்கா
லாசனத் தணிநீ ராட்டி யரிசனஞ் சாத்தி யன்பா
லீசனுக் கினியான் மேனி யெழில்பெற விளக்கி னூர்கள்.

(௧௫)

அகில்விரைத் தூப மேயந்த வணிகொள்பட் டாடை சாத்தி
முகிணுழை மதியம் போலக் கைவலான் முன்கை சூழ்ந்த
துகில்கொடு குஞ்சி யீரம் புலர்த்தித்தன் னாய செங்கை
புகிர்ந்துதி முறையிற் போக்கி யொளிர்நறுஞ் சிகழி யார்த்தான்.

(௧௬)

தூநறும் பசுங்கர்ப் பூரச் சுண்ணத்தால் வண்ணப் போதி
லானதண் பனிநீர் கூட்டி யமைத்தசந் தனச்சே ருட்டி
மான்மதச் சாநது தோயந்த மங்கலக் கலைவ சாத்திப்
பான்மறை முந்நான் மின்னப் பவித்திரஞ் சிறந்த கையான்.

(௧௭)

தூமலர்ப் பிணையன் மாலை துணரிணர்க் கண்ணி கோதை
தாமமென் நிணைய வேறு தருதியா லமையச் சாத்தி
மாமணி யணிந்த தூய வளரொளி யிருள்கால் சேக்கு
நாமரீள் கலன்கள் சாத்தி நன்மணக் கோலங் கொண்டான்.

அ

மன்னவர் திருவுந் தங்ஙன் வைதிகத் திருவும் பொங்க
நன்னகர் விழவு கொள்ள நம்பியா ரூரர் நாதன்
றன்னடி மனத்துட் கொண்டு தருந்திரு நீறு சாத்திப்
பொன்னணி மணியார் யோகப் புரவிமேற் கொண்டு போந்தார்.

௩௬

இயம்பல துவைப்ப வெங்கு மேத்தொலி யெடுப்ப மாதர்
நயந்துபல் லாண்டு போற்ற நான்மறை யொலியி னேங்க
வியந்துபார் விரும்ப வந்து விரவினர்க் கின்பந் செய்தே
புயர்ந்தவா கனயா னுக்கண் மிசைக்கொண்டா ருழைய ரானார்

(20)

மங்கல கீத நாத மறையவர் குழாங்கள் சூழ்ந்து
தொங்கலும் விரையுஞ் சூழ்ந்த மைந்தருந் துவன்றிச் சூதும்
பங்கய முகையுஞ் சாய்த்துப் பணைத்தெழுந் தணியின் மிக்க
குங்கும முலையி னோரும் பரந்தெழு கொள்கைத் தாகி.

(2௧)

அருங்கடி யெழுந்த போழ்தி னார்த்தவென் வளைக ளாலு
மிருங்குழை மகரத் தாலு மிலங்கொளி மணிக ளாலு
நெருங்கிய பீலிச் சோலை நீலநீர்த் தரங்கத் தாலுங்
கருங்கடல் கிளர்ந்த தென்னக் காட்சியிற் பொலிந்த தன்றே.

(2௨)

நெருங்குது நியங்க ளேங்க நிரைத்தசா மரைக ளோங்கப்
பெருங்குடை மிடைந்து செல்லப் பிணங்குபூங் கொடிக ளாட
வருங்கடி மணம்வந் தெய்த வன்றுதொட் டென்று மன்பில
வருங்குல மறையோர் புத்தூர் மணம்வந்த புத்து ராமால.

(2௩)

நிறைசூர் துப தீப நெருங்குபா லிகைக ளேந்தி
நறைமல ரறுகு சண்ண நறும்பொரி பலவும் வீசி
புறைமலி கலவைச் சாந்தி னுறுபுன மெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார் வள்ளன் மணமெதிர் கொள்ள வந்தார்.

(2௪)

கன்களெண் ணிலாத வேண்டுங் காளையைக் காண வென்பார்
பெண்களி லுயர நோற்றாள் சடங்கவி பேதை யென்பார்
மண்களி கூர வந்த மணங்கூண்டு வாழ்ந்தோ மென்பார்
பண்களி நிறைந்த கீதம் பாடுவா ராடு வார்கள்.

(2௫)

ஆண்டகை யருளி னோக்கின் வெள்ளத்து ளலைந்தோ மென்பார்
தாண்டிய மாவு நம்பாந் தகுதியி னடைந்த தென்பார்
பூண்டயங் கிவனே காணும் புண்ணிய மூர்த்தி யென்பார்
ரீண்டிய மடவார் கூட்ட மின்னன விசைப்பச் சென்றார்.

(2௬)

புருமணக் கோலத் தெங்கள் வள்ளலார் தெள்ளும் வாசத்
சிருமணப் பந்தர் முன்பு சென்றுவெண் சங்க மெங்கும்
பெருமழைக் குலத்தி னார்ப்பப் பரியிசை யிழிந்து பேணு
மொருமணத் திறத்தி னங்கு நிகழ்ந்து மொழிவே னுயந்தேன்.

(2௭)

வேறு.

ஆலுமறை சூழ்கயிலை யின்கணருள் செய்தே
சாலுமொழி யால்வழி தடுத்தடிமை கொள்வான்
மேலுற வெழுந்துமிகு கீழுற வகழ்ந்து
மாலுமய னுக்குமரி யாரொருவர் வந்தார்.

(2௮)

கண்ணிடை கரந்தகதிர் வெண்பட மெனச்சூழ்
புண்ணிய நுதற்புனித நீறுபொலி வெய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதென மீதே
வெண்ணரை முடித்தது விழுந்திடை சழங்க.

(2௯)

காதிலணிகண்டிகை வடிந்தகுழை தாழச்
சோதிமணி மார்பினசை நூல்கொடு தோளின்
மீதுபுனை யுத்தரிய வெண்டிகி னுடங்க
வாதப மறைக்குடை யணிக்கரம் விளங்க.

(௩௦)

பண்டிசரி கோவண வுடைப்பழமை கூரக்
கொண்டதொர் சழங்கலுடை யார்ந்தழகு கொள்ள
வெண்டிகி லுடன்குசை முடிந்துவிடு வேணுத்
தண்டொருகை கொண்டிகழ றள்ளுநடை கொள்ள.

(௩௧)

மொய்த்துவளர் பேரழகு மூத்தவடி வேயோ
வத்தகைய மூப்பெனு மதன்படிவ மேயோ
மெய்த்தநெறி வைதிகம் விளைந்தமுத லேயோ
வித்தகைய வேடமென வையமுற வெய்தி.

(௩௨)

வந்துதிரு மாலறை மணத்தொழி ரெடங்கும்
பந்தரிடை நம்பியெதிர் பன்னுசபை முன்னின்
றிந்தமொழி கேண்மினெதிர் யாவர்களு மென்றான்
முந்தைமறை யாயிர மொழிந்ததிரு வாயான்.

(௩௩)

என்றுரைசெ யந்தணை யெண்ணின்மறை யோரு
மன்றல்வினை மங்கல மடங்கலனை யானு
நன்றுமது நல்வரவு நங்கடவ மென்றே
கின்றதிவ ணீர்மொழிமி ணீர்மொழிவ தென்றார்.

(௩௪)

பிஞ்ஞகனு நாவலர் பெருந்தகையை நோக்கி
யென்னிடையு நீன்னிடையு நின்றவிசை வால்யான்
முன்னுடைய தோர்பெரு வழக்கினை முடித்தே
நின்னுடைய வேள்விவினை நீமுயறி யென்றான்.

(௩௫)

நெற்றிவிழி யான்மொழிய நின்றநிக ரில்லா
ஹற்றொர் வழக்கெனிடை நீயுடைய துண்டேன்
மற்றது முடித்தலதி யான்வதுவை செய்யேன்
முற்றவிது சொல்லுகென வெல்லைமுடி வில்லான்.

(௩௬)

ஆவதிது கேண்மின்மறை யோரெனடி யானிந்
நாவனக ருரணிது நான்மொழிவ தென்றான்
தேவரையு மாலயன் முதற்றிருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறடிமை யாவுடைய வெம்மான்.

(௩௭)

வேறு.

என்று னிறையோ னிதுகேட்டவ ரெம்ம ருங்கு
நின்று ரிருந்தா ரிவனென்னினைந் தான்கொ லென்று
சென்றார் வெருண்டார் சிரித்தார்திரு நாவ லுரா
னன்றான் மறையோன் மொழியென்றெதிர் நோக்கி நக்கான்

(௩௮)

நக்கான் முகநோக்கி நடுங்கி னுடங்கி யார்க்கு
மிக்கான் மிசையுத் தரியத்துகி ருங்கி மேற்சென்
றக்கா லுமுன்றந்தை தன்றந்தையா னோலை யீதா
லீக்கா ரியத்தை நீயின்று சிரித்ததென் னேடவென்ன.

(௩௯)

வேறு.

மாசிலா மரபில் வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
 ரேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீங்கி
 யாசிலந் தணர்கள் வேரோ ரந்தணர்க் கடிமை யாதல்
 பேசவின் றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோ நென்றார். (ச௦)

பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
 நெத்தனை தீங்கு சொன்னு யாதும் நவற்ற னானே
 னத்தனைக் கென்னை யொன்று மறிந்தில யாகி னின்ற
 வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய்ய வேண்டு மென்றார். (ச௧)

சண்டதோர் வடிவா லுள்ளங் காதல்செய் துருகா நிற்குங்
 கொண்டதோர் பித்த வார்த்தை*கோபமு முடனே யாக்கு
 முண்டொரா னோலை யென்னு மதனுண்மை யறிவே நென்று
 தொண்டன ரோலை காட்டு கென்றனர் துனைவ னாரை. (ச௨)

ஓலைகாட் டென்று நம்பி யுரைக்கநீ யோலை காணற்
 பாலையோ வவைமுன் காட்டிப் பணிசெயற் பாலே யென்று
 வேலையி னாவ லூரர் வெருண்டுமேல் விரைந்து சென்று
 மாலயன் றொடரா தானே வலிந்துபின் றொடர லுற்றார். (ச௩)

ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற வளவினி வந்த னுள்ள
 காவணத் திடையேயோடக் கடிதுபின் றொடர்ந்து நம்பி
 பூவணத் தவரை யுற்ற ரவரலாற் புரங்கள் செற்ற
 வேவணச் சிலையினரை யார்தொடர் தெட்ட வல்லார். (ச௪)

மறைகளா யினமுன் போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற
 விறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி யெழுதுமா னோலை வாங்கி
 யறைகழ லண்ண னாளா யந்தணர் செய்த லென்ன
 முறையெனக் கீறி யிட்டார் முறையிட்டான் முடிவி லாதான். (ச௫)

அருமறை முறையிட்டினு மறிவதற் கரியான் பற்றி
 யொருமுறை முறையோ வென்ன வுழைநின்றார் விலக்கி யிர்த்தப்
 பெருமுறை யுலகி லில்லா நெறிகொண்டு பிணங்கு கின்ற
 திருமறை முனிவ ரேநீ ரெங்குளீர் செப்பு மென்றார். (ச௬)

என்றலு நின்ற வைய ரிங்குளே னிருப்புஞ் சேய
 தன்றிந்த வெண்ணெய் நல்லூ ரதுநிற்க வறத்தா தின்றி
 வன்றிறல் செய்தென் கையி லாவணம் வலிய வாங்கி
 நின்றிவன் கிழித்துத் தானே நிரப்பினு னடிமை யென்றான். (ச௭)

குழைமறை காதி னானைக் கோதிலா ரூரர் நோக்கிப்
 பழையமன் றாடி போலு மிவனென்று பண்பின் மிக்க
 விழைவுறு மனமும் பொங்க வெண்ணெய்நல் லூராயே லுன்
 பிழைநெறி வழக்கை யாங்கே பேசநீ போதா யென்றார். (ச௮)

வேதிய னதனைக் கேட்டு வெண்ணெய்நல் லூரி லேநீ
 போதினு நன்று மற்றப் புனிதநான் மறையோர் முன்ன
 ராதியின் மூல வோலை காட்டிநீ யடிமை யாதல்
 சாதிப்ப னென்று முன்னே தண்டுமுன் றுங்கிச் சென்றான். (ச௯)

செல்லுநான் மறையோன் மன்பின் நிழிமுகக் காந்தஞ் சேர்ந்த
வல்லிரும் பணையு மாபோல் வள்ளலுங் கடிது சென்று
னெல்லையில் சுற்றத் தாரு மிதுவென்னு மென்று செல்ல
நல்லவர் தணர்கள் வாழும் வெண்ணெய்நல் லூரை நண்ணி.

(௫௦)

வேதபா ரகரின் மிக்கார் விளங்குபே ரவைமுன் சென்று
நாதநான் மறையோன் சொல்லு நாவலு ராரு ரன்றான்
காதலென் னடியா னென்னக் காட்டிய வோலை சீறி
மூதறி வீர்முன் போந்தா னிதுமற்றென் முறைப்பா டென்றான்.

(௫௧)

அந்தண ரவையின் மிக்கார் மறையவ ரடிமை யாத
விந்தமா நிலத்தி லில்லை யென்சொன்னு யையா வென்றார்
வந்தவா நிசைவே யன்றோ வழக்கிவன் கிழித்த வோலை
தந்தைதன் தந்தை நேர்ந்த தென்றனன் தனியாய் நின்றான்.

(௫௨)

இசைவினா லெழுது மோலை காட்டினா னகி லின்று
விசையினால் வலிய வாங்கிக் கிழிப்பது வெற்றி யாமோ
தசைபெலா மொடுங்க மூத்தான் வழக்கினைச் சாரச் சொன்னு
னசைவினா ருர ரெண்ண மென்னென்று ரவையின் மிக்கார்.

(௫௩)

அனைத்துநா லுணர்ந்தீ ராதி சைவனென் தறிவீ ரென்னைத்
தனக்குவே தடிமை யென்றிவ் வந்தணன் சாதித் தானேன்
மனத்தின லுணர்ந்தற் கெட்டா மாயையென் சொல்லு கேனயா
னெனக்கிது தெளிய வொண்ண தென்றன னெண்ண மிக்கான்.

(௫௪)

அவ்வரை யவையின் முன்பு நம்பியா ருரர் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர் நின்று திருமறை முனியை நோக்கி
யிவ்வல கினக் கணியின் நிவரையுன் னடிமை யென்ற
வெவ்வரை யெம்முன் பேற்ற வேண்டுமென் னுரைத்து ம்ணமம்.

(௫௫)

ஆட்சியி லாவ ணத்தி லன்றிமற் றயலார் தங்கள்
காட்சியின் மூன்றி லொன்று காட்டுவா யென்ன முன்னே
முட்சியிற் கிழித்த வோலை படியோலை மூல வோலை
மாட்சியிற் காட்ட வைத்தே னென்றனன் மாயை வல்லான்.

(௫௬)

வல்லையேற் காட்டிங் கென்ன மறையவன் வலிசெய் யாமற்
சொல்லீரீர் வல்லீராகிற் காட்டுவே னென்று சொல்லச்
செவ்வநான் மறையோர் நாங்க ஊங்குற வொட்டோ மென்று
ரல்லீரீர்த் தாள நின்ற ராவணங் கொண்டு சென்றார்.

(௫௭)

இருண்மறை மிடற்றோன் கையி லோலைகண் டவையோ ரேவ
வருள்பெறு கரணத் தானு மாவணந் தொழுது வாங்கிச்
சுருள்பெறு மடியை நீக்கி விரித்தனன் ரென்மை நோக்கித்
தெருள்பெறு சபையோர் கேட்ப வாசகஞ் செப்பு கின்றான்.

(௫௮)

அருமறை நாவ லாதி சைவனா ருரன் செய்கை
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக் கியானு மென்பால்
வருமுறை மரபு னோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
யிருமையா லெழுதி நேர்ந்தே னிதற்கிவை யென்னெ முத்து.

(௫௯)

வாசகங் கேட்ட பின்னர் மற்றுமே லெழுத்தி டார்க
ளாசிலா வெழுத்தை நோக்கி யவையொக்கு மென்ற பின்னர்
மாசிலா மறையோ ரையா மற்றுங்கள் பேர னூர்த்
தேசுடை யெழுத்தே லாகிற் றெளியப்பார்த் தநிமி னென்றார்.

(௯௦)

அந்தணர் கூற வின்னு மானோலை யிவனே காண்பான்
றந்தைநன் றந்தை தான்வே நெழுதுகைச் சாத்துண்டாகி
லிந்தவா வணத்தி னோடு மெழுத்துநீ ரொப்பு நோக்கி
அந்தது மொழிமி னென்றான் வலியவாட் கொள்ளும் வள்ளல்.

(௯௧)

திரண்டமா மறையோர் தாமுந் திருநாவ லூரர் கோமுன்
மருண்டது தெளிய மற்ற மறையவ னெழுத்தா லோலை
யரண்டரு காப்பில் வேறென் றழைத்தா டொப்பு நோக்கி
யிரண்டுமொத் திருந்த தென்னே யினிச்செய வில்லை யென்றார்.

(௯௨)

நான்மறை முனிவ னூர்க்கு நம்பியா ரூரர் தோற்றிர்
பான்மையி னேவல் செய்தல் க்டனென்று பண்பின் மிக்க
மேன்மையோர் விளம்ப நம்பி விதிமுறை யிதுவே யாகில்
பானித் திசையே னென்ற லிசையுமோ வென்று நின்றார்.

(௯௩)

திருமிகு மறையோர் நின்ற செழுமறை முனியை நோக்கி
பருமுனி நீமுன் காட்டு மாவண மதனி லெங்கள்
பெருமைசேர் பதியேயாகப் பேசிய துணக்கிவ் லூரில்
வருமுறை மனையு நீடு வாழ்க்கையுங் காட்டு கென்றார்.

(௯௪)

பொருவரும் வழக்கால் வென்ற புண்ணிய முனிவ ரென்னை
யொருவரு மறியீ ராகிற் போதுமென் றுரைத்துச் சூழ்ந்த
பெருமறை யவர்க்கு ழாமு நம்பியும் பின்பு செல்லத்
கருவருட் டிறையே புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நின்றார்.

(௯௫)

எம்பிரான் கோயி னண்ண விலங்குநான் மார்ப் னெங்க
னம்பர்தங் கோயில் புக்க தென்கொலோ வென்று நம்பி
தம்பெரு விருப்பி னோடு தனித்தொடர் தழைப்ப மாதோ
நிம்பரின் விடைமேற் றேன்றி யவர்தமக் குணர்த்த ஹ்ன்றார்.

(௯௬)

முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னியே வேட்கை கூரப்
பின்புநம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின் மீது
தன்புறு வாழ்க்கை நினைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து
என்புல மறையோர் முன்னர் நாந்தடுத் தாண்டோ மென்றார்.

(௯௭)

என்றெழு மோசை கேளா வீன்றவான் கனைப்புக் கேட்ட
என்றுபோற் கதறி நம்பி கரசர னுதி யங்கந்
தன்றிய புளக மாகத் தொழுதகை தலைமே லாக
என்றுளீர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்ட தென்றார்.

(௯௮)

எண்ணிய வோசை யைந்தும் விசும்பிடை நிறைய வெங்கும்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம
எண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழங்கி யார்ப்ப
எண்ணலை யோலை காட்டி யாண்டவ ரருளிச் செய்வார்.

(௯௯)

மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றெண்ட நென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
வற்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் துமறை பாடும் வாயார்.

(எ0)

தேடிய வயனு மாலுந் தெளிவுறு வைந்தே முத்தும்
பாடிய பொருளா யுள்ளான் பாடுவாய் நம்மை யென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ரூரர் மன்று
ளாடிய செய்ய தானே யஞ்சலி கூப்பி நின்று.

(எ1)

வேதிய னாகி யென்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
ஐதிய மறியா தேனுக் குணர்வுந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா வமுதே யின்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகே நெனமொ ழிந்தார்.

(எ2)

அன்பனை யருளி னோக்கி யங்கண் ரருளிச் செய்வார்
முன்பனைப் பித்த நென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த நென்றே பாடுவா யென்றார் நின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட வள்ளலைப் பாட லுற்றார்.

(எ3)

வேறு.

கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு கூறையடி யவர்பான்
மெய்த்தாயினு மினியானையவ் வியனாவலர் பெருமான்
பித்தாபிதை குடியெனப் பெரிதாந்திருப் பதிக
மித்தாரணி முதலாமுல கெல்லாமுய வெடுத்தார்.

(எ4)

முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழியிந்தள முதலிற்
குறையாநிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினு
னிறைபாணியி லிசைகொள் புணர் நீடுமபுகழ் வகையா
லிறையான்மகி ழிசைபாடின னெல்லாநிக ரில்லான்.

(எ5)

சொல்லார்தமி ழிசைபாடிய தொண்டன்னை யின்னும்
பல்லாறுல கினினம்புகழ் பாடென்றுறு பரிவி
னல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டிறைமேவிய நம்ப
னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான்.

(எ6)

அயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரன்றேமண மழியுஞ்
செயலானிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளு
முயர்நாவலர் தனிநாதனை யொழியாதுணர் வழியிற்
பெயராதுயர் சிவலோகமு மெளிதாம்வகை பெற்றான்.

(எ7)

வேறு.

நாவலர்கோ னுருந் நனைவெண்ணெய் நல்லூரின்
மேவுமருட் டிறையமர்ந்த வேதியராட் கொண்டதற்பின்
பூவலருந் தடம்பொய்கைத் திருநாவ லூர்புகுந்து
தேவர்பிரான் நனைப்பணிந்து திருப்பதிகம் பாடினார்.

(எ8)

சிவனுறையுந் திருத்துறையூர் சென்றனைந்து தீவினையா
லவநெறியிற் செல்லாமே தடுத்தாண்டா யடியேற்குத்
தவநெறிதந் தருளென்று தம்பிரான் முன்னின்று
பவநெறிக்கு விலக்காகுந் திருப்பதிகம் பாடினார்.

(எ9)

புலனென்றும் படிதவத்திற் புரிந்தநெறி கொடுத்தருள
வலர்கொண்ட நறுஞ்சோலைத் திருத்துறைபூரமார்தருள
நிலவுந்தண் புனலுமொளிர் நீள்சடையோன் திருப்பாத
மலர்கொண்டு போற்றிசைத்து வந்தித்தார் வன்னெண்டார்.

(அ௮)

திருத்துறையூர் தனைப்பணிந்து சிவபெருமா னமர்ந்தருளும்
பொருத்தமா மிடம்பலவும் புக்கிறைஞ்சிப் பொற்புலியூர்
நிருத்தனார் திருக்கூத்துத் தொழுவதற்கு நினைவுற்று
வருத்தமிகு காதலினுலீ வழிக்கொள்வான் மனங்கொண்டார்.

(அ௯)

மலைவளர்சந் தகிலிலீவி மலர்பரப்பி மணிகொழிக்கு
மலைதருதண் புனற்பெண்ணை யாறுகடந் தேதியயி
நிலகுபசம் புரவிநெடுந் தேரிரவி மேல்கடலிற்
செல்வணையும் பொழுதணையத் திருவதிகைப் புறத்தனைந்தார்.

(அ௨)

உடையவர சுலகேத்து முழுவாரப் படையாளி
வியையவர்க்குக் கைத்தொண்டு விரும்புபெரும் பதியையிதித்
நடையுமதற் கஞ்சுவனென் றந்ககரிற் புகுதாதே
மடைவளர்தண் புறம்பணையிற் சித்தவட மடம்புகுந்தார்.

(அ௩)

யரிவளர்பூஞ் சோலைகும் மடத்தின்கண் வன்னெண்டார்
விரிதிரைநீர்க் கெழிலவட வீரட்டா னத்திறைதாள்
புரிவுடைய மனத்தினராய்ப் புடையெங்கு மிடைகின்ற
பரிசனமுந் துயில்கொள்ளப் பள்ளியமர்ந் தருளினார்.

(அ௪)

அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்கணரு
முதுவடிவின் மறைபவராய் முன்னொருவ ரநியாமே
பாதுமடத்தி னுட்புகுந்து பூந்தாரான் நிருமுடிமேற்
துமமலர்த் தாள்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போற்பயின்னார்.

(அ௫)

அந்நிலையா ருரணுணர்ந் தருமறையோ யுன்னடியென்
சென்னியில்லைத் தனையென்னத் திசையநியா வகைசெய்த
தன்னுடைய மூப்புக்கா னென்றருள வதற்கிசைந்து
சுன்னமுடியப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் றமிழ்நாதன்.

(அ௬)

அங்குமவன் நிருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தானீட்டி
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ் திருநாவ லுராளி
நிங்கெண்ணைப் பலகாலு மிதித்தநீ யாரென்னக்
ங்கைசுடை கரந்தபிரா னநிந்திலையோ வெனக்கரந்தான்.

(அ௭)

செம்மார்திங் கியானநியா தென்செய்தே னெனத்தெனின்து
சம்மானை யநியாத சாதியா ருளரேயென்
ம்மானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
ம்மாவி னுரியானைக் கழல்பணிந்து பாடினார்.

(அ௮)

பொன்றிரளு மணித்திரளும் பொருகரிவெண் கோடுகளு
நின்றிரண்ட வெண்முத்தும் விரைமலரு நறுங்குறமும்
வன்றிரைக ளாற்கெரணர்ந்து திருவதிகை வழிபடலாற்
றன்றிசையிற் கங்கையெனுந் திருக்கெடிலந் தினைத்தாடி.

(அ௯)

அங்கணரை யடிபோற்றி யங்ககன்று மற்றந்தப்
பொங்குநதித் தென்கரைபோய்ப் போர்வலித்தோண் மாவலிதன்
மங்கலவேள் வியிற்பண்டு வாமனனாய் மண்ணிரந்த
செங்கணவன் வழிபட்ட திருமாணி குழியணைந்தார். (௯௦)

பரம்பொருளைப் பணிந்துதான் பரவிப்போய்ப் பணிந்தவர்க்கு
வரந்தருவான் றினைநகரை வணங்கினர்வன் டமிழ்பாடி
நரம்புடையா மொலிமுழவி னைவொலி வேதவொலி
யரம்படையர்தங் கேதவொலி யருத்திலலை மருங்கனைந்தார். (௯௧)

வேறு.

தேம லங்கலணி மாமணி மார்பிற் செம்ம லங்கயல்கள் செங்கம லத்தன்
பூம லங்கவெதிர் பாய்வன மாடே புள்ள லம்புதிரை வெள்வளை வாவித்
தாம லங்குக் டடம்பனை சூழந் தன்ம ருங்குதொழு வார்கட மும்மை
மாம லங்களற கீடரு டிலலை மல்ல லம்பதியி னெல்லை வணங்கி. (௯௨)

நாக சூதவகு ளஞ்சர் ளஞ்சுழ் நாளி கேரமில் வங்க நரந்தம்
பூக ஞாழல்குளிர் வாழை மனாகம் பொதுளும் வஞ்சிபல வெங்கு நெருங்கி
மேக சாலமலி சோலைக் ளாகி மீது கோகில மிடைந்து மிழற்றப்
போக பூமியினு மிக்கு விளங்கும் பூம்பு தம்பனை கடந்து புகுந்தார். (௯௩)

வன்னி கொன்றைவழை சண்பக மார மலர்ப்ப லாசொடி செருந்திமற் தாரங்
கன்னி தாரங்குர வங்கமழ் புன்னை கற்ப பாடலிகள் கூவின மோங்கித்
துன்னு சாதிமரு மாலதி மௌவ றுதைந்த நந்திகர றீர மிடைந்த
பன்ம லர்ப்புனித நந்த வனங்கள் பணிந்து சென்றனன் மணங்கமழ் தாரான். (௯௪)

இடம ருங்குதனி நாயகி காண வேழ்பெ ரும்புவன முய்ய வெடுத்து
நடந வின்றருள் சிலம்போலி போற்று நான்ம றைப்பதியை நாளும் வணங்கக்
கடல்வ லங்கொள்வது போற்புடை சூழும் காட்சி மேவீமிகு சேட்டசைல வோங்குந்
தடம. ருங்குவளர் மஞ்சிவ ரிஞ்சித் தண்கிடங்கை யெதிர் கண்டு மகிழ்ந்தார். (௯௫)

மன்று ளாடுமது வின்னசை யாலே மறைச்ச ரும்பறை புறத்தின் மருங்கே
குன்று போலுமணி மாமதில் சூழும் குண்ட கழக்கமல வண்டலர் கைதைத்
துன்று நீறுபுனை மேனிய வாகித் தூய நீறுபுனை தொண்டர்க ளென்னச்
சென்று சென்றுமுரல் கின்றன கண்டு சிந்தை யன்பொடி திளைத்தெதிர் சென்றார். (௯௬)

பார்வி ளங்கவளர் நான்மறை நாதம் பயின்ற பண்புமிக வெண்கொடி யாடுஞ்
சீர்வி ளங்குமணி நாவொலி யாலுந் திசைக ணுன்கெதிர் புறப்பட லாலுந்
தார்வி ளங்குவரை மார்பி னயன்பொற் சதுர்மு கங்களை வாயினதில்லை
பூர்வி ளங்குதிரு வாயில்க ணுன்கி னுத்த ரத்திசையின் வாயின் முனெய்தி. (௯௭)

வேறு.

அன்பின் வந்தெதிர் கொண்டீசீ ரடிபா ரவர்க ளோநம்பி யாநூர் தாமோ
முன்பி றைஞ்சின ரியாவரென் றறியா முறைமை யாலெதிர் வணங்கி மகிழ்ந்து
பின்பு சும்பிடம் விருப்பி னிறைந்து பெருகு நாவனக ரார்பெரு மாணம்
பொன்பி தங்குமணி மானிகை நீடும் பொருவி தந்ததிரு வீதி புகுந்தார். (௯௮)

அங்கண் மாமறை முழங்கு மருங்கே யாட ரம்பைய ரரங்கு முழங்கு
மங்குல் வானின்மிசை றையது முழங்கும் வாச மாலைகளின் வண்டு முழங்கும்
பொங்கு மன்பருவி கண்பொழி தொண்டர் போற்றி சைக்குமொலி யெங்குமுழங்கு
திங்க டங்குசடை கங்கை முழங்குந் தேவ தேவர்புரி யுந்திரு வீதி. (௯௯)

போக நீடுநிதி மன்னவன் மன்னும் புரங்க ளொப்பன வரம்பில வேங்கி
மாக முன்பருகு கின்னன போலு மானி கைக்குல மிடைந்த பதாகை
யோக சிந்தைமறை யோர்கள் வளர்க்கு மேரம தாமமுயர் வானி லெப்ப
மேக பந்திகளின் மீதினா பெங்கு மின்னு டங்குவன வென்ன விளங்கும். (௧௦௦)

தூடு தோகைபுடை நாசிக டோறு மரணி தந்தகட ராகுதி தோறு
மாடு தாமமணி வாயில்க டோறு மங்க லக்கலசம் வேதிகை தோறுஞ்
சேடு கொண்டவொளி தேர்நிரை தோறுஞ் செந்நெ லன்னமலை சாலைகடோறு
நீடு தண்புனல்கள் பந்தர்க டோறு நிரர்த தேவர்கண நீளிடை தோறும். (௧௦௧)

மண்ணில் பேருல கணைத்தினு முள்ள வெல்லை யில்மறுகு சொல்லிய வெல்லா
மண்ணி லிப்பதியில் வந்தன வென்ன மங்க லம்பொலி வளத்தன வாசிப்
புண்ணி புப்புனித வன்பர்கண் முன்பு புகழ்ந்து பாடல் புரிபொற்பின் விளங்கு
மண்ண லாடுதிரு வம்பல்லுஞ் சூழ்ந்த வம்பொன் வீதியினை நம்பிவ னன்கி. (௧௦௨)

மால யன்சத மகன்பெருந் தேவர் மற்று முள்ளவர்கண் மற்று நெருங்கிச்
லே மாமுனிவர் சென்றுபின் னுன்னித் திருப்பி ரம்பினடி கொண்டு தினைத்துக்
மால நேர்படுதல் பார்த்துப் பிற்பக் காத லன்பர்கண் நாதர் புகும்பொற்
மேகால நீடுதிரு வாயி லிறைஞ்சிக குவித்த செங்கைதலை மேறகொடு புக்கார். (௧௦௩)

வேறு.

பெருமதில் சிறந்த செம்பொன்மா ளிகையின் பிறங்குபே ரம்பல மேரு
புருமுறை வலங்கொண் டிறைஞ்சிய பின்னர் வணங்கிய மகிழ்வொடும புகுநதா
புருமுறை முதலி னடுவினிற் சிரத்தி லன்பர்தஞ் சிந்தையி லலர்ந்த
நிருவன ரொளிகூழ் திருச்சிற்றம் பலமுன் நிருவனுக் கன்றிரு வாயில். (௧௦௪)

மையகம் பொலிய மறைச்சிலம் பார்ப்ப மன்றுளே மாலபன் றேட
மையர்தாம் வெளியே யாடுகின் ருரை யஞ்சலி மலர்ந்திமுன் போற்றும்
முககளோ தினைத்த துண்களோ வந்தக் கரணமோ கலந்தவன் புந்தச்
மையதவம் பெரியோன் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்தான் நிருக்களிற் றுப்படி மருங்கு. ()

புந்துபே ரறிவுந் கண்களே கொள்ள வளப்பருங் கரணங்க ணுனகுஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந் திருந்துசாத் துவிக்கமே யாக
விற்துவாழ் சடையா னுடுமா னந்த வெல்லையி றணிப்பெருங் கூத்தின்
புந்துபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டினைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார். (௧௦௬)

மண்ணிலா மலர்ந்த வேணியா யுன்றன் நிருநடங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே பெனக்கு வால்தா மின்பமா மென்று
மண்ணிலா னந்த வருவிரீர் சொரியக் கைம்மல ருச்சிமேற குவித்துப்
மண்ணினு னீடி யறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார். (௧௦௭)

தடுத்துமுன் ணண்ட தொண்டனார் முன்பு தனிப்பெருந் தாண்டவம் புரிய
வெடுத்தசே வடியா ரருளினாற் றரள மெறிபுனன மறிதிரைப் பொன்னி
மடுத்தநீள் வண்ணப் பண்ணையா ளூரில் வருகரும் பாலென வானி
வெடுத்தபோ தினில்வந் தெழுந்ததோர் நாதங் கேட்டவ மதுவுணர்ந் தெழுந்தார். ()

ஆடுகின் றவர்பே ரருளினா னிகழ்ந்த வபபணி சென்னிமேற் கொண்டு
குடிதங் கரங்க ளஞ்சலி கொண்டு தொழுந்தொறும் புறவிடை கொண்டு
மாடுபே ரொளியின் வளருமம் பலத்தை வலங்கொண்டு வணங்கினர் போரது
மேடுவான் பணிய வயர்ந்த பொன் வரைபோ நிலையெழு கோபுரங் கடந்தீ (௧௦௮)

நின்றுகோ புரத்தை நிலமுறப் பணிந்து நெடுந்திரு வீதியை வணங்கி
மன்றலார் செல்வ மறுகிணா டேகி மன்னிய திருப்பதி யசனிற்
மென்றிசை வாயில் கடந்தமுன் போந்து சேட்படு திருவெஃகை யிறைஞ்சிக்
கொன்றை வார்சடையா னருளையே நினைவார் கொள்ளிடத் திருநதி கடந்தார். (கக0)

வேறு.

புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் புரிமுந்து லணிமார்ப்
ரறம்பயந்தா டிருமுலைப்பா லமுதுண்டு வளர்ந்தவர்தாம்
பிறந்தருளும் பெரும்பேறு பெற்றதென முற்றுலகிற்
சிறந்தபுகழ்க் கழுமலமாந் திருப்பதியைச் சென்றணைந்தார். (கக1)

பள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்த பெரும்புகலி
புள்ளுநான் மிதியேனென் றுரெல்லைப் புறம்வணங்கி
வள்ளலார் வலமாக வரும்பொழுதின் மங்கையிடங்
கொள்ளுமால் விடையானு மெதிர்காட்சி கொடுத்தருள. (கக2)

மண்டியபே ரன்பினால் வன்றெண்டர் நின்றிறைஞ்சித்
தெண்டிரைவே லையின் மிதந்த திருத்தோணி புரத்தாரைக்
கண்டுகொண்டேன் கயிலையினில் கீற்றிருந்த படியென்று
பண்டருயின் னிசைபயின் திருப்பதிகம் பாடினார். (கக3)

இருக்கோல மிடம்பெருமா நெதிரின்று மெழுந்தருள
வெருக்கோளுந் தநூங்க வாருர்மேற் செலவிரும்பிப்
பெருக்கோதஞ் சூழ்புறவப் பெரும்பதியை வணங்கிப்போய்த்
திருக்கோலக் காவணங்கிச் செந்தமிழ்மா லைகள் பாடி. (கக4)

தேனார்க்கு மலர்ச்சோலைத் திருப்புன்கூர் நம்பர்பா
லாண்பே ரன்புமிக வடியடைந்து தமிழ்பாடி
மானார்க்கும் கரதலத்தார் மகிழ்ந்தவிடம் பலவணங்கிக்
கானார்க்கு மலர்த்தடஞ் சூழ் காவிரியின் கரையணைந்தார். (கக5)

வம்புலா மலரலைய மணிகொழித்து வந்திழியும்
பைம்பொன்வார் கரைப்பொன்னிப் பயிற்ர்த்தம் படிந்தாடித்
தம்பிரான் மயிலாடு துறைவணங்கித் தாவில்சீ
ரம்பர்மா காளத்தி னமர்த்தபிரா னடிபணிந்தார். (கக6)

மின்னர்செஞ் சடையண்ணல் விரும்புதிருப் புகலூரை
முன்னாகப் பணிந்தேத்தி முதல்வன் னருணினைந்து
பொன்னாரு முத்தரியம் புரிமுந்து லணிமார்பர்
தென்னாவு லூராளி திருவாரூர் சென்றணைந்தார். (கக7)

தேராரு நெடுவீதித் திருவாரூர் வாழ்வாருக்
காராத காதலினம் மாநூர னுமழைக்க
வாராநின் ருனவனை மகிழ்ந்தெதிர்கொள் வீரென்று
நீராருஞ் சடைமுடிமே னிலவணிந்தா ருள்செய்தார். (கக8)

தம்பிரா னருள்செய்யத் திருத்தொண்ட ரதுசாற்றி
யெம்பிரா னாராடா னிருந்தபரி சிதவானு
னம்பிரா னாராவா ரவரன்றே யெனுநலத்தா
னும்பர்நா டிழிந்ததென வெதிர்கொள்ள வுடனெழுந்தார். (கக9)

மானிகைகண் மண்டபங்கண் மருங்குபெருங் கொடிநெருங்கத்
தானினெடுந் தோரணமுந் தழைக்கமுருங் குழைத்தொடையு
நீனிலைய நதலிகளு நிறைந்தபசும் பொற்றசம்பு
மோளினெடு மணிவிளக்கு முயர்வாயி ரொறுநிரைத்தார்.

(௧௨௦)

சோதிமணி வேதிகைக நேறுஞ்சார் தணிரீவித்
கோதில்பொரி பொற்கண்ணங் குளிர் தரள மணிபரப்பித்
தாதிவர்பூந் தொடைமாலைத் தண்பந்தர் களுஞ்சமைத்து
வீதிகணுண் டிகளடங்க விரைப்பணிநீர் மிசைவிட்டார்.

(௧௨௧)

மனிகலகி தம்பாட மழைநிகர்து ரியமுழங்கச்
செங்கயற்கண் முற்றிழையார் தெற்றிதொறு நடம்பயில்
நங்களபிரான் நிருவாரூர் நகர்வாழ்வார் நம்பியைமுன்
டொங்கெயினீ டிருவாயிற் புறமுறவந் தெதிர்கொண்டார்.

(௧௨௨)

வேறு.

வந்தெதிர் கொண்டு வணங்குவார்முன் வன்றெண்டரஞ்சலி கூப்பிவந்து
சிறந்த களிப்புற வீதியூடு செல்வார் திருத்தொண்டர் தம்மைநோக்கி
பெந்தை யிருப்பது மாநூரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீரென்னுஞ்
சந்த விசைப்பதி கங்கன்பாடித் தம்பெரு மானநிரு வாயில்சார்ந்தார்.

(௧௨௩)

வானுந் நீடிரு வாயினோக்கி மண்ணுற வைந்துறுப் பால்வணங்கித்
தேனிறை கற்பக வாசமாலைத் தேவா சிரியன் ரொழுகிறைஞ்சி
யுறு முயிரு முருக்குமன்பா லுச்சிசு வித்தசெங் கைகளோடுந்
தூநதுங் கொன்றையன் மூலட்டானஞ் சூழ்திரு மானிகை வாயில் புக்கார்.

(௧௨௪)

புற்றிடங் கொண்ட புராதனனைப் பூங்கோயின் மேய பிரானையார்க்கும்
பற்றிட மாய பரம்பொருளைப் புரப்பதி பாகனைப் பங்கயத்தீர
ளந்தனை செய்ய வுருள்புரிந்த வண்ணலை மண்மிசை வீழ்ந்திறைஞ்சி
நற்றமிழ் நாவலர் கோனுடம்பா னன்மையின் தன்மையை மெயம்மை பெற்றான். ()

அன்பு பெருக வருகியுள்ள மலையவட் டாங்கபஞ் சாங்கமாந்
முன்பு முறைமையி னால்வணங்கி முடிவிலாக் காதன் முதிரவோங்கி
நன்புல னாகிய வைந்துமொன்றி நாபகன் சேவடி யெய்தப்பெற்ற
வின்பபெவர் எத்திடை மூழ்கினின்றே யின்னிசை வண்டமிழ் மாலேபாட..

(௧௨௫)

வாழிய மாமறைப் புற்றிடங்கொண் மன்னவ னாரூ ளாலோர்வாக்குத்
தோழமை யாக வுணக்குநம்மைத் தந்தன நாமுன்பு தொண்டுகொண்ட
வேள்வியி லன்றுநீ கொண்டகோல மென்றும் புனைந்துநின் வேட்கைநீர்
வாழிமண் மேல்வினை யாடுவாயென் றாரூர் கேட்க வெழுந்ததன்றே.

(௧௨௬)

கேட்க விரும்பிவன் ரெண்டரென்றுங் கேடிலா தானே யிறைஞ்சினின்றே
யாட்கொள வந்த மறையவனே யாரூ ரமர்ந்த வருமணியே
வாட்கயல் கொண்டகண் மங்கைபங்கா மற்றுள் பெரிய கருணையன்றே
நாட்கும லபபதந் தந்ததின்று நாயினே னைப்பொரு ளாகவென்றார்.

(௧௨௭)

என்று பலமுறை யால்வணங்கி யெய்திய வுள்ளக்க ளிப்பினோடும்
வென்றி யடல்விடை போனடந்து வீதி விடங்கப் பெருமான்முன்பு
சென்று தொழுது துதித்துவாழ்ந்து திருமானி கைவலஞ் செய்துபோந்தா
ரன்று முதலடி யார்களுள்ளார் தம்பிரான் ரோழரென் றேயறைந்தார்.

௨௬

மைவளர் கண்ட ருளிஞலே வண்டமிழ் நாவலர் தம்பெருமான்
சைவ விடங்கி னணிபுனைந்து சாந்தமு மாலையுந் தாருமாகி
மெய்வளர் கோலமெல் லாம்பொலிய மிக்க விழுத்தவ வேந்தரென்னத்
தெய்வ மணிப்புற்று ளாரைப்பாடித் தினைத்து மகிழ்வொடுஞ் செல்லாநின்றார். (கந௦)

வேறு.

இதற்குமு னெல்லை யில்லாத் திருநக ரிதனுள் வந்து
முதம்பெருங் கயிலை யாதி முதல்வர்தம் பங்கி னாட்குப்
பொதுச்சடிந் துரிமை செய்யும் பூங்குழற் சேடி மாரிற்
கதிர்த்தபூ ணேந்து கொங்கைக் கமலினி யவத ரித்தாள். (கநக)

சதிர்மணி பிறந்த தென்ன வுருத்திர கணிகை மாராம்
பதியிலார் குலத்திற் றோன்றிப் பரவையா ரென்னு நாமப
விதியுளி விளக்கத் தாலே மேதகு சான்றோ ரான்ற
மதியணி புனித னன்னுண் மங்கல வணியாற் சாத்தி. (கநஉ)

பரவினர் காப்புப் போற்றிப் பயில்பெருந் சுற்றந் திங்கள்
விரவிய பருவந் தோறும் விழாவணி யெடுப்ப மிக்கோர்
வரமலர் மங்கை யிங்கு வந்தன ளென்று சிந்தை
தரவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தளர்நடைப் பருவஞ் சேர்ந்தார். (கநங)

மானிளம் பிணையோ தெய்வ வளரிள முகையோ வாசத்
தேனிளம் பதமோ வேலைத் திரையிளம் பவள வல்லிக்
காணிளம் கொடியோ திங்கட் கதிரிளம் கொழுந்தோ காமன்
ருனிளம் பருவங் கற்குந் தனியினர் தனுவோ வென்ன. (கநச)

நாடுமின் பொற்பு வாய்ப்பு நாளுநாள் வளர்ந்துபொங்க
வாடுமென் கழங்கும் படுத்து மம்மணை யூச லின்ன
பாடுமின் னிசையுந் தங்கள் பனிமலை வல்லி பாதங்
கூடுமன் புருகப் பாடுங் கொள்கையோர் குறிப்புத் தோன்ற. (கநரு)

பிள்ளைமைப் பருவ மீதாம் பேதைமைப் பருவ நீங்கி
யளருதந் கமைந்த பொற்பா லறங்கன்மெய்த் தனங்க ளீட்டங்
கொள்ளமிக் குயர்வபோன்ற கொங்கைகோங் கரும்பை லீழ்ப்ப
வுள்ளமெய்த் தன்மை முன்னை யுண்மையுந் தோன்ற வுய்ப்பார். (கநக)

பாங்கியர் மருங்கு குழப் படரொளி மறுகு குழத்
தேங்கமழ் குழலின் வாசந் திசையெலாந் சென்று ஞுழ
வோங்குபூங் கோயி லுள்ளா ரொருவரை யன்பி னோடும்
பூங்குழல் வணங்க வென்றும் போதுவா ரொருநாட் போந்தார். (கநஎ)

அணிசிலம் படிகள் பார்வென் றடிப்படித் தனமென் றூர்ப்ப
மணிகிளர் காஞ்சி யல்குல் வரியர வுலகை வென்ற
துணிவுகொண் டார்ப்ப மஞ்சு சுரிசுழற் கழிய விண்ணும்
பணியுமென் றினவண் டார்ப்பப் பரவையார் போதும் போதில். (கநஅ)

புற்றிடம் விரும்பி னாரைப் போற்றினர் தொழுது செல்வார்
சுற்றிய பரிசு னங்கள் சூழவா னுடைய நம்பி
நற்பெரும் பாண்மை கூட்ட நகைபொதிந் திலங்கு செல்வாய்
விற்புரை ழுந்நின் லேற்கண் விளங்கிழை யவரைக் கண்டார். (கநக)

வேறு.

கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்றன் பெருவாழ்வோ
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ புயல்குமந்து
விற்குவனை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ
வற்புதமோ சிவனருளோ வறியேனென் தத்சயித்தார்.

(கச0)

ஓவியநான் முகனெழுத வொண்ணுமை யுள்ளத்தான்
மேவியதன் வருத்தமுற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ
மூவுலகின் பயனாகி மூன்றின்ற தெனநினைந்து
நாவலர்கா வலர்நின்றார் நடுநின்றார் படைமதனார்.

(கசக)

தண்டரள மணித்தோடுந் தகைத்தோடுந் கடைபிறழங்
கெண்டைநெடுங் கண்ணியப்பக் கிளரொளிப்பு ணுரவோனை
யண்டர்பிரான் நிருவருளா லயலதியா மனம்விரும்பப்
பண்டைவிதி கடைகூட்டப் பரவையா ருங்கண்டார்.

(கசஉ)

கண்கொள்ளாக் கவின்பொழிந்த திருமேனி கதிர்விரிப்ப
விண்கொள்ளாப் பேரொளியா நெதிர்நோக்கு மெல்லியலுக்
கெண்கொள்ளாக் காதலின்முன் பெய்தாத தொருவேட்கை
மண்கொள்ளா நாண்மடமச் சம்பயிர்ப்பை வலிந்தெழலும்.

(கசந)

முன்னேவந் தெதிர்ந்தோன்று முருகனே பெருகொளியாந்
நன்னேரின் மாரனே தார்மார்பின் விஞ்சையனே
மின்னேர்செஞ் சடையண்ணன் மெய்யருள்பெற் றுடையவனே
வென்னேயென் மனந்திரித்த விவன்யாரோ வெனநினைந்தார்.

(கசச)

அண்ணலவன் நன்மருங்கே யளவிற்றத் காதலினு
லுண்ணிறையுந் குணநான்கு மொருபுடைசாய்ந் தனவெனினும்
வண்ணமலர்க் கருங்கூந்தன் மடக்கொடியை வலிதாக்கிக்
கண்ணுதலைத் தொழுமன்பே கைக்கொண்டு செலவுப்ப.

(கசரு)

பாங்கோடிச் சிலைவளைத்துப் படையநங்கன் விடுபாணந்
தாங்கோலி யெம்மருங்குந் தடைசெய்ய மடவரலுந்
தேங்கோதை மலர்க்குமுன்மேற் சிறைவண்டு கலந்தார்ப்பப்
பூங்கோயி லமர்ந்தபிரான் பொற்கோயில் போய்ப்புகுந்தான்.

(கசக)

வன்றெண்ட ரதுகண்டென் மனங்கொண்ட மயிலியலி
னின்றெண்டைச் செங்கனிவா யிளங்கொடிதான் யாரென்ன
வன்றற்கு முன்னின்ற ரவநங்கை பரவையார்
சென்றும்பர் தரத்தார்க்குஞ் சேர்வரியா ரெனச்செப்ப.

(கசஎ)

பேர்பரவை பெண்மையினிற் பெரும்பரவை விரும்பல்து
லார்பரவை யணிதிகழு மணிமுதல லரும்பரவை
சேர்பரவை யாயினு டிருவருவின் மென்சாய
லேர்பரவை யிடைப்பட்ட வென்னுசை யெழுபரவை.

(கசஅ)

என்றினைய பல்வுநினைந் தெம்பெருமா னருள்வகையான்
முன்றோடர்ந்து வருங்காதன் முறைமையினுந் ரொட்குணடு
நன்றெனையாட் கொண்டவர்பா னண்ணுவனென் அன்மகிழ்ந்து
சென் னுடைய நம்பியம்போய்த் தேவர்பிரான் கோயில்பக.

(கசஆ)

பரவையார் வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி முன்னரே
புரவலனார் கோயிலினின் றொருமருங்கு புறப்பட்டார்
விரவுபெருங் காதலினான் மெல்லியலார் தமைவேண்டி
யரவினா ரம்புனைந்தா ரடிபணிந்தா ராரூரர்.

(கரு0)

ஆவ்வாறு பணிந்தேத்தி யணியாரூர் மணிப்புற்றின்
மைவாழந் திருமிடற்று வானவர்பா னின்றும்போந்
தெவ்வாறு சென்றாளென் னின்னுயிரா மன்னமெனச்
செவ்வாய்வெண் ணகைக்கொடியைத் தேடுவா ராயினார்.

(கரு1)

வேறு.

பாச மாமவினைப் பற்றறுப் பான்மிரு
மாசை மேலுமொ ராசை யளிப்பதோர்
தேசின் மன்னியென் சிந்தை மயக்கிய
வீச னாரா ளெந்நெறிச் சென்றதே.

(கரு2)

உம்பர் நாயகர் தங்கழ லீல்லது
நம்பு மாற்றி யேனை நடுக்குற
வம்பு மால்செய்து வல்லியி னொல்கியின்
றெம்பி ரானா ளெந்நெறிச் சென்றதே.

(கரு3)

பந்தம் வீடு தரும் பர மன்கழல்
சிந்தை யார்வுற வுன்னுமென் சிந்தையை
வந்து மால்செய்து மாணென வேவிழித்
தெந்தை யாரா ளெந்நெறிச் சென்றதே.

(கரு4)

என்று சாலவு மாற்றல ரென்னுயிர்
நின்ற தெங்கென நித்திலப் பூண்முலை
மன்றல் வார்குழல் வஞ்சியைத் தேடுவான்
சென்று தேவா சிரியனைச் சேர்ந்தபின்.

(கரு5)

காவி நேர்வருங் கண்ணியை நண்ணுவான்
யாவ ரோடு முரையியம் பாதிருந்
தாவி நல்குவ ராரூரை யாண்டவர்
பூவின் மங்கையைத் தந்தெனும் போழ்தினில்.

(கரு6)

நாட்டு நல்லிசை நாவலு ரன்சிந்தை
வேட்ட மின்னிடையின்னமு தத்தினைக்
காட்டு வேன்கட லைக்கடைந் தென்பபோற்
பூட்டு மேழ்பரித் தேரோன் கடல்புக.

(கரு7)

எய்து மென்பெடை யோடிரை தேர்ந்துண்டு
பொய்கை யிற்பகல் போக்கிய புள்ளினம்
வைகு சேக்கைகண் மேற்செல வந்தது
பையுண் மாலை தமியோர் பணிப்புற.

(கரு8)

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைய ருள்ளமும்
வஞ்ச மாக்கடம் வல்வினை யும்மர
னஞ்செ முத்து முணரா வறிவினோர்
நெஞ்சு மென்ன விருண்டது நீண்டவான்.

(கரு9)

மறுவில் சிந்தைவன் றெண்டர் வருந்தினு
விறும ருங்குலார்க் கியார்பிழைப் பாரென்று
நறும லர்க்கங்கு னங்கைமுன் கொண்டபுன்
முறுவ லென்னை முகிழ்த்தது வெண்ணிலா.

(கக௦)

அரந்தை செய்வார்க் கழுங்கித்தம் மாருயிர்
வரன்கை தீண்ட மலர்குல மாதர்போற்
பரந்த வெம்பகற் கொல்கிப் பனிமதிக்
கரங்க டுண்டி வலர்ந்த கயிரவம்.

(கக௧)

தோற்று மன்னுயிர் கட்கெலாந் தாய்மையே
சாற்று மின்பமுந் தண்மையுந் தந்துபோ
யாற்ற வண்டமெ லாம்பரந் தண்ணல்வெண்
ணீற்றின் பேரொளி போன்றது நீணிலா.

(கக௨)

வாவி புள்ளொலி மாறிய மாலையி
னுவ லாரரு நங்கை பரவையாம்
பாவை தந்த படர்பெருங் காதலு
மாவி சூழ்ந்த தனிமையு மாயினார்.

(கக௩)

தந்தி ருக்கண் ணெரிதழ் விற்பட்டி
வெந்த காமன் வெளியே யுருச்செய்து
வந்தென் முன்னின்று வாளி தொடுப்பதே
யெந்தை யாரரு ளிவ்வண்ண மோவென்பார்.

(கக௪)

ஆர்த்தி கண்டுமென் மேனின் றழற்கதிர்
ஆர்ப்ப தேயெனைத் தொண்டுகொண் டாண்டவர்
நீர்த்த ரங்க றெடுங்கங்கை நீண்முடிச்
சாத்தும் வெண்மதி போன்றிலை தண்மதி.

(கக௫)

அடுத்து மேன்மே லலைத்தெழு மாழியே
தடுத்து முன்னெனை யாண்டவர் தாமுணக்
கடுத்த நஞ்சுன் றரங்க கரங்களா
லெடுத்து நீட்டி யென்னையின் றென்செயாய்.

(கக௬)

பிறந்த தெங்கள் பிரான்மல யத்திடைச்
சிறந்த னைந்தது தெய்வநீர் நாட்டினிற்
புறம்ப னைத்தடம் பொங்கழல் வீசிட
மறம்ப யின்றதெந் கோதமிழ் மாருதம்.

(கக௭)

இன்ன தன்மைய பின்னு மியம்புவான்
மன்னு காதல னாகிய வள்ளல்பாற்
றன்ன ரும்பெற நெஞ்சு தயங்கப்போ
மன்ன மன்னவன் செய்கை யறைகுவாம்.

(கக௮)

வேறு.

ஈங்கொண்ட மணிகண்டர் கழல்வணங்கிக் கணவனை முன்பெறு வாள்போல
ஈங்கொண்ட சேடியர்கள் புடைசூழ வெய்து பெருங் காதலோடுந்

ஈங்கொண்டு தளர்மருங்குற் பரவையும் வன்றெண்டர்பாற் றனித்துச் சென்ற
ஈங்கொண்டு வரும்பெரிய மயல்கொண்டு தன்மணி மாளிகையைச் சார்ந்தாள். ()

சேறடிமே னூபுரங்க ளறிந்தனபோற் சித்திதளவே யொலிப்ப முன்னர்
வேறொருவ ருடன்பேசான் மெல்லவடி யொதுங்கிமா னிகையின் மேலா
லேறிமர கதத்துணைத் திலங்குமணி வேதிகையி னலங்கொள் பொற்கான்
மாறினமலர்ச் சேக்கைமிசை மணிநிலா முன்றின்மருங் கிருந்தாள் வந்து. (கஎ0)

ஆவ்வளவி லருகிருந்த சேடிதனை முகநோக்கி யாரு ராண்ட
மைவிரவு கண்டரைநாம் வணங்கப்போ மறுகெதிர்வந் தவரா ரென்ன
விவ்வுலகி லந்தணரா யிருவர்தே டொருவர்தா மெதிர்நின் றுண்ட
சைவமுதற் திருத்தொண்டர் தம்பிரான் றேழுநூர் நம்பி யென்றான். (கஎக)

என்றவுரை கேட்டலுமே யெம்பிரான் தமரேயோ வென்னு முன்னம்
வன்றெண்டர் பால்வைத்த மனக்காத ளளவின்றி வளர்த்துபொங்க
நின்றநிறை நான்முதலாம் குணங்களுட னீங்கவுயி ரொன்றுந் தாங்கி
மின்றயங்கு துண்ணிடையான் வெவ்வுயிர்த்து மெல்லனைமேல் வீழ்ந்த போது. (க)

ஆரவாறுஞ் சேறாட்டி யரும்பனிநீர் நறுந்திவலை யருகு வீசி
யீரவிளந் தளிர்குளிரப் படுத்துமட வார்செய்த விலையு மெல்லாம்
பேரமுலி னெய்சொரிந்தா லொத்தனமற் ததன்மீது சமிதை யென்ன
மாரணுந்தன் பெருஞ்சிலையின் வலிகாட்டி மலர்வாளி சொரிந்தான் வந்து. (கஎங)

மலரமளித் துயிலாற்றான் வருந்தென்றன் மருங்காற்றான் மங்குல் வானி
னிலையிழந் தழலாற்றா ணிறையாற்றும் பொறையாற்றா நீர்மை யோடுங்
கலவமயி லெனவெழுந்து கருங்குழலின் பரமாற்றாக் கைய ளாகி
யிலவவிதழச் செந்துவர்வாய நெகிழ்ந்தாற்றா மையின்வறிதே யின்ன சொன்னான். (க)

வேறு.

கந்தங் கமழ்மென் குழலீ ரிதுவென் கலைவாண் மதியங் கனல்வா னெனையிச்
சந்தின் தழலைப் பனிநீ ரளவித தடவுங் கொடியீர் தவிர்ந் தவிர்ந்
வந்திங் குலைவு நிலவும் விரையார் மலயா னிலமு மெரியாய வருமா
லந்தன் புனலு மரவும் விரவுஞ் சடையா னருள்பெற் றுடையா ரருளார். (கஎரு)

புலரும் படியன் திரவென் னளவும் பொறையு நிறையு மிறையுந் தரியா
வுலருந் தனமு மனமும் வினையே னொருவே னளவோ பெருவாழ் வுரையீர்
பலரும் புரியுந் துயர்தா னிதுவோ படைமன் மதனார் புடைநின் தகலா
ரலருந் நிலவு மலரு முடியா ரருள்பெற் றுடையா ரவரோ வறியார். (கஎச)

தேருங் கொடியு மிடையு மறுகிற் திருவா ருரார் நீரே யல்லா
லாரென் றுயர மறிவா ரடிகே ளடியே னயரும் படியோ விதுதா
னீரும் பிறையும் பொறிவா ளரவின் னிரையு நிரைவெண் டலையின் புடையே
பூருஞ் சடையீர் விடைமேல் வருவீ ருமதன் பிலர் போல் யானோ வுறுவேன். (கஎஎ)

என்றின் னனவே பலவும் புகலு மிருளா ரளகச் சுருளோ தியையும்
வன்றெண் டரையும் படிமேல் வரமுன் பருள்வா னருளும் வகையார் நினைவார்
சென்றும் பர்களும் பணியுஞ் செல்வத் திருவா ருர்வாழ் பெருமா னடிக
என்றந் கவர்மன் தலைநீர் செயுமென் தடியா ரறியும் படியா லருளி. (கஎஅ)

மன்னும் புகழ்நா வலர்கோன் மகிழ மங்கை பரவை தன்னைத் தந்தோ
மின்னவ் வகைநம் மடியா ரறியும் படியே யுரைசெய் தனமென் தருகிப்
பொன்னின் புரிபுன் சடையன் விடையன் பொருமா கரிய னுரிவை புனைவா
ன்னன்ந் நட்டையாள் பரவைக் கணிய தாரு ரன்பான் மனமென் தருள். (கஎஆ)

காமத் துயரிற் கவல்வார் நெஞ்சிற் கரையில் லிருந்நங் கங்குற் கழிபோம்
யாமத் திருநாம் புலரக் கதிரோ நெழுகா லுயில்வர் தடியார் கூடிச்
சேமத் துணையா மவர்பே ரருளைத் தொழுதே திருநா வலர்கோன் மகிழத்.
தாமத் குமுலாள் பரவைவதுவை தருநீர் மையினு னிகழச் செய்தார்.

(கஅ௦)

வேறு.

தென்னவ லூர்மன்னன் தேவர்பிரான் நிருவருளான்
மின்னுந் கொடிமருங்குற் பரவையெனும் மெல்லியநன்
பொன்னுரு முலையோங்குற் புணர்குவடே சார்வாகப்
பன்னாந் பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார்.

(கஅ௧)

தன்னையா னுடையபிரான் சரணா விந்தமலர்
சென்னியிலுஞ் சிந்தையிலு மலர்வித்துத் திருப்பதிதம்
பன்னுதமிழ்த் தொடைமாலை பலசாத்திப் பரவையெனு
மின்னிடையா னுடன்கூடி வினையாடிச் செல்கின்றார்.

(கஅ௨)

வேறு.

மாதுடன் கூட வைகி மாளிகை மருங்கு சோலை
போதலர் வாவி மாடு செய்குன்றின் புடையோர் தெற்றிச்
சேளத் தரளப் பீந்தர்ச் செழுந்தவி சிழிந்து தங்க
னாதர்பூங் கோயி னண்ணிக் கும்பிடும் விருப்பா னம்பி.

(கஅ௩)

அந்தரத் தமரர் போற்று மணிகிள ராடை சாத்திச்
சந்தனத் தளறு தோய்ந்த குங்குமக் கலவை சாத்திச்
சந்தரச் சுழியஞ் சாத்திச் சுடர்மணிக் கலன்கள் சாத்தி
யிந்திரத் திருவின் மேலா மெழின்மிக விளங்கித் தோன்ற.

(கஅ௪)

கையினிற் புனைபொற் செண்டுங் காதினி லிலங்கு தோடு
மெய்யினிற் றுவளு நூலு நெற்றியின் விளங்கு நீறு
மையனாக் கழுகிதாமென் றுயிழை மகளிர் போற்றச்
சைவமெய்த் திருவின் கோலம் தழைப்பவீ தியினைச் சார்ந்தார்.

(கஅ௫)

நாவலூர் வந்த சைவ நற்றவக் களிதே யென்று
மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர்க் கன்ப வென்றுந்
தாவிலிசீர்ப் பெருமை யாரூர் மறையவர் தலைவ வென்று
மேவின ரிரண்டு பாலும் வேறுவே ருகப் போற்ற.

(கஅ௬)

கைக்கடா குரங்கு கோழி சிவல்கவு தாரி பற்றிப்
பக்கமுன் போது வார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச் செல்ல
மிக்கபூம் பிடகை கொள்வோர் விரையடைப் பையோர் குழ
மைக்கருங் கண்ணி னூர்கண் மறுகநீண் மறுகில் வந்தார்.

(கஅ௭)

பொலங்கலப் புரவி பண்ணிப் போதுவார் பின்பு போத
விலங்கொளி வலயப் பொற்றோ ளிடையிடை மிடைந்து தொங்க
னலங்கிளர் நீழற் குழ நான்மறை முனிவ ரோடு
மலக்கலத் தோளி னுள்வந் தனைந்தன னண்ணல் கோயில்.

(கஅ௮)

கண்ணுதல் கோயிற் தேவா சிரியனாங் காவ ணத்து
விண்ணவ ரொழிய மண்மேன் மிக்கசீ ரடியார் கூடி
யெண்ணிலா ரிருந்த போதி லிவர்க்கியா னடியே னாகப்
பண்ணுநா னெந்நா ளென்று பரமர்தாள் பரவிச் சென்றார்.

(கஅ௯)

அடியவர்க் கடிய னாவே னென்னுமா தரவு கூரக்
கொடிநெடுங் கொற்ற வாயில் பணிந்துகை குவித்துப் புக்கார்
கடிகொள்புங் கொன்றை வேய்ந்தா ரவர்க்கெதிர் காணக் காட்டும்
படியெதிர் தோன்றி நிற்கப் பாதங்கள் பணிந்து பூண்டு.

(கக௭)

வேறு.

மன்பெ ருந்திரு மாமறை வண்டுஞ்ஞர்
தன்பர் சிந்தை யலர்ந்தசெந் தாமரை
நன்பெ ரும்பர மானந்த நன்மது
வென்ற ரத்து மளித்தெதிர் நின்றன.

(கக௮)

ஞால முய்ய நடமன்று ளாடின
கால னூயிர் மானக் கறுத்தன
மாலை தாழ்குமுன் மாமலை யாள்செங்கை
சீல மாக வருடச் சிவந்தன.

(கக௯)

நீதி மாதவர் நெஞ்சிற் பொலிந்தன
வேதி யாதவர் தம்மையே திப்பன
சோதி யாயெழுந் சோதியுட் சோதிய
வாதி மாலவன் காண வளவின.

(கக௯)

வேத வாரண மேல்கொண் டிருந்தன
பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டன
வேத மானவை தீர்க்க விசைந்தன
பூத நாதநின் புண்டரீ கப்பதம்.

(கக௯)

வேறு.

இன்னவா தேத்து நம்பிக் கேறுசே வகனார் தாழு
மந்நிலை யவர்தாம் வேகாடு மதனையே யருள வேண்டி
மன்னுசீ ரடியார் தங்கள் வழித்தொண்டை யுணர நல்குப்
பின்னையு மவர்க டங்கள் பெருமையை யருவிச் செய்வார்.

(கக௯)

பெருமையாற் றம்மை யொப்பார் பேணலா லெம்மைப் பெற்று
ரொருமையா லுலகை வெல்வா ருனமே லொன்று மில்லா
ரருமையா நிலையி னின்ற ரன்பினு லின்ப மார்வா
ரிருமையுங் கடந்து நின்ற ரிவரைநீ யடைவா யென்று.

(கக௯)

நாதனு ரருளிச் செய்ய நம்பியா ருரர் நானிங்
கேதந்தீர் நெறியைப் பெற்றே னென்றெதிர் வணங்கிப் போற்ற
நீதியா லவர்க டம்மைப் பணிந்துநீ நிறைசொன் மாலை
கோதிலா வாய்மை யாலே பாடுன வண்ணல் கூற.

(கக௯)

தன்னையா னுடைய நாதன் ருனருள் செய்யக் கேட்டுச்
சென்னியால் வணங்கி நின்ற திருமுனைப் பாடி நாட
ரின்னவா நின்ன பண்பென் தேத்துகே னிதற்கு யானார்
பன்னுபா மாலை பாடும் பரிசெனக் கருள்செய் யென்ன.

(கக௯)

வேறு.

தொல்லைமால் வரைபயந்த னாயாடன் நிருப்பாக
னல்லறீர்ந் துலகுய்ய மறையளித்த திருவாக்காற்
நிலைவா ழந்தனர்த மடியார்க்கு மடியேனென்
றெல்லையிலீண் புகழாரை யெடுத்திசைப்பா மொழியென்றார்.

(கக௯)

மன்னுதீர் வயலாநூர் மன்னவரை வன்றெண்டர்
சென்னியுற வடிவணங்கித் திருவருண்மேற் கொள்பொழுதின
முன்னமா லயனறியா முதலவர்தா மெழுந்தருள
வந்நிலைகண் டடியவர்பாற் சார்வதனுக் கணைகின்றார்.

(௨௦௦)

தூரத்தே திருக்கூட்டம் பலமுறையாற் றெழுதன்பு
சேரத்தாழ்ந் தெழுந்தருகு சென்றெய்தி நின்றழியா
வீரத்தா ரெல்லார்க்குந் தனித்தனிலே றடியேனென்
றார்வத்தாற் திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிக மருள்செய்தார்.

(௨௦௧)

தம்பெருமான் கொடுத்தமொழி முதலாகத் தமிழ்மாலைச்
செம்பொருளாற் திருத்தொண்டத் தொகையான திருப்பதிக
மும்பர்ப்பிரான் னுனருளு முணர்வுபெற வுலகேத்த
வெம்பெருமான் வன்றெண்டர் பாடியவ ரெதிர்பணிந்தார்.

(௨௦௨)

உம்பர்நா யகரடியார் பேருவகை தாமெய்த
நம்பியா ரூர்திருக் கூட்டத்தி னடுவணைந்தார்
தம்பிரான் ரேழரவர் தாமொழிந்த தமிழ்முமையே
யெம்பிரான் தழர்கடருத் தெர்ண்டேத்த னுதுகின்றேன்.

(௨௦௩)

தடுத்தாட்கொண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௪௬.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம், இத்தடுத்தாட்கொண்டபுராணம் ஒன்
ருனே முற்றுறுது, மேல்வரும் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் சேரமான்
பெருமானாயனார்புராணம் திருவெள்ளாணைச்சருக்கம் என்பவற்றாலும் கூறப்பட்டு
முற்றுப்பெறுதலால்; இந்நாயனாரது சரித்திரத்திற் குசனம் திருவெள்ளாணைச்சரு
க்கத் திறுதியிற் செய்யப்படும்.

திருமலைச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆசிரியர் சேக்கிழார்நாயனார், தாம் எடுத்துக்கொண்ட இப்புராணத்தில் முதற்
கண் வைத்த திருமலைச்சருக்கத்திலே, இப்பெரியபுராண வரலாற்றைத் திருமலைச் சிற
ப்பினாலும், தமிழ்நாட்டினுட் சிறந்த சோழமண்டலத்தினது சிறப்பைத் திருநாட்டுச்
சிறப்பினாலும், அத்திருநாட்டினுள் விளங்கும் திருவாரூர் என்னும் திருநகரத்தினது
சிறப்பை மணுநீதிகண்ட புராணத்தினாலும், அத்திருநகரத்தில் உள்ள சிவாலயத்தில்
இருக்கும் தேவாசிரியன் என்னும் ஆயிரக்கான்மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திரு
த்தொண்டரது திருக்கூட்டத்தினது சிறப்பைத் திருக்கூட்டச்சிறப்பினாலும், சுந்தரமூ
ர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்து சிவனாலே தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டுத் திருவா
ரூரை அடைந்து, அத்திருக்கூட்டத்தைத் தரிசனஞ்செய்து, திருத்தொண்டத்தொகை
செய்த வரலாற்றைத் தடுத்தாட்கொண்டபுராணத்தினாலும், அருளிச்செய்தார். இனி,
அத்திருத்தொண்டத்தொகையுள் அடங்கிய “தீலிலைவாழ்ந்தணர்” என்பது முதலிய
பதினொரு திருப்பாட்டுக்களுள்ளும் அந்தவந்தத் திருப்பாட்டின் கூறப்படும் அடியார்
களது சரித்திரங்களை, அந்தவந்தத் திருப்பாட்டின் முதற் சொற்றொடராற் பெயர்பெ
ற்ற சருக்கத்தாம் கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தில்லைவாழந்தணர்சருக்கம்

தில்லைவாழந்தணர்புராணம்.

ஆதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யானு மாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

(க)

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி
யற்புதக் கோல நீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்து ணின்று
பொற்புட னடஞ்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

(உ)

போற்றிநீ டில்லை வாழந் தணர்திறம் புகல லுற்றே
வீற்றினு னிறைந்த கோல நிருத்தலுக் குரிய தொண்டாம்
பேற்றினார் பெருமைக் கெல்லை யாயினார் பேணி வாழு
மாற்றினார் பெருகு மன்பா லடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார்.

(ங)

பொங்கிய திருவி னீடும் பொற்புடைப் பணிக ளேந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுந்
தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் தரும்பணித் தலைநின் றுய்த்தே
யங்கணர் கோயிலுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

(ச)

வருமுறை பெரிமூன் றேம்பி மன்னாயி ரருளான் மல்கத்
தருமமே பொருளாக் கொண்டு தத்துவ நெறியிற் செல்லு
மருமறை நான்கி னோடா தங்கமும் பயின்று வல்லார்
திருநடம் புரிவார்க் காளார் திருவினாற் சிறந்த சேரார்.

(ஊ)

மறுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா வொழுக்கம் பூண்டா
ரறுதொழி லாட்சி யாலே யருங்கலி நீக்கி யுள்ளா
ருறுவது நீற்றின் செல்வ மெனக்கொளு முள்ள மிக்கார்
பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார்.

(ஈ)

ஞானமே முதலா நான்கு நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்
தானமும் தவமும் வல்லார் தகுதியின் பகுதி சார்ந்தா
ருளமே லொன்று மில்லா ருலகெலாம் புகழ்ந்து போற்று
மானமும் பொறையுந் தாங்கி மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்.

(ஏ)

செம்மையாற் றணிந்த சிந்தைத் தெய்வவே தியர்க ளானார்
மும்மையா யிரவர் தாங்கள் போற்றிட முதல்வ னாரை
யிம்மையே பெற்று வாழ்வா ரினிப்பெறும் பேரென் தில்லார்
தம்மையே தமக்கொப் பாள நிலைமையாற் றலைமை சார்ந்தார்.

(ஐ)

இன்றிவர் பெருமை யெம்மா வியம்பலா மெல்லைத் தாமோ
தென்றமிழ்ப் பயனா யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாட
வன்றுவன் ரெண்டார் தம்மை யருளிய வாரா ரண்ணன்
முன்றிரு வாக்காற் கோத்த முதற்பொரு ளானு ரென்றால்.

(ஐ)

அகவிடத் துயர்ந்த தில்லை யந்தண ரகில மெல்லாம்
புகழ்திரு மறையோ ரென்றும் பொதுநடம் போற்றி வாழ்க
நிகழ்திரு நீலகண்டக் குயவனார் நீடு வாய்மை
திகழுமன் புடைய தெண்டர் செய்தவங் கூற ஹற்றும்.

(௧௦)

தில்லைவாழந்தணர்புராண முற்றிற்று

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩௩௬.

சு ச ன ம்.

க. சிதம்பரத்தினது மகிமை.

சாந்தோக்கியோபநிடதத்திலே “பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்தில் உள்ள தகரமாகிய புண்டரீக வீட்டினுள்ளே இருக்கும் ஆகாசம்” என்பது முதலாகத் தகரவித்தை கூறப்பட்டது. இங்கே ஆகாசம் என்றது பிரமமாகிய சிவத்தை என்க. புறத்தும், இவ்வாறே இப்பிரமாண்டம் பிரமபுரம் எனவும், இப்பிரமாண்டத்தினுள்ளே இருக்கும் தில்லைவனம் புண்டரீகவீடு எனவும், இத்தில்லைவனத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் சிவம் ஆகாசம் எனவும், கூறப்படும். இவ்வாகாசம் பூதாகாசம்போற் சடமாகாசு சித்தேயாம் ஆதலால், சிதம்பரமெனப்படும். இச்சிதம்பரம் எந்நாளும் நீக்கமின்றி விளங்கும் தானமாதலால், இத்தில்லையும் சிதம்பரம் எனப் பெயர்பெறும்.

இத்தகரவித்தையை உபாசிக்கும் முறைமை கைவல்லியோபநிடதத்தில் சிவனது தகரோபாசனாவிதிப்பிரகரணத்திலே “ஏகாந்தஸ்தானங்களிலே சுகாசனத்தில் இருந்து, சுத்தனாகி, நேராகிய கழுத்துத் தலை உடம்புகளை உடையனாய், அத்தியாச்சிரமஸ்தனாய், இந்திரியங்கள் ஆனைத்தையும் அடக்கி, பத்தியால் தனது ஆசிரியரை இறைஞ்சி, இருதயபுண்டரீகத்தைத் துகளற்ற சுத்தமாகக்கருதி, அதன் மத்தியத்திலே, தெளிவுடையவராய், சோகம் இல்லாதவராய், எண்ணப்படாதவராய், வெளிப்படாதவராய், அனந்தரூபராய், சிவனாய், அமிர்தராய், பிரமயோனியாய், தத்தமாய், ஆதிமத்தியாந்தவிஜினராய், ஏகராய், விபுவாய், சிதானந்தரூபராய், அருபராய், அம்புகராய், உமாசகாயராய், பரமேசுவரராய், பிரபுவாய், முக்கண்ணராய், நீலகண்டராய், பிரசாந்தராய், பூதயோனியாய், சமஸ்தசாட்சியாய் இருப்பவரைத் தியானித்து, (அதனால்) முனியாகி, இருளின்மேற்போவான். அவர் பிரமா; அவர் சிவன்; அவர் இந்திரன்; அவர் அழிவற்றவர்; மேலானவர்; சுவப்பிரகாசர்; அவரே விஷ்ணு; அவர் பிராணன்; அவர் காலன்; அக்கினி; அவர் சந்திரன்; அவரே இருந்ததும் இருப்பதுமாகிய எல்லாமானவர்; என்றும் உள்ளவர். அவரை அறிந்து, (அதனால்) மிருத்தியுவைக்கடப்பன். முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை.” என்று கூறப்பட்டது. இதனால், பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களோடு கூடிய சகல சகத்தும் சிவனது விபூதியே ஆதலால், சிவனே சருவோற்கிருஷ்டர் என்பது தெளிவுறுத்தப்பட்டமை காண்க. மிருத்தியு என்பது ஆணவமலம்; அது மிருகேந்திரத்திற்கண்டது.

மானவபுராணத்து ஆறாம் அத்தியாயத்தில் “முன்னே சத்திய பராயணனாகிய ஆசுவலாயன முனி பகவானும் பரமேஷ்டியுமாகிய செகந்தாதரை அடைந்து” என்றற்றொடக்கத்தால் ஆசுவலாயனர் வினாவினமைகூறி, அதற்குப் பரமேஷ்டிவேடகூதினமை சொல்லத்தொடங்கி, “எண்ணப்படாதவராய் வெளிப்படாதவராய்” என்

பது முதலாகக்கொண்டு விரிவாகச் சிவத்தியானப் பிரகாரத்தைக்காட்டி, “இப்படி முனியானவன், நேரேசாஷியாய், இருளைக்கடந்தவராய், பூதயோனியாய், புரப்பகை வராய் இருப்பவரைத் தியானித்து, தனது ஆத்தமவித்தையினில் முத்தி அடைவன். தியானிக்கப்படும் பொருளாகியவர் சாம்பசிவன்; சநாதநர்: பிரமாவின்னு முதலிய ரூபங்களாகக் கூறுபட்டாற் போலிருப்பார். அவர் பிரமா; அவர் சிவன்.” என்று தொடங்கி “அவரை அறிந்து மிருத்தியுவைக்கடப்பான். அவரைப் பிரத்தியகான் மாவாக அறியும் அறிவேயன்றி முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை.” என்னுந் துணையால் இந்தச் சுருதிப்பொருளே காட்டப்பட்டது. பிரமகீதையிலும் இப்பொருளே உணர்த்தப்பட்டது.

தாவரமாகிய அண்டமும் சங்கமமாகிய பிண்டமும் சமமாமாதலால், பிண்டமாகிய சரீரத்தில் இடைக்கும் பிங்கலைக்கும் நடுவிலுள்ள சுழுமுனாநாடியும், பிரமாண்டத்திலுள்ள இப்பரதகண்டத்தில் இலங்கைக்கும் இமயமலைக்கும் நடுவிலுள்ள தில்லையும், சுருணாநிதியாகிய சிவன் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்யும் ஸ்தானமாம். அது “வலங்கைமான் மழுவோன் போற்றும் வாளர வரசை நோக்கி—யலைந்திடும் பிண்டமண்ட மவைசம மாத லாலே—யிலங்கைநே ரிடைபோ மற்றை யிலங்குபின் கலையா நாடி—நலங்கிள ரிமய நேர்போ நடுவுபோஞ் சுழுனை நாடி.” “நாடரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர்போய்க்—கூடுமங் கதனின் மூலக் குதியுள ததற்குத் தென்னர்—மாடுறு மறைகள் காண மன்னும் பலமொன் றுண்டங்—காடுது மென்று மென்ற நென்னையா ளுடைய வையன்.” என்னுந் கோயிற்புராணச் செய்யுள்களாலும், “இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழுனைநாடி—யுடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றாய்—நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமங் வோசை போயங்—கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமம் பலமதாகும்.” “எண்டரு பூத மைந்து மெய்தியு நாடி மூன்று—மண்டல மூன்றுமாகி மன்னிய புணர்ப்பினாலே—பிண்டமு மண்ட மாறும்” பிரமனோ டைவ ராகக்—கண்டவர் நின்றவாறு மிரண்டினுங் காணலாகும்.” “ஆதலா லிந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுந்—தீதிலா மூல நாடிந் திகழ்சிவ லிங்க மேனி—மீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்—காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வோம்.” என்னுந் திருவாதவூரடிகள் புராணச் செய்யுள்களாலும், அறிக.

இத்திருநிருத்தமாவது பஞ்சகிருத்தியமேயாம். அது “இருவகை யிவைகடந்த வியல்புநம் மொளியா ஞான—வுருவமா னந்த மான வுயிரியாம் பெயரெமக்குப்—பரபதம் பரம ஞானம் பராப்பர மிலது காத்த—நிருமலி யிச்சை செய்தி திகழ்நடமாகு மன்றே.” என்று கோயிற்புராணத்திலும், “அந்தநன் னடமே தென்னி லைத் தொழி னடத்த லாகும்—பந்தம தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்—வந்துல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி—தந்தரு ளளிக்குந் தெய்வத் தலமுமத் தலமே யாகும்.” என்னுந் திருவாதவூரடிகள் புராணத்திலும், “ஐந்து—நலமிரு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னாதன்.” என்று சிவஞானசித்தியாரிலும், “தோற்றத் துடியதனிற் ரோயுந் திதியமைப்பிற்—சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார—மூற்றமா—யூன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுத்தி—நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.” “மரைய தனையுதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலஞ்—சாய வமுக்கியரு டானெடுத்து—நேயத்தா—லானந்த வாரிதியி லான்மாவைத் தானமுத்த—ருனெந்தை யார்பரதந் தான்.” என்று உண்மை விளக்கத்திலும், “மன்று ணிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க—நின்ற நிருத்த நிலைபோற்றி.” என்று போற்றிப்பட்டுறையிலும், “நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க நீன்று ணின்னிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ்செய்யும்.” என்று சிவப்

பிரகாசத்திலும் கூறியவாற்றுகாண்க. இந்நிருத்தத்தைத் தரிசித்தலால் வினாயகம் ஆனந்தம், “புனிக்கண் டவர்க்குப் புனலுறு மாபோம்—கனிக்ருந் திருக்கூத்துக் கண் டவர்க் கெல்லாந்—துனிக்ருங்கண் ணீருடன் சோருந்ரு சத்திரு—ஒளவிக்ருமக னந்த வமுதுறு முள்ளீத்தே.” என்னுந் திருமந்திரத்தாலும், “தினைத்தனை யுள்ள தோர் பூவினின்றே னுண்ணுதே—நினைத்தொதுங் காண்டொதும் பேசுந்தோறு மெப் போது—மனைத்தெலும் புண்ணெக வானந்தத் தேன்சொரியுந்—குனிப்புடை யானு க்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ.” என்னுந் திருவாசகத்தாலும், உணர்க.

2. தில்லைவாழ்ந்தணர்களது மகிமை.

இத்தனைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சிதம்பரஸ்தலத்தில், வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவர் என்பவர்களோடு, இத்தில்லைவாழ்ந்தணர் மூவாயிரரும், பராசத்தி யால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்தமாயாமயமாகிய கனகசபையின்கண்ணே பரம காருண் ணிய சமுத்திரமாகிய சிவன் செய்தருளும் ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்து பேரானந்தம் அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது; பிரமாவானவர் கங்காதீரத் தில் உள்ள அந்தர்வேதியிலே தாம் தொடங்கிய யாகத்தின்பொருட்டு, இச்சிதம்பரத் தில் வந்து, வியாக்கிரபாத முனிவரது அநுமதியினாலே இவர்களை அழைத்துக்கொ ண்டு போயினார். பின்பு அம்முனிவரது ஏவலினாலே, இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தி யானவன் அந்தர்வேதியிற்சென்று, இவ்வந்தணர் மூவாயிரரையும் வணங்கி, தேர்களில் ஏற்றி அழைத்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்தை அடைந்தார். உடனே இவர்கள் சிதம்பரத் துக்கு வடமேற்றிசையிலே தேர்களை நிறுத்தி, இப்பாலே வந்து, தங்களை எதிர்கொ ண்ட வியாக்கிரபாதமுனிவருக்குத் தங்களை எண்ணிக்காட்டினார்கள். அப்பொழுது, அம்மூவாயிரர்களுள், ஒருவரைக் காணாமல், இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தி மனந்திகை த்துநிற்ப; அடியார்க்கெனியராகிய பரமசிவன், தேவர்கள் முதலிய யாவருங்கேட்ப, இவ்விருடிகளெல்லாரும் எமக்கு ஒப்பாவர்கள்; *நாமும் இவ்விருடிகளுக்கு ஒப்பா வோம்; ஆதலால், நம்மை இவர்களுள் ஒருவராகக் கைக்கொள் என்று திருவாய்மலர் ந்தருளினார். இத்திருவாக்கைக்கேட்ட சக்கிரவர்த்தியானவர், சபாநாதரே இவ்விருடி களில் நாம் ஒருவரென்று சொல்லத்தக்க பெருமையையுடையுங்கள் இவர்கள் என்று மனம் நடுங்கி, இவர்களை நமஸ்கரித்தார். இவ்வந்தணர்கள் இத்திருவாக்கைக் கேட்ட வுடனே, மிக அஞ்சி, பூமியிலே தண்டாகாரமாய் வீழ்ந்து, மீள எழுந்து வாழ்வு பெற்று, உன்மத்தராகி, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, சுவாயி! சிறியேங்களை அகத்தடிமைக ளாகக் கொண்டருளும் என்று பிரார்த்தித்து, கூத்தாடினார்கள். இச்சரித்திரம் கோயிற் புராணத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வந்தணர்கள் வேதாகமங்களை விதிப்படி ஒதி, அவற்றின் உண்மைப்பொருளை ஐயந்திரிபந் உணர்ந்து, அவைகளில் விதித்தவழி வழுவாது ஒழுகும் மெய்யன்பர்கள் ஆதலால்; இவர்கள் தம்பால் வைத்த அன்பின் பெருமையையும், அவ்வன்புக்கு எளி வந்த தமது பெருங்கருணையையும், சருவான்மாக்களும் தெளிந்த தம்மேனும் தமதன் பர்களாகிய இவர்கள்மேனும் பத்திசெய்து முத்தி பெற்றுய்தற்பொருட்டே, நடேசர் இவ்வாறு அருளிச்செய்தார்.

௩. வேதவுணர்ச்சி.

வேதம் இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என நான்காம். அவற்றுள், இருக்குவே தம் இருபத்தொருசாகையும், யசர்வேதம் நூற்றொருசாகையும், சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாகையும், அதர்வவேதம் ஒன்பதுசாகையும் உடையனவாம். இவை அந்நபச்சுருதிவா கரு

க்கியம் பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் என இருபகுதிப்படும். அவற்றுள், அற்பச்சுருதிவாக்கியம் கர்மானுட்டானக்கிரமங்களைச் சொல்லும். பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் அத்தியான்மகருணத்தைச்சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்கும். வேதம் என்னுஞ்சொல் அறிதற்கருவி எனப் பொருள்படும். இவ்வேதத்துக்கு அங்கங்கள் சிட்டுசை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், சந்தோவிசிதி என ஆறும். அவற்றுள், சிட்டுசையாவது வேதத்தின் உச்சாரணலக்ஷணத்தை உணர்த்துவதாம். வியாகரணமாவது வேதத்தின் பதலக்ஷணத்தை விவரிப்பதாம். நிருத்தமாவது வேதத்தின் பதங்களுக்கு விவரணங்கூறுவதாம். சோதிடமாவது இலக்கினம், திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் முதலியவற்றால் வைதிககருமங்களுக்குக் காலம் அறிவிப்பதாம். கற்பமாவது ஆசுவலாயநீயம், போதாயநீயம், ஆபஸ்தம்பம் முதலிய சூத்திரரூபத்திருந்து, வைதிககருமங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறைமையைக் கற்பிப்பதாம். சந்தோவிசிதியாவது வேதத்தில் உக்தைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அக்ஷரசங்கியைக் கற்பிப்பதாம். இவ்வாறும் உணரக்கால்; வேதங்களை ஒதுதலும், அவற்றின்பொருளை உணர்த்தலும், அவைகளில் விதித்தவழி ஒழுகுதலும் ஏலாவாம். ஆதலால், இவை ஒருதலையாக உணர்த்தபாலனவாம்.

இத்தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் இவ்வேத வேதாங்கங்களை ஒதி உணர்ந்தோர்களென்பது இங்கே “அருமறை நான்கினோடா நங்கமும் பயின்று வல்லார்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. வேதங்களை ஒதி உணர்ந்தவழியும், அவற்றுள் விதித்த ஒழுக்கம் இவ்வழிப் பயனில்லை ஆதலால்; இவர்கள் அவ்வொழுக்கத்திற் சிறிதும் வருவாமே, இங்கே “வருமுறை யெரிமூன் றேம்பி மன்னுயி ருளான் மல்கத்—தருமமே பொருளாக் கொண்டு.” “மறுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா வொழுக்கம் பூண்டா—ரறு தொழி லாட்சி யாலே யருங்கலி நீக்கி யுள்ளார்.” “தானமுந் தவமும் வல்லார் தகுதியின் பகுதி சார்ந்தா—ருளமே லென்று மில்லா ருலகெலாம் புகழ்ந்து போற்று—மானமும் பொறையுந் தாங்கி மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்.” என்பனவற்றால் உணர்த்தப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தமுர்த்திராயனாரும் “கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே—செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலம்.” என்று அருளிச்செய்தார். ஒழுக்கம் இவ்வழி வேதம் ஒதலாற் பயனில்லையென்பது “மறப்பினு மோத்துக் கொளளாகும் பார்ப்பான்—பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.” என்னுந் திருக்குறளால் அறிக.

வேதங்களை ஒதியும், முனிவர்களது சாபத்தினாலே அவற்றின் மெய்ப்பொருட்டுணிவு பிறவாமைமால், சிவனையும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷங்களையும் இகழ்ந்து, பிறரைப் பரம்பொருளெனக்கொண்டு, ஊர்த்துவ புண்டரமுதலியன இடுவோரும், விபூதி ருத்திராக்ஷந்தரித்தும், விஷ்ணுமுதலிய பசுக்களைப் பசுபதியாகிய சிவனோடு சமமெனக்கொள்வோரும் ஆகிய புல்லறிவாளர்போலாகாமல்; இவ்வந்தணர்கள், சிவனொருவரே பரமபதி என்பதும் விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரித்துச் சிவனை வழிபடினன்னி முத்தி சித்தியா தென்பதமே வேதத்துணிவாமெனத் தெளிந்து, அச்சிவனையே வழிபடும் மெய்யன்பர்களுன்றிற். அது இங்கே “நீற்றினு னிறைந்த கோல நிருத்தனுக் குரிய தொண்டாம்—பேற்றினார் பெருமைக் கெல்லை யாயினார் பேணி வாழு—மாற்றினார் பெருகு மன்பா லடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார்.” “பொங்கிய திரு வினிடும் பொற்புடைப் பணிக் கேந்தி—மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுந்—தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் றகும்பணித் தலைநின் றீய்த்தே—யங்க ணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.” “திருநடம் புரிவார்க் காளார் கிருவினைத் திறந்த சீரார்” “உறுவது நீற்றின் செல்வ மெனக்கொரு முள்ள மிக்கார்—

பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார்” என்பனவற்றால் உணர்த்தப்பட்டது.

சு. சைவாகமவுணர்ச்சி.

ஆகமமானது காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்ருமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞாடம், முகவிம்பம், புரோந்தீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோத்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டாம். இவ்வாகமங்கள் மார்திரமெனவும், தந்திரம் எனவும், சித்தார்த்தம் எனவும் பெயர்பெறும். இவ்விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குக் கோடி கிரந்தமாக இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்களாம். இவை ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்கள் உடையனவாயிருக்கும். இவற்றுள் ஞானபாதம் பதிபசுபாசம் என்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தையும், யோகபாதம் பிராணையாம் முதலிய அங்கங்களோடும் கூடிய சிவயோகத்தையும், கிரியாபாதம் மந்திரங்களின் உத்தாரம் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபம் ஓமம் என்பனவற்றையும் சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிஷேகங்களையும், சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும், உபதேசிக்கும். ஆகமம் என்ப (பரமாத்மனின்னும்) வந்தது எனப் பொருள்படும். இன்னும், ஆ என்பது பாசுட எனவும், க என்பது பசு எனவும், ம என்பது பதி எனவும் பொருள்படுதலால், ஆகமம் என்பதற்குத் திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை உணர்த்தும் நூல் என்பதே சிறந்த பொருளென்க. ஆ என்பது சிவஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும், ம என்பது மலநாசமுமாம் ஆதலால்; ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசம்பண்ணி, சிவஞானத்தை உதிப்பித்து, மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல்பற்றி, ஆகமமெனப் பெயராயிற்றென்று கூறுதலும் ஒன்று. இவ்வாகமங்களுக்கு வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவான்மகம் ஈருகிய உபாகமங்கள் இருநூற்றேழாம்.

இவ்வந்தணர்கள் சிவதீக்ஷைபெற்று, சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்து, அவைகளால் உணர்த்தப்படும் நான்கு பாதங்களையும் அனுட்டிப்பவர்களாம். அது இங்கே ஞானமே முதலா நான்கு நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்.” என்பதனால் குறிப்பிச்சுப்பட்டது. சிவதீக்ஷை பெற்றமையும் சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்தமையும் இங்கே பெறப்பட்டில அன்றோவெனின், அறியாது கூறியை: ஞானமுதலிய நான்குபாதப் பகுப்பிலக்கணம் சிவாகமங்களினன்றிப் பெறப்படாமையால், ஞானமுதலிய நான்கும் உணர்ந்தோர்கள் எனவே, அவைகளை உணர்த்தும் சைவாகமங்களை ஒதினோர்கள் என்பதும், சிவதீக்ஷை பெற்ற பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாருமே சைவாகமத்துக்கு அதிகாரிகள் என்று சிவாகமம் செப்புதலால், சைவாகமங்களை ஒதினோர்கள் எனவே, அவ்வோதுகைக்குமுன் பெற்றபாலதாகிய சிவதீக்ஷை பெற்றோர்கள் என்பதும், தாமே பெறப்படும். இவர்கள் சிதம்பராலயத்திற் சிவாகம விதிப்படியே நித்யபூசை உற்சவம் முதலியன செய்தலானும், பரார்த்தலிங்கப்பிரதிஷ்டை, பரார்த்தபூசை, உற்சவம் முதலியனவற்றை விதிப்பன சிவாகமங்களேயன்றி வேதங்கள் மிருகிகளன்மையானும், இவர்கள் சிவாகமவுணர்ச்சியுடையார்களென்பதே சித்தம். சிவதீக்ஷைபெற்றே சிவாகமங்களை ஒதல்வேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணம். சுப்பிரபேதம். “இந்தச் சுத்த சைவாகமம் எல்லார்க்கும் கொடுக்கத்தக்கதுமன்று. விளக்கத்தகுதுமன்று: தீக்ஷை பெற்றவனும், நிலையுடையோனும், சிவபத்திமானும் இருப்பவனாகே விளக்கத்தக்கது. ஏனையோர்க்கு விளக்கல் குற்றம் எனப்படும்.” என்பதாம். அங்ஙனமாயினும், சிவாகமவிதிக்கு மாறுபட்டு, சிவதீக்ஷை பெறாமல் சிவாகமங்களை

ஓதினோர்கள் எனக் கொள்ளலாகாதோ எனில்; “தெரிந்து மிக்கார்” என்பது தெரிந்தமையால் மிக்கோர் எனப் பொருள்பட்டு, உண்டுபெய்திருந்தான் என்றும்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றலானும், இவர்கள் சிவாகமவிதிக்கு மறுதலைப்பட்டுச் சிவதீக்ஷையின்றிச் சிவாகமங்களை ஓதி உணர்ந்தார்கள் எனக் கொனில், அவ்வுணர்ச்சியால் இவர்கட்கு மேன்மை கூறுதல் கூடாமையாலும், அது பொருந்தாதின்க. இன்னும், இவர்கள் சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை, ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றோர்கள் எனவும், மூலாகமங்களையும் உபாகமங்களையும் ஓதி உணர்ந்தோர்கள் எனவும், சிவரகசியத்து நவமாமுச்சித்தில் இருபத்தெந்தாம் அத்தியாயத்திலும் சிதம்பரமான்மியத்திலும் கூறப்படுதலால்; யாம் கூறியதே பொருத்தம். சிவாகமத்தில் கூறிய தீக்ஷையின் உயர்ச்சி, வாயவ்யசங்கதையிலே “சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும் பாசம் மூன்றையும் தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீக்ஷையைத் தவிர வேறு யாதொரு ஆச்சிரமும் இவ்வுகைத்திலே மாந்தருக்கு மேன்மை அன்று: ஆதலால், தீக்ஷையினூற்றான் மோக்ஷம்: ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக் கருமங்களினாலும் மோக்ஷம் இல்லை. அத்துவசுத்தியின்றி முத்தியை விரும்பும் மனிதர் கோலின்றி நடக்கத்தொடங்கிய குருடர்போல்வர்; தோணி இன்றிக் கடலைக் கடக்க விரும்பினவர்போல்வர்.” என்று கூறுமாற்றால் அறிக. இனிச் சைவாகமப் பெருமை சிறிது கூறுவாம்.

ஆகமமென்பது ஆப்தவாக்கியம். ஆகமங்கள் வெளிகமம், வைதிகம், அத்தியான்மகம், அதிமார்க்கம், மாந்திரம் என ஐவகைப்படும். தற்காலத்திற் பயன்றருவது வெளிகமம்; காலாந்தரத்திற் பயன்றருவது வைதிகம்; ஆத்துமவிசாரவியற்கையது அத்தியான்மகம்; யோகவியற்கையது அதிமார்க்கம்; சிவஞானவியற்கையது மாந்திரம் எனப்படும். ஆவற்றுள், மாந்திரம், பிறநூல்களைப் பூருவபக்ஷமாகக் கீழ்ப்படுத்தி, மேற்பட்டு விளங்கும் காமிகம் முதலிய சைவாகமங்கள். ஆகமாந்தம் என்னும் ஞானபாதப்பகுதி யோகரூபநாமமாகிய சித்தாந்தம் என்னும் பெயரை உடையது. அது இரத்தினத்திரயத்திலே “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்; அவைக்கு வேறுஎவை பூருவபக்ஷங்கள்.” என்றும், காந்தத்திலே “இந்த எல்லையில் சிவன் வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்திலே சனகர் முதலிய முநீந்திரர்களுக்குத் திரிபதார்த்தங்களினாலே சம்மிதமாகியும் இரகசியமாகியும் ஆகமாந்தம் என்னும் பெயர்த்தாகியும் உள்ள சித்தாந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.” என்றும், காமிகத்திலே “இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என்பவை சிவனது மற்றை முகங்களிற் பிறந்தன; காமிகம் முதலிய சிவஞானம் ஊர்த்துவச் சுரோதோற்பவங்களாகி, மேன்முகத்திற் பிறந்தன. முன்கூறிய சகலநூல்களையும் பரமசிவன் பூர்வபக்ஷமாகச் சொன்னார்; அவற்றை எல்லாம் கீழ்ப்படுத்தி, பரமார்த்தமாகத் தவிரற்பாலனவும் கொள்ளற்பாலனவும் ஆகிய பொருள்களை நிச்சயிக்கும் சிவசித்தாந்தத்தைச் சொன்னார். சித்தாந்தமாவது காமிகம் முதலியனவாம். இதில் உயர்ந்தது பிறதொன்றும் இல்லை. இந்தச் சைவநூலே மூலமாம். சதுர்வேதங்களும் இதின்னரும் பிறந்தனவாம். சைவமே வைதிகம் எனப்படும்; வைதிகமே சைவம் எனவுமபடும். சைவமானது வைதிகத்தில் அடங்கியும் அடங்காமலும் இருக்கும். வைதிகமும் சைவத்திற்குழ்ந்தது: முனிவரே, அந்ருயினும், சைவம் வேதப்பொருளோடு ஒற்றுமையாய் இருத்தலால், வைதிகம் என்றும் வேதசாரம் என்றும் கூறப்படும். சிவப்பிரகாசமாகிய சிவஞானம் பரஞானமாம்; பசுபாசபதார்த்த போதகமாகிய வேதம் முதலியன அபரஞானமாம். இராத்நிரியில் மனிதரது

கண்ணும் பூனியின் கண்ணும் விலகணமாய் இருப்பதுபோல, இந்தப் பரஞானமும் அபரஞானமும் விலகணமாய் இருக்கும்.” என்றும், கூறுமாற்றால், அநிக. லௌகிகம் முதலிய ஐந்துசாஸ்திரங்களும் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையன. காமிகத்திலே “சித்தாந்தம் மந்திர தந்திரமாகும்: அதிமார்க்கம் அதனின்றும்ந்நது; அத்தியான்மகம் அதனிலுந்தாழ்ந்தது: அதிலும் தாழ்ந்தது வைதிகம்: வைதிகத்திலும் தாழ்ந்தது லௌகிகம்.” என்று சொல்லப்பட்டது.

சைவாகமங்கள் வைதிகவாக்கியம் ஆதலில் அப்பிரமாணங்கள் என்று சில மூடர் கூறுவர். “வேதாந்தநிஷ்டை பெற்றுக் களங்கமற்றஞானிகளும், எனது சிவாகமத்திலே தற்பரர்களாகி ஞானபாதத்திலே நிலைநின்றோரும் ஆகிய இருவகையோரும், பெறற்கரிய சாயுச்சியம் பெறுவார்கள். கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்த்தும் வேதாகமம் என்று பிரசித்தம்பெற்ற இரண்டு மார்க்கங்களிலும் நில்லாத பாவிசன் சாத்திரத்திற்கூறிய நால்வகைத் தண்டங்களாலும் தண்டிக்கற்பாலர்கள்.” என்னும் கார்த்தசம்பவ சிதம்பரமான்மியத்தில் சிவன் கூறிய பொருளை உடைய வியாசவாக்கியத்தினாலே, அது பேதைமையாம் எனமறுக்க.

சைவாகமங்களுக்கு வேதவாக்கியத்தன்மை எந்தநியாயத்தினாலே கூறியது? வேதப்பொருளுக்கு விருத்தத்தன்மையே வேதவாக்கியத்தன்மை எனில்; அப்போது வேதத்திலும், கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்த்தும் பூருவோத்தர காண்டங்கட்கு விருத்தத்தன்மை உண்மையால், அந்தப்பிரசங்கம் உண்டாம். அங்கே இலக்கணையால் தாம் கருதிய பொருளில் முடிவுபெறுமெனில், அது எங்கும் ஒக்கும். வேதத்தாக்குவேறாய் இருக்குந்தன்மையே வாக்கியத்தன்மை எனில், அப்போது மிருதிகளும் அப்பிரமாணம் எனக்கொள்ளப்படும். வேதத்தை மூலமாகக் கொள்ளாததன்மை எனில், அப்போது வேதத்துக்கும் வேதத்தை மூலமாகக்கொள்ளாத தன்மை உண்மையால், வேதத்துக்கே அப்பிரமாணணியப் பிரசங்கம் வரும். ஆதலால், வேதபிரமாணணியத்திலே “நித்தியத்துவமும் வேதத்தை மூலமாக உடைமையாதலும் முடிவல்ல; மற்றென்னெனில், ஆப்தவாக்கியத்துவமேயாம். வேதம் சுத்த சைவ சித்தாந்தம் என்பவை ஒருவாற்றால் ஒவ்வோரிடத்தில் விருத்தப்பொருளை உணர்த்துவனவாயினும், சாமானிய விசேஷத்தன்மையால் ஐக்கம் உள்ளனவாயேயிருக்கும். வியாகரணத்திலே, இகாரம் முதலியவற்றிற்கு ஆதேசமாக உயிர்வருவழி யகாரமுதலியனவரும் என்று பொதுச்சூத்திரத்தில் விதித்தவிதி சிலவிடத்து அகாரமுதலியவற்றிற்குச் சுவர்ணம் வரிற் நீர்க்கமாம் என்று சிறப்புச சூத்திரத்தால் விதிக்கப்பட்ட விதியினாலே வாதிக்கப்பட்டதாயினும், இருசூத்திரங்களுக்கும் அப்பிரமாணணியம் இல்லை. தருக்கசாஸ்திரத்திலும், பிரமைக்குக்கரணம் பிரமாணம் என்ற சாமானியவாக்கியத்தாற் பெறப்பட்ட பிரமாணத்தன்மையை உடைய அனுமானம் முதலியன சாக்காந் காரிப்பிரமைக்குக் கரணம் பிரத்தியக்ஷம் என்ற விசேஷ வாக்கியத்தால் வாதிக்கப்பட்டதாயினும், இருவாக்கியங்களுக்கும் அப்பிரமாணணியம் இல்லை. ஆதலின், வேதம் பொதுவாகவும் சிவாகமம் சிறப்பாகவும் இருத்தலால், இரண்டும் பிரமாணங்கள் என்றே துணியப்படும். ஆதலால் வேதவிசேஷமாய் இருத்தலால், அதற்கு வேதவாக்கியத்தன்மையும் இன்று. வேதவிசேஷம் என்று ஆலாசியமான்மியத்தும் சுட்பிரபேதத்தும் சொல்லப்பட்டது. மோககுரோத்தரத்திலே “புராணம் வேதங்களாகும், வேதங்கள் ஆகமங்களாகும், வாதிக்கப்படும். அவை சாமானியமும் விசேஷமும்: சைவமே மிருவிசேஷமாம்.” என்றும், விருத்தாசலமான்மியத்திலே “பரம

சிவனுடைய இந்தத் திருவுருவங்களை விருத்தாசலத்துள்ள ஈசாலயத்தின் மண்டபத் தானங்களிலே வைத்து, சிவாகமத்திற்சொல்லிய விசேஷமாரக்கங்களாலே பூசித் தான்.” என்றும், அருணாசலமான்மியத்திலே “சோனாசலத்தில் உயர்ந்த கேஷத்திரம் இல்லை; பஞ்சாக்ஷரத்தில் உயர்ந்த மந்திரம் இல்லை; மாகேச்சுரதருமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை; சிவாகமத்தில் உயர்ந்த சாஸ்திரம் இல்லை.” என்றும், வாயுவ்யியசுந் கிதையிலே “பிறநூல்களிற் கூறப்பட்டதெல்லாம் சிவாகமத்தில் இருக்கின்றது; சிவாகமத்திற் காணப்படாதது பிறதோர் இடத்திலும் இல்லை.” என்றும் சொல்லப்பட்டது.

அற்றேல், வியாகரணம் முதலியன வேதாங்கமாதலின், வேதமே பிரமாணம் ஆகமம் பிரமாணமன்றெனின்; அற்றன்று. யோகநுடி நாமத்தால் சிவாகமமே நால்வகைப் பிரமாணங்களாலும் முடிந்த ஆகமம் எனப்படுதலாலும், “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்.” என்று இரத்தினத்திரயத்திலே கூறப்படுதலாலும் அதுவே பிரமாணம்; வேதம் பிரமாணமன்று. அற்றேல், வேதமும் ஆகமம் சித்தாந்தம் என்னும் சத்தங்களாலே கௌணவிருத்தியாற் சொல்லப்படுமெனின், ஆகமமும் வேதசத்தத்தாலே கௌணவிருத்தியாற் சொல்லப்படுமென்று சமந்தியாமே. ஆதலால், சிவாகமமே முக்கியவிருத்தியால் ஆகமமெனவும் சித்தாந்தமெனவும் படுதலில், சருவோத்திருஷ்டப் பிரமாணமாமென்று சாதிக்கப்பட்டது. இருக்குவேத்திலும், இருக்குவேதசிரசிலும், யசர்வேதத்திலும், யசர்வேதசிரசிலும், சாமவேதத்திலும், சாமவேதசிரசிலும், ஒரோவிடத்தில் அதர்வவேதத்திலும் அதர்வவேதசிரசிலும், லௌகிகநூற்பொருளும், வைதிகநூற்பொருளும், அத்தியான்மகநூற்பொருளும், அதிமார்க்கநூற்பொருளும், யதோகிதமாக எவ்வாற்றானும் சொல்லப்பட்டன. அதர்வசிரசிலே மாந்திரநூற்பொருள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. சௌரசங்கிதையிலே “ஆகமத்தைப் பற்றிக்கொண்டன்றோ சில புராணங்கள் சிலசில இடங்களில் பிரத்தியட்சமாக வேதத்தக்கு விருத்தமாகிய பொருளைக் கூறுகின்றன.” என்று சொல்லியபடியே சைவாகமம் வேதவிரோதப்பொருள் கூறுதலும், சாமானிய வேதத்தைக்குறித்து விசேஷவேதமாயிருத்தலாலேயாம். விசேஷசாமானியங்கள் சிலவிடத்து விரோதப்பொருள் கூறினாலும், விருத்த சாத்திரமென்னுந் தோஷமும் வாகியத்தன்மையுஞ் சாற்றலாகாது. காமிகத்திலே “வேதம்முதலிய நூல்களெல்லாம் இரௌத்திரங்களாம்; சித்தாந்தமே சௌமியமாம்.” என்று கூறப்பட்டது. ஞானசித்தி முதலியவற்றிலே சாமானியசைவநூல்களும், அவற்றின் உபபேதங்களும் பூருவகாண்டமென்றும், காய்கம் முதலிய சைவசித்தாந்தங்களும் அவற்றின் உபபேதங்களாகிய பெளட்சரப் சருவஞானோத்தரம் முதலியனவும் உத்தரகாண்டம் என்றும் உணர்த்தப்பட்டது. சூதசங்கிதையிலே “பதினெண்புராணங்களையும் சத்தியவதியின் புத்திரர் செய்தார் காமிகம் முதலியவற்றைப் பரமசிவனே செயதார்.” என்று கூறுதலால், சிவாகமங்ளைச் சாக்ஷாத்தாகச் சிவனே செயதனர் என்று துணியப்பட்டது.

வேதநெறி வழுவிய மாந்தர்க்கே தந்திரங்கள் கூறப்பட்டன எனச் சில நூல்களிற் கூறியதென்னெயெனின்; ஆண்டுக் கூறியது வாமசோமலாகுன டைரவமுதலிய தந்திரங்களை அன்றிச் சிவசித்தாந்தத்தை அன்றென்க. அது அப்பதிக்கூறித் இயற்றிய சிவதத்துவ விவேக விருத்தியில் பலபிரமாணங்கொண்டு சாதிக்கப்பட்டது. கார்த்தியிலே “சிவன் அழிவற்ற தக்ஷிணமூர்த்தியாய்த் தோன்றி, ஆலமரத்தின் அடியிலே இருந்து, குற்றமில்லாத இவர்களை ஓதுவித்தார். இவர்கள் விதிப்படியே வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும் நடுநொள் வரையும் ஓதியும், சிவனது மாயையினாலே ஞானநிலைபெறுதவராயினர். அவர்கள் ஒருங்குகூடி, உமாபதியாகிய சிவனிடத்திற் கேட்ட.

விரும்பி, வெள்ளிமயமாகிய கைலாசத்தின்போய், தவஞ்செய்தார்கள். இந்த எல்லை யில் சிவன் வெள்ளியங்கைலாசமலையிலே சனகர் முதலிய முனிந்திரர்களுக்குத் திரிப தார்த்த சம்மிதமும் இரகசியமுமாகிய ஆகமாந்தம் என்னும் பெயரையுடைய சித்தார் தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.” என்றும், சைவபுராணத்திலே “பசுசாத்திரங் களைப் பற்றாதுவிட்டுச் சிவசாத்திரத்தைப் பற்றிப் பயிலும் பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் ஆசாரியராவாரென்று புகழப்படுவர். சிவாகமத்திற் கூறப் பட்ட ஞானமே ஞானமென்று சொல்லப்படும். அதுவே சிவனைப் பற்றின பெரியோரு ஁க்கு முத்திசாதனம்.”* என்றும், கூறுதலாலும்; சுவேதர் உபமன்னியு கிருஷ்ணர் அருச்சுனர் முதலியோர் சிவசித்தாந்தமார்க்கச் சிரவணசரணஞ் செய்தமையாலும், சிவசித்தாந்தம் வேதநெறிவழுவிய மாந்தர்க்குக் கூறியதென்பதே கூடாது. இன்னும், பிரமமீனாஞ்சைக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர் இயற்றிய பாஷ்யத்தில் “வேதசிவாகமங்க ளுக்குப் பேதங்காண்கின்றிலம்; வேதமே சிவாகமம்.” என்று கூறப்பட்டது. வேத ந்கள் சிலவிடத்துச் சிவசாத்திரப்பொருளைச் சிரசிலே தாங்கி இருத்தலால், “வேதமே சிவாகமம்.” என்று உபசரிக்கப்பட்டது. விரோதப்பொருள் மாத்திரமே தள்ளப்படு தலால், இவ்விரண்டற்கும் பெரும்பாலும் ஒற்றுமை உண்டாம். அப்படியே வேதம் முதலிய சகலசாத்திரங்களும் சிவாகமத்துக்கு விரோதமில்லாத வழியே பிரமாணங் களாகும். சிவாகமம் தனது பொருட்டன்மையால், மகாமாயையும் அதனிற்கேன் றிய சிவம் முதற்சுத்தவித்தை ஈருகிய காரியங்களும், மல மாயா கர்மங்களும், கலை முதற் பிருதிவி ஈரூயுள்ள காரியங்களும் ஆகிய அமிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியா பகமாம். வேதமுதலியன தம்பொருண்மையால், பிரகிருதிமுதல் பிருதிவி ஈரூயுள்ள காரியங்கள் மாத்திரமாகிய மிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியாப்பியங்களாம். அது பெளட்கரத்திலே “புருஷவாக்கியங்களாலே இருஷிவாக்கியமும் இருஷிகளாலே தெய்வவாக்கியமும், தேவராலே பிரமவாக்கியமும், பிரமாவாலே விஷ்ணுவாக்கி யமும், விஷ்ணுவியுலே உருத்திரவாக்கியமும், உருத்திரனாலே சிவவாக்கியமும், வாதிக்கப்படுவதில்லை. ஏனென்றால், ஒன்றிடுன்று மேன்மேலும் சிறந்தனவாம்; மேல் உள்ளனவற்றால் கீழுள்ளவைகளே வாதிக்கப்படல்கூண்டும். சிவசாஸ்திரத் துக்கு விரோதமில்லாமலே சகலசாஸ்திரங்களும் நிற்கும். ஆனால் மற்றைநூல்க ளுக்கு விரோதம் இல்லாமல் சிவசாஸ்திரம் இருக்கவேண்டிவதில்லை. ஏனெனில், சிவ சந்திரம் வியவஸ்தாபகம்: ஏனையனவியவஸ்தாப்பியம். ஆதலில், சிவதந்திரத்தால் வாதிக்கப்பட்டது பிரமாணமன்று.” என்றும், மிருகேந்திரத்திலே “மிதார்த்தத்தி லும் அமிதார்த்தத்துக்கு மேன்மை (உண்டென்பர் புலவோர்கள்.)” என்றும், கூறிய வாற்றல் உணர்க. இனிமையும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் இதில்லைவாழ்ந்தணர் மூவாயிரரும் தமக்குச் சிவகணநாதராய்த் தோன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணருக் கும் காட்டினார் என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணத்திற் சொல்லப்பட் டது. அந்நாயனார் “ஆடி னாய்நறு நெய்யொடு பாறயிர்” என்னுந் திருப்பதிகத்திலே “நீலத் தார்கரி யமிடற் றூர்நல்ல நெற்றி மேலுற்ற கண்ணி னூர்பற்று—குலத் தார் சுட லைப்பொடி நீறணி வார்சடையார்—சீலத் தார்தொழு தேத்துகிற் றம்பலஞ் சேர்த லாற்கழற் சேவடி கைதொழக்—கோலத் தாயரு ளாயுன காரணங் கூறுதுமே.” என் னுந் திருப்பாட்டிலே தாம் இவர்களைக் கண்டதன்மையைக் கூறி, இவர்கள் “தொழு தேத்துகிற் றம்பலம்” என்று அருளிச்செய்தார். இதனாலும், இவர்களது மகிமை தெளிப்படும். சிவானுபூதிமானாகிய சேக்கிழார் நாயனாரே “இன்றிவரீ பெருமை

பெயர்மாலியம் பலா மெல்லித் தாமோ—தென்றமிழ்ப் பயனா யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகை முன்பாட—வன்றுவன் ரெண்டர் தம்மை யருளிய வாகு ரண்ணன்—முன்றிரு வாக்கார் கோத்த முதற்பொரு ளானா ரென்றால்.” என்று திருவாய்மலர்ந், ருளிராயின்; புழுத்த நாயினுங் கடையனாகிய யானா இம்மகன்களது எண்ணிந்; பெருமையை விரித்துச்சொல்ல வல்லன்!

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், வேதாகமங்களையேனும் அவற்றின் வழிநூல சாட நூல்களையேனும் சற்குருமுகமாகக் கற்றல் கேட்டல் செய்யாதொழியில், பசுபதிய, கிய சிவனை உணர்ந்து மனம்வாக்குக் காயங்களினால் மெய்யன்போடும் அவரைவழிபட்டுப் பிறவிப்பிணிதீர்ந்து உய்தல் கூடாது என்பதும், கற்றல் கேட்டல் செய்தவழியும், சிவனை வழிபடாதொழியிற் பயனில்லை என்பதும் பெறப்படும். இத்தற்குப்பீரமணம்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். “கல்லார் நெஞ்சி—னில்லனீசன்—சொல்லா தாரோ—டல்லோ நாமே.” எ-ம். திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரம். “பின்னுவார் சடையான் தன்னைப் பிதற்றிலாப் பேதைமார்க—டுன்னுவார் நகர் தன்னுட் டொல்லினைதீர வேண்டின்—மன்னுவான் மறைக ளோதி வனத்தினுள் விளக்கொள் நேற்றி—யுன்னுவா ருள்ளத்துள்ளா னொற்றியூ ருடைய கோவே.” எ-ம் திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா. “கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக் கரைலாக் கருணைமா கடலை—மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்—செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத் திருவீழி மிழலைநீர் திருந்த—கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டெள்ளங் குளிரவென் கண்குளிர்த் தனவே.” எ-ம் திருக்குறள். “கற்றதன லாய பயனென்கொல் வாஷிவ—னற்று டொழாட ரெனின்.” எ-ம். வரும்.

திருநீலகண்டநாயனாபுராணம்.

வேதியர் தில்லை மூதூர் வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்
மாதொரு பாக நோக்கி மன்னுசிற மம்ப லத்தே
யாதிபு முடிவு மில்லா வற்புதத் தனிக்கூத் தாடு
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி வழிபடு நலத்தின் மிக்கார்.

(க)

பொய்கடிக் தறத்தின் வாழ்வார் புனற்சடை முடியார்க் கன்பர்
மெய்யடி யார்கட் கான பணிசெயும் விருப்பி னின்றார்
வையகம் போற்றுஞ் செய்கை மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்
சைவமெய்த் திருவின சார்வே பொருளெனச் சாரு நீரார்.

(உ)

அளவிலா மரபின் வாழ்க்கை மட்கல மமுதுக் காக்கி
வளரிளந் திங்கட் கண்ணி மன்றுளா ரடியார்க் கென்று
முளமகிழ் சிறப்பின் மல்க வேடாளித் தொழுகு நாளி
னினமையீ னுரவின்பத் துறையினி லெளிய ரானார்.

(ங)

அவர்தங்கண் மனைவி யாரு மருந்ததிக் கற்பின் மிக்கார்
புலனங்க ளுய்ய வையர் பொங்குநஞ் சுண்ண யாஞ்செய்
தவரின்று தடுத்த தென்னத் தகைந்துதான் றரித்த தென்று
சிவனெந்தை கண்டந் தன்னைத் திருநீல கண்ட மென்பார்.

(ச)

ஆனதங் கேள்வ ரங்கோர் பரத்தைபா லிணந்து நண்ண
மானமுன் பொருது வந்த ஓடலான் மனையின் வாழ்க்கை
யேனைய டெவல்லாஞ் செய்தே யுடனுறை விசையா ரானார்
தேவலர் கமலப் போதிற் திருவினு முருவின மிக்கார்.

(ஊ)

மூண்டவப் புலவி தீர்க்க வனபனா முனபு சென்று
பூண்டயங் கிளமென் சாயத் பொற்கொடி யணையார் தம்மை
வேண்டுவ விரந்து கூறி மெய்ப்புற வணையும் போதிற்
நீண்டிலீ ராயி னெம்மைத் திருநீல கண்ட மென்றார்.

(க)

கூதியார் நீலீகண்டத் தளவுதாங் கொண்ட வார்வம்
பேதியா வாண கேட்ட பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி
யேதிலார் போல நோக்கு யெம்மையென் றதனை மற்ரை
மாதாரர் தம்மை யென்றன் மனத்தினுந் தீண்டே னென்றார்.

(எ)

கற்புறு மனைவி யாருங் கணவனார்க் கான வெல்லாம்
பொற்புறு மெய்பு ருமற் பொருந்துவ போற்றிச் செய்ய
விற்புறம் பொழியா தங்க ணிருவரும் வேறு வைகி
யற்புறு புணர்ச்சி யின்மை யயலறி யாமை வாழ்ந்தார்.

(அ)

இளமையின் மிக்கு ளார்க ளிருவரு மறிய நின்ற
வளவில்லீ ராண போற்றி யாண்டுகள் பலவுஞ் செல்ல
வளமலி யிளமை நீங்கி வடிவுறு மூப்பு வந்து
தளர்வொடு சாய்ந்து மன்பு தம்பிரான் றிறத்துச் சாயார்.

(க)

இந்நெறி யொழுநு நாளி லெரிதளிர்த் தென்ன நீண்ட
மின்னொளிர் சடையோன் றுளுந் தொண்டரை விளக்கங் காண
நன்னெறி யிதுவா மென்று ஞாலத்தோர் விரும்பி யுய்யு
மந்நெறி காட்டு மாற்று லுருட்சிவ யோகி யாகி.

(க0)

வேறு.

கிளொடு கோவணஞ் சாத்திக் கேடிலா
வாள்விடு நீற்றொளி மலர்ந்த மேனிமேற்
ஞொளொடு மார்பிடைத் துவளு நூலுட
னீளொளி வளர்திரு முண்ட நெற்றியும்.

(கக)

நெடுஞ்சடை கரந்திட நெறித்த பம்பையும்
விடுங்கதிர் முறுவல்வெண் ணிலவு மேம்பட
விடும்பலிப் பாத்திர மேந்து கையராய்
நடந்துவேட் கோவர்தம் மனையி னண்ணினார்.

(கஉ)

நண்ணிய தவச்சிவ யோக நாதரைக்
கண்ணுற நோக்கிய காத லன்பர்தாம்
புண்ணியத் தொண்டரா மென்று போற்றிசெய்
தெண்ணிய வுலகையா லெதிர்கொண் டேத்தினார்.

(கங)

பிறைவளர் சடைமுடிப் பிராணத் தொண்டரென்
றுறையுளி லணைந்துபே ருவகை கூர்ந்திட
முறைமையின் வழிபட மொழிந்த பூசைக
ணிறைபெரு விருப்பொடு செய்து நின்றபின்.

(கச)

எம்பிரான் யான்செயும் பணியெ தென்றனர்
வம்புனா மலர்ச்சடை வள்ள றெண்டனா
ரும்பர்நா யகனுமீவ் வோடுன் பரல்லைத்து
நம்பிநீ தருகநாம் வேண்டும் போதென்று.

(கரு)

தன்னையொப் பரியது தலத்துத் தன்னுழைத்
துன்னிய யாவையுந் தூய்மை செய்வது
பொன்னினு மணியினும் போற்ற வேண்டுவ
தின்னதன் மையதிது வாங்கு நீயென.

(௧௬)

தொல்லைவேட் கோவர்தங் குலத்துட் டோன்றிய
மல்குசீர்த் தொண்டனார் வணங்கி வாங்கிக்கொண்
டொல்லையின் மணியிலோர் மருங்கு காப்புறு
மெல்லையில் வைத்துவர் திறையை யெய்தினார்.

(௧௭)

வைத்தபின் மறையவ ராகி வந்தரு
ணித்தனார் நீங்கிட நின்ற தொண்டரு
முய்த்துடன் போய்விடை கொண்டு மீண்டன
ரத்தர்தா மம்பல மணைய மேவினார்.

(௧௮)

வேறு.

சாலநாட் கழிந்த பின்பு தலைவனார் தாமுன் வைத்த
கோலமா ரோடு தன்னைக் குறியிடத் தகலப் போக்கிச்
சீலமார் கொள்கை யென்றுத் திருந்துவேட் கோவர் தம்பால்
வாலிதா நிலைமை காட்ட முன்புபோன் மனையில் வந்தார்.

(௧௯)

வந்தபின் றெண்ட னொரு மெதிர்வழி பாடு செய்து
சிற்தைசெய் தருளிற் றெங்கள் செய்தவ மென்று நிற்ப
முந்தைநா ளுன்பால் வைத்த மொய்யொளி விளங்கு மோடு
தந்துநில் லென்று னெல்லாந் தான்வைத்து வாங்க வல்லான்.

(௨௦)

என்றவர் விரைந்து கூற விரந்தவ ரீந்த வோடு
சென்றுமுன் கொணர்வான் புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நோக்கி
நின்றவர் தம்மைக் கேட்டார் நேடியுங் காணார் மாயை
யொன்றுமங் கறிந்தி லார்தா முரைப்பதொன் றின்றி நின்றார்.

(௨௧)

மறையவ னாகி நின்ற மலைமகள
முறையுளிற் புக்கு நின்ற வொருபெருந் தொண்டர் கேட்ப
விறையிலிங் கெய்தப் புக்காய் தாழ்த்ததென் னென்ன வந்து
கறைமறை மிடற்றி னானைக் கைதொழு துரைக்க லுற்றார்.

(௨௨)

இழையணி முந்துன் மார்பி னெந்தைநீர் தந்து போன
விழைதரு மோடு வைத்த வேறிடந் தேடிக்க காணேன்
பழையமற் றதனி னல்ல பாத்திரந் தருவன் கொண்டிப்
பிழையினைப் பொறுக்க வேண்டும் பெருமவென் றிறைஞ்சி நின்றார்.

(௨௩)

சென்னியால் வணங்கிச் சொன்ன தொண்டரைச் செயிர்ந்து நோக்கி
யென்னிதி மொழிந்த வாரீ யான்வைத்த மண்ணே டன்றிப்
பொன்னினு லமைத்துத் தந்தா யாயினுங் கொள்ளேன் போற்ற
முன்னநான் வைத்த வோடே கொண்டிவா வென்றான் முன்னேன்.

(௨௪)

கேடிலாப் பெரியோ யென்பால் வைத்து கெடுதலாலே
நாடியுங் காணேன் வேறு நல்லதோ ரோடு சால
நீடுசெல் வதுதா னென்று தருகின்றே னெனவுங் கொள்ளா
துடிநின் றிரைத்த தென்ற னுணர்வெலா மொழித்த தென்ன.

(௨௫)

ஆவதெ னுன்பால் வைத்த வடைக்கலப் பொருளை வெளவிப்
பாவகம் பலவுஞ் செய்து பழிக்குநீ யொன்று நாண
யாவரும் காண வுண்ணை வளைத்துநான் கொண்டே யன்றிப்
போவதுஞ் செய்யே னென்றான் புண்ணியப் பொருளாய் நின்றான். (௨௬)

வளத்தினுள் மிக்க வோடு வெளவினே னல்லே னெல்லை
யுளத்தினுங் களவி லாமைக் கென்செய்கே னுரையு மென்னக்
களத்துநஞ் சொளித்து நின்றான் காதலன் மகனைப் பற்றிக்
குளத்தினின் மூழ்கிப்போவென் தருளினுன் கொடுமை யில்லான். (௨௭)

ஐயாநீ ரருளிச் செய்த வண்ணம்யான் செய்வ தற்குப்
பொய்யில்லீர்ப் புதல்வ னில்லை யென்செய்கேன் புகலு மென்ன
மையறு*சிறப்பின் மிக்க மனையவ டன்னைப் பற்றி
மொய்யலர் வாவி புக்கு மூழ்குவா யெனமொ ழிந்தார். (௨௮)

வேறு.

கங்கைநதி கரந்தசடை கரந்தருளி யெதிரின்று
வெங்கண்விடை யவரருள வேட்கோவ ருரைசெய்வா
ரெங்கனிலோர் சபதத்தா லுடன்மூழ்க விசைவில்லை
பொங்குபுனல் யான்மூழ்கித் தருகின்றேன் போதுமென. (௨௯)

தந்ததுமூன் றுராதே கொள்ளாமைக் குன்மனைவி
யந்தனரிச்செங் கைப்பற்றி யலைப்புனலின் மூழ்காதே
சிற்தைவலித் திருக்கின்றாய் தில்லைவா முந்தணர்சன்
வந்திருந்த பேரவையின் மன்னுவன்யா னெனச்சென்றார். (௩௦)

நல்லொழுக்கந் தலைநின்றார் நான்மறையின் றுறைபோனார்
தில்லைவா முந்தணர்கள் வந்திருந்த திருந்தவையி
னெல்லையிலான் முன்செல்ல விருந்தொண்ட ரவர்தாமு
மல்குபெருங் காதலினால் வழக்கின்மே விட்டணந்தார். (௩௧)

அந்தணு மெந்தைபிரா னருமறையோர் முன்பகர்வா
னந்தவேட் கோவன்பால் யாணவைத்த பாத்திரத்தைத்
தந்தொழியான் கெடுத்தானேற் றன்மனைவி கைப்பற்றி
வந்துமூழ் கியுந்தாரான் வலிசெய்கின் றுனென்றார். (௩௨)

நறைகமழுஞ் சடைமுடியு நாற்றேருந் முக்கண்ணுங்
கறைமருவுந் திருமிடறுங் கரந்தருளி யெழுந்தருளு
மறையவனித் திறமொழிப மாமறையோ ருரைசெய்வார்
நிறையுடைய வேட்கோவர் நீர்மொழியும் புகுந்தகென். (௩௩)

நீனிதியா மிதுவென்று நின்றவிவர் தருமோடு
பேணிநான் வைத்தவிடம் பெயர்ந்துகரந் ததுகாணென்
புண்ணிதான் மணிமார்பீர் புகுந்தபரி கிதுவென்று
சேனிடையுந் தீங்கடையாத் திருத்தொண்ட ருரைசெய்தார். (௩௪)

வேறு.

திருவுடை யந்த னுளர் செப்புலார் திகழ்ந்த நீற்றி
ஊருவுடை யவீர்தாம் வைத்த வோட்டினைக் கெடுத்தீ ரானாற்
தருமிவர் குளத்தின் மூழ்கித் தருகுவென் றுரைத்தா ராகின்
மருவிய மனைவி யோடு மூழ்குதல் வழக்கே யென்றார். (௩௫)

அருந்தவத் தொண்டர் தாம மந்தணர் மொழியைக் கேட்டுத்
திருந்திய மனைவி யாரைத் தீண்டாமை செப்ப மாட்டார்
பொருந்திய வகையான் மூழ்கித் தருகின்றேன் போது மென்று
பெருந்தவ முனிவ ரோடும் பெயர்ந்துதம் மனையைச் சார்ந்தார்.

(௩௧)

மனைவியார் தம்மைக் கொண்டு மறைச்சிவ யோகி யார்முன்
சினவிடைப் பாகர் மேவுந் திருப்புலீச் சுரத்து முன்னர்
நனைமலர்ச் சோலை வாவி நண்ணித்தம் முன்மை காப்பார்
புனைமணி வேணுத் தண்டி னிருதலை பிடித்துப் புக்கார்.

(௩௨)

தண்டிரு தலையும் பற்றிப் புருமவர் தம்மை நோக்கி
வெண்டிரு நீற்று முண்ட வேதியர் மாகைத் தீண்டிக்
கொண்டிடன் மூழ்கி ரென்னக் கூடாமை பாரோர் கேட்கப்
பண்டுதஞ் செய்கை சொல்லி மூழ்கினார் பழுதி லாதார்.

(௩௩)

வாவிவின் மூழ்கி யேறுந் கணவரு மனைவி யாரு
மேவிய மூப்பு நீங்கி விருப்புறு மிளமை பெற்றுத்
தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிறப்பொடு பொழியுந் தெய்வப்
பூவின்மா மழையின் மீள மூழ்குவார் போன்று தோன்ற.

(௩௪)

அந்நிலை யவரைக் காணு மதிசயந் கண்டா ரெல்லா
முன்னிலை நின்ற வேத முதல்வரைக் கண்டா ரில்லை
யிந்நிலை யிருந்த வண்ண மென்னென மருண்டு நின்றார்
துன்னிய விசம்பி னூடு துணையுடன் விடைமேற் கண்டார்.

(௩௫)

கண்டனர் கைகளாரத் தொழுதனர் கலந்த காத்த
லண்டரு மேத்தி னூர்க் ளன்பர்தம் பெருமை நோக்கி
விண்டரும் பொலிவு காட்டி விடையின்மேல் வருவார் தம்மைத்
தொண்டரு மனைவி யாருந் தொழுதுடன் போற்றி நின்றார்.

(௩௬)

மன்றுளே திருக்கூத் தாடி யடியவர் மனைக டோறுஞ்
சென்றவர் நிலைமை காட்டுந் தேவர்க டேவர் தாமும்
வென்றவைம் புலனான் மிக்கீர் விருப்புட னிருக்க நம்பா
லென்றுமில் விளமை நீங்கா தென்றெழுந் தருளி னாரே.

(௩௭)

விற்றுடைத் தொண்ட னாரும் வெண்ணகைச் செவ்வாய் மென்றோ
ளறலியந் கூந்த லாளா மனைவியு மருளி னூந்த
திற்றுடைச் செய்கை செய்து சிவலோக மதனை யெய்திப்
பெறலரு மிளமை பெற்றுப் பேரின்ப முற்று ரன்றே.

(௩௮)

அயலறி யாத வண்ண மண்ணலா ராணை யுய்த்த
மயலில்சீர்த் தொண்ட னாரை யானறி வகையால் வாழ்த்திப்
புயல்வளர் மாடநீடும் பூம்புகார் வணிகர் பொய்யில்
செயலியந் பகையார் செய்த திருத்தொண்டு செப்ப னுற்றேன்.

(௩௯)

திருநீலகண்டநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

சூ ச ன ம்.

—:~:—

பிறவிப் பணிதீர்ந்து உய்தற்குத் தடையாய் உள்ள காமமானது, எத்துணை பெரியோர்களாலும் நீக்குதற்கு அரியது. அது நினைப்பினும், காணினும், கேட்பினும் தள்ளினும், விஷமானது தலைக்கொண்டாற்போல எத்துணை நுண்ணறிவாளருடைய அறிவையும் கெடுக்கும் இயல்புடையது. அது கல்விபறிவொழுக்கங்களால் ஆன்ற பெரியோர்களுடைய உள்ளத்திலே தலைப்படினும்; அவ்வுள்ளமானது தான் செல்லத் தகுந்த இடம் இது எனவும், செல்லத் தகாத இடம் இது எனவும், ஆராய விடாது. அதுமேலிடும்பொழுது, குணமும் குலமும் ஒழுக்கமும் குன்றுதலையும், பழியும் பாவமும் விளைதலையும் சிறிதும் சிந்திக்கவிடாது. அக்காமமே கொலை களவு கள்ளுண்டல் முதலிய பாவங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய் உள்ளது. ஆதலால் அக்காமமே ஆன்மாக்களை நரகங்களிலே எண்ணிறந்தகாலம் வீழ்த்தி, வருத்தும் பெருங்கொடுமை யை உடையது. இதற்குப் பிரமாணம். கந்தபுராணம். “கண்டதோர் நவமே காமமேயென—வெண்டநூர் தீம்பொரு ளிருமைத் தென்பரா—லுண்டிழி யழிக்கு மொன் றுணர்வை யுள்ளமேற்—கொண்டிழி யுயிரையுங் கொல்லு மொன்றரோ.” எ-ம். “உள்ளினுஞ் சுட்டிடி முணர்வு கேள்வியிற்—கொள்ளினுஞ் சுட்டிடிந் குறுகி மற்றதைத்—தள்ளினுஞ் சுட்டிடிந் தன்மை யீதினாற்—கள்ளினுங் கொடியது காமத் தீயதே.” எ-ம். “சுட்டிதும் பிறவியும் வினைகள் யாவையுங்—காட்டிய தினையதோர் காம மாதலில்—வாட்டமில் புந்தியான் மற்றந் நோயினே—வீட்டின ரல்லரோ வீடு சேர்ந்துளார்.” எ-ம். “நெஞ்சினு நினைப்பரோ நினைந்து ளார்தமை—யெஞ்சிய துய ரிடை யீண்டை யுய்த்துமேல்—விஞ்சிய பவக்கடல் வீழ்த்து மாதலா—னஞ்சினுந் தீயது நலமில் காமமே.” எ-ம். “மண்ணாசை தன்னிற் பொருளாசையின் மாய வாழ் க்கைப்—பெண்ணாசை நீங்க லெளிதோ பெரியோர் தமக்கும்.” எ-ம். திருவிளையாடற்புராணம். “அணங்குநோ யெவர்க்குஞ் செய்யு மனங்களு லலைப்புண்டாவி—யுணங்கினு ருள்ளஞ் செல்லு மிடனறிந் தோடிச் செல்லா—குணங்குல னெழுக்கந் குன்றல் கொலைபழி பாவம் பாரா—விணங்குமின் னுயிர்க்கு மாங்கே யிறுதிவந் துறுவ தெண்ணு.” எ-ம். “கள்ளுண்டல் காமமென்ப கருத்தறை போக்குச் செய்வ—வெள்ளுண்ட காமம் போல வெண்ணினிற் காணிற் கேட்டிற்—றள்ளுண்ட விடத்தி னஞ்சந் தலைக்கொண்டா லென்ன வாங்கே—யுள்ளுண்ட வுணர்வு போக்கா துண்டபோ தழிக்குந் கள்ளுண்.” எ-ம். “காமமே கொலைகட் கெல்லாந் காரணங் கண்ணோ டாத—காமமே களவுக் கெல்லாந் காரணங் கூற்ற மஞ்சந்—காமமே கள்ளுண் டற்குந் காரண மாத லாலே—காமமே நரக பூமி காணியாக் கொடுப்ப தென் றுண்.” எ-ம். நாலடியார். “அம்பு மறலு மவிர்கதிர் ஞாயிறும்—வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுமீம்—வெம்பிக்—கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காம—மவற்றினு மஞ்சப் படும்.” எ-ம். “ஊரு ளெழுந்த வருகெழு செந்திக்கு—நீருட் குளித்த முயலாகு—நீருட்—குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி—யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமீ” எ-ம். நீதிசாரம். “ஊரு ரெனும்வனத்தி லொள்வேற்கண் மாதரெனும்—கூருர் விடமுட் குழாமுண்டு—சீருர்—விரத்திவை ராக்கிய விவேகத் தொடுதோ—ஊரத்தணியா தேக லெவனோ.” எ-ம். வரும். ஆதலால், காமம் மனசிலே சிறிதாயினுங் எழ ஒட்டாமல் அடக்கல்வேண்டும். சிறிது எழுங்காலத்து; சிவனடியாரோடு கலத்தல் சிவசாத்திரப் பொருள்களைச் சிந்தித்தல் கேட்டல் முதலிய நற்செய்கைகளாலே, அதவிடத்தே கரு

த்து இறங்காவண்ணம் காலம்போக்கல்வேண்டும். மனைவியைப் புணர்தல் மாத்திரமே வேதாகமாதிகளில் விதிக்கப்பட்டதாம். மனைவியையும், புத்திரநிமித்தமன்றிப் போகநிமித்தம் புணர்தல் பாவமேயாம்.

சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவராய் இல்லறத்தில் வாழும் இயல்புடைய இத்திருநீலகண்டநாயனார், தம்முடைய மனைவி இருப்பவும், தம்மனசிலே தலைப்பட்ட காமமிகுதியினாலே, நூல்களில் விலக்கப்பட்டதாகிய பரத்தைப் புணர்ச்சியைச் செய்தார். செய்தாராயினும்; தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, அவரைத் தீண்டும்படி சென்றபொழுது; அவர், நீர் எம்மைத் தீண்டிராமில் திருநீலகண்டம் என்று சிவனைச் சுட்டி ஆணையிட்டதைக் கேட்ட வுடனே, “அவரைத் தீண்டாமல், நீங்கினமையாலும்; அதுமாத்திரமன்றி, இவர் எம்மை என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால் இவரைமாத்திரமன்று மற்றைப்பெண்களையும் மனசினால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதிக்கொண்டமையாலும்; இவருடைய மனசிலே காமந்தலைப்பட்டபோதும் சிவபத்தி அதினும் மிகத் தலைப்பட்டிருந்தது என்பதும், அதனால் அச்சிவபத்தியானது பின் ஒருபோதும் இவர் மனசிலே காமம் சிறிதாயினும் எழவொட்டாமல் தடுத்தது என்பதும், துணியப்படும்.

இவ்விருவரும், மிக்க இளமைப் பிராயத்தினராய் இராப்பகல் ஒரே இடத்தில் இருந்தும், தங்களுள்ளே நிகழ்ந்த சபதம் சிறிதாயினும் வருவாவண்ணம், காமத்தை முற்றும் ஒழித்து வாழ்ந்த பெருந்தகைமையை நினைக்குந்தோறும், இவர்களிடத்துள்ள சிவபத்தியின் வலிமை விளங்குகின்றது. விட்டுணு சலந்தராசரன் இறந்துவிட, காமமிகுதியினால் அவனது சரீரத்திலே பிரவேசித்து, அவனுடைய மனைவியைப் பல நாட் புணர்ந்து, பின்பு தம்மை விட்டுணு என்று உணர்ந்த அவனாலே சபிக்கப்பட்டு, வருத்தமுற்றார். பிரமாதம்மாலே படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையினது அழகைக்கண்டு மயங்கி, அவளைப் புணரின் மகட்புணர்ச்சிக் குற்றமாம் என்பது பாராமல், அவளைத் தொடர்ந்தார். இந்திரன் கௌதமமுனிவருடைய மனைவியாகிய அகலிகையைப் புணர்ந்து, தன்னுடம்பிலே ஆயிரம் யோனி உண்டாகும்படி அம்முனிவராலே சபிக்கப்பட்டான். சந்திரன் தன்ருருவாகிய வியாழனுடைய மனைவியைப் புணர்ந்து, கயரோகம் அடைந்தான். இன்னும், முனிவர்கள் பலர் உண்டி முதலியவற்றை ஒழித்து, மலைகளினும் காடுகளினும் தவஞ்செய்யும் பொழுதும், தேவப்பெண்களையும் அசுரப்பெண்களையும், இராகுசப்பெண்களையும் கண்டு மயங்கி, பாவம் என்பதும் பழியென்பதும் பாராமல், அவர்களைப் புணர்ந்து, தங்கள் தவத்தை இழந்தார்கள். தருமம் வளர்ந்தோங்கும் முன்னையுகங்களிலே, தேவர்கள் முனிவர்கள் தாமும், காமமிகுதியினாலே பரஸ்திரீ கமனம் புத்திரிகமனம் குருபன்னிகமனம் முதலிய பெரும்பொருட்களையும் பாவங்களைச் செய்தார்களே! இக்கலியுகத்திலே இந்நாயனாரோ, தமது மனைவியார் சிவனைச் சுட்டி இட்ட ஆணைகடத்தல் சிவத்துரோகமாம் என்பதுபற்றி, மனைவியைத் தானும் புணராத்தொழிந்தார்! இதனால் இவரது பத்திமகிமை எவ்வளவு வியக்கத்தக்கது! இவ்வியப்பு நோக்கி அன்றோ, பட்டணத்துப்பிள்ளையாரும் “மாது சொன்ன சூனா லிளமை துறக்கவல் லேனல்லை.” என்றார்.

கற்புடையமகளிரும், அழகிற் சிறந்த ஆடவரைக் காணில், அவர் தமக்குத் தந்தையராயினும், சகோதரராயினும், புதல்வர்களாயினும், தமது நிலைகலங்கி, அவரையும் நிலைகுலைப்பார்களே! அது “தந்தையா யினும்விழைவிற் றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சார்ந்தா ரேனுமைந்தரா யினுமிகவும் வனப்புடைய ரெனிலவரமேன் மட

நல்லார்தஞ்—சிற்தைநடந் திடுமதனாற் சாம்பன்மலர்க் கணைவேளிற் செவ்வி வாயந் தோன்—பைந்தொடியா ரினிதமரு முவளகத்திற் தனிவருதல் பான்மை யன்றே.” என்னுங் காசிகண்டச்செய்யுளால் அறிக. இவ்வாறாகவும், இந்நாயனாரும் மனைவியாரும், மிக்க இளைமைப்படுவத்தராய் இராப்பகல் ஒரே இடத்தில் இருந்தும், புணர்ச்சி இன்றிச் சபதத்தைப் பேணினைமையால், இவர்களது சிவபத்தியின்பெருமை இவ்வளவு என்று சொல்லத்தக்கதன்று. இந்நாயனார் பரமசிவன் சிவயோகியாராய் வந்து, தம்மிடத்துவைத்த ஓட்டைத் தாம் கவராமைக்குத் தமது மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித்தரச்சொன்ன வழியும், சபதம் வருவாமற் காத்தார்.

இவர்கள், தங்களுள்ளே நிகழ்ந்த சபதம் தங்கள் இருவருக்குமாத்திரமன்றி அயலவருக்கும் வெளிப்படாதிருப்பவும், அதனை வருவாது காத்தமையாலும்; இவர் மனைவியைக் கைப்பிடித்துச் சத்தியம் பண்ணித் தரும்படி சிவயோகியார் நெருக்கியபோதும், தமது செயற்கருஞ் செயலை வெளிப்படுத்தாமையாலும்; இறுதியிலே மிகநெருக்கியபோது, தாம் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழியில், அவரது சந்தேகம் தீராதென்பது பற்றியே வெளிப்படுத்தினமையாலும்; இவர்கள் புகழை விரும்பிச் சீவர்களைச் சாட்சியாகக் குறியாமல், உயிர்க்குயிராகிய சிவனுடைய திருவடிமையே சாஷியாகக் குறித்து ஒழுக்கினார்கள் என்பது செவ்விதிற்றுணியப்படும். இவ்வியப்பு நோக்கியனரே, ஆசிரியர் சேக்கிழார் “இளமையின் மிக்குளார்க் ளிருவரு மறியநின்ற—வளவில்சீ ராணை போற்றி.” என்றும், “அயலறி யாத வண்ண மண்ணலா ராணை யுய்த்த—மடலில்சீர்த் தொண்ட னரை.” என்றும், திருவாய்மலர்ந்தருளினார். சீவர்களைச் சாஷியாகக் குறியாமல் தமது திருவடியே சாஷியாகக் குறித்துப் புண்ணியம் இயற்றும் பெருந்தன்மை உடையோருக்கு, சிவனே வெளிப்பட்டுவந்து, உலகமெங்கும் அவர் புகழை விளக்கி, யாவரும் அவரை வணங்கும்படி இடைரீரூத பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருளவர். அது, சிவன் இவர்களுக்கு வெளிப்பட்டு, இவர்களது செயற்கருஞ் செயல்கையை உலகமெங்கும் அறியும்படி வெளிப்படுத்தி, “வென்றவைம் புலனை மிக்கீர்” என்று தமது அருமைத்திருவாயினுலே புகழ்ந்து, இவர்களுக்குப் பேரின்ப வாழ்வைக் கொடுத்தருளினமையால், உணர்க. இக்கருத்து னோக்கி அன்றோ, வைராக்கிய சதகநூலாரும் “உன்னு கின்றனை யுனைமனோர் பெரியனென் னுணருமா செய வுன்பான்—மன்னு மீசனே பந்தம்வீ டளிப்பவன் மற்றைய ரறிந்தென்னு—மன்னவன் திருப் பொன்னடி கரியதா வருந்தவஞ் செந்நெஞ்சே—பின்னை முன்னவ னுலகநிந் திதைஞ்சுமா பெருமைசெய குவனோரே.” என்றார்.

இயற்பகைநாயனார்புராணம்.

சென்னி வெண்குடை நீடந் பாயன் திருக்குலம் புகழ்பெ ருக்கிய சிறப்பின் மன்னு தொல்புகழ் மருதநீர் நாட்டு வயல்வ ளந்தர வியல்பினி லளித்துப் பொன்னி நன்னதி மிக்கநீர் பாய்ந்து புணரிதன் னையும் புனிதமாக் குவதோர் நன்னெடும் பெருந் தீர்த்தமுன் னுடைய நலஞ்சிறந் ததுவளம் புகார் நகரம். (க)

அக்குலப் பதிக் குடிமுதல் வணிக ரளவில் செல்வத்து வளமையி னமைந்தார் செக்கர் வெண்பிறைச் சடையவ ரடிமைத் திறத்தின் மிக்கவர் மறைச்சிலம் படியார் மிக்கரீ ரடியார் களயா ரெனினும் வேண்டும் யாவையு மில்லை யென்னுதே யிக்கடற் படி நிகழமுன் கொடுக்கு மியல்பினின் றவருல கியற் பகையார்.* (உ)

ஆறு சூடிய வையர்மெய் யடிமை யளவி லாததோ ருளநிறை யருளா
வீறு சேர்திரு மேனியர் மனத்து நினைத்த யாவையும் வினைப்படி முடித்து
மாறி லாதநன் னெறியினில் விளங்கு மனைய தம்புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த
பேறெ லாமவ ரேவின செய்யும் பெருமை யேயெனப் பேணிவாழ் நாளில். (௩)

ஆறு னுண்பொரு ளாகியும் வெளியே யம்ப லத்துணின் ரூடுவா ரும்பர்
நாய கிக்குமஃ தறியவோ பிரியா நங்கை தானறி யாமையோ வறியோந்
னாய நீறுபொன் மேனியில் விளங்கத் தூர்த்த வேடமுந் தோன்றவே தியராய்
மாய வண்ணமே கொண்டுந் தொண்டர் மறாத வண்ணமுந் காட்டுவான் வந்தார். (4)

வந்து தன்புகார் வணிகர்தம் மறுகின் மருங்கியற் பகையார் மனைபுகுத
வெந்தை யெம்பிரா னடியவ ரனைந்தா ரென்று நின்றதோ ரின்பவா தரவாந்
கிந்தை யன்பொடு சென்றெதிர் வணங்கிச் சிறப்பின் மிக்கவாச் சனைகண்முன் செய்து
முந்தை யெம்பெருந் தவத்தினு லேகொன் முனிவ ரிங்கெழுந் தருளிய தென்றார். (5)

என்று கூறிய வியற்பகை யார்முன் னெய்தி நின்றவக் கைதவ மறையோர்
கொன்றை வார்சடை யாரடி யார்கள் குறித்து வேண்டின குணமெனக் கொண்டே
யொன்று நீரெதிர் மறுதுவந் தளிக்கு முண்மை கேட்டுறும் பாலொன்று வேண்டி
யின்று நானிங்கு வந்தன னதனுக் கிசைய லாமெனிலி யம்பலா மென்றார். (6)

என்ன வவ்வரை கேட்டியற் பகையார் யாது மொன்றுமென் பக்க லுண் டாகி
லன்ன தெம்பிரா னடியவ ருடைமை யையமில்லை ருள்செயு மென்ன
மன்னு காதலுன் மனைவியை வேண்டி வந்த திங்கென வங்கன ரெதிரே
சொன்ன போதினு முன்னையின் மகிழ்ந்து தூய தொண்டனார் தொழுதுரை செய்வார்.

இதுவே னக்குமுன் புள்ளதே வேண்டி யெம்பிரான் செய்தபே நெனக் கென்னுக்
கதுமை னச்சென்று ஈம்மனை வாழ்க்கைக் கற்பின் மேம்படு காதலி யாரை
விதிமணக் குலமடந் தையின் றுனை யிம்மெய்த்தவர்க்கு நான் கொடுத்தன னென்ன
மதுமலர்க் குமுன் மனைவியார் கலங்கி மனந் தெளிந்தபின் மந்திது மொழிந்தார். (7)

இன்றுநீ ரெனக்கருள் செய்த திதுவே லென்னு யிர்க்கொரு நாதநீ ருரைத்த
தொன்றை நான்செயு மத்தனை யல்லா லுரிமையே றுளதோ வெனக் கென்று
தன்றனிப் பெருந் கணவரை வணங்கத் தாழ்ந்து தொண்டனார் தாமெதிர் வணங்கச்
சென்றுமா தவன் சேவடி பணிந்து திகைத்து நின்றன டுருவினும் பெரியான். (8)

மாதாதன் னைமுன் கொடுத்த மாதவர்தா மனமகிழ்ந்து பேருவ கையின் மலர்ந்தே
யாதுநா னினிச் செயபணி யென்றே யிறைஞ்சி நின்றவர் தம்மெதிர் நோக்கிச்
சாதிவே தியராகி யதலைவர் தைய தன்னை யான்றனிச் கொடு போகக்
காதன் மேவிய சுற்றமும் பதியுங் கடக்கநீ துணைப் போதுக வென்றார். (9)

உ ல லு.

என்றவ ரருளிச் செய்ய யானேமுன் செய்குந் தோவ
லொன்றிது தன்னை யென்னை யுடையவ ரருளிச் செய்ய
நின்றது பிழையா மென்று நினைந்துவே றிடத்துப் புக்குப்
பொன்றிக முறுவை சாத்திப் பூங்கச்சுப் பொலிய வீக்கி. (10)

வாளொடு பலகை யேந்தி வந்தெதிர் வணங்கி மிக்க
வாளரியேறு போல்வா ரவரைமுன் போக்கிப் பின்னே
தோளினை துணையே யாகப் போயினார் தன்னி னுரை
நீனிடைப் படமுன் கூடி நிலத்திடை வீழ்த்த நேர்வார். (11)

மனைவியார் சுற்றத் தாரும் வள்ளலார் சுற்றத் தாரு
மினையதொன் நியாரே செய்தா நியற்பகை பித்த னான
புனையிழை தன்னைக் கொண்டு போவதா மொருவ னென்று
துண்பெரும் பழியை மீட்பான் ரொடர்வதற் கெழுந்து சூழ்வார்.

(கந)

வெல்லாடு வில்லும் வாளுஞ் சுரிகையு மெடுத்து மிக்க
காலென விசையிற் சென்று கழநகர்ப் புறத்துப் போகிப்
பாலுரு மருங்கு மீண்டிப் பரந்தவார்ப் பரவம் பொங்க
மால்கடல் கிளர்ந்த தீன்ன வந்தெதிர் வளைத்துக் கொண்டார்.

(கச)

வழிவிடிக் துணைபின் போத வழித்துணை யாகியுள்ளார்
கழிபெருங் காதல் காட்டிக் காரிகை யுடன்போம் போதி
வழிதகன் போகே லீண்டல் வருங்குலக் கொடியை விட்டுப்
பழிவிட நீபோ வென்று பகர்ந்தெதிர் நிரந்து வந்தார்.

(கரு)

மறைமுனி யஞ்சி னுன்போன் மாதனைப் பார்க்க மாது *
மிறைவனே யஞ்ச வேண்டா வியற்பகை வெல்லு மென்ன
வறைகழ லண்ணல் கேளா வ்டியனே னவரை யெல்லாந்
தறையிடைப் படுத்து கின்றேன் தளர்ந்தருள் செய்யே லென்று.

(கக)

பெருவிற் றாளி யென்னப் பிறங்கெரி சிதற நோக்கிப்
பரிபவப் பட்டு வந்த படர்பெருஞ் சுற்றத் தாரை
யொருவரு மெதிரில் லாதே யோடிப்போய்ப் பிழையு மன்றே
லெரிசுடர் வாளிற் கூறாய்த் துடிக்கின்றீ ரென்று நேர்ந்தார்.

(கஎ)

எடநீ யென்செய் தாயா லித்திற மியம்பு கின்றாய்
நாடுறு பழியு மொன்னார் நகையையு நாண யின்று
பரடவ முரைப்ப துன்றன் மனைவியைப் பனவற் கீர்தோ
கூடவே மடிவ தன்றிக் கொடுக்கயா மொட்டோ மென்றார்.

(கஅ)

மற்றவர் சொன்ன மாற்றங் கேட்டலு மனத்தின் வந்த
செற்றமுன் பொங்க வுங்க ளுடற்றுணி யெங்குஞ் சிந்தி
முற்றுதும் முயிரை யெல்லா முதல்விசும் பேற்றிக் கொண்டு
நற்றவர் தம்மைப் போக விடுவனென் றெழுந்தார் நல்லோர்.

(கஆ)

*நேர்தவ ரெதிர்த் தபோது நிறைந்தவச் சுற்றத் தாருஞ்
சார்ந்தவர் தம்முன் செல்லார் தையலைக் கொண்டு பெற்ற
மூர்ந்தவர் படிமேற் செல்ல வுற்றெதி ருடன் பொங்கி
யார்ந்தவொஞ் சினத்தான் மேற்சென் றடர்ந்தெதிர் தடுத்தா ரன்றே.

(20)

சென்றவர் தடுத்த போதி வியற்பகை யார்முன் சீறி
வன்றுணை வானே யாகச் சாரிகை மாறி வந்து
துன்றினர் தோளுந் தாளுந் தலைகளுந் துணித்து வீழ்த்து
வென்றடி புலியே மென்ன வமர்வின யாட்டின் மிக்கார்.

(21)

முண்டுமுன் பலராய் வந்தார் தனிவந்து முட்டி னார்கள்
வேண்டிய திசைக் கோளும் வேறுவேறு தமர்செய் போழ்தி
லாண்டகை வீரர் தாமே யனைவர்க்கு மனைவ ராகிக்
லாண்டகு விசையிற் பாய்ந்து கலந்துமுன் துணித்து வீழ்த்தார்.

(22)

சொரிந்தன குடல்க ளெங்குந் துணிந்தன வுடல்க ளெங்கும்
விரிந்தன தலைகளெங்கு மிடைந்தன கழுகு மெங்கு
மெரிந்தன விழிக ளெங்கு மெதிர்ப்பவ ரொருவ ரின்தித்
திரிந்தனர் களனி லெங்குஞ் சிவன்கழல் புனைந்த வீரர்.

(௨௩)

மாடலை குருதி பொங்க மடிந்தசெங் களத்தி னின்று
மாடுறு செயலின் வந்த கிளைஞரோ டணைந்தார் தம்பி
லோடினா றுள்ளா ருயந்தா ரொழிந்தவ ரொழிந்தே மாண்டார்
ஈடிய வாளுந் தாழு நின்றவர் தாமே நின்றார்.

(௨௪)

திருவுடை மனைவி யாரைக் கொடுத்திடச் செறுத்து முன்பு
வருபெருஞ் சுற்ற மெல்லாம் வானினாற் றுணித்து மாட்டி
யருமறை முனியை நோக்கி யடிகளை ரஞ்சா வண்ணம்
பொருவருங் கான நீங்க விடுவனென் றுடனே போந்தார்.

(௨௫)

இருவரா லறிய வொண்ணு பொருவர்பின் செல்லு மேழை
பொருதிறல் வீரர் பின்பு போகமுன் போகும் போதி
லருமறை முனிவன் சாய்க்கா டதன்மருங் கணைய மேவித்
திருமலி தோளி னான மீளென்ச் செப்பி னானே.

(௨௬)

தவமுனி தன்னை மீளச் சொன்னபின் றலையா லார
வவன்மலர்ப் பதங்கள் சூடி யஞ்சலி கூப்பி நின்ற
புவனமுன் றுய்ய வந்த பூசுரன் தன்னை யேத்தி
நிவனருள் பெறப்பெற் றேனென் றியற்பகை யாரு மீண்டார்.

(௨௭)

செய்வதற் கரிய செய்கை செய்தநற் றெண்டர் போக
மைதிகழ் கண்ட னெண்டோண் டிறையவன் மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பொய்தரு முள்ள மில்லான் பார்க்கிலன் போனா னென்று
பெய்தரு சிந்தை யாரை மீளவு மழைக்க லுற்றார்.

(௨௮)

இயற்பகை முனிவா வோல மீண்டுந் வருவா யோல
மயர்ப்பிலா தானே யோல மன்பனே யோல மோலஞ்
செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரனே யோல மென்றான்
மயக்கறு மறையோ விட்டு மாலயன் றேட நின்றான்.

(௨௯)

அழைத்தபே ரோசை கேளா வடியனென் வந்தேன் வந்தேன்
பிழைத்தவ ருளரே லின்னும் பெருவலித் தடக்கை வாளி
லிழைத்தவ ராகின் றுரென் றியற்பகை யார்வந் தெய்தக்
குழைப்பொலி காதி னானு மறைந்தனன் கோலங் கொள்வான்.

(௩௦)

சென்றவர் முனியைக் காணார் சேயிழை தன்னைக் கண்டார்
பொன்றிகழ் குன்று வெள்ளிப் பொருப்பின்மேற் பொலிந்த தென்னத்
தன்றுனை யுடனே வானிற் றலைவனை விடைமேற் கண்டார்
நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார் நிலத்தினின் மெழுக்தார் நேர்ந்தார்.

(௩௧)

சொல்லுவ தறியேன் வாழி தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லைவந் தருளி யென்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
யெல்லையி லின்ப வெள்ள மெனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
சில்லையம் பலத்து ளாடுஞ் சேவடி போற்றி யென்ன.

(௩௨)

விண்ணிடை நின்ற வெள்ளை விடையவ ரடியார் தம்மை

யெண்ணிய வுலகுதன்னி லிப்படி நம்பா லன்பு

பண்ணிய பரிவு கண்டு மகிழ்ந்தனம் பழுதி லாதாய்

நண்ணிய மனைவி யோடு நம்முடன் போது கென்று.

(நூ)

திருவளர் சிறப்பின் மிக்க திருத்தொண்டர் தமக்குந் தோற்ற

மருவிய தெய்வக் கற்பின் மனைவியார் தமக்குந் தக்க

பெருகிய வருளி னீடும் பேறளித் திமையோ ரேத்தப்

பொருவிடைப் பாகர் டன்னும் பொற்பொது வதனுட் புக்கார்.

(நூ)

வானவர் பூவின் மாரி பொழியமா மறைக ளார்ப்ப

ஞானமா முனிவர் போற்ற நலமிகு சிவலோ கத்தி

லானமி றெண்டர் கும்பிட் டிடனுறை பெருமை பெற்று

ரேனைய சுற்றத் தாரும் வானிடை யின்பம் பெற்றார்.

(நூ)

இன்புறு தாரர் தன்னை மீசனுக் கன்ப ரென்றே

துன்புறு துதவுந் தொண்டர் பெருமையைத் தொழுது வாழ்த்தி

பன்புறு மனத்தா னாத னடியவர்க் கன்பு நீடு

மன்புக நினைசை மாறன் வளத்தினை வழுத்த லுற்றேன்.

(நூ)

இயற்பகைநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சநக.

சு ச ன ம்.

அடியார்வேண்டியது மறுது கொடுத்தல்.

கருணாநிதியாகிய சிவன், தம்மை உணர்ந்து தம்மிடத்து இடையறாத அன்புசெய்
பும் மெய்யடியார்களுக்கு, உலகத்துள்ள இனிமையாகிய எப்பொருள்களினும் மிக
இனியராய், ஒருகாலும் இடையறாத பேரின்பத்தை ஐனிப்பிப்பீர். அது “கனியி னுங்
பட்டி பட்ட கரும்பினும்—பனிமலர்க் குழற் பாவைநல் லாரினுந்—தனிமு டிகவித்
நாளு மரசினு—மினியன் நன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே.” என அதனை உணர்ந்த
இருநாவுக்கரசநாயனார் கூறுமாற்றால், அதிக. ஆதலால், மெய்யுணர்வுடைபேரர்கள்,
தமக்கு உரிய மனைவி மைந்தர் முதலிய உயிர்ச்சார்புகளினும், வீடு பொன் முதலிய
பொருட்சார்புகளினும், இகபரமும் உயிர்க்குயிராகிய சிவனே தமக்கு மிக இனியர்
ன்று தெளிந்து, அச்சார்புகளோடு கலந்திருப்பினும் தர்மரையிலையிற் நண்ணீர்
பால அவைகளிடத்தே பற்றுச் சிறிதுமின்றி, அச்சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்ய
ன்புடைபார்களாகி, சிவனடியார்களையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவேகண்டு,
வழிபட்டு வாழ்வார்கள். சிவன் பகுப்பின்றி எங்கும் வியாபித்திருப்பினும், சிவலிங்க
த்தினிடத்தும், சிவனடியாரிடத்தும் தயிரின் நெய்ப்போல விளங்கியும், மற்றையிடங்க
நிற் பாலின் நெய்ப்போல விளங்காமலும், இருப்பார்.

இவ்வியற்பகைநாயனார், முன்சென்றபிறப்புக்களிலே பயன்குறியாதசெய்த
புளவிற்றத் சிவபிண்ணியங்களினாலே, இப்பிறப்பின் கண்ணே யான் எனது அற்றவர்
தவாகிய சிவனே தமக்கு இனியவர் எனத்தெளிந்து, சிவலிங்கத்தையும் சிவனடி
யார்களையும் சிவன் எனவே கண்டு வழிபடுவாராயினார். ஓர் காமக்கிழத்திடேலும்

அதிதீவிரமாய் முறுகிவளரும் காமத்தினாலே விழுங்கப்பட்ட மனசை உடைய ஒருவன், தனக்கு உரிய எப்பொருள்களையும் தான் அனுபவித்தலினும், அவள் அனுபவிக்கக்காண்டலே தனக்கு இன்பமாகக்கொள்ளுதல்போல; தமக்குச்சிவன் எனவே தோன்றும் சிவனடியார்கள்மேலே அதிதீவிரமாய் முறுகிவளரும் அன்பினாலே விழுங்கப்பட்ட மனசை உடைய இந்நாயனார், தமக்கு உரிய எப்பொருள்களையும் தாம் அனுபவித்தலினும், அவ்வடியார்கள் அனுபவித்தலைக் காண்டலே தமக்கு இன்பமாகக்கொள்ளும் இயல்புடையார். ஆதலாலன்றோ, தம்பிடத்துள்ள பொருள்களுள் அவ்வடியார்கள் கேட்பனயாவையோ அவை எல்லாம் சிந்தையினும்மருது, உண்மகிழ்ச்சியோடுகொடுக்கும் பெருந்தகைமையிற்சிறந்து விளங்கினார். இவரிடத்துள்ள இம்மெய்யன்பை, சர்வான்மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்படி, உணர்த்துதற்குத் திருவுளங்கொண்ட கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவன், ஆன்மாக்களுக்கு உலகத்துப்பொருள்களுள் மனைவியினும் இனியபொருள் பிறிது இல்லாமையால், சிவனடியார் வேடங்கொண்டிவந்து, இவரிடத்தே இவர்மனைவியையேகேட்க; இவர்கற்பினிற்சிறந்து விளங்கும் அம்மனைவியையும் மருது பெருமகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தார். இதனால், இவர் “பனிமலர்க்குமுற்பாவை நல்லரினும்” சிவனே தமக்கு இனியர் என்று கொண்டார் என்பது, துணியப்படும். அன்றியும், இவர் உயர்குடிப்பிறப்பினாலும் பெருஞ்செல்வத்தினாலும் உலகத்தாராலே நன்குமதிக்கப்படுவோராய் இருந்தும், தாம் பிறருக்கு மனைவியைக் கொடுப்பின் உலகத்தாராலே பழிப்புரை உண்டாருமென்பது நோக்கிற்றிவர். இதனால் இவர்மனசைச் சிவபத்தியேவிழுங்கிற்றென்று துணிக. இவர் “நாடவர் பழித்துரை பூனது வாகக்” கண்டமையும் தேர்க.

இந்நாயனார், பிறர்மனை நயத்தல் சிவாகமங்களில் விலக்கப்பட்ட பாவம் என்பது நோக்காது தமது மனைவியைத் தரும்படி கேட்டவரை, சிவனடியார் என்ற கொண்டமை குற்றமாகாதோ எவ்வளவு; ஆகாது: காமக்கிழத்தியர் வடிவிற காணப்படும் ஆடை சாந்து ஆபரணம் முதலாயின, காமுகரை வசிகரித்து, நினைக்குந்தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம் ஜனிப்பிக்குமாறுபோல; விபூதி ருத்திராக்ஷமுதலிய சிவவேடமானது, மெய்யன்புடையாரை வசிகரித்து, நினைக்குந்தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம் ஜனிப்பிக்கும். இது “சேலுந் கயலுந் தினைக்குங்கண் னாரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடியணி மார்பிலங்கும்” என்னும் திருப்புல்லாண்டாலும், அதிக. அவ்வாதே இந்நாயனாரும், விபூதி ருத்திராக்ஷம் முதலிய சிவவேடத்தைக் கண்டவுடனே அதனால் வசிகரிக்கப்பட்டு, இன்பமேலிடப் பெறுதலால்; தம்வயத்தரல்லராவர்: ஆகவே, அச்சிவவேடத்தை உடையாரிடத்துக் குணங்குற்றம் ஆராயும் ஆராய்ச்சி இவருக்கு எப்படிக்கூடும் என்க. அதிதீவிரபத்தி உடையருக்கு அடியார்களிடத்தில் குணங் குற்றம் ஆராய்தல் கூடாமை “உருப்பொ லாதவ ரிழிஞ்ஞத் தவர்நல் லொழுக்க மில்லவரென்று நம்மளவில்—விரும்பி லாதவ ரெனினு மெய்நீறு மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாற்—றரிப்பி லாதுசென் றெதிறுற வணங் கித் தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதா—விரும்பார் தாமவ ரடியவர் கடியா ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்பார்.” என்னும் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தில் சிவன் கூறிய பொருளை உடைய திருவாக்காற் காண்க. சர்வலோகைக நாயகராகிய பரமசிவனாலே “செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரணே” என்று வியக்கப்பட்ட இந்நாயனாரது அத்தியற்புத பத்தியின் பெருமையைப் பத்தி என்பது சிந்திதும் அறிகிலாச் சிறியேனா விரித்துரைக்க வல்லன்!

இவ்வாயன்குடிமாறநாயனார் புராணம்.

ஆம்பொனீடிய வம்பலத்தினி லாடு வாரடி குடுவார்
தம்பி ரானடி மைத்தி ழுத்துயர் சால்பின் மேன்மை தரித்துளார்
நம்பு வாய்மையி னீடு சூத்திர நற்கு லஞ்செய் தவத்தினு
லிம்பர் ஞாலம் விளக்கி னாரினை யான்கு டிப்பதி மாறனர்.

(க)

ஏரின் மல்கு வளத்தி னுல்வரு மெல்லை யில்லதோர் செல்வமு
நீரின் மல்கிய வேணி யாரடி யார்தி றத்து நிறைந்ததோர்
சீரின் மல்கிய வன்பின் மேன்மை திருந்த மன்னிய சிந்தையும்
பாரின் மல்க விரும்பி மற்றவை பெற்ற நீடு பயன் கொள்வார்.

(உ)

ஆர மென்பு புனைந்த வையர்த மன்ப ரென்பதோர் தன்மையா
னேர வந்தவர் யாவ ராயினு நித்த மாகிய பத்திமுன்
கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் குவித்து நின்று செவிப்புலத்
தீர மென்மது ரப்ப தம்பரி வெயத முன்னுரை செயதபின்.

(ங)

கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டு காதலி னுத னத்திடை வைத்த ருச்சனை செய்தபி
னுண்டி நானு வித்தி லாறு சுவைத்தி றத்தன் பொப்பிலா
வண்டர் நாயகர் தொண்ட ரிச்சையி னமுது செய்ய வளித்துளார்.

(ச)

ஆளு நாயக ரன்ப ரானவ ரளவி லாருள மகிழுவே
நாளு நாளு நிறைந்து வந்து துகர்ந்த தன்மையி னன்மையா
னீளு மாநிதி யின்ப ரப்பு நெருங்கு செல்வ நிலாவிடெண்
டோளி னுரள கைக்கி ருத்திய தோழ னுரென வாழநான்.

(ரு)

செல்வ மேவிய நாளி லிச்செயல் செயவ தன்றியு மெய்யினு
லல்ல னல்குர வான போதினும் வல்ல ரெனறறிவிக்கவே
மல்ல னீடிய செல்வ மெல்ல மறைந்து நாடொறு மாறிவந்
தொல்லை யில்லறு மைப்ப தம்புக வுன்னி னுர்தில்லை மன்னினார்.

(சு)

இன்ன வாறு வளஞ்ச ருங்கவு மெம்பி ராணின யான்குடி
மன்னன் மாறன் மனஞ்ச ருங்குத லின்றி யுள்ளன மாறியுந்
தன்னை மாறி யிறுக்க வுள்ள கடனக டக்கன கொண்டுபின்
முன்னை மாறி நிருப்ப ணிக்கண் முதிர்ந்த கொள்கைய ராயினார்.

(ஏ)

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மைய தாக மாலய னுனவத்
கொற்ற வேனமு மன்ன முந்தெரி யாத கொள்கைய ராயினார்
பெற்ற மூர்வது மின்றி நீடிய பேதை யானுட னின்றியோர்
நற்ற வத்தவர் வேட மேகொடு ஞால முயந்திட நண்ணினார்.

(அ)

வேறு.

மாரிக் காலத் திரவினில் வைகியோர்
தாரிப் பின்றிப் பசிதலைக் கொள்வது
பாரித் தில்ல மடைத்தபின் பண்புற
வேரித் தாரன் விருந்தெதிர் கொண்டனன்.

(ஆ)

ஈர மேனியை நீக்கி யிடங்கொடுத்
தார கீரின்னமு தூட்டுதற் காயையாற்
ரூர மாதரை நோக்கித் தபோதனர்
தீர வேபசித் தார்செயவ தென்னென்று.

(கஃ)

நமக்கு முன்பிங் குணவிலை யாயினு
மிமக்கு லக்கொடி பாகர்க் கினியவர்
தமக்கு நாமின் னடிகி நகவுற
வமைக்கு மாறெங்ங னேயணங் கேயென.

(கக)

மாது கூறுவான் மற்ருன்றுங் காண்கிலே
னேதி லாரு மினித்தரு வாரில்லை
போதும் வைகிறுப் போமிடம் வேறிலை
தீது செய்வினை யேற்கென் செயலென்று.

(கஉ)

செல்ல னீங்கப் பகல்வித் தியசெந்நென்
மல்ல னீர்முனை வாரிக் கொடுவந்தால்
வல்ல வாறமு தாக்கலு மாருமற்
றல்ல தொன்றறி யேனென் றயர்வுற.

(கங)

மற்ற மாற்ற மனைவியார் கூறமுன்
பெற்ற செல்வ மெனப்பெரி துண்மகிழ்ந்
துற்ற காதலி னாலொருப் பட்டனர்
சுற்று நீர்வயல் செல்லத் தொடங்குவார்.

(கச)

பெருகு வானம் பிறங்க மழைபொழிந்
தருகு நாப்ப ணறிவருங் கங்குரூன்
கருகு மையிரு ளின்கணங் கட்டுவிட்
டுருகு கின்றது போன்ற துலகெலாம்.

(கரு)

எண்ணு மிவ்வுல கத்தவர் யாவருந்
துண்ணெ னும்படி தோன்றிமுன் றேயந்திடில்
வண்ண நீடிய மைக்குழம் பாமென்று
நண்ணல் செய்யா நடுவிறுள் யாமத்து.

(கசு)

உள்ள மன்புகொண் டேக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன்கவித் துக்குறி யின்வழிப்
புள்ளு றங்கும் வயல்புகப் போயினார்
வள்ள லாரினை யான்குடி மாதனார்.

(கஏ)

காஸி னூற்றட விச்சென்று கைகளாற்
சாஸி வெண்முனை நீர்வழிச் சார்ந்தன
கோஸி வாரி யிடாநிறை யக்கொண்டு
மேலெ டுத்துச் சுமந்தொல்லி மீண்டனர்.

(கஅ)

வேறு.

வந்தபின் மனைவி யாரும் வாய்தவி னின்று வாங்கிச்
சிந்தையில் விரும்பி நீரிற் சேற்றினை யலம்பி யூற்றி
வெந்தழ லடுப்பின் மூட்ட விறகில்லை யென்ன மேலோ
ரந்தமின் மனையி னீடு மலக்கினை யறுத்து வீழ்த்தார்.

(கக)

முறித்தவை யடுப்பின் மாட்டி முனைவித்துப் பதமுன் கொள்ள
வறுத்தபின் னரிசி யாக்கி வாக்கிய வுலையிற் பெய்து
வெறுப்பிலின் னடிகி லாக்கி மேம்படு கற்பின் மிக்கார்
கூறிக்கிளி யென்செய் கோமென் றிறைஞ்சினார் களவ னுரை.

(உ௦)

வழிவரு மிளைப்பி னோடும் வருத்திய பசியி னாலே
யழிவுறு மைய னென்னு மன்பினிற் பொலிந்து சென்று
குழிநிரம் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் பொலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க.

(௨௧)

மனைவியார் கொழுநர் சந்த மனமகிழ் கறிக ளாய்ந்து
புனலிடைக் கழுவித் தச்சு புனிதபாத் திரத்துக் கைமை
வினையினில் வேறு வேறு கறியழு தாக்கிப் பண்டை
நினைவினாற் குறையைநேர்ந்து திருவழு தமைத்து நின்று.

(௨௨)

கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறியழு தான காட்டி
யிணையிலா தவரை யீண்ட வழதுசெய் விப்போ மென்ன
வுணர்வினா லுணர் வொண்ணு வொருவரை யுணர்த்த வேண்டி
யிணையுடன் சென்று நின்றங் கவந்துயி லகற்ற லுற்றார்.

(௨௩)

அழந்திய விடரு ணீங்கி யடியனே னுய்ய வென்பா
லெழுந்தருள் பெரியோ யீண்ட வழதுசெய் தருளக் வென்று
தொழும்பனா றுரைத்த போதிற் சோதியா யெழுந்து தோன்றச்
செழுந்திரு மனைவி யாருந் தொண்டருந் திகைத்து நின்றார்.

(௨௪)

மாலயநீ கரிய நாதன் வடிவொரு சோதி யாகச்
சாலவே மயங்கு வார்க்குச் சங்கரன் ருன்ம கிழ்ந்தே
யேலவார் குமுலா டன்னோ டிடபவா கனனயத் தோன்றிச்
சீலமார் பூசை செய்த திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி.

(௨௫)

அன்பனே யன்பர் பூசை யளித்தநீ யணங்கி னோடு
மென்பெரு முலக மெயதி யிருநிதிக் கிழவன் ருனே
முன்பெரு நிதிய மேந்தி மொழிவழி யேவல் கேட்ட
வின்பமார்ந் திருப்பீ ராமென் றருள்செய்தா னெவர்க்கு மிக்கான்.

(௨௬)

இப்பரி சிவர்க்குத் தக்க வகையினா லின்ப நல்கி
முப்புரஞ் செற்றா ரன்பர் முன்பெழுந் தருளிப் போனா
ரப்பெரி யவர்தந் தாய வடியினை தலைமேற் கொண்டு
மெய்ப்பொருட் சேதி வேந்தன் செயலினை விளம்ப லுற்றேன்.

(௨௭)

இளையான்குடிமாறநாயனாள்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௬௬.

சு ச ன ம்.

மா கே சு ர பூ சை.

புண்ணியங்களுள்ளே சிவபுண்ணியம் சிறந்தது. சிவபுண்ணியங்களுள்ளே
சிவபூசை சிறந்தது. சிவபூசையிலும் சிறந்தது மாகேசுரபூசை. மாகேசுரராகிய
சிவனை வழிபடும் அடியார்கள் மாகேசுரர் எனப்படுவார்கள். மாகேசுரபூசையாவது
மாகேசுரர்களை விதிப்படி பூசித்து, அவர்களுக்கு அன்னம் ஊட்டுதலாம். மாகேசுர
பூசைசெய்யமுறைமை கூறுதும். சிவனடியார்களைத் தூரத்தே கண்டவுடனே,
அவர்களைப் புகாரியையும் கணக்கையும் அராயாமல் விடிக் கொண்டு வந்தவிய

சிவவேடமே பொருள் எனக்கொண்டு, அவர்களை மனிதர் எனக்கருதாது சிவன் எனவே புத்திபண்ணி, இருக்கைவிட்டு எழுந்து, அகமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் குவித்தகைகளை உடையராய் விரைந்து எதிர்கொண்டு, அவர்களுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, இன்சொற்களைச் சொல்லி, வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுவந்து, கரகநீர்கொண்டு அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கி, அத்தீர்த்தத்தைச் சிரமேந்தெளித்து உள்ளும்படுகி, அத்திருவடிகளை மெல்லிய வஸ்திரத்தினால் ஒற்றி, அவர்களை ஆசனத்திலே இருத்தி, பத்திரபுஷ்பங்களாலே பூசித்து, ஊபதீபங்காட்டி, பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, கைப்பு புனிப்பு தித்திப்பு துவர்ப்பு தார்ப்பு உவர்ப்பு என்னும் அறுவகைச்சுவையை உடையனவராய உண்ணப்படுவது தின்னப்படுவது சக்கப்படுவது பருகப்படுவது என நால்வகைப்படும் உணவுகளை, அவரவர் பிரீதிப்படி அமுதுசெய்வித்து, சரீரம் எடுத்ததனாலே பெறும்பயனை இன்றன்றோ பெற்றேன் என்று சம்காரவசனம் சொல்லி, அவர்கள் பேரம்பொழுது அவர்களுக்குப் பின் பதினான்கு அடி போய் வழிவிடுக. சிவனடியார்களைச் சாதிருணம் குறியாது சிவன் எனவே புத்திபண்ணல்வேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “புலையரே யெனினு மீசன் பொலன்கழ லடியிற் புந்தி—நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத நெறியே யென்றுந்—தலையரே டெனினு மீசன் ருமரைத் தாவி னேச—மில்லென லியற்றும் பூசைப் பலந்தரு வாரே யாரே.” எ-ம். பிரமோத்தரகாண்டம். “எள்ளற் படுகிழ் மக்களெனு மிழிந்த குலத்தோ ரானும்—வள்ளற் பரமன் றிருநீறு மணியு மணிந்த மாண்பினரை—யுள்ளத் துள்ளே யிருபோது முணர்ந்து தெருண்டு சிவனெனவே—கொள்ளத் தகைய வறிவினரே பிறவித் கடலிற் குளியாதார்.” எ-ம். சைவசமயநெறி. “தேசிகர் தம்மைச் சிவநேசர் தம்மையு—மீசனென வேயுளத்து ளெண்.” எ-ம். வரும்.

இம் மாகேசரபூசையிற் சிறந்த புண்ணியம் பிறிது இல்லை. அது, “அதிகநல் லற நிற்பதென் றறிந்தனை யறத்து—எதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவாரச்சனையவ ற்று—எதிக மாஞ்சிவ பூசையு ளடியவர்பூசை—யதிக மென்றறிந் தன்பரை யருச் சனை செய்வாய்.” என்னுந் திருவிளையாடற்புராணத்தினாலும், “படமாடக் கோயிற பரமற்கொன் றியி—னடமாடுங் கோயி னம்பற்கங் காகா—நடமாடுங் கோயி னம் பற்கொன் றியிற்—படமாடுங் கோயிற் பரமற்கங் காமே.” எ-ம். “தண்டறு சிநதைத் தபோதனர் தாமகிழந்—துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது—கொண்டது மூன்று புவனமுங் கொண்டதென்—மெண்டிசைநந்தி யெடுத்திசைத்தானே.” எ-ம். “அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென்—சிகர மாயிரஞ் செடது முடிக்கிலென்—பரம யோகி பகலுண் பலத்துக்கு—நிகரிலை யென்பது நிச்சயந் தானே.” எ-ம். “ஆறிடு வேள்வி யருமறை தூலவர்—கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதி—னீறிடுந் தொண்டர் நினைவின பயனிலே—பேறெனி லோர்பிடி பேறது வாகுமே.” என்னுந் திருமந்திரத்தினாலும், “மட்டிட்ட புண்ணையங் கானன் மடமயிலைக்—கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சுரமமர்தா—னொட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தாரக்—கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.” என்னுந் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் தேவாரத்தாலும், “சோனாசலத்தில் உயர்ந்த ஷேத்திரம் இல்லை: பஞ்சாஷ்டரத்தில் உயர்ந்த மந்திரம் இல்லை: மாகேச்சுரதருமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை: சிவாகமத்தில் உயர்ந்த சால்திரம் இல்லை.” என்னும் அருணாசல மான்மியத்தினாலும் ஈதிக. இவ்வாழ்க்கையின் பயன் இம்மாகேசரபூசையேயாம். அது, “மறமலியுலக் வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின் னன்பர்தம் பணியா—மறமது கிடைக்கின்.” என்னும் தாயுமான சுவாமிவாக்கால் ஈதிக.

இத்தனைப் பெருஞ்சிறப்பினதாயிவ மாசேசுரபூசையை, எந்நாளும் சிறிதாய்
 னும் தவறாது சைவாகமவிதிப்படி மெய்யன்போடு செய்தமையால், பெருஞ்சிறப்
 புந்நவர் இவ்விளையாங்குடிமாறநாயனார். இவர் விதிவழுவாதே மாசேசுரபூசை
 செய்தனர் என்பது, இங்கே “ஆ மென்பு புனைந்த லையர்த மன்பர்” என்னுந் திரு
 விருத்தத்தினாலும், “கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்த” என்னுந் திருவிருத்தத்தினா
 லும், உணர்த்தப்பட்டது. இம்மாசேசுரபூசையை இவர் செல்வம் உள்ளபொழுது
 செய்தமையினும், மிக்க வறுமை வந்தபொழுதும் மனம் சிறிதும் சுருங்குதலின்றி
 முன்போலவே சிறிதும் தவறாது செய்தமை இவ்வளவு என்று சொல்லக்கூடாத
 பெரும் வியப்பைத் தருகின்றது! இவருக்கு வந்த வறுமையின் கொடுமையோ மிகப்
 பெரியது. அது, இங்கே “இன்ன வாறு வளஞ்சு ருங்கவு மெம்பி ரானினை யான்
 குடி—மன்னன் மாறன் மனஞ்சு ருங்குத லின்றி யுள்ளன மாறியுந்—தன்னை மாறி
 யிறுக்க வுள்ள கடன்க டக்கன கொண்டுபின்—முன்னை மாறிநிருப்ப ணிக்கண்
 முதிர்ந்த கொள்கைய ராயினார்.” என்று உணர்த்தப்பட்டது. மாசேசுரபூசை செய்
 தவினாலே தமது எல்லையில்லாத பெருஞ்செல்வம் குறைந்து இவ்வளவு மிக்க கொடிய
 வறுமை வந்து எய்தியபொழுதும், இவர், புண்ணியம் செய்த நமக்குக் கடவுள்
 இவ்வளவு இடர் செயதாரே என்று சிவனைச் சிறிதும் நோவாமை எவ்வளவு
 ஆச்சரியம்! நோவாமை மாத்திரத்தில் நில்லாது, நாம் சிவபுண்ணியத்தைச் செல்வம்
 உள்ளவழிச் செய்யாமையே குற்றம்: வறுமை யெய்தியவழி நாம் யாதுசெய்வோம்!
 இப்போது செய்யாமை குற்றம் அன்றே என்று, ஒழியாதுசெய்தமை அதினும் ஆச்சரி
 யாமன்றோ! இன்னும், இவரும், இவர்கருத்தோடு சிறிதும் மாறுபாடின்றி ஒழுகும்
 இவர் மனைவியாரும், தாங்கள் பகல்முழுதும் போசனஞ்செய்யாமையாற் பசி மிகு
 ந்த வருத்தமுறும் நேரத்தினும், பேரிருளைப்பதும் பெருமழை யென்பதும் பாரா
 மல் செய்த செயற்கருஞ் செய்கை, அதினும் ஆச்சரியமன்றோ! தாம் நல்லோர்களுக்
 கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின்பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம்
 ஆறுதியிலேயே பலிக்கும் என்பதையும், அக்கருத்தறியாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செ
 ய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரே என்று தம்மை நோதல் பழுதாம் என்பதையும்,
 சர்வான்மாக்களும் உணர்ந்து உயயும்பொருட்டு, பரமசிவன் இவர்களுக்கு வறுமை
 யைக்கொடுத்து, இவர்கள் செயற்கருஞ் செய்கையை வெளிப்படுத்தி, இவர்கட்குப்
 பேரின்ப வாழ்வைக் கொடுத்தருளிய பெருங்கருணையை யாவர் அளக்கவல்லர்! மெய்
 புணர்வுடையோர் தமக்கு எத்துனை இடர்வரினும், சிவனிடத்து அன்புஞ்ஞர் என்பது
 இதனால் அறிக. காரைக்காலம்மையாரும் “இடர்களை யாரேனு மெனக்கிரங்கா ரே
 னும்—படரு நெறிபணியா ரேனுஞ் - சுடருருவி—லென்பருக் கோலத் தெரியாடு
 மம்மாநார்க்—கன்பரு தென்னெஞ் சவர்க்கு.” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மெய்ப்பொருளையனாபுராணம்.

சேதிநன் னுட்டு நீடு திருக்கோவ லூரின் மன்னி
மாதொரு பாக ரன்பின் வழிவரு மலாடர் கோமான்
வேதநன் னெறியின் வாய்மை விளங்கிட மேன்மை பூண்டு
காதலா லீசர்க் கன்பர் கருத்தறிந் தேவல் செய்வார்.

(க)

அரசிய னெறியின் வந்த வறநெறி வழாமற் காத்து
வரைநெடுந் தோளால் வென்று மாற்றலர் முனைகண் மாற்றி
புரைதிறம் பாத நீதி யோங்குநீர் மையினின் மிக்கார்
ஈரைசெய்நீர்ச் சடையா னன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார்.

(உ)

மங்கையைப் பாக மாக வைத்தவர் மன்னுங் கோயி
லெங்கனும் பூசை நீடி யேழிசைப் பாட லாடல்
பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றுதல் புரிந்து வாழ்வார்
தங்கனா யகருக் கன்பர் தாளலாந் சார்பொன் தில்லார்.

(ஈ)

தேடிய மாடு நீடு செல்வமுந் தில்லை மன்று
ளாடிய பெருமா னன்பர்க் காவன வாரு மென்று
நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மா ரணந்த போது
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார்.

(ச)

இன்னவா ரொழுநு நாளி லிகற்றிறம் புரிந்தோர் மன்ன
ன்னவாந் தம்மை வெல்லு மாயசையா லமர்மேற் கொண்டு
பொன்னணி யோடை யாணை பொருபரி காலான் மற்றும்
பன்முறை யிழந்து தோற்றுப் பரிபவப் பட்டுப் போனான்.

(ரு)

இப்படி யிழந்த மாற்றா னிகலினால் வெல்ல மாட்டான்
மெய்ப்பொருள் வேந்தன் சீல மறிந்துவெண் ணீறு சாத்து
மப்பெரு வேடங்கொண்டே யற்றத்தில் வெல்வா னாகச்
செப்பரு நிலைமை யெண்ணித் திருக்கோவ லூரிந் சேர்வான்.

(க்)

மெய்யெலா நீறு பூசி வேணிகண் முடித்துக் கட்டிக்
கையினிற் படைக ரந்த புத்தகக் கவனி யேந்தி
மைபொதி விளக்கே யென்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப்
பொய்தவ வேடங் கொண்டு புருந்தனை முத்தி நாதன்.

(ங)

மாதவ வேடங் கொண்ட வன்கணன் மாடந் தோறுங்
கோதைகு முளக பாரக் குழைக்கொடி யாட மீது
சோதிவெண் கொடிக ளாடுந் சுடர்நெடு மறுகிற் போகிச்
சேதியர் பெருமான் கோயிற் திருமணி வாயில் சேர்ந்தான்.

(சு)

கடையுடைக் காவ லாளர் கைதொழு தேற நின்றே
யுடையவர் தாமே வந்தா ருள்ளெழுந் தருளு மென்னத்
தடையல புக்க பின்பு தனித்தடை நின்ற தத்த
விடைநெறிந் தருள வேண்டிந் துயில்கொளு மிறைவ னென்றான்.

(ஊ)

என்றவன் கூறக் கேட்டே யானவற் குறுதி கூற
நின்றிடு நீயு மென்றே யவனையு நீக்கிப் புக்குப்
பொன்றிகழ் பள்ளிக் கட்டிற் புரவலன் றுயில மாடே
மன்றலங் குழன்மென் சீராயன் மாதேவி யிருப்பக் கண்டான்.

(க௭)

கண்டுசென் றணையும் போது கதுமென விழிந்து தேவி
வண்டலர் மாலை யானே யெழுப்பிட வுணர்ந்து மன்ன
னண்டர்நா யகனார் தொண்ட ராமெனக் குவித்த செங்கை
கொண்டிழிந் தெதிரே சேன்று கொள்கையின் வணங்கி நின்று.

(க௮)

மங்கலம் பெருக மற்றென் வாழ்வுவந் தணைந்த தென்ன
விங்கெழுந் தருளப் பெற்ற தென்கொலோ வென்று கூற
வுங்கண யகனார் முன்ன முரைத்தவர தமுநூன் மண்மே
லெங்குமில் லாத தொன்று கொடுவந்தே னியம்ப வென்றான்.

(க௯)

பேறெனக் கிதன்மே லுண்டோ பிரானருள் செய்த விரீத்
மாறிலா கமத்தை வாசித் தருள்செய வேண்டு மென்ன
நாறுபூங் கோதை மாதூந் தவிரவே நானு நீயும்
வேறிடத் திருக்க வேண்டு மென்றவன் விளம்ப வேந்தன்.

(க௭)

திருமக ளென்ன நின்ற தேவியார் தம்மை நோக்கிப்
புரிவுடன் விரைய வந்தப் புரத்திடைப் போக வேவித்
தருதவ வேடத் தானைத் தவிசின்மே லிருத்தித் தாமு
மிருநிலத் திருந்து போற்றி யினியருள் செய்யு மென்றார்.

(க௮)

கைத்தலத் திருந்த வஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
புத்தக மவிழ்ப்பான் போன்று புரிந்தவர் வணங்கும் போதிற்
பத்திரம் வாங்கித் தான்முன் னினைந்தவப் பரிசே செய்யு
மெய்த்தவ வேட மேமெய்ப் பொருளெனத் தொழுது வென்றார்.

(க௭)

மறைத்தவன் புருந்த போதே மனமங்கு வைத்த தத்த
னிறைப்பொழு தின்கட் கூடி வானினு லெறிய லுற்ற
னிறைத்தசெங் குருதி சோர வீழ்கின்றார் நீண்ட கையார்
மறைப்படு மளவிற் றத்தா நமரெனத் தடுத்து வீழ்ந்தார்.

(க௭)

வேதனை பெய்தி வீழ்ந்த வேந்தரால் விலக்கப் பட்ட
காதனார் தத்தன் றுநூற் தலையினுல் வணங்கித் தாங்கி
யாதுநான் செய்கே னென்ன வெம்பிரா னடியார் போக
நீதிடை விலக்கா வண்ணன் கொண்டுபோய் விடுநீ யென்றார்.

(க௭)

அத்திற மறிந்தா ரெல்லா மரசனைத் தீங்கு செய்த
பொய்த்தவன் றன்னைக் கொல்வோ மெனப்புடை சூழ்ந்த போது
கத்தனு மவரை யெல்லார் தடுத்துடன் கொண்டு போவா
னித்தவன் போகப் பெற்ற திறைவன தானே யென்றான்.

(க௭)

அவ்வழி யவர்க ளெல்லா மஞ்சியே யகன்று நீங்கச்
செவ்விய! நெறியீற் றத்தன் திருநகர் கடந்து போந்து
நகவடி நெடுவா ளெந்தி யானும்க் காணஞ் சேர
வெவ்வினைக் கொடியோன் றன்னை விட்டபின் மீண்டு போந்தான்.

(க௭)

மற்றவன் கொண்டு போன வஞ்சனை வேடத் தான்மேற்
செற்றவர் தம்மை நீக்கித் தீதிலா நெறியில் விட்ட
சொற்றிறந் கேட்க வேண்டிச் சோர்கின்ற வாவி தாங்குந்
கொற்றவன் முன்பு சென்றான் கோமகன் குறிப்பி னின்றான். (20)

சென்றடி வணங்கி நின்று செய்தவ வேடங் கொண்டு
வென்றவற் கிடையு நின்று விட்டன னென்று கூற
வின்றெனக் கையன் செய்த தியார்செய்ய வல்லா ரென்று
நின்றவன் தன்னை நோக்கி நிறைபெருங் கருணை கூர்ந்தார். (21)

அரசிய லாயத் தார்க்கு மழிவுறுங் காத லார்க்கும்
விரவிய செயகை யெல்லாம் விளம்புவார் விதியி னாலே
பரவிய திருநீற் றன்பு பாதுகாத் துயப்பீ ரென்று
புரவலர் மன்று ளாடும் பூங்கழல் சிந்தை செயதார். (22)

தொண்டனார்க் கிமையப் பாவை துணைவனு ரவர்முன் தம்மைக்
கண்டவா நெதிரே நின்று காட்சிதந் தருளி மிக்க
வண்டவா னவர்கட் கெட்டா வருட்கழ னீழல் சேரக்
கொண்டவா விடைய ருமற் கும்பிடுங் கொள்கை யீந்தார். (23)

இன்னுயிர் செகுக்கக் கண்டு மெம்பிரா னன்ப ரென்றே
நன்னெறி காத்த சேதி நாதனார் பெருமை தன்னி
லென்னுரை செயதே னாக விகல்விதன மிண்டர் பொற்றான்
சென்னிவைத் தவர்முன் செயத திருத்தொண்டு செப்ப லுற்றேன். (24)

மெய்ப்பொருளையனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - சக0.

சு ச ன ம்.

—:*.—

க. சிவாலயங்களை விதிவழுவாது நடாத்தல்.

சிவாலயங்களிலே நித்தியமாகிய பூசையும் நைமித்திகமாகிய திருவிழாவுட
வவறுது நடத்தற்கு வேண்டும் நிபந்தங்கள் அமைத்து, அவைகளைச் சைவாகமவிதி
படி சிறிதாயினும் வழுவாது நடத்துவித்தல் அரசனுக்குக் கடனும். அவ்வாறு செ
பாது ஒழிவருயின்; அவனுக்கும் அவனுல் ஆளப்படும் உலகத்துக்கும் பெருங்கே
யினையும். இதற்குப்பிரமாணம். திருமந்திரம். “ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழை
ன்றும்—போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்—கூற்றுதைத் தான்நிருக் கோ
ல்க ளானவை—சாற்றிய பூசைக் டப்பிடிற் றானே.” எ-ம். “முன்னவ னார்கோயி
பூசைகண் முட்டிடின—மன்னர்க்குத் திங்குள வாரி வளங்குன்றுங்—தன்னக் கள
மிருத்திடுங் காசினிக்—கென்னரு ணந்தி யெடுத்தரைத் தானே.” எ-ம். வரும். இ
சிவபுண்ணியத்தைச் சிறிதாயினும் தவறுது நடாத்தினவர் இம்மெய்ப்பொருளையன
ரென்பது, இங்கே “மங்கையைப் பாக மாக வைத்தவர் மன்னுங் கோயி—லெங்கனும்
பூசை நீடி யேழிசைப் பாட லாடல்—பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றதல் பு
ந்து வாழ்வார்.” என்பதனால், உணர்த்தப்பட்டது.

2. சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் எனக் கொள்ளல்.

ஓர் அரசன் கீழ்வாழும் குடிகள், அவ்வரசனுடைய புத்திரனைக் காணும்பொழுது, அவனிடத்தே குணம் குற்றம் பாராமல், மிக்க அச்சத்தோடும் அவனை வணங்குவார்கள் அன்றோ? அதுபோலவே, சருவலோகைக நாயகராகிய சிவனுக்கு அடிமைகளாய் உள்ளார், அவருடைய விபூதி நுத்திராக்ஷம் முதலிய சிவவேடம் தரித்தவர்களைக் காணும்பொழுது, அவர்களிடத்தே குணம் குற்றம் பாராமல், அவர்களை வணங்குவார்கள். அது “மண்ணாரு மன்னவன்நன் மகன் குணந்தீந் கிரண்டும் வையகத்தார் பாராதே வணங்கிவி ரஞ்சி—யெண்ணாரு மிறையமலன் திருவேடர் திருநீ றிட்டார் களி குணங்குணக்கே டெனுமிரண்டு மெண்ணா—விண்ணுளத் தீவினையை லீட்டியிட விழைந்தார் விரும்பியவ ரடிபணிவர் விமலனுரை விலங்கு—லொண்ணுதே யெனக் கருதி யோருப்பட்டே யமல னொப்பரிய புரிவாழ்வு மற்றையருக் குண்டோ.” என்றும் சிவதருமோத்தரத்தால் உணர்க.

இம்மெய்ப்பொருளையனா இச்சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் எனக்கொண்டார் என்பதும், தாம் தேடிய செல்வம் எல்லாம் பொய்ப்பொருள் எனத் தெளிந்து அத னிற் சிறிதும் பற்று வையாது மெய்ப்பொருளாகிய சிவவேடம் இட்டவர்களுக்கே கொடுத்து வந்தார் என்பதும், இங்கே “திரைசெய் நீர்ச் சடையா னன்பர் வேடமே சிந்தைசெய்வார்” என்பதனாலும், “தேடிய மாடுகீடு செல்வமுந் தில்லை மன்று— ளாடிய பெருமா னன்பர் காவன வாரு மென்று—நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மா ரணைந்த போது—கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டன. நெஞ்சுவிடுதுதில் “வெண்ணீறும் - வேடமும் பூசையு மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்—மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே.” என்றார் உமா பதிசிவாசாரியர்.

சிவன் தாம் படைத்த இச்சரீரத்தைக் காக்கும்பொழுது அழிப்பவர் ஒருவரும் இல்லை; படைத்துக்காக்கும் அவரே பின்னும் அழிக்கும் பொழுது அதனை இப்பூம் யிலே வைத்துக் காப்பவர் ஒருவரும் இல்லை. ஆதலால், ஆன்மாக்கள் தமக்கு உறவாகிய சிவனை மறந்து அசுத்தமும் அரித்தியமுந் துக்கமுமாகிய தமது சரீரத்திலே பற்று வைத்து, அதனைத் தாமே பாதகாக்க வல்லரென முயலுதல் அறியாமையேயாம் இவ்வறியாமையை உடையோர், தமது சரீரத்தை எவ்வாற்றாலும் தாம் காத்தல் கூடா மையால், அச்சரீரமும் நீங்கி, மறுமைக்கண்ணே இழிவுபொருந்திய பிறப்பையும் அடைந்து, வருந்துவர். ஆதலால், சிவனே பஞ்சுகிருத்தியத்துக்கும் அதிகாரி என்றும், அவராலே எய்தப்படும் முத்தியே சுத்தமும் நித்தியமும் சுகமுமாய் உள்ளது என்றும், தெளிந்த மெய்யுணர்வுடையோர், இச்சரீரத்திலே சிறிதும் பற்றின்றி, முத்தியின்கண்ணே பேராசை உடையராய், இச்சரீரத்தை அச்சிவன் வசமாக ஒப்பித்து அவரையே பற்றிநிற்பர். அது “தேனைக் காவல் கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழும தாராய்—வாளைக் காவல் கொண்டு நின்ற ரறியா நெறியானே—யாளைக் காவல் லுனே பரனே யண்ணு மலையானே—பூனைக் காவல் கைவிட் டிண்ணே யுகப்பா ருண வாரே.” என்னும் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தால் அறிக.

இம்மெய்ப்பொருளையனா இம்மெய்யுணர்வு உடையராகி, தமது சரீரத்திலுட சிறிதும் பற்று இன்றி, உயிர்க்கு உறவாகிய சிவனது திருவடிகளிலேயே இடையறா பெரும்பற்று உடையராய், தம்வசம் இறந்து பரவசராய் நின்றவர். அது, இவர் தட முடைய பகைவன் சிவவேடங்கொண்டு வந்து தமக்குச் சிவாகமம் போதிப்பாள்

போலக் காட்டி, தம்மை உடைவானினுலே குத்தும்போதும், சிவவேடமே மெய்ப் பொருள் என்று அவனை வணங்கினமையாலும்; அவனைக் கொல்லப் புகுந்த தத்தனைத் தடுத்து, அவனுக்கு இடையூறு நிகழாவண்ணம் அவனை அழைத்துக்கொண்டு போய் விடும்படி செய்தமையாலும்; துணியப்படும்.

௩. சரீரம் நீங்கும்போது சிவத்தியானம் வழுவாமை.

அவாவே பிறவிக்கு வித்து. ஆதலால், சரீரம் நீங்கும்பொழுது யாதொருபொருளையும் அவாவாமல், சிவனுடைய திருவடிகளையே, அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனம் கசிந்து உருக, உரோமம் சிலிர்ப்ப, ஆனந்த அருவிசொரிய, இடையறாது தியானித்தல்வேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம். சோமவாரவிரதகற்பம். “மரிக்கும்போதுள்ளும் வடிவினை யாவி—பரிக்கு நினைவு பரித்து.” “ஆதலினால் சுற்றத் தவரைநினை யாதமலன்—பாத நினைக பரிந்து.” எனவரும்.

இவ்வாறே இம்மெய்ப்பொருளையனார், சரீரம் நீங்கும் பொழுது, தம்முடைய புத்திரர் முதலியோர்மேல் சிறிதும் மனம் அழுந்தாதவராக்கி, விழுதிமேல் அன்பு செய்தற்பொருட்டு அவர்களுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தி, தாம் சிதம்பர சபாநாதருடைய திருவடிகளைத் தியானித்தார். மெய்யறிவுடையார்க்கு, தமது சரீரநீக்கத்திலே, சிவன் தமக்கு முன்னின்று அருளல்வேண்டும் என்பதே, உள்ளக்கிடக்கை. அது “அங்கத்தை மண்ணுக் காக்கி யார்வத்தை யுனக்கே தந்து—பங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவித்தேன் பரமாவுன்னைச்—சங்கொத்த மேனிச் செல்வா சாதனா னையே னுன்னை—யென்குற்றா யென்ற போதா லிங்குற்றே நென்கண் டாயே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தால் அறிக. வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈவாராகிய சிவன் அவ்வுள்ளக்கருத்தை முற்றுவித்து அருளுவர் என்பது, இம்மெய்ப்பொருளையனார் தியானித்தபடியே அவருக்கு எதிரின்று காட்சி கொடுத்து அருள் செய்தமையால், துணியப்படும். தம் வாணன்முழுதும் உயிர்ச்சார்பினும் பொருட்சார்பினும் சிறிதும் உள்ளே பற்றுவைபாமல், நிற்கும் போதும், இருக்கும் போதும், கிடக்கும் போதும், நடக்கும்போதும், இடையறாத மெய்யன்போடு சிவத்தியானம் செய்தவர்க்கே, இறக்கும்போதும் அச்சிவத்தியானம் கை கூடும். ஆதலால், சிவனை எந்நாளும் இடையறாது தியானம் பண்ணுக. “நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை—யென்றுஞ் சிவன்றா னினை.” என்று வருத்தமறவுய்யும்வழியிலே கூறப்படுதல் காண்க.

விறன்மிண்டநாயனாப்புராணம்.

விரைசெய் நறும்பூற் தொடையிதழி வேணியார்தங் கழல்பரவிப்
பரசு பெறுமா தவமுனிவன் பரசு ராமன் பெறுநாடு
திரைசெய் கடலின் பெருவளனுந் திருந்து நிலனின் செழுவளனும்
வரையின் வளனு முடன்பெருகி மல்கு நாடு மலைநாடு.

(௧)

வாரி சொரியுங் கதிர்முத்தம் வயன்மென் கரும்பிற் படுமுத்தம்
வேரல் விளையுங் குளிர்முத்தம் வேழ மருப்பி னெனிர்முத்தம்
மூரன் முறுவல் வெண்முத்த நகையார் தெரிந்து முறைகோக்குஞ்
சேரர் திருநாட் றீர்களின் முன் சிறந்த மூதூர் செங்குன்னூர்.

(௨)

விறன்மிண்டநாயனாபுராணம்.

அள

என்னும் பெயரின் விளங்கியுல கேடும் பெருமை யுடையதுதா
என்னம் பயிலும் வயதுழவி னமைந்த வளத்தா லாய்ந்தமறை
சொன்ன நெறியின் வழியொழுநூர் தாய குடிமைத் தலைநின்றார்
மன்னுங் குலத்தின் மஃமறைதான் மரபிற் பெரியோர் வாழ்பதியாம். (ங)

ஆப்பொற் பதியி னிடைவேளாண் குலத்தை விளக்க வவதரித்தார்
செப்பற் கரிய பெருஞ் சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி
யெப்பற் நினைபு மறவெறிவா ரெல்லை தெரிய வொண்ணாதார்
மெய்ப்பத் தர்கன்பாற் பரிவுடையா ரெம்பி ரானார் விறன்மிண்டர். (ச)

நதியு மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த
பதிக னெங்கும் கும்பிட்டுப் படருங் காதல் வழிச்செல்வார்
முதிர கன்பிற் பெருந் தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்
தெதிர்முன் பரவு மருள்பெற்றே யிதைவர் பாதந் தொழப்பெற்றார். (ரு)

பொன்ற முருவி மலைநாடு கடந்து கடல்குழ் புவியெங்குஞ்
சென்ற னுடையா ரடியவர்தந் தின்மை யொழுக்க நடைசெலுத்தி
வன்றூண் மேருச் சிலைவளைத்துப் புரங்கள் செற்று வைதிகத்தேர்
நின்ற ரிருந்த திருவாரூர் பணிந்தார் நிகரொன் தில்லாதார். (க)

திருவாரீ பெருமை திகழ்கின்ற தேவா சிரிய னிடைப்பொலிந்து
மருவா நின்ற சிவனடியார் தம்மைத் தொழுது வந்தணையா
தொருவா ரொதுங்கும் வன்றெண்டன் புறகென் றுரைப்பச் சிவனருளாற்
பெருகா நின்ற பெரும்பேறு பெற்றார் மற் றும் பெறநின்றார். (எ)

சேனார் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனா ரடியார் திருக்கூட்டம்
பேனா தேகு மூரனுக்கும் பிரானார் தன்மைப் பிறைகுடிப்
பூனா ரரவம் புனைந்தார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பார்
கோனா வருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார். (அ)

ஞால முய்ய நாமுய்ய நம்பி ஓவ நன்னெறியின்
சீல முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாடச் செழுமறைக
ளோல மிடவு முணர்வரியா ரடியா ருடனா முளதென்றா
லால மமுது செய்தபிரா னடியார் பெருமை யறிந்தாரார். (க)

ஒக்க நெடுநா னிவ்வுலகி லுயர்ந்த சைவப் பெருந்தன்மை
தொக்க நிலைமை நெறிபோற்றித் தொண்டு பெற்ற விறன்மிண்டர்
தக்க வகையாற் றம்பெருமா னருளி னாலே தாணிழங்கீழ்
மிக்க க்ணநா யகராகுந் தன்மை பெற்று விளங்கினார். (க0)

வேறு பிதிதென் றிருத்தொண்டத் தொகையா லுலகு விளங்கவரும்
பேறு தனக்குக் காரணராம் பிரானார் விறன்மிண் டரின்பெருமை
கூறு மளவென் னளவிற்தே யவர்தான் சென்னி மேற்கொண்டே
யாறை வணிக ரமர்நீதி யன்பர் திருத்தொண்ட டறைகுவாம். (கக)

விறன்மிண்டநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௫06.

சு ச ன ம்.

—:~:—

சங்கம பத்தி முதிர்ச்சி.

சிவனிடத்தே இடையறாத அன்பு செய்து, அவருடைய திருவடிகளை அணைய வொட்டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் இயல்பினை உடைய மலசம்பந்தங்களைக் களைந்த மெய்யுணர்வு உடையோர், தம்முடன் இணங்குவோர்களை உயிர்க்கு உயிராகிய சிவனை மறப்பித்துத் தீநெறிக்கட செலுத்திப் பிறவிக்குழியில் வீழ்த்தித் துயருறத்தும் அஞ்ஞானிகளுடனே சிறிதும் இணங்காதொழிந்து, தம்முடன் இணங்குவோர்களைச் சிவனிடத்தே அன்பை விளைவித்து நன்னெறிக்கட செலுத்திப் பிறவிக்குழியில் நின்றும் எடுத்து வாழ்விக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய சிவனடியார்களோடுங்கூடி, அவர்கள் திருவேடத்தையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் என்றே பாவித்து, வணங்குவார்கள். இதற்குப்பிரமாணம். சிவஞானபோதம். “செம்மலர் நோன்றான் சேர லொட்டா—வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மீர்இ—மாலறநேய மலிந்தவர் வேடமு—மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.” எம். “மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்—சிறப் பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை - யறப்பித்துப்—பத்த ரினத்தாய்ப் பரணுணர்வி னுணரு—மெய்த்தவரை மேவாவினை.” எம். வரும்.

இவ்விந்மிண்ட நாயனார் இவ்வாறே, சிவனுடைய திருவடிகளையே பற்றி நின்று, மலசம்பந்தங்களை ஒழித்து, சிவனடியார்களுடன் இணங்கி, அவர்களையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவே வழிபட்டனர் என்பது, இங்கே “செப்பங்கரிய பெருஞ் சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி—யெப்பற் றினையு மறவெறிவா ரெல்லை தெரிய வொண்ணாதார்—மெய்ப்பத் தர்கன்பாற் பரிவுடையா ரெம்பி ரானார் விந்மிண்டர்.” என்பதனாலும், “நதியு மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த—பதிக ளெங்குந் கும்பிட்டுப் படருங் காதல் வழிச்செல்வார்—முதிரு மன்பிற் பெருந்தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்—தெதிர்முன் பரவு மருள்பெற்றே யிறைவர் பாதத் தொழப்பெற்றார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது.

சிவனடியாரிடத்துப் பத்தி இல்லாதவர் சிவனிடத்தும் பத்தி இல்லாதவரே, சிவனடியாரிடத்து அவமானம் பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைசெய்தலாற் பயன் இல்லை என்பது சிவாகமத்துணிவாதலானும்; சிவபத்திரித்து அன்புடையராய் அவர் வழி நிற்பினன்றி, உலகிபல்பு மாறிச் சிவானுபூதியுணர்வு மேலிடுதல் கூடாமையானும்; இந்நாயனாரது உள்ளமானது சங்கமபத்தியிலே மிக முதிர்ச்சி உற்றது. அத்தலன்றோ, இவர், தேவாசிரியமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சிவனடியாரை வணங்காது செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும், அவரை வலிய ஆண்ட பரமசிவனையும் அடியார் திருக்கூட்டத்துக்குப் புறகு என்றும், அச்சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொண்டத்தொகை பாடியபின், அடியார் திருக்கூட்டத்துக்கு உள்ளென்றும், அருளிச்செய்தார். இவர், அடியார் கூட்டத்தைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்காது செல்லக்கண்டமையால், அவரை அத்திருக்கூட்டத்துக்குப் புறகு என்று கூறியது ஒக்கும்; சருவஞ்ஞராகிய சிவனை அவ்வாறு கூறியது குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது. இவர், தற்போதம் சேவித்த நின்றவழி, இவ்வாறு சொன்னாராயில், குற்றம் ஏதும்; இவர், சிவன்பணித்தபடி செய்து, பரம் அற்று, சிவானுபவம் மேலிட்டு, சிவானுபவம் நின்றமையால்; இவர் கூறியது சிவன் கூறியதேயாம். அக்கருத்து, இங்கே “வன்றெண்டன் புறகென் துரைப்பச் சிவனருளாற்—பெருகா நின்ற பெரும்பேறு பெற்றார்.” என்பதில்

னும், “பிறைகுடிப்—பூரூரவம் புனைந்தார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பாந்—
கோணவருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார்.” என்பதிலும், அமைந்து
கிடந்தமை றுண்ணுணர்வால் உணர்க. காருண்ணிய சமுத்திரமாகிய சிவனே, தமது
அடியாரினக்கம் இல்வழிப் பிறவிப் பிணி தீர்ந்து உய்தல் கூடாமையைச் சருவான்
மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டும்; சுந்தரமூர்த்திநாயனாரைக்கொண்டு திருத்
தொண்டத்தொகை செயவித்து, சிவனடியார்கள் தம்மிடத்துச் செய்த அன்பின்றிறத்
தையும், அவ்வன்புக்கு எளிவந்த தமது திருவருட்டிறத்தையும் யாவரும் உணர்ந்து
தம்மிடத்து அன்பு செய்து உய்தற்பொருட்டும்; தமது திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த
பெருங்கருணையினாலே, இந்நாயனாரிடத்து ஆவேசித்து நின்று கூறிய கூற்றும் இது
என்பது தெனிக. சிவனடியாரிடத்துப் பத்தி இல்லாதவர் சிவனிடத்தும் பத்தி இல்
லாதவனே என்பது, “ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லார்” என்னும் சிவஞான
சித்தியாரால், உணர்க. மெய்யுணர்வுடையார் சிவனடியார் இணக்கத்தையே பொரு
ளென வேண்டிவர் என்பது “தேவர்கோ வறியாத தேவதேவன் செழும் பொழில்கள்
பயந்துகாத் தமிழ்க்கு மற்றை—மூவர்கோ னுயர்நின்ற மூதல்வன் மூர்த்தி மூதாதை
மாதானும் பாகத் தெந்தை—யாவர்கோ னென்னை யும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்கும் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோ—மேவினோ மவனடியா ரடியா ரோடு
‘மேன்மேலும் குடைந்தாடி யாடுவோமே.” “உடையா ளுன்ற னடுவிறுக்கு முடையா
ணடுவு ணீயிருத்தி—யடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்ப தானு லடியேனுன்—னடியார்
நடுவு ளிருக்கு மருளைப் புரியாய பொன்னம் பலத்தெம்—முடியா முதலே யென்கரு
த்து முடியும் வண்ண முன்னின்றே.” என்னுந் திருவாசகத்தினாலும், “நல்லா ரினக்
கமு நின்றபுசை நேசமு ஞானமுமே—யல்லாது வேறு நியையுள் தோவக மும்பொ
ருளு—மில்லாளுந் சுற்றமு மைந்தரும் வாழவு மெழிவூடம்பு—மெல்லாம் வெளிம
யக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.” என்னும் பட்டணத்தீதுப்பிள்ளையார் பாட
லாலும், காண்க.

அமர்நீதிநாயனாபுராணம்.

சீரி னீடிய செம்பியா பொன்னின் னுட்டுக்
காரின் மேவிய கனியளி மலர்ப்பொழில் சூழ்ந்து
தேரின் மேவிய செழுமணி வீதிகள் சிறந்து
பாரி னீடிய பெருமைசேர் பதிபழை யாறை.

(க)

மன்னு மப்பதி வணிகர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
பொன்னு முத்துநன் மணிகளும் பூந்துகின் முதலா
வெந்நி லத்தினு முள்ளன வருவளத் தியல்பா
மந்நி லைக்கணமிக் கவரமர் நீதியா ரென்பார்.

(உ)

சிந்தை செயவது சிவன்கழ லல்லதொன் நில்லா
ரந்தி வண்ணர்தம் மடியவர்க் கமுதுசெய வித்துக்
கந்தை சீருடை கோவனுத் கருத்தறிந் துதவி
வந்த செல்வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன் கொள்வார்.

(ங)

முக்க ணக்கரா முதல்வரு ரவர்திரு நல்லூர்
மிக்க சீர்வளர் திருவிழா விருப்புடன் வணங்கித்
தக்க வன்பர்க ளமுதுசெய் திருமடஞ் சமைத்தார்
தொக்க சுற்றமுந் தாமும்வந் தனைந்தனர் னுயோர்.

(ச)

மருவு மன்பொடு வணங்கினர் மணிகண்டர் நல்லூர்த்
திருவிழாவணி சேவித்துத் திருமடத் தடியார்
பெருகு மின்பமோ டமுதுசெய் திடவருள் பேணி
யுருகு சிந்தையின் மகிழ்ந்துறை நாளிடை யொருநாள்.

(ரு)

பிறைத்த விரிச்சடைப் பெருந்தகை பெருந்திரு நல்லூர்க்
கறைக்க ளத்திறை கோவணப் பெருமைமுன் காட்டி
நிறைத்த வன்புடைத் தொண்டர்க்கு நீடருள் கொடுப்பான்
மறைக்கு லத்தொரு பிரமசா ரியின்வடி வாகி.

(க)

செய்ய புன்சடை கரத்தோர் திருமுடிச் சிகையுந்
சைவ வெண்டிரு நீற்றுமுண் டத்தொளித் தழைப்பு
மெய்யின் வெண்புரி நூலுடன் வினங்குமான் றோலுங்
கையின் மன்னிய பவித்திர மரகதக் கதிரும்.

(எ)

முஞ்சி ராணுற முடிந்தது சாத்திய வரையிற்
றஞ்ச மாமறைக் கோவண வரடையின் றசைவும்
வஞ்ச வல்வினைக் கறுப்பறு மனத்தடியார்க்
ணெஞ்சி னீங்கிடா வடிமலர் நீணிலம் பொலிய.

(அ)

கண்ட வர்க்குறு காதலின் மனங்கரைந் துருகத்
தொண்ட ரன்பெனுந் துநெறி வெளிப்படுப் பாராயத்
தண்டின் மீதிரு கோவண நீற்றுப்பை தருப்பை
கொண்டு வந்தமர் நீதியார் திருமடங் குறுக.

(க)

வடிவு காண்டலு மனத்தினு முகமிக மலர்ந்து
கடிது வந்தெதிர் வணங்கியிம் மடத்தினிற் காணும்
படியி லாதரீ ரணையமுன் பயிறவ மென்னோ
வடிய நேன்செய்த தென்றன ரமர்நீதி யன்பர்.

(க0)

பேணு மன்பரை நோக்கிநீர் பெருகிய வடியார்க்
கூணு மேன்மையி லூட்டிநந் கந்தைக் குடைகீள்
யாணர் வெண்கிழிக் கோவண மீதல்கேட் டுமமைக்
காண வந்தன மென்றனன் கண்ணுதற் கரந்தோன்.

(கக)

என்று தம்பிரா னருள்செய வித்திரு மடத்தே
நன்று நான்மறை நற்றவ ரமுதுசெய் தருளத்
துன்று வேதியர் துய்மையி னமைப்பது முள்தா
லின்று நீருமிங் கமுதுசெய் தருளுமென் றிறைஞ்ச.

(க2)

வணங்கு மன்பரை நோக்கியம் மறையவ ரிசைந்தே
யணங்கு நீர்ப்பொன்னி யாடிநான் வரமழை வரினு
முணங்கு கோவணம் வைத்துநீர் தாருமென் றொருவெண்
குணங்கொள் கோவணத் தண்டினி லவிழ்த்தது கொடுப்பார்.

(கந)

ஒங்கு கோவணப் பெருமையை யுள்ளவா றுமக்கே
யீங்கு நான்சொல்ல வேண்டுவ தில்லை ரிதனை
வாங்கி நான்வரு மளவுமும் மிடத்திக ழாதே
யாங்கு வைத்துநீர் தாருமென் றவர்கையிற் கொடுத்தார்.

(௧௪)

கொடுத்த கோவணங் கைக்கொண்டு கோதிலா வன்பர்
கடுப்பி விங்கெழுந் தருளுநீர் குளித்தெனக் கங்கை
மடுத்த தும்பிய வளர்சடை மறைத்தவம் மறையோ
ரடுத்த தெண்டுகரப் பொன்னிநீ ராடவென் றகன்றார்.

(௧௫)

தந்த கோவணம் வாங்கிய தனிப்பெருந் தொண்டர்
முந்தை யந்தனர் மொழிகொண்டு முன்புதாங் கொடுக்குங்
கீந்தை கீளுடை கோவண மன்றியோர் காப்புச்
சிறந்த செய்துவே றிடத்தொரு சேமத்தின் வைத்தார்.

(௧௬)

போன வேதியர் வைத்தகோ வணத்தினைப் போக்கிப்
பான லந்துறைப் பொன்னிநீர் படிந்துவந் தாரோ
தூந் துஞ்சடைக் கங்கைநீர் தோயந்துவந் தாரோ
வான நீர்மழை பொழிந்திட நனைந்துவந் தனைந்தார்.

(௧௭)

க்திரி ளம்பிறைக் கண்ணியர் நண்ணிய பொழுதின்
முதிரு மன்புடைத் தொண்டர்தா முறைமையின் முன்னே
யதிக நன்மையி னறுசுவைத் திருவழு நாக்கி
யெதிரெ முந்துசென் றிறைஞ்சிட நிறைந்தநூன் மார்பர்.

(௧௮)

தொண்ட ரன்பெனுந் தூயநீ ராடுதல் வேண்டி
மண்டு தண்புனன் மூழ்கிய வீரத்தை மாற்றத்
தண்டின் மேலது மீரநான் றந்தகோ வணத்தைக்
கொண்டு வாருமென் னுரைத்தனர் கோவணக் கள்வ.

(௧௯)

ஐயர் கைதவ மறிவுறு தவர்கடி தணுகி
யெய்த முன்சென்று கோவண மிருந்தவே றிடத்தின
மையில் சிந்தையர் கண்டிலர் வைத்தகோ வணமுன்
செய்த தென்னென்று திகைத்தனர் தேடுவா ரானார்.

(௨௦)

பொங்கு வெண்கிழிக் கோவணம் போயின நெறிமேற்
சங்கை யின்றியே தப்பின தென்றுதஞ் சரக்கி
லெங்கு நாடியுங் கண்டில ரென்செய்வார் நின்ற
ரங்கண் வேதியர் பெருந்துடக் கினிலகப் பட்டார்.

(௨௧)

மனைவி யாரொடு மன்னிய கிளைஞருந் தாழு
மினைய தொன்றுவந் தெய்திய தெனவிடர் கூர்ந்து
நினைவ தொன்றிலர் வருந்தினர் நிற்கவு மாட்டார்
புனைய வேறொரு கோவணங் கொடுபுறப் பட்டார்.

(௨௨)

அத்தர் முன்புசென் றடிகணீர் தந்தகோ வணத்தை
வைத்தி உத்துநான் கண்டிலேன் மற்றுமோ ரிடத்தி
லுய்தொ ளித்தன ரில்லைநா னொளித்தவா றறியே
னித்த கைத்தவே றதிசயங் கண்டிலே னென்று.

(௨௩)

வேறு நல்லதோர் கோவணம் விரும்பிமுன் கொணர்ந்தேன்
கீறு கோவண மன்றுநெய் தமைத்தது கிளர்கொ
னீறு சாத்திய நெற்றியீர் மற்றது களைந்து
மாறு சாத்தியென் பிழைபொறுப் பீரென வணங்க.

(௨௪)

நின்ற வேதியர் வெகுண்டமர் நீதியார் நிலைமை
நன்று சாலவு நாளிடை கழிந்தது மன்று
லின்று நான்வைத்த கோவணங் கொண்டதற் கெதிர்வே
றென்று கொள்கென வுரைப்பதே நீரென வுரையா.

(௨௫)

நல்ல கோவணங் கொடுப்பரென் றுலகின்மே னானஞ்
சொல்லு வித்ததென் கோவணங் கொள்வது துணிந்தோ
வொல்லை யீங்குறு வாணிக மழகிய துமக்கென்
மெல்லை யில்லவ் வெனிதுள்ளி னுலென வெகுண்டான்.

(௨௬)

மறிக ரந்துதண் டேந்திய மறையவர் வெகுளப்
பொறிக லங்கிய வுணர்வின ராய்முகம் புலர்ந்து
சிறிய வென்பெரும் பிழைபொறுத் தருள்செய்வீ ரடியே
னறிய வந்ததொன் றன்றென வடிபணிந் தயர்வார்.

(௨௭)

செய்தத கும்பணி செய்வனிக் கோவண மன்றி
நயத்த குந்தன நல்லபட் டாடைகண் மணிக
னாயர்த்த கோடிக்கொண் டருளுமென் றுடம்பினி லடங்காப்
பயத்தொ டிங்குலைந் தடிமிசைப் பலமுறை பணிந்தார்.

(௨௮)

பணியு மன்புரை நோக்கியப் பரம்பொரு ளானார்
தணியு முள்ளத்த ராயினர் போன்றுநீர் தந்த
மணியும் பொன்னுல் லாடையு மற்றுமென் செய்ய
வணியுங் கோவண நேர்தர வமையுமென் றருள.

(௨௯)

மலர்ந்த சிந்தைய ராகிய வணிகரே றனையா
ரலர்ந்த வெண்ணிறக் கோவண மதற்குநே ராக
விலங்கு பூந்துகில் கொள்வதற் கிசைந்தருள் செய்தீர்
நலங்கொள் கோவணந் தரும்பரி சியாதென நம்பர்.

(௩௦)

உடுத்த கோவண மொழியநா முங்கையிற் றரநீர்
கெடுத்த தாகமுன் சொல்லுமக் கிழித்தகோ வணநே
ரடுத்த கோவண மிதுவென்று தண்டினி லவிழா
வெடுத்து மற்றித னெடையிடுங் கோவண மென்றார்.

(௩௧)

நன்று சாலவென் றன்பரு மொருதுலை நாட்டக்
குன்ற வில்லியார் கோவண மொருதட்டி லிட்டார்
நின்ற தொண்டருங் கையினி னெய்தகோ வணந்தட்
டொன்றி லேயிட நிறைநிலா தொழிந்தமை கண்டார்.

(௩௨)

நாடு மன்பொடு நாயன்மார் க் களிக்கமுன் வைத்த
நீடு கோவண மடையநே ராகவொன் றென்றாக்
கோடு தட்டினயீ திடவிடக் கொண்டெழுந் ததுகண்
டாடு சேவடிக் கடியரு மற்புத மெய்தி.

(௩௩)

உலகி லில்லதோர் மாயையிக் கோவண மொன்றுக்
கலகில் கோவண மொக்கில வென்றதி சயித்துப்
பலவு மென்றுகில் பட்டிட னிடவிட வுயர
விலகு பூந்துகிற் பொதிகளை யெடுத்துமே லிட்டார்.

(௩௪)

முட்டி லன்பர்த மன்பிடுந் தட்டுக்கு முதல்வர்
மட்டி நின்றதட் டருளொடுந் தாழ்வுறும் வழக்காற்
பட்டொ டிந்துகி லநேககோ டிகளிடும் பத்தர்
தட்டு மேற்பட்டத் தாழ்ந்தது கோவணத் தட்டு.

(௩௫)

ஆன தன்மைகண் டடியவ ரஞ்சியந் தணர்முன்
நூந றுந்துகில் வர்க்க நூல் வர்க்கமே முதலா
மான மில்லன குவிக்கவுந் தட்டின்மட் டிதுவா
லேனை யென்றன மிடப்பெற வேண்டுமென் றிறைஞ்ச.

(௩௬)

மங்கை பாகரா மறையவர் மற்றதற் கிசைந்தே
யிங்கு நாமினி வேறென்று சொல்லுவ தென்கொ
லங்கு மற்றுங்க டின்ன்கனி னாகிலு மிடிலீ
ரெங்கள் கோவண நேர்நிற்க வேண்டிவ தென்றார்.

(௩௭)

நல்ல பொன்னெடும் வெள்ளியு நவமணித் திரளும்
பல்வ கைத்திறத் துலோகமும் புணர்ச்சிகள் பலவு
மெல்லை தீர்தனஞ் சுமந்தவ ரிடவிடக் கொண்டே
மல்கு தட்டியீ தெழுந்தது வியந்தனர் மண்ணோர்.

(௩௮)

தவரி றைந்தநான் மறைப்பொரு ணூல்களாற் சமைந்த
சிவன்வி ரும்பிய கோவண மிடுஞ்செழுந் தட்டுக்
கவனி மேலமர் நீதியார் தனமெலா மன்றிப்
புவனம் யாவையு நேர்நிலா வென்பது புகழோ.

(௩௯)

நிலைமை மற்றது நோக்கிய நிகரிலார் நேர்நின்
றுலையில் பஃறன மொன்றொழி யாமையுய்த் தொழிந்தேன்
றலைவ யானுமென் மனைவியுஞ் சிறுவனுந் தருமேற்
றுலையி லேறிடப் பெறுவதுன் னருளெனத் தொழுதார்.

(௪௦)

பொச்ச மில்லடி மைத்திறம் புரிந்தவ ரெதிர்நின்
றச்ச முன்புற வுரைத்தது மங்கண ருளா
னிச்ச யித்தவர் நிலையினைத் துலையெனுஞ் சலத்தா
லிச்ச முக்கினின் நேற்றுவா ரேறுதற் கிசைந்தார்.

(௪௧)

மனம கிழந்தவர் மலர்க்கழல் சென்னியால் வணங்கிப்
புனை ம லர்க்குமுன் மனைவியார் தம்மொடு புதல்வன்
றையு டன்சொடு தனித்துலை வலன்கொண்டு தகவா
லினைய செய்கையி லேறுவார் கூறுவா ரெடுத்து.

(௪௨)

இழைத்த வன்பினி லிறைதிரு நீற்றுமெய் யடிமை
பிழைத்தி லோமெனிற் பெருந்துலை நேர்நிற்க வென்று
மழைத்த டம்பொழிற் றிருநல்லா ரிறைவரை வணங்கித்
தழைத்த வஞ்செழுத் தோதினு ரேறினாற் தட்டில்.

(௪௩)

மண்டு காதலின் மற்றவர் மகிழ்ந்துடனேற
வண்டர் தம்பிரான் நிருவரைக் கோவண மதுவுங்
கொண்ட வன்பினிற் குறைபடா வடியவ ரடிமைத்
தொண்டு மொத்தலா லொத்துநேர் நின்றதத் துலையான். (சச)

மதிவி ளங்கிய தொண்டர்தம் பெருமையை மண்ணோர்
அதிசெய் தெங்கணு மதிசய முறவெதிர் தொழுதார்
கதிர்வி சும்பிடை கரந்திட நிரந்தகற் பகத்தின்
புதிய பூமழை யிமையவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார். (சய)

அண்டர் பூமழை பொழியமற் றதனிடை யொளித்த
முண்ட வேதிய ரொருவழி யான்முத னல்லூர்ப்
பண்டு தாம்பலில் கோலமே விசும்பினிற் பாகங்
கொண்ட பேரையுந் தாமுமாங் காட்சிமுன் கொடுத்தார். (சக)

தொழுது போற்றியத் துலையிசை நின்றநேர் துதிக்கும்
வழுவி லன்பரு மைந்தரு மனைவியார் தாமு
முழுது மின்னருள் பெற்றுத் தம் முன்றொழு திருக்கு
மழிவில் வான்பதங் கொடுத்தெழுந் தருளினு ரையர். (சஎ)

நாதர் தந்திரு வருளினு னன்பெருந் துலையே
மீது கொண்டெழு விமானம தாகிமேற் செல்லக்
கோதி லன்பருங் குடும்பமுங் குறைவறக் கொடுத்த
வாதி மூர்த்தியா ருடன்சிவ புரியினை யணைந்தார். (சஅ)
வேறு.

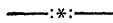
மலர்மிசை யயனு மாலுங் காணுதற் கரிய வள்ளல்
பலர்புகழ் வெண்ணெய் நல்லூ ராவணப் பழமமை காட்டி
யுலகுய்ய வாண்டு கொள்ளப் பெற்றவர் பாத முன்னித்
தலையிசை வைத்து வாழுந் தலைமைந் தலைமை யாகும். (சக)

அமர்ந்திநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௫௫௦.

சு ச ன ம்.

சிவனடியாருக்கு அன்னம் வஸ்திரம் கௌபீனம் கொடுத்தல்.

சிவஸ்தலத்திலே மடங்கட்டுவித்து, புண்ணிய காலங்களிலே சிரத்தையோ
டும் சம்பாத்திரமாகிய சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தலும், அவர்களுக்கு வஸ்தி
ரம் கௌபீனம் முதலியன கொடுத்தலும், பெரும் புண்ணியமாம். அன்னம் வஸ்திரம்
கௌபீனம் முதலியன தானஞ்செய்தல் புண்ணியம் என்பதற்குப் பிரமாணம்.
சிவதருமோத்தரம். “திருப்பதி வணங்க வென்று சென்றுநுஞ் சிவநேசர்க்கு—
மருத்தியார் கங்கை யாதியாடிட நாடி னார்க்கு—மருத்துக வன்ன பான மவரவர்க்
குபயோ கங்கன்—பொருத்துக லுனைப் போக்கிச் சிவபுரம் புகுவர் தாமே.” எம்.
“பிரம சாரியைப் பேரற மோங்கிடுங்—கிரக சாரியை யூட்டிய கேண்மையர்—விரவி
யேசிவ லோகம் விரும்பிய—பரம போக மனைத்தும் பயில்வரே.” எம். “ஊட்டி

னாக னுதவிய தேதெனுங்—காட்டு ளாடி கழறங் கருத்தினு—ஊட்டி னைரத் தமைநலி யும்வினை—யோட்டி யேசுவ லோக முறைவரே.” எ-ம். “மாதவர்க்குற வற்கலை யீந்தவர்—சீத வரரிது வாடையுஞ் சேர்த்தினர்—கோதி லாவச னுதியுங் கோல்வளை—மாதொர் பாகன் புரத்தினுள் வாழ்ந்தபின்.” எ-ம். சிவபுண்ணியத் தெளிவு. “நாற்ற மாமல ரோனெழி னூரணன்—போற்று சங்கர னன்பர்க்குப் பொங்கிழை—யாற்று கோவண மீந்தவ ராயிரந்—தேற்றுகோடி யுகஞ்சுவ லோ கரே.” எ-ம். வரும். இப்புண்ணியத்தைப் புண்ணியல்தானத்திலே புண்ணிய காலத் திலே சிரத்தையோடும் செய்தல் உத்தமோத்தமம் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதரு னோத்தரம். “சிறந்தரந் நேசந் தன்னிற் றேடருங் காலங் கூட—மறந்திடா விதியி னாலே வாய்த்தவா தரவுங் கூட—வறந்தனை யறிந்த வாய்மைப் பாத்திர மாவானங் கைச்—செறிந்திடச் செய்த வற்ப முலகினும் பெருகுந் தின்னம்.” எ-ம். “ஓங்கிய வதனைச் செய்த வுத்தமர் சிவலோ கத்துட்—டாங்கியே போக பேதம் பிரளய சம யந் தன்னி—னீங்கரும் பொருளைக் கண்டு நிறையுற வொருமைநீடத்—தூங்குவ ரின் பந் தோன்றத் துகண்மலஞ் சோரு மன்றே.” எ-ம். வரும்.

இவ்வமர்ந்திநாயனார் இந்தச்சிவபுண்ணியத்தின் மிகச் சிறந்தவராகி, சிவனிடத் தே இடையறாத மெய்யன்புடையராயினார். சிவனிடத்து அன்பில்லாமற் செய்யப் படும் புண்ணியம் உயிர் இல்லாத உடல் போலப் பயன் படாதாம். இவ்வன்பு பல பிறப்புக்களிலே பயன் குறியாது செய்யப்பட்ட தபோபலத்தினாலே சிவன் அருள் செய்யக் கிடைக்கும். இவ்வன்பு உள்ளவழியே சிவனது திருவருள் உண்டாம். அது உண்டாய வழி, முத்தி உண்டாம். இதற்குப் பிரமாணம். வாயுசங்குதை. “ஆங் கவ னருளாற் பத்தினன் குண்டாம் பத்தியா லவனரு னுண்டாம்—வீங்கிய பத்தி பற் பல பிறப்பில் வேதங்க ளுரைத்திடும் படியே—தீங்கது கருடி மியற்றிய பலத்தாற் சிவனருள் செய்திட வருமா—லோங்கிய பத்தி யாற்சிவ தரும மொழிவறப் புரிந்தி டப் படுமால்.” எ-ம். “புரிதலா லிறைவ னல்லருள் புரிவான் புரிந்திடப் போக் கற நின்ற—விருவினை கழியுங் கழிந்திட முத்தி யெய்தலா மிறைவன்வார் கழலி—லொருவழி சிறிது பத்திசெய் வோரு மொருமூன்று பிறப்பின்மேற் பிறப்பின்—மரு விடா ரங்கத் தொடுமனுச் செபித்தன் மாசது பத்தியா மென்பர்.” எ-ம். வரும். இவ்வமர்ந்தி நாயனார் மெய்யன்பிற் குறைபடாதவர் என்பது, பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு வந்த பரமசிவனது கௌபீனம் இட்டதட்டுக்கு இவர் தம்மிடத்து உள்ள கௌபீனங்கள் வஸ்திரங்கள் பட்டுக்கள் பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்கள் நவ ரத்தினங்கள் முதலிய அனைத்தையும் இட்டதட்டு ஒவ்வாது மேலெழுந்து, பின்பு தாமும் தம்முடைய மனைவியும் புத்திரனும், நாம் அன்பினோடு சிவனது திருநீற்று மெய்யடிமை பிழைத்திலோமாயின் இத்தட்டு மற்றதனோடு நேர்நிற்க என்று சொல்லி ஏறியவுடனே, அதனோடு ஒத்து நின்றமையாலே, தெளியப்படும். அன்பின்திறம் கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்துச் சூசனத்தில் விரித்து உரைக்கப்படும் ஆதலால், இங்கே விரித்திலம். •

துல்லைவாமுந்தணர்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

முன்னுரை

இலைமலிந்த சருக்கம்.

எறிபத்த நாயனார்புராணம்.

மல்லனார் ஞாலந் தன்னுண் மழவிடை யுடையா னன்பர்க்
கொல்லைவந் துற்ற செய்கை யுற்றிடத் துதவு நீரா
ரெல்லையில் புகழின் மிக்க வெறிபத்தர் பெருமை யெம்மாற்
சொல்லலாம் படித்தன் றேனு மாகையாற் சொல்ல லுற்றேன்.

(க)

பொன்மலைப் புலிவென் றோங்கப் புதுமலை யிடித்துப் போற்று
மந்நெறி வழியேயாக வயல்வழி யடைத்த சோழன்
மன்னிய வநபா யுன்சீர் மரபின்மா நகர மாகுந்
தொன்னெடுங் கருவு ரென்னுஞ் சுடர்மணி வீதி மூதூர்.

(உ)

மாமதின் மஞ்ச சூழு மானிகை நிரைவிண் சூழுந்
னாமணி வாயில் சூழுஞ் சோலையில் வாசஞ் சூழுந்
தேமல ரளகஞ் சூழுஞ் சிலமதி தெருவிற் சூழுந்
தாமகிழ்ந் தமரர் சூழுஞ் சதமக னகரந் தாழ்.

(ங)

கடகரி துறையி லாடுஞ் கனிமயில் புறவிலாடு
மடர்மணி யரங்கி லாடு மரிவையர் சூழல்வண் டாடும்
படரொளி மறுகி லாடும் பயில்கொடி கதிர்மீ தாடின்
தடநெடும் புவிக்கொண் டாடின் தனிநகர் வளமை யீதால்.

(ச)

மன்னிய சிறப்பின் மிக்க வளநக ரதனின் மல்கும்
பொன்னியல் புரிசை சூழ்ந்து சுரர்களும் போற்றும் பொற்பாற்
றுன்னிய வன்பின் மிக்க தொண்டர்தஞ் சிந்தை நீங்கா
வந்நிலை யரனார் வாழ்வ தாநிலை யென்னுங் கோயில்.

(ரு)

பொருட்டிரு மறைக டந்த புனிதரை யினிதக் கோயின்
மருட்டுறை மாற்று மாற்றல் வழிபடுந் தொழில ராகி
யிருட்கு வொடுங்கு கண்டத் திறையவர்க் குரிமை பூண்டார்க்
கருட்பெருந் தொண்டு செய்வா ரவறேறி பத்த ராவார்.

(க்)

மழைவள ருலகி லெங்கு மன்னிய சைவ மோங்க
வழலவிர் சடையா னன்பர்க் கடாதன வடித்த போது
முழையரி யென்னத் தோன்றி முரண்கெட வெறிந்து தீர்க்கும்
பழமறை பரசுந் தாய பரசுமுன் னெடுக்கப் பெற்றார்.

(ஏ)

அண்ணலார் நிகழு நாளி லாநிலை யடிக ளார்க்குத்
திண்ணிய வன்பு கூர்ந்த சிவகாமி யாண்டா ரென்னும்
புண்ணிய முனிவ னார்தாம் பூப்பறித் தலங்கல் சாத்தி
புண்ணிறை காதலோடு மொழுகுவா ரொருநாண் முன்போல்.

(அ)

வகறை யுணர்ந்து போந்து புனன்மூழ்கி வாயுங் கட்டி
மாய்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னித்
நகயினிற் றெரிந்து நல்ல கமழ்முகை யலரும் வேலைத்
தய்வநா யகர்க்குச் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமஸ் கொய்து.

(க)

கோலப்பூங் கூடை தன்னை நிறைத்தனர் கொண்டு நெஞ்சில்
வாலிய நேசங் கொண்டு மலர்க்கையிற் றண்டுங் கொண்டங்
வாலய மதனை நோக்கி யங்கணர்க் கமைத்துச் சாத்துங்
வாலவந் துதவ வேண்டிக் கடிதின்னில் வாராநின்றார்.

(க0)

ஐந்தாவ ரணைய விப்பால் வளநக ரதனின் மன்னுங்
கொற்றவர் வளவர் தங்கள் குலப்புகழ்ச் சோழ னார்தம்
புத்தலர் முனைகள் சாய்க்கும் பட்டவர்த் தனமாம் பண்பு
பெற்றவெங் களிறு கோலம் பெருகுமா நவமி முன்னுள்.

(கக)

ஹங்கல விழவு கொண்டு வருந்தித் துறைநீ ராடிப்
பொங்கிய களிப்பி னோடும் பொழிமதஞ் சொரிய நின்ற
புரங்கணு மிரியல் போக வெதிர்பரிக் கார ரோடத்
துங்கமால் வரைபோற் றோன்றித் துண்ணென வணைந்த தன்றே.

(க2)

வென்றிமால் யானை தன்னை மேல்கொண்ட பாக ரோடுஞ்
சென்றொரு தெருவின் முட்டச் சிவகாமி யார்முன் செல்ல
வன்றனித் தண்டிற் றாங்கு மலர்கொள்பூங் கூடை தன்னைப்
பின்றொடர்ந் தோடிச் சென்று பிடித்துடன் பறித்துச் சிந்த.

(கந)

மேல்கொண்ட பாகர் கண்டு விசைகொண்ட களிறு சண்டக்
கால்கொண்டு போவார் போலக் கடிதுகொண்ட கலப் போக
நூல்கொண்ட மார்பிற் றெண்டர் நோக்கினர் பதைத்துப் பொங்கி
மால்கொண்ட களிற்றின் பின்பு தண்டுகொண் டடிக்க வந்தார்.

(கச)

ஐப்பொழு தணைய வொட்டா தடற்களி நகன்று போக
மெய்ப்பெருந் தொண்டர் மூப்பால் விரைந்துபின் செல்ல மூட்டார்
கப்பினர் விழுந்து கையாற் றறையடித் தெழுந்து நின்று
செப்பருந் துயர நீடிச் செயிர்த்துமுன் சிவதா வென்பார்.

(கரு)

வேறு.

களியாணையினீ ருரியாய் சிவதா, வெளியார் வலியா மிறைவா சிவதா
வளியா ரடியா ரதிலே சிவதா, தெளிவா ரமுதே சிவதா சிவதா.

(கக)

ஹும் மதியும் மணியுஞ் சடைமே, லேறும் மலரைக் கரிசின் துவதே
வேறுண் ணினைவார் புரம்பெந் தவியச், சீறுஞ் சிலையாய் சிவதா சிவதா.

(கள)

தஞ்சே சரணம் புகுதுந் தமிழோர், நெஞ்சேய் துயரங் கெடநேர் தொடரு
மஞ்சே யெனவீழ் மறலிக் கிறைநீள், செஞ்சே வடியாய் சிவதா சிவதா.

(கஅ)

நெடியோர் னதியா நெறியா ரதியும், படியா லடிமைப் பணிசெய் தொழுகு
மடியார் களியா னாரா வணைவாய், முடியா முதலா யெனவே மொழிய.

(கக)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த மாற்ற மெறிபத்த ரெதிரே வாரா
நின்றவர் கேளா முன நெருப்புயிர்த் தழுன்று பொங்கி
மன்றவ ரடியார்க் கென்றும் வழிப்பகை களிறே யன்றோ
கொன்றது வீழ்ப்ப னென்று கொலைமழு வெடுத்து வந்தார்.

(20)

வந்தவ ரழைத்த தொண்டர் தமைக்கண்டு வணங்கி யும்மை
யிந்தவல் லிடும்பை செய்த யானையெங் குற்ற தென்ன
வெந்தையார் சாத்தும் பூவை யென்கையிற் பறித்து மண்மேற்
சுந்திமுன் பிழைத்துப் போகா நின்றதித் தெருவே யென்றார். (௨௧)

இங்கு பிழைப்ப தெங்கே வினியென வெரிவாய் சிந்து
மங்கையின் மழுவுந் தாழு மனலும்வெங் காலு மென்னப்
பொங்கிய விசையிற் சென்று பொருகரி தொடர்ந்து செல்லுஞ்
செங்கண்வா ளரியிற் கூடிக் கிடைத்தனர் சீற்ற மிக்கார். (௨௨)

கண்டவ ரிதுமுன் பண்ண லுரித்தவக் களிதே போலு
மண்டரு மண்ணு னோருந் தடுக்கினு மடர்த்துச் சிந்தத்
துண்டித்துக் கொல்வே னென்று சுடர்மழு வலத்தில் வீசிக்
கொண்டெழுந் தார்த்துச் சென்று காலினுந் குலங்கப் பாய்ந்தார். (௨௩)

பாய்தலும் விசைகொண் டிய்க்கும் பாகரைக் கொண்டு சீறிக்
கரயதழ லுமிழகண் வேழந் திரிந்துமேற் கதுவ வச்சந்
தாய்தலை யன்பின் முன்பு நிற்குமே தகைந்து பாய்ந்து
தோய்தனித் தடக்கை வீழ மழுவினுந் துணித்தார் தொண்டர். (௨௪)

சையினைத் துணித்த போது கடலெனக் கதறி வீழ்ந்து
மைவரை யினைய வேழம் புரண்டிட மருங்கு வந்த
வெய்யகோற் பாகர் மூவர் மிசைகொண்டா ரிருவராக
வைவரைக் கொன்று நின்ற ரருவரை யினைய தோளார். (௨௫)

வெட்டுண்டு பட்டு ழீழ்ந்தா ரொழியவே துள்ளா ரோடி
மட்டவிழ் தொங்கன் மன்னன் வாயில்கா வலரை நோக்கிப்
பட்டவர்த் தனமும் பட்டுப் பாகரும் பட்டா ரென்று
முட்டநீர் கடிது புக்கு முதல்வனுக் குரையு மென்றார். (௨௬)

மற்றவர் மொழிந்த மாற்ற மணிக்கடை காப்போர் கேளாக்
கொற்றவன் றன்பா லெயதிக் குரைகழல் பணிந்து போற்றிப்
பற்றல ரிலாதாய் நினபொற் பட்டமால் யானே வீழச்
செற்றனர் சிலரா மென்று செப்பினார் பாகரென்றார். (௨௭)

வளவனுங் கேட்ட போதின் மாறின்றி மண்காக் கின்ற
கிளர்மணித் தோள லங்கற் சுரும்பினங் கிளர்ந்து பொங்க
வளவில்சீற் றத்தி னாலே யார்செய்தா ரென்றுங் கேளா
னிளவரி யேறு போல வெழின்மணி வாயி னீங்க. (௨௮)

தந்திரத் தலைவர் தாழந் தலைவன்ற னிலைமை கண்டு
வந்துறச் சேனை தன்னை வல்விரைந் தெழுமுன் சாற்ற
வந்தரத் தகல மெல்லா மணிதுகிற் பதாகை தூர்ப்ப
வெந்திரத் தேரு மாவு மிடையிடை கனிது மாகி. (௨௯)

விலல்லொடு வேல்வா டண்டு பிண்டபா லங்கண் மிக்க
வல்லெழு முசல நேமி மழுக்கழுக் கடைமுன் னான
பல்படைக் கலன்கள் பற்றிப் பைங்கழல் வரிந்த வன்க
னெல்லையில் படைஞர் கொட்புற் றெழுந்தன ரெங்கு மெங்கும். (௩௦)

சங்கொடு தாரை காளந் தழங்கொலி முழங்கு பேரி
வெங்குரத் பம்பை கண்டை வியந்துடி திமிலை தட்டி
பொங்கொலிச் சின்ன மெல்லாம் பொருபடை மிடைந்த பொற்பின்
மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண மருங்கெழுந் தியம்பி மல்க.

(௩௧)

தூரியத் துவைப்பு முட்டுஞ் சுடர்ப்படை யொலியு மாவின்
ஞர்மணி யிசைப்பும் வேழ முழக்கமுந் தடந்தேர்ச் சீரும்
வீர்த்தஞ் செருக்கி னூர்ப்பு மிக்கெழுந் தொன்ற மெல்லைக்
காருடன் கடைநாட் பொங்குந் கடலெனக் கவித்த வன்றே.

(௩௨)

பண்ணுறு முறுப்பு நான்கிற் பரந்தெழு சேனை யெல்லா
மண்ணிடை யிறுகான் மேன்மேல் வந்தெழுந் ததுபோற் றேன்றத்
தண்ணளிக் கவிகை மன்னன் றுணைபின் றொடரத் தானே
ரண்ணலம் புரவி மேல்கொண் டரசமா வீதி சென்றான்.

(௩௩)

கடுவிகை முடுகிப் போகிக் களிற்றெழும் பாகர் வீழ்ந்த
படுகளங் குறுகச் சென்றான் பகைப்புலத் தவரைக் காணன்
விடுசுடர் மழுவொன் றேந்தி வேறிரு தடத்தைத் தாய
ஹிசுரி நென்ன நின்ற வன்பரை முன்பு கண்டான்.

(௩௪)

பொன்றவ முருவிக் குன்ற மெனப்புரள் களிற்றின் முன்பு
நின்றவர் மன்று னென்று நிருத்தமே பயிலும் வெள்ளிக்
ஞ்றவ ரடியா ரானார் கொன்றவ ரிவரென் றேரான்
பன்றவர் யாவ ரென்றான் வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லான்.

(௩௫)

பரசனங் கருளிச் செய்ய வருஞ்சென் றனைந்து பாகர்
நிரைசெய்தார் மாலை யோய்நின் விற்ற்களிற் றெதிரே நிற்குந்
நிரைசெய்நீ ருலகின் மன்னர் யாருளார் தீங்கு செய்தார்
பரசமுன் கொண்டு நின்ற விவரெனப் பணிந்து சொன்னார்.

(௩௬)

ஞ்றையணி காதி னானுக் கன்பராங் குணத்தின் மிக்கார்
ஞ்றையடி னன்றிக் கொல்லார் பிழைத்ததுண் டென்றுட் கொண்டு
ஞ்றையடி யானே சேனை வரவினை மாற்றி மற்ற
ஞ்றையடிப் புரவி மேனின் நிழிந்தன னுலக மன்னன்.

(௩௭)

ஞ்றத்தங் குன்று போலு மதக்களிற் றெதிரே யிந்த
ஞ்றத்தவர் சென்ற போது வேறென்றும் புகுதா விட்ட
ஞ்றத்த முடையே னானே னம்பல வாண ரன்ப
ஞ்றனை முனியக் கெட்டே னென்கொலோ பிழையென் றஞ்சி.

(௩௮)

ஞ்றந்தவர் தம்மை நீக்கி யன்பர்முன் றொழுது சென்றீ
ஞ்றந்திலே னடியே னங்குக் கேட்டதொன் றதுதா னிற்க
ஞ்றந்தவிக் களிற்றின் குற்றம் பாகரோ டிதனை மாள
ஞ்றந்ததே போது மோதா னருள் செயு மென்று நின்றார்.

(௩௯)

ஞ்றவன் றன்னை நோக்கி வானவ ரீசர் நேசர்
ஞ்றவித் துங்க வேழஞ் சிவகாமி யாண்டார் கொய்து
ஞ்றகா பரணர்ச் சாத்தக் கொடுவரும் பள்ளித் தாமர்
ஞ்றமுன் பரித்துச் சிந்தத் தரைப்படத் துணித்து வீழ்த்தேன்.

(௪௦)

மாதங்கந் தீங்கு செய்ய வருபரிக் காரர் தாமு
மீதங்குக் கடவுவாரும் விலக்கிடா தொழிந்து பட்டா
ரீதிங்கு நிகழ்ந்த தென்ற ரெறிபத்த ரென்ன வஞ்சிப்
பாதங்கண் முறையாற் றுழ்ந்து பருவரைத் தடந்தோண் மன்னன்.

(சக)

அங்கண் ரடியார் தம்மைச் செய்தவிவ் வபரா தத்துக்
கிங்கு தன்னாற் போதா தென்னையுங் கொல்ல வேண்டு
மங்கல மழுவாற் கொல்கை வழக்குமன் நிதுவா மென்று
செங்கையா லுடைவாள் வாங்கிக் கொடுத்தனர் தீர்வு நேர்வார்.

(சஉ)

வெந்தழற் றுடர்வா ணீட்டும் வேந்தனை நோக்கிக் கெட்டே
னந்தமில் புகழா னன்புக் களவினமை கண்டே னென்று
தந்தவாள் வாங்க மாட்டார் தன்னத்தான் றுறக்கு மென்று
சிறையா லுணர்வுற் றஞ்சி வாங்கினா் தீங்கு தீர்ப்பார்.

(சங)

வாங்கிய தொண்டர் முன்பு மன்னனாற் தொழுது நின்றே
யீங்கெனை வானி னாற்கொன் மென்பிழை தீர்க்க வேண்டி
யோங்கிய வுதவி செய்யப் பெற்றன னிவர்பா லென்றே
யாங்கவ ருவப்பக் கண்ட வெறிபத்த ரதனுக் கஞ்சி.

(சச)

வன்பெருங் களிறு பாகர் மடியவு முடைவா னைத்தந்
தென்பெரும் பிழையி னாலே யென்னையுங் கொல்லு மென்னு
மன்பனா் தமக்குத் தீங்கு நினைத்தன னென்று கொண்டு
முன்பென துயிர்செ ருத்து முடிப்பதே முடிவென் மெண்ணி.

(சட)

புரிந்தவர் கொடுத்த வாளை யன்பர்தங் கழுத்திற் பூட்டி
யரிந்திட லுற்ற போதி லரசனும் பெரியோர் செய்கை
யிருந்தவா றிதுவென் கெட்டே னென்றெதிர் கடிதிற் சென்று
பெருந்தடந் தோளாற் கூடிப் பிடித்தனன் வாளுங் கையும்.

(சஈ)

வளவனாற் விடாது பற்ற மாதவர் வருந்து கின்ற
வளவிலாப் பரிவில் வந்த விடுக்கனை யகற்ற வேண்டிக்
களமணி களத்துச் செய்ய கண்ணுத லருளால் வாக்குக்
கிளரொளி விசும்பின் மேல்வந் தெழுந்தது பலருங் கேட்ப.

(சஎ)

தொழுந்தகை யன்பின் மிக்கார் தொண்டனை மண்மேற் காட்டச்
செழுந்திரு மலரை யின்று சினக்கரி சிந்தத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணிக் கூத்த ரருளிணாற் கூடிற் மென்றங்
கெழுந்தது பாக ரோடு மியானையு மெழுந்த தன்றே.

(சஅ)

ஈரவே பூட்டும் வாள்விட் டெறிபத்தர் தாமு மந்த
நேரியர் பெருமான் முண்மேல் விழுந்தனர் நிருபர் கோனும்
போர்வடி வாளைப் போக வெறிந்தவர் கழல்கள் பற்றிப்
பார்மிசைப் பணிந்தார் விண்ணோர் பனிமலர் மாரி தூர்த்தார்.

(சஅ)

இருவரு மெழுந்து வானி லெழுந்தபே ரொலியைப் போற்ற
வருமறைப் பொருளா யுள்ளா ரணிகொள்பூங் கூடை தன்னின்
மருவிய பள்ளித் தாம சிறைந்திட வருள மற்றத்
திருவருள் கண்டு வாழ்ந்து சிவகாமி யாரு நின்றார்.

(சஅ)

மட்டவி முலங்கல் வென்றி மன்னவர் பெருமான் முன்ன
ருட்டரு கனிப்பி னோடு முறங்கியீ தெழுந்த தொத்து
முட்டவெங் கடங்கள் பாய்ந்து முகிலென முழங்கிப் பொங்கும்
பட்டவர்த் தனத்தைக் கொண்டு பாகரு மணைய வந்தார்.

(103)

ஆனசீர்த் தொண்டர் கும்பிட் டடியனேன் கனிப்ப விந்த
மானவெங் கனிற்றை யேறி மகிழ்ந்தெழுந் தருளு மென்ன
மேன்மையப் பணிமேற் கொண்டு வணங்குவெண் குடையி னீழல்
யானைமேல் கொண்டு சென்ற ரிவுளிமேல் கொண்டு வந்தார்.

(104)

அந்நிலை யெழுந்த சேனை யார்கலி யேழு மொன்றாய்
மன்னிய வொலியி னார்ப்ப மண்ணெலா மகிழ்ந்து வாழ்த்தப்
பொன்னெடும் பொதுவி லாட னீடிய புனிதர் பொற்றூள்
சென்னியிற் கொண்டு சென்னி திருவளர் கோயில் புக்கான்.

(105)

தம்பிரான் பணிமேற் கொண்டு சிவகாமி யாருஞ் சார
வெம்பிரா னன்பரான வெறிபத்தர் தாழு மென்னே
யம்பல நிறைந்தார் தொண்ட ரறிவதற் கரியா ரென்று
செம்பியன் பெருமை யுன்னித் திருப்பணி நோக்கிச் சென்றார்.

(106)

மற்றவ ரினைய வான வன்பெருந் தொண்டு மண்மே
லுற்றிடத் தடிபார் முன்சென் றுதவியே நாளு நாளு
நற்றவக் கொள்கை தாங்கி நலமிகு கயிலை வெற்பிற்
கொற்றவர் கணத்தின் முன்னங் கோமுதற் தலைமை பெற்றார்.

(107)

ஆளுடைத் தொண்டர் செய்த வாண்மையுந் தம்மைக் கொல்ல
வாளினைக் கொடுத்து நின்ற வளவனார் பெருமை தானு
நாளுமற் தவர்க்கு நல்கு நம்பர்தா மளக்கி லன்றி
நீருமித் தொண்டி னீர்மை நினைக்கிலா ரளக்க வல்லார்.

(108)

தேனாருந் தண்பூங் கொன்றைச் செஞ்சடை யவர்பொற் றுளி
லானை காத லன்ப ரெறிபத்த ரடிகள் சூடி
வானாளுந் தேவர் போற்று மன்னுளார் நீறு போற்று
மேனாதி நாதர் செய்த திருத்தொழி லியம்ப லுற்றேன்.

(109)

எறிபத்தநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬0௭.

சூ ச ன ம்.

—:~:—

சிவனடியாருக்கு இடர்செய்தாரைக் கொல்லல்.

சைவாசாரியருக்கும் சிவனடியாருக்கும் இடர் செய்தவரைக் கொல்லுதல்
|வபுண்ணியமாம். இடர் செய்தவர் பிராமணராயேனும் தபோதனராயேனும் இருப்
பினர்; அவரைக் கொல்லாமல், பிறவழியால் வெல்லல் வேண்டும். இதற்குப்பிரமா
ணம். சங்கற்பீநிராகரணம். “தேசிகர்க்குந் தீங்குசெயுந் தீம்பரைவெல் லல்லதநீ—
ாசமுறு சேர்வாய் நலம்.” எ-ம். “அந்தணரை மாதவரைக் கொல்லாதே வெல்லல்
யார்—சிற்தவஞ்செய் நீசெறியாய் தீங்கு.” எ-ம். வரும். களவு கொலை முதலியன

சமயத்தாராலும் உலகத்தாராலும் குற்றம் என்று விலக்கப்பட்டன அன்றே; அவற்றுள் ஒன்றாகிய கொலையை இங்கே புண்ணியம் என்றது என்னை எனின்; அறியாது கூறியும்: களவு என்னுஞ் சொற்கேட்டுக் களவு தீது என்றதும், கொலை என்னுஞ் சொற்கேட்டுக் கொலை தீது என்றதும், கூடாவாம்: அவை நல்லனவாதலும் உண்டு. ஒருத்தி தன் சுற்றத்தாரோடு கோபங்கொண்டு, நஞ்சுண்டு சாவேன் என்று துணிந்து, நஞ்சு கூட்டி வைத்து, விலக்குவார் இல்லாதபோது உண்ணநினைந்து நின்றவழி; இரக்கமுடையவன் ஒருவன் அதனைக் கண்டு இவள் இதை உண்டு சாவாவண்ணம் கொண்டுபோய் உகுப்பேன் என்று, அவள் காணாமே கொண்டுபோய் உகுத்தான்: அவள் சனரீக்கத்தின்கண்ணே நஞ்சுண்டு சாம்படி சென்று, அதனைக் காணாமையால், மரணம் நீங்கினாள். அவள் அக்களவினாலே அவளை உய்வித்தமையால், அது குற்றமாகாமல் அவனுக்கு நன்மை பயக்கும் அன்றே: அதுபோலவே, இக்கொலையும் நன்மை பயக்கும். சிவனடியார்களுக்கு இடர் செய்வோர் மறுமைக்கண் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர்; இவ்வாறு இடர் செய்வாரைக் கண்டு பிறரும் சிவனடியாருக்கு இடர்செய்து கெடுவர்; சிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்ய விரும்புவோர்களுள் தீவிர பத்தியுடையோரை யொழிந்த பிறர், தாம் செய்யும் திருத்தொண்டுகளுக்கு இப்படி இடையூறுகள் நிகழாமாயின், திருத்தொண்டிகள் செய்யாது தம் வாணனை வினாக்காக் கழிப்பர். சிவனடியாருக்கு இடர் செய்தாரைக் கொல்லுதல் இத்தீங்குகள் எல்லாவற்றையும் ஒழிக்கும். ஆதலால், இக்கொலை பாவமாகாமல் அது செய்தாருக்குச் சிவபதம் பயக்கும் என்று துணிக.

இச்சிவபுண்ணியத்திலே மிகச் சிறப்புற்றவர் இவ்வெறிபத்தநாயனார்; இவர் சிவனடியார்களுக்கு இடையூறு வந்த காலத்தில் வெளிப்பட்டு, அவ்விடையூறு செய்தவர்களை மழுவினால் வெட்டித்தலே தொழிலாகக் கொண்டமையாலும், சிவகாமியாண்டார் சிவனுக்குச் சாத்தும்படி கொண்டுஉந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திய யானை அரசனது பட்ட யானை யென்பது பாராமல், அதனையும், அது தீங்கு செய்ந்தபொழுது விலக்காத பாகர்களையும் கொன்றமையாலும், என்க. இன்னும், இவர் சிவனடியாரிடத்து மிக்க பத்தி உடையோர் என்பது, புகழ்ச்சோழநாயனாரது பத்தி மிகுதியைக் கண்டவுடனே, மிக அஞ்சி, தமது யானையும் பாகரும் இறந்துபோகவும் அதைக் குறித்துச் சிந்தித் துக்கம் உறாமல் உடைவானைத் தந்து தம்மையும் கொல்லும்படி வேண்டுகின்ற இவ்வன்பருக்குத் தீங்கு நினைத்தேனே என்று, அவ்வானைத் தமது கழுத்திலே பூட்டி அறுக்கத் தொடங்கினமையாலும், தெளியப்படும்.

ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்.

புண்டரிகம் பொன்வரைமே லேற்றிப் புவியளிக்குந்
தண்டரள வெண்கலிகைத் தார்வளவர் சோண்ட்டில்
வண்டரை பூஞ்சோலை வயன்மருதத் தண்பனைகூழ்ந்
தெண்டிசையு மேறியழீ ரெயின்மூது ரெயினனார்.

(க)

வேழக் கரும்பினோடு மென்கரும்பு தண்வயலிற்
முழக் கதிர்ச்சாலி தானோங்குந் தன்மையதாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியவப் பொற்பதியி
லீமக் குலச்சான் று எனாதி நாதனார்.

(உ)

தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டி
னன்மைக்க ணின்ற நலமென்றுங் குன்னுதார்
மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந்
தன்மைத் தொழில்விஞ்சை யிற்றலைமை சார்ந்துள்ளார்.

(ந)

வாளின் படைபயிற்றி வந்த வளமெல்லா
நாளும் பெருவிரும்பா னன்னுங் கடப்பாட்டிற்
முனந் தடமுடியுங் காணாதார் தம்மையுந்தொண்
டாளும் பெருமா னடித்தொண்டர்க் காக்குவார்.

(ச)

நள்ளார் களும்போற்று நன்மைத் துறையின்க
ணெள்ளாத செய்கை யியல்பி னொழுநாட்
டள்ளாத தங்க டொழி லுரிமைத் தாயத்தி
னுள்ளா னதிசூர னென்பா னுளானான்.

(ரு)

மற்றவனுங் கொற்ற வடிவாட் படைத்தொழில்குள்
கற்றவர்க டன்னிற் கடந்துள்ளா ரில்லையெனும்
பெற்றிமையான் மாநிலத்து மிக்க பெருமிதம்வந்
துற்றுலகிற் றன்னையே சால மதித்துள்ளான்.

(சு)

தானுள் விருத்திகெடத் தங்களுக்குத் தாயத்தி
னாத செய்தொழிலா மாசிரியத் தன்மைவள
மேனாளுந் தான்குறைந்து மற்றவர்க்கே மேம்படலா
லேனாதி நாதர்திறத் தேலா விகல்புரிந்தான்.

(எ)

கதிரோ னெழமுழுங்கிக் கால்சாயுங் காலை
மதிபோ லழிந்துபொரு மற்றவனுஞ் சுற்றப்
பதியோ ருடன்கூடப் பண்ணியவர் மேற்சென்
றெதிர்போர் விளைப்பதற்கே யெண்ணித் துணிந்தெழுந்தான்.

(அ)

தோள்கொண்ட வல்லாண்மைச் சுற்றத் தொடுந்துணையாங்
கோள்கொண்ட போர்மள்ளர் கூட்டத் தொடுஞ்சென்று
வாள்கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வதென
முள்கின்ற செற்றத்தான் முன்கடையி னின்றழைத்தான்.

(க)

வெங்கட் புலிகிடந்த வெம்முழையிற் சென்றழைக்கும்
பைங்கட் குறுநரியே போல்வான் படைகொண்டு
பொங்கிப் புறஞ்சூழ்ந்து போர்குறித்து நேர்நின்றே
யங்கட் கடைநின் றழைத்தா னொலிகேளா.

(க0)

ஆர்கொல் பொரவழைத்தா ரென்றரியேற் திற்குளர்ந்து
சேர்வு பெறக்கச்சிற் செறிந்தவுடை மேல்வீக்கி
வார்கழுவங்குட்டி வடிவாட் பலகைகொடு
போர்முனையி லேனாதி நாதர் புறப்பட்டார்.

(கக)

புறப்பட்ட போதின்கட் போர்த்தொழில்கள் கற்கும்
விற்றபெருஞ்சேர்க் கானையர்கள் வேறிடத்தி னின்றூர்
மறப்படைவாட் சுற்றத்தார் கேட்டோடி வந்து
செறற்களும்போர் வீரர்க் கிருமருங்குஞ் சேர்ந்தார்.

(கஉ)

வந்தழைத்த மாற்றான் வயப்புலிப்போத் தன்னாற்றான்
 னந்தமது வாட்பயிற்று நற்றாயங் கொள்ளுங்கா
 வந்தவெளி மேற்கை வகுத்திருவேம் பொருபடையுஞ்
 சந்தித் தமர்வினைத்தாற் சாயாதார் கொள்வதென.

(கந)

என்றுபகைத் தோணுரைப்ப வேனாதி நாதரது
 நன்றுனக்கு வேண்டுமே னண்ணுவனென் றுண்மகிழ்ந்து
 சென்றவன்முன் சொன்ன செருக்களத்துப் போர்குறிப்பக்
 கன்றி யிருபடையுங் கைவகுத்து நேர்மலைவார்.

(கச)

வேறு.

மேக வொழுங்குகண் முன்கொடு மின்னிரை தம்மிடை யேகொடு
 மாக மருங்கினு மண்ணினும் வல்லுரு மேறெதிர் செல்வன
 வாக நெடும்பல் கைக்குல மாள்வினை வாளுடை யாடவார்
 காக மிடைந்த களத்திரு கைகளின் வந்து கலந்தனர்.

(கரு)

கால்கழல் கட்டிய மள்ளர்கள் கைகளின் டெய்க் ளடக்கிய
 வாளொளி வட்ட முளைத்திட வந்திரு கைகளின் முந்தினர்
 வேலொடு வேலெதிர் நீள்வன மேவிய பாதலம் விட்டியர்
 ஞால முறும்பணி வீரர்க ஞாநிமிர் கின்மன வொத்தன.

(கசு)

வெங்கண் விற்றசிலை வீரர்கள் வேறிரு கையினு நேர்பவார்
 தங்கள் சிலைக்குல முந்தின தாவில் சரங்க னெருங்குல
 பொங்கு சினத்தெரி யிற்புகை போரு கொடிக்கள் வளைத்தெதிர்
 செங்கண் விழிக்கனல் சிந்திய சீறு பொறிச்செல வொத்தன.

(கஈ)

வாளொடு நீன்கை துடித்தன மார்பொடு வேல்கள் குளித்தன
 தோளொடு வானி நிலத்தன தோளொடு தோல்க டகைந்தன
 தாளொடு வார்கழ விற்றன தாரொடு சூழ்சிர மற்றன
 நாளொடு சீறி மலைப்பவர் நாடிய போர்செய் களத்தினில்.

(கசு)

குருதியி னதிகள் பரந்தன குறையுட லொழுதி யலைந்தன
 பொருபடை யறுதுணி சிந்தின புடைசொரி குடருடல் பம்பின
 வெருவர வெருவை நெருங்கின விசியறு துடிகள் புரண்டன
 விருபடை தனினு மெதிர்ந்தவ ரெதிரெதி ரமர்செய் பறந்தலை.

(கக)

நீனிடையு முடுகி நடந்தெதிர் நேரிரு வரிலொரு வன்றொடர்
 தானிரு தொடையற முன்பெயர் சாரிகை முறைமை தடிந்தனன்
 வாளொடு விழுமுடல் வென்றவன் மார்பிடை யறமு னெறிந்திட
 வானியி னவனு மறிந்தன னுயினர் பலருள ரெங்கணும்.

(கஊ)

கூர்முனை யயில்கொடு முட்டினர் கூடிமு னுருவிய தட்டிட
 னேருரு முருவ வுரப்புட னேர்பட வெதிரெதிர் குத்தின
 ராருயிர் கழியவு நிற்பவ ராண்மையி லிருவரு மொத்தமை
 போரடு படைகொ டளப்பவர் போல்பவ ரளவிலர் பட்டனர்.

(கசு)

பொற்சிலை வளைய வெதிர்ந்தவர் புற்றர வளைய சரம்பட
 விற்படை துணியவு நின்றிலர் வெற்றிகொள் சுரிகை வழங்கினர்
 முற்றிய பெருவள னின்றியு முற்படு கொடைநிலை நின்றிட
 வுற்றன வுதவிய பண்பின ரொத்தன ஞாநிலை கண்டார்கள்.

(கஊ)

அடன்முனை மற்வார் மடிந்தவ ரலர்முக முயிருள வென்றுது
படர்சிறை சுலவு கருங்கொடி படர்வன சுழல்வன துன்மலில்
விடுசுடர் விழிக விரும்புசெய் வினைஞர்த முகையின் முகம்பொதி
புடைமிடை கரியிடை தங்கிய புகைவிடு தழலை நிகர்த்தன.

(௨௩)

தின்படை வயவர் பிணம்படு செங்கள மதனிடை முன்சிலர்
புண்படு வழிசொரி யுங்குடர் பொங்கிய கழுகு பருந்தொடு
கொண்டெழு பொழுதினு முன்செயல் குன்றுத லிலர்தலை நின்மனர்
விண்படர் கொடிவிடு பீண்பயில் விஞ்சையர் குமரரை வென்றனர்.

(௨௪)

வேறு.

இம்முனைய வெம்போரி லிருபடையின் வாள்வீரர்
வெம்முனையின் வீடியபின் வீடாது மிக்கொழிந்த
தம்முடைய பல்படைஞர் பின்னாகத் தாமுன்பு
தெம்முனையி லேனாதி நாதர் செயிர்த்தெழுந்தார்.

(௨௫)

வெஞ்சினவாட் டயுமிழ வீரக் கழல்கலிப்ப
நஞ்சணிகண் டர்க்கண்பர் தாமெதிர்த்த ஞாட்பின்
கணஞ்சியெதிர் நின்ற விகன்முனையில் வேலுழுவர்
தஞ்சிரமுந் தோளுரமுந் தானும் விழத்துணித்தார்.

(௨௬)

தலைப்பட்டா ரெல்லாருந் தனிவீரர் வாளிற்
கொலைப்பட்டார் முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்பட்ட போதி
லலைப்பட்ட வார்வமுதற் குற்றம்போ லாயினார்.

(௨௭)

இந்நிலைய வெங்களத்தி லேற்றழிந்த மானத்தார்
நன்னுடைய பல்படைஞர் மீண்டார் தமைக்கொண்டி
மின்னொளிவாள் வீசி விறல்வீரர் வெம்புலியே
நன்னவர்தம் முன்சென் றதிகுர னேரடர்ந்தான்.

(௨௮)

மற்றவர்தஞ் செய்கை வடிவா ளொளிகாணச்
சுற்றிவரும் வட்டணையிற் றேன்ற வகைகலந்து
பற்றியடர்க் கும்பொழுதிற் றுளும் படைபிழைத்துப்
பொற்றடந்தோள் வீரர்க் குடைந்து புறகிட்டான்.

(௨௯)

போன வதிகுரன் போரி லவர்க்கழிந்த
மானமிக மீதுர மண்படுவான் கண்படா
ஞானசெய லோரிரவுஞ் சிந்தித் தலமருவா
னீனமிகு வஞ்சனையால் வெல்வனென வெண்ணினான்.

(௩௦)

சேட்டாருந் கங்குல் புலர்காலைத் தீயோனு
நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாமிருவேம் வேறிடத்து
வாட்டாயங் கொள்போர் மலைக்க வருகவெனத்
தேட்டார்பூந் தாரார்க்குச் சொல்லிச் செலவிட்டான்.

(௩௧)

இவ்வாறு கேட்டலுமே யேனாதி நாதனு
ரவ்வாறு செய்த லழகி தெனவமைந்து
கைவா ளமர்வினைக்கத் தான்கருது மக்களத்தில்
வெவ்வா றுரவோன் வருகவென மேற்கொள்வார்.

(௩௨)

சுற்றத்தார் யாரு மறியா வகைசுடர்வாள்
பொற்பலகை யுந்தாமே கொண்டு புறம்போந்து
மற்றவன்முன் சொல்லி வரக்குறித்த வக்களத்தே
பற்றலனை முன்வரவு பார்த்துத் தனினின்றார்.

(௩௩)

தீங்கு குறித்தழைத்த தீயோன் நிருநீறு
தாங்கிய நெற்றியினார் தங்கனையே செய்விடத்து
மாங்கவருந் தீங்கிழையா ரென்ப தறிந்தானாய்ப்
பாங்கிற் நிருநீறு பண்டு பயிலாதான்.

(௩௪)

வெண்ணீறு நெற்றி விரவப் புறம்பூசி
யுண்ணெஞ்சில் வஞ்சகக் கறுப்பு முடன்கொண்டு
வண்ணச் சுடர்வான் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப்போர் வீரர்க்குச் சொன்னவி டம்புகுந்தான்.

(௩௫)

வென்றி மடங்கல் விடக்குவர முன்பார்த்து
நின்றாற்போ னின்றார் நிலைகண்டு தன்னெற்றி
சென்று கிடைப்பளவுந் தின்பலகை யான்மறைத்து
முன்றனிவீ ரர்க்கெதிரே மூண்டான் மறம்பூண்டான்.

(௩௬)

அடல்விடையே நென்ன வடர்த்தவனைக் கொல்லு
மிடைதெரிந்து தாள்பெயர்க்கு மேனாதி நாதர்
புடைபெயர்ந்த மாற்றான் பலகைபுறம் போக்கக்
கடைபவன்ற நெற்றியின்மேல் வெண்ணீறு தாங்கண்டார்.

(௩௭)

கண்டபொழு தேகெட்டேன் முன்பிவர்மேற் காணாத
வெண்டிருநீற் தின்பொலிவு மேற்கண்டேன் வேறினியெ
னண்டர்பிரான் சீரடியா ராயினு ரென்றுமனங்
கொண்டுவர்தந் கொள்கைக் குறிவழிநிற் பேனென்று.

(௩௮)

கைவா னுடன்பலகை நீக்கக் கருதியது
செய்யார் நிராயுதரைக் கொன்ற ரெனுந்திமை
யெய்தாமை வேண்டு மிவர்க்கென் நிரும்பலகை
நெய்வா னுடனடர்த்து நேர்வார்போ னேர்நின்றார்.

(௩௯)

அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ள மாரறிவார்
முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தா
னிந்நின்ற தன்மை யறிவா ரிவர்க்கருள
மின்னின்ற செஞ்சடையார் தாமே வெளினின்றார்.

(௪௦)

மற்றினிராம் போற்றுவதென் வாறோர் பிரானருளைப்
பற்றலர்தந் கைவாளாற் பாச மறுத்தருளி
யுற்றவரை யென்று முடன்பிரியா வன்பருளிப்
பொற்றொடியாள் பாகனார் பொன்னம் பலமனைந்தார்.

(௪௧)

தம்பெருமான் சாத்துந் திருநீற்றுச் சார்புடைய
வெம்பெருமா னேனாதி நாதர் கழலிறைஞ்சி
யும்பர்பிரான் களத்தி யுத்தமார்க்குக் கண்ணப்பு
நம்பெருமான் செய்தபணி நார்தெரிந்த வாயுரைப்பாம்.

(௪௨)

ஏன்திதாதநாயனாபுராண முற்றிற்று.

உருவிருத்தம் - ௬௪௬.

சூ ச ன ம்.

—:—

விபூதிமேற்பத்தி மிகுதி.

சிவசின்னமாகிய விபூதியை மெய்யன்போடு தரிப்பவர் சிவபதம் அடைவர். அது “கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை—மங்காமற் பூசு மகிழ்வீரே யாமாகிற்—
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவநெறி—சுங்கார மாண சிவனடி சேர்விரே” என்
னும் திருமந்திரத்தால் உணர்க. இவ்விபூதியிலே மிகுத்த பத்தியுடையோர் இவ்
விபூதியைத் தரித்த அடியார்களைக் காணின், அவர்களுக்கும் சிவனுக்கும் பேதம்
நோக்காமல் அவர்களை வழிபடுவர். அது “எவரேனார் தாமாக விலாடத்திட்ட திரு
நீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி—புவராதேயவரவரைக் கண்டபோது வுகந்தடி
மைத் திற நினைந்திங் குவந்து நோக்கி—யிவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்று சொல்லி
யிரண் டாட்டா தொழிந்தீசன் நிறமே பேணித்—கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி
னுள்ளே கன்றப்பூர் நடுதிற்பைக் காணலாமே.” என்னும் திருநாவுக்கரசநாயனார்
தேவாரத்தால் அறிக.

இவ்விபூதியில் எல்லை யின்றி மிகுத்த பத்தியார் சிறந்தவர் இவ்வேனாதிநாதநாய
னார் என்பது, இவர், வான்வித்தை பயிற்றலினாலே தமக்கு வரும் வளங்கள் எல்லாம்
விபூதி இட்ட அடியார்களுக்கே ஆக்கினமையாலும், தமது பகைவன் நீதி இன்றி
ஆயுதம் பிடித்துத் தம்மைக் கொல்லப் புகுந்தபோது, தாம் அதனைத் தடுத்த அவ
னைக் கொல்லுதற்கு வல்லராய இருந்தும், அவனது நெற்றியில் விபூதியை நோக்கி,
அவன் கருத்தே முற்றும்படி நின்ற பெருந்தகைமையாலும், தெளியப்படும்.

சிவதருமோத்தரத்திலே “படைபிடித்துத் தங்கையிற் பற்றாரைச் சமரிற் பாழ்
படுக்கப் போர்புரியும் பார்ப்பாரைப் பற்றா—ரு—லிறுத்தா ரேலுவர்க்குப் பிரமகத்தி
பாவ மொன்றுவதன் நெனவுணர்க.” எனக் கூறுதலானும், அதிருரன் விபூதி யிட்
டவனாயினும் ஆயுதம் பிடித்துத் தம்மைக் கொல்ல வந்தமையானும், அவனைக் கொல்
லுதல் பாவமாகாதே எனின்; சத்தியம் நீ சொல்லியது: ஆயின், இவர் தமக்கு அவன்
தீது செயயினும் தாம் அவனைக் கொல்லல் தமக்கு மறுமைக்கண் நரகத்துன்பம் வரு
மென்னும் அச்சத்தால் ஒழித்தவரல்லர்: சிவனடியார் யாது செயயினும் அதுவே
தமக்கு இனிமையாம் என்னும் ஆர்வமிகுதியால் ஒழித்தவர் என்க. தன் உயிரை
விடுத்தல் பாவம் என்றும், தன்னுயிரைக் காத்தலினும் வேறாகிய புண்ணியம் ஒன்றும்
இல்லை என்றும், சிவசாத்திரங்கள் கூறவும்; இவர் தமது பகைவன் தம்மைக் கொல்
ல் புகுந்தபோது அக்கொலையைத் தடுத்தத் தம்முயிரைக் காக்க வல்லராய் இருந்
தும், அது செய்யாமை பாவமன்றோ எனின்; கருணாநிதியாகிய சிவன் பெறுதற்கரிய
இம்மானுட சரீரத்தை எமக்குத் தந்தது தம்மேலே பத்திசெய்து முத்திபெறுதற்
பொருட்டாதலானும், இச்சரீரம் இவ்வுழி அது கூடாமையானும், அவருக்குத் திருந்
தொண்டு செய்தறபொருட்டு இச்சரீரத்தைக் காத்தல் புண்ணியமும், அதனைச் சிறி
தும் நோக்காது கோபம் நோய முதலிய ஏதுக்களாலே இதனைப் போக்குதல் பாவ
மும் ஆயின. இந்நாயனார் தமது சரீரத்தை இங்கே பேணாது நின்றமைக்கு ஏனா;
சிவன்பாலுள்ள பத்தியேயாதலால், அது இத்துணைத்தென்று கூறலாகாத பெரும்
புண்ணியமாதல், காண்க. இக்கருத்தினோக்கி அன்றோ, குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு
இடையூறு வரும்வழிப் பத்தி மிகுதியாலே தன்னுயிர் விடுத்தல் புண்ணியமாம் என்று
சிவாகமங்கள் கூறியனாமென்க.

முத்திராதனும் அதிருநனும் யாண்டுப் புக்கார்கள் எனின்; மெய்யடியார்க்கே வஞ்சித்துக்கொன்ற பெரும்பாதகத்தால் நரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள் என்றே கொள்ளப்படும். அவர்கள் சிவவேடம் தரித்தமையால் பயன் இல்லையோ எனின்; அரசனிடத்துச் சிறிதும் பத்தியின்றி அவனுக்கு உரிய அடையாளங்களைத் தரித்துப் பிறை வஞ்சித்து அவருக்குத் தீங்கு செய்தோர், அவ்வடையாளம் தரியாது தீங்கு செய்தே ரினும் மிகப்பெருந்தண்டத்தை அவ்வரசனாலே பெற்று வருந்துவர் அன்றோ: அது போலவே, சிவனிடத்துச் சிறிதும் பத்தியின்றி அவருக்கு உரிய சின்னங்களைத் தரித்துப் பிறரை வஞ்சித்து அவருக்குத் தீங்குசெய்தோர், அச்சின்னங்கள் தரியாது தீங்கு செய்தோரினும் மிகப் பெருந்தண்டத்தை அச்சிவனாலே பெற்று வருந்துவர் என்பது தெள்ளிதிற் றுணியப்படும். ஆதலால், பெரும்பாதகர்களாகிய அவ்விருவரும் சிவவேடத்தார் சிறிதும் பயன் பெறாது மிகக் கொடிய நரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள் என்பது சத்தியம். சிவன் விதித்தவழி ஒழுகாதவர்க்கு வேடத்தார் பயன் இல்லை என்பது “வேட நெறியில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்—வேட நெறிநிற்போர் வேடமெவ வேட்மே—வேட நெறியில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்—வேட நெறிசெய்தார் வீடது வாருமே.” எ-ம். “தவமிக் கவரே தலையான வேட—ரவமிக் கவரே யுக் கொலை வேட—ரவமிக் கவரவேடத் தாகா தவரவேடந்—தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாக்கவொண்ணாதே.” எ-ம். ‘திருமந்திரத்திற் கூறுமாற்றார் காண்க. எங்ஙனமாயினும் அவர்கள் சிவவேடம் தரித்தவர்கள் அன்றோ: அது நோக்காது நீர் அவர்களைப் பாடிக்கர்கள் என்று இகழ்ந்தது என்னை எனின்; “மாதவ வேடங் கொண்ட வன்களுள்” என்றும், “முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்” என்றும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் நாயனார் இகழ்ந்தமையின், யாமும் இகழ்ந்தோம் என்க. அவர் இகழ்ந்தமை சூற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது; மெய்ப்பொருளையுணரும் ஏனுதிநாதநாயனாரும் பிறிதொன்றும் நோக்காது இவர், சிவனடியார் என்பது நோக்கி அவர்கள் கருத்தின் வழி நின்றமைக்குச் சிவபத்தியே ஏதுவாயினமை போல, சேக்கிழார்நாயனார் அப்பாதகர்கள் இம்மெய்யடியார்களை வஞ்சித்துக் கொன்றார்களே என்பது நோக்கி இகழ்ந்தமைக்கும் சிவபத்தியே ஏதுவாயினமையால், என்க.

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்.

மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர் வேத வாழ்மைக் காவலர் திருக்கா ளத்திக் கண்ணப்பர் திருநா டென்பர் நாவலர் புகழ்ந்து போற்று நல்வனம் பெருகி நின்ற பூவலர் வாவி சோலை சூழ்ந்தபொத் தப்பி ராடு.

(8)

இத்திரு நாடு தன்னி லிவர்திருப் பதியா தென்னி னித்தில வருவிச் சார னீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர் மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு வன்றொடர் வேலி கோலி யொத்தபே ராணஞ் சூழ்ந்த முதுபதி யுடுப்பு ராகும்.

(9)

குன்றவ ரதனில் வாழ்வார் கொடுஞ்செவி ழுமலி யார்த்த வன்றிள் விளவின் கோட்டு வார்வலை மருங்கு தூங்கப் பன்றியும் புலியு மென்குங் கடமை யு மானின் பார்வை மன்றியும் பாறை முன்றி லைவன முணங்கு மெங்கும்.

(10)

கண்ணப்பநாயனாபுராணம்.

வன்புலிக் குருளை யோடும் வயங்கரிக் கன்றி னோடும்
புன்றலைச் சிறும கார்கள் புரிந்துட னூடலன்றி
வன்புறு காதல் கூர வணையுமான் பிணைகளோடு
மின்புற மருவி யாடுமெயிற்தியர் மகளி ரெங்கும்.

(௪)

வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர் கூட்டந் தோறுங்
கொல்லெறி குத்தென் றூர்த்துக் குழுமிய வோசை யன்றிச்
சில்லரித் துடியுங் கொம்புஞ் சிறுகணு குளியுங் கூடிக்
கல்லெனு மொலியின் மேலுங் கறங்கிசை யருவி யெங்கும்.

(௫)

ஶ்ரீதலைத் துண்ணும் வேட ரயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட
வேறுபல் லுருவின் மிக்கு விரவுமா னிரைக ளன்றி
யேறுடை வானந தனனி லிடிக்குர லெழிலி யோடு
மாறுகொண் முழுககங் காட்டு மதக்கைமா நிரைக ளெங்கும்.

(௬)

மைச்செறிந் தணைய மேனி வன்றெழின மறவர் தம்பா
லச்சமு மருளு மென்று மடைவிலா ருடைவன் றேறலார்
பொச்சையி னறவு மூனின் புழுக்கலு முணவு கொள்ளு
நச்சமுற பகழி வேடர்க் கதிபதி நாகு னென்பான்.

(௭)

பெற்றியாற நவமுன் செயதா னயினும் பிறப்பின் சார்பாற்
குற்றமே குணமா வாழ்வான் கொடுமையே தலைநின் றுள்ளான்
விற்பெழில் விதலின் மிக்கான் வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான்
மற்றவன் குறிச்சி வாழ்க்கை மனைவியுந் தத்தை யென்பான்.

(௮)

அரும்பெறன் மறவர் தாயத் தான்றதொல் குடியில் வந்தா
ளிரும்புலி யெயிறுத்துத் தாலி யிடையிடை மனவு கோத்துப்
பெரும்புற மலையப் பூண்டாள் பீலியுங் குழையுந் தட்டச்
சுரும்புறு படலை முச்சிச் சூரரிப் பிணவு போல்வான்.

(௯)

பொருவருஞ் சிறப்பின மிக்கா ரிவர்க்கினிப் புதல்வர்ப் பேரே
யரிடதென் றெவருங் கூற வதற்படு காத லாலே
முருகல ரலங்கற செவ்வேன் முருகவேண் முன்றிற் சென்று
பரவுதல் செய்து நாளும் பராயககட னெறியி னிற்பார்.

(௧௦)

வாரணச் சேவ லோடும் வரிமயிற் குலங்கள் விட்டுத்
தோரண மணிக் கேக்கிச் சுரும்பணி கதம்ப நாற்றிப்
போரணி நெடுவே லோற்குப் புகழ்புரி குரவை தூங்கப்
போரணங் காடல் செய்து பெருவிழா வெடுத்த பிணை.

(௧௧)

பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை வேடர்தம் பதியா நாகற
கெயிலுடைப் புரங்கள் செறற வெந்தையார் மைந்த ரான
மயிலுடைக் கொற்ற லூர்தி வரையுரங் கிழித்த திண்மை
பயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலா ரருளி னூலே.

(௧௨)

கானவர் குலம்வி ளங்கத் தந்தைபாற் கருப்ப நீட
ஜனமில் பலிதன் போக்கி யுறுகடன் வெறியாட் டோடு
மானவத் திங்கள் செல்ல ளனவில்செய தவத்தி னூலே
பான்மதி யுவரி யீன்ற லெனமகப் பயந்த போது.

(௧௩)

கரிப்பரு மருப்பின் முத்தங் கழைவினை செழுநீர் முத்தம்
பொருப்பின் மணியும் வேடர் பொழிதரு மழையே யன்றி
வரிச்சுரும் பலைய வானின் மலர்மழை பொழிந்த தெங்கு
மரிக்குறுந் துடியே யன்றி யமர்தூந் துபியு மார்த்த.

(கச)

அருவரைக் குறவர் தங்க ளகன்குடிச் சீறா ராயம்
பெருவிழா வெடுத்து மிக்க பெருங்களி கூருங் காலைக்
கருவரை காள மேக மேந்திய தென்னத் தாதை
பொருவரைத் தோள்களாரப் புதல்வனை யெடுத்துக் கொண்டான்.

(கரு)

கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி தானு
மிரும்புலிப் பறழி னோங்கி யிறவுள ரளவே யன்றி
யரும்பெற லுலக மெல்லா மளப்பரும் பெருமை காட்டித்
தருங்குறி பலவுஞ் சாற்றுந் தன்மையிற் பொலிந்து தோன்ற.

(கக)

அண்ணலைக் கையி லேந்தற் கருமையா லுரிமைப் பேருந்
திண்ணென் றியம்பு மென்னத் திண்கிலை வேட ரார்த்தார்
புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவில்சீ ருருவி னானைக்
கண்ணினுக் கணியாத் தங்கள் கலன்பல வணிந்தா ரன்றே.

(கங)

வரையுறை கடவுட் காப்பு மறக்குடி மரபிற் றங்கள்
புரையொரு முறைமைக் கேற்பப் பொருந்துவ போற்றிச் செய்து
விரையினர் தனிநுஞ் சூட்டி வேம்பிழைத் திடையே கோத்த
வரைமணிக் கவடிகட்டி யழகுற வளர்க்கு நாளில்.

(கஅ)

வருமுறைப் பருவந் தோறும் வளமிகு சிறப்பிற் றெய்வப
பெருமடை கொடுத்துத் தொக்க பெருவிறல் வேடர்க் கெல்லாந்
திருமலி துழனி பொங்கச் செழுந்கனி மகிழ்ச்சி செயதே
யருமையிற் புதல்வர்ப் பெற்ற வார்வமுந் தோன்ற வுய்த்தார்.

(கக)

ஆண்டெதி ரணந்து செல்ல விடுமடித் தளர்வு நீங்கிப்
பூண்டிகழ சிறுபுன் குஞ்சிப் புலியுகிர்ச் சூட்டி சாத்தி
மூண்டெழு சினத்துச் செங்கண் முளவுமுள் ளரிந்துகோத்த
நாண்டரு மெயிற்றுத் தாலி நலங்கிளர் மார்பிற் றாங்க.

(உ௦)

பாசொளி மணியோ டார்த்த பன்மணிச் சதங்கை யேங்கக்
காசொடு தொடுத்த காப்புக் கலன்புனை யரைஞாண் சேர்த்தித்
தேசுடை மருப்பிற் றண்டை செறிமணித் குதம்பை மின்ன
மாசறு கோலந் காட்டி மறுகிடை யாடு நாளில்.

(உ௧)

தன்மல ரலங்கற் றுதை தாய்மனங் களிப்ப வந்து
புண்ணியக் கங்கை நீரிற் புனிதமார் திருவாய் நீரி
துண்ணனைந் தமுத மூறி யொழுக்கிய மழலைத் திஞ்சொல்
வண்ணமென் பவளச் செவ்வாய் குதட்டியே வளரா நின்றார்.

(உ௨)

பொருபுலிப் பார்வைப் பேழ்வாய் முழையெனப் பொற்கை நீட்டிப்
பரிவுடைத் தந்தை கண்டு பைந்தழை கைக்கொண் டோச்சு
விரசுடர்க் குறுகண் டீர்க்கு மெழில்வளர் கண்ணீர் மல்கி
வருதுளி முத்த மத்தாய் வாய்முத்தங் கொள்ள மாற்றி.

(உ௩)

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்.

தடிக்குற மிருட்டி யோடுத் தொடக்குநாய்ப் பாசஞ் சுற்றிப்
பிடித்ததுத் தெயினப் பிள்ளைப் பேதைய ரிழைத்த வண்ட
ஷடிச்சிறு தனிராற் கித்தி யருகுறு சிறுவ ரோடுங்
குடிச்சிறு குரம்பை யெங்கும் குறுநடைக் குறம்பு செய்து.

(௨௪)

...ணையன பலவுஞ் செய்தே யைந்தின்மே லான வான்டின
வணைதரு வடிவார் கண்ணி மறச்சிறு மைந்த ரோடுஞ்
கிணைமலர்க் காவு ளாடிச் செறிசூழக் குறிச்சி சூழ்ந்த
புணைமருப் புழலைவேலிப புறச்சிறு கானிற் போகி.

(௨௫)

கடுமுயற் பறழினோடுங் கானவே னத்தின் குட்டி
கொடுவுரிக் குருளை செநநாய கொடுஞ்செவிச் சாபமான
முடுகிய விசையி லோடித் தொடர்ந்துமுன் பற்றி முற்றத்
திடுமரத் திரளிற் கட்டி வளர்ப்பன வெண்ணி லாத.

(௨௬)

அலர்பகல் கழிந்த வந்தி யையவிப் புகையு மாட்டிக்
குலமுது குறத்தி யூட்டிக் கொண்டுகண் டியிற்றிக் கங்குல்
புலரஞ் னுணவு நல்கிப் புரிவினை யாட்டின் விட்டுச்
கிலமுறை யாண்டு செல்லச் சிலையில் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

(௨௭)

தந்தையு மைந்த னாரை நோக்கித்தன் றடித்த தோளாற்
சிந்தையுன் மகிழப் புல்லிச் சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி
முந்தையத் துறையின் மிக்க முதியரை யழைத்துக் கூட்டி
வந்தநாட் குறித்த தெல்லா மறவர்க்குச் சொல்லி விட்டான்.

(௨௮)

வேடர்தங் கோமானாகுன் வெனறிவே ளுருளாற் பெற்ற
சேடரின் மிக்க செயகைத் திண்ணன்விற் பிடுககினை றுனென்
றுடியற் றுடியுஞ் சாற்றி யறைந்தபே ரோசை கேட்டு
மாரியர் மலைகளாரு மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம்.

(௨௯)

மலைபடு மணியும் பொன்னுந் தரளமும் வரியின் ரோலுங்
கொலைபுரி களிற்றின் கோடும பீலியின் குவையுந் தேனுந்
தொலைவில்பன் னறவு மூனும் பலங்களுங் கிழங்குந் துன்றச்
சிலையுடை வேடர் கொண்டு திசைதொறு நெருங்க வந்தார்.

(௩௦)

மல்கிய வளங்க ளெல்லா நிறைந்திட மாறில் சீறு
ரெல்லையி லடங்கா வண்ண மீண்டினர் கொண்டாந்தா ரெங்கும்
பல்பெருங் கிளைஞர் போற்றப் பராயக்கடன் பலவு நேர்ந்து
விலவிழா வெடுக்க வென்று விளம்பினன் வேடர் கோமான்.

(௩௧)

பான்மையிற சமைத்துக் கொண்டு படைக்கலம் வினைஞ ரேந்தத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருச்சிலைச் செம்பொன் மேரு
வானது கடலினஞ்ச மாக்கிட வவர்க்கே பின்னுங்
கானஞ் னமுத மாக்குஞ் சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தார்.

(௩௨)

சிலையினைக் காப்புக் கட்டுந் தின்புலி நரம்பிற செயத
நலமிசு காப்பு நன்னு னைனார் பயந்த நாகர்
குலம்விளங் கரிய கன்றின் கோலமுன் கையிற் சேர்த்தி
மலையுறை மாக்க ளெல்லாம் வாழ்த்தெடுத் தியமபி னூர்கள்.

(௩௩)

ஐவன வடிசில் வெவ்வே மமைத்தன புற்புர்த்-சோறு
மொய்வரைத் தினைமென் சொன்றி மூங்கில்வன் பதங்கன் மற்றும்
கைவினை யெயின் ராக்கிக் கலந்தனன் கிழங்கு துன்றச்
செய்வரை யுயர்ப்ப வெங்குந் கலந்தனர் சினவில் வேடர்.

(௩௪)

செந்தினை யிடியுந் தேனு மருந்துவார் தேனிற் றேய்த்து
வெந்தது னயில்வார் வேரி விளங்கனிக் கவளம் கொள்வார்
நந்திய லீய லுண்டி நசையொடு மிசைவார் வெவ்வே
மந்தமி லுணவின் மேலோ ராயினு ரளவி லார்கள்.

(௩௫)

அயல்வரைப் புலத்தின் வந்தா ரருங்குடி யிருப்பி னுள்ளா
ரியல்வகை யுணவி லாரந்த வெயிற்றிய ரெயின் ரெல்லா
முயர்கதி ருச்சி நீங்க வொழிவில்பன் னறவு மாந்தி
மயலுறு களிப்பி லீடி வரிசிலை விழவு கொள்வார்.

(௩௬)

பாசிலைப் படலை சுற்றிப் பன்மலர்த் தொடையல் சூழக்
காசடை வடத்தோல் கட்டிக் கவடிமெய்க் கலன்கள் பூண்டார்
மாசிலேர் வெட்சி முன்னு வருநறைக் கண்ணி சூடி
பாசிலா சிரியனெந்து மடற்சிலை மருங்கு சூழந்தார்.

(௩௭)

தொண்டக முரசுந் கொம்புந் துடிகளுந் துளிகொள் வேயு
மெண்டிசை நிறைந்து விம்ம வெழுந்தபே ரொலியி னோடு
திண்டிறன் மறவ ரார்ப்புச் சேண்விசும் பிடித்துச் செல்லக்
கொண்டசீர் விழவு பொங்கக் குறிச்சியை வலங்கொண் டார்கள்.

(௩௮)

குன்றவர் களிகொண் டாடக் கொடிச்சியர் துணங்கை யாடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடுஞ் சூரர மகளி ராட
வென்றிலில் விழவி னோடு விருப்புடை யேழா நாளா
மன்றிரு மடங்கு செய்கை யழகுற வமைத்த பின்னர்.

(௩௯)

வெங்கதிர் விசும்பி னுச்சி மேவிய பொழுதி லெங்கு
மங்கல வாழ்த்து மல்க மருங்குபல் லியங்க ளார்ப்பத்
தங்கடொன் மரபின் விஞ்சைத் தனுத்தொழில் வலவர் தம்பாற்
பொங்கொளிக் கரும்போ ரேற்றைப் பொருசிலை பிழப் பித்தார்கள்.

(௪௦)

பொற்றட வரையின் பாங்கர்ப் புரிவுறு கடன்முன் செய்த
விற்பொழிற் களத்தி னண்ணி விதிமுறை வணங்கி மேவு
மற்றைநாட் டொடங்கி நாளு மடற்சிலை யாண்மை முற்றக்
கற்றை ரென்னை யாளுந் கரளவர்க் கரிய சிங்கம்.

(௪௧)

வண்ணவெஞ் சிலையு மற்றப் படைகளு மலரக் கற்றுக்
கண்ணகன் சாயல் பொங்கக் கலைவளர் திங்க ளேபோ
லெண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி யெய்தினு ரெல்கை யில்லாப்
புண்ணியந் தோன்றி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலிவு போல்வார்.

(௪௨)

உவறு.

இவ்வண்ணர் தின்னனார் கிரம்பு நானி லிருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக் கிறைவனாய்
மைவண்ண வரைநெடுந்தோ ளுகன் னுனு மகையெங்கும் வனமெங்கும் வரம்பில் காலங்
கைவண்ணச் சிலைவேட்டை யாடித் தெவ்வர் கணநிறைகள் பலகவர்ந்து தானங் காத்தி
மெய்வண்ணர் தளர்மூப்பின் பருவ மெய்திவில்லுழவின் பெருமுயற்சிமெலிவானானான்.

அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புனங்க னெங்கு மடலேனம் புலிகரடி கடமை யாழா
வெங்கண்மரை கலையொடுமான் முதலா யுள்ள மிருகங்கண் மிகநெருங்கி மீனார் காலித்
திங்கண்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்ததென் றுகிலவேடர்தாமெல்லாந்திரண்டுசென்று
தங்கள்குல முதற்றலை அகி யுள்ள தண்டெரிய அகன்பாற் சார்ந்து சொன்னார். (சச)

சொன்னவுரை கேட்டதுமே நாகன் றானுஞ் சூழ்ந்துவருந் தன்மூப்பின் றெட
ர்வு நோக்கி, முன்னவர்கட் குரைசெயவான் மூப்பி னாலே முன்புபோல் வேட்டையி
னின் முயல கில்லே, னென்மகனை யுங்களுக்கு நாத அக வெல்லீருங் கைக்கொன்மி
னென்ற போதி, னன்னவரு மிரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து தங்கோ னடிவணங்கி யிம்மாற்ற
மறைகின் றார்கள். (சரு)

இத்தனைகா லமுநினை சிலைக்கீழ்த் தங்கி யினிதுண்டு தீங்கினி யிருநதோ மின்னு,
ந்தவன தருள்வழியே நிற்ப தல்லா லடுத்தநெறி வேறுளதோ வதுவே யன்றி, மெய்
ந்தவிறற் றிண்ணையுன் மரபிற் சால மேம்படவே பெற்றளித்தாய விளங்கு மேன்
ம, வைத்தகிலை மைந்தனையின் டழைத்து அங்கள் வரைபாட்சி யருளென்றார் மகிழ்
து வேடர். (சசு)

நிலைமறவ ருரைசெய நாகன் றானுந் திண்ணைமுன் கொண்டுவரச் செப்பிவிட்டு
மலைமருவு நெடுங்கானிற் கன்னி வேட்டை மகன்போகக் காடுபலி மகிழ்வூட்டத்
தலைமரபின் வழிவந்த தேவராட்டி தனையழைமி னெனவங்குச் சார்ந்தோர் சென்று
நிலைமையவ டனக்குரைப்பரைமுதாட்டிநெடிதுவந்துவிருப்பினெடுங்கடிதுவந்தான்.

கானில்வரித் தளிர்ந்துதைந்த கண்ணி சூடிக் கலைமருபி னரிந்தகுழை காதிற் பெய்து
மானின்வயிற் றரிதாரத் திலக மிட்டு மயிர்கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு
தானிழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்து தாழ்த் தழைப்பீலி மரவுரிமேற் சார வெயதிப்
பூநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப் போர்வேடர் கோணைப் போற்றி நின்றான்.

நின்றமுது குறக்கோலப் படிமத தானே நேர்நோக்கி யன்னை நீ நிரப்பு நீங்கி
நன்றினிதி னிருந்தனையோ வென்று கூறு நாகனெதிர் நலம்பெருக வாழ்த்தி நல்ல
மென்றசையு மீயலொடு நறவும் வெற்பில் விளைவளனும்பிறவளனும்வேண்டிற்றெல்லா
மன்று நீ வைத்தபடி பெற்றுவாழ்வேனழைத்தபணியென்னென்றானங்குசார்ந்தான்.

கோட்டமிலென் குலமைந்தன் நிண்ண னெங்கள் குலத்தலைமை யான்கொடுப்
பக் கொண்டு பூண்டு, பூட்டுறுவெஞ் சிலைவேடர் தம்மைக் காக்கும் பொருப்புரிமை
புகுகின்ற னவனுக் கென்றும், வேட்டைவினை யெனக்குமே லாகவாய்த்து வேறுபு
லங் கவர்வென்றி மேவு மாறு, காட்டிலுறை தெயவங்கள் விரும்பி யுண்ணக் காடுபலி
யூட்டென்றான் கவலை யில்லான். (ரு)

மற்றவன்னை மொழிகேட்ட வரைச்சு ராட்டி மனமகிழ்ந்திங் கன்போடு வரு
கின்றேனுக், கெற்றையினுங் குறிகண்மிக நல்ல வான விதனாலே யுன்மைந்தன் நிண்ண
ன, வெற்றிவரிச சிலையோனின் னளவி லன்றி மேம்படுகின் றுளென்று விரும்பி
வாழ்த்திக், கொற்றவனத் தெயவங்கண் மகிழ் சூட்ட வேண்டிவன குறைவின்றிக்
கொண்டு போளை. (ருக)

தெய்வநிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு திண்ணனார் சிலைத்தாளை யழைப்பச் சீர்கொண், மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி மணிலீல மலையொன்று வந்த தென்னக், கைவிரவு சிலைவேடர் போற்ற வந்து காதல்புரி தாதைகழல் வணங்கும் போதிற், செய்வரைபோற் புயமிரண்டுஞ் செறியப் புல்லிச் செழும்புலித்தோ லிருக்கையின் முன் சேர வைத்தான். (௫௨)

முன்னிருந்த மைந்தன்முக நோக்கி நாகன் மூப்பெனைவர் தடைதலினான் முன்பு போல, வென்னுடைய முயற்சியினால் வேட்டை யாட வினியெனக்குக் கருத்திலீல யெனக்கு மேலாய், மன்னுசிலை மலையர்குலக் காவல் பூண்டு மாறெறிந்து மாவேட்டை யாடி யென்று, முன்னுடைய மரபுரிமை தாங்குவாயென் றுடைதோலுஞ் சரிகையுந் கைக் கொடுத்தா னன்றே. (௫௩)

தந்தைநிலை யுட்கொண்டு தளர்வு கொண்டு தங்கள்குலத் தலைமைக்குச் சாய்வு தோன்ற, வந்தகுறை பாடத்தனை நிரப்பு மாறு மனங்கொண்ட குறிப்பினான் மறமை கொண்டு, முந்தையவன் கழல்வணங்கி முறைமைதந்த முத்தற்குரிகை யுடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு, சிந்தைப்பரங் கொளநின்ற திண்ணனார்க்குத் திருத்தாளை முகமல ர்ந்து செப்பு கின்றான். (௫௪)

நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை நான்கொண்டு பரித்ததன்மே னல்மேசெ ய்து, தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்ட திண்சிலையின் வளமொழியாச் சிறப்பின் வாழ்வாய், வெம்முனையின் வேட்டைகளு முனக்கு வாய்க்கும் விரைந்தூர் தாழாதே வேட்டையாட, விம்முரண்வெஞ் சிலைவேடர் தங்களோடு மெழுகவென விடைகொடுத்தா னியல்பினின்றான். (௫௫)

செங்கண்வயக் கோளரியே நன்ன திண்மைத் திண்ணனார் செய்தவத்தின் பெருமை பெற்ற, வெங்கண்விறற் றுதைகழல் வணங்கி நின்று விடைகொண்டு புறம்போந்து வேட ரோடு, மங்கலநீர்ச் சனைபடிந்து மனையின் வைகி வைகிருளின் புலர்காலை வரி விற் சாலைப், பொங்குசிலை யடல் வேட்டைக் கோலங் கொள்ளப் புனைதொழிநகை வினைஞருடன் பொலிந்து புக்கார். (௫௬)

வேறு.

நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க முறிகொண்ட கண்ணிக் கிடைமொய்யொளிப் பீலி சேர்த்தி வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைமீது குறிஞ்சி வெட்சி செறிகொண்ட வண்டின் குலஞ்சீர்கொளப் பின்பு செய்து. (௫௭)

முன்னெற்றியின் மீது முருந்திடை வைத்த குன்றி தன்னிற்புரி கொண்ட மயிர்க்கயி ருரச் சாத்தி மின்னிற்றிகழ் சங்கு விளங்குவெண் டோடு காதின் மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக. (௫௮)

கண்டத்திடை வெண்கவ டிக்கதிர் மாலை சேரக் கொண்டக்கொடு பன்மணி கோத்திடை யேனக் கோடு துண்டப்பிறை போல்வன தூங்கிட வேங்கை வன்றோற் றண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்த யங்க. (௫௯)

மார்பிற்கிறு தந்த மணித்திரண் மாலை தாழத் தார்பொலி தோள்வல யங்க டழைத்து மின்னச் சேர்விற்பொலி கங்கண மீது திகழ்ந்த முன்கைக் கார்விற்கிறு நானெறி னைச்செறி கட்டி கட்டி. (௬௦)

அரையிற்சரணத்தூரி யாடையின் மீது பௌவத்
திரையிற்படு வெள்ளை கார்த்த விளிம்பு சேர்த்தி
நிரையிற்பொலி நீளுடை தோல்கரி கைப்பு நஞ்சுழ்
விரையிற்றுவர் வார்விதி போக்கி யமைத்து வீக்கி.

(கக)

வீரக்கழல் காலின் விளங்க வணிந்து பாதஞ்
சேரத்தொடு நீடு செருப்பு வீருப்பு வாய்ப்பப்
பாரப்பெரு வில்வலங் கொண்டு பணிந்து திண்ணன்
ரரத்திருத் தாண்மடித் தேற்றி வியந்து தாங்கி.

(கஉ)

சங்கப்பொழு திற்புவ னத்திடர் வாங்க வோங்கித்
வங்கப்பெரு மாமழை போன்று துண்ணென் றெலிப்ப
வங்கட்கின நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
சங்கைத்தலத் தாற்றட விச்சிறு நானெறிந்தார்.

(கங)

பல்வேறு வாளி புதைபார்ச் துடன்போத வேவி
பில்வேட ராயத் துடிமேவி யொலிக்கு முன்றிற்
பொல்வேறு வாழ்த்துத் திசைதோறுந் துதைந்து விம்ம
பல்லேறு போல்வா ரடல்வாளி தெரிந்து நின்றார்.

(கச)

மானச்சிலை வேடர் மருங்கு நெருங்கு போதிற்
பானற்குல மாமல ரிதபடர் சோதி யார்முன்
நேனற்றைச தேறல் சருப்பொரி மற்றுமுள்ள
நானப்பலி நேர்குட வுட்பொறை யாட்டி வந்தான்.

(கரு)

நின்றெங்கு மொய்க்குஞ் சினவேடரை நீக்கிப் புக்குச்
சென்றங்கு வள்ள நிருநெற் நியிற்சேடை சாத்தி
புன்றந்தை தந்தைக்கு மிந்நன்மைக ளுள்ள வல்ல
நன்றும்பெரி துன்விற னம்மள வன்றி தென்றார்.

(கக)

அப்பெற்றியில் வாழ்த்து மணங்குடை யாட்டி தன்னைச்
செப்பற்கரி தாய சிறப்பெதிர் செய்து போக்கிக்
கைப்பற்றிய தின்கிலைக் கார்மழை மேக மென்ன
மெய்ப்பொற் புடைவேட் டையின்மேற்கொண் டெழுந்து போந்தார்.

(கஎ)

வேறு.

தாளில்வாழ் செருப்பர்தோ றழைத்தநீடு தானையார்
வாளியோடு சாபமேவு கையர்வெய்ய வன்கணு
ராளியேறு போலவேகு மண்ணலார்மு னெண்ணிலார்
மீனிலேடர் நீடுகூட்ட மிக்குமேலெ முந்ததே.

(கஅ)

வன்றோடர்ப்பி ணித்தபாசம் வன்கைமள்ளர் கொள்ளவே
வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின் மீதுமேவு பாதமுன்
சென்றுமீளு மாறுபேரில்லு செய்யநாவின் வாயவா
யொன்றொடொன்று நேர்படாம லோடுநாய்கண் மாடெலாம்.

(கக)

போர்வலைச் சிலைத்தொழிற் புறத்திலே விளைப்பவச்
சார்வலைத் தொட்க்கறுக்க வேகுமையர் தம்முனே
கார்வலைப் படுத்தருன்று காணமா வளைக்கநீள்
வயர்வலைத் திறஞ்சுமந்து வந்தவெற்பர் முந்நினார்.

(கம)

நண்ணிமா மறைக்குலங்க ண்டவென்று நீடுமத்
தண்ணிலா வரும்புகொன்றை தங்குவேணி யார்தமைக்
கண்ணினீடு பார்வையொன்று கொண்டுகொணு மன்பர்முன்
னெண்ணில்பார்வை கொண்டுவேட ரெம்மருங்கு மேகினு।

(௭௭)

கோடுமுன் பொலிக்கவுங் குறுங்குணு குளிக்ஞல
மாடுசென் திசைப்பவும் மருங்குபம்பை கொட்டவுஞ்
சேடுகொண்ட னைவினிக் சிறந்தவோசை செல்லவுங்
காடுகொண் டெழுந்தவேடு கைவளைந்து சென்றதே.

(௭௮)

நெருங்குபைந் தருக்குலங்க ணீடுகாடு கூடநேர்
வருங்கருஞ் சிலைத்தடக்கை மானவேடர் சேனைதான்
பொருந்தடந் திரைக்கடந் பரப்பிடைப் புதும்பெருங்
கருந்தரங்க நீள்புனற னுறிந்திகுன்னி யொத்ததே.

(௭௯)

தென்றிசைப் பொருப்புடன் செறிந்தகானின் மானினம்
பன்றிவெம் மரைக்கணங்க ளாதியான பல்சுலந்
துன்றிரின்ற வென்றடிச் சுவட்டினொற்றர் சொல்லவே
வன்றடக்கை வாரகொடெம் மருங்கும்வேட ரோடினார்.

(௮௦)

ஒடியெறிந்து வாரொழுக்கி யோசனைப் பரப்பெலா
நெடியதிண் வலைத்தொடக்கு நீளிடைப் பிணித்துநேர்
கழுகொளப் பரந்தகாடு காவல்செய் தமைத்தபின்
செழுதலைச் சிலைக்கைவேடர் திண்ணனார்மு னண்ணினார்.

(௮௧)

வெஞ்சிலைக்கை வீரனாரும் வேடரோடு கூடிமுன்
மஞ்சலைக்கு மாமலைச் சரிப்புறத்து வந்தமா
வஞ்சவித் தடர்க்குநாயக ளுட்டமாத விட்டுநீள்
செஞ்சரத்தி னோடுகுழல் செய்தகொணு ளையதினார்.

(௮௨)

வெய்யமா வெழுப்பவேவி வெற்பராய மோடிநே
ரெய்யும்வாளி முன்றெறிந்து கொண்டிசெல்ல வெங்குணு
மொய்குரற் றடிக்குலங்கள் பம்பைமுன் சிலைத்தெழுக்
கைவினித் ததிர்த்துமா வெழுப்பினார்கள் கானெலாம்.

(௮௩)

ஏனமோடு மானினங்க ளெண்குதிண் கலைக்குலங்
கானமேதி யானைவெம் புலிக்கணங்கள் கான்மரை
யானமா வனைகமா மருண்டெழுந்து பாயமுன்
சேனைவேடர் மேலடர்ந்து சேரியம்பி னூறினார்.

(௮௪)

வேறு.

தாளறுவன விலைதனவிவன தலைதுமிவன கலைமா
வாளிகளொடு குடல்சொரிதர மதிவனசில மரைமா
நீளுடல்விடு சரமுருவிட நிமிர்வனமிடை கடமா
மீளிகொள்கனை படுமுடலெழ விழுமனபல வுழையே.

(௮௫)

வெங்கணைபடி பிடர்கிழிபட விசையுருவிய கயவாய்
செங்கனல்விட வதனெடுகனை செறியமுனிரு கருமா
வங்கெழுசிற முருவியபொழு தடலெயிறு வதனைப்
புறங்கியசின மொடுகவரவன புரைவனசில புலிகள்.

(௮௬)

பின்மறவர்கள் விடுபுகழிகள் பிறகுறவயி நிலைபோய்
முன்னடுமுகம் விசையுருவிட முடுகியவிசை யுடனக்
கொன்முனையடு சரமினமெதிர் குறுகியமுக முருவத்
தன்னெதிரெதிர் பொருவனநிகர் தலையனபல் கலைகள்.

(அ௭)

கருவரையொரு தனுவொடுவிசை கடுகியதென முனைநேர்
சூரிசின்முன்விடு மடுசரமெதிர் கொலைபயில்பொழு தவையே
பொருகரியொடு சினவரியிடை புரையறவுடல் புகலால்
வருமிரவொடு பகலனைவன வெனமிடையுமல் வனமே.

(அ௮)

நீரிடைவிசை மிசைகுதிகொள நெடுமுகிசெருட வெழுமுழான்
முருகமுன் மறவர்கள்விடு சரநிரைதொடர் வனதாம்
வாள்விடுகதிர் மதிபிரிவுற வருமெனவிழு முழையைக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை கொளவுளவெதிர் பலவே.

(அ௯)

கடல்விரிபுனல் கொளவிழுவன கருமுகிலென நிரையே
படர்வொடுசெறி தழைப்பொதுளிய பயில்புதல்வன மதன்மே
லடலுறசர முடலுறவரை யடியிடமல மரலான்
மிடைகருமரை கரடிகளொடு விழுமவனவன மேதி.

(அ௧௦)

பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில்வலையற துழைமா
வுலமொடுபடர் வனதகையுற வுறுசினமொடு கவர்நாய்
நிலவியவிரு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளினள வுளவே.

(அ௧௧)

துடியடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி தொடரார்
வெடிப்படவிரி சிறுருருளைகண் மிகைபடுகொலை விரவா
ரடிதளர்வுறு கருவுடையன வளைவுறுபிணை யலையார்
கொடியனவெதிர் முடுகியமுறு கொலைபுரிசிலை மறவோர்.

(அ௧௨)

இவ்வகைவரு கொலைமறவினை யெதிர்க்கிழ்வுழி யதிரக்
கைவரைகளும் வெருவுறமிடை கானெழுவதொ ரேனம்
பெய்கருமுகி லெனவிடிபொடு பிதிர்கனல்விழி சிதறி
மொய்வலைகளை யறநிமிர்வுற முடுகியகடு விசையில்.

(அ௧௩)

போமதுதனை யடுதிறலொடு பொருமறவர்க ளரியே
முமவர்தொடர் வுறும்விசையுட னடிவழிசெலு மனவிற்
முமொருவரு மறிகிலரவர் தன்தொடர்வுழி யதன்மே
லேமுனையடு சிலைவிடலை ளிருவர்களடி பிரியார்.

(அ௧௪)

நாடியகழல் வயவர்களவர் நாணனுநெடு வரிவிற்
காடனுமெனு மிருவருமலை காவலரொடு கடிதிற
கடின்னர்விடு பகழிகளொடு கொலைஞமலிகள் வழுவி
நீடியசரி படர்வதுதரு நீழலின்வினை கேழல்.

(அ௧௫)

சூன்றியநிகர் முன்செறவெரி கொடுவிழியிடி சூரனீள்
பன்றியுமடல் வன்னிறலொடு படர்நெதிகெடி தோடித்
துன்றியதொரு சூன்றடிவரை சுலவியநெறி சூழம்
சென்றதனிலை நின்றதுவல் தெழுமாமர நிரையில்.

(அ௧௬)

அத்தருவளர் சுழலிடையடை யதனிலையறி பவர்முன்
கைத்தெரிகணை யினிலடுவது கருதலர்விசை கடுகி
மொய்த்தெழுசுடர் விடுசுரிகையை முனைபெறவெதி ருருவிக்
குத்தினருடன் முறிபடவெறி குலமறவர்க டலைவர்.

(கக)

வேறு.

வேடர்தங் கரிய செங்கண் வில்லியார் விசையிற் குத்த
மாடிரு துணியாய் வீழ்ந்த வராகத்தைக் கண்டு நாணன்
காடனே யிதன்பி னின்று காதங்கள் பலவந் தெய்த்தோ
மாடவன் கொன்று னச்சோ வென்றவ ரடியிற் றுழந்தார்.

(கஉ)

மற்றவர் திண்ண னூர்க்கு மொழிகின்றார் வழிவந் தாற்ற
வற்றது பசிவந் தெம்மை யுதவிய விதனைக் காய்ச்சிச்
சற்றுநீ யருந்தி யாமுந் தின்றுதண் ணீர்கு டித்து
வெற்றிகொள் வேட்டைக் காடு குறுகுவோ மெல்ல வென்றார்.

(கங)

என்றவர் கூற நோக்கித் திண்ணனார் தண்ணீ ரெங்கே
நன்றுமில் வனத்தி லுள்ள தென்றுரை செய்ய நாண
னின்றவிப் பெரிய தேக்கி னப்புறஞ் சென்று னீண்ட
குன்றினுக் கயலே யோடுங் குளிர்தபொன் முகலி யென்றான்.

(கக)

பொங்கிய சினவில் வேடன் சொன்னபின் போவோ மங்கே
யிங்கிது தன்னைக் கொண்டு போதுமி னென்று தாழு
மங்கது நோக்கிச் சென்றார் காவத மரையிற் கண்டார்
செங்கணை றுடையார் வைகுந் திருமலைச் சாரற் சோலை.

(கரு)

நாணனே தோன்றுங் குன்றி னண்ணுவே மென்ன நாணன்
காணநீ போதி நல்ல காட்சியே காணு மிந்தச்
சேனுவர் திருக்கா ளத்தி மலைமிசை யெழுந்து செவ்வே
கோணமில் குடுமித் தேவ ரிருப்பார்கும் பிடலா மென்றான்.

(கக)

ஆவதெ நிதனைக் கண்டிங் கணைதொறு மென்மேற் பாரம்
போவதொன் றுளது போலு மாகையும் பொங்கி மென்மேன்
மேவிய நெஞ்சம் வேறோர் விருப்புற விரையா நிற்குந்
தேவரங் கிருப்ப தென்கே போகென்றார் திண்ண னூர்தாம்.

(கௌ)

உரைசெய்து விரைந்து செல்ல வவர்களு முடனே போந்து
கரைவளர் கழையின் முத்துங் காரகிற் குறடுஞ் சந்தம்
வரைதரு மணியும் பொன்னும் வயிரமும் புலினந் தோறுந்
திரைகண்முன் றிரட்டி வைத்த திருமுக லியினைச் சார்த்தார்.

(கஅ)

ஆங்கதன் கரையின் பாங்கோ ரணிநிழற் கேழ விட்டு
வாங்குவிற் காடன் றன்னை மரக்கடை தித்தோல் பண்ணி
யீங்குநீ நெருப்புக் காண்பா யிம்மலை யேறிக் கண்டு
நாங்கள்வந் தணைவோ மென்று நாணனுந் தாமும் போர்த்தார்.

(கக)

அனியிடை கரைகுழ் சோலை யலர்கள்கொண் டனைந்த வாற்றின்
றெளிபுன லிழிந்து சிந்தை தெளிவுறுந் திண்ண னூர்தாம்
கனிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கக் களத்தி கண்டு கொண்டு
குளீர்வரு நதியு டேகிக் குலவரைச் சாரல் சேர்த்தார்.

(கஊ)

கதிரவ னுச்சி நண்ணக் கடவுண்மால் வரையி னுச்சி
யதிர்தரு மோசை யைந்து மார்க்கி முழக்கங் காட்ட
விதுவென்கொ னுண வென்னுர்க் கிம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து
மதுமல ரீக்கண் மொய்த்து மருங்கெழு மொலிகொ லென்னுன்.

(க0க)

முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா விற்ப மாண
வன்பிணை யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வார்வம் பொங்கி
மன்பெருங் காதல் கூட வள்ளலார் மலையை நோக்கி
யென்புருக் குருகி யுள்ளத் தெழுபெரு வேட்கை யோடும்.

(க0உ)

நாணு மன்பு முன்பு நளிர்வரை யேறத் தாமும்
பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருஞ்சோ பான மேறி
யாணியாஞ் சிவத்தைச் சார வணைபவர் போல வையர்
நீணிலை மலையை யேறி நேர்படச் செல்லும் போதில்.

(க0ங)

திங்கள் சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணு முன்னே
யங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்
தங்கிய பவத்தின் முன்னேச் சார்புவிட்டகல நீங்கிப்
பொங்கிய வொளியி னீழ்ந் பொருவிலன் புருவ மானார்.

(க0ச)

மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள
வேகநா யகரைக் சண்டா ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடு
மோகமா யோடிச் சென்றார் நழுவினார் மோந்து நின்றார்.

(க0ரு)

நெடூதுபோ துயிர்த்து நின்று நிறைந்தெழு மயிர்க்கா ளோறும்
வடிவெலாம் புளகம் பொங்க மலர்க்கணீ ரருவி புரைய
வடியனேற் கிவர்தா மிங்கே யகப்பட்டா ரச்சோ வென்று
படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற.

(க0சு)

வெற்றிக் குலத்து வந்த வேட்டுவச் சாதியார்போற்
கை மலை கரடி வேங்கை யரிதிரி கானந் தன்னி
லும்முடன் றுணையா யுள்ளா ரொருவரு மின்றிக் கெட்டே
னிம்மலைத் தனியே நீரிங் கிருப்பதே யென்று நைந்தார்.

(க0ஊ)

சைச்சிலை விழுந்த தோரார் கானையார் மீள விர்தப்
டச்சிலை யோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து
மச்சிது செய்தார் யாரோ வென்றனு மருங்கு நின்ற
வச்சிலை நாணன் றுணு நானிது வறிந்தே னென்பான்.

(க0டி)

வன்றிற லுந்தை யோடு மாவேட்டை யாடிப் பண்டிக்
குன்றிடை வந்தோ மாகக் குளிர்ந்தநீ ரிவரை யாட்டி
யொன்றிய விலைப்பூச் சூட்டி யூட்டிமுன் பறைந்தோர் பார்ப்பா
னன்றிது செய்தா னின்று மவன்செய்த தாகு மென்னுன்.

(க0ஃ)

உண்ணிறைந் தெழுந்த தேனு மொழிவின்றி யாராவன்பிற்
நின்னனார் திருக்கா ளத்தி நாயனார்க் கினிய செய்கை
யெண்ணிய விலைவகொ ளாமென் றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண்டல்
வண்ணலைப் பிரிய மாட்டா தளவிலா தரவு நீட.

(க00)

ஹ்வர்தமைக் கண்டே னுக்குத் தனியரா யிருந்தா ரென்னே
 ஹ்வர்தமக் கமுது செய்ய விறைச்சியு மிடுவா ரில்லை
 ஹ்வர்தமைப் பிரிய வொண்ணு தென்செய்கே னினியான் சால
 பிவர்தமக் கிறைச்சி கொண்டிங் கெப்தவும் வேண்டு மென்று. (ககக)

ஃபாதுவர் மீண்டு செல்வர் புல்லுவர் மீளப் போவர்
 ஃதலி னோக்கி நிற்பர் கன்றகல் புன்றரூப் போல்வர்
 ஃதனே யமுது செய்ய நல்லமெல் லிறைச்சி நானே
 ஃகாதறத் தெரிந்து வேறு கொண்டிங்கு வருவே னென்பார். (ககஉ)

ஹ்வர்தம ராக நீரிங் கிருப்பதென் தகல மாட்டே
 ஃர்பசித் திருக்க விங்கு நிற்கவுங் கில்லே னென்று
 ஃசார்தரு கண்ணீர் வாரப் போய்வரத் துணிந்தா ராகி
 வார்கிலை யெடுத்துக் கொண்டு மலர்க்கையாற் றொழுது போந்தார். (ககங)

முன்புநின் றரிதி னீங்கி மொய்வரை யிழிந்து நாணன்
 பின்புவந் தணைய முன்னைப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கி
 யன்புகொண் டிய்ப்பச் செல்லு மவர்திரு முகலி யாற்றின்
 பொன்புனை கரையி லேறிப் புதுமலர்க் காவிற் புக்கார். (ககச)

காடனு மெதிரே சென்று தொழுதுதீக் கடைந்து வைத்தேன்
 கோடுடை யேனமுங்கன் குறிப்படி யுறுப்பை யெல்லா
 மாடுற நோக்கிக் கொள்ளு மறித்துநாம் போகைக் கின்று
 ஃடீநீர் தாழ்த்த தென்னோ வென்றலு நின்ற நாணன். (ககரு)

அங்கிவன் மலையிற் தேவர் தம்மைக்கண் டினைத்துக் கொண்டு
 வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல்லுடும் பென்ன நீங்கா
 னிங்குமத் தேவர் தின்ன விறைச்சிகொண் டேகப் போந்தா
 னங்குலத் தலைமை விட்டா னலப்பட்டான் தேவர்க் கென்றான். (ககக)

என்செய்தாய் திண்ணு நீதா னென்னமால் கொண்டா யெங்கண்
 முன்பெரு முதலி யல்லை யோவென முகத்தை நோக்கார்
 வன்பெரும் பன்றி தன்னை யெரியினில் வதக்கி மிக்க
 வின்புறு தசைகள் வெவ்வே ரம்பினு லீர்ந்து கொண்டு. (ககஎ)

கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சிக் கொழுந்தசை பதத்தில் வேவ
 வாலிய சுவைமுன் காண்பான் வாயினி லுதுக்கிப் பார்த்துச்
 சாலவு மினிய வெல்லாஞ் சருகிலை யினைத்த கல்லை
 யேலவே கோலிக் கூட வதன்மிசை யிடுவா ரானார். (ககஅ)

மருங்குநின் றவர்கள் பின்னு மயன்மிக முதிர்ந்தா னென்னே
 யரும்பெற லிறைச்சி காய்ச்சி யதுக்கிவே றுமிழா நின்றான்
 பெரும்பசி யுடைய னேனும் பேச்சில னெமக்குப் பேறு
 தரும்பரி சுணரான் மற்றைத் தசைபுறத் தெறியா நின்றான். (ககக)

தேவுமால் கொண்டா னிந்தத் திண்ணன்மற் றிதனைத் தீர்க்க
 லாவதொன் றறியோந் தேவ ராட்டியை நாக னோடு
 மேவிநாந் கொணர்ந்து தீர்க்க வேண்டுமல் வேட்கைக் காணி
 லேவலாட் களையுந் கொண்டு போதுமென் மெண்ணிப் போனார். (கஉ0)

கானவர் போன தோரார கழிநிற கலை யின்க
ஊனமு தமைத்துக் கொண்டு மஞ்சன மாட்ட வுன்னி
மாநதி நன்னீர் ஆய வாயினிற் கொண்டு கொய்த
அகதும் பள்ளித் தாமல் குஞ்சிமேற் துதையக் கொண்டார்.

(கஉ௭)

தனுவொரு கையில் வெய்ய சரத்துடன் ழுங்கிக் கல்லைப்
புனிதமெல் லிறைச்சி நல்ல போனக மொருகை யேந்தி
யினியவெம் பிரானார் சரலப் பசிப்பரென் திரங்கி யேங்கி
நனிவிரைந் திறைவர் வெற்பை நண்ணினார் திண்ண னூர்தாம்.

(கஉ௮)

இளைத்தனர் நாய னாரென் றீண்டச்சென் றெய்தி வெற்பின்
முளைத்தெழு முதலைக் கண்டு முடியிசை மலரைக் காலில்
வளைத்தபொற் செருப்பான் மாற்றி வாயின்மஞ் சனநீர் தன்னை
விளைத்தவன் புமிழ்வார் போல விமலனார் முடிமேல் விட்டார்.

(கஉ௯)

தலைமிசைச் சுமந்தபள்ளித் தாமத்தைத் தடங்கா ளத்தி
மலைமிசைத் தம்பி ரானார் முடியிசை வணங்கிச் சாத்திச்
சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத் திண்ணனார் சேர்த்த கல்லை
யிலைமிசைப் படைத்த வுனின் நிருவமு தெதிரே வைத்து.

(கஉ௯)

கொழுவின தசைக ளெல்லாங் கோலினிற் றெரிந்து கோத்தங்
கழலுறு பதத்திற் காய்ச்சிப் பல்லின லுதுக்கி நாவிற்
பழகிய வினிமை பார்த்துப் படைத்தவில விறைச்சி சால
வழகிது நாய னீரே யமுதுசெய தருளு மென்றார்.

(கஉ௯)

அன்னவிம் மொழிகள் சொல்லி யமுதுசெய் வித்த வேடர்
மன்னனார் திருக்கா ளத்தி மலையினார்க் கினிய நல்லா
னின்னமும் வேண்டு மென்னு மெழுபெரும் காதல் கண்டு
பன்னெடுங் கரங்கள் கூப்பிப் பகலவன் மலையிற் றுழந்தான்.

(கஉ௯)

அவ்வழி யந்தி மாலை யணைதலு மிரவு சேரும்
வெவ்விலங் குளவென் றஞ்சி மெயமையின் வேறு கொள்ளாச்
செவ்விய வன்பு தாங்கித் திருக்கையிற் சிலையுந் தாங்கி
மைவரை யென்ன வையர் மருங்குநின் நகலா நின்றார்.

(கஉ௯)

சார்வருந் தவங்கள் செயது முனிவரு மமரர் தாழும்
கார்வரை யடவி சேர்ந்துங் காணுதற் கரியார் தம்மை
யார்வமுன் பெருக வாரா வன்பினிற் கண்டு கொண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார் நீளிரு னீங்கி நின்றார்.

(கஉ௯)

கழைசொரி தரளக் குன்றிற் கதிர்நில வொருபாற் பொங்க
முழையர வழிமுந்த செய்ய மணிவெயி லொருபான் மொயப்பத
தழைகதிர்ப் பரிதி யோடுஞ் சந்திரன் றலையு வாவிற்
குழையணி காதர் வெற்புக் கும்பிடச் சென்று லொக்கும்.

(கஉ௯)

விரவுபன் மணிகள் கான்ற விரிசுடர்ப் புடலை பொங்க
மரகத மொளிகோ ணீல் மணிகளு மிமைக்குஞ் சோதி
பொரவிறு சுடருக் கஞ்சிப் போயின புடைக டோறு
மீரடிரு ளொதுங்கி னாலே போன்றுள தெங்கு மெங்கும்.

(கஉ௯)

செந்தழ லொளியிற் பொங்குந் தீபமா மரங்க ளா லு
மந்திகண் முழையில் வைத்த மணிவிளக் கொளிக ளா லு
மைந்துமா றடக்கி யுள்ளா ரரும்பெருஞ் சோதி யா லு
மெந்தையார் திருக்கா ளத்தி மலையினி லிரவொன் தில்லை.

(கநக)

வருங்கதைப் பொழுது நீங்கி மல்கிய யாமஞ் சென்று
சுருங்கிட வறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம் போசை கேட்டுக்
கருங்கட லென்ன நின்று கண்டுமி லாத வீர
ரரும்பெறற் தம்பி ரானாக் கழுதுகொண் டணைய வேண்டி

(கநஉ)

ஏறுகாற் பன்றி யோடு மிருங்கலை புனமான் மற்றும்
வேறுவே நினங்கள் வேட்டை வினைத்தொழில் விரகி னாலே
பூறுசெய் காலஞ் சிந்தித் துருமிகத் தெரியாப் போதின்
மாதறி சிலையுங் கொண்டு வள்ளலைத் தொழுது போந்தார்.

(கநங)

உவறு.

மொய்காட்டு மிருள்வாங்கி மூகங்காட்டுந் தேரிரவி
மெய்காட்டு மன்புடைய வில்லியார் தனவேட்டை
மெய்காட்டின் மாவனைக்க விட்டகருந் திரையெடுத்துக்
கைகாட்டு வான்போலக் கதர்காட்டி யெழும்பொழுதில்.

(கநச)

எய்தியசீ ராகமத்தி லியம்பியபூ சனைக்கேற்பத்
கொய்தமல ரும்புனலு முதலான கொண்டனைந்தார்
ஈமதழையுங் கண்டத்து மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்துவருந் தவமுடைய முனிவர்சுவ கோசரியார்.

(கநரு)

வந்துதிரு மலையின்கண் வானவர்நா யகர்மருங்கு
சிந்தைய மத்தோடுஞ் செல்கின்றார் திருமுன்பு
வெந்தவிறைச் சியுமெலும்புந் கண்டகல மிதித்தோடி
பிந்தவனு சிதங்கெட்டே னியார்செய்தா ரென்றழிவார்.

(கநசு)

மேவநேர் வரவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்
தேவதே வேசனே திருமுன்பே யிதுசெய்து
போவதே யிவ்வண்ணம் புகுதநீர் திருவுள்ள
மாவதே யெனப்பதறி யழுதுவிழந் தலமந்தார்.

(கநஏ)

பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்தின் பூசனையுந் தாழ்க்கரா
நிருப்பதினி யென்னென்றவ் விறைச்சியெனும் புடனிலையுந்
செருப்படியு நாயடியுந் திருவலகான் மாற்றியபின்
நிருப்பினெடுந் திருமுகலிப் புனன்மூழ்கி விரைந்தனைந்தார்.

(கநஅ)

பழுதுபுகுந் ததுதீரப் பவித்திரமாஞ் செயல்புரிந்து
தொழுதுபெறு வனகொண்டு னாயபூ சனைதொடங்கி
வழுவிநிரு மஞ்சனமே முதலாக வரும்பூசை
முழுதுமுறை மையின்முடித்து முதல்வனார் கழல்பணிந்தார்.

(கநஆ)

பணிந்தெழுந்து தனிமுதலாம் புரனென்று பன்முறையார்
றுணிந்தமறை மொழியாலே னுதிசெய்து சுடர்த்திங்க
ஈணிந்தசடை முடிக்கற்றை யங்கணரை விடைகொண்டு
ஈணிந்தமனத் திருமுனிவர் தபோவனத்தி னிடைச்சார்ந்தார்.

(கச0)

இவ்வண்ணம் பெருமுனிவ ரேகிஞ ரினியிப்பான்
மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானார்
கைவண்ணச் சிலைவளைத்துக் கான்வேட்டை தனியாடிச்
செய்வண்ணத் திறமொழிவேன் நீவினையின் நிறமொழிவேன்.

(கசக).

தருமலையின் புறமப்போன தண்ணனா செந்துதுற
பெருமலைக ளிடைச்சரியிற் பெரும்பன்றி புனமேய்ந்து
வருவனவுந் துணிபடுத்து மானினங்கள் கானிடையின்
செருவழிச்சென் றேறுதுறை யொளிரின்று கொன்றருளி.

சுளித்து (கசஉ)

பயில்விளியாற் கலையழைத்துப் பாடுபெற லுடுருவு
மயின்முகவெங் கணைபோக்கி யடிபொற்றி மரையினங்க
டுயிலிடையிற் கிடைபுயது தொடர்ந்துகட மைகளெயது
வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரத் தனிலேட்டை வினைமுடித்தார்.

(கச௩)

பட்டவன விலங்கெல்லாம் படர்வனத்தி லொருமுது
லிட்டருகு நீக்கடைகோ லிருஞ்சுரிகை தனையுருவி
வெட்டிநறுங் கோறறேனு மிகமுறித்துத் தேக்கிலையால்
வட்டமுது பெருங்கல்லை மருங்குபுடை படவமைத்தார்.

(கச௪)

இந்தனமு முறித்தடுக்கி யெரிகடையு மரணியினில்
வெந்தழலைப பிறப்பித்து மிகவளர்த்து மிருகங்கள்
கொந்தியயி லலகம்பாற் குடமிட்டுக் கொழுப்பரிந்து
வந்தனகொண் டெழுந்தழலில் வக்குவன வக்குவித்து.

அயில் அவடு அம்பால்
(கச௫)

வாயம்பா லழிப்பதுவும் வகுப்பதுவுஞ் செயதவற்றி
லாயவுறுப் பிறைச்சியெலா மரிநதொருகல் லையிலிட்டுக்
காபடுநடுங் கோல்கோத்துக் கனலின்க ணுறக்காய்ச்சித்
தூயதிர வமுதமைக்கச் சுவைகாண லுறுகின்றார்.

(கச௬)

எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடுமுணவு கொண்டீட்டும்
வண்ணவெரி வாயின்கண் வைத்ததெனக் காளத்தி
யண்ணலார்க் காம்பரிசு தாஞ்சோதித் தமைப்பார்போற்
நிண்ணனார் திருவாயி லமைத்தாரான் நிருவமுது.

(கச௭)

நல்லபத முறவெந்து நாவின்க ணிடுமிறைச்சி
கல்லையிற் படைத்துத்தேன் பிழிந்துகலந ததுகொண்டு
வல்விரைநது திருப்பள்ளித் தாமமுந்தூய மஞ்சனமு
மொல்லையின் முன்புபோ லுடன்கொண்டு வந்தனைந்தார்.

(கச௮)

வந்துதிருக் காளத்தி மலையேறி வனசரர்க
டந்தலைவ னுரிமையோர் தலைவனார் தமையெயதி
யந்தனனார் பூசையினி முன்புபோ லகற்றியபின்
முந்தைமுறை தம்முடைய பூசனையின் செயன்முடிப்பார்.

(கச௯)

ஊனமுது கல்லையுடன் வைத்ததுமுன் னையின்னரு
லேனமொடு மீன்கலைகண் மறைக்கடமை மிவையிற்றி
லானவுறுப் பிறைச்சியமு தடியேனுஞ் சுவைகண்டின்
= னுடன் கலந்தது தித்திக்கு மெனமொழிந்தார்.

(க௯௦)

இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்துத் தம்முடைய
வொப்பரிய பூசனைசெய் தந்நெறியி லொழுருவா
ரெப்பொழுது மேன்மேல்வந் தெழுமன்பாற் காளத்தி
யப்பெரதி ரல்வறங்கார் பகல்வேட்டை யாடுவார். (கருச)

மாமுனிவர் நாடோறும் வந்தனைந்து வனவேந்தர்
தாமுயலும் பூசனைக்குச் சாலமிகத் தளர்வெய்தித்
தீமையென வதுநீக்கிச் செப்பியவா கமவிதியா
லாமுறையி லருச்சனைசெய தந்நெறியி லொழுருவரால். (கருஉ)

நாணனெடு காடனும்போய் நாகனுக்குச் சொல்லியபி
னானுமுறக் கமுமின்றி யணங்குறைவா னையுங்கொண்டு
பேணுமக னார்தம்பால் வந்தெல்லாம் பேதித்துக்
காணுநெறி தங்கன்குறி வாராமற் கைவிட்டார். (கருங)

முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வன ரருணைக்கி
னின்புறுவே தகத்திருமபு பொன்னுறாற போல்யாக்கைத்
தன்பரிசும் வினையிரண்டுஞ் சாருமல மூன்றுமற
வன்புயிழம் பாய்த்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ. (கருச)

அந்நிலையி லன்பன ரறிந்தநெறி பூசிப்ப
மன்னியவா கமப்படியான் மாமுனிவ ரருச்சித்திங்
கென்னுடைய நாயகனே யிதசெய்தார் தமைக்காரனே
னுன்னுடைய திருவருளா லொழித்தருள வேண்டுமென. (கருரு)

அன்றிரவு கனவின் க ணருமுனிவர் தம்பாலே
மின்றிகழுஞ் சடைமயிலி வேதிபர்தா மெழுந்தருளி
வன்றிறல்வே டிவனென்று மற்றவனை நீநினையே
னன்றவன்றன் செயறன்னை நாமுரைப்பக் கேளென்று. (கருசு)

அவனுடைய வடிவெல்லா நம்பக்க லன்பென்று
மவனுடைய வறிவெல்லா நமையறியு மறிவென்று
மவனுடைய செய்வெல்லா நமக்கினிய வாமென்று
மவனுடைய நிலையிவ்வா றறிநீயென் றருள்செய்வார். (கருள)

பொருப்பினில்வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே
லருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைநீக்கு மாதரவால்
விரும்புறுமன் பெனும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியவ் விளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால். (கருஅ)

உருகியவன் பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருகியகொள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொழுதுதலா
லொருமுனிவன் செவியுயிழு முயர்கங்கை முதற்றீர்த்தப்
பொருபுனலி னெனக்கவன்றன் வாயுயிழும் புனல்புனிதம். (கருக)

இம்மனைவந் தெனையடைந்த கானவன்ற வியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலாற்
செம்மலர்மே லயருகுமான் முதற்றேவந் வந்துபுனை
யெய்க்கண மவன்நிலையி லெனக்கவன். (கருஇ)

வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெணுமன்பா
 னபுமனத் தினிமையினி னையமிக மென்றிடலாற்
 செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவிவி
 லெப்யும்வரிச் சிலையவன்றி னிட்டலு னெனக்கினிய.

(௧௧௧)

மன்பெருமா மறைமொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு
 லின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங்க ளியாவையினு
 முன்பிருந்து மற்றவன்றன் முகமலர வகநெகிழ்ந்த
 வன்பிணினர் தெனையல்லா லறிவுறு மொழிநல்ல.

(௧௧௨)

உனக்கவன்றன் செயல்காட்ட நானே யொளித்திருந்தா
 லெனக்கவன்றன் பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாங் காண்கின்றய
 மனக்கவலை யொழிகென்று மறைமுனிவர்ச் சுருள்செய்து
 புனற்சுடிலத் திருமுடியா ரொழுந்தருளிப் போயினார்.

(௧௧௩)

கனவுநிலை நீங்கியபின் விழித்துணர்ந்து கங்குலிடைப
 புனைதவத்து மாமுனிவர் புலர்வளவுங் கண்டியிலார்
 மனமுறுமற் புதமாகி வரும்பயமு முடனாகித்
 துணைபுரவித் தனித்தேர்மேற் றேன்றுவான் கதித்தோன்ற.

(௧௧௪)

முன்னையாள் போல்வந்து திருமுகலிப் புன்னமுழ்கிப்
 பன்முறையுந் தம்பிரா னருள்செய்த படிநினைந்து
 மன்னுதிருக் காளத்தி மலையேறி முன்புபோற்
 பிஞ்ஞகனைப் பூசித்துப் பின்பாக வொளித்திருந்தார்.

(௧௧௫)

வேறு.

கருமுகி லென்ன நின்ற கண்படா வில்லி யார்தாம்
 வருமுறை யாறு நாளில் வருமிர வொழிந்த காலே
 யருமறை முனிவ னார்வந் தணைவதன் முன்பு போகித்
 தருமுறை முன்புபோலத் தனிப்பெரு வேட்டை யாடி.

(௧௧௬)

மாறினா னமுது நல்ல மஞ்சனப் புனலுஞ் சென்னி
 யேறுநான் மலரும் வெவ்வே ரியல்பினி லமைத்துக் கொண்டு
 தேறுவார்க் கமுத மாண செல்வனார் திருக்காளத்தி
 யாறுசேர் சடையார் தம்மை யணுகவந் தணையா நின்றார்.

(௧௧௭)

இத்தனை பொழுதுந் தாழ்த்தே னெனவிரைந் தேருவார்முன்
 மொய்த்தபல் சகுன மெல்லா முறைமுறை தீங்கு செய்ய
 வித்தரு திய புட்டக வீண்டமுன் னுதிரங் காட்டு
 மத்தனுக் கென்கொல் கெட்டே னடுத்ததென் றணையும் போதில்.

(௧௧௮)

அண்ணலார் திருக்கா ளத்தி யடிகளார் முனிவ னார்க்குத்
 திண்ணனார் பரிவு காட்டத் திருநய னத்தி லொன்று
 துண்ணென வுதிரம் பாய விருந்தனர் தூரத் தேயவ்
 வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு வல்விரைந் தோடி வந்தார்.

(௧௧௯)

வந்தவர் குருதி கண்டார் மயங்கினார் வாயி னன்னிர்
 சிந்திடக் கையிலா னுஞ் சிலையுடன் சிதறி வீழ்க்
 கொந்தலர் பள்ளித் தாமங் குஞ்சிரின் றலைந்து சோரப்
 புகழ்தழை யலங்கண் மாப்பர் நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார்

(௧௨௦)

விழுந்தவ ரெழுந்து சென்று துடைத்தனர் குருதி வீழ்வ
தொழிந்திடக் காணார் செய்வ தறிந்தில ருயிர்த்து மீள
வழிந்துபோய் வீழ்ந்தார் தேறி யாரிது செய்தா ரென்னு
வெழுந்தனர் திசைக னெங்கும் பார்த்தன ரெடுத்தார் வில்லும்.

(க௭௧)

வாளியுந் தெரிந்து கொண்டும் மலையிடை யெனக்கு மாற
மீளிவெம் மறவர் செய்தா ருளர்கொலோ விலங்கின் சாதி
யாளிமுன் னாகி யுள்ள விளைத்தவோ வறியே னென்று
நீளிருந் குன்றச் சார னெழுதிடை நேடிச் சென்றார்.

(க௭௨)

வேடரைக் காணார் தீய விலங்குகண் மருங்கு மெங்கு
நாடியுந் காணார் மீள நாயனார் தம்பால் வந்து
நீடிய சோகத் தோடு நிறைமலர்ப் பாதம் பற்றி
மாடுறக் கட்டிக் கொண்டு கதறினார் கண்ணீர் வார.

(க௭௩)

பாவியேன் கண்ட வண்ணம், பரமனார்க் கடுத்த தென்னோ
வாவியி லினிய வெங்க ளத்தனார்க் கடுத்த தென்னோ
மேவினார் பிரிய மாட்டா விமலனார்க் கடுத்த தென்னோ
வாவதொன் றறிகி லேனயா னென்செய்கே னென்று பின்னும்.

(க௭௪)

என்செய்தார் நீருமோதா னெம்பிரான் றிறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் மொய்கழல் வேட ரென்று
மின்செய்வார் பகழிப் புண்க டுர்க்குமெய் மருந்து தேடிப்
பொன்செய்தாழ் வரையிற் கொண்டு வருவனா னென்று போனார்.

(க௭௫)

நினைத்தனர் வேறு வேறு நெருங்கிய வனங்க ளெங்கு
மினத்திடைப் பிரிந்தீ செங்க ணேறென வெருக்கொண் டெய்திப்
புனத்திடைப் பறித்துக் கொண்டு பூதநா யகன்பால் வைத்த
மனத்தினுந் கடிது வந்து மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார்.

(க௭௬)

மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினாற் றிருக்கா ளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணிற் புண்ணீர் குறைபடா திழியக் கண்டு
மிறையி னிலமைக் கென்னோ வினிச்செய லென்று பார்ப்பா
ருற்றநோய் தீர்ப்ப தானுக் கூனெனு முறைமுன் கண்டார்.

(க௭௭)

இதற்கினி யென்க ணம்பா லிடந்தப்பி னெந்தை யார்க
ணதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீர் நிற்கவு மடுக்கு மென்று
மதர்த்தெழு முள்ளத் தோடு மகிழ்ந்துமுன் னிருந்து தங்கண்
முதற்சர மடுத்து வாங்கி முதல்வாதந் கண்ணி லப்ப.

(க௭௮)

நின்றசெங் குருதி கண்டார் நிலத்தினின் றேறப் பாய்ந்தார்
குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் கூத்து மாடி
நன்றுநான் செய்த விந்த மதியென நகையுந் தோன்ற
வொன்றிய களிப்பி னாலே யுன்மத்தர் போல மிக்கார்.

(க௭௯)

வலத்திருக் கண்ணிற் றங்க ணப்பிய வள்ள லார்த
நலத்தினைப் பின்னுந் காட்ட நாயனார் மற்றைக் கண்ணி
ஹலப்பில்செங் குருதி பாயக் கண்டன ருலகில் வேடர்
ஹலப்பெருந் தவத்தால் வந்து கொள்கையி னுமபர் மேலார்.

(க௮௦)

கண்டபின் கெட்டே நெங்கள் காளத்தி யார்கண் னென்று
புண்டரு குருதி நிற்க மற்றைக்கண் குருதி பொங்கி
மன்டுமற் நிதனுக் கஞ்சேன் மருந்துகை கண்டே வின்று
முண்டொரு கண்ணிக் கண்ணை யிடந்தப்பி யொழிப்பே நென்று.

(கஅக)

கண்ணுதல் கண்ணிற் நங்க ணிடந்தப்பிற் காணு நேர்பா
டெண்ணுவார் தம்பி ரான்றன் திருக்கண்ணி லிடக்கா லுன்றி
யுண்ணிறை விரப்பி னோடு மொருதனிப் பகழி கொண்டு
திண்ணனார் கண்ணி லுன்றத் தரித்திலர் தேவ தேவர்.

(கஅஉ)

செங்கண்வெள் விடையின் பாகர் திண்ணனார் தம்மை யாண்ட
வங்கணர் திருக்கா ளத்தி யற்புதர் திருக்கை யன்பர்
தங்கண்முன் னிடக்குங் கையைத் தடுக்கமுன் நடுக்கு நாக
கங்கண ரமுத வாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க வென்று.

(கஅங)

கானவர் பெருமா னார்தங் கண்ணிடந் தப்பும்போது
மூனமு துகந்த வையு நுற்றுமுன் பிடிக்கும் போது
ஞானமா முனிவர் கண்டார் நான்முகன் முதலாயுள்ள
வானவர் வளர்பூ மாரி பொழிந்தனர் மறைக ளார்ப்ப.

(கஅச)

பேறினி யிதன்மே லுண்டோ பிரான்றிருக் கண்ணில் வந்த
ஆறுகண் டஞ்சித்தங்க ணிடந்தப்ப வுதவுங் கையை
யேறுயர்த் தவர்தங் கையாற் பிடித்துக்கொண் டென்வ லத்தின்
மாலிராய் நிற்க வென்று மன்னுபே ரருள்பு ரிந்தார்.

(கஅரு)

மங்குல்வாழ் திருக்கா ளத்தி மன்னனார் கண்ணிற் புண்ணீர்
தங்குணை மாற்றப் பெற்ற தலைவர்தா டலைமேற் கொண்டே
கங்கைவாழ் சடையார் வாழும் கடலூர் கலை னாராம்
பொங்கிய புகழின் மிக்கார் திருத்தொண்டு புகல லுற்றேன்.

(கஅக)

கண்ணப்பநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அருநு

சு ச ன ம்.

—:—

அன்புடைமை.

எமக்கு இனியரென்று எம்மாலே தெனியப்பட்டவர் யாவரோ அவரிடத்தே
எமக்கு விருப்பம் நிகழும். எமக்கு யாவரிடத்து விருப்பம் நிகழுமோ அவரிடத்தே
எமக்கு அன்பு நிகழும். அன்பாவது தன்னை விருப்பப்பட்டவரிடத்தே தோன்றும்
உள்ள நிகழ்ச்சி. ஆதலால், நாம் நமக்கு இனியவர் யாவரென்று ஆராய்ந்து, நிச்சயிப்
பேம். தந்தை தாய் மனைவி மைந்தர் முதலிய உறவினரே எமக்கு இனியரெனக்
கொள்வமெனின்; இவருக்கும் எமக்கும் உளதாகிய தொடர்ச்சி நீர்க்குமிழிபோல
நிலையில்லாததாகிய இவ்வுடம்பினால் ஆயதாதலானும்; இவ்வுடம்பு ஒழியவே இதனா
லாகிய தொடர்ச்சியும் ஒழிதலானும்; உடம்பினாலே தொடர்ச்சி உள்ளபோதும்,
நாம் தீவினைப்பயனை அனுபவிக்கும்வழி இவ்வுறவினரே பகைவராகவும், நல்வினைப்ப
யனை அனுபவிக்கும்வழி இவரல்லாத பகைவரும் உறவராகவும், காண்டலானும்;
இவர் உறவராய் நின்றவழியும்; எமக்கு இதம் செய்தல் தம்பயன்கருதியன்றி எம்பு

பன் கருதியன்மையானும்; இவர் எமக்கு இனியரென்று கொள்ளுதல் ஒருவாற்றானும் கூடாது. நாமோ நம்மை ஒருகாலும் பதைத்தலின்மையானும், எந்நாளும் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தை அனுபவித்தல் வேண்டுமென்னும் கருத்தே நமக்கு உண்மையானும், நமக்கு நாமே இனியமெனக் கொள்வமெனின்; கேவலாவத்தையிலே ஜனவமலமறைப்பினாலே அறிவும் தொழிலும் சிறிதும் விளங்காமையானும், சகலாவத்தையிலே அறிவும் தொழிலும் உள்வழியும், அவை சிற்றறிவும் சிறி தொழிலுமன்றி முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் அன்மையானும், அதனால் எமக்கு இன்பம் இது துன்பம் இது துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பம் பெறும் நெறி இது என உள்ளபடி அறிந்து துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தைப் பெறுதல் கூடாமை பானும், எமக்கு நாமே இனியமெனக் கொள்ளுதலும் கூடாது. முற்றறிவு முற்றுத் தொழில் உடையராகி, தம்பயன் குறியாது மலபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, அவர்களுக்குத் தனுசுரணங்களைக் கொடுத்து, ஆன்வ மல சத்தியைச் சிறிது நீக்கி, அறிவை விளக்கிப் போகங்களைப் புசிப்பித்து, மலபரிபாகமும் இருவினையொப்புப் சத்திரிபாசமும் வருவித்து, பாசநீக்கமும் சிவத்துவவிளக்கமும் செய்யும் பரமபதி ஒருவர் உண்மையானும், அவர் சிவனே ஆதலானும், அவரே எமக்கு இனியரெனக் கொள்ளல்வேண்டும். இக்கருத்தனைத்தும் நோக்கி அன்றோ, “என்னில் யாரு மெனக்கினி யாரிலை—யென்னி லும்மினி யானொரு வன்னு—னென்னுளே யுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுகு—கென்னு ளேநிற்கு மின்னம்ப ரீசனே,” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிநார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் என்க. ஆதலால், அச்சிவனையே நாமெல்லாம் விரும்பி, அவரிடத்து இடையறாத மெய்யன்பு செய்தல் வேண்டும். அன்பு பத்தி என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

அன்பானது, குடத்துள் விளக்கும் உறையுள் வானும் போல, ஒருவர் காட்டக் காணற்பாலதன்று; அவ்வன்புடைமையால் வெளிப்படும் செயல்களைக் கண்டவழி, இவை உண்மையால், இங்கே அன்பு உண்டென்று அதுமிதித்துக்கொள்ளற்பாலதாம். அது “அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா மூர்வலர்—புன்கணீர் பூச றரும்.” எனலும் திருக்குறளானும், “சுரந்த திருமுலைக்கே துயயதிர ஞானஞ்—சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்—சுரந்த—தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு.” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரானும், உணர்க சிவனிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம் அச்சிவனுடைய உண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொழுதே தன்வசம் அழிதலும், மயிர்க்கால்தோறுய திவலை உண்டாகப் புனகம் கொள்ளலும், ஆனந்த அருவி பொழிதலும், விம்மலும் நார்த்தமுதழுத்தலும், உரை தடுமாறலும், ஆடலும், பாடலும், அவர் உவப்பன செய்தலும், வெறுப்பன ஒழிதலும், பிறவுமாம்.

இவ்வன்பு இவ்வழிச் சிவனை அடைதல் ஒருவாற்றானும் கூடாது. அது “உள்ள முள்கலந் தேத்தவல் லார்க்கலாற்—கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வானலன்—வெள்ள மும்மர வும்விர வுஞ்சடை—வள்ள லாகிய வான்மியூ ரீசனே.” “நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சனே—புக்கு நிற்கும் பொன்னார்ச்சடைப் புண்ணியன்—பொக்க மிக்க வர் பூவுரீ ருங்கண்டு—நக்கு நிற்பனவர் தம்மை நாணியே” எனவரும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தானும், “தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் நென்பெ ருந்துழைந் தாயகன்—முல ராறு மறியொ னாமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான்—யாவ ராயித மன்ப ரன்றி யறியொ னாமலர்ச் சோதியான்—ஆய மாமலர்ச் சேவ டு”

சென்வி மன்னிச் சயுறுமே.” என்னும் திருவாசகத்தாலும், “அன்பே விற்றவா வறையச் செய்திட்டுப்—பொன்போ லெரியிற் பொரிய வதப்பிது—மன்போ மிகுதி வகக் குழைத் தார்க்கனி—பென்போன் மணிவினை செயதவொன் னாதே” என்னும் திருமக்திரத்தாலும், “அன்பேயென் னன்பேயென் தன்பாலுழைத் தழைத்திட்டு—பென்பெயர் பாக வறிவழியு—மன்பன் தித்—நிர்த்தந் தியானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமது—சாத்தம் பழமன்றே தான்.” என்னும் திருக்கனிற்றுப்படியாரானும், “சுருமமா தவ ள்செ பஞ்சொல் காசறு சமாதி ஞானம்—புரிபவர் வசம தாகிப் பொருத்திடுங் புரையொன் றின்றித்—திரிவறு மன்பு செயவோர் வசமதாய்ச் சேர்ந்து நிற்போர் முறைசெயவோ மவார்கு னெயதி யவருளத் துறைவோ மென்தம்.” என்னும் வாயுச் சங்கிதையாலும், அறிக. இவ்வன்பு பல பிறப்புக்களிலே பயன் குறியாத செயத புண்ணிய மிகுதியினாலே சிவன் அருளிச்செய்ய, வரும். சிவன் அருளினிதி இவ்வன்பு ஒரு வார்த்தையும் நிகழாது. அது “ஆங்கவ னருளாத பத்திநன் குண்டாம் பத்தியா லுணரு ஞாண்டாம்—வீங்கிய பத்தி பறபல பிறப்பில் வேதநக் ஞுரைத்திடும் படியே—தீங்கறு கரும் மியறறிய பலத்தாற சிவனருள் செய்திட வறுமா—லோங்கிய பத்தி யாற்சிவ தரும் மொழிவறப் புரிநதிடப் படுமால்.” எ-ம். “அற்றுமன் றறியச் சுருங்கியா னுரைப்ப னாயிழை பாகன்வார் கழலிற்—தெற்றென வறிவாற் பத்திமை செயதல் வேண்டிமாற சிறநதபத் திமைபான்—மறறினை யில்லா முத்தியெய திடுமாள் மாசிலா தாயபத் திமையு—முறறிழை பாக னருளினு லெயதல் வேண்டிமாள் மொழிநதிடுங் காலே.” எ-ம். வாயுசங்கிதையிற் கூறுமாறால் உணர்க.

இடையறாது முதுகி வளரும் அன்பின் முதிர்ச்சியிலே சிவம் விளங்கும்: ஆதலால் அன்பும் சிவமும் இரண்டற அபேதமாய் நிற்கும். அன்பு முதிர்ச்சியிலே சிவம் விளங்கும் என்பதற்குப் பிரமாணம். திருவாசகம். “பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க.” எ-ம். “அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே யன்பினில் வினைநதவா ரமுதே—பொயம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்—செமமையேயாய சிவபத மளிதத செல்வமே சிவபெரு மானே—யிம்மையே யுண்ணச் சிக்கெனப் பிடித்தே நென்கெழுந தருளுவ தினியே.” எ-ம். திருக்கனிற்றுப்படியார். “ஆரேனு மன்புசெயி னன்கே தலைப்ப டுங்கா—ஐரேனுங் காண வரன்.” எ-ம். வரும். அன்பும் சிவமும் அபேதமாய் என்பதற்குப் பிரமாணம். திருமாதிரம். “அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலா—ரனபே சிவமாவ தாரு மறிகில—ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிநதபி—னன்பே சிவமா யமர்நதிருப் பாரே.” எ-ம். திருவாசகம். “மாறியின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைநதின் வழியடைத் தமுதே—பூறியின் றென்னு ளெழுபாருஞ் சோதி யுள்ளவா காணவந தருளாய—தேறலின் றெனிலே சிவபெரு மானே திருப்பெருந துறையுறை சிவனே—மீறிவாப் பதந் தனியாவையுங் கடந்த விற்பமே யென்னுடை யனபே.” எ-ம். வரும்.

இத்தனைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய இவ்வன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்புந் திவின விளங்கிய பெருநதகைமையினர் இக்கண்ணப்பராயனார். இவர் வேதாசகமங்களைக் கற்றல கேட்டல் சிறிதும் இல்லா வேட்டுவச்சாதியிற் பிறந்தும், சிவனிடத்து மெய்யன்புடையராயினதற்குக் காரணம் என்னை எனின்; முற்பிறப்பிலே வேதாசகங்களை ஓதி உணர்ந்து, சிவனைத் தமது மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே சிரத்தையுடன் உபாசித்தமைபேயாம். இவர் முற்பிறப்பிற் செய்த தவமே இப்பிறப்பில் எல்லையின்றி முதுகி வளர்ந்த இவ்வன்புக்குக் காரணமாயிற்றென்பது இங்கே “முன்புசெய் தவத்தி

னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான—வன்பினை யெடுத்தக் காட்ட” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. இவர் முற்பிறப்பிலே பஞ்சபாண்டவருள் ஒருவராகிய அருச்சுனன் என்றுணர்க. பாசுபதாஸ்திரம் பெறவேண்டிப் பெருந்தவஞ்செய்த அருச்சுனரோடு கருணாநிதியாகிய பரமசிவன் வேட்டுவ வடிவங்கொண்டுவந்து, விற்போர்செய்து, அவரது வில்லினால் அடிபட்டு, பின்பு அவரைத் திண்டி மற்போர் செய்து, பின்னர்த் தமது வடிவத்தைக் காட்ட; அதுகண்ட அருச்சுனர் சிவனை வணங்கி, தமக்கு முத்தி தந்தருளும்பொருட்டு விண்ணப்பம் பண்ணினார். அது கேட்ட பரமசிவன், நீ பகைவரைக் கொல்லுதற்பொருட்டுப் பாசுபதாஸ்திரம் பெற நினைந்து, தவம் செய்தாய்; ஆதலால், இப்பொழுது பாசுபதாஸ்திரமே தருவோம் என்று கொடுத்தருளி, நீ என்னை வேட்கை என்று இகழ்ந்தமையால் வேட்டுவராசனாய் பிறந்து, தகழிணைகலாசமாகிய காளத்திமலையை அடைந்து, அன்புருக்கொண்டு, நம்மைப் பூசித்து, பன்றி முதலிய விலங்குகளைக் கொன்று, அவற்றின் மாமிசத்தை எமக்கு நிவேதிப்பாய்; அந்நாளிலே உனக்கு மோகமும் தந்தருளுவோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இச்சரித்திரம் திருக்காளத்திப் புராணத்திற் கூறப்பட்டது.

நாயகி நாயகனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்பும், அவனைக் கண்டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பும், அவனைக் கூடினவுடன் வசமழிதல் கடையன்புமாம். அவ்வாறே பக்குவான்மா சிவனது பெயர்கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்பும், அவரைக் கண்டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பும், அவரைக் கூடினவுடன் வசமழிதல் கடையன்புமாம். நாயகனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழியும் தலையன்பையுடைய நாயகிக்கு, அக்கேட்டலோடு காண்டல் கூடல்களும் நிகழ்ந்தவழி, முறுகி வளரும் அன்பின் பெருக்கம் இத்துணைத்தென்று கூறுதல் கூடாதன்றோ! அதுபோலவே, “இந்தச்—சேணுயர் திருக்காளத்தி மலைமிசை யெழுந்து செவ்வே—கோணமில் குடமித் தேவ ரிருப்பார்கும் பிடலாம்.” என்று நாணன் கூறினமை கேட்டவுடன் வசமழிந்த தலையன்பையுடைய இந்நாயனாருக்கு, அக்கேட்டலோடு சிவலிங்கப்பெருமானைக் காண்டல் கூடல்களும் நிகழ்ந்தவழி, முறுகி வளர்ந்த அதிதீவிரமாகிய அன்பின் பெருக்கத்தை இத்துணைத்தென்று கூறுதல் கூடாது.

இவர் சிவனது சட்சிதிகைவிலுலே பசுத்துவம் நீங்கி, சிவத்துவம் பெற்றார். அது இங்கே “திங்கன்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காண முன்னே—யங்கனார் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்—தங்கிய பவத்தின் முன்னேச் சார்ப விட்டகல நீங்கிப்—பொங்கிய வொளியி னீழற் பொருவிலின் புருவமானார்.” என்பதனாலும், “முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனு ரருணைக்கி—னின்புறுவே தகத்திரு ம்பு பொன்னுறை போல் யாக்கைத்—தன்பரிசும் வினையிரண்டுஞ் சாருமல மூன்றுமற—வன்புபிழம் பாய்த்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது.

பத்தியானது மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நால்வகைப்படும். அரக்கானது வெய்யிலின்முன் இருந்து வெதும்புதல்போல்வது மந்ததரபத்தி. மெழுகானது வெய்யிலுக்கு எதிர்ப்படின உருகுதல்போல்வது மந்தபத்தி. நெய்யானது சூட்டுக்கு இளகுதல்போல்வது தீவிரபத்தி. கைதலதாரையானது சிறிதும் இடையருது ஒருகுதல்போல்வது தீவிரதரபத்தி. இந்நாயனாரது பத்தி தீவிரதரமேயாம் என்பது சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டவுடனே நிகழ்ந்த இவர் செயல்களாலே தெளியப்படும். அச்செயல்கள் “மாகமார் திருக்காளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள—வேகநா யகரைக் கண்டா ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்—வேகமா னதுமேற் செல்ல மிச

கதோர் விரைவி னோடு—மோகமா யோடிச் சென்றார் தழுவினார் மோந்து நின்றார்.”
“நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று நிறைந்தெழு மயிர்க்கா ரோறும்—வடிவெலாம் புன
கம் பொங்க மலர்க்கனி ரருவி பாய—வடியனேற் கிவர்தா மிங்கேயகப்பட்டக
ரச்சோ வென்று—படியிலாப் பரிவு தானோர் படியமாம் பரிசு தோன்ற.” என்னும்
திருவிருத்தங்களால் உணர்க.

இந்நாயனார் சுவாமியைக் கண்டவழி வணங்குதல் பயின்றறிதாவதவராதலானும்,
தாய் தந்தையர் தங்களுக்கு இனிய பிள்ளையைக் கண்டவுடன் பேராசையினால் மிக
விரைந்து ஒடிப் போய், தழுவி மோத்தல் உலகியற்கை ஆதலானும், தமக்கு இனிய
ராகிய சுவாமியைக் கண்டவுடனே அதிமோகமாய் விரைந்து ஒடிச் சென்று தழுவி
மோந்தார் என்க. இவர் தம்மினும் சிவனே தமக்கு இனியராக அது பற்றியெழுந்து
முறுகி வளர்ந்த அன்பே வடிவமாயினார். அது, இவர் திருக்களத்திம்மையை அணு
குமுன் பெரும்பசியால் வருத்தமுற்றும், சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டபின் இவ
ருக்கு அவ்வருத்தமென்பது சிறிதாயினும் தோன்றாமையானும், சிவபெருமான் துட்ட
மிருகங்கள் திரியும் காட்டிலே தனித்திருத்தலால் அவரைத் தாம் பிரியமாட்டாமை
யையும், அவருக்கு அமுதசெய்ய இறைச்சி இன்மையால் அதன்பொருட்டித் தாம்
பிரிதல்வேண்டினமையையும், குறித்து இவருக்கு எழுந்த பதைப்புமிருதியினாலும்,
தெனிக. அப்பதைப்பும் அதனால் நிகழ்ந்த செயல்களும் இங்கே “வெம்மறக் குலந்து
வந்த” என்பதுமுதல் “முன்புநின் றரிதின்ங்கு” என்பது இறுதியாய் உள்ள எட்டித்
திருவிருத்தங்களாலும் உணர்த்தப்பட்டன. இன்னும், இவர் சிவபெருமானைக் கண்ட
நாள் முதல் ஆறுநாளும் பசி நித்திரையென்பன இவருக்குச் சிறிதும் தோன்றாமையானும்,
காடன் தம்மோடு பேசினமையும், அவனும் நாணனும் தம்மை விட்டுப்
போயினமையும், தந்தையாகிய நாகன் முதலியோர் வந்து தம்மோடு பேசினமை
யும், தம்மைப் பிரிந்தமையும் பிறவும் இவருக்குச் சிறிதும் விளங்காமையானும்,
இவர் இடையறாது ஒழுகும் தைலதாரைபோல ஆவியோடூக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்
தருகும் அன்புருவமே ஆயினார் என்பது ஐயம் திரிபு அற உணரப்படும்.

சிவன் உவப்பன செயதனும் வெறுப்பன ஒழிதனும் அவரிடத்து அன்புடை
மைக்கு அடையாளம் என்றீர். சுவாமிக்கு யாகத்திலன்றிப் பிறவழியில் மாமிசம்
நிவேதித்தனும், வாயிற்கொண்டிவரும் நீரால் அபிஷேகம் செயதனும், காற்செருப்பி
னாலே திருமுடியில் நிருமாலியம் கழித்தனும், தலையிற்கூட்டிய பூக்களைச் சாத்தனும்,
ஆகிய இவைகள் நினைப்பினும் எண்ணிறந்தகாலம் மிகக்கொடிய நரகத்துன்பம் பயக்
குமன்றோ: அங்ஙனமாக, இவர் இவற்றைச் செயதமை எண்ணியெனின்; இவர் இப்
பிறப்பில் ஓர் ஆசாரியரை அடைந்து, இது புண்ணியம் இது பாவம் இது செயற்பா
லது இது ஒழிதற்பாலது என்று ஒருகாலும் கேட்டும் அறிந்தவர் அல்லர். முற்பிறப்
பிற் செய்த சிவபுண்ணிய பீரூகியினாலே தாம் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்த
பொழுது திருமுடியிலே நீர் வார்த்த மலர் இட்டு இருத்தல் கண்டமையானும், ஒரு
பார்ப்பான் யாதையோர் கொண்டுவந்து ஊட்டினான் என்று கேட்டமையானும், அவர்
மாட்டு முறுகி வளர்ந்த அன்பினாலே இவையே சுவாமிக்கு உவப்பாவன என்று
துணிந்து, அவ்வாறு செய்ய நினைந்து, தமக்கு முன் இனியதாய் உள்ளது மாமிசமே
ஆதலால் அதுவே சுவாமிக்கும் இனியதாம் என்று மாமிசத்தை வாயில் அதுக்கி
க்வை பார்த்து இனியனவற்றைப் படைத்தனும், பார்த்திரம் இன்மையால் அபிஷேக
திற்கு ஜலம் வாயில் எடுத்துக்கொள்ளாதனும், ஒருகையில் தேனொடுகலந்த மாமிசம்

‘பொருத்திய கல்சையும் மற்றக்கையில் அம்புலிலும் இருந்தலால் புஷ்பங்களைத் தன்
யில் வைத்தலும், திருமுடியில் திருமாலியத்தைக் காற்செருப்பினால் கழித்தலும் செய
தனர். இன்னும், தாம் மாமிசம் உண்டல்போலச் சுவாமியும் உண்பவரென்று நினை
ந்து, “சொழுவின தகைசு எல்லாந் கோலினிற் றெறிந்து கோத்தந்—கழுதுறு புத்
திற் காய்ச்சிப் பல்லினு லதுக்கி நாவிற்—பழகிய வினிமை பார்த்துப் படைத்தவிவ்
வினைச்சி சால—வழகிது நாய னீரே யமுதுசெய் தருளும்” என்று வேண்டிக்கோட
லும், சிவன் முடிவில்லாத ஆற்றலுடையவரெனபது நோக்காமல், நீர் துணையின்றித்
தனித்து இருக்கின்றீரே என்று நித்திரை இன்றி இராமுமுதும் எதிரின்று காத்தலும்
செய்தனர். இவையெல்லாம் முற்பிறப்பிற் செய்த சிவபுண்ணியமிகுதியால் சிவன
மாட்டி எழுந்து இடையறாது மேன்மேலும் முறுகி வளர்ந்த அன்பின்பெருக்கத்தி
னாலே செய்யப்பட்டமையால், அவருக்கு மிக உவப்பாயின. இது சிவகோசரியாரு
குச் சிவன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பொருளையுடைய “அவனுடைய வடிவெல்லாம்”
என்பதுமுதல் “உனக்கவன்மன் செயல்காட்ட” என்பது இறுதியாய் உள்ள ஏழு
திருவிருத்தங்களாலும் உணர்க. “பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்லி
ளங்கச்—செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலச மூனமுதம்—விருப்புறுது வேடனார் சேட
றிய மெய்குளிர்ந்தம்—கருட்பெற்று நின்றவா தோனோக்க மாடாமோ” என்னும்
திருவாசகத்தாலும் காண்க. பேய்ப்பிடியுண்டாறு செயலெல்லாம் பேயின்செயலாதல்
போல, பசுபோதம் அற்றுச் சிவபோதம் உற்ற இந்நாயனாறு செயலெல்லாம் சிவன
செயலேயாம் என்பது தெளிக.

சிவலிங்கப்பெருமானது திருக்கண்ணில் உதிரநீர் பாயக் கண்டபொழுது இந்நா
யனருக்கு உண்டாகிய பதைப்பு மிகுதியும், தமது கண்ணைத் தாமே இடக்குமபோ
தும் இவருக்குச் சிறிதாயினும் வருத்தம் தோன்றாமையும், அக்கண்ணைச் சிவனுடைய
கண்ணில் அப்பினவுடனே உதிரநீர் நிற்கக் கண்டமையால் எழுந்த ஆனந்த மிகுதியும்,
சிவனது மற்றக் கண்ணிலும் உதிரநீர் பாயக் கண்டு தமது மற்றக் கண்ணை இடக்கு
மபோதும் சுவாமி கண்ணில் உதிரநீர் நிற்கும் என்னும் துணிவினைப் பிறந்த விருப்ப
மும், இவருக்குச் சிவன்மாட்டிள்ள அன்பே இன்பமாம் என்பதைத் தெளிவுற விளக்
குகின்றன. அன்பே இன்பம் என்பது “அன்பினு லடியே ஞாலியோ டாக்கை யாள்
ந்த மாயக்கசின் துருக” என்று திருவாசகத்தினும், “முடிவிலா வின்பமான வள
பினை யெடுத்துக் காட்ட” என்று இப்புராணத்தினும், “இறவாத வின்ப வளபு
வேண்டி” என்று காரைக்காலம்மையார் புராணத்தினும், கூறுமாற்றனும், அரூப
வுத்தானும் உணர்க.

இந்நாயனாறு உயர்வொப்பில்லாத பேரன்பை, எம்போலிகளும் உணர்ந்த நம்
மவழிப்பு செய்து உய்த்துப் பொருட்டி, சிவகோசரியாருக்கு வெளிப்படுத்தப்படுஞ்
பகை-கருணாதியரசிய சிவன், இவர் தமது மற்றக் கண்ணையும் இடக்கும் பொருட்டி
அப்பை வண்குறம்போது, தரிக்கலுற்றதவராகி, தமது வியத்திவ்ந்தானமரகிய இலிங்
கத்திற்றேன்றிய திருக்கையினாலே இவர்கையை அம்போடெம் பிடித்துக்கொண்டு
“கின்று கண்ணப்ப நிலு கண்ணப்பவென் னன்புடைத் தோன்ற னிலு கண்ணப்ப”
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இதனால் இந்நாயனாறு அன்பிற்கும், சிவனது நி
ரூபுட்கும் உயர்வொப்பின்மை தெளிக. இவ்வாறு மும்முறை அருளிச்செய்தார் என
பது நக்கிரதேவர் அருளிச்செய்த கண்ணப்பதேவர் திருமுறத்தில் “மற்றைக் கண்ணி
றும் வடிக்கனை மடுத்தனன் மடுத்தது—நிலுகண்ணப்ப நிலுகண் ணப்பவென்—

என்புடைத் தோன்ற வில்லுகள் னப்பவென்—நின்றுரை யற்கொடு மெயிறை
லிங்கன்—தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையா—லன்னவன் நன்கையா—மெயிறை
படப் பிடித்—தருளினன்.” என்பதனாலும், இங்கே “மூன்றடுக்கு—கடவுள்
ரமுதவாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க வென்ற.” எனக் கூறியவாற்றாலும், உணர்க.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், சிவன்மாட்டுள்ள அன்பே பேரின்பம் என்பதும்
அவ்வன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்பில்லாதவர் இக்கண்ணப்பநாயனாரையே
ன்பதும், செவ்விதிந்துணியப்படும். அது “கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கன்
டபி—னென்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி—வண்ணப் பணித்
தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்—கண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்
தும்பி.” என்று திருவாசகத்தும், “கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றைய
யாற்—கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பதனைக் - கண்ணப்பர்—தாமதிதல் காளத்தி யாந்
தித லல்லதாம்—ரூரதியு மன்பன் நது.” என்று திருக்களிற்றுப்படியாரினும், கூறு
மாற்றாலும், தெனிக.

குங்குலியக்கலயநாயனாற்புராணம்.

வாய்ந்தநீர் வளத்தா லோங்கி மன்னிய பொன்னி நாட்டி
னேயந்ததீர் மறையோரா வாழு மெயிறபதி யெறிநீர்க் கங்கை
தோயந்தநீர் சடையார் பண்டு தொண்டர்மேல் வந்தக் கூற்றைக்
காயந்தசே வடியார் நீடி யிருப்பது கடலு ராகும்.

(க)

வயலெலாம் விளைசெஞ் சாலி வரம்பெலாம் வளையின் முத்த
மயலெலாம் வேளவிச் சாலை யினையெலாங் கழுநீங்க் கறறை
புயலெலாங் கழுநீன் காடப் புறமெலா மதன்சீர் போற்றல்
செயலெலாந் தொழில்க ளாதே செழுந்திருக் கடலு ரெனும்.

அது தொ(உ)
அல்: சீதல், உ
குதலிய

குடங்கையி னகன்ற வுண்கட் கடைசியர் குழுமி யாடு
மிடம்படு புண்ணை தோறு மெழுவன மருதம் பாடல்
உடம்புரி முந்துன மார்பின் வைதிக மறையோர் செயகைச்
சடங்குடை யிடங்க் டோறு மெழுவன சாமம் பாடல்.

(க)

அங்கநீண் மருப்பின் மேதி படிந்துபால் சொரிந்த வாணிச்
செங்கயல் பாயந்து வாசக் கமலமுந் தீம்பா னாறு
மங்குளேய் மாடச் சாலை மருங்கிதை யொதுங்கு மஞ்ச
மங்கவை பொழிந்த நீரு மாகுதிப் புகைப்பா னாறும்.

(க)

மருவிய திருவின் மிக்க வளம்பதி யதவிஸ் வாழ்வா
ரருமறை முந்துன் மார்பின்னந்தணர் கலய ரென்பார்
பெருநதி யணியும் வேணிப் பிரான்கழல் பேணி நாளு
முருகிய வன்பு கூர்ந்த சிந்தையா ரொழுக்க மிக்கார்.

பாலான மறையோன் பற்றப் பயங்கெடுத்த தருளு மாற்றான்
மாதுநான் முகிலுங் காண வடிவுகொண் டெதிரே வந்து
மாதுநா ருயிர்செந் தூர்க்குக் கழந்தருங் குலியத் தாபந்
மாதுநா ருயிர்செந் தூர்க்குக் கழந்தருங் குலியத் தாபந்
மாதுநா ருயிர்செந் தூர்க்குக் கழந்தருங் குலியத் தாபந்

கங்கைநீர் கலிக்குஞ் சென்னிக் கண்ணுத லெம்பி ராற்குப்
பொங்குஞ் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச் செல்ல
வங்கவ ரருளி னாலே வறுமைவர் தடைந்த பின்னுந்
தங்கனா யகர்க்குத் தாமுன் செய்பணி தவாமை யுய்த்தார்.

(௭)

இந்நெறி யொழுது நாளி லிலம்பாடு நீடு செல்ல
நன்னில முற்றும் விற்று நாடிய வடிமை விற்றும்
பன்னெடுந் தனங்கண் மாளப் பயின்மனை வாழ்க்கை தன்னின்,
மன்னிய சுற்றத் தோடு மக்களும் வருந்தி னார்கள்.

(௮)

யாதொன்று மில்லை யாகி யிருபக லுணவு மாறிப்
பேதுறு மைந்த ரோடும் பெருஞ்சுற் றத்தை நோக்கிக்
காதல்செய் மனைவியார்தங் கணவனார் கலய னூர்கைக்
கோதினமங் கலுதூற் றுவி கொடுத்தெநற் கொள்ளு மென்றார்.

(௯)

அப்பொழு தனைக் கொண்டு நெற்கொள்வா னவரும் போக
வொப்பில்குங் குலியங் கொண்டோர் வணிகனு மெதிர்வர் துற்ற
னிப்பொதி யென்கொ லென்ற ருள்ளவா ரியம்பக் கேட்டு
முப்புரி முந்தான் மார்பார் முகமலர்ந் திதனைச் சொன்னார்.

(௧0)

ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த வங்கணர் பூசைக் காண
நாறுஞ் குலிய மீதே னுனின்று பெற்றே னல்ல
பேறுமற் திதன்மே லுண்டோ பெறுப்பேறு பெற்று வைத்து
வேறினிக் கொள்வ தென்னென் றுரைத்தெழும் விருப்பின் மிக்கார்.

(௧௧)

பொன்றரத் தாரு மென்று புகன்றிட வணிகள் றுனு
மென்றர விசைந்த தென்னத் தாலியைக் கலய ரீந்தா
ரன்றவ னதனை வாங்கி யப்பொதி கொடுப்பக் கொண்டு
நின்றிலர் விரைந்து சென்றார் நிறைந்தெழு களிப்பி னோடும்.

(௧௨)

விடையவர் வீரட் டானம் விரைந்துசென் றெய்தி யென்னை
யுடையவ ரெம்மை யானா மொருவர்தம் பண்டா ரத்தி
லடைவுற வொடுக்கி யெல்லா மயர்த்தெழு மன்பு பொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றி யிருந்தனர் தமக்கொப் பில்லார்.

(௧௩)

அன்பரங் கிருப்ப நம்ப ரருளினு ளளகை வேந்தன்
றன்பெரு நிதியந் தூர்த்துத் தரணிமே னெருங்க வெங்கும்
பெரன்பயில் குவையு நெல்லும் பொருவிஸ்பல் வளனும் பொங்க
மன்பெருஞ் செல்வ மாக்கி வைத்தனன் மனையி னீட.

(௧௪)

மற்றவர் மனைவி யாரு மக்களும் பசியால் வாடி
யற்றைநா ளிரவு தன்னி லயர்வுறத் துயிலும் போதி
னற்றவக் கொடிய னூர்க்குக் கணவிடை நாந் னலகத்
தெற்றென வுணர்ந்து செல்வங் கண்டபின் சிந்தை செய்வார்.

(௧௫)

கொம்பனா ரில்ல மெங்குங் குறைவிலா நிறைவிற் காணு-
மம்பொனின் குவையு நெல்லு மரிசியு முதலர யுள்ள
வெம்பிரா னருளா மென்றே யிருகரங் குவித்துப் போற்றித்
தம்பெருங் கணவ னூர்க்குத் திருவழு தமைக்கச் சார்ந்தார்.

(௧௬)

காலனைக் கர்யந்த செய்ய காலனார் கலய னாரா
மாலுமன் புடைய சிந்தை யடியவ ரறியு மாற்றும்
சாலகீ பசித்தா யுன்றன் றடநெடு மனையி னண்ணிப்
பாலினின் னடிசி லுண்டு பருவர லொழிக வென்றார். (௧௭)

தலையனா ரதனைக் கேளாக் கைதொழு திறைஞ்சிக் கங்கை
யலைபுனற் சென்னி யார்த மருண்மறுத் திருக்க வஞ்சித்
தலையிசைப் பணிமேற் கொண்டு சங்கரன் கோயி னின்று
மலைநிகர் மாட வீதி மருங்குதம் மனையைச் சார்ந்தாரா. (௧௮)

இல்லத்திற் சென்று புக்கா ரிருநிதிக் குவைக ளார்ந்த
செல்வத்தைக் கண்டு நின்று திருமனை யாரை நோக்கி
விலல்லொத்த னுதலா யிந்த விலைவெலா மென்கொ லென்ன
வல்லொத்த கண்ட னெம்மா னருடர வந்த தென்றார். (௧௯)

மின்னிடை மடவார் கூற மிக்ககீர்க் கலய னார்தா
மன்னிய பெருஞ்செல் வத்து வளமலி சிறப்பை நோக்கி
யென்னையு மாளுந் தன்மைத் தெந்தையெம் பெருமா னீசன்
றன்னரு ளிருந்த வண்ண மென்றுகை தலைமேற் கொண்டார். (௨௦)

பதுமநற் திருவின் மிக்கார் பரிகலந் திருத்திக் கொண்டு
சுதுமெனக் கணவ னுரைக் கண்ணுதற் கன்ப ரோடும்
விதிமுறை திப மேந்தி மேவுமின் னடிசி லுட்ட
வதுறுகர்ந் தின்ப மார்ந்தா ரருமறைக் கலய னார்தாம். (௨௧)

ஊர்தொறும் பலிகொண் டியக்கு மொருவன தருளி னாலே
பாரினி லார்ந்த செல்வ முடையராம் பண்பி னீடிச்
சேருடை யடிசி னல்ல செழுங்கறி தயிர்நெய் பாலா
லார்தரு காதல் கூர வடியவர்க் குதவு நாளில். (௨௨)

செங்கண்வெள் ளேற்றின் பாகன் திருப்பனந் தாளின்மேவு
மங்கணன் செம்மை கண்டு கும்பிட வரச னார்வம்
பொங்கித்தன் வேழ மெல்லாம் பூட்டவு நேர்நில் லாமைக்
கங்குலும் பகலுந் தீராக் கவலையுற றழுங்கிச் செல்ல. (௨௩)

மன்னவன் வருத்தங் கேட்டு மாசறு புகழின் மிக்க
நன்னெறிக் கலய னார்தா நாதனை நேரே காணு
மந்நெறி தலைநின் றுனென் றரசனை விரும்பித் தாழு
மின்னெறித் தனைய வேணி விரிந்தனை வணங்க வந்தார். (௨௪)

மழுவுடைச் செய்ய கையர் கோயில்கண் மருங்கு சென்று
தொழுதுபோந் தன்பி னோடுந் தொன்மறை நெறிவ ழாமை
முழுதல கிளையும் போற்ற மூன்றெரி புரப்போர் வாழுஞ்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித் திருப்பனந் தாளிற் சேர்ந்தார். (௨௫)

தாலா லரச னுற்ற வருத்தமுங் களிற்றி னோடு
கீதில்வன் சேனை செய்யுந் திருப்பணி நேர்ப் டாமை
மதினி மிசையே யெய்த்து கீழ்த்தினைப் பதுவு நோக்கி
தவக் கலயர் தாழு மனத்தினில் வருத்த மெய்தி. (௨௬)

சேனையு மாண பூண்ட திரளுமெய்த் தெழுகமை நோக்கி
யானுயிவ் விளைப்புற் றெய்க்கு மிதபெற வேண்டு மென்று
தேனலர் கொன்றை யார்தற் திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த
மானவன் கயிறு பூண்டு கழுத்தினால் வருந்த ஹற்றார்.

(௨௭)

நண்ணிய வொருமை யன்பி னொரு பாசத் தாலே
இண்ணிய தொண்டர் பூட்டி யிளைத்தபின் றிறம்பி நிற்க
வொண்ணாமோ கலய னூர்த மொருப்பாடு கண்ட போதே
பண்ணலார் நேரே நின்ற ரமரரும் விசும்பி லார்த்தார்.

(௨௮)

பார்மிசை நெருங்க வெங்கும் பரப்பினர் பயில்பூ மாரி
தேர்மலி தாண மன்னன் சேனையுந் களிறு மெல்லாந்
கார்பெறு கானம் போலக் களித்தன கைகள் கூப்பி
வார்கழல் வேந்தன் றெண்டர் மலரடி தலைமேல் வைத்து.

(௨௯)

வின்பயில் புரங்கள் வேவ வைதிகத் தேரின் மேருத்
தின்கிலை குனிய நின்றார் செந்நிலை காணச் செய்திர்
மன்புகிர்ந் தவனுந் காண மலரடி யிரண்டும் யாரே
பண்புடை யடியா ரல்லாந் பரிந்துநேர் காண வல்லார்.

(௩௦)

என்றுமெய்த் தொண்டர் தம்மை பேத்தியந் கெம்பி ரானுக்
கொன்றிய பணிகண் மற்று முள்ளன பலவுஞ் செய்து
நின்றவெண் கவிகை மன்ன னீங்கவு நிகரி லன்பர்
மன்றிடை யாடல் செய்யு மலர்க்கழல் வாழ்த்தி வைகி.

(௩௧)

சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருக்கட லூரி னண்ணி
நிலவுதம் பணியிற் றங்கி நிகழுநா ணிகரில் காழித்
தலைவராம் பிள்ளை யாருந் தாண்டிக் சதுர ராகு
மலர்புகழரசுந் கூட வங்கெழுந் தருளச் சண்டி.

அபயர்சம்பந்தர்
காலத்தவர்க்குந்
அர்

(௩௨)

மாறிலா மகிழ்ச்சி பொங்க வெதிர்கொண்டு மனையி லெயதி
யீறிலா வன்பின் மிக்கார் கின்னமு தேற்கு மாற்று
லாறுநற் சுவைக னோங்க வமைத்தவ ரருளே யன்றி
நாறுபூங் கொன்றை வேணி நம்பர்தம் மருளும் பெற்றார்.

(௩௩)

கருப்புவிடில் லோனைக் கூற்றைக் காயந்தவர் கடலூர் மன்னி
விருப்புறு மன்பு மேன்மேன் மிக்கெழும் வேட்கை கூர
வொருப்படு முள்ளத் தன்மை புண்மையாற் றமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து சிவபத நிழலிற் சேர்ந்தார்.

(௩௪)

தேனக்க கோதை மாதர் திருநெடுந் தாலி மாறிக்
கூன்றறன் பிறையி னூர்க்குக் குங்குலி யங்கொண் டிய்த்த
பாண்மைத்தின் கலய னாரப் பணிந்தவ ரருளி னாலே
மாணக்கஞ் சாறர் மிக்க வண்புகழ் வழுத்த ஹற்றேன்.

(௩௫)

குங்குலியக்கலயநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அளவ.

புயல்காட்டுங் கூந்தல்கிற புறங்காட்டப் புனமயிலி
னியல்காட்டி யிடையொதுங்க வினங்காட்டு முழத்தியர்கண்
முயல்காட்டு மதிதோற்கு முகங்காட்டக் கண்ணிரித்
கயல்காட்டுந் தடங்கனபல கதிர்காட்டுந் தடம்பனைகள்.

(௩)

சேறணிதண் பழனவயற் செழுநெல்லின் கொழுங்கதிர்போய
வேறருகு மிடையேலிப் பைங்கமுகின் மிடறுரிஞ்சி
மாறெழுதிண் குலைவளைப்ப வண்டலைதண் டலையுழவர்
தாறரியு நெடுங்கொடுவா ளனையவுள தனியிடங்கள்.

(௪)

பாங்குமணிப் பலவெயிலுஞ் சுலவெயிலு முளமாட
ஞாங்கரணி துகிற்கொடியு நுகிற்கொடியு முளவரங்க கொலுடை சிமந்த
மோங்குநிலைத் தோரணமும் பூரணமும் பழுமுளவாற கொடிபோலவநயால்
பூங்கனைவீ தியிலனைவோர் புலமறுகுஞ் சிலமறுகு. மாதர்

(௫)

மனைசாலு நிலையறத்தின் வழிவந்த வளம்பெருகும்
வினைசாலு முழவுதொழின் மிக்கபெருங் குடிதுவன்றிப்
புனைசாயன் மயிலனையார் நடம்புரியப் புனைமுழவங்
கனைசாறு மிடையீதிக் கஞ்சாறு விளங்கியதால்.

(௬)

அப்பதியிற் குலப்பதியா யரசர்சே னுபதியாஞ்
செப்பவருங் குடிவிளங்கத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்
மெய்ப்பொருளை யறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே ளாண்குடிமை
ஔவப்பனைய மேன்மையினார் மாணக்கஞ் சாறனார்.

(௭)

பணிவுடைய வடிவுடையார் பணியினெடும் பனிமதியி
னணிவுடைய சடைமுடியார்க் காளாகும் பதம்பெற்ற
நணிவிலபெரும் பேறுடையார் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்த
துணிவுடைய தொண்டர்க்கே யேவல்செயுந் தொழில்புண்டார்.

(௮)

மாதில்பெருஞ் செல்வத்தின் வளம்பெருக மறறதெலா
மாறுவவுஞ் சடைக்கற்றை யங்கணர்தம் மடியாரா
நீரில்பெருந் திருவுடையா ருடையாரென் றியாவையுநேர்
஁றுவதன் முன்னவர்தங் குறிப்பறிந்து கொடுத்தாளார்.

(௯)

விரிகடல்கூழ் மண்ணுலகை விளக்கியவித் தன்மையராம்
பெரியவர்க்கு முன்கிலநாட் பிள்ளைப்பே நின்மையினு
வரியறியா மலர்க்கழல்க ளறியாமை யறியாதார்
பருமகவு பெறற்பொருட்டு மனத்தருனால் வழுத்தினார்.

(௧௦)

குழைக்கலையும் வடிகாதிற் கூத்தனா ருளாலே
மழைக்குதவும் பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தி யார்தம்பா
விழைக்கும்வினைப் பயன்கூழ்ந்த விப்பிறவிக்க கொடுஞ்கூழற்
விழைக்குநெறி தமக்குதவப் பெண்கொடியைப் பெற்றெடுத்தார்.

(௧௧)

பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சியினுற் பெருமுதூர் அனிகிறப்பச்
பிறந்தநிறை மங்கலதூ ரியமுழங்கத் தேவர்பிரா
஁றந்தலைநின் தவர்க்கெல்லா மளவில்வளத் தருன்பெருக்கிப்
பிறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் பொறகொடியை வளர்க்கின்றார்.

(௧௨)

காப்பணிபு மிளங்குழவிப் பதநீங்கிக் கமழ்சுரும்பின்
பூப்பயிலஞ் சுருட்குழலும் பொலங்குழையு முடன்றழ
யாப்புதுமென் சிறுமணிமே கலையணிநிற் ருடையுடன்
கோப்பமைகிங் கிணியசையக் குறுந்தளிர்மெல் லடியொதுங்கி.

(கந்)

புனைமலர்மென் கரங்கனிநூற் போற்றியதா தியர்நடுவண்
மணையகத்து மணிமுன்றின் மணற்சிற்றி லிழைத்துமணிக்
கணைரானா புரமலையக் கழன்முதலாப் பயின்றமுலை
நனைமுகஞ்செய் முதற்பீருவ நண்ணினளப் பெண்ணமுதம்.

(கச)

உறுகவின்மெய்ப் புறம்பொலிய வொளிதுசுப்பை முலைவருத்த
முறுவல்புற மலராத முகிண்முத்த நகையென்னு
நறுமுலைமென் கொடியிருங்கு னளிர்ச்சுருளந் தளிர்ச்செங்கை
மறுவில்குலக் கொழுந்தினுக்கு மணப்பருவம் வந்தனைய.

(கரு)

திறுமகட்கு மேல்விளங்குஞ் செம்மணியின் நீபமெனு
மொருமகளை மண்ணுலகி லோங்குருல மரபினராய்க்
கருமிடற்று மறையவனார் தமராய கழலேயர்
பெருமகற்கு மகட்பேசி வந்தனைந்தார் பெருமுதியோர்.

(கக)

வந்தழா தறிவோரை மானக்கஞ் சாறனார்
முந்தைமுறை மையின்விரும்பி மொழிந்தமணத் திறங்கேட்டே
யெந்தமது மரபினுக்குத் தரும்பரிசா லேயுமெனச்
சிறந்தமகிழ் வுறவுரைத்து மணநேர்ந்து செலவிட்டார்.

(கங)

சென்றவருங் கஞ்சாறர் மணமிசைந்த படிசெப்பக்
குன்றனைய புயத்தேயர் கோனாரு மிகவிரும்பி
நின்றநிலை மையினிரண்டு திறத்தார்க்கு நேர்வாய
மன்றல்வினை மங்கலநான் மதிநூல்வல் லவர்வகுத்தார்.

(கஅ)

மங்கலமாஞ் செயல்விரும்பி மகட்பயந்த வள்ளலார்
தங்குலகீள் சுற்றமெலாந் தயங்குபெருங் களிசிதப்பப்
பொங்கியவெண் முளைப்பெய்து பொலங்கலங்க ளிடைநெருங்கக்
கொங்கலர்தண் பொழின்றுதார் வதுவைமுகங் கோடித்தார்.

(கக)

கஞ்சாறர் மகட்கொடுப்பக் கைப்பிடிக்க வருகின்ற
வெஞ்சாத புகழ்ப்பெருமையேயர்குலப் பெருமானார்
தஞ்சால்பு நிறைசுற்றந் தலைநிறைய முரசியம்ப
மஞ்சாறு மலர்ச்சோலைக் கஞ்சாற்றின் மருங்கினைய.

(உ௦)

வள்ளலார் மணமவ்வூர் மருங்கனையா முன்மலர்க்க
னொள்ளிழையைப் பயந்தார்தந் திருமணியி லொருவழியே
தெள்ளுதிரை நீருலக முய்வதற்கு மற்றவர்த
முள்ளநிலைப் பொருளாய வும்பர்பிரான் ருணனைவான்.

(உ௧)

முண்டநிறை நெற்றியின்மேன் முண்டித்த திருமுடியிற்
கொண்டசிகை முச்சியின்கட் கோத்தணிந்த வெற்புமணி
பண்டொருவ னுடலங்கம் பரித்தநா ளதுகடைந்த
வெண்டரள மெனக்காதின் மிசையசையுங் குண்டலமும்.

(உ௨)

அவ்வென்பி னெளிமணிகோத் தணிந்ததிருத் தாழ்வடமும்
பைவன்பே ரரவொழியத் தோளிலிடம் புட்டிகையு-
மைவந்த நிறக்கேச வடப்புண னு லுமன்ச்
செவ்வன்பர் பவமாந்துந் திருநீற்றுப் பொக்கணமும்.

(௨௩)

ஒருமுன்கைத் தனிமணிகோத் தணிந்தவொளிந் சூத்திரமு
மருமறைநூற் கோவணத்தின் மிசையசையுந் திருவுடையு
மிருநிலத்தின் மிசைதோயந்த வெழுதரிய திருவடியுந்
திருவடியிற் நிருப்பஞ்ச முத்திரையுந் திகழ்ந்திலங்க.

(௨௪)

பொடிமுடி தழுவென்னத் திருமேனி தனிப்பொலிந்த
படிநீடு திருநீற்றின் பரப்பணிந்த பான்மையராய்க்
கொடிநீடு மறுகணந்து தம்முடைய சூளிர்கமலத்
தடிநீடு மனத்தன்பர் தம்மணியி னகம்புகுந்தார்.

(௨௫)

வந்தணைந்த மாவிரத முனிவரைக்கண் டெதிரெழுந்து
செந்தைகளி கூர்ந்துமகிழ் சிறந்தபெருந் தொண்டனா
ரெந்தையிரான் புரிதவத்தோ ரிவ்விடத்தே யெழுந்தருள
புய்தொழிந்தே னடியேனென் றுருகியவன் பொடிபணிந்தார்.

(௨௬)

நற்றவராம் பெருமானார் நலமிருமன் பரைநோக்கி
புற்றசெயன் மங்கலமிங் கொழுருவதென் னெனவடியேன்
பெற்றதொரு பெண்கொடிதன் வதுவையெனப் பெருந்தவரு
மற்றுமக்குச் சோபனமா குவதென்று வாயமொழிந்தார்.

(௨௭)

ஞாநச்செய் தவரடிமேற் பணிந்துமனை யகநண்ணி
மானக்கஞ் சாறனா மணக்கோலும் புனைந்திருந்த
தேனக்க மலர்க்கூந்தற் நிருமகளைக் கொண்டிணந்து
பாணற்கந் தரமறைத்து வருமவரைப் பணிவித்தார்.

(௨௮)

தஞ்சரணத் திடைப்பணிந்து தாழ்ந்தெழுந்த மடக்கொடிதன்
மஞ்சுதழைத் தெனவளர்ந்த மலர்க்கூந்தற் புறநோக்கி
யஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த் தணங்கிவடந் மயிர்நமக்குப்
பஞ்சவடிக் காமென்றார் பரவவடித் தலங்கொடுப்பார்.

(௨௯)

அருள்செய்த மொழிகேளா வடற்கரிகை தணியுருவிப்
பொருள்செய்தா மெனப்பெறே நெனக்கொண்டி பூங்கொடித
னிருள்செய்த கருங்கூந்த லடியிலரிந் தெதிரின்னற
மருள்செய்த பிறப்பறுப்பார் மலர்க்கரத்தி னிடைநீட்ட.

(௩௦)

வாங்குவார் போனின்ற மறைப்பொருளா மவர்மறைந்து
பாங்கின்மலை வல்லியுடன் பழையமழ விடையேறி
யோங்கியவின் மிசைவந்தா ரொளிவிசும்பி னிலெருங்கத்
துங்கியபொன் மலர்மாரி தொழும்பர்தொழு தெதிர்விழுந்தார்.

(௩௧)

விழுந்தெழுந்து மெய்ம்மறந்த மெய்யன்பர் தமக்குமதிக்க
கொழுந்தலைய விழுங்கக்கை குதித்தசடைக் கூத்தனா
ரெழும்பரிவு நம்பக்க லுனக்கிருந்த பரிசிரித்தீ
செழும்புவனங் களிலைச் செய்தோமென் றருள்செய்தார்.

(௩௨)

மானக்கஞ்சாறநாயனாபுராணம்

மருங்குபெருங் கணநாதர் போற்றிசைப்ப வாணவன்.

னெருங்கவிடை மேல்கொண்டு நின்றவர்தான் வின்றவர்தான்
மொருங்கியநெஞ் சொடுகறங்க ளுச்சியின்மேற் குவித்தையர்
பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார்.

(நக)

தொண்டனார் தமக்கருளிச் சூழந்திமையோர் துதிசெய்ய
விண்டைவார் சடைமுடியார் ரெழுந்தருளிப் போயினார்
வண்டுவார் குழற்கொடியைக் கைப்பிடிக்க மணக்கோலங்
கண்டவர்கள் கண்களிப்பக் கலிச்சாம னாபுகுந்தார்.

(நச)

வந்தனைந்த வேயர்குல மன்னவனார் மற்றந்தச்
சிரந்தனை வரியசெயல் செறிந்தவர்பாற் கேட்டருளிப்
புந்தியினான் மிகவுவந்து புனிகு றுள்போற்றிச்
சிரந்தைளார் தருளசெய்த திருவாக்கின் நிறங்கேட்டு.

(நரு)

மனந்தளரு மிடர்நீங்கி வானவர்தா யகருளார்
புனைந்தமலர்க் குழல்பெற்ற பூங்கொடியை மணம்புணர்ந்து
தனம்பொழிந்து பெருவதுவை யுலகெலாந தலைசிறப்ப
வினம்பெருகத் தம்முடைய வெயின்மூனார் சென்றனைந்தார்.

(நசு)

வேறு.

நுமுகள் கூந்த றன்னை வதுவைநா ளொருவர்க் கிந்த
பெருமையார் தன்மை போற்றும் பெருமையென் னளவிற ருமே
மருவிய கமரிற் புக்க மாவடு விடேலென் னேசை
புரிமையார் கேட்க வல்லார் திறமினி யுரைக்க லுற்றேன்.

(நஎ)

மானக்கஞ்சாறநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧௦௭.

சு ச ன ம்.

—:~:—

சிவனடியார்கள் விரும்பியதைக் குறிப்பறிந்து கொடுத்தல்.

சிவனடியார்கள் விரும்பியது யாதாயினும், அதனை அவர் கேட்குமுன் அவர்
குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் மிகச் சிறந்த சிவபுண்ணியமாம். இச்சிவபுண்ணியத்தால்
மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்மானக்கஞ்சாறநாயனார். இவர் மாவிரதி வடிவங்கொண்டு
வந்த பரமசிவன் தம்முடைய புதல்வியினது கூந்தலை நோக்கி, இவளது தலைமயி
ரமக்குப் பஞ்சவடிக்காம் என்று அருவிச்செய்தவுடனே; அப்பெண்ணே தாம் அரு
வஞ் செயது பெற்ற ஏகபுத்திரி என்பதும், அத்தினமோ அவளுக்கு விவாகம் நி
மும் தினம் என்பதும், நோக்காமல் பெருமகிழ்ச்சியோடும் அவளது கூந்தலை அடியி
லரிந்து நீட்டிய பெருந்தகைமையே இவரது சங்கமபத்திற்குச் சான்றும். குடும்பத்
தோடு கூடியிருந்தும் வாசனைமாண்டு நின்ற இந்நாயனாரது மெய்யன்பை எம்போல்
களும் உணர்ந்து தம்மிடத்து அன்புசெய்து உயதற்பொருட்டு அன்றோ, கருணாநிதிய
கிய சிவன் இவரது செயற்கருஞ்செயலை யாவர்க்கும் வெளிப்படுத்தியருளினார். ஸ்ரீ
ரதம் உட்சமயம் ஆறனுள் ஒன்று. இச்சமயிகள் சிவனை என்முமாலதரித்த மூர்த்தியு
க்த் தியானிப்பார்; தமது சாஸ்திரத்திற் கூறிய முறையே திணைபெற்று, எலும்பண்
தல் முதலிய சரியைகளை அனுட்டிப்பார். பஞ்சவடியாவது மயிரினாலே அகலமாக
செய்யப்பட்ட மூர்பிலே பூணூலாகத் தரிக்கப்படும் வடமாரம் வடம் எனினும் வடி
வெனினும் ஒக்கும். பஞ்சம் என்பது கிரிவு.

அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.

வரும்புனற் பெரன்னி நாட்டொரு வாழ்பதி
சரும்பு வண்டொடு சூழ்ந்து முரன்றிட
விரும்பு மென்க ணுடையவாய விட்டுநீள்
சரும்பு தேன்சொரி யுங்கண் மங்கலம்.

(க)

செந்நெ லார்வயற் கட்டசெந் தாமரை
முன்னர் நந்துமிழ் முத்தஞ் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர்கைம் மேற்கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி போன்றுளார்.

(உ)

வளத்தி னீடும் பதியதன் கண்வரி
யுளர்த்து மைம்பா லுடையோர் முகத்தினுங்
களத்தின் மீதுங் கயல்பாய் வயலயற்
குளத்து நீடுங் குழையுடை நீலங்கள்.

(ஈ)

அக்கு லப்பதி தன்னி லறநெறித்
தக்க மாமனை வாழ்க்கையிற் றங்கினார்
தொக்க மாநிதித் தொன்மையி லோங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண் டலைமையார்.

(ஊ)

தாய னாரெனு நாமந தரித்துளார்
சேப காலந் தொடர்ந்துந் தெளிவிலா
மாய னார்மண் கிளைத்தறி யாதவத்
தூய நாண்மலர்ப் பாதந் தொடர்ந்துளார்.

(ஐ)

மின்னு செஞ்சடை வேதியர்க் காமென்று
செந்நெ லின்னமு தோய்செங் கீரையு
மன்னு பைந்துணர் மாவடுவுங் கொணர்ந்
தனன வென்று மழுதுசெய விபபரால்.

(அ)

இந்த நன்னிலை யின்னல்வந் தெய்தினுஞ்
சிறதை நீங்காச் செயலி னுவந்திட
முந்தை வேத முதல்வ ரவர்வழி
வந்த செல்வ மறியாமை மாற்றினார்.

(இ)

மேவு செல்வங் களிறுண் விளங்கனி
யாவ தாகி யழியவு மன்பினுந்
பாவை பங்கர்க்கு முன்பு பயின்றவித்
தாவில் செய்கை தவிர்ந்திலர் தாயனார்.

(ஐ)

அல்ல னல்குர வாயிடக் கூலிக்கு
நெல்ல றுத்துமெய்ந் நீடிய வன்பினு
னல்ல செந்நெலிற் பெற்றன நாயனார்க்
கொல்லை யின்னமு தாக்கொண் டொழுஞுவார்.

(ஊ)

சாலி தேடி யறுத்தவை தாம்பெறுங்
கூலி யெல்லாந் திருவமு தாக்கொண்டு
நீல நெல்லரி கூலிகொண் டிண்ணுநான்
மாலை யற்கரி யாரது மாற்றுவார்.

(ஊ)

அரிவாட்டாயநாயனாபுராணம்.

வேறு.

நண்ணிய வயல்க ளெல்லா நாடொறு முன்னங் காண
வண்ணவார் கதிர்ச்செஞ் சாலி யாக்கிட மகிழ்ந்து சிந்தை
யண்ணலா ரறுத்த கூலி கொண்டிஃ தடியேன் செய்த
புண்ணிய மென்று போத வழுதுசெய் விப்பா ரானார். (கக)

வைகலு முணவி லாமை மனைப்படப் பையினிற் புக்கு
நைகர மில்லா வன்பி னங்கையா ரடரு கொயது
பெயகலத் தமைத்து வைக்கப் பெருந்தகை யருந்தித் தங்கள்
கெயகடன் முட்டா வண்ணந் திருப்பணி செலுத்து நாளில். (கஉ)

மனைமருங் கடரு மாள வடநெடு வான மீளே
யனையவர் தன்னீர் வார்க்க வழுதுசெய் தன்பனரும்
வினைசெயன் முடித்துச் செல்ல மேவுநா ளொருநான் மிக்க
முனைவனார் தொண்டர்க் கங்கு நிகழ்ந்தது மொழியப் பெறதேன். (கங)

முன்புபோன் முதல்வ னாரை யழுதுசெய விக்க மூளு
மன்புபோற் றாய செந்நெ லரிசிமா வடுமென் னீரை
துன்புபோ மனத்துத் தொண்டர் கூடையிற் சுமந்து போகட
பின்புபோ மனைவி யாரான் பெற்றவனூச் சேந்திச் சென்றார். (கச)

போதரா நின்ற போது புலர்ந்துகா றளர்ந்து தப்பி
மாதரார் வருந்தி வீழ்வார் மட்கல மூடு கையாற
காதலா லனைத்து மெல்லாங் கமரிடைச் சிந்தக் கண்டு
பூதநா யகர்தந் தொண்டா போவதங் கினியென் னென்று. (கரு)

நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு வரிசி சிந்த
வல்லநீர்த் தாள வல்லா ரழுதுசெய தருளு மபபே
தெல்லையி றீமை யேனிங் கெய்திடப் பெற்றி லேனென
றெல்லையி லரிவாட் பூட்டி யூட்டியை யரிய லுற்றார். (கக)

ஆட்கொள்ளு மையர் தாயிங் கழுதுசெய் திலர்கொ லென்னப்
பூட்டிய வரிவாட் பற்றிப் புரையற விரவு மன்பு
காட்டிய நெறியி னுள்ளந தண்டறக் கழுத்தி னேடே
பூட்டியு மரியா நின்ற ருறுயிறப் பரிவா ரொத்தார். (கஎ)

மாசறு சிந்தை யன்பர் கழுத்தரி யரிவாட் பறறு
மாசில்வண் கையை மாற்ற வம்பலத் தாடு மைய
வீசிய செயய கையு மாவடு விடேல்வி டேலென்
னோசையுங் கமரி னின்று மொக்கவே யெழுந்த வன்றே. (கஅ)

திருக்கைசென் றரிவாட் பற்றுந் தின்கையைப் பிடித்த போது
வெருக்கொடங் கூறு நீங்க வெவ்வினை விட்டு நீங்கிப்
பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத் தம்பிரான் பேணித் தந்த
வருட்பெருங் கருணை நோக்கி யஞ்சலி கூப்பி நின்று. (கக)

அடியனே னறிவி லாமை கண்டுமென் னடிமை வேண்டிப்
படியிசைக் கமரில் வந்திங் கழுதுசெய பரனே போற்றி
துடியிடை பாக மான தூயந் சோதி போற்றி
பொடியணி பவள மேனிப் புரிசடைப் புராண போற்றி. (உ௦)

என்றவர் போற்றி செய்ய விடபவா கணராழ்த்தோன்றி
நன்றுநீ புரிந்த செய்கை நன்னுத லுடனே கூட
வொன்றிநம் முலகில் வாழ்வா யென்றவ ருடனே நண்ண
மன்றுளே யாடுமையர் மழவிடை யுகைத்துச் சென்றார்.

(உக)

பரிவுறு சிந்தை யன்பர் பரம்பொ ருளாகி யுள்ள
பெரியவ ரமுது செய்யப் பெற்றிலே னென்று மாவின
வரிவடு விடேலெ னுமுன் வன்கழுத் தரிவாள் சூட்டி
யரிதலா லரிவாட் டாய ராயினார் தூய நாமம்.

(உஉ)

முன்னிலை கமரே யாக முதல்வனு ரமுது செய்யச்
செந்நெலி னரிசி சிந்தச் செவியுற வடுவி னோசை
யந்நிலை கேட்ட தொண்ட ரடியினை தொழுது வாழ்த்தி
மன்னுமா னாயர் செய்கை யறிந்தவா வழுத்த ஆற்றேன்.

(உங)

அரிவாட்டாயநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூட0.

சூ ச ன ம்.

சிவனுக்கு அன்னம் கறி முதலியன அமுது செய்வித்தல்.

சிவனுக்கு அன்னம் கறி முதலியன அமுதுசெய்வித்தல் மிக மேலாகிய சிவ
புண்ணியமாம். அது, “அருத்திய வவிழி னேக மமலனை முதலோர்க் கன்பா—விரு
த்திடுஞ் சிவலோர் கத்தில் வருடமா விரமு மேயப்—பொருத்திய வன்பர் தம்மைப்
பொருந்திழற் பருப்பு. நெய்யு—முரைத்தவங் வருடந் தன்னிற் மசுருண மோங்கு
மாங்கே.” “பொறித்தநற் கறியும் புல்கிற் மசுதசு குணிதம் போனந்—தரித்தசாட்
டியமே யென்னிற் சததச குணமுஞ் சாரும்—பரித்தநற் கந்த பந்தஞ் சததச குண
மும் பற்று—மிரத்தநற் சாலி யன்ன முயுதமே பெண்ணி லென்றும்.” “சாலியின்
விசிட்ட ராச சாலியார் சமைத்த வன்ன—மேலைய பலத்தின் மிக்க தசகுணம் வினை
க்கு மீண்டுங்—கோலிய பலங்க ளேறுங் கொழுவிய நெய்யுங் கூடி—லேலவே கறி
யுங் கூடி லேற்றமுன் னிசைத்த வாரும்.” என்று சிவதருமோத்தரத்திற் கூறுமாற்
றல், அறிக.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இவ்வரிவாட்டாயநாயனார். இவர்
தமது பெருஞ்செல்வ மெல்லாம் இழந்து, மிகக் கொடிய வறுமை எய்தியும்; கூலிக்கு
நெல் அறுப்பவர் ஆகி, தாம் கூலியாகப்பெற்ற செந்நெலெல்லாம் சிவனுக்கு அமுது
செய்வித்து, கார்நெல்லைக்கொண்டு தாம் சீவனம் செய்து வரும் நாளிலே; அச்சிவ
னது திருவருளினாலே கார்நெற்கிடையாது செந்நெல்லே கிடைப்ப, இது அடியேன்
செய்த புண்ணியம் என்று, அவை எல்லாம் சிவனுக்கே அமுது செய்விப்பாராகி,
தாம் இலைக்கறி உண்டுகொண்டு இருந்த பெருந்தகைமை, நீளையுந்தோறும் எவ்வளவு
ஆச்சரியத்தைத் தருகின்றது! இவ்விலைக்கறியும் அற்றுப்போக; ஜலபானமாத்திரம்
செய்துகொண்டு இச்சிவபுண்ணியத்தை விடாது செய்தமை அதிலும் மிக ஆச்சரியம்
அன்றோ! இவர் தாம் சிவனுக்கு அமுதுசெய்விக்கும் பொருட்டுச் சுமந்து செல்லும்
செந்நெலரிசி முதலியன தாம் பசியினாலே கால் தள்ளாடித் தவறி விழுந்தபொழுது,
கமரிலே சிந்தக் கண்டு, இவற்றை எம்பெருமான் அமுதுசெய்தருளும் பேற்றைப்
பெரிசிலேனே என்று அரிவாளினாலே கமரணம் மைய வரிசை வந்தியம் யாவு

மூத்திரையே முதலனைத்து முறைத்தானஞ் சோதித்து
வைத்ததுளை யாராய்ச்சி வக்கரண் வழிபேர்க்கி
யொத்தநிலை யுணர்ந்ததறி நொன்றுமுதல் படிமுறையா
மத்தகைமை யாரோசை யமரோசை களிணுமைத்தார்.

(உச)

மாறுமுதற் பண்ணினபின் வளர்முல்லைப் பண்ணுக்கி
யேறியதா ரமுமுழையுங் கிழமைகொள விடுந்தான
மாறுலவுஞ் சடைமுடியா ரஞ்செழுத்தி னிசைபெருக்க
கூறியபுட் டடைக்குரலாங் கொழுப்பாலை யினின்றுத்தி.

(உடு)

ஆயவிசைப் புகனன்கி னமைந்தபுகல் வகையெடுத்து
மேயதுளை பற்றுவன விடுப்பனவாம் விரனிரையிற்
சேய்வொளி யிடையலையத் திருவாள நெழுத்தஞ்சர்
அயவிசைக் கிளையொள்ளுந் துறையஞ்சின் முறைவினைத்தார்.

(உசு)

மந்தரத்து மத்திமத்துந் தாரீத்தும் வரன்முறையார்
நந்திரிகண் மெலிவித்துஞ் சமன்கொண்டும் வலிவித்து
மந்தரத்து விரற்றொழில்க ளளவுபெற வசைத்தியக்கிச்
சந்தரச்செங் கனிவாயுந் துளையாயுந் தொடக்குண்ண.

(உஎ)

எண்ணியநூற் பெருவண்ண மிடைவண்ணம் வனப்பென்னும்
வண்ணவிசை வகையெல்லா மாதூரிய நாதத்தி
ணண்ணியபூ ணியுமியலுந் துக்குருடை முதறகதியிற்
பண்ணமைய வெழுமோசை யெம்மருங்கும் பரப்பினார்.

(உஅ)

வள்ளலார் வாசிக்குமணித் துளையாய வேயங்குழலி
ஹள்ளுறையஞ் செழுத்தாக வொழுக்கியெழு மதுரவொலி
வெள்ளநிறைந் தெவ்வுயிர்க்கு மேலமரர் தருவினேதேன்
தெள்ளமுதி னுடன் கலந்து செவிவார்ப்ப தெனத்தேக்க.

(உக)

ஆனிரைக ளதுகருந்தி யசைவிடா தனைந்தயரப்
பாணுரைவாய்த் தாயமுலையிற் பற்றுமிளங் கன்றினமுந்
தாணுனவு மறந்தொழியத் தடமருப்பின் விடைக்குலமு
மாண்முதலாங் சான்விலங்கு மயிர்முகிழ்த்து வந்தனைய.

(உஊ)

ஆடுமயி வினங்களுமங் கசைவயர்ந்து மருங்கணுந்
ஆடுசெவி யிசைநிறைந்த வுள்ளமொடு புள்ளினமு
மாடுபடிந் துணர்வொழிய மருங்குதொழில் புரிந்தொழுங்குங்
கூடியவண் கோவலருங் குறைவினையின் துறைநினறார்.

(உக)

பணிபுவனங் கனிலுள்ளார் பயில்பிலங்கள் வழியணைந்தார்
மணிவரைவா முரமகனிர் மருங்குமயங் கினர்மலிந்தார்
தணிவிலொளி விஞ்சையர்கள் சாரணர்கின் னரரமர
தணிவிசும்பி னயர்வெய்தி விமானங்கண் மிசையணைந்தார்.

(உஉ)

சுரமகளிர் கற்பகப்பூஞ் சோலைகளின் மருங்கிருந்து
கரமலரி னமுதுநட்டிங் கனிவரய்மென் கிள்ளையுடன்
விசுவநாதங் குழலைய விமானங்கள் விசைத்தேறிப்
புரந்தியவேழிசையமுதஞ் செவிமடுத்திங் பருகினார்.

(உஊ)

சலிவாரு மெலிவாரு முணர்வொன்று நயத்தல்கூன
மலிவாய்வென் ளெயிற்றரவ மயின்மீது மருண்டுவிழுஞ்
சலியாத நிலையரிபுந் தடங்கரிபு மூடன்சாரும்
புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்.

(௩௪)

மருவியகால் விசைத்தசையா மரங்கண்மலர்ச் சினைசலியா
கருவரைவீழ் மருவிகளுங் கான்யாறுங் கலித்தோடா
பெருமுகிலின் குலங்கன்புடை பெயர்வொழியப் புனல்சோரா
விருவிசும்பி னிடைமுழங்கா வெழுகடலு மிடைதுளும்பா.

(௩௫)

இவ்வாறு நிற்பனவுஞ் சரிப்பனவு மிசையமராய
மெய்வாழும் புலன்கரண மேவியவொன் றாயினவான்
மொய்வாச நறுங்கொன்றை முடிச்சடையா ரடித்தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்குழல்வா சனையருக்க.

(௩௬)

மெய்யன்பர் மனத்தன்பின் வினைத்தவிசைக் குழலோசை
வையந்தன் னையுநிறைத்து வானந்தன் வயமாக்கிப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியு
மையன்றன நிருச்செவியி னருகணையப் பெருகியதால்.

(௩௭)

ஆளுயர் குழலோசை கேட்டருளி யருட்கருணை
காலைய திருவுள்ள முடையதவ வல்லியுடன்
காணதி காரணரால் கண்ணுதலார் விடையுகைத்து
வானாறு வந்தணைநதார் மதிநாறுஞ் சடைதாழ.

(௩௮)

கிசைமுழுதுங் கணநாதர் தேவர்கட்கு முன்னெ ருங்கி
மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது வேறறெலிகள் விரவாமே
யசையவெழுங் குழனாதத் தஞ்செழுத்தாற் றமைப்பரவு
மிசைவிரும்புங் கூத்தன ரெழுந்தருளி யெதிரின்ருர்.

(௩௯)

முன்னின்ற மழவிடைமேன் முதல்வன ரெப்பொழுதுஞ்
செந்நின்ற மனப்பெரியோர் திருக்குழல்வா சனைகேட்க
விந்நின்ற நிலையேநம் பாலணைவா யெனவவரு
மந்நின்ற நிலைபெயர்ப்பா ரையாநிரு மருங்கணைநதார்.

(௪௦)

விண்ணவர்கண் மலர்மாரி மிடைந்துலக மிசைவிளங்க
வெண்ணிலரு முனிவர்குமா யிருக்குமொழி யெடுத்தேத்த
வண்ணலார் குழற்கருவி யருகிசைத்தங் குடன்செல்லப்
புண்ணியன ரெழுந்தருளிப் பொற்பொதுவி னிடைப்புக்கார்.

(௪௧)

வேறு.

திதுகொள் வினைக்கு வாரோஞ் செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குழைகள்வீசங் கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை யிருகாத் செல்லத்
துதுகொள் பவரா நம்மைத் தொழும்புகொண் டிரிமைத் கொள்வார்.

(௪௨)

ஆளுயநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௭௨.

சு.சு.ந.ம்.

—:~:—

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை வேயங்குழலினால் வாசித்தல்.

அநாதி தொடங்கித் தம்மை வருத்தும் பிறவிநோயினின்றும் நீங்கி உய்ய விரும்புவோர்க்கு, அந்நோயை நீக்க வல்ல பரம வைத்தியராகிய சிவனை, உணர்த்தும் மந்திரம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமேயாம். ஆதலால், இப்பஞ்சாக்ஷரத்தை, சிவன்மாட்டு இடையறுது வளரும் மெய்யன்பினால் மனம் கசிந்து, ஓதுவோர் முத்திபெறுவர். “காத லரகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி—யோது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது—வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது—நாத னும நமச்சி வாயவே.” என்றார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

சிவநாமத்தை வாளா ஒதலினும், இசை நூற்பயிற்சியின் மிக வல்லராகி, ஏழிசைகளின் முறை வழுவாது முப்பத்திரண்டு இராகங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கு ஏற்ற இராகத்தினுடும் வேயங்குழலால் வாசித்தல், தமக்கும் அதனைக் கேட்கும் பிறர்க்கும் சிவன்மாட்டு அன்பை வளரச் செய்யும். இதனாலன்றோ, சிவநாமம் கீதத்தோடு கூடுமாயின், சிவன் மிகப் பிரீதியுற்று எல்லையில்லாத திருவருளைச் சுரப்பர் என்க. அது “விளக்கினுற் பெற்ற விற்ப மெழுகினுற் பதிற்றி யாகுந்—துளக்கினன் மலர்தொ டித்தாற் றாயவின் னேற லாகும்—விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்நெறி ஞான மாரு—மளப்பிலை கீதஞ் சொன்னார் க் கடிக்கடா மருளு மாறே.” இவ்வாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க விராவணனை யிருபதுதோ ணெரிய ளுன்தி—யுறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே யுற்றயினி தவிர்த்தருள வல்லான் நன்னை—மறவாதார் மனத்தென்று மன்னி னானை மாமதிய மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்த—நறவார்செஞ் சடையுரனை நள்ளாற் றானை நானடியே னினைக்கப் பெற்றுய்ந்த வாறே.” என்னும் திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரங்களானும் உணர்க.

சிவநாமங்கள் எல்லாவற்றினும் சிறந்த ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை வேயங்குழலினால் வாசித்துப் பெரும்பயன் பெற்றமையாற் சிறப்புற்றவர் இவ்வானாயநாயனார். சிவனது திருவடிகளையே யன்றிப் பிறிதொன்றையும் சிறிதும் பற்றாத இந்நாயனார், அத்திருவடிகளில் எல்லை இல்லாத அன்பை வளர்த்தற்குக் கருவி கீதத்தின் மிக்கது பிறிது இன்று என்னுங் கருத்தால் அன்றோ, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை வேயங்குழலால் வாசித்தலே தொழிலாகக் கொண்டனர். அது இங்கே “தம்பெரு மானடி யன்புறு களத்தின்—மேவு துளைக்கரு விக்ருழல் வாசனை மேல்கொண்டார்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. இவர் “உருகி - யொன்றியசுந் தையிலன்பை யுடையவர்” ஆகி, வாசித்த இவ்வேயங்குழல் வாசனையானது எவ்வுயிர்களையும் இசைமயமாக்கி, கசிந்து உருக்கச் செய்த பெருவியப்பை இங்கே ஆசிரியர் சேக்கிழார்நாயனார் விரித்துரைத்த அருமைத் திருவாக்குகளே எம்போலிகளுடைய கன்னெஞ்சையும் கசியச் செய்யுமாயின், அவ்வாசனையின் பெருமையை யாமா கூறவல்லம்! இந்நாயனார் தமக்குமாத்திரமன்றி எவ்வுயிர்க்கும் பயன்படுவதாய், நினைப்பினும் கேட்பினும் இனிமை பயக்கும் இத்திருத் தொண்டைச் சிவன்மாட்டு இடையறுது முறுகி வளரும் மெய்யன்போடு செயதமை பால் அன்றோ, “பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியும்” சிவன் இவருக்கு வெளிப்பட்டி, “எப்பொழுதுஞ்—செந்நின்ற மனப்பெரியோர் திருக்குழல்வா சனைகேட்க—விந்நின்ற நிலையேநம் பாலனைவாய்” என்று திருவாய்மலர்ந்ருனினார்.

இலைமலிந்தசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

மும்மையா லுலகாண்ட

ச ந க் க ம்.

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

(五)

(e)

(五)

(P)

... (2)

(४)

(६)

(g)

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நானும் பெருங்காத னயப்புறும் வேட்கை யாலே
கேளுந் துணையும் முதற்கேடில் பதங்க னெல்லா
மானும் பெருமா னடித்தாமரை யல்ல தில்லார்
மூளும் பெருகன் பெனுமூர்த்தியார் மூர்த்தி யார்தாம்.

(க)

அந்திப் பிறைசெஞ் சடைமேலணி யால வாயி
லெந்தைக் கணிசந் தனக்காப்பிடை யென்று முட்டா
வந்தச் செயலி னிலைநின்றடி யாரு வப்பச்
சிந்தைக் கினிதாய திருப்பணி செய்யு நாளில்.

(க0)

கானக் கடிசூழ் வடுகக்கரு நாடர் காவன்
மானப் படைமன்னன் வலிந்து நிலங்கொள் வாறு
யானைக் குதிரைக் கருவிப்படை வீரர் திண்டேர்
சேனைக் கடலுங் கொடுதென்றிசை நோக்கி வந்தான.

(க1)

வந்துற்ற பெரும்படை மண்புதை யப்ப ரப்பிச்
சந்தப் பொதியிற் றமிழ்நாடுடை மன்னன் வீராஞ்
சிந்தச் செருவென்று தன்னுணை செலுத்து மாற்றும்
சந்தப் பொழில்கூழ் மதுராபுரி காவல் கொண்டான்.

(க2)

வல்லாண் மையின் வண்டமிழ் நாடு வளம்ப டித்தி
நில்லா நிலையொன் றியவின்மையி னீண்ட மேரு
வில்லா னடிமைத் திறமேலிய நீற்றின் சார்பு
செல்லா தருகந்தர் திறத்தினிற் சிந்தை தாழ்ந்தான்.

(க3)

தாமூஞ் சமண்கையர் தவத்தைமெய யென்று சார்ந்து
வீழும் கொடியோ னதுவன்றியும் வெய்ய முண்ணைச்
சூழும் வினையா லரவஞ்சுடர்த் திங்களோடும்
வாமூஞ் சடையா னடியாரையும் அன்மை செய்வான்.

(க4)

அந்தம் மிலவா மிறைசெய்யவு மன்ப னார்தாம்
முந்தைம் முறைமைப் பணிமுட்டலர் செயது வந்தார்
தந்தம் பெருமைக் களவாகிய சார்பி னிற்கு
மெந்தம் பெருமக் களையாவர் தடுக்க வல்லார்.

(க5)

செக்கர்ச் சடையார் விடையார்திரு வால வாயுண்
முக்கட் பரனார் திருத்தொண்டரை மூர்த்தி யாரை
மைக்கற் புரைநெஞ் சடைவஞ்சுகன் வெஞ்ச மண்பே
ரெக்கர்க் குடனாக விகழ்ந்தன செய்ய வெண்ணி.

(க6)

எள்ளுஞ் செயல்வன்மைக ளெல்லையில் லாத செயல்த்
தள்ளுஞ் செயலில் லவரசந்தனக் காப்புத் தேடிக்
கொள்ளுந் துறையு மடைத்தான்கொடுந் கோன்மை செயவான்
மெள்ளும் புனல்வே னியர்க்கன்பருஞ் சிந்தை நொந்து.

(க7)

புன்மைச் செயல்வல் லமண்குண்டிற் போது போக்கும்
வன்மைக் கொடும்பா தகன்மாய்ந்திட வாய்மை வேத
கன்மைத் திருநீற் றுயர்நன்னெறி தாதுகு மேன்மைத்
கன்மைப் புலிமன் னரைச்சார்வதென் றென்று சார்வார்.

(க8)

காய்வுற்ற செற்றங்கொடு கண்டகன் காப்ப வுஞ்சென்
ருய்வுற்ற கொட்பிற் பகலெல்லையடங்க நாடி
யேய்வுற்ற நற்சந் தனமெங்கும் பெருது சிந்தை
சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான் கோயி நன்னில்.

(௧௧)

நட்டம் புரிவா ரணிநற்றிரு மெய்ப்பூச் சின்று
முட்டும் பரிசா யினுந்தேயக்குங்கை முட்டா தென்று
வட்டந் திகழ்பா றையின்வைத்து முழங்கை தேயத்தார்
கட்டும் புறந்தோ னரம்பென்பு கரைந்து தேய.

(௧௨)

கல்லின் புறந்தேயத்த முழங்கை கலுழ்ந்து சோரி
செல்லும் பரப்பெங் கணுமென்பு திறந்து மூளை
புல்லும் படிசெண்டு பொறுத்திலர் தம்பி ராணு
ரல்லின்க ணெழுந்தது வந்தருள் செயத வாக்கு.

(௧௩)

அன்பின றுணிவா லிதுசெய்திட லையுன்பால்
வன்புன்கண் விளைத்தவன கொண்டமண் ணெல்லாங் கொண்டு
முன்பின்னல் புகுநதன முற்றவு நீத்துக் காத்துப்
பின்புன் பணிசெய்து நம்பேருல கெயது கெனன்.

(௧௪)

இவ்வண்ண மெழுந்தது கேட்டெழுந் தஞ்சி முன்பு
செய்வண்ண மொழிநதிடத் தேயநதபுண் ணூறு தீர்ந்து
கைவண்ண நிரம்பின வாசமெல் லாங்க லந்து
மொய்வண்ண விளங்கொளி யெய்தினர் முர்த்தி யார்தாம்.

(௧௫)

அந்நா ளிரவின் கணமன்புகல் சார்ந்து வாழு
மன்னா கியபோர வடுகக்கரு நாடர் மன்னன்
றன்னாளு முடிந்தது சங்கரன் சார்பி லோர்க்கு
மின்னா மெனநீ டியமெயர்நிலை யாமை வெல்ல.

(௧௬)

இவ்வா றுலகத்தி னிறப்ப வுயர்ந்த நல்லோர்
மெய்வா முலகத்து விரைநதனை வார்க ளேபோ
லவ்வா றரண ரடியாரை யலைத்த தீயோன்
வெவ்வாய நிரயத் திடைவீழ விரைந்து வீந்தான்.

(௧௭)

முழுதும் பழுதே புரிமூர்க்க னுலந்த போதி
னெழுதுங் கொடிபோல் பவருட்பட வேங்கு சுறந
முழுதும் புலர்வுற் றதுமற்றவ னன்ன மாலைப்
பொழுதும் புலர்வுற் றதுசெங்கதிர் மீது போத.

(௧௮)

அவ்வேலையி லங்க ணமைச்சர்கள் கூடித் தங்கள்
கைவேறுகொ ளீம வருங்கடன் காலை முற்றி
வைவே லவன்றன் குலமைந்தரு மின்மை யாலே
செய்வேறு வினைத்திறஞ் சிந்தனை செயது தேர்வார்.

(௧௯)

தாழுஞ் செயலின் றொருமன்னவன் ருங்க வேண்டிக்
கூழுங் குடிபு மூதலாயின கொள்கைத் தேனுஞ்
சூழும் படைமன் னவன்றோ ளினைக் காவ லின்றி
வாழுந் தகைத் தன்றிந்த வையக மென்று சொன்னார்.

(௨௦)

வே.று.

பன்முறை யுயிர்க ளெல்லாம் பாலித்து ஞாலங் காப்பான்
றன்னெடுங் குடைக்கீழ்த் தத்த நெறிகளிற் சரித்து வாழு
மன்னரை யின்றி வைகு மண்ணுல கெண்ணுங் காலை
யின்னுயி சின்றி வாழும் யாக்கையை யொக்கு மென்பார்.

(௨௬)

இவ்வகை பலவு மெண்ணி யிங்கினி யரசு ரில்லை
செய்வகை யிதுவே யென்று தெளிபவர் சிறப்பின் மிக்க
மைவரை யணைய வேழங் கண்கட்டி விட்டான் மற்றக்
கைவரை கைக்கொண் டார்மண் காவல்கைக் கொள்வா ரென்று.

(௩௦)

வே.று.

செம்மாண்வினை யர்ச்சனை நூன்முறை செய்து தோளா
லிம்மாநில மேந்தவொ ரேந்தலை யேந்து கென்று
பெய்மாழுகில் போன்மதம் பாய்பெரு கோடை நெற்றிக்
கைம்மாவை நறுந்துகில் கொண்டு கண் கட்டி விட்டார்.

(௩௧)

கண்கட்டி விடுங்களி யானையக் காவன் மூதூர்
மண்கொட்டிற் வீதி மருங்கு திரிந்து போகித்
திண்பொற்றட மாமதில் சூழ்திரு வால வாயின்
விண்பிற்பட வோங்கிய கோபுர முன்பு மேவ.

(௩௨)

நீங்கும் மிரவின் கணிகழ்ந்தது கண்ட தொண்ட
ரீங்கெம் பெருமா னருளாமெனி லிந்த வையந்
தாங்குஞ் செயல்பூண்பனென் னுள்ளந் தளர்வு நீங்கிப்
பூங்கொன்றை மிலைந்தவர் கோயிற் புறத்தி னிற்ப.

(௩௩)

வேழத் தரசங்கண் விரைந்து நடந்து சென்று
வாழ்வற் றுலகஞ்செய் தவத்தினின் வள்ள லாரைச்
சூழ்பொற் சுடர்மா மணிமாதிலந் தோய முன்பு
தாழ்வற் றெடுத்துப் பிடர்மீது தரித்த தன்றே.

(௩௪)

மாதங்க மெருத்தினில் வைத்தவர் தம்மைக் காண
வேதங்கெட வெண்ணிய திண்மை யமைச்ச ரெல்லாம்
பாதங்களின் மீது பணிந்தெழுந் தார்க ளப்போ
தோதங்கினர் வேலையை யொத்தொலி மிக்க தவ்வூர்.

(௩௫)

சங்கங்கண் முரன்றன தாரைகள் பேரியோடு
மெங்கெங்கு மியம்பின பல்லிய மெல்லை யில்ல
வங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்தொலி யம்பொற் கொம்பின்
பங்கண் னருளா லுலகாள்பவர் பாங்க ரெங்கும்.

(௩௬)

வெங்கட் களிற்றின் மிசைநின்று முழிச்சி வேரித்
தொங்கற் சுடர்மா லைகள்கூழ்முடி சூடு சாலை
யங்கட் கொடுபுக் கரியாசனத் தேற்றி யொற்றைத்
திங்கட் குடைக்கீ முரிமைச்செயல் சூழ்ந்து செய்வார்.

(௩௭)

மன்னுந் திசைவேதியின் மங்கல வாரு திக்கட்
டுன்னுஞ் சுடர்வன்னி வளர்த்துத் துதைந்த னூல்கூழ்
பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள் பூரித்த னாரீ
ருன்னுஞ் செயன்மந் திரயோகர் நிறுத்தி னார்கள்.

(௩௮)

வந்துற்றெழு மங்கல மாந்தர்க டம்மை நோக்கிச்
சிந்தைச் சிவமே தெளியுந்திரு மூர்த்தி யார்தா
முந்தைச் செயலா மமண்போய்முதற் சைவ மோங்கி
விர்தப்புவி தாங்கியிவ் வின்னர சாள்வ னென்றார்.

(௩௯)

அவ்வாறு மொழிந்தது கேட்ட வமைச்ச ரோடு
மெய்வாழ்தரு நூலறி வின்மிகு மாந்தர் தாமு
மெவ்வாறருள செயதனை மறறவை யன்றி யாவர்
செய்வார் பெரியோ பெனச்சேவடி தாழ்ந்து செப்ப.

(௪௦)

வையம் முறைசெய் குவனாகில் வயங்கு நீறே
செய்யும் மபிடே கமுமாக செழுங்க லன்க
னையன் னடையா ளமுமாக வணிந்து தாங்கு
மொயபுன் சடைமா முடியேமுடி யாவ தென்றார்.

(௪௧)

என்றிவ்வுரை கேட்டலு மெல்லையில் கல்வி யோரும்
வன்றின்மதி நூல்வளர் வாயமை யமைச்சர் தாமு
நன்றிங்கரு டானென நற்றவ வேந்தர் சிந்தை
யொன்றும் மரசா னுரிமைச்செய லான வுய்த்தார்.

(௪௨)

மாடெங்கு நெருங்கிய மங்கல வோசை மல்கச்
சூடுஞ்சடை மௌலி யணிந்தவர் தொல்லை யேனந்
தேடுங்கழு லார்திரு வாலவாய சென்று தாழ்ந்து
நீடுங்கனிற் தின்மிசை நீன்மறு கூடு போந்தார்.

(௪௩)

மின்னும்மணி மாளிகை வாயிலின வேழ மீது
தன்னின்று மிழிந்து தயங்கொளி மண்ட பத்திற்
பொன்னின்னரி மெல்லனைச சாமரைக் காமர் பூங்கான்
மன்னுங்குடை நீழ் விருந்தனா வையந் தாங்கி.

(௪௪)

குலவுந்துறை நீதி யை மச்சர் குறிப்பின் வைகல்
கலகஞ்செ யமன்செய லாயின கட்டு நீக்கி
நிலவுந்திரு நீற்று நெறித்துறை நீடு வாழ
வுலகெங்கு நிரமபிய சைவ முயர்ந்து மன்ன.

(௪௫)

றுதலின்கண் விழித்தவர் வாயமை நுணங்கு நூலின்
பதமெங்கு நிறைந்து விளங்கப் பவங்கண் மாற
வுதவுந்திரு நீறுயர் கண்டுகை கொண்ட வேணி
முதனமும்மையி னூலுல காண்டனர் மூர்த்தி யார்தாம்.

(௪௬)

ஏலங் கமழ்கோதையர் தந்திற் மென்று நீங்குஞ்
சீலங் கொடுவெம்புலன் நெவ்வுடன் வென்று நீக்கி
ஞாலந் தனிநேமி நடாந்தி நலங்கொ னூழி
காலம் முயிர்கட் கிடரான கடிந்து காத்து.

(௪௭)

பாதம் பரமன்னவர் சூழ்ந்து பணிந்து போற்ற
வேதம் பிணியர் வகையிவ்வுல காண்டு தொண்டின்
பேதம் புரியா வருட்பேரர சாளப் பெற்று
நாதன் கழற்சே வடிநண்ணின ரண்ண லாரே.

(௪௮)

அகல்பா றையின்வைத்து முழங்கையை யன்று தேய்த்த
விகலார் களிற்றன் பரையேத்தி முருக னாரா
முங்குழும் நறுஞ்சோலையின் மொய்யொளி மாட வீதிப்
புகலூர்வரு மந்தனர் தந்திரம் போற்ற லுற்றும்.

(சுக)

சுருதிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க, ௧௦௨௧.

சுரு ச ன ம்.

—:—:—

க. சிவனுக்குச் சந்தனக்காப்புக் கொடுத்தல்.

சிவபெருமானுக்குச் சாத்தும்பொருட்டுச் சந்தனக்காப்புக் கொடுத்தல் உத்தம சிவபுண்ணியமாம். சந்தனக்குழம்போடு பனிநீர் குங்குமப்பூ கோரோசனை கஸ்தூரி பச்சைக்கர்ப்பூரம் என்பன கலந்து சாத்தல் உத்தமோத்தமம். சிவனுக்குச் செயற்பா லனவாகிய உபசாரங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் கந்தம் சாத்தலே சிறந்தது என்று சிவா கமம் செப்பும். “சாத்துக சாந்துபனி நீர்பனிதங் குங்குமமுஞ்சேர்த்தியுளத் தாத் ரவு செய்து.” எ-ம். “கூட்டுவித்தா ரும்பனிதங் குங்குமஞ்சார் தம்பனிநீர்—தீட்டிம் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.” எ-ம். சோமவார விரதகற்பத்தினும், “சுகந்த கந்தஞ் சுல விய லேபன—முகந்த லிங்கத் தொருதினஞ் சாத்தினே—ரிகந்து பாவ மிமையவர் கோடியான்—டகந்தே விர்தங் கரன்பதி நண்ணுவார்.” எனச் சிவபுண்ணியத்தெளி வினும், கூறுதல் காண்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்சுருதிநாயனார் என்பது, இவர் தாம் நாடோறும் தவறாது செய்யச் சங்கற்பித்த இத்திருத்தொண்டை, அது பற்றி அரசன் தமக்குச் செய்த இடுக்கண் மிகுதி கண்டும்; தவறாது செய்தமையானும், சந்த னக்கட்டைக்கு முட்டிவந்தபொழுது தமது முழங்கையைச் சந்தனக்கல்லிலே தேய த்த பெருந்தன்மையானும், தாம் உலகாளும் அரசராய் வழியும் செருக்கு உறாது இப் பணியைத் தாமே செய்தமையானும், தெளியப்படும். இவர் தமது சரீரத்திற் சிறிதும் புற்றின்றி, சிவனே தமக்கு இனியர் என்று துணிந்து, அவரையே இடைவிடாது பற்றி நின்ற மெய்யன்பர் என்பது இச்செயற்கருஞ் செயலால் உணர்க.

உ. சிவனடியாருக்குத் தீங்கு செய்தலால் பெறப்படும் பயன்.

சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு செய்தோர் நரகத்து வீழ்ந்து வருந்துவர். அது “காட்டுமுன் னொளியைக் கண்ட கண்ணனைக் கயந்து சொல்லக்—கேட்டவர் கேட் பித் தார்கள் கெழுமின ருடன்பட் டார்முன்—மூட்டின ரென்ற வைந்து மூடரும் கூடிமுழுகி—மீட்டிடு வாரு மின்றி யெரிநிர யத்துள் வேவார்.” “மனத்தினால் வழி தன்னால் வழக்கிய சழக்கர் தாமு—மினத்தொடு மிணங்கி வேவ ரெரிநிர யத்தை யெய்தி—யெனைத்துள காலந் தானு மென்றுளத் தேங்கி யெய்ப்பார்—தனக்கய லுறவி லானைத் தவறுவ ரென்னோ தாமே.” “மற்றைய நரக பேத மனைத்தினு மயங்கி மூவேழ்—சுற்றமுஞ் சுழலத் தாமும் கூடியே துயங்கி வீழ்வ—ரெற்றுவ ரியம் துத் ரெமக்குற வாரு மில்லை—புற்றவித் துயரந் தன்னை யொழிக்கவேன் றழிவ ருள்ளம்.” எனச் சிவதருமோத்தரத்திற் கூறுமாற்றால், உணர்க. சிவனடியாருக்கு இடுக்கண் செய்த இக்கருநாடராசனும் இவ்வாறே நரகத்து வீழ்ந்தமை தெளிக. ஆதலால், சிவன டியார்களுக்கு மறந்தும் தீங்கு நிகையுற்க.

௩. சைவம் தழைக்க அரசியற்றல்.

அரசன் வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படும் சர்ச்சமயமாகிய சைவத்தின் வழி வருவாது ஒழுருவானாயின்; அவன் கீழ் வாழும் குடிகளும் இவ்வரசன் தான். ஒழுருவாதே ஒழுகாதாரைத் தண்டிப்பன் என்னும் அச்சத்தாலும், பத்தியாலும், இயல்பாலும் சைவசமயத்தின் வழி தவறாது ஒழுகி, போகம் மோகமும் என்னும் இருபயனாய்ப் பெறுவார்கள். இதுபற்றியன்றே; அரசனைச் சைவமார்க்கத்தில் நிறுத்திய ஆசாரியர் உலகத்துக்கெல்லாம் ஆசாரியர் என்று சிவாகமம் கூறியது உம் என்க. “ஐயமற விடரீத மதுவு மீச னருண் மொழியை யாராயந்த வநக ளாசான்—வையகமு முய்யவுணிச் சைவ தன்ம மன்னவனுக் களிக்குவவன் மருவுரீதி—பெய்தியிடு முலகச்ச மெய்த லானு மெல்லோரு மிருபயனு மெய்த லாலே—சைவநெறி தீனையரசன் களித்த வாசான் சகத்தினுக்குந் தேசிகனே சாற்றுங் காலே.” என்று சிவதருமோத்தரத்தில் கூறுமாற்றுளும், உணர்க. அரசன் ஆருகத் சமயி ஆகி, சிவனடியார்களுக்கு இடுக்கண் செய்த லால்; அவன்கீழ் வாழும் குடிகள் அபபரமதப் படுகுழியில் வீழ்ந்து எரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாதலையும், சைவத்து நிற்பாரும் அரசனால் வரும் இடுக்கண் மிகுதி பற்றி அச்சத்தினாலே சிவபுண்ணியங்கள் செய்யாது வாளா கெடுதலையும், கண்டு இரங்கியன்றே; அதிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறப்ப, இப்பாண்டுகாடு சைவமன்னரைச் சார்வது எக்காலம் என்று இம்மூர்த்திராயனார் வருந்துவாராயினார். இதனால், இவரது இரக்கமுடைமை, தெளிக. மெய்யுணர்வு உடையார்க்குத் தாம் பெற்ற பேறு உலகப் பெறுதல்வேண்டும் என்பதே உள்ளங்கிடக்கை என்க. “நான்பெற்ற வின்பம் பெறுவியிவ் வையகம்.” என்றார் திருமூலநாயனாரும்.

இம்மூர்த்திராயனார் தாம் அரசர்வாழ்வைச் சிறிதாயினும் நன்கு மதித்து விரும்பினவர் அல்லர். பிறர் படன் நோக்கினாராயினும்; தாமே அரசாளி நினைந்தவரும் அல்லர். உயிர்கள் மாட்டு எழுந்த பெருங்கருணையினாலே பாண்டுகாடு சைவமன்னரைச் சார்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்தொன்றே உடையாராயினார். “அடியவர் குறை தீர்த்தான் டருள்வதே விரதம்பூண்ட” கருணா நிதிபாகிய சிவன் தம்மாட்டு உன்னை வாறு எழுந்த பேரன்பினாலாகிய இக்கருத்தை முடித்தருளத் திருவுளங் கொண்டு; ப. சமயங்கள் பாறச் சைவசமயம் தழைக்க அரசியற்றவல்லார் இவர் அன்றிப் பிற இவர் ஆதலால், இவரையே அந்நாட்டிற்கு அரசராக்கினார். இதனால், சிவன் தமது அடியார் கருத்தை முற்றுவித்தருளும் பெருங்கருணையினர் என்று துணிந்து, யாவருக்கும் அஞ்சாது, அவரையே நம்பி வழிபடுக. “துண்டு சுடரணைய சோதி கண்டாய் தொல்மமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்—காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருத வாரக் காற்ற வெளிபான் கண்டாய்—வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான் கண்டாய் மெய்நெறி கண்டாய் விரதமெல்லா—மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையு மனுள்ள றுனே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார். “இறைவனே யெவ்வுயிர் தோற்றுவிப்பான் றேற்றி—யிறைவனே யீண்டிறக்கஞ் செய்வா - னினு வனே—யெநதா யெனவிரங்கு மெங்கண்மேல் வெநதுயரம்—வந்தா லதுமாற் றான்.” என்றார் காரைக்காலம்மையார்.

இம்மூர்த்திராயனார் அரசர்வாழ்விற்கு சிறிதும் பற்றிலர் ஆயினும்; சிவனது ஆஞ்ஞ உண்மையானும், அவரது திருவருள் வழிபட்டு நிற்கும் தமது ஆளுகையால் உலகம் உய்யும் என்னும் கருத்தானமே, அதற்கு இசைந்தருளினார். அது, இவர் மந்திரிகளை நோக்கி, சமண சமயம் நீங்கச் சைவசமயம் ஒங்குமாயின் அரசாள்வேன் என மனமையானும், விபூதியே அபிஷேகத் திரவியமும் உருத்திரராகமே அபரணமும் சைவ

முடியே கிரீடமும் ஆகக்கொண்டே அரசாண்டமையானும், பெண்ணைச் சிறிதும் இன்றி ஐம்புலன்களை அடக்கி நின்ற பெருந்துறவுடைமையானும், துணியப்படுகிம். இதனால், மெய்யுணர்வு உடையோர் அண்டமனைத்தும் ஒருங்கு ஆளப்பெறினும், அதனை ஒருபொருளெனக் கருதாது, சிவனது திருவருள்வழி நின்றே அவருக்குத் திருத்தொண்டு செய்தலில் தவறார் என்பது துணிக. “கண்டெந்தை யென்றிறைஞ்சிக் கைப்பணி யான் செய்யேனே—லண்டம் பெறினு மதுவேண்டேன் - றண்டஞ்சேர்—விண்ணு ளந் திங்களாய் மிக்குலக மேழினுக்குங்—கண்ணுளா வீதென் கருத்து.” என்றார் காரைக்காலம்மையார். “அருடரு சீர்த்தில்லை யம்பலத் தான்ற னருளினின்றிப்—பொருடருவானத் தரசாதலிற் புழு வாதன்னுஞ்—சுருடரு செஞ்சடை யோன்ற னேற்றறவிக்குநன்று—மிருடரு கீழேழ் நரகத்து வீழு மிருஞ்சிறையே.” என்றார் நம்பியாண்டார்நம்பி. மெய்யுணர்வு உடையார்க்கு விபூதியே சாந்தமும், உருத்திரா க்ஷமே ஆபரணமுமாம் என்பது “ஊரெலா மட்ட சோறு நம்மதே யுயிரி சூழ்ந்த—பாரெலாம் பாய றுன்னத் கோவணம் பரிக்கு மாடை—சீரெலாஞ் சிறந்த சாந்த தெய்வநீ மணிபூண் கண்டி—நீரெலாஞ் சுமந்த வேணி நிருத்தனாட் கொண்ட வன்றே.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுளால் உணர்க. சடைமுடி தரித் தல் புண்ணியம் என்பது, “பத்தர் ஞானமுறை வேணி பரித்திடி—லொத்த வுற்று வேணியொவ் வொன்றிற்கு—மெத்து மச்சவமேத பலத்தினைச்—சத்தி யம்மவர் நாடொறுஞ் சாந்தலே.” என்னும் சிவபுண்ணியத் தெளிவினால், காண்க. கூடாபொ ருக்கம் உள்வழி இவ்வேடம் தமக்கும் பிறர்க்கும் தீமையே பயக்கும் என்பது ஏகுநி நாதநாயனார் புராணத்துச் சூசனத்திற் கூறினம்.

முருகநாயனார் புராணம்.

தாது சூழும் சூழன்மலையா டளர்க்கை சூழந் திருமேனி
மீது சூழும் புனற்கந்தை வேணி நம்பர் விரும்புபதி
சோதி சூழ மணிமௌலிச் சோழர் பொன்னித் திருநாட்டுப்
போது சூழந் தடஞ்சோலைப் பொயகை சூழும் பூம்புகலூர்.

(க)

நாம மூதூர் மற்றதனு ணல்லோர் மனம்போ லவரணிந்த
சேம நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வென்மைத் திருந்தொளியால்
பாம விருளும் வெளியாக்கு மிரவே யல்ல விரைமலர்மேற்
நாமர் மதுவண் சிறைவண்டுந் களங்க மின்றி விளங்குமால்.

(உ)

நண்ணு மிசைதேர் மதுகரங்க ணனைமென் சினையின் மருங்கலைய
வண்ண மதுரத் தேன்பொழிவ வாச மலர்வா யேயல்ல
தண்ணென் சோலை யெம்மருங்குஞ் சாரு மடமென் சாரிகையின்
பண்ணின் கிளவி மணியாயும் பதிகச் செழுந்தேன் பொழியுமால்.

(ஈ)

வண்டி பாடப் புனற்றடத்து மலர்ந்து கண்ணீ ரரும்புவன
கொண்ட வாச முகையவிழ்ந்த சூளிர்பப் கயங்க ளேயல்ல
நண்டர் பெருமான் திருப்பாட்டி. னமுதம் பெருகச் செவிமடுக்குந்
தொண்டர் வதன பங்கயமுந் துளித்த கண்ணீ ரரும்புமால்.

(ச)

துன பெருமை வளஞ்சிறந்த வந்தன் புகலூ ருதுதன்னின்
மாண மறையோர் குலமரபின் வந்தார் முநதை மறைமுதல்வர்
ஞான வரம்பின் தலைநின்றார் நாகம் புனைவார் சேவடிக்கே
முன மின்நி நிறையன்பா அருகு மனத்தார் முருகனார்.

(௭)

அடைமே லலவன் றுயிலுனர வலர்செங் கமல வயற்கயல்கண்
மடைமே லுகளுந் திருப்புகலூர் மன்னி வாழந் தன்மையராய்
விடைமேல் வருவார்க் காளான மெயமைத் தவத்தா லவர்கற்றைச்
சடைமே லணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச் சாத்துவார்.

(௮)

புலரும் பொழுதின் முன்னெழுந்து புனித நீரின் மூழ்கிப்போய
மலருஞ் செவ்வித் தம்பெருமான் முடிமேல் வானீ ராறுமதி
புலவு மருங்கு முருகுபிர்க்க நகைக்கும் பதத்தி னுடன்பறித்த
வலகின் மீலர்கள் வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடை களிமைப்பார்.

(௯)

கோட்டு மலரு நிலமலருங் குளிர்நீர் மலருங் கொழுங்கொடியின்
தோட்டு மலரு மாமலருஞ் சுருதி மலருந் திருவாயிற்
காட்டு முறுவ னிலவலரக் கனகவரையிற் பன்னகநாண்
சூட்டு மொருவா திருமுடிமேற் புனைய லாகு மலர்தெரிந்து.

(10)

கொண்டு வந்து தனியிடத்தி னிருநது கோக்குங் கோவைகளு
நின்னைச் சுருக்குந் தாமமுட னினைக்கும் வாச மாலைகளுந்
கண்டிற் கட்டுங் கண்ணிகளுந் தாளிற் பினைக்கும் பிணையல்களு
நுண்டா திறைச்சுந் தொங்கல்களுஞ் சமைத்து நுடங்கு நூன்மார்பார்.

(11)

ஜங்கப் பணிக ளானவறறுக் கமைத்த காலங் களிணமைத்துத்
காங்கிக் கொடுசென் தனபிடுகுஞ் சாத்தி வாயநத வர்ச்சனைகள்
பாங்கிற் புரிந்து பரிந்துள்ளார் பரமர் பதிகப் பற்றான
வோங்கிச் சிறந்த வஞ்செழுத்து மோவா நாவி னுணர்வினார்.

(12)

அன்ன வடிவு மேனமுமா பறிவா ரிருவ ரநியாமன்
மன்னும் புகலூ ருறைவாரை வர்த்த மாண வீச்சுரத்து
கன்னர் மகிழ்ச்சி மனங்கொள்ள நாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னம் பெருமை யஞ்செழுத்தும் பயின்றே பணிந்து பரவினார்.

(13)

கள்ளு முறைமை யொழிந்திடவிந் தகுதி யொழுகு மறையவர்தாந்
தெள்ளு மறைகண் முதலான ஞானஞ் செம்பொன் வள்ளத்தி
லள்ளி யகில மீன்றளித்த வம்மை முலைப்பா லுடனுண்ட
ள்ளை யார்க்கு நண்பருமாம் பெருமை யுடையா ராயினார்.

(14)

அங்க ணமருந் திருமுருக ரழகார் புகலிப் பிள்ளையார்
பொங்கு மணத்தின் முன்செய்த பூசை யதனூற் புக்கருளிச்
செங்க ணடலே றுடையவர்தாஞ் சிறந்த வருளின் பொருளளிக்கத்
கங்கள் பெருமா னடிநீழந் தலையா நிலைமை சார்வுற்றார்.

(15)

அரவ மணிந்த வரையாரை யருச்சித் தவர்தங் கழனிழற்கீழ்
விரவு புகலூர் முருகனார் மெயமைத் தொண்டின் நிறம்போற்றிக்
சுரவி லவர்பால் வருவாரைக் கருத்தி லுருத்தி ரங்கொண்டு
பரவு மன்பர் பசுபதியார் பணிந்த பெருமை பரவுற்றேன்.

(16)

முருகநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,0௩௫.

சு ச ன ம்.

—:~:—

பூக் கொய்து மாலைதொடுத்துச் சிவனுக்குச் சாத்தல்.

சிவனுக்கு உரியனவெனச் சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட பூக்களை, மெய்யுன்போடி விதிப்படி கொய்து, பவகைப்பட்ட மாலைகள் செய்து, சிவனுக்குச் சாத்தி அருச்சுனை செய்தலும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் செபித்தலும், மிகச் சிறந்த புண்ணியமாம், “நிலைபெறுமா நெண்ணுதியே நெஞ்சே நீவா நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்—புலர்வதன்மு னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்—தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்று—மலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாஜி யென்று மாசுரா வென்றென்றே யலறா நிலலே.” “பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்—நாக்கைக் கொண்டர னும் நலில்கிலா—ராக்கைக் கேயிரை தேடியலமந்து—காக்கைக் கேயிரையாகிக் கழிவரே.” என்னுந் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்களானும், “முத்தனே முதல்வா முக்கனா முனிவா மொட்டா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்—பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப் பரசதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்—சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற் செழுமலர்க் குருந்தமே வியசு—ரத்தனையடியே னாதரித் தழைத்தாலெடுத்துவே யென்றற ளாயே.” என்னுந் திருவாசகத்தானும், “நிலத்திற் நிகழ்ந்த நறுமலரு நீருந் பவித்த போதெவையும்—புலத்தி னழுந்தா வன்பினொடும் போதா னந்தன் கழற்க ணிந்தோர்—மலத்தி னநாதி முத்தன்மல வயிரி யுறையுஞ் சிவனே கத்—தலத்திற் புருந்து நலத்தகைய தலைவராகி நிலவுவரால்.” என்னும் சிவபுண்ணியத்தெளிவானும், உணர்க.

இத்திருப்பணி செய்ய விரும்புவோர், நாடோறும் சூரியன் உதிக்குமுன் எழுந்து, ஸ்நானம் செய்து, தோய்த்து உலர்ந்த வஸ்திரம் சரித்து, சந்தியா வந்தனம் முடித்துக்கொண்டு, சுத்திசெய்யப்பட்டு நாயியின்கீழ்ச் செல்லாது மேலே உயர்த்த கைகளை உடையராய், திருப்பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு, சிவனது திருவடிகளை நிபிப் பிறிதொன்றினும் சிறிதும் இறங்காத சிந்தையோடு மௌனம் பொருந்தி, சென்று, பத்திர புஷ்பங்கள் கொய்து, திருப்பூங்கூடையில் இட்டுக்கொண்டு வந்து சுத்திசெய்யப்பட்ட காலையுடையராய், புஷ்பமண்டபத்திற் புருந்து, விதிப்படி சுத்திசெய்யப்பட்ட பூக்குறட்டில் வைத்து, இண்டை முதலிய திருமாலைகளைச் செய்க. சிவலிங்கத்தைத் திண்டற்கு உரியார் தாமே சாத்துக, அல்லாதார் அதற்கு உரியாரைக் கொண்டு சாத்துவிக்க. திருப்பூங்கூடை நாபிக்குக் கீழே பிடியாது ஒரு தண்டின் நுனியிலே கட்டி உயரப் பிடித்துக்கொண்டு வருக. அன்றேல், நாபிக்கு மேலே உயர்த்த கையினாற் பிடித்துக்கொண்டு வருக. பத்திரபுஷ்பம் செய்யும்போது மௌனம் வேண்டும் என்பது, “வைகறை யெழுந்து போந்து புனன்மூழ்கி வாயுங்கட்டி—மொய்ம்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னி” என எறிபத்தநாயனார் புராணத்தில் கூறியவாற்றால், உணர்க. மனம் வேறுபடலாகாது என்பது திருமாலைச்சிறப்புச் சூசனத்திற் காண்க. திசைகளில்லாதான், இழிகுலத்தான், மிருகரோயானன், தர்த்தன், ஆசாரயில்லாதான், ஆசௌசமுடையான் என்னும் இவர்கள் கொண்டுவரும்பு எடுத்து வைத்து அலர்ந்தபூ, பழம்பூ, உதிர்ந்தபூ, காற்றில் அடிபட்டபூ, கையிலேனும் உடுத்த புடைவையிலேனும் எருக்கிலே ஆமணக்கிலைகளிலேனும் வைத்தபூ, அரையின் கீழே பிடித்தபூ, புழுக்கடி எச்சம் சிலந்தினூல் மயிர் என்னும் இவற்றோடு கூடியபூ ஸ்நானம் புண்ணுமல் எடுத்தபூ, பொல்லா நிலம் மயானசமீபம் சண்டாளர் வசி

கும் இடம் முதலிய அசுத்த ஸ்தானங்களில் உண்டாகியபூ, இரவில் எடுத்தபூ, இவை முதலாயின சிவனுக்குச் சாத்தலாகாது. “எடுத்தவைத்தே யலர்ந்தமலர் பழம்பூ, என் மற்ற வெருக்கிலையா மணக்கிலையி னிற்பொதிந்த பூக்க—ஞுடித்தபுடை வையி, கரத்தி னமைத்தநதும் பூக்க ஞுதிர்ந்திடுபு வரையின்னீ முற்றவிரைப் பூக்க—எடுத்த புழுக் கடியெச்சஞ் சிலந்திமயி ருறுத லங்கை யில்லைத் தங்கைகுவித் திடுதல்கங்கு மனிலே—யெடுத்தமலர் கீரமிழ்ததல் புறங்காட்டி லெய்த லெச்சில்குனி யாதெடுத்த விழிபெழுமா கமமே.” என ஞானப்பிரகாசத்தேசிகர் புஷ்பவதிதியினும், “மடியினித் பறித்தி மும்பு மலர்ந்தகிழ் விழும்பு முன்னு—எனபெடு மலரி ளம்பு விரவினி லெடு த்தி மும்பு—தொடர்நோயன் றீக்கை யில்லான் றூர்த்து சார மற்றேன்—கொடு வரும் பூவ ணைத்துங் குழகனுக் காகா வன்றே.” எனப்பிற்றிது புஷ்பவதிதியினும் கூறு மாற்றல் உணர்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்முருகநாயனார். இவர் விதிவழு வாது சிவனிடத்து இடையறாத மெய்யனடோடும் இப்புண்ணியத்தைச் செயதமையால் அன்றோ, பரசமய கோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குத் தோழராகிய பெரும்பேற்றைப் பெற்றும், அவராலே “தொண்டர் தன்கய மூழ்கித் துணையலஞ் சாந்தமும் புகையுள்—கொண்டு கொண்டடி பரவித் குறிப்பறி முருகன் செய் கோலங்—கண்டு கண்டுகண் குளிரக் களிபரந் தொனிமல்கு கள்ளார்—வண்டு பண்ணையும் புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.” எ-ம். “நசனேமர் கடவு ளின்ன மிர் தெந்தையெம் பெருமான்—பூசு மாசில்வெண் னீற்றர் பொலிவுடைப் பூம்புக ளாரின்—மூசு வண்டறை கொன்றை முருகன்முப் போதுஞ்செய முடிமேல்—வாசு மாமல ருடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.” எ-ம். புகழப்பட்டும், அவருடைய திருமணத்திலே சிவனது திருவடிநிலை அடைந்தார். “எந்துமல்குறு வீரேழி னீல நக் கற்கு மின்பப்—பூந்தண் புகலூர் முருகற்குந் தோழனைப் பேர்கமார்ப்பைக்—காந் துங் கனலிற் குளிர்பித் துக்கடற் கூடலின வாய்—வேந்தின் றுயர்தவிர்த் தானெ யெப் போதம் விரும்பு மினே.” என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவர் தாதியிற் கூறினார் நம்பியாண்டாரநம்பி என்க.

உருத்திரபகபதிநாயனார்புராணம்.

நிலத்தி னோங்கிய நிவந்தெழும் பெரும்புன னீத்த மலர்த்த டம்பனை வயல்புகு பொன்னிநன் னாட்டுத் குலத்தி னோங்கிய குறைவிலா நிறைகுடி குழுமித் தலத்தின் மேம்படு நலத்தது பெருநதிருத் தலைபூர்.

(க)

வான னிப்பன மறையவர் வேள்வியின் வளர்தீ தேன னிப்பன நறுமலர் செறிசெழுஞ் சோலை யான னிப்பன வஞ்சுகந் தாடுவார்க் கவலூர் தான னிப்பன தருமமு நீதியுஞ் சால்பும்.

(உ)

அங்கண் மாநக ரதனிலை யுருமறை வாயமைத் துங்க வேதியர் குலத்தினிற் றேன்றிய துடோர் செங்கண் மால்விடை யார்செழும் பொன்மலை வல்லி பங்க ஞாடி மைத்திறம் புரிபக பகாரார்.

(ங)

ஆய வந்தன ரருமறை யுருத்திரங் கொண்டு

மாய னூறி யாமலர்ச் சேவடி வழத்துந்

தூய வன்பொடு தொடர்பினி லிடையருச் சுருதி

நேய நெஞ்சின ராகியத் தொழிறலை நின்றார்.

(ச)

கரையில் கம்பலை புள்ளொலி கறங்கிட மருங்கு

பிரச மென்சுரும் பறைத்திடக் கருவரால் பிறழு

நிரைநெ டுங்கய நீரிடை நெருப்பெழுந் தணைய

விரைநெ கிழந்தசெங் கமலமென் பொய்கையின் மேவி.

(இ)

தெள்ளு தண்புனல் கழுத்தள வாயிடைச் செறிய

வுள்ளு தப்புக்கு நின்றுகை யுச்சிமேற் குவித்துத்

தள்ளு வெண்டுகரைக் கங்கைநீர் ததும்பிய சடையார்

கொள்ளு மன்பினி லுருத்திரங் குறிப்பொடு பயின்றார்.

(ஈ)

அரும றைப்பய னாகிய வுருத்திர மதனை

வருமு றைப்பெரும் பகலுமெல் லியும்வழு வாமே

திரும லர்ப்பொகுட் டிருந்தவ னணையவர் சிலநா

ளொருமை யுய்த்திட வுமையிட மகிழ்ந்தவ ருவந்தார்.

(ஏ)

காத லன்பர்த மருந்தவப் பெருமையுங் கலந்த

வேத மந்திர நியதியின் மிகுதியும் விரும்பி

யாதி நாயக ரமர்ந்தருள் செய்யமற் றவர்தாந்

தீதி லாநிலைச் சிவபுரி யெல்லையிற் சென்றார்.

(ஐ)

நீடு மன்பினி லுருத்திர மோதிய நிலையா

லாடு சேவடி யருஞ் றவணைந்தன ரவர்க்குப்

பாடு பெற்றகீ ருருத்திர பசுபதி யாராங்

கூடு நாமமு நிகழ்ந்தது குவலயம் போற்ற.

(ஊ)

அயில்கொண் முக்குடு மிப்படை யார்மருங் கருளாற்

பயிலு ருத்திர பசுபதி யார்திறம் பரங்

யெயிலு டைத்திலலை யெல்லையி னுணப்போ வாராங்

செயலு டைப்புறத் திருத்தொண்டர் திறத்தினை மொழிவாம்.

(ஊ)

உருத்திரபசுபதிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - க, ௦௪௫.

சுருதிபசுபதிநாயனாபுராணம்.

ஸ்ரீ உருத்திரம் ஓதல்.

வேதம் நான்கும் வேதாங்கம் ஆறும் நியாயம் மீமாஞ்சை மிருதி புராணம் என்னும் உபாங்கம் நான்கும் ஆகிய பதினான்கு வித்தைகளுள்ளும் வேதமே மேலானது; வேதத்தள்ளும் உருத்திராகாதசினி மேலானது; அதினுள்ளும் ஐந்தெழுத்தி மேலானது; அதினுள்ளும் சிவ என்னும் இரண்டெழுத்தே மேலானது. இவ்வாறு சிவத்தவ விலேக விருத்தியிற் கூறப்பட்டது. வேதபுருஷனுக்கு இந்த உருத்திரம் கண்ணும், இதனுள் இருக்கும் பஞ்சாக்ஷரம் கண்மணியுமாம். இது சதுர்வேத திறப்ரிய சங்காகக்கிற் காண்க. இவ்வுருத்திரத்தில் பகுப்பினி உயிர்ப்பொருள் உயி

ரில் பொருள் எல்லாவற்றையும் தனித்தனி எடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதல் எந்தும்
கெனின்; எப்பொருள்களினும் சிவன் கலந்திருப்பார் என்பது தெளிந்து கொள்ளுதல்
பொருட்டென்க. தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்துள் மின்ற திருந்தாண்டகம் முதலிய
வற்றினும் “இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி வியமான னாயெழியுள் கீழ்த்து மாகி—
யருநிலைய திங்களாய் ஞாயி ருகி யாகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்—பெருநல்மும்
குற்றமும் பெண்ணு மாணும் பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி—நெருநலையா மின்
ரூகி நானே யாகி நிமிர்புன் சடையடிக ணின்ற வாறே.” என்பது முதலாக இவ்வாறு
பகுப்பினதிக் கூறுதல் காண்க. சிவனிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடு இந்த
ஸ்ரீருத்திரத்தை நியமமாக ஒதுவோர் முத்தி பெறுவர். இவ்வுருத்திரத்தை, தடாகத்
திலே இரவு பகல் கழுத்தளவினதாகிய ஜலத்திலே நின்றுகொண்டு, ஐம்புலன்களை
அடக்கி, சிவனை மறவாத சிந்தையோடும் ஒதினமையால், முத்திபெற்றவர் இவ்வுருத்
திரபசுபதிநாயனார். ஆதலால், இவ்வுருத்திரத்துக்கு உரியவர், தமது வாணனை வீணா
ளாகப் போக்காது, சிவனை மறவாத சிந்தையோடும், இதனை நியமமாக ஒதுக.

திருநாவிப்போவார்நாயனாப்புராணம்.

பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும் பழையவளம் பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனற் கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிக டிசுரைக்கரத்தான்
முகர்த்துர விருமருங்கு முளரிமலர்க் கையேற்கு
மகன்பணைநீர் நனனாட்டு மேற்காநாட் டாதனார்.

(க)

நீதறலர்பே ரொளிரெருங்கு மப்பதியி னிறைகளும்பின்
சாற்றலவன் குலைவயலிற தகட்டுவரா லெழப்பகட்டே
ராற்றலவன் கொழுக்கிழித்த சால்வழிபோ யசைந்தேறிச்
சேற்றலவன் கருவுயிர்க்க முருகுயிர்க்குஞ் செழுங்கமலம்.

(உ)

நனைமருவுஞ் சினைபொதுளி நறுவிரைசூழ செறிதளிர்ந்
தினகரமண் டலம்வருங்குச் செழுநதருவின் குலம்பெருகிக்
கனமருவி யசைநதலையக் களிவண்டு புடைசூழப்
புனன்மழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா பூஞ்சோலை.

(ங)

பாளைவிரி மணங்கமழும் பைங்காயவன் குலைத்தெங்கின்
முளதிர மிசைமுட்டித் தடங்கிடங்கி னெழப்பாயநத
வாளைபுதை யச்சொரிநத பழமிதப்ப வண்பலவி
னீளமுதிர் கனிகிழிதே னீத்தத்தி லெழுந்துகளும்.

(ச)

வயல்வளமுஞ் செயல்படுபைந் துடவையிடை வருவளமும்
வியலிடமெங் கணுநிறைய மிக்கபெருந் திருவினவாம்
புயலடையு மாடங்கள் பொலிவெயத மலிவுடைத்தா
யயலிடாவே தடிநெருங்கக் குடிநெருங்கி யுளதவ்லூர்.

(ஊ)

மற்றவ்லூர்ப் புறம்பணையின் வயன்மருங்கு பெருங்குலையிற்
சுற்றம்விநம் பியகிழ்மைத் தொழிலுழவர் கிளைதவன்நிப்
பற்றியபைந் கொடிச்சுரைமேற் படர்ந்தபழந் கூரையுடைப்
பூற்றூரம்பைச் சிற்றில்பல நிறைந்துளதோர் புலைப்பாடி.

(க)

கூருகிர்மெல் லடியுளகின் குறும்பார்ப்புக் குழுச்சமுதும்
வார்பயின்முன் நிலினின்ற வள்ளுகிர்நாயத் துள்ளுபறழ்
காரிரும்பின் சரிசெறிகைக் கருஞ்சிறார் கவர்ந்தோட
வாங்கிறுமென் குரைப்படக்கு மரைக்கசைத்த விருப்புமணி.

(6)

வன்கிறுதோன் மிசையுழத்தி மகவுறக்கு நிழன்மருதந்
தன்கிளைமென் பெடையொடுங்குந் தடங்குழிசிப் புதைநீழன்
மென்கிளைய வஞ்சிகளும் விசிப்பறைநூந் கினமாவும்
புன்றலைநாய்ப் புனிற்றுமுழைப் புடைத்தெங்கு முடைத்தெங்கும்.

(7)

செறிவலித்திண் கடைஞர்வினைச் செயல்புரிவை கறையாமக்
குறியளக்க வுளைக்குஞ்செங் குடியிவா ரணச்சேக்கை
வெறிமலர்த்தண் கிணக்காஞ்சி விரிநீழன் மருங்கெல்லா
நெறிசூழற்புன் புலைமகளிர் நெற்குறுபாட் டொலிபரக்கும்.

(8)

புள்ளந்தண் புனற்கலிக்கும் பொய்கையுடைப் புடையெங்குந்
தள்ளுந்தா ணடையசையத் தீளையவிழ்ப்புந் குவளைமது
விள்ளும்பைந் குழற்கதிர்நென் மிலைச்சியபுன் புலைச்சியர்கள்
கள்ளுண்டு களிநூங்கக் கறங்குபறை யுங்கலிக்கும்.

(9)

இப்படித்தா கியகடைஞ ரிருப்பின்வரைப் பினின்வாழ்வார்
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே விளைத்தவுணர் வொடும்வந்தா
ரப்பதிய லூர்ப்புலைமை யான்றதொழிந் றுயத்தா
ரொப்பிலவர் நந்தனு ரெனவொருவ ருளரானார்.

(10)

பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின் பிறைக்கண்ணிப் பெருந்தகைபாற்
சிறந்தபெருந் காதலினுற் செம்மைபுரி சிந்தையராய்
மற்றதுமய னினைவின்றி வருபிறப்பின் வழிவந்த
வறம்புரிகொள் கையராயே யடித்தொண்டி னெறிநின்றார்.

(11)

ஊரில்விடும் பறைத்துடைவை யுணவுரிமை யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினுந்
கூரியை முக்குடிமிப் படையண்ணல் கோயிரொதும்
பேரிகையே முதலாய முகத்தருவி பிறவினுக்கும்.

(12)

போர்வைத்தோல் விசிவாரென் றினையனவும் புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாமுக்கு நிலைவகையிற்
சேர்வுற்ற தந்திரியுந் தேவர்பிரா னர்ச்சனைகட்
கார்வத்தி னுடன்கோரோ சனையுமிவை யனித்துள்ளார்.

(13)

இவ்வகையாற் றந்தொழிலி னியன்மவெலா மெவ்விடத்துஞ்
செய்வனவுந் கோயில்களிற் திருவாயிற் புறநின்று
மெய்விருவு பேரன்பு மிருதியின லாடுதலு
மெவ்விடம்பிற் பாடுதலு மாய்நிகழ்வா ரந்நாளில்.

(14)

திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிகண் மிகநினைந்து
விருப்பினெடுந் தம்பணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
யருத்தியினு லொருப்பட்டந் காதலார் தனிநின்றும்
கூருத்தமுதங் காதலினுல் வந்தவ்வுர் பருங்கிணந்தார்.

(15)

சீரேறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி
னேரேகும் பிடவேண்டு மெனநினைந்தார்க் கதகேர்வார்
காரேறு மெயிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போரேற்றை விலங்கவருள் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார்.

(௧௭)

சிவலோக முடையவர்தந் திருவாயின் முன்னின்று
பவலோகந் கடப்பவர்தம் பணிவிட்டுப் பணிந்தெழுந்து
சுவலோடு வாரலையப் போவார்பின் பொருகுமு
ஸவலோடு மடுத்ததுகண் டாதரித்துக் குளந்தொட்டார்.

(௧௮)

வடங்கொண்ட பொன்னிதழி மணிமுடியார் திருவருளார்
மடங்கொண்ட குளத்தளவு சமைத்ததற்பின் றம்பெருமா
னிடங்கொண்ட கோயில்புறம் வலங்கொண்டு பணிந்தெழுந்து
நடங்கொண்டு விடைகொண்டு தம்பதியி னண்ணினார்.

(௧௯)

இத்தன்மை யீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத் தொண்டிசெய்து விரவுவார் மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந் திருத்திலலைத் திருமன்று சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங் காதலுணர் வொழியாது வந்துதிப்ப.

(௨௦)

அன்றிரவு கண்டியிலார் புலர்ந்ததற்பி னங்கெய்த
வொன்றியனை தருதன்மை யுறுகுலத்தோ டிசைவிலலை
யென்றிதுவு மெம்பெருமா னேவலெனப் போக்கொழிவார்
ஈன்றுமெழுங் காதன்மிக நாளைப்போ வேனென்பார்.

(௨௧)

நாளைப்போ வேனென்று நாள்கள்செலத் தரியாது
புளைப்பு வரம்பிறவிப் பிணிப்பொழியப் போவாராய்ப்
பாளைப்புந் கமுக்குத்த பழம்பதியி னின்றும்போய்
வாளைப்போத் தெழும்பழஞ் சூழ்திலலை மருங்கனைனார்.

(௨௨)

செல்கின்ற போழ்தந்தத் திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந் தீவளர்த்த பயில்வேள்வி யெழும்புகையு
மல்குபெருங் கிடையோது மடங்கணெருங் கினவுங்கண்
டல்குந்தங் குலநினைந்தே யுஞ்சியனைந் திலர்நின்றார்.

(௨௩)

சின்றவரந் கெய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார்முன்
சென்றிவையுந் கடந்துர்கு மெயிற்திருவா யிலைப்புக்கார்
தன்றைய மானிகைக டொறுங்குலவும் வேதிகைக
ளொன்றியமூ வாயிரமந் குளவென்பா ராகுதிகள்.

(௨௪)

இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்தலரி தென்றஞ்சி
பப்பதியின் மதிற்புறத்தி னாராத பெருங்காத
லொப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க வுள்ளருகிக் கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார்.

(௨௫)

இவ்வண்ண மிரவுபகல் வலஞ்செய்தந் கெய்தரிய
வவ்வண்ண நினைந்தழிந்த வடித்தொண்ட ரயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத் திருமிடற்றார் மன்றினடங் கும்பிடுவ
வவ்வண்ண மெனநினைந்தே யேசமவி னெடுந்தயில்வார்.

(௨௬)

இன்னறநு மிழிபிறவி யிதுதடையென் தேதயில்வா
ரந்நிலைமை யம்பலத்து ளாடுவா ரறிந்தருளி
மன்னுதிருத் தொண்டரவர் வருத்தமெலாந் தீர்ப்புதற்கு
முன்னுணைந்து கனவின்கண் முதுவலொடு மருள்செய்வார்.

(௨௭)

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீழும்கி
முப்புரிநான் மார்பருடன் முன்னணைவா யென்னமொழிந்
தப்பரிசே தில்லைவா ழந்தணர்க்கு மெரியமைக்க
மெயப்பொருளா ஓரருளி யம்பலத்தே மேவினார்.

(௨௮)

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரு
மம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடனீண்டி
யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேகித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்.

(௨௯)

ஐயரே யம்பலவ ரருளரலிப் பொழுதனைந்தோம்
வெய்யவழி லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நானுயந்தே னெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

(௩௦)

மறையவர்கள் மொழிந்ததற்பின் நென்றிசையின் மதிப்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னாகப் பிஞ்ஞகர்த
நிறையருளான் மறையவர்க ணெருப்பமைத்த குழியெய்தி
பிறையவர்தான் மனங்கொண்டே யெரிசூழ வலங்கொண்டார்.

(௩௧)

கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புக்கா
ரெய்தியவப் பொழுதின்கண் ணெரியின்க ணிம்மாயப்
பொய்தகையு முருவொழித்துப் பண்ணியுமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்வெண் ணூல்வின்க வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார்.

(௩௨)

செந்தீமே லெழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
வந்தணன்போற் றேன்றினு ரந்தரதுந் துபிநாதம்
வந்தெழுந்த திருவிசும்பில் வானவர்கள் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார்.

(௩௩)

திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களுந் பணிந்துமனங் களிப்பயின்று
ரருமறைசூழ் திருமன்றி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர்.

(௩௪)

தில்லைவா ழந்தணரு முடன்செல்லச் சென்றெயதிக்
கொல்லைமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
யொல்லைபோ யுள்புகுந்தா ருலகுய்ய நடமாடு
மெல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவர்களுந் கண்டிலரால்.

(௩௫)

அந்தணர்க ளிசையித்தா ரருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையுடிக டொழுதிருக்க
வந்தயிரை வானந்தப் பெருங்குத்த ரருள்புரிந்தார்.

(௩௬)

திருநாளைப்போவார் நாயனார்புராணம்.

மாசடம்பு விடத்தியின் மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்வினைப்
பாசமற முயன்றவாசெய் திருத்தொண்டின் பரிசுரைப்பாம்.

திருநாளைப்போவார்நாயனார்புராண முற்றிற்று.

❧ திருவிருத்தம் - ௧,௦௮௨.

சு ச ன ம்.

—:*.—

தத்தம் சாதிநெறி கடவாது சிவனை வழிபடுதல்.

யாவராயினும், தங்கள் தங்கள் சாதிக்கு விதித்த விதி கடவாது நின்று சிவனை வழிபடின், முத்தி பெறுவர். அவ்விதி கடந்தோர் பயன் பெறார். இத்திருநாளைப்போவார்நாயனார் தாம் முற்பிறப்பில் செய்த புண்ணியமிருதியினாலே சிவனிடத்து மெய்யன்பு உடையராகி, தாம் இழிவாகிய புலையர்களுத்திற் பிறந்தமையால் அதற்கு ஏற்பச் சிவனுக்குத் தொண்டு செயதலே முறைமையாம் என்று சிவாலயங்கள்தோறும் பேரிகை முதலிய ஒருமுகக் கருவிகளுக்கும் மிருதங்கம் முதலிய இருமுகக் கருவிகளுக்கும் தோலும், வாரும், வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பும், அருச்சுனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுத்தலும், ஆலயங்களின் திருவாயிற் புறத்தில் நின்றுகொண்டு ஆனந்த மிகுதியினாலே கூத்தாடிப் பாடுதலும், செயதனர். வாத்தியங்கள் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்பது “பொங்கு பேரி பொருமுர சம்மிரு—தங்க மோடு திமில்பட காதியுஞ்—சங்கு தாளர் தருமிகைக் காகனம்—விற்கு சீரோல வேணுவும் வீணையும்.” “சொன்ன வினனவை சோதிநிலா வணி—மன்ன உற்கு வழங்கிய மாதவு—ரன்ன வன்றனை யொத்தது தந்தரு—துன்னு கறப மவன்பதி தோயவரால்.” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவிலே கூறுமாற்றால் உணர்க. ஆனந்தத்தினால் ஆடல் பாடல்கள் புண்ணியம் என்பது “கிருத்த மெந்தைமுன யாவர் நிகழ்த்தினும்—விரித்த பானு வயுதம் விரி கதிர்—பொருத்து தேரிற் புலவ ரரம்பையர்—கருத்தி னூடகங் காண்பர் சிவபுரி.” “துதியுந் சிதமுன் சோதிமுன் பத்தியாற்—கெதியி னேதிடக் கேட்டவர் தாவர—மதியில் கீடங் கிருமி வரன்பதி—வதியு மோதினர்ச் கென்கொல் வருபபதே.” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவிலே கூறுமாற்றால் உணர்க. இவை எல்லாம் தம்மிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடு செய்தமையால் அன்றோ; சிவன் திருப்புன்கூரிலே இவர் விரும்பியபடிபே தமக்குமுன் உள்ள இடபதேவரை விலகச்செய்து, இவருக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

உ. சிதம்பர தரிசனம்.

சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிதம்பரமே மேலானது. அது தில்லையாழந் தணர்புராணத்துச் சூசனத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது. இரதஸ்தலத்திற் கணகசபையின் கண்ணே கருணாநிதியாகிய சபாநாயகர், செய்தருளும் ஆனந்த நிருத்தத்தை மெய்யன்போடு தரிசித்தவர் முத்தி பெறுவர். அது, “மெய்மைநற் சரிஸய பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா—வெம்மையொப் பவர்க்கு முத்தி யிறையிலி யாகவிட்ட—மும்மைநற் பதிக டம்பின் முனைத்தவர் முடிந்தோர் மூவாச்—செம்மலர்ச் கழல் கண்டோர்கள் சிவத்தினைச் சேர்வ ரன்றே. பிறந்தில மாருர் தன்னிற் பேசிய கர்ஃ மேவி—யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யின்பமும் பின்ப தாநா—முறைந்திடுந் தில்லை ஞான யோகமார் தான மாமாந்—செறிந்தடி காணச் சிவன் முத்தராய்த் திரிய லாமே. தேசமார் மன்ற கன்று சிவகதி தேடியுற்றார்—காசியி லில்லை கில்லை ககிகர்

மென்ற னைந்தாற்—பாசம தகல முத்தி பணித்திடு மென்ற ரென்ற—லீசன தருவி ரக்கத் தெல்லையார் சொல்லு வாரே. கன்மம் ரன்பா லான்பால் கவர்தருங் கால மேனும்—வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற்—சென்றுது மமைய மேனும் திருவடி தெனிய நோக்கி—நின்றவர் காண நின்றார் நீள்பவ நீங்கி னாரே. ஆரண வுருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றே—ரோருணர் வாவ ரென்று மொன் தல ரொன்ற ரல்லர்—காரண ராகா ரொத்த கருத்திலர் நிருத்த வின்பப்—பூரண ரவர்கள் வாரும் புவனமும் பொதுவா மன்றே.” என்னும் கோயிற்புராணத்து வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இரணியவன்மசக்கிரவர்த்திக்கு உபதேசித்த பொருளை யுடைய திருவிருத்தங்களானும், “பரையிடமா நின்றுமிகு பஞ்சாக் கரத்தா—லுரை யுணர்வுக் கெட்டா வொருவன் - வரைமகடான்—காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்—பேணுபவர்க் குண்டோ பிறப்பு.” என்னும் உண்மைவிளக்கத் திரு வெண்பாவானும், உணர்க.

பல சிவஸ்தலங்களுக்கும் போய வணங்கித் திருப்பணி செய்தலே தொழிலாகக் கொண்ட இந்நாயனாருக்குச் சிதம்பர தரிசனத்திலே வேட்கை மிக்குற்றது. இவ வேட்கையின் மிகுதி, அது விளைந்த அன்றிரவு இவருக்கு நித்திரை இன்மையானும்; மற்ற்நான் இவர் தாம் தில்லைக்குச் செல்லில் கோயிலினுள்ளே புருதல் தமது சாதி க்கு இயையாது எனபதை நினைந்து, போகாதொழிந்தாராயினும், அவ்வாசை குள ருது மேன்மேலும் வளர்தல் பற்றி நாளைப்போவேன் நாளைப்போவேன் என்று பல நாள்கழித்து, ஆசையை அடக்கல் கூடாமையால் பின் தில்லையின் எல்லையை அடைந தமையானும்; தெளியப்படும். இவ்வாறு மிக்க ஆசையுடன் சென்றும்; தில்லையினு ள்ளே வேதவிதிப்படி ஓமம் செயயப்படுதலைக் கண்டு, உட்புகாதொழிந்து, இரவு பகல் திருவெல்லையை வலஞ்செய்து வணங்கினமையால், வேதாகம விதிக்கு அஞ்சி, சாதிநெறி கடவாது நின்ற இவரது பெருந்தன்மை துணியப்படும். பின்னும் இவ ருக்குச் சிதம்பர தரிசனத்தில் ஆசை குன்றாது மேன்மேலும் வளர்ந்தமை பெருவி யப்பாமே! இவ்வாறே சிவனிடத்து இடையருது மேன்மேலும் பெருகும் மெய்யன பினல் வளர்ந்தோங்கிய ஆசையினுலன்றே; கருணாநிதியாகிய நடைசர் இவர் கருத்தை முற்றுவித்தருளத் திருவுளங்கொண்டு, தில்லைமூவாயிரரைக்கொண்டு திருமதிற் புறந திலே திருவாயிலுக்கு முன் அக்கினி வளர்ப்பித்து, இந்நாயனாரை அதிலே புருவி த்து, இவர் புலை உடம்பை ஒழித்துப் பிராமண முனிவடிவங்கொண்டு எழுந்து, கனக் சபையிற் புருந்து, தமது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொருட்டு, அருள் செய்தார். இதனால், சிவன் தம்மை வழிபடும் அடியார்கள் கருத்தை முடித்தருளுவா னன்பது, துணியப்படும். “வாயாண மனத்தாண மனத்து ணின்ற கருத்தாணக் கரு த்தறிந்து முடிப்பான் மன்னைத்—தூயாணத் தாவெள்ளே யேற்றான் மன்னைச் சடாத் திகடச் சடையாணத் தொடர்ந்து நின்றென்—ரூயாணத் தவமாய தன்மையாணத் தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ்—சேயாணத் தென்குடற் திருவாலவாயச் சிவ னடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார். ஆதலால், சிவபுண்ணியங்களை நாம் செயவது அருமை என்று விரும்பாதொழிதல் குற்றம் என பதும், இடைவிடாது விரும்பின், சிவனது திருவருளினால் அது முற்றும் என்பதும், இப்பிறப்பின் முற்றாதாயினும் மறுபிறப்பின் முற்றுதல் ஒருதலை என்பதும், தெளிச. ‘நொந்தபந் கயனை நோக்கி துடங்குட ளளவே யன்றே—வந்தமில்லால்ஞ் சேயந் தன் மதுவுமென் மயரக் கண்டு—மிந்தநீ யிறந்தாற் பேறிந் கென்னென வனந்த் தின்றென்—சிந்தையிந் கிதுவாச் செத்துந் திருநடந் காண்பே னென்றான்.” எனக் கோயிற்புராணக்கிற் கூறியவாற்றானும், உணர்க.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

ஏயு மாதுபல் ஸுயிர்களுக் கெல்லையில் கருணைத்
தாய னுடனி யாயின தலைவரைத் தழுவ
வாயு நான்மறை போற்றநின் தருந்தவம் புரியத்
தாய மாதவஞ் செய்தது தொண்டைநன் னாடு.

(5)

நன்மை நீடிய நடுநிலை யொழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேவிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப
வன்மை யோங்கெயில் வளம்பதி பயின்றது வரம்பின்
றொன்மை மேன்மையி னிகழ்பெருந் தொண்டைநன் னாடு.

(6)

நற்றி நம்புரி பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர் நவைவந்
துறற போதுதம் முயிரையும் வணிகனுக் கொருகாற்
சொறற மெய்மையுந் தூக்கியச் சொல்லியே காக்கப
பெறற மேன்மையி னிகழ்தது பெருந்தொண்டை நாடு.

(7)

ஆணை யாமென நீறுகண் டுச்சேர னென்னுஞ்
சேணு லாவுசீர்ச் சேரனார் திருமலை நாட்டி
வாணி லாவுபூண் வயவர்கண் மைத்துனக் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு.

(8)

கறைவி ளங்கிய கண்டர்பாற் காதல்செய் முறைமை
நிறைபு ரிந்திட நேரிழை யறம்புரிந் ததனாற்
யிறைபு ரிஞ்செயிற பதிபயில் பெருந்தொண்டை நாட்டி
முறைமை யாமென வுலகினினை மிகுமொழி யுடைத்தால்.

(9)

தாவில் செம்மணி யருவியா நிழிவன சாரல்
பூவில் வண்டினம் புதுநற வருந்துவ புறவம்
வாவி நீள்கயல் வரம்பிற வுகைப்பன மருத
நீவி நித்திலம் பரத்திய ருணக்குவ நெய்தல்.

குறிஞ்சி
முல்லை

(10)

குறவர் பன்மணி யரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி
கறவை யானிறை மாணுடன் பயில்வன கானம்
பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனஞ்
சுறவ முண்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல்.

(11)

கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல வரைப்பாற
றண்டு ணர்க்கொன்றை பொன்சொரி வனதள வயற்பால்
வண்டன் முத்தநீர் மண்டிகால் சொரிவன வயற்பாற்
கண்டன் முன்றுறைக் தரிசொரி வனகலங் கடற்பால்.

(12)

தேனி றைந்தசெந் திணையிடி தருமலைச் சேறார்
பாணி றைந்தபுற் பதத்தன முல்லைநீள் பாடி
தூநெ லன்னநெய் கன்னலின் கனியதன் றிறையூர்
மீனி றைந்தபே ருணவின வேலைவயப் பிடங்காள்.

(13)

குழல்செய் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் முால்வன குறிஞ்சி
முழவு கார்தொள முல்லைகண் முகைப்பன முல்லை
முழலை மென்கிளி மருதமர் சேக்கைய மருத
நிழல்செய் கைதையும் நெய்தலங் கழியன நெய்தல்.

(=

மல்கு மப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
யெல்லை யெங்கணு மிறவுள ரேனன்முன் விளைக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் பயில்வன படர்ச்சிறைத் தோனாக
சொல்லு மப்புனங் காப்பவுஞ் சரிசூழற் றோனாக.

(க

அங்கண் வான்மிசை யரம்பையர் கருங்குழற் சரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்மூழ்கிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி யென்னு
மங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினான் மல்கும்.

(கஉ

பேறு வேறுசூழிமையவ ரரம்பையர் பிறந்து
மாரில் வேடரு மாதரு மாகவே வணங்கு
மாறு சூழ்சடை யண்ணலார் திருவிடைச் சரமூங்கு
கூறு மேன்மையின் மிக்கதந் நாட்டுவண் குறிஞ்சி.

(கங்

அம்பொன் வார்குழற் கொடிச்சிய ருடனர மகளிர்
வம்பு லாமலர்ச் சுணைபழந் தாடுநீள் வரைப்பி
னும்பர் நாயகர் திருக்கழுக் குன்றமு முடைத்தார்
கொம்பர் வண்டுகூழ் குறிஞ்சிசெய் தவங்குறை யுளதோ.

(கச

கோல முல்லையுங் குறிஞ்சியு மடுத்தில் விடங்க
ணீல வாட்படை நீலிசோட்டங்களு ரிரந்து
கால வேனிலிற் கடும்பகற் பொழுதினைப் பற்றிப்
புரலை யுஞ்சொல லாவன வுளபரன் முரம்பு.

(கரு

சொல்லு மெல்லையின் புறத்தன துணர்ச்சரும் பலுக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் கானியா றிடையிடை பரந்து
கொல்லை மெல்லினர்க் குருந்தின்மேற் படர்ந்தபூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதன் முயலுகைத் தடங்குநீண் முல்லை.

(கக

பிளவு கொண்டதன் மதிருதற் பேதைய ரெயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் தூற்று
மளவு கண்டவர் குழனிற்ங் கணியும் களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்று.

(கச

மங்கை யாக்குவாள் விழியினை தோற்றமான் குலங்க
ளெங்கு மற்றவ ரிடைக்கிடை மலர்க்கொடி யெங்கு
மங்கண் முல்லையின் றெய்வமென் றருந்தமி முறைக்குஞ்
செங்கண் மாறெழுஞ் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை வாயில்.

(கசி

நீறு சேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேன்
மாரில் கங்கைதான் வாக்குமஞ் சனந்தர வண்ணதே
பூறு நீர்தரு மொளிமலர்க் கவிதைமா நகரை
வேறு தன்பெரு வைப்பென விளங்குமா முல்லை.

(கக

வாச மென்மலர் மல்கிய முல்லையும் மருதம்
வீச தென்முகை நதிபல மிக்குயர்ந் தோடிப்
பாச டைத்தடந் தாமரைப் பழனங்கண் மருங்கும்
ஞ்சல் வனகரைக் குளங்களு மேரியும் புகுவ.

(௨௦)

துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிகைப் போந்தே
பங்க ணித்திலஞ் சந்தன மகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தட நிறைப்பவந் திழிவது பாலி.

(௨௧)

யிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போன்
மள்ளர் வேனிலின் மணத்திடற் பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி.

(௨௨)

அனைய வாங்கிய நதிபரந் தகன்பணை மருங்கிற்
கணைநெ டும்புள னிறைந்துதிண் கரைப்பெருங் குளங்கள்
புனையி ருங்கடி மதருவாய் திறந்திடப் புறம்போய
வினைஞ ரார்ப்பொலி யெடுப்பநீர் வழங்குவ வியன்கால்.

(௨௩)

மாதில் வன்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள்
சேறு செயபவர் செந்நெலின் வெண்முனை சிதறி
ஈறு வார்ப்புவர் பறிப்பவர் நடுபவ ரான
வேறு பல்வினை யுடைப்பெருங் கம்பலை மிகுமால்.

(௨௪)

வரும்பு னற்பெருங் கால்களை மறித்திட வாளை
பெருங்கு லைப்பட விலங்குவ பிறங்குநீர்ப் பழன
நெருங்கு சேற்குல முயர்த்துவ நீள்கரைப் படுத்துச்
சுருங்கை நீர்வழக் கறுப்பன பருவராற் றெகுதி.

(௨௫)

களைத்த டம்பணை யொழந்தசெந் தாமரைத் தவிசி
விளைத்த சூல்வளை கண்படுப் பனவிடை யெங்கும்
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள் விசும்பிடை யூர்கோள
வளைத்த மாமதி போன்றுள் மருதநீள் ளவப்பு.

(௨௬)

ஒங்கு செந்நெலின் புடையன வுயர்கழைக் கரும்பு
ஞங்க ரும்பயன் மிடைவன பூகமப் பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
னங்கு தீங்கனிச் சூதநீள் வேலிய சோலை.

(௨௭)

நீடு தண்பணை யுடுத்தீண் மருங்கின நெல்லின்
கூடு துன்றிய விருக்கைய விருந்தெதிர் கொள்ளும்
நீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கு
மாட மோங்கிய மறுகின மல்லன்மூ தூர்கள்.

(௨௮)

தொல்லை நான்மறை முதற்பெருங் கலையொலி துவன்றி
பில்ல றம்புரிந் தாகுதி வேள்வியி லெழுந்த
மல்கு தண்புகை மழைதரு முகிற்றூலம் பரப்புஞ்
செல்வ மோங்கிய திருமறை யவர்கெடும் பதிகள்.

(௨௯)

திரு நீங்கிடத் திக்காலி யாமலு ணற்கு

நாதர் தாமருள் புரிந்தது நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும்.

(௩௦)

அருவி தந்தசெம் மணிகளும் புறவிலாய் மலரும்
பருவி யோடைக ணிறைந்திழி பாலியின் கரையின்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்தமாற் பேரூம்
பொருவில் கோயிலுஞ் சூழ்ந்ததப் பூம்பனை மருதம்.

(௩௧)

விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது விரிதிரை நதிக
ளருங்க ரைப்பயில் சிவாலய மனேகழு மனைந்து
பருங்கை யானையை புரித்தவ ரிருந்தவப் பாரூர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததன் றோமற்ற மருதம்.

(௩௨)

பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநர்
தாம ருங்கிளை யுடன்றட மென்மலர் மலைந்து
மாம ருங்குதண் ணீழலின் மருதயாழ் முரலுங்
காமர் தண்பனைப் புறத்தது கருங்கழி நெய்தல்.

(௩௩)

தூய வெண்ணிறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள்
சேய நீர்விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன செருந்தி
யாய பேரளத் தளவர்க ளளப்பன வுப்பு
சாயன் மெல்விடை யளத்திய ரளப்பன தரளம்.

(௩௪)

கொடுவி னைத்தொழி னுளையர்கள் கொடுப்பன கொழுமீன்
படும ணற்கரை துளைச்சியர் கொடுப்பன பவளந்
தொடுக டற்சங்கு துறையவர் குளிப்பன வவர்தம்
வடுவ கிர்க்கண்மங் கையர்குளிப் பனமணற் கேணி.

(௩௫)

சுழிப்பு னற்கட லோதமுன் சூழ்ந்துகொண் டணி
வழிக்க ரைப்பொதி பொன்னவிழ்ப் பனமலர்ப் புண்ணை
விழிக்கு நெய்தலின் விரைமலர்க் கட்சுரும் புண்ணக்
கழிக்க ரைப்பொதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை.

(௩௬)

காயல் வன்கரைப் புரைநெறி யடைப்பன கனிமுட்
சேய தண்ணறுஞ் செழுமுகை செறியுமுன் டகங்க
ளாய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன வன்னர்
தாய முன்றுறைச் சூழல்கூழ் ஞாழலின் றுது.

(௩௭)

வாம்பெ ருந்திரை வளாகமுன் சூழ்பயில் வரைப்பிற்
ரூம்ப ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கய நவிரக்
காம்பி னேர்வருந் தோளியர் கழிக்கயல் விளைசெய் “
தேம்பொ திந்தனின் மழலைமென் மொழியசெவ் வழியாழ்.

(௩௮)

மருட்கொ டுந்தொழின் மன்னவ னிறக்கிய வரியை
நெருக்கி முன்றி ருவொற்றியூர் நீங்கலென் நெழுது
மொருத்தர் தம்பெருந் கோயிலி னொருபுறஞ் சூழ்ந்த
திருப்ப ரப்பையு முடையதத் திரைக்கடல் வரைப்பு.

(௩௯)

மெய்த ரும்புகழ்த் திருமலி லாபுரி விரைநும்
மெய்த யங்குதன் பொழிந்திரு வான்மியூர் முதலாப
பைத ரும்பணி யணிந்தவர் பதியெனப் பலவா
னெய்த லெய்தமுன் செய்தவர் நிறைதவஞ் சிறிதோ.

(சா)

கோடு கொண்டெழுந் திரைக்கடற் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொயவரைச் சந்தனச் சினைமிசை வளரு
நீடு நெய்தலுங் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் பலவா
லாடு நீள்கொடி மாடமா மல்லையே யனைய.

(சக)

மலைவி முப்பன வெனவயற் சேல்வரைப பாறைத்
தலையு கைப்பவுந தனைச்செறி விடைநெடுந் கருமான்
கலைகு திப்பன கரும்பகட் டேர்நிகர்ப் பவுமா
யலையு னறபனை குறிஞ்சியோ டனைவன வனேகம்.

(சக)

புணர்ந்த வானிரைப் புறவுடைக் குறுமுயல் பொருப்பி
னனைந்த வான்மதி முயலினை யினமென வனைநது
மணங்கொள் கொல்லையில் வரகுபோர் மஞ்சென வரைக்கா
ரினைநது முல்லையுந் குறிஞ்சியுந் கலப்பன வெங்கும்.

(சக)

கவரு மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களித்துச்
சிவலுஞ் சேவலு மாறியுஞ் சிறுகழிச் சியர்க்
ளவரை யேன லுக் கெயிறறியர் பவளமுத் தளந்து
முவரி நெய்தலுங் கானமுங் கலந்துள வொழுக்கம்.

(சச)

ஆயன றும்புற வினிவிடைச் சியரணி நடையுந்
வியனெ டும்பனை யுழத்தியர் சாயலும் விரும்பி
யியலு மன்னமுந் தோகையு மெதிரெதிர் பயில
வயலு முல்லையு மியைவன பலவுள மருங்கு.

(சரு)

மீளு மோதமுன் கொழித்தவென் டரளமுந் கழுகின்
பானை யுக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பனைமென
ரோளு முத்தியர் மகளிர்மா ருடிமுன் ரொருக்கு
நீளு நெய்தலு மருதமுந் கலந்துள நிலங்கள்.

(சக)

ஆய நானிலத் தமைதியிற் றத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
திய வென்பன கணவினு நினைவிலாச் சிறதைத்
ஆய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்புசொல் வரைத்தோ.

(சச)

இவ்வ ளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை யென்று
மெயவ ளந்தரு சிறப்பினு லுலகெலாம் வியப்ப
வெவ்வு கங்குளு முள்ளதென் நியாவரு மேத்துந்
கைவி ளங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம்.

(சச)

ஆன தொன்னக ரம்பிகை தம்பெரு மானை
மான வர்ச்சனை யாலொரு காலைத் து வழிபட்
னை மில்லற மனேகமு முகையுய வைத்த
மேன்மை பூண்டவப் பெருமைவை யறிந்தவா விளம்பில்.

(சச)

வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந் தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியா ருள்செயத் தொழுது
தெள்ளு வாய்மையி னுகமத் திறனெலாந் தெரிய
வுள்ள வாறுகேட்டருளின னுலகையா னுடையான்.

(௫௦)

எண்ணி லாகம மியம்பிய விறைவர்தாம் விரும்பு
முண்மை யாவது பூசனை யெனவுரைத் தருள
வண்ண லார்தமை யர்ச்சனை புரியவா தரித்தான்
பெண்ணி னல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து.

(௫௧)

வேறு.

நங்கை யுண்ணிறை காதலை நோக்கி நாய கன்றிரு வுள்ளத்து மகிழ்ந்தே
யங்க னெய்திய முறுவலுந் தோன்ற வடுத்த தென்கொனின் பாலென வினவு
விங்கு நாதந் மொழிந்தவா கமத்தி னியல்பி னுலுனை யர்ச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் னுசையென் றிறைஞ்சிப் போகமார்த்தபூண்முலையினுள்போற்ற.

தேவ தேவனு மதுதிற வுள்ளஞ் செய்து தென்றிசை மிக்கசெய் தவத்தால்
யாவ ருந்தனை யடைவது மண்மே லென்று முள்ளது காஞ்சிமற் றதனுண்
மாவ மர்ந்தநம் மிருக்கையி லணைந்து மன்னு பூசனை மகிழ்ந்துசெய் வாயென்
றேவ வெம்பெரு மாட்டியும் பிரியா விசைவுகொண் டெழுந் தருளுதற் கிசைந்தான்.)

ஏத மில்பல யோனியெண் பத்து நான்கு தூறு யிரந்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரந் தருளுமக் கருணைப் பிரான்மொ ழிந்தவா கமவழி பேணிப்
போது நீர்மையிற் றொழுதனள் போதப் பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில் வந்தெய்தி
மாத வம்புரிந் தருளுதற் கமைந்த வளத்தொ டிம்பரி சனங்களை விடுத்தான். (௫௪)

துன்னு பல்லுயிர் வானவர் முதலாச் சூழ்ந்துடன் செலக் காஞ்சியி லணையத்
தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகந்*தம்பிராட்டிதா டலையிசை வைத்தே
யன்னை யாபுல கனைத்தையு மீன்று யடிய னேனுறை பிலமத னிடையே
மன்னு கோடில்கொண் டருளுவா யென்ன மலைய டந்தைமற் றதற்கருள் புரிந்து. (௫)

அங்கு மண்ணுல கத்துயிர் தழைப்ப வளவி லின்பத்தி னருட்கரு விருத்தித்
திங்க டங்கிய புரிசடை யார்க்குத் திருந்து பூசனை விரும்பினள் செய்ய
வெங்கு நாடவுந் திருவினை யாட்டா லேக மாமுத லெதிர்ப்படா தொழியப்
பொங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதற்கே புரிவு செய்தனள் பொன்மலை வல்லி. (௫௬)

நெஞ்ச மீசனைக் காண்பதே விரும்பி நிரந்த ரந்திரு வாக்கினி னிகழ்வ
தஞ்செ முத்துமே யாகவா னுடைய வம்மை செம்மலர்க் கைருவித் தருளித்
தஞ்ச மாகிய வருந்தவம் புரியத் தரிப்ப ரேயவ டனிப்பெருந் கணவர்
வஞ்ச நீக்கிய மாவின்மு லத்தில் வந்து தோன்றினார் மலையகன் காண. (௫௭)

கண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாக் கம்ப மேவிய தம்பெரு மானை
வண்டு லாங்குமற் கற்றைமுன் ருமு வணங்கி வந்தெழு மாசைமுன் பொங்கக்
கொண்ட காதலின் விருப்பன வின்றிக் குறித்த பூசனைக் கொள்கைமேற் கொண்டு
தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை தூய வர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவான். (௫௮)

உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தா முரைத்த வாகமத் துண்மையே தலைநின்
றெம்பி ராட்டியர்ச் சனைபுரி வதனுக் கியல்பில் வாழ்திருச் சேடிய ரான
கெரம்ப னூர்கள்பூம் பிடகைகொண் டணையக் குலவு மென்றளி ரடியினை யொதுங்கி
யம்பி ஞாலன மார்திரு வுனத்தி லான னுநதும் புதுமலர் கொய்தான். (௫௯)

கொய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியிற் குலவு மஞ்சள் நல்லுமெயப் பூசு
நெய்த ருங்கொழும் தீபதுபங்க ணிறைந்த சிந்தையி னீடிய வன்பின்
மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம் வேண்டும் போதினி லுதவமெய்ப் பூசு
யெய்த வாசக விதியெலாஞ் செய்தா றுயிர்கள் யாவையு மீன்றவெம் பிரட்டி. (௯)

கரந்த ரும்பய நிதுவென வுணர்ந்து கம்ப மேவிய வும்பர்நா யகர்பா
னிரந்த காதல்செ யுள்ளத்த ளாகி நீடு நன்மைக னியாவையும் பெருக
வரந்த ரும்பொரு ளாமலை வல்லி மாறி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பார்
சிரம்ப ணிந்தெழு பூசுநா டோறுத் திருவு ளங்கொளப் பெருகிய தன்றே. (௯௧)

நாத ரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து நங்கை யர்ச்சனை செய்யும் பொழுதிற்
காதன் மிக்கதோர் திருவினை யாட்டிற் கனங்கு ஐழக்கருள் புரிந்திட வேண்டி
யோத மூர்கட லேழுமொன் றுகி யோங்கி வானமு முட்டப் பரந்து
மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை வெள்ள மாந்திரு வுள்ளமுஞ் செய்தார். (௯௨)

அண்ண லாரருள வெள்ளத்தை நோக்கி யங்கயற் கண்ணிதம் பெருமான் மேல்
விண்ணெ லாங்கொள வரும்பெரு வெள்ள மீதுவந் துறுமென வெருக் கொண்டே
யுண்ணி லாவிய பதைப் புறுகாத லுடன் திருக் கையார் நடுக்க நில்லாமை
தண்ணி லாமலர் வேணியி னாரைத் தழுவிக்கொண்டன டன்னையே யொப்பார். (93)

மலைக் குலக்கொடி பரிவுறு பயத்தான் மாவின் மேவிய தேவநா யகரை
முலைக் குவட்டொடு வளைக்கையா நெருக்கி முறுகு காதலா லிறுகிடத் தழுவுச்
சிலைத் தனித்திரு றுதற்றிரு முலைக்குஞ் செந்தளிர்க் கரங்க ளுக்குமெத் தெனவே
கொலைக் களிற்றரி புனைந்ததம் மேனிகுழைந்து காட்டினார் விழைந்தகொள்கையினார்.

கம்பர் காதலி தழுவமெம் குழைபக் கண்டு நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
வும்ப ரேழுதல் யோனிக ளெல்லா முயிரும் யாக்கையு முருகியொன் றுகி
யெம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ராண ரென்று மேகமீட ரென்றெடுத் தேத்த
வம்பு லாமலர் நிறையவிண் பொழியக் கம்பை யாறுஞ் வணங்கிய தன்றே. (௯௫)

பூதி யாகிய புனிதநீ ருடிப் பொங்கு கங்கைதோய முடிச்சடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டுகை தாழக் கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தா
லாதி தேவனு ராயுமா தவஞ்செ யவ்வ ரங்கொலோ வகிலமீன் றளித்த
மாது மெடப்பயன் கொடுப்ப வேகொண்டு வளைத் தழும்புடன் முலைச்சுவடணிந்தார்.

கோதி லாவமு தனையவன் முலைக்குக் குழைந்த தம்மண வாளநற் கோல
மாது வாழவே காட்டிமு னின்று வரங்கள் வேண்டிவ கொள்கவென் றருள
வேத காரண ராயவே கம்பர் விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்கி
மேத நீங்கிய பூசனை முடிந்த தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி. (௯௭)

அண்டர் நாயக ரெதிரின்று கூறு மளவி னுலஞ்சி யஞ்சலி கூப்பிக்
கொண்ட விறையென் பூசனை யின்னுங் குறைநி ரம்பிடக் கொள்கவென் றருள
வண்டு வார்சூழன் மலைமகள் கமல வதன நோக்கியும் மலர்க்கணைத் தியின்மேன்
முண்ட நீற்றின் பூசனை யென்று முடிவ தில்லைநம் பாலென மொழிய. (௯௮)

மாறிலாத விப்பூசனை யென்று மன்ன வெம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண் டருளி
மீறினாத விப்ப தியினு ளெல்லா வறமும் யான்செய வருஞ்செய வேண்டும்
வேறுசெய வினை திருவடிப் பிழைத்த லொழிய விற்குளார் வேண்டின செயினும்
பேறுமாதவப் பயன் கொடுத்தருளப்பெறவுமேவேண்டிமென் றனள்பிறப்பொழிப்பாள்.

கனவு திருக்குறியுத்தொண்டதாயனாபுராணம்.

விடையின் மேலவர் மலைமகள் வேண்டி விரும்பு பூசனை மேலிஷிற் திருந்தோ
விடைய ருலறம் வளர்க்கும் வீத்தாக விகபரத் திரு நாழிநெல் வளித்துக்
கடைய ராகிய முயர்ந்தவ ராயுக் காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய் தீவினையுந்
தடைபடாது மெயர்நெறி யடைவ தற்கார் தவங்க ளாகவு முவந்தருள் செய்தார். (1)

எண்ணும் பெருவரத் கண்முன் பெற்றந் கெம்பி ராட்டி தம்பிரான் மகிழ்ந்தருள
மண்ணின் மேல்வழி பாடுசெய தருளி மனையறம் பெருக்குந் கருணையினு
எண்ணு மன்னுயிர் யாவையும் பல்நாடு காதலி னீடிய வாழ்க்கைப்
புண்ணியத் திருக் காமக்கோட் டத்துப் பொலிய முப்பதோ டுரண்டறம் புரக்கும். (2)

அலகி னீடவத் தறப்பெருஞ் செல்வி யண்டமார் திருமனைக் கிடுந்தீப
முலகில் வந்துறு பயனறி விகக வோங்கு நாண்மலர் மூன்றுட னென்று
நிலவ வாண்டினுக் கொருமுறை செய்யு நீடு தொன்மையா னிறைந்த பேருலக்
மலர் பெருந்திருக் காமக் கோட்டத்து வைத்த நல்லற மன்னவோ மன்னும். (௩)

தீங்கு தீர்க்குநர் தீர்த்தங்கள் போற்றுஞ் சிறப்பி னாடருக் காமக்கோட் டத்தின்
பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் ளோரும் பரவு தீர்த்தமாம் பைப்புனற் கேணி
வாங்கு தெண்டிறை வேலைமே கலைஞழ் வையகர் தனக் கெய்திய படியா
யோங்கு தன்வடி வாயநிகழ்ந் தென்று முள்ள தொன்றுல காணியென்றுளதால். (4)

அந்த மின்றிநல் லறம்புரிந் தனிக்கு மம்மை தன்றிருக் காமக்கோட் டத்தில்
வந்து சந்திர சூரியர் யீது வழிக்கொ ளாததன் மருங்குபோ தலறந்
சந்த மாதிர மயங்கியெம் மருங்குஞ் சாயை மாறிய தன்றிசை மயக்க
மிந்த மாரிசுத் தவரெலாங் காண வென்று முள்ளதொன் தின்மறுங் குளதால். (௫)

கன்னி நன்னெயிற் காப்புடை வரைப்பிற் காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு
சென்னி விற்பிறை யணிந்தவர் விரும்புந் திருப்பெரும் பெயரிருக் கையிற் நிகழ்ந்த
மன்னு வெங்கதிர் மீதெழும் போது மறித்து மேல்கடற் றலைவிழும் போதுந்
கன்னி முற்பிரி யாதவண் காஞ்சித் தான மேவிய மேன்மையு முடைத்தால். (6)

மறைக ளாற்றுதித் தருந்தவம் புரிந்து மாறி லாகிய மந்தலை நின்ற
முறைமை யால்வரும் பூசனை செய்ய முனிவர் வானவர் முதலுயி ரெல்லா
நிறையு மன்பினு லர்ச்சனை செய்ய நீடு காமங்க ளவரவர்க் கருளி
யிறைவர் தாமகிழ்ந் தருளிய தனிக ளெண்ணி றந்தவத் திருநக ரெல்லை. (௭)

மன்னு கின்றவத் திருநகர் வரைப்பின் மண்ணின் மிக்கதோர் நன்மையி னுலே
தன்னும் யானையைத் துறநில் வாழ்முயன்முன் றுரக்கவெய்தியதொலைவினாக்கத்தாற
மன்னி லத்துநின் றகற்றுதல் செய்யுந் தான மன்றியுந் தனுபெழுந் தரணி
பெய்நி லத்தினுங் காண்பரு மிறவாந் தானமென் றிவை யியல்பினி லுடைத்தால். (8)

ஈண்டு தீவினை யாவையு நீக்கி யின்பமே தரும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னூர்தமக் கிட்ட சித்தியதாய் விளங்கு தீர்த்தநன் மங்கல தீர்த்த
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்த முன்றுலகி னிகழ்ந்த சாருவ தீர்த்தமு முதலா
வாண்டு நீடிய தீர்த்த மெண்ணிலடி மமரர் நாட்டவ ராடுத லொழியார். (9)

தான தொன்றினின் மூன்றுபூ மலருந் தமனி யச்செழுந் தாமரைத் தடமு.
நீள வர்புனல் குடதிறை யோடி நீர்க் கக்குமா நதியுட னீடு
நீள லாந்துசெந் குவளைபைங் கமல நண்ப கற்றறம் பாடல மன்றிக்
கரீர் மேகமொப் பாருறை வரைப்பிற் கண்ப டாதகா யாப்புரி யுளதால். (10)

சாயை முன்பினிக் குந்தின் ஞென்று தஞ்ச முன்னினஞ் சரித்த மொன்று
மாயை யின்றிவந் துள்ளடைந் தார்கள் வான ரத்திரு வாய்பில மொன்று
மேய வவ்வுரு நீங்கிடக் குளிக்கும் விளங்கு பொய்கையு மொன்று விண்ணவரோ
டாய வின்ப முய்க்கும்பில மொன்றோ டினாய வாகிய வத்சயம் பலவால். (அக)

அஞ்ச வான்கரத் தாழிழி மதத்தோ ராண நிற்கவு மரையிருட் டுரியு
மஞ்ச நீள்வது போலுமா மேனி மலர்ப்ப தங்களில் வன்சிலம் பொலிப்ப
நஞ்சு பில்கெயிற் றரவவெற் றரையி னாமமுன் றிலிப் படைபுடைப் பிள்ளை
யெஞ்ச லின்றிமுன் றிரியவுங் குன்ற மெறிந்த வேலவன் காக்கவு மிசையும். (அக)

சத்தி தற்பர சித்தயோ கிகளுக்கு ராத கத்தனித் தலைவரு முதலா
நித்த மெய்திய வாயுண்மெய்த் தவர்க ணீடு வாழ்ந்திருப் பாழியு மநேகஞ்
சித்தர் விஞ்சைய ரியக்கர்கர் தருவர் திகழ்ந்து மன்னுவார் செண்டுகை யேந்தி
வித்த கக்கரி மேல்கொளுங் காரி மேவு செண்டின வெளியுமொன் றுளதால். (அஉ)

வந்த டைந்தவர் தம்முரு மாய மற்றுளா ரைத்தாங் காண்பிட முளது
சுந்தை போகத்து முனிவரீயோ கினிகள் சேரும் யோகபீ டமுமுள தென்று
மந்த மில்லறம் புரப்பவள் கோயி லான போகபீ டமுமுள தாகு
மெந்தை யார்மகிழ் காஞ்சிரீ டெல்லை யெல்லை யில்லன வுள்ளவா ரறிவார். (அஉ)

துண்டு சோதியொன் றெழுந்திரு ரெக்குஞ் சுரர்கள் வந்துரு முருந்திர சோலை
வேண்டி னூர்கடம் பிறப்பின யொழிக்கு மெயந் நெறிக்கணின் னூர்கடாம் விரும்பித்
திண்டில் யாவையுஞ் செம்பொ னுக்குவதோர் சிலையு முண்டுகை செய்வதற் கரிதா
லாண்ட நாயகி சமயங்க ளாறு மகில யோனியு மளிக்கு மந்நகரம். (அச)

என்று முள்ளவிந் நகர்கலி யுகத்தி லிலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்றி றற்புலி யிமையமால் வரைமேல் வைக்க வேருவோன் றனக்கிதன் வளமை
சென்று வேடன்முன் கண்டுகை செய்யத் திருந்து காணான் குட்பட வருத்தத்
குன்று போலுமா மதில்புடை போக்கித் குடியி ருத்தின கொள்கையின் விளங்கும். (அ)

வேறு.

தன்காஞ்சி மென்சின்னப்பூங் கொம்ப ராடல் சார்ந்தசைய வதன்மருங்கு சுரு
ம்பு தாழ்ந்து, பன்காஞ்சி யிசைபாடும் பழன வேலிப் பனைமருதம் புடைபுடைத்தா
யப் பாரி னீடுந், தன்காஞ்சி நகர்நொச்சி யிஞ்சி சூழ்ந்த செழுங்கிடங்கு திருமறை
களாலிக்குந் தெய்வ, வன்காஞ்சி யல்குன்மலை வல்லி காக்க வளர்கருணைக் கடனு
கஞ் சூழ்ந்தான் மானும். (அச)

கொந்தலர்ப்பூங் குழவிமையக் கொம்பு கம்பர் கொள்ளும்பு சனைகுறித்த தானங்
காக்க, மந்திரமா மதிலகழி யவர்தார் தந்த வாயமையா கமவிதியின் வருப்புப்
போலு, மந்தமில்கீர்க் காஞ்சியைவர் தடைந்தார்க் கன்றி யடைகளைங் மறுப்பரி
தென் றறிந்து சூழ, வந்தனைந்து தன்கறுப்பு முவர்ப்பு நீக்கு மாகடலும் போலுமல
ர்க் கிடங்கு மாதோ. (அள)

ஆங்குவன ரெயிலினுடன் விளங்கும் வாயி லப்பதியில் வாழ்பெரியோ ருள்ளம்
போல, வேங்குநிலத் தன்மையவா யகில முயய வுமைபாக ருஞ்செய்த கொழுஞ்
மல்லாற், நீங்குநெறி யடையாத தடைபு மாசிச் செந்நெறிக்க னிகழ்வாய்மை ிரு
ந்து மார்க்கர், தாங்குலவ நிலவிவன ரொளியா லென்றுந் தடநெடுவா ளன்பு
தகைய வாகும். (அஉ)

க௭அ திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

மாறுபெற லருங் கனக மாடநீடு மணிம்துரு நெடுந்தெருவும் வளத்தில் வந்த
வாறுபயி லாவண வீதிகளு மற்று மமைந்தநக ரணிவரைக ணடுவு போக்கிங்
கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மல்கக் கொண்ட வனைகங் கண்ட மாகியன்ன
வேறெரு மண்ணுலகு தனிலுளதா லென்ன விளங்கியுமா லோகநிலை மேவிற் தன்றே.

பாகமருங் கிருபுடையு முயர்ந்து நீண்ட படரொளி மாளிகை நிரைகள் பயின்
மென் கூந்தற், ரோகையர்தங் குழாமலையத் தூக்கு முத்தின் சுடர்க்கோவைக் குளிர்
நீர்மை துதைந்த வீதி, மாகமிடை யொளிதழைப்ப மனனி நீடு மருங்குதா ரகையலைய
வரம்பில் வண்ண, மேகமிடை கிழித்தொழுகுந் தெய்வக் கங்கை மேனதிகள் பலமண்
மேல் விளங்கி யொக்கும். (க௭)

கிளரொளிச் செங்கனக மயந்தானுப் பாடுகீழ் நிலையோர் நீலச் சோபானம் பூணக்
கொள வமைத்து மீதொருபாற் தன்னசாலை குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கை யாலே
யளவில் சுடர்ப் பிழம்பானார் தம்மைத் தேடி யகழ்ந்தேன மாணு மன்னமாகி
வளர்விசும் பிலெழுந் தானும் போலநீடு மாளிகையு முளமற்று மறுகு தோறும். (௮)

மின்பொலிபன் மணிமிடைந்த தவள மாட மிசைப்பயில்சந் திரகார்தம் விசும்
பின் மீது, பொன்புரையுஞ் செக்கர்நிறப் பொழுது தோன்றும் புனிற்றுமதி கண்டுரு
கிப் பொழிந்த நீரால், வன்புலியி னுரியாடைத் திருவே கம்பர் வளர்ச்சடையு மிளம்பி
றையுங் கண்டு கும்பிட், டன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர்வாரு மடியவரு மனைய
வுள வலகி லாத. (க௭)

முகிலுரிஞ்சுங் கொடிதொடுத்த முடிய வாரு முழுப்பளிங்கின் மாளிகைகள்
முற்றுஞ் சுற்று, நிகரில்சரா சரங்களெல்லா நிழலி னாலே நிறைதலினு னிறைதவஞ்செ
யிமையப் பாவை, நகிலுமுத சுவடும்வளைத் தழும்பும் பூண்ட நாயகனார் நான்முகந்
குப் படைக்க நல்கு, மகிலையோ னிகளெல்லா மமைத்து வைத்த வரும்பெரும்பன்
டாரநிலை யனைய வாரும். (க௭)

பொற்களபு மாளிகைமேன் முன்றினின்று பூங்கழங்கு மணிப் பந்தும் போற்றி யாடும்
விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி விழுவனவுங் கெழுவுதுணை மேவு மாத
ரற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்துகின்று மணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கு மவையு மாகி
நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சியெல்லை நவமணிமா ரியும் பொழியு நாளு நாளும். (௮)

பூமகளுக் குறையுளெனத் தகைய வான பொன்மாடத் தரமியங்கள் பொலிய
நின்று, மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்த ரங்கண் வந்தேது முன்னுநீர் வண்ட லாடத்,
தூமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி வீசுஞ் சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை
தோய்ந்த, காமர்மணி நாகிதையின் மருங்கு தங்குங் கருமுகில்கள் செம்முகில்க
ளாகிக் காட்டும். (க௭)

இமமலிய வெடுத்தநெடு வரைகள் போல விலங்குசுதைத் தவளமா ளிகைநீள்
கோட்டிச், சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணுந் தெரிவரிய தூயமையினு
லவற்றுட் சேர்ந்து, தமர்களுட னிழிந்தேது மைந்தர் மாதர் தங்கனையும் விசும்பிடை
நின் நிழியா நிற்கு, மமரரையு மரமகளிர் தமையும் வெவ்வே றறிவரிதார் தகைமை
யன வநேக மங்கண். (க௭)

அரவநெடுந் தேர்வீதி யருகு மாடத் தணிமணிக்கோ புரத்தயலே வியல்வாய
நீண்ட, விரவுமர கதச்சோதி வேதித் திண்ணை விளிம்பினுளி துளம்ப முறைப்படியி
தேறும், குரலெருங் குழன்மடவா ரடியி லூட்டிங் குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சுவட்
நிக் கோலம், பரவைநெடுந் தரங்கழிசை விளங்கித் தோன்றும் பவளநறுந் தளிரைய
பலவும் பாங்கர். (க௭)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்பாட்டை. களக

வெம்புகிளக் களிற்றநிர்வு மாவி னூர்ப்பும் வியனெடுத்தேர்ச் கால்குப்பும்
விழாவ ருத, வம்பொன்மணி வீதினி லரங்கி லாடு மரிவையர் து புரவொய்யோ
டமையு மிம்ப, ரும்பரினித் திரன்களிற்றின் முழக்குந் தெய்வ வுயிரிர்வி மாக்கெறிப்
மயனார் தித்தேர், பம்பிசையும் விமானத்து ளாடுந் தெய்வப் பாவையர் து புரவ
வத் துடனே பல்சும். (க௮)

அருமறையர் தணர்மன்னு மிருக்கை யான வாருதியின் புலையடுத்த வம்பொன்
மாடப், பெருமறுகு தொழும்வேள்விச் சாலை யெங்கும் பெறுமவிப்பா கங்கொடுத்
கும் பெற்றி மேலோர், வருமுறைமை யழைத்துவிடு மந்திரமெம் மருங்கும் வான்
வர்நா யகர்திருவே கம்பர் முன்றிற், திருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கு மெல்லாந்
தேவரையு மணித்தாகக் கொண்டு செல்லும். (க௯)

அசசர்குலப் பெருந்தெருவுந் தெற்றி முற்றத் தாயுதங்கள் பயிலும்விய லிடமு
மங்கண், புரசைமதக் கரிகளொடு புரவி யேறும் பொறுபுடைய வீதிகளும் பொலியு
வெங்கும், விரைசெயநறுந் தொடையலங்கற குமரர் செய்யும் வியப்புறுசெய் தொழி
ல்கண்டு விஞ்சை விண்ணோர், நிரைசெறியும் விமானவூர் திகளின்மேலு நிலமிசையும்
பலமுறையு நிரந்து நீங்கார். (க௯)

வெயிலுமிழும் பன்மணிப்பூண் வணிக மாக்கள் விரவுநிதி வளம்பெருக்கும்
வெறுக்கை மிக்க, வயினிலவு மணிக்கடைமா நகர்க ளெல்லாம் வனப்புடைய பொரு
ட்குலங்கண் மலித லாலே, கயிலைமலை யார்கச்சி யாலையங்கள பலவுந் கம்பமுமே
வியதன்மை கண்டு போற்றப், பயிலுமுருப் பலகொண்டு நிதிக்கோன் றங்கப் பயில
ளகா புரிவகுத்த பரிசு காட்டும். (க௯)

விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண் விழுக்குமுமைப் பெருஞ்செல்வர்
விளங்கும் வேணி, மழவிளவெண் டிங்கள்புனை கம்பர் செம்பொன் மலைவல்லித் களி
த்தவள ருணவின் மூலந், தொழவுலகு பெறுமவடா னருளப் பெற்றுத் தொன்னில
த்து மன்னுபயிர் வேத வாயமை, யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யயிர்க ளெல்லா மோங்
கவருந் தருமவினைக் குளரா லென்றும். (க௯)

ஒங்கியநாற் குலத்தொவ்வாப் புணர்விற் றம்மி லுயர்ந்தனவு மிழிந்தனவு மாண
சாதி, தாங்குமுமிப் பிறந்தகுலபேத மெல்லார் தந்தைகமைக் கேற்றதனி யிடங்கண்
மேவி, யாங்குநிறை கிளைபயின்று மரபி னூற்ற வடுத்தவினைத் தொழின்முறைமை
வழாமை நீடு, பாங்குவள ரிருக்கைநிலை பலவு மெல்லாம் பண்புநீ டிய வுரிமைப்
பால வன்றே. (க௯)

வேறு.

ஆதி மூதெ யிலந்நகர் மன்னிய, சோதி நீண்மணித் துபமுந் தீபமுங்
கோதில் பல்லிய முங்கொடி யும்பயில், வீதி நானு மொழியா விழாவணி. (க௯)

வாயி லெங்கணுந் தோரண மாமதின், ஞாயி லெங்கணுந் சூழ்முடி னுண்மதி
தோயி லெங்கணு மங்கலந் தொண்டர்சூழ், கோயிலெங்கணு மும்பர் குலக்குழாம். (௯)

வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன, மாத ரோதி மலரே பணியன
காதல் வீதிவி லக்கே கவலையு, ருத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன. (க௯)

சாய லார்க ணுசுப்பே தளர்வன, வாய மாடக் கொடியே யசைவன
சேய வோடைக் களிதே திகைப்பன, பாய சோலைத் தருவே பயத்தன. (க௯)

அண்ண லன்பரன் பேமுன ரார்த்தன, தண்ண துஞ்செழுந் தாதே துகள்வன
வுண்ண நீண்மணி மாணியே தாழ்வன, வெண்ணில் குங்குமச் சேறேயி ழுக்கின.

வென்றி வாள்வர் தாம்வினை யாடலு; மென்று முள்ளவர் வாழு மியற்கையு
நன்று முள்ளத்து நண்ணினர் வேட்கைக, ளொன்று மங்கொழி யாவகை யுய்ப்பது.()

புரங்க டந்தவர் காஞ்சி புரம்புகழ், பரம்பு நீன்புவ னம்பதி னுன்கினும்
வரம்பில் போக வனப்பின் வளமெலா, நிரம்பு கொள்கல மென்ன நிறைந்ததால். ()
வேறு.

அவ்வகைய திருநகர மதன்கனொரு மருங்குறையா
நில்லுகிற பிறப்பின லேகாலிக் குலத்துள்ளார்
செவ்வியவன் புடைமனத்தார் சிலத்தி னெறிநின்றார்
மைவிரவு கண்டரடி வழித்தொண்ட ருளரானார். (ககக)

மண்ணின்மிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று
மண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக வணைவிப்பார்
புண்ணியமெயத் தொண்டர் திருக் குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத்
திண்மையினர் திருக்குறிப்புத் தொண்டரெனும் சிறப்பினார். (ககஉ)

தேரோலிக்க மாவொலிக்கத் திசையொலிக்கும் புகழ்க்காஞ்சி
பூரொலிக்கும் பெருவண்ண ரெனவொண்ண வுண்மையினர்
நீரோலிக்க வராவிரைக்க நிலாழுகிழக்குந் திருமுடியார்
பேரோலிக்க வருகுமவர் கொலிப்பாபெரு விறப்பினெடும். (ககங)

தேசுடைய மலர்க்கமலச் சேவடியா ரடியார்தந்
துசுடைய துகண்மாசு கழிப்பார்போற் றெல்லாவினை
யாசுடைய மலமூன்று மணையவரும் பெரும்பிறவி
மாகுதனை விடக்கழித்து வருநாளி லங்கொருநாளன். (ககச)

பொன்னிமையப் பொருப்பரையன் பயந்தருளும் பூங்கொடித்
னன்னிலைமை யன்றளக்க வெழுந்தருளு நம்பெருமான்
தன்னுடைய வடியவர்தந் தனித்தொண்டர் தம்முடைய
வந்திலைமை கண்டன்பர்க் கருள்புரிவான் வந்தனைவார். (ககந்)

தேமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பா
லாதுலராய் மெலிந்துமிக வருக்கடைந்த கந்தையுடன்
மாதவவே டந்தாங்கி மாலையா மலரடிகள்
கோதடையா மனத்தவர்புண் குறுநடைகள் கொள்குறுகி. (ககக)

திருமேனி வெண்ணீறு திகழ்ந்தொளிரும் கோலத்துக்
கருமேக மெனவழுக்குக் கந்தையுட னெழுந்தருளி
வருமேனி யருந்தவரைக் கண்டிமன மகிழ்ந்தெதிர்கொண்
டுருமேவு மயிர்ப்புளக முளவாகப் பணிந்தெழுந்தார். (ககங்)

எய்துமவர் குறிப்பறிந்தே யின்மொழிகள் பலமொழிந்து
செய்தவத்தீர் திருமேனி யினைத்திருந்த தென்னென்று
ககதொழுது கந்தையினைத் தந்தருளும் கழுவவென
கமதிகழ்கண் டங்கரந்த மாதவத்தோ ரருள்செய்வார். (ககஅ)

இக்கந்தை யழுக்கேறி யெடுக்கவொனா தெனினும்யான்
மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன் மேல்கடற்பா
நக்குன்றம் வெங்கதிரோ னனைவதன்முன் நறுவீரேற்
ககக்கொண்டி போயொலித்துக் கொடியொருங் கடிதென்றார். (ககஈ)

கந்தருகு மிக்கந்தை தாழாதே யொலித்துமக்கின்
கந்திபடு வதன்முன்னர் தருகின்றே னெனவருங்
கந்தவிது வொலித்துணக்கித் கடிதின்றே தாரீரே
கந்தவிது கிடர்செய்தீ ரென்றுகொடுத்தேகினார்.

(௧௨௦)

குறித்தபொழுதேயொலித்துக் கொடுப்பதற்குக் கொடுபோந்து
வெறித்தடரீர்த் துறையின்கண் மாசெறிந்து மிகப்புழுக்கிப்
பிறித்தொலிக்கப் புருமளவிற் பெரும்பகல்போய்ப் பின்பகலாய
மறிக்கரத்தார் திருவருளான் மழையெழுந்து பொழிந்திமால்.

(௧௨௧)

திசையங்க வெளியடைத்த செறிமுகிலின் குழாமிடைந்து
மிசைசெரரியும் புனற்றுரை விழிநுழையா வகைமிடைய
மையுடைய மனத்தனப ரறிவுமறந் தருந்தவர்பா
விசைவு நினைந் தமிழ்நினியா னென்செய்கே னெனநின்றார்.

(௧௨௨)

ஓவாதே பொழியுமழை யொருகால்விட் டொழியுமெனக்
காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றார் விடக்காணர்
மேவார்போற் கங்குல்வர மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பா
லாவாவென் குற்றேவ லறிந்தவா வெனவிழுந்தார்.

(௧௨௩)

விழுந்தமழை யொழியாது மெய்த்தவர்கொல் லியவெல்லை
கழிந்ததுமுன் பொலித்துமனைத் காற்றேறத் வறிந்திலென்
செழுந்தவர்தந் திருமேனி குளிர்காணந் தீங்கிழைத்த
தொழும்பனேற் கினியிதுவே செயலென்று துணிந்தெழுவார்.

(௧௨௪)

கந்தைபுடைத் திடவெற்றுங் கற்பாறை மிசைத்தலையைச்
கிந்தவெடுத்தெற்றுவனென் றனைந்துசெழும் பாறைமிசைத்
தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற வப்பாறை தன்மருங்கு
வந்தெழுந்து பிடித்ததணி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை.

(௧௨௫)

வானிறைந்த புனன்மழைபோய மலர்மழையா யிடமருங்கு
தேனிறைந்த மலரிதழித் திருமுடியார் பொருவிடையின்
மேனிறைந்த துணைவியொடும் வெளிநின்றார் மெய்த்தொண்டர்
தானிறைந்த வன்புருகக் கைதொழுது தனிநின்றார்.

(௧௨௬)

முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணர் மூவுலகு
நின்னிலைமை யறிவித்தோ நீயுமினி நீடியசம்
மன்னுலகு பிரியாது வைகுவா யெனவருளி
யந்நிலைவே யெழுந்தருளி யணியேகாம் பரமணைந்தார்.

(௧௨௭)

சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர் திருத் தொழில்போற்றிப்
பார்குலவத் தந்தைதா ளறவெறிந்தார் பரிசுரைக்கென்
பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் பித்தனைப் பிதழ்நுதலா
நருலகி லிதனுண்மை யறிந்துரைக்க விசைந்தெழுவார்.

(௧௨௮)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௧,௨,௧௦.

சு ச ன ம்.

—:~:—

சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தல்.

பசுபதியாகிய சிவனே தமக்கு உறவு எனத் துணிந்த மெய்யுணர்வுடையோர் குடும்பத்தோடு கூடி இருப்பினும், உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளினும் சரீரத்தின் சிறிதும் பற்று வையாது, சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையராகி, தம மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றும் அவருக்குத் திருத்தொண்டு செய்ததம்பொட்டே கிடைத்தமையால், அம்மூன்றையும் அவரது தொண்டிற்கே ஆக்கி ஒழுக்குவார் ஆகை அற்றாரே முத்தி பெறுவர் என்பது “மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாயத் தந்—பெண்ணினு மகவினும் பெரிய பேரினுந்—துண்ணென விழைவினைத் துறத் தாயரே—விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்.” “ஆக்கையிற் றயாற்பெரி தநு மின்பமென்—ருக்கையை யறவெறுத் தார்வந் கூர்வரே—லாக்கையி னநாதியே முந், னுக்கவ—னுக்கையுந் துயரமு மறுப்ப னுனையால்.” என்னும் சிவதருமோத்தரச் செய்யுள்களால் உணர்க. மனம் முதலிய மூன்றும் சிவனுக்குத் தொண்டுசெய்ததம்பொட்டே கிடைத்தன என்பது “வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சந்—தாழ்த்தக் கச்செனியுந் தந்த தலைவனைச்—சூழ்த்த மாமலர் தாவித் துதியாதே—வீழ்த்த வாவினையே னெடுங் காலமே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரத்தான் அதிக. இவ்வாயு ஒழுகும் பெருந்தன்மையினர் சிவனடியாரைச் சிவன் எனவே கண்டு, வணங்கி, அவரு குறிப்பறிந்து, அவருக்குத் தம்மால் இயலும் தொண்டை வழுவாது செய்தலே தரகுச் செல்வம் எனக்கொளவர். “சிவநேசர் பாதம் வணங்கிச் சிறக்க—வவரேன்” செய்க வறிந்து.” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளானும் உணர்க.

இவ்வாறு பிரபஞ்ச வைநாக்கியமும் சிவபத்தியும் உடையராய், சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தமையான் மிகச் சிறப்புற்றவர் இத்திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார். இவர் மனம் முதலிய மூன்றும் சிவன் பணிக்கே ஆக்கினு என்பது “மண்ணின்மிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று—மண்ணலார் சேயுழியின் சார்வாக வணைவிப்பார்.” என்பதனாலும், சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தார் என்பது “புண்ணியமெய்த் தொண்டர்திருக் குறிப்பறிந்து போறுநிலைத்—திண்மையினுந் திருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார்.” என்பதனாலும், இங்கே உணர்த்தப்பட்டன. இந்நாயனார், தாம் ஏகாலியராதலின், சிவனடியார்களுக்குச் சிரத்தையோடு வஸ்திரம் ஒலித்துக் கொடுத்தலே முக்கியத் தொண்டாகக் கொண்டனர். இவர் இத்தொண்டைச் சிரத்தையோடு செய்தார் என்பதும், குடும்பத்தோடு கூடி இருந்தும் வாசனை மாண்டு நின்றார் என்பதும், இவர் அடியார் வேட்கொண்டு வந்த பரமசிவனுக்குத் தாம் குறித்த காலத்தில் கந்தை ஒலித்து உலர்த்திகொடுக்க இயலாமையாற் பதைப்புற்று, வஸ்திரங்களைப் புடைக்கும் கற்பாறையிலே கமது தலையை எற்றினமையாலே, செவ்விதிற்றுணியப்படுமீ. இவரது மெய்யன்புறாகிய இச்செயற்கருஞ்செயலைத் தரிக்கலாற்றுகையானன்றோ, கிருபாசமுத்திரமாயிவ சிவன் அக்கற்பாறையின் பக்கத்திலே தமது திருக்கரத்தைத் தோற்றுவித்து இவரைப் பிடித்தருளி, பின் இவருக்கு இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, முத்திகொடுத்தருளினார். சர்வான்மாக்களும் தம்மாட்டு மெய்யன்பு செய்த உய்தல் வேண்டும் என்றும் பெருங்கருணியுலன்றோ, சிவன் இவரது அன்பின்செயலை மூவுலகத்திற்கு அறிவித்தார். ஐயையோ! இது கண்டும், சிவனிடத்தே சிறிதும் அன்புசெய்யாநானுந் தீனாகப் போக்கும் எம்போலிகளது அறியாமை இருந்தபடி என்ன!

சண்டேசுரநாயனார்புராணம்

தந்தன் பொன்னி பெய்நாளும் பொய்யா தனிக்கும் புனனாட்டு
பாய்ந்த மண்ணித் தென்கரையின் மன்ன முன்னாள் வரைகிழிய
வேந்து மயில்வே நிலைகாட்டி யிமையோ ரிகல்வெம் பகைகடக்குஞ்
சேந்த னளித்த திருமறையோர் மூதூர் செல்வச் சேயனுவார்.

(க)

செம்மை வெண்ணீற் றெருமையினு ரிரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்
மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார் நான்கு வேத முறையின்னார்
தம்மை யைந்து புலனும்பின் செல்லுந் தகையா ரறுதொழிலின்
மெய்மை யொழுக்க மேழுலகும் போற்று மறையோர் விளங்குவது.

(உ)

கோதின் மான்றோற் புரிமுந்துல் குலவு மார்பிற் குழைக்குமி
போது புடைசூழ் சிறுவர்களு முதவும் பெருமை யாசானும்
போதின் விளங்குந் தாரகையு மதியும் போலப் புணர்மடங்கண்
மீது முழங்கு முகிலொதுங்க வேத வொலிகண் முழங்குவன.

(ங)

யாக நிலவுஞ் சாலைதொறு மறையோ ரீந்த வவியுணவின்
பாக றகர வருமாலு மயனு மூரும் படர்சிறைப்புண்
மாக மிகந்து வந்திருக்குஞ் சேககை யெனவும்வா னவர்கோ
னாக மணையுங் கந்தெனவு நாட்டும் பூப வீட்டமுள.

(ச)

தீம்பா லொழுகப் பொழுதுதொறு மோம தேனுச் செல்வனவுந்
தாம்பா டியசா மங்கணிப்போர் சமிதை யிடக்கொண் டனைவனவும்
பூம்பா சடைநீர்த் தடமுழுகி யறையோர் மகளிர் புகுவனவு
மார்பான் மையினில் விளங்குவன வணிரீண் மறுஞ் பலவுமுள.

(ரு)

வாழ்பொற பதிமற ததன்மருங்கு மண்ணித் திரைகள் வயல்வரம்பின்
முள்விற் தறளஞ் சொரிசூலைப்பாற் சமைத்த யாகத் தடஞ்சாலை
சூழ்வைப் பிடங்க ணெருங்கியுள தொடங்கு சடங்கு முடித்தேறும்
வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள் விண்ணோ ரேறும் விமானங்கள்.

(க்)

மடையிற கழுநீர் செழுநீர்சூழ்வயலிற் சாலிற் கதிர்க்கற்றை
புடையிற் சுரும்பு மிடைகமுரு புனலிற் பரம்பு பூம்பாளே
யடையிற் பயிலுந் தாமரைநீ ளலரிற் றுயிலுங் கயல்கள் வழி
கடையிற் படர்மென் கொடிமௌவ னணையிற் நிகழுஞ் சினைக்காஞ்சி.

(எ)

சென்னி யபயன் குலோத்துங்க சோழன் நிலைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாம் கியவளவர் போரே நென்றும் புலிகாக்கு
மன்னர் பெருமா னரபரையன் வருந்தொன் மரபின் முடிசூட்டுந்
தன்மை நிலவு பதியைந்நி னென்றாய நீடுந் தகைத்தவனார்.

அபய
துங்கசே
நேர்த்தா
வழிநீ
(அ)
அநபா...
சிறித்த

பண்ணின் பயனு நல்லிசையும் பாலின் பயனு மின்சுவையுங்
கண்ணின் பயனும் பெருகொனியுங் கருத்தின் பயனு மெழுத்தஞ்சும்
விண்ணின் பயனும் பொழிமழையும் வேதப பயனுஞ் சைவமுழ்போன்
மண்ணின் பயனு மப்பதியின் வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ.

(க)

பெருமை பிறங்கு மப்பதியின் மறையோர் தம்முட் பெருமனைவாழ்
தரும நிலவு காசிபகோத் திரத்துத் தலைமை சான்மரபி
லருமை மணியு மளித்ததுவே நஞ்சு மளிக்கு மரவுபோ
லிருமை வினைக்கு மொருவடிவா மெச்சு தத்த னுளனானன்.

(க0)

மற்ற மறையோன் திருமனைவி வாய்ந்த மரபின் வந்துதித்தான்
சுற்றம் விரும்பு மில்வாழ்க்கைத் தொழிலா ஞாலகிற் றுணைப்புதல்வற்
பெற்று விளங்குந் தவஞ்செய்தான் பெறும்பே நெல்லைப் பயன்பெறுவான்
பற்றை யெறியும் பற்றுவரச் சார்பா யுள்ள பவித்திரையாம்.

(கக)

நன்றி புரியு மவர்தம்பா னன்மை மறையின் றுறைவிளங்க
வென்று மறையோர் குலம்பெருக வேழு புவனங் களுமுயய
மன்றி னடஞ்செய பவர்கைவ வாயமை வளர மாதவத்தோர்
வென்றி விளங்க வந்துதயஞ் செய்தார் விசார சருமனார்.

(கஉ)

ஐந்து வருட மவர்க் கணைய வங்கமாறு முடனிறைந்த
சந்த மறைக ணட்படமுன் றலைவர் மொழிந்த வாகமங்கண்
முந்தை யறிவின் றொடர்ச்சியினான் முகைக்கு மலரின் வாசம்போற்
சிந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு சிறந்ததால்.

(கங)

நிகழு முறைமை யாண்டேழு நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை யுபநயனப் பொருவில் சடங்கு முடித்தறிவி
னிகழு நெறிய வல்லாத வெல்லா மியைந்த வெணினுநதந்
திகழு மரபி னேதுவிக்குஞ் செயகை பயந்தார் செயவித்தார்.

(கச)

குலவு மறையும் பலகலையும் கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்த
நிலவு முணர்வின் திறங்கண்டு நிறுவு மறையோ ரதிசயித்தா
ரலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை யாடுங் கழலே யெனக்கொண்ட
செலவு மிகுந்த சிந்தையினிற் றெளிந்தார் சிறிய பெருந்தகையார்.

(கரு)

நடமே புரியுஞ் சேவடியார் நம்மை யுடையா ரெனுமெயமை
யுடனே தோன்று முணர்வின் க னெழியா தூறும் வழியன்பின்
கடனே யியல்பாய முயற்றிவருங் காதன் மேன்மே லெழுங்கருத்தின்
நிடநேர் நிறகுஞ் செம்மலார் திகழு நாளி லாங்கொருநாள்.

(கக)

ஒது கிடையி னுடன்போவா ரூரா னிரையி னுடன்புக்க
போது மற்றங் கொருபுனிற்றோ போற்று மவன்மேன் மருப்போச்சு
யாது மொன்றங் கூசாதே யெடுத்த கோல்கொண் டவன்புடைப்ப
மீது சென்று மிகும்பரிவால் வெகுண்டு விலக்கி மெய்யுணர்நது.

(கஎ)

பாவங் கலை ளாகமநூற் பரப்பின் றொகுதி பான்மையினான்
மேவும் பெருமை யருமறைகண் மூல மாக விளங்குலகில்
யாவந் தெளிந்த பொருணிலையே யெயத வுணர்ந்த வுள்ளத்தா
லாவின் பெருமை யுள்ளபடி யறிந்தா ராயற் கருள்செய்வார்.

(கஅ)

தங்கு மகில யோனிகட்கு மேலாம் பெருமைத் தகைமையன்
பொங்கு புனித தீர்த்தங்க ளெல்லா மென்றும் பொருந்துவன்
துங்க வமரர் திருமுனிவர் கணங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத
வங்க மனைத்துந் தாமுடைய வல்ல வோநல் லானினங்கள்.

(கஆ)

ஆய சிறப்பி னும்பெற்ற வன்றே மன்று னடம்புரியு
நாய னூர்க்கு வளர்ந்தியு நதியு நகுவெண் டலைத்தொடையு
மேய வேணித் திருமுடிமேல் விரும்பி யாடி யருளுதற்குத்
தூய திருமஞ் சனமைந்து மனிக்கு முரிமை சுரபிகடாம். (20)

சீல முடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்
கால முழுது முலகனைத்துங் காக்கு முதற்கா ரணராகு
நீல கண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறுதரு
மூல மவதா ரஞ்செய்யு மூர்த்த மென்றான் முடிவென்னே. (21)

உள்ளுந் தகைமை யினிப்பிறவே னுளவே யுழைமான் மறிக்கன்று
துள்ளுந் கரத்தா ரணிபணியின் சுடர்கூழ் மணிகள் சுரநநீர்
தெள்ளுந் சடையார் தேவர்கடம் பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக்
கொள்ளுந் சினமால் விடைத்தேவர் குலமன் றேவிச் சுரபிகுலம். (22)

என்றின் னனவே பலவுநினைந் திதத்தின் வழியே மேய்த்திந்தக்
கன்று பயிலா னிரைகாக்கு மிதன்மே லில்லை கடனிதுவே
மன்று ளாடுஞ் சேவடிகள் வழத்து நெறியா வதுமென்று
நின்ற வாயன் றனைநோக்கி நிரைமேயப் பொழிக நீயென்பார். (23)

யானே யினியிந் நிரைமேய்ப்ப னென்றா ரஞ்சி யிடைமகனுந்
தானே ரிறைஞ்சி விட்டகன்றான் றுமு மறையோ ரிசைவினா
லானேர் நெருங்கும் பேராய மளிப்பா ராகிப் பைங்குழக்கு
வானே யென்ன நிரைகாக்க வந்தார் தெய்வ மறைச்சிறுவர். (24)

கோலுங் கயிறுங் கொண்டுருழைக் குடுமி யலையக் குலவுமான்
றோலு தூலுஞ் சிறுமார்பிற் றுவள வரைக்கோ வணஞ்சுடர்ப்
பாலும் பயனும் பெருகவரும் பசக்கண் மேய்க்கும் பான்மையினுந்
சாலும் புல்லி னவைவேண்டிந் தனையு மிசையுந் தலைச்சென்று. (25)

பதவு காலங் களின்மேய்த்தும் பறித்து மளித்தும் பரிவகற்றி
யிதமுண் டிறையு நற்றண்ணீ ரூட்டி யச்ச மெதிரீக்கி
யுத்தநல் னனமுன் செலநீழ லமர்வித் தமுத மதுரப்பா
லுதவும் பொழுது பிழையாம லுடையோ ரில்லந் தொறுமுய்த்தார். (26)

மண்ணிக் கரையின் வளர்புறவின் மாடும் படுகர் மருங்கினிலுந்
தண்ணித் திலநீர் மருதத்தண் டலையும் குலையின் சார்பினிலு
மெண்ணிற் பெருகு நிரைமேய்த்துச் சமிதை யுடன்மே லெரிகொண்டு
நண்ணிக் கங்குன் முன்புகுந்து நன்னான் பலவா மந்நாளில். (27)

ஆய நிரையின் குலமெல்லா மழகின் விளங்கி மிகப்பல்கி
மேய வினிய புல்லுணவும் விரும்பு புனலு மார்தவினா
லேய மனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி யெய்தவிரவு நன்பகலுந்
தூய தீம்பான் மடிபெருகிச் சொரிய முலைகள் சுரந்தனவால். (28)

சூணுந் தொழில்வேள் விச்சடங்கு புரிய வோம தேனுக்கன்
காணும் பொலிவின் முன்னையினு மநேக மடங்கு கற்பபனவாப்
பேணுந் தகுதி யன்பாலிப் பிரம சாரி மேய்த்ததற்பின்
மாணுந் திறத்த வானவென மறையோ ரெல்லா மனமகிழ்த்தார். (29)

அனைத்துத் திறத்து மானினங்க ளனைந்த மகிழ்ச்சி யளவின்றி
மனைக்கட் கன்று பிரிந்தாலு மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று
தனைக்கண் டருகு சார்ந்துருகித் தாயார் தன்மை நிலைமையவாய்க்
கனைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள் கறவா மேபால் பொழிந்தனவால்.

(௩௦)

தம்மை யனைந்த வான்முலைப்பா ருமே பொழியக் கண்டுவந்து
செம்மை நெறியே யுறுமனத்திற் திருமஞ் சனமாங் குறிப்புணர்ந்தே
யெம்மை யுடைய வள்ளலா ரெய்த நினைந்து தெளிந்ததனின்
மெய்மைச் சிவனார் பூசனையை விரும்பும் வேட்கை விளைந்தெழலும்.

(௩௧)

அங்கண் முன்னே யர்ச்சனையி னளவின் ரெடர்ச்சி விளையாட்டாப்
பொங்கு மன்பான் மண்ணிமணற் புளினக் குறையி லாத்தியின்கீழ்ச்
செங்கண் விடையார் திருமேனி மணலா லாக்கிச் சிவாலயமூந்
துங்க நீடு கோபுரமுஞ் சுற்றி லயமும் வகுத்த மைத்தார்.

(௩௨)

ஆத்தி மலருஞ் செழுந்தளிரு முதலா வருகு வளர்புறவிற்
பூத்த மலர்க டாந்தெரிந்து புனிதர் சடிலத் திருமுடிமேற்
சாத்த லாகுந் திருப்பள்ளித் தாமம் பலவுந் தாங்கொய்து
கோத்த விலைப்பூந் கூடையினிற் கொணர்ந்து மணந்தங் கிடவைத்தார்.

(௩௩)

நல்ல நவகும் பங்கள்பெற நாடிக் கொண்டு நாணற்பூங்
கொல்லை யிடத்துங் குறைமறைவு மேவுங் கோக்க ஞடன்கூட
வொல்லை யனைந்து பாலாக்க ளொன்றுக் கொருகா லாகவெதிர்
செல்ல வவையுந் கனைத்துமுலை தீண்டச் செழும்பால் பொழிந்தனவால்.

(௩௪)

கொண்டு மடுத்த குடநிறையக் கொணர்ந்து விரும்புங் கொள்கையினு
லண்டர் பெருமான் வெண்மணலா லயத்து ளவைமுன் ருபித்து
வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித் தாமங் கொண்டு வரன்முறையே
பண்டைப் பயில்வா லருச்சித்துப் பாலின் திருமஞ் சனமாட்டி.

(௩௫)

மீள மீள விவ்வண்ணம் வெண்பால் சொரிமஞ் சனமாட்ட
வாளவுடையார் தம்முடைய வன்ப ரன்பின் பாலுளதாய
முள வமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ்
கோள மதனி லுண்ணிதைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார்.

(௩௬)

பெருமை பிறங்குஞ் சேய்ஞ்ஞார்ப் பிள்ளை யார்தம் முள்ளத்தி
லொருமை நினைவா லும்பர்பிரா னுவக்கும் பூசை யுறுப்பான
திருமஞ் சனமே முதலவற்றிற் தேடா தனவன் பினினிரப்பி
வருமந் நெறியே யர்ச்சனைசெய் தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றார்.

(௩௭)

இறையோ னடிக்கீழ் மறையவனு ரெடுத்துத் திருமஞ் சனமாட்டு
நிறைபூ சனைக்குக் குடங்கள்பா னிரம்பச் சொரிந்து நிரைக்குலங்கள்
குறைபா டின்றி மடிபெருகக் குவிந்த முலைப்பால் குறைவின்றி
மறையோர் மனையின் முன்புதரும் வளங்கள் பொலிய வைகுமால்.

(௩௮)

செயலிப் படியே பலநாளுஞ் சிறந்த பூசை செய்வதற்கு
முயல்வுந் தறுவே திருவிளையாட் டாக முந்நா ஸ்னிமாப்
பியல்பிற் புரியு மற்றிதனைக் கண்டித் திறத்தை யறியாத
வயன்மந் ரெருநு னப்பதியி லந்த னாளர்க் கறிவித்தான்.

(௩௯)

அச்சொற் கேட்ட வருமறையோ ராய னநியா னென்றவற்றி
னிச்சை வழியே பான்மேய்ப்பே னென்றெம் பசக்க டமைக்கறந்து
பொச்ச மொழுகு மாணவகன் பொல்லாங் குரைக்க வவன்றதை
யெச்ச தத்தன் றனையழைமி னென்ற ரவையி லிருந்தார்கள்.

(ச௦)

ஆங்கு மருங்கு நின்றார்க ளவ்வந் தணன்றன் நிருமணியின்
பாங்கு சென்று மற்றவனை யழைத்துக் கொண்டு வரப்பகர்ந்த
வோங்கு சபையோ ரவனைப்பார்த் தூரா னிரைமேய்த் துன்மகன்செய்
திங்கு தன்னைக் கேளென்று புருந்த பரிசு செப்புவார்.

(ச௧)

அந்தண் மறையோ ராகுதிக்குக் கறக்கும் பசக்க ளானவெலாஞ்
சிற்தை மகிழ்ந்து பரிவினாற் திரளக் கொடுபோய் மேய்ப்பான்போற்
கந்த மலிபூம் புனன்மண்ணி மணலிற் கறந்து பாலுக்குத்து
வந்த பரிசே செய்கின்ற னென்று மறையோர் வாய்மொழிந்தார்.

(ச௨)

மறையோர் மொழியக் கேட்டஞ்சிச் சிறுமா ணவகன் செய்தவிது
விறையு நான்முன பறித்திலே னிதற்கு முன்பு புருந்ததனை
நிறையும் பெருமை யந்தணர்காள் பொறுக்க வேண்டு நீங்க னெனக்
குறைகொண் டிறைஞ்சி யினிப்புருதிற் குற்ற மெனதே யாமென்றான்.

(ச௩)

அந்த னாளர் தமைவிடைகொண் டந்தி தொழுது மனைபுருந்து
வந்த பழியொன் றெனநினைந்தே மகனாற் தமக்கு வாய்நேரா
னந்த நிலைமை யறிவேனென் றிரவு கழிந்து நிரைமேய்க்க
மைந்த னூதாம் போயினபின் மறைந்து சென்றான் மறைமுதியோன்.

(ச௪)

சென்ற மறையோன் நிருமகனாற் சிறந்த ஓரா னிரைகொடுபோய்
மன்றன் மருவும் புறவின்கண் மேய்ப்பார் மண்ணி மணற்குறையி
லன்று திரளக் கொடுசென்ற வதனை யறிந்து மறைந்தப்பா
னின்ற குரவின் மிசையேறி நிகழ்வ தரிய வொளித்திருந்தான்.

(ச௫)

அன்பு புரியும் பிரமசா ரிகளு மூழ்கி யரனார்க்கு
முன்பு போல மணற்கோயி லாக்கி முகைமென் மலர்கொய்து
பின்பு வருவான் முலைபொழிபால் பெருகுங் குடங்கள் பேணுமிடந்
தன்பாற் கொணர்ந்து தாபித்துப் பிறவும் வேண்டு வனசமைத்தார்.

(ச௬)

நின்ற விதியின் விளைபாட்டா நிறைந்த வரும்பூ சனைதொடங்கி
யொன்று முள்ளத் துண்மையின லுடைய நாதன் நிருமுடிமேன்
மன்றல் விரவுந் திருப்பள்ளித் தாமஞ் சாத்தி மஞ்சனமா
நன்று நிறைதீம் பாற்குடங்க ளெடுத்து நயப்புற் றுட்டுதலும்.

(ச௭)

பரவ மேன்மே லெழும்பரிவும் பழைய பான்மை மிகும்பண்பும்
விரவு மேதக் கவர்தம்பான் மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பா
னரவ மேவுஞ் சடைமுடியா ரருளா மென்ன வறிவழிந்து
குரவ மேவு முதுமறையோன் கோப மேவும் படிக்கண்டான்.

(ச௮)

கண்ட போதே விரைந்திழிந்து கடிது சென்று கைத்தண்டி
கொண்டு மகனாற் திருமுதுகிற் புடைத்துக் கொடிதா மொழிகூறத்
தொண்டு புரியுஞ் சிறியபெருந் தோன்ற லார்தம் பெருமான்மேன்
மண்டு காத லுஞ்ச்சனையின் வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால்.

(ச௯)

மேலாம் பெரியோர் பலகாலும் வெகுண்டோ னடிக்க வேறுணரார்
பாலார் திருமஞ் சனமாட்டிம் பணியிற் சலியா ரதுகண்டு
மாலா மறையோன் மிகச்செயிர்த்து வைத்த திருமஞ் சனக்குடப்பால்
காலா லிடரிச் சிந்தினான் கையாற் கடமைத் தலைநின்றான்.

(௫௦)

சிந்தும் பொழுதி லதநோக்குஞ் சிறுவ ரிறையிற் நீயோனைத்
தந்தை யெனவே யறிந்தவன் தன் றுள்கள் சிந்துந் தகுதியினான்
முந்தை மருங்கு கிடந்தகோ லெடுத்தார்க் கதுவே முறைமையினால்
வந்து மழுவாயி டவெறிந்தார் மண்மேல் வீழ்ந்தான் மறையோனும்.

(௫௧)

எறிந்த வதுவே யர்ச்சனையி லிடையு நகற்றும் படையாக
மறிந்த தாதை யிருதானந் துணித்த மைந்தர் பூசனையி
லறிந்த விடையு நகற்றினராய் முன்போ ளருச்சித் திடப்புகலுஞ்
செறிந்த சடைநீண் முடியாருந் தேவி யோடும் விடையேறி.

(௫௨)

பூத கணங்கள் புடைசூழப் புராண முனிவர் புத்தேளிர்
வேத மொழிக ளெடுத்தேத்த விமல மூர்த்தி திருவுள்ளங்
காதல் கூர வெளிப்படலுங் கண்டு தொழுது மனங்கனித்துப்
பாத மலர்கண் மேல்விழுந்தார் பத்தி முதிர்ந்த பாலகனார்.

(௫௩)

தொடுத்த விதழி சூழ்சடையார் துணைத்தா ணிழற்கீழ் விழுந்தவரை
யெடுத்து நோக்கி நம்பொருட்டா லின்ற தாதை விழுவெறிந்தா
யடுத்த தாதை யினியுனக்கு நாமென் றருள்செய் தணைத்தருளி
மடுத்த கருணை யாற்றடவி யுச்சி மோந்து மகிழ்ந்தருள.

(௫௪)

செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை தீண்டப் பெற்ற சிறுவனா
ரங்கண் மாயை யாக்கையின்மே லளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப்
பொங்கி யெழுந்த திருவருளின் மூழ்கிப் பூமே லயன்முதலாந்
துங்க வமரர் துதிசெய்யச் சூழ்ந்த வொளியிற் றேன்றினார்.

(௫௫)

அண்டர் பிரானுந் தொண்டர்தமக் கதிப னுக்கி யனைத்துநா
முண்ட கலமு முடிப்பனவுஞ் சூடு வனவு முனக்காகச்
சண்ட சனுமாம் பதந்தந்தோ மென்றங் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.

(௫௬)

எல்லா வுலகு மார்ப்பெடுப்ப வெங்கு மலர்மா ரிகன்பொழியப்
பல்லா யிரவர் கணநாதர் பாடி யாழக் களிப்பிலச்
சொல்லார் மறைக டிதிசெய்யச் சூழ்பல் லியங்க ளெழச்சைவ
நல்லா றேங்க நாயகமா நங்கள் பெருமான் றெழுதணைந்தார்.

(௫௭)

ஞால மறியப் பிழைபுரிந்து நம்ப ரருளா னுன்மறையின்
சீலந் திகழுஞ் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையிற்
கோல மழுவா லேறுண்டி சூற்ற நீங்கிச் சுற்றமுடன்
மூல முதல்வர் சிவலோக மெய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன்.

(௫௮)

வந்து மிகைசெய் தாதைதான் மழுவாற் துணித்த மறைச்சிறுவ
ரந்த வுடம்பு தன்னுடனே யரனார் மகனா ராயினு
ரிந்த நிலைமை யறிந்தாரா ரீதி லாதார்தமக்கன்பு
தந்த வடியார் செய்தனவே தவமா மன்றோ சாற்றுகூறல்.

(௫௯)

நேச நிறைந்த வுள்ளத்தா னீல நிறைந்த மணிகண்டத்
தீச னடியார் பெருமையினை யெல்லா வுயிருந் தொழுவெடுத்துத்
தேச முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் சழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

(௬௦)

சண்டேசுரநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,உ௭௦.

சு ச ன ம்.

க. பசு லும்பல்.

சிவலோகத்திலே சிவனது சந்நிதியில் இடபம் இருக்கும். அதன்பக்கத்திலே நந்தை பத்திரை சுரபி சுடேலை சுமனை என்னும் ஐவகைப்பசுக்கள் இருக்கும். இவை முறையே, சுபிலநிறமும் கருநிறமும் வெண்ணிறமும் புகைநிறமும் செந்நிறமும், உடையனவாம். இவ்வைந்தும், சிவனது திருவருளினாலே திருப்பாற்கடலில் இருந்து, சிவ பூசையின் பொருட்டும், யாகாதிகளும்ங்களின் பொருட்டும், பூமியில் உற்பவித்தன.

இப்பசுவின் உறுப்புக்களிலே தேவர்களும் முனிவர்களும் தீர்த்தங்களும் இருக்குமாறு கூறுதும். பிரமாவும் விட்டுணுவும் கொம்பினடியில் இருப்பர்; கோதாவரி முதலிய தீர்த்தங்களும் சராசரங்களும் கொம்பின் நுனியில் இருக்கும்; சிவன் சிரத்திலும், உமாதேவி நடுநெற்றியிலும், முருகக்கடவுள் மேல் நாசியிலும், நாகேசர் உள் நாசியிலும், அச்சுவினிகேவர் இரண்கொதுகளிலும், சூரியனும் சந்திரனும் இரண்டிக ண்களிலும், வாயு பல்லிலும், வருணன் நாவினும், சரஸ்வதி ஊங்காரத்தினும், இய மன் இருதயத்திலும், இயக்கர்கள் கெண்டைத்தலத்திலும், உதயாஸ்தமபன சந்திகள் உதட்டிலும், இந்திரன் கழுத்திலும், அருக்கர்கள் திமிலிலும், சாத்தியர் மார்பிலும், அனிலவாயு நான்குகால்களிலும், மருத்துவர் முழந்தாள்களிலும், நாகலோகத்தார் குரத்தின் நுனியிலும், கந்தசுவர் குரத்தின் நடுவிலும், தேவமாநர்கள் மேற்குரத்திலும், உருத்திரர் முதுகிலும், வசுக்கள் சந்திகளிலும், பிதிர்கள் அரைப்பலகையிலும், சத்தமாதர்கள் பகத்திலும், இலக்குமி அபானத்திலும், நாகேசர் அடிவாலிலும், இரு ப்பர்; சூரியனொளி வால் மயிரிலும், கங்கை முத்திரத்திலும், யமுனை சாணத்திலும் இருக்கும்; முனிவர்கள் உரோமத்திலும், பூமிதேவி உதரத்திலும் இருப்பர், சமுத்திரம் முகையிலும், காருகபத்தியம் முதலிய அக்கினி மூன்றும் முறையே வயிறு இருதயம் முகம் என்னும் உறுப்புக்களிலும், யாகங்களுள்ளாம் எலும்பிலும் சுக்கிலத்திலும், இருக்கும்; கற்புடைமகளிர் எல்லா அவயவங்களினும் இருப்பர்.

இத்துணைச்சிறப்பினவாகிய பசுக்களை இயக்குங்கால், சிறிதும் வருத்தம் செய்யாமல், இரக்கத்தோடும் பலாசங்கோலினாலே மெல்ல ஓங்கி, போ போ என்று இயக்குக. இரக்கமின்றிக் கோபித்து அதட்டி அடிப்போர் நரகத்துவீழ்வர். பசுக்களின் பெருமையை உணர்ந்து, அவைகளை வலஞ்செய்து, துதித்து வணங்கி, புல்லுக்கொடுத்தோர் சிவலோகத்தை அடைந்து, இன்புறுவர். பசுக்களைத் தீண்டினும்; தீவினைகள் நீங்கி, நல்வினைகள் பெருகும். அவைகள் இம்மை மறுமை இரண்டினும் பயனைத் தரும். பசுக்களுக்குச் சாலையை விதிப்படி செயவித்து, ஆற்றமண் ஓடைமண் புற்று மண் வில்வத்தடிமண் அரசடிமண் என்பவைகளால் நில்லப்படுத்து, முதிர்கன்று இளங்கன்று நோயுற்றகன்று என்னும் இவைகளுக்கு இடங்கள் வெவ்வேறாக அமைக்க:

நாடோறும் கோசல கோமயங்களைப் புறத்தே நீக்கி, சுத்திசெய்க: மசகம் வராமல் ஊபம் இடுக: தீபங்கள் ஏற்றுக்: சாலை எங்கும் பூமாலை நாற்றுக்: பசுக்களை, சாலையினுள்ளே சுவத்தி என்னும் சொல்லைச் சொல்லி, மெல்லமெல்லப் புகுவித்து, சிரத்தை யோடும் புல்லைக் கொடுக்க. நோயுற்ற 'பசுக்களுக்கு வேறிடம் அமைத்து, மருந்து கொடுத்துப் பேணுக. அட்டமிதோறும் பசுக்களை நீராட்டி, பூசுக்குட்டி, அன்னமும் ஜலமும் ஊட்டி, தூபதிபம் காட்டி, வணங்குக. பசுக்களை வேனிற்காலத்திலே சோலைகளிலும், மழைக்காலத்திலே மலைச்சாரல் வனங்களிலும், பனிக்காலத்திலே வெய்யில் மிகுந்த வெளிகளிலும், இடர் உறவண்ணம் மேய்க்க. பசுக்களை இடர்நீங்கக் காக்கா தவர்களும், பூசைசெய்யாதவர்களும், காக்காதபாவினைத் தண்டியாத அரசனும், நரகத்தில் வீழ்வர்கள். ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டிலும், சிவனுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானம் செய்தலும், குற்றமற்ற இலக்கணங்களை யுடைய இடபத்தை சிவசநிதிக்குத் தானம் செய்தலும், சிவனது திருப்பணியின் பொருட்டுச் சகடத்திற்கு எழுது கொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக் கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும், பெரும் புண்ணியங்களாம். பசுக்கள் தரும் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்வியங்களை யும் சிவனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவிக்க. பாலை இரண்டு மாசம் செல்லும் வரையும் கன்று பருகும்படி விட்டு, பின் கறந்து சிவனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவிக்க. கன்று பால் உண்டு முலையை விடுத்தபோது, ஜலத்தினாலே முலையைக் கழுவித் கறக்க. ஆசை மிகுதியினாலே கன்றுக்குப் பால்விடாமற் கறந்தவன் நரகத்தில் வீழ்ந்து நெடுங்காலம் வருந்தி, பின்பு பூமியிலே பிறந்து, கடும்குடியினாலே வீடுகள் தோறும் இரப்பன். கபிலையின் பாலைச் சிவனுக்கே கொடுக்க; அதனைத் தாம் பருகில் நரகத்து வீழ்வர். புலையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புகுந்தார்களாயின், எண்ணில்லாத காலம் எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவார்கள்; அவர்களுக்குப் பரிசாரம் இல்லை. மலட்டுப்பசுவின் மேலேனும் இடபத்தின் மேலேனும், பாரம் ஏற்றினோரும், இடபத்தில் ஏறினோரும், நரகத்தில் வீழ்வர். பசுக்களைப் பகைவர் கவரின், எதிர்த்து காக்க; காத்தல் அரிதாயவழித் தம்முயிர் விடுத்தோர் சிவபதம் அடைவர். இதுகாறும் கூறியவற்றிற்கெல்லாம் பிரமாணம் சிவதருமோத்தரத்துக் கோபுரவியலின் இறுதியிற் காண்க.

இப்பசுமேய்த்தலாகிய உத்தம புண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இச்சண்டேசுரநாயனார். அது, இவர் தாம் ஒருநாள் இடையன் பசு நிரையினுள்ளே ஒரு பசுவைக் கோலினால் அடிக்கக் கண்டபோது, இரக்கமிகுதியினாலே கோபித்து விலக்கி, பசுக்களின் பெருமையை உள்ளபடி சிந்தித்து உணர்ந்து, அவைகளை அவைகளின் கருத்துக்கு இசைய மேய்த்தலிற் சிறந்த புண்ணியம் இல்லை எனவும் சிவனை வழிபடும் நெறியும் அதுவே எனவும் துணிந்து, அவ்விடையனை அகற்றி, அன்று தொடங்கித் தாமே அந்நிரையை மெய்யன்போடு விதிப்படி மேய்த்தமையாலே, தெளியப்படும்.

2. சிவபூசை.

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய மூலமல காரணத்தினாலே கன்மானுசாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிச்சம் சராயுசம் என நால்வகைப்படும். அவற்றுள், அண்டசம் முட்டையிற் றோன்றுவன. சுவேதசம் வேர்வையிற் றோன்றுவன. உற்பிச்சம் வித்துக்களை மேற்பிளந்து தோன்றுவன. சராயுசம் கருப்பையிற் றோன்றுவன. இவைகளின்விரி என்பத்தநான்குநூறுவிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், மற்றையோனிகள் எல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயச்சித்தம் முதலியவற்றினாலும் நீக்கி, மனிதப்பிறப்பிலே வருதல், மிகு

ந்த அருமையாம். அவ்வருமை, ஆராயுங்காலத்து, கடலைக் கையினாலே நீந்திக் கரை ஏறுதல் போலாம். இத்தன்மைத்தாகிய மனிதப்பிறப்பை எடுப்பினும், சாத்திரமணமும் வீசாத மலைகளிலும் வனங்களிலும் குறவர் மறவர்களாய்ப் பிறவாமல், சாத்திரம் வழங்கும் தேசங்களிலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், வேதாகமங்கள் வழங்காத மிலேச்ச தேசத்தை விட்டு அவை வழங்கும் ஆரியதேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், ஈனசாதிகளாய்ப் பிறவாமல் பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாராய்ப் பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், பரசமயங்களில் செல்லாமல் சிவனே பரமபதி என்று தெளிந்து வழிபடும் சைவசமயத்தைச் சார்தல் இத்துணைத்தென்று கூறலாற்றாத பெரும்புண்ணியமாம். இதற்குப் பிரமானம். சிவஞானசித்தியார். “அண்டசஞ் சுவேத சங்க ஞற்பிச்சஞ் சராபு சத்தோ—டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குதா ருயிரத்தா—லுண்டுபல் யோனி யெல்லா மொழித்துமா னுடத்து தித்தல்—கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரி யங்கான். நரர்பயி ரேயர் தன்னி னன்மறை பவிலா நாட்டில்—விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்க புண்ணியந்தா னொரு—தரையினிற் றீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து—பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணு னாதே. வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்—தாழ்வெனுந் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு—மூழ்பெற லரிது சால் வுயர் சிவ ஞானத் தாலே—போழிள மதியி னுனைப் போற்றுவா ரருள்பெற ருரே.” எனவரும்.

இவ்வருமையாகிய மனிதப்பிறப்பை உண்டாக்கியது, பசுபதியாகிய சிவனே, மனசினாலே நினைத்தற்கும், வாக்கினாலே அறித்தற்கும், கைகளினாலே பூசித்தற்கும், கால்களினாலே வலம் வருதற்கும், தலையினாலே வணங்குதற்கும், செவிகளினாலே அவரது புகழைக் கேட்டற்கும், கண்களினாலே அவரது திருமேனியைத் தரிசித்தற்குமாம். மேலுலகத்துள்ள பிரமா விட்டுணு இந்திரன் முதலியோரும் இப்பூமியின் கண்ணே வந்து சிவனைப் பூசிப்பார்கள். ஆதலால், இம்மனித சரீரம் கிடைத்தற்கு அரியது. இச் சரீரம் உள்ளபொழுதே சிவபூசையைப் பண்ணி, மோகூதத்தைப் பெறுதொழியில்; பின்பு மோகூதம் கிடைத்தல் அரிது அரிது! ஆன்மாக்கள் தாம் நல்ல சரீரம் எடுத்தும், இவையெல்லாம் சிறிதும் ஆராயாமல், ஐயையோ! வீணாகத் திரிந்து காலங்கழிக்கும் அறியாமை இருந்தபடி என்னை! “மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காய—மானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றே—வானிடத் தவரு மன்மேல் வந்த ரன் மனையர்ச் சிப்ப—ருனெடுத் துழலு மூம ரொன்றையு முணரா ரந்தோ.” எனச் சிவஞான சித்தியாரினும், “கண்ணுதலா லயநோக்குங் கண்களே கண்கள் கறைக்கண் டன் கோயில்புகுங் கால்களே கால்கள்—பெண்ணொருபா சனைப்பணியுந் தலைகளே தலைகள் பிஞ்ஞகளைப் பூசிக்குங் கைகளே கைகள்—பண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன் னாவே நன்னுப பரன்சரிதை பேகேட்கப் படுஞ்செவியே செவிக—எண்ணல் பொலங் கழனினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்ச மவனடிக்கீ முடிமைபுகு மடிமையேயடிமை.” எனப் பிரமோத்தரகாண்டத்தினும், கூறுமாற்றானும் உணர்க.

சிவபூசையாவது, புட்பம் திருமஞ்சனம் முதலிய உபகரணங்கள் கொண்டு, ஆத்மசுத்தி தானசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி என்னும் பஞ்ச சுத்தி கூறும் செய்து, சிவலிங்கத்தின் பீடத்திலே சத்தியாதி சத்தி பரியந்த பதுமமாகிய சிவாசனம் பூசித்து, அதன்மேல் இலிங்கத்திலே வித்தியாதேகமாகிய மூர்த்தியை நியாசஞ்செய்து, அவ்வித்தியாதேகத்துக்குச் சீவன உள்ள நிஷ்களாபுரம் ஞான னந்தமயரும் சருவகாந்தாவும் சாக்ஷிபாகபகருமாகும் பரமசிவனாகிய மூர்த்திமாணத்

துவாதசாந்தத்தின் மேலே தியானித்து, முன்னே நியாசஞ்செய்த வித்தியாதேசத்தில் ஆவாகித்து, “சுவாமீ, சருவ சகத்துக்கும் நாதரே, பூசையின் முடிவு எதுவரையுமோ அதுவரையும் நீர் பிரீதியுடன் இவ்விவிலங்கத்திலே சார்ந்தியராய் இரும்.” என்று விண்ணப்பம் செய்து, பூசித்து ஸ்தோத்திரம் பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் பண்ணி முடித்தலாம். லிங்க என்னும் தாது சித்திரித்தல் என்னும் பொருட்டாதலால், படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப்பதாகிய பரமேசுவரப் பிரபாவமே லிங்கம் எனப்படும். அவ்விவிலங்கத்தின் வியத்திஸ்தானமாகிய சைலம் ஸ்பாழகம் க்ஷணிகம் லோஹஜம் என்பனவும் உபசாரத்தாலே இலிங்கம் எனப்படும். வித்தியாதேசகமாவது பஞ்சகிருத்தியங்களை அதிட்டிக்கும் சத்தியேயாம். மூலமலம் முதலியன இன்மையால், சிவனுக்கு வைந்தவம் முதலிய சரீரம் இன்றிச் சத்திசரீரம் உண்டாம். அச்சரீரம் பஞ்சகிருத்திய உபயோகிகளாகிய ஈசானம் முதலிய பஞ்சமந்திரங்களாலே சிரம் முதலாகக் கற்பிக்கப்படும். சிவன் நிராகாரவஸ்துவாகிய தம்மை ஆன்மாக்கள் தியானித்தல் பூசித்தல் கூடாமையால், பத்தர் அனுக்கிரகத்தின் பொருட்டே இச்சத்திகாரியமாகிய கற்பனாசரீரம் கொண்டார் என்க.

இவ்வாறு அன்போடு பூசை செய்யப்பட்டில், சருணாநிதியாகிய சிவன் இலிங்கத்தில் நின்று அப்பூசையை ஏற்று, அதுசெய்தார்க்கு அருள் செய்வர். அது “தாபரசங்க மங்க னென்றிரண் டிருவி னின்று—மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்ப—ஈபரன் தன்னை நெஞ்சி னினைவையே னிறைந்த பூசை—யாய்ப்பரம் பொருளை நாளு மர்ச்சி ரீ யன்பு செய்தே.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க. அன்பின்றிச் செய்யப்படும் பூசை பயன்படாமை “நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே—புக்கு நிற்கும்பொன் னாச்சடைப் புண்ணியன்—பொக்க மிக்கவர் பூவுரீ நுங்கண்டு—நக்கு நிற்ப னவர்தம்மை நாணியே.” என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரத்தானும், “கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன் றெண்ணப்—பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்மழு—மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்—செய்கின்ற பூசையெவ் வாறு கொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே.” என்னும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் வாக்காளும் உணர்க.

இச்சண்டேசுரநாயனார் முற்பிறப்பில் வேதாகமங்களை ஒதி உணர்ந்து, சிவபூசையை விதிவழுவாது செய்தமையாலன்றோ, இப்பிறப்பில் மிகுத்த இளைமைப் பிராயத்திற்குள்ளே சகல சாத்திரப்பொருள்களையும் எளிதின் உணர்ந்து, சிவனே எம்மை உடையவர் என்னும் மெய்யுணர்வினாலே, சிவன்மாட்டு இடையறாது மேன்மேலும் பெருகி வளரும் அத்தியற்புதமாகிய மெய்யன்பே வடிவமாயினார். இவருக்கு வேதாகமங்கள் எல்லாம் முற்பிறப்பின் அறிவுத்தொடர்ச்சியினால் எளிதின் விளங்கின என்பது இங்கே “ஐந்து வருட மவர்க்கணைய வங்க மாறு முடனிறைந்த—சந்த மறைக் றூட்டமுன் தலைவர் மொழிந்த வாச மங்கண்—முந்தையறிவின் ரெடர்ச்சியினுள் முகைக்கு மலரின் வாசம்போற்—சிந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு சிறந்ததால்.” என்பதனாலும், “குலவு மறையும் பலகலையுங், கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்த—நிலவு முணர்வின் நிறங்கண்டு நிறுவு மறையோ ரதிகயித்தார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது. ஒருபிறப்பிற் கற்றகல்வி மறுபிறப்புக்களினும் பயன்படும் என்பது “ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்—கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.” என்னும் திருக்குறளானும், உணர்க. இவர் முற்பிறப்பிலே சிவபூசைசெய்தவர் என்பது, இங்கே “அங்கண் முன்னை யர்ச்சனையி னளவின் ரெடர்ச்சி வினையாட்டாப்—பொங்கு மன்பால்.” என்பதனாலு் குறிப்பிக்கப்பட்டது.

இவரது அன்பின் முதிர்ச்சி “நடமே புரியுஞ் சேவடியார் நம்மை யுடையார் ரெனுமெ ய்மை—யுடனே தோன்று முணர்வின் கனெழியா தூறும் வழியன்பின்—கடனே யியல்பாய் முயற்றிவருங் காதன் மேன்மே லெழுங்கருத்தின்—நிடநேர் நிற்குஞ் செம்மலார் திகழுநாளி லாங்கொரு நாள்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. ஆன்மா சிவன் உடைமை என்பது “அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே—யநாதியெ னப் பெற்ற வனுவை - யநாதியே—யார்த்ததுயரகல வம்பிகையோ டெவ்விடத்து— காத்த லவன் க டனே காண்.” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரானும், உணர்க. இவர் முற்பிறப்பில் விதிவழுவாது செய்த பூசையின் ரெடர்ச்சியினற்றினே, இப்பிறப்பில் மிகுந்த இளமைப் பிராயத்திலே, பசுப்பால் சிவனுக்குத் திருமஞ்சனமாந்தகுதி உடை மையை நினைந்தவுடனே, சிவபூசையில் மிக்க ஆசையுடையராய், அதனைச் செய் வாராயினார். அப்பூசை பிறருக்கு விளையாட்டாகத் தோன்றியதாயினும், இடையறாத மெய்யன்பினாலே செய்யப்பட்டமையானன்றோ, உயிர்க்குயிராகிய சிவனுக்கு மிக உவப்பாபிற்று.

இந்நாயனார் சிவனது உண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொழுதே கரையழிந்து அன்பினாலே ஓர் பயனும் கருதாது அவ்வன்புதானே தமக்கு இன் பமாகத் தம்மை மறந்து நின்றார் என்பது, இவர் சிவபூசை செய்யும்பொழுது தந்தையாகிய எச்சத்ததன் முதுகிலே பலமுறை அடித்துக் கொடுமொழிகளைக் கூறவும், தாம் அவற்றைச் சிறிதும் அறிந்திலாமையானும், அவன் பாத்குடத்தைக் காலால் இடறிச் சிந்தக் கண்டபோது அவன் தமது தந்தை என்றுகண்டும், தமது பரமபிதாவாகிய சிவனுக்கு அபராதம் செய்தமைபற்றி அவன் கால்களைத் துணித்து, முன்போலவே பூசிக்கப்படுகின்றமையானும், செவ்விதிற் றுணியப்படும். இப்பத்தியோகத்தால் அன்றோ, உடனே கருணாநிதியாகிய சிவன் இடபாஸுடராய் வெளிப்பட்டு, தமது அருமைத் திருக்கரங்களால் இவரை எடுத்து, நீ நம்பொருட்டு உன்னைப் பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய்; இனி உனக்கு நாமே பிதா என்று அருளிச்செய்து, இவரை அணைத்து, இவருடைய சரீரத்தைத் தடவி உச்சிமோந்து, இவருக்கு அந்தச் சரீரத்திலேதானே தமது சாரூப்பியத்தைக் கொடுத்து, தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தலைமையாகிய சண்டேசுர பதத்தில் இருத்தியருளினார். இவர் அச்சரீரத்திற்குனே சிவசாரூப்பியம் பெற்றமை இங்கே “செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை தீண்டப்பெற்ற சிறுவன—ரங்கண் மாயை யாக்கையின்மே லளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப்—பொங்கி யெழுந்த திரு வருளின் மூழ்கிப் பூமே லயன் முதலாந்—துங்க வமரர் துதிசெய்யச் சூழ்ந்த வொளியிற் றோன்றினார்.” என்பதனாலும், “வந்து மிகைசெய் தாதைதான் மழுவாற் றுணித்த மறைச்சிறுவ—ரந்த வுடம்பு தன்னுடனே யரனார் மகன ராயினார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது. சிவஞானசித்தியாருறையிலே “அந்தத் தேகத்திலே தானே சிவசாரூப்பியத்தைப் பெற்றார்.” என்றார் சிவாக்கிரயோகிகளும்.

இந்நாயனார், பிராமணனும் தமக்குப் பிதாவும் குருவுமாகிய எச்சத்தனை மழுவு னால் வெட்டியும், பிரமுகத்தி பிதிர்கத்தி குருகத்தி என்னும் தோஷங்கள் பொருந் தாது, சிவசாரூப்பியம் பெற்றமை யாதுகாரணத்தாலெனின்; சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவாபராதத்தின் மிக்க பாவமும் இன்மையானும், இவர் செய்யும் சிவ பூசைக்கு எச்சத்ததன் இடையூறு செய்தமை சிவாபராதமாதலானும், இவர் பரமபிதா வும் பரமகுருவுமாகிய சிவனிடத்து உள்ள அன்புமிகுதியினால் அவர்நிமித்தமே அவ் வெச்சத்தனை வெட்டினமையானும், தஞ்செயலற்றுச் சிவாதினமாய் நிற்போர் செட் தது பாதகமாயினும் அதனைச் சிவன் தமது பணியாகவே பண்ணிவிடுவராதலானும்

என்க. “அரனடிக் கண்பர் செய்யும் பாவமு மறமதாரும்—பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும்—வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேன்வி தீமை யாகி—நரரி னிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மையாய்த் தே.” எ-ம். “இவனுலகி விதமகிதஞ் செய்த வெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையு—மவனிவனுய் நின்றமுறை யேக னாகி யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங் குற்றஞ்—சிவனுமவன் செய்தியெல்லா மென் செய்தி யென்றுஞ் செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்—பவமசல வுடனாகி நிற்குகொள்வன் பரிவாற் பாதசத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.” எ-ம். சிவஞானசித்தியாரில் கூறுமாற்றானும், உணர்க. இன்னும், இந்நாயனாரால் இம்மையிலே தண்டிக்கப்பட்டமையால் அன்றோ, எச்சத்தன் சிவத்துரோகத்தால் மறுமைக் கண் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்தாது, தன் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தான். அகத்தியமுனிவருக்கும் இராமருக்கும், தமக்கும் பிறர்க்கும் பெருந்தீங்கு செய்த வில் வலன் வாதாவியையும் இராவணனையும் கொன்றமையாலாகிய பிரமகத்தியைச் சிவ பூசையே ஒழித்தமையானும், இச்சண்டேசுரநாயனார் தமது சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்தலாகிய சிவாபராதம் கண்ட வழிச் செய்த பிரமகத்தி முதலியன சிவசாரூபியம் பயந்தமையானும், சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவாபராதத்தின் மிக்க பாவமும் இல்லை என்பது தெளிக.

இச்சண்டேசுரநாயனாரது பெருந்தன்மை “பிரடைந்த பாலதாட்டப் பேனாத வன் றுதை—வேரடைந்து பாய்ந்த தானே வேர்த்தடிந்தான் நனக்குத்—தாரடைந்த மாலை சூட்டித் தலைமை வகுத்த தென்னே—சீரடைந்த கோயின்மல்கு சேய்ஞார் மேயவனே.” எ-ம். “கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல—படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு—முடிசேர்ந்த காலையறவெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி—யடிசேர்ந்த வண்ண மறிவார் சொலக் கேட்டு மன்றே.” எ-ம். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாராலும், “தழைத்ததோ ராத்தி பின்னீழ்த் தாவர மணலார் கூப்பி—யழைத்தன்கே யாவின் பாலைக் கறந்துகொண்டாட்டக் கண்டு—பிழைத்ததன் றுதை தானேப் பெருங்கொடு மழுவால் வீசக்—குழைத்ததோ ரமுத மீந்தார் குறுக் கைவீ ரட்டாரே.” எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனாராலும், “ஏத நன்னில மீரறு வேலி யேயர் கோனுற்ற விரும்பினி தவிர்த்துக்—கோதனங்களின் பால்கறந்தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன்நன்மேற் சென்ற—தாதை தாளற வெறிந்தசண் டிக்குள் சடைமி சைமல ரருள்செயக் கண்டு—பூதவானிநின் பொன்னடி யடைந்தேன் பூம்பொ ழிற்றி ருப் புன்கூரு ளானே.” எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாராலும், “தீதில்லை மாணி சிவகரு மஞ் சிதைத்தானேச்—சாதியும் வேதியன் றுதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்—சேதிப்ப வீசன் நிருவருளாற நேவர்தொழும்—பாதகமே சோறு பற்றினவா தோனோக்கம்.” என மாணிக்கவாசகசுவாமிகளாலும், “தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு மண்டத் தொடுமுடனே—பூதலத் தோர்கள் வணங்கப் பொற்கோயிலும் போனக மும்மரு ளிச்—சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந் தொண்டர்க்கு நாயகமும்—பாதகத் துக் குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.” எனச் சேந்தனாராலும், “பாத கமே யென்றும் பறியென்றும் பாராதே—தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுஞ்—சேதிப்பக்—கண்டசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே—சண்டசர் தஞ்செயலாற் றன்.” என உய்யவந்ததேவநாயனாராலும், புகழப்பட்டமை காண்க. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணத்திலே திருமுகப்பாசுரத்தின்றற்பரியம் கூறுமிடத்து “கரு துங் கடிசேர்ந்த வெணுந்திருப் பாட்டி லீசர்—மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவார்க் கோறன் முத்தி—தருதன் மையதாதல் சண்டசர்நஞ் செய்கை தக்கோர்—பெரிதுந் தொலக்கேட்டன மென்றன மின் லாந்தாம்.” என்றார் சேக்கிழார்நாயனார்.

சண்டேசுரர் சிவபூசையின் இறுதியிலே பூசிக்கப்பட்டு, சிவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அன்னம் பானியம் முதலியனவும் தாம்பூலம் மாலை சந்தனமும் ஆகிய நிருமாலியங்களை ஏற்று, சிவபூசாபலத்தைக் கொடுக்கும் அதிகாரம் உடையவர். இச்சண்டேசுரபூசை செய்யாவழிச் சிவபூசையாற் பயன் இல்லை. அது “சண்டேசுரர் சித்தவரே சம்புனையர்ச்சித்தபலங்—கொண்டிவர் மந்தையர்கொள்ளார்.” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளான் உணர்க. சிலர் ஆன்மார்த்த பூசையிலே சண்டேசுரபூசையை வேண்டாது விலக்குகின்றனர். சைவசித்தார்த்தத்திலே சண்டேசுரரை எவ்விடத்தும் எப்போதும் பூசிக்க என்னும் நியமம் உளது; சண்டேசுரபூசை விலக்கு வாமதந்திரத்தும் தகவிணதந்திரத்தாமும். இது காலோத்தராகமத்திற் கூறப்பட்டது. சிருட்டிகாலத்திற் றேன்றிய சிவாகமங்களிலே சண்டேசுரபூசை விதிக்கப்பட்டதாயின், இந்நாயனாருக்கு முன்னும் சண்டேசுரர் உளர் என்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; சத்தியம் நீ சொல்லியது: அட்டவித்தியேசுரர் முதலியோருள் ஒருவர் பரமுத்தியையேனும் தமது பதத்தின்மேலாகிய பதத்தையேனும் அடைய மற் றொருவர் அப்பதத்தை அடைதல்போலவே, இவ்விசாரசருமர் முன்னுள்ள சண்டேசுரரது பதத்தை அடைந்தார் எனக் கொள்க.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவத்துரேகத் தின் மிக்க பாவமும் இல்லை என்பது தெள்ளிதற் பெறப்பட்டது. ஆதலால், இச்சரீரம் உள்ளபொழுதே சிவலிங்கார்ச்சனைக்கு உரியோர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து, சிவதீஷை பெற்று, விதி வழுவாது மெய்யன்போடு சிவபூசை பண்ணுக. சிவலிங்கார்ச்சனைக்கு உரியரல்லாதவர் ஆசாரியரையடைந்து, தங்கள் தங்கள் அதிகாரா னுருணமாகிய தீக்ஷையைப் பெற்றுக்கொண்டு, தூல லிங்கமாகிய கோபுரத்தையும் தூபியையும் பத்திர புஷ்பங்களாலே பூசித்து, துதித்து, வலஞ்செய்து வணங்குக. அது “உயர்ந்தகுலத் தோருட் பழுதுறுப்பி னோரு—முயர்ந்தாரை யல்லாதாரும். குறித்து மறுமை குரவன் பதத்தைக்—குறித்த வன்செய் தீக்கைதகக் கொண்டு. குறித்துச் சிவனெனக் கோபுரத்தைப் பூவும்—பறித்தருச்சித் தீத்துகபாங் கால்.” எனச் சைவசமயநெறியினும், “தூபியினைக் கோபுரத்தை யீசனெனக் கண்டுதொழு—பாபமும் வாய்த்துறமின் பம்.” என வருத்தமறவுய்யும் வழியினும், கூறுமாற்றமும் உணர்க. தங்கள் தங்கள் வருணத்திற்கு அருகமாகிய ஒருருவினிடத்தே உயிர்க்குற வாகிய சிவனைப் பூசை செய்யாதவர்களுக்கு ஓர்துணையும் இல்லை. அது “தமக்கருக மோருருவிற் பூசை சமையார்—தமக்குத் துணையாதோ தான்.” என்னும் சைவசமய நெறித் திருக்குறளால் அறிக. சிவபூசை பண்ணுதார் இழிவு “திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூருந் திருவெண்ணீ ரணியாத திருவி லூரும்—பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா லூரும் பாங்கிடுகே பலதனிக ளில்லா லூரும்—விருப்போடு வெண்சங்க மூதா லூரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா லூரு—மருப்போடு மலர்பறித்திட் டெண்ணு லூரு மவையெல்லா மூரல் வடவி காடே.” “திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகிற் றீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசா ராகி—லொருகா லூந் திருக்கோயில் சூழா ராகி லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டெண்ணு ராகி—லருநோய்கள் கெடவெண்ணீ ரணியா ராகி லணியற்றார் பிறந்தவா ரேதோவெண்ணிற்—பெருநோய்கண் மிகநலியப் பேர்த் துஞ் செத்தும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றாரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரங்களால் உணர்க.

மும்மையா லுலகாண்டசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது

திருநின்றசருக்கம்

திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம்.

திருநாவுக் கரசுவளர் திருத்தொண்டி நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாடிசூர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவ லுறுகின்றேன் பேருலகி
• லொருநாவுக் குரைசெய்ய வொண்ணுமை யுணராதேன்.

(க)

தொன்மைமுறை வருமண்ணின் றுகளன்றித் துகளில்லா
நன்மைநிலை யொழுக்கத்தி னவன்சிறந்த குடும்பல்கிச்
சென்னிமதி புனையவளர் மணிமாடச் செழும்பதிகண்
மன்னிநிறைந் துளதுதிரு முனைப்பாடி வளநாடு.

(உ)

புனப்பண்ணை மணியினெடும் புறவின றும் புதுமலருங்
கனப்பெண்ணி றிரைசுமந்து கரைமருங்கு பெரும்பகட்டே
ரினப்பண்ணை யுழும்பண்ணை யெறிந்துவலி யெவ்வுலகும்
வனப்பெண்ணை வரும்பெண்ணை மாந்திபாய் வளம்பெருகும்.

(ங)

காலெல்லாந் தகட்டுவரால் கரும்பெல்லாந் கண்பொழிதேன்
பாலெல்லாந் கதிர்ச்சாவி பரப்பெல்லாந் குலைக்கழுகு
சாலெல்லாந் தரளநிரை தடமெல்லாந் செங்கழுநீர்
மேலெல்லா மகிற்றுபம் விருந்தெல்லாந் திருந்துமனை.

(ச)

கடைஞர்மிடை வயற்குறைத்த கரும்புகுறை பொழிகொழுஞ்சா
றிடைதொடுத்த தேன்கிழிய விழிந்தொழுகு நீத்தமுடன்
புடைபரந்து ஞிமிரெலிப்பப் புதுப்புனல்போன் மடையுடைப்ப
வுடைமடையக் கரும்படுகட் டியினடைப்ப ஓர்கடொறும்.

(ரு)

கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள் களிற்றுக்கைம் முகங்காட்ட
மருங்குவளை கதிர்ச்செந்நெல் வயப்புரவி முதங்கரட்டப்
பெருஞ்சகி தேர்காட்ட வினைஞரார்ப் பொலிபிறங்க
நெருங்கியசா துரங்குபல நிகர்ப்பனவா நிறைமருதம்.

(சு)

நறையாற்றுங் கமுகுநவ மணிக்கழுத்தி னுடன்கூந்தற்
பொறையாற்று மகனிரெனப் புறம்புலைசண் டலைவேலித்
துறையாற்ற மண்சொரியச் சுரும்பிரைக்கும் பெரும்பண்ணை
நிறையாற்று நீர்க்கொழுந்து படர்ந்தேறு நிலைமையதால்.

(ஏ)

மருமேவு மலர்மேய்வான் மாகடலி னுட்படியு
முருமேக மெனமண்டி யுகைத்தகருங் கன்றுபோற்
பருமேனிச் செங்கண்வரான் மடிமுட்டப் பால்சொரியுங்
கருமேதி தனைக்கொண்டு கரைபுரள்வ திரைவாவி.

(அ)

மொய்யனிகுழ்நிரைநீல முழுவலயங் களினைலையச்
செய்யதளிர் நறுவிரலிற் செழுமுகையி னகஞ்சிறப்ப
மெய்யொனியி னிழங்காணு மாடியென வெண்மதியை
வையமகள் கையணைத்தாற் போலுயர்வ மலர்ச்சோலை. (க)

எயிற்குலவும் வளம்பதிக ளெங்குமணந் தங்கும்வயற்
பயிர்க்கண்விய லகலிடங்கள் பரந்துயர்நெற் கூடுகளும்
வெயிற்கதிர்மென் குழைமகளிர் விரவியமா டமுமேவி
மயிற்குலமு முகிற்குலமு மாறாட மருங்காடும். (க0)

மறந்தருதி நெறிமாற மணிகண்டர் வாயமைநெறி
யறந்தருநா வுக்கரசு மாலால சுந்தரரும்
பிறந்தருள வுளதானு னம்மனவோ பேருலகிற்
சிறந்ததிரு முனைப்பாடித் திறம்பாடுஞ் சீர்ப்பாடு. (கக)

இவ்வகைய திருநாட்டி லெனைப்பலவூர் களுமென்று
மெயவளங்க ளோங்கவரு மேன்மையன வாங்கவந்துட்
சைவநெறி தலமேழும் பாலிக்குந் தகைமையினுற்
றெயவநெறிச் சிவம்பெருக்குந் திருவாழார் திருவாழார். (க2)

ஆங்குவன முலைகள்சுமந் தணங்குவன மகளிரிடை
யேங்குவன நூபுரங்க ளிரங்குவன மணிக்காஞ்சி
யோங்குவன மாடநிரை யொழுக்குவன வழுவிவற
நீங்குவன தீங்குநெறி நெருங்குவன பெருங்குடிகள். (க3)

மலர்நீலம் வயல்காட்டு மைஞ்ஞீல மதிகாட்டு
மலர்நீடு மறுகாட்டு மணியூசல் பலகாட்டும்
புலர்நீல மிருள்காட்டும் பொழுதுழவ ரொலிகாட்டுங்
கலநீடு மனைகாட்டும் கரைகாட்டாப் பெருவளங்கள். (க4)

தலத்தின்கண் விளங்கியவத் தனிப்பதியி லனைத்துவித
நலத்தின்கண் வழுவாத நன்மரபிற் குடிநாபபண்
விலக்கின்மனை யொழுக்கத்தின் மேதக்க நிலைவேளாண்
குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடிவிளங்கும். (க5)

அக்குடியின் மேற்றோன்ற லாயபெருந் தன்மையினார்
மிக்கமனை யறம்புரிந்து விருந்தளிக்கும் மேன்மையினு
ரொக்கல்வளர் பெருஞ்சிறப்பி னுளரானு ருளரானார்
திக்குநில வும்பெருமை திகழவரும் புகழினார். (க6)

புகழினார் தமக்குரிமைப் பொருவில்லுலக் குடியின்கண்
மகிழவரு மணம்புணர்ந்த மாதினியார் மணியயிற்றி
னிகழுமலர்ச் செங்கமல நிரையிதழி னகவயினிற்
றிகழவருந் திருவணைய திலகவதி யார்பிறந்தார். (க7)

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையான் டகன்றதப்பி
னலகில்கலைத் துறைதழைப்ப வருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
வுலகில்வரு மிருனீக்கி யொளியினங்கு கதிர்போற்றின்
மலருமரு னீக்கியார் வந்தவதா ரஞ்செய்தார். (க8)

மாதினியார் திருவயிற்றின் மன்னியசீர்ப் புகழனார்
காதலனா ருதித்ததம்பின் கடன்முறைமை மங்கலங்கள்
மேதகுநல் வினைசிறப்ப விரும்பியபா ராட்டினுட
னேதமிழ்பல் கிளைபோற்ற விளங்குமூவிப் பதங்கடந்தார். (கக)

மருணீக்கி யார்சென்னி மயிரீர்க்கு மனைவினையுந்
தெருணீர்ப்பன் மாந்தரெலா மகிழ்சிறப்பச் செத்ததற்பின்
பொருணீத்தங் கொளவீசிப் புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த
சுருணீக்கி மலர்விக்குங் கலையிலத் தொடங்குவித்தார். (உ௦)

தந்தையார் களிமகிழ்ச்சி தலைசிறக்க முறைமையினுற்
சிறதைமலர்ந் தெழுமுணர்விற் செழுங்கலையின் நிறங்கெல்லா
முந்தைமுறை மையிற்பயின்னு முதிர்வறி வெதிரும்வகை
மைந்தனார் மறுவொழித்த விளம்பிறைபோல் வளர்கின்றார். (உ௧)

அந்நாளிற் நிலகவதி யாருக்காண் டாறிரண்டின்
முன்னக வொத்தகுல முதல்வேளாண் குடித்தலைவர்
மின்னார்செஞ் சடையண்ணன் மெய்யடிமை விருப்புடையார்
பொன்னாரு மணிமௌலிப் புரவலன்பா லருளுடையார். (உ௨)

துண்டகைமைத் தொழிலின்க ணடலரியே நெனவுள்ளார்
காண்டகைய பெருவனப்பிற் கவிப்பகையா ரெனும்பெயரார்
சுண்டகொடைப் புகழனார் பாற்பொருவின மகட்கொள்ள
வேண்டியெழுங் காதலினுன் மேலோரைச் செலவிட்டார். (உ௩)

துணங்கனைய திலகவதி யார்தம்மை யாங்கவர்க்கு
மணம்பேசி வந்தவரும் வந்தபடி யறிவிப்பக்
குணம்பேசித் குலம்பேசித் கோதில்சீர்ப் புகழனார்
பணங்கொளர வகலல்குற் பைந்தொடியை மணநேர்ந்தார். (உ௪)

தன்னிதிருத் தாதையார் மணமிசைவு கலிப்பகையார்
முன்னனைந்தா ரறிவிப்ப வதுவைவினை முடிப்பதன்முன்
தன்னவற்கு வடபுலத்தோர் மாறேற்க மற்றவர்மே
தன்னவர்க்கு விடைகொடுத்தா னவ்வினைமே லவரகன்றார். (உ௫)

உத்தற்குற் றுழிவினைமேல் வெஞ்சமத்தில் விடைகொண்டு
பொந்தவரும் பொருபடையு முடன்கொண்டு சிலநாளிற்
சாபந்தசினப் பகைப்புலத்தைக் கலந்துகடுஞ் சமர்க்கடலை
சீந்துவார் நெடுநாள்க ணிறைவெம்போர்த் துறைவினைத்தார். (உ௬)

பூபநா ளிடையிப்பா ணைங்கனையா டனைப்பாயந்த
நாயகுலப் புகழனார் தொன்றுதொடு நிலையாமை
மேயவினைப் பயத்தாலே யிவ்வுலகை விட்டகலத்
நேயவரும் பிணியுழந்து விண்ணுலகிற் சென்றடைந்தார். (உ௭)

மந்தவந்தா முயிரீர்ப் மனைவியார் மாதினியார்
மந்தமுடன் மக்களையுந் துகளாக வேரீத்துப்
பெற்றிமையா லுடனென்றும் பிரியாத வுலகெய்துங்
மற்புநெறி வடிவாமற் கணவனா ருடன்சென்றார். (உ௮)

தாதையா ரும்பயந்த தாயாரு மிறந்ததற்பின்
மாதரார் திலகவதி யாருமவர் பின்வந்த
காதலனார் மருணீக்கி யாருமனக் கவலையினர்
பேதுறுநற் சுற்றமொடும் பெருந்துயரி லழுந்தினார்.

(௨௧)

ஒருவாறு பெருங்கிளைஞர் மனந்தேற்றத் துயரொழிந்து
பெருவான மடைந்தவர்க்குச் செய்கடன்கள் பெருக்கினார்
உருவார்மேன் மன்னவற்கா மலையப்போங் கலிப்பகையார்
பொருவாரும் போர்க்களத்தி னுயிர்கொடுத்துப் புகழ்கொண்டார்.

(௩௦)

வெம்முனைமேற் சலிப்பகையார் வேல்வேந்த னேவப்போ
பம்முனையிற் பகைமுருக்கி யமருலக மாள்வதற்குத்
தீம்முடைய கடன்கழித்த பெருவார்த்தை தலஞ்சாற்றச்
செம்மலர்மேற் திருவனைய திலகவதி யார்கேட்டார்.

(௩௧)

நந்தையுமெம் மனையுமவர்க் கெனைக்கொடுக்க ஷிசைந்தார்க்
நந்தமுறை யாலவர்க்கே யுரியதுநா னாதலின
லிந்தவுயி ரவருயிரோ டிசைவிப்ப னெனத் துணிய
வந்தவர்தம் மடியினைமேன் மருணீக்கி யார்விழுந்தார்.

(௩௨)

ஐந்திலையின் மிகப்புலம்பி யன்னையுமத் தனுமகன்ற
யின்னையுநா னுமைவணங்கப் பெறுதலின லுயிர்தரித்தே
னன்னையினித் தனிக்கைவிட் டேகுலீ ரெனில்பானு
முன்னமுயிர் நீப்பனென மொழிந்திடரி னமுந்தினார்.

(௩௩)

சம்பியா ருளராக வேண்டுமென வைத்ததயா
யும்பருல கணையவுறு நிலைவிலக்க வுயிர்தாங்கு
மப்பொன்மணி நூறுங்கா தனைத்துயிர்த்கு மருடாங்கு
விம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார்.

(௩௪)

வாசின்மனத் துயரொழிட மருணீக்கி யார்நிரம்பித்
தேசநெறி நிலையாமை கண்டறங்கள் செயவாராயக்
வாசினிமேற் புகழ்விளங்க நிதியளித்துக் கருணையின
வாசிலைச் சாலேசுநந் தண்ணிர்ப்பந் தருமமைப்பார்.

(௩௫)

வாவளர்த்துங் குளந்தொட்டுங் கடப்பாடு வழுவாமன்
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தளித்தும் விருந்தளித்து
வாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியுநா னிலத்துள்ளோர்
வாவருக்குந் தவிராத விகைவினைத் துறைநின்றார்.

(௩௬)

ல்லாத வுலகியல்பு கண்டுநிலை யாவாழ்க்கை
ல்லேனென் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றி
ல்லாறு தெரிந்துணர்ந்து நம்பரரு ளாமையினர்
கல்லாமை மறைந்துறையு மமண்சமயங் குறுகுவார்.

(௩௭)

பாடலிபுத் திரமென்னும் பதியனைந்து கமண்பள்ளி
பாடனைத்தார் வல்லமணர் மருங்கனைத்து மறற்குக்கு
பீடநியு நெறியுடைய யெனமெய்ப்போற் றங்களுடன்
படவரு முணர்வொருளக் குறிப்படைந் தொருவினார்.

(௩௮)

அங்கவரு மமன்சமயத் தருங்கலை லானவெலாம்
பொங்குமுணர் வுறப்பயின்றே யந்நெறியிற் புலன்சிறப்பத்
துங்கமுழு வுடற்சமணர் சூழ்ந்துமகிழ் வாரவர்க்குத்
தங்களின்மே லாந்தரும சேனரெனும் பெயர்கொடுத்தார்.

(௩௬)

அத்துறையின் மீக்கரு மமைதியினு லகவிடத்திற்
சித்தநெறி யறியாத தேரரையும் வாதின் க
ணுய்த்தவுணர் வினில்வென்றே யுலகின்க ணெளியுடைய
வித்தகரா யமன்சமயத் தலைமையினின் மேம்பட்டார்.

(௪௦)

வேறு.

அந்நெறியின் மிக்கா ரவரொழுக வான்றதவச்
செந்நெறியின் வைகுந் திலகவதி யார்தாழந்
தொன்னெறியின் சுற்றத் தொடர்பொழியத் தூயசிவ
நன்னெறியே சேர்வதற்கு நாதன்ற ணண்ணுவார்.

(௪௧)

பேராத பாசப் பிணிப்பொழியப் பிள்ளுகன்பா
லாராத வன்புபெற வாதரித்த வம்மடவார்
நீரார் கெடிவட நீளகரையி னீடுபெருஞ்
சீரார் திருவதிகை வீரட்டா னஞ்சேர்ந்தார்.

(௪௨)

சென்றுதிரு வீரட்டா னத்திருந்த செம்பவளக்
குன்றை யடிபணிநது கோதில் சிவசின்ன
மன்றுமுதற் றாங்கி யார்வமுறத் தங்கையாற்
அன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார்.

(௪௩)

வேறு.

புலர்வதன்முன் திருவலகு பணிமாறிப் புனிதகன்ற
நலமலியான் சாணத்தா னன்குதிரு மெழுக்கிட்டு
மலர்கொயது கொடுவந்து மாலைகளுந் தொடுத்தமைத்துப்
பலர்புகழும் பண்பினுந் திருப்பணிகள் பலசெய்தார்.

(௪௪)

நாளுமிகும் பணிசெய்து குறைந்தடையு நன்னுளிற்
கேளுமன் புறவொழுஞ் கேண்மையினுர் பின்பிறந்தார்
கோளுதி வினைமுந்தப் பரசமயங் குறித்ததற்கு
மூருமனக் கவலையினுன் முற்றவருந் துயருழந்தார்.

(௪௫)

துண்டுதவ விளக்கையார் சுடரொளியைத் தொழுதென்னை
யாண்டருளி னீராகி லடியேன்பின் வந்தவனை
யீண்டுவினைப் பரசமயக் குழிநின்று மெடுத்தாள
வேண்டுமெனப் பலமுறையும் விண்ணப்பஞ் செய்தனரால்.

(௪௬)

தவமென்று பாயிடுக்கித் தலைபறித்து நின்றண்ணு
மவமொன்று நெறிவீழ்வான் வீழாமே யருளுமெனச்
சிவமொன்று நெறிநின்ற திலகவதி யார்பரவப்
பவமொன்றும் வினைதீர்ப்பார் திருவுள்ளம் பற்றினு.

(௪௭)

மன்னுதபோ தனியார்க்குக் கனவின்கண் மழவிடையா
ருன்னுடைய மனக்கவலை யொழிநீயுன் னுடன்பிறந்தான்
முன்னமே முனியாகி யெனையடையத் தவமுயன்ற
னன்னவனை யினிச்சுலை மடுத்தாள்வ னெனவருளி.

(௪௮)

பண்டுபுரி நற்றவத்துப் பழுதினை விறைவழுவுந்
தொண்டரையா ளத்தொடங்குந் குலைவே தனைதனைக்
கண்டருநெந் நியரருளக் கடுங்கனல்போ லடுங்கொடிய
மண்ணபெருஞ் குலைவார் வயிற்றினிடைப் புக்கதால்.

(சக)

அடைவிலமண் புரிதரும சேனர்வயிற் தடையுமது
வடவனலுங் கொடுவிடமும் வச்சிரமும் பிறவுமாந்
கொடியவெலா மொன்றாகு மெனக்குடரி னகங்குடையப்
படருழந்து நடுங்கியமண் பாழியறை யிடைவீழ்ந்தார்.

(சூ)

அச்சமயத் திடைத்தாமுன் னதிகரித்து வாய்த்துவரும்
விச்சைகளாற் றடுத்திடவு மேன்மேலு மிகமுடுகி
யிச்சமுற வேதனைநோ யோங்கியெழ வாங்கவந்தா
நச்சரவின் விடந்தலைக்கொண் டெனமயங்கி நவையுற்றார்.

(சூக)

அவர்நிலைமை கண்டதற்பி னமண்கையர் பலரீண்டிக்
கவர்கின்ற விடம்போன்முன் கண்டறியாக் கொடுஞ்சுலை
யிவர்தமக்கு வந்ததினி யாதுசெய லென்றழிந்தார்
தவமென்று வினைபெருக்கிச் சார்பல்லா நெறிசார்வார்.

(சூஉ)

புண்டலைவன் முருட்டமணர் புலர்ந்துசெய லறியாது
குண்டுகைநீர் மந்திரித்துக் குடிப்பித்துந் தணியாமை
கண்டுமிகப் லீலிகொடு காலளவுந் தடவிடவும்
பண்டையினு நோவுமிகப் பரிபவத்தா விடருழந்தார்.

(சூங)

தாவாத புகழ்த்தரும சேனர்க்கு வந்தபிணி
யோவாது நின்றிடலு மொழியாமை யுணர்ந்தாரா
யரவரநா மென்செய்கோ மென்றழிந்த மனத்தினராய்ப்
போவார்க ளினுநம்மாற் போக்கரிதா மென்புகன்று.

(சூச)

குண்டர்களுங் கைவிட்டார் கொடுஞ்சுலை மிசைக்கொண்டு
மண்டிமிக மேன்மேலும் பெருகுதலான் மதிமயங்கிப்
பண்டையுற வுணர்ந்தார்க்குத் திலகவதி யாருளராக்
கொண்டவர்பா ளாட்டுவான் தனைவிட்டார் குறிப்புணர்த்த.

(சூரு)

ஆங்கவன்போய்த் திருவதிகை தனையடைய வருந்தவத்தார்
பூங்கமழந் தனவனத்தின் புறத்தணையக் கண்டிறைஞ்சி
யீங்கியா னுமக்கிளையா ரேவலினால் வந்ததெனத்
தீங்குளவோ வெனவினவ மற்றவனுஞ் செப்புவான்.

(சூசு)

கொல்லாது சூலைநோய் குடர்முடக்கித் தீராமை
யெல்லாருங் கைவிட்டா ரிதுசெயலென் முன்பிறந்த
நல்லாள்பாற் சென்றியாந் நானாயும் படிக்கேட்டங்
கல்லாகும் பொழுதனைவா யென்றாரென் றறிவித்தான்.

(சூஎ)

என்றவன்முன் கூறுதலும் யானங்குன் னுடனபோந்து
நன்றறியா மண்பாழி நண்ணுகிலே னெனுமாற்றஞ்
சென்றவனுக் குரையென்று திலகவதி யார்மொழிய
வன்றவனு மீண்டுபோய்ப் புகுந்தபடி யவர்க்குரைத்தான்.

(சூஅ)

அவ்வார்த்தை கேட்டலுமே யயர்வெய்தி யிதற்கினியா
 னெவ்வாறு செய்வனென வீசாருள் கூடுதலா
 லொவ்வாவிப் புன்சமயத் தொழியாவித் துயரொழியச்
 செவ்வாறு சேர்திலக வதியார்தாள் சேர்வனென. (௫௧)

எடுத்தமனக் கருத்துய்ய வெழுதலா லெழுமுயற்சி
 யடுத்தலுமே யயர்வொதுங்கத் திருவதிகை யணைவதனாக்
 குடுத்தமுதும் பாயொழிய வறியுறுகுண் டிகையொழியத்
 தொடுத்தீ வியுமொழியப் போவதற்குத் துணிந்தெழுந்தார். (௬௦)

பொய்தருமா லுள்ளத்துப் புன்சமண ரிடங்கழிந்து
 மெய்தருவா னெறியடைவார் வெண்புடைவை மெய்கூழ்ந்து
 கைதருவார் தமையுன்றிக் காணுமே யிரவின்கட்
 செய்தவமா தவர்வாழார் திருவதிகை சென்றடைந்தார். (௬௧)

சுலவிவயிற் நகங்கன லுஞ் சூலைநோ யுடன்றொடரக்
 குலவியெழும் பெருவிருப்புக் கொண்டனைபக் குலவரைபோன்
 றிலகுமணி மதிற்சோதி யெதிர்கொடிரு வதிகையினிற்
 றிலகவதி யாரிருந்த திருமடத்தைச் சென்றனைந்தார். (௬௨)

வந்தனைந்து திலகவதி யாரடிமே லுறவணங்கி
 நந்தமது குலஞ்செய்த நற்றவத்தின் பயனனையீ
 ரிந்தவுடற் கொடுஞ்சூலைக் கிடைந்தடைந்தே னினிமயங்கா
 துயர்துகரை யேறுறொறி யுரைத்தருளு மெனவுரைத்து. (௬௩)

தாளினைமேல் விழுந்தயருந் தம்பியார் தமைநோக்கி
 யாளுடைய தம்பெருமா னருணினைந்து கைதொழுது
 கோளில்பர சமயநெறிக் குழியில்விழுந் தறியாது
 மூளுமருந் துயருழந்தீ ரெழுந்தீரீ ரெனமொழிந்தார். (௬௪)

மற்றவுரை கேட்டலுமே மருணீக்கி யார்தாழு
 முற்றிணி யுடனடுங்கி யெழுந்துதொழ வுயர்தவத்தோர்
 கற்றைவே ணியாருளே காணுமிது கழலடைந்தோர்
 பற்றறுப்பார் தமைப்பணிந்து பணிசெய்வீ ரெனப்பணித்தார். (௬௫)

என்றபொழு தவரருளை யெதிரேற்றுக் கொண்டிறைஞ்ச
 நின்றதடோ தனியாரு நின்மலன்பே ரருணினைந்து
 சென்றுதிரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்
 குன்றுடையார் திருநீற்றை யஞ்செழுத்தோ திக்கொடுத்தார். (௬௬)

திருவாளன் திருநீறு திலகவதி யாரளிப்பப்
 பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்
 குருவார வணிந்துதமக் குற்றவிடத் துய்யுநெறி
 தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் றும்வந்தார். (௬௭)

நீறணிந்தா ரகத்திருளு நிறைகங்குற் புறத்திருளு
 மாறவருந் திருப்பள்ளி யெழுச்சியினின் மாதவஞ்செய்
 சேறடியார் திருவலகுந் திருமெழுக்குந் தோண்டியுங்கொண்
 டாறணிந்தார் கோயிலினுள் ளடைந்தவரைக் கொடுத்தார். (௬௮)

திரைக்கெடில வீரட்டா னத்திருந்த செங்கனக
வரைச்சிவையார் பெருங்கோயி றெழுதுவலங் கொண்டிறைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின் மிசைவீழ்ந்து தம்பிரான் திருவருளா
வரைத்தமிழ்மாலைகள் சாத்து முணர்வுபெற வுணர்ந்துரைப்பார். (கக)

வேறு.

நீற்றூனிறை வாகிய மேனியுட னிறையன்புறு சிந்தையி னேசமிக
மாற்றார்புர மாற்றிய வேதியரை மருளும்பிணி மாயை யறுத்திடுவான்
கூற்றூயின வாறு விலக்கக்கிலீ ரெனநீடிய கோதி திருப்பதிகம்
போற்றலுல கேழின் வருந்துயரும் போமாறெதிர் நின்று புகன்றனரால். (எ)

மன்னும்பதி கம்மது பாடியபின் வயிறுற்றடு சூலை மறப்பிணிதா
னநின்ற நிலைக்க ணகன்றிடலு மடியேனுமி ரோடரு டந்ததெனச்
செந்நின்ற பரம்பொரு ளானவர்தந் திருவாரருள் பெற்ற சிறப்புடையோர்
முன்னின்ற தெருட்சி மருட்சியினுள் முதல்வன்கரு ணைக்கடன் மூழ்கினரே. (எக)

அங்கங்க ளடங்க வுரோமமெலா மடையப்புள கங்கண் முகிழ்த்தலரப்
பொங்கும்புனல் கண்கள் பொழிந்திழியப் புவியீது விழுந்து புரண்டயர்வா
ரிங்கென்செய லுற்ற பிழைப்பதன லேகுத பெருந்திட ரேறிடநின்
றங்குங்கரு ணைப்பெரு வெள்ள மிடத்தகு மோவென வின்னன தாமொழிவார். (எஉ)

பொய்வாய்மை பெருக்கிய புன்சமயப் பொறியில்சம னீசர்புறத் துறையா
மவ்வாழ்குழி மின்கண் விழுந்தெழுமா றறியாது மயங்கி யவம்புரிவேன்
மைவாச நறுங்குழன் மாமலையான் மணவாளன் மலர்க்கழல் வந்தடையு
மில்வாழ்வு பெறத்தரு சூலையினுக் கெதிர்பெய்குறை யென்கொ லெனத்தொழுவார். (எ)

மேவுற்றவில வேலையி னீடியசீர் வீரட்ட மமர்ந்த பிரானருளாற்
பாவுற்றலர் செந்தமி ழின்சொல்வளப் பதிகத்தொடை பாடிய பான்மையினு
னவுக்கர சென்றுல கேழினுநின் னன்னும நயப்புற மன்னுகவென்
றியாவார்க்கும் வியப்புற மஞ்கறை வானிடை யேயொரு வாய்மை யெழுந்ததுவே. (எ)

இத்தன்மை நிகழ்ந்துழி நாவின்மொழிக் கிறையாகிய வன்பரு மிந்நெடுநாட்
சித்தந்திகழ் தீவினை யேனடையுந் திருவோவிது வென்று தெருண்டறியா
வத்தன்மைய னாய விராவணனுக் கருளுங்கரு ணைத்திற மானவதன்
மெய்த்தன்மை யறிந்து துதிப்பதுவே மேல்கொண்டு வணங்கினர் மெய்யுறவே. (எ)

பரசுங்கரு ணைப்பெரி யோனருளப் பறிபுன்றலை யோர்நெறி பாழ்படவந்
தரசிங்கருள் பெற்றுல குயந்ததென வடியார்புடை சூழி கைப்பதிதான்
முரசம்பட கருதுடி தன்னுமைபாழ் முழுவங்கிலை துததுபி கண்டையுட
னிரைசங்கொலி யெங்கு முழங்குதலா னெடுமாகட லென்ன நிறைந்துளதே. (எக)

மையற்றுறை யேறி மகிழ்ந்தலர்சீர் வாசீசர் மனத்தொடு வாய்மையுடன்
மெய்யுற்ற திருப்பணி செய்பவராய விரவுஞ்சிவ சின்னம் விளங்கிடவே
யெய்துற்ற தியான மறவுணர்வு மீறின்றி யெழுந்திரு வாசகமுங்
கையிற்றிக மும்முழ வாரமுடன் கைக்கொண்டு களிந்து கலந்தனரே. (எ)

மெய்மைப்பணி செய்த விருப்பதனால் விண்ணோர்தனி நாயக னார்கழலிற்
றம்மிச்சை நிரம்ப வரம்பெறுமத் தன்மைப்பதி மேவிய தாபதியுள்
பொய்மைச்சம யப்பிணி விட்டவாழ்முன் போதும்பிணி விட்டரு ளிப்பொருளா
வெம்மைப்பணி கொள்கரு ணைத்திறமிக் கியார்பெற்றன ரென்ன விறைஞ்சினரே. (எ)

வேறு.

இன்ன தன்மையி லிவர்சிவ நெறியினை யெய்தி
மன்னு பேரருள் பெற்றிடர் நீங்கிய வண்ணம்
பன்னு தொன்மையிற் பாடலி புத்திர நகரிற்
புன்மை யேபுரி யமணர்தாங் கேட்டது பொறாராய. (௭௯)

தரும சேனர்க்கு வந்தவத் தடுப்பருஞ் சூலை
யொருவ ராலுமிங் கொழிந்திடா மையினவ ருயப்போயப
பெருகு சைவராயப் பெயர்ந்துதம் பிணியொழித் துயந்தார்
மருவு நம்பெருஞ் சமயம்வீழ்ந் ததுவென மருள்வார். (௮௦)

மலையும் பல்சம யங்களும் வென்றுமற் றவரா
னிலையும் பெற்றவிந் நெறியினி யழிந்ததென் றழுங்கிக்
கொலையும் பொய்மையு மிலமென்று கொடுந்தொழில் புரிவோர்
தலையும் பீலியுந் தாழ்வந் தொருகிறை சார்ந்தார். (௮௧)

இவ்வ கைப்பல வமணர்க டியருட னீண்டி
மெய்வ கைத்திற மறிந்திடில் வேந்தனுங் வெகுண்டு
சைவ னாகிடம் விருத்தியுந் தவிர்க்குமற் றினிநாஞ்
செய்வ தென்னென வஞ்சனை தெரிந்துகித் திரிப்பார். (௮௨)

தவ்னவு சைவத்து நிற்வந் தருமசே னருந்தாம்
பொய்வ குத்ததோர் சூலைதீர்ந் திலதெனப் போயிங்
கெவ்வ மாகவங் கெய்திரஞ் சமயலுந் கனமுந்
தெய்வ நிர்தையுஞ் செய்தன ரெனச்சொலத் தெளிந்தார். (௮௩)

சொன்ன வண்ணமே செய்வது துணிந்ததுன் மதியோர்
முன்ன நாஞ்சென்று முறைப்படு வோமென முயன்றே
யின்ன தன்மையி லிருட்குழாஞ் செல்வது போல
மன்ன னாகிய பல்லவ னகரில்வந் தணைந்தார். (௮௪)

உடையொ ழிந்தொரு பேச்சிடை யின்றிநின் றுண்போர்
கடைய ணைந்தவன் வாயில்கா வலருக்கு நாங்க
ளடைய வந்தமை யரசனுக் கறிவியு மென்ன
விடைய நிந்துபுக் கவருந்த மிறைவனுக் கிசைத்தார். (௮௫)

வேறு.

அடிகண்மா ரெல்லாரு முாகுலமாய் மிகவழிந்து
கொடிதுடங்கு திருவாயிற் புறத்தணைந்தா ரெனக்கூற
வடிநெடுவேன் மன்னவனு மற்றவாச்சார் பாதவினாற்
கடிதனைவா னவர்க்குற்ற தென்கொ லெனக் கவன்றுரைத்தான். (௮௬)

கடைகாவ லுடையார்கள் புருதவிடக் காவலன்பா
னடையாடுந் தொழிலுடையார் நண்ணித்தா மெண்ணியவா
றுடையாரா கியதரும சேனர்பிணி யுற்றாராய்ச்
சடையானுக் காளாய்நின் சமயமழித் தாரென்றார். (௮௭)

விரையலங்கற் பல்லவனு மதுகேட்டு வெகுண்டெழுந்து
புரையுடைய மனத்தினராய்ப் போவதற்குப் பொயப்பிணிகொண்
டுரைசிறந்த சமயத்தை யழித்தொழியப் பெறுவதே
கரையிறவத் தீரிதனுக் கென்செய்வ தெனக்கனன்றான். (௮௮)

தலைநெறியா கியசமயந் தன்னையழித் துன்னுடைய
நிலைநின்ற தொல்வரம்பி நெறியழித்த பொறியிலியை
யலைபுரிவா யெனப்பரவி வாயாலஞ் சாதுரைத்தார்
கொலைபுரியா நிலைகொண்டு பெரய்யொழுது மமண்குண்டர்.

(அக)

அருள்கொண்ட வுணர்வின்றி நெறிகோடி யறிவென்று
மருள்கொண்ட மன்னவனு மந்திரிக டமைநோக்கித்
தெருள்கொண்டோ ரிவர்கொன்ன தீயோனைச் செயுவதற்குப்
பொருள்கொண்டு விடாதென்பாற் கொடுவாரு மெனப்புகன்றான்.

(கௌ)

அரசனது பணிதலைநின் றமைச்சர்களு மந்திலையே
முரசதிரந் தானையொடு முன்சென்று முகில்கூழ்ந்து
விரைசெறியுஞ் சோலையும் திருவதிகை தனைமேவிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினார் பாற்சென்றார்.

(கக)

சென்றனைந்த வமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்றயங்கு புரிவேணி வேதியனா ரடியவரை
யின்றறுமை யரசனழைக் கெமைவிடுத்தான் போதுமென
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார்.

(கஉ)

நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடையானைத்
தேமலைச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தான் டகம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென் றருள்செய்தார்.

(கங)

ஆண்டவர சருள்செய்யக் கேட்டவரு மடிவணங்கி
வேண்டியவர்க் கொண்டேக விடையுரைத்தார் திருத்தொண்ட
நீண்டுவரும் வினைகளுக்கெம் பிராணுளனென் றிசைந்திருந்தார்
முண்டசினப் போர்மன்னன் முன்னனைந்தங் கறிவித்தார்.

(கச)

பல்லவனு மதுகேட்டுப் பாங்கிருந்த பாயுடுக்கை
வல்லமணர் தமைநோக்கி மற்றவனைச் செய்வதின்ச்
சொல்லுமென வறந்துறந்து தமக்குறுதி யறியாத
புல்லறிவோ ரஞ்சாது நீற்றறையில் விடப்புகன்றார்.

(கரு)

அருகணைந்தார் தமைநோக்கி யவ்வண்ணஞ் செய்கவெனப்
பெருகுசினக் கொடுங்கோலான் மொழிந்திடலும் பெருந்தகையை
யுருகுபெருந் தழல்வெம்மை நீற்றறையி னுள்ளிருத்தித்
திருகுதருந் தாட்கொளுவிச் சேமங்கள் செயதமைத்தார்.

(ககூ)

ஆண்டவர சதனகத்து ளனைந்தபொழு தம்பலத்துத்
தாண்டவமுன் புரிந்தருளுந் தாணிழலைத் தலைக்கொண்டே
யீண்டுவருந் துயருளதோ வீசனடி யார்க்கென்று
முண்டமன நேர்நோக்கி முதல்வனையே தொழுகிருந்தார்.

(கௌ)

வெய்யநீற் றறையதுதான் வீங்கிளவே னிற்பருவந்
தைவருதண் டென்றலனை தன்கழுநீர்த் தடம்போன்று
மொய்யொளிவெண் ணிலவலர்ந்து முரன்றயா மொலியினதா
யையயந்திரு வடிநீழ் லுருளாகிக் குளிர்ந்ததே.

(கஅ)

வேறு.

மாகின்மதி நீடுபுனன் மன்னிவளர் சென்னியனைப்
பேசவினி யானையுல காளுடைய பிஞ்சுகளை
யீசனையெம் பெருமானை யெவ்வயிருந் தருவானை
யாசையிலா ராவமுதை யடிவணங்கி யினிதிருந்தார். (௬௬)

ஒரெழுநாள் கழிந்ததற்பி னுணர்விலம ணரையழைத்துப்
பாருமினி நீற்றறையை யெனவுரைத்தான் பல்லவனுங்
காரிருண்ட சூழாம்போலு முருவுடைய காரமணர்
தேருநிலை யில்லாதார் நீற்றறையைத் திறந்தாரென். (௬௦)

ஆனந்த வெள்ளத்தி னிடைமூழ்கி யம்பலவர்
தேனாந்து மலர்ப்பாதத் தழுதுண்டு தெளிவெய்தி
பூனந்தா னிலராகி யுவந்திருந்தார் தம்மைக்கண்
டனந்தங் கியதிலதா மென்னவதி சயமென்றார். (௬௦௧)

அதிசயமன் றிதுமுன்னைய மண்சமயச் சாதகத்தா
லிதுசெய்து யிழைத்திருந்தா னெனவேந்தற் குரைசெய்து
மதிசெய்வ தினிக் கொடிய வல்லிடமூட் டிவதென்று
முதிரவரும் பாதகத்தோர் முடைவாயான் மொழிந்தார்கள். (௬௦௨)

ஆங்குதேகேட் டலுங்கொடிய வமணசார்பாற் கெடுமென்ன
னோங்குபெரு மையலினு னஞ்சூட்டு மெனவுரைப்பத்
தேங்காதார் திருநாவுக் கரசரையத் தீயவிடப்
பாங்குடைய பாலடிசி லமுதுசெயப் பண்ணினார். (௬௦௩)

நஞ்சமுது தாமெங்க ணுதனடி யார்க்கென்று
வஞ்சமிசு நெஞ்சுடையார் வஞ்சனையாம் படியறிந்தே
செஞ்சுடையார் சீர்விளங்குந் திறலுடையார் தீவிடத்தால்
வெஞ்சமண ரிடுவித்த பாலடிசின் மிசைந்திருந்தார். (௬௦௪)

பொடியார்க்குந் திருமேனிப் புனிதர்க்குப் புவனங்கண்
முடிவார்க்குந் துயர்நீங்க முன்னவிட மமுதானாற்
படியார்க்கு மறிவரிய பசுபதியார் தம்முடைய
வடியார்க்கு நஞ்சமுத மாவதுதா னற்புதமோ. (௬௦௫)

அவ்விடத்தை யாண்டவர சமுதுசெய்து முன்னிருப்ப
வெவ்விடமு மமுதாயிற் றெனவமணர் வெருக்கொண்டே
யிவ்விடத்தி லிவன்பிழைக்கி லெமக்கெல்லா யிறுதியெனத்
தெவ்விடத்துச் செயல்புரியுங் காவலற்குச் செப்புவார். (௬௦௬)

நஞ்சுகலந் தூட்டிடிவு நஞ்சமயத் தினில்விடந்தீர்
தஞ்சமுடை மந்திரத்தாற் சாதிபா வகைதடுத்தா
னெஞ்சுமவகை யவற்றிலதே லெம்முயிரு நின்முறையுந்
துஞ்சுமது திடமென்றார் சூழ்வினையின் றுறைநின்றார். (௬௦௭)

மற்றவர்த மொழிகேட்டு மதிகெட்ட மன்னவனுஞ்
செற்றவனை யினிக்கடியுந் திறமெவ்வா நெனச்செப்ப
வுற்றவரு மந்திரசா தகநாங்க ளொழித்திடின்
கொற்றவயக் களிதெதிரே விடுவதெனக் கூறினார். (௬௦௮)

மாபாவித் கடையமணர் வாசுத் திருவடியாங்
காபாலி யடியவர்பாற் கடக்களிற்றை விடுகென்னப்
பூபாலர் செயன்மேற்கொள் புலைத்தொழிலோ னவர்தம்மேற்
கோபாதி சயமான கொலைக்களிற்றை விடச்சொன்னான்.

(௧௦௧)

கூடத்தைக் குத்தியொரு குன்றமெனப் புறப்பட்டு
மாடத்தை மறித்திட்டு மண்டபங்க ளெடுத்தெற்றித்
தாடத்திற் பரித் காரர் தலையிடறிக் கடக்களிற்றின்
வேடத்தால் வருங்கூற்றின் மிக்கதொரு விறல்வேழம்.

(௧௧௦)

வேறு.

பாசத்தொடை நிகளத்தொடர் பறியத்தறி முறியா
மீசுற்றிய பறவைக்குலம் வெருவத்துணி விலகா
ஞ்சற்கர மெதிர்சுற்றிட வுரறிப்பரி யுழரூ
வாசக்கட மழைமுற்பட மதவெற்பெதிர் வருமால்.

(௧௧௧)

இடியுற்றெழு மொலியிற்றிசை யிபமுட்கிட வடியிற்
படிபுக்குற நெளியப்படர் பவனக்கதி விசையிற்
கடிதுற்றநி செயலிற்றினர் கடலிற்படு கடையின்
முடிவிற்கன லெனமுற்சின முடுகிக்கடு கியதே.

(௧௧௨)

மாடுற்றனை யிவுளிக்ஞல மறியச்செறி வயிரக்
கோடுற்றிரு பிளவிட்டறு குறைகக்கொடு முறியச்
சாடுற்றிடு மதிதெற்றிகள் சரியப்புடை யணிசெற்
முற்றகல் வெளியுற்றதவ் வடர்கைக்குல வரையே.

(௧௧௩)

பாவக்கொடு வினைமுற்றிய படியுற்றநி கொடியோர்
நாவுக்கர செதிர் முற்கொடு ஈணுகிக்கரு வரைபோ
லேவிச்செறு பொருகைக்கரி யிணையுப்த்திட வெருளார்
சேவிற்றிகழ் பவர்பொற்கழ நெளிவுற்றனர் பெரியோர்.

(௧௧௪)

வேறு.

அண்ண லருந்தவ வேந்த ரானைதம் மேல்வரக் கணை
விண்ணவர் தம்பெரு மாணை விடையுந் தேறும் பிராணைச்
சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து தொடுத்த திருப்பதி கத்தை
மண்ணுல சூய்ய வெடுத்து மகிழ்வுட னேபாடு கின்றார்.

(௧௧௫)

வஞ்சகர் விட்ட சிணப்போர் மதவெங்களிற்றினை நோக்கிச்
செஞ்சடை நீண்முடிக் கூத்தர் தேவர்க்குந் தேவர் பிரானார்
வெஞ்சுடர் மூவிலைச் சூல வீரட்டர் தம்மடி யோநா
மஞ்சவ தில்லையென் நென்றே யருந்தமிழ் பாடி யறைந்தார்.

(௧௧௬)

தண்டமிழ் மாலைகள் பாடித் தம்பெரு மாண்சர னாகக்
கொண்ட கருத்தி லிருந்து சூலாவிய வன்புறு கொள்கைத்
தொண்டரை முன்வல மாகச் சூழ்ந்தெதிர் தாழ்ந்து நிலத்தி
லென்டிசை யோர்களுங் காண விதைஞ்சி யெழுந்தது வேழம்.

(௧௧௭)

ஆண்ட வரசை வணங்கி யஞ்சியவ் வேழம் பெயரத்
துண்டிய மேன்மறப் பாகா தொடக்கி யடர்த்துத் திரித்து
மீண்டு மதனை யவர்தமேன் மினைசெய்து காட்டிட வீசி
மீண்டவர் தங்களை டேகொன் மமணர்மே லோடிற் நெதிர்த்தே.

(௧௧௮)

ஓடி யருதார்க டம்மை யுழி மிதித்துப் பிளந்து
நாடிப் பலரையுங் கொன்று நகரங் கலங்கி மறுக
நீடிய வேலை கலக்கு நெடுமந் தரகிரி போல
வாடியல் யானையம் மன்னந் காஞ்சுல மாக்கிய தன்றே.

(ககக)

யானையின் கையிற் பிழைத்த வவ்வமண் கையர்க ளெல்லா
மான மழிந்து மயங்கி வருந்திய சிந்தைய ராகித்
தானே நிலமன்னன் றுளிற் தனித்தனி வீழ்ந்துபுலம்ப
மேன்மை நெறிவிட்ட வேந்தன் வெகுண்டிளிச் செய்வதெ னென்றான்.

(கஉ0)

நங்கள் சமயத்தி னின்றே நாடிய முட்டி நிலையா
லெங்க னெதிரே நழிய யானையா லிவ்வண்ண நின்றீர்
பங்கப் படுத்தவன் போகப் பரிபவந் தீரு முனக்குப்
பொங்கழல் போக வதன்பின் புனையகன் றுலென வென்றார்.

(கஉக)

அல்லிரு ளன்னவர் கூற வரும்பெரும் பாவத் தவன்றான்
றெல்லைச் சமய மழித்துத் துயரம் விளைத்தவன் தன்னைச்
சொல்லு மினிச்செய்வ தென்னச் சூழ்ச்சி முடிக்குந் தொழிலோர்
ல்லுடன் பாசம் பிணித்துக் கடலிடைப் பாயச்சுவ தென்றார்.

(கஉஉ)

நங்குது கேட்ட வரசு னவ்வினை மாச்சுனை நோக்கிச்
நீங்கு புரிந்தவன் தன்னைச் சேம முறக்கொண்டு போகிப்
பாங்கொரு கல்லி லினைத்துப் பாசம் பிணித்தோர் படவிலு
நீங்கொலி வேலையி லேற்றி வீழ்த்துமி னென்று விடுத்தான்.

(கஉ௩)

அவ்வினை செய்திடப் போக்கு மவருடன் போயரு கந்த
வவ்வினை யாளருஞ் சென்று மேவிட நாவுக் கரசர்
சவ்விய தந்திரு வுள்ளஞ் சிறப்ப வவருடன் சென்றார்
வ்வத்தின் மன்னவன் சொன்ன படிமுடித் தாரப் பதகர்.

(கஉ௪)

அப்பரி சவ்வினை முற்றி யவரகன் றேகிய பின்ன
ராப்பரு மாகடல் புக்க வுறைப்புடை மெய்த்தொண்டர் தாழு
மப்பரி சாயினு மாக வேத்துவ நெந்தையை யென்று
சப்பிய வண்டமிழ் தன்னாற் சிவனஞ் செழுத்துந் துதிப்பார்.

(கஉ௫)

வேறு.

சொற்றுனை வேதிய னென்னுந் தூய்மொழி
நற்றமிழ் மாலையா நமச்சி வாயவென்
நற்றமுன் காக்குமஞ் செழுத்தை யன்பொடு
பற்றிய வுணர்வினாற் பதிகம் பாடினார்.

(கஉ௬)

பெருகிய வன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
வருமல ரோன்முத லமரர் வாழ்த்துதற்
கரியவஞ் செழுத்தையு மரசு போற்றிடக்
கருநெடுங் கடலினுட் கண்மி தந்ததே.

(கஉ௭)

அப்பெருங் கல்லுமங் கரசு மேல்கொளத்
தெப்பமாய் மிதத்தலிற் செறிந்த பாசமுந்
தப்பிய ததன்மிசை யிருந்த தாவின்கீர்
மெய்ப்பெருந் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றினார்.

(கஉ௮)

இருவினைப் பாசமு மலக்க லார்த்தவின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்க னேறிட
வருளுமெய் யஞ்செழுத் தரசை யிக்கட
லொருகன்மே லேற்றிட லுரைக்க வேண்டுமோ.

(கருக)

அருணயந் தஞ்செழுத் தேத்தப் பெற்றவக்
கருணைநா வரசினைத் திரைக்க ரங்களாற்
றெருணைநி நீர்மையிற் சிரத்திற் றுங்கிட
வருணனுஞ் செய்தனன் முன்பு மாதவம்.

(கருஉ)

வாய்ந்தசீர் வருணனே வாக்கின் மன்னரைச்
சேர்ந்தடை கருங்கலே சிவிகை யாயிட
வேந்தியே கொண்டெழுந் தருளு வித்தனன்
குந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்ப் பாங்கரில்.

(கருக)

அத்திருப் பதியினி லணைந்த வன்பரை
மெய்த்தவக் குழாமெலா மேவி யார்த்தெழு
வெத்திசை யினுமர வென்னு மோசைபோற
நத்துநீர்ப் பெருங்கட றுனு மார்த்ததே.

(கருஉ)

தொழுந்தகை நாவினுக் கரசுந் தொண்டர்முன்
செழுந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்த் திங்கள்வெண்
கொழுந்தணி சடையரைக் கும்பிட் டன்புற
விழுந்தெழுந் தருணைநி விளங்கப் பாடுவார்.

(கருந)

வேறு.

நன்னுரு மாயெனக் கெந்தையு மாகி யெனவெடுத்துத்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் றன்னடி யோங்கட்கென்று
வான்றழ் புனற்கங்கை வாழ்சடை யானைமற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
சான்ற மொருவனைத் தண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தினரே

(கருச)

மற்று மிணையன வண்டமிழ் மாலைகள் பாடிவைகி
வெற்றி மழவிடை வீரட்டர் பாத மிகநினைவா
லுற்றதொர் காதலி னங்குநின் றேகியொன் னாற்புரங்கள்
செற்றவர் வாழந் திருவதி கைப்பதி சென்றடைவார்.

(கருரு)

தேவர் பிரான்றிரு மாணி குழியுந் தினைநகரு
மேவினர் சென்று விரும்பிய சொன்மலர் கொண்டுகைஞ்சிப்
பூவலர் சோலை மணவடி புல்லப் பொருண்மொழியின்
காவலர் செல்வத் திருக்கெடி லத்தைக் கடந்தனைந்தார்.

(கருக)

வெஞ்சமண் குண்டர்கள் செய்வித்த தீய மிஹைகளெல்லா
மெஞ்சுவென் றேறிய வின்றமி தீச ரெழுந்தருள
மஞ்சிவர் மாடத் திருவதி கைப்பதி வாணரெல்லார்
தஞ்செயல் பொங்கத் தழங்கொலி மங்கலஞ் சாற்றலுற்றார்.

(கருள)

மணிநெடுந் தோரணம் வன்குலைப் பூக மடற்கதலி
யிணையுற நாட்டி யெழுநிலைக் கோபுரந் தெற்றியெங்குந்
தணிவில் பெருகொளித் தாமங்க ணாற்றிச்செஞ் சாந்துநீவி
யணிநகர் முன்னே யணிமே லணிசெய தலங்கரித்தார்.

(கருஅ)

மன்னிய வன்பின் வளநகர் மார்தர் வயங்கிழையா
நின்னிய னாதமு மேழிசை யோசையு மெங்கும்விம்மப்
பொன்னியல் சுண்ணமும் பூவும் பொரிகளுந் தூவியெங்குந்
தொன்னக நின்புறஞ் சூழ்ந்தெதிர் கொண்டனர் தொண்டரையே.

(௧௩௧)

தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையு ளநந்துருகிப்
பாயவது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புருந்தனர் வீதியுள்ளே.

(௧௪௦)

கண்டார்கள் கைதலை மேற்குவித் திந்தக் கருணைகண்டான்
மிண்டாயு செயகை யமண்கையர் தீங்கு விளைக்கச்செற்ற
முண்டா யினவண்ண மெவ்வண்ண மென்றுரைப் பார்கள்பின்னுந்
தொண்டாண்டு கொண்ட பிரானைத் தொழுது துதித்தனரே.

(௧௪௧)

இவ்வண்ணம் போல வெணைப்பல மாக்க ளியம்பியேத்த
மெய்வண்ண நீற்றொளி மேவுங் குழாங்கள் விரவிச்செல்ல
வவ்வண்ண நண்ணிய வன்பரும் வந்தெயதி யம்பவளச்
செவ்வண்ணர் கோயிற் திருவிரட் டானத்தைச் சேர்ந்தனரே.

(௧௪௨)

உம்பர்தங் கோணையுடைய பிரானையுள் புக்கிறைஞ்சி
நம்புது மன்பி னையப்புது காதலி னாற்றினேத்தே
மெம்பெரு மான்னை யேழையெ னுன்பண் டுகழ்ந்ததென்று
தம்பரி வாற்றிருத் தாண்டகச் செநதமிழ் சாற்றிவாழ்ந்தார்.

(௧௪௩)

வேறு.

ஆரியயனுக் கரியானை யடியவருக் கெளியானை
விரிபுனல்குழ் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமுதைத்
தெரிவரிய பெருந்தன்மைத் திருநாவுக் கரசுமனம்
பரிவுறுசெந் தமிழ்ப்பாட்டுப் பலபாடிப் பணிசெயுநான்.

(௧௪௪)

புல்லறிவிற் சமணர்க்காப் பொல்லாங்கு புரிந்தொழுகும்
பல்வையுந் தன்னுடைய பழவினைப்பா சம்பநிய
வல்லொழிந் தங்கெயதி யாண்டவர சினைப்பணிந்து
வல்லமணர் தனமநீத்து மழவிடையோன் னுடைந்தான்.

(௧௪௫)

வீடறியாச் சமணர்மொழி பொய்யென்று மெய்யுணர்ந்த
காடவனுந் திருவதிகை நகரின்கட் கண்ணுதற்குப்
பாடலிபுத் திரத்திலமண் பள்ளியொடு பாழிகளுந்
கூடலிபுத் துக்கொணர்ந்து குணதரவிச் சரமெடுத்தான்.

(௧௪௬)

இந்நாளிற் திருப்பணிகள் செய்கின்ற வின்றமிழ்க்கு
மன்னு வாசேத் திருமுனியு மதிச்சடைமேற்
பன்னு மணிந்தவர்தம் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்னுமத் தமிழ்புனைந்து தொண்டிசெய்வான் ரெட்டாந்தெழுவார்.

(௧௪௭)

திருவதிகைப் பதிமருங்கு திருவெண்ணெய் நல்லுரு
மருளுதிரு வாமாத்தார் திருக்கோவ லூர்முதலா
மருவுதிருப பதிபிறவும் வணங்குவளத் தமிழ்பாடிப்
பெருகுவிருப் புடன்விடையார் மகிழ்பெண்ணு கடமனைந்தார்.

(௧௪௮)

கார்வளரு மாடங்கள் கலந்தமறை பொலிவளர்க்குஞ்
சீருடையர் தணர்வாமுஞ் செழும்பதியி னகத்தெய்தி
வார்சடையார் மன்னுதிருத் தூங்காணை மாடத்தைப்
பார்பரவுந் திருமுனிவர் பணிந்தேத்திப் பரவினார்.

(கசக)

புன்னெறியா மமண்சமயத் தொடக்குண்டு போர்தவுட
றன்னுடனே யுயிர்வாழத் தரியேனான் தரிப்பதனாக்
கென்னுடைய நாயகரின் விலச்சிணையிட்டுருளென்று
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை முன்னின்று பாடுவார்.

(கசூ)

பொன்னூர்த் திருவடிக்கென் விண்ணப்ப மென்றெடுத்து
முன்னுக் கெய்ப்பொருட்கு முடிவாகி நின்றானைத்
தன்னாகத் துமைபாகந் கொண்டானைச் சங்கரனை
நன்னாமத் திருவிருத்த நலஞ்சிறக்கப் பாடுதலும்.

(கசூக)

நீடுதிருத் தூங்காணை மாடத்து நிலவுகின்ற
வாடகமே ருச்சிலையா னருளாலோர் சிவபூத
மாடொருவ ரறியாமே வாக்கிசர் திருத்தோளிற்
சேடியர்மு விலைச்சூலஞ் சினவிடையி னுடன்சாத்த.

(கசூஉ)

ஆங்கவர்தந் திருத்தோளி லார்ந்ததிரு விலச்சிணைபைத்
தாங்கண்டு மனங்களித்துத் தம்பெருமா னருணினைந்து
தூங்கருவி கண்பொழியத் தொழுதுவிழூந் தார்வத்தா
லோங்கியசின் தையராகி யுயந்தொழிந்தே னெனவெழுந்தார்.

(கசூக)

தூங்காணை மாடத்துச் சுடர்க்கொழுந்தி னடிபரவிப்
பாங்காகத் திருத்தொண்டு செபதுபயின் தமருநாட்
பூங்காண மணங்கமழும் பொருவிநிரு வரத்துறையுந்
தேங்காவின் முகிலுறங்குந் திருமுதுகுன் தமும்பணிந்து.

(கசூச)

வண்டமிழ்மென் மலர்மாலை புனைந்தருளி மருங்குள்ள
தண்டுகைநீர்ப் பதிகளிலுந் தனிவிடையார் மேவியிடங்
கொண்டருளுந் தானங்கள் சும்பிட்டிக் குணநிசைமேற
புண்டரிகத் தடஞ்சூழ்ந்த நிவாக்கரையே போதுவார்.

(கசூரு)

ஆனாத சீர்த்தில்லை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
வானாறு புடைபரங்கு மலர்ச்சடையா ரடிவணங்கி
பூனாறு முயிராறு முள்ளபயன் கொளநினைந்து
தேனாறு மலர்ச்சோலைத் திருத்தில்லை மருங்கனைந்தார்.

(கசூசு)

வேறு.

நாவுக் கரசரு மிருவர்க் கரியவர் நடமா டியதிரு வெல்லைப்பான்
மேவித் தலமுற மெயயிற் றெழுதயின் மேன்மே லெழுதரு விரைவோடுங்
காவிற்க் களிமயின் மகிழ்வுந் தெதிரெதி ராடக் கடிக்கழ் கமலஞ்சூழ்
வாவித் தடமலர் வதனம் பொலிவுறு மருதத் தண்பனை வழிவந்தார்.

(கசூரு)

முருகிற் செறியிதழ் முளரிப் படுகரின் முதுமே திகள்புது மலர்மேயு
மருகிற் செறிவன மெனமிக் குயர்கழை யளவிற் பெருகிட வளரிக்குப்
பெருகிப் புடைமுதிர் தரளஞ் சொரிவன பெரியோ ரவர்திரு வடிவைக்கண்
டுருகிப் பரிவுறு புனல்கண் பொழிவன வெனமுன் புளவள் வயலெங்கும்.

(கசூரு)

அறிவிற் பெரியவ ரயனெற் பனைவய லவையிற் படும்வகை யனைகின்னூர்
பிறவிப் பவநெறி விடுவீ ரிருவினை பெருகித் தொடர்பினி யுறுபாசம்
பறிவுற் றிடவனை யுமினென் றிருபுடை பயில்கூழ் சினைமிசை சூயில்கவுஞ்
செறிவிற் பலதரு நிலையிற் பொலிவுறு திருநந் தனவன மெதிர்கண்டார். (கருக)

அவர்முன் பணிவொடு தொழுதங் கனைவுற வணிகொம் பரின்மிசை யருகெங்குந்
தவமுன் புரிதலில் வருதொண் டெனுநிலை தலைநின் றுயர்தமி ழிறையோரா
மிவர்தந் திருவடி வதுகண் டதிசய மெனவந் தெதிரர கரவென்றே
சிவமுன் பயின்மொழி பகர்கின் றனவளர் சிறைமென் கினியொடு சிறுபூவை. (கரு௦)

அஞ்சொற் றிருமறை யவர்முன் பகர்தலு மவருந் தொழுதுமு னளிகூரு
நெஞ்சிற் பெருகிய மகிழ்வுங் காது நிறையன் பொடுமுறை தடுமாறச்
செஞ்சொற் றிருமறை மொழியந் தணர்பயி நிலைத் திருநக ரெல்லைப்பான்
மஞ்சிற் பொலிநெடு மதில்கூழ் குடதிசை மணிவா யிற்புறம் வந்துற்றார். (கரு௧)

அல்லற் பவமற வருளுந் தவமுத லடியா ரெதிர்கொள வவரோடு
மல்லற் புனல்தமழ் மாடே வாயிலின் வழிபுக் கெதிர்தொழு தனைவுற்றார்
கல்வித் துறைபல வருமா மறைமுதல் கரைகண் டிடையவர் கழல்பேணுஞ்
செல்வக் குடிநிறை நல்வைப் பிடையளர் சிவமே நிலவிய திருவிதி. (கரு௨)

நவமின் சுடர்மணி நெடுமா லையுநறு மலர்மா லையுநிறை திருவீதிப்
புவனங் களின்முத லிமையோர் தடமுடி பொருதுந் தியமணி பேரகட்டிப்
பவனன் பணிசெய வருணன் புனல்கொடு பணிமா ரவுமவை பழுதாமென்
றெவருந் தொழுதெழு மடியார் திருவல கிடுவார் குளிர்புனல் விடுவார்கள். (கரு௩)

மேலம் பரதல நிறையுங் கொடிகளில் விரிவெங் கதிந்துழை வரிதாருங்
கோலம் பெருகிய திருவீ தியைமுறை குலவும் பெருமையர் பணிவுற்றே
ஞாலந் திகழ்திரு மறையின் பெருகொலி நலமார் முனிவர்க டிதியோடு
மோலம் பெருகிய நிலையேழ் கோபுர முறமெய் கொடுதொழு துள்புக்கார். (கரு௪)

வளர்பொற் கணமணி திருமா ளிகையினை வலம்வந் தலமரு வரைநில்லா
வளவிற் பெருகிய வார்வத் திடையெழு மன்பின் கடனிறை யுடலெங்கும்
புளகச் செறிநிறை விரவத் திருமலி பொற்கோ புரமது புகுவார்முன்
களனிற் பொலிவிட முடையார் நடநவில் கனகப் பொதுவெதிர் கண்ணுற்றார். (கரு௫)

நீடுந் திருவுட னிகழும் பெருகொளி நிறையம் பலநினை வுறநேரே
கூடும் படிவரு மன்பா லின்புறு குணமுன் பெறவரு நிலைகூடத்
தேடும் பிரமனு மாலுந் தேவரு முதலாம் யோனிக டெளிவொன்று
வாடுங் கழல்புரி யமுதத் திருநட மாரா வகைதொழு தார்கின்றார். (கரு௬)

கையுந் தலைமிசை புனைவுஞ் சலியன கண்ணும் பொழிமறை யொழியாதே
பெய்யுந் தகையன கரணங் களுமுட னுருகும் பரிவின பேறெய்து
மெய்யுந் தரையிசை விழுமுன் பெழுதரு மின்றும் சடையொடு நின்றாடு
மையன் திருநட மெதிர்கும் பிடுமவ ரார்வம் பெருகுத ளளவின்றல். (கரு௭)

இத்தன் மையர்பல முறையுந் தொழுதெழ வென்றெய் தினையென மன்றாடி
மத்தன் திருவருள் பொழியுங் கருணையி னருள்பெற் றிடவரு மானந்த
மெய்த்தன் மையினில்லி ருத்தத் திருமொழி பாடிப் பின்னையு மேன்மேலுஞ்
சித்தம் பெருகிய பரிவா லின்புறு திருநே ரிசைமொழி பகர்கின்றார். (கரு௮)

வேறு.

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டே எனென்றுமுன் னெடுத்துப் பண்ணு
லத்தாவுன் னூடல் காண்பா னடியனேன் வந்த வாமென்
றித்திறம் போற்றி நின்றே யின்றமிழ் மாலை பாடித்
நகத்திருத் தொண்டு செய்யுங் காதலிற் பணிந்து போந்தார். (௧௧௧)

நீடிய மணியின் சோதி நிறைதிரு முன்றின் மாடு
மாடுயர் கொடிசூழ் பொற்றேர் மாமணி வீதி யுள்ளுங்
கூடிய பணிகள் செய்து சூம்பிடுந் தொழிலா ராகிப்
பாடிய புனித வாக்கின் பணிகளும் பயிலச் செய்வார். (௧௧௦)

அருட்பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க வன்னம்பா லிக்கு மென்னுந்
திருக்குறுந் தொகைகள் பாடித் திருவூழ் வாரங் கொண்டு
பெருத்தெழு காத லோடும் பெருந்திருத் தொண்டு செய்து
விருப்புறு மேனி கண்ணீர் வெண்ணீற்று வண்ட லாட. (௧௧௧)

மேவிய பணிகள் செய்து விளங்குநாள் வேட்க ளத்துச்
சேவியர் கொடியார் தம்மைச் சென்றுமுன் வணங்கிப் பாடித்
காவியங் கண்டர் மன்னுந் திருக்கழிப் பாலைதனை
னாவினுக் கரசர் சென்று நண்ணினார் மன்னோர் வாழ. (௧௧௨)

வேறு.

சினவிடையே றுகைத்தேறு மணவாள நம்பிகழல் சென்று தாழ்ந்து
வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே பென்கின் றாளென்
றனையதிருப் பதிகமுட னன்புறுவன் டமிழ்பாடி யங்கு வைகி
நினைவரியார் தமைப்போற்றி நீடுதிருப் புலியூரை நினைநது மீள்வார். (௧௧௩)

மனைப்படப்பிற் கடற்கொழுந்து வளைசொரியுங் கழிப்பாலை மருங்கு நீங்கி
நனைச்சினமென் குளிர்ஞாழ்ந் பொழிலாடு வழிக்கொண்டு நண்ணும் போதி
னினைப்பவர்தம் மனங்கோயில் கொண்டருளு மம்பலத்து நிருத்த னரைத்
தினைத்தனையாம் பொழுதுமறந் துயவனோ வென்பாடத் தில்லை சார்ந்தார். (௧௧௪)

அரியாளை யென்றெடுத்தே யடியவருக் கெளியாளை யவர்தஞ் சிந்தை
பிரியாத பெரியதிருத் தாண்டகச்செந் தமிழ்பாடிப் பிறங்கு சோதி
விரியாரின் நெல்வுலகும் விளங்கியபொன் னம்பலத்து மேவி யாடல்
புரியாரின் நவர்தம்மைப் பணிந்துதமி ழாற்பின்னும் போற்றல் செய்வார். (௧௧௫)

செஞ்சடைக்கந் றைமுற்றத் திளநிலா வெறிக்குமெனுஞ் சிறந்த வாய்மை
யஞ்சொல்வனத் தமிழ்மாலை யதிசயமாந் படிபாடி யன்பு சூழ்ந்த
நெஞ்சருகப் பொழிபுனல்வார் கண்ணினையும் பரவியசொன் னிறைந்த வாயுந்
தஞ்செயலி னொழியாத திருப்பணியு மாறாது சாரு நாளில். (௧௧௬)

கடையுக்கதி லாழியின்மேன் மிதந்ததிருக் கழுமலத்தி னிருந்த செங்கண்
விடையுக்கத்தார் திருவருளால் வெற்பரையன் பாவைதிரு முலைப்பா லோடு
மடையநிறை சிவம்பெருக வளர்ஞானந் குழைத்துட்ட வழுது செய்த
வுடையமறைப் பிள்ளையார் திருவார்த்தை யடியார்க ளுரைப்பக் கேட்டார். (௧௧௭)

ஆழிவிட முண்டவரை யம்மைதிரு முலையமுத முண்ட போதே
யேழிசைவன் டமிழ்மாலை யிவனெம்மா னெனக்காட்டி யியம்ப வல்ல
காழியரும் பெருந்தகைசீர் கேட்டலுமே யதிசயமாந் காதல் கூர
வாழியவர் மலர்க்கழல்கள் வணங்குதற்கு மனத்தெழுந்த விருப்பு வாய்ப்ப. (௧௧௮)

அப்பொழுதே யம்பலத்து ளாடுகின்ற கழல்வணங்கி யருண்முன் பெற்றுப்
பொய்ப்பிறவிப் பிணியோட்டுந் திருவீதி புரண்டுவலக் கொண்டி போந்தே
யெய்புவனங் களுநிறைந்த திருப்பதியி னெல்லையினை யிறைஞ்சி யேத்திச்
செப்பரிய பெருமையினர் திருநாரை யூர்பணிந்து பாடிச் செல்வார். (கஎக)

தொண்டர்குழாம் புடைசூழத் தொழுதகரத் தொடுநீறு துதைந்த கோலங்
கண்டவர்தம் மணங்கசிந்து கரைந்துருகங் கருணைபுறம் பொழிந்து காட்டத்
தெண்டிரவராயக் கண்மிதப்பி லுக்கைத்தேறு திருநாவுக் கரசர் தாமும்
வண்டமிழா லெழுதுமறை மொழிந்தபிரான் நிருப்புகலி மருங்கு சார்ந்தார். (கஅ௦)

கீண்டவரை வில்லியார் வெஞ்சூலை மடுத்தருளி நேரே முன்னு
ளாண்டவர செழுந்தருளக் கேட்டருளி யாளுடைய பிள்ளை யாருங்
காண்டகைய பெருவிரிப்புக் கைம்மிக்க திருவுள்ளக் கருத்தி னோடு
முண்டவருண் மனத்தன்பர் புடைசூழ வெழுந்தருளி முன்னே வந்தார். (கஅக)

தொழுதனைவுற் றுண்டவர சன்புருகத் தொண்டர்குழாத் திடையே சென்று
பழுதில்பெருங் காதுலுட னடிபணியப் பணிந்தவர்தங் கரங்கள் பற்றி
யெழுதரிய மலர்க்கையா லெடுத்திறைஞ்சி விடையின்மேல் வருவார் தம்மை
பழுதழைத்துக் கொண்டவர்தா மப்பரே யெனவவரு மடியே நென்றார். (கஅஉ)

அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத் தழுதருா னங்கொடுபப வுழுகை தீர்ந்த
செம்பவள வாயப்பிள்ளை திருநாவுக் கரசரெனச் சிறந்த சீர்த்தி
யெம்பெருமக் களுமியைந்த கூட்டத்தி லரனடியா ரின்ப மெயதி
பும்பர்சுளம் போற்றிசைப்பச் சிவம்பெருகு மொலிநிறைத்தா ருலகமெல்லாம். (க)

யிள்ளையார் கழல்வணங்கப் பெற்றேனென் றரசுவப்பப் பெருகு ஞான
வள்ளலார் வாசீசர் தமைக்காணப் பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க
வுள்ளநிறை கருதலினு லொருவரொரு வரிற்கலந்த வுண்மை யோடும்
வெள்ளநீர்த் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் கழல்வணங்கும் விருப்பின் மிக்கார். (கஅச)
வேறு.

அருட்பெருகு தனிக்கடலு முலகுக் கெல்லா மன்புசெறி கடலுமா மெனவு
மோங்கும், பொருட்சமய முதற்சைவ நெறிதான் பெற்ற புண்ணியக்கண் ணிரண்டெ
னவும் புவன முய்ய, விருட்சுவிண் டவரருளு முலக மெல்லா மீன்றாடன் திருவ
ருளு மெனவுங் கூடித், தெருட்கலைஞா னக்கன்று மரசஞ் சென்று செஞ்சடைவா
னவர்கோயில் சேர்ந்தா ரன்றே. (கஅரு)

பண்பயில்வண் டறைசோலை சூழங் காழிப் பரமர்திருக் கோபுரத்தைப் பணிந்
தன் புக்கு, விண்பணிய வோங்குபெரு விமானந் தன்னை வலங்கொண்டு தொழுதுவி
ழந் தெழுந்த வெல்லைச், சண்பைவரு பிள்ளையா ரப்ப ருங்க டம்பிரா னாரைநீர் பாட
ரென்னச், கண்பயிலும் புனல்பொழிந்த வரசும் வாய்மைக் கலைபயிலு மொழிபொழி
பக் கசிந்து பாடி. (கஅசு)

பெரியபெரு மாட்டியுடன் ரேணி மீது பேணிவீற் திருந்தருளும் பிரான்முன்
னின்று, பரிவுறுசெந் தமிழ்மாலை பத்தி யோடும் பார்தொண்டு மூடியெனும் பதிகம்
போற்றி, யரியவகை புறம்போந்து பிள்ளை யார்தந் திருமடத்தி லெழுந்தருளி யழுது
செய்து, மருவியநண் புதுகேண்மை யற்றை நாள்போல் வளர்த்தோங்க வுடன்பல
ளாள் வைகு ளாளில். (கஅஈ)

அத்தன்மை யினிலரசும் பிள்ளை யாரு மளவளா வியமகிழ்ச்சி யளவி ளாத, சித்
தநெகிழ்ச்சி யினோடு செல்லு நாளிற் திருநாவுக் கரசர்திரு வள்ளன் தன்னின், மைத்
தழைய மணிமிடற்றார் பொன்னி நாட்டு மன்னியதா னங்களுல்லாம் வணங்கிப்
போற்ற, மெய்த்தெழுந்த பெருங்காதல் பிள்ளையார்க்கு விளம்புதலு மவருமது
மேவி நேர்வார். (கஅஅ)

ஆண்டவர செழுந்தருளக் கோலக் காவை யவரோடுஞ் சென்றிறைஞ்சி யன்பு
கொண்டு, மீண்டருளி னாவரும் விடைகொண் டிப்பால் வேதநா யகர் விரும்பும்
பதிகளான, நீண்டகருப் பரியலூர் புன்கூர் நீரே நீடுதிருக் குறுக்கை திரு நின்றி
யூருந், காண்டகைய ரணிபள்ளி முதலா நண்ணிக் கண்ணுதலார் கழறொழுது கல
ந்து செல்வார். (கஅக)

மேவுபுனற் பொன்னியிரு கரையுஞ் சார்ந்து விடையுயர்த்தார் திருச்செம்பொன்
பள்ளி பாடித், காவுயரு மயிலாடு துறைநீள் பொன்னிக் கரைத்துருத்தி திருவேள்வித்
குழியெதிர்கொள் பாடி, பாவுறுசெந் தமிழ்மாலை பாடிப் போற்றிப் பரமர்திருப் பதி
யிறவும் பணிந்து பேரந்தே, யாவறுமஞ் சாடுவார் கோடிகாவி லணைந்துபணிந் தாவ
டுதன் டிறையைச் சார்ந்தார். (கக௦)

ஆவடுதண் டிறையாரை யடைந்துய்ந் தேனென் றளவிறிருத் தாண்டகமுன் னரு
ளிச் செய்து, மேவுதிருக் குறுந்தொகைநே ரிசையுஞ் சந்த விருத்தங்க ளானவையும்
வேறு வேறு, பாவலர்செந் தமிழ்த்தொடையாற் பள்ளித் தாமம் பலசாத்தி மிக்கெ
ழுந்த பரிவினோடும், பூவலயத் தவர்பரவப் பலநாட் டங்கிப் புரிவுறுகைத் திருக்
தொண்டு போற்றிச் செல்வார். (ககக)

எரிபுனல்பொன் மணிசிதறுந் திரைநீர்ப் பொன்னி யிடைமருதைச் சென்றெய்தி
யன்பி னோடு, மறிவிரவு கரத்தாரை வணங்கி வைகி வண்டமிழ்ப்பா மாலைபல மகி
ழ்ச் சாத்திப், பொறியரவம் புனைந்தாரைத் திருநாசே சுரத்துப் போற்றி யருந் தமிழ்
மாலை புனைந்து போந்து, செறிவிரைநன் மலர்ச்சோலைப் பழையா றெய்தித் திருச்
சத்தி முற்றத்திற் சென்று சேர்ந்தார். (ககஉ)

வேறு.

சென்று சேர்ந்து திருச்சத்தி முற்றத் திருந்த சிவக்கொழுந்தைக்
குன்ற மகடன் மனக்காதல் குலவும் பூசை கொண்டருளு
மென்று மினிய பெருமானே யிறைஞ்சி யியல்பிற் திருப்பணிகன்
முன்றி லணைந்து செய்துதமிழ் மொழிமா லைகளுஞ் சாத்துவார். (கக௩)

கோவாய் முடுகி யென்றெடுத்துக் கூற்றம் வந்து குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிக ளென்றலைமேற் பொறித்து வைப்பா யெனப்புகன்று
நாவார் பதிகம் பாடுதலு நா தன் றுள நல்லூரில்
வாவா வென்றே யருள்செய்ய வணங்கி மகிழ்ந்து வாசீசர். (கக௪)

வேறு.

நன்மைபெரு கருணையே வந்தணைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந் தெழும்பொழுதி
வன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோ மென்றவர்தஞ்
சென்னியிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான். (கக௫)

நனைந்தனையு திருவடிபென் றலைமேல்வைத் தாரென்று
புனைந்ததிருத் தாண்டகத்தாற் போற்றிசைத்துப் புனிதரு
ணினைந்துருகி விழுந்தெழுந்து நிறைந்துமலர்ந் தொழியாத
தனம்பெரிதும் பெற்று வந்த வறியோன்போன் மனத்தழைத்தார். (கக௬)

நாவுக்கு மன்னர்திரு நல்லூரி னம்பர்ப்பான்
மேவுற்ற திருப்பணிகண் மேவுறநா னஞ்செய்து
பாவுற்ற தமிழ்மாலை பலபாடிப் பணிந்தேத்தித்
தேவுற்ற திருத்தொண்டு செய்தொழுகிச் செல்லுநான்.

(கக௯)

கருகாடூர் முதலாகக் கண்ணுதலோ னமர்ந்தருளுந்
திருவாவூர் திருப்பாலைத் துறைபிறவுஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பெருகார்வத் திருத்தொண்டு செய்துபெருந் திருநல்லூர்
ரொருகாலும் பிரியாதே யுள்ளருகிப் பணிகின்றார்.

(கக௮)

ஆளுடைய நாயகன்ற னருள்பெற்றந் ககன்றுபோய்
வானைபாய் புனற்பழனத் திருப்பழன மருங்கணந்து
காளவிட முண்டிருண்ட கண்டர்பணிக் கல்ன்பூண்டு
நீளிரவி லாடுவார் கழல்வணங்க நோபெற்றார்.

(கக௯)

அப்பதியைச் சூழ்ந்ததிருப் பதியிலர னார்மகிழு
மொப்பரிய தானங்க னுள்ளருகிப் பணிந்தனைவார்
மெய்ப்பொருடேர் நாவினுக்கு வேந்தர்தா மேவினார்
செப்பருஞ்சீ ரப்பூதி யழகனார் திங்கனார்.

(௨௦௦)

அந்தணரின் மேம்பட்ட வப்பூதி யழகனார்
தந்தனய ருடன்சாலை கூவல்குளந் தருதண்ணீர்ப்
பந்தர்பல வாண்டவர செனும்பெயராற் பண்ணினமை
வந்தனைந்த வாசீசர் கேட்டவர்தம் மனைநண்ண.

(௨௦௧)

மற்றவரு மனமகிழ்ந்து மனைவியார் மைந்தர்பெருஞ்
சுற்றமுடன் கனிகூரத் தொழுதெழுந்து சூழ்ந்துமொழிக்
கொற்றவரை யழுதுசெயக் குறைகொள்வா ரிறைகொள்ளப்
பெற்றபெருந் தவத்தொண்டர் திருவுள்ளம் பெறப்பெற்றார்.

(௨௦௨)

காண்டகைமை யின்றியுமுன் கலந்தபெருங் கேண்மையினார்
பூண்டபெருங் காதலுடன் போனகழந் கறியமுதும்
வேண்டிவன வெவ்வேறு விதங்கள்பெற விரும்பின
லாண்டவர சமுதுசெயத் திருவமுதாம் படியமைத்து.

(௨௦௩)

திருநாவுக் கரசமுது செய்தருள மற்றவர்தம்
பெருநாமஞ் சாத்தியவப் பிள்ளைனை யழைத்தன்பு
தருஞானத் திருமறையோர் தண்டலையின் வண்கதலிக்
குருநாளக் குருத்தரிந்து கொண்டுவரத் தனிவிட்டார்.

(௨௦௪)

ஆங்கவனும் விரைந்தெய்தி யம்மருங்கு தாழாதே
பூங்கதலிக் குருத்தரியப் புகுமளவி லொருநாகந்
தீங்கிழைக்க வதபேணன் நிருவமுது செய்தருள
வோங்குகத லிக்குருத்துக் கொண்டொல்லை வந்தனைந்தான்.

(௨௦௫)

தீயவிடந் தலைக்கொள்ளத் தெருமந்து செழுங்குருத்தைத்
தாயர்கரத் தினிளீட்டித் தளர்ந்துதனைத் தழனாக
மேயபடி யுரைசெய்யான் விழக்கண்டு கெட்டொழிந்தேந்
னயவரிந் கழுதுசெயத் தொடங்காரென் றதுவொளிந்தார்.

(௨௦௬)

தம்புதல்வன் சவமறைத்துத் தடுமாற்ற மிலராகி
யெம்பெருமா னமுதுசெய வேண்டுமென வந்திறைஞ்ச
வும்பர்பிரான் திருத்தொண்ட ருள்ளத்திற் தடுமாற்ற
நம்பர்திரு வருளாலே யதிந்தருளி நவைதீர்ப்பார்.

(௨௦௭)

அன்றவர்கண் மறைத்ததனுக் களவிற்றத் கருணையராய்க்
கொன்றைநறுஞ் சடையார்தங் கோயிலின்முன் கொணர்வித்தே
யொன்றுகொலா மெனப்பதிக மெடுத்தடையான் சீர்பாடப்
பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப் பிள்ளையுணர்ந் தெழுந்திருந்தான்.

(௨௦௮)

அருந்தனய னுயிர்பெற்ற வதுகண்டு மமுதுசெயா
திருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி யிடருழந்தார் துயர்நீங்க
வருந்துமவர் மனைப்புகுந்து வாசீசத் திருமுனிவர்
விருந்தமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவுநாள்.

(௨௦௯)

திங்களுர் தனினின்றுந் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதிபுகுந்து
தங்குபெருங் காதலொடு தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கியவன் புறவணங்கி முன்னின்று போற்றிசைப்பார்.

(௨௧௦)

புடைமாலே மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொற்கழற்கீ
முடைமாலேச் சீலமுடையப்பூதி யடிகடமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீர்தமிழின்
'ஞெடைமாலேத் திருப்பதிகச் சொன்மாலே பாடினார்.

(௨௧௧)

எழும்பணியு மிளம்பிறையு மணிந்தவரை யெம்மருங்குந்
தொழும்பணிமேற் கொண்டருளித் திருச்சோற்றுத் துறைமுதலாத்
தழும்புறுகேண் மையினண்ணித் தானங்கள் பலபாடிச்
செழும்பழனத் திறைகோயிற் திருத்தொண்டு செய்திருந்தார்.

(௨௧௨)

சாலநா ளங்கமர்ந்து தந்தலைமேற் றுள்ளவைத்த
வாலமார் மணிமிடற்றா ரணிமலர்ச்சே வடிநினைந்து
சேலுலாம் புனற்பொன்னித் தென்கரையே நிச்சென்று
கோலநீன் மணிமாடத் திருநல்லூர் குறுகினார்.

(௨௧௩)

அங்கணைந்து தம்பெருமா னடிவணங்கி யாராது
பொங்கியவன் பொருதினைத்துப் போற்றிசைத்துப் பணிசெயுநாட்
டங்குபெருங் காதலினாற் றுமரைமேல் விரிஞ்சனொடு
செங்கண்மா லறிவரியார் திருவாரூர் தொழநினைந்தார்.

(௨௧௪)

நல்லூரி னம்பரருள் பெற்றுப்போய்ப் பழையாறை
பல்லூர்வெண் டலைக்கரத்தார் பயிலுமிடம் பலபணிந்து
சொல்லூர்வண் டமிழ்பாடி வலஞ்சுழியைத் தொழுதேத்தி
யல்லூர்வெண் பிறையணிந்தார் திருக்குடமூக் கணைந்திறைஞ்சி.

(௨௧௫)

நாலூர்தென் திருச்சேறை குடவாயி னறையூர்சேர்
பாலூரு மின்மொழியாள் பாகனார் கழல்பரவி
மேலூர்தி விடைக்கொடியார் மேலுமிடம் பலபாடிச்
சேலூர்தன் பனைஞழந்த தென்றிருவாஞ் சிபமுனைந்தார்.

(௨௧௬)

பெருவாச மலர்ச்சோலைப் பெருவேணர் பணிந்தேத்தி
முருகாரு மலர்க்கொன்றை முதல்வனார் பதிமிறவுந்
திருவாரும் விளமருடன் சென்றிறைஞ்சி வாசீசர்
மருவாரு ரெரித்தவர்தந் திருவாருர் வந்தடைந்தார்.

(உகஎ)

ஆண்டவர செழுந்தருள வாருரி லன்பர்கடா
நீண்டசடை முடியார்பா னிறைந்தவருள் பெற்றுடையார்
காண்டருமா ளிகைமாடங் கவின்கிறந்தோங் கிடவெங்குஞ்
சேண்டிகழ்வீ திகன்பொலியத் திருமலிமங் கலஞ்செய்தார்.

(உகஅ)

வேறு.

வல்லமண் குண்டர்தம் மாயை கடந்து மறிகடலிற்
கல்லே மிதப்பாகப் போந்தவர் வந்தா ரெனுங்களிப்பா
லெல்லை யிரெண்ட ரெயிற்புறஞ் சென்றெதிர் கொண்டபோது
சொல்லி னரசர் வணங்கித் தொழுதுரை செய்தனைவார்.

(உகக)

பற்றென் நிலாவரும் பாதக ராகு மமணர்தம்பா
லுற்ற பிணியொழிந் துயயப்போந் தேன்பெற லாவதுண்டே
புற்றிடங் கொண்டான்மன் ரெண்டார்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமென்
றுற்ற வுணர்வொடு மாருர்த் திருவீதி யுள்ளனைந்தார்.

(உஉ௦)

சூழந் திருத்தொண்டர் தம்முடன் ரேரண வாயினண்ணி
வாழி திருநெடுந் தேவா சிரியன்முன் வந்திறைஞ்சி
யாழி வரைத்திரு மானிகை வாயி லவைபுகுந்து
நீள்கடர் மாமணிப் புற்றுக்கந் தாரைநேர் கண்டுக்கொண்டார்.

(உஉக)

கண்டு தொழுது விழுந்து கரசர ணுதியங்கந்
கொண்ட புளகங்க ளாக வெழுந்தன்பு கூரக்கண்க
டண்டுளி மாரி பொழியத் திருமுலட் டானர் தம்மைப்
புண்டரி கக்கழல் போற்றித் திருத்தாண் டகம்புனைந்து.

(உஉஉ)

காண்ட லேகருத் தாய்நினைந் தென்னுங் கலைப்பதிகந்
துண்டா விளக்கன்ன சோதிமுன் னின்னு துதித்துருகி
யீண்டு மணிக்கோயில் சூழ வலஞ்செய் திறைஞ்சியன்பு
பூண்ட மனத்தொடு நீடிரு வாயிற் புறத்தனைந்தார்.

(உஉ௩)

வேறு.

செய்யமா மணியொளிகுழ் திருமுன்றின் முன்றேவா சிரியன் சார்ந்து
கொய்யுமா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாஊ மாரு ராரைக்
கையினாற் ரெழாதொழிந்து கனியிருக்கக் காயகவரந்த உள்வ னேனென்
றெய்தரிய கையறவார் திருப்பதிக மருள்செய்தங் கிருந்தா ரன்றே.

(உஉ௪)

மாப்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவு மதுரவாக்கிற்
சேர்வாகுந் திருவாயிற் நீந்தமிழின் மாலைகளுஞ் செம்பொற் றுளே
சார்வான திருமனமு முழுவாரத் தனிப்படையுந் தாமு மாகிப்
பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்.

(உஉ௫)

நீடுபுகழ்த் திருவாருந் நிலவுமணிப் புற்றிடங்கொ ணித்தர் தம்மைக்
கூடியவன் பொடுகாலங் களிலனைந்து சூம்பிட்டுக் கோதில் வாயமைப்
பாழமுண்டி தத்தினை நெணும்பதிக முதலான பலவும் பாடி
நாடியவார் வர்பெருக ணைந்துபுனங் கரைந்துருகி நயந்து செல்வார்.

(உஉ௬)

நான்மறைநூற் பெருவாய்மை நமிநந்தி யடிகடருந் தொண்டி னன்மைப்
பான்மைநிலை யாலவரைப் பாடிநீரு விருத்தத்துள் வைத்துப் பாடித்
தேன்மருவுங் கொன்றையார் திருவாரூ ரரனெனியிற் திகழும் தன்மை
யானதிற மும்போற்றி யணிவீதிப் பணிசெய்தங் கமரு நாளில்.

(௨௨௭)

நீராரூஞ் சடைமுடியார் நிலவுதிரு வலிவலமு நனைந்து சென்று
வாராரு முலைமங்கை யுமைபங்கர் கழல்பணிந்து மகிழ்ந்து பாடிங்
காராரூங் கறைக்கண்டர் கீழ்வேணூர் கன்றுபூந் கலந்து பாடி
யாராத காசலினாற் திருவாரூர் தனின்மீண்டு மனைந்தா ரன்றே.

(௨௨௮)

மேவுதிரு வாதிரைநான் வீதிவிடங் கப்பெருமாள் பவனி தன்னிற்
றேவருடன் முனிவர்கண்முன் சேவிக்கு மடியார்க் ளுடன்சே வித்து
மூவுலகுங் களிகூர வரும்பெருமை முறைமையெலாம் கண்டுபோற்றி
நாவினுக்குத் தனியரசர் நயக்குநா ணம்பர்திரு வருளி னாலே.

(௨௨௯)

திருப்புதலா ரமர்ந்தருளுஞ் சிவபெருமான் சேவடிகள் கும்பிட் டேத்தும்
விருப்புடைய வுள்ளத்து மேவியெழுங் காதல்புரி வேட்கை கூர
வொருப்பிவார் திருவாரூ ரொருவாறு தொழுதகன்றங் குள்ளம் வைத்துப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பாகர் பதிபிறவும் பணிந்து போந்தார்.

(௨௩௦)

அந்நர்ளி லாளுடைய பிள்ளையார் திருப்புகலி யதன்க ணின்றும்
பன்னாகப் பூணணிவார் பயின்றதிருப் பதிபலவும் பணிந்து செல்வார்
புன்னாக மணங்கமழும் பூம்புகலூர் வந்திறைஞ்சிப் பொருவில் கீர்த்தி
மின்னாரும் புரிமுந்துள் முருகனாற் திருமடத்தின் மேவுங் காலே.

(௨௩௧)

ஆண்டவர செழுந்தருளி யணியாரூர் மணிப்புற்றி லமர்ந்து வாழு
நீண்டசுடர் மாமணியைக் கும்பிட்டு நீதிதிருப் புகலூர் நோக்கி
மீண்டருளி னாரென்று கேட்டருளி யெதிர்கொள்ளும் விருப்பி னோடு
மீண்டிபெருந் தொண்டர்குழாம் புடைகுழ வெழுந்தருளி யெதிரே சென்றார்.

(௨௩௨)

கரண்டமலி தடம்பொய்கைக் காழியர்கோ னெதிரணையுங் காதல் கேட்டு
வரண்டுமணிப் புனற்புகலூர் நோக்கிவரும் வாசேசர் மகிழ்ந்து வந்தார்
திராண்டிவருந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழா மிருத்திறமுஞ் சேர்ந்த போதி
விரண்டுநில வின்கடல்க ளொன்றாகி யணைந்தனபோ லிசைந்த வன்றே.

(௨௩௩)

திருநாவுக் கரசரெதிர் சென்றிறைஞ்சச் சிரபுரத்துத் தெய்வ வாயமைப்
பெருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையா ரெதிர்வணங்கி யப்ப ரேநீர்
வருநாளிற் திருவாரூர் நிகழ்பெருமை வகுத்துரைப்பீ ரென்று கூற
வருநாமத் தஞ்செழுத்தும் பயில்வாயமை யவருமெதி ரருளிச் செய்வார்.

(௨௩௪)

வேறு.

சித்த நிலாவூர் தென்றிரு வாரூர் நகராளு
மைத்தழை கண்ட ராதிரை நாளின் மகிழ்செல்வ
மித்தகை மைத்தென் மென்மொழி கேனென் னுரைசெய்தார்
முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி மொழிமாலே.

(௨௩௫)

அம்மொழி மாலேச் செந்தமிழ் கேளா வணிசண்பை
மைம்மலர் கண்டத் தண்டர் பிராணா மகனாருங்
கொய்ம்மலர் வாவித் தென்றிரு வாரூர் கும்பிட்டே
யுமுடன் வந்திங் குடனமர் வேனென் னுரைசெய்தார்.

(௨௩௬)

மாமதி லாரூர் மன்னரை யங்கு வணங்கச்செந்
தாமரை யோடைச் சண்பையர் நாதன் றுனேக
நாமரு சொல்லி னாதரு மார்வத் தொடுபுக்கார்
பூமலர் வாசத் தண்பனை சூழும் புகலூரில். (௨௩௭)

அத்திரு மூனார் மேவிய நாவுக் கரசுந்தஞ்
சித்த நிறைந்தே யன்பு தெவிட்டிந் தெளிவெள்ள
மொய்த்திழி தாரைக் கண்பொழி நீர்மெய்ம் முழுதாரப்
பைத்தலை நாகப் பூணணி வாரைப் பணிவுற்றார். (௨௩௮)

தேவர் பிராணைத் தென்புக லூர்மன் னியதேனைப்
பாவியன் மாலைச் செந்தமிழ் பாடிப் பரிவோடு
மேவிய காலந் தோறும் விருப்பிற் கும்பிட்டே
யோவுத லோவு திருப்பணி செய்தங் குறைகின்றார். (௨௩௯)

சீர்தரு செங்காட் டங்குடி நீடுந் திருநள்ளா
ரூர்தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை யயவந்தி
வார்திகழ் மென்முலை யாளொரு பாகன் றிருமருக
லேர்தரு மன்பாற் சென்று வணங்கி யின்புற்றார். (௨௪௦)

அப்படிச் சின்னாள் சென்றபி னாரூர் நகராளுந்
துப்புறம் வேணிக் கண்ணுத லாரைத் தொழுதிப்பான்
மெய்ப்பொருண் ஞானம் பெற்றவா் வேணு புரத்தெங்கள்
பொற்புரி முந்தான் மார்பரும் வந்தார் புகலூரில். (௨௪௧)

வேறு.

யின்னையா ரெழுந்தருளப் பெருவிருப்பால் வாசை
ருள்ளமகிழ்ந் தெதிர்கொண்டங் ருடனுறையு நாளின்கண்
வள்ளலார் சிறுத்தொண்டர் மற்றவர்பா லெழுந்தருள
வெள்ளருஞ்சீர் நீலநக்கர் தாமுமெழுந் தருளினார். (௨௪௨)

ஆங்கணையு மவர்களுட னப்பதியி லந்தணரா
மோங்குபுகழ் முருகனார் திருமடத்தி லுடனாகப்
பாங்கில்வருஞ் சீரடியார் பலருமுடன் பயில்கேண்மை
நீங்கரிய திருத்தொண்டி னிலையுணர்ந்து நிகழ்கின்றார். (௨௪௩)

திருப்பதிகச் செந்தமிழின் நிறம்போற்றி மகிழ்வுற்றுப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பாகர் பொற்றூளில்
விருப்புடைய திருத்தொண்டர் பெருமையினை விரித்துரைத்தங்
கொருப்படுகிந் தையினர்க ளுடனுறைவின் பயன்பெற்றார். (௨௪௪)

அந்நாளிந் தமக்கேற்ற திருத்தொண்டி னெறியாற்றி
மின்னர்செஞ் சடையண்ணன் மேவுபதி யெனைப்பலவு
முன்னாகச் சென்றேத்தி முதல்வன்றா டொழுவதற்குப்
பொன்னாரு மணிமாடப் பூம்புகலூர் தொழுதகன்றார். (௨௪௫)

திருநீல நக்கடிகள் சிறுத்தொண்டர் முருகனார்
பெருநீர்மை யடியார்கள் பிறரும்விடை கொண்டேக
வெருநீர்மை மனத்துடைய பின்னையா ருடனாகம்
வருநீர்செஞ் சடைக்கரந்தார் திருவம்பர் வணங்கினார். (௨௪௬)

செங்குமுத மலர்வாவித் திருக்கடவு ரணந்தருளிப்
பொங்கியவெங் கூற்றடர்த்த பொன்னடிக டொழுதேத்திக்
குங்குவியக் கலையனார் திருமடத்திற் குறைவறுப்ப
வங்கவர்பாற் சிவனடியா ருடனமுது செயதார்கள்.

(௨௪௭)

சேர்மன்னுந் திருக்கடவுர்த் திருமயா னமும்வணங்கி
யேர்மன்னு மின்னிசைப்பாப் பலபாடி யினிதமர்ந்து
கார்மன்னுங் கறைக்கண்டர் கழலிணைக டொழுதகன்று
தேர்மன்னு மணிவீதித் திருவாக்கூர் சென்றணந்தார்.

(௨௪௮)

சார்ந்தார்தம் புகலிடத்தைத் தானுண்டு மாடத்துக்
கூர்ந்தார்வ முறப்பணிந்து கோதிறமிழத் தொடைபுனைந்து
வார்த்தாடுஞ் சடையார்தம் பதிபலவும் வணங்கியுடன்
சேர்ந்தார்க டம்பெருமான் திருவீழி மிழலையினை.

(௨௪௯)

வேறு.

வீழி மிழலை வந்தணைய மேவு நாவுக் கரசினையுங்
காழி ஞானப் பிள்ளையையுங் கலந்த வுள்ளக் காதலிணை
லாழி வலவ னறியாத வடியா ரடியா ரவர்களுடன்
வாழி மறையோ ரெதிர்கொண்டு வணங்க யுள்புக்கார்.

(௨௫௦)

மாட வீதி யலங்கரித்து மறையோர் வாயின் மணிவிளங்கு
நீடுகதவி தழைப்புக நிரைத்து நிறைபொற் குடமெடுத்துப்
பீடு பெருகும் வாசீசர் பிள்ளையாருந் தொண்டர்களுங்
கூட மகிழ்ந்து விண்ணிழிந்த கோயில் வாயில் சென்றணந்தார்.

(௨௫௧)

சென்று புகுந்து திருவீழி மிழலை யமர்ந்த செங்கனகக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் வலமா வந்துதிரு
முனில் வணங்கி முன்னெய்தி முக்கட் செக்கர்ச் சடைமவுலி
வென்றி விடையார் சேவடிக்கீழ் விழுந்தா ரெழுந்தா ளிம்மினார்.

(௨௫௨)

கைகள் குவித்துக் கழல்போற்றிக் கலந்த வன்பு கரைந்துருக
மெயில் வழியுங் கண்ணருவி விரவப் பரவுஞ் சொன்மாலை
செய்ய சடையார் தமைச்சேரார் திங்கு நெறிசேர் கின்றாரென்
றுய்யு நெறித்தாண் டகமொழிந்தங் கொழியாக் காதல் சிறந்தோங்க.

(௨௫௩)

முன்னு ளையனுந் திருமாலு முடியு முதலுங் காணாத
பொன்னுர் மேனி மணிவெற்பைப் பூநீர் மிழலை யினிற்போற்றிப்
பன்னுள் பிரியா நிலைமையினுந் பயிலக் கும்பிட் டிருப்பாரா
யந்நான் மறையோர் திருப்பதியி லிருந்தார் மெயமை யருந்தவர்கள்.

(௨௫௪)

சீரின் விளங்குந் திருத்தொண்ட ரிருந்து சிலநான் சென்றதம்பின்
மாரி சுருங்கி வளம்பொன்னி நதியும் பருவ மாறுதலு
நீரி னியன்ற வுணவருகி் நிலவும் பலமன் னுயிர்க ளெல்லாம்
பாரின் மலிந்த விலம்பாட்டிற் படர்கூர் வறுமை பரந்ததால்.

(௨௫௫)

வைய மெங்கும் வற்கடமாயச் செல்ல வுலகோர் வருந்தமுத
றைய நாளிற் பிள்ளையார் தமக்கு நாவுக் கரசினுக்குங்
கையின் மானு மழுவுமுடன் காணக் கனவி லெழுந்தருளிச்
செய்ய சடையார் திருவீழி மிழலை புடையா ரருள்செய்வார்.

(௨௫௬)

கால நிலைமை யாதுங்கள் கருத்தில் வாட்ட முற்றெனினு
மேல வும்மை வழிபடுவார்க் கனிக்க வனிக்கின் றேமென்று
கோலங் காண வெழுந்தருளிக் குலவும் பெருமை யிருவருக்கு
ஞால மறியப் படிக்காசு வைத்தார் மிழலை நாயகனார்.

(௨௮௭)

விண்ணின் நிழிந்த விமானத்தின் கிழக்கு மேற்கும் பீடத்தி
லண்ணல் புகலி யாண்டகையார் தமக்கு மாண்ட வரசினுக்கு
நண்ணு நாள்க டொறுங்காசு படிவைத் தருள நானிலத்தி
லெண்ணி லடியா ருடனமுது செய்தங் கிருந்தா ரிருவர்களும்.

(௨௮௮)

அல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரா னருளாற் பெற்ற படிக்காசு
பல்லா நியன்ற வளம்பெருகப் பரம னடியா ரானார்
எல்லா மெய்தி யுண்கவென விரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச்
சொல்லாற் சாற்றிச் சோதிட்டார் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார்.

(௨௮௯)

ஈசர் மிழலை யிறையவர் பா லிமையப் பாவை திருமுலைப்பா
றேச முய்ய வுண்டவர்தாந் திருமா மகனா ராதலினாற்
காசு வாசி யுடன்பெற்றார் கைத்தொண் டாகு மடிமையினால்
வாசி யில்லாக் காசு படி பெற்று வந்தார் வாசீசர்.

(௨௯௦)

ஆறு சடைமே லணிந்தருளு மண்ணல் வைத்த படிக்காசா
லீறி லாத பொருளுடைய விருவ ருடைய திருமடங்கள்
சோறு நாளுந் தொண்டர்மகிழ்ந் துண்ண வுண்ணத் தொலையாதே
யேறு பெருமை புவிபோற்ற வின்புற் றிருக்கு மந்நாளில்.

(௨௯௧)

காலந் தவறு தீர்த்தெங்குங் சலிவான் பொழிந்த புனல்கலந்து
ஞால மெல்லாங் குவிர்தூங்கி யுணவு பெருகி நலஞ்சிறப்ப
மூல வன்ப ரிருவர்களு மொழிமா லைகளும் பலசாத்தி
நீல கண்ட ருறைபதிகள் பிறவும் வணங்க நினைவுற்றார்.

(௨௯௨)

வாய்ந்த மிழலை மாமணியை வணங்கிப் பிரியா விடைகொண்டு
பூந்தண் புனல்கும் வாஞ்சியத்தைப் போற்றிப் புனிதர் வாழ்பதிக
ளேய்ந்த வன்பி னாலிறைஞ்சி யிசைவண் டமிழ்கள் புனைந்துபோய்ச்
சேர்ந்தார் செல்வத் திருமறைக்கா டெல்லை யில்லாச் சீர்த்தியினார்.

(௨௯௩)

மன்றல் விரவு மலர்ப்புன்னை மணஞ்சூழ் சோலை யுப்பளத்தின்
முன்றி றேறுஞ் சிறுமடவார் முத்தங் கொழிக்கு மறைக்காட்டுக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் புருந்து வலல்கொண்டு
சென்று சேர்ந்தார் தென்புகலிக் கோவு மரசுந் திருமுன்பு.

(௨௯௪)

பரவை யோதக் கழிக்கானற் பாங்கு நெருங்கு மப்பதியி
லரவச் சடையந் தணனாரை யகில மறைக ளர்ச்சனைசெய்
துரவக் கதவந் திருக்காப்புச் செய்த வந்நான் முதலிந்நான்
வரைபு மடைத்தே நிற்கின்ற மணிகீள் வாயில் வணங்குவார்.

(௨௯௫)

தொல்லை வேதந் திருக்காப்புச் செய்த வாயிற் றொடர்வகற்ற
வல்ல வன்ப ரணையாகை மருங்கோர் வாயில் வழியெய்தி
பல்ல நீர்ப்பார் தமையருச்சிப் பார்க் டொருவா ராம்படிகண்
டெல்லை யில்லாப் பெரும்புகழா ரிதனை யங்குக் கேட்டநிந்தார்.

(௨௯௬)

ஆங்கப் பரிசை யறிந்தருளி யாழித் தோணி புரத்தரசு
ரோங்கு வேத மருச்சனைசெ யும்பர் பிராண யுள்புக்குத்
தேங்கா திருவோ நேரிறைஞ்சத் திருமுன் கதவந் திருக்காப்பு
நீங்கப் பாடு மப்பரென நீடுந் திருநா வுக்கரசர்.

(௨௬௭)

உண்ணீர் மையினாற் பிள்ளையா ருரைசெய் தருள வதனாலே
பண்ணினேரு மொழியாளென் றெடுத்துப் பாடப் பயன்றுய்ப்பான்
றெண்ணீ ரணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்க்கத் திருக்கடைக்காப்
பெண்ணீ ரிரக்க மொன்றில்லீ ரென்று பாடி யிறைஞ்சதலும்.

(௨௬௮)

வேத வனத்தின் மெய்ப்பொருளி னருளால் விளங்கு மணிக்கதவந்
காத லன்பர் முன்புதிருக் காப்பு நீங்கக் கலைமொழிக்கு
நாதர் ஞான முனிவருடன் றொழுது விழுந்தார் ஞாலத்து
ளோத வொலியின் மிக்கெழுந்த தும்ப ரார்ப்பு மறையொலியும்.

(௨௬௯)

அன்ப ரீட்டங் களிசிறப்ப வாண்ட வரசுஞ் சிவக்கன்று
மின்ப வெள்ளத் திடைமூழ்கி யெழுந்துள் புருந்த தம்பெருமான்
முன்பு பணிந்து போற்றிசைத்துப் பரவி மொழிமா லைகள்பாடி
யென்பு கரைய வுள்ளருகி யிறைஞ்சி யரிதிற் புறத்தனைந்தார்.

(௨௭௦)

புறம்பு நின்னு வாசீசர் புனித ரருளா லிக்கதவந்
திறந்து மடைத்துஞ் செல்லுநெறி திருந்த மலையா டிருமுலையிற்
கறந்த ஞானங் குழைத்தழுது செயத புகலிக் கவுணியரை
நிறைந்த கதவ மடைக்கும்வகை நீரும் பாடி யருளுமென.

(௨௭௧)

சண்பை யானுந் தமிழ்விசர் தாமுந் திருநா வுக்கரசர்
பண்பின் மொழிந்த வுரைகொண்டு பதிகம் பாடு மங்ஙனவிற
கண்பொற் பமைந்த துதற்காள கண்ட ரருளாற் கடிதுடனே
திண்பொற் கதவந் திருக்காப்புச் செய்த தெடுத்த திருப்பாட்டின்.

(௨௭௨)

அதுகண் டிடைய பிள்ளையார் தாமு மாண்ட வரசுமகிழ்ந்
திதும் பெருமா னருள்செய்யப் பெறறோ மென்றங் கிறைஞ்சியபின்
பதிக நிரம்பப் பிள்ளையார் பாடித் தொழுது பணிவுற்ற
ரெதிர்பொற் திருவா யிலின்வழக்க மென்று நிகழ்ச்சி யெய்தியதால்.

(௨௭௩)

அங்கு நிகழ்ந்த வச்செயல்கண் டடியா ரெல்லா மதிசயித்துப்
பொங்கு புளக மெய்திடமெய் பொழியுங் கண்ணீர் பரந்திழிய
வெங்கு நிகரொன் நில்லாத விருவர் பாத யிறைஞ்சினார்
நங்கள் புகலிப் பெருந்தகையு மரசு மடத்தி னண்ணியபின்.

(௨௭௪)

அரிதிற் திறக்கத் தாம்பாட வடைக்க வவர்பா டியவெளிமை
கருதி நம்பர் திருவுள்ள மறிபா தயர்ந்தே நெனக்கவன்று
பெரிது மஞ்சித் திருமடத்தி லொருபா லணைந்து பேழகணித்து
மருவு முணர்விற் றுயில்கொண்டார் வாய்மை திறம்பா வாசீசர்.

(௨௭௫)

மன்னுஞ் செல்வ மறைக்காட்டு மணியின் பாத மனத்தின்க
ணுன்னிற் துயிலும் பொழுதின் கணுமையோர் பாக முடையவர்தாம்
பொன்னின் மேனி வெண்ணீறு புனைந்த கோலப் பொலிவினெடுந்
தன்னி யவர்க்கு வாயமுறி லிருப்போந் தொடர வாவென்றார்.

(௨௭௬)

போத நிகழ வாவென்று போன ரென்கொ லெனப்பாடி
யீதெம் பெருமா னருளாகில் யானும் போவே னென்றெழுந்து
வேத வனத்தைப் புறகிட்டு விரைந்து போக வவர்முன்னே
யாதி மூர்த்தி முன்காட்டு மவ்வே டத்தா லெழுந்தருள். (உ௪௭)

சேரார் பதிவி னின்றெழுந்து செல்லுந் திருநாவுக்கரசு
ராரா வன்பி லாரமுத முண்ண வெய்தா வாறேபோ
னீரார் சடையா ரெழுந்தருள் நெடிது பின்பு செல்லுமவர்
பேரா ளரைமுன் றொடந்தணையப் பெறுவா ரெய்தப் பெற்றிலரால். (உ௪௮)

அன்ன வண்ண மெழுந்தருளி யணித்தே காட்சி கொடுப்பார்போற்
பொன்னின் கோயி லொன்றெதிரே காட்டி யதனுட் புக்கருளத்
துன்னுந் தொண்ட ரம்மருங்கு விரைந்து தொடரப் போந்தபடி
மன்னும் புகலி வள்ளலார் தாமுந் கேட்டு வந்தணைந்தார். (உ௪௯)

அழைத்துக் கொடுபோற் தனியார்போற் காட்டி மறைந்தா ரெனவயர்ந்து
பிழைத்துச் செவ்வி யறிபாதே திறப்பித் தேனுக் கேயல்லா
லுழைத்தா மொளித்தாற் கதவந்தொண் டிறைக்கப் பாடி யடைப்பித்த
கழைத்த மொழியா ருப்பாலார் தாயிங் கெப்பான் மறைவதென. (உ௫௦)

மாட நீடு திருப்புகலி மன்ன ரவர்க்கு மாலயனு
நேடி யின்னங் காணுதார் நேரே காட்சி கொடுத்தருள்
வாடல் கண்டு பணிந்தேத்தி யரசுந் காணக் காட்டுதலும்
பாட வடியா ரென்றெடுத்துப் பரமர் தம்மைப் பாடினார். (உ௫௧)

பாடிந் தமிழ்மா லைக்கொண்டு பரமர் தாமு மெழுந்தருள்
நீடுந் திருவாய் மூரடைந்து நிலவுங் கோயில் வலஞ்செய்து
சூடும் பிறையார் பெருந்தொண்டர் தொழுது போற்றித் துதிசெய்து
சாடுங் காதல் வளர்ந்தோங்க நயந்தந் நகரி னுடனுறைந்தார். (உ௫௨)

ஆண்ட வரசும் பிள்ளையா ருடனே யங்க ணினிதமர்ந்து
பூண்ட காதல் பொங்கியெழ வாய்மூ ரடிக ளடிபோற்றி
மூண்ட வன்பின் மொழிமாலை சாத்தி ஞான முனிவரோடு
நீண்டு வந்து திருமறைக்காட் டெய்தி விமலர் தாள்பணிந்தார். (உ௫௩)

ஜதி முதல்வர் தமைப்பணிந்தங் கான பணிசெய் தமருநாட்
த மதிவெண் குடைவனவர் மகளார் தென்னன் றேவியாங்
கோதில் குணத்துப் பாண்டிமா தேவி யார்முன் குலச்சிறையார்
போத விட்டார் சிலர்வந்தார் புகலி வேந்தர் தமைக்காண. (உ௫௪)

வந்து சிவனார் திருமறைக்கா டெய்தி மன்னு வேணுபுரி
யந்த னுளர் தமக்கறிவித் தவர்பா லெய்தி யடிவணங்கச்
சிந்தை மகிழ்ந்து தீதின்மை வினவத் தீங்கு முளவாமோ
விந்த வுலக முயவந்தீ ரிருதா ணினைவார்க் கென்றுரைப்பார். (உ௫௫)

சைவ நெறியை நிகழ்கச் சமூக்கு நெறியைத் தவமென்னும்
பொய்வல் லமணர் செயறனைப் பொறுக்க கில்லோ மெனக்கேட்டே
யவ்வன் றொழியோர் செயன்மாற்றி யாதி சைவ நெறிவிளங்கத்
தெய்வ நீறு நனைந்தெழுந்தார் சீர்கொள் சண்பைத் திருமறையோர். (உ௫௬)

ஆய பொழுது திருநாவுக் கரசு புகலி யாண்டகைக்குக்
காய மாசு பெருக்கியுழல் கலதி யமணர் கடுவினேசெய்
மாயை சால மிகவல்லா ரவர்மற் றென்னை முன்செய்த
தீய தொழிலும் பலகெட்டேன் செல்ல விசையேன் யானென்றார்.

(௨௮௭)

என்று கூற வெல்லையிலா நீறு போற்று மிருவரையுஞ்
சென்று காணுங் கருத்துடையே னங்குத் தீங்கு புரியமணர்
நின்ற நிலைமை யழிவித்துச் சைவ நெறிபா ரித்தன்றி
பொன்றுஞ் செய்யே னானையும் தென்ற ருடைய பிள்ளையார்.

(௨௮௮)

போமா துணிந்து நீரங்குப் போகப் போதா வவ்வமணர்
திமாயையினே யானேபோய்ச் சிதைத்து வருகின் றேனென்ன
வாமா நெல்லா முரைத்தவரை மறுக்க மாட்டா தரசிருப்பத்
காமா தரவாற் றமிழநாட்டிற் போனா ஞானத் தலைவனார்.

(௨௮௯)

வேணு புரக்கோ னெழுந்தருள விடைகொண் டிருந்த வாசீசர்
பூணு மன்பான் மறைக்காட்டிற் புனிதர் தம்மைப் போற்றிசைத்துப்
பேணி யிருந்தங் குறையுநாட் பெயர்வார் வீழி மிழலையமர்
காணு வினமன் செய்யகழன் மீண்டுஞ் சார நிலைக்கின்றார்.

(௨௯௦)

சோலை மறைக்காட் டமர்ந்தருளுஞ் சோதி யருள்பெற் றகன்றுபோய்
வேலை விடமுண் டவர்வீழி மிழலை மீண்டுஞ் செல்வனென
ஞால நிகழ்ந்த நாகைக்கா ரோணம் பிறவுந் தாம்பணிந்து
சாலு மொழிவண் டமிழ்பாடித் தலைவர் மிழலை வந்தடைந்தார்.

(௨௯௧)

வீழி மிழலை தனைப்பணிந்து வேத முதல்வர் தாழிருப்ப
வாழி வலமேந் தியவரியா லாகா சத்தி னின்றிழிந்து
வாழி மலர்ந்த கோயிறனின் மன்னும் பொருளைப் போற்றிசைத்துத்
காழு நாளிற் பிறபதியும் பணியும் காத நிலைநிற்பார்.

(௨௯௨)

பூவிற் பொலியும் புனற்பொன்னிக் கரைபோய்ப் பணிவார் பொற்பமைந்த
வாவுக் கருளு மாவடுதண் டிறையார் பாத மனைந்திறைஞ்சி
நாவுக் கரசர் ஞானபோ னகர்க்குச் செம்பொ னாயிரமும்
பாவுக் கனித்த திறம்போற்றிப் போந்து பிறவும் பணிகின்றார்.

(௨௯௩)

செய்ய சடையார் பழையாறை யெய்த வதனிற் செல்பொழுதின்
ஹமய லமணர் மறைக்கவட தனியின் மன்னுஞ் சிவனுரைக்
கைகள் கூப்பித் தொழுதருளக் கண்ட வாறறு லமணர்கடம்
பொய்கொள் விமான மெனக்கேட்டுப் பொருத வுள்ள மிகப்புழுங்கி.

(௨௯௪)

அந்த விமானந் தனக்கருகா வாங்கோ ரிடத்தின் பாங்கெய்திக்
கந்த மலருங் கடிக்கொன்றை முடியார் செய்ய கழலுன்னி
மந்த வமணர் வஞ்சனையான் மறைத்த வஞ்ச மொழித்தருளிப்
பந்தற் கொண்ட குண்டர்திறம் பாற்று மென்று பணிந்திருந்தார்.

(௨௯௫)

வண்ணங் கண்டு நானும்மை வணங்கி யன்றிப் போகேனென்
நெண்ண முடிக்கும் வாசீச ரிருந்தா ரமுது செயயாதே
பண்ண லாரு மதுவுணர்ந்தங் கரசு தம்மைப் பணிவதற்குத்
கிண்ண மாக மன்னனுக்குக் கணவி ஸ்ருளிச் செய்கின்றார்.

(௨௯௬)

அறிவி ஸ்மணர் நமைமறைப்ப விருந்தோ மென்றங் கடையாளக்
ருதிக ளறியச் செய்தருளி நம்மை யரசு ரும்பிடுவா
னெறிய ஸ்மணர் தமையழித்து நீக்கிப் போக்கென் தறள்புரியச்
செறிவி லறிவுந் தெழுந்தவனுஞ் செங்கை தலைமேற் சூவித்திறைஞ்சி. (௨௬௭)

கண்ட வியப்பு மந்திரிகட் கியம்பிக் கூடக் கடிதெய்தி
யண்டர் பெருமா னருள்செய்த வடையா ளத்தின் வழிகண்டு
குண்டர் செய்த வஞ்சனையைக் குறித்து வேந்தன் குலவுபெருந்
தொண்டர் தம்மை யடிவணங்கித் தொக்க வமணர் தூறுத்தான். (௨௬௮)

ஆனை யினத்திற் றுகைப்புண்ட வமனா யிரமு மாய்ந்ததற்பின்
மேன்மை யரசு னீசர்க்கு விமான மாக்கி விளக்கியபி
னா வழிபாட் டர்ச்சனைக்கு நிபந்த மெல்லா மமைத்திறைஞ்ச
னான வரசும் புக்கிறைஞ்சி நாநர் முன்பு போற்றுவார். (௨௬௯)

தலையின் மயிரைப் பறித்துண்ணுஞ் சாதி யமணர் மறைத்தாலு
நிலையி லாதார் நிலைமையினுன் மறைக்க வொண்ணு மோவென்னும்
விலையில் வாய்மைக் குறுந்தொகைகள் விளம்பிப் புறம்போர் தங்கமர்ந்தே
யிலைகொள் சூலப் படையாசே ரிடங்கள் பிறவுந் தொழுதனைவார். (௩௦௦)

பொங்கு புனலார் பொன்னியினி லிரண்டு கரையும் பொருவிடையார்
தங்கு மிடங்கள் புக்கிறைஞ்சித் தமிழ்மா லைகளுஞ் சாத்திப்போ
யெங்கு நிறைந்த புகழாள ரீறினெண்ட ரெதிர்கொள்ளச்
செங்கண் விடையார் திருவாணைக் காவின் மருங்கு சென்றனைந்தார். (௩௦௧)

சிலந்திச் கருளுங் கழல்வணங்கிச் செஞ்சொன் மாலை பலபாடி
யிலங்கு சடையா ரெறும்பியூர் மலையு மிறைஞ்சிப் பாடியபின்
மலர்ந்த சோதி திருச்சிராப் பள்ளி மலையுங் கற்குடியு
நலங்கொள் செல்வத் திருப்பராய்த் துறையுந் தொழுவா னண்ணினார். (௩௦௨)

மற்றப் பதிகண் முதலான மருங்குள் ளனவுங் கைதொழுது
பொற்புற் றமைந்த திருப்பணிகள் செய்து பதிகங் கொடுபோற்றி
யுற்ற வருளார் காவிரியை யேறி யொன்னார் புரமெரியச்
செற்ற சிலையார் திருப்பைஞ்ஞீ லியினைச் சென்று சேர்க்கின்றார். (௩௦௩)

வழிபோம் பொழுது மிகவினைத்து வருத்த முறநீர் வேட்கையொடு
மழிவாம் பசிவந் தனைந்திடவு மதற்குச் சித்த மலையாதே
மொழிவேந் தருமுன் னெழுந்தருள முருகார் சோலைப் பைஞ்ஞீலி
விழியேந் தியநெற் நியினூர்தந் தொண்டர் வருத்த மீட்பாராய். (௩௦௪)

காவுங் குளமு முன்சமைத்துக் காட்டி வழிபோங் கருத்தினுன்
மேவுந் திருநீற் றந்தணராய் விரும்பும் பொதிசோ றுங்கொண்டு
நாவின் நனிமன் னவர்க்கெதிரே நண்ணி யிருந்தார் விண்ணின்மேற்
முறவும் புள்ளு மண்கிழிக்குந் தனியே னமுங்காண் பரியவர்தாம். (௩௦௫)

அங்க ணிருந்த மறையவர்பா லாண்ட வரசு மெழுந்தருள
வெங்கண் விடையே தியுந்நோக்கி மிகவும் வழிவந் தினைத்திருந்தி
ரிங்கென் பாலே பொதிசோறுண் டுதனை யுண்டு தண்ணீரிப்
பொங்கு குளத்திற் குடித்திளைப்புப் போக்கிப் போவீ ரெண்புகன்றார். (௩௦௬)

நண்ணுந் திருநாவுக்கரசர் நம்ப ரருளென் றறிந்தார்போ
வண்ணு மென்று திருமறையோ ருரைத்துப் பொதிசோ மனித்தவடே
யெண்ண நினைபா தெதிர்வாங்கி யினிதா யமுது செய்தினிய
தண்ணீ ரமுது செய்தருளித் தூய்மை செய்து தளர்வொழிந்தார்.

(௩௦௭)

எய்ப்பு நீங்கி நின்றவரை நோக்கி யிருந்த மறையவனு
ரப்பா லெங்கு நீர்போவ தென்ற ரரசு மவர்க்கெதிரே
செப்பு வார்யான் திருப்பைஞ் லிக்குப் போவ தென்றுரைத்தா
ரொப்பி லாரும் யான்குப் போகின் றேனென் றுடன்போந்தார்.

(௩௦௮)

கூட வந்து மறையவனார் திருப்பைஞ் லீலி குறுகியிட
வேட மவர்முன் மறைத்தலுமே மெய்மைத் தவத்து மேலவந்தா
மாட லுக்கந்தா ரடியேனைப் பொருளா வளித்த கருணையெனப்
பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்த கண்ணீர் மாரி பயில்வித்தார்.

(௩௦௯)

பைஞ் லீலியினி லமர்ந்தருளும் பரமர் கோயில் சென்றெய்தி
மைஞ் லீலத்து மணிகண்டிர் தம்மை வணங்கி மகிழ்சிறந்து
மெய்ஞ் லீலி மையினி லன்புகு விரும்புந் தமிழ்மா லைகள் பாடிப்
கைஞ் லீலி யுயதந் திருத்தொண்டு செயது காத லுடனிருந்தார்.

(௩௧௦)

நாதர் மருவுந் திருமலைக ண்டும் பதிகள் பலமிகவுந்
காதல் கூரச் சென்றிறைஞ்சிக் கலந்த விசைவண் டமிழ்பாடி
மாதொர் பாக ரருளாலே வடபா ளேக்கி வாசீச
ராதி தேவ ரமர்ந்ததிரு வண்ணு மலையை நண்ணினார்.

(௩௧௧)

செங்கண் விடையார் திருவண்ணு மலையைத் தொழுது வலங்கொண்டு
துங்க வரையின் மிசையேறித் தொண்டர் தொழும்புக் கெதிரிற்கு
மங்க ணரசைப் பணிந்தெழுந்து தினைத்துத் திருநாவுக்கரசர்
தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு மேலாம் பெருமை சாதித்தார்.

(௩௧௨)

அண்ணு மலைமே லணிமலையை யாரா வன்பி னடியவந்தந்
கண்ணு ரமுதை விண்ணோரைக் காக்கக் கடலில் வந்தெழுந்த
வுண்ணு நஞ்சு முண்டானைக் கும்பிட் டிருகுஞ் சிந்தையுடன்
பண்ணார் பதிகத் தமிழ்பாடிப் பணிந்து பரவிப் பணிசெய்தார்.

(௩௧௩)

பணியார் வேணிச் சிவபெருமான் பாதம் போற்றிப் பணிசெயுநான்
மணியார் கண்டத் தெம்பெருமான் மண்மேன் மகிழு மிடமெங்குந்
தணியாக் காத லுடன்சென்று வணங்கித் தக்க பணிசெய்வா
ரணியார் தொண்டைத் திருநாட்டி லருளா லனைவா ராயினார்.

(௩௧௪)

காதல் செய்யுந் கருத்தினுடன் காடு மலையுங் கான்யாறுஞ்
சூத மலிதன் பணைப்பதிகள் பலவுந் கடந்து சொல்லினுக்கு
நாதர் போந்து பெருந்தொண்டை நன்னுட் டெயதி முன்னாகச்
சீத மலர்மென் சோலைசூழ் திருவோத் தூறித் சென்றடைந்தார்.

(௩௧௫)

செக்கர்ச் சடையார் திருவோத்தூர்த் தேவர் பிரானார் தங்கோயில்
புக்கு வலங்கொண் டெதிரிறைஞ்சிப் போற்றிக் கண்கள் புனல்பொழிய
முக்கட் பிராணை விரும்புமொழித் திருத்தான் டகங்கண் முதலாகத்
தக்க மொழிமா லைகள் சாத்திச் சார்ந்து பணிசெய் தொழுகுவார்.

(௩௧௬)

(நுகள்)

(1562)

(五五五)

(1520)

(五二五)

(1122)

(五.二五)

(五) 2. 8

(152) (F)

(五二六)

அந்நகரி லவ்வண்ண மமர்ந்துறைபு நாளின்கண்
மன்னுதிரு மாற்பேறு வந்தணந்து தமிழ்பாடிச்
சென்னிமிசை மதிபுனைவார் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சித்
துன்னினார் காஞ்சியினைத் தொடர்ந்தபெருங் காதலினால்.

(௩௨௭)

ஏகம்பன் காணவெனன் நெண்ணத்தா நெனப்போற்றிப்
பாகம்பெண் னுருவாணப் பைங்கண்விடை யுயர்ந்தாணை
நாகம்பூ னுகந்தாணை நலம்பெருகுந் திருநீற்றி
னாகந்தோ யணியாணை யணந்துபணிந் தின்புற்றார்.

(௩௨௮)

திருக்கச்சி யேகம்பம் பணிந்தேத்தித் திங்களார்
நெருக்கச்செஞ் சடைக்கணிர்தார் நீடுபி தொழநினைவார்
வருக்கைச்செஞ் சுனைபொழிதேன் வயல்விளக்கு நாட்டிடைப்போய்ப்
பருக்கைத்தின் களிற்றுரியார் கழுக்குன்றின் பாங்கணைந்தார்.

(௩௨௯)

நீடுதிருத் கழுக்குன்றி னிருத்தனார் கழல்வணங்கிப்
பாடிதமிழ்த் தொடைபுனைந்து பாங்குபல பதிகளினுஞ்
சூடுமிளம் பிறைமுடியார் தமைத்தொழுது போற்றிப்போய்
மாடுபெருங் கடலுடுத்த வான்மியூர் மருங்கணைந்தார்.

(௩௩௦)

திருவான்மி யூர்மருந்தைச் சேர்ந்துபணிந் தன்பினொடும்
பெருவாயமைத் தமிழ்பாடி யம்மருங்கு பிறப்பறுத்துத்
தருவார்தங் கோயில்பல சார்ந்திறைஞ்சித் தமிழ்வேந்தர்
மருவாரு மலர்ச்சோலை மயிலாப்பூர் வந்தடைந்தார்.

(௩௩௧)

வரைவளர்மா மயிலென்ன மாடமிசை மஞ்சாடுந்
தரைவளர்சீர்த் திருமயிலைச் சங்கரனார் தாள்வணங்கி
யுரைவளர்மா லைகளணிவித் துழவாரப் படையாளி
திரைவளர்வே லைக்கரைபோயத் திருவொற்றி யூர்சேர்ந்தார்.

(௩௩௨)

ஒற்றியூர் வளநகரத் தொளிமணவீ திகள் விளக்கி
நற்கொடிமா லைகன்புக நறுங்கதலி நிரைநாட்டிப்
பொற்குடங்க டேங்க டுபங்கள் பொலிவித்து
மற்றவரை யெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார் வழித்தொண்டார்.

(௩௩௩)

திருநாவுக் கரசருமத் திருவொற்றி யூரமர்ந்த
பொருநாகத் திண்சிலையார் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப்புக்
கொருஞானத் தொண்டருட னுருகிவலங் கொண்டடியார்
கருநாமந் தவிர்ப்பாரைக் கைதொழுது முன்வீழ்ந்தார்.

(௩௩௪)

எழுதாத மறையளித்த வெழுத்தறியும் பெருமானைத்
தொழுதார்வ முறநிலத்திற் றேயந்தெழுந்தே யங்கமெலா
முழுதாய பரவசத்தின் முகிழ்த்தமயிர்க் காண்மூழ்க
விழுதாரை கண்பொழிய விதிர்ப்புற்று விம்மினார்.

(௩௩௫)

வண்டோங்கு செந்தமல மெனவெடுத்து மனமுருகப்
பண்டோயந்த சொற்றிருத்தாண் டகம்பாடிப் பரவுவார்
விண்டோயந்த புனற்கங்கை வேனியார் திருவுருவங்
கண்டோங்கு களிசிறப்பக் கைதொழுது புறத்தணைந்தார்.

(௩௩௬)

வினங்குபெருந் திருமுன்றின் மேவுதிருப் பணிசெய்தே
யுளங்கொடிரு விருத்தங்க ளோங்குதிருக் குறுந்தொகைகள்
களங்கொடிரு நேரிசைகள் பலபாடித் தைதொழுது
வளங்கொடிருப் பதியதனிற் பலநாள்கள் வைகினார்.

(ரு௩௭)

அங்குறையு நாளின் கணருளவாஞ் சிவாலயங்க
ளெங்குஞ்சென் நினைதிறைஞ்சி யேத்துமவ ரிறையருளார்
பொங்குபுனற் திருவொற்றி யூர்தொழுது போந்துமையாள்
பங்குடையா ரமர்ந்ததிருப் பாகுராம் பதியணைந்தார்.

(ரு௩௮)

திருப்பாகுர் நகரெய்திச் சிந்தையினில் வந்து நுழை
விருப்பார்வ மேற்கொள்ள வேயிடங்கொண் டிலகூய்ய
விருப்பாரைப் புரமுன்று மெரித்தருள வெடுத்ததனிப்
பொருப்பார்வெஞ் சிலையாரைத் தொழுதெழுந்து போற்றுவார்.

(ரு௩௯)

முந்திமூ வெயிலெய்த முதல்வனு ரெனவெடுத்துச்
சிந்தைகரைந் தருகுதிருக் குறுந்தொகையுந் தாண்டகமுஞ்
சந்திசை நேரிசையு முதலான தமிழ்பாடி
யெந்தையார் திருவருள்பெற் றேகுவார் வாசீசர்.

(ரு௪௦)

அம்மலர்சீர்ப் பதியையகன் றயலுளவாம் பதியணைத்தின்
மைம்மருவுங் களத்தாரை வணங்குகிழ் வொடும்போற்றி
மெய்ம்மைநிலை வழுவாத வேளாள விழுக்குழமைச்
செம்மையினார் பழையனூர்த் திருவால் வனம்பணிந்தார்.

(ரு௪௧)

திருவால்வ் காடுறையுஞ் செல்வர்தா மெனச்சிறப்பி
னொருவாத பெருந்திருத்தாண் டகமுதலா வோங்குதமிழ்ப்
பெருவாய்மைத் தொடைமலை பல்பாடிப் பிறபதியு
மருவார்வம் பெறவணங்கி வடதிசைமேல் வழிக்கொள்வார்.

(ரு௪௨)

பல்பதியு நெடுங்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்
செல்ககதிமுன் னளிப்பார்தந் திருக்காரி கரைபணிந்து
தொல்கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்கன்பின் னும்பார்குழா
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவந் தெய்தினார்.

(ரு௪௩)

பொன்முகலித் திருநதியின் புனிதநெடுந் தீர்த்தத்தின்
முன்முழுக்க் காளத்தி மொய்வரையின் முழுவரையிற்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி வலங்கொண்டு வணங்குவார்.

(ரு௪௪)

காதனியெண் குழையாணைக் காளத்தி மலைக்கொழந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்திறைஞ்சி யெழுந்துபெருங்
காதல்புரி மனங்கனிப்பக் கண்கனிப்பப் பரவசமாய்
நாதனியெண் கண்ணுளா னெனாந்திருத்தாண் டகரவின்றார்.

(ரு௪௫)

மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேகிற்குஞ்
சிவீர்த்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதஞ் சேர்ந்திறைஞ்சி
யலைத்துவிழுங் கண்ணருவி யாகத்துப் பாய்ந்திழியத்
தலைக்குவித்த கையினாய்த் தாழ்ந்துபுறம் போந்தணைந்தார்.

(ரு௪௬)

சேணுலவு திருமலையிற் திருப்பணியா யினசெய்து
தானுவினை யம்மலைமேற் றுள்பணிந்த குறிப்பினுற்
பேணுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோலங்
காணுமது காதலித்தார் கலையாய்மைக் காவலனார்.

(௩௪௭)

வேறு.

அங்கண் மாமலை மேன்ம ருந்தை வணங்கி யாரரு ளான்மிகப்
பொங்கு காதலி னுத்த ரத்திசை மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
துங்க மால்வரை காளி யாறு தொடர்ந்த நாடு கடந்தபின்
செங்கண் மால்விடை யண்ணன்மேவு திருப்ப ருப்பத் மெய்தினார்.

(௩௪௮)

மான விஞ்சையர் வான நாடர்கள் வானி யக்கர்கள் சித்தர்கள்
கான கின்னரர் பன்ன காதிபர் காம சாரிக ளேழுதன்
ஞான மோனிக னுளு நம்பரை வந்தி றைஞ்சி நலம்பெறுந்
தான மான திருச்சி லம்பை வணங்கி வண்டமிழ் சாற்றினார்.

(௩௪௯)

அம்ம ருங்கு கடந்து போமவ ரார்டொள் சூல வயிற்படைச்
செம்மல் வெண்கயி லைப்பொ ருப்பை நினைந்தெ முந்ததொர் சிந்தையா
லெம்ம ருங்குமொர் காதலின் தி யிரண்டு பாஹும் வியந்துளோர்
கைம்ம ருங்கனை யுந்த லுங்கு கடந்து கன்னட மெய்தினார்.

(௩௫௦) -
தெய்வநூல் கள்;
முங்குறிப்பிட்ட.

கருந டங்கழி வாக வேகிய பிங்க லந்த வனங்களுந்
திருந தித்துறை யாவை யுமபயில் சேனெ டுங்கிரி வட்டையும
பெருந லங்கினர் நாடு மெண்ணில பிற்ப டச்செறி பொற்பினால்
வருநெ டுங்கதிர் கோலு சோலைய மான வத்தினை நண்ணினார்.

மாளவ (௩௫௧)
நாடு

அங்கு முற்றி யகன்று போகி யருஞ்சு ரங்க ளிகந்துசென்
றெங்கு மிக்க வறங்க ணீடு மிலாட பூமி யிகந்துபோய்
மங்குல் சுற்றிய வெற்பி னோடு வனங்கள் யாறு கடந்தயற்
பங்க யப்பழ னத்து மத்திய பைதி ரத்தினை மெய்தினார்.

(௩௫௨)

அன்ன நாடு கடந்து கங்கை யணைந்து சென்று வலங்கொளு
யின்னு வேணியர் வாரணாசி விருட்பி னோடு பணிந்துடன்
பின்ன ணைந்தவர் தம்மை யங்க னொழிநது கங்கை கடந்துபோய
மன்னு காதல்செய நாவின மன்னவர் வந்து கஞ்சு முந்தினார்.

காடி

(௩௫௩)

மாக மீது வளர்ந்த கானக மாகி யெங்கு மனித்தராத்
போக லாநெறி யன்றி யும்புரி கின்ற காதல் பொலிந்தெழச்
சாக மூல பலங்க டியப்பது வுந்த விரிந்து தனித்துநே
ரேகி னாரி ரவும்பெ ருங்கயி லைக்கு லக்கிரி மெய்துவார்.

(௩௫௪)

ஆய வாரிரு ளின்க ளேகுமவ் வன்பர் தம்மை யணைந்துமுன்
றீய வாய விலங்கு வன்றொழில் செய்ய வஞ்சின நஞ்சுகால்
வாய நாக மணிப்ப ணங்கொள் விளக்கெ டித்தன வந்துகா
ரேய வானவ ராயி னுந்தனி துன்ன ரஞ்சுர மன்னினார்.

(௩௫௫)

வெங்க திர்ப்பக லக்க டத்திடை மெய்ய வன்கதிர் கைபரந்
தெங்கு மிக்க பிளப்பி னுசுர்த மெல்லை புக்கெரி கின்றன
பொங்கு ழற்றெறு பாலை வெந்நிலம் புக்க சூழல் புகும்பகற்
செங்க திரீக்கனல் போலு மத்திசை தின்மை மெய்த்தவர் நண்ணினார்.

(௩௫௬)

இங்ங் னம்மிர வும்ப கற்பொழு தும்ப ருஞ்சுர மெய்துவார்
பங்க யம்புரை தாள்ப ரட்டள வும்ப சைத்தசை தேயவு
மங்கை பங்கர்தம் வெள்ளி மால்வரை வைத்த சிந்தை மறப்பரோ
தங்க ரங்க ளிரண்டு மேகொடு தாவி யேகுதன் மேவினார்.

(௩௫௭)

கைக ளும்மணி பந்த சைந்துற வேத னூந்து சிதைந்தபின்
மெய்க லந்தெழு சிந்தை யன்பின் விருப்பு மீமிசை பொங்கிட
மொய்க டுங்கனல் வெம்ப ரற்புகை முனா மத்த முயங்கியே
மைகொள் கண்டர்த மன்பர் செல்ல வருந்தி யுந்தினர் மார்பினால்.

(௩௫௮)

மார்ப முந்தசை நைந்து சிந்தி வருந்த வென்பு முரிந்திட
நேர்வ ருங்குறி நின்ற சிந்தையி னேச மீசனை நேடுநீ
டார்வ மங்குயிர் கொண்டு கைக்கு முடம்ப டங்கவு மூன்கெட்ச்
சேர்வ ரும்பழு வம்பு ரண்டு புரண்டு சென்றனர் செம்மையோர்.

(௩௫௯)

அப்பு தம்புரள் கின்ற நீளிடையங்க மெங்கு மரைந்திடச்
செப்ப ருங்கயி லைச்சி லம்படி சிந்தை சென்றுறு மாதலால்
மெய்ப்பு றத்தி லுறுப்பு ழிந்தபின் மெல்ல வுந்து முயற்சியுந்
தப்பு றச்செய லின்றி யந்நெறி தங்கி னுர்தமி ழாளியார்.

(௩௬௦)

வேறு.

அன்ன தன்மையர் கயிலையை யணைவதற் கருளார்
மன்னு தீர்தமிழ் புலியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த
நன்னெடும் புனற் தடமுமொன் றுடன்கொடு நடந்தார்
பன்ன கம்புனை பரமரோர் முனிவராம் படியால்.

(௩௬௧)

வந்து மற்றவர் மருங்குற வணைந்துநேர் நின்ற
நொந்து நோக்கிமற் றவரெதிர் நோக்கிட னுலல்வார்
சிந்தை யிவ்வுறுப் பழிந்திட வருந்திய திறத்தா
லிந்த வெங்கடத் தெயதிய தென்னென விசைந்தார்.

(௩௬௨)

மாசில் வற்கலை யாடையு மார்பின்முந் னுலுந்
தேச டைச்சடை மவுலியு நீறுமெய திகழ
வாசின் மெய்த்தவ ராகிநின் தவர்தமை நோக்கிப்
பேச வுற்றதொ ருணர்வுற விளம்புவார் பெரியோர்.

(௩௬௩)

வண்டு லாங்குமுன் மலைமக ஞுடன்வட கயிலை
யன்டர் நாயக ரிருக்குமப் பரிசுவ ரடியேன்
கண்டு கும்பிட விருப்பொடுங் காதலி னடைந்தேன்
கொண்ட வென்குறிப் பிதுமுனி யேயெனக் கூறு.

(௩௬௪)

கயிலை மால்வரை யாவது காசினி மருங்கு
பயிலு மானுடப் பான்மையோ ரடைவதற் கெளிதோ
வயில்கொள் வேற்படை யமரரு மணுகுதற் கரிதால்
வெயில்கொள் வெஞ்சுரத் தென்செய்திர் வந்தென விளம்பி.

(௩௬௫)

மீனா மத்தனை யுமக்கினிக் கடனென விளங்குந்
தோனா மாகமுந் துவனமுந் னுன்முனி சொல்ல
வானா நாயகன் கயிலையி லிருக்கைகண் டல்லான்
பாண லில்லடல் கொண்டுமீ ளேனென மறுத்தார்.

(௩௬௬)

ஜங்கு மற்றவர் துணிவறிந் தவர்தமை யறிய
கீங்கு மாதவர் விசும்பிடைக் கரந்துரீண் மொழியா
லோங்கு நாவினுக் கரசனே யெழுந்திரென் றுரைப்பத்
தீங்கு நீங்கிய யாக்கைகொண் டெழுந்தொளி திகழ்வார்.

(௩௬௭)

அண்ண லேயெனே யாண்டுகொண் டருளிய வழுதே
விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னாற்றிருக் கயிலையி லிருந்ததின் கோல
கண்ணி நான்றெழு நயந்தருள் புரியெனப் பணிந்தார்.

(௩௬௮)

தொழுதே முந்தநற் றெண்டரை நோக்கிவிண் டலத்தி
லெழுபெ ருந்திரு வாக்கினு லிறைவரிப் பொய்கை
முழுதி நம்மைநீ கயிலையி லிருந்தவம் முறைமை
பழுதில் சீர்த்திரு வையாற்றிற் காணெனப் பணித்தார்.

(௩௬௯)

ரத்தி னாரூ டலையிசைக் கொண்டெழுந் திறைஞ்சி
வேற்று மாகிவிண் ணுகின் னார்மொழி விரும்பி
பாற்றல் பெற்றவவ் வண்ணலா ரஞ்செழுத் தோதிப்
பாற்ற டம்புனற் பொய்கையின் மூழ்கினார் பணியால்.

(௩௭௦)

ஆதி தேவர்தந் திருவருட் பெருமையா ரறிந்தார்
போத மாதவர் பணிமலர்ப் பொய்கையின் மூழ்கி
மாதொர் பாகனார் மகிழுமை யாற்றிலோர் வாவி
மீது தோன்றிவந் தெழுந்தன ருலகெலாம் வியப்ப.

(௩௭௧)

வம்பு லாமலர் வாவியின் கரையில்வந் தேறி
யும்பர் நாயகர் திருவருட் பெருமையை யுணர்வா
ரெம்பி ரான்றருந் கருணைகொ லிதுவென விருகண்
பம்பு தாரைநீர் வாவியிற் படிந்தெழும் படியார்.

(௩௭௨)

மிடையு நீன்கொடி வீதிகள் விளங்கிய வையா
றுடைய நாயகர் சேவடி பணியவந் துறுவா
ரடைய வப்பதி நிற்பவுஞ் சரிபபவு மான
புடைய மர்ந்தந் துணையொடும் பொலிவன கண்டார்.

(௩௭௩)

பொன்ம லைக்கொடி யுடனமர் வெள்ளியம் பொருப்பிற்
றன்மை யாம்படி சத்தியுஞ் சிவமுமாஞ் சரிதைப்
பன்மை யோனிகள் யாவையுந் பயில்வன பணிந்தே
மன்னு மாதவர் தம்பிரான் கோயின்முன் வந்தார்.

(௩௭௪)

காணு மப்பெருங் கோயிலுங் கயிலைமால் வரையாடப்
பேணு மாலய னீர்திரன் முதற்பெருந் தேவர்
பூணு மன்பொடு போற்றிசைத் தெழுமொவி பொங்கத்
தாணு மாமறை யாவையுந் தனித்தனி முழங்க.

(௩௭௫)

தேவர் தானவர் சித்தர்விச் சாதர ரியக்சர்
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடைமொலா மிடையக்
காவி வாள்விழி யரம்பையர் காணமு முழவுந்
தாவி லேழ்குடன் முழக்கினும் பெருகொலி சமுழப்ப.

(௩௭௬)

கங்கை யேழுதற் றீர்த்தமாங் கடவுண்மா நதிகண்
மங்க லம்பொலி புனற்பெருந் தடங்கொடு வணங்க
வெங்கு நீடிய பெருங்கண நாதர்க ளிறைஞ்சப்
பொங்கி யங்களாற் பூதவே தாளங்கள் போற்ற.

(ருஎஎ)

அந்தண் வெள்ளிமால் வரையிரண் டாமென வணைந்தோர்
சிற்தை செய்திடச் செங்கண்மால் விடையெதிர் நிற்ப
முந்தை மாதவப் பயன்பெறு முதன்மையான் மகிழ்ந்தே
நந்தி யெம்பிரா னடுவிடை யாடிமுன் னணுக.

(ருஎஅ)

வெள்ளி வெற்பின்மேன் மரகதக் கொடியுடன் விளங்குந்
தெள்ளு பேரொளிப் பலளவெற் பெனவிடப் பாகங்
கொள்ளு மாமலை யாளுடன் கூடலீற் றிருந்த
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார்.

(ருஎக)

கண்ட வானந்தக் கடலினைக் கண்களான் முகந்து
கொண்டு கைகுவித் தெதிர்விழுந் தெழுந்துமெய் குலைய
வண்டர் முன்புநின் ருடினாப் பாடின ரழுதார்
தொண்ட னார்க்கங்கு நிகழ்ந்தன யார்சொல வல்லார்.

(ருஎஉ)

முன்பு கண்டுகொண் டருளின ரமுதுண்ண மூவா
வன்பு பெற்றவ ரளவிலா வார்வமுன் பொங்கப்
பொன்பி தங்கிய சடையரைப் போற்றுதான் டகங்க
ளின்ப மோங்கிட வேத்தினு ரெல்லையி தவத்தோர்.

(ருஎஉ)

ஆய வாறுமற் றவர்மனங் களிப்புறக் கயிலை
மேய நாதர்தந் துணையொடும் லீற்றிருந் தருளித்
னாய தொண்டருந் தொழுதெதிர் நிற்கவக் கோலஞ்
சேய தாக்கினார் திருவையா நமர்ந்தமை திகழ.

(ருஎஉ)

ஐயர் கோலமங் களித்தகன் றிடவடித் தொண்டர்
மையல் கொண்டுள மகிழ்ந்திட வருந்திமற் றங்குச்
செய்ய வேணிய ரருளினு வோவெனத் தெளிந்து
வைய முய்ந்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து.

(ருஎஉ)

வேறு.

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யாணை மலையான் மகளொடு மென்னுங்
கோதறு தண்டமிழ்ச் சொல்லாற் குலவு திருப்பதி கங்கள்
வேத முதல்வரை யாற்றில் விரவுஞ் சராசர மெல்லாங்
காதற் துணையொடும் கூடல் உண்டே னென்பாடி நின்றார்.

(ருஅ)

கண்டு தொழுது வணங்கிக் கண்ணுத லார்தமைப் போற்றிக்
கொண்ட திருத்தான் டகங்கள் குறுந்தொகை நேரிசை யன்பின்
மண்டு விருத்தங்ஙன் பாடி வணங்கித் திருத்தொண்டு செய்தே
யண்டர் பிரான் திரு வையா நமர்ந்தனர் நாவுக் கரசர்.

(ருஅ)

நீடிய வப்பதி நின்று நெய்த்தான மேழுத லாக
மாடுயர் தானம் பணிந்து முழபாடியாரை வணங்கிப்
பாடிய செந்தமிழ் மாலை பகர்ந்து பணிசெய்து போற்றிக்
கொண்ட மாலைக் கரியார் திருப்புகர் துருத்திடைச் சேர்த்தார்.

(ருஅ)

சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத் திருநட மானிகை முன்னர்ச்
சார்ந்து வலங்கொண் டிறைஞ்சித் தம்பெரு மானறிரு முன்பு
நேர்ந்த பரிவொடுந் தாழ்ந்து நிறைந்தொழி யாவன்பு பொங்க
வார்த்தகண் ணீர்மழை தூங்க வயர்வுறுந் தன்மைய ராரூர்.

(ந.அ.எ)

திருப்பூந் துருத்தி யமர்ந்த செஞ்சடை யானையா னேற்றுப்
பொருப்பூந் தருளும் பிராணைப் பொய்யிலி யைக்கண்டே னென்று
விருப்புறு தாண்டகத் தோடு மேவிய காதல் விளைப்ப
விருப்போந் திருவடிக் கீழ்நா மென்னுங் குறுந்தொகை பாடி.

(ந.அ.அ)

அங்குறை யுந்தன்மை வேண்டி நாமடி போற்றுவு தென்று
பொங்கு தமிழ்ச்சொல் விருத்தம் போற்றிய பாடல் புரிந்து
தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார் தம்பிரா னாரூன் பெற்றுத்
திங்கு ஞாயிறுந் தோயுந் திருமட மாங்கொன்று செய்தார்.

(ந.அ.க)

பல்வகைத் தாண்டகத் தோடும் பரவுந் தனித்தாண் டகமு
மல்ல லறுப்பவர் தானத் தடைவு திருத்தாண் டகமுஞ்
செல்கதி காட்டிடப் போற்றுந் திருவங்க மாலை யு முள்ளிட்
டெல்லையில் பன்மைத் தொகையு மியம்பின ரேத்தி யிருந்தார்.

(ந.க.0)

வேறு.

பொன்னிவலங் கொண்டதிருப் பூந்துருத்தி யிவிரிநுப்பக்
கன்மனத்து வல்லமணர் தமைவாதிந் கட்டழித்துத்
தென்னவன்கு னியிர்த்தருளித் திருநீற்றி னெனிகண்டு
மன்னியசீர்ச் சண்பைநகர் மறையவனூர் வருகின்றார்.

(ந.க.க)

தீந்தமிழ்நாட் டுடைநின்று மெழுந்தருளிச் செம்பொன்னி
வாய்ந்தவளந் தருநாட்டு வந்தணைந்தார் வாக்கினுக்கு.
வேந்தரிருந் தமைகேட்டு விரைந்தவர்பாற் செல்வனெனப்
பூந்துருத்தி வளம்பதியின் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார்.

(ந.க.உ)

சண்பைவருந் தமிழ்விருக ரெழுந்தருளத் தாங்கேட்டு
மண்பரவும் பெருங்கீர்த்தி வாக்கீசர் மனமகிழ்ந்து
கண்பெருகுங் களிகொள்ளக் கண்டிறைஞ்சங் காதலினை
லண்பெருகும் விருப்பெய்த வெழுந்தருளி யெதிர்சென்றார்.

(ந.க.ந)

காழியர்கோன் வருமெல்லை கலந்தெய்திக் காதலித்தார்
சூழமிடைந் திடுநெருக்கிற் காணாமே தொழுதருளி
வாழியவர் தமைத்தாங்கு மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
காழுமுட லிதுகொண்டு தாங்குவனயா னெனத்தரித்தார்.

(ந.க.ச)

வந்தொருவ ரறியாமே மறைந்தவடி வொடும்புகலி
பந்தனா ரேறியெழுந் தருளிவரு மணிமுத்தின்
நந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவா ருடன்றாங்கிச்
நெந்தைகளிப் புறவருவார் தமையாருந் தெளிந்திலரால்.

(ந.க.ரு)

நெருஞான முனிவரர சிருந்ததிருப் பூந்துருத்திக்
நுகாக வெழுந்தருளி யெங்குற்ற ரப்பரென
புகாநின் னும்மடியே னும்மடிக் டாங்கிவரும்
பருவாழ்வு வந்தெய்தப் பெற்றிற்குந் தேனென்றார்.

(ந.க.சு)

பின்னையா ரதகேளாப் பெருகுவினை வுடனிழிந்தே
யுள்ளமிகு பதைப்பெய்தி யுடையவர சினைவணங்க
வள்ளலார் வாசீச ரவர்வணங்கா முன்வணங்கத்
துள்ளுமான் மறிக்கரத்தார் தொண்டரெலார் தொழுதார்த்தார்.

(௩௬௭)

கழுமலக்கோன் திருநாவுக் கரசருடன் கலந்தருளிச்
செழுமதியந் தவழ்சோலைப் பூந்துருத்தித் திருப்பதியின்
மழுவினெடு மாணேந்து திருக்கரத்தார் மலர்த்தாள் க
டொழுதுருகி யின்புற்றுத் துதிசெய்தங் குடனிநுந்தார்.

(௩௬௮)

வல்லமணர் தமைவாதில் வென்றதுவும் வழுதிபாற்
புல்லியகூ னிமிர்த்ததுவுந் தண்பொருந்தப் புனனாட்டி
லெல்லையிலாத் திருநீறு வளர்த்ததுவு மிருந்தவத்தோர்
சொல்லவது கேட்டுவந்தார் ஞாயபுகழ் வாசீசர்.

(௩௬௯)

பண்புடைய பாண்டிமா தேவியார் தம்பரிவு
நண்புடைய குலச்சிறையார் பெருமையுருா னத்தலைவ
ரெண்பெருக வுரைச்சுருள வெல்லையில்லீர் வாசீசர்
மண்குலவு தமிழ்நாடு காண்பதற்கு மனங்கொண்டார்.

(௪௦௦)

பிரமபுரத் திருமுனிவர் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டி
லரனுறையுந் தானங்க ளணைந்திறைஞ்சிப் பாடுவதற்
குரனுடைய திருநாவுக் கரசருரை செயதருளப்
புரமெரித்தார் திருமகனார் பூந்துருத்தி தொழுதகன்றார்.

(௪௦௧)

ஆண்டவர சங்கணர்சீ ரருள்பெற்றப் பதிநின்றும்
பாண்டிநாட் டெழுந்தருளும் பரன்மையராயத் தென்றிசைபோய்க்
காண்டகைய திருப்புத்துந் பணிந்தேத்திக் கதிர்மதியந்
திண்டுகொடி மதின்மதுரைத் திருவால வாயசேர்ந்தார்.

(௪௦௨)

சென்றனைந்து மதுரையினிற் திருந்தியதூற் சங்கத்து
ளன்றிருந்து தமிழாராயந் தருளியவங் கணர்கோயின்
முன்றிலினை வலங்கொண்டு முன்னிறைஞ்சி யுள்புக்கு
வன்றனிமால் விடையாரை வணங்கிமகிழ் வொடுந்தினைத்தார்.

(௪௦௩)

எய்தியபே ரானந்த வின்பத்தி னிடைமூழ்கி
மொய்திகழுஞ் சடையானை முளைத்தானை யென்றெடுத்துச்
செய்தவத்தோர் தாண்டகச்சேர் தமிழ்பாடிப் புறத்தனைவார்
கைதொழுது பணிந்தேத்தித் திருவுள்ளங் களிசிறந்தார்.

(௪௦௪)

சீர்திகழும் பாண்டிமா தேவியார் திருமேனி
சேரவரு ளுடையதனை கூனிமிர்ந்த தென்னவரை
பார்பரவுங் குலச்சிறையார் வாசீசர் தமைப்பணிவுந்
ரூரகிலாக் காதன்மிக வடிபோற்ற வங்கிருந்தார்.

(௪௦௫)

திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருணா
றருவானை நேரிசையுந் தாண்டகமு முதலான
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடிப் பேணுதிருப் பணிசெய்து
மருவார்முப் புரமெரித்தார் பூவணத்தை வந்தடைந்தார்.

(௪௦௬)

திறையுரைகப்
பொருள்

கொடிமாட நிலவுதிருப் பூவணத்துக் கோயிலினு
னெடியானுக் கறிவரியார் நேர்தோன்றக் கண்டிறைஞ்சி
வடிவேறு திரிகுலத் தாண்டகத்தால் வழத்திப்போய்ப்
பொடிநீடு திருமேனிப் புனிதர்பதி பிறபணிவார்.

(ச௦௩)

தென்னிலங்கை யிராவணன் தன் சிரமீரைந் துந்துணித்த
மன்னவனா யிராமனுக்கு வரும்பெரும்பா தகந்தீர்க்கும்
பிஞ்சுகரைத் தொழுதவற்கு நினைந்துபோய்ப் பெருமகிழ்ச்சி
துன்னிமனங் கரைந்துருகத் தொழுதெழுந்தார் சொல்லரசர்.

திராமன் வழிபட்ட
குறித்தார்

(ச௦௪)

தேவர்தொழுந் தனிமுதலேத் திருவிரா பீச்சுரத்து
மேவியசங் கரையெய்திந் தின்றுவிருப் புறுமொழியாற்
பாவுதிரு நேரிசைகண் முதலான தமிழ்பாடி
நாவரசர் திருத்தொண்டு நலம்பெருகச் செய்தமர்ந்தார்.

(ச௦௬)

அங்குறைந்து கண்ணுதலா ரருள்கூடி யகன்றுபோய்ப்
பொங்குதமிழ்த் திருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் நெல்வேலி
செங்கண்விடை யார்மன்னுந் திருக்கானப் பேர்முதலா
வெங்குநிகழ் தானங்க ளெல்லாம்புக் கிறைஞ்சுவார்.

(ச௦௭)

தொழுதுபல வகையாலுஞ் சொற்றொடைவண் டமிழ்பாடி
வழுவிறிந் பணிசெய்து மனங்கசிவுற் றெப்பொழுது
மொழுகியகண் பொழிபுனலு மோவாது சிவன்றள்க
டமுடியிசந் தையிலுணர்வுந் தங்கியநீர் மையிற்சரித்தார்.

(ச௦௮)

தேம்பொழில்கூழ் செந்தமிழ்நாட் டுனிலெங்குஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பாம்பணிவார் தமைப்பணிவார் பொன்னிநா டதுவணைந்து
வாம்புனல்கூழ் வளநகர்கள் பின்னும்போய் வணங்கியே
பூம்புகலூர் வந்தடைந்தார் பொய்ப்பாசம் போக்குவார்.

(ச௦௯)

பொய்கைகூழ் பூம்புகலூர்ப் புனிதர்மலர்த் தாள்வணங்கி
நையுமனப் பரிவோடு நாடோறுந் திருமுன்றிற்
கைகலந்த திருத்தொண்டு செய்துபெருங் காதலுடன்
வைகுநா ளெண்ணிறந்த வண்டமிழ்மா லைகன்மொழிவார்.

(ச௧௦)

நின்றதிருத் தாண்டகமு நீடுதனித் தாண்டகமு
மன்றுறைவார் வாழ்பதிகள் வழத்துதிருத் தாண்டகமும்
கொன்மைமலர்ச் சடையார்பாற் குறைந்ததிரு நேரிசையுந்
துன்றுதனி நேரிசையு முதலான தொடுத்துரைத்தார்.

(ச௧௧)

ஆருயிரின் திருவிருத்தந் தசுபுராணத்தடைவு
பார்பரவும் பாவநா சப்பதிகம் பன்முறையு
நேர்படின் றறைகூவுந் திருப்பதிக முதற்பிறவும்
பேரருளின் கடலளிக்கும் பெருமானைப் பாடினார்.

(ச௧௨)

அந்நிலைமை தனிலாண்ட வரசுபணி செய்யவவர்
நன்னிலைமை காட்டுவார் நம்பர்திரு மணிமுன்றி
றன்னில்வரு முழுவாறு துழைந்தவிடந் தானெங்கும்
பொன்னினொடு நவமணிகள் பொலிந்திலங்க வருள்செய்தார்.

(ச௧௩)

செம்பொன்னு நவமணியுஞ் சேண்விளங்க வாங்கவையு
மும்பர்பிரான் திருமுன்றி லுருள்பருக்கை யுடனெக்க
வெம்பெருமான் வாசீச ருழவாரத் தினிலேந்தி
வம்பலர்மென் பூங்கமல வாலியினிற் புகவெறிந்தார்.

(சகஎ)

புல்லோடிக் கல்லோடும் பொன்னோடு மணியோடுஞ்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்முன் திருப்புகலூர் நாயகனார் திருவருளால்
விலலோடு துதன்மடவார் விசும்புடு வந்திழிந்தார்.

(சகஅ)

வானகமின் னுக்கொடிகள் வந்திழிந்தா லெனவந்து
தானநிறை சுருதிகளிற் தருமலங்கா ரத்தன்மை
கானவழு தம்பரப்புங் கனிவாயி லொளிபரப்பப்
பானனெடுங் கண்கள்வெளி பரப்பியிசை பாடுவார்.

(சகக)

கற்பகப்பூந் தனிரடிபோங் காமருசா ரிகைசெய்ய
வுற்பலமென் முகிழ்விரல்வட் டனையோடுங் கைபெயரப்
பொற்புறமக் கையின்வழி பொருகயற்கண் புடைபெயர
வற்புதப்பொற் கொடிதுடங்கி யாடுவபோ லாடினார்.

(சஉ௦)

ஆடுவார் பாடுவா ரலர்மாரி மேற்பொழிவார்
கூடுவார் போன்றனைவார் குழலவிழ விடைதுடங்க
வோடுவார் மாரவே னுடன்மீள்வா ரொளிபெருக
நீடுவார் துகிலசைய நிற்பாரு மாயினார்.

(சஉ௧)

இத்தன்மை யரம்பையர்க ளெவ்விதமுஞ் செயல்புரிய
வத்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா வன்புருகு
மெய்த்தன்மை யுணர்வுடைய விழுத்தவத்து மேலோர்த்தஞ்
சித்தநிலை திரியாது செயபணியின் தலைநின்றார்.

(சஉ௨)

இம்மாயப் பவத்தொடக்கா மிருவினைக டமைநோக்கி
யும்மாலிக் கென்னகுறை யுடையேன்யான் திருவாரு
ரம்மானுக் கானானே னையேன்மி னீரெனது
பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலு ளெனுந்திருத்தான் டகம்புகன்றார்.

(சஉ௩)

மாதரவர் மருங்கணைய வந்தெயதி மதுவசுத்
காதலவர் புரிந்தொழுகுந் கைதவங்கள் செயதிடவும்
பேதமிலர வோருணர்விற் பெரியவரைப் பெயர்விக்க
யாதுமொரு செயலில்லா மையிலிறைஞ்சி யெதிரகன்றார்.

(சஉ௪)

இந்நிலைமை யுலகேழு மெய்தவநிற் தியல்பேத்த
மன்னியவன் புறுபத்தி வடிவான வாசீசர்
மின்னிலவுஞ் சடையார்தம் மெய்யருடா னெய்தவரு
மந்நிலைமை யணித்தாகச் சிலநாளும் கமர்ந்திருந்தார்.

(சஉ௫)

மன்னியவந் தக்கரண மருவுதலைப் பாட்டினுந்
தன்னுடைய சரணான தமியேனைப் புகலூர்
னென்னையினிச் சேவடிக்கீழ் திருத்திடுமென் றெழுதின
முன்னுணர்வின் முயற்சியினுந் திருவிருத்தம் பலமொழிந்தார்.

(சஉ௬)

மண்முதலா முலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றே னென்புகன்று
நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாதி
யண்ணலார் சேவடிக்கி மாண்டவர செய்தினார்.

(௪௨௭)

வானவர்கண் மலர்மாரி மண்ணிறைய விண்ணுலகின்
மேனிறைந்த வைந்துபே ரியவொலியும் விரிஞ்சன்முதல்
யோனிகளா யினவெல்லா முண்ணிறைந்த பெருமகிழ்ச்சி
தானிறைந்த சித்திரையிற் சதயமார் திருநாளில்.

(௪௨௮)

அடிபேனே னாதரவா லாண்டவர சின்சரிதப்
படியையா நறிந்தபடி பகர்ந்தேனப் பரமுனிவன்
கடிமலர்மென் சேவடிகள் கைதொழுது குலச்சிறையார்
முடிவில்புகழ்த் திருத்தொண்டின் முயற்சியினை மொழிகின்றேன்.

(௪௨௯)

திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௬௬௬.

சூ ச ன ம்.

—:~:—

க. கற்புகிலை வருவாது சிவனை வழிபடல்.

கற்பாவது நாயகனின் சிறந்ததெய்வம் இல்லை எனவும் அவனை வழிபடும் முறை
மை இது எனவும் தந்தை தாயாரும், பிராமணரிடத்தும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரி
டத்தும் கடவுளைச்சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் இப்படி என் நாயகனும் கற்பித்தவழி
நிற்றலாம். ஆதலால், சுமங்கலிக்கு, தன்கணவனை வணங்கி அவனுக்கு ஏவல்செய்
தலே மேலாகிய தருமமாம். ஏவல் செய்துவரும்பொழுது, பரமபதியாகிய சிவனை
வழிபடல்வேண்டும் என்னும் விருப்பம் உண்டாகில்; தனக்கெனச் சுதந்தரம் இல்லா
மையால், கணவனது அனுமதியைப்பெற்று, ஆசாரியரை அடைந்து சிவதீக்ஷைபெற்று,
கணவனுக்குச் செயற்பாலதாகிய ஏவலின் வருவாது நின்றே சிவனை விதிப்படி வழி
படுக. கணவன் இறந்துவிடில்; ஆபரணங்கள் அணியாதொழிதலும், வெற்றிலை
பாக்கை ஒழித்தலும், ஒருபொழுது பகலிலே உண்டலும், பாயல்வேண்டாது தரை
யிலே நித்திரைசெய்தலும், ஐம்புலன்களை அடக்கலும், சிவபுண்ணியங்களை விதிவழு
வாது செய்தலும் வேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “ஏந்திழைக்
குப் பதியேவ லியற்றுதலே நியதி யீசனினைத் தாளணைய வேசறவு பெருகிற்—காந்த
னனு மதிபெற்றுக் கைக்கொள்க பூசை கலித்திடினே யிருதுகலுழர் தொருமுன்று
நாளும்—வாய்ந்திடச்செய் துடற்சுத்தி மந்தையர்நீர் தரவே மானதபூ சனைபுகி மற்
றையநாட் புன லுட்—டோய்ந்தருந்திக் கவ்வியத்தைச் சூட்டுகபோ தார்துச் சூதக
முன் பெருநோய்முன் சூட்டுவிக்க பிறரால்.” எ-ம். வாயுசங்கிதை. “கருநெறிக் கூந்த
லார்க்குக் கணவரை வணங்க ருனே—புரியநற் றரும் மாகு மொண்டிறற் கணவர்
சொல்லாற்—பருவரை பயந்த நங்காய் பணிந்துநம் பாதம் போற்றிப்—புரியவிழ்
மலர்க டேவிப் பூசனை புரிதலாமால். கணவர்த மேவல் பூண்டு சுற்பினி லொழுதிடா
தாற்—நணுகருங் கொடிய வெய்ய நரகினு ளுழந்து வாராற்—பணிவுறு கணவர்

தம்மை யிகந்துநற் பான்மை யின்றி—யணிகலன் றுறந்த மாதர் தன்மையை யறைகு வாமே. தரையினிற் கிடத்த றுன நல்கிட நயங்கு நீரி—லரியவெண் ணீற்றின் மூழ்க லன்பொடு நமைப்பூ சித்த—லொருபக லுண்டு வைக லட்டமி பதினுள் கோடு—மரு வுபூ ரீணிய லுண்டி யொழிந்திடல் வழக்க தாமே.” எம். காகிகண்டம். “மருவு காதலன் மாய்ந்திடின் மங்கைய—ரொருப கற்பொழு துண்டரும் பாகிலை—விரியும் பாயல் வெறுத்துமண் மேற்றுஞ்சி—யரிய நோன்புக ளாற்றிட வேண்டிமால். சுடர் செய் பொற்கல னீத்திடுந் தோகையர்—கடவுள் பூசனை காதலி னாற்றியு—முடல மாசுண வுள்ளயிர் நீத்திடா—தடகு மூல மருந்திட வேண்டிமால்.” எம். வரும்.

இப்புராணத்திலே சுட்டப்பட்ட திலகவதியார், தம்மைக் கலிப்பகையார் விவாகம் செய்திலர் ஆயினும், அவர் இறந்தமை கேட்டவுடனே, என்னுடைய தந்தை தாயர் கள் என்னை அவருக்கு மணம்செய்து சொடுக்க உடன்பட்டிருந்தமையால், இவ்வயிர் அவருக்கே உரியது; ஆதலால், இவ்வயிரை அவருயிரோடிக் கைவிடப்பேன் என்று சாவ த்துணிந்தமையாலும், தம்பியாராகிய மருணீக்கியார் பொருட்டு அக்கருத்தை ஒழித்து உயிர்தாங்கிய பின்னும், இளமைப்பருவத்தராய இருந்தும் விவாகம் செய்துகொள் ளாமல், தமது வீட்டிற்குள்ளே தவங்கொண்டிருந்து, பின்னர்த் திருவதிகைவீர ட்டானத்திற் சென்று, சிவ சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலிலே திரு வலகிடத்தில் திருமெழுக்கிடத்தில் பூக்கள் கொய்து திருமாலைகள் தொடுத்தல் முதலிய திருப்பணிகள் பலவற்றை நாடோறும் விதிவழுவாது சிவன்மாட்டுள்ள மெய்யன் போடு செய்தமையாலும், இவரது கற்பின்பெருமையும் ஐம்புலன்களை அடக்கின்ற அருமையும் சிவபத்திமுதிர்ச்சியும் செவ்விதிற் றெளியப்படும். இவர் இத்திருப்பணி களை மெய்யன்போடு செய்தனர் என்பது, இவர் புறச்சமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்த தமது தம்பியாராகிய மருணீக்கியாரை அதில் நின்றுத் தூக்கி ஆளும்பொருட்டுச் செய்த வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து, கருணாநிதியாகிய சிவன் அவரைச் சூலைநோயி னால் வருத்தி ஆட்கொண்டருளினமையாலே, துணியப்படும்.

உ. சிவனது திருவருள் இவ்வழி உண்மைநெறி கூடாதெனல்.

உலகத்திலே, சமயங்களும், அந்த அந்தச் சமயசாத்திரங்களும், அந்தச்சாத்திரங் களிலே சொல்லப்படும் பொருள்களும், ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது பலதிறத்தன வாய் இருக்கும். இவைகள் எல்லாவற்றுள்ளும், மேலாகிய சமயம் யாது? சாத்திரம் யாது? பொருள் யாது? எனில்; இச்சமயப் பொருள்கள் எல்லாம், இது ஆகும் அது அன்று என்னும் பிணக்கு இன்றி, தன்னிடத்தே காணநின்பது எந்தச் சமயமோ அந்த ச்சமயமே சமயம்; அந்தச்சமய சாத்திரமே சாத்திரம்; அந்தச்சாத்திரத்திற் சொல் லப்படும் பொருளே பொருள்; இப்படி எல்லாச் சமயப்பொருள்களையும் தன்னிட த்து அடக்கி நிற்கும் சற்சமயம் சைவசித்தாந்தமேயாம். ஆதலால், அந்தச் சம யமே சமயம்; அந்தச்சமய சாத்திரங்களாகிய வேதகிவாகமங்களே சாத்திரம்; அந்தச் சாத்திரங்களிற் சொல்லப்படும் பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருள்களுமே மெய்ப்பொருள்கள். அது “ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு தூலக் ளொன்றோடொன் றெவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்—யாதுசம யம்பொருணால் யாதிங் கென்னி லிது வாகு மதுவல்ல வெனுப்பிணக்க தின்றி—நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நிற்பதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணு—லாதலினு லிவையெல்லா மரும றையா கமத்தே யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கே முடங்கும்.” என்னும் சிவ ஞான சித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க.

சமயசாத்திரங்கள் எல்லாம் வேதாகமங்களிலே சுருக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கும். அவைகளைச் சமுத்திரகலச நியாயமாக உருத்திரர்களும் தேவர்களும் இருபுகளும் தத்தம் அறிவளவாகத் தனித்தனி விரித்து உட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்கள். ஒன்றோடொன்றெவ்வாத சாருவாகம் முதலிய பலசமயப்பொருள்களை வேதாகமங்களில் சிவன் கூறுதல் என்னை எனின்; ஆன்மாக்களது அதிகார பேதம் பற்றி என்க. முன்னர் அதிதாமதர்களாய், மந்த மதிகளாய், லௌகிக சுகத் தையே பரமபுருஷார்த்தம் எனவும் புறமாகிய புத்திராதிகளையே ஆன்மா எனவும் அபிமானிக்கும் அதிகாரிகளைக் குறித்து, துக்கம் முதலியவற்றோடு உடன் விரவி இருத்தலால் லௌகிக சுகம் பரமபுருஷார்த்தம் அன்று எனவும், புத்திராதிகள் ஆன்மா அல்ல எனவும் உணர்ந்தி, அவர்களுக்குப் புத்தி ஸ்திரமாதம் பொருட்டு நுண்பொருள் உணரும் வன்மை இன்மையால், அலதேகத்தையே ஆன்மா என்றும் அதனழிவையே பரம புருஷார்த்தம் என்றும் உபதேசிக்கின்றனர். பின்னர், அதிற்கூறிய தருமானுட் டானத்தினாலே சிறிது பிரசாதம் பெற்றுச் சந்தே சித்த சக்தி அடைந்து தேகான்மா முதலியவற்றில் பச்சாத்தாபம் உதிக்கப்பெற்ற அதிகாரிகளைக் குறித்து, தேகாதிகளில் ஏற்றிய ஆன்மத்தன்மையை மறுத்தற்குப் புத்தசாத்திரம் உபதேசிக்கின்றனர். இவ்வாதே மேலும் சோபானக்கிரமமாக உபதேசித்தலால், விரோதம் இன்மை தெனிக. முன்முன் உள்ள சமயங்கள் பின்பின் உள்ள சமயங்களால் வாதிக்கப்படும். வாதிக்கப்படுவது பூருவபக்ஷமும், வாதிப்பது சித்தாந்தமும். சைவசித்தாந்தம் மற்ற எச்சமயங்களையும் பூருவபக்ஷம் பண்ணி நிற்கலானும், அதனைப் பூருவபக்ஷம் பண்ணுதற்கு ஒருசமயமும் இன்மையானும், அதுவே சித்தாந்தம் எனப்படும். “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்; அவைக்கு வேருனவை பூருவபக்ஷங்கள்.” என்று இரத்தினத்திரயத்திற் கூறப்பட்டது.

இச்சைவசித்தாந்தநூல்களை, பசுக்களாகிய நாம் பரத்திரர்களாதலால் ஒன்றனை உள்ளவாறு உணர்தலும், அதன்வழிநிற்கலும் இயலாவாம் எனத்தெளிந்து, சுவதந்திரராகிய சிவனை மறவாது அவரது திருவருளையே முன்னிட்டு நின்று, விதிப்படி கற்றுணர்தல்வேண்டும். இவ்வாதே திருவருளை முன்னிடாது எத்துனை நூல்களைக் கற்பினும், எத்துனைத் தருமங்களைச் செய்யினும், சைவசித்தாந்தமே உண்மைநெறி என்று ஐயந்திரிபறத் துணிதலும், அந்நெறியின் வருவாது நிற்கலும் கூடாவாம். திருவருளே கண்ணகக் காண்டல் வேண்டும் என்பதும், அஃது இவ்வழி உண்மைநெறியை உணர்ந்து சிவனை அடைதல் கூடாது என்பதும், “உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கியுள்ளக்கியிழி நுருவெழுதி—யுயிரா வணஞ்செய்திட் டென்கைத் தந்தா னுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி—யுயிரா வணமேரு தானே நேறி யமர்நா டாளாதே யாரு ராண்ட—வயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின் னருட்கண்ணு ளேக்காதா ரல்லா தாரே.” “ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே யடங்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே—யோட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே—பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே—காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.” என்னும் தேவாரங்களானும், “அவனருளாலே யவன்முள் வணங்கி.” என்னும் திருவாசகத்தானும், உணர்க.

இம்மருணீக்கியார், யாக்கைநிலையாமையையும் செல்வநிலையாமையையும் நினைந்து பல தருமங்களைச் செய்தும், பிரபஞ்சவாழ்வினது அரித்தியத்தை அறிந்து இவ்வாழ்க்கையிலே புசாமல் எல்லாவற்றையும் துறந்தும், சைவநூல்களை ஒதி உணர்

தும், எவ்வுயிர்க்கும் முதல்வராகிய சிவனது திருவருள் இன்மையாலன்றோ, சமணர்களது துர்ப்போதனையினாலே மயங்கி, அவர்களது ஆருகதசமயமே உண்மைநெறி என்று துணிந்து, அதிலே பிரவேசித்தார். சிவனன்றி முதல் இல்லை என்பது “சிவமுதலே யன்றி முதலில்லை” யென்றுஞ்—சிவனுடைய தென்னறிவ தென்றுஞ்—சிவனவன்—தென்செயல தாக்கின்ற தென்று மிவையிற்றைத்—தன்செயலாக் கொள்ளாமை தான்.” எனத் திருக்களிற்றுப்படியாரிற் கூறுமாற்றானும் காண்க. இவர் சைவனால் களை ஒதி உணர்ந்தும் சிவனது திருவருள் இன்மையால் சைவமே உண்மைநெறி என்னும் உணர்ச்சி இவருக்குப் பிறந்திலது என்பது, இங்கே “நில்லாத வுலகியல்பு கண்டுநிலை யாவாழ்க்கை—யல்லேனென் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றி—னல்லாறு தெரிந்துணர்ந்து நம்பரரு ளாமையினு—கொல்லாமை மறைந்துறைபு மமன்சமயங் குறுகுவார்.” என்னும் திருவிருத்தத்தால் உணர்த்தப்பட்டது. இத் திருவருள் தன்னைப் பெறல் வேண்டும் என்னும் ஆசையோடு பெருந்தவம் செய்த வழியன்றிக் கிடையாது. இந்நாயனார் சிவனை அடைதற்பொருட்டு முற்பிறப்பிலே பெருந்தவம் செய்தாராயினும், அத்தவத்திலே சிறிது வழுவுற்றமையாலன்றோ, இப்பிறப்பிலே நெடுநாள் பொய்நெறியாகிய பரமதத்தை அனுட்டித்தனர். கருணாநிதியாகிய சிவன் அச்சிறு குற்றத்தின் பொருட்டு இவரை இப்பிறப்பிலே தண்டித்தும்; பின்னர் இவர் முன் செய்த தவத்தினாலன்றோ, இவரைக் கைவிடாது, வலிந்தாட்கொள்ளத் திருவுளங் கொண்டி, சூலைநோயினால் வருத்தி, உண்மை நெறியாகிய தமது சைவசமயத்திலே புகும்படி, திருவருள் சுரந்தனர். சிவபுண்ணியம் செய்த ஆன்மாக்கள் ஒரோவழித் தீது செய்யினும், அவர்களைக் கைவிடாது காக்கும் பெருங்கருணையினர் சிவனே என்பது, இதனாலே, துணியப்படும். “இன்றிங் கசேதனமா மிவ்வினைக் கோரிரண்டுஞ்—சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே - யென்றுந்தான்—நீதொருவ னான சிவபதி தான் கைவிடுமோ—மாதொருநூ லல்லனே மற்று.” எனத் திருக்களிற்றுப்படியாரிற் கூறுமாற்றானும், காண்க. புறச்சமயங்கள் பொய்நெறிகள் என்பது “இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை—நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மாண்கணர்—தவப்பெருவாயிடைப் பருகித் தளர்வொடு—மவப்பெருந் தாப நீங்கா தகைந்தன.” எனத் திருவாசகத்தினும், “சாவிபோ மறறைச் சமயங்கள் புக்குநின்—ஈடுவி யருதேயென் றுந்தி பற—வவ்வுரை கேளாதே யுந்தி பற.” எனத்திருவுந்தியாரினும், கூறுமாற்றால் அறிக. சிவன் இவரைச் சூலைநோயினால் வருத்தி ஆட்கொண்டமையால், அவர் ஆன்மாக்களைத் தண்டிப்பதெல்லாம் அவர்கள் குற்றத்தினின்றும் நீங்கித் தம்மை அடைந்து பேசின்மப் பெற்று உய்தல்வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாலேயாம் என்பது, தெளியப்படும். அது “தந்தைதாய பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற நின்—வந்திடா விடினுறுக்கி வளாரினு லடித்துத் தீய—பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு—மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானும் உணர்க.

ங. சீவன் முத்தி நிலை.

ஆன்மாவுக்கு ஆணவ மல பரிபாகத்தினாலே தீவிரதர சத்திநிபாதம் உண்டான போது, கருணாநிதியாகிய சிவன், தமது திருவருளினாலே சிவஞானத்தை உதிப்பித்து, சிவானந்தம் அனுபவிப்பித்து, மேல்வரும் பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய சுஞ்சித ஆகாமியங்க ளைக் கெடுத்து, எடுத்த சரீரத்திலே பிராரத்துவம் புகிக்கும்படி சீவன் முத்தனாக வலத்து, தேகார்த்திலே பரமுத்தியைக் கொடுத்தருளுவர். “சித்தாரந்தத் தேசிவன் நன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்தித் சென்னமொன்றி லேவேன் முத்த ராகு—வைத்தா

ண்டு மலங்கழுவி ஞானவாரி மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்த—
முத்தார்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்ப நென்று மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்க
ராகிப்—பித்தார்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ
ரிதுவென்ன பிராந்தி.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க. சத்தி
நிபாதமாவது திரோதான சத்தி நீங்க அனுக்கிரக சத்தி பதிதலாம். இத்திருநாவுக்க
ரசுநாயனார் தீவிரதர சத்தி நிபாதமுடையராய், சிவனது திருவருளினாலே மலவிருள்
நீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்கப் பெற்று, சிவானந்தம் மேலிட்டு, சேவன் முத்தராய் இரு
ந்தார். சிவானந்த விளக்கத்துக்கு அடையாளம் ஆனந்த அருவியும், புளகமும், வம்
மலும், தழுதழுத்தலும், பரவசமும், இடையறாது எழும் அத்தியற்புத சிம்மயமாகிய
பாடலுமாம். இந்நாயனார் தமது தமக்கையாராலே விபூதி அணியப் பெற்று, சிவசந்
நிதியை அடைந்தவுடனே, சிவனது திருவருளினாலே மலநீக்கமும் சிவத்துவ விளக்க
மும் இவருக்கு உண்டாயின என்பதும், சிவானந்தம் வெளிப்பட விளங்கியது என்ப
தும், இங்கே “நீறணிந்தா ரகத்திருளும்” என்பதுமுதல் “அங்கங்க ளடங்க” என்
பது இறுதியாய் உள்ள ஐந்து திருவிருத்தங்களால் உணர்த்தப்பட்டன. சிவானந்
தம் வெளிப்பட விளங்கினமை, இன்னும் இப்புராணத்திற் பலவிடங்களில் விரித்துக்
கூறியவாற்றால், உணர்க. இவரது சிவானந்தவிளக்கம், இவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருப்பதிகங்களினாலே மெய்புணர்வு உடையோர்க்கு, தெள்ளிதின் விளங்கும்.

சேவன் முத்தராவார் அளத்திற்பட்ட புற்போலச் சிவப்பிரகாசத்தினாலே போக
சாதனமாயுள்ள உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் ஆகிய பசுகரணங்கள் எல்லாம்
சிவகரணமாய் நிகழப் பெற்று, சகல கருவிகளோடும் கூடியிருக்கும் சாக்கிராவத்தை
யிலே நிருமல துரியாதீதத்தைப் பொருந்தினோர்களாய், பூமியின்கணுள்ள ஆன்மக்
களை ஈடேற்றும்பொருட்டுச் சஞ்சரிக்கும் இயல்புடையோராம். அது “இந்நிலைதா
னில்லையே லெல்லா மீச னிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு நின்ற—வந்நிலையை
யறிந்தந்தக் கரணங்க ளடக்கி யறிவதொரு குறிஞ்ஞவி னருளினு லறிந்து—மன்னு
சிவன் றனையடைந்து நின்றவன் னாலே மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்—
துன்னியசாக் கிரமதனிற் துரியா தீதந் தோன்றமுயல் சிவானுபவஞ் சுவானுபூ திக
மாம்.” “சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் சருவசங்க நிவிர்த்தி வந்த
த்போதனர்க ளிவர்கள்—பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின் பற்றறு
த்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ—வாக்குமுடி கவித்தரசான் டவர்களரி
வையரோ டனுபவித்தந் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்—நோக்கியிது புரியா
தோர் புறப்பற்றற் றுறு துழைவாற்பிறப் பினில்வினைக ணங்கிடாவே.” என்னுஞ் சிவ
ஞானசித்தித் திருவிருத்தங்களானும், “காணுந் கரணங்க ளெல்லம்பே ரின்பமெ
ன்ப—பேணு மடியார் பிறப்பகலக் - காணும்—பெரியாளை நெஞ்சே பெருந்துறையி
லென்றும்—பிரியாளை வாயாரப் பேசு.” என்னும் திருவாசகத்தானும், உணர்க. இத்
திருநாவுக்கரசுநாயனாரும் அவ்வியல்பினையுடையரே ஆதலால், இவர் அருளிச்செய்த
தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் சிவவாக்கியம் என்றே ஐயந்திரிபறத் துணியப்படும். இவ்
வாறன்றி, பசுவாக்கியம் என்று நினைப்பினும்; அந்நினைவு அபிபாதகமாகிய சிவத்து
ரோகமாகி, எரிவாய் நரகம் பயந்தேவிடும். இவர் வாக்கியம் சிவவாக்கியம் என்றே
துணிந்து, சருவான்மாக்களும் அதனை ஒதி உணர்ந்து முத்தி பெற்றுய்தற்பொருட்
டன்றோ, கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவன், யாவரும் கேட்ப, இவருக்கு நாவுக்கரசு எனப்
பெயர் கொடுத்தருளினார்.

சிவஞானிகள் சரியை முதலியன செய்யவேண்டிவதின்றன்றோ; அங்ஙனமாக, இத்திருநாவுக்கரசுநாயனார் சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று, சிவனைத் தரிசித்து வலம் வந்து வணங்கித் துதித்தல்களும், திருக்கோயிற் பிராகாரங்களினும் திருவீதிகளினும்

புற்செதுக்குதலும், பிறவும் செய்தமை என்னையெனின்; இவர் பசுத்துவம் நீங்கித் தஞ்செயலற்றுச் சிவனையாய் நின்றமையால், இவை எல்லாம் இவர் செயலாகாது சிவன்செயலேயாய் நிகழ்ந்தன என்க. அது “நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்னா தன்—றன்செய ருனையென் றுந்தீ பற—தன்னையே தந்தானென் றுந்தீ பற.” என்னும் திருவுந்தியாரானும் உணர்க. இங்ஙனம் இவையெல்லாம் சிவன்செயலாய் நிகழ்தல் எற்றுக்கெனின், ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுறுத்தி அவர்களை உய்வித்தற்பொருட்டென்க. அது சிவன் தகழினுமூர்த்தியாய், திருக்கையிற் செபமால்கொண்டு செபம் பண்ணுதல் உயிர்களுக்கு உய்யுநெறி காட்டுதற்பொருட்டாதல் போலும் என்க. இந்நாயனார் செயலெல்லாம் உயிர்கள் பொருட்டே நிகழ்ந்தன என்பது, “அன்ன தன்மையர் கயிலையை யனைவதற் கருளார்—மன்னு தீர்தமிழ் புதியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த—நன்னெ டிம்புனற் தடமு மொன் றுடன்கொடு நடந்தார்—பன்ன கம்புனை பரம ரோர் முனிராம படியால்.” என இங்கும் குறிப்பிக்கப்பட்டமை காண்க. சிவஞானிகள் சரியை கிரியை முதலியவற்றைத் தாங்களாகவே வேண்டா என்று விடுவதும் இல்லை; செய்துவரல்வேண்டும் என்று சங்கற்பித்துச் செய்வதும் இல்லை; நித்திரை செய்வோர் கையிற் பொருள் அவரறியாது தானே போதல்போல, சிவஞானிகளுக்குச் சரியை கிரியை முதலியன வெல்லாம் தாமே நீங்கும். இவ்வாறன்றி, தாங்களே இவற்றைச் செய்யாதொழிந்தோர் நரகத்து வீழ்வர். அது “குறிப்பிடங் காலந்திக்கா சனங்கொள்கை குலங் குணஞ்சீர்—சிறப்புறு விரதஞ் சீலந் தவஞ்செபந் தியான மெல்லா—மறுத்தற வொழிதல் செய்தன் மருவிடா மன்னு செய்தி—யுறக்குறு பவர் போல் வாய்மை யொழிந்தவை யொழிந்து போமே.” எனச் சிவப்பிரகாசத்தினும், “ஞாலீதியு நான்மறை நீதியும்—பாலருன் மத்தர் பிசாசரி லெனவு—முறங்கி னோன் கை வெறும்பாக் கெனவுந்—தானே தவிரா தானாற் புரியா—தொழிந்தியு னிரயத் தழுந்துத நிதமே.” எனச் சங்கற்ப நிராகரணத்தினும் கூறுமாற்றாற் றெனிக.

இந்நாயனார் இவ்வுண்மை நிலையைப் பொருந்திய பெருந்தகைமையினர் என்பது, சமணர்கள் இவரை மிக்க குட்டினை உடைய நீற்றறையில் ஏழுநாள் இருத்தியும், நஞ்சு கலந்த பாலும் அன்னமும் உண்பித்தும், இவரைக் கொல்லும்பொருட்டு யானையை ஏவியும், இவரைக் கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிக் கடலிலே தள்ளியும், அவைகள் சிறிதாயினும் இவரை வாதிக்காமையானும்; தமது வேண்டுகோளின்படி சிவனது திருவருளினாலே தமது தோளிலே குலக்குறியும் இடபக்குறியும் பொறிக்கப்பட்டமையானும், அப்பூதியடிகளுயரது புத்திரர் விஷத்தினால் இறந்தபோது அவரை உயிர்ப்பித்தமையானும், திருவீழிமிழலையிலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தற் பொருட்டுச் சிவனிடத்தே படிக்காசு பெற்றமையானும், வேதாரணியத்திலே வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட திருக்கதவு திறக்கப் பாடினமையானும், திருப்பைஞ்சீலிக்குச் செல்லும் வழியிலே சிவனிடத்தே பொதிசோறு பெற்றமையானும், திருவை

* திருக்கோயிற் பிராகாரங்களினும் திருவீதிகளினும் உள்ள புல்லைச் செதுக்குதல் சிவபுண்ணியம் என்பது, “செனக ராலயந் தூர்ப்பது திருமெழுக்கிடில்—புனன்மு கந்தெமை யாட்டுவித் தெமக்கெனப் புரித—நினனு மாலயத் தகவையி னெழுந்தபுந் தேத்த—னனை நறுத்துணர் நான்மல ரெடுத்துட னல்கல்.” என்னும் உபதேச காண்டச் செய்யுளானும், அதிக.

யாற்றிலே கைலாசந் தரிசித்தமையானும், செவ்விதிற் றுணியப்படும். இவை எல்லாப இவ்வுண்மை நிலையில்தாரால் இயலா என்பது “துரியங் கடந்தகடர்த் தோகையுட னென்றும்—பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - துரியத்தைச்—சாக்கிரத்தே செய்தர னித் தான்செய்யுந் தன்மைகளு—மாக்கிடும் வந் தன்பர்க் கவன்.” “கொல்கரியி னீழ் றறையி னஞ்சிற் கொலைதவிர்த்தல்—கல்லே மிதப்பாக் கடனீந்த - னல்ல—மருவா மறைக்காட்டில் வாயிறிற் பித்த—நிருவாம ராளி செயல்.” எனத் திருக்களிற்றுட் படியாரிற் கூறுமாற்றானும், உணர்க. இன்னும், இவர் சிவனது ஆஞ்ஞையினாலே தமது உழவாரம் துழைந்த இடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்தினங்களும் கிடக்கக் கண் டும், அவைகளைப் பருக்கைக்கற்களோடு சமமாக எண்ணி, உழவாரத்தில் ஏந்திக் குளத் திலே விழ ஏறிந்து விட்டமையானும், அரம்பையர்கள் தம்முன் நின்று தம்மை மோக் ப்பிக்கும் பொருட்டுப் பலமுயற்சிகள் செய்தும், தமது சித்தநிலை சிறிதும் வேறுட டாது தாம் செய்யும் திருப்பணியே உறுதிபொண்டு நின்றமையானும், இவரது பெருமை தெளியப்படும். இவ்வருமை “ஓயிஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்.” “ஏந்திழையார் தஞ்சயனத் தெயதித்தம் மெய்தொடினும்—காய்ந்துவர்த்த லேதறவு காண்.” என்னும் திருவாக்குகளால் அறிக. இவர் பரமுத்தி பெற்றமை இங்கே “புண் ணியா யுன்னடிக்கே போதுகின்றே னெனப்புகன்று—நண்ணரிய சிவானந்த ஞான வடிவேயாகி—யண்ணலார் சேவடிக்கீ ழாண்டவர செயதினார்.” என்பதனால் உணர த்தப்பட்டது.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், இந்நாயனார், ஆன்மாக்கள் புறச்சமயப்படுகுழியில் வீழாது, சைவமே சற்சமயம் என்று தெளிந்து, அதன்வழி நின்று சிவனை வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு, தமது செயல்களானும், திருவாக்குகளானும், மெய்யறிவுச் சுடர் கொளுத்திய சமயகுரவராயினார் என்பது, தெள்ளிதிற் பெறப்படும். ஆதலால் பரசய யங்கனிற் புகாது சிவனை பரமபதி எனத் துணிந்து, இந்நாயனார் காட்டியவாரே விபுதி உருத்திராக்ஷம் என்னும் சிவசின்னங்கள் தரித்து, சிவனை இடையறாது மேன் மேலும் பெருகிவளரும் மெய்யன்பினோடு மனம் விரக்குக் காயம் என்னும் மூன்றின லும் வழிபட்டு உய்தலே நாம் அருமையாகப் பெற்ற இச்சரீரத்தினால் பெறப்படுப பயன் என்பது தெனிக. ஒதுவார்க்கும் கேட்பார்க்கும் அன்பை வளர்த்து, கருங்கம் மனமும் கரைந்துருகச் செய்யும் பெருஞ்சிறப்பினதாகியும், காழகருக்கு இளம்பென் களுடைய வசனம்போலச் சிவனுக்குப் பிரீதியைச் செய்யும் இயல்பினதாகியும் விள ங்கும் இந்நாயனாரது தேவாரத்தைச் சித்தசமாதானத்தோடும் மெய்யன்போடும் விந் தப்படி ஒதி உணர்க.

குலச்சிறைநாயனார்புராணம்.

பன்னு தொல்புகழ்ப பாண்டிநன் னாட்டிடைச்
செந்நெ லார்வயற் றீங்கரும் பின்னயற்
றுன்னு பூகப் புறம்பனை சூழ்ந்தது
மன்னு வண்மையி னார்மண மேற்குடி.

(க)

அப்ப திக்கு முதல்வர்வன் றெண்டர்தா
மொப்ப ரும்பெரு நம்பியென் றேறிய
செப்ப ருஞ்சீர்க் குலச்சிறை யார்தின்மை
வைப்பி னற்றிருத் தொண்டின் வழாதவர்.

(உ)

காரணங்கண் ணுதற்கன்ப ரென்னவே
வார மாங்கி மகிழ்ந்தவர் தான்மிசை
யாரு மன்பொடு வீழ்ந்தஞ் சலிமுகிழ்த்
தீர நன்மொழி யெய்த விசைத்துளார். (ந)

குறியி னான்கு குலத்தின ராயினு
நெறியி னக்குல நீங்கின ராயினு
மறிவு சங்கரற் கன்ப ரெனப்பெறிற்
செறிவு றப்பணிந் தேத்திய செய்கையார். (ச)

உலகர் கொள்ளு நலத்தின ராயினு
மலகி றீமைய ராயினு மம்புலி
யிலகு செஞ்சடை யாரடி யாரெனிற்
தலமு றப்பணிந் தேத்துந் தகைமையார். (ரு)

பண்பின் மிக்கார் பலரா யணையினு
முண்ப வேண்டி யொருவ ரணையினு
மென்பெ ருக்கிய வன்பா லெதிர்கொண்டு
நண்டி கூர்ந்தமு னுட்டு நலத்தினார். (சு)

பூதி கோவணஞ் சாதனத் தாற்பொலிந்
தாதி தேவர்த மஞ்செழுத் தாமவை
யோது நாவணக் கத்தா லுரைப்பவர்
பாத நாளும் பரவிய பண்பினார். (எ)

இன்ன நல்லொழுக் கத்தினு ரீநில்சீர்த்
தென்ன வன்னெடு மாறற்குச் சீர்திகழ்
மன்னு மந்திரி கட்டுமே லாகியா
ரொன்ன லார்ச்செற் றறுதிக்க ணின்னுளார். (அ)

ஆய செய்கைய ராயவ ராறணி
நாய னுந்திருப் பாத நவின்றுளார்
பாய சீர்புணை பாண்டிமா தேவியார்
மேய தொண்டுக்கு மெய்த்தொண்ட ராயினார். (க)

புன்ன யத்தரு கந்தர்பொய் நீக்கவுந்
தென்ன னுடு திருநீறு போற்றவு
மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன்னடி
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த றெப்பினார். (கௌ)

யாதிற் றோற்ற வமணரை வன்கழுந்
கீது நீங்கிட வேற்றவித் தார்திறம்
யாது போற்றினேன் மேலினி யேத்தகேன்
வேத நீதி மிழைக் குதம்பர்தான். (கக)

குலச்சிறைநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௪௧௦.

சூ ச ன ம்.

—:~:—

க. சிவனடியார் பத்தி.

சிவன் சுவதந்திரர் நாம் பரதந்திரர் சிவனுக்கும் சிவபத்தர்களுக்கும் நாம் அடிமை என்று தெளிந்த மெய்யுணர்வு உடையோர், தாம் எத்துணைச் செல்வத்தோடும் எத்துணை அதிகாரத்தோடும் கூடியிருப்பினும், சிறிதாயினும் அவைகளாலே அகங்காரம் கொள்ளாமல், சிவனடியார்களைக் கண்டால், அவர்கள் எக்குலத்தர்களாயினும் அவர்களைச் சிவன் எனவே பாவித்து, எதிர்கொண்டு வணங்கித் துதித்து, விதிப்படி அமுதுசெய்விப்பார். இப்படிச் சிவனடியாரிடத்து அன்புடையவரே சிவனிடத்து அன்புடையர் என்று தெளியப்படுவர். அகங்காரம் முதலியன உடையோர் சிவனது திருவருளை அடையார்கள். அது “ஒருமையுட னீசனரு ளோங்கி யென்றுந் துங்க— லருமை யருமை யருமை - பெருமையிடும்—பாங்காரங் கோப மபிமான மாசையி லை—நீங்காத போது தானே.” என்னும் சிவபோகசார வெண்பாவால் அதிக. இக் குலச்சிறைநாயனார், தாம் பெருஞ்செல்வரும் பாண்டியனுக்கு முதன்மந்திரியாருமாய் இருந்தும், சிறிதும் செருக்கு உறுது, இச்சிவபுண்ணியத்தைச் செய்தமையால், சிவனிடத்தே மெய்யன்புடையர் என்பது தெள்ளிதிற்றுணியப்படும். இவரது பத்தித்திறம் “வெற்றவே யடியா ரடியிசை வீழும் விருப்பின் வெள்ளை நீரணியுங்—கொற்றவன் தனக்கு மந்திரியாய் குலச்சிறை குலாவின் நேத்து—மொற்றைவெள் விடைய னும்பரார் தலை னுலகினி வியற்கையை யொழுந்தி—டற்றவர்க் கற்ற சிவனுரை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே. கணங்களாய் வரினுந் தமியராய் வரினு மடியவர் தங்களைக் கண்டாற்—குணங்கொடு பணியுந் குலச்சிறை பரவுந் கோபுரஞ் சூழ்ம ணிக் கோயின்—மணங்கமழ் கொன்றை வாளராமநியம் வன்னிவண் கூவின மாலை— யணங்குவீற் திருந்த சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. நலமில் ராக நல மதுண்டாக நாடவர் நாடறி கின்ற—குலமில் ராஜ் குலமதுண் டாகத் தவம்பணி குலச்சிறை பரவுந்—கலைமலி கரத்தன் மூவிலை வேலன் கரியுரி மூடிய கண்ட— னலைமலி புனல்சேர் சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. நாவணங் கியல்பா மஞ்செழுத் தோதி நல்லராய் நல்லியல் பாகுந்—கோவணம் பூதிராதனங் கண்டாற் ரெழுதெழு குலச்சிறை போற்ற—வேவணங் கியல்பா மிராவணன் திண்டோ ளிரு பது நெரிதர ளுன்றி—யாவணங் கொண்ட சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. தொண்டரா யுள்ளார் திசைதிசை தோறுந் தொழுதுதன் குணத்தினைக் குலாவக்—கண்டுநா டோறு மின்புகின்ற குலச்சிறை கருதிநின் நேத்தக்—குண் டரா யுள்ளார் சாக்கியர் தங்கள் குதியின்க ணெறி யிடைவாரா—வண்டர்நா யகன்றா னமர்ந்துவீற் திருந்த வாலவா யாவது மிதுவே.” எனத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரார் புகழப்பட்டமை காண்க.

உ. சைவசமயத்தை வளர்க்க விரும்பல்.

புறச்சமயிகளுடைய துர்ப்போதனையினாலே ஆன்மாக்கள் சற்சமயமாகிய சைவ த்தை விட்டு அவர்களது சமயப் படுகுழியிலே விழுந்து கெடுதலைக்காணின்; மிக இரங்கிக் கவலைகொண்டு, அப்புறச்சமயங்களை ஒழித்து, சைவத்தை வளர்த்தற்கு வேண்டும் முயற்சியைச் சிரத்தையோடு செய்தல் மிக மேலாகிய சிவபுண்ணியமாம்; அது செய்யாமை மிகக் கொடிய பாதகமாம். அம்முயற்சி சிரத்தையோடு செய்யப்படுமா யின், வேண்டுவார் வேண்டியதே நவராகிய சிவன் அதனை முற்றுவித்தருளுவர். இக்

உசஅ பெருமிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.

குலச்சிறைநாயனார் இச்சிவபுண்ணியத்தான் மிகச் சிறப்புற்றவர் என்பது, சமணர்களுடைய பொய்ச் சமயத்தைக் கெடுத்துப் பாண்டிநாடெங்கும் திருநீற்றை வளர்க்கும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனருடைய திருவடிகளை வணங்கினமையாலும், வாதினிலே அந்நாயனருக்குத் தோற்ற சமணர்களைக் கழுவினிலே ஏற்றுவித்தபையாலும், செவ்விதிற் றெளியப்படும். இவர் இவ்வாறு செய்தபின்பு, பாண்டி நாடெங்கும் புறச்சமயமாகிய இருள்கெடச் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்து ஒங்கிட தன்றோ? ஆதலால், இதனின்மிக்க புண்ணியம் வேறு இல்லை எனத் தெளிந்து, சைவத்தை வளர்த்தற்குச் சிவனது திருவருளையே முன்னிட்டிக்கொண்டு இடைவிடாது பெருமுயற்சி செய்க.

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.

குத நெருங்கு குலைத்தெங்கு பலவு புகஞ் சூழ்புடைத்தாய
வீதி தோறு நீற்றினெளி விரிய மேவி விளங்குபதி
நீதி வழுவா நெறியினராய நிலவுங் குடியா நெடுநிலத்து
மீது விளங்குந் தொன்மையது மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை.

(க)

அன்ன தொன்மைத் திருப்பதிக்க னாதிபர் மிழலைக் குறும்பனார்
சென்னி மதியம் வைத்தவர்த மடியார்க் காண செயபணிக
ளின்ன வண்ண மென்றவாதா முரையா முன்ன மெதிசேற்று
முன்ன முவந்து செடவாராய் முதிரு மறிவின் பயன்கொள்வார்.

(உ)

தொண்டர் பலரும் வந்திண்டி யுண்ணத் தொலையா வழுதூட்டிக்
கொண்டு செல்ல விருநிதிய முகந்து கொடுத்துக் குறைந்தடைவார்
வண்டு மருவுங் குழலுமைபாள் கேள்வன் செய்ய தாளென்னும்
புண்டரீக மகமலரில் வைத்துப் போற்றும் பொற்பினார்.

(ஈ)

இத்தன் மையராய நிகழுநா ளெல்லை யில்லாத் திருத்தொண்டின்
மெய்த்தன் மையினை யுலகறிய விதியால் வணங்கி மெய்யடியார்
சித்த நிலவுந் திருத்தொண்டத் தொகைபா டிடநம் பிழைப்பணிந்து
நித்த னனாள்பெற் றவர்பாத நினைக்கு நியமத் தலைநின்றார்.

(ச)

மையார் தடங்கட் பரவையார் மணவா ளன்றன் மலர்க்கழல்கள்
கையார் றொழுது வரையவாழ்த்தி மனத்தா னினைக்குங் கடப்பாட்டிற்
செய்யான் கோனு நான்முகனு மறியாச் செம்பொற் றுளினைக்கீ
ழுயவான் சேர வுற்றநெறி யிதுவே யென்றன் பினிலுயத்தார்.

(ந)

நாளு நம்பி யாளுநர் நாம நவின்ற நலத்தாலே
யாளும் படியா லணிமாதி சித்தி யான வணந்தத்தப்பின்
மூளுங் காத லுடன்பெருக முதல்வர் நாமத் தஞ்செழுத்துங்
கேளும் பொருளு முணர்வுமாம் பரிசு வாயப்பக் கெழுமினார்.

(ஊ)

இன்ன வாதே யிவரொழுக வேறு கொடிமே லுயர்த்தவர்தாம்
பொன்னின் கழல்கண் மண்ணின்மேற் பொருந்த வந்து வழக்குரைத்து
மன்னு மோலை யவைமுன்பு காட்டி யாண்ட வன்றெண்டர்
சென்னி மதிதோய மோட்டவி கொடுங்கோ னுரைச் சேர்வுற்றார்.

(எ)

அஞ்சைக் களத்து நஞ்சுண்ட வழுதைப் பரவி யனைவுறுவார்
செஞ்சொற் தமிழ்மலைகண்மொழியத் தேவர் பெருமா னருளாலே
மஞ்சிற் திகழும் வடகயிலைப் பொருப்பி லெய்த வரும்வாழ்வு
நெஞ்சிற் றெளிய விங்குணர்ந்தார் நீடு மிழலைக் குறும்பனார்.

(அ)

மண்ணிற் திகழுந் திருநாவ லூரில் வந்த வன்றெண்டர்
நண்ணற் கரிய திருக்கயிலை நாளை யெய்த நான்பிரிந்து
கண்ணிற் கரிய மணிகழிய வாழ்வார் போல வாழேனென்
றெண்ணிச் சிவன்று ளின்றேசென் றடைவன் யோகத் தாலென்பார்.

(க)

நாலு சுரணங் களுமொன்றாய் நல்ல வறிவு மேற்கொண்டு
காலும் பிரம நாடிவழிக் கருத்துச் செலுத்தக் கபாலநடு
வேல வேமுன் பயின்றநெறி யெடுத்த மறைமூ லந்திறப்ப
மூல முதல்வர் திருப்பாத மடைவார் கயிலை முன்னடைந்தார்.

(க௦)

பயிலச் செறிந்த யோகத்தாற் பரவை கேள்வன் பாதமுதக்
கயிலைப் பொருப்ப ரடியடைந்த மிழலைக் குறும்பர் கழல்வணங்கி
மயிலைப் புறங்கொண் மென்சாயன் மகளிர் கிளவி யாழிநெடுங்
குயிலைப் பொருவுங் காரைக்கா லம்மை பெருமை கூறுவாம்.

(க௧)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧,௭௨௧.

சூ ச ன ம்.

குருபத்தி முதிர்ச்சி.

கண்மணியானது இது நன்று இது தீது என்று காட்டுதல்போலச் சற்குருவா
னவர் இது நன்னெறி இது தீநெறி என்று உணர்த்துவோராதலால், அவரைச் சிவபெ
ருமான் எனவே பாவித்து, நியமமாக மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே கிரத்தையு
டன் வழிபடுவோர் சித்தி முத்திகளைப் பெறுவர். அது “சிவனே சிவஞானி யாதலாற்
சுத்த—சிவனே யெனவடி சேரவுல் லார்க்கு—நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்
ணும்—பவமான தின்றிப் பரலோக மாமே. தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்ட—
றெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்ட—றெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்ப—
றெளிவு குருபஞ் சிந்தித்த ருனே.” எனத் திருமந்திரத்திற் கூறுமாற்றால் அறிக.
இப்பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் உலகம் உய்யும்பொருட்டுத் திருத்தொண்டத்தொகை
அருளிச்செய்த சமயகுரவராகிய சுந்தரமூத்திரநாயனாரை நியமமாகச் கிரத்தையோடு
சிந்தித்துத் துதித்து வணங்கினமையாலன்றோ, அணிமா முதலிய அட்டசித்திகளையும்
பெற்று, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே தமக்குச் சுற்றமும் பொருளும் உணர்வும் எனக்கொண்
டார். இவரது குருபத்தி முதிர்ச்சி, சுந்தரமூர்த்திரநாயனார் உத்தரகைலாசத்தை அடை
வதை முன்னுணர்ந்து, தாம் அவரைப் பிரிதலாற்றாமையால் முதனான் யோகமுயற்சியி
னுலே பிரமரந்திரவழியால் உடலினின்றும் பிரிந்து, திருக்கைலாசத்தை அடைந்தமை
பாலே, செவ்விதிறமெளியப்படும்.

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

மானமிரு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினி
 லுனமில்சீர்ப் பெருவணிகர் குழுதுவன்றி யோங்குபதி
 கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டேறி மண்டிகழிக்
 கானன்மிசை யுலவுவளம் பெருகுதிருக் காரைக்கால். (க)

வங்கமலி கடற்காரைக் காலின்கண் வாழ்வணிகர்
 தங்கள்குலத் தலைவனார் தனதத்த னூர்தவத்தா
 லங்கவர்பாற் திருமடந்தை யவதரித்தா னெனவந்து
பொங்கியபே ரழகுமிகப் புனிதவதி யார்பிறந்தார். (உ)

வணிகர்பெருங் குலம்வினங்க வந்துயிறந் தருளியி
 னணிகிளர்மெல் லடிதளர்வுற் றசையுடைப் பருவத்தே
 பணியணிவார் கழற்கடிமை பழகிவரும் பாங்குபெறத்
 தணிவில்பெரு மனக்காத் ததும்பவரு மொழியின்றார். (ங)

பல்பெருந் கிளையுவப்பப் பயில்பருவச் சிறப்பெல்லாஞ்
 செல்வமிகு தந்தையார் திருப்பெருகுஞ் செயல்புரிய
 மல்குபெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றார் விடையவர்பா
வல்கியவன் புடனழகின் கொழுந்தெழுவ தெனவளர்வார். (ச)

வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்தசடை
 யண்டர்பிரான் திருவார்த்தை யணையவரு வனபயின்று
 தொண்டர்வரிற் றெழுதுதா தியர்போற்றத் துணைமுலைகள்
 கொண்டுதுசப் பொதுங்குபதங் கொள்கையினிற் குறுகினார். (ஊ)

நல்லவென வுறுப்புது லவருரைக்கு நலநீரம்பி
 மல்குபெரு வனப்புமீக் கூரவரு மாட்சியின
 லில்லிகவாப் பருவத்தி லிவர்கண்மர பினுக்கேற்குந்
 தொல்குலத்து வணிகர்மகட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார். (ஈ)

நீடியசீர்க் கடனாகை நிதிபதியென் றுலகின்கட்
 பாடுபெறு புகழ்வணிகன் பயந்தகுல மைந்தனுக்குத்
 தேடவருந் திருமரபிற் சேயிழையை மகட்பேசி
 மாடமலி காரைக்கால் வளநகரின் வரவிட்டான். (ஏ)

வந்தழ ததியோர்கண் மணங்குறித்தம் மனைபுகுந்து
 தந்தையார் தன தத்தன் றனைநேர்ந்து நீபயந்த
 பைந்தொடியை நிதிபதிமைந் தன்பரம தத்தனுக்கு
 முந்தைமர பினுக்கேற்கு முறைமைமணம் புரிகென்றார். (அ)

மற்றவனு முறைமையினுன் மணமிசைந்து செலவிடச்சென்
 றுற்றவர்க ளுரைகேட்ட நிதிபதியு முயர்சிதப்புப்
 பெற்றனன்போ லுவந்துதனிப் பெருமகற்குத் திருமலியுஞ்
 சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து வதுவைவினைத் தொழில்பூண்டான். (ஈ)

மணமிசைந்த நாளோலை செலவிட்டு மங்கலநா
ளையவது வைத்தொழில்க ளானவெலா மமைவித்தே
யினரலங்கள் மைந்தனையு மணவணியி னெழில்விளக்கிப்
பனைமுரசு மெழுந்தார்ப்பக் காரைக்காற் பதிபுகுந்தார்.

(௧௦)

அளிமிடைதார்த் தனதத்த னணிமாடத் துள்புகுந்து
தெளிதருநூல் விதிவழியே செயன்முறைமை செய்தமைத்துத்
தளிர்டிமென் னகைமயிலைத் தாதவிழ்தார்க் காளைக்குக்
கனிமகிழ்சுற் றம்போற்றக் கலியாணஞ் செய்தார்கள்.

(௧௧)

மங்கலமா மணவினைகண் முடித்தியல்பின் வைகுநாட்
டங்கள் குடிக் கரும்புதல்வி யாதலினுற் றன தத்தன்
பொங்கொலிநீர் நாகையினிற் போகாமே கணவனுட
னங்கணமார் தினிதிருக்க வணிமாட மருங்கமைத்தான்.

(௧௨)

மகட்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும் வரம்பிறனங் கொடுத்ததற்பி
னிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பி னிதிபதிதன் குலமகனுந்
தகைப்பில்பெருங் காதலினுற் றங்குமனை வளம்பெருக்கி
மிகப்புரியுங் கொள்கையினின் மேம்படுதன் மேவினான்.

(௧௩)

ஆங்கவன்ற னில்வாழ்க்கை யருந்துணையா யமர்கின்ற
பூங்குழலா ரவர்தாமும் பொருவிடையார் திருவடிக்கீ
ழோங்கியவன் புறுகாத லொழிவின்றி மிகப்பெருகப்
பாங்கில்வரு மனையறத்தின் பண்புவழா மையிற்பயில்வார்.

(௧௪)

நம்பரடி யாரணந்தா னல்லதிரு வழுதனித்துஞ்
செம்பொன்னு நவமணியுஞ் செழுந்துகி லு முதலான
தம்பரிவி னாலவர்க்குத் தகுதியின்வேண் டிவகொடுத்த
மும்பர்பிரான் திருவடிக்கீ முணர்வுமிக வொழுநூள்.

(௧௫)

பாங்குடைய நெறியின்கட் பயில்பரம தத்தனுக்கு
மாங்கனிக ளோரிரண்டு வந்தணந்தார் சிலர்கொடுப்ப
வாங்கவைதான் முன்வாங்கி யவர்கேண்டிங் குறையளித்தே
யீங்கிவற்றை யில்லத்துக் கொடுக்கவென வியம்பினான்.

(௧௬)

கணவன்முன் வரவிடுத்த கனியிரண்டுங் கைக்கொண்டு
மணமலியு மலர்க்கூந்தன் மாதரார் வைத்ததற்பின்
பணவரவம் புனைந்தருளும் பரமனார் திருத்தொண்ட
ருணவின்மிகு வேட்கையினு லொருவர்மனை யுட்புகுந்தார்.

(௧௭)

வேதங்கண் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் நிலைகண்டு
நாதன்ற னடியாரைப் பசிதீர்ப்பே னெனநண்ணிப்
பாதங்கள் விளக்கநீர் முன்னளித்துப் பரிகலம்பைத்
தேதந்தீர் நல்விருந்தா வின்னடிசி லூட்டுவார்.

(௧௮)

கறியமுதங் குதவாதே திருவமுது கைகூட
வெறிமலர்மேற் திருவணையார் விடையவன்ற னடியாரே
பெறலரிய விருந்தானுற் பேறிதன்மே லில்லையெனு
மறிவினரா யவமுது செய்வதனுங் காதரிப்பார்.

(௧௯)

இல்லாளன் வைக்கவெனத் தம்பக்கன் முன்னிருந்த
நல்லநறு மாங்கனிக ளிரண்டினிலொன் றைக்கொண்டு
வல்விரைந்து வந்தனைந்து படைத்துமன மகிழ்ச்சியினு
நல்லநீர்ப் பவரடியார் தமையமுது செய்வித்தார். (௨௦)

மூப்புறுமத் தளர்வாலு முதிர்ந்துமுடி கியவேட்கைத்
பீப்பசியி னிலையாலு மயர்ந்தனைந்த திருத்தொண்டர்
வாய்ப்புறுமென் ஈவையடிகின் மாங்கனியோ டுனிதருந்திப்
பூப்பயின்மென் குழல்மடவார் செயலுவந்து போயினார். (௨௧)

மற்றவர்தாம் போயினபின் மனைப்பதியா கியவணிக
ஹற்றபெரும் பகலின்க ணேங்கியபே ரில்லெய்திப்
பொற்புறமுன் னீராடிப் புருந்தடிகில் புரிந்தயிலக்
நற்புடைய மடவாருங் கடப்பாட்டி ளுட்டுவார். (௨௨)

இன்னடிகில் சறிகளுட னெய்துமுறை யிட்டதற்பின்
மன்னியசீர்க் கணவன்றான் மனையிடைமுன் வைப்பித்த
நன்குதர மாங்கனியி லிருந்தனை நறுங்கூந்த
நன்னமனை யார்தாருங் கொடுவந்து கலத்தளித்தார். (௨௩)

மனைவியார் தாம்படைத்த மதுரமிக வாய்த்தகனி
கனைதுகர்ந்த வினியசுவை யாராமைத் தார்வணிக
வினையதொரு பழமின்னு முளத்தனை யிடுகவென
வனையதுதாங் கொண்டுவர வனைவார்போ லங்குகன்றார். (௨௪)

ஆம்மருங்கு நின்றயர்வா ரருங்குளிக்கங் கென்செய்வார்
மெய்ப்மறந்து நினைந்துற்ற விடத்துதவும் விடையவர்தா
ம்மனங்கொண் டினர்தலுமே யவரருளாற் குழுகுழலார்
ஈகம்மருங்கு வந்திருந்த ததமதுரக் கனியொன்று. (௨௫)

மற்றதனைக் கொடுவந்து மகிழ்ந்திடலு மயின்றதனி
ஹற்றசுவை யமுதினுமேற் படவுளதா யிடவிதுதான்
முற்றருமாங் கனியன்று முடிவிலிற் பெற்றகரிதாற்
பெற்றதுவே றெங்கென்று பெய்வனையார் தமைக்கேட்டான். (௨௬)

அவ்வுரைகேட் டலுமடவா ரருளுடையா ரளித்தருளுஞ்
செவ்வியபே ரருள்விளம்புந் திறமன்றென் றுரைசெய்யார்
நகவருகற் புடைநெறியாற் கணவனுரை காவாமை
மெய்வழியங் றெனவிளம்பல் விடமாட்டார் விதிர்ப்புறுவார். (௨௭)

செய்தபடி சொல்லுவதே கடனென்னுஞ் சேலத்தான்
மைதழையுங் கண்டர்சே வடிகண்மனத் துறவணங்கி
யெய்தவருங் கனியளித்தா ரியாரென்னுங் கணவனுக்கு
மொய்தருபுங் குமுன்மடவார் புருந்தபடி தனைமொழிந்தார். (௨௮)

ஈசனரு ணைக்கேட்ட வில்லிறைவ னதுதெளியான்
வாசமலர்த் திருவனையார் தமைநோக்கி மற்றிதுதான்
நேசுடைய சடைப்பெருமான் திருவருளே லின்னமுமோ
ராகில்கனி யவனருளா லழைத்தளிப்பா யெனமொழிந்தான்.

பாங்ககன்று மனைவியார் பணியணிவார் தமைப்பரவி
பீங்கிதளித் தருளீரே லென்னுரைபொய் யாமென்ன
மாங்கனியொன் றருளால்வர் தெயதுதது மறறதனை
பாங்கவன்கைக் கொடுத்தலுமே யதிசயித்து வாங்கினுன்.

(௩௦)

வேறு.

வணிகனுந் தன்னைப் புக்க மாங்கனி பின்னைக் காணுன்
மணிவரும் புயமேற் கொள்ள வுள்ளமுந் தடுமா நெய்தி
பணிசூழ லவரை வேரே ரணங்கெனக் கருதி நீங்குந்
துணிவுகொண் டெவர்க்குஞ் சொல்லான் றெடர்வின்றி யொழுகு நாளில்.

(௩௧)

விடுவிதே யெண்ண மாக மேவிய முயற்சி செய்வான்
படுதிரைப் பரவை மீது படர்ஊந் கொண்டு போகி
நெடுநிதி கொணர்வே னென்ன நிரந்தபல் கிளைஞ ராகும்
வடுவிலிசீர் வணிக மாக்கண் மரக்கலஞ் சமைப்பித் தார்கள்.

(௩௨)

நலஞ்சமைத் ததற்கு வேண்டிங் கம்மிய ருடனே செல்லும்
புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப வேற்றிச்
சுலந்தரு கடவுட் போற்றித் தலைமையா நாயகன் றானு
நலந்தரு நாளி லேறி நளிர்நிரைக் கடன்மேற போனான்.

(௩௩)

கடன்மிசை வுங்கு மோட்டிக் கருதிய தேயந் தன்னி
லடைவுறச் சென்று சேர்நதங் களவில்பல் வளங்கண் முற்றி
யிடைசில நாட்க ணீங்க மீண்டுமக் கலத்தி லேறிப்
படர்புனற் கன்னி நாட்டோர் பட்டின மருங்கு சேர்ந்தான்.

(௩௪)

அப்பதி தன்னி லேறி யலகில்பல் பொருள்க ளாக்கு
மொப்பினமா நிதிய மெல்லா மொருவழி பெருக வுய்த்து
மெய்ப்புகழ் விளங்கு மவ்வூர் விரும்பவோர் வணிகன் பெற்ற
செப்பருங் கன்னி தன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான்.

(௩௫)

பெறலருந் திருவி னுளைப் பெருமணம் புணர்ந்து முன்னை
யறவிய னறுமென கூடத லணங்கு டிறத்தி லற்றம்
புறமொரு வெளியு றுமற் பொதிநத்கிந தனையி னோடு
முறைமையின் வழாமை வைகி முகமலர்ந் தொழுகு நாளில்.

(௩௬)

முருகலர் சோலை முதா ரதன்முதல் வணிக ரோடு
மிருகிதிக் கிழவ னென்ன வெயதிய திருவின் மிக்குப்
பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புகழினுன் மனைவி தன்பாற்
பெருகொளி விளக்குப் போலோர் பெண்கொடி யரிதிற பெற்றான்.

(௩௭)

மடமக டன்னைப் பெற்று மங்கலம் பேணித் தான்முன்
புடனுறை வஞ்சி நீத்த வொருபெரு மனைவி யாரைத்
தொடர்வற நினைந்து தெயவத் தொழுகுல மென்றே கொண்டு
கடனமைத் தவர்த நாமங் காதல்செய மகவை யிட்டான்.

(௩௮)

இன்னிலை யிவனிங் கெய்தி யிருந்தன னிப்பா னீடுங்
கன்னிமா மதில்கூழ் மாடக் காரைக்கால் வணிக னான
தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனத்தன் மகளார் தாமு
மன்னிய கற்பி னோடு மனையறம் புரிந்து வைக.

(௩௯)

வினாவளம் பெருக்க வங்கமீதுபோம் பரம தத்தன்
வளர்புகழ்ப் பாண்டி நாட்டோர் மாநகர் தன்னின் மன்னி
யளவின்மா நிதிய மாக்கி யமர்ந்தினி திருந்தா னென்று
கிளரொளி மணிக்கொம் பன்னூர் கிளைஞர்தாங் கேட்டா ரன்றே.

(௪௦)

ஆம்மொழி கேட்ட போதே யணங்கனூர் சுற்றத் தாருந்
தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி யவனிலை தாமுங் கேட்டு
மம்மர்கொண் மனத்த ராகி மற்றவ னிருந்த பாங்கர்
கொம்மைவெம் முலையி னுளைக் கொண்டிபோய் விடுவ தென்றார்.

(௪௧)

மாமணிச் சிவிகை தன்னின் மடநடை மயிலன் னுரைத்
தாமரைத் தவிசில் வைஞந் தனித்திரு வென்ன வேற்றிக்
காமநு கழனி வீழ்த்துக் காதல்செய் சுற்றத்தாருந்
தேமொழி யவருளு குழச் சேணிடைக் கழிந்து சென்றார்.

(௪௨)

சிலபகல் கடந்து சென்று செந்தமிழ்த் திருநா டெய்தி
மலர்புகழ்ப் பரம தத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து
குலமுதன் மனைவி யாரைக் கொண்டுவந் தனைந்த தன்மை
தொலைவில்சீர்க் கணவ னுக்குச் சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார்.

(௪௩)

வந்தவ ரனைந்த மாற்றங் கேட்டலும் வணிகன் றுனுஞ்
சிந்தையி லச்ச மெய்திச் செழுமணம் பின்பு செயத
ஐபந்தொடி தனையுங் கொண்டு பயந்தபென் மகவி னோடு
முந்தறச் செல்வே னென்று மொய்குழ லவர்பால் வந்தான்.

(௪௪)

நானுமம் மனைவி யோடுந் தளர்நடை மகவி னோடு
மானிளம் பிணைபோ னின்ற மனைவியா ரடியிற் றுழந்தே
பானும தருளால் வாழ்வே னிவ்விளங் குழவி தானும்
பான்மையா லுமது நாம மென்றுமுன் பணிந்து வீழ்ந்தான்.

(௪௫)

கணவன்ருள் வணங்கக் கண்ட காமர்பூங் கொடிய னுரு
மனைவுறுஞ் சுற்றத் தார்பா லச்சமோ டொதுங்கி நிற்ப
வுணர்வுறு கிளைஞர் வெளங்கி யுன்றிரு மனைவி தன்னை
மணமலி தாரி னுய்நீ வணங்குவ தென்கொ லென்றார்.

(௪௬)

மற்றவர் தம்மை நோக்கி மாணுட மிவர்தா மல்லர்
ஈற்பெருந் தெய்வ மாத னுனதிக் தகன்ற பின்பு
பெற்றவியி மகவு தன்னைப் பேரிட்டே னுத லாலே
பொற்பதம் பணிந்தே னீரும் போற்றுதல் செய்மி னென்றான்.

(௪௭)

ஈன்றபின் சுற்றத் தாரு மிதவென்கொ லென்று நின்றார்
மன்றலங் குழலி னாரும் வணிகன்வாய் மாற்றங் கேளாக்
கொன்றைவார் சடையி னூர்தங் குரைகழல் போற்றிச் சிந்தை
பொன்றிய நோக்கின் மிக்க வுணர்வுகொண் டிரைசெய் கின்றார்.

(௪௮)

ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை யிதுவினி யிவனுக் காகத்
தாங்கிய வனப்பு நின்ற தகைப்பொதி கழித்திங் ருன்பா
லாங்குநின் றுள்கள் போற்றும் பேய்வடி வடியே னுக்குப்
பாங்குற வேண்டு மென்று பரமனைப் பரவி நின்றார்.

(௪௯)

ஆனவப் பொழுது மன்று ளாடுவா ரருளி னாலே
மேனெறி யுணர்வுகூர வேண்டித்தே பெறுவார் மெய்யி
லானடை வனப்பை யெல்லா முதறியெற் புடம்பே யாகி
வானமு மண்ணு மூல்லாம் வணங்குபேய் வடிவ மாணர்.

(இஃ)

மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும் வான தந்தியி னாத
முலகெலா நிறைந்து விம்ம வும்பரு முனிவர் தாமுந்
குலவினர் கணங்க ளெல்லாந் குணகூயிட் டனமுன் னின்ற
தொலைவில்பல் சுற்றத் தாருந் தொழுதஞ்சி யகன்று போனார்.

(இஃ)

உற்பவித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையி னுமைகோன் தன்னை
யற்புதத் திருவந் தாதி யப்பொழு தருளிச் செய்வார்
பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டரீ கங்கள் போற்று
நற்கணத் தினிலொன் றானே னுனென்று நயந்து பாடி.

(இஃ)

ஆய்ந்தடி ரிரட்டை மாலை யந்தாதி யெடுத்துப் பாடி
யெய்ந்தபே ருணர்வு பொங்க வெயிலொரு மூன்று முன்னுட்
காப்பந்தவ ரிருந்த வெள்ளிக் கைலைமால் வரையை நண்ண
வாய்ந்தபே ரருண்முன் கூர வழிப்படும் வழியால் வந்தார்.

(இஃ)

கண்டவர் வியப்புற் றஞ்சிக் கையகன் றேடு வார்கள்
கொண்டதோர் வேடத் தன்மை யுள்ளவா கூறக் கேட்டே
யண்டர்நா யகன ரென்னை யறிவரே லறியா வாய்மை
யெண்டிசை மாக்க னுக்கியா னெவ்வரு வாயென்னென்பார்.

(இஃ)

வடதிசைத் தேச மெல்லா மனத்தினுங் கடிதிற் சென்று
தொடையவி ழிதழி மாலைச் சூலபா ணியனார் மேவும்
படரொளிக் கைலை வெற்பிற் பாங்கனைந் தாங்குக் காலி
னடையினைத் தவிர்த்து பார்மேற் றலையினு னடந்துசென்றார்.

(இஃ)

தலையினு னடந்து சென்று சங்கர னிருந்த வெள்ளி
மலையின்மே லேறும் போது மகிழ்ச்சியா லன்பு பொங்கக்
கலையிளந் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுத லொருபா கத்துச்
சிலைறுத லிமைய வல்லி திருக்கனோக் குற்ற தன்றே.

(இஃ)

அம்பிகை திருவுள் ளத்தி னதிசயித் தருளித் தாழ்ந்து
தம்பெரு மானை நோக்கித் தலையினு னடந்திங் கேறு
மெம்பெரு மானோ ரெற்பின் யாக்கையன் பென்னே யென்ன
நம்பெரு மாட்டிக் கங்கு நாயக னருளிச் செய்வான்.

(இஃ)

வருமிவ ணம்மைப் பேணு மம்மைகூ ணுமையே மற்றிப்
பெருமைசேர் வடிவும் வேண்டிப் பெற்றன ளென்று பிற்றை
யருகுவந் தனைய நோக்கு யம்மையே யென்னுஞ் செம்மை
யொருமொழி யுலக மெல்லா முய்யவே யருளிச் செய்தார்.

(இஃ)

அங்கண் ணம்மையேயென் றருள்செய வப்பா வென்று
பங்கயச் செம்பொற் பாதம் பணிந்துழிந் தெழுந்தார் தம்மைச்
சங்கவெண் குழையி னாருந் தாமெதிர் நோக்கி நம்பா
விங்குவேண் டிவதெ னென்ன விதைஞ்சிதின் றியம்பு கின்றார்.

(இஃ)

இவ்வாத விற்ப வன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டு மீண்டும் பிறப்புண்டே லுன்னை யென்று
மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி
யறவாநீ யாடும் போதுன் னடியின்கீழிருக்க வென்றார்.

(க௦)

கடும்மா தருள்கொடுத்துக் குலவுதென் திசையி லென்று
நீடுவாழ் பழன மூதூர் நிலவிய வாலங் காட்டி
லாடுமா நடமு நீகண் டானந்தஞ் சேர்ந்தெப் போதும்
பாடுவாய் நம்மை யென்றான் பரவுவார் பற்றாய நின்றான்.

(க௧)

அப்பரி சருளப் பெற்ற வம்மையுஞ் செம்மை வேத
மெய்ப்பொரு ளானார் தம்மை விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து
செப்பரும் பெருமை யன்பார் நிகழ்திரு வாலங் காடா
நற்பதி தலையி னாலே நடந்துபுகு கடைந்தா ரன்றே.

(க௨)

ஆலங்கா டதனி லண்ட முறநிமிர்ந் தாடு கின்ற
கோலங்காண் பொழுது கொங்கை திரங்கியென் றெடுத்துத் தங்கு
மூலங்கா னாதார் தம்மை மூத்தநற பதிகம் பாடி
ஞாலங்கா தலித்துப் போற்று நடம்போற்றி நண்ணு நாளில்.

(க௩)

வேறு.

மட்டவிழ்கொன் றையினுர்தந் திருக்கூத்து முன்வணங்கு
ழிட்டமிகு பெருங்காத லெழுநதோங்க வியப்பெயதி
யெட்டியில வம்மீகை யெனவெடுத்துத் திருப்பதிகங்
கொட்டமுழ வங்குமுக னுமெனப் பாடினார்.

(க௪)

மடுத்தபுனல் வேணியினு ரமமையென மதுரமொழி
கொடுத்தருளப் பெற்றாரைக் குலவியதாண் டவத்திலவ
ரெடுத்தருளுஞ் சேவடிக்கீழே ழென்றுமிருக் கின்றாரை
யடுத்தபெருஞ் சீர்பரவ லாரளவா யினதம்மா.

(க௫)

வேறு.

ஆதியோ டந்த மில்லா னருண்ட மாடும் போது
கீதமுன் பாடு மம்மை கிளரொளி மலர்த்தாள போற்றிச்
சேநீர் வயல்குழ திங்க னூரினப் புதி யாராம்
போதமா முனிவர் செயத திருத்தொண்டு புகல ஓறதேன்.

(க௬)

காரைக்காலம்மையார்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - க, எ, அ, எ.

சூ ச ன ம்.

—:—:—

இக்காரைக்காலம்மையார் புராணத்தால் அறிதற்பாலனவாகிய விஷயங்கள்
மாகேசுரபூசையும் அன்புமாம். மாகேசுரபூசை இளையாங்குடிமாதநாயனார் புராணத்
துச் சூசனத்தினும், அன்பு கண்ணப்பநாயனார் புராணத்துச் சூசனத்தினும், உணர்ந்
தப்பட்டன. இவ்வம்மையார்பெருமை இவரைப் பரமபதியாகிய சிவபெருமான
“அம்மையே” என்று அழைத்தருளினமையானும், இவர் திருத்தலையாலே நடந்தரு
ளிய திருவாலங்காட்டை யிதித்தற்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அஞ்சியருளி
னமையானும் அறிக.

அப்பூதியடிகளையுடைய புராணம்.

தாண்டவம் புரிய வல்ல தம்பிரா னாகக் கன்ப

ரீண்டிய புகழின் பாலா ரெல்லையி றவத்தின் மிக்கா

ராண்டி ரரசின் பாத மடைந்தவ ரறியா முன்னே

காண்டகு காதல் கூரக் கலந்தவன் பினரா யுள்ளார்.

(க)

களவுபொய் காமங் கோப முதலிய குற்றங் காய்ந்தார்

வளமிரு மனையின் வாழ்க்கை நிலையினர் மனைப்பா லுள்ள

வளவைக ணிறைகோன் மக்க ளாவொடு மேதி மற்று

முளவெலா மரசி னுமஞ் சாற்றுமல் வொழுக லாற்றார்.

(உ)

வடிவுதாங் காணு ராயு மன்னுசீர் வாக்கின் வேந்த

ரடிமையுந் தம்பி ரானு ரகுளுங்கேட் டவர்நா மத்தாற்

படிதிகழ் மடங்க டண்ணீர்ப் பந்தர்கண் முதலா யுள்ள

முடிவிலா வறங்கள் செய்து முறைமையால் வாழு நாளில்.

(ங)

வேறு.

பொருப்பரையன் மடப்பிடியி னுடன்புணருந் சிவக்களிற்றின்

றிருப்பழனம் பணிந்துபணி செய்திருநா வுக்கரசு

ரொருப்படுகா தலிற் பிறவு முடையவர்தம் பதிவனங்கும்

விருப்பினோடுந் திங்களுந் மருங்குவழி மேவுவார்.

(ச)

அளவில்சனஞ் செலவொழியா வழிக்கரையி லருளுடையா

ருளமனைய தண்ணளித்தா யுறுவேனிற் பரிவகற்றிக்

குளநிறைந்த நீர்த்தடம்போற் குளிர்நூங்கும் பரப்பினதாய்

வளமருவு நிழறருதண் ணீர்ப்பந்தர் வந்தணைந்தார்.

(ஊ)

வந்தணைந்த வாசீசர் மந்தமா ருததீதப்

பந்தருட னமுதமார் தண்ணீரும் பார்த்தருளிச்

சிந்தைவியப் புறவருவார் திருநாவுக் கரசெனும்பே

சந்தமுற வரைந்ததனை யெம்மருங்குந் தாங்கண்டார்.

(஋)

இப்பந்த ரிப்பெயரிட் டிங்கமைத்தா ரியாரென்றார்

கப்பந்த ரறிந்தார்க ளாண்டவர செனும்பெயராற்

செப்பருஞ்சீ ரப்பூதி யடிகளார் செய்தமைத்தார்

தப்பின்றி யெங்குமுள சாலைகுளங் காவென்றார்.

(ஏ)

என்றுரைக்க வரசுகேட் டிதற்கென்னோ கருத்தென்று

நின்றவரை நோக்கியவ ரெவ்விடத்தா ரெனநிறைந்து

துன்றியுடன் மார்பருமித் தொல்பதியார் மனையின்கட்

சென்றனரிப் பொழுததுவுஞ் சேய்த்தன்று நணித்தென்றார்.

(அ)

அங்ககன்று முனிவரும்போ யப்பூதி யடிகளார்

தங்குமனைக் கடைத்தலைமுன் சார்வாக வுள்ளிருந்த

கிங்களுந் மறைத்தலைவர் செழுங்கடையில் வந்தடைந்தார்

நங்கள்பிரான் மமரொருவ ரெனக்கேட்டு நண்ணினார்.

(ஐ)

கடிதணைந்து வாசீசர் கழல்பணிய மற்றவர்தம்

மடிபணியா முன்பணியு மரசினெதி ரந்தணனார்

முடிவிறவஞ் செய்தேன்கொன் முன்பொழியுங் கருணைபுரி

வடிவுடையீ ரென்மனையில் வந்தருளிற் றென்னென்றார்.

(ஐ)

ஒருகுன்ற வில்லாரைத் திருப்பழனத் துள்ளிறைஞ்சி
வருகின்றோம் வழிக்கரையி னீர்வைத்த வாயந்தவளந்
தருகின்ற நிழற்றண்ணீர்ப் பந்தருங்கண் டத்தகைமை
புரிகின்ற வறம்பிறவுங் கேட்டணைந்தோ மெனப்புகல்வார்.

(கக)

ஆறணியுஞ் சடைமுடியா ரடியார்க்கு நீர்வைத்த
வீதில்பெருந் தண்ணீர்ப்பந் தரினும்பே ரெழுதாதே
வேறெருபேர் முன்னெழுத வேண்டியகா ரணமென்கொல்
கூறுமென வெதிர்மொழிந்தார் கோதின்மொழிக் கொற்றவனார்.

(கஉ)

நின்றமறை யவர்கேளா நிலையழிந்த சிந்தையராய்
நன்றருளிச் செய்திலீர் நாணிலமண் பதகருட
னொன்றியமன் னவன்கூட்சி திருத்தொண்டி னுறைப்பாலே
வென்றவர்தந் திருப்பேரோ வேறெருபே ரெனவெஞ்ஞவார்.

(கங)

நம்மையுடை யவர்கழற்கீழ் நயந்ததிருத் தொண்டாலே
யிம்மையிலும் பிழைப்பதென வென்போல்வா ருந்தெளியச்
செம்மைபுரி திருநாவுக் கரசர்திருப் பெயரெழுத
வெம்மைமொழி யான்கேட்க விளம்பினீ ரெனவிளம்பி.

(கச)

பொங்குகடற் கன்மிதப்பிற் போந்தேறு மவர்பெருமை
பங்கணரும் புவனத்தி னறியாதா ரியாருளரே
மங்கலமாந் திருவேடத் துடனின்றிவ் வகைமொழிந்தி
ரெங்குறைவீர் நீர்தாமயா ரியம்புமென வியம்பினார்.

(கரு)

திருமறையோ ரதுமொழியத் திருநாவுக் கரசரவார்
பெருமையறிந் துரைசெய்வார் பிறதுறையி னின்றேற
வருளுபெருஞ் சூழையின லாட்கொள்ள வடைந்துய்ந்த
தெருளுமுணர் வில்லாத சிறுமையேன் யானென்றார்.

(கக)

அரசறிய வுரைசெய்ய வப்பூதி யடிகடாங்
கரகமல மிசைசுவியக் கண்ணருவி பொழிந்திழிய
வுரைசூழறி யுடம்பெல்லா முரோமபுள கம்பொலியத்
கரையின்மிசை வீழ்ந்தவர்தஞ் சரணகம லம்புண்டார்.

(கஎ)

மற்றவரை யெதிர்வணங்கி வாசிச ரெடுத்தருள
மற்றவர்க ளருநிதியம் பெற்றாற்போ லருமறையோர்
முற்றவுளங் களிகூர முன்னின்று கூத்தாடி
புற்றவிரூப் புடன்குழ வோடினார் பாடினார்.

(கஃ)

மூண்டபெரு மகிழ்ச்சியினுன் முன்செய்வ தறியாதே
மீண்டமனை யகத்தெய்தி யில்லவர்க்கு மக்களுக்கு
மாண்டவர செழுந்தருளு மோகையுரைத் தார்வமுறப்
பூண்டபெருஞ் சுற்றமெலாங் கொடுமீளப் புறப்பட்டார்.

(கஃ)

மனைவியா ருடன்மக்கண் மற்றுமுள்ள சுற்றத்தோ
ரனைவரையுங் கொண்டிறைஞ்சி யாராத காதலுடன்
முனைவரையுள் ளெழுந்தருளு வித்தவர்தான் முன்விளக்கும்
புனை மலர்நீர் தங்கண்மேற ரெளித்துள்ளும் பூரித்தார்.

(௨௦)

ஆசனத்திற் பூசனைக் ளமர்வித்த விருப்பினுடன்
வாசநிறை திருநீற்றுக் காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்
தேசமுய்ய வந்தவரைத் திருவழுது செய்விக்கு
நேசமுற விண்ணப்பஞ் செயவவரு மதுநேர்ந்தார். (௨௪)

வேறு.

செய்தவ ரிசைந்த போது திருமனை யாரை நோக்கி
யெய்திய பேறு நம்பா விருந்தவா நென்னே யென்று
மைதிரழ் மிடற்றி னுன்ற னருளினால் வந்த தென்றே
புய்துமென் னுவந்து கொண்டு திருவழு தாக்க லுற்றார். (௨௨)

தூயநற் கறிக ளான வறுவகைச் சுவையா லாக்கி
யாயவின் னமுது மாக்கி யழுதுசெய தருளத் தங்கள்
சேயவர் தம்பின் மூத்த திருநாவுக் கரசை வாழை
மேயபொற் குருத்துக் கொண்டு வாவென விரைந்து விட்டார். (௨௩)

நல்லதாய் தந்தை யேவ நானிது செயப்பெற் றேனென்
றொல்லையில் விரைந்து தோட்டத் துள்புக்குப் பெரியவாழை
மல்லலங் குருத்தை யீரும் பொழுதினில் வாள ராவொன்
றல்லலுற் றழுங்கிச் சோர வங்கையிற் றீண்டிற் றன்றே. (௨௪)

கையினிற் கவார்து சுற்றிக் கண்ணெரி காந்து கின்ற
பையர வுதறி வீழ்த்துப் பதைப்புடன் பார்தள் பற்றும்
வெய்யவே கத்தால் வீழா முன்னம்பே கத்தா லெய்திக்
கொய்தவித் குருத்தைச் சென்று கொடுப்பனென் றோடி வந்தான். (௨௫)

பொருந்திய விடவே சத்திற் போதுவான் வேக முந்த
வருந்திய யணையும் போழ்து மாசுணங் கவார்த திமிர்க்கு
மருந்தவ ரழுது செய்யத் தாழ்க்கயா னறையே னென்று
திருந்திய கருத்தி னோடுஞ் செழுமனை சென்று புக்கான். (௨௬)

எரிவிட முறையே யேறித் தலைக்கொண்ட வேழாம் வேகந்
தெரிவுற வெயிறங் கண்ணு மேனியுந் கருகித் தீந்து
விரியுரை குழறி யாவி விடக்கொண்டு மயங்கி வீழ்வான்
பரிகலக் குருத்தைத் தாயார் பால்வைத்துப் படிமேல் வீழ்ந்தான். (௨௭)

தளர்ந்துவீழ் மகனைக் கண்டு தாயருந் தந்தையாரு
முளம்பதைத் துறறு நோக்கி யுதிரஞ்சோர் வடிவு மேனி
விளங்கிய குறியுந் கண்டு விடத்தினால் வீந்தா னென்று
துளங்குத லின்றித் தொண்ட ரழுதுசெய் வதற்குச் சூழ்வார். (௨௮)

பெறலரும் புதல்வன் றன்னைப் பாயினுட் பெய்து மூடிப்
புறமனை முன்றிற் பாங்கோர் புடையினின் மறைத்து வைத்தே
யறவிது தெரியா வண்ண மழுதுசெய் விப்போ மென்று
விறலுடைத் தொண்ட னாற்பால் விருப்பொடு விரைந்து வந்தார். (௨௯)

கடிதுவந் தழுது செய்யக் காலந்தாழ்க் கின்ற தென்றே
யடிசிலுங் கறியு மெல்லா மழகுற வணைய வைத்துப்
படியில்சீர்த் தொண்டனா முன் பணிந்தெழுந் தழுது செய்தெங்
குடிமுழு துய்யக்கொள்வீ ரென்மவர் கூறக் கேட்டிடு. (௩௦)

அருந்தவ ரெழுந்து செல்ல வடியினை விளக்கி வேறோர்
திருந்துமா சனத்தி லேற்றிப் பரிகலந் திருந்து முன்ன
நிருந்துவெண் ணீறு சாத்தி யியல்புடை யிருவ ருக்கும்
பொருந்திய நீறு நல்கிப் புதல்வர்க்கு மளிக்கும் போழ்தில்.

(௩௧)

ஆதிநான் மறைநூல் வாய்மை யப்பூதி யாரை நோக்கிக்
காதல ரிவர்க்கு மூத்த சேபையுங் காட்டு முன்னே
மேதகு பூதி சாத்த வென்றலும் வினைந்த தன்மை
யாதுமொன் றுரையா ரிப்போ திங்கவ னாதவா னென்றார்.

(௩௨)

அவ்வுரை கேட்ட போதே யங்கண் ருளரா லன்பர்
செவ்விய திருவுள் ளத்தோர் தடுமாற்றஞ் சேர நோக்கி
விலவுரை பொருதென் னுள்ள மென்செய்தா னிதற்கொன் றுண்டான்
மெய்விரித் துரையு மென்ன விளம்புவார் விதிர்ப்புற் றஞ்சி.

(௩௩)

பெரியவ ரழுது செய்யும் பேறிது பிழைக்க வென்றோ
வருவதென் றுரையா ரேனு மாதவர் வினவ வாய்மை
தெரிவுற வுரைக்க வேண்டுஞ் சிலத்தாற் சிந்தை நொர்ந்து
பரிவொடு வணங்கி மைந்தர்க் குற்றது பகர்ந்தா ரன்றே.

(௩௪)

நாவினுக் கரசர் கேளா நன்றுநீர் புரிந்த வண்ணம்
யாவரித் தன்மை செய்தா ரென்றுமுன் னெழுந்து சென்றே
யாவிதீர் சுவத்தை நோக்கி யண்ணலா ருளும் வண்ணம்
பாவிசைப் பதிகம் பாடிப் பணிவிடம் பாற்று வித்தார்.

(௩௫)

தீவிட நீங்க வுய்ந்த திருமறை யவர்தஞ் சேயு
மேவிய வுறக்க நீங்கி விரைந்தெழு வாளைப் போன்று
சேவுகைத் தவராட் கொண்ட திருநாவுக் கரசர் செய்ய
பூவடி வணங்கக் கண்டு புனிதநீ ருளித்தா ரன்றே.

(௩௬)

பிறிவுறு மாவி பெற்ற பிள்ளையைக் காண்பார் தொண்டி
னெறியினைப் போற்றி வாழ்ந்தார் நின்றவப் பயந்தார் தாங்க
நறிவரும் பெருமை யன்ப ரழுதுசெய தருளு தற்குச்
நெறிதிடை யூறு செய்தா னிவனென்று சிந்தை நொந்தார்.

(௩௭)

பூங்கவர் வாட்டந் தன்னை யறிந்துசொல் லரசர் கூட
வோங்கிய மனையி லெய்தி யழுதுசெய் தருள வுற்ற
நாங்கினி லிருப்ப முன்னால் பயின்மணி மார்பர் தாமுந்
நாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடுந் தருவன சமைத்துச் சார்வார்.

(௩௮)

புகழ்ந்தகோ மயத்தி னீராற் பூமியைப் பொலிய நீவித்
புகழ்ந்தவான் சுதையும் போக்கிச் சிறப்புடைத் தீபமேற்றி
புகழ்ந்தவக் கதலி நீண்ட குருத்தினை விரித்து நீரான்
புகழ்ந்துடன் விளக்கி யீர்வாய் வலம்பெற மன்னு வித்தார்.

(௩௯)

பெருந்திய வாச நன்னீ ரளித்திடத் திருக்கை நீவும்
பெருந்தவர் மறையோர் தம்மைப் பிள்ளை ளுடனே நோக்கி
புரும்புதல் வர்களு நீரு மழுதுசெய் வீரின் கென்ன
பேரும்பிய வுள்ளத் தோடு மேலவ ரேவல் செய்வார்.

(௪0)

மைந்தரு மறையோர் தாழு முருங்கிருந் தழுது செய்யச்
சுந்தையில் கில்ல மாதர் திருவழு தெடுத்த நல்கக்
கொந்தவழி கொன்றை வேணிக் கூத்தன ரடியா ரோடு
மந்தமி ழாளி யாரங் கழுதுசெய் தருளி னாரே.

(சக)

மாதவ மறையோர் செல்வ மனையிடை யழுது செயது
காதனன் பளித்துப் பன்னுள் கலந்து னிருந்த பிணை
மேதரு நாவின் மன்னர் விளங்கிய பழன மூதர்
நாதர்தம் பாதஞ் சேர்ந்து நற்றமிழ்ப் பதிகஞ் செயதார்.

(சஉ)

அப்பூதி யடிக ளார்த மடிமையைச் சிறப்பித் தான்ற
மெய்ப்பூதி யணிந்தார் தம்மை விரும்புசொன் மாலை வேயந்த
விப்பூதி பெற்ற நல்லோ ரெல்லையி லன்பா லென்றுஞ்
செப்பூதி யங்கைக் கொண்டார் திருநாவுக் கரசர் பாதம்.

(சங)

இவ்வகை யரசின்பாத மேத்தியெப் பொருளு நாளு
மவ்வருந் தவர்பொற் றுளே யெனவுணர்ந் தடைவார் செல்லுஞ்
செவ்விய நெறிய தாகத் திருத்திலலை மன்று ளாடு
நவ்வியந் கண்ணுள் பங்கர் நற்கழு னண்ணி னாரே.

(சச)

மான்மறிக் கையர் பொற்றாள் வாடிச ரடைவாற் பெற்ற
மேன்மையப் பூதி யாராம் வேதியர் பாதம் போற்றிக்
கானமலர்க் கமல வாவிச் சழனிசூழ் சாத்த மங்கை
நான்மறை நீல நக்கர் திருத்தொழி னவில லுறநேன்.

(சடு)

அப்பூதியடிகளுயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,அ,ந,உ.

திருநீலநக்கநாயனாபுராணம்.

பூத்த பங்கயப் பொருட்டின்மேற் பொருகய லுகளுங்
காயத்த செந்நெலன் காடுசூழ் காவிரி நாட்டுச்
சாத்த மங்கையென் றுலகெலாம் புகழ்வுறுந் தகைத்தால்
வாய்த்த மங்கல மறையவர் முதற்பதி வனப்பு.

(க)

நன்மை சா லுமப் பதியிடை நறுதுதன் மடவார்
மென்ம லாத்தடம் படியமற் றவருடன் விரவி
யன்ன மொண்டிறை யாடுவ பாடுவ சாமம்
பன்ம றைக்கிடை யுடன்பயிற் றுவபல பூவ.

(உ)

ஆயந்த மெய்ப்பொரு ணீறென வளர்க்குமக் காப்பி
லேயந்த மூன்றுதீ வளர்த்துளா ரிருபிறப் பாளர்
நீந்து நல்லற நீர்மையின் வளர்க்குமத் தீயை
வாய்ந்த கறபுட னுன்கென வளர்ப்பர்கண் மடவார்.

(ங)

சீல முய்த்தவத் திருமறை யோர்செழு மூதர்
ஞால மிக்கநான் மறைப்பொருள் விளக்கிய நலத்தா
ராலம் வைத்தகண் டத்தவர் தொண்டர மன்பர்
நீல நக்கன ரென்பவர் நிகழ்ந்துளா ரானார்.

(ச)

வேத வுள்ளுறை யாவன விரிபுனல் வேணி
நாதர் தம்மையு மவரடி யாரையு நயந்து
பாத வர்ச்சனை புரிவதும் பணிவது மென்றே
காத லாலவை யிரண்டுமே செய்கருத் துடையார்.

(டு)

மெய்த்த வாகம விதிவழி வேதகா ரணரை
நித்தல் பூசனை புரிந்தெழு நியமமுஞ் செய்தே
யத்த ரன்பருக் கழுதுசெய் விப்பது முதலா
வெத்தி றத்தன பணிகளு மேற்றெதிர் செய்வார்.

(க)

ஆய செய்கையி னமருநா ளாதுரை நாளின்
மேய பூசனை நியதியை விதியினுன் முடித்துத்
தூய தொண்டனார் தொல்லை நீ டயவந்தி யமர்ந்த
நாய னாரையு மருச்சனை புரிந்திட நயந்தார்.

(எ)

உறையு ளாகிய மனைநின்று மொருமையன் புற்ற
முறைமை யால்வரு பூசைக்கு முற்றவேண் டிவன
குறைவ றக்கொண்டு மனைவியார் தம்மொடுங் கூட
விடைவர் ஓகாயில்வந் தெய்தின ரெல்லையி றவத்தோர்.

(அ)

அணைய வந்துபுக் கயவந்தி மேவிய வழுதின்
துணைம லர்க்கழ ரெழுதுபூ சனைசெயத் தொடங்கி
பிணைய நின்றங்கு வேண்டிவ மனைவியா ரேந்த
வுணர்வின் மிக்கவ ருயர்ந்தவார்ச் சனைமுறை யுய்த்தார்.

(க)

நீடு பூசனை நிரம்பியு மன்பினு னிரம்பார்
மாடு சூழ்புடை வலங்கொண்டு வணங்கிமுன் வழுத்தித்
தேடு மாமறைப் பொருளினைத் தெளிவுந் நோக்கி
நாடு மஞ்செழுத் துணர்வு விருந்துமுன் னவின்றார்.

(க0)

தொலைவில் செய்தவத் தொண்டனார் சுருதியே முதலாங்
கையி னுண்மையா மெழுத்தஞ் சுங் கணிக்கின்ற காலை
நிலையி னின்றமுன் வழுவிட நீண்டபொன் மேருச்
நிலையி னூர்திரு மேனிமேல் விழுந்ததோர் சிலம்பி.

(கக)

விழுந்த போதிலங் கயனின்ற மனைவியார் விரைவுற்
றழுந்த வச்சமோ டுளங்குழ வியில்விழுஞ் சிலம்பி
யாழிந்த நீங்கிட லுதிமுன் னுமிப்பவர் போலப்
பாழிந்த வன்பினு லுதிமேற் னுமிந்தனர் போக.

(கஉ)

ஈதைத் செய்கையான் மனைவியார் முற்செயப் பந்தஞ்
ஈதைக்கு மாதவத் திருமறை யவர்கண்டு தங்கண்
ஈதைத்து மற்றிது செயததென் பொறியிலா யென்னச்
ஈதைச்சி லம்பிமேல் விழுவுதித் துமிந்தன னென்றார்.

(கங)

மனைவி யார்செய்த வன்பினை மனத்தினிற் கொள்ளார்
புணையு னான்மணி மார்பர்தம் பூசனைத் திறத்தி
பிணைய செய்கையிங் உறுதித் மாமென வெண்ணு
பிணைவி னுலவர் தம்மைவிட் டகன்றிட நீப்பார்.

(கச)

மின்னெ டிஞ்சடை விமலர்மேல் விழுந்ததூற் சிலம்பி
கண்ணே வேறொரு பரிசினுற் றவிர்ப்பது தவிர
முன்ன ணைந்துவந் துதிவாய் நீர்ப்பட முயன்ற
புண்ணெ யானினித் துறந்தன னங்கென வுரைத்தார்.

(கடு)

மற்ற வேலையிற் கதிரவன் மலைமிசை மறைந்தா
லுற்ற வேவலின் மனைவியா ரொருவழி நீங்க
முற்ற வேண்டிவ பழுதுதீர் பூசனை முடித்துக்
கற்றை வேணியார் தொண்டருங் கடிமனை புகுந்தார்.

(கஉ)

அஞ்சு முள்ளமோ டவர்மருங் கனைவுற மாட்டார்
சஞ்ச முண்டவர் கோயிலி னங்ககயா ரிருந்தார்
செஞ்சொ னுண்மறைத் திருநீல நக்கர்தா மிரவு
பஞ்சின் மெல்லனைப பள்ளியிற் பள்ளிகொள் கின்றார்.

(கங)

பள்ளி கொள்பொழு தயவந்திப் பரமர்தாங் கனவில்
வெள்ள நீர்ச்சடை யொடுகின்று மேனியைக் காட்டி
புள்ளம் வைத்தெமை யூதிமுன் னுமிந்தபா லொழியக்
கொள்ளு மிப்புறஞ் சிலம்பியின் கொப்புளென் றருள்.

(கஅ)

ண்ட வப்பெருங் கனவினை நனவெனக் கருதிக்க
கொண்ட வச்சமோ டஞ்சலி குவித்துடன் விழித்துத்
தொண்ட னாத்தொழு தாடினார் பாடினார் துதித்தா
ண்ட நாயகர் கருணையைப் போற்றிநின் றமுதார்.

(கக)

பாது போயிருள் புலர்ந்திடக் கோயிலுட் புகுந்தே
பாதி நாயக ரயவந்தி யமர்ந்தவங் கணர்தம்
பாத மூலங்கள் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்துமுன் பரவி
பாத ராரையுங் கொண்டுதம் மனையின்மீண் டணைக்கார்.

(உ௦)

பின்பு முன்னையிற் பெருகிய மகிழ்ச்சிவந் தெய்த
பின்பு னுந்திறத் தெல்லையில் பூசனை யியற்றி
பின்பு மேம்படு மடியவார் மிகவனை வாரக்கு
பின்பு போலவர் வேண்டிவ விருப்புடன் முடிப்பார்.

(உ௧)

புன்ன தன்மைபி னமர்ந்தினி தொழுகுமந் நாளின்
புன்ன பூந்தராய வருமறைப் பிள்ளையார் பெருமை
புன்னி வைவகம் போற்றிட மற்றவர் பாதஞ்
புன்னி வைத்துடன் சேர்வுறும் விருப்பினிற் சிறந்தார்.

(உ௨)

புண்பு மேம்படு நிலைமைபார் பயிலுமப் பருவ
புண்பெ ருந்தவப் பயன்பெற மருவநற் பதிகள்
புண்பி றங்குநீர் வேணியார் தமைத்தொழ வனைவார்
புண்பை மன்னருஞ் சாத்தமங் கையில்வந்து சார்ந்தார்.

(உ௩)

பு சீர்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணர்
பு தாடு லாங்குழல் விழவியா ருடன்வரத் தொண்டா
பு மப்பெருங் குழாத்தொடும் புகலியர் பெருமான
பு வந்தமை கேட்டுள மகிழ்நீல நக்கர்.

(உ௪)

கேட்ட வப்பொழு தேபெரு மகிழ்ச்சியிற் கிளர்ந்து
தோட்ட லங்குலங் கொடிகளும் புனைந்துதோ ரணங்க
ண்டி னீண்டைக் காவண மிட்டிருந் சுற்றத்
திட்ட முங்கொடு தாமுமுன் னெதிர்கொள வெழுந்தார்.

(௨௫)

சென்று பிள்ளையா ரெழுந்தரு ளுந்திருக் கூட்ட
மொன்றி யங்கெதிர் கொண்டுதங் களிப்பினு லொருவா
றன்றி யாடியும் பாடியுந் தொழுதெழுந் தயர்வார்
பொன்ற யங்குநீண் மனையிடை யுடன்கொடு புகுந்தார்.

(௨௬)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளிய பெருமைக்குத் தக்க
வெள்ள மாகிய வடியவார் கூட்டமும் விரும்ப
வுள்ள மாதர வோங்கிட வோங்குசீர்க் காழி
வள்ள லாரைத்தம் மனையிடை யுடன்கொடு புகுந்தார்.

(௨௭)

அமுது செய்தபின் பகலவன் மேல்கட லணையக்
குமுத வாவியிற் குளிர்மதிக் கதிரனை போதி
லிமய மங்கைதன் திருமுலை யமுதுண்டா ரிரவுந்
தமது சீர்மனைத் தங்கிட வேண்டுவ சமைத்தார்.

(௨௮)

சீல மெய்த்திருத் தொண்டரோ டமுதுசெய் தருளி
ஞால முயந்திட நாயகி யுடனம்பர் நண்ணுங்
கால முற்பெற வழுவவ ரழைத்திடக் கடிது
நீல நக்கனார் வந்தடி பணிந்துமுன் னின்றார்.

(௨௯)

கின்ற வன்பரை நீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்
கின்று தங்கவோ ரிடங்கொடுத் தருளுவீ ரென்ன
நன்று மின்புற்று நடுமனை வேதியின் பாங்கர்ச்
சென்று மறறவர்க் கிடங்கொடுத் தனர்திரு மறையோர்.

(௩௦)

ஆங்கு வேதியி லுறதசெந் தீவலஞ் சுழிவுற்
ரோங்கி முன்னையி லொருபடித் தன்றியே யொளிரத்
தாங்கு ஞாலவர் மகிழ்வுறச் சகோடயாழ்த் தலைவர்
பாங்கு பாணியா ருடனரு ளாற்பள்ளி கொண்டார்.

(௩௧)

கங்கு லிற்பள்ளி கொண்டபின் கவுணியர் தலைவ
ரங்கு நின்றெழுந் தருளுவா ரயவந்தி யமர்ந்த
திங்கள் சூடியை நீலநக் கரைச்சிறப் பித்தே
பொங்கு செந்தமிழ்த் திருப்பதி கத்தொடை புனைந்தார்.

(௩௨)

பதிக நாண்மலர் கொண்டுதம் பிரான்கழல் பரவி
யதிக நண்பினை நீலநக் கருக்களித் தருளி
யெதிர்கொ ளும்பதி களிலெழுந் தருளினு ரென்றும்
புதிய செந்தமிழ்ப் பழமறை மொழிந்தபூ சுரனார்.

(௩௩)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளவத் தொண்டர்தாம் பின்பு
தள்ளு மன்புடன் கேண்மையுந் தவிர்ப்பில வெனினும்
வள்ள லார்திரு வருளினை வலியமாட் டாமை
புள்ள மங்குடன் பேரங்கியின் டொருவகை யிருந்தார்.

(௩௪)

மேவு நாளிலவ் வேதியர் முன்புபேரல் விரும்புந்
நாவில் பூசனை முதற்செய்கை தலைத்தலை சிறப்பச்
சேவின் மேலவர் மைந்தரார் திருமறைச் சிறுவர்
வடிவத் தலம் பொருந்திய வறிவொடும் பயின்றார்.

(௩௩)

ண்பை யாளியார் தாமெழுந் தருளுமெப் பதியு
ண்பு மேம்பட நாளிடைச் செலவிட்டு நண்ணி
வண்பெ ரும்புக முவருடன் பயின்றுவந் துறைந்தார்
வண்பெ ருந்தொண்ட ராகிய திருநீல நக்கர்.

(௩௪)

பெருகு காதலிற் பின்னெடு நாண்முறை பிறங்க
வருபெ ருந்தவ மறையவர் வாழிசே காழி
யொருவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தினி லுடனே
நரும ணத்திறுஞ் சேவித்து நம்பர்தாள் சேர்ந்தார்.

(௩௫)

நருதொ ழிற்றிரு மறையவர் சாத்தமங் கையினில்
வருமு தற்பெருந் திருநீல நக்கர்தாள் வணங்கி
ருபி றப்புடை யந்தண ரேறுயர்த் தவர்பா
லொருமை யுயத்துணர் நமிநந்தி யார்தொழி லுரைப்பாம்.

(௩௬)

திருநீலநக்கநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௮௭௦.

நமிநந்தியடிகளையஞர்புராணம்.

வவயம் புரக்குந் தனிச்செங்கோல் வளவர் பொன்னித் திருநாட்டிச்
செய்ய கமலத் தடம்பணையுஞ் செழுநீர்த் தடமும் புடையுடைத்தாயப்
பொய்தீர் வாயமை யருமறைநூல் புரிந்த சீலப் புகழ்தகு
லெய்தும் பெருமை யெண்டிசையு மேனா ரேமப் பேறுரால்.

(௧)

மாலை பயிலுந் தோரணங்கண் மருங்கு பயிலு மணிமறுகு
வேலை பயிலும் புனல்பருகு மேகம் பயிலு மாடங்கள்
சோலை பயிலுந் குளிர்ந்தவிருள் சுரும்பு பயிலு மரும்புகங்
நாலை பயிலும் வேதவொலி கழுநீர் பயிலுஞ் செழுநீர்ச் செய்.

(௨)

பணியில் விளைந்த வெண்ணெல்லின் பரப்பின் மீது படச்செய்ய
துணர்மென் கமல மிடையிடையே சுடர்விட் டெழுந்து தோன்றுவன
புணர்வெண் புரிநூ லவரவேள்விக் களத்திற் புனைந்த வேதிகைமேன்
மணல்வெண் பரப்பி னிடையிடையே வளர்த்த செந்தி மானுமால்.

(௩)

பெருமை விளங்கு மப்பதியிற் பேணு நீற்றுச் சைவநெறி
யொருமை வழிவா முத்தணர்த் தோங்கு குலத்தி னுள்வந்தா
ருமை யுலகு மீசர்சுழ லிறைஞ்சி யேத்தப் பெற்றதவத்
நருமை புரிவார் நமிநந்தி யடிக ளென்பா ராயினார்.

(௪)

வாயமை மறைநூற் சீலத்தால் வளர்க்குஞ் செந்தி யெனத்தருவார்
கூயமைத் திருநீற் தடைவேமெய்ப் பொருளென் றறியுந் துணிவினார்
சூரம கண்டார் செய்யகழந் தலைப்பட் டொழுநுந் தன்மைநிலை
பாம விரவும் பகலுமுணர் வொழியா வுன்ப மெய்தினார்.

(௫)

அவ்வூர் நின்றுந் திருவாரூர்த் தணையடைவா ரடியார்மேல்
வெவ்வு மகத்தும் பெருமான் தன் விரைஞ்ஞ மலர்த்தாள் பணிவுறுத்
லெவ்வு தியமு மெனக்கொள்ளு மெண்ண முடையார் பலநாளுந்
தெவ்வு ரெரித்த வரைச்சிலையார் திருப்பா தங்கள் வணங்கினார். (க)

செம்பொற் புற்றின் மாணிக்கச் செழுஞ்சோ தியையேந் தொழுஞ்சீலந்
தம்பந் ருகநினைத் தனைந்து தாழ்ந்து பணிந்து வாழ்ந்துபோந்
தம்பொற் புரிசைத் திருமுன்றி லணைவார் பாங்கோ ரரனெறியி
னம்பர்க் கிடமாந் கோயிலினுட் புக்கு வணங்க நண்ணினார். (எ)

நண்ணி யிறைஞ்சி யன்யினு னயப்பற் றெழுந்த காதுட
னண்ண லாரைப் பணிந்தெழுவா ரடித்த நிலைமைக் குறிப்பினுந்
பண்ணுந் தொண்டின் பாங்குபல பயன்று பரவி விரவுவா
ரெண்ணி தீப மேற்றுவதற் கெடுத்த கருத்தி னிசைந்தெழுந்தார். (அ)

எழுந்த பொழுது பகற்பொழுதந் கிறங்கு மாலை யெய்துதலுஞ்
செழுந்தன் பதியி னிடையப்பற் செல்லிற் செல்லும் பொழுதென்ன
வொழிந்தந் கணைந்தோர் மனையில்விளக் குறுநெய் வேண்டி யுள்புகலு
மழிந்த நிலைமை யமணர்மனை யாயிற் றங்க னவருரைப்பார். (கூ)

கையில் விளங்கு கனலுடையார் தமக்கு விளக்கு மிகைகாணு
நெய்யிந் கில்லை விளக்கெரிப்பீ ராகி னீரை முகந்தெரித்தல்
செய்யு மென்று திருத்தொண்டர்க் குரைத்தார் தெனியா தொருபொருளைப்
பொய்யு மெய்யு மாமென்னும் பொருண்மேற் கொள்ளும் புரைநெறியார். (கௌ)

அருகர் மதியா துரைத்தவுரை யாற்றா ராகி யப்பொழுதே
பெருக மனத்தில் வருத்தமுடன் பெயர்ந்து போந்து பிறையணிந்த
முருகு விரியு மலர்க்கொன்றை முடியார் கோயின் முன்னெய்தி
யுருகு மன்பர் பணிந்துவிழ வொருவாந் கெழுந்த துயர்விசம்பில். (கக)

வந்த கவலை மாற்றுமினி மாறா விளக்குப் பணிமாற
விந்த மருங்கிற் குளத்துநீர் முகந்து கொடுவந் தேற்றுமென
வந்தி மதிய மணிந்தபிரா னருளா லெழுந்த மொழிகளாச்
சிந்தை மகிழ்ந்து நமிநந்தி யடிகள் செய்வ தறிந்திலரால். (கஉ)

சென்னி மிசைநீர் தரித்தபிரா னருளே சிந்தை செய்தெழுவார்
நன்னீர்ப் பொய்கை நடுப்புக்கு நாதர் நாம நவின்றேத்தி
யந்நீர் முகந்து கொண்டேறி யப்பர் கோயி லடைந்தகலுண்
முந்நீ ருலக மதிசயிப்ப முறுஞ்சுந் திரிமே னீர்வார்த்தார். (கங)

சோதி விளக்கொன் தேற்றுதலுஞ் சுடர்விட் டெழுந்த ததுநோக்கி
யாதி முதல்வ ரரனெறியார் கோயில டையவிளக் கேற்றி
யேத நினைந்த வருகந்த ரெதிரே முதிருந் களிப்பினுட
னாத ரருளாத் திருவிளக்கு நீரா லெரித்தார் நாடறிய. (கச)

நிறையும் பரிசு திருவிளக்கு விடியு மளவு நின்றெறியக்
ருறையுந் தகனி களுக்கெல்லாந் கொள்ள வேண்டி நீர்வார்த்து
மறையின் பொருளை யருச்சிக்கு மனை யினியதி வழுவாம
லுறையும் பதியி னவ்விரவே யணைவார் பணிவுந் ரொருப்பட்டார். (கரு)

இரவு சென்று தம்பதியி லெய்தி மனைபுகக் கென்றும்போல்
விரவி நியமத் தொழின்முறையே விமலர் தம்மை யருச்சித்துப்
பரவி யமுது செயதருளிப் பள்ளி கொண்டு புலர்காலை
யரவ மணிவார் பூசையமைத் தாரூர் நகரின் மீண்டணைந்தார்.

(௧௭)

வந்து வணங்கி யரனெறியார் மகிழுங் கோயில் வலங்கொண்டு
சிந்தை மகிழப் பணிந்தெழுநது புறம்பு முள்ளூர் திருப்பணிகள்
முந்த முயன்று பகலெல்லா முறையே செய்து மறையவனா
ரந்தி யமைத்த வரியவிளக் கெங்கு மேற்றி யடிபணிவார்.

(௧௮)

பண்டு போலப் பலநாளும் பயிலும் பணிசெய் தவரொழுகத்
தண்டி யடித ளாலமணர் கல்கம் விளைந்து சார்விமணம்
குண்ட ரழிய வேழுகுந் குலவும் பெருமை நிலவியதா
லண்டர் பெருமான் றெண்டர்கழ மமரர் பணியு மணியாரூர்.

(௧௯)

நாத மறைதேர் நமிநந்தி யடிக ளார்நற் றெண்டாகப்
பூத நாதர் புற்றிடங்கொள் புனிதர்க் கமுது படிமுதலா
நீதி வளவன் றுன்வேண்டு நிபந்தம பலவு மரியணையின்
மீது திகழ விருந்தமைத்தான் வேதா கமதூல் விதிவிளங்க.

(௨௦)

வென்றி விடையார் மதிச்சடையார் வீதி விடங்கப் பெருமாடா
மென்றுந் திருவா ஞானா மியல்பின் முறைமைத் திருவிளையாட்
டொன்றுஞ் செயலும் பங்குனிபுத் தரமார் திருநா ளுயர்சிம்பு
நின்று விண்ணப் பஞ்செய்த படிசெய தருநு நிலைபெற்றார்.

(௨௧)

இன்ன பரிசு திருப்பணிகள் பலவுஞ் செயதே யேழுகு
மன்னும் பெருமைத் திருவாரூர் மன்ன ரடியார் வழிநிற்பா
ரன்ன வண்ணந் திருவிளையாட் டாடி யருள வெந்நாளு
மன்மை பெருக நமிநந்தி யடிக டொழுதார் நாமுயய.

(௨௨)

தேவர் பெருமா நெழுச்சிதிரு மணலிக் கொருநா ளெழுந்தருள
யாவ ரென்னு துடன்சேவித் தெல்லாக் குலத்தி லுள்ளோரு
மேவ வன்பர் தாமுமுடன் சேவித் தணைந்து விண்ணவர்தம்
காவ லாள ரோலக்க மங்கே கண்டு களிப்புற்றார்.

(௨௩)

பொழுது வைகச் சேவித்துப் புனிதர் மீண்டுங் கோயில்புகத்
தொழுது தம்மூர் மருங்கணைந்து தூய மனையுட் புருதாதே
யிழுது மிருள்சே ரிரவுபுறங் கடையிற் றுயில வில்லத்து
முழுதுந் தருமம் புரிமனையார் வந்துட் புருத மொழிகின்றார்.

(௨௪)

திங்கண் முடியார் பூசனைகண் முடித்துச் செய்யுங் கடன்முறையா
லங்கி தணவேட் டமுதுசெய்து பள்ளி கொள்வீ ரெனவவர்க்குத்
தங்கள் பெருமான் நிருமணலிக் கெழுச்சி சேவித் துடனண்ண
வெங்கு மெல்லா ரும்போத விழிவு தொடக்கிற் றெனையென்று.

(௨௫)

ஆத லாலே குளித்தடித்த னாய்மை செய்தே யகம்புருந்து
வேத நாதர் பூசையினைத் தொடங்க வேண்டு மதற்குரீ
சீத நன்னீர் முதலான கொண்டிங் கணைவா யெனச்செப்பப்
காதன் மனையார் தாமு மவை கொணரு மதற்குக் கடிதணைந்தார்.

(௨௬)

ஆய பொழுது தம்பெருமா னருளா லேயோ மேனியினி
லேயு மசைவி னயர்வாலோ வறியோ மிறையுந் தாழாதே
மேய வறக்கம் வந்தனைய விண்ணோர் பெருமான் கழனினைந்து
துய வன்பர் துயில்கொண்டார் துயிலும் பொழுது கணவின் கண்.

(உசு)

மேன்மை விளங்குந் திருவாரூர் வீதி விடங்கப் பெருமாடா
மான வன்பர் பூசனைக்கு வருவார் போல வந்தருளி
ஞான மறையோ யாருநிற் பிறந்தா ரெல்லா நங்கணங்க
ளான பரிசு காண்பா யென் றருளிச் செய்தங் கெதிரகன்றார்.

(உ௭)

ஆதி தேவ ரெழுந்தருள வுணர்ந்தா ரிரவார்ச் சனைசெய்யா
தேத நினைந்தே னெனவஞ்சி யெழுந்த படியே வழிபட்டு
மாத ரார்க்கும் புகுந்தபடி மொழிந்து விடியல் விரைவோடு
நாத னாதர் திருவாரூர் புகுத வெதிரந் நகர்காண்பார்.

(உ௮)

தெய்வப் பெருமா டிருவாரூர்ப் பிறந்து வாழ்வா ரெல்லாரு
மைவைத் தனைய மணிகண்டர் வடிவே யாகிப் பெருகொளியா
மொய்வைத் தமர்ந்த மேனியராம் பரிசு கண்டு முடிகுவித்த
கைவைத் தஞ்சி யவனிமிசை விழுந்து பணிந்து களிசிறந்தார்.

(உ௯)

படிவ மாற்றிப் பழம்படியே நிகழ்வுங் கண்டு பரமர்பா
லடியேன் பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டு மென்று பணிந்தருளாற்
குடியுந் திருவா ரூரகத்துப் புகுந்து வாழ்வார் குவலயத்து
நெடிது பெருகுந் திருத்தொண்டி நிகழ்ச்செய்து நிலவுவார்.

(௩௦)

நீறு புனைவா ரடியார்க்கு நெடுநா னியதி யாகவே
வேறு வேறு வேண்டுவன வெல்லாஞ் செய்து மேவுதலா
லேறு சிறப்பின் மணிப்புற்றி லிருந்தார் தொண்டர்க் காணியெனும்
பேறு திருநா வுக்கரசர் விளம்பப் பெற்ற பெருமையினார்.

(௩௧)

இன்ன வகையாற் றிருப்பணிக ளெல்லா வுலகுந் தொழச்செய்து
நன்மை பெருகு நயிநந்தி யடிக ணயமார் திருவீதிச்
சென்னி மதியுந் திருநதியு மலைய வருவார் திருவாரூர்
மன்னர் பாத நீழன்மிகும் வளர்பொற் சோதி மன்னினார்.

(௩௨)

நாட்டா ரறிய முன்னாளி னன்ன னுலந்த வைம்படையின்
பூட்டார் மாப்பிற் சிறியமறைப் புதல்வன் றன்னைப் புக்கொளியூர்த்
தாட்டா மரையின் மடுவின்கட் டணிமா முதலை வாய்நின்று
மீட்டார் கழல்க ணினைவாரை மீளா வழியின் மீட்பனவே.

(௩௩)

நயிநந்தியடிகளுயரூபராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௧௦௮.

முதற்காண்டமுற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார் நாயனார்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்புராணம்

இரண்டாங்காண்டம்.

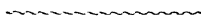

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பதிப்பு.

சாதாரண ஒரு ஆவணியீடு.

சூ சீ ப த் தி ர ம்.

இரண்டாங்காண்டம்.

புராணம்.	பக்கம்.	புராணம்.	பக்கம்.
க. வம்புராவரிவண்டுச்சருக்கம்.		காரிநாயனாபுராணம்.	சக௨ ௮
௨௭ திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி	௨௬௬	நின்றதீர்நெடுமொதநாயனார்	சக௨ ௮
நாயனாபுராணம்.		புராணம்.	
௨௮ ஏயர்கோன்கலிகாமநாயனார்	௩௬௮	வாயிலார்நாயனாபுராணம்.	சக௪ ௧௦
புராணம்.		முனையடுவார்நாயனாபுராணம்.	
௨௯ திருமூலநாயனாபுராணம்.	௪௩௬	க௦. கடல்குழந்தச்சருக்கம்.	
௩௦ தண்டியடிகனாயனாபுராணம்.	௪௪௨	கழற்சிக்கநாயனாபுராணம்.	சக௬ ௧௦
௩௧ மூர்க்கநாயனாபுராணம்.	௪௪௫	இடங்கழிநாயனாபுராணம்.	சக௭ ௧௦
௩௨ சோமாசிமரநாயனாபுராணம்.	௪௪௬	செருத்தினையனாபுராணம்.	சக௮ ௧௦
௭. வார்ட்கொண்டவனமுலையார்		புகழ்த்தினையனாபுராணம்.	சக௯ ௧௦
சருக்கம்.		கோட்புலிநாயனாபுராணம்.	௫௦௦ ௧௦
௩௩ சாக்கியநாயனாபுராணம்.	௪௪௭	க௧. பத்தராயப்பணிவார்ச்சருக்கம்.	
௩௪ சிறப்புலிநாயனாபுராணம்.	௪௪௯	பத்தராயப்பணிவார்ச்சருக்கம்.	௫௦௨ ௨
௩௫ சிறுத்தொண்டநாயனாபுராணம்.	௪௫௦	பரமனையோபாடுவார்ச்சருக்கம்.	௫௦௩ ௩
சேரமான்பெருமானையனார்	௪௫௮	சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்	௫௦௪ ௪
புராணம்.		தார்புராணம்.	
௩௬ கணநாதநாயனாபுராணம்.	௪௬௬	திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.	௫௦௬ ௫
௩௭ கூந்துவநாயனாபுராணம்.	௪௬௭	முப்போழுதுநந்திருமேனிதிண்டு	௫௦௭ ௬
௮. பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்		வார்புராணம்.	
சருக்கம்.		முழுநிறபுதியமுனிவாபுராணம்.	௫௦௮ ௭
௩௮ பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்	௪௭௮	அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.	௫௦௯ ௮
புராணம்.		க௨. மன்னியசீர்ச்சருக்கம்.	
௪௦ புகழ்ச்சோழநாயனாபுராணம்.	௪௭௯	புசலார்நாயனாபுராணம்.	௫௧௦ ௯
௪௧ நரசிங்கமுனையரையநாயனார்	௪௮௩	மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.	௫௧௧ ௧௦
புராணம்.		நேசநாயனாபுராணம்.	
௪௨ அகிபத்தநாயனாபுராணம்.	௪௮௪	கோச்செங்கட்சோழநாயனார்	௫௧௨ ௧௧
௪௩ கலிக்கம்பநாயனாபுராணம்.	௪௮௬	புராணம்.	
௪௪ கலியநாயனாபுராணம்.	௪௮௭	திருநெல்லைநாயனாபுராணம்.	௫௧௩ ௧௨
௪௫ சத்திநாயனாபுராணம்.	௪௮௮	நாயனாபுராணம்.	
௪௬ ஐயடிகள்காடவர்கோனையனார்	௪௯௦	சுடையநாயனாபுராணம்.	௫௧௪ ௧௩
புராணம்.		இசைஞானியார்புராணம்.	
௯. கறைக்கண்டன்சருக்கம்.		௧௩. வெள்ளாணைச்சருக்கம்.	௫௧௫ ௧௪
௪௭ கணம்புல்லநாயனாபுராணம்.	௪௯௧		

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இ ர ண் ட ர ங் க ர ண் ட ம்.

ஆ ரு வ து

வம்பரூவரிவண்டுச்சருக்கம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

பு ர ண ம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

(க)

சென்னிவளர் மதியணிந்த சிலம்பணிசே வடியார்த்
மன்னியசை வுததுறையின் வழிவந்த குழுவளவர்
பொன்னிவளந் தருநாடு பொலிவெய்த நிலவியதாற்
கன்னிமதின் மருங்குமுகி நெருங்குகுழ மலமுதார்.

(உ)

அப்பதிதா னந்தணர்தங் கிடைகளரு மறைமுறையே
செப்புமொலி வளர்பூகச் செழுஞ்சோலை புறஞ்சூழ
வொப்பினக ரோங்குதலா லுக்கக்கடைநா ளன்றியே
யெப்பொழுதுங் கடன்மேலே மிதப்பதென விசைந்துளதால்.

(ங)

அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழும் வெள்ளங்கள்
விரிசுடர்மா மணிப்பதணு மீதெறிந்த திரைவரைகள்
புரிசைமுதல் புறஞ்சூழ்வ பொங்கோதங் கடைநாளிஸ்
வரியரவ மந்தரஞ்சூழ வடம்போல வயங்குமால்.

(ச)

வளம்பயிலும் புறம்பணைப்பால் வாசப்பா சடைமிடைந்த
தளம்பொலியும் புனற்செந்தா மரைச்செவ்வித் தடமலராற
களம்பயினீர்க் கடன்மலர்வ தொருபரிதி யெனக்கருதி
யிளம்பரிதி பலமலர்ந்தாற் போல்பவுள விலஞ்சிபல.

(ஊ)

உளர திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

உளங்கொண்மறை வேதியர்த மோமது மத்திரவுங்
கிளர்ந்ததிரு நீற்றொனியிற் கெழுமியநண் பகலுமலர்ந்
தளந்தறியாப் பல்லாழி யாற்றதலா லகலிடத்து
விளங்கியவம் மூனர்க்கு வேதிரவும் பகலுமிகை.

(க)

பரந்தவினை வயற்செய்ய பங்கயமாம் பொங்கெரியில்
வரம்பில்வளர் தேமாவின் கனிகிழிந்த மதுநறுநெய்
நிரந்தரநீ ளிலைக்கடையா லொழுதுதலா நெடிதவ்வூர்
மரங்களுமா குதிவேட்குந் தகையவென மணந்துளதால்.

(எ)

வேலையுழற் சதிர்ப்புந்த வியன்கங்குல் வெண்மதியஞ்
சோலைதொறு நுழைந்துபுறப் படும்பொழுது துதைந்தமலர்ப்
பாலணைந்து மதுத்தோய்ந்து தாதனைந்து பயின்றந்தி
மாலையெழுஞ் செவ்வொளிய மதியம்போல் வதியுமால்.

(அ)

காமர்திருப் பதியதன்கண் வேதியர்போற் கழகமழுந்
தாமரையும் புல்லிதழுந் தயங்கியநா லுந்தாங்கித்
தாமருநண் டுகளணிந்து துளிவருகண் ணீர்ததும்பித்
தேமருமென் சுரும்பிசையாற் செழுஞ்சாமம் பாடுமால்.

(க)

புனைவார்பொற் குழையசையப் பூந்தாளை பின்போக்கி
வினைவாய்ந்த தழல்வேதி மெழுக்குறவெண் சுதையொழுக்குங்
கனைவான முகிற்கூர்தற் கதிர்செய்வட மீன்கம்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிர் வளம்பொலிவ மாடங்கள்.

(க0)

வேள்விபுரி சடங்கதனை வினையாட்டுப் பண்ணைதொறும்
பூழியுற வகுத்தமைத்துப் பொன்புனைகிங் கினியொலிப்ப
வாழிமணிச் சிறுதேருந் தவ்விதரத் பொடியாடும்
வாழிவளர் மறைச்சிறார் நெருங்கியுள மணிமறுகு.

(கக)

விடுசுடர்நீண் மணிமறுகின் வெண்குதைமா ளிகைமேகந்
தொடுகுடுமி நாசுதொறுந் தொடுத்தகொடி குழ்கங்கு
லுடுவெனுநான் மலரலர வுறுபகலிற் பல்நிறத்தா
னெடுவிசும்பு தளிர்ப்பதென நெருங்கியுள மருங்கெல்லாம்.

(க2)

மடையெங்கு மணிக்குப்பை வயலெங்குந் கயல்வெள்ளம்
புடையெங்கு மலர்ப்பிறங்கல் புறமெங்கு மகப்பொலிவு
கிடையெங்குந் கலைச்சூழல் கிளர்வெங்கு முரலளிக
ளிடையெங்கு முனிவர்குழா மெயிலெங்கும் பயிலெழிலி.

(க௪)

பிரமபுரம் வேணுபுரம் பெரும்புகலி வெங்குருநீர்ப்
பொருவிநிறுத் தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன்
வருபுறவஞ் சண்பைநகர் வளர்காழி கொச்சையயம்
பரவதிருக் கழுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்.

(க6)

அப்பதியி னந்தணர்தங் குடிமுதல்வ ராசின்மறை
கைப்படுத்த சேலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்கச்
செப்புநெறி வழிவந்தார் சிவபாத விருதபரென்
நிப்புவிவா முத்தவஞ்செ யியல்பினா ளுளராரார்.

(க௮)

மற்றவர்தந் திருமணையார் வாய்ந்தமறை மரபின்வரு
பெற்றியினு ரெவ்வுலகும் பெறற்கரிய பெருமையினுர்
பொற்புடைய பகவதியா ரெனப்போற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம் படுகிறப்பாற் கணவனார் கருத்தமைந்தார்.

(கக)

மரபிரண்டுஞ் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையரா
யரவணிந்த சடைமுடியா ரடியலா லறியாது
பரவுதிரு நீற்றன்பு பாலிக்குந் தன்மையராய்
விரவுமறை மனைவாழ்க்கை வியப்பெயத மேவுநாள்.

(க௭)

மேதினிமேற் சமண்கையர் சாக்கியர்தம் பொய்ம்மிசுத்தே
யாதியரு மறைவழக்க மருகியர னடியார்பாற்
பூதசா தனவிளக்கம் போற்றல்பெறு தொழியக்கண்
டேதமில்சீர்ச் சிவபாத விருதயர்தா மிடருழந்தார்.

(க௮)

மனையறத்தி லின்பமுது மகப்பெறுவான் விரும்புவா
ரனையநிலை தலைநின்றே யாடியசே வடிக்கமல
நிலைவுறமுன் பரசமய நிராகரித்து நீருக்கும்
புனைமணிப்பூண் காதலனைப் பெறப்போற்றும் தவம்புரிந்தார்.

(க௯)

பெருத்தெழுமன் பாற்பெரிய நாச்சியா ருடன்புகலித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக்
கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியார் மணியவியற்றி
ஊருத்தெரிய வரும்பெரும்பே றுலகுய்ய வுளதாக.

(௨௦)

ஆளுடையா ளுடன்றோணி யமர்ந்தபிரா னருள்போற்றி
முருமுகிழ்ச் சியிற்றங்கண் முதன்மறைநூன் முறைச்சடங்கு
நாளுடைய வீரைந்து திங்களினு நலஞ்சிறப்பக்
கேளிருடன் செயல்புரிந்து பெரிதிற்பங் கிளர்வுறுநாள்.

(௨௧)

அருக்கன்முதற் கோளனைத்து மழகியவுச் சங்களிலே
பெருக்கவலி யுடனிற்கப் பேணியநல் லோரையெழத்
திருக்கிளரு மாதிரைநாட் டிசைவிளங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமுந் தழைத்தோங்க.

(௨௨)

தொண்டர்மனங் களிசிறப்பத் தூயதிரு நீற்றினெறி
யெண்டிசையுந் தனிநடப்ப வேழுலகுங் களிதூங்க
வண்டர்சூல மதிசயிப்ப வந்தணரா குதிபெருக
வண்டமிழ்செய் தவநிரம்ப மாதவத்தோர் செயல்வாய்ப்ப.

(௨௩)

திசையனைத்தின் பெருமையெலாந் தென்றிசையே வென்றேற
மிசையுலகும் பிறவுலகு மேதினியே தனிவெல்ல
வசைவில்செழுந் தமிழ்வழக்கே யயல்வழக்கின் றுறைவெல்ல
விசைமுழுது மெய்யறிவு மிடங்கொள்ளு நிலைபெருக.

(௨௪)

தாளுடைய படைப்பென்னுந் தொழிற்றன்மை தலைமைபெற
நாளுடைய நிகழ்கால மெதிர்கால நவைநீங்க
வாளுடைய மணிவீதி வளர்காழிப் பதிலாழ
வாளுடைய திருத்தோணி யமர்ந்தபிரா னருள்பெருக.

(௨௫)

௨௭௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அவம்பெருக்கும் புல்லறிவி னமண்முதலாம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்படநல் ஓழிதொறுந்
நவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவில்சரா சரங்களெல்லாஞ்
நவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

(௨௬)

வேறு.

அப்பொழுது பொற்புறு திருக்கழு மலத்தோ
ரெப்பெயரி னோருமய லெயதுமிடை யின்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப்புளக மேவியறி யாமே
யொப்பில்சளி கூர்வதொ ருவப்புற வுரைப்பார்.

(௨௭)

சிவனரு ளெனப்பெருகு சித்தமகிழ் தன்மை
யிவணிது நமக்குவர வெய்தியதெ னென்பார்
கவுணியர் குலத்தினொரு காதல னுதித்தா
னவன்வரு நியித்தமிது வென்றதி சயித்தார்.

(௨௮)

பூமுனை யவிழ்ந்துமண மேவுபொழி லெங்குந்
தேமருவு தாதொடு துதைந்த திசையெல்லாந்
தாமருவு சோதிவிரி யத்துக ளடக்கி
மாமலய மாருதமும் வந்தசையு மன்றே.

(௨௯)

மேலையிமை யோர்களுந் விருப்பொடு கரப்பிற்
சோலைமலர் போலமலர் மாமழை சொரிந்தே
ஞாலமிசை வந்துவளர் காழிநகர் மேவுஞ்
சீலமறை யோர்களுட னோமவினை செய்தார்.

(௩௦)

பூதகண நாதர்புவி வாழுவருள் செய்த
நாதனரு ளின்பெருமை கண்டுநல முயப்பா
ரோதுமறை யோர்பிரி துரைத்திடினு மோவா
வேதமொழி யாலொலி விளங்கியெழு மெங்கும்.

(௩௧)

பயன்றருவ பஹருவும் வல்லிகளு மல்கித்
தயங்குபுன ஓந்தெளிவு தண்மையுட னண்ணும்
வயங்கொளி விசும்புமலி னங்கழியு மாறா
நயம்புரிவ புள்ளொலிக ணல்லிசை யெல்லாம்.

(௩௨)

அங்கண்வீழ விற்பெருகு சண்பையகன் மூதூர்ச்
சங்கபுட கங்கருவி தாரைமுத லான
வெங்கணு மியற்றுபவ ரின்றியு மியம்பு
மங்கல முழக்கொலி மலிநதமறு கெல்லாம்.

(௩௩)

இரும்புவன மித்தகைமை யெய்தவவர் தம்மைத்
தருங்குல மறைத்தலைவர் தம்பவன முன்றிற்
பெருங்களி வியப்பொடு பிரானருளி னாலே
யருந்திரு மகப்பெற வணைந்தவணி செய்வார்.

(௩௪)

காதல்புரி சிந்தைமகி முக்கனி சிறப்பார்
மீதணியு நெய்யணி விழாவொடு திளைப்பார்
குதநிகழ் மங்கல வினைத்துழனி பொங்கச்
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார்.

(௩௫)

மாமறை விழுக்குல மடந்தையர்க டம்யிற்
ருமுறு மகிழ்ச்சியொடு சாயன்மயி லென்னத்
னாமணி விளக்கொடு சுடர்க்குழைகண் மின்னக்
காமர்திரு மானிகை கவின்பொலிவு செய்வார்.

(௩௯)

சுண்ணமொடு தண்மலர் துதைந்ததுகள் வீசி
யுண்ணிறை விருப்பினுட னேகையுரை செய்வார்
வெண்முனைய பாலிகைகள் வேகிதொறும் வைப்பார்
புண்ணிய நறுப்புனல்கொள் பொற்குட நிரைப்பார்.

(௩௯)

செம்பொன்முத லானபல தானவினை செய்வார்
நம்பரடி யாரமுது செயயநல முய்ப்பார்
வம்பலர் நறுநதொடையல் வண்டொடு தொடுப்பார்
நிம்பமுத லானகடி நீடுவினை செய்வார்.

(௩௯)

ஐயவி யுடன்பல வமைத்தபுகை யாலு
நெய்யகி னுறுங்குறை நிறைத்தபுகை யாலும்
வெய்யதழ லாகுதி விழுப்புகையி னுலந்
தெய்வமண நாதவரு செய்தொழில் விளைப்பார்.

(௩௯)

ஆயபல செய்தொழில்க ளன்றுமுதல் விண்ணோர்
நாயக னருட்பெருமை கூறுநல மெய்சத
ஆய்திரு மாமறை தொடர்ந்தநடை நூலின்
மேயவிதி யையிரு தினத்தினும் விளைத்தார்.

(௪௦)

நாமகர ணத்தழகு நாள்பற நிறுத்திச்
சேமவுத யப்பரிதி யிற்றிகழ் பிரானைத்
தாமரை மிகைத்தனி முதற்குழவி யென்னத்
னாமணி நிரைத்தனியெய் தொட்டிலமர் வித்தார்.

(௪௧)

பெருமலை பயந்தகொடி பேணுமுலை யின்பா
லருமறை குழைத்தமுது செயதருளு வாரைத்
தருமிறைவி யார்பரமர் தாள்பரவு மனபே
திருமுலை சுரந்தமுது செயதருளு வித்தார்.

(௪௨)

ஆறுலவு செயயசடை யையரரு ளாலே
பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரிய வர்க்கு
வேறுபல காப்புமிகை யென்றவை விரும்பார்
நிறுதிரு நெற்றியி னிறுத்திநிறை வித்தார்.

(௪௩)

வேறு.

தாயர்திரு மடித்தலத்தந் தயங்குமணித் தவிசினிலுந்
ஆயசுடர்த் தொட்டிலினுந் தாங்குமலர்ச் சயனத்தினுத்
சேயபொருட் டிருமறையுந் தீர்தமிழுஞ் சுறக்கவரு
நாங்களைத் தாலாட்டு நலம்பலபா ராட்டினார்.

(௪௪)

வருமுறைமைப் பருவத்தின் வளர்புகலிப் பிள்ளையா
ரருமறைக டையெடுப்ப வாண்டதிரு முடியெடுத்துப்
பெருமழுவர் தொண்டல்லாற் பிறிதிகையோ மென்பார்போற்
திருமுகமண் டலமையைச் செங்கீரை யாடினார்.

(௪௫)

உஎச திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

நாமதியோம் பரசமய முலகிலெதிர் நாடாது
பேமகல வெனவங்கை தட்டுவதும் புனிதன்பாற்
காமருதா ளம்பெறுதற் கொற்றுவதுங் காட்டுவபோற்
ழுமரைச் செங் கைகளினுற் சப்பாணி கொட்டினார்.

(சக)

விதிதவறு படுமீவேற்றுச் சமயங்க ளிடைவிழந்து
கதிதவழ விருவிசம்பு நிறைந்தகடி வார்கங்கை
நதிதவழுஞ் சடைமுடியார் ஞானமளித் திடவுரியார்
மதிதவழமா ளிகைமுன்றின் மருங்குதவழந் தருளினார்.

(சஎ)

சூழவரும் பெருஞ்சுற்றத் தோகையருந் தாதியருங்
காழியர்தஞ் சீராட்டே கவுணியர்கற் பகமேயென்
நேழிசையும் பலகலையு மெவ்வுலகுந் தணித்தனியே
வாழவரு மஉர்தம்மை வருதவரு கெனவழைப்ப.

(சஅ)

திருநகையா லழைத்தவர்தஞ் செழுமுகங்கண் மலர்வித்தும்
வருமகிழ்வு தலைசிறப்ப மற்றவர்மேற் செலவுகைத்து
முருகிமனங் கரைந்தலைய யுடனணைந்து தழுவிபுமுன்
பெருகியவின் டுறவளித்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளையார்.

(சக)

வளர்பருவ முறையாண்டு வருவதன்முன் மலர்வரிவண்
டுளர்கருமென் சுருட்டுஞ்சி யுடனலையச் செந்நின்று
கிளரொலிகங் கிணியெடுப்பக் கீழ்மைநெறிச் சமயங்க
டளர்நடையிட் டறத்தாமுந் தளர்நடையிட் டருளினார்.

(ரு)

தாதியர்தங் கைப்பற்றித் தளர்நடையி னைசெவொழிந்து
சோதியணி மணிச்சதங்கை தொடுத்தவடம் புடைகுழந்த
பாதமலர் நிலம்பொருந்தப் பருவமுறை யாண்டொன்றின்
மீதணைய நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார்.

(ருக)

சிறுமணித்தேர் தொடர்ந்துருட்டிச் செழுமணர்சிற் நில்களிழைக்கு
நறுறுதற்பே தையர்மருங்கு நடந்தோடி யடர்ந்தழித்துங்
ருவியார்ப்புத் துளியரும்பக் கொழும்பொடியா டியகோல
மறுகிடைப் பேரொளிபரப்ப வந்துவளர்ந் தருளினார்.

(ருஉ)

மங்கையோ மிடனாகி வளர்தோணி வீற்றிருந்த
திங்களசேர் சடையார்தந் திருவருட்குச் செய்தவத்தி
னங்குரம்போல் வளர்ந்தருளி யருமறையோ மிலகிய்ய
வெங்கன்பிரா னீரண்டின் மேலோராண் டெய்துதலும்.

(ருங)

நாவாண்ட பலகலையு நாமகளு நலஞ்சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகளும் புண்ணியமும் பொலிவெய்தச்
சேவாண்ட கொடியவர்தஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவருக்கு
மூவாண்டி னுலகிய்ய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன்.

(ருச)

பண்டுதிரு வடிமறவாப் பாண்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருளத்
தொண்டினிலை தரவருவார் தொடர்ந்தபிரி வுணர்வொருகாற்
கொண்டெழுவும் வெருக்கொண்டாற் போலழுவர் குறிப்பயலாய்.

(ருடு)

மேதகைய விந்நாளின் வேறொருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குநெறி முடிப்பதற்கு நீராடச்
தாதையார் போம்பொழுது தம்பெருமா னருள்கூடச்
சோதிமணி மனைமுன்றிற் றெடூந்தழுது பின்சென்றார்.

(௫௯)

பின்சென்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர்
முன்செல்கை தனையொழிந்து முனிவார்போல் விலக்குதலு
மின்செயபொலங் கிங்கினிக்கால் கொட்டியவர் மீளாமை
யுன்செயகை யிதுவாகிற் போதென்றங் குடன்சென்றார்.

(௬௦)

கடையுத்திற் றனிவெள்ளம் பலவிரிக்கும் தருப்பம்போன்
நிடையரூப் பெருந்தீர்த்த மெவற்றினுக்கும் பிறப்பிடமாய
விடையுடர்த்தார் திருத்தோணிப் பற்றுவிடா மேன்மையதாந்
தடமதனிற் றுறையணைந்தார் தருமத்தின் றலைநின்றார்.

(௬௧)

பிள்ளையார் தமைக்கரையில் வைத்துத்தாம் பிரிவஞ்சித்
தெள்ளநீர் புகமாட்டார் தேவியொடுந் திருத்தோணி
வள்ளலா ரிருந்தாரை யெதிர்வனங்கி மணிவாவி
யுள்ளிழிந்து புனல்புக்கா ருலகுயய மகப்பெற்றார்.

(௬௨)

நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் பலசெய்வார்
சீராடுந் திருமகனார் காண்பதன்முன் செயததறபி
னாராத விருப்பினு லகமருடம் படியநீர்
பேராது மூழ்கினார் பெருங்காவல் பெற்றாராய்.

(௬௩)

மறைமுனிவர் மூழ்குதலு மறறவர்தம் மைக்கானு
திறைதரியா ரெனுநிலைமை தலைக்கிடா வீசர்கழன்
முறைபுரிந்த முன்னுணர்வு மூளவழத் தொடங்கினார்
நிறைபுனல்வா விக்கரையி னின்மருளும் பிள்ளையார்.

(௬௪)

சண்மலர்க ணீர் சதும்பக் கைமலர்க ளாற்பிசைந்து
வண்மலர்ச் செங்கனிவாய மணியதரம் புடைதுடிப்ப
வெண்ணின் மறை யொலிபெருக வெவ்வயிருங் குணகலிப்பப
புண்ணியக்கன் றனைமாவர்தாம் பொருமியழு தருளினார்.

(௬௫)

மெய்மேற்கண் டெளிபனிப்ப வேறெங்கும் பார்த்தழுவார்
தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும்பிள் னைமைதானே
செய்மேனி வெண்ணிற்றார் திருத்தோணிச் சிகாம்பாந்
தம்மேலுப பாவென்றென் றழைத்தருளி யழுதருளா.

(௬௬)

ஆநிலையிற் திருத்தோணி வீற்றிருந்தா ரருணைக்கான
முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவர்க் கருள்பரவான
பொன்மலைவல் லியுந்தாமும் பொருவிடை மேலெழுந்தருளீச
சென்னியினம் பிறைதிகழச் செழும்பொயகை மருங்கனைந்தார்.

(௬௭)

திருமறைநூல் வேதியர்க்குந் தேவியர்க்குந் தாங்கொடுத்த
பெருகுபர நினைந்தோதான றம்பெருமைக் கழல்பேணு
மொருநெறியில் வருஞானங் கொடுப்பதனுக் குடனிருந்த
வருமறைநா ளுடையவனே யுளித்தருள வருள்செடவார்.

(௬௮)

உன்கு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அழுகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி யருட்கருணை
யெழுகின்ற திருவுள்ளத் திறையவர்தா மெவ்வலருந்
தொழுகின்ற மலைக்கொடியைப் பார்த்தருளித் துணைமுலைகள்
பொழிகின்ற பாலடிசில் பொன்வள்ளத் தூட்டென்ன.

(௬௬)

ஆரணமு முலகேழு மீன்றருளி யணைத்தினுக்குங்
காரணமாய் வளம்பெருகு கருணைதிரு வடிவான
சேரணங்கு சிவபெருமா னருளுதலுஞ் சென்றணைந்து
வாரிணங்கு திருமுலைப்பால் வள்ளத்துக் கறந்தருளி.

(௬௭)

எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதங் குழைத்தருளி
யுண்ணடிசி லெனவூட்ட வுமையம்மை யெதிர்தோக்குங்
கண்மலர்நீர் துடைத்தருளிக் கையிற்பொற் கிண்ணமளித்
தண்ணலையங் கமுகைதீர்த் தங்கணனா ருள்புரிந்தார்.

(௬௮)

யாவருக்குந் தந்தைதா யெனுமிவரிப் படியளித்தா
ராவதனா லாளுடைய பிள்ளையா ராயகில
தேவருக்கு முனிவருக்குந் தெரிவரிய பொருளாகுந்
தாவிறனிச் சிவஞான சம்பந்த ராயினார்.

(௬௯)

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யுதமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞான
முவலமயிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெயஞ்ஞானந்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்.

(௭௦)

எப்பொருளு மாக்குவா நீசனே யெனுமுணர்வு
மப்பொருடா னாளுடையா னடியார்க ளெனுமறிவு
மிப்படியா லிதுவன்றித் தம்மிசைவு கொண்டியலுந்
துப்புரவில் லார்துணிவு துகளாகச் சூழ்ந்தெழுந்தார்.

(௭௧)

சீர்மறையோர் சிவபாத விருதயருஞ் சிறுபொழுதி
னீர்மருவித் தாஞ்செடிய நியமங்கண் முடித்தேறிப்
பேருணர்விற் பொலிகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி
யாரளித்த பாலடிசி லுண்டதுநீ யெனவெருளா.

(௭௨)

எச்சின்மயங் கிடவுனக்கீ திட்டாரைக் காட்டென்று
கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோச்சக் காலெடுத்தே
யச்சிறிய பெருந்தகையா ரானந்தக் கண்டினிபெய்
துச்சிவின்மே லெடுத்தருளு மொருதிருக்கை விரற்சுட்டி.

(௭௩)

விண்ணிறைந்த பெருகொளியால் விளங்குமழ விடைமேலே
பண்ணிறைந்த வருமறைகள் பணிந்தேத்தப் பாவையுட
னெண்ணிறைந்த கருணையினு னின்றாரை யெதிர்காட்டி
யுண்ணிறைந்து பொழிந்தெழுந்த வயர்ஞானத் திருமொழியால்.

(௭௪)

எல்லையிலா மறைமுதன்மெய் யுடனெடுத்த வெழுதுமறை
மல்லனெடுந் தமிழாலும் மாநிலத்தோர்க் குரைசிறப்ப
பல்லுயிருங் களிகூரத் தம்பாடல் பரமர்பாற்
சென்றுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து.

(௭௫)

செம்மைபெற வெடுத்திருத் தோடுடைய செவியனெனு
மெய்ம்மைமொழித் திருப்பதிகம் பிரமபுர மேவினார்
தம்மையடை யாளங்க ளுடன்சாற்றித் தாதையார்க்
கெம்மையது செய்தபிரா னிவனன்றே யெனவிசைத்தார்.

(எ௯)

மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையிற்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளு மெனக்காட்ட
வெண்ணிலா வல்லரக்க னெடுத்துமுறிந் திசைபாட
வண்ணலவற் கருள்புரிந்த வாக்கப்பா டருள்செய்தார்.

(எ௯)

தொழுவார்க்கே யருளுவது சிவபெருமா னெனத்தொழார்
வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலயனு
புழிவாகுங் கருவிலங்கும் பறவையுமா யெய்தாமை
விழுவார்க ளஞ்செழுத்துந் துதித்துயந்த படிவிரிந்தார்.

(எ௯)

வேதகா ரணராய வெண்பிறைசேர் செய்யசடை
நாதனெறி யறிந்துயயார் தம்மிலே நலங்கொள்ளும்
போதமிலாச் சமண்கையர் புத்தர்வழி பழியாக்கு
மேதமே யெனமொழிந்தா ரெங்கள்பிரான சம்பந்தர்.

(எ௯)

திருப்பதிக நிறைவித்துத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்தி
யிருக்குமொழிப் பிள்ளையா ரெதிர்ந்தொழுது நின்றருள
வருட்கருணைத் திருவாள னாரருள்கண் டமரரெலாம்
பெருக்கவிசும் பினிலார்த்துப் பிரசமலர் மழைபொழிந்தார்.

(௮௦)

வந்தெழுமங் கலமான வானகதுந் துபிழுமக்குங்
கந்தருவர் கின்னரர்கள் கானவொலிக் கடன்முழக்கு
மிந்திரனே முதற்றேவ ரெடுத்தேத்து மிசைமுழக்கு
மந்தமில்பல் கணநாத ரரவெனுமோ சையினடக்க.

(௮௧)

வேறு.

மறைகள் கிளர்த்தொலி வளர முழங்கிட வானோர்தந்
நிறைமுடி யுந்தய நிறைமணி சிந்திட நீள்வானத்
துறைபென வந்துல கடைய நிறைநதிட வோவாமெயப்
பொறைபெரு குந்தவ முனிவ ரெனுங்கடல் புடைகுழ.

(௮௨)

அணைவுற வந்தெழு மறிவு தொடங்கின வடியார்பா
லினையில் பவங்களிள் கடல்க னிகந்திட விருதாளின்
புணையரு ளங்கணர் பொருவிடை தங்கிய புணர்பாகத்
துணையொ டணைந்தனர் சுருதி தொடர்ந்த பெருந்தோணி.

(௮௩)

அண்ண லணைந்தமை கண்டு தொடர்ந்தெழு மன்பாலே
மணியிசை நின்ற மறைச்சிறு போதக மன்னுங்
கண்வழி சென்ற கருத்து விடாது கலந்தேகப்
புண்ணியர் நண்ணிய பூமலி கோயிலி னுட்புக்கார்.

(௮௪)

சுதில் பெருந்தவ முன்செய்து தாதை யெனப்பெற்றார்
மாறு விழுந்த மலர்க்கை குவித்து மகிழ்ந்தாடி
வேறு வினைந்த வெருட்சி வியப்பு விருப்போடுங்
஁து மருந்தமி ழின்பொரு ளான குறிப்போவாரா.

(௮௫)

௨௭௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

தாணு வினைத்தனி கண்டு தொடர்ந்தவர் தம்மைப்போற்
காணுதல் பெற்றில ரேனு நிகழ்ந்தன கண்டுள்ளார்
தோணி புரத்திறை தன்னரு ளாத றுணிந்தார்வம்
பேனு மனத்தொடு முன்புரு காதலர் பின்சென்றார்.

(௮௬)

அப்பொழு தங்க ணனைந்தது கண்டவ ரல்லாதார்
முப்புரி னான்மறை யோர்க ளுரோம முகிழ்ப்பெய்தி
யிப்படி யொப்பதொ ரற்புத மெங்குள தென்மென்றே
துப்புறழ் வேணியர் கோயிலின் வாயில் புறங்குழை.

(௮௭)

பொங்கொளி மால்விடை மீது புகுந்தணி பொற்றோணி
தங்கி யிருந்த பெருந்திரு வாழ்வு தலைப்பட்டே
யிங்கென யானுடை யானுமை யோடு மிருந்தானென்
றங்கெதிர் நின்று புகன்றனர் ஞானத் தமுதுண்டார்.

(௮௮)

இன்னிசை யேழு மிசைந்த செழுந்தமி ழீசற்கே
சொன்முறை பாடு தொழும்பருள் பெற்ற தொடக்கோடும்
பன்மறை வேதியர் காண விருப்பொடு பாணறும்
பொன்மணி வாயினர் கோயிலி னின்று புறப்பட்டார்.

(௮௯)

பேணிய வற்புத நீடருள் பெற்ற பிரான்முன்னே
நீணிலை யிற்றிகழ் கோபுர வாயிலி னேரெய்தி
வாணில விற்றிகழ் வேணியர் தொண்டர்கள் வாழ்வெய்துந்
தோணி புரத்தவர் தாமெதிர் கொண்டு துதிக்கின்றார்.

(௯௦)

வேறு.

காழியர் தவமே கவுணியர் தனமே கலைஞானத்
தாழிய கடலே யதனிலை யமுதே யடியார்முன்
வாழிய வந்திம் மண்மிசை வாறோர் தனிநாத
னேழிசை மொழியா டனதிரு வருள்பெற் றனையென்பார்.

(௯௧)

மறைவளர் திருவே வைதிக நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே சுருதியி னொளியே வெளியேவந்
திறையவ னுமையா ளுடனரு டரவெய் தினையென்பார்.

(௯௨)

புண்ணிய முதலே புனைமணி யரைஞா னெடுபோதுங்
கண்ணிறை கதிரே கலைவளர் மதியே கவினமேவும்
பண்ணியல் கதியே பருவம் தொரும வருடத்தே
யெண்ணிய பொருளாய் நின்றவ ரருள்பெற் றனையென்பார்.

(௯௩)

வேறு.

என்றினைய பலகூறி யிருக்குமொழி யந்தணரு மேனை யோரு
நின்றுதுதி செயதவர்தா னீண்முடிக்கண் மேலேந்தி நிரந்த போது
சென்றனைந்த தாதையார் சிவபாத விருதயர்தாந் தெய்வ ஞானக்
கன்றினமுன் புக்கெடுத்தப் பியலின்மேற் கொண்டுகளி கூர்ந்து செல்ல.

(௯௪)

மாமறையோர் குமாத்தினுடன் மல்குதிருத் தொண்டர்குமா மருங்கு சூழ்ந்து
தாமறுவை யுத்தரியந் தனிவிசும்பி லெறிந்தார்க்குந் தன்மை யாலே
பூமறுகு சிவானந்தப் பெருக்காறு போதவதன் மீது பொங்குங்
காமர்நுரைக் குமிழிபெழுந் திழிவனடோல் விளங்குபெருங் காட்சித் தாம.

(௯௫)

நீடுதிருக் கழுமலத்து நிலத்தேவர் மாளிகைமே நெருங்கி யங்கண்
மாடுநிறை மடவார்கண் மங்கலமா மொழிகளால் வாழ்த்தி வாசத்
தோடுமலி நறுமலருஞ் சண்ணமும்வெண் பொரியினெடுந் துவி நிற்பார்
கோடுபயில் குலவரைமேன் மின்குலங்கள் புடைபெயருங் கொள்கைத் தாக. (௧௬)

மங்கலது நியந்துவைப்பார் மறைச்சாமம் பாடுவார் மருங்கு வேதிப்
பொங்குமணி விளக்கெடுத்துப் பூரணகும் பழநிரைப்பார் போற்றிசெய்வா
ரங்கவர்கண் மனத்தெழுந்த வதிசயமும் பெருவிரும்பு மன்பும் பொங்கத்
தங்குதிரு மலிவீதிச் சண்பைநகர் வலஞ்செய்து சாருங் காலை. (௧௭)

தந்திருமா ளிகையின்க ணெழுந்தருளிப் புகும்பொழுது சங்க நாத
மந்தரதுந் துபிழுதலா வளவில்பெரு கொலிதழைப்ப வணைந்து புக்கார்
சுந்தரப்பொற் றேனினிசை யிருந்தபிரா னுடனமர்ந்த துணைவி யாகும்
பைந்தொடியா டிருமுலையின் பாலாறு மதுரமொழிப் பவள வாயார். (௧௮)

துமணிமா ளிகையின்க ணமர்ந்தருளி யன்றிரவு தொல்லை நாத
மாமறைக டிரண்டபெருந் திருத்தோணி மன்னிவீந் திருந்தார் செய்ய
காமருசே வடிக்கமலங் கருத்திலுற விடையறக் காதல் கொண்டி
நாமநெடுங் கதிருதிப்ப நண்ணினார் திருத்தோணி நம்பர் கோயில். (௧௯)

காதலுட னணைந்துதிருக் கழுமலத்துக் கலந்துவீந் திருந்த தங்க
டாதையா ரையும்வெளியே தாங்கரிய மெய்ஞ்ஞானந் தம்பால் வந்து
போதமுலை சுரந்தளித்த புண்ணியத்தா யாரையுமுன் வணங்கிப் போற்றி
மேதகைய வருள்பெற்றுத் திருக்கோலக் காவிறைஞ்ச விருப்பிற் சென்றார். (௨௦)

பெருக்கோலிட் டலைபிறங்குங் காவிரிநீர் பிரசமலர் தரளஞ் சிந்த
வரிக்கோல வண்டாட மாதரார் குடைந்தாடு மணிநீர் வாவித்
திருக்கோலக் காவெயதித் தேவர்பிரான் கோயில்வலஞ் செய்து முன்னின்
திருக்கோலிட் டறிவரிய திருப்பாத மேத்துவதற் கெடுத்துக் கொள்வார். (௨௧)

மெய்ந்நிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின் விழுப்பொருளை வேணி மீது
பைந்நிறைந்த வரவுடனே பசங்குழவித் திங்கள்பரித் தருளு வாளை
மைந்நிறைந்த மிடற்றூளை மடையில்வா ளைகள்பாய வென்னும் வாக்காற்
கைந்நிறைந்த வொற்றறுத்துக் கலைப்பதிகங் கவுணியர்கோன் பாடுங் காலை. (௨௨)

கையதனு லொற்றறுத்துப் பாடுதலுங் கண்டருளித் கருணை கூர்ந்த
செய்யசடை வானவர்த மஞ்செழுத்து மெழுதியநந் செம்பொற் றுள
மையரவர் திருவருளா லெடுத்தபா டலுக்கிசைந்த வளவா லொற்ற
வையமெலா முயயவரு மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்து வந்த தன்றே. (௨௩)

காழிவரும் பெருந்தகையார் கையில்வருந் திருத்தாளக் கருவி கண்டு
வாழியதந் திருமுடிமேற் கொண்டருளி மனங்கனிப்ப மதுர வாயி
லேழிசையுந் தழைத்தோங்க வினனிசைவண் டமிழ்ப்பதிக மெய்தப்பாடித்
தாமுமணித் குழையார்முன் றக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார். (௨௪)

உம்பருல கதிரியிப்ப வோங்கியநா தத்தளவி னுண்மை நோக்கித்
தும்புருநா ரதர்முதலாஞ் சுருதியிசைத் துறையுளோர் துதித்து மண்மேல்
வம்பலர்மா மழைபொழிந்தார் மறைவாழ வந்தருளு மதலை யாருந்
தம்பெருமா னருள்போற்றி மீண்டருளிச் சண்பைநகர் சாரச் செல்வார். (௨௫)

உஅ௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

செங்கமல மலர்க்கரத்துத் திருத்தாளத் துடனடந்து செல்லும் போது
தங்கன்குலத் தாதையார் தரியாது தோளின்மேற் றரித்துக் கொள்ள
வங்கவர்தந் தோளின்மிகை யெழுந்தருளி யணைந்தார்தூழ்ந் தமரேத்துந்
திங்களணி மணிமாடத் திருத்தோணி புரத்தோணிச் சிகரக் கோயில். (க௦௬)

திருப்பெருகு பெருங்கோயில் சூழவலங் கொண்டருளித் திருமுன் னின்றே
யருப்பெருகு திருப்பதிக மெட்டொருகட் டனையாக்கி யவற்று ளொன்று
விரும்புறுபொற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தார் தமைப்பாட மேவுகாதற்
பொருத்தமுற வருள்பெற்றுப் போற்றியெடுத் தருளினார் பூவார் கொன்றை. (க௦௭)

எடுத்ததிருப் பதிகத்தி னிசைதிருத்தா ளத்தினு லிசைய வொற்றி
யடுத்தநடை பெறப்பாடி யார்வமுற வணங்கிப்போந் தலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயற் பூந்தரா யவ்வாழ மழவிளங்கோ லத்துக் காட்சி
கொடுத்தருளி வைகினார் குறைவிலா நிறைஞானக் கொண்ட லார்தாம். (க௦௮)

அந்நிலையி லாளுடைய பின்னையார் தமைமுன்ன மளித்த தாயார்
முன்னுதிக்க முயன்றதவத் திருநன்னி பள்ளிமுதன் மறையோ ரெல்லா
மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலதா ரியந்துவைப்ப மறைகளோதிக்
கன்னிமதிற் சண்பைரகர் வந்தனைந்து கவுணியர்கோன் கழலிற் றூழ்ந்தார். (க௦௯)

மங்கலமா மெய்ஞ்ஞான மண்களிப்பப் பெற்றபெரு வார்த்தை யாலே
யெங்கணுநீன் பதிமருங்கி லிருபிறப்பா ளருமல்லா வேளை யோரும்
பொங்குதிருத் தொண்டர்களு மதிசயித்துக் குழாங்கொண்டு புகலி யார்தஞ்
சுங்கவிள வேற்றின்பால் வந்தனைந்து கழல்பணிபுஞ் சிறப்பின் மிக்கார். (க௧௦)

வந்ததிருத் தொண்டர்கட்கு மல்குசெழு மறையவர்க்கு மற்றுளோர்க்குஞ்
சிந்தைமகிழ் வுறமலர்ந்து திருவழுது முதலான சிறப்பின் செய்கை
கந்தமள வினில்விரும்புந் தகைமையினுற் கடனாற்றுஞ் சண்பை மூதூ
ரெந்தைபிரான் சிவலோக மெனவிளங்கி யெவ்வுலகு மேத்துளானில். (க௧௧)

செழுந்தரளப் பொன்னிதூழ் திருநன்னி பள்ளியுள்ளோர் தொழுது திங்கட்
கொழுந்தணியுஞ் சடையாரை யெங்கள்பதி யினிற்கும்பிட் டருள வங்கே
யெழுந்தருள வேண்டுமென விசைந்தருளித் தோணிவீற் றிருந்தார் பாதந்
தொழுந்தகைமை யாலிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பிறபதியும் தொழமுன் சென்றார். (௧)

காதவிழ்செந் தாமரையி னகவிதழ்போற் றேழிக டரையின் மீது
போதுவதும் பிறரொருவர் பொறுப்பதவும் பொறுவன்பு புரிந்த சிந்தை
மாதவஞ்செய் தாதையார் வந்தெடுத்துத் தோளின்மேல் வைத்துக் கொள்ள
நாதர்கழ றம்முடிமேற் கொண்டகருத் துடன்போந்தார் ஞான முண்டார். (க௧௩)

தேனலருங் கொன்றையினார் திருநன்னி பள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்
வாணையு மலர்ச்சோலை தோன்றுவதெப் பதிபென்ன மகிழ்ச்சி யெய்திப்
பானல்வயற் றிருநன்னி பள்ளியெனத் தாதையார் பணிப்பக் கேட்டு
ஞானபோ னகர்தொழுது நற்றமிழ்ச்சொற் றெடைமாவை நவில லுற்றார். (க௧௪)

உவறு.

காரைகள் கூகை முல்லை யெனநிகழ் கலைசேர் வாழ்மைச்
சீரியற் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புத் தன்னி.
ஞரியோர் பாகர் வையு ரணிபள்ளி யுள்கு வார்தம்
பேரிடர் தெதிதற் காணை நமதெனும் பெருமை வைத்தார். (க௧௫)

ஆதியார் கோயில் வாயி லணைந்துபுக் கன்பு கூரு
நீதியாற பணிந்து போற்றி நீடிய வருண்முன் பெற்றுப்
போதுவார் தம்மைச் சூழ்ந்து பூசுரர் குழாங்கள் போற்றுங்
காதல்கண் டங்க மர்ந்தார் கவுணியர் தலைவ னுர்தாம். (௧௧௧)

அம்பிகை யளித்த ஞான மகிலமு முயய வுண்ட
நம்பெருந் தகையார் தம்மை யெதிர்கொண்டு நண்ண வேண்டி
யும்பரும் வணங்கு மெயம்மை யுயர்தவத் தொண்ட ரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசையந தணர்க ளெல்லாம். (௧௧௨)

காவண மெங்கு மிட்டுக் கமுகொடு கதவி நாட்டிப்
பூவணத் தாமந் தூங்கிப் பூரண சும்ப மேந்தி
யாவண வீதி யெல்லா மலங்கரித் தண்ண லாரை
மாவண மலர்மென் சோலை வளம்பதி கொண்டு புக்கார். (௧௧௩)

திருமறை போர்கள் சூழ்ந்து சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பெருமறை யோசை மலகப் பெருநதிருக் கோயி லெயதி
யருமறைப் பொருளா னாரைப் பணிநதணி நலச்சந் கத்தின்
றருமுறை நெறியுக் கோயில் சார்ந்தமை யருளிச் செய்தார். (௧௧௪)

கறையணி கண்டர் கோயில் காதலாற் பணிந்து பாடி
மறையவர் போற்ற வந்து திருவலம் புரத்து மன்னு
மிறைவரைத் தொழுது பாடுங் கொடியுடை யேத்திப் போநது
நிறைபுனற நிருச்சாயக் காடு தொழுதறகு நினைநது செல்வார். (௧௧௫)

பன்னகப் பூணி னாரைப் பல்லவ னீச்ச ரத்துச்
சென்னியால் வணங்கி யேத்தித் திருநதிசைப் பதிகம் பாடிப்
பொன்னிசூழ் புகாரி னீடு புனிதர்தந் திருச்சாயக் காட்டு
மன்னுசீர்த் தொண்ட ரெல்லா மகிழ்ந்தெதிர் கொள்ளப் புக்கார். (௧௧௬)

வானள வுயர்ந்த வாயி லுள்வலங் கொண்டு புக்குத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமுன்பு சென்று தாழ்ந்து
மானிடந் தரித்தார் தம்மைப் போற்றுவார் மண்பு காரை
னானெலா முருக வேத்தி யுச்சிமேற் குவித்தார் செங்கை. (௧௧௭)

சீரினிற் நிகழ்ந்த பாடற் நிருக்கடைக் காப்புப் போற்றிப்
பாரினிற் பொலிந்த தொண்டர் போற்றிடப் பயில்வார் பின்னு
மேரிசைப் பதிகம் பாடி யேத்திப்போந் திறைவர் வெண்கா
டாருமெயக் காத லோடும் பணிவதற் கணைநதா ரன்றே. (௧௧௮)

பொன்னிதழ்க் கொன்றை வன்னி புனலிள மதிய நீடு
சென்னியார் திருவெண் காட்டுத் திருத்தொண்ட ரெதிரே சென்றங்
கின்னதன் மையாக ளானு ரெனவொரு மகிழ்ச்சி பொங்க
மன்னுசீர்ச் சண்பை யானு மனைரைக் கொண்டு புக்கார். (௧௧௯)

முத்தமிழ் விரகர் தாழு முதல்வர்கோ புரத்து முன்னர்ச்
சித்தநீ டுவகை யோடுஞ் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து புக்குப்
பத்தரா மடியார் சூழப் பரமர்கோ யிலைச்சூழ் வந்து
நித்தனார் தம்முன் பெயதி நிலமுறத் தொழுது வீழ்தார். (௧௨௦)

உஅஉ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மெய்ப்பொருளாயி னாரை வெண்காடு மேவி னாரைச்
செப்பரும் பதிக மாலை கண்காட்டு றுதன்முன் சேர்த்தி
முப்புரஞ் செற்றார் பாதஞ் சேருமுக் குளமும் பாடி
யொப்பரு ஞான முண்டா ருளமகிழ்ந் தேத்தி வாழ்ந்தார்.

(கஉக)

அருமையாற் புறம்பு போந்து வணங்கியங் கமரு நாளிற்
நிருமுலை வாயி லெய்திச் செழுந்தமிழ் மாலை சேர்த்தி
மருவிய பதிகண் மற்றும் வணங்குவார் மறையோ ரேத்தத்
தருமலி புகலி வந்து ஞானசம் பந்தர் சார்ந்தார்.

(கஉஎ)

தோணிவீற் நிருந்தார் தம்மைத் தொழுதுமுன் னின்று தாய
வாணியாம் பதிகம் பாடி யருட்பெரு வாழ்வு கூரச்
சேணுயர் மாடமோங்குந் திருப்பதி யதனிற் செய்ய
வேணியார் தம்மை னானும் போற்றிய விருப்பின் மிக்கார்.

(கஉஅ)

வைகுமந் நாளிற் கீழ்பான் மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா வுருந் திருமுலை வாயி லுள்ளிட்
டெய்திய பதிக ளெல்லா மின்புற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொன் மாலை.

(கஉக)

அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த பதிகளி லரனார் பொற்றான்
மெய்வகை ஞான முண்ட வேதியர் விரவிப் போற்றி
யுய்வகை மண்ணு ளோருக் குதவிய பதிகம் பாடி
யெவ்வகை யோரு மேத்த விறைவரை யேத்து நாளில்.
உவறு.

(கஉ௦)

திருநீல கண்டத்துப் பெரும்பாணர் தெள்ளமுதின்
வருநீர்மை யிசைப்பாட்டு மதங்ககூ ளாமணியா
ரொருநீர்மை யுடனுடைய பிள்ளையார் கழல்வணங்கத்
தருநீர்மை யாழ்கொண்டு சண்பையிலே வந்தணைந்தார்.

(கஉக)

பெரும்பாணர் வரவறிந்து பிள்ளையா ரெதிர்கொள்ளச்
சரும்பார்செங் கமலமலர்த் துணைப்பாதந் தொழுதெழுந்து
விரும்பார்வத் தொடுமேத்தி மெய்ப்மொழிக ளாற்றுதித்து
வரும்பான்மை தருவாழ்வு வந்தெய்த மகிழ்சிறந்தார்.

(கஉஉ)

அளவிலா மகிழ்ச்சியினார் தமைநோக்கி யையார்நீ
ருளமகிழ விற்கணைந்த வுறுதியுடை யோமென்றே
யிளநிலா நகைமுகிழ்ப்ப விசைத்தவரை யுடன்கொண்டு
களநிலவு நஞ்சணிந்தார் பாலையுங் கவுணியனார்.

(கஉ௩)

கோயிலினிற் புறமுன்றிற் கொடுபுக்குக் கும்பிடுவித்
தேயுமிசை யாமுங்க ளிறைவருக்கிங் கியற்றுமென
வாயபுகழ்ப் பிள்ளையா ரருள்பெற்ற வதற்கிறைஞ்சி
மேயதொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கிமிசை விரிக்கின்றார்.

(கஉச)

தானநிலைக் கோல்வடித்துப் படிமுறைமைத் தகுதியினு
லானவிசை யாராயவுற் றங்கணர்தம் பாணியினை
மானமுறைப் பாடினியா ருடன்பாடி வாசிக்க
ஞானபோ னகர்மகிழ்ந்தார் நான்மறையோ ரிசையித்தார்.

(கஉ௫)

யாழிலெழு மோசையுட னிருவர்பிடற் திசையொன்றி
வாழிதிருத் தோணியுளார் மருங்கணையு மாட்சியினைத்
தாழமிரு சிறைப்பறவை படிந்ததனி விசும்பிடநின்
தேழிசைதூற் கந்தருவர் விஞ்சையரு மெடுத்திசைத்தார்.

(௧௩௬)

எண்ணருஞ்சீர்த் திருத்தோணி யெம்பெருமான் கழல்பரவிப்
பண்ணமையாழிசைகூடப் பெரும்பாணர் பாடியபின்
கண்ணுதலா ரருனிஊற் காழியர்கோன் கொடுபோந்து
நண்ணியுறை விடஞ்சமைத்து நல்விருந்து சிறந்தளிப்ப.

(௧௩௭)

பிள்ளையா ரருள்பெற்ற பெரும்பாணர் பிறையணிந்த
வெள்ளநீர்ச் சடையாரை யவன்மொழிந்த மெயப்பதிக
முள்ளபடி கேட்டலுமே யுருகுபெரு மகிழ்ச்சியராய்த்
தெள்ளமிர்த மருந்தினர்போற் சிந்தைகளிப் புறத்தொழுதார்.

(௧௩௮)

காழியார் தவப்பயனுங் கவுணியர்தந் தோன்றலா
ராழிவிட முண்டவர்த மடிபோற்றும் பதிகவிசை
யாழின்முறை மையினிட்டே யெவ்வயிரு மகிழ்வித்தா
ரேழிசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழும்பாணர்.

(௧௩௯)

சிறியமறைக் களிதளித்த திருப்பதிக விசையாழி
னெறியிலிழிம் பெரும்பாணர் பின்னுநீ ரருள்செய்யு
மறிவரிய திருப்பதிக விசையாழி விட்டடியேன்
பிறிவின்றிச் சேவிக்கப் பெறவேண்டு மெனத்தொழுதார்.

(௧௪௦)

மற்றதற்குப் பிள்ளையார் மனமகிழ்வுற் திசைந்தருளப்
பெற்றவர்தாந் தம்பிரா னருளிதுவே யெனப்பேணிச்
சொற்றமிழ்மா லையினிசைகள் சுருதியாழ் முறைதொடுத்தே
யற்றைநாட் போலென்று மகலாநண் புடனமர்ந்தார்.

(௧௪௧)

சிரபுரத்தி லமர்ந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
பரவுதிருத் தில்லைநடம் பயில்வாரைப் பணிந்தேத்த
விரவியெழும் பெருங்காதல் வெள்ளத்தை யுள்ளத்திற
றவிசையுங் குறிப்பறியத் தவமுனிவர்க் கருள்செய்தார்.

(௧௪௨)

பிள்ளையா ரருள்செய்யப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றெடுத்த
வள்ளலார் தாழுமுடன் செல்வதற்கு மனங்களிப்ப
வெள்ளிமால் வரையென்னத் திருத்தோணி வீற்றிருந்த
புள்ளிமா னுரியாரைத் தொழுதருளாற் புறப்பட்டார்.

(௧௪௩)

தாவிலியாழ்ப் பாணரொடுந் தாதையார் தம்மோடு
மேவியசீ ரடியார்கள் புடைவரவெங் குருவேந்தர்
பூவினமே லயன்போற்றும் புகலியினைக் கடந்துபோய்த்
தேவர்கடம் பெருந்தேவர் திருத்தில்லை வழிச்செல்வார்.

(௧௪௪)

உவறு.

நள்ளி ருட்கணின் றுடுவாருறைபதி நடுவுகண் டனபோற்றி
முள்ளு டைப்புற வெள்ளிதழ்க் கேதகை முகிழ்விரி மணஞ்சூழப்
புள்ளு டைத்தடம் பழனமும் படுகரும் புடைகழிந் திடப்போந்து
கொள்ளி டத்திரு நதிக்கரை யடைந்தனர் கவுணியர் குளித்தார்.

(௧௪௫)

உஅச திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வண்டி ரைத்தெழு செழுமலர்ப் பிறங்கல மணியுமா ரமுமுந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும் வருபுன் றுழந்தசே வடிதாழத்
தெண்டி ரைக்கடற் பவளமும் பணிவமுஞ் செழுமணித் திரண்முத்துங்
கொண்டி ரட்டிவந் தோதமங் செதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி. (கச)

பல்கு தொண்டர்தங் குழாத்தொடு முடன்வரும் பயின்மறை யவர்குமுச்
செல்க திப்பயன் காண்பவா போறகளி சிந்தைகூர் தரக்கண்டு
மல்கு தேவரே முதலனைத் துயிரகளும் வணங்கிவேண் டினவெல்லா
நல்கு தில்லைகுழ திருவெல்லை பணிநதனர் ஞானவா ரமுதுண்டார். (கச)

செங்க ணேற்றவர் தில்லையே நோக்கியித் திருநதுல னினிறகெல்லா
மங்க லந்தரு மழவிளம் போதகம் வருமிரு மருங்கெங்குந்
தங்கு புளொளி வாழ்த்துரை யெடுத்தமுன் றுமரை மதுவாசப்
பொங்கு செம்முகைக் கரங்குவித் தலாமுகங் காட்டின புனற்பொயகை. (கச)

கலவ மெனமயி லினங்களித் தழைத்திடக் கடிமணக் குளிரகால்வந்
துலவி முன்பணிந தெதிர்கொளக் கிளாந்தெழுந் துடனவருஞ் சுருமபார்ப்ப
விலகு செநதளிர் மெய்யொளி சிறந்திட விருகுழை புடையாட
மலர்மு கம்பொலிந தசையமென கொம்பாநின் றுய்வ மலாசசோலை. (கச)

இழைத்த டங்கொங்கை யிமயமா மலைகொடி யின்னமு தெனஞானங்
தழைத்த ளித்திட வழுதுசெய தருளிய குருளையா வரககண்டு
மழைத்த மந்தமா ருத்ததின னறுமலர் வண்ணதுண் டிகழிவித்
கழைத்த பொங்கெழின முகஞ்செயது வணங்கின தடமடனை வயறசாவி. (கரு)

ஞால முயந்திட ஞானமுண டவரெழுந் தருளும் நலங்கண்டு
சேல மமபுதன் புனறடம படித்தனை சீதமா ருதமவீச்ச
சால வுமபல கணபெறும் பயன்பெறுந் தனமையிற் களிகூவ
போல சைந்திரு புடையிடைந் தாடின புறமபனை நறுமபுகம. (கரு)

பவநத் விராபபவா தில்லைகுழெல்லையின மறைய வா பயிலவேள்விச
பவநத் ரும்படி னுடைபவா குதிகளின செழுமபகைப் பரப்பாலே
பவநத் துடைபவந் தருளிய ப்ளையாரா தாமனை யுறமுன்னே
பவநத் நீலநுண டிகிலவிதா னித்தது போனதது நெடுவாணம். (கரு2)

ரூம்பு செநநெல்பங் கழுகொடு சலத்துயா சமுனியம் பனைநீ வங்
ரூம்பு மென்மலா தளிப்பல மூலமென நனைத்தினு கரமான
ருங்கு னநதன வனம்டனின் தனைநதனர் மாடமா ளிகையோங்கு
ருங்கு தில்லைகுழ நெடுமதிற நெனறிரு வாயினே ரணித்தாக. (கரு3)

பாங்கு கொங்கையிற் கறந்தமெயஞ் ஞானமாம போனகம் பொற்குனற்
ங்கை செங்கையா ஊட்டவுண் டருளிய மதலையா வந்தாரென
ங்கண் வாழ்பெருந் தில்லைவா ழுநதன ரன்பாக ஞடனீண்டி
யங்கு மங்கல வணிக வலங்கரித் தெதிர்கொள வனைவாரகன். (கரு4)

பவந் நாதமு மங்கல முழக்கமும விசம்பிடை நிறைந்தோங்கச்
த வாசநீர் நிறைகுடந் தீபங்க டிசையெலா நிறைந்தாரச
சோதி மாமணி வாயிலின புறஞ்சென்று கொடுபுன வாக்கமுஞ் சொல்லிக்
கோதி லாதவா ஞானசம் பந்தரை யெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார். (கரு5)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். உதுஞ்

செல்வ மல்கிய தில்லைமூ ஊரினிற் றென்றிசைத் திருவாயி
லெல்லை நீங்கியுள் புருந்திரு மருங்குநின் றெடுக்குமேத் தொலிகுற
மல்ல லாவண மறுகிடை கழிந்துபோய் மறையவர் நிறைவாழ்க்கைத்
தொல்லை மானிகை நிரைத்திரு வீதியைத் தொழுதனைத் தன்னுயோர். (கருக)

மலர்ந்த பேரொளி ஞுளிர் தரச் சிவமணங் கமழ்ந்துவான் றுகண்மாறிச்
சிவம்ப லம்புசே வடியவர் பயில்வுறுஞ் செம்மையாற் திருத்தொண்டு
கலந்த வன்பர்தஞ் சிந்தையிற் திகழ்திரு வீதிகண் களிசெய்யப்
புலங்கொண் மைந்தன ரெழுநிலைக் கோபுரம் பணிந்தெழுந்தனர் போற்றி. (கரு௭)

நீடு நீணிலைக் கோபுரத் துள்புக்கு நிலவிய திருமுன்றின்
மாடு செம்பொனின் மாளிகை வலங்கொண்டு வாணு வளர்திங்கள்
சூடு கின்றபே ரம்பலத் தொழுதுபோற் தருமறை தொடர்ந்தேத்த
வாடு கின்றவர் முன்புற வணைந்தன ரணிசினர் மணிவாயில். (கரு௮)

நந்தி யெம்பிரான் முதற்கண் நாதர்க ணலங்கொள்பன் மறைகூட
வந்த மில்லவ ரணுகிமுன் றெழுதிரு வணுக்கரைத் திருவாயில்
சிந்தை யார்வமும் பெருகிடச் சென்னியிற் சிறுச்செய்ய கையேற
வய்ந்து வாழ்திரு நயனங்கள் களிகொள்ள வருகுமன் பொடிபுக்கார். (கரு௯)

அண்ண லார்தமக் கனித்தமெய்து ஞானமே யானவம் பலமுந்த
முண்ணி றைந்தனா னத்தெழு மானந்த வொருபெருந் தனிக்கூத்துங்
கண்ணின் முன்புறக் கண்டுகும் பிட்டெழுந் களிப்பொடுங் கடற்காழிப்
புண்ணி யக்கொழுந் தனையவர் போற்றுவார் புனிதரா டியபொற்பு. (கரு௧௦)

உணர்வி னேர்பெற வுருஞ்சிவ போகத்தை யொழிவின்றி யுருவின்க
ணையு மைம்பொறி யளவினு மெளிவர வருளினை யெனப்போற்றி
யிணையில் வண்பெருந் கருணையே யேத்திமுன் னெடுத்தசொற் பதிகத்திற்
புணரு மின்னிசை பாடின ராடினர் பொழிந்தன விழிமாரி. (கரு௧௧)

வேறு.

ஊழி முதல்வர்க் ஞுரிமைத் தொழிற்சிதப்பால்
வாழிதிருத் தில்லைவா ழந்தணரை முன்வைத்தே
யேழிசையு மோங்க வெடுத்தா ரெமையாளுங்
காழியர்தங் காவலனாற் கற்றாங் கெரியோம்பி. (கரு௧௨)

பண்ணர் பதிகத் திருக்கடைக்காப் புப்பரவி
புண்ணுடு மென்பு முயிருங் கரைந்துருக்கும்
விண்ணு யகன்கூத்து வெட்டவெளி யேதினைத்துக்
கண்ணு ரமுதுண்டார் காலம் பெறவழுதார். (கரு௧௩)

முன்மா லயனறியா மூர்த்தியார் முன்னின்று
சொன்மாலை யாற்கால மெல்லார் துதித்திறைஞ்சிப்
பன்மா மறைவெள்ளஞ் சூழ்ந்து பாவுகின்ற
பொன்மா ளிகையவலங் கொண்டு புறம்போந்தார். (கரு௧௪)

செல்வத் திருமுன்றிற் றுழந்தெழுந்து தேவர்குழா
மல்குந் திருவாயில் வந்திறைஞ்சி மாதவங்க
ணல்குந் திருவீதி நானஞ் தொழுதங்க
ணல்குந் திறமஞ்சு வார்சண்பை யாண்டகையார். (கரு௧௫)

௨௮௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செய்ய சடையார் திருவேட்களஞ்சென்று
கைதொழுது சொற்பதிகம் பாடித் கழுமலக்கோன்
வைகி யருளுமிட மங்காக மன்னாடு
மையன் நிருக்கூத்துக் கும்பிட்டனைவுறுநாள்.

(க௬௬)

கைம்மான் மதியார் கழிப்பாலை யுள்ளனைந்து
மெய்ம்மாலைச் சொற்பதிகம் பாடி விரைக்கொன்றைச்
செம்மாலை வேணித் திருவுச்சி மேவியுறை
யம்மாளைக் கும்பிட்டருந்தமிழும் பாடினார்.

(க௬௭)

பாடும் பதிகவிசை யாழ்ப்பாண ரும்பயிற்றி
நாடுஞ் சிறப்பெய்த நாளுநடம் போற்றுவார்
நீடுந் திருத்திலலை யந்தனர்க ணீண்மன்று
ளாடுங் கழற்கணுக்க ராம்பே றதெயிப்பார்.

(க௬௮)

ஆங்கவர்தஞ் சீலத் தளவின் மையுநினைந்தே
யோங்கியெழுங் காத லொழியாத வுள்ளத்தார்
தேங்கமழுஞ் சோலைத் திருவேட்களங்கடந்து
பூங்குடங்கு சூழ்புலியூர் புக்கணையும் போழ்தின்கண்.

(க௬௯)

அண்டத் திறைவ ருளா லணிதில்லை
முண்டத் திருநீற்று மூவா யிரவர்களுந்
தொண்டத் தகைமைக் கணநாத ராய்த்தோன்றக்
கண்டப் பரிசுபெரும் பாணர்க்குங் காட்டினார்.

(௨௭௦)

செல்வம் பிறிவறியாத் தில்லைவா ழந்தணரு
மெல்லையிலேர்ச் சண்பை யிளவே றெழுந்தருளி
பொல்லை யிறைஞ்சாமுன் ருமு முடனிறைஞ்சி
மல்ல லணிவீதி மருங்கணைய வந்தார்கள்.

(க௭௦)

பொங்கி யெழுங்காதல் புலனாகப் புகர்தஞ்
சுங்க மனையார் திருமுடியின் மேற்குவித்த
பங்கயத்தின் செவ்வி பழித்த வனப்போங்குஞ்
செங்கையொடுஞ் சென்று திருவாயி லுட்புக்கார்.

(க௭௧)

ஒன்றிய சிந்தை யுருக வுடர்மேருக்
குன்றனைய பேரம் பலமருங்கு கும்பிட்டு
மன்று ணிறைந்தாடு மாணிக்கக் கூத்தரெதிர்
சென்றனைந்து தாழ்ந்தார் திருக்களிற் றுப்படிக்கீழ்.

(க௭௨)

வேறு.

ஆடி ஞாயநு நெய்யொடு பாறயி ரென்றெடுத் தார்வத்தார்
பாடி ஞர்பின்னு மப்பதி கத்தினிற் பரவிய பாட்டொன்றி
னீடு வாழ்தில்லை நான்மறை யோர்தமைக் கண்டவந் நிலையெல்லாங்
கூடு மாறுகோத் தவர்தொழு தேத்துகிற் தம்பல மெனக்கூறி.

(க௭௩)

இன்ன தன்மையி லின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்பேற்றி
மன்னு மாணந்த வெள்ளத்திற் திளைத்தெதிர் வந்துமுன் னின்றிடும்
பின்னு வார்சடைக் கூத்தர்பே ருளன்பெறப் பிரியாத விடைபெற்றுப்
பொன்னி னம்பலஞ் சூழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்துபோந் தனைந்தனர் புறமுன் னில்.

(க௭௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். உடிகள்

அப்பு நத்திடை வணங்கியங் கருளுட னணிமணித் திருவாயில்
பொற்பு நத்தொழு தெழுந்துடன் போதரப் போற்றிய புகழ்ப்பாணர்
நம்ப தந்தொழு தடியனேன் பதிமுத னதிரிவாக் கரைமேய
வொப்பி ருனங்கள் பணிந்திட வேண்டுமென் றுரைசெய வதுநேர்வார். (கஎக)

பொங்கு தெண்டிரைப் புனிதநீர் நிவாக்கரைக் குடதிசை மிசைப்போந்து
தங்கு தந்தையா ருடன்பரி சனங்களுந் தவமுனி வருஞ்செல்லச்
செங்கை யாழ்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனு ருடன்கேர
மங்கை யார்புகழ் மதங்கு ளாமணி யாருடன் வரவந்தார். (கஎஎ)

இருந்த டங்களுங் பழனமுங் கடந்துபோ யெருக்கத்தம் புலியூரின்
மருங்கு சென்று நீலகண் டப்பெரும் பாணனுர் வணங்கிக்கார்
நெருங்கு சோலைசூழிப்பதி யடியனேன் பதியென நெடுகின்றபுந்
நருங்க லைச்சிறு மழவிளங் களிநொ ரங்கனைந் தருள்செய்வார். (கஎஅ)

ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவின்மா தவமுன்பு
செய்த வாறெனச் சிறப்புரைத் தருளியச் செழுப்பதி யிடங்கொண்ட
மைகொள் கண்டர்தங் கோயிலி னுட்புக்கு வலங்கொண்டு வணங்கிப்பா
ருயய வந்தவர் செழுந்தமிழ்ப் பதிகமங் கிசையுட னுரைசெய்தார். (கஎக)

அங்கு நின்றெழுந் தருளிமந் தவருட னம்பொன்மா மலைவல்லி
பங்கர் தாமினி துறையுநந் பதிபல பரிவொடும் பணிநதேத்தித்
துங்க வண்டமிழ்த் தொடைமலர் பாடிப்போயத் தொல்லைவெங் குருவேந்தர்
செங்க ணேற்றவர் திருமுது குன்றினைத் தொழுதுசென் றண்கினரூர். (கஅ0)

மொய்கொண் மாமணி கொழித்துமுத் தாறுசூழ் முதுகுன்றை யடைவோமென்
றெயது சொன்மலர் மாலைவண் பதிகத்தை யிசையொடும் புனைந்தேத்திச்
செய்த வத்திரு முனிவருந் திசையெலா நெருங்கபுக்
கையர் சேவடி பணியுமப் பொருப்பினி லாதர ஁டன்சென்றார். (கஅக)

வான நாயகர் திருமுது குன்றினை வழிபட வலங்கொள்வார்
தூந் துந்தமிழ்ச் சொல்லிருந் குக்குறட் டினைமலர் மொழிந்தேத்தி
ஞான போனகா நம்பர்தங் கோயிலை நண்ணியங் குன்புக்குத்
தேன லம்புதண் கொன்றையார் சேவடி தினைத்தவின் பொடுதாழ்ந்தார். (கஅஉ)

தாழ்ந்தெ முந்துமுன் முரசுதிர்ந் தெழுமெனுந் தண்டமிழ்த் தொடைசாத்தி
வாழ்ந்து போந்தங்கண் வளம்பதி யதனிடை வைகுவார் மணிவெற்புச்
சூழ்ந்த தண்புனல் சலவுமுத் தாற்றொடு தொடுத்தசொற் றெடைமலை
வீழ்ந்த காதலாந் பலமுறை விளம்பியே மேவினார் சிலநாள்கள். (கஅங)

ஆங்கு நாதரைப் பணிந்துபெண் னாகட மனைந்தரு மறையோசை
யோங்கு துங்கனை மாடத்து ளமர்கின்ற வொருதனிப பரஞ்சோதி
பாங்க ணைந்துமுன வலங்கொண்டு பணிவுற்றுப் பரவுசொற் தமிழ்மலை
தீங்கு நீங்குவீர் தொழமின்க ளெனுமிசை செயயவாய மலர்வித்தார். (கஅச)

வேறு.

கருவ ரைப்பிற புகாதவர் கைதொழு
மொருவ ரைத்தொழு துள்ள முவருதுபோய்ப்
பெருவ ரத்தினிற் பெற்றவந் தம்முடன்
நிருவ ரத்துறை சேறுமென் றேகுவார். (கஅரு)

உஅஅ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

முந்தை நான்க ளொரோவொரு காண்முது
தந்தை யார்பியன் மேவிறுப் பார்தவிர்ந்
தந்த னுள ரவரநு கேசெலச்
சிந்தை செய்விறுப் போடுமுன் சென்றனர்.

(கஅக)

ஆதி யார்த மரத்துறை நோக்கியே
காத லாலனை வார்கடி தேகிடத்
தாதை யாரும் பரிவுறச் சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொந்தது பைப்பய.

(கஅ௪)

மறைய னைத்து மொருவடி வாமென
நிறைம திப்பிள்ளை நீணிலஞ் சேர்ந்தெனத்
துறைய லைக்கங்கை ருடு மரத்துறை
யிறைவ ரைத்தொழு வான்விரைந் தேகினார்.

(கஅ௫)

பாச மற்றில ராயினும் பார்மிசை
யாசை சங்கரற் காயின தன்மையாற்
றேசு மிக்க திருவுரு வானவ
ர்ச னைத்தொழு தேதொழு தேகினார்.

(கஅ௬)

இந்த மாநிலத் தின்னிரு ணீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி யானவர்
சிந்தை யாரமு தாகிய செஞ்சடைத்
தந்தை யார்கடி ருழந்தெழுந் தேகினார்.

(கஅ௭)

மாறன் பாடி யெனுப்பதி வந்துற
வாறு செல்வருத் தத்தி னசைவினால்
வேறு செல்பவர் வெய்துறப் பிள்ளையா
ரேறு மஞ்செழுத் தோதியங் கெய்திட.

(கஅ௮)

உய்ய வந்தசம் பந்த ருடன்வந்தார்க்
கெய்து வெம்மை யிளைப்பஞ்சி னுன்போலக்
கைக ளாயிரம் வாங்கிக் கரந்துபோய்
வெய்ய வன்சென்று மேல்கடல் வீழ்ந்தனன்.

(கஅ௯)

அற்றை நாவிர வப்பதி யின்னிடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்ற மூர்த்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத் தோருடன் மேவினார்.

(கஅ௧௦)

இந்நி லைக்க ணெழில்வளர் பூந்தராய்
மன்ன னார்தம் வழிவருத் தத்தினை
யன்ன மாடுந் துறைநீ ரரத்துறைச்
சென்னி யாற்றார் திருவுளஞ் செய்தனர்.

(கஅ௧௧)

ஏறு தற்குச் சிவிகை யிடக்குடை
கூறி பூதக் குலவுபொற் சின்னங்கண்
மாரின் முத்தின் படியினுன் மன்னிய
நீறு வங்க நிமல ரருளவார்.

(கஅ௧௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாட்புராணம். . உஅசு

நீடு வாழ்பதி யாகுநெல் வாயிலின்
மாட மாமனை தோறு மறையோர்க்குத்
கூடு கங்குற் கனவிற் குலமறை
தேடு சேவடி தோன்றமுன் சென்றுபின். (ககக)

ஞான சம்பந்த னம்பா லணைகின்றான்
மான முத்தின் சிவிகை மணிக்குடை
யான சின்னநம் பரற்கொண் டருங்கலைக்
கோன வன்பா லணைந்து கொடுமென. (கக௭)

அந்த னாள் ருரைத்தவப் போழ்தினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்தற் புதமுறுஞ்
சிறதை யோடுஞ் செழுநீ ரரத்துறை
யிந்து சேகரர் கோயில்வர் தெய்தினர். (ககஅ)

ஆங்கு மற்ற வருளடி யாருட
னோங்கு கோயிலுள் ளார்க்குமுண் டாயிட
வீங்கி தென்ன வதிசய மென்பவர்
தாங்க ளம்மறை யோர்கண்முன் சாற்றினார். (ககக)

சால மிக்க வியப்புறு தன்மையின்
பால ராதலும் பள்ளி யெழுச்சியின்
கால மெய்திடக் காதல் வழிப்படுஞ்
சீல மிக்கார் திருக்காப்பு நீக்கினார். (உ௦௦)

திங்க ணீர்மைச் செழுந்திரன் முத்தினுற்
றுங்க வெண்குடை தூய சிவிகையும்
பொங்க லூதும் பொருவருஞ் சின்னமு
மங்க னாத ரருளினுற் கண்டனர். (உ௦௧)

கண்ட பின்னவர் கைதலை மேற்குவித்
தெண்டி சைக்கும் விளக்கிவை யாமெனத்
தொண்ட ரோடு மறையவர் சூழ்ந்தெழுந்
தண்டர் நாடு மறிவுற வார்த்தனர். (உ௦௨)

சங்கு தூந்துபி தாரைபே ரிம்முதற்
பொங்கு பல்லிய நாதம் பொலிந்தெழ
வங்க ணன்னரு ளாலவை கொண்டின்
பொங்கு காத லெதிர்கொளப் போதுவார். (உ௦௩)

மாசில் வாய்மைநெல் வாயின் மறையவ
ராசில் சீர்ச்சண்பை யாண்டகை யார்க்கெதிர்
தேசு டைச்சிவி கைம்முத லாயின
வீச ரின்னரு ளாற்றாங்கி யேகினார். (உ௦௪)

ஐத்த லையிவ ரின்னண மேகினு
ரத்த லைச்சண்பை நாதர்க்கு மவ்விரா
முத்த நற்சிவி கைம்முத லாயின
புய்த்த னிக்கும் படிமுன் னுணர்த்துவார். (உ௦௫)

அள்ள னீர்வயல் சூழு மரத்துறை
வள்ள லார்நா மகிழ்ந்தனிக் கும்மலை
கொள்ள லாகுங்கொண் டிய்த்தல்செய் வாயென
வுள்ள வாறருள் செய்ய வுணர்ந்தபின். (௨௦௧)

சண்பை யாளியார் தாங்கண்ட பேரருட்
பண்பு தந்தையார் தம்முடன் பாங்கமர்
தொண்ட ருக்கருள் செய்து தொழாமுனம்
வின்பு லப்பட லீங்கிரு ணீங்கலும். (௨௦௭)

மாலே யாமம் புலர்வுறும் வைகறை
வேலை செயவினே முற்றிவெண் ணீறணி
கோல மேனிய ராய்க்கைம் மலர்குவித்
தேல வஞ்செழுத் தோதி யெழுந்தனர். (௨௦௮)

போத ஞானப் புகலிப் புனிதரைச்
சே முத்தின் சிவிகைமே லேற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக் கருங்கடன்
மீது தேரின் உந் தெய்தினன் வெயயவன். (௨௦௯)

ஆய போழ்தி னரவெனு மார்ப்புடன்
ஹய முத்தின் சிவிகை சுடர்க்குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டுமேய யன்பரோ
டேய வந்தனர் தாமெதிர் தோன்றினார். (௨௧௦)

வந்து தோன்றிய வந்தனர் மாதவர்
கந்த வார்பொழிற் காழிநன் னூடர்மு
னந்த மில்லீ ரரத்துறை யாதியார்
தந்த பேரரு டாங்குலீ ரென்றனர். (௨௧௧)

என்று தங்களுக் கே ருஞ்செய்த
தொன்று மங்கொழி யாமை யுரைத்துமு
னன்று போற்றித் தொழுதிட நேர்ந்தது
மன்று ளாரரு ளென்று வணங்கினார். (௨௧௨)

நந்தை யீச¹¹ னெனவெடுத் திவ்வருள்
வந்த வாயுமற் றெவ்வண மோவென்று
நிந்தை செய்யுந் திருப்பதி கத்திசை
புந்தி யாரப் புகன்றெதிர் போற்றுவார். (௨௧௩)

மெய்ம்மை போற்றி விடாத விருப்பினுற்
றம்மை யுன்னும் பரிசுதத் தாளபவர்
செம்மை நித்தில யானச் சிறப்பரு
ளெம்மை யானுவப் பானின் தனித்ததே. (௨௧௪)

பொடிய ணிர்த புராண னரத்துறை
படிக டம்மரு ளேயிது வாமெனப்
படியி லாதசொன் மாலிகள் பாடியே
நெடிது போற்றிப் புகி நிரப்பினார். (௨௧௫)

சோதி முத்தின் சிவிகைகூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றிநின்
ரூதி யாரரு ளாதவி னஞ்செழுத்
தோதி யேறினா ருடய வுலகெலாம்.

(உசுக)

வேறு.

தாண்ட ரார்த்தனர் சுருதிக ளார்த்தன தொல்லை
ண்ட ரார்த்தன ரகிலமு மார்ப்புட னெயதக்
தாண்ட லார்த்தன முழவமு மார்த்தன குழுமி
ண்ட ரூப்பொலி மலர்மழை யார்த்தன வானம்.

(உகௌ)

வளையு மார்த்தன வயிர்களு மார்த்தன மறையின்
வளையு மார்த்தன கிளைஞரு மார்த்தனர் கெழுவுங்
வளையு ணூர்த்தொர் கருணையி ணூர்கவின் முத்தின்
வளையு மாக்கதிர் வெண்குடை யார்த்தன மிசையே.

(உகவு)

ல்கு வெண்கதிர்ப் பத்திசேர் நித்திலச் சிவிகைப்
ல்கு நீற்றொளி யுடன்பொலி புகலிகா வலனா
ல்கு வெள்வளையலைத்தெழு மணிநிறைத் தரங்க
ல்கு பாற்கடல் வளர்மதி யுதித்தென வந்தார்.

(உக௬)

ஓடு தொண்டர்கண் மறையவ ரேனையோர் நெருங்கி
மாடு கொண்டெழு மகிழ்ச்சியின் மலர்க்கைமேற் குவித்தே
மாடு கின்றன ரயர்ந்தன ரளவிலா னந்தங்
மாடு கின்றகண் பொழிபுனல் யெள்ளத்திற குளித்தார்.

(உஉ௦)

செய்ய பொன்புனை வெண்டர ளத்தணி சிறக்கச்
சசவ மாமறைத் தலைவர்பாற் பெறுந்தனிக் காளம்
வயய மேழுடன் மறைகளு நிறைதவத் தோரு
முயய ஞானசம் பந்தன்வந் தானென

(உஉ௧)

நற்று மாமறைச் சுருதியின் பெருகொலி நடுவே
தெற்றி னூர்புர மெரித்தவர் தருதிருச் சின்ன
முற்று மானவண் ஞானமே முலைசுரந் தூட்டப்
பெற்ற பாலரு வாயன்வந் தானெனப் பிடிக்க.

(உஉ௨)

புணர்ந்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும் போதுவார் முன்னே
வினைந்த நித்திலத் திலங்கொளி நலங்கிளர் தானை
வினைந்த மாமறை முதற்கலை யகிலமு மோதா
துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்வந் தானென ஓத.

(உஉ௩)

தெருளு மெயக்கலை விளக்கவும் பாருளோர் சிந்தை
திருளு நீங்கவு மெழுதுசொன் மறையளிப் பவர்தாம்
பொருளு ஞானமும் போகமும் போற்றி யென்பாருக்
தருளு மங்கணர் திருவரத் துறையைவந் தனைந்தார்.

(உஉ௪)

வந்து சோபுர மணிநெடு வாயில்சேய்த் தாகச்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின் நிழிந்துதாழ்ந் தெழுந்து
சிந்தை யார்வமு மகிழ்ச்சியும் பொங்கிமுன் செல்ல
வந்தி நான்மதி யணிந்தவர் கோயிலுள் ளடைந்தார்.

(உஉ௫)

உகஉ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மன்னு கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு வந்து
சென்னி யிற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தன்பொடு திளைப்பா
ரென்னை யும்பொரு ளாகவின் னருள்புரிந் தருளும்
பொன்ன டித்தலத் தாமரை போற்றியென் றெழுந்தார்.

(உஉ௧)

வேறு.

குடி னூர்கர கமலங்கள் சொரிந்திழி கண்ணீ
ராடி னூர்திரு மேனியி லரத்துறை விரும்பி
நீடி னூர்திரு வருட்பெருங் கருளையே நிகழப்
பாடி னூர்திருப் பதிகமே முசையொடும் பயில.

(உஉ௨)

இசைவி ளங்கிட வியல்பினிற் பாடிநின் றேத்தி
மிசைவி ளங்குநீர் வேணியா ரருளிஞன் மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெற்றவர் சிலநா
ளசைவில் சீர்த்தொண்டர் தம்முட னப்பதி யமர்ந்தார்.

(உஉ௩)

தேவர் தம்பிரான் திருவரத் துறையினி லிறைஞ்சி
மேவு நாள்களில் விமலனார் நெல்வெண்ணெய முதலாத்
தாவி லன்பர்க டம்முடன் ரெழுதுயின் சண்பைக்
காவ லாரருள் பெற்றுடன் கலந்துமீண் டணைந்தார்.

(உஉ௪)

விளங்கு வேணுபு ரத்திருத் தோணிவீற் றிருந்த
களங்கொள் கண்டர்தங் காதலி யாருடன கூட
வுளங்கொ ளபபுகுந் துணர்வினில் வெளிப்பட வுருகி
வளங்கொள் பூம்புனற் புகலிமேற் செலமனம் வைத்தார்.

(உ௨௦)

ஆண்ண லார்திரு வரத்துறை யடிகளை வணங்கி
நண்ணு பேரரு ளால்விடை கொண்டுபோய் நடங்கொண்
திண்ணி றைந்தபூங் கழலினை யுச்சிமேற் கொண்டே
வெண்ணி லாமலர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார்.

(உ௨௧)

சிவிகை முத்தினிற் பெருகொளி திசையெலாம் விளக்கக்
கவிகை வெண்மதிற் குளிரொளி கதிர்செயவான் கலப்பக்
குவிகை மேற்கொண்கு மறையவர் குணலையிட் டாடப்
புவிகைம் மாறின்றிப் போற்றவர் தருளினார் போந்தார்.

(உ௨௨)

மறைமுழங்கின தழங்கின வண்டமிழ் வயிரின்
குறைந ரன்றன முரன்றன வளைக்குலங் காள்
முறையி யம்பின் வியம்பல வொலித்தன முரசப்
பொறை கறங்கின பிறங்கின போற்றிசை யரவம்.

(உ௨௩)

உடைய பிள்ளையார் வருமெல்லை யுள்ளவப் பதியோர்
புடைய ரண்டினுங் கொடியொடு பூந்துகில் விதான
நடைசெய காவணந் தோரணம் பூகந் கதவி
நிடையு மாலைகள் நிறைகுடம் விளக்கொடு நிரைத்தார்.

(உ௨௪)

அனைய செய்கையா லெதிர்கொளும் பதிகளா னவற்றின்
வினைத் தும்பவந் தீர்ப்பவர் கோயில்கண் மேலிப்
புணையும் வண்டமிழ் மொழிந்தடி பணிந்துபோந் தணைநதார்
பனைநெ டுங்கைமா வுரித்தவர் மகிழ்பெரும் பழுதூர்.

(உ௨௫)

வேறு.

அங்கணைந் திளம்பிறை யணிந்த சென்னியார்
பொங்கெழிற் கோபுரந் தொழுது புக்கபின்
றுங்கரீந் விமானத்தைச் சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச் சேவடி பணிந்து பாடுவார்.

(௨௬௬)

மண்ணினிற் பொலிசூல மலையர் தாந்தொழு
தெண்ணில்சீர்ப் பணிகள்செய் தேத்துந் தன்மையி
னண்ணிய வகைசிறப் பித்து நாதரைப்
பண்ணினிற் திகழ்திருப் பதிகம் பாடினார்.

(௨௬௭)

பாவின மிசைவழி பாடி யங்ககன்
நியாவருந் தொழுதுட னேத்த யெயதினார்
மூவுல சூய நஞ் சுண்ட மூர்த்தியார்
மேவிட பெருந்திரு விசய மங்கையில்.

(௨௬௮)

அந்தணர் விசயமங் கையினி லங்கணர்
தந்தனி யாலயநு சூழ்ந்து தாழ்ந்துமுன்
வந்தனை செயதுகோ தனத்தை மன்னிய
செந்தமிழ் மாலையிற் சிறப்பித் தேத்தினார்.

(௨௬௯)

விசயமங் கையினிட மகன்று மெய்யர்தா
ளசைவில்லை காவினி லனைந்து பாடிப்போந்
திசைவளர் ஞானசம் பந்த ரெயதினார்
திசையுடை யாடையிற் திருப்பு றம்பயம்.

திகம்பரர் (௨௭௦)

புறம்பயத் திறைவரை வணங்கிப் போற்றிசெய
திறம்புரி நீர்மையிற் பதிகச் செந்தமிழ்
நிறம்பயி லிசையுடன் பாடி நீடிய
வறந்தரு கொள்கையா ரமர்ந்து மேவினார்.

(௨௭௧)

அத்திருப் பதிபணிந் தகன்று போயனந்
கைத்தலத் தவாபதி பிறவுங் கைதொழு
முத்தமிழ் விரகரா முதல்வர் நண்ணினார்
செயத்தலைப் பணிலமுத் தீனுஞ் சேயுளுவர்.

(௨௭௨)

திருமலி புகலிமன் சேரச் சேயுளு
ரருமறை பவர்பதி யலங்க ரித்துமுன்
பெருமறை யொடுமுழ வொலிபி றங்கவே
வருமுறை யெதிர்கொள வந்து முந்தினார்.

(௨௭௩)

ஞானசம் பந்தரு நாய னர்சடைத்
தாறுந் தொடையன்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி யென்று நித்தில
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெய்தினார்.

(௨௭௪)

மாமறை யாளர்வண் புகலிப் பிள்ளையார்
தாமெழுந் தருளிடத் தங்கள் பிள்ளையார்
காமரும் பதியில்வந் தருளக் கண்டன
ராமகிழ வுடன்பணிந் தாடி பார்த்தனர்.

(௨௭௫)

கனித்தனர் புண்ணியக் கரக வாசநீர்
தெளித்தனர் பொரிஞ்ஞ மலஞ்ஞ சிந்தினர்
துளித்தனர் கண்மழை சுருதி யாயிர
மனித்தவர் கோயிலு ளவர்முன் பெய்தினர்.

12. சரஸ்வதி

வெங்குரு வேந்தரும் விளங்கு கோயிலைப்
பொங்கிய விருப்பினுற் புடைவ லங்கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேற் குடித்துச் சென்றுபுகு
கங்கணர் முன்புற வணைந்து தாழ்த்தனர்.

(உசு)

வேதியர் சேயனூர் விமலர் தங்கழல்
காதலிற் பணிந்தவர் கருணை போற்றுவார்
தாழைதா டட்டித் தசன் டசப் பின்னையார்
பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினார்.

(28.1)

இன்னிசை வண்டமிழ் பாடி தேத்தியந்
நன்னெகிழ் பதியுனோர் நயக்க வையுட
பின்னரவெண் பிறைபணி வேணிப் பிஞ்சுகர்
மன்னிய திருப்பனங் தூள்வ ணங்கினார்.

(உதா)

ஆங்கணி சொல்மலர் மாலி சாத்தியப்
பாங்குபற் தணலுந் பணிந்து பாடிப்போய்த்
திவ்வுதிர் மாமலர்ச் செம்மை யந்தன
ரோங்குமோ மாம்பலி யுர்வந் துற்றன.

(250)

புறநாற் பதிவு- தனியின் மேலிய
வற்புத அடிபணர் தலர்' த செந்தமிழ்ச்
சொற்றொடை பாடிப் பக்கன்று சூழ்ந்த
பொற்பதி வாழ்கொளி புத்தூர் பக்கனர்.

(25)

சீர்தான். தீராமலே யுனைத்து தேமலாக்
கார்வளர் கண்டதூர் பணிந்து காண்பவர்
பார்ப்பது பதிகங்கள் பாடி நிறுவர்.
வார்பொழிர் சடம்பவர் வணங்க வந்ததூர்.

(252)

நம்பரை நலநிதிக் குறை யுள்ளிற்
 (ஏற்படும் ஊருட்பெயர் குறுங்கு அடி
 வம்பவர் செ.தமிழ் மாலை பாடநீன்
 தெம்பிரான் கவணியர் தலைவ றேக்தினர்.

(2)(五)(五)

ஆபவதி பணி தருந் தமிழ்ப் பனைந்து
மெய்ப்பவது விரும்பொரு மேயு நாளமர்
பொற்பதி பலவுமுன் பணிந்து போந்தனர்
பைப்பணி யவ்வாருப் பதிது ஸார்னிம்.

1. (100)

பாரமர்சு திருக்கருப் பறிபுது ரீனைச்
செம்பரசு சுறுவர்கை கொழுது செந்தமி
மேவெரிவெய் மெய் மருங்கி னுள்ளவான்
சுார்தொழற் கொண்டு மதுபாஷை.

12551

வேறு.

மண்ணுலகு செய்ததவப் பயனா யுள்ள வள்ளலா ரப்பதிகள் வணங்கி யேகி பெண்ணின்முர கிரங்கியெழப் பணிலமார்ப்ப விலங்கியகா ளஞ்சின்ன மெங்குமுதக் கண்வளர்மென் கரும்புமிடை கதிர்ச்செஞ் சாலி கதலிகமுருடனோங்குங்கழனிநாட்டித் தெண்ணிலவு சூடியதம் பெருமான் வையுந் திருப்பிரம புரஞ்சாரச் செல்லும் போது.

பிள்ளையா ரெழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப் பிரமபுரத் தருமறையோர் பெருகு காத, லுள்ளமகிழ் சிறந்தோங்கத் தோணி மேவு முமைபாகர் கழலவணங்கி யோகை கூர, வெள்ளமறை பொலிபெருக மறுகு தோறு மிடைமகர தோரணங்கள் கதவி பூகந், தெள்ளுபுன னிறைகுடங்க டப ஞாபஞ் செழுங்கொடிக ணிரைத்தெதிர்கொள் கிறப்பிற் செல்வார். (உரு௭)

ஆரணங்கண் மதுரவொலி மெழுந்து பொங்க வரசிலையுந் தருப்பையும்பெய் தணி ந்த வாசப், பூரணகும் பங்கணிறை கரக மேந்திப் புதுமலரு நறுந்துகரும் பொரியுந் தூவி, வாரணங்கு முழையுமடாள் குழைத்த செம்பொன வள்ளத்தி லமுதுண்ட வள்ள லாரைச், சீரணங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை மீது செழுந்தரளக் குடைநிழற்கீழ்ச் சென்று கண்டார். (உரு௮)

கண்டபொழு தேகைக டலைமேற் கொண்டு கண்களிப்ப மனங்களிப்பக் காதல் பொங்கித், தொண்டர்களு மறையவருஞ் சென்று சூழ்ந்து சொல்லிந்த மகிழ்ச்சியி னாற் றுதித்த வோசை, பெண்டிசையு நிறைவித்தா ராடை வீசி யிருவிசம்பின் வெளி தூர்த்தா ரேறு சீர்த்தி, வண்டமிழ்நா யகருமிழ்ந் தெதிரே சென்று வணங்கியவ ருடன் கூடி மகிழ்ந்து புக்கார். (உரு௯)

திங்களணி மணிமாட மிடைந்த வீதி சென்றணந்து தெய்வமறைக் கற்பின் மாதர் மங்கலவாழ்த் திசையிரண்டு மருங்கு மல்க வானவர்நா யகர்கோயின் மருங்கு சார்ந்து துங்கநிலைக் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப் புக்குச் சூழ்ந்துதிருத் தோணிமிசை மேவி னார்க டங்கடிகு முன்புதாழ் தெழுந்து நின்று தமிழ்வேதம் பாடினா் தாளம் பெற்றார். ()

பரவுதிருப் பதிகவிசை பாடி நிதி பரங்கருணைத் திருவருளின் பரிசு போற்றி, விர வுமலர்க் கண்பனிப்பக் கைகள் கூப்பி விழுந்தெழுந்து புறம்போந்து வேத வாய்மைச், கிரபுரத்துப் பிள்ளையார் செல்லும்போது திருநீல கண்டடாழ்ப் பாணர்பின்னே, வரவ வரை வளம்பெருகு மனையிற் போக வருள்செயது தந்திருமா ளிகையின் வந்தார். ()

மறையவர்க ளடிபோற்றத் தந்தை யாரு மருங்கணை மாளிகையி லணையும் போதி, னிறைகுடமு மணிவிளக்கு முதலா யுள்ள நீடுமறைக் குலமகளிர் நெருங்கி யேந்த, விறைவார்திரு நீற்றுக்காப் பேந்தி முனசென் றீன்றசா யார்சாத்தி யிறைஞ்சி யேத்த, முறைமையவர்க் கருள்செயது மடத்துப் புக்கார் முதல்வர்பான் மணிமுத் தின் சிவிகை பெற்றார். (உ௯௨)

செல்வநெடு மாளிகையி லமர்ந்து நானூந் திருத்தோணி மிசையாரைச் சென்று தாழ்ந்து, மல்குதிருப் பதிகங்கள் பலவும் பாடி மனமகிழ்ந்து போற்றிசைத்து வையுந் நாளி, லொல்லிமுறை யுபநயனப் பருவ மெய்த வுலகிறந்த சிவஞான முணரப் பெற் றார், தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத் தோலொழிந றுங்கினா் சூரர்கள் போற்ற. (உ௯௩)

உகக திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஒருபிறப்பு மெய்தாமை யுடையார் தம்மை யுலகியல்பி னுபநயன முறைமை யாகு, மிருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி யெய்துவிக்கு மதைமுனிவ ரெதிரே நின்று, வருதிறத்தின் மறைநான்குந் தந்தோ மென்று மந்திரங்கண் மொழிந்தவர்க்கு மதூர வாக்கார், பொருவிதப் போதினார் புகலி வந்த புண்ணியன ரெண்ணிறந்த புனித வேதம். (உகச)

சுருதியா யிரமோதி யங்க மாண தொல்கலை னெடுத்தியம்புந் தோன்ற லாரைப், பரிதியா யிரகோடி விரிந்தா லென்னப் பரஞ்சோதி யருள்பெற்ற பான்மை மேன்மை, சுருதியா தரவோடும் வியப்புந் தேத்துங் கலைமறையோர் கவுணியனார் தம்மைக் கண் முன், வருதியா னப்பொருளென் றிறைஞ்சித் தாமுன் வல்லமறை கேட்டையர் தீர் க்து வாழ்ந்தார். (உகரு)

மந்திரங்க ளானவெலா மருளிச் செய்து மற்றவற்றின் வைதிகநூற் சடங்கின் வந்த, சிந்தைமயக் குறுமையந் தெளிய வெல்லாஞ் செழுமறையோர்க் கருளியவர் தெருளு மாற்றான், முந்தைமுதன் மந்திரங்க ளெல்லாந் தோன்று முதலாகு முதல் வன ரெழுத்தஞ் சென்பா, ரந்தியினுண் மந்திரமஞ் செழுத்து மேயென் றஞ்செழுத் தின் திருப்பதிக மருளிச் செய்தார். (உகசு)

அத்தகைமை பிள்ளையா ரருளிச் செய்ய வந்தணர்க ளருடலைமேற் கொண்டு தாழ்ந்து, சித்தமகிழ் வொடுகிறப்பத் தாமுந் தெய்வத் திருத்தோணி யமரந்தாரைச் சென்று தாழ்ந்து, மெய்த்தவிசைப் பதிகங்கள் கொண்டு போற்றி விரைமலர்த்தான் மனங் கொண்டு மீண்டு போந்து, பத்தருட னினிதமரும் பண்பு கூடப் பரமர்தான் பணிந் தேத்திப் பயிலு நாளில். (உகசு)

வேறு.

பந்தனைமெல் விரலாரும் பரமரும்பாய் விடைமீது வந்துபொன்வள் ளத்தனித்த வரம்பின்ஞானத் தமுதுண்ட செந்தமிழ்ஞா னசம்பந்தர் திறங்கேட்டிறைஞ் சுதற்காக வந்தணர்பூந் தராய்தன்னி லணந்தனநா வுக்கரையர். (உகஅ)

வாக்கின்பெரு விறன்மன்னர் வந்தனைந்தா ரெனக்கேட்டுப் பூக்கமழ்வா சத்தடஞ்சூழ் புகலிப்பெருந் சகையாரு மாக்கியநல் வினைப்பேறென் றன்பர்குழாத் தொடுமெய்தி யேற்கும்பெரு விறப்போதி மெதிர்கொளவெய் தும்பொழுதில். (உகக)

சிந்தையிடை யறுவன்புந் திருமேனி தனிலசைவுந் கந்தைமிகை யாங்கருத்துந் கையுழுவா ரப்படையும் வந்திழிகண் ணீர்மழையும் வடிவிற்பொலி திருநீறு மந்தமிலாத் திருவேடத் தரசுமெதிர் வந்தணைய. (உக௦)

கண்டகவு ணியக்கன்றுந் சுருத்திப்பரவு மெய்க்காதந் ரெண்டாந்திரு வேடநேரே தோன்றியதென் றுதொழுதே யண்டரும்போற் றவணந்தங் கரசுமெதிர் வந்திறைஞ்ச மண்டியவார் வம்பெருக மதூரமொழி யருள்செய்தார். (உக௧)

பேரிசைநா வுக்கரசைப் பிள்ளையார்கொண் டுடன்போந்து போர்விடையார் திருத்தோணிப் பொற்கோயிலுட் புகும்போதி லார்வம்பெரு கவணையு மவருடன்கும் பிட்டருளாற் றென்பகொண் டரைக்கொண்டு திருமாளிகை யினிந்தேர்ந்தார். (உக௨)

அணையுந்திருத் தொண்டர்தம்மோ டாண்டவர சுக்கும்பா
லிணையிற்று வமுதாக்கி யியல்பா லமுதுசெய்வித்துப்
புணரும்பெரு கன்புண்பும் பொங்கியகா தலிற்கும்பிட்
டுணருஞ்சொன்மா லைகள்சாத்தி யுடன்மகிழ்வெய் தியுறைந்தார். (௨௭௩)

அந்நாள்கில நாள்கள்செல்ல வருட்டிருநா வுக்கரசர்
மின்னாரசடை யண்ணலெங்கு மேவிடங்கும் பிடவேண்டிப்
பொன்மார்பின்மூற் றூல்புணந்த புகலிப்பிரா னிசைவேரடும்
பின்னாகவெய் தவிதைஞ்சிப் பிரியாதநண் பொடும்போந்தார். (௨௭௪)

வாக்கின்றனி மன்னரேக மாறுத்திரு வுளத்தோடும்
பூக்கமழும் பணைகூழ்ந்த புகலியின்மீண் டும்புகுந்து
தேக்கியமா மறைவெள்ளத் திருத்தோணிவீற நிருந்தாரைத்
தூக்கின்றமிழ் மாலேபாடித் தொழுதங்குறை கின்றநாளில். (௨௭௫)

செந்தமிழ்மா லைவிகற்பச் செய்யுட்களான் மொழிமாற்று
வந்தசொற்சீர் மாலேமாற்று வழிமொழியெல் லாமடக்குச்
சந்தவியமக மேகபாத் தமிழிருக்குக் குறள் சாத்தி
யெந்தைக்கெழு கூற்றிருக்கை யீரடி யீ ரடிவைபு. (௨௭௬)

நாலடிமேல் வைப்புமேன்மை நடையின்முடு குமிராகஞ்
சால்பினிற்சக் கரமாதி விகற்பங்கள்சாற் றும்பதிக
மூலவிலக் கியமாக வெல்லாப்பொருள் கருமுற்ற
ஞாலத்துயர் காழியாரைப் பாடினாஞ்ஞான சம்பந்தார். (௨௭௭)

இன்னிசைபா டினவெல்லாம் யாழ்ப்பெரும்பா ணனாஞ்சாழு
மன்னுமிசை வடிவான மதங்குளா மணிபாரும்
பன்னியவே ழிசைபற்றிப் பாடப்பதி சுங்கன்பாடிப்
பொன்னின்றிருத் தாளம்பெற்றார் புகலியிறபோற் றியிருந்தார். (௨௭௮)

அங்கணமா கின்றநாளி லருந்தமிழ்நா டெத்தினுள்ளுந்
திங்கட்சடை யண்ணலார்தந் திருப்பதியா வையுங்கும்பிட்
டெங்குந்தமிழ் மாலேபாடி யேத்தியிங்கெய் துவனென்று
தங்குலத்தா தையரோடுந் தவமுனிவர்க் கருளசெய்தார். (௨௭௯)

பெருகுவிருப் புடனோக்கிப் பெற்றகுலத் தாதையாரு
மருமையாலும் மைப்பயந்த வதனாற்பிரிந் துறைவாற்றே
னிருமைக்குமின்ப மனிக்கும் யாகமும்யான் செயவேண்டு
மொருமையாலின் னஞ்சிலநா ஁டனெய்துவ னென்றுரைத்தார். (௨௮௦)

ஆண்டகையா ருமிசைந்தங் கம்பொற்றிருத் தோணிமேவு
நீண்டசடை யாரடிக்கீழ்ப் பணிவுற்றுநீ டருள்பெற்றே
யீண்டுபுகழ்த் தாதையார்பின் னெய்திடயாழ்ப் பாணரோடுங்
காண்டகுகா ழிதொழுது காதுவினாற் புறம்போந்தார். (௨௮௧)

அத்திருமு தூரினுள்ளா ரமர்ந்துடன்போ துவார்போத
மெய்த்தவரத் தணர்நீங்கா விடைகொண்டியீள் வார்கண்மீள்
முத்தின்சிவிகை மேல்கொண்டு மொய்யொளித்தா மநிறைத்த
நித்திலவெண் குடையீது நித்தமதிபோ லநிழற்ற. (௨௮௨)

உகஅ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

சின்னந்தனிக் காளந்தாரை சிரபுரத்தாண் டகைவந்தா
னென்னுந்தகை மைவிளங்க வேற்றதிருப் பெயர்சாற்ற
முன்னெம்மருங் குநிரந்த முரசுடைப்பல் வியமார்ப்ப
மன்னுந்திருத் தொண்டரானார் வந்தெதிர்கொண் டிவணங்க.

(உஅ௩)

சங்கநாதங்க ளொலிப்பத் தழங்குபொற்கோ முழுங்க
மங்கலவாழ்த் துரையெங்கு மல்கமறை முன்னியம்பத்
திங்களும்பாம் புமணீந்தார் திருப்பதியெங்கு முன்சென்று
பொங்கியகா தலிற்போற்றப் புகலிக்கவு ணியர்போந்தார்.

(உஅ௪)

திருமறைச்சண் பையராளி சிவனாந்திருக் கண்ணார்கோயில்
பெருவிறுப்பா லணைந்தேத்திப் பிஞ்சுகர்கோ யில்பிறவு
முருகியவன் பாலிதைஞ்சி யுயர்தமிழ்மா லைகொண்டேத்தி
வருபுனற்பொன் னிவடபாற் குடதிசைநோக் கிவருவார்.

(உஅ௫)

போற்றியகா தல்பெருகப் புள்ளிருக்குந் திருவேனார்
நாற்றடந்தோ ளுடைமூன்று நயனப்பிரான் கோயின்னணி
யேற்றவன் பெய் தவணங்கி யிருவர்புள்வேந் தரிதைஞ்சி
யாற்றியபு சனைசாத்தி யஞ்சொற்பதி கமணிந்தார்.

(உஅ௬)

கீடுதிரு நின்றியூரி னிமலர்தநீள் கழலேத்திக்
கூடியகா தலிற்போற்றிக் கும்பிட்டுவண் டமிழ்கூறி
நாமுசீர்தீ றீர்வணங்கி நம்பர்திருப்புன் கூர்நண்ணி
யாடியபா தயிறைஞ்சி யருந்தமிழ்பா டியமர்ந்தார்.

(உஅ௭)

அங்குநின்றே கியப்பாங்கு லரனார்மகிழ் கோயிலான
வெங்கணுஞ்சென் றுபணிந்தே யேத்தியிம வான்மடந்தை
பங்கருதை பழமண்ணிப் படிக்கரைக்கோ யில்வணங்கித்
தங்குதமிழ் மாலேசாத்தித் திருக்குத்தைகப் பதிசார்த்தார்.

(உஅ௮)

திருக்குறுக்கைப் பதிமன்னித் திருவிரட்டா னத்தமர்ந்த
பொருப்புவில்லா ளரையேத்திப் போர்த்தன்னியூர் சென்றுபோற்றிப்
பருக்கைவரை யுரித்தார்தம் பர்தணநல் லூர்ப்பணிந்து
விரிப்புடன்பா டலிசைத்தார் வேதத்தயி ழால்விரித்தார்.

(உஅ௯)

அப்பதிபோற் றியகல்வா ரரனாந்திரு மணஞ்சேரி
செப்பருஞ்சீர்த் தொண்டரோடுஞ் சென்றுதொழு திசைபாடி
யெப்பொருளுந் தருமீச ரெதிர்கொள் பாடிப்பதியெய்தி
யொப்பில்பதி கங்கள்பாடி யோங்குவேள்வித் குடியுற்றார்.

(உ௧௦)

செழுந்திருவேள் விக்குடியிற் திகழ்மணவா ளநற்கோலம்
பொழிந்தபுனற் பொன்னிமேவும் புனிதத்துருத் தியிரவிற்
தழும்பியதன் மையுங்கூடத் தண்டமிழ்மா லையின்பாடித்
கொழுந்துவெண்டிங் களணிந்தார் கோடிகாவிறி சென்னைடைந்தார்.

(உ௧௧)

திருக்கோடிகா விலமர்ந்த தேவர்கிகா மணிதன்னை
பெருக்கோடித் தியும்பாம்பு மிசைந்தணிந்தா னைவள்ளேனப்
பருக்கோடணித் தயிராணப் பணிந்துசொன்மா லைன்பாடித்
கனக்கோடிரீப் பார்கள்சேருங் கஞ்சனூர்கை தொழச்செதுற்றார்.

(உ௧௨)

கஞ்சனாரான் டதங்கோவைக் கண்ணுற்றிறைஞ்சி முன்போந்து
மஞ்சணிமா மதில்குழு மார்துறைவந் துவணங்கி
யஞ்சொற்றமிழ் மாலைசாத்தி யங்ககன்றன் பர்முன்னாகச்
செஞ்சடைவே தியர்மன்னுந் திருமங்கலக் குடிசேர்ந்தார். (௨௬௩)

வெங்கண்விடை மேல்வருவார் வியலுரடி களைப்போற்றித்
தங்கியவின் னிசைகூடுந் தமிழ்ப்பதிகத் தொடைசாத்தி
யங்கணமர்வார் தம்முன்னே யருள்வேடங்காட் டத்தொழுது
செங்கண்மாலுக் கரியார்தந் திருநதுதேவன் குடிசேர்ந்தார். (௨௬௪)

திருந்துதேவன் குடிமன்னுஞ் சிவபெருமான் கோயிலெய்திப்
பொருந்தியகா தலிற்றுக்குப் போற்றிவணங் கிப்புரிவார்
மருந்தொடுமந் திரமாசி மற்றுமிவர் வேடமாமென்
றருந்தமிழ்மா லேபுனைந்தா ரளவினஞானத் தழுதுண்டார். (௨௬௫)

மொய்திகழ்சோ லையம்மதுநர் முன்னகன்றந் நெறிசெல்வார்
செய்தருசா லிகரும்பு தெங்குபைம்பூ கத்திடைபோய்
மைதிகழ்கண் டர்தங்கோயின் மருங்குள்ளவெல் லாம்வணங்கி
யெய்தினர்ஞா னசம்பந்த ரின்னம்பர்நம் பர்தங்கோயில். (௨௬௬)

இன்னம்பர் மன்னும்பிராணே யிறைஞ்சியிடை மடக்கான
பன்னுந்தமிழ்த் தொடைமாலேப பாடல்புனைத் துபரவிப
பொன்னங்கழ லிணைபோற்றிப் புறம்போந்தனைத் துபுருந்தார்
மன்னுந்தடங் கரைப்பொன்னி வடகுரங்கா டுதுறையில். (௨௬௭)

வடகுரங்கா டுதுறையில் வாலியாந்தாம் வழிபட்ட
வடைவுந்திருப் பதிகத்தி லறியச்சிறப் பித்தருளிப்
புடைகொண்டிறைஞ் சிளர்போந்து புறத்துள்ளதா னங்கள்போற்றிய்
படைகொண்டமு விலைவேலார் பழனத்திருப் னிசார்ந்தார். (௨௬௮)

பழனத்துமே வியமுக்கட் பரமேட்டியார் பயில்கோயி
லுழைபுக்கிறைஞ்சி நின்றேத்தி யுருகியசின் தையராசி
விழைசொற்பதி கம்விளம்பி விருப்புடன்மே வியசல்வா
ரழனக்கபங் கயவாவி யையாறுசென் றடைகின்றார். (௨௬௯)

வேறு.

மாடநிறை மணிவீதித் திருவையாற் றினில்வாழு மல்கு தொண்டர்
நாடியயப் புகலிவரு ஞானபோ னகாவந்து நண்ணி னாரென்
றூடலொடு பாடலறு வணிமூது ரடையவலங் காரஞ் செயது
நடுமனக் களிப்பினொடு மெதிர்கொள்ள நித்திலயா னத்து நீங்கி. (௩௦௦)

வந்தனைந்து திருத்தொண்டர் மருங்குவர மானைந்து கையர்தம்பா
னந்திதிரு வருள்பெற்ற நன்னகரை முன்னிறைஞ்சி நண்ணும் போதி
லைந்துபுல னிலைதலங்குமிழ்த்தஞ்ச லென்பார்த மையா நென்று
புந்திறை செந்தமிழின் சந்தவிசை போற்றிசைத்தார் புகலிவேந்தர். (௩௦௧)

மணிவீதி யிடங்கடந்து மாலையனக் கரியிரான் மன்னுங் கோயி
லணிநீடு கோபுரத்தை யணைந்திறைஞ்சி யுள்ளெய்தி யளவில் காத
றணியாத கருத்தினொடுந் தம்பெருமான் கோயில்வலங் கொண்டு தாழ்ந்து
பணிகூடு மவர்மனப் பணிபுனைவிழந் தெழுந்தன்பாற் பரவகின்றார். (௩௦௨)

கோடல்கோங் கங்குளர்கூ விளமென்னுந் திருப்பதிகக் குலவு மாலை
நீடுபெருந் திருக்கூத்து நிறைந்ததிரு வுள்ளத்து நிலைமை தோன்ற
வாடுமா ததுவல்லா னையாற்றெம் மையனே யென்று நின்று
பாடினா ராடினார் பண்பினெடுங் கண்பொழிநீர் பரந்து பாய.

(௩௦௩)

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து பரவுதிருத் தொண்ட ரோடு
நிலவுதிருப் பதியதன்க ணிகமுரா ணிகரிலா நெடுநீர்க் கங்கை
யலையுமதி முடியார்தம் பெரும்புலியூர் முதலான வண்ணந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து மீண்டணைந்து பெருகார்வங் கூரு நாளில்.

(௩௦௪)

சூடதிசைமேற் போவதற்குக் கும்பிட்டங் கருள்பெற்றுக் குறிப்பினெடுங்
படருநெறி மேலணைவார் பரமர்திரு நெய்த்தானப் பதியி னண்ணி
யடையுமன முறவணங்கி யுறந்தமிழ்மா லைகள்பாடி யங்கு நின்று
புடைவளர்மென் கரும்பினெடு பூக்கிடை மழபாடி போற்றச் சென்றார்.

(௩௦௫)

செங்கைமான் மறியார்தந் திருமழபா டிப்புறத்துச் சேரச் செல்வா
ரங்கையா ரமுலென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்தருளி யணைந்த போழ்தின்
மங்கைவாழ் பாகத்தார் மழபாடி தலையினுல் வணங்கு வார்கள்
பொங்குமா தவமுடையா ரெனத்தொழுது போற்றிசைத்தே கோயில் புககார்.

(1)

மழபாடி வயிரமணித் தூணமர்ந்து மகிழ்சோயில் வலங்கொண் டெய்திச்
செழுவாச மலர்க்கமலச் சேவடிச்சீழ்ச் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து நின்று
தொழுதாடிப் பாடிநறுஞ் சொன்மாலேத் தொடையணிந்து துதித்துப் போந்தே
யொழியாத நேசமுட னுடையவரைக் கும்பிட்டங் குறைந்தார் சின்னஞ்.

(௩௦௭)

அதன்மருங்கு கடந்தருளாற் திருக்கானூர் பணிந்தேத்தி யான்ற சைவ
முதன்மறையோ ரன்பிலா லந்துறையின் முன்னவனைத் தொழுது போற்றிப்
பதநிறைசேர் தமிழ்பாடிச் சடைமுடியார் பயில்பதியும் பணிந்து பாடி
மதகரட வரையுரித்தார் வடகரைமார் துறையணைந்தார் மணினூன் மார்பர்.

(௩௦௮)

சென்றுதிரு மாந்துறையிற் திகழ்ந்துறையுந் திருநதிவாழ் சென்னி யார்த
முன்னில்பணிந் தணிநெடுமா ளிகைவலஞ்செய துன்புக்கு முன்பு தாழ்ந்து
துன்றுகதிர் ப பரிதிமதி மருத்துக்க டொழுதுவழி பாடி செய்ய
நின்றநிலை சிறப்பித்து நிறைதமிழின் சொன்மலை நிகழ்ப் பாடி.

(௩௦௯)

அங்கண்கன் தம்மருங்கி லங்கணர்தம் பதிபிறவு மண்ணந்து போற்றிச்
செங்கமலப் பொதிவழிச் சேல்பாயும் வயன்மதுவாற் சேறு மாறப்
பொங்கொலிநீர் மழநாட்டுப் பொன்னிவட கரைமிசைப்போயப் புகவி வேந்தர்
நங்கல்பிரான் திருப்பாச்சி லாச்சிரா மம்பணிய நண்ணும் போதில்.

(௩௧௦)

அந்நகரிற் கொல்லிமழ வன்பயந்த வரும்பெறலா ரமுத மென்சொற்
கன்னியிள மடப்பிணையாங் காமருகோ மளக்கொழுந்தின் கதிர்செய மேனி
மன்னுபெரும் பிணியாகு முயலகன்வந் தணைவுறமெய் வருத்த மெய்தித்
தன்னுடைய பெருஞ்ஞற்றம் புலம்பெய்தத் தானுமனத் தளர்வு கொள்வான்.

(௩௧௧)

மற்றுவே ரெருபரிசாற் தவிராமை மறிவளருங் கையார் பாதம்
பற்றியே வருங்குலத்துப் பான்மையின னாதலினாற் பரிவு தீரப்
பொற்றொடியைக் கொடுவந்து போர்க்கோலச் சேவகராய்ப் புரங்கண் மூன்றுஞ்
செற்றவர்தங் கோயிலினுட் கொடுபுகுந்து திருமுன்பேயுந் திடு வைத்தான்.

(௩௧௨)

அவ்வளவி லாளுடைய பிள்ளையா ரெழுந்தருளி யனுக வைய்தச்
செவ்வியமெய்த் ஞானமுணர் திருஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்றே
யெவ்வுலகுந் துயர்நீங்கப் பணிமாறுந் தனிக்காளத் தெழுந்த வோசை
வெவ்வுயிர்க்கு மவன்களோ மெல்லியலை விட்டெதிரே விரைந்து செல்வான். (௩௬௩)

மாநகர மலங்கரிமீன் மகரதோ ரணநாட்டு மணிரீர் வாசத்
தூநதும்பூ ரணகும்பஞ் சோதிமணி விளக்கினொடு தூப மேந்து
மேனையணி பிறவுமெலா மெழில்பெருக வியற்றுமென வேவித் தானும்
வானவர்நா யகர்மகனார் வருமுன்பு தொழுதனைந்தான் மழவர் கோமான். (௩௬௪)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளப் பெற்றேனென் றுனந்தம் பெருகு காதல்
வெள்ளரீர் கண்பொழியத் திருமுத்தின் சிவிகையின்முன் வீழ்த்தபோது
வள்ளலா ரெழுகவென மலர்வித்த திருவாக்கான் மலர்க்கை சென்னி
கொள்ளமகிழ்ந் துடன்சென்று குலப்பதியின் மணிலீதி கொண்டு புக்கான். (௩௬௫)

மங்கலது ரியமுழங்கு மணிலீதி கடந்துமதிச் சடைபார் கோயிற்
பொங்குசுடர்க் கோபுரத்துக் கணித்தாகப் புனைமுத்தின் சிவிகை நின்ரு
மங்கணிழிந் தருளுமுறை யிழிந்தருளி யணிவாயில் பணிந்து புக்குத்
தங்கள்பிரான் கோயில்வலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கச் சாருங் காலை. (௩௬௬)

கன்னியிளங் கொடியுணர்வு கழிந்துநிலன் சேர்ந்ததனைக் கண்டு நோக்கி
யென்னிதுவென் றருள்செய்ய மழவன்று நெதிரிறைஞ்சி யடியேன் பெற்ற
பொன்னிவளை முயலகனும் பொருவிலரும் பிணிபொருந்தப் புனிதர் கோயின்
முன்னையைக் கொணர்வித்தே னிதுபுகுந்த படியென்று மொழிந்து நின்றான். ()
வேறு.

அணிகிளர் தாரவன் சொன்ன மாற்ற மருளொடுங் கேட்டந் நிலையி னின்றே
பணிவளர் செஞ்சடைப் பாச்சின்மேய பரம்பொரு ளாயினாரைப் பணிந்து
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட மயல்கொள்வ தோவிவர் மாண்ப தென்று
தணிவில் பணிதவிர்க் கும்பதிகத் தண்டமிழ் பாடினார் சண்பை நாதர். (௩௬௭)

பன்னு தமிழ்மறை யாம்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
மன்னுங் கவுணியர் போற்றி நிற்க மழவன் பயந்த மழலை மென்சொற்
கன்னி யுறுபிணி விட்டு நீங்கக் கதுமெனப் பார்க்கிசை நின்றே முந்து
பொன்னின் கொடியென வொல்கி வந்து பொருவலித் தாதை புடையணைந்தாள். ()

வன்பிணி நீங்கு மகளைக் கண்ட மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
தன்மனிப் பாவையுந் தானுங் கூடச் சண்பையர் காவலர் தாளில் வீழ்
நின்ற வருமறைப் பிள்ளை யாரு நீரணி வேணி நிமலர் பாத
மொன்றிய சிந்தை யுடன்ப ணிந்தா ரும்பர் பிரான்றிருத் தொண்ட ரார்த்தார். ()

நீடு திருவாச் சிராம மன்னு நேரிழை பாகத்தர் தாள்வ ணங்கிக்
கூடு மருளுட னங்க மர்ந்து கும்பிடுங் கொள்கைமேற் கொண்டு போந்தே
யாடல் பயின்றார் பதிபிறவு மனைந்து பணிந்தடி போற்றி யேகிச்
சேடர்கள் வாழந் திருப்பைஞ் ஞிலிச் சிவபெரு மானை யிறைஞ்சச் சென்றார். (௩௬௮)

பன்பயில் வண்டினம் பாடுஞ் சோலைப் பைஞ்ஞீலி வாணர் கழல்ப ணிந்து
மண்பர வுந்தமிழ் மாலை பாடி வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து போந்து
தின்பெருந் தெய்வக் கயிலை யில்லாழ் சிவனார் பதிபல சென்றி றைஞ்சிச்
சண்பை வளந்தரு நாடர் வந்தித் தடந்திரு வீங்கோய் மலையைச் சார்ந்தார். (௩௬௯)

௩௦௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செங்கட் குறவரைத் தேவர் போற்றுந் திகழ்திரு வீங்கோய் மலையின் மேவுந்
கங்கைச் சடையார் கழல்ப ணிந்து கலந்த விசைப்பதி கம்பு ணைந்து
பொங்கர்ப் பொழில்கும் மலையு மற் றும் புறத்துள்ள தானங்க ளெல்லாம் போற்றிக்
கொங்கிற் குடபுலஞ் சென்ற ணைந்தார் கோதினமெய்ஞ் ஞானக் கொழுந்தணையார். ()

வேறு.

அண்டர்பிரா னுலயங்க ளம்மருங்குள் ளனபணிந்து
தெண்டிரைநீர்த் தடம்பொன்னித் தென்கரையாங் கொங்கினிடை
வண்டலையும் புனற்சடையார் மகிழ்விடங்க டொழுதணைந்தார்
கொண்டல்பணி நெடும்புரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றார். (௩௨௪)

அந்நகரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமகிழ்ந்து
பன்னெடுந்தோ ரணமுதலாப் பயிலணிகள் பலவமைத்து
முன்னுறவற் தெதிர்கொண்டு பணிந்தேத்தி மொய்கரங்கள்
சென்னியுறக் கொண்டணைந்தார் சினவிடையார் செழுங்கோயில். (௩௨௫)

தம்பெருமான் கோயிலினு ளெழுந்தருளித் தமிழ்விரகர்
நம்பரவர்த் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நலஞ்சிறக்க
விம்பருமும் பருமேத்த வின்னிசைவண் டமிழ்பாடிக்
கும்பிடுமா தரவுடனக் கோநகரி லினிதமர்ந்தார். (௩௨௬)

அப்பாலைக் குடபுலத்தி லாறணிந்தா ரமர்கோயி
லெப்பாலுஞ் சென்றேத்தித் திருநணு விணையிறைஞ்சிப
பைப்பாந்தன் புனைந்தவரைப் பரவிப்பண் டமர்கின்ற
வைப்பான செங்குன்றார் வந்தணைந்து வைகினார். (௩௨௭)

ஆங்குடைய பிள்ளையா ரமர்ந்துறையு நாளின்கட்
மேக்குதுளி முகிற்குலங்கள் சுரந்துபெய லொழிகாலை
வீங்கொலிநீர் வைப்பெல்லாம் வெயில்பெரு விருப்புலவர
பாங்கர்வரை யுங்குளிரும் பணிப்பருவ மெய்தியதால். (௩௨௮)

அனிக்குலங்கள் சுளிந்தகல வரவிந்த முகம்புலரப்
பனிக்குமணி மரகதவல் லியிறகோக்த பான்மையெனத்
துளித்தலைமெல் லறுகுபனி தொடுத்தசைபச் சூழ்பனியாற
குளிர்க்குடைந்து வெண்படாம் போர்த்தணைய குன்றுகளும். (௩௨௯)

மொய்பனிகூர் குளிர்வாடை முழுதுலவும் பொழுதேயாய்க்
கொய்தனிர்மென் சோலைகளுங் குலைந்தசையக் குளிர்க்கொதுங்கி
வெய்யவனுங் கரநிமிர்க்க மாட்டானபோல் விசும்பினிடை
கையதுவெயில் விரிப்பதுவு மடங்குவது மாசுமால். (௩௩௦)

நீடியவப் பதிகளெலா நிரைமாடத் துறையுடொறும்
பேடையுடன் பவளக்காற் புறவொடுங்கப் பித்திகையின்
றோடலர்மென் குழன்மடவார் துணைக்கலச வெம்முலையு
ளாடவர்தம் பணைத்தோளு மணிமாப்பு மடங்குவன. (௩௩௧)

அரிசனமுங் குங்குமமு மரைத்தமைப்பா ரயலெல்லாம்
பரியவகிற் குறையினந்து புகைப்பார்கள் பாங்கெல்லா
மெரியுமிழ்பேழ் வாய்த்தோணி யிரும்பீர்ப்பா ரிடையெல்லாம்
அரிமலர்மென் புறவணிந்த மீப்பலத்து வைப்பெல்லாம். (௩௩௨)

அந்நாளிற் கொடிமாடச் செங்குன்று ரமர்ந்திருந்த
மெய்த்ஞானப் பிள்ளையா ருடன்மேவும் பரிசனங்கள்
பன்னாளு மந்நாட்டிற் பயின்றதனாற் பணித்தருளிர்
முன்னாள் பிணிவந்து மூள்வதுபோன் முடுகுதலும்.

(௩௩௩)

அந்நிலைமை யானுடைய பிள்ளையார்க் கவர்களெலா
முன்னறிவித் திறைஞ்சுதலு முதல்வனா ருடொழுதே
யிந்நிலத்தி னியல்பெனினு நமக்கெய்தப் பெருவென்று
சென்னிமதி யணிந்தாரைத் திருப்பதிகம் பாடுவார்.

(௩௩௪)

வேறு.

அவ்வினைக் கிவ்வினை யென்றெடுத் தைய ரமுதுசெய்த
வெவ்விட முன்றிடுத் தெம்மிடர் நீக்கிய வெற்றியினு
லெவ்விடத் தும்மடி யாரிடர் காப்பது கண்டமென்றே
செய்வினை தீண்டா திருநிலை கண்ட மெனச்செப்பினார்.

(௩௩௫)

ஆய குறிப்பினி லானை நிகழ வருளிச்செய்து
தூய பதிகத் திருக்கடைக் காப்புத் தொடுத்தனிய
மேயவப் பொற்பதி வாழ்பவர்க் கேயன்றி மேவுமந்நாட்
டைய பணிப்பினி யந்நா டடங்கவுந் தீர்ந்ததன்றே.

(௩௩௬)

அப்பதி யின்க ணமர்ந்து சிலநாளி லங்ககன்று
துப்புறழ் வேணியர் தானம் பலவுந் தொழுதருளி
முப்புரி தூலுடன் ரேலணி மார்பர் முனிவரொடுஞ்
செப்பருஞ் சீர்த்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி சென்றணைந்தார்.

(௩௩௭)

பருவ மறுப்பொன்னிப் பாண்டிக் கொடுமுடி யார்தம்பாத
மருவி வணங்கி வளத்தமிழ் மாலை மகிழ்ந்துசாத்தி
விரிசுடர் மாளிகை வெஞ்சுமாக் கூடல் விடையூவர்தம்
பொருவிறு னம்பல போற்றிக் குணதிசைப் போதுகின்றார்.

(௩௩௮)

செல்வக் கருவூர்த் திருவா னிலைக்கோயில் சென்றிறைஞ்சி
நல்லிசை வண்டமிழ்ச் சொற்றொடை பாடியந் நாடகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு முதலா வணங்கிவந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத் தானம் பலபணிவார்.

(௩௩௯)

பன்னெடுங் குன்றும் படர்நெடுங் கானும் பலபதியு
மந்நிலைத் தானங்க ளாயின வெல்லா மமர்ந்திறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக வாய்மை மறையவனார்
பொன்னியல் வேணிப் புனிதர் பராய்த்துறை யுப்புருந்தார்.

(௩௪௦)

நீடும் பராய்த்துறை நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயின்னணி
கூடுங் கருத்தொடு கும்பிட்டுக் கோதி நமிழ்ச்சொன்மாலை
பாடுங் கவுணியர் கண்பீனி மாரி பரந்திழியச்
சூடுங் கரதலத் தஞ்சலி கோலித் தொழுதுநின்றார்.

(௩௪௧)

தொழுது புறம்பனைந் தங்குநின் றேகிச் சுரர்பணிவுந்
தெழுதிரு வாலந் துறைதிருச் செந்துறையேமுதலா
வழுவில்பல் கோயில்கள் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனைவார்
செழுமலர்ச் சோலைத் திருத்திருமுடிமலை சேரவந்தார்.

(௩௪௨)

வேறு.

கற்குடி மாமலை மேலெழுந்த கனகக் கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பொற்றிரன் மேருச் சிலுவனைத்த போர்விடை யாளியைப் போற்றிசைத்து
கற்றமிழ் மலை புனைந்தருளி ஞானசம் பந்தர் புலங்களைந்துஞ்
செற்றவர் மூக்கீச் சரம்பணிந்து திருச்சிராப் பள்ளிச் சிலம்பனைந்தார். (௩௪௩)

செம்மணி வாரி யருவி தூங்குஞ் சிராப்பள்ளி மேய செழுஞ்சுடரைக்
கைம்மலை யீருரி போர்வை சாத்துக் கண்ணுத லாரைக் கழல்பணிந்து
மெய்மம்கிழ் வெய்தி யுளங்குளிர விளங்கிய சொற்றமிழ் மலைவேய்ந்து
மைம்மலர் கண்டர்தம் மாணக்காவை வணங்கும் விருப்பொடு வந்தனைந்தார். (௩௪௪)

விண்ணவர் போற்றிசெய் யானைக்காவில் வெண்ணுவன் மேவியமெய்ப்பொருளை
கண்ணி யிறைஞ்சிமுன் வீழ்ந்தெழுந்து நாத்கோட்டு நாகம் பணிந்துவ
மண்ணல்கோச் செங்கணர சன்செய்த வடிமையு மஞ்சொற் றெடையில்வைத்துப்
பண்ணுறு செந்தமிழ் மலைபாடிப் பரவிநின் றேத்தினர் பான்மையினால். (௩௪௫)

நாரண னாண்முகன் காணவுண்மை வெண்ணுவ னன்மை மயேந்திரமுஞ்
சேரணி நீடு திருக்கயிலை செல்வத் திருவாரூர் மேய பண்பு
மாரணத் துட்பொரு ளாயினுரை யானைக்கா வின்கட் புகழ்ந்துபாடி
யேரணி யும்பொழில் சூழ்ந்தசண்பை யேந்தலா ரெல்லையி லின்பமுற்றார். (௩௪௬)

கைதொழு தேத்திப் புறத்தனைந்து காமர் பதியதன் கட்சிலநாள்
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்தனைவார் மன்னுந் தவத்துறை வானவர்தா
ளெய்தி யிறைஞ்சி யெழுந்துநின்றே யின்றமிழ் மலைகொண் டேத்திப் போந்து
வைதிக மாமணி யம்மருங்கு மற்றுள்ள தானம் வழுத்திச்செல்வார். (௩௪௭)

ஏறுயர் தார்திருப் பாற்றறையு மெறும்பியூர் மாமலை யேழுதலா
வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி விரவுந் திருத்தொண்டர் வந்துருழ
வீரில் புகழ்ச்சண்பை யாளியார்தா மெண்டுகை யோருந் தொழுதிதைஞ்ச
நீறணி செம்பவ ளப்பொருப்பி னெடுக்கள மாநகர் சென்று சேர்ந்தார். (௩௪௮)

நெடுங்களத் தாதியை யன்பானின்பா னெஞ்சுஞ் செலாவகை நேர்விலக்கு
மிடும்பைக டர்த்தருள் செய்வா யென்று மின்னிசை மாலையொண் டேத்தியேகி
யடும்பணி செஞ்சடை யார்பதிக ளனைந்து பணிந்து நியமம்போற்றிக்
கடுங்கை வரையுநித் தார்மகிழ்ந்த காட்டுப்பன் னிப்பதி கைதொழுவார். (௩௪௯)

சென்று திகழ்திருக் காட்டுப்பள்ளிச் செஞ்சடை நம்பர்தம் கோயிலெய்தி
முன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி வீழ்ந்து மொய்கழற் சேவடி கைதொழுவார்
கண்மண் யாவின் கருத்துவாய்ப்பக் கண்ணுத லாரைமுன் போற்றிசெய்து
மன்றுணின் றுடன் மனத்துள்வைப்பார் வாருமன் னும்முலை பாடிவாழ்ந்தார். (௩௫௦)

அங்கப் பதிரின் நெழுந்தருளி யணிதரு வாலம் பொழில்வணங்கிப்
பொங்கு புனற்பொன்னிப் பூந்துருத்திப் பொய்யிலி யாரைப் பணிந்துபோற்றி
யெங்கு நிகழ்திருத் தொண்டர்குழா மெதிர்கொள்ள வெப்பதியுந்தொழுது
செங்கயல் பாய்வய லோடைசூழ்ந்த திருக்கண்டி பூர்தொழச் சென்றனைந்தார். (௩௫௧)

கண்டியூர் வீரட்டர் கோயிலெய்திக் கலந்தடி யாருடன் காதல்பொங்கக்
கொண்ட விருப்புடன் ருழ்ந்திறைஞ்சிக் குலவு மகிழ்ச்சியின் கொள்கையினுற்
றெண்டர் குழாத்தினை நோக்கிநின்று தொடுத்த விசைத்தமிழ் மலைதன்னி
லண்டர் பிரான் ற னருளின்வண்ண மடியார் பெருமையினைக்கேட்டருளி. (௩௫௨)

வினவி யெடுத்த திருப்பதிக மேவு திருக்கடைக் காப்புத்தன்னி
லனைய நினைவரி யோன்செயலை யடியாரைக் கேட்டு மகிழ்ந்ததன்மை
புனைவுறு பாடலிற் போற்றிசெய்து போந்து புகலிக் கவுணியனார்
துணைபுனற் பொன்னித் திரைவலங்கொள் சோற்றுத் துறைதொழ்ச்சென்றடைவார். (௧)

வேறு.

அப்பர்சோற் றுத்துறை சென்றடை வோமென்
றொப்பில் வண்டமிழ் மாலை யொருமையாற்
செப்பி யேசென்று சேர்ந்தனர் சேர்விலார்
முப்புரஞ் செற்ற முன்னவர் கோயின்முன்.

(௩௫௪)

தொல்லை நீடிருச் சோற்றுத் துறையுறை
செல்வர் கோயில் வலங்கொண்டு தேவர்க
ளல்ல நீர்க்கநஞ் சண்ட பிரானடி
யெல்லை யில்லன்புகூர விறைஞ்சினார்.

(௩௫௫)

இறைஞ்சி யேத்தி யெழுந்துநின் றின்னிசை
நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிலாவியங்
குறைந்து வந்தடி யாருட னெயதினார்
சிறந்த சீர்த்திரு வேதி குடியினில்.

(௩௫௬)

வேத வேதியர் வேதி குடியினி
னாதர் கோயி லணைந்து நலந்திகழ்
பாத பங்கயம் போற்றிப் பணிந்தெழுந்
தோதி னார்தமிழ் வேதத்தி னோங்கிசை.

(௩௫௭)

எழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை
முழுதும் பாடி முதல்வரைப் போற்றிமுன்
றொழுது போந்துவர் தெய்தினார் சோலைசூழ்
பழுதில் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில்.

(௩௫௮)

வெண்ணி மேய விடையவர் கோயிலை
நண்ணி நாடிய காதலி னுண்மதிக்
கண்ணி யார்தங் கழலினை போற்றியே
பண்ணி னீடும் பதிகமும் பாடினார்.

(௩௫௯)

பாடி நின்று பரவிப் பணிந்துபோ
யாடு மங்கணர் கோயிலங் குள்ளன
மாடு சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனர்
நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர்.

(௩௬௦)

வேறு.

மொய்தருஞ் சோலைசூழ் முளரிமுன் ளடவிபோய்
மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியைப் பாழ்படச்
செய்தசங் கரர்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்
பெய்தவர் தருளினு ரியலிசைத் தலைவனார்.

(௩௬௧)

சக்கரப் பள்ளியார் தந்தனிக் கோயிலுட்
புக்கருத் தியினுடன் புனைமலர்த் தாள்பணிந்
தக்கரைப் பரமர்பா லன்புறும் பரிவுகூர்
மிக்கசொற் றமிழிசைவேதமும் பாடினார்.

(௩௬௨)

தலைவர்தஞ் சக்கரப் பள்ளிதன் விடையகன்
தலைபுனற் பணைகளி னருகுபோ யருமறைப்
புலனுறுஞ் சிந்தையார் புள்ளமங் கைப்பதி
குலவுமா லந்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார்.

(௩௬௩)

மன்னுமக் கோயில்சேர் மான்மறிக் கையர்தம்
பொன்னடித் தலமுறப் புரிவொடுந் தொழுதெழுந்
தின்னிசைத் தமிழ்புனைத் திறைவரசே லூருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிந் தேகினார்.

(௩௬௪)

காவின்மேன் முகிலெழுக் கமழ்நதும் புறவுபோய்
வாவிரீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்நதும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவின்மே லண்ணலார் திருநலூர் நண்ணினார்.

(௩௬௫)

மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றுமங் கலவினைத் துழனியா லெதிர்கொளப்
பொன்றயங் கொளிமணிச் சிவிகையிற் பொலிவுறச்
சென்றனைந் தருளினார் கிரபுரச் செம்மலார்.

(௩௬௬)

சித்திலச் சிவிகைமே னின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தவந் தணர்குழா முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் களுமுடன் பரவவே
வத்தர்தங் கோபுரந் தொழுதனைந் தருளினார்.

(௩௬௭)

வெள்ளிமால் வரையைநேர் விரிசுடர்க் கோயிலைப்
பிள்ளையார் வலம்வரும் பொழுதினிற் பெருகுசீர்
வெள்ளவா னந்தமெய் பொழியமே லேறிநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமுன் பரவுவார்.

(௩௬௮)

பரவுசொற் பதிகமுன் பாடினார் பரிவுதான்
வரவயர்த் துருகுநேர் மன்னுடன் புறமனைந்
தரவுடைச் சடையர்பே ரருள்பெறும் பெருமையால்
விரவுமப் பதியமர்ந் தருளியே மேவினார்.

(௩௬௯)

வேறு.

அன்ன தன்மையி லப்பதி தனிலமர்ந் தருளி
மின்னெ டிஞ்சடை விமலர்தாள் விருப்பொடு வணங்கிப்
பன்னு மின்னிசைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
நன்னெ டிக்குல நான்மறை யவர்தொழ நயந்தார்.

(௩௭௦)

நீடு மப்பதி நீக்குவார் நிகழ்திரு நல்லூர்
ராடு வார்திரு வருள்பெற வகன்றுபோந் தங்கன்
மாடு முள்ளன வணங்கியே பரவிவந் தணந்தார்
தேடு மாலயந் கரியவர் திருக்கரு காலூர்.

(௩௭௧)

வந்து பந்தர்மா தவிமணங் கமழ்கரு காலூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழலினை தாழ்ந்தே
யந்த மில்லவர் வண்ணமா மழல்வண்ண மென்று
சிந்தை யின்புறப் பாடினார் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்.

(௩௭௨)

பதிக வின்னிசை பாடிப்போய்ப் பிறபதி பலவு
நதிய ணிந்தவர் கோயில்க ணண்ணியே வணங்கி
மதுர முத்தமிழ் வாசக ரணந்தனர் மன்று
ளதிர்சி லம்படி யார்மகி முவளிவ ணல்லூர்.

(௩௪௩)

மன்னு மப்பதி வானவர் போற்றவு மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுட் டம்பரி சுடையா
ரென்னு நாமமு நிகழ்ந்திட வேத்திமுன் னிறைஞ்சி.
பன்னு சீர்ப்பதி பலவுமப் பாற்சென்று பணிவார்.

(௩௪௪)

பழுதில் சீர்த்திருப் பரிதிநன் னியமமும் பணிந்தங்
கெழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை போற்றி
முழுது மானவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
வழுவி லார்திருப் பூவனார் வணங்கிவந் தணைந்து.

(௩௪௫)

பொங்கு காதலிற் போற்றியங் கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பனைப்பதி பலவுமுன் பணிந்தே
யெங்கு மன்பர்க ளேத்தொலி யெடுக்கவர் தணைந்தா
ரங்க ணர்க்கிட மாகிய பழம்பதி யாலூர்.

(௩௪௬)

பணியு மப்பதிப் பசுபதீச் சரத்தினி திருந்த
மணியை யுள்புக்கு வழிபடும் விருப்பினால் வணங்கித்
தணிவில் காதலிற் றண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தி
யணிவி ளங்கிய திருநலூர் மீண்டும்வந் தணைந்தார்.

(௩௪௭)

மறைவி ளங்குமப் பதியின் மணிகண்டர் பொற்ற
ணிறையு மன்பொடு வணங்கியே நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைய ணிந்தவ ரருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறைந றும்பொழிந் திருவலஞ் சுழியில்வந் தணைந்தார்.

(௩௪௮)

மதிபு ணைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
முதிரு மன்பர்கண் முத்தமிழ் விரகர்த முன்வந்
தெதிர்கொள் போழ்தினி லிழிந்தவ ரெதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை ரூழ்ந்தெனக் கலந்தார்.

(௩௪௯)

கலந்த வன்பர்க டொழுதெழக் கவுணியர் தலைவ
ரலர்ந்த செங்கம லக்கரங் குவித்துட னனைவார்
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெய்திப்
பொலங்கொள் நீன்சுடர்க் கோபுர மிறைஞ்சி யுட்புகுந்தார்.

(௩௫௦)

மருவ லார்புர முனிந்தவர் திருமுனரில் வலங்கொண்
டுருகு மன்புட னுச்சிமே லஞ்சலி யினராய்த்
திருவ லஞ்சுழி யுடையவர் சேவடித் தலத்திற்
பெருகு மாதர வுடன்பணிந் தெழுந்தனர் பெரியோர்.

(௩௫௧)

ஞான போனகர் நம்பர்முன் றொழுதெழு விருப்பா
லான காதலி லங்கண ரவர்தமை வினவு
முன மில்லிசை யுடன்விளங் கியதிருப் பதிகம்
பான லார்மணி கழிபூரைப் பாடினார் பரவி.

(௩௫௨)

தலைவர்தஞ் சக்கரப் பள்ளிதன் விடையகன்
தலைபுனற் பணிகளி னருகுபோ யருமறைப்
புலனுறுஞ் சிந்தையார் புள்ளமங் கைப்பதி
ருலவுமா லந்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார்.

(௩௬௩)

மன்னுமக் கோயில்சேர் மான்மறிக் கையர்தம்
பொன்னடித் தலமுறப் புரிவொடுந் தொழுதெழுந்
தின்னிசைத் தமிழ்புனைந் திறைவர்சே லுருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிந் தேகினார்.

(௩௬௪)

காவின்மேன் முகிலெழுங் கமழ்நறும் புறவுபோய்
வாவிநீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்நறும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவின்மே லண்ணலார் திருநலூர் நண்ணினார்.

(௩௬௫)

மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றமங் கலவினைத் துழனியா லெதிர்கொளப்
பொன்றயங் கொளிமணிச் சிவிகையிற் பொலிவுறச்
சென்றனைந் தருளினார் சிரபுரச் செம்மலார்.

(௩௬௬)

நித்திலச் சிவிகைமே னின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தவந் தணர்குழா முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் களுமுடன் பரவவே
வத்தர்தங் கோபுரந் தொழுதனைந் தருளினார்.

(௩௬௭)

வெள்ளிமால் வரையைநேர் விரிகடர்க் கோயிலைப்
பிள்ளையார் வலம்வரும் பொழுதினிற் பெருகுசீர்
வெள்ளவா னந்தமெய் பொழியமே லேறிநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமுன் பரவுவார்.

(௩௬௮)

பரவுசொற் பதிகமுன் பாடினார் பரிவுதான்
வரவயர்த் தருகுநேர் மன்னுடன் புறமனைந்
தரவுடைச் சடையர்பே ருள்பெறும் பெருமையால்
விரவுமப் பதியமர்ந் தருளியே மேவினார்.

(௩௬௯)

உவறு.

அன்ன தன்மையி லப்பதி தனிமமர்ந் தருளி
மின்னெ டிஞ்சடை விமலர்தாள் விரும்பொடு வணங்கிப்
பன்னு மின்னிசைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
நன்னெ டிங்குல நான்மறை யவர்தொழ நயந்தார்.

(௩௭௦)

நீடு மப்பதி நீங்குவார் நிகழ்திரு நல்லூர்
ராடு வார்திரு வருள்பெற வகன்றுபோந் தங்கண்
மாடு முள்ளன வணங்கியே பரவிலந் தணந்தார்
தேடு மாலயந் கரியவர் திருக்கரு காலூர்.

(௩௭௧)

வந்து பந்தர்மா தவிமணங் கமழ்கரு காலூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழலினை தாழ்ந்தே
யந்த மில்லவர் வண்ணமா மழல்வண்ண மென்று
செந்தை யின்புறப் பாடினார் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்!

(௩௭௨)

பதிக வின்னிகை பாடிப்போய்ப் பிறபதி பலவு
நதிய ணிந்தவர் கோயில்க ணண்ணியே வணங்கி
மதர முத்தமிழ் வாசக ரணைந்தனர் மன்று
ளதிர்சி லம்படி யார்மகிழுவனிவ ணல்லார்.

(௩௪௩)

மன்னு மப்பதி வானவர் போற்றவு மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுட் டம்பரி சுடையா
ரென்னு நாமமு நிகழ்ந்திட வேத்திமுன் னிறைஞ்சிப்
பன்னு சீர்ப்பதி பலவுமப் பாற்சென்று பணிவார்.

(௩௪௪)

பழுதில் சீர்த்திருப் பரிதிநன் னியமமும் பணிந்தங்
கெழுது மாமறை யாம்பதி கத்திகை போற்றி
முழுது மானவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
வழுவி லார்திருப் பூவனார் வணங்கிவந் தணைந்து.

(௩௪௫)

பொங்கு காதலிற் போற்றியங் கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பணைப்பதி பலவுமுன் பணிந்தே
யெங்கு மன்பர்க ளேத்தொலி யெடுக்கவந் தணைந்தா
ரங்க ணர்க்கிட மாகிய பழம்பதி யாலூர்.

(௩௪௬)

பணியு மப்பதிப் பசுபதிச் சரத்தினி திருந்த
மணியை யுளபுக்கு வழிபடும் விருப்பினால் வணங்கித்
தணிவில் காதலிற் றண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தி
யணிவி ளங்கிய திருநலூர் மீண்டும்வந் தணைந்தார்.

(௩௪௭)

மறைவி ளங்குமப பதியினின் மணிகண்டர் பொற்றா
ணிறையு மன்பொடு வணங்கியே நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைய ணிந்தவ ரருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறைந றும்பொழிற் திருவலஞ் சுழியில்வந் தணைந்தார்.

(௩௪௮)

மதிபு ணைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
முதிரு மன்பர்கண் முத்தமிழ் விரகர்த முன்வந்
தெதிர்கொள் போழ்தினி லிழிந்தவ ரெதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை ருழ்ந்தெனக் கலந்தார்.

(௩௪௯)

கலந்த வன்பர்க டொழுதெழக் கவுணியர் தலைவ
ரலர்ந்த செங்கம லக்கரந் குவிந்துட னனைவார்
வலஞ்சுழிப் பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெய்திப்
பொலங்கொள் நீள்சுடர்க் கோபுர மிறைஞ்சி யுட்புகுந்தார்.

(௩௫௦)

மருவ லார்புர முனிந்தவர் திருமுன்தில் வலங்கொண்
டுருகு மன்புட னுச்சிமே லஞ்சலி யினராயத்
திருவ லஞ்சுழி யுடையவர் சேவடித் தலத்திற்
பெருகு மாதர வுடன்பணிந தெழுந்தனர் பெரியோர்.

(௩௫௧)

ஞான போனகர் நம்பர்முன் றொழுதெழு விருப்பா
லான காதலி லங்கண ரவர்தமை வினவு
முன மில்லிகை யுடனவினங் கியதிருப் பதிகம்
பான லார்மணி கையுரைப் பாடினார் பரவி.

(௩௫௨)

௩௦௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

புலன்கொ ளின்றமிழ் போற்றினர் புறத்தினி லணைந்தே
யிலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினி லிருந்து
நலன்கொள் காதலி னாதார னாடொறும் பரவி
வலஞ்சு ழிப்பெரு மானொண்டர் தம்முடன் மகிழ்ந்தார். (௩௮௩)

மகிழ்ந்த தன்றலை வாழும்ந் நாளிடை வானிற்
றிகழ்ந்த ஞாயிறு துணைபுண ரோரையுட் சேர்ந்து
றிகழ்ந்த தன்மையி னிலவுமேழ் கடனீர்மை குன்ற
வெகுண்டு வெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில். (௩௮௪)

தன்பு னற்குளிர் கானறுஞ் சந்தனத் தேய்வை
பன்பு நீடிய வாசமென் மலர்பொதி பனிநீர்
நன்பு டைத்துணை நகைமதி முத்தணி நாளு
முண்ப மாதூரி யச்சுவை யுலகுளோர் விரும்ப. (௩௮௫)

வேறு.

அறன்மலியுங் கான்யாற்றி னீர்நசையா லணையுமான்
பெறலரிய புனலென்று பேய்த்தேரின் பின்படரு
முறையுணவு கொள்ளும்புட் டேம்பியய லிரைதேரும்
பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப் பணிப்புறத்து வதியுமால். (௩௮௬)

நீணிலைமா ளிகைமேலு நிலாமுன்றின் மருங்கினிலும்
வாணிமுனற் சோலையிலு மலர்வாவித் தரைமாடும்
பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் முலைத்தடத்துங்
காணுமகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து மாந்தர்கலந் துறைவரால். (௩௮௭)

மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முகைவிரியக்
சூயிலொடுங்குஞ் சோலையின்மென் றளிர்கோதிக் கூவியெழத்
துயிலொடுங்கா வுயிரனைத்தூர் துயில்பயிலச் சுடர்வானில்
வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில்விரி தருநாளில். (௩௮௮)

சண்பைவரும் பிள்ளையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
யெண்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழையாறை யெய்துதற்கு
நன்புடைய வடியார்க ஞுடன்போத நடந்தருளி
விண்பொருநீண் மதிளாறை மேற்றனிசென் றெய்தினார். (௩௮௯)

திருவாறை மேற்றனியிற் றிகழ்ந்திருந்த செந்தியி
னுருவாள னடிவணங்கி யுருகியவன் பொடுபோற்றி
மருவாருங் குழன்மலையாள் வழிபாடு செய்யவரு
டருவார்தந் திருச்சத்தி முற்றத்தின் புறஞ்சார்ந்தார். (௩௯௦)

திருச்சத்தி முற்றத்திற் சென்றெய்தித் திருமலையா
ளருச்சித்த சேவடிக ளார்வமுறப் பணிந்தேத்திக்
கருச்சுற்றி லடையாமற் கைதருவார் கழல்பாடி
விருப்புற்றுத் திருப்பட்டிச் சரம்பணிய மேவுங்கால். (௩௯௧)

வெம்மைதரு வேனிலிடை வெயில்வெப்பந் தணிப்பதற்கு
மும்மைநிலைத் தமிழ்விரகர் முடியீதே சிவபூதந்
தம்மையறி யாதபடி தண்டரளப் பந்தரெடுத்
தெம்மைவிடுத் தருள்புரிந்தார் பட்டிச ரென்றியம்பும். (௩௯௨)

அவ்வுரையு மணிமுத்தின் பந்தருமா காயமெழச்
செவ்வியமெய்ஞ் ஞானமுணர் சிரபுரத்துப் பின்னையா
ரிவ்வினைதா னீசர்திரு வருளாகி லிசைவதென
மெய்விரவு புளகமுடன் மேதனியின் மிசைத்தாழ்ந்தார்.

(௩௬௩)

அதுபொழுதே யணிமுத்தின் பந்தரினை யருள்சிறக்கக்
கதிரொளிய மணிக்காம்பு பரிசனங்கள் கைக்கொண்டார்
மதுரமொழி மறைத்தலைவர் மருங்கிமையோர் பொழிவாசப்
புதுமலரா லப்பந்தர் பூம்பந்த ரும்போலும்.

(௩௬௪)

தொண்டர்குமா மார்ப்பெடுப்பச் சுருதிகளின் பெருந்துழனி
யெண்டிசையு நிறைந்தோங்க வெழுந்தருளும் பின்னையார்
வெண்டரளப் பந்தர்நிழன் மீதனையத் திருமன்றி
லண்டர்பிரா னெடுத்ததிரு வடிநீழ லெனவமர்ந்தார்.

(௩௬௫)

பாரின்மிசை டுன்பருடன் வருகின்றார் பன்னகத்தி
றாமணிந் தவர்தநத வருட்கருணைத் திறம்போற்றி
யீரமனங் களிதழைப்ப வெதிர்கொள்ள முகமலர்நது
சேரவருந தொண்டருடன் திருப்பட்டச் சரமனைந்தார்.

(௩௬௬)

சென்றனைந்து திருவாயிற் புறத்திறைஞ்சி யுள்புக்கு
வென்றிவிடை யவர்கோயில் வலங்கொண்டு வெண்கோட்டுப்
பன்றிகிளைத் தறியாத பாததா மரைகண்டு
முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து மொழிமாலை போற்றிசைத்தார்.

(௩௬௭)

அருள்வெள்ளத் திறம்பரவி யளப்பரிய வானந்தப்
பெருவெள்ளத் திடைமூழ்கிப் பேராத பெருங்காதற்
றிருவுள்ளப் பரிவுடனே செம்பொனமலை வல்லியார்
தருவள்ளத் தழுதுண்ட சம்பந்தர் புறத்தனைந்தார்.

(௩௬௮)

அப்பதியி லமர்கின்ற வாளுடைய பின்னையார்
செப்பருஞ்சீர்த் திருவாறை வடதளியிற் சென்றிறைஞ்சி
யொப்பரிய தமிழ்பாடி யுடனமருந் தொண்டருட
னெப்பொருளு மாயநின்றா ரிரும்புனை யெய்தினார்.

(௩௬௯)

தேவர்பிரா னமர்ந்ததிரு விரும்புனை சென்றெயதக்
காவணநீ டோரணங்க ணுட்டியுடன் களிசிறப்பப்
புவணமா லைகணற்றிப் பூரணபொற் குடநிரைத்தங்
கியாவர்களும் போற்றிசைப்பத் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொண்டார்.

(௪௦௦)

வண்டமிழின் மொழிவிரகர் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தொண்டர்குமாந் தெதிரிழிந்தங் கவந்தொழுத்தா முநதொழுதே
யண்டர்பிரான் கோயிலினை யனைந்திறைஞ்சி முன்னின்று
பண்டருமின் னிசைப்பதிகம் பரம்பொருளைப் பாடுவார்.

(௪௦௧)

நிகரிலா மேருவரை யணுவாக நீண்டானை
துகர்கின்ற தொண்டர்தமக் கமுதாகி நொயயானைத்
தகவொன்ற வடியார்க டமைவினவித் தமிழ்விரகர்
பகர்கின்ற வாயுமையின் றெழுந்நவிரியப் பாடினார்.

(௪௦௨)

பாமெர தைப்பெரும் பாழியே முதலாகச்
சேடர்பயி நிருச்சேறை திருநாலூர் குடவாயி
னாடியசீர் நறையூர்தென் திருப்புத்னார் நயந்திறைஞ்சி
நீடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்தந் நெடுநகரி ல்லினிதமர்ந்தார்.

(௪௦௩)

அங்கணினி தமருநா ளடல்வெள்ளேனத் துருவாய்ச்
செங்கணெடு மால்பணியுஞ் சிவபுரத்துச் சென்றடைந்து
கங்கைசடைக் கரந்தவர்த்தங் கழல்வணங்கிக் காத்தினுந்
பொங்குமிசைத் திருப்பதிக முன்னின்று போற்றிசைத்தார்.

(௪௦௪)

போற்றிசைத்துப் புனிதரருள் பெற்றுப்போற் தெவ்வயிருந்
தோற்றுவித்த வயன்போற்றுந் தோணிபுரத் தந்தனா
ரேற்றுமிசை யேற்றுக்கந்த விதைவர்தமை யேத்துதற்கு
நீற்றிசையோர் பரவுதிருக் குடமூக்கு நண்ணினார்.

(௪௦௫)

தேமருவு மலர்ச்சோலைத் திருக்குடமூக் கினிற்செல்வ
மாமறையோர் புந்தராய வள்ளலார் வந்தருளத்
தாமறையி னொலிபெருதத் தூரியமங் கலமுழங்கக்
கோமுறைமை யெதிர்தொண்டு தம்பதியுட் கொடுபுக்கார.

(௪௦௬)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்குடமூக் கிணைச்சேர
வருவார்தம் பெருமானை வண்டமிழின் திருப்பதிக
முருகாரின் அளமகிழக் குடமூக்கை யுகந்திருந்த
பெருமானெம் மிறையென்று பெருக்கையாற் பரவினார்.

(௪௦௭)

வந்தனைந்து திருக்கீழ்க்கோட் டத்திருந்த வான்பொருளைச்
சிற்தைமகிழ் வுறவணங்கித் திருத்தொண்ட ருடன் செல்வா
ரந்தனர்கள் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைப்ப வவரோடுங்
கந்தமலர்ப் பொழில்சூழ்ந்த காரோணஞ் சென்றடைந்தார்.

(௪௦௮)

பூமருவுங் கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்த
மாமகந்தா னுதிதற்கு வநதுவழி படுங்கோயி
றாமருவு மலர்க்கையாற் றொழுதுவலங் கொண்டனைந்து
காமர்கெட துதல்விழித்தார் கழல்பணிந்து கண்களித்தார்.

(௪௦௯)

கண்ணரு மருமணியைக் காரோணத் தாரமுதை
நண்ணார் புரமெரித்த நானமறையின் பொருளானைப்
பண்ணர்ந்த திருப்பதிகம் பணிந்தேத்திப் பிறப்பியு
மெண்ணர்ந்த சீரடியா ருடன் பணிவுற் றெழுந்தருளி.

(௪௧௦)

திருநாகேச் சரத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குனறைக்
கருநாகத் துரிபுனைந்த கண்ணுதலைச் சென்றிறைஞ்சி
யருஞானச் செந்தமிழின் திருப்பதிக மருள்செயது
பெருஞான சம்பந்தர் பெருகார்வத் தின்புற்றார்.

(௪௧௧)

மாநாக மருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி
நாணுநம் பரவுவார் பிணிதீர்க்கு நலம்போற்றிப்
பாணு மணியாய் பரமந்திரு விடைமருதிற்
புநாறும் பனம்பொன்னிக் கடங்கரைபோய்ப் பருக்கினார்.

(௪௧௨)

ஒங்குதிருப் பதிகமோ டேகலனென் றெடுத்தருளித்
தாங்கரிய பெருமஐழச்சி தலைசிறக்குந் தன்மையினு
லீங்கெனையாளு டையிரா னிடைமருதீ தோவென்று
பாங்குடைய விண்ணசையாற் பாடியெழுந் தருளினார்.

(சுகந்)

அடியவர்க ளெதிர்கொள்ள வெழுந்தருளி யங்கனைந்து
முடிவில்பரம் பொருளானார் முதற்சோயின் முன்னிறைஞ்சிப்
படியில்வலங் கொண்டுதிரு முன்பெய்திப் பார்வீது
நெடிதுபணிந் தெழுந்தன்பு நிறைகண்ணீர் நிரந்திழிய.

(சுகசு)

பரவுறுசெந் தமிழ்ப்பதிகம் பாடியமர்ந் தப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம் பலபாடி வெண்மதியோ
டரவுசடைக் கணிந்தவர்தந் தாள்போற்றி யார்வத்தா
ஊரவுதிருத் தொண்டருடன் பணிந்தேத்தி யுறையுநான்.

(சுகந்)

மருங்குளநற் பதிசுள்பல பணிந்துமா நதிக்கரைபோல
ஞாங்காடு துறையணைந்து சூழுகனார் குரைகழல்கள்
பெருங்காத லிற்பணிந்து பேணியடின் னிசைபெருக
வருங்கலைநூற் திருப்பதிக மருள்செய்து பரவினார்.

(சுகசு)

வேறு.

அம்ம லர்த்தடம் பதிபணிந் தருன்றுபோந் தருரு
மைம்ம லர்க்களத் திறைவர்தங் கோயில்தள் வணங்கி
நம்ம லத்துயர் தீர்க்கவந் தருளிய ஞானச்
செம்ம லார்திரு வாவடு துறையினைச் சேர்ந்தார்.

(சுகசு)

மூவ ருக்கறி வரும்பொரு ளாகிய மூலத்
தேவர் தந்திரு வாவடு துறைத்திருந் தொண்டர்
பூவ லம்புதண் பொருபுனற் தடம்பனைப் புகலிக்
காவ லர்க்கெதிர் கொள்ளுமா தரவுடன் கலந்தார்.

(சுகபு)

வந்த ணைந்தவர் தொழாமுன மலர்புகழ்ச் சண்பை
யந்த ணர்க்கென மருமறைப் பொருளென வந்தார்
சந்த நித்திலச் சுவிகைநின் நிழிந்தெதிர் தாழ்ந்தே
சிறதை யின்புற விறைவர்தங் கோயின்முன் சென்றார்.

(சுகசு)

நீடு கோபுர மிறைஞ்சியுட் புகுந்துநீ ணிலையான்
மாடு சூழ்திரு மானிகை வலங்கொண்டு வணங்கி
யாடு மாதியை யாவடு துறையுளா ரமுதை
நாடு காதலிற் பணிந்தெழுந் தருந்தமிழ் நவின்னார்.

(சுஉ௦)

அன்பு நீடிய வருவிகண் பொழியுமார் வத்தான்
முன்பு போற்றியே புறம்பனை முத்தமிழ் விரகர்
அன்பு போமனத் திருத்தொண்டர் தம்முடன் ரெழுதே
யின்ப மேவியப் பதியினி லினிதமர்ந் திருந்தார்.

(சுஉ௧)

மேவியங்குறை நாளினில் வேள்விசெய் வதனாக்
காவ தாகிய காலம்வந் தணைவுற வணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குத் தாதையார் தாமும்
போவ தற்கரும் பொருள்நீடு வெநிநின்று புகன்றார்.

(சுஉ௨)

௩௧௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

தந்தை யார்மொழி கேட்டலும் புகலியார் தலைவர்
முந்தை நாளிலே மொழிந்தமை நீனைந்தருண் முன்னி
யந்த மில்பொரு ளாவன வாவடு துறையு
ளெந்தை யாரடித் தலங்களன் றேவென வெழுந்தார்.

(௪௨௩)

சென்று தேவர்தம் பிரான்மகிழ் கோயின்முன் பெய்தி
நின்று போற்றுவார் நீனிதி வேண்டினார்க் கீவ
தொன்று மற்றிலே னுன்னடி யல்லதொன் றறியே
னென்று பேரருள் வினவிய செந்தமி மெடுத்தார்.

(௪௨௪)

எடுத்த வண்டமிழ்ப் பதிகநா லடியின்மே லிருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தயின் னிசையினுற் றுதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலா ரடியினை வழுத்தி
யடுத்த சிந்தையா லாதரித் தஞ்சலி யளித்தார்.

(௪௨௫)

நச்சி யின்றமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்த
ரிச்சை யேபுரிந் தருளிய விறைவரின் னருளா
லச்சி றப்பருள் பூதமுன் விரைந்தகன் டீடத்
துச்சி வைத்தது பசும்பொனா யிரக்கிழி யொன்று.

(௪௨௬)

வைத்த பூதமங் கனைந்துமுன் னின்றுநல் வாக்கா
லுய்த்த விக்கிழி பொன்னுல வாக்கிழி யுமக்கு
நித்த னாரருள் செய்ததென் றுரைக்கநேர் தொழுதே
யத்த னார்திரு வருணனைத் தவன்மேற் பணிந்தார்.

(௪௨௭)

பணிந்தெ முந்துகை தொழுதுமுன் பனிமலர்ப் டீடத்
தனைந்த வாடகக் கிழிதலைக் கொண்டரு மறைக
டுணிந்த வான்பொரு டரும்பொரு யேவாய மையினுற்
றணிந்த சிந்தையத் தந்தையார்க் களித்துரை செய்வார்.

(௪௨௮)

ஆதி மாமறை விதியினு லாறுகும் வேணி
நாத னுரைமுன் னாகவே புரியுநல் வேள்வி
தீது நீங்கநீர் செய்யவுந் திருக்கமு மலத்து
வேத வேதிய ரனைவருஞ் செய்யவு மிகுமால்.

(௪௨௯)

என்று கூறியங் கவர்தமை விடுத்தபி னவரு
நன்று மின்புறு மனத்தொடும் புகலியே னண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும் விருப்பொடு வணங்கி
மன்ற லாவடு துறையினின் மகிழ்ந்தினி திருந்தார்.

(௪௩௦)

அண்ண லார்திரு வாவடு துறையமர்ந் தாரை
யுண்ணி லாவிய காதலி னுற்பணிந் துறைந்து
மண்ணெ லாமுய வந்தவர் போந்துவார் சடைமேற்
றெண்ணி லாவணி வார்திருக் கோழம்பஞ் சேர்ந்தார்.

(௪௩௧)

கொன்றை வார்சடை முடியரைக் கோழம்பத் திறைஞ்சி
யென்று நீடிய வின்னிசைப் பதிகமுன் னியம்பி
மன்று ளார்மகிழ் வைகன்மா டக்கோயின் மருங்கு
சென்று சார்ந்தனர் திருவளர் சிரபரச் செல்வர்.

(௪௩௨)

வைக னீடுமா டக்கோயின் மன்னிய மருந்தைக்
கைக ளஞ்சலி கொண்டுதாழ்ந் தெழுந்துகண் ணருவி
செய்ய விண்ணிசைச் செந்தமிழ் மாலேகண் மொழிந்து
நையு முள்ளத்த ராய்த்திரு நல்லத்தி னண்ணி.

(சநந)

நிலவு மாளிகைத் திருநல்ல நீடுமா மணியை
யிலகு சேவடி யிறைஞ்சியின் றமிழ்கொடு துதித்துப்
பலவு மீசர்தந் திருப்பதி பணிந்துசெல் பவர்தா
மலைபு னற்றிரு வழந்தூர்மா டக்கோயி லடைந்தார்.

(சநச)

மன்னு மாமட மகிழ்ந்தவான் பொருளினை வணங்கிப்
பன்னு பாடலிற் பதிகவின் னிசைகொடு பரவிப்
பொன்னி மாநதிக் கரையினின் மீண்டுபோந் தனைந்து
சொன்ன வாறறி வார்தமைத் துருத்தியிற் றெழுதார்.

(சநந)

திரைத்த டம்புனற் பொன்னிசூழ் திருத்துருத் தியினில்
வரைத்த லைப்பசும் பொன்னெனும் வண்டமிழ்ப் பதிக
முரைத்து மெய்யுறப் பணிந்துபோந் துலவுமந் நதியின்
கரைக்கண் மூவலூர்க் கண்ணுத லார்கழல் பணிந்தார்.

(சநக)

மூவ லூருறை முதல்வரைப் பரவிய மொழியான்
மேவு காதலி லேத்தியே விருப்பொடும் போந்து
சூவ லம்புதண் புனற்பனைப் புகலியர் தலைவர்
வாவி சூழ்திரு மயிலாடு துறையினில் வந்தார்.

(சநஎ)

மல்கு தண்டலை மயிலாடு துறையினின் மருவுஞ்
செல்வ வேதியர் தொண்டரோ டெதிர்கொளச் சென்று
கொல்லை மான்மறிக் கையரைக் கோயில்புக் கிறைஞ்சி
யெல்லை யில்லதோ ரின்பமுன் பெருகிட வெழுந்கார்.

(சநஅ)

உள்ள மின்புற வுணர்வுறும் பரிவுகொண் டிருகி
வெள்ளந் தாங்கிய சடையரை விளங்குகொற் பதிகத்
தெள்ளு மின்னிசைத் திலைப்பொடும் புறத்தனைந தருளி
வள்ள லார்மற்ற வளம்பதி மருவுதன் மகிழ்ந்தார்.

(சநக)

அத்தி ருப்பதி யகன்றுபோ யணிகிளர் சூலக்
கைத்த லப்படை வீரர்செம் பொன்பள்ளி கருதி
மெய்த்த காதலில் விளநகர் விடையவர் பாதம்
பத்தர் தம்முடன் பணிந்திசைப் பதிகமுன் பகர்ந்தார்.

(சச௦)

பாடு மப்பதி பணிந்துபோய்ப் பறியலூர் மேவுந்
தோடுலாமல ரிதழியுந் தும்பையு மடம்புந்
காடு கொண்டசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளார் கருது
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் நிறைமறை வேந்தர்.

(சசக)

பரமர் தந்திருப் பறியலூர் வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின் வேலையின் கரையினை மேவி
யரவ ணிந்தவர் பதிபல வணைந்துமுன் வணங்கிச்
கிரபு ரத்தவர் திருத்தொண்டி லெதிர்கொளச் செல்வார்.

(சசஉ)

வேறு.

அடியவர்கள் கனிசிறப்பத் திருவேட்டக் குடிபணிந்தங் கலவாய்ப் போகிக்
கடிகமழு மலர்ப்பழனக் கழனிநாட் டகன்பதிகள் கலந்துநீங்கிக்
கொடிமதில்கூழ் தருமபுரங் குறுகினார் குண்டர்சாக் கியர்தங் கொள்கை
படியறியப் பழுதென்றே மொழிந்துய்யு நெறிகாட்டும் பவள வாயர். (சச௩)

தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர் பிறப்பிடமா மதனாற் சார
வருமவர்தஞ் சுற்றத்தார் வந்தெதிர்கொண் டடிவணங்கி வாழ்த்தக் கண்டு
பெருமையுடைப் பெரும்பாண ரவர்க்குரைப்பார் பின்னையா ரருளிச்செய்த
வருமையுடைப் பதிகந்தாம் யாழினாற் பயிற்றும்பே றருளிச்செய்தார். (சச௪)

கிளைஞருமற் றதுகேட்டுக் கெழுவுதிருப் பதிகத்திற் கிளர்ந்த வோசை
யளவுபெறக் கருவியினீ ரமைத்தியற்று மதனாலே யகில மெல்லாம்
வளரவிசை நிகழ்வதென விளம்புதலும் வளம்புகலி மன்னர் பாத
முளநடுங்கிப் பணிந்துதிரு நீலகண்டப் பெரும்பாண ருணர்த்துகின்றார். (சச௫)

அலகிதிருப் பதிகவிசை யளவுபடா வகையிவர்க ளன்றி யேயு
முலகிலுளோ ருந்தெரிந்தங் குண்மையினை யறிந்துயய வுணர்த்தும் பண்பாற்
பலர்புகழூர் திருப்பதிகம் பாடியரு ளப்பெற்றார் பண்புநீடி
யிலருமிசை யாழின்க ணடங்கரமை யான்காட்டப் பெறுவ னென்றார். (சச௬)

வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர்முன் றொழுதுதிருப் பதிகத் துண்மை
பூதலத்தோர் கண்டத்துங் கலத்தினிலு நிலத்துநூல் புகன்ற பேத
நாதவிசை முயற்சிகளா லடங்காத வகைகாட்ட நாட்டு கின்றார்
மாதர்மடப் பிடிபாடி வணங்கினார் வானவரும் வணங்கி யேத்த. (சச௭)

வண்புகலி வேதியனார் மாதர்மடப் பிடியெடுத்து வணப்பிற் பாடிப்
பண்பயிலூர் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த வணைந்துபெரும் பாண னூர்சா
நண்புடையாழ்க் கருவியினின் முன்புபோற் கைகொண்டு நடத்தப் புகாரிக்
கெண்பெருகு மப்பதிகத் திசைநரம்பி லிடவடங்கற் நிலை யன்றே. (சச௮)

அப்பொழுது திருநீல கண்டவிசைப் பெரும்பாண ரதனை விட்டு
மெய்பயமும் பரிவுமுறப் பின்னையார் சமுலினைவிழ்ந் தெழுது நோக்கு
யிப்பெரிமோ ரருள்செய்த திருப்பதிகத் திசையாழி லேற்ப னென்னச்
செப்பியதிக் கருவியைநான் றொடுதலினன் றோவென்று தெளிந்து செய்வார். (சச௯)

வீக்குநரம் புடையாழி னூல்வினோந்த திதுவென்றங் கதனைப் போக்க
வோக்குதலுந் தடுத்தருளி யையரே யுற்றவிசை யாவி னுனீ
ராக்கியவிக் கருவியினைத் தாருமென வாங்கிக்கொண் டவனி செய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலாறு வாயர்பணித் தருநா கின்றார். (ச௫௦)

ஐயர்நீர் யாழிதனை முரிக்குமதெ னாளுடையா ளுடனே கூடச்
செய்யசடை யாரளித்த திருவருளின் பெருமைபெலார் தெரிய நம்பா
லெய்தியவிக் கருவியினி ளளவுபடு மோந்த மியல்புக் கேற்ப
வையகத்தோ ரறிவுறவிக் கருவியள வையினியற்றல் வழுக்கே யென்றார். (ச௫௧)

சிந்தையா ளளவுபடா விசைப்பெருமை செயலளவி லெய்து மோநீ
ரிந்தயாழினைக்கொண்டே யிறைவர்திருப் பதிகவிசை யிதனி லெய்த
வந்தவா நேபாடி வாசிப்பீ ரெனக்கொடுப்பப் புகலி மன்னர்
தந்தயாழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு பெரும்பாணர் கவிமேற் கொண்டார். (ச௫௨)

அணைவுறுமக் கிளைஞருடன் பெரும்பாண ராளுடைய பிள்ளை யார்தந்
துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத் தோணிபுரத் தோன்ற லாரு
மிணையில்பெருஞ் சிறப்பருளித் தொண்டருட னப்பதியி லினிது மேவிற்ப்
பணைநெடுங்கை மதயானை யுரித்தவர்தம் பதிபிறவும் பணியச் செல்வார். (சருந)

பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட்டகன்பதிகள் பலவு நண்ணி
மங்கையொரு பாகத்தார் மகிழ்கோயி லெனைப்பலவும் வணங்கிப் போற்றித்
தங்கிசையாழ்ப் பெரும்பாண ருடன்மறையோர் தலையனார் சென்று சார்ந்தார்
செங்கைமான் மழுவேந்துஞ் சினவிடையா ரமர்ந்தருளுந் திருநள் ளாறு. (சருச)

நள்ளாற்றி லெழுந்தருள நம்பரிருத் தொண்டர்முறா நயந்து சென்று
கொள்ளாற்றி லெதிர்கொண்டு குலவியுடன் சூழ்ந்தணையக் குறுகிக் கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியர்தந் திருவளர்கோ புரமிறைஞ்சிச் செல்வக் கோயி
லுள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்தா ருணர்வின் மிக்கார். (சருரு)

உருகியவன் புதுகாத லுள்ளருகி நணையீரம் பெற்றாற் போல
மருவுதரு மேனியெலா முகிழ்த்தெழுந்த மயிர்ப்புளகம் வளர்க்கு நீரா
யருவிசொரி திருநயனத் தானந்த வெள்ளமிழிந் தலைய நின்று
பொருவில்பதி கம்போக மார்த்தபுண் முலையாளென் றெடுத்துப் போற்றி. (சருசு)

யாணரம்பி லாரவிய லிசைகூடப் பாடியே யெண்ணில் கற்பச்
சேணாவு படவோங்குந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் செங்க ணகப்
பூணகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப் புறத்தனைந்து புவன மேத்தும்
பாணனார் யாழிலிடப பாலு வாயரருள் பணித்த போது. (சருள)

பிள்ளையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப் பின்புபெரும் பாண னார்தந்
தெள்ளமுத வின்னிசையின் தேம்பொழிதந் திரியாழைச் சிறக்க வீக்கிக்
கொள்ளவிரிம் பொழுதின்கட் குவலயத்தோர் கனிகூரக் குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ள மகிழ்ந்துதிருத் தொண்டருடன் மருவுங்காலே. (சருஅ)

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தைவணங் கிப்போந்து வாச நன்னிர்ப்
பொன்னிவளர் தருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் திருப்பதிகள் பலவும் போற்றிச்
செந்நெல்வயறு செங்கமல முசுமலருந் திருச்சாத்த மங்கை மூனார்
தன்னிலெழுந் தருளிநார் சைவசிகா மணியார்மெயத் தவத்தோர் குழ. (சருக)

நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினி னீலநக்கர் தாழுஞ் சைவ
மறையவனு ரெழுந்தருளும் படிக்கேட்டு வாழ்ந்துவழி விளக்கி யெங்குந்
துறைமலிதோ ரணங்கதவி கமுகுநிறை குடந்துப் தீப மாக்ங்
முறைமையில்வந் தெதிர்கொள்ள வுடனணைந்து முதல்வனார் கோயில் சார்ந்தார். ()

அயவந்தி யமர்ந்தருள மங்கணர்தங் கோயின்மருங் சனைந்து வாளு
ருயவந்தித் தெழுமுன்தில் புடைவலங்கொண் டிள்புக்கா ரெழுமுஞ் செக்கர்
மயவந்தி மதிச்சடையார் முன்றழந்து மாதவமிய் வைய மெல்லாஞ்
செயவந்த வந்தணனார் செங்கைமேற் குவித்தெழுந்து திருமுன் னின்றார். (சகக)

போற்றிசைக்கும் பாடலினுற் பொங்கியெழு மாதரவு பொழிந்து விம்ம
வேற்றின்மிகச் சிறப்பவர்த மெதிர்நின்று துதித்துப்போந் தெல்லையிலா
நீற்றுநெரி மறையவனார் நீலநக்கர் மணையிலெழுந் தருளி யன்பா
லாற்றும்விருத் தவரமைபுட் வுன்பருட னின்புற்றந் கழுதுசெயதார். (சகஉ)

நகசு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நீதிரு நீலநக்கர் நெடுமனையில் விருந்தமுது செய்து நீர்மை
பாடுமியாழ்ப் பெரும்பாண ருந்தங்க வங்கிரவு பள்ளி மேவி
யாடுமவ ரயவநதி பணிவதனாக் கன்பருட னனைந்து சென்று
நாடியவண் புடைநீல நக்கடிக ளுடனூதர் கழலிற் றூழ்ந்த.

(சக௩)

கோதிலா வாரமுதைக் கோமளக்கொம் புடன்கூடக் கும்பிட் டேத்தி
யாதியா மறைப்பொருளா லருந்தமிழின் நிருப்பதிக மருளிச செடவார்
நீதியா னிகழ்கின்ற நீலநக்கர் தம்பெருஞ்சீர் நிகழ வைத்துப்
புதிசா தனர்பரவும் புனிதவிய லிசைப்பதிகம் போற்றி செய்தார்.

(சக௪)

பரவியகா தலிற்பணிந்து பாலு வாயர்புறத் தனைந்து பண்பு
விரவியநண் புடையடிகள் விருப்புறுகா தலிறறங்கி மேவு நாளி
லரவணிநதார் பதிபிறவும் பணிபவெழு மாதரவா லனைந்து செல்வா
ருரவுமனக் கருத்தொனரு முள்ளமுடை யவர்க்குவிடை யுவநது நல்கி.

(சக௫)

வேறு.

மற்றவர்தம் பெருங்கேண்மை மகிழ்நது கொண்டு மாலடனுக் கரியபிரான் மருவு
தானம், பறபலவுஞ் செனறுபணிந தேத்திப் பாடிப் பரமாதிருத தொண்டாகுழாம்
பாங்கி னெயதக், கறவாவாழ கடனாகைக் காரோ ணத்துக் கணனுதலைக் கைக்கா
முது கலந்த வோசைச், சொற்றமிழமா கைகள் பாடிச் சிலநாள வைகித் தொழுதகன
ரூர் தோணிபுரத் தோன்ற லாதாம.

(சக௬)

வேறு.

கழிக்கானன் மருங்கனையும் சடனாகையது நீங்கிக் கங்கையாறறுச்
சுழிக்கானல் வேணியாதம் பதிபலவும் பரவிப்போய்த தோகை மார்தம்
விழிக்காவி மலர்பமுனக் கிழவேனா விமலாகழல் வணங்கி யேசதி
மொழிக்காதற தமிழமாலை புனைந்தருளி யங்ககனரா மூதூர் நினதும்.

(சக௭)

அருகணையுந திருப்பதிக ளானவெலா மங்கணரைப் பணிந்து போற்றிப்
பெருகியனா னம்பெற்ற பிள்ளையா ரெழுந்தருளும் பெருமை கேட்டுச்
திருமருவு செங்காடங் குடிநின்றஞ் சிறுத்தொண்ட ரோடிச் சென்றங்
குருகுமனங் களிசிறடப் வெதிரகொண்டு தம்பதியுட் கொண்டு புககார.

(சக௮)

சிறுத்தொண்ட ருடன்கூடச் செங்காடங் குடியிலெழுந் தருளிச் சோதி
நிறுத்தெண்டிக் கிலுந்லவுந தொண்டரவா நண்பமாரது நீலகண்டம்
பொறுத்தண்ட ருயக்கொண்டார் கணபதிச் சரத்தினகட் போக மெல்லாம்
வெறுத்துண்டிப் பிசைசுகா மெய்த்தொண்ட ருடனணைந்தார வேத சிதர்.

(சக௯)

அங்கணைநது கோபிலவலங் கொண்டருளி யரவணிநதா ரடிக்கிழ் வீழ்நது
செங்கணரு விகளபொழியத் திருமுனபு பணிந்தெழுநது செங்கை கூப்பித்
தங்களபெருந தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர் தொழுவிருந்த தனலம் போற்றிப்
பொங்கியெழு மிசைபாடிப் போற்றிசைத்தங் கொருபரிசு புறம்புபோந்தார்.

(ச௧௦)

போந்தமா மாத்தியாதம் போரேற்றின் திருமனையிற் புருநது சிந்தை
வாயந்தமா தவரவர்தா மகிழ்ந்தருள வமாந்தருளி மதில்கண் முன்றுங்
காபந்தமால் விடையாதங் கணபதிச் சரமபரவு காதுல கூர
வேறுநு லணிமாப ரின்புறறங் கணபருட னிருந்த நூலில.

(ச௧௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம் ௩௧௭

திருமருக னகரின்க ணெழுந்தருளித் திங்களுடன் செங்கட் பாம்பு
மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க வண்ணர்கழல் வணங்கிப் போற்றி
யுருகியவன் புறுகாத லுள்ளலைப்பத் தெள்ளுமிசை யுடனே கூடப்
பெருகுதமிழ்த் தொடைசாத்தி யங்கிருந்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளை யார்தாம். (சௌ)

வேறு.

அந்நாளி லொருவணிகன் பதிக னாடி யனைவானோர் கன்னியையு முடனே கொ
ண்டு, பொன்னார்மே ருச்சிலையார் கோயின் மாடு புறத்திலொரு மடத்திரவு துயிலும்
போது, மின்னார்வெள் ளெயிற்றரவு கவ்வுதலும் கிளர்ந்த விடவேகங் கடிதுதலை மீக்
கொண்டேறத், தன்னாவி நீங்குமவன் தன்மை கண்டு சாயலிளங் கன்னிநிலை தளர்ந்து
சோர்வான். (சௌ)

வாளரவு தீண்டவுந்தான் நீண்ட கில்லாண் மறுமாற்ற மற்ருருவர் கொடுப்பா
ரின்றி, யாளரியே நனையானை யணுக வீழ்ந்தே யசைந்தமலர்க் கொடிபோல்வா ளரற்
றும்போது, கோளுருமும் புள்ளரசு மனையா ரெல்லாக் கொண்கையின லுந்தீர்க்கக்
குறையா தாக, நீளிரவு புலர்காலை மாலை வாச நெறிசூழலா ணெடிதயர்ந்து புலம்பு
கின்றான். (சௌ)

அன்னையையு மத்தனையும் பிரிந்து நினை யடைவாக வுடன்போந்தே னரவால்
வீடி, யென்னையுமிங் கிட்டகன்ற யானென் செய்கே னிவ்விடுக்கண் டூர்க்கின்றார்
யாரு மில்லை, மன்னியசீர் வணிகர்குல மணியே யானும் வாழேனென் றென்றயர்வான்
மதியி னாலே, சென்னியிளம் பிறையணிவார் கோயில் வாயிற் றிசைநோக்கிக் கைதொ
ழுவான் செயலொன் றில்லான். (சௌ)

அடியாரா மிமையவர்தங் கூட்ட முய்ய வலைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட வழுதே செங்க
ணெடியானு நான்முகனுங் காணக் கோல நீலவிட வரவணிந்த நிமலா வெந்து
பொடியான காமனுயி ரிரதி வேண்டப் புரிந்தளித்த புண்ணியனே பொங்கர் வாசக்
கடியாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழும் கவினமருகற் பெருமானே காவா யென்றும்.

வந்தடைந்த திறுமறையோ னுயிர்மேற் சிற வருங்காலன் பெருங்கால வலயம்
போலுஞ், செந்தறுகண் வெள்ளெயிற்றுக் கரிய கோலஞ் சிதைந்துருள வுதைத்தரு
ளுஞ் செய்ய தாளா, விந்தவிடக் கொடுவேக நீங்கு மாறும் யானிடுக்கட் சூழிநின்று
மேறு மாறு, மந்திமதிக்குழவிவளர் செய்ய வேணி யணிமருகற் பெருமானே யருளா
யென்றும். (சௌ)

இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித் தேங்கு மிளங்கொடிபோ னுடங்குமிடையேழை
யேத்து, மத்தன்மை யோசையெழுந் தெங்கள் சண்பை யாண்டகையார் கும்பிடவந்
தனைகின் றார்தம், மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவியிற் சார மேவுதலுந் திருவுள்
ளக் கருணை மேன்மேல், வைத்தன்மை மெனவயர்வான் மாடு நீடு மாதவத்தோர் சூழ
வெழுந் தருளி வந்தார். (சௌ)

சிரபுரத்து மறையவனார் சென்று நின்று சிவபெருமா னருள்போற்றிச் சிந்தை
நைந்து, பரவுதுவா டனைநோக்கிப் பயப்ப டேனீ பருவரலு தும்பரிசும் பகர்வா யென்
னக், கரமலர்க் ளுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டு கண்ணருவி சொரிந்திழிக் காழ்
வேதப், புரவலனார் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்து தாங்கள் போந்ததுவும் புகுந்ததுவும் புகை
லுற்றான். (சௌ)

வளம்பொழில்குழ் வைப்புர்க்கோன் ரும னெந்தை மருமகன்மற் றிவனவற்கு
மகனீர் நல்ல, விளம்பிடியா ரோடுருழுவ ரிவரின் மூத்தா ளிவனுக்கென் றுரைசெய்தே

௩௧௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

யேதி லாணுக், குளம்பெருகத் தனம்பெற்றுக் கொடுத்த பின்னு மோரொருவ ராக
வெனை யொழிய வீந்தான், தளர்ந்தழியு மிவனுக்காத் தகவு செய்தங் கவரைமறைத்
திவன்றனையே சார்ந்து போந்தேன். (௪௮0)

மற்றிவனும் வாளரவு தீண்ட மாண்டான் மறிகடலிற் கலங்கவிழ்த்தார் போல
நின்றேன், சுற்றத்தா ரெனவந்து தோன்றி யென்பாற் றுயரமெலா நீங்கவருள் செய்தி
ரென்னக், கற்றவர்க் டொழுதேத்துங் காழி வேந்தர் சுருணையினுற் காரிகையா டன
க்கு நல்கப், பற்றியவா ளரவின்விடற் தீருமாறு பணைமருகற் பெருமானைப் பாட
ஹற்றார். (௪௮௧)

சடையாணை யெவ்வுயிர்க்குந் தாயா னனைச் சங்கரனைச் சசிகண்ட மவுலியாணை,
விடையாணை வேதியாணை வெண்ணீற் றுனை விரவாதார் புரமூன்று மெரியச் செற்ற,
படையாணைப் பங்கயத்து மேவி னானும் பாம்பணையிற் றுயின்றானும் பரவுங் கோல,
முடையாணை யுடையானே தகுமோ விர்த வொள்ளிழையா னுண்மெலிவென் றுரைத்
துப் பாட. (௪௮௨)

பொங்குவிடற் தீர்த்தெழுந்து நின்றான் சூழ்ச்சி பொருவிநிற் தொண்டர் குழாம்
பொலிய வார்ப்ப, வங்கையினை யுச்சியின்மேற் குவித்துத் தொண்டங் சருட்காழிப்
பிள்ளையா ரடியில் வீழ்த்த, நங்கையவ டனைநயந்த நம்பி யோடு நானிலத்தி லின்புற்று
வாழும் வண்ண, மங்குறவழி சோலைமலி புகலி வேந்தர் மணம் புனரும் பெருவாழ்வு
வகுத்து விட்டார். (௪௮௩)

மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமரு நாளின் மருகனக ரினில்வந்து வலிப
பாசஞ், செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்ட பீண்டுஞ் செங்காட்டங் குழயிலெ
ழுந் தருள வேண்டிப், பற்றியெழுங் காதன்மிக மேன்மேற் சென்று பரமனார் திறத்
துன்னிப் பாங்க ரெங்குஞ், சுற்றுமருந் தவரோடுங் கோயி லெய்திச் சுடர்மழுவான்
டவர்பாதற் தொழுவான் புக்கார். (௪௮௪)

புக்கிடைஞ்சி யெதிர்த்தின்று போற்று கின்றார் பொங்குதிறை நதிப்புனலும் பிறை
யுஞ் சேர்ந்த, செக்கர்முடிச் சடைமவுலி வெண்ணீற் றுந்தப் திருமேனி யொருபாகம்
பசுமையாக, மைக்குலவு கண்டத்தார் மருகற் கோயின் மன்னுநிலை மனங்கொண்டு
வணங்குவார்முன், கைக்கனலார் கண்பதிச் சரத்தின் மேயுங் காட்சிகொடுத் தருளு
வான் காட்டக் கண்டார். (௪௮௫)

வேறு.

மருக லமர்ந்து நிறைந்த கோல மல்குசெங் காட்டங் குழயின் மன்னிப்
பெருகு கண்பதி யீச்ச ரத்தார் பீடுடைக் கோலமே யாகித் தோன்ற
வுருகிய காதலு மீது பொங்க வுலகர்முன் கொள்ள முணர்வு நீட
வருவிகண் வார்வுறப் பாடலுற்ற ரங்கமும் வேதமு மென்றெ டுத்து. (௪௮௬)

கண்டெதிர் போற்றி வினவிப் பாடிக் கண்பதி யீச்சரங் காத வித்த
வண்டர் பிராணை வணங்கி வைகு மப்பதி யிற்சில நாள்கள் போற்றித்
தொண்ட ருடனருள் பெற்று மற்றத் தொல்லைத் திருப்பதி யெல்லை நீங்கிப்
புண்டரி கத்தடஞ் சூழ்பழனப் பூம்புக லூர்தொழப் போது கின்றார். (௪௮௭)

சீரின் மலிந்த சிறப்பின் மேவுஞ் சிறுத்தொண்டர் நண்புடன் செல்ல நல்ல
வேரி நறுந்தொங்கன் மற்றவருந் விடையரு ளப்பெற்று மீண்ட பின்பு
நீரின் மலிந்த சடையர் மேவி நிகழும் பதிகள் பலப ணின்ற
பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம் பயில்புக லூர்நகர்ப் பாங்க ணைந்தார். (௪௮௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். . ௩௧௯

திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்ட ரோடுஞ் செம்மை முருகனா மெய்ம்ம கிழ்ந்த
விறுப்பொடு சென்றெதிர் கொள்ள வந்து வேத முதல்வர்தங் கோயி லெய்திப்
பொருப்புறம் கோபுரத் துட்பு குந்து பூமலி முன்றில் புடைவ லங்கொண்
டொருப்படு சிந்தையொ டுள்ள ணைந்தா ரோதாது ஞானமெ லாரு ணர்ந்தார். (1)

புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெ ழுந்து பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியரை
நெக்குரு குஞ்சிந்தை யன்பு பொங்க நிறைமலர்க் கண்ணீ ரருவி செய்ய
மிக்க தமிழ்த்தொடை மாலை சாத்தி மேவிய வேழிசை பாடிப் போந்து
திக்கு நிறைசீர் முருகர் முன்பு செல்ல வவர்மடஞ் சென்று புக்கார். (௪௧0)

ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின் மேவி யப்பதி தன்னி லமரு நாளில்
வாங்கு மலைச்சிலை யார்ம கிழ்ந்த வர்த்தமா னீச்சரந் தான் வணங்கி
யோங்கிய வன்பின் முருக னார்தம் முயர்திருக் தொண்டு சிறப்பித் தோங்கும்
பாங்குடை வண்டமிழ் பாடி நாளும் பரமர்தம் பாதம் பணிந் திருந்தார். (௪௧௧)

மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில் வாக்கின் பெருவிறன் மன்ன னார்தாம்
புற்றிடங் கொண்டாரை வந்தி றைஞ்சிப் பொன்மதி லாரூர் புகழ்ந்து போற்றிச்
சுற்றிடைப் பொற்றொடிப் பங்கர் தங்குந் திருப்புக லூர்தொழச் சிந்தை செய்து
கொற்றவ னாரான் பெற்ற தொண்டர் குழாத்து டனவ்வூர் குறுக வந்தார். (௪௧௨)

நாவுக் கரச ரெழுந்தருளு நல்ல திருவார்த்தை கேட்ட போதே
சேவிந் திகழ்ந்தவர் மைந்த ரான திருஞான சம்பந்தர் சிந்தை யன்பு
மேவுற்ற காதன் மிகப்பெருக விரைந்தெதிர் கொள்ளமெய் யன்ப ரோடும்
பூவிந் பொலிபொய்கை சூழ்புகலூர்ப் புறம்பணை யெல்லை கடந்து போந்தார். (௪௧௩)

அங்கண ராரூர் வணங்கிப் போந்த வரசு மெதிர்வந் தணைய வாசப்
பொங்கு புனற்றண் புகலி வந்த பூசூர் சிங்கமும் பொற்றி னெய்தித்
தங்களி னன்பின் முறைமை யாலே தாழ்ந்து வணங்கித் தனித்தனியே
மங்கல மாகிய நல்வரவின் வாய்மை விளம்பி மகிழும் போது. (௪௧௪)

மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர் வாக்கின் வேந்தரை நோக்கி விறுப்பி னாலே
யப்பரை யிங்களை யப்பெ றும்பே ருளுடை யோமியா மந்த னூரு
ரெப்பரி சாற்றொழு துயந்த நென்று வினவிட வீதில் பெருந்த வத்தோர்
செப்பிய வண்டமிழ் மாலை யாலே திருவா திரைநிகழ் செல்வஞ் சொன்னார். (௪௧௫)

அரசரு னிச்செய்த வாய்மை கேட்ட வப்பொழு தேயருண் ஞான முண்ட
சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தையின்கட் டென்றிரு வாரூர் வணங்கு தற்கு
விரவிய காதலிற் சென்று போற்றி மீண்டும்வந் தும்முடன் மேவுவனென்
றுரவு கடற்கன் மிதப்பின் வந்தார்க் குரைத்துடன் பாடுகொண் டொல்லைபோந்தார்.

சொற்பெரு வேந்தருந் தோணி மூதூர்த் தோன்றல்பின் காத றெடரத் தாழும்
பொற்புக லூர்தொழச் சென்ற ணைந்தார் புகலிப் பிரானும் புரிந்த சிந்தை
விற்குடி வீரட்டஞ் சென்று மேவி விடையவர் பாதம் பணிந்து போற்றிப்
பற்பல வாயிரந் தொண்ட ரோடும் பாடல னுன்மறை பாடிப் போந்தார். (௪௧௬)

துணிணர்ச் சோலையுஞ் சாலி வேலித் துறைநீர்ப் பழனமுஞ் சூழ்க ரும்பின்
மணமலி காணமு ஞான முண்டார் மருங்குந் நோக்கி மகிழ்ந்தருளி
யணைபவ ரள்ளம் கழனி யாரூ ரடைவோ மெனமொழிந் தன்பு பொங்கப்
புணரிசைச் செந்தமிழ் கொண்டு பூாற்றிப் பொன்மதி லாரூர்ப் புறத்தணைந்தார். (1)

௩௨௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வானுயர் செங்கதிர் மண்ட லத்து மருங்கனை யுங்கொடி மன்னு மாநூர்
தானொரு பொன்னுல கென்னத் தோன்றுந் தயங்கொளி முன்கண்டு சண்பை வந்த
பானிற் றீற்றர் பருக்கை யாணைப் பதிகத் தமிழிசை பாடிப் பாடித்
தேனொடு வண்டு முரலுஞ் சோலைத் திருப்பதி மற்றத னெல்லை சேர்ந்தார். (௪௧௧)

பொங்கிய சிந்தை விருப்பின் வெள்ளம் பொழிந்து புவிமேற் பொலிவ தென்ன
வெங்குங் குளிரொளி வீசு முத்தி னிலங்கு சிவிகை யிழிந்தருளிச்
செங்கை நிறைமலர் கொண்டு துவித் திருவிருக் குக்குறள் பாடி யேத்தித்
தங்கள் பிரானர சாளு மாநூர் தனைப்பணி வுற்றார் தமிழ்விரகர். (௫00)

வேறு.

படியின் ஞானமுண் டருளிய பிள்ளையைப் பணிதற்
கடியர் சென்றெதிர் கொளவெழும் தருளுமஞ் ஞான்று
வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதி லாநூர்க்
கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையார் முடிவுறக் காண்பார். (௫0௧)

நான மான்மத நளிர்பெருஞ் சேற்றிடை நறும்பொற்
நூந் நூந்துகள் சொரிதலிற் சுடரொளிப் படலை
யான வீதிக ளடிவலித் தவைகரைந் தலைய
வான மாரியிற் பொழிந்தது மலர்மது மாரி. (௫02)

ஆட னீடுவ துகிற்கொடி யணிசூழற் கொடிக
டோடு சூழ்வன சுரும்பொடு தபனியத் தசும்பு
காடு கொண்டன கதலிதோ ரணநிரைக் கமுரு
மாட மானிகை மண்டபங் கனின்மருங் கெல்லாம். (௫0௩)

மாலை சூழ்புறங் கடைகளின் மணிநிறை விளக்கின்
கோல நீள்குட ரொளியுடன் கோத்திடை துக்கு
நீல மாமணி நிழல்பொர நிறம்புகர் படுக்கும்
பால வாயின பவளவே திகைமலர்ப் பந்தர். (௫0௪)

தழைம லர்த்தடஞ் சாலைக டெற்றிகள் சதுக்கங்
குழைமு கத்தவ ராடரங் கிமையவர் குழாமும்
விழைசி றப்பின வியலிட மியாவையு மிடைந்து
மழைமு முக்கென வியம்பின மங்கல வியங்கள். (௫0௫)

விரவு பேரணி வேறுவே நின்னன டினங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ் பெருந்திரு வாரூ
ரரச னிப்பவ ருளினு லடியவர் குழுவும்
புரிச னங்களுந் புறத்தனைந் தெதிர்தொழும் பொழுது. (௫0௬)

வந்தி றைஞ்சமெய்த் தொண்டர்தங் குழாத்தெதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராஞ் சண்பையர் தலைவ
ரந்த மாயுல காதியாம் பதிகமங் கெடுத்தே
யெந்தை தானெனை யேன்றுகொ ளுங்கொலென் நிகைத்தார். (௫0௭)

ஆன வத்திருப் பதிகமுன் பாடிவந் தணையு
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர் குழுவந் நகரார்
நூந் துஞ்சுண்ண மலர்பொரி துடய்த்தொழு தேத்த
வான நாயகர் கோயில்வா லிவின்முகங் கணிக்கார். (௫0௮)

மன்னு தோரண வாயின்முன் வணங்கியுள் புகுவார்
தன்னு ளெவ்வகைப் பெருமையுந் தாங்கிய தகைத்தாம்
பன்னெ டிஞ்சுடர்ப் படலையின் பரப்பினைப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்ந்துதே வாசிரி யன்றெழு தெழுந்தார்.

(௧௦௬)

மாடு சூழ்திரு மானிகை வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலிற் கோபுரம் பணிந்துகை ருவித்துத்
தேடு மாலயற் கரியராயச் செழுமணிப் புற்றி
னீடு வார்முன்பு நிலமுறப் பலமுறை பணிந்தார்.

(௧௦௭)

பணிந்து வீழ்ந்தனர் பதைத்தனர் பரப்பிய புளக
மணிந்த மேனியோ டாடினர் பாடின ரறிவிற்
றுணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர் தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் விரைந்தெழு வேட்கையிற் றுழ்ந்தார்.

(௧௦௮)

செஞ்சொல் வண்டமிழ்த் திருப்பதி கத்திசை யெடுத்து
நஞ்சு போனக மாக்கிய நம்பர்முன் பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மானிகை வாயிலின் புறம்போர்
தஞ்செ முத்துமெய் யுணர்ந்தவர் திருமடத் தணைந்தார்.

(௧௦௯)

அங்க ணைந்தமர்ந் தருளுவா ரரனெறி யமர்ந்த
செங்க ணைற்றவர் சேவடி வணங்கிமுன் றினைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப் புற்றிடங் கொண்டவர் புனிதப்
பங்க யப்பதந் தொழுதுகா லந்தொறும் பணிந்தார்.

(௧௧௦)

புற்றி டங்கொளும் புனிதரைப் போற்றிசை பெருகப்
பற்று மன்பொடு பணிந்திசைப் பதிகங்கள் பாடி
நற்ற வத்திருத் தொண்டர்க ளொடுநலஞ் சிறப்ப
மற்ற வண்பதி தன்னிடை வைகுமந் நாளில்.

(௧௧௧)

மல்ல னீடிய வலிவலங் கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல தொழுதே
யெல்லை யிரிநுப் பதிகங்க ளாற்பணிந் தேத்தி
யல்ல நீர்ப்பவர் மீண்டுமா ரூர்தொழ வணைந்தார்.

(௧௧௨)

ஊறு காதலி லொளிவளர் புற்றிடங் கொண்ட
வாறு லாவிய சடைமுடி யையரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்திருத் தொண்டர்க ளோடு
மீறில் சீர்த்திரு ஞானசம் பந்தரங் கிருந்தார்.

(௧௧௩)

அங்கு நன்மையில் வைகுமந் நாள்கில வகல
நங்க டந்திரு நாவினுக் கரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக லூர்தொழ வருளிணற் போவார்
தங்கு மப்பதிப் புறம்பணை சார்ந்தருள் செய்வார்.

(௧௧௪)

வேறு.

புவனவா ருரினிற் புறம்புபோந் ததனையே நோக்கி நின்றே
யவமிலா நெஞ்சமே யஞ்சனீ யுய்யுமா றறிதி யன்றே
சிவனதா ரூர்தொழாய் நீமற வாடென்று செங்கை கூப்பிப்
பவனமாய்ச் சோடையா யெனுந்திருப் புதிகமுன் பாடி னாரே.

(௧௧௫)

௩௨௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

காழியார் வாழுவர் தருள்செயுங் கவுணியப் பிள்ளையார்தா
மாழியா னறியொண வண்ணலா ரூர்பணிந் தரிது செல்வார்
பாழிமால் யானையின் னுரிபுனைந் தார்பனை யூர்ப ணிந்து
வாழிமா மறையிசைப் பதிகமும் பாடியப் பதியில் வைகி.

(௫௧௧)

அங்குநின் றரிதெழுந் தருளுவா ரகிலகா ரணமு மாணர்
தங்குநற் பதிகளும் பிறபணிந் தருளிவண் டமிழ்பு னைந்தே
யெங்குமெய்த் தவர்குமா மெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தருளி வந்தார்
பொங்குதண் பாசடைப் பங்கயப் புனல்வயற் புகலூர் சார.

(௫௨௦)

நாவினுக் கரசரு நம்பிசீர் முருகரு மற்று நாமச்
சேவுகைத் தவர்திருத் தொண்டரா னவர்கண்முன் சென்று சேதப்
பூவினிற் பொலிபுனற் புகலியார் போதகத் தெதிர்ப ணிந்தே
மேவமற் றவருடன் கூடவே விமலர்கோ யிலைய டைந்தார்.

(௫௨௧)

வேறு.

தேவர்தத் தலைவனார் கோயில்புக் கனைவருஞ் சீர்நிலத் துறவ ணங்கிப்
பாவருந் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன் பரவுவார் புறம்பனைந்தே
தாவில்சீர் முருகனார் திருமனைக் கெய்தியத் தனிமுதற் றெண்டர் தாமே
யாவையுங் குறைவறுத் திடவமர்ந் தருளுவா ரினிதினங் குறைபு நாளில்.

(௫௨௨)

நீலநக் கழகளு நிகழ்சிறுத் தொண்டரு முடனனைந் தெய்து நீர்மைச்
சீலமெய்த் தவர்களுங் கூடவே சும்பிடுஞ் செய்கைநேர் நின்று வாய்மைச்
சால்பின்மிக் குயர்திருத் தொண்டனுண் மைத்திறந் தன்னையே தெளிய நாடிக்
காலமுய்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந் தருளினார் காழி நாடர்.

(௫௨௩)

சும்பிடுங் கொள்கையிற் குறிகலந் திசையெனும் பதிகமுன் னுன பாட்
றம்பெருந் தலைமையால் நிலைமைசால் பதியதன் பெருமைசால் புறவி ளம்பி
யும்பரும் பரவுதற் குரியசொற் பிள்ளையா ருள்ளமெய்க் காதல் கூர
நம்பர்தம் பதிகளா யினவெனைப் பலவுமு னண்ணியே தொழந யந்தார்.

(௫௨௪)

வேறு.

புள்ள லம்புதண் புனற்புக லுருறை புனிதனா ரருள்பெற்றுப்
பிள்ளை யாருட னாவினுக் கரசரும் பிறபதி தொழச்செல்வார்
வள்ள லார்திறுத் தொண்டரு நீலநக் கரும்வளம் பதிக் கேக
வுள்ள மன்புறு முருகரங் கொழியவு முடன்பட விசைவித்தார்.

(௫௨௫)

கண்ண கன்புக லுரினைத் தொழுதுபோம் பொழுதினிற் கடற்காழி
யண்ண லார்திரு நாவினுக் கரசர்த மருகுவிட் டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும் பின்வர வழிக்கொள வுறுங்காலை
யெண்ணில் சீர்த்திரு நாவினுக் கரசரு மற்றவர்க் கிசைக்கின்றார்.

(௫௨௬)

நாய னுருமக் களித்தருள் செய்தவிந் நலங்கிள ரொளிமுத்தின்
றுய யானத்தின் மிசையெழுந் தருளுவீ ரென்றலுஞ் சுடர்த்திங்கண்
மேய வேணியா ரருளமிய வாறெனில் விரும்புதொண் டர்களுடும்
போய தெங்குநீ ரங்குயான் பின்வரப் போவதென் றருள்செய்தார்.

(௫௨௭)

என்று பிள்ளையார் மொழிந்தருள் செய்திட விருந்தவத் திறையோரு
நன்று நீரருள் செய்ததே செய்வனென் றருள்செய்து நயப்புற்ற
வன்றை நாண்முத லுடன்செலு நாளைலா மவ்வியல் பினிற்செல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருவம்ப ரனைந்தனர் செய்தவக் குழாத்தோடும்.

(௫௨௮)

சண்பை மன்னருந் தம்பிரா னருள்வழி நிற்பது தலைச்செல்வார்
பண்பு மேம்படு பணிக்கதிர் நித்திலச் சிவிகைபிற் பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக லூரினைக் கடந்துபோய் வரும்பரி சனத்தோடுந்
திண்பெ ருந்தவ ரணைந்தெவ் கென்றுபோய்த் திருவம்பர் நகர்புக்கார்.

(௩௨௧)

அம்பர் மாநக ரணைந்துமா காளத்தி லண்ணலா ரமர்கின்ற
செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு பணிந்தேத்தி
வம்பு லாமலர் தூவிமுன் பரவிய வண்டமி ழிசைமாலு
யும்பர் வாழநஞ் சண்டவர் தமைப்பணிந் துருகுமன் பொடுதாழ்த்தார்.

(௩௨௦)

தாழ்ந்து நாவினுக் கரசுடன் றம்பிரான் கோயின்முன் புறமெய்திச்
சூழ்ந்த தொண்டரோ டப்பதி யமர்பவர் சுரநதி முடிமீது
வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெறுங் காலங்கள் விருப்பினுந் சும்பிட்டு
வாழ்ந்தி ருந்தனர் காழியார் வாழுவர் தருளிய மறைவேந்தர்.

(௩௨௧)

பொருவி லாதசொற் புல்குபொன் னிறமுதற் பதிகங்க ளாற்போற்றித்
திருவி னூர்த்தகோச் செங்குண னந்நகர்ச் செய்தகோ யிலைச்சேர்ந்து
மருவு வாயமைவண் டமிழ்மலர் மாலையங் வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன் பரவினார் பேணிய வுணர்வோடும்.

(௩௨௨)

இன்ன வாறுசொன் மாலுை ளாற்றுதித் திறைஞ்சியங் கமர்நாளிற்
கன்னி மாமதிற் திருக்கட ஆர்தொழக் காதல்செய் தருளிப்போய
மன்னு கோயில்கள் பிறபதி வணங்கியே வாக்கின்மன் னவரோடு
மந்நெ டும்பதி யணைவுறக் கலயரோ டடியவ ரெதிர்கொண்டார்.

(௩௨௩)

மற்ற வண்பதி யணைந்துவீ ரட்டத்து மழவிடை யார்கோயிற்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு காலனை யுதைத்துருட் டியசெய்ய
பொற்கி லம்பணி தாமரை வணங்கிமுன் போற்றியுயர் தெதிர்நின்று
பற்ற துப்பவர் சடையுடை யானெனும் பதிகவிண்ணிசைபாடி.

(௩௨௪)

பரவி யேத்தியங் கரிதினிற் போந்துபார் பரவுசீ ரரசோடு
விரவு நண்புடை? குங்குலி யப்பெருங் கலயர்தம் மனைமேவிக்க
கரையில் காதன்மற நவரமைத் தருளிட விருந்தினி தமர்ந்தங்குச்
கிரபு ரத்தவர் திருமயா னமும்பணிந் திருந்தனர் சிறப்பெயதி.

(௩௨௫)

சிறப்பு டைத்திருப பதியத னிடைச்சில நாளமர்ந் தருளோடும்
விறற்பெ ருங்கரி யுரித்தவர் கோயில்கள் விருப்பொடுந் தொழச்செல்வார்
மறைப்பெ ருந்திருக் கலயரு முடன்பட வணங்கிய மகிழ்வோடு
மறப்பெ ரும்பய னனையவத் தொண்டரோ டணைந்தனர் திருவாக்கார்.

(௩௨௬)

தக்க வந்தனர் மேவுமப் பதியினிற் றுன்றோன்றி மாடத்துச்
செக்கர் வார்சடை யண்ணலைப் பணிந்திசைச் செந்தமிழ்த் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன் ரொழுதுபோய் மீயச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பாடின் றுடுவார் பாம்புர நகர்சேர்ந்தார்.

(௩௨௭)

பாம்பு ரத்துறை பரமரைப் பணிந்துந் பதிகவின் னிசைபாடி
வாம்பு னற்சடை முடியினர் மகிழ்விட மற்றுமுன் ளனபோற்றிக்
காம்பி னிற்றிகழ் கரும்பொடு செந்நெலின் கழனியம் பணைநீங்கித்
தேம்பொ ழிற்றிரு வீழினன் மிழலையின் மருங்குறச் செல்கின்றார்.

(௩௨௮)

வேறு.

அப்பொழுதி னுண்ட வரசை யெதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை யந்தணர்கள் வெங்குருவாழ் வேந்தனார்
பிற்படவந் தெய்தும் பெரும்பேறு கேட்டுவப்பா
ரெப்பரிசி னுல்வந் தணைந்தங் கெதிர்கொண்டார். (௫௩௬)

நிறைகுடந்த பந்தீப நீடநிரைத் தேந்தி
நறைமலர்ப்பொற் சுண்ண நறும்பொரியுந் தூவி
மறையொலிபோய் வானளப்ப மாமுரசு மார்ப்ப
விறைவந்திரு மைந்தர் தமையெதிர்கோ ளேற்றார். (௫௪௦)

வந்துதிரு வீழி மிழலை மறைவல்ல
வந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத் தாழு மணிமுத்தின்
சந்த மணிச்சிவிகை நின்றிழிந்து தாழ்ந்தருளி
புய்ந்த மறையோ ருடனணைந்தங் குள்புகுவார். (௫௪௧)

அப்போ தரையார் விரிகோ வணவாடை
யொப்போ தரும்பதிகத் தோங்கு மிசைபாடி
மெய்ப்போதப் போதமர்ந்தார் தங்கோயின் மேவினார்
கைப்போது சென்னியின்மேற் கொண்டு கவுணியனார். (௫௪௨)

நாவின் றனிமன்னர் தாழு முடனண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த கோயில் வலங்கொள்வார்
பூவியலு முந்தியான் போற்றப் புவிக்கிழிந்த
தேவியலு மெய்கண்டு சிந்தையிப் பெய்தினார். (௫௪௩)

வலங்கொண்டு புக்கெதிரே வந்துவர நதியின்
சலங்கொண்ட வேணித் தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
நிலங்கொண்ட மேனியராய் நீடுபெருங் காதல்
புலங்கொண்ட சிந்தையினுற் பொங்கியிசை பொழிந்தார் (௫௪௪)

போற்றிச் சடையார் புனலுடையா னென்றெடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்மலைச் சந்தவிசை
யாற்ற மிகப்பாடி யானந்த வெள்ளத்தி
னீற்றழகர் சேவடிக்கீழ் நின்றலைந்து நீடினார். (௫௪௫)

நீடியபே ரன்புருகி யுள்ளலைப்ப நேர்நின்று
பாடியெதி ராடிப் பரவிப் பணிந்தெழுந்தே
யாடிய சேவடிக ளார்வமுற வுட்கொண்டு
மாடியர் கோயிற் புறத்தரிது வந்தணைந்தார். (௫௪௬)

வந்தணைந்து வாழ்ந்து மதிப்புறத்தோர் மாமடத்துச்
செந்தமிழ்ச்சொல் வேந்தருஞ் செய்தவருஞ் சேர்ந்தருளச்
சந்தமணிக் கோபுரத்துச் சார்ந்தவட பாற்சண்பை
யந்தணர்கு ளாமணியா ரங்கோர் மடத்தமர்ந்தார். (௫௪௭)

அங்க னமர்வா ரரனா ரடியிணைக்கீழ்த்
தங்கிய காதலினுற் காலங்க டப்பாமே
பொங்குபுகழ் வாசை ருங்கூடப் போற்றிசைத்தே
யெங்கு மிடர்தீர்ப்பா ரின்புற் றுறைகின்றார். (௫௪௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௨௫

ஒங்குபுனற் பேணு பெருந்துறையு முள்ளிட்ட
பாங்கார் தினைத் பதிமுற்ற மும்பணிந்து
வீங்கொலிநீர் வீழி மிழலையினின் மீண்டுமணைந்
தாங்கினிது கும்பிட்ட மார்ந்தொழுகு மந்நாளில். (௫௪௧)

வேறு.

சேணுயர் மாடப் புகலியுள்ளார் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரைக்
காணும் விரும்பிற் பெருகுமாசை கைம்மிகு காதல் கரையிகப்பப்
பூணு மனத்தொடு தோணிமேவும் பொருவிடை யார்மலர்ப் பாதம் போற்றி
வேணு புரத்தை யகன்றுபோந்து வீழி மிழலையில் வந்தணைந்தார். (௫௫௦)

ஊழி முடிவி லுயர்ந்த வெள்ளத் தோங்கிய காழி யுயர்பதியில்
வாழி மறையவர் தாங்கெனல்லாம் வந்து மருங்கணைத் தார்கென்ன
வீழி மிழலையின் வேதியர்கள் கேட்டுமெய்து ஞானமுண் டாரைமுன்னு
வேழிசை சூழ்மறை யெய்தவோதி யெதிர்கொண் முறைமையிற் கொண்டிடுக்கார். ()

சண்பைத் திருமறை யோர்கெனல்லார் தம்பிரா னரைப் பணிந்துபோந்
நன்பிற் பெருங்கு காதல்கூர்ந்து ஞானசம் பந்தர் மடந்தினையதிப்
பண்பிற் பெருகுங் கழமலத்தார் பிள்ளையார் பாதம் பணிந்துபூண்டே
யெண்பெற்ற தோணி புரத்திலெம்மோ டெழுந்தரு ளப்பெற வேண்டுமென்றார். ()

என்றவர் விண்ணப்பஞ் செய்தபோதி லீதில் சிவஞானப் பிள்ளையாரு
நன்றிது சாலவுந் தோணிமேவு நாதர் கழலினை நாமிறைஞ்ச
வின்று கழித்து மிழலைமேவு மிறைவ ரருள்பெற்றுப் போவனென்றே
யன்று புகலி யருமறையோர்க் கருள்செய தவர்க்கு முகமளித்தார். (௫௫௩)

மேற்பட்ட வந்தணர் சண்பைநீடும் வேதியர்க் காய விருந்தளிப்பப்
பாற்பட்ட சிந்தைய ராய்மகிழ்ந்து பரம்பொரு ளானார் தமைப்பரவுஞ்
சீர்ப்பட்ட வெல்லை யினிதுசெல்லத் திருத்தோணி மேவிய செல்வர்தாமே
கார்ப்பட்ட வண்கைக் கவுணியர்க்குக் கனவிடைமுன்னின் தருள்செயுகின்றார். ()

தோனியி னுமங் கிருந்தவண்ணந் தாமறை வீழி மிழலைதன்னுட்
சேணுயர் விண்ணின் நிழிந்தவிர்தச் சோகொள் விமானத்துக் காட்டுகின்றோம்
பேணும் படியா லநிதியென்று பெயர்ந்தருள் செயயப் பெருந்தவங்கள்
வேணு புரத்தவர் செயயவந்தார் விரவும் புனகத் தொடுமுணர்ந்தார். (௫௫௫)

அறிவுற்ற சிந்தைய ராயெழுந்தே யதிகயித் துச்சிமே லங்கைகூப்பி
வெறியுற்ற கொன்றையி னுர்மகிழ்ந்த விண்ணிழி கோயிலிற் சென்றுபுக்கு
மறியுற்ற கையரைத் தோணிமேன்முன் வணங்கும் படியங்குக் கண்டுவாழ்ந்து
குறியிற் பெருகுந் திருப்பதிகங் குலவிய கொள்கையிற் பாடுகின்றார். (௫௫௬)

மைம்மரு பூங்குழ லென்றெடுத்த மாரில் பெருந்திருந் தோணிசன்மேற்
கொம்மை முலையினுள் கூடநீடு கோலங் குலவு மிழலைதன்னிற்
செம்மை தருவிண் ணிழிந்தகோயிற் நிகழ்ந்த படியிது வெண்கொலென்று
மெய்ம்மை விளங்குந் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்தனர் வேதவாயர். (௫௫௭)

செஞ்சொன் மலர்ந்த திருப்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக கூப்பிச்சாத்தி
யாஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெழுவா ரானந்த வெள்ள மலைப்பப்போந்து
மஞ்சிவர் சோலைப் புகலிமேவு மாமறை யோர்தமை நோக்கிவாயமை
நெஞ்சி னிறைந்த குறியின்வய உரீர்வைந் திருந்தை யருள்செ டுகின்றார். (௫௫௮)

௩௨௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

பிரம புரத்தி லமர்ந்த முக்கட் பெரிய பிரான்பெரு மாட்டியொடும்
விரவிய தானங்க னெங்குஞ் சென்று விரும்பிய கோலம் பணிந்துபோற்றி
வருவது மேற்கொண்ட காதல்கண்டங் கமர்ந்த வகையிங் களித்ததென்று
தெரிய வுரைத்தருள் செய்துநீங்கள் சிரபுர மாநகர் செல்லுமென்றார். (௩௩௬)

என்று கவுணியப் பின்னையார்தா மியம்பப் பணிந்தரு ளேற்றுக்கொண்டே
யொன்றிய காதலி னுள்ளமங்க னெழிய வொருவா றதன்றுபோந்து
மன்று ணடம்புரிந் தார்மகிழ்ந்த தானம் பலவும் வணங்கிச்சென்று
நின்ற புகழ்த்தோணி நீடுவாரைப் பணியு நியதிய ராயுறைந்தார். (௩௪௦)

சிரபுரத் தந்தனார் சென்றபின்னைத் திருவிழி மேவிய செல்வர்பாதம்
பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும் பண்பின் வழாத்திருத் தொண்டர்சூழ
வரவுத் தமிழ்த்தொடை மாலேசாத்தி யோங்கிய நாவுக் கரசரோடும்
விரவிப் பெருகிய நண்புகூர மேவி யினிதங் குறையுநாளில். (௩௪௧)

வேறு.

மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து நதிக டப்பி மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பி யுனவு
மாரி, விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசை யாற்று மிக்கபெரும் பசியுலகில் விரவச்
சுண்டு, பண்ணமரு மொழியுமையாண் முலையின் ஞானப் பாலுற வாயருட னைகம்
பார்மேற், கண்ணுதலான் திருநீற்றுச் சார்வி னோர்க்குங் கவலைவரு மோவென்று கரு
த்திற் கொண்டார். (௩௪௨)

வானாகி நிலாகி யனலு மாகி மாருதமா யிருசடாடப் நீரு மாகி
யூதாகி யுயிராகி யுணர்வு மாகி யுலகங்க ளனைத்துமா யுலகுக் கப்பா
லானாத வடிவாகி நின்றார் செய்ய வடிபரவி யன்றிரவு துயிலும் போது
கானாகி கங்காளர் மிழலை மூதூர் காதலித்தார் கனவிலனைத் தருளிச் செய்வார். ()

உலகியல்பு நிகழ்ச்சியினி லனைந்த தீய வுறுபகிநோ யுறமையடையா தெனினு மும்பா
னிலவுகிவ ரெறிசார்ந்தோர் தம்மை வாட்ட நீக்குதற்கு நித்தமொரோர் காசு நீடு
மிலகமுணிப் பீடத்துக் குணக்கு மேற்கும் யாமளித்தோ முமங்கித்தந் காலந் தீர்தா
லலகில்புக ழீர்தவிர்வ தாகுமென்றே யருள்புரிந்தார் திருவிழி மிழலை யையார். (௩௪௪)

தம்பிரா னருள்புரிந்து தனவி லீங்கக் கண்ணையா னாவேறு தாமுணர்ந்து
நம்பிரா னருளிருந்த வண்ண மென்றே நாவின்கை யரசரோடுங் கூட நண்ணி
வம்புலா மலரிதழி விழி நாதர் மணிக்கோயில் வலஞ்செய்யப் புகுந்த வேலை
யம்பிகா பதியருளாற் பின்ன யார்தா மபிசுசுத்துப் பிசுகைமேற் காசு கண்டார். ()

காதலொடுந் தொழுதெடுத்துக் கொண்டு நின்று கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி
உலந்து பொங்க, நாதர்விரும் படியாரக் னுளு நாளு நல்விருந்தா யுண்பதற்கு வருக்
வென்று, திதில்பறை நிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர் திருவமுது கறிநெய்யா றுயி
ரென் நினை. வேதமுறு தினிதுண்ண லுட்டி யங்க ணிருதிதத்துப் பெருந்தவரு மிரு
ந்த நாளில். (௩௪௬)

நாவினுக்கு வேந்தர்திரு மடத்திற் றொண்டர் காட்டவ திருவமுது செய்யக் கண்டு
சேவுகைத்தா ரருள்பெற்ற பின்ன யார்தந் திருமடத்தி லமுதாக்கு வாரா நோக்கித்
தீவினைக்கு நீரென்று மடைவி லாதீர் திருவமுது காலத்தா லாகங் கிங்கு
மேவுகிசை வாராவருச் சரியா வண்ணம் விளர் தவாழைந் கொலோவிளர்ப்புமென்று

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாயனாபுராணம். ௩௨௭

திருமறையோர் தலைவர்தா மருளிச் செய்யத் திருமடத்தி லமுதமைப்போர்செ
ப்பு வார்க, ளொருபரிசு மறிந்திலோ மிதனை யும்மை யுடையவர்பாற் பெறும்படிக்கா
சொன்றுங் கொண்டு, கருதியவெல் லாங்கொள்ள வேண்டிச் சென்றார் காசுதனை
வாசிபட வேண்டு மென்பார், பெருமுனிவர் வாசீசர் பெற்ற காசு பேணியே கொள்
வரிது பிற்பா டென்றார். (௫௬௮)

திருஞான சம்பந்த ரதனைக் கேட்டுச் சிந்திப்பார் சிவபெருமா னமக்குத் தந்த,
வொருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு நன்றாகி வாசிபடா தொழிவா னந்தப், பெருவாய்
மைத் திருநாவுக் கரசர் தொண்டாற் பெறுங்காசா மாதலிற் பெரியோன் மண்ணை,
வருநாள்க டருங்காசு வாசி தீரப் பாடுவெனென் றெண்ணியது மனத்துட் கொண்டார்.

மற்றைநாட் டம்பிரான் கோயில் புக்கு வாசித்தித் தருளுமெனப் பதிகம் பாடிப்
பெற்றபடி நற்காசு கொண்டு மாந்தர் பெயர்ந்துபோ யாவனவீ தியினிற் காட்ட
நற்றவத்தி ரிக்காசு சால நன்று வேண்டுவன நாந்தருவோ மென்று நல்க
வற்றைநாட் டொடங்கினாட் கூறு தன்னி லடியவரை யமுதுசெய்வித் தார்வ மிக்கார்.

அருவிலையிற் பெறுங்காசு மவையே யாகி யமுதுசெய்யத் தொண்டரள விற்றது
பொங்கி, வருமவர்க ளெல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கு மகிழ்ந்துண்ண வின்னடிசின்
மாளாதாகத், திருமுடிமேற் திங்கொளாடு கங்கை சூடுஞ் சிவபெருமா னருள் செய்யச்
சிறப்பின் மிக்க, பெருமைதரு சண்பைநகர் வேந்தர் நாவுக் கரசரிவர் பெருஞ்சோற்
துப் பிறங்க லீந்தார். (௫௬௯)

அவனிமிசை மழைபொழிய வுணவு மல்கி யனைத்துயிருந் துயர்நீங்கி யருளிணுலே,
புனமெலாம் பொலிவெய்துங் கால மெய்தப புரிசடையார் கழல்பலநாள் போற்றி
வைகித், தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடுங் கூடத் தம்பிரா னருள்பெற்றுத் தலத்தின்
மீது, சிவன்மகிழும் தானங்கள் வணங்கப் போவார் தென்றிருவாஞ் சியமூதூர் சென்று
சேர்ந்தார். (௫௭௦)

நீடுதிரு வாஞ்சியத்தி லமர்ந்த முக்க னீலபிடற் றருமணியை வணங்கிப் போற்றிப்
பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு பரமர்பெரு வேளூரும் பணிந்து பாடி
நாடுபுகழ்த் தன்ச்சாத்தங் குடியி னண்ணி நம்பர்திருக் கரவீர நயந்து பாடித்
தேடுமறைக் கரியார் தம்விளமர் போற்றித் திருவாரூர் தொழிலினைந்து சென்றுபுக்கார்

நம்பர்மகிழ் திருவாரூர் வணங்கிப் போந்து நலங்கொடிருக் காராயி னண்ணி
யேத்திப், பைம்புனன்மென் பனைத்தேவூ ரணைந்து போற்றிப் பரமர்திரு நெல்லிக்
காப் பணிந்து பாடி, யும்பர்பிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கு ரோங்குபுகழ்த்
திருக்கொள்ளிக் காடும்போற்றிச், செம்பொன்மதிற் கோட்டோரும் வணங்கி யேத்தித்
திருமலிவெண் டிறை தொழுவான் சென்று சேர்ந்தார். (௫௭௧)

மற்றவ்வுர் தொழுதேத்தி மகிழ்ந்து பாடி மாலையனாக் கரியபிரான் மருவுந் தானம்,
பற்பலவுஞ் சென்றுபுணரி் தேத்திப் பாடிப் பரவுதிருத் தொண்டர்சூழாம் பாங்கி
னெய்தக், கற்றவர்வாழ் தண்டலநீ னெறியுள் ளிட்ட கனகமதிற் திருக்களருங் கரு
தார் வேள்வி, செற்றவர்கேர் பதிபிறவுஞ் சென்று போற்றித் திருமறைக்காட் டதன்
மருங்கு சேர்ந்தா ரன்றே. (௫௭௨)

காரமண்வெஞ் சுரமருளாற் கடந்தார் தாமுங் கடங்காழிக் கவுணியர்தந் தலைவர்
தாமுஞ், சேரவெழுந் தருளியவப் பேறு கேட்டுத் திருமறைக்காட் டகன் பதியோர்

௩௨௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

சிறப்பிற் பொங்கி, யூரடைய வலங்கரித்து விழவுகொள்ள வுயர்கமுரு கதலிநிறை குடந்தீ பங்கள், வார்முரச மங்கலநா தங்கண் மல்க வெதிர்கொள்ள வடியருடன் மகிழ்ந்து வந்தார். (௫௭௬)

முன்னணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை முறைமையா லெதிர்கொண்டு களிப்பின் மூழ்கிப், பின்னணைய வெழுந்தருளும் பின்னையார்தம் பெருவியபொற் காளத்தி னோசை கேட்டுச், சென்னியிசைக் கரங்குவித்து முன்பு சென்று சேணிலத்து வணங்குந்லுந் திருந்து சண்பை, மன்னவரு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று வந்திழிந்து வணங்கியுடன் மகிழ்ந்து போந்தார். (௫௭௭)

சொல்லரச ருடன்கூடப் பின்னையார்தாந தாமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லை மூதூர், மல்குதிரு மறுகின்கட் புகுந்த போது மாதவர்கண் மறையவர்கண் மற்று முள்ளோ, ரெல்லையில்லா வகையரவென் றெடுத்த வோசை யிருவிசம்புந் திசையெ ட்டி நிறைந்து பொங்கி, யொல்லொலிநீர் வேலைமொலி டடக்கி விண்மே லுமபர்நாட் டப்புறத்தி முற்ற தன்றே. (௫௭௮)

அடியவரும் பதியவரு மருங்கு போற்ற வணிமறுகி னாடெய்தி யருகு சூழ்ந்த, கொடிதுடங்கு செழுந்திருமா ளிகையின் முன்னர்க் கோபுரத்தைச் சாழ்ந் திறைஞ் சிக் குறுகிப் புக்கு, முடிவிலிமை யவார்முனிவர் நெருங்குந் தெயய முன்றில்லவந் கொண்டுநேர் சென்று முன்னுட், படியின்மனற டருச்சித்துக் காப்புச் செய்த பைம் பொன்மணித் திருவாயிற் பாங்கு வந்தார். (௫௭௯)

அருமறைக டுருக்காப்புச் செடது வைத்த வச்சதவர் திறந்திடவம் மறைக னோ தம், பெருகிடவன் படைமடியா ரணைந்து நீக்கப் பெருமையினு லன்றுமுத லாகப் பின்னையொருபுடைமோர் வாயிலமைத் தொழுநுந் தன்மை யுள்ளபடி கேட்டருளி யுயர்ந்த சண்பைத், திருமறைமோர் தலைவன்விடப் பெயறி நின்று திருநாவுக் கரசருக் குச் செப்பு கின்றார். (௫௮௦)

அப்பரே வேதவனத் தையர் தம்மை யபிழுதத்துத் திருவாயி றிறந்து புக்கே, யெப்பரிசு நாமிறைஞ்ச வேண்டு நீரே யிலவாயி றிருச்சாப்பு நீங்கு மாறு, மெய்ப்பொ ருள்வண் டமிழ்பாடி யருளு மென்ன விளங்குமொழி வேந்தரது மேற்கொண் டென் னை, யிப்பரிசு நீரருளிச் செடதிராகி விதுசெடவே னெனப்பதிக மெடுத்துப் பாட. ()

பாடிய வப்பதிகப் பாட்டான பத்துந் பாட விரய்யப் பின்னும் பைம்பொன் வாயிற், சேடியர் பொறகதவு திருக்காப்பு நீங்காச் செடகை யினுல் வாடிசர் சிந்தை நொந்து, நீடுதிருக் கடைச்சாப்பி லரிது வேண்டி நின்றெடுக்கத் திருக்காப்பு நீங்கிக் காட்ட, வாடிய சேவடியார்த் மடியார் விண்ணோ ரார்பெழுத் த திலாண்ட மனை த்து மூழ்க. (௫௮௨)

வேறு.

மற்றது கண்ட போதே வாங்கின்மன் னவரை நோங்கிப் பொற்புக லியர்தம் மன்னர் போற்றிட வவரும் போற்றி யற்புத நிலையி னூர்க ளணிதிரு மறைக்கா டாளுங் கொற்றவர் கோயில் வாயி னேர்வழி குறுகிப் புக்கார். (௫௮௩)

கோயிலுட் புகுவா ருச்சி குவித்தசெங் கைககோடியா
தாயிலு மினிப தங்க டம்பிரா லுமரம் கண்டா
பாயுந் ரருவி கண்க ளெங்குட் படியின் மீது
மேயின மெயய ராகி விதிர்ப்புற்று விரைவினீர் கீழ்ந் தார். (௫௮௪)

அன்பினும் களவுகாணு ரானந்த வெள்ள மூழ்கி
யென்புநெக் குருக நோக்கி யிறைஞ்சினேர் விழுந்து நம்பர்
முன்புநிற் பதுவு மாற்றார் மொழிதடு மாற வேத்தி
மின்புரை சடையார் தம்மைப் பதிகங்கள் விளம்பிப் போந்தார். (௫௮௫)

புறம்புவந் தனைந்த போது புகலிகா வலரை நோக்கி
நிறங்கினர் மணிக்க பாட நீக்கமு மடைப்பு நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி யருளுநீ ரென்றார் தீய
மறம்புரி யமணர் செய்த வஞ்சனை கடக்க வல்லார். (௫௮௬)

அன்றர சருளிச் செய்ய வரும்மைப் பிள்ளை யாரும்
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை விருப்பினாற் சதுரமென்னு
மின்றமிழ்ப் பதிகப் பாட லிசைத்திட விரண்டு பாலு
நின்றவக் கதவு காப்பு நிரம்பிட வடைத்த தன்றே. (௫௮௭)

அடைத்திடக் கண்டு சண்பை யாண்டகை யாருமஞ்சொற்
றொடைத்தமி ழாளி யாருந் தொழுதெழுத் தொண்ட ரார்த்தார்
புடைப்பொழிந் திழிந்த தெங்கும் பூமழை புகலி வேந்தர்
நடைத்தமிழ்ப் பதிக மாலை நிரம்பிட நவின்று போற்ற. (௫௮௮)

அத்திரு வாயி றன்னி லற்றைநாட் டொடங்கு நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல மேதினி புக்குப் போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்கஞ் செயத வரம்பிலாப் பெருமை யோரைக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து வாழ்ந்தது கடல்கும் வையம். (௫௮௯)

அருமறை யான ஷெல்லா மகலிரு விசும்பி லார்த்துப்
பெருமையின் முழங்கப் பஞ்ச நாதமும் பிறங்கி யோங்க
விருபெருந் தகையோர் தாமு மெதிரெதி ரிறைஞ்சிப் போந்து
திருமடங் கனின்முன் புக்கார் செழும்பதி விழவு காள்ள. (௫௯௦)

வேதங்க ளெண்ணில் கோடி மிடைந்துசெய்*பணியை மிக்க
வேதங்க ணம்பா னீப்பா ரிருவருஞ் செய்து வைத்தார்
நாதன்கொள் வடிவாய் நின்ற நதிபொதி சடையார் செய்ய
பாத்தங்கள் போற்று மேலோர் பெருமையார் பசுரு நீரார். (௫௯௧)

திருமறை நம்பர் தாமுன் பருள்செய்த வதனைச் செப்பு
மொருமையி னின்ற தொண்டர் தம்பிரா னார்பா லொக்க
வருமருட் செய்கை தாமே வகுத்திட வல்லோ ரென்றார்
பெருமறை யுடன்மெய்த் தொண்டர்க் கிடையீடு பெரிதா மன்றே. (௫௯௨)

இவ்வகை திரும றைக்காட் டிறையவ ரருளை யுன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின் வேந்தர்தார் துயிலும் போதின்
மைவளர் கண்டர் சைவ வேடத்தால் வந்து வாயமு
ரவ்விடை யிருத்து மங்கை வாவென்றங் கருளிப் போக. (௫௯௩)

கண்டவப் போதே கைகள் குவித்துடன் கடிது செல்வார்
மண்டிய காத லோடு மருவுவார் போன்றுங் காணு
ரெண்டிசை நோக்கு வாருக் கெய்துவார் போல வெய்தா
வண்டர்தம் பிரானார் தம்பின் போயினு ரார்வத் தோடும். (௫௯௪)

அங்கவ ரேகச் சண்பை யாண்டகை யாரு மப்ப
ரெங்குற்ற தென்று கேட்ப வெய்தினூர் திருவாய் மூரிற்
பொங்கிய காத லாலென் றுரைத்திடப் போன தன்மை
சங்கையுற் றென்கொ லென்று தாமுமங் கணையப் போந்தார்.

(௫௬௫)

அந்நிலை யணைந்த போதி லம்பிகை யுடனே கூட
மன்னிய வாடல் காட்டத் தளரிள வளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூ ரரசொடுஞ் சென்று புக்கங்
கின்னியல் புறமுன் கூடி யிருவரும் போற்றி செய்தார்.

(௫௬௬)

நீடுகீர்த் திருவாய் மூரி னிலலிய சிவனூர் தம்மைப்
பாடுசொற் பதிகந் தன்னூற் பரவியப் பதியில் வைகிக்
கூடுமெய் யன்பு பொங்க விருவருங் கூடி மீண்டு
தேமொ மறைகள் கண்டார் திருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.

(௫௬௭)

சண்பைநா டுடைய பிள்ளை தமிழ்மொழித் தலைவ ரோடு
மண்பயில் கீர்த்திச் செல்வ மாமறைக் காட்டு வைகிக்
கண்பயி னென்றி யார்தங் கழலினை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில் பதிகம் பாடிப் பரவியங் கிருந்தா ரன்றே.

(௫௬௮)

இவ்வகை யிவர்க ளங்க ணிருந்தன ராக விப்பாற்
செய்வகை யிடையே தப்புந் தென்னவன் பாண்டி நாட்டு
மெய்வகை நெறியி னில்லா வினைமண சமய மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங் காலை.

(௫௬௯)

தென்னவன் ருனு முன்செய் திடீனைப் பயத்தி னுலே
யந்நெறிச் சார்வு தன்னை யறமென நினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்க மாரு
கன்னெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்த தன்றே.

(௬௦௦)

பூழியர் தமிழ்நாட் டுள்ள பொருவில்சீர்ப் பதிக னெல்லாம்
பாழியு மருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவு மாங்க்
குழிருட் குழுஉக்கள் போலத் தொடைமயிற் லீலி யோடு
முழிநீர் கையிற் பற்றி யமணரே யாகி மொயப்ப.

(௬௦௧)

பறிமயிர்த் தலையும் பாயும் லீலியுந் தடுக்கு மேனிச்
செறியுமுக் குடையு மாகித் திரிபவ ரெங்கு மாகி
யறியுமச் சமய நூலி னளவினி லடங்கிச் சைவ
நெறியினிற் சித்தஞ் செல்லா நிலைமையி னிகழுங் காலை.

(௬௦௨)

வரிசிலைத் தென்ன வன்ற னுய்தற்கு வளவர் கோமான்
நிருவுயிர்த் தருளுஞ் செல்வப் பாண்டிமா தேவி யாருங்
குரைகழ லமைச்ச னூரங் குலச்சிறை யாரு மென்னு
யிருவர்தம் பாங்கு மன்றிச் சைவமங் கெய்தா தாக.

(௬௦௩)

ஆங்கவர் தாங்க ளங்க ணரும்பெற்ற தமிழ்நா டுற்ற
திங்கினுக் களவு தேற்றுச் சிந்தையிற் பரிவு கொண்டே
யோங்கிய சைவ வாய்மை யொழுக்கத்தி னின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண் டிய்தகார்.

(௬௦௪)

இந்நெறி யொழுரு கின்ற ரேழுல ருய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர் வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார் திருமறைக் காடு சேர்ந்த
நன்னிலை கன்னி நாட்டு நல்வினைப் பயத்தாற் கேட்டார்.

(௬௦௫)

கேட்டவப் பொழுதே சிந்தை கிளர்ந்தெழு மகிழ்ச்சி பொங்க
நாட்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரைநகை முகத்த ராகி
வாட்படை யமைச்ச னொரு மங்கையர்க் கரசி யாருஞ்
சேட்படு புலத்தா ரேனுஞ் சென்றடி பணிந்தா ரொத்தார்.

(௬௦௬)

காதலான் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழு கருத்தி னாலே
போதவிழ் சோலை வேலிப் புகலிகா வலனார் செய்ய
பாதங்கள் பணிமினென்று பரிசை மாக்க டம்மை
மாதவஞ் சுருதி செய்த மாமறைக் காட்டில் விட்டார்.

(௬௦௭)

ஆங்கவர் விடமுன் போந்த வறிவுடை மாந்த ரங்க
ணீங்குவண் டமிழ்நாட் டெல்லை பிற்பட நெறியி னேகி
ஞாங்கர்நீர் நாடுங் காடு நதிகளுங் கடந்து வந்து
தேங்கமழ் கைதை நெய்தற் திருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.

(௬௦௮)

திருமறைக் காடு நன்னிச் சிரபுர நகரில் வந்த
வருமறைத் தலைவ னொருங் கமர்ந்திருந் தருளுஞ் செல்வப்
பெருமடத் தனைய வந்து பெருகிய விரும்பிற் ருங்கள்
வருமுறைத் தன்மை யெல்லாம் வாயில்கா வலர்க்குச் சொன்னார்.

(௬௦௯)

மற்றவர் சென்று பூக்கு வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
கொற்றவன் தேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மேவப்
பொற்கழல் பணிய வந்தோ மெனச்சிலர் புறத்து வந்து
சொற்றன ரென்று போற்றித் தொழுதுவிண் ணப்பட்டு செய்தார்.

(௬௧௦)

புகலிகா வலர்தாங் கேட்டுப் பொருவிலா வருண்முன் கூர
வகமலர்ந் தவர்க டம்மை யழையுமென் றருளிச் செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நற்றவ மாந்தர் கூவத்
தகவுடை மாந்தர் புக்குத் தலையினால் வணங்கி நின்றார்.

(௬௧௧)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நிகரில்லீர்ச் சண்பை மன்னர்
மன்றலங் குழலி யாரா மானியார் தமக்கு மானக்
குன்றென நின்ற மெய்மைக் குலச்சிறை யார்த மக்கு
நன்றுதான் வினவக் கூறி நற்பதம் போற்று வார்கள்.

(௬௧௨)

கன்னிநா டமணர் தம்மாற் கட்டழிந் திழிந்து தங்கண்
மன்னனு மவர்கண் மாயத் தழுந்தமா தேவி யாருங்
கொன்னவி லயில்வெல் வென்றிக் குலச்சிறை யாருங் கூடி
யிந்நிலை புகலி வேந்தர்க் கியம்புமென் றிறைஞ்சி விட்டார்.

(௬௧௩)

வேறு.

என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்னை யேறுயர்த்த சிவபெருமான் றெண்ட
ரெல்லா, நன்றுநமை யானுடைய நாதன் பாத நண்ணுத வெண்ணிலமண் குண்டர்
தம்மை, வென்றருளி வேதநூ னெனியே யாக்கி வெண்ணீறு வேந்தனை யு மிடுவித்
தங்கு, நின்றசெயல் சிவனடியார் செயலே யாக நினைந்தருள வேண்டிமென நின்று
போற்ற.

(௬௧௪)

௩௩௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மற்றவர்கட் கருள்புரிந்து பிள்ளை யாரும் வாடிச முனிவருடன் கூடச் சென்று, பெற்றமுயர்த் தவர்பாதம் பணிந்து போந்து பெரியதிருக் கோபுரத்து ளிருந்து தென்னு, டிற்றசெயல் பாண்டிமா தேவி யாரு முரிமையமைச் சருமுரைத்து விட்டவார்த்தை, சொற்றனிமன் னவருக்குப் புகலி மன்னர் சொல்லியெழுந் தருளுதற்குத் துணிந்த போது. (௬௧௫)

அரசருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளையந்த வமண்கையர் வஞ்சனைக்கோ ரவதியில்லை, யுரைசெய்வ துளதுறுகோ டானுந் தீய வெழுந்தருள வுடன்படுவ தொண்ணு தென்னப், பரசவது நம்பெருமான் கழல்க ளென்றாற் பழுதணையா தெனப்பகர்ந்து பரமர் செயய, விரைசெய்மலர்த் தாள்போற்றிப் புகலி வேந்தர் வேயுறுதோ ளியையெடுத்து விளம்பி னாரே. (௬௧௬)

சிரபரத்துப் பிள்ளையா ரருளிச் செய்த திருப்பதிகங் கேட்டதற்பின் திருந்துநாவுக், கரசமதற் குடன்பாடு செய்து தாமு மவர்முன்னே யெழுந்தருள வமைந்த போது, புரமெரித்தார் திருமகனு ரப்ப ரிந்தப் புனனுட்டி லெழுந்தருளி யிருப்பீரென்று, கரகமலங் குவித்திறைஞ்சித் தவிர்ப்ப வாக்கின் காவலருந் தொழுதரிதாறு கருத்தி னேர்ந்தார். (௬௧௭)

வேதம்வளர்க் கவுஞ்சைவம் விளக்குதற்கும் வேதவனத் தருமணியை மீண்டும் புக்குப், பாதமுறப் பணிந்தெழுந்து பாடிப்போற்றிப் பரசியருள் பெற்றுவிடை கொண்டு போந்து, மாதவத்து வாடிசர் மறாத வண்ணம் வணங்கியருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னும், காதலினு லருமையுறக் கலந்து நீங்கிக் கதிர்ச்சிவிகை மருங்க ணைந்தார் காழி நாதர். (௬௧௮)

திருநாவுக் கரசருமங் கிருதா ரிப்பாற் திருஞான சம்பந்தர் செழுநீர் முத்தின், பெருநாமச் சிவிகையின்மீ தேறிப் பெற்ற முயர்த்தவர்தான சென்னியின்மேற் பேணு முள்ளத், தொருநாமத் தஞ்செழுத்து மோதி வெண்ணீர் றொளிவிளங்குந் திருமேனி தொழுதார் நெஞ்சல், வருநாமத் தன்புருகுங் கடலா மென்ன மாதவரார்ப் பொலிவைய நிறைந்த தன்றே. (௬௧௯)

வேறு.

பொங்கியெழுந் திருத்தொண்டர் போற்றெடுப்பார் நாதரிசையா
மங்கலதா ரியந்தழங்க மறைமுழங்க மறைமுழங்குஞ்
சங்கபட கம்பேரி தாரைகா ளந்தாரா
மெங்குமெழுந் தெதிரியம்ப விருவிசம்பு கொடிநூர்ப்ப. (௬௨௦)

மலர்மாரி பொழித் திழிப மங்கலவாழ்த் திணிதிகைப்ப
வலர்வாசப் புனற்குடங்க ளணிவிளக்குத் தாபமுட
னிலைநீடு தோரணங்க ளினரர்த்தடியா ரெதிர்கொள்ளக்
கலைமலை பதிச்சடையா ரிடம்பலயங் கைதொழுதார். (௬௨௧)

தெண்டிறைஞ்சுந் கடற்குளைய திருவகத்தி யாண்டள்ளி
யண்டர்பிரான் கழல்வனங்கு வருந்தமிழுமா மறைபாடிந்
கொண்டல்பயில் மணற்கோடி லெழுகோடிந் குழகர்த்தமைந்
தொண்டருடன் றொழுதனைநதார் தோணிபுரத் தோன்றலார். (௬௨௨)

கண்ணுந்த திருதுதலார் மகிழ்ந்தகடிக் குளமிறைஞ்சி
யெண்ணுந்த திருவிடும்பா வனமேத்தி யெழுந்தருளி
மண்ணுந்த பதிபிறவு மகிழ்தருமன் பால்வணங்கிப்
பண்ணுந்த தமிழ்பாடிப் பறவிகோ செல்க்குநரா. (௬௨௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

கூஉக

திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
யிருவினையும் பற்றறுப்பா ரெண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப் பிறபதியும் பணிந்தனைவார்.

(கூஉச)

கருங்கழிவே லைப்பாலைக் கழிநெய்தல் கடந்தருளித்
திருந்தியசீர்ப் புனனாட்டுத் தென்மேல்பாற் நிசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடஞ்சாவி மாடுசெறி குலைத்தெங்கு
நெருங்கிவளர் கமுகுடித்த நிறைமருத வழிச்சென்றார்.

(கூஉரு)

சங்கங்கள் வயலெங்குஞ் சாலிகழைக் கரும்பெங்கும்
கொங்கெங்கு நிறைகமலக் குளிர்வாசத் தடமெங்கு
மங்கங்கே யுழுவர்குழா மார்க்கின்ற வொலியெங்கு
மெங்கெங்கு மலர்ப்படுக ரிவைகழிய வெழுந்தருளி.

(கூஉசு)

தடமெங்கும் புனல்குடையுந் தையலார் தொய்யினிற்
மிடமெங்கு மந்தணர்க ளோதுகிடை யாகநிலை
மடமெங்குந் தொண்டர்குழா மனையெங்கும் புனைவதுவை
நடமெங்கு மொலியோவா நற்பதிக ளவைகடந்து.

(கூஉஎ)

நீர்நாடு கடந்தருளி நெடும்புறவிற் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகைமுல்லைக் கடிநாறு நிலங்கடந்து
போர்நாடுஞ் சிலைமறவர் புன்புலவைப் பிடைபோகிச்
சீர்நாடு தென்பாண்டி நன்னாடு சென்றனைவார்.

(கூஉஅ)

மன்மன்மலர்ப் பிறங்கன்மருங் கெறிந்துவரு நதிகள்பல
சென்றனைந்து கடந்தேறித் திரிமருப்பின் கலைபுணர்மான்
கன்றுதேறித் தெனவுகைக்குங் கானவதர் கடந்தனைந்தார்
கொன்றைநறுஞ் சடைமுடியார் மகிழ்ந்திருக் கொடுங்குன்றம்.

(கூஉக)

கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும்பவளச் செழுங்குன்றை
யடுங்குன்ற முரித்தாரை வணங்கியருந் தமிழ்ப்பாடி
நெடுங்குன்றும் படர்காணு நிறைநாடுங் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதினமதுரைத் தொன்னகர்வந் தனைகின்றார்.

(கூஉ௦)

வேறு.

இந்நிலை யிவ்வந் தெய்த வெண்பெருங் குன்ற மேவு
மந்நிலை யமணர் தங்கட் கழிவுமுன் சாற்ற லுற்றுப்
பன்முறை வெருக்கொண் டுள்ளம் பதைப்பத்திக் கணைக் ளோடுந்
துன்னிமித் தங்க ளங்கு நிகழ்ந்தன சொல்ல லுற்றும்.

(கூஉக)

பள்ளிகண் மேலு மாடு பயிலமண் பாழி மேலு
மொள்ளித் துசோகின் மேலு முணவுசெய் கவளங் கையிற்
கொள்ளுமண் டபங்கண் மேலுங் கூகையோ டாந்தை தீய
புள்ளின மான தம்பிற் பூசலிட் டழிவு சாற்றும்.

(கூஉஉ)

பீலியுந் தடுக்கும் பாயும பிடித்தவை வழுவி வீழ்க்
கால்களுந் தடுமா றாடிக் கண்களு மிடமே யாடி
மேல்வரு மழிவுக் காக வேறுகா ரணமுங் காணார்
மாலுழந் தழிவு கெட்டு மயங்கின ரமண ரெல்லாம்.

(கூஉங்)

௩௩௪. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

கந்தியர் தம்மிற் றுமே கனன்றெழு கலாங்கள் கொள்ள
வந்தவா றமணர் தம்மின் மாறுகொண் றேறு செய்ய
முந்தைய வுரையிற் கொண்ட பொறைமுத லவையும் விட்டுச்
சுந்தையிற் செற்ற முன்னூர் திக்குணத் தலைநின் றூர்கள்.

(௬௩௪)

இப்படி யமணர் வைகு மெப்பெயர்ப் பதியு மெய்து
மொப்பிலுற் பாத மெல்லா மொருவரி னொருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக்க னாவும் வேறுவே ருகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து னோருந் தென்னவன் மதுரை சேர்ந்தார்.

(௬௩௫)

அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புநின் றனைவார் கூடி
மன்னவன் றனக்குங் கூறி மருண்டவுள் ளத்த ராகித்
துன்னிய வழக்கு மெய்யிற் றாசிலார் பலரு மீண்டி
யின்னன கனவு கண்டோ மெனவெடுத் தியம்ப லுற்றார்.

(௬௩௬)

சீர்மலி யசோகு தன்கீழ் ழிருந்தநந் தேவர் மேலே
வேரொடும் பறிந்து ழீழக் கண்டன மதன்பின் னாக
வேர்கொண்முக் குடையுந் தாமு மெழுந்துகை காற்றிப் போக
ஐருளோ ரோடிக் காணக் கண்டன மென்று ரைப்பார்.

(௬௩௭)

குண்டுகை தகர்த்துப் பாயும் பீறியோர் குரத்தி யோடப்
பண்டிதர் பாழிநின்றுங் கழுதைமேற் படர்வார் தம்மி
னெண்டொடி யியக்கி யாரு முளையிட்டுப் புலம்பி யோடக்
கண்டன மென்று சொன்னார் கையறு கவலை யுற்றார்.

(௬௩௮)

காணிடை நட்ட மாடுங் கண்ணுத ரெண்ட ரெல்லா
மீனவன் மதுரை தன்னில் விரவிடக் கண்டோ மென்பார்
கோனவன் றானும் வெய்ய கொழுந்தழன் முழுகக் கண்டோ
மானபி னெழவுங் கண்டோ மதிசய மிதுவா மென்பார்.

(௬௩௯)

மழவிடை யிளங்கன் றென்று வந்துநங் கழகந் தன்னே
யுமுறிடச் சிதறி யோடி பொருவருந் தங்க வஞ்சி
விழவொரு புகலு மீன்றி பேரினி தன்னே விட்டு
நீழலிரா மரங்களேறி நின்றுடக் கண்டோ மென்பார்.

(௬௪௦)

ஆவதென் பாவி காளிக் கனாத்தி மழகன் மார்ப்கு
மேவிய திங்கு தன்னே விளைபது திடமே பென்று
நோவுறு மனத்த ராங் றுகர்பெரும் பதமுங் கொள்ளார்
யாவது செயலென நெண்ணி யிடருழந் தழுங்க னூர்கள்.

(௬௪௧)

அவ்வகை யவர்க ளெல்லா மந்திலை மரபுந் க ளாகச்
சைவநன் மரபில் வந்த தடமயின் மடமென் சாயுற்
பைவள ராவோ ளுல்குற் பாண்டிமா தேவி யாரக்கு
மெய்வகை யமைச்ச னூர்க்கும் விளங்குநன் னிமித்த மேன்மேலு.

(௬௪௨)

அளவிலா மந்ழச்சி காட்டி மருப்பெரு நிமித்த மெய்த
அளமகிழ் வுணருங் காலை யுலகெலா முடிய வந்த
வளரொளி ஞான முண்டார் வந்தனைத் தருளுந் வார்த்தை
விளங்குது மேகை கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார்.

(௬௪௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௩௩

அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ வடைய நல்கி
மெய்மையில் விளங்கு காதல் விருப்புறு வெள்ள மோங்கத்
தம்மையு மறியா வண்ணங் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர மேவிய சிறப்பின் மிக்கார். (௧௪௪)

மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
நங்கடம் பிரானு ராய ஞானபோ னகர்முன் பெய்தி
யிங்கெழுந் தருள வுயந்தோ மெனவெதிர் கொள்ளு மென்றார். (௧௪௫)

மன்றலங் குழலி னாரை வணங்குபபோந் தமைச்ச னாரும்
வென்றிவே லரச னுக்கு முறுதியே யெனவி ரைந்து
பொன்றிகழ் மாட வீதி மதுரையின் புறத்துப் போகி
யின்றமிழ் மறைதந் தாரை யெதிர்கொள வையதுங் காலை. (௧௪௬)

அம்புய மலரார் போல்வா ளாலவா யமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டு மென்று கொற்றவன் நனக்குங் கூறித்
தம்பரி சனங்கள் குழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாழு நல்வர வேற்று நின்றார். (௧௪௭)

வேறு.

திருநிலவு மணிமுத்தின் சிவிகையின்மேற் சேவித்து
வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளிவெண் குடைகிழற்றப்
பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாம் பெருங்கவர
வருள்பெருக வருஞானத் தழுதுண்டா ரணைகின்றார். (௧௪௮)

துந்துகிகண் முதலாய தூரியங்கள் கிளராமே
யந்தணரா மாதவர்க ளாயிரமா மறையெடுப்ப
வந்தெழும்ங் கலநாத மாதிரமுட் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதமெதிர்கொண் டெம்மருங்குஞ் சேவிப்ப. (௧௪௯)

பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தாற் பஞ்சவனுட் டிடைப்பரந்த
வெண்ணிலம ணைனுப்பாவ விருஞ்சேனை யிரிந்தோட
மண்ணுடை மேயன்றி வாணுலஞ் செயதபெரும்
புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி போலெய்தும் பொலிவெய்த. (௧௫௦)

துன்னுமுழு வுடற்றுளளாற் குழுமுணர் வினிந்துகளா
வன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த வமண்மாசு கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெண்மையினுற றாயமையினால் வழியயர்தங்
கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை யணைந்ததெனுங் கவின்காட்ட. (௧௫௧)

பானல்வயற் தமிழ்நாடு பழிநாடும் படிபரந்த
மானிலர வமணென்னும் வல்லிருள்போய் மாபவதுனக்
காண்பெரு கொளிப்பரப்பா லண்டமெலாந் கொண்டதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்த வருவதென நலம்படைப்ப. (௧௫௨)

புரசையகக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண் டமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச் சைவநெறி தழைத்தோங்க
வுரைசெய்திருப் பேர்பலவு மூதுமணிச் சின்னமெலாம்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமூற. (௧௫௩)

௩௩௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வேறு.

இப்பரி சீணையுஞ் சண்பையர் பெருமா னெழுந்தரு ளும்பொழு திசைக்கு
மொப்பினித் திலப்பொற் றணிப்பெருங் காள முலகுய்ய வொலித்தெழு மோசை
செப்பரும் பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ் செவிறிறை யமுதெனத் தேக்க
வப்பொழு தறிந்து தலத்தின்மேற் பணிந்தே யளப்பருங் களிப்பின ரானார். (௬௫௬)

அஞ்சலி குவித்த கரங்களுந் தலைமே லணைந்திடக் கழுதுசென் றணைவார்
நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனா ருடன்வரு நற்றவக் கடலை
நெஞ்சினி னிறைந்த வார்வமுன் செல்லக் கண்டுநீ னிலத்திடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித் தலைவர் பாங்குற வணைந்துமுன் பணிந்தார். (௬௫௭)

நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை நீடிய பெருந்தவத் தொண்டர்
பலருமுன் னணைந்து வணங்கிமற் றவர்தாம் படியினின் றெழாவகை கண்டு
மலர்மிசைப் புத்தேள் வழிபடும் புகலி வைதிக சேகரர் பாதங்
குலவியிங் கணைந்தார் தென்னவ னமைச்சர் குலச்சிறை யாரெனக் கூற. (௬௫௮)

சிரபுரச் செல்வ ரவருரை கேட்டுத் திருமுகத் தாமரை மலர்ந்து
விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் நிழிந்து விரைந்துசென் றவர்தமை யணைந்து
கரகம் லங்கன் பற்றியே யெடுப்பக் கைதொழு தவருமுன் னிற்ப
லரமிசு தவத்தா லவரையே நோக்கி வள்ளலார் மதுரவாக் களிப்பார். (௬௫௯)

செம்பியர் பெருமான் குலமக ளார்க்குந் திருந்திய சிந்தையீ ருமக்கு
நம்பெரு மான்றன் திருவருள் பெருகு நன்மைதான் வாலிதே யென்ன
வம்பல ரலங்கன் மந்திரி யாரு மண்மிசைத் தாழ்ந்தடி வணங்கித்
தம்பெருந் தவத்தின் பயனணை யார்க்குத் தன்மையா நிலையுரைக் கின்றார். (௬௬௦)

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு மினியெதிர் காலத்தின் சிறப்பு
மின்றெழுந் தருளப் பெற்றபே நிதனா லென்றைக்குந் திருவருளுடையோ
நன்றியி னெநியி லுமுந்திய நாடு நற்றமிழ் வேந்தனு முயந்து
வென்றிகொ டிருநீற் றெளியினில் விளங்கு மேன்மையும் படைத்தன மென்பார். ()

இங்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி யெய்துதற் கரியபே ரெய்தி
மங்கையர்க் கரசி யாருந் முடைய வாழ்வெழுந் தருளிய தென்றே
யங்குநீ ரெதிர்சென் றடிபணி லீரென் றருள்செய்தா ரெனத்தொழு தார்வம்
பொங்கிய களிப்பான் மீளவும் பணிந்து போற்றினார் புரவல னமைச்சர். (௬௬௦)

ஆங்கனம் போற்றி யடிபணிந் தவர்மே லளவிலா வருள்புரி கருனை
தாங்கிய மொழியாற் றருவன விளம்பித் தலையளித் தருளுமப் பொழுதி
லோங்கெயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றுதலு முயர்தவத் தொண்டரை நோக்கி
யிங்குகம் பெருமான் திருவால வாய்மற் றெம்மருங் கினதென வினவ. (௬௬௧)

அன்பரா யவாருன் பணிந்ததீ ரடியா ரண்ணலா ரடியினை வணங்கி
முன்புநின் றெடுத்த கைகளாற் காட்டி முருகலர் சோலைகள் சூழ்ந்து
மின்பொலி விசும்பை யளக்குநீள் கொடிகூழ் வியனெடுங் கோபுரந் தோன்று
மென்பணி யணிவா ரினிதமார் தருளுந் திருவால வாயிது வென்றார். (௬௬௨)

தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு துணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி
மண்டுபே ரன்பான் மண்மிசைப் பணிந்து மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்தே
யென்டிசை பரவு மாலவா யாவ திதுவேயென் திருவார்தம் பணியுந்
கொண்டமை சிறப்பித் தருளினற் பதிகம் பாடினார் குவலயம் போற்ற. (௬௬௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

௩௩௭

பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து பண்புடை யடியவ ரோடு
 தீதமொ லயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்த திருவால வாய்மருங் கணைந்து
 தீயெர் செல்வக் கோபுர மிறைஞ்சி நிறைபெரு விருப்புடன் புகரு
 வாடுகும் வலங்கொண் டிடையவர் கோயின் மந்திரி யாருடன் புகுந்தார். (௬௬௪)

வேறு.

ஆளு மங்கண ராலவா யமர்ந்தினி திருந்த
 காள கண்டரைக் கண்களின் பயன்பெறக் கண்டு
 நீள வந்தெழு மன்பினூற் பணிந்தெழு நிறையார்
 மீள வும்பல முறைநில முறவிழுந் தெழுவார். (௬௬௫)

ஆங்க மெட்டினு மைந்தினு மளவின்றி வணங்கிப்
 பொங்கு காதலின் மெய்ம்மயிற் புளகமும் பொழியுள்
 செங்க ணீர்தரு மருவியுற் திகழ்திரு மேனி
 யெங்கு மாகிநின் தேத்தினூற் புகலியா நிறைவர். (௬௬௬)

நீல மாமிடற் றுலவா யானென நிலவு
 மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறண் மொழிந்து
 சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தம்மொடுந் திளைத்தார்
 சாலு மேன்மையிற் றலைச்சங்கப் புலவனூர் தம்முன். (௬௬௭)

சேர்த்து மின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்
 சாத்தி நல்லிசைத் தண்டமிழ்ச் சொன்மலர் மாலை
 பேர்த்து மின்புறப் பாடிவெண் பிறையணி சென்னி
 மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே திருமுன்றி லணைய. (௬௬௮)

பிள்ளை யாரேழுந் தருளிமுன் புகுதுமப் பொழுது
 வெள்ள நீர்பொதி வேணியார் தமைத்தொழும் விருப்பா
 லுள்ள ணைந்திட வெதிர்செலா தொருமருங் கொதுங்குந்
 தெள்ளு நீர்விழித் தெரிவையார் சென்றுஞ்ன் பெயத. (௬௬௯)

மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யார்கழல் வணங்கிக்
 கருங்கு முற்கற்றை மேற்குவி கைத்தனி ருடையார்
 பருங்கை யானைவாழ் வளவர்கோன் பாவையா ரென்னப்
 பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையா ரணைந்தார். (௬௭௦)

தென்ன வன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின் செய்ய
 பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன வீழ்ந்தார்
 மன்னு சண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந் தனிக்கு
 மின்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையா லெடுத்தார். (௬௭௧)

ஞான போனக ரெதிர்தொழு தெழுந்தநற் றவத்து
 மானி யார்மனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே
 பாண லங்கண்கண்ணீர்மல்கப் பவளவாய் குழறி
 யானு மென்பதி யுஞ்செய்த தவமென்கொ லென்றார். (௬௭௨)

யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணங்கக்
 காழி வாழுவந் தருளிய கவுணியர் பிரானுஞ்
 சூழு மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டி
 வரழு நீர்மையீ ருமைக்காண வந்தன மென்றார். (௬௭௩)

கூ.அ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

இன்ன வாறருள் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்ந்தார்
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமெலா மொழிய
வன்ன மென்னடை யார்தமக் கருள்செய்து போக்குத்
துன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழுவந் தருளுமப் பொழுது.

(கூ.அ)

செல்வ மல்கிய திருவால வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார் மருங்கணைந் திறைஞ்சி
மல்கு காரம ணிருள்கெட வீங்குவந் தருள
வெல்லை யிறவஞ் செய்தன மெனவெடுத் திசைத்தார்.

(கூ.அ)

அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுக் கருண்முக மளித்து
மெய்த்த காதலி னவரொடும் புறத்தினின் மேவிச்
சித்த மின்புறு மமைச்சனார் திருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடுமினி தமர்ந்தார்.

(கூ.அ)

பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியா ரருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யார்விருந் தனிப்பச்
சிரப்பு ரத்துவந் தருளிய செல்வரங் கிருந்தா
ரிருவி மேற்கட லணைந்தன னெல்லிவந் தணைய.

(கூ.அ)

வழுதி மாநக ரதனிலை மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் ஈரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட
சுழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி
யீழுது மையிருட் கிருளென வீண்டின ரொருபால்.

(கூ.அ)

அங்கண் மேவிய சமணர்கள் பிள்ளையா ரமர்ந்த
துங்க மாமடந் தன்னிடைத் தொண்டர்நங் குழாங்க
ளெங்கு மோதிய திருப்பதி கத்திசை யெடுத்த
பொங்கு பேரொலி செவிப்புலம் புக்கிடப் பொருராய்.

(கூ.அ)

மற்றிவ் வான்பழி மன்னவன் மாறனை யெய்திச்
சொற்று மென்றுதஞ் சூழ்ச்சியு மொருபடி துணிவார்
கொற்ற வன்கடை காவலர் முன்சென்று குறுகி
வெற்றி வேலவர்க் கெங்களை விளம்புவீ ரென்றார்.

(கூ.அ)

வாயில் காவலர் மன்னவன் தனையெதிர் வணங்கி
யாய மாகிவந் தடிகண்மா ரணைதன ரென்ன
வேயி னானனை வாரென வவருஞ்சென் றிசைத்தார்
பாயி னாலுடல் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார்.

(கூ.அ)

புக்க போதவ ரழிவுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேர்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
யொக்க நீர்திரண் டனைவரந் தூற்றதென் னென்னத்,
தக்க தல்லநிங் கடுத்தது சாற்றுதற் கென்றார்.

(கூ.அ)

ஆவ தேனுமந் கடுத்தது கூறுவீ ரென்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலுங் காரமண் கையார்
மாவ லாயுன்றன் மதுரையிற் சைவவே தியர்தா
மேவ லாலின்று கண்டபூட் டியாமென்று விளம்ப.

(கூ.அ)

என்று கூறலுங் கேட்டுமுட் டியானுமென் றியம்பி
நன்று நல்லறம் புரிந்தவா நானென்று நருவான்
கன்று முள்ளத்த னாகியக் கண்ணுத லடிபா
ரின்று மாநக ரணைந்ததென் னவர்கள்யா ரென்றான்.

(௬௮௪)

மாலை வெண்குடை வளவார்சோ ணட்டுவன் புகலிச்
சூல பாணிபான் ஞானம்பெற் றானென்று சுருதிப்
பால னன்பர்தங் குழாத்தொடும் பனிமுத்தின் சிவிகை
மேல ணைந்தன னெங்களை வாதினில் வெல்ல.

(௬௮௫)

என்று கூறுவா ரித்திற் முன்புகா மறிந்த
தொன்று மங்கொழி பாவகை யுரைத்தலுந் தென்னன்
மன் லம்பொழிற் சண்பையார் வள்ளலார் நாமஞ்
சென்று தன்செவி நிறைத்தலுஞ் செயிர்த்துமுன சொல்வான்.

(௬௮௬)

மற்ற மாமறை மைந்தனில் மருங்கனைந் தானே
ஹற செய்தொழி வியாதுசெய கோமென வுரைப்பச்
செற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையுஞ் செயகையு முடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிக்கெதிர் குறித்துரை செய்வார்.

(௬௮௭)

வந்த வந்தனைந் தன்னையாம் வலிசெய்து போக்குஞ்
சிந்தை யன்றிடச் சிறுமறை யோனுறை மடத்தில்
வெந்த முற்பட விஞ்சைமந் திரத்தொழில் விளைத்தா
லிந்த நன்னக ரிடத்திரா னேகுமென் றிசைத்தார்.

(௬௮௮)

வேறு.

ஆவதொன் றிதுவே யாகி லதனையே விரைந்து செய்யப்
போவதென் றவரைப போக்கிப் பொய்பொரு ளாகக் கொண்டான்
யாவது முரையா டாதே யெண்ணத்திற் கவலை யோடும்
பூவணை யமளி புக்கான் பொங்கெழிற் றேவி சேர்ந்தான்.

(௬௮௯)

மன்னவ னுரைபட் தின்றி யிருக்கமா தேவி யார்தா
மென்னுயிர்க் குயிரா யுள்ள விதைவநீ யுற்ற தென்னே
முன்னுள மகிழ்ச்சி யின்றி முகம்புலர்ந் திருந்தா யின்று
பன்னிய வுள்ளத் தெய்தும் பருவர ளுஞ்செ யென்றார்.

(௬௯௦)

தேவியார் தம்மை நோக்கித் தென்னவன் கூறு கின்றான்
காவிரீன் கண்ணி னாயகேள் காவிரி நாட்டின் மன்னுந்
தாவில்சீர்க் கமுமலத்தான் சங்கர னருள்பெற் றிங்கு
மேவினா னடிகண் மாரை வாதினில் வெல்ல வென்று.

(௬௯௧)

வெண்பொடி பூசந் தொண்டர் விரவினா ரவரை யெல்லாங்
கண்டுமுட் டடிகண் மார்கள் கேட்டுமுட் டியானுங் காதல்
வண்டுணத் துதைநத தோதை மானியே யிங்கு வந்த
பண்புமற் றிதுவே யாகும் பரிசுவே நிலை யென்றான்.

(௬௯௨)

மன்னவ னுரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தா
நின்னிலை யிதுவே யாகி வீடிய தெய்வத் தன்மை
யன்னவர் வாது செயதால் வென்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து
கன்னுவ துறுதி யாகுஞ் சுழிவுமேன் மனை வென்றார்.

(௬௯௩)

௩௪௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

கிந்தையிற் களிப்பு மிக்குத் திருக்கழு மலத்தார் வேந்தர்
வந்தவா றெம்மை யாள வெனவரு மகிழ்ச்சி யோடுங்
கொந்தலர் குழலாள் போதக் குலச்சிறை யாரங் கெய்த
விந்தநன் மாற்ற மெல்லா மவர்க்குரைத் திருந்த பின்னர்.

(௬௧௭)

கொற்றவ னமைச்ச னுருங் கைதலை ருவித்து நின்று
பெற்றனம் பிள்ளை யாரிங் கணைந்திடப் பெறும்பே றென்பா
ரிற்றைநா ளீச னன்பர் தம்மைநா மிறைஞ்சப் பெற்றோ
மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை யறியே மென்றார்.

(௬௧௮)

மானியார் தாழு மஞ்சி வஞ்சகப் புலையர் தாங்க
ளீனமே புரிய வல்லார் செய்வதென் னாமென் றெண்ணி
ஞான சம்பந்தர் தம்பா னன்மையல் லாத செய்ய
வூண்வந் தடையில் யாழு முயிர் துறந் தொழிவ தென்றார்.

(௬௧௯)

இவற்றிலே யிதுவே யாக விலங்குவேற் றென்ன னான
வவனிலே யதுவா மந்நா ளறுகர்தந் நிலையா தென்னிற்
றவமறைந் தல்ல செய்வார் தங்கண்மந் திரத்தார் செந்தீ
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச் செய்தார்.

(௬௨௦)

வேறு.

ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவார் நோக்கு
மாதிரத்தினு மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்திற்கும் புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண் குண்டர்க டளர்ந்தார்.

(௬௨௧)

தளர்ந்து மற்றவர் தாஞ்செய்த தீத்தொழில் சரியக்
கிளர்ந்த வச்சமுன் கெழுமிய கீழ்மையோர் கூடி
விளங்கு நீண்முடி வேந்தனீ தறியினம் மேன்மை
யுளங்கொ ளானமர் விருத்தியு மொழிக்குமென் னுணர்வார்.

(௬௨௨)

மந்திரச்செயல் வாய்த்தில மற்றினிச் செய்யும்
புந்தி யாவதிங் கிதுவெனப் பொதிதழற் கொடுபுக்
கந்தண் மாதவர் திருமடப் புறத்தய லிருள்போல்
வந்து தந்தொழில் புரிந்தனர் வஞ்சனை மனத்தோர்.

(௬௦௦)

திரும டப்புறச் சுற்றினிற் றீயபா தகத்தோர்
மருவு வித்தவத் தொழில்வெளிப் படுதலு மறுகிப்
பரிசு னத்தவர் பதைப்பொடுஞ் சிதைத்தது நீக்கி
யருக ரித்திறம் புரிந்தமை தெளிந்துசென் றனைவார்.

(௬௦௧)

கழும லப்பதிக் கவுணியர் கற்பகக் கன்றைத்
தொழுது நின்றமண் குண்டர்செய் தீங்கினைச் சொன்ன
பொழுது மாதவர் துயிலுமித் திருமடப் புறம்பு
பழுது செய்வதே பாவிக ளெனப்பரிந் தருளி.

(௬௦௨)

என்பொ ருட்டவர் செய்ததிங் காயினு மிறையோ
னன்ப ருக்கெய்து மோவென்று பின்னையு மச்ச
முன்பு தப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
மன்பு ரக்குமெயம் முறைவழு வெண்மனந் கொண்டார்.

(௬௦௩)

வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற் மெனும்விதி முறையாற்
செய்ய னேதிரு வாலவா யெனுந்திருப் பதிகஞ்
சைவர் வாழ்மடத் தமணர்க ளிட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகெனப் பணித்தார்.

(௭௦௪)

வேறு.

பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பிற் பயிலுநெடு மங்கலநான் பாது காத்து
மாண்டகையார் குலச்சிறையா ரன்பி னாலு மரசன்பா லபராத முறுத லாலு
மீண்டுசிவ நெறியடையும் விதியி னாலும் வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
தீண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலுந் தீப்பினியைப் பையவே செல்க வென்றார். ()

வேறு.

திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை திருவால் வாயின்
மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட வருளால்
விரீர்த் வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனை மேவிப்
பெருந்த ழற்பொறி வெதுப்பெனப் பெயர்பெற்ற தன்றே.

(௭௦௬)

செய்ய மேனியர் திருமக னுறை மடத்தி
னையு முள்ளத்த ராயமண் கையர்தா நனுகிக்
கையி னாலெரி யிடவுடன் படுமெல்லி கரப்ப
வெய்ய வன்குண கடவிடை யெழுந்தனன் மீது.

(௭௦௭)

இரவு பாதகர் செயததீங் கிரவிதன் மரபிற்
குரவ வோதியார் குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்
சிரபு ரப்பிள்ளை யாரையித் தீயவர் நாட்டு
வரவ னைத்தநா மாயவதே யெனமன மயங்கி.

(௭௦௮)

பெருகு மச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பின்பு
திரும டப்புற மருங்குதீ தின்மையிற் மெளிந்து
கருமு ருட்டமண் கையர்செய் தீங்கிது கடைக்காட்
வருவ தெப்படி யாமென மனங்கொளும் பொழுது.

(௭௦௯)

அரச னுக்குவெப படுத்ததென் றருகுக்கு் சுகிக்
ளுரைசெ யப்பதைத் தொருதனித் தேவியார் புகுத்
விரைவு மச்சமு மேற்கொளக் குலச்சிறை யாரும்
வரைசெய் பொற்புய மன்னவன் மருங்குவந் தணைந்தார்.

(௭௧௦)

வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை
காந்து வெந்தழற் கனமென மெய்யெலாங் கவர்ந்து
போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றூர்களும் புலர்ந்து
தீந்து போம்படி யெழுந்தது விழுந்துட நிரங்க.

(௭௧௧)

உணர்வு மாவியு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுங்க
வணைய லுற்றவ ரருகுது ரத்திடை யகலப
புணரி ளங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னுஞ்சுறுக் கொண்டவை றுண்டிக ளாக.

(௭௧௨)

மருத்து னாலவர் தங்கள்பல் கலைகளில் வகுத்த
திருத்த குந்தொழில் யாவையுஞ் செயயவு மேன்மே
லுருத்தெ மூந்தவெப் புறியையு முருக்குவ தாகக்
கருத்தொ ழிந்துரை மறந்தனன் கௌரியன் தலைவன்.

(௭௧௩)

கூசு உ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி யமணர்க ளெல்லா
மீன வன்செயல் கேட்டலும் வெய்துயிர் தழிந்து
போன கங்குலிற் புகுந்ததின விரிவுகொ ளென்பார்
மான முன்றெரி யாவகை மன்னன்மாட் டணைந்தார்.

(எகக)

வேறு.

மால்பெருக்குஞ் சமண்கையர் மருங்கு சூழ்ந்து வருதிநிலை கண்டழிந்து வந்த
நோயின், மூலநெறி யறியாதே தங்க டெய்வ மொழிநவின்மந் திரங்கொண்டு முன்
னும் பின்னும், பீல்கொடு தைவருதற் கெடுத்த போது பிடித்தபீ லிகள்பிரம்பி னோடு
தீந்து, மேலெரியும் பொரிசிதறி வீழக் கண்டு வெப்பினதி சயநோக்கி வெருவன்
மிக்கார்.

(எகடு)

கருகியமா சுடையாக்கைத் தீயோர் தங்கள் கைத்தூங்கு குண்டுகைநீர் தெளித்
துக் காவா, யருகனே யருகனே யென்றென் றோதி யடல்வழுதி மேற்றெளிக்க வந்தீர்
பொங்கிப், பெருகுமெரி தழற்சொரிந்த நெய்போ லாகிப் பேர்த்துமொரு தழுவன்
மேற் பெய்தாற் போல, வொருவருமில் கிருமருங்கு மிராது போமென் தமணரைப்
பார்த் துரைத்தரச னுணர்வு சோர்ந்தான்.

(எகக)

வேறு.

பாண்டிமா தேவி யாரும் பயமெய்தி யமைச்சர் பாரம்
பூண்டவர் தம்மை நோக்கிப் புகலியில் வந்து நம்மை
யாண்டுகொண் டவர்பாற் கங்கு லமணர்தாஞ் செய்த தீங்கு
முண்டவா றினைய தாங் முடிந்ததோ வென்று கூறு.

(எகஎ)

கொற்றவ னமைச்ச னாராங் குலச்சிறை யாருந் தாழ்ந்து
மற்றிதன் கொடுமை யிந்த வஞ்சகர் மதில்கண் மூன்றுஞ்
செற்றவ ரன்பர் தம்பாற் செய்ததீங் கரசன் பாங்கு
முற்றிய திவர்க டூர்க்கின் முதிர்வதே யாவ நென்பார்.

(எகஅ)

இருதிதத் தவரு மன்ன னெதிர்ப்பணிந் திந்த வெப்பு
வருதிதம் புகலி வந்த வள்ளலார் மதுரை நண்ண
வருகர்கள் செய்த தீய வறுகித மசனல் வந்து
பெருகிய திதற்குத் தீர்வு பிள்ளையா ரருளே யென்று.

(எகஆ)

காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செயலார் செயபு
மாயமு மிந்த நோயை வளர்ப்பதே வளர்வென் டுங்கண்
மேடவே னியர்ப்பான் ஞானம் பெற்றவர் ஹிருபி னோக்கந்
றியவிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியுந் தீரு மென்றார்.

(எகஉ)

மீனவன் செவியி னாடு மெடயுணர் வளிப்போர் கூற
ஞானசம் பந்த ரென்னு நாமமந் திரமுஞ் செல்ல
வானபோ தயர்வு தன்னை யகன்றிட வுமண ராகு
மானில் லவரைப் பார்த்து மாற்றமொன் றுரைக்க லுற்றான்

(எகக)

மன்னவ னவரை நோக்கி மற்றிவர் செய்கை யெல்லா
நின்னவா நெய்து நோய்க்கே யேதுவா யினவென் றெண்ணி
மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச் சிறுவர் வந்தா
லன்னவ ரருளா லின்றோ யசுலுமே லிதிவேனெ ன்றான்.

எஉஉ

என்றுமுன் கூறிப் பின்னும் யானுற்ற பிணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்வன் விரகுண்டே லழையு மென்ன
வன்றவ ருவகை பொங்கி யார்வத்தா லணையை னூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலும் காதல்வெள் ளத்திற் செல்வார்.

(௭௨௩)

பாயுடைப் பாத கத்தோர் திருமடப் பாங்கு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி யுள்ளழி திருவுள் ளத்தான்
மேயவத் துயர நீங்க விரும்புது விரைவி னோடு
நாயகப் பிள்ளை யார்த நற்பதம் பணிவா ராகி.

(௭௨௪)

மன்னவ னிடும்பை தீர மற்றவன் பணிமேற் கொண்டே
யன்னமென் னடையி னொரு மணிமணிச் சிவிகையேறி
மின்னிடை மடவார் சூழ வேற்படை யமைச்ச னொரு
முன்னணைந் தேகச் சைவ முதல்வனார் மடத்தைச் சார்ந்தார்.

(௭௨௫)

திருமடஞ் சாரச் சென்று சேயரிக் கண்ணி னார்முன்
வருபரி யிழிந்து நின்ற வமைச்சனார் வந்த பான்மை
சிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீ ரென்னப்
பரிசனத் தவரும் புக்குப் பதமறிந் துணர்த்து கின்றார்.

(௭௨௬)

பாண்டிமா தேவி யாரும் பரிவுடை யமைச்ச னொரு
மீண்டிவந் தணைந்தா ரென்று விண்ணப்பஞ் செய்யச் சண்பை
யாண்டகை யாரு மீண்ட னழையுமென் றருளிச் செய்ய
மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார் விரைவுது விரும்பின் மிக்கார்.

(௭௨௭)

வேறு.

ஞானத்தின் திருவுருவை ஞானமறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங்
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

(௭௨௮)

கண்டபொழு தமன்கொடியோர் செய்தகடுந் தொழிவினைந்தே
மண்டியகண் ணருவிநீர் பாயமலர்க் கைருவித்துப்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில முறவிழுந்தார்
கொண்டருதிப் போடுநெடி துயிர்த்தழிந்த கொள்கையராய்.

(௭௨௯)

உரைகுழறி மெய்நடுங்கி யொன்றுமறிந் திலராகித்
தரையின்மிகைப் புரண்டயர்ந்து சரணகம லம்பற்றிக்
கரையில்கவ லைக்கடற்கோர் கரைபற்றி னார்போன்று
விரைவுறுமெய் யன்பினால் விடாதொழிவார் தமைக்கண்டு.

(௭௩௦)

அருமறைவாழ் பூம்புகலி யண்ணலா ரடிபுண்ட
விருவரையுந் திருக்கையா லெடுத்தருளித் தேற்றிடவுந்
தெருமந்து தெனியாதார் தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்
திருவுடையீ ருங்கள்பாற் றீங்குளதோ வெனவினவ.

(௭௩௧)

வெஞ்சமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிகவழிந்தே
யஞ்சினோந் திருமேனிக் கடாதென்றே யதுதீர்த்தோம்
வஞ்சகாமற் தவர்செய்த தீத்தொழில்போய் மன்னவன்பா
லெஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பா டுயழாநிலை தெனத்தொழுது.

(௭௩௨)

கூசு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வெய்யதொழி லமண்குண்டர் வினைக்கவரும் வெதுப்பவர்தாஞ்
செய்யுமதி யாண்மைகளாற் தீராமைத் தீப்பிணியான்
மையலுறு மன்னவன்முன் மற்றவரை வென்றருளி
துய்யுமெம துயிருமவ னுயிருமென வுரைத்தார்கள்.

(எந்நூ)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த போதி லெழில்கொள்ளும் புகலி வேந்த
ரொன்றுநீ ரஞ்ச வேண்டா வுணர்விலா வமணர் தம்மை
யின்றநீ ருவகை யெய்த யாவருங் காண வாதில்
வென்றுமீ னவனை வெண்ணீ ரணிவிப்பன் விதியா லென்றார்.

(எந்நூ)

வேறு.

மொழிந்தருள வதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி முகமலர்வா
ரமுந்தமிடர்க் கடலிடைநின் றடியோமை யெடுத்தருளச்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேற் றென்னு செய்தவத்தா
லெழுந்தருளப் பேறுடையோ மென்பெரோ மெனத்தொழலும்.

(எந்நூ)

வேறு.

ஆவது மழிவு மெல்லா மவர்செய லமண ராகும்
பாவகா ரிகளை நோக்கும் பழுதுட னீங்கி வெல்லச்
சேவுயர் கொடியி னார்தந் திருவுள்ள மறிவே னென்று
பூவலர் பொழில்சூழ் சண்பைப் புரவலர் போது கின்றார்.

(எந்நூ)

வையக முய்ய வந்த வள்ளலார் மடத்தி னின்று
மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டர் வெள்ளமும் தாமும் போந்து
கையினை தலையின் மீது குவியக்கண் மலர்ச்சி காட்டச்
செய்யவார் சடையார் மேவுந் திருவால வாயுட் புக்கார்.

(எந்நூ)

நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது செய்யத்
தீக்கனன் மேனி யானே திருவுள மேயென் றெண்ணில்
பாக்கியப் பயனா யுள்ள பாலுறு வாயர் மெய்ம்மை
தோக்கிவண் டமிழ்செய மாலைப் பதிகந்தா னுவல லுற்றார்.

(எந்நூ)

காவிடை யாடுவாரைக் காட்டுமா வுரிமுன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருவுள நோக்கிப் பின்னு
முனமில் வேத வேள்வி யென்றெடுத்த னுரையின் மாலை
மானமி லமணர் தம்மை வாதில்வென் றழிக்கப் பாடி.

(எந்நூ)

ஆலமே யமுத மாக வுண்டிவா னவர்க்க னித்துக்
காலனை மார்க்கண் டர்க்காக் காய்ந்தனை யடிபேற் கின்று
ஞாலநின் புகழே யாக வேண்டினான் மறைக னேத்துஞ்
சீலமே யாலவாயிற் சிவபெரு மானே யென்றார்.

(எசு0)

நாதர்தம் மருண்முன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றி விடைகொண்டு புனித நீற்று
மேதகு கோலத் தோடும் விரும்புறு தொண்டர் சூழ
மூதெயிற் கபாட நீடு முதந்திரு வாயில் சார்ந்தார்.

(எசு1)

அம்மலர்க் குழலி னூர்க்கு மமைச்சர்க்கு மருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்ட போதி
லெம்மரும் கிணிலுந் தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பெல்லை யின்றி
மும்மைநீ லிலக மெல்லா முழுதுட னிறைந்த தன்றே.

(எசு2)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்பாரணம்.

கவிய

பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்ட மாகி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
வில்வளர் தரளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற வெவ்வே
றெல்லையின் முத்தின் காளர் தாரைசங் கெங்கு மோத.

(எசக)

கண்ணினுக் கணியா யுள்ளா ரெழுச்சியிற் காட்சி பெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பின ரெனினு முன்பு
பண்ணிய தவங்க ளென்கொல் பஞ்சவன் தஞ்ச மேவிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புருத வென்றார்.

(எசச)

தென்னவன் தோவி யாருந் திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர வமைச்சர் முன்பு பெருந்தொண்டர் குழாத்துச் செல்லப்
பொன்னணி மாடவீதி யுடெழுந் தருளிப் பக்கார்
கண்ணிநா டிடையான் கோயில் காழிநா டிடைய பிள்ளை.

(எசரு)

கொற்றவன் தன்பான் முன்பு குலச்சிறை யார்வந் தெய்திப்
பொற்றட மதில்கூழ் சண்பைப் புரவலர் வரவு கூற
முற்றுயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி யணிப்பொற் பீட
மற்றவன் முடியின் பக்கத் திடுகென வல்ல னானான்.

(எசக)

மந்திரி யாரைப் பின்னு மெதிர்செல மன்ன னேவச்
சிர்தையுண் மகிழ்ந்து போந்தார் செயலையான் சமயத் துள்ளோர்
பைந்துணை ரலங்கன் மன்னன் பரிசுகண் டிதுவோ பண்பா
னந்தனிச் சமயந் தன்னை நாட்டுமா றென்று பின்னும்.

(எசஎ)

நின்னற நெறியை நீயே காத்தருள் செய்தி யாகி
லன்னவர் தம்மை யிங்கே யழைத்தனை யவரும் யாழு
முன்னுற வொக்கத் தீர்க்க மொழிந்துமற் றவரார் தீர்ந்த
தென்னினு மியாமுந் தீர்த்தோ மாகவு மிசைவா யென்றார்.

(எசஅ)

பொய்தவ மாகக் கொண்ட புன்றலைச் சமணர் கூறச்
செய்தவப் பயன்வந் தெய்துஞ் செவ்விமுன் னுறுத லாலே
யெய்திய தெய்வச் சார்வா லிருநிறத் தீருந் தீருங்
கைதவம் பேச மாட்டே னென்றுகை தவனுஞ் சொன்னான்.

(எசக)

என்றவ னுரைப்பக் குண்ட ரெண்ணங்கெட் டிருந்த வெல்லைத்
தென்றமிழ் நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந்து போல்வார்
வன்றனிப் பவன முன்னர் வாயிலு ள்ணைந்து மாடு
பொன்றிகழ் தரளப் பத்திச் சிவிகைநின் றிழிந்து பக்கார்.

(எரு)

குலச்சிறை யார்முன் பெய்தக் கொற்றவன் தோவி யாருந்
தலத்திடை யிழிந்து சென்றார் தண்டமிழ் நாட்டு மன்ன
னிலத்திடை வானி னின்று நீளிரு னீங்க வந்த
கலைச்செழுந் திங்கள் போலுங் கவுணியர் தம்மைக் கண்டான்.

(எருக)

கண்டவப் பொழுதே வேந்தன் கையெடுத் தெய்த நோக்கித்
தண்டினர் முடியின் பாங்கரத் தபனியப் பீடங் காட்ட
வண்டமிழ் விரகர் மேவி யதன்மிகை யிருந்தார் மாயை
கொண்டவல் லமண ரெல்லாங் குறிப்பினு ளச்சங் கொண்டார்.

(எருக)

கூச்சு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செழியனும் பிள்ளை யார்தந் திருமேனி காணப் பெற்று
விழியுற நோக்க லாலே வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கி
யழிவுறு மன்னோர் நிற்க வந்தணர் வாழ்வை நோக்கிக்
கெழுவுறு பதியா தென்று விருப்புடன் கேட்ட போது.

(எடுந)

வேறு.

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புனற்பழைப் புறம்பணைசூழ்
கன்னிமதிற் கழுமலநாங் கருதுமு ரெனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பெற்றுப் பரவியசொற் திருப்பதிகந்
தென்னவன்முன் பருள்செய்தார் திருஞான சம்பந்தர்.

(எடுச)

பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தி லிருந்தபொழு
துள்ளநிறை பொருமையினு லுழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்ச மறைத்துமுகங் கோபத்தித்
துள்ளியெழு மெனக்கண்கள் சிவந்துபல சொல்லுவார்.

(எடுடு)

காலையெழுங் கதிரவனைப் புடைகுழுங் கருமுகில்போற்
பீலிசேர் சமண்கையர் பிள்ளையார் தமைச்சும்பு
ரேலவே வாதினில் வெல்வதனுக் கண்ணித்தாங்
கோலுது லெடுத்தோதித் தலைதிரிப்பக் குரைத்தார்கள்.

(எடுக)

பிள்ளையா ரதுகேளாப் பேசுகதும் பொருளெல்லு
யுள்ளவா நென்றருள லுத்தைவாய்ப் பறிதலையர்
துள்ளியெழுந் தனேகராய்ச் சூழ்ந்துபத நிக்கதற
வொள்ளிமையா ரதுகண்டு பொருராசி யுண்ணுங்கி.

(எடுஎ)

வேறு.

தென்னவன் தன்னை நோக்கித் திருமேனி பெளியர் போலு
மின்னருட் பிள்ளை யார்மற் றிவருவ ரெண்ணி லார்கண்
மன்னநின் மடக்க மெங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும்
பின்னையிவ் வமணர் மூள்வார் வல்லரேற் பேச வென்றார்.

(எடுஅ)

மாறனு மவரை நோக்கி வருந்தனி பென்று மற்றும்
வேறுவா தென்கொ லென்மேல் வெப்பொழித் தருகர் நீரு
மாறணி சடையி னுருக் கன்பரா மிவரு நீங்க
டேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத் தெரிப்பீ ரென்றான்.

(எடுக)

ஞானவா ரமுத முண்டார் நற்றவத் திருவை யொத்த
மானினேர் விழியி னாய்கேண் மற்றனைப் பால னென்று
நீநனி யஞ்ச வேண்டா நிலையிலா வமணர்க் கென்றும்
யானெளி யேன லேனென் றெழுந்திருப் பதிகம் பாடி.

(எசு0)

பெற்றியா ளருளிச் செய்த பிள்ளையார் தமக்கு முன்னஞ்
சுற்றுநின் றழைத்த லோவா வருகர்க்குந் தென்னர் தோன்று
விறைநா னென்னை யுற்ற பிணியைநீ ரிகலித் திருந்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில் வென்றன ரென்று செப்ப.

(எசுக்)

மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு வடிவுபோன் மனத்து மாசு
துன்னிய வமணர் தென்னர் தோன்றலை நோக்கி நாங்க
ஞன்னுடம் பதனில் வெப்பை யொருபுடை வாமபாக
மன்னமந் திரித்துத் தெய்வ முயற்சியாற் தீர்த்து மென்றார்.

(எசுஉ)

யாதமொன் றறிவி லாதா ரிருளென வணையச் சென்று
யாதினின் மன்ன வன்றன் வாமபா கத்தைத் தீர்ப்பார்
ஶீதுதம் ஶீலி கொண்டு தடவிட மேன்மேல் வெப்புத்
ஶீதுறப் பொருது தென்னன் சிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான்.

(௭௬௩)

தென்னவ னோக்கங் கண்டு திருக்கழு மலத்தார் செல்வ
ரன்னவன் வலப்பால் வெப்பை யாலவா யண்ண னீறே
மன்னுமந் திரமு மாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப தென்று
யன்னிய மறைக ளேத்திப் பகர்திரும் பதிகம் பாடி.

(௭௬௪)

செருவளர் ஶீறு கொண்டு திருக்கையாற் றடவத் தென்னன்
பொருவரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையிற் குளிர்த் தப்பான்
மருவிய விடப்பான் மிக்க வழலெழ மண்டு தீப்போ
விருபுடை வெப்புங் கூடி யிடங்கொளா தென்னப் பொங்க.

(௭௬௫)

உறியுடைக் கையர் பாயி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்
செறிமயிற் ஶீலி தீயத் தென்னன்வெப் புறுதீத் தம்மை
யெறியமா கூடலுங் கன்றி யருகுவிட் டேற நிற்பா
ரறியுடை யாரை யொக்தா ரறிவிலா நெறியி னின்றார்.

(௭௬௬)

யலர்தொழும் புகலி மன்ன ரொருபுடை வெப்பைப் பாற்ற
மலர்தலை யுலகின் மிக்கார் வந்ததி சயித்துச் சூழ
விலகுவேற் றென்னன் மேனி வலமிட மெய்திரீடு
முலகினிற் றண்மை வெம்மை யொதுங்கினு லொத்த தன்றே.

(௭௬௭)

மன்னவன் மொழிவா னென்னே மதித்தவிட்க் கால மொன்றில்
வெந்நர கொருபா லாகும் வீட்டின்ப மொருபா லாகுந்
துன்னுநஞ் சொருபா லாகுஞ் சுவையமு தொருட லாகு
மென்வடி வொன்றி லுற்றே னிருதிற் தியல்பு மென்பான்.

(௭௬௮)

வெந்தொழி லருகர் நோற்றீ ரெண்ணவிட் டகல நீங்கும்
வந்தெனை யுயயக் கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரே
பிந்தவெப் படைய நீங்க வெனக்கருள் புரிவீ ரென்று
சுந்தையாற் றொழுது சொன்னுன் செல்கதிக் கணியனுன.

(௭௬௯)

சிருமுகங் கருணை காட்டத் திருக்கையா னீறு காட்டிப்
பெருமறை துதிக்கு மாற்றாற் பிள்ளையார் போற்றிப் பின்னு
மொருமுறை தடவ வங்க னெழிந்துவெப் பகன்று பாக
மருவுதிப் பிணியு நீங்கி வழுதியு முழுது முயந்தான்.

(௭௭௦)

கொற்றவன் றேவி யாருங் குலச்சிறை யாருந் தீங்கு
செற்றவர் செயய பாத தாமரை சென்னி சேர்த்துப்
பெற்றனம் பெருமை யின்று பிறந்தனம் பிறவா மேன்மை
புற்றனன் மன்ன னென்றே யுளங்களித் துவகை மிக்கார்.

(௭௭௧)

ஶீனவன் றன்மே லுள்ள வெப்பெலா முடனே மாற
வானபே ரின்ப மெய்தி யுச்சிமே லங்கை கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்க வந்த
ஞானசம் பந்தர் பாத நண்ணிநா னுயந்தே னென்றான்.

(௭௭௨)

அத்தி ருப்பதி கத்தினை யமர்ந்துகொண் டருளி
மைத்த வெங்கடு மிடற்றுநன் ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த நற்றிரு வேட்டினைக் கழற்றிமெய்ம் மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலைவர்.

(எஅந்)

நன்மை யுய்க்குமெய்ப் பதிகத்தி னாதனைன் றெடுத்து
மென்னை யாளுடை யீசன்ற னாமமே யென்று
மன்னு மெய்ப்பொரு ளாமனைக் காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் தளிரின வளரொளி பாடி.

(எஅச)

செய்ய தாமரை யகவித ழினுமிகச் சிவந்த
கையி லேட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவர்திந்தை வேவ
வைய முய்ந்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன் னிட்டார்.

(எஅரு)

இட்ட வேட்டினி லெழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிக
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென வுடைமையா லமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே.

(எஅசு)

மைய னெஞ்சடை யமணருந் தம்பொருள் வரைந்த
கையி லேட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினி லிடுவா
ருய்யு மோவிது வெனவுறுங் கவலையா முணர்வா
னையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கினி னிட்டார்.

(எஅஎ)

அஞ்ச முள்ளத்தூராகியு மறிவிலா வமணர்
வெஞ்ச டர்ப்பெருந் தீயினில் விழுத்திய வேடு
பஞ்ச தீயிடைப் பட்டது படக்கண்டு பயத்தா
னெஞ்ச சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார்.

(எஅஅ)

மான மன்னவ னவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞான முண்டவ ரிட்டவே டிசைத்தநா ழிகையி
லீன மின்மைகண் டியாவரும் வியப்புற வெடுத்தார்
பான்மை முன்னையிற் பசுமையும் புதுமையும் பயப்ப.

(எஅக)

எடுத்த வேட்டினை யவையின்முன் காட்டியம் முறையி
லடுத்த வண்ணமே கோத்தலு மதிசயித் தரசன்
றொடுத்த பீலிமுன் றூக்கிய கையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீரிட்ட வேட்டினைக் காட்டிமி னென்றான்.

(எக0)

வேறு.

அருகர்தா மிட்ட வேடு வாங்கச்சென் றணையும் போதிந்
பெருகுதிக் கதுவ வெந்து பேர்ந்தமை கண்ட மன்னன்
றருபுனல் கொண்டு செந்தீத் தணிப்பித்தான் சமண ரங்குக்
கருகிய ஞாம்ப ரோடுங் கரியலான் மற்றென் காண்பார்.

(எகக)

செய்வதொன் றறிவி லாதார் திகைப்பினுந் திரண்ட சாம்பல்
கையினுந் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்ன
னெய்திய நகையி னோடு மேடின்ன மரித்துக் காணும்
பொய்யினுன் மெய்யை யாக்கப் புருந்தநீர் போயி னென்றான்.

(எகஉ)

௩௫௦ திருஞானசம்பந்தமுந்திநாயனாபுராணம்.

வெப்பெனுந் தீயில் யான்முன் வீடுபெற் றுய்ய நீங்க
எப்பொழு தழிந்து தோற்றீ ராதலா லதுவா ருக
விப்பொழு தெரியி லிட்ட வேயெந்த தில்லை யென்றற்
றுப்புர வுடைபீர் நீங்க டோற்றிலீர் போது மென்றன் . (௭௬௩)

தென்னவ னகையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றந் தேரார்
சொன்னது பயனாக் கொண்டு சொல்லுவார் நொடர்ந்த வாது
முன்னுற விருகாத் செயதோ முக்காலி லொருக்கால் வெற்றி
பென்னினு முடையோ மெயம்மை யினியொன்று காண்ப தென்றார் . (௭௬௪)

தோற்கவு மாசை நீங்காத் துணிவிலார் சொல்லக் கேட்டிம்
மாற்றமென் னாவ தென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னு
நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
வேற்றுவா தினியென் செயவ தென்றலு மேற்கோ ளேற்பார் . (௭௬௫)

நீடுமெய்ப் பொருளி னுண்மை நிலைபெறுந் தன்மை யெல்லா
மேடுற வெழுதி மற்றவ் வேட்டினை யாமு நீரு
மோடுநீ ராற்றி லிட்டா லொழுஞ்சுதல் செய்யா தங்கு
நாடிமுன் றங்கு மேடு நதபொருள் பரிப்ப தென்றார் . (௭௬௬)

என்றமன் கையர் கூற வேறுதீர்ப் பகலி வேர்தர்
நன்றது செய்வோ மென்றவ் கருள்செய நணுக வந்து
வென்றிலே லமைசச ஞாதாம் வேறினிச செய்யு மிவ்வா
தொன்றினுந் தோற்றார் செயவ தொட்டியே செயவ தென்றார் . (௭௬௭)

அங்கது கேட்டு நின்ற வமணரு மவர்மேற சென்ற
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொருமைகா ரணமே யாகத்
தங்கன்வாய சோர்ந்து தாமே தனிவாதி லழிந்தோ மாநல்
வெங்கழு வேறுறு வானிவ் வோதனை யென்று சொன்னார் . (௭௬௮)

மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலு மல்ல மன்னன்
செறத்தா லுரைத்தி ருங்கள் செய்கையு மறாதி ரென்று
பற்றிய பொருளி னேங் படர்புனல் வைகை மாற்றிற்
பொற்புற விடுவ தற்குப் போதுவ தென்று சொன்னார் . (௭௬௯)

பின்னையார் முன்னம் பைப் பொறுத்தி னிதிது போது
தென்னுநீர்த் தரளப பத்திச் சிவிகசகே லேறிச் சென்றார்
வள்ளலா நவர்தம் பின்பு மன்னன்மா யேறிச் சென்று
ஐள்ளவா றறிக லாதா ருணர்வு மாலைநிச் சென்றார் . (௮௦௦)

தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து கெழுமணிச் கோயி னிங்குப்
பின்னுற வண்ணத போது பின்னையா னபெருஞ் செல்வ
மன்னிய மதுரை மூனார் மறுகல்வந் தருளாக கண்டு
துன்னிய மாதர் மைநதர் தொழுதுவே நினைய சொன்னார் . (௮௦௧)

மீனவன் கொண்ட வெபை நக்கநாட விழுமந் தீர்த்த
ஞானசம் பந்த ரிந்த நாடனார் காணு மென்பார்
பானறுங் குதலைச செய்ய பவளவாயப் பின்னே யானாதா
மானதீர்த் தென்ன னுங் வாழுவந் தணைந்தா ரென்பார் . (௮௦௨)

எரியிடை வாதிற் றேற்ற திவர்க்குநம் மருக ரென்பார்
புரிசடை யண்ண னீறே பொருளெனக் கண்டோ மென்பார்
பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிவிகைமேற் பிள்ளை யார்தாம்
வருமழ கென்னே யென்பார் வாழ்ந்தன கண்க ளென்பார்.

(௮௦௩)

ஏதமே விளைந்த திந்த வடிகண்மா ரியல்பா லென்பார்
நாதனு மால வாயி னம்பனே காணு மென்பார்
போதமா வதுவு முக்கட் புராணனை யறிவ தென்பார்
வேதமு நீறுமாகி விரவிடு மெங்கு மென்பார்.

(௮௦௪)

அடிகண்மார் முகங்க ளெல்லா மழிந்தன பாரீ ரென்பார்
கொடியவஞ் சனைக ளெல்லாங் குலைந்தன போலு மென்பார்
வடிகொள்வேன் மாறன் காதன் மாறின வண்ண மென்பார்
விடிவதாய் முடிந்த திந்த வெஞ்சம ணிருளு மென்பார்.

(௮௦௫)

நெருப்பினிற் றேற்றார் தாங்க ணீரில்வெல் வர்களுோ வென்பா
ரிருப்புகெஞ் சடைய ரேனும் பிள்ளையார்க் கெதிரோ வென்பார்
பருப்பொரு ணுணர்ந்தார் தாங்கள் படுவன பாரீ ரென்பார்
மருப்புடைக் கழுக்கோல் செயதார் மந்திரி யார்தா மென்பார்.

(௮௦௬)

ஏடுகள் வைகை தன்னி லிடுவதற் கணைந்தா ரென்பா
ரோடுநீ ருடன்செ லாது நிற்குமோ வோலை யென்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்ல ரென்பார்
நாடெலாங் காண விங்கு ஞன்னுமா காணீ ரென்பார்.

(௮௦௭)

தோற்றவர் கழுவி லேறத் துணிவதே யருக ரென்பா
ராற்றிய வருளின் மேன்மை பிள்ளையார்க் கழகி தென்பார்
நீற்றினாற் றென்னன் நீங்கு நீங்கிய வண்ணங் ஞ்ந்தாற்
போற்றுவா ரெல்லாஞ் சைவ நெறியினைப் போற்று மென்பார்.

(௮௦௮)

இன்னன விரண்டு பாஹு மீண்டின ரெடுத்துச் சொல்ல
மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவ னாட்டு ளோர்க்கு
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார்.

(௮௦௯)

தென்றமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தான் வந்தான்
மன்றுளா ரளித்த ஞான வட்டில்வண் கையன் வந்தான்
வென்றுல குய்ய மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தா
னென்றுபன் மணிச்சின் னங்க ளென்முனை நெருங்கி யேங்க.

(௮௧௦)

பன்மணி முரசு சூழ்ந்த பல்லிய மியம்பப் பின்னே
தென்னுந் தேவி யாரு முடன்செலத் திரண்டு செல்லும்
புன்னெறி யமணர் வேறோற் புடைவரப் புகலி வேந்தர்
மன்னியு வைகை யாற்றின் கரையிசை மருவ வந்தார்.

(௮௧௧)

கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காழுறு மகளி ருள்ளஞ்
சீர்கெழு கணவன் தன்பால் விரைவுறச் செல்லு மாபோ
னீர்கெழு பெளவ நோக்கி நிரைநிரை யிரைத்துச் செல்லும்
பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைகை யாறு.

(௮௧௨)

கூடு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆற்றினீர் கடுக வோடு மருங்குற வரசு னேக்கி
நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும்
வேற்றரு வருகர் நீரும் விதித்தவே டுக வென்றான்
சூற்றவர் தோலா ரென்று முன்னுதத் துணிந்திட் டார்கள். (அகந)

படுபொரு ளின்றி நெல்லிற் பதடிபோ லுள்ளி லார்மெய்
யடுபவர் பொருளை யத்தி நாத்தியென் றெழுதி யாற்றிற்
கடுகிய புனைக் கண்டு மவாவினாற் கையி லேடு
விடுதலும் விரைந்து கொண்டு வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே. (அகந)

ஆறுகொண் டோடு மேட்டைத் தொடர்ந்தெதி ரணைப்பார் போலத்
தேறுமெய் யுணர்வி லாதார் கரைமிசை யோடிச் சென்றார்
பாறுமப் பொருண்மேற் கொண்ட பட்டிகை யெட்டா தங்கு
நூறுவிற் கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக் காணார். (அகந)

காணவு மெய்தா வண்ணங் கடலின்மேற் செல்லு மேடு
நாணிலா வமணர் தம்மை நட்பாற்றில் விட்டுப் போகச்
சேணிடைச் சென்று நின்றார் சித்தினார் திகைத்தார் மன்ன
னானியில் வழு வ மாட்டா தஞ்சுவா ரணைய மீண்டார். (அகந)

வேறொரு செயலி லாதார் வெருவுற்று நடுங்கித் தம்பா
லீறுவந் தெய்திற் றென்றே மன்னவ னெதிர்வந் தெய்தி
பூறுடை நெஞ்சி லச்சம் வெளிப்பட வொளிப்பார் போன்று
மாறுகொண் டரு மிட்டால் வந்தது காண்டு மென்றார். (அகந)

மாசுசே ரமண ரெல்லா மதியினின் மயங்கிக் கூற
வாசிலா நெறியிற் சேர்ந்த வரசனு மவரை விட்டுத்
தேசுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்குறிப் பதனை நோக்கப்
பாசுரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பாற. (அகந)

தென்னவன் மாறன் குணஞ் சிரபுரத் தலைவர் திண்டிப்
பொன்னவில் கொன்றை யார்தந் திருநீறு பூசப் பெற்று
முன்னவல் வினையு நீங்கி முதல்வனை யறியுந் தன்மை
துன்னினான் வினைக ளொத்துத் துலையென நின்றலாலே. (அகந)

வேறு.

உலகியல் வேதநா லொழுக்க மென்பது
நிலவுமெயந் நெறியிவ நெறிய தென்பதுங்
கலிவா யமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவ னறியும் பான்மையால். (அ20)

அந்தணர் தேவரா னினங்கள் வாழ்கவென்
றிர்தமெய்ம் மொழிப்பய னுலக மின்புறச்
சந்தவேள் விகண்முதல் சங்க ரர்க்குமுன்
வந்தவாச் சனைவழி பாடு மன்னவாம். (அ21)

வேறு.

வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது
நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலா
லாளு மன்னனை வாழ்த்திய தர்ச்சனை
மூள மற்றிவை காக்க மறைமைபால். (அ22)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

௩௫௩

ஆழ்க தீயதென் றோதிற நயனெறி
வீழ்க வென்று வேறெல்லா மரன்பெயர்
சூழ்க வென்றது தொல்லுயிர் யாவையும்
வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே.

(அ௨௩)

சொன்ன வையக முந்துயர் தீர்கவே
யென்னு நீர்மை யிகபரத் திற்றுயர்
மன்னி வாழுல கத்தவர் மாற்றிட
முன்னர் ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர்.

(அ௨௪)

அரிய காட்சிய ரென்பதங் வாதியைத்
தெரிய லாநிலை யாற்றெரி யாரென
வுரிய வன்பினிற் காண்பவர்க் குண்மையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள டேசினார்.

(அ௨௫)

ஆயி னும்பெரி யாரவ ரென்பது
மேய விவ்வியல் பேயன்றி விண்முதற
பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண்டங்க
ளேயும் யாவு மிவர்வடி வென்றதாம்.

(அ௨௬)

பின்பு மாரறி வாரவர்ப் பெற்றியை
யென்ப தியாருணர் வானுஞ்சென் றெட்டொணு
மன்பெ ருந்தன்மை யாரென வாழ்த்தினு
ரன்பு சூழ்சண்பை யாண்டகை யாரவர்ப்.

(அ௨௭)

வெந்த*சாம்பல் விரையென் பதுதம
தந்த மில்லொளி யல்லா வொளியெலாம்
வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி
சந்த மாக்கொண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினார்.

(அ௨௮)

தமக்குத் தந்தையர் தாயில ரென்பது
மமைத்திங் கியாவையு மாங்கவை ஶீர்தபோ
திமைத்த சோதி யடக்கிப்பின் னீதலா
லெமக்கு நாதர் பிறப்பில ரென்றதாம்.

(அ௨௯)

தம்மையே சிந்தி யாவெனுந் தன்மைதான்
மெயம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
விம்மை யேறினை வார்தம் மிருவினைப
பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவ ரென்றதாம்.

(அ௩௦)

எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலென்
றிந்த வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினு
முந்தை யேரையெக் கூற்றின் மொழிவதென்
றந்தண் பூந்தராய் வேந்த ரருளினார்.

(அ௩௧)

ஆதி யாட்பா லவர்க்கரு ணந்திற
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கா
லோது மெல்லை யுலப்பில வாதவின்
யாது மாராய்ச்சி யில்லையா மென்பதாம்.

(அ௩௨)

௩௫௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

அன்ன வாதலி லாதியார் தாளடைந்
தின்ன கேட்கவே யேற்றகோட் பாலவு
முன்னை வல்வினை யும்முடி வெய்துமத்
தன்மை யார்க்கென் தனர்சண்பை காவலர்.

(அ௩௩)

மன்னு மேதுக்க ளாலெனும் வாய்மைதான்
தன்ன தொப்புவே நின்மையிற் சங்கர
னின்ன தன்மையை யேது வெடுத்துக்காட்
டன்ன வற்ற ளைப்பில னென்றதாம்.

(அ௩௪)

தோன்று காட்சி சுடர்விட் டுளனென்ப
தான்ற வங்கிப் புறத்தொளி யாயன்பி
லான்ற வுள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றன
னேன்று காண்பார்க் கிதுபொருளென்றதாம்.

(அ௩௫)

வேறு.

மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்று மென்ப
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியையன்பி னகத்துள் ளாக்கிப்
போதித்த நோக்குந் றெழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து
பேதித்த பந்தப் பிறப்பின்னெறி பேர்மி னென்றும்.

(அ௩௬)

வேறு.

ஈண்டு சாதுக்க ளென்றெடுத் தோதிற்று
வேண்டும் வேட்கைய வெல்லாம் டிமலர்நாள்
பூண்ட வன்பினிற் போற்றுவீர் சார்மினென்
றூண்ட சண்பை மரச ரருளிஞர்.

(அ௩௭)

வேறு.

ஆடும் மெனவாந் திருப்பாட்டி னனமுத்த முன்று
நீடும் புகழோ பிறந்துன்ப நீத்தற்கோ வென்று
தேடு முணர்வீ ருலகுக்கவைய செயத லீசர்
கூடுங் கருணைத் திறமென்றனர் கொள்கை மேலோர்.

(அ௩௮)

கருதுங் கடிசேர்த்த வெனந்திருப் பாட்டி லீசர்
மருவும் பெரும்புணை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி
தருதன் மையதாதல் சண்டசர் நஞ்செய்க தக்கோர்
பெரிதுஞ் சொலக்கேட் டனமென்றனர் பின்ன யார்தாம்.

(அ௩௯)

வேத முதல்வ னெனும்மெய்த் திருப்பாட் டினினே
ராதி யுலகோ ரிடர்நீங்கிட வேந்த வாடும்
பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்க ளென்றே
யோதென் றுரைசெய் தனாயாவு மோதா னுணர்ந்தோர்.

(அ௪௦)

பாவுற்ற பாராழி வட்டத் திருப்பாட்டி னுண்மை
காவற் றெழிலா னெனும் கண்ணனுங் காவல்பெற்ற
தியாவர்க்கு மேலாய வீசனரு ளாழி பெற்று
மேவுற்ற சீருந் ததுவென்றனர் வேத வாயர்.

(அ௪௧)

மாலா யவனென்ன வருந்திருப் பாட்டின் மாலுந்
தோலா மறைநான் முகனும் தொடர்வா மமர
ரேலா வகைசுட்ட நஞ்சுண் டிதவாமைக் காத்த
மேலாங் கருணைக் கிரமய்வெங்குந் வேந்தர் வைத்தார்.

(அ௪௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம். ௩௫௫

வேறு.

ஆனவற் றன்றி யென்ற வத்திருப் பாட்டிற் கூடன்
மாநக ரத்துச் சங்கம் வைத்தவன் நேற்றத் தேறு
வீனர்க ளெல்லைக் கிட்ட வேடுநீ ரெதிர்த்து செல்லல்
ஞானமீ சன்பா லன்பே யென்றனர் ஞான முண்டார்.

(அச௩)

வேறு.

* வெறியேர் பொழிற்சண் பையர்வேந்தர் மெய்ப்பா சுரத்தைக்
குறியே நியவெல்லை யறிந்துகும் பிட்டே னல்லேன்
சிறியே னறிவுக் கவர்த்திருப் பாதந் தந்த
நெறியே சிறிதியா னறிநீர்மையும் பிட்டே னன்பால்.

(அச௪)

அலரும் விரைகுழ் பொழிற்காழியு ளாதி ஞான
மலருந் திருவாக் குடைவள்ளரோ ருள்ள வண்ணம்
பலரு முணர்ந்துயயப் பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றி
னிலவுந் திருவேடு திருக்கையா னீட்டி யிட்டார்.

(அச௫)

வேறு.

திருவுடைப் பின்னை யார்தந் திருக்கையா லிட்ட வேடு
மருவிய பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றுற்போற்
பொருபுனல் வைகை யாறறி லெதிர்த்துநீர் கிழித்துப் போகு
மிருகிலத் தோர்கட் கெல்லா மிதுபொரு ளென்று காட்டி.

(அச௬)

எம்பிரான் சிவனே யெல்லாப் பொருளுமென் றெழுது மேட்டிற்
றம்பிரா னருளால் வேந்தன் றன்னைமுன் னோங்கப் பாட
வம்புய மலரான் மீர்ப் பனபாய னென்னுஞ் சீர்த்திச்
செம்பியன் செங்கோ லென்னத் தென்னன்கு னிமிர்ந்த தன்றே.

(அச௭)

ஏடுநீ ரெதிர்த்து செல்லும் பொழுதிமை யோர்க ளெல்லா
நீடிய வாழ்த்திற் போறறி நிமிர்ந்தபு மாரினூர்த்தா
ராடியல் யானை டன்ன னற்புத மெய்தி நின்றான்
பாடுசே ரமண ரஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார்.

(அச௮)

ஆற்றின்மேற் செல்லு மேடு தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்
காற்றென விரையிற் செல்லங் கடுமபரி யேறிக் கொண்டு
கோற்றொழி நிருத்த வல்ல குலச்சிறை யார்பின் சென்ற
ரேற்றுயர் கொடியி னாரைப் பாடின ரேடு தங்ங்.

(அச௯)

ஏடகம் பின்னை யார்தாம் வன்னியென் றெடுத்துப் பாடக்
கூடிய நீரி லேடு குலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காடிட மாக வாடுங் கண்ணுதல் கோயின் மாடு
நீடுநீர் நடுவுட் பச்சு நின்றவே டெடுத்துக் கொண்டார்.

(அ௫௦)

தலைமிசை ஸவத்துக் கொண்டு தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்க
புனைபுனற் கரையி லேறி யங்கினி தமர்ந்த மேருச்
புனையுடை யவர்தாள் போற்றி மீண்டுசென் றனைவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞான முண்டவர் தம்பால் வந்தார்.

(அ௫௧)

௩௫௯ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

மற்றவர் பிள்ளை யார்தம் மலரடி வணங்கிப் போற்றிக்
கொற்றவன் முதலா யுள்ளோர் காணமுன் கொணர்ந்த வேடு
பற்றிய கையி லேந்திப் பண்பினு லியார்க்குங் காட்ட
வற்றருள் பெற்ற தொண்ட ரரவொலி யெழுந்த தன்றே.

(அடு௨)

மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதி லொட்டித் தோற்றவிச் சமணர் தாங்கண்
முன்னமே பிள்ளை யார்பா லுதசித முற்றச் செய்தார்
கொன்னுனைக் கழுவி லேற்றி முறைசெய்க வென்று கூற.

(அடு௩)

புலியில் வந்த ஞானப் புங்கவ ரதனைக் கேட்டு
மிகலில ரெனினுஞ் சைவ ரிருந்துவாழ் மடத்திற் நீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையாற் சாலு மென்றே
மிகைபிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்த வேலை.

(அடு௪)

பண்புடை யமைச்ச னாரும் பாருளோ ரதியு மாற்றூற்
கண்புடை பட்டு நீண்ட கழுத்தறி நிரையி லேற்ற
நண்புடை ஞான முண்டார் மடத்துத் தீ நாடி யிட்ட
வெண் பெருங் குன்றத் தெண்ணு யிரவரு மேறினார்கள்.

(அடு௫)

தோற்றவர் கழுவி லேறித் தோற்றிடத் தோற்றுந் தம்ப
மாற்றிடை யமண ரோலை யழிவினா லார்ந்த தம்பம்
வேற்றொரு தெய்வ மின்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளை யார்தம் புகழ்ச்சயத் தம்ப மாகும்.

(அடு௬)

தென்னவன் நனக்கு நீறு சிரபுரச் செல்வ ரீந்தார்
முன்னவன் பணிந்து கொண்டு முழுவது மணிந்து நின்றான்
மன்னனீ றணிந்தா னென்று மற்றவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னிநின் றூர்க ளெல்லார் தூயநீ றணிந்து கொண்டார்.

(அடு௭)

பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனு யுயந்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கு
மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் தூய்மை செய்ய வமணிநுண் மாய்ந்த தன்றே.

(அடு௮)

மீனவற் குயிரை நல்கி மெய்ந்நெறி காட்டி மிக்க
ஞானமாஞ் சமணை நீக்கி யுலகெலா முய்யக் கொண்ட
ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருகி யோங்கத்
தேனலர் கொன்றை யாங்கந் திருநெறி நடந்த தன்றே.

(அடு௯)

மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவர் மாரி நல்க
விறைவனன் னெறியி னோங்க விகத்தினி லவனி யின்பங்
குறையில தெனினுங் கூற்றை யுதைத்தவர் நாமங் கூறி
நிறைகடற் பிறவித் துன்ப நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே.

(அடு௧௦)

அங்கயற் கண்ணி தன்னோ டாலவா யமர்ந்த வண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவனென் றெழுந்து சென்று
பொங்கொனிச் சிவிகை யேறிப் புலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரு மன்னனும் போற்றி வங்கார்.

(அடு௧௧)

ஈண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர் யாவரு மகிழ்ச்சி யெய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் புகழ்ந்துடன் போற்றிப் போத
மண்ணெலா முய்ய வந்த வள்ளலார் தம்மைக் கண்டு
கண்ணினுற் பயன்கொண் டார்கள் கன்னிநாட் டவர்க ளெல்லாம்.

(அகஉ)

ஐவலா யண்ணல் கோயி லங்கண்முன் றேன்றக் கண்டு
பாலுற வாயர் மிக்க பணிபுற் றெழுது சென்று
மாலுநான் முகனும் போற்ற மன்னினார் கோயில் வாயிற்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு சிவிகைநின் றிழிந்து புக்கார்.

(அகங)

தென்னவன் றுனு மெங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமு
நன்னெறி யமைச்ச னுரு ஞானசம் பந்தர் செய்ய
பொன்னடிக் கமலம் போற்றி யுடன்புகப் புனிதர் கோயி
றன்னேமுன் வலங்கொண் டுள்ளார் சண்பையர் தலைவர் புக்கார்.

(அகச)

கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணிலா னந்த வெள்ள
மெய்யெலாம் பொழிய வேத முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
யையனே யடிய நேனை யஞ்சலென் றருள வல்ல
மெய்யனே யென்று வீட லாலவாய் விளம்ப லுற்றார்.

(அகடு)

ஒன்றுவே றுணர்வு மில்லே னொழிவற நிறைந்த கோல
மன்றினான் மறைக ளேத்த மானுட ருய்ய வேண்டி
நின்றுநீ யாடல் செய்கை நினைப்பதே நியம மாகு
மென்றுபூம் புகலி மன்ன நின்றமிழ்ப் பதிகம் பாட.

(அகசு)

தென்னவன் பணிந்து நின்று திருவால வாயின் மேவு
மன்னனே யமணர் தங்கண் மாயையான் மயங்கி யாட
முன்னையா னறிந்தி லேனை யுறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள
விண்ணருட் பிள்ளையாரைத் தந்தனை யிறைவ வென்றான்.

(அகஎ)

சேருடைப் பிள்ளை யாருஞ் சிறப்புடை யடியா ரோடுங்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள் வணங்கிக் காத
லாரருள் பெற்றுப் போற்றி யங்குநின் றரிது நீங்கி
யேரியன் மடத்தி லுள்ளா லினிதெழுந் தருளிப் புக்கார்.

(அகஅ)

நீடுகீர்த் தென்னர் கோனு நேரியன் பாவை யாரு
மாடுசென் றிறைஞ்ச நோக்கி மாளிகை தன்னிற போக்கிக்
கடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் கும்பிடும் விருப்பி னாலே
நாடியங் கிருந்து தங்க னாதரைப் பரவ லுற்றார்.

(அகக)

திருவியம கத்தி னுள்ளார் திருநீல கண்டப பாணர்க்
கருளிய திறமும் போற்றி யவரொடு மளவ ளாவித்
தெருளுடைத் தொண்டர் குழத் திருத்தொண்டி னுண்மை நோக்கி
யிருன்கெட மண்ணில் வந்தா ரினிதமர்ந் திருந்தா ரன்றே.

(அகஃ)

பூழியன் மதரை யுள்ளார் புறத்துள்ளா ரமணர் சேரும்
பாழியு மருகன் மேவும் பள்ளியு மான வெல்லாங்
கீழுறப் பறித்துப் போக்கிக் கிளரொளித் துய்மை செய்தே
பூழியப் பதிக ளெல்லா மங்கலம் பொலியச் செய்தார்.

(அகஃ)

௩௫௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

மீனவன் றேவி யாருங் குலச்சிறை யாருமிக்க
ஞானசம் பந்தர் பாத நாடொறும் பணிந்து போற்ற
வானசன் பையர்கோ னாரு மாலவா யமர்ந்தார் பாத
மூனமர்ந் தருக வேத்தி யுளங்களித் துறையு நாளில்.

(அ௭௨)

வேறு.

செய்தவத்தாற் சிவபாத விருதயர்தாம் பெற்றெடுத்த
வைதிகரு ளாமணியை மாதவத்தோர் பெருவாழ்வை
மைதிகமூந் திருமிடற்ற ருள்பெற்ற வான்பொருளை
யெய்தியபூம் புகலியிலே யிருந்தநாண் மிகநினைந்தார்.

(அ௭௩)

ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பா லவஞ்செய்த
மானமிலா வமணருடன் வாதுசெய்து வெல்லவதற்கு
மீனவன் னாடுபய வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்தபடி யறிவெனனப புறப்படுவார்.

(அ௭௪)

துடியிடையா டன்னோடுந் தோணியில்வீற் திருந்தியிரா
னடிவணங்கி யலர்சண்பை டதனின்றும் வழிக்கோணமு
படியின்மிசை மிக்குளவாம் பரன்கோயில் பணிந்தேத்தி
வடிநெடுவேன் மீனவன்றன வளநாடு வந்தனைவார்.

(அ௭௫)

மாமறையோர் வளம்பதிக ளிடைத்தங்கி வழிச்செல்வார்
தேமருவு நதும்பைந்தார்த் தென்னவன்றன் நிரமதுரை
தாமனைந்து திருவால வாயமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழ்ப் புக்கார்வத் தொடும்பணிந்தார்.

(அ௭௬)

அங்கனரைப் பணிந்துபோற் தருகனைந்தார் தமைவினவ
விங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியா ரிளவேறு
தங்குமிடந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாந் சாருமிடந்
செங்கமலத் திருமடமற் றிதுவென்றே தெரிந்துரைத்தார்.

(அ௭௭)

செப்புதலு மதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றையத
வப்பெருந் தருளினை ரெனக்கண்டோ ரடிவணங்கி
யொப்பில்புகழ்ப் பின்னையார் தமக்கோகை யுரைசெய்ய
வெப்பொழுது வந்தருளிற் றென்றெதிரே யெழுந்தருள.

(அ௭௮)

சிவபாத விருதயர்தா முன்றொழுது சென்றனையத்
தவமான நெறியனையுந் தாதையா ரெதிர்தொழுவா
ரவர்சார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி யமர்ந்தருளிப்
பவபாச மறுத்தவர்தம் பாதங்க ணினைவுற்றார்.

(அ௭௯)

இருந்தவத்தோ ரவர்முன்னே யினைமலர்க்கை குவித்தருளி
பருந்தவத்தீ ரெனையநியாப் பருவத்தே யெடுத்தாண்ட
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி யுடனிருந்த தேயென்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேற் திருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார்.

(அ௮௦)

மண்ணினல்ல வென்றெடுத்து மனத்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
புண்ணிறைந்த காதலினுற் கண்ணருவி பாயந்தொழுக
மண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிக மருள்செய்தார்
மண்ணும்புஞ் செங்கடல்த் தரணிந்த தமிழ்விபகர்.

(அ௮௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௫௯

திருப்பதிகந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் சிறப்பின்மிகு
 விருப்பினு லவர்தமக்கு விருந்தளித்து மேவுநா
 ளருப்புதுமெய்க் காதல்புரி யடியவர்க டம்மோடும்
 பொருப்புறுகைச் சிலையார்சேர் பதிபிறவுந் தொழப்போவார். (அஅ௩)

ஆலின்சீழ் நால்வர்க்கன் றறமுரைத்த வங்கணனை
 நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானைக்
 காலம்பெற் றினிதிறைஞ்சிக் கைதொழுது புறம்போந்தார்
 சீலன்கொ டென்னவனுந் தேவியரு முடன்போத. (அஅ௩)

வேறு.

தேனிலவு பொழின் மறுரைப் புறத்துப் போந்த தென்னவனார் தேவியா ரமை
 ச்சர் சிந்தை, யூனெகிலும் படியழிந்தங் கொழுஞ் கண்ணீர் பாய்ந்திழி யுணர்வின்றி
 வீழ்க் கண்டே, யானும்மைப் பிரியாத வண்ண மிந்நாட் டிறைவர்பதி யெனைப்பலவும்
 பணிவீ ரென்று, ஞானமுணர் வாரருள வவரும் போத நம்பர்திருப் பரங்குன்றை
 நண்ணி னாரே. (அஅ௪)

ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி யங்குப் போற்றி யணியாப்ப னாரனைந்து பணிந்து
 பாடி, நீறணிந்த செல்வர்பதி பிறவுஞ் சேர்ந்து நிலவுதிருப் பதிகங்க ணிகழப் பாடிச்,
 சேறணிந்த வயற்பழைக் கழனி சூழ்ந்த சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்க, னேற
 ணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத் தூரை யெயிலியிறைஞ் சிச்சிலநா ளிருந்தா ரன்றே.

பற்றூர்தம் புரங்கண்மலைச் சிலையாற் செற்ற பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்து
 போந்து, புற்றூரும் பணிபூண்ட புனித னூர்தம் பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து
 பாடிச், கற்றூர்க் கொழுதேத்துங் காணப்பேருங் கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல்
 போற்றிக், குற்றூலங் குறும்பலாக் கும்பிட் டேத்திக் கூற்றதைத்தார் நெல்வேலி
 குறுகி னாரே. (அஅ௫)

புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப் புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிற
 வுஞ் சென்று, நண்ணியினி தமார்த்தங்கு நயந்து பாடி நற்றொண்ட ருடனும் போற்
 றிச் செல்வார், விண்ணவரைச் செற்றுக்கந்தா னிலங்கை செற்ற மிக்கபெரும் பாதக
 த்தை நீக்க வேண்டித், திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை யிராமன் செய்த திருவிரா
 மேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார். (அஅ௬)

செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயி னண்ணித் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தென்ன
 னோடு, மங்கையர்க்கு நாயகியார் தாழ் மெய்ம்மை மந்திரியா ருஞ்சூழ மணிநீள்
 வாயிற், பொங்கியெழும் விருப்பினு லுடனே புகுபு புடைவலன்கொண் டிள்ளனை
 வார் போற்றி செய்து, பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்ற பாடினார் மன்ன
 வனும் பரவி யேத்த. (அஅ௭)

சேதுவின்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த சிவபெருமான் றனைப்பாடிப் பணி
 ந்து போந்து, காதலுட னந்நசரி ல்லினிது மேவிக் கண்ணுதலான் திருத்தொண்ட ரானு
 ர்க் கெல்லாங், கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க் குலச்சிறையார் குறை
 வறுத்துப் போற்றிச் செல்ல, நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி யேத்தி நளிரவேலைக்
 கரையினயந் திருந்தா ரன்றே. (அஅ௮)

அந்நகரி லமர்த்தங்க ணினிது மேவி யாழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கு மீழ்ந் தன்
 னின், மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழவிடையார் தமைப்போற்றி
 கண்டிப் பாரை தென்னிமிக் பிணைமா • மாகோப் பக்கிற் றினக்கேசிக் காக்கண்

௩௬௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

னால் செய்ய பாத, முன்னியிகப் பணிந்தேத்தி யன்ப ரோடு மூலவாத கிழிபெற்று
ருவகை யுற்றார். (அக௭)

அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வா ரங்கையன றரித்தபிரா னமருந்
கோயில், புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுந் தொழுது போற்றிப் புனரிபொரு தலைகரைவா
யொழியப் போந்தே, செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானை சேர்ந்து செந்தமிழ்மா லைக்
சாத்திச் சிவனார் மன்னு, மொப்பரிய புனவாயில் போற்றி செய்து வணங்கினு ருலரு
ய்ய ஞான முண்டார். (அக௮)

பதிநிலவு பாண்டிநா டதனின் முக்கட் பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி
விதிநிலவு வேதனா னெறியே யாக்கி வெண்ணீற்றின் சார்வினான் மிக்குயர்ந்த
கதியருளிக் காழிநகர் வாழுவந்தார் கண்ணுதலான் நிருத்தொண்டர் பலருந் சூழ
மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார்,

அந்நகரி லினிதமர்வா ரருகு சூழ்ந்த பதிகளினீ டங்கணர்தங் கோயி ருழ்ந்த,
மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து மன்னவனு மங்கையருக் கரசி யாருந்,
கொன்னலில்லேற் குலச்சிறையார் தாமும் கூடிக் குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை
கொண்டு போற்றச், சென்னிவளர் மதியணிந்தார் பாதம் போற்றிச் கிரபுரத்துச் செல்
வரினி திருந்த நாளில். (அக௯)

பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு போதுதற்குத் திருவுள்ள மாகப் போற்று
மங்கையருக் கரசியார் தாமும் தென்னர் மன்னவனு மந்திரியார் தாமும் கூட
வங்கவர்தந் திருப்பாதம் பிரிய லாற்றா துடன்போக வொருப்படுமவு வளவு நோக்கி
விற்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைந்தி ராகி லீசர்சிவ நெறிபோற்றி யிருப்பீ ரென்று.)

சாலமிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணந் தருவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த
பின்பு, மேலவர்தம் பணிமறுக்க வவரு மஞ்சி மீள்வதனுக் கிசைத்துதிரு வடியில் வீழ்
ந்து, ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப் பிரியாத நண்பினோடுந் தொழுது நின்று,
ராலவிட முண்ட வரையடிகள் போற்ற வந்நாட்டை யகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்.

பொன்னிவளந் தருநாடு புக்கு மிக்க பொருவில்சீர்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி
னோடும், பன்னகப்பூ ணணிந்தவர்தங் கோயி ரேறும் பத்தருடன் பதியுள்ளோர்
போற்றச் சென்று, கன்னிமதிற் திருக்களரும் போற்றிக் கண்டங் கறையணிந்தார்
பாதாளிச் சரமும் பாடி, முன்னணைந்த பதிபிதவும் பணிந்து போற்றி முள்ளிவாய்க்
கரையணைந்தார் முந்துன் மார்பார். (அக௯)

மலைவளர்சந் தனமகிலுந் தேக்கு முந்தி மலர்ப்பிறங்கல் வண்டுகரைப்பச் சுமந்து
பொங்கி, யலைபெருகி யாளியங்கா வண்ண மாறு பெருகுதலா லத்துறையி லணையு
மோட, நிகுபுரியு மோடக்கோ னிலையி லாமை கீர்வாழ்நர் கரையின்க ணியுத்திப்
போகக், கலைபயிலுங் கவுணியர்கோ னத்தைக் கண்டக் கரையின்க னெழுந்தருளி
நின்ற காலு. (அக௯)

தேவர்பிரா னமர்த்ததிருக் கொள்ளம் பூத ரெநிர்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணி
யத் சென்று, மேவுதலா ரோடங்கள் விடுவா ரின்றி யொழிந்திடவு மிக்கதோர் விரை
வாற் சன்னை, காவலொ ரோடத்தின் கட்டயிழ்த்துக் கண்ணுதலான் நிருத்தொண்டர்

தம்மையேற்றி, நாவலமே கோலாக வதன்மே வின்று நம்பத்தமைக் கொண்டமே நவின்று பாட.

(அகக)

உம்பருய்ய நஞ்சுண்டா ருளா லோடஞ் செலச்செல்ல வுந்துதலா லாடுசென்று, செம்பொனேர் சடையார்தம் கொள்ளம் பூதூர் தனைச்சேர வக்கரையிற் சேர்ந்த பின்பு, நம்பரவர தமைவணங்கி ஞான முண்ட பிள்ளையார் நற்றெண்ட ருடனி ழிந்து, வம்பலரு நறும்கொன்றை நயந்தார் கோயில் வாயிலின்முன் மகிழ்ச்சியொடு வந்து சார்ந்தார்.

(அகக)

நீணிலைக்கோ புரமதனை யிறைஞ்சிப் புக்கு நிகரிலாத் தொண்டருட நெருங்கச் சென்று, வாணிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெயதி மதிச்சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று, தானுலே யாற்றின்கண் ஞோட முயக்குந் தன்மையா லுருந்த தலைவா நாகப், பூணியை களிற்றுரிவை போர்த்த முக்கட் புனிதனே யெனப்பணிந்து போற்றி செய்தார்.

(க00)

போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையு நாளிற் பூழியன்முன் புன்சமயத் தம ணர் தம்மோ, டேற்றபெரு வாதின்க ணெரியின் வேவாப் பதிகமுடை யிறைய வரை யிறைஞ்ச வேண்டி, யாற்றவுமங் கருள்பெற்றுப் போந்து முன்ன மனைத்தபதி கருமிறைஞ்சி யன்பர் சூழ, நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா நெய்தி நாடுடைநா யகர் கோயி ணண்ணி னாரே.

(க0க)

நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ வங்க ணித்திலயா னத்திடையின் நிழிந்து சென்று, பீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப் பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங் கோயின், மாடுவலங் கொண்டுள்ளான் மகிழ்ந்து புக்கு மலர்க்கரங்கள் குவித்திறை ஞ்சி வள்ள லாரைப், பாடகமெல் லடியெடுத்துப் பாடி நின்று பரவினார் கண்ணருவி பரந்துபாய.

(க0உ)

தென்னவாகோன முன்னமணர் செய்த வாதிற் நீயின்க ணிடுமேடு பச்சை யாக்கி, யென்னுள்ளத் துணையாகி யால வாயி லமர்த்திருந்த வாநென்கொ லெந்தா யென்று, பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரணைப் போந்து பண்பினிய தொண்டருட னங்கு வைகி, மன்னுபுகழ்ப் பதிபிறவும் வணங்கச் சண்பை வள்ளலார் நள்ளாது வணங்கிச் செல்வார்.

(க0ங)

சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சேர்ந்து சிவபெருமான் தனைப்பரவிச் செல் லும் போது, சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை சார்தலுமற் றதுவறிந்த சைவ ரெல்லா, மார்கலியின் கிளர்ச்சியெனச் சங்கு தாரை யளவிறந்த பல்லியங்கண் முழ க்கி யார்த்துப், பார்புலவு தனிக்காளஞ் சின்ன மெல்லாம் பரசமய கோளநிலந் தானென் றாத.

(க0ச)

புல்லறிவிற் சாக்கியர்க ளறிந்தார் கூடிப் புகலியர்தம் புரவலனார் புருந்து தங்க, ளெல்லியினி லெழுந்தருளும் பொழுது தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பொலியாலு மெதிர் முன் சென்று, மல்கியெழுந் திருச்சின்ன வொலிக ளாலு மனங்கொண்ட பொருமை யினான் மருண்டு தங்கள், கல்வியினின் மேம்பட்ட புத்த நந்தி முதலான தேரர்க்குங் கனன்று சொன்னார்.

(க0டு)

மற்றவர்கள் வெவ்வுரையும் பிள்ளை யார்முன் வருகின்னப் பெருகொலியு மன் னுந் தொண்டர், பொற்புடைய வார்ப்பொலியுந் செவியி னாடு புடைத்தநா ராசமெ னப் புக்க போது, செற்றமிகு முள்ளத்துப் புத்த நந்தி செயிர்த் தெழுந்து தேரர்கு ழாஞ் சூழச் சென்று, வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதி லெம்மை வென்றன்றோ பிடிப்ப தென வெகுண்டு சொன்னான்.

(க0ஊ)

௩௬௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

புத்தரினம் புடைகுழப் புத்த நந்தி பொருவினஞ்ஞா னப்புனிதர் திருமுன் பூது, மெய்த்தவிறற் சின்னங்கள் விலக்குங் காலை வெகுண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் வெறுத்து நோக்கி, யித்தகைய செயற்கிவரைத் தடிதல் செய்யா திதுபொறுக்கிற் றங்க ணிலை யேற்ப ரென்று, முத்துகிரைச் சிவிகையின்மேன் மணியை வந்து முறைபணிந்து புருந்தபடி மொழிந்து நின்றார். (௧௦௭)

வருமிடத்தி லழகிதா நமக்கு வாதின் மற்றிவர்தம் பொருணிலைமை மறாத வண்ணம், பொருமிடத்தி லறிகின்றோம் புத்த நந்தி பொய்மேற்கோ னெனப்புகலி வேந்தர் கூற, வருமறைச்சொற் திருப்பதிக மெழுது மன்ப ராளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே, யுருமிடித்து விழப்புத்த னுத்த மாங்க முருண்டுவீழ் கெணப்பொரு வுரை முன் விட்டார். (௧௦௮)

ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி யானே யுய்க்க வெதிர்விலக்கு மிடைபூற்றை யெறிந்து நீக்கு, மாநிலவலி மந்திரமா மசனி போல வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கினாலே, வேறுமொழிப் போரேற்பான் வந்த புத்தன் மேனியையுந் தலையினையும் வெவ்வேறுகக், கூறுபட நூதியிடப் புத்தர் கூட்டங் குலைந்தோடி விழுந்துவெருக் கொண்ட தன்றே. (௧௦௯)

, மற்றவர்க ணிலைமையையும் புத்த நந்தி வாக்கின்போ ரேற்றவன்நன் றையுமெய்யு, மற்றுவழி வத்திரவாக் கதனா லன்ப ரறுத்ததுவுங் கண்டவா னடியா ரெல்லாம், வெற்றிதரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வெதிர்ந்த விலக்கு நீங்க, வுற்றவிதி யதுவேயா மரவென் றெல்லா மோதுகென வவ்வொலிவா னுற்ற தன்றே. (௧௧௦)

அஞ்சியகன் ரோடியாவப் புத்த ரெல்லா மதிசயித்து மீண்டுமுட் னணைந்துகடி, வஞ்சனையோ விதுதான்மற் றவர்தஞ் சைவ வாய்மையோ வெனமருண்டு மனத்திற் கொள்வா, ரஞ்சலின்மற் திரவாத மன்றி யெம்மோ டெதிர்ந்துபொருள் பேசுவதற் றிசைவ தென்று, தஞ்செயலின் மிக்குள்ள சாரிபுத்தன் றன்னையே முன்கொண்டு பின்னுஞ் சார்ந்தார். (௧௧௧)

அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த வடலேறு திருவுள்ளத் தழகி தென்று, மெத்தமகிழ்ச் சிமினோடும் விரைந்து சென்று வெண்டரளச் சிவிகையினின் நிழ்ந்த வேறோர், சத்திரமண் டபத்தின்மிசை யேறி நீடு சைவருட னெழுந்தருளி யிருந்த சாரும், புத்தர்களை யழைக்கவெனத் திருமுன் னின்றார் புகல்கா வலரேவல் போற்றிச் சென்றார். (௧௧௨)

சென்றவர்க டேரர்குழா மணைந்து நீங்கள் செப்பியரும் பொருணிலைமை தெரிக்க வெங்கள், வென்றிமழ விளங்களிது சண்பை யாளி வேதபா ரசன்மும்மைத் தமிழின் வேந்த, னன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்ற னீண்ட நீரு நண்ணுமெனக் கூறுதலு நன்மை சாராத், தன்றகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன் சத்திரமண் டபமுன்பு சார வந்தான். (௧௧௩)

அங்கணைந்து மண்டபத்துப் புத்த ரோடும் பிள்ளையா ரருகணைய நின்ற போதி, லெங்குநிகழ் திருச்சின்னந் தடுத்த புத்த னிருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கு மெதிரி லன்பர், பொங்குபுகழ்ப் புகல்கா வலர்தம் பாதம் போற்றியரு ளாற்சாரி புத்தன் றன்னே, யுங்கடலை வணும்பொருளு முரைக்க வென்ன வுற்றவா தினேமேற்கொண் டொரசெய் கின்றான். (௧௧௪)

கற்பங்க ளனைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து கதிமாறுங் கணபங்க வியல்பு தன்னிற்,
பொற்புடைய தானமே தவமே நன்மை புரிந்தநிலை யோகமே பொருந்தச் செய்ய,
வழிப்பவிக்கு மொழிவின்றி யுரைத்த ஞானத் தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான்,
பற்பலரும் பிழைத்துயய வறமுன் சொன்ன பான்மையான் யாங்கடொழும் பரம
னென்றான். (௧௧௫)

என்றுரைத்த சாரிபுத்த னெதிர்வந் தேற்ற விரும்புவத்துப் பெருந்தன்மை யன்
பர் தாமு, நன்றுமது தலைவன்ருன் பெற்று னென்று நாட்டுகின்ற முத்திதான் யாவ
தென்றார், நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை நேர்நின்ற ஞானமென நிக
ழ்ந்த வையது, மொன்றியகந் தத்தவிவே முத்தி யென்ன வுரைசெய்தான் பிடகத்தி
னுணர்வு மிக்கான். (௧௧௬)

ஆங்கவன்று னுரைத்தமொழி கேட்ட வன்ப ரதனையனு வாதஞ்செய் தவனை
நோக்கித், தாங்கியனா னத்துடனாங் கந்த மைந்துந் தாம்வீந்து கெட்டனவேற் றலை
வன் ருனு, மிக்குளனென் றவனுக்கு விடையமாக யாவையுமு னியற்று தற்கு விகாரமே
செய, தோங்குவடி வமைத்துவிழ வெடுக்கும் பூசை கொள்வாரா ருரைக்கவென
வுரைக்க லுற்றான். (௧௧௭)

கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி யெங்கோன் கலந்துளன்முத் தியிலென்று னென்
னக் காணு, மிந்தியங்கண் முதலான கரணந் தானு மில்லையே லவருணர்ச்சி மில்லை
யென்றார், முந்தையறி விலனாகி யுறங்கி னானே நிந்தித்து மொழிந்துடன் மீ தாடி னார்
க்கு, வந்தவனைப் பயன்போல வழிபட் டார்க்கும் வருமன்றோ நன்மையென மறுத்
துச் சொன்னான். (௧௧௮)

சொன்னவுரை கேட்டருளி யன்பர் தாமுந் தொடர்ந்தவழி பாடி பல கொள்கின்
ருனுக், கன்னவறறி னுடன்பாடு மெதிர்வு மில்லை யானபோ தவன்பெறுத லில்லை
யென்றார், முன்னவறறி னுடன்பாடு மெதிர்வுவின்றி முறுகுதவி லுற்றானே முனிந்து
கொன்றா, லின்னுயிர்போயக் கொலையாகி முடிந்த தன்றோ விப்படியா லெம்மிறைவற்
கெயது மென்றான். (௧௧௯)

இப்படியா லெயதுமென டிசைத்து நீயிங் கெடுத்துக்காட் டியதுயிலு மியல்பி
னான்போன், மெய்ப்படிய கரணங்க ளுயிர்தா மிங்கு வேண்டிதியா னும்மிறைவற்
கான போது, செப்பியவக் கந்தத்தின் வினாவின் ருகித் திரிவில்லா முத்தியிற்சென்
றிலனு மானு, னப்படியக் கந்தத்து ளறிவுங் கெட்டா லம்முத்தி யுடனினப் மனையா
தென்றார். (௧௨௦)

ஆய்வுரைகேட் டெதிர்மாற்ற மறைவ தின்றி யனைந்துளன்ம் முத்தியெனு மது
வும் பாழாந், கவ்வையின் றவனையெதிர் நோக்கி ஞானக் கடலமுத மனையவர்தங்
காத லன்பர், பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான் முன்பே பொருளெல்லா முண
ர்ந்துரைத்துப் போனா னென்று, யெவ்வகையா லவனெல்லா முணர்ந்த தீது மில்ல
துரைப் பாயெனினு மேற்போ மென்றார். (௧௨௧)

உணர்வு பொதுச் சிறப்பென்ன விரண்டின் முன்ன துளவான மரப்பொதுமை
யணர்த்த லேனைப், புணர்சிறப்பு மரங்களில்வைத் தின்னதென்ற லிப்படியால் வரம்
மில்லாப் பொருளக் கெல்லாந், கொணரும் விறகினைக் குவைசெய் திடினும் வேறு
குறைத்த வற்றைத் தனித்தனியே யிடினும் வெந்தித், துணர் கதுவிச் சுடவல்ல வாறு
பாலத் தொகுத்தும் விரித் துந்தெரிக்கீந் தொல்லோ னென்றான். (௧௨௨)

கூகூசு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

எடுத்துரைத்த புத்தனெதி ரியம்பு மன்ப ரெரியுணர்வுக் கெடுத்துக் காட்டாக
சொன்னு, யடுத்தவுணர் வுருவுடைய தன்று சொன்ன வனல்வடிவிற ழுமதுவு மறி
துக்கோன், றெடுத்தநிகழ் காலமே யன்றி யேனைத் தொடர்ந்த விருகால முந்தொ
கறியு மாகிற், கடுத்தவெரி நிகழ்காலத் திட்ட தல்லாற் காணாத காலத்துக் கதுவ
தென்றார். (கூஉ)

ஆதலினு லுன்னிறைவன் பொருள்க ளெல்லா மறிந்ததுதும் முத்திபோ லாயி
றன்றே, யேதமா மில்வறிவா லுரைத்த னாலு மென்றவனுக் கேற்குமா றருளி
செய்ய, வாதமா றென்றின்றித் தோற்றான் புத்தன் மற்றவனை வென்றருளிப் புகல்
மன்னர், பாததா மரைபணிந்தா ரன்பர் தங்கள் பான்மையழி புத்தர்களும் பணிந்த
வீழ்ந்தார். (கூஉச)

புந்தியினு லவருரைத்த பொருளின் றன்மை பொருளன்றும் படியன்பர் பொரு
ந்தக் கூற, மந்தவுணர் வுடையவரை நோக்கிச் சைவ மல்லாது மற்றொன்று மில்ல
யென்றே, யந்தமிவ்ஓர் மறைகளா கமங்க ளேனை யகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தா ரு
ளிச் செய்யச், சிந்தையினி லதுதெளிந்து புத்தர் சண்பைத் திருமறையோர் சேவடிக்கீ
ழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார். (கூஉடு)

அன்றவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்க மனைதலினு லறிவின்மை யகள்
று நீங்கி, முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ரானார் முகைமலர்மா ரியின் வெள்ளம்
பொழிந்த தெங்கு, நின்றனயுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவ மேயா நிலைமையவர்க் கருள்செ
ய்து சண்பை வேந்தர், சென்றுசிவ னார்பதிகள் பணிய வேண்டித் திருக்கடலு ரதன்ம
ருங்கு சேர வந்தார். (கூஉசு)

வேறு.

அந்நகரி ஷடியார்க ளெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக்
கொன்னவிலுங் கூறுததைத்தார் குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி
மன்னியமர்ந் துறையுநாள் வாசேச மாமுனிவ
ரெந்நகரி லெழுந்தருளிற் றென் ஷடியார் தமைவினவ. (கூஉ௭)

அங்கவரு மடிபோற்றி யாண்டவர செழுந்தருளிப்
பொங்குபுனற் பூந்துருத்தி நகரின் கட் போற்றிசைத்துத்
தங்குதிருத் தொண்டிசெயு மகிழ்ச்சியினுற் சார்ந்தருளி
யெங்குகிழந் திடவிருந்த படியெல்லா மியம்பினார். (கூஉ௮)

அப்பரிசுற் கவர்மொழிய வாண்டவர சினைக்காணு
மொப்பரிய பெருவிரிப்பு மிக்கோங்க வொளிபெருகு
மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்கி யருள்பெற்றுச்
செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார் செல்கின்றார். (கூஉ௯)

பூவிரியுந் தடஞ்சோலை புடைபரப்பப் புனல்பரக்குங்
காவிரியின் றென்கரைபோய்க் கண்ணுதலார் மகிழ்ந்தவிட
மேவியினி தமர்ந்திறைஞ்சி விருப்புதுமெயத் தொண்டரொடு
நாவரச ருழைச்சண்பை நகரரசர் நண்ணுவார். (கூஉ௦)

அந்தணர்கு ளாமணியார் பூந்துருத்திக் கணித்தாக
வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாசேசர் கேட்டருளி
நந்தமையா றுடையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சுவது
முந்தைவினைப் பயனென்று முகமலர வகமலர்வார். (கூஉ௧)

எதிர்சென்று பணிவனென வெழுகின்ற பெருவிரும்பா
னதிதங்கு சடைமுடியார் நற்பதங்க டொழுதந்தப்
பதின்னும் புறப்பட்டுப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பான்
முழிகின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்னெய்த வந்தனைந்தார்.

(௬௩௨)

திருச்சின்னம் பணிமாறக் கேட்டநாற் நிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற வார்வத்தாற் பிள்ளையார் தமைச்சுழ்ந்த
நெருக்கினிடை யவர்காணு வகைநிலத்துப் பணிந்துள்ள
முருக்கியெழு மன்போங்கத் தொண்டர்குழாத் துடனணைந்தார்.

(௬௩௩)

வந்தனைந்த வாசீசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின் சுவிகையினைத் தாங்கியே
சிந்தைகளிப் புறவருவார் திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறென்று நிகழ்ந்திடமுன் புகல்கின்றார்.

(௬௩௪)

அப்பர்தா மெங்குற்றா ரிப்பொழுதென் றருள்செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புவா
ரொப்பரிய தவஞ்செய்தே னாதலின லுமமடிக
ளிப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுயந்தேன் யானென்றார்.

(௬௩௫)

அவ்வார்த்தை சேட்டஞ்சி யவனிமே லிழிந்தருளி
யிவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னமென் றிறைஞ்சுதலுஞ்
செவ்வாறு மொழிநாவர் திருஞான சம்பந்தர்
கெவ்வாறு செய்தருவ தென்றெதிரே யிறைஞ்சினார்.

(௬௩௬)

சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையுந் தொண்டரெல்லா மதுகண்டு
தாழ்ந்துநில முறவணங்கி யெழுந்தங்கை தலைகுவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பின ராய மறிவரை வணங்கப்பெற்
றழ்ந்தபிறப் புய்ந்தோமென் றண்டமெலா முறவார்த்தார்.

(௬௩௭)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார்வத் தொடுமனைந்து தழீஇக்கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரு மலர டிகள் வணங்கியுடன் வந்தனைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார் மகிழ்ந்ததிருப் பூந்துருத்தி.

(௬௩௮)

அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செல்வா ரானேற்றார் மகிழ்கோயின்
முன்பணித்தா கச்சென்று கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித்
துன்பமிலாத் திருத்தொண்ட ருடன்றொழுது புக்கருளி
யென்பருக வலங்கொண்டு மகிழ்ந்தேத்தி யிறைஞ்சினார்.

(௬௩௯)

பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்தனைவார்
செய்யசடை யார்கோயிற் திருவாயின் முன்னாக
மையறுசீர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை சூழவுல
குய்யவரு வார்தாங்க ளுடன்மகிழ்ந்தங் கினிதிருந்தார்.

(௬௪௦)

வேறு.

வாக்கின் றனிமனனா வண்புகலி வேந்தர்தமைப்
போக்கும் வரவும் வினவப் புருந்ததெல்லாந்
துக்கின் றமிழ்விரகர் சொல்லிந்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி யருள்செய்தார்.

(௬௪௧)

* இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் ஒழை.

௩௬௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாப்புராணம்.

காழியினில் வந்த கவுணியர்தம் போரேற்றை
யாழியிசைக் கன்மிதப்பின் வந்தா ரடிவணங்கி
வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர்தா னோங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீ ரெனத்தொழுதார்.

(௧௬௨)

பிள்ளையார் தாமுமவர் முன்றொழுது பேரன்பின்
வெள்ள மணையபுகழ் மானியார் மேன்மையையுங்
கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினையு
முள்ள பரிசெல்லா மொழிந்தங் குவந்திருந்தார்.

(௧௬௩)

தென்னற் குயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலச்
தன்ன மனையார்க்கு மமைச்சார்க்கு மன்பருளித்
துன்னு நெறி வைதிகத்தின் னூநெறியே யாக்குதலான்
மன்னுபுகழ் வாசீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார்.

(௧௬௪)

சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி
மல்கு புகழ்க்காங்கு யேகாம் பரமன்னுஞ்
செல்வர் கழல்பணிந்து சென்றசெல்லாஞ் செப்புதலும்
புல்குதான் மார்பரும்போயப் போற்றும் திறம்புரிந்தார்.

(௧௬௫)

அங்கணரைப் போற்றியெழுந் தாண்ட வரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்திற் புச்சுங் கனிதமர்ந்து
திங்கட் பகவணியுஞ் சென்னியார் சேவடிநிழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவிச் செல்லுநான்.

(௧௬௬)

வாசீச மாமுனிவர் மன்னுநிரு வாலவாய
நாக மரைக்கசைத்த நம்பர் கழல்வணங்கப்
போகும் பெருவிருப்புப் பொங்கப் புசுவியின்மே
லேகும் பெருங்காதல் பிள்ளையா ரேற்றெழுதார்.

(௧௬௭)

பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தலைப் புக்கறைஞ்சிப்
போந்து திருவாயிற பறத்தணைந்து ராவினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ள மேவடிடை கொண்டருளி
யேந்தலா ரெண்ணிறந்த தொண்டருட னேன் னார்.

(௧௬௮)

மாடுபுனற் பொன்னி யிழிந்து வடசுரையி
னீடுதிரு நெய்த்தான மையாறு லோடிறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைகளுஞ் சாத்திப் பரவிப்பே
யாடல் புரிந்தார் திருப்பழனஞ் சென்றனைந்தார்.

(௧௬௯)

செங்கண் விடையார் திருப்பழனஞ் சேர்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பறிபிறவுந்
தங்கிப்போயச் சண்பைநகர் சார்த்தார் தனிப்பொருப்பின
மங்கை திருமுலைப்பா லுண்டருளும் வள்ளலார்.

(௧௭௦)

தென்னுட் டமனா சறுத்துத் திருநீறே
யந்தாடு போற்றுவித்தார் வந்தணையும் வார்த்தைகேட்
டெந்நான் பணிவதென யேற்றெழுந்த மாமரையோர்
முன்னாக வேக முழங்க வெதிர்சொண்டார்.

(௧௭௧)

வேறு.

போத நீடுமா மறையவ ரெதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தஞ்
சீத முத்தணிச் சிவிகைநின் நிழிந்தெதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர் கோயின்முன் றேன்நிட நகைமலர்க் கரங்குவித் திறைஞ்சிப்போ
யோத நீரின்மே லோங்குகோ யிலின்மணிக் கோபுராஞ் சென்றுற்றார். (கருஉ)

அங்க மாநிலத் தெட்டிற் வணங்கிப்புக் கஞ்சலி முடியேற்ப
பொங்கு காதலிற் புடைவலங் கொண்டுமுன பணிந்துபோற் றெடுத்தோதித்
துங்க நீன்பெருந் தோணியாங் கோயிலை யருளிணற் றெழுதேறி
மங்கை யோடுடன் வீற்றிருந் தருளிணர் மலாக்கழல் பணிவுற்றார். (கருஉ)

முற்று மெய்யெலாம் புளகங்கண் முகிழ்த்தெழு முகந்துகண் களிகூரப்
பற்று முள்ளமுள் ளலைத்தெழு மாணந்தம் பொழிந்தப் பணிந்தேத்தி
புற்றுமை சேவ தெனுநதிரு வியமக முவகையா லெடுத்தோதி
வெற்றி யாடியீ னவனவை யெதிர்நதி மிசைவரு கரணென்பார். (கருச)

சீரின் மல்கிய திருப்பதி கத்தினிற் திருக்கடைக் காப்பேற்றி
வாரின் மல்கிய வனமுலை யாளுடன் மன்னினார் தமைப்போற்றி
யாரு மின்னருள் பெற்றுமின் டண்பவ ரங்கையாற றெழுதேத்தி
யேரின் மல்கிய கோயின்முன் பணிந்துபோந் திறைஞ்சினர் மணிவாயில். (கருரு)

தாதை யாருமங் குடன்பணிந் தணைந்திடச் சண்பையார் தனியேறு
மூதெ யிற்றிரு வாயிலைத் தொழுதுபோய முகைமலர்க் குழலார்க
ளாத ரிததுவாழ்த் துரையிரு மருங்கெழு வணிமறு கிடைச்சென்று
காத லித்தவர்க் கருள்செடது தநதிரு மாளிகைக் கடைசார்த்தார். (கருக)

நதவ மார்பொழிற் புகலியி னண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
விறலி யாருட னீலகண் டப்பெரும் பாணாக்கு மிகநல்கி
புறையு ளாமவர் மாளிகை செலவிடிக் துள்ளித் தரும்போதி
லறலி னேர்குழ லார்பணி விளக்கெடுத் தெதிர்கொள வணையுற்றார். (கருஎ)

அங்க ணைந்தரு மதக்குலத் தாயர்வந் தடிவணங் கிடத்தாமுந்
துங்க நீன்பெரு தோணியிற றுய்தான் மனங்கொளத் தொழுவாராயத்
தங்கு காதலி னங்கமர்ந் தருநநாட் டம்பிரான் கழல்போற்றிப்
பொங்கு மின்னிசைத் திருப்பதி கம்பல பாடினார் புகழ்ந்தேத்தி. (கருஅ)

நீல மாவிடந் திருமிடந் தடக்கிய நிமலரை நேரெயதுங்
கால மாணவை யனைத்தினும் பணிந்துடன் கலந்தவன் பர்களுோடுஞ்
சால நாள்களங் குறைபவர் தைபலா டமுவிடக் குழைக்கம்பர்
கோல மார்தரக் கும்பிடு மாசைக்கொண் டெழுங்குறிப் பினரானார். (கருக)

தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சார்ந்தநந் தம்பிரான் மகிழ்கோயில்
கண்டு போற்றினாம் பணிவதென் றன்பருக் கருள்செய்வார் காலம்பெந்
தண்ட ருக்கதி வரும்பெருந் தோணியி லிருந்தவ ரருள்பெற்றுத்
தொண்டர் சூழ்ந்துடன் புறப்படத் தொடர்ந்தெழுந் தாதையார்க் குரைசெய்வார். (இ)

அப்பர் நீரினி யிங்கொழிந் தருமறை யங்கிவேட் டன்போடுந்
துப்பு நேர்சடை யார்தமைப் பரவியே தொழுதிரு மெனச்சொல்லி
மெய்ப்பெ ருந்தொண்டர் மீள்பவர் தமக்கெலாம் விடைகொடுத் தருளிப்போ
யொப்பி லாதவர் தமைவழி யிடைப்பணிந் தருகுமன் பொடுசெல்வார். (கருக)

௩௬௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செல்வ மல்கிய தில்லைமு னாரினிற் திருநடம் பணிந்தேத்திப்
பல்பெ ருந்தொண்ட ரெதிர்கொளப் பரமர்தந் திருத்தினை நகர்பாடி
யல்கு தொண்டர்க டம்முடன் திருமாணி சூழியினை யணைந்தேத்தி
மல்கு வார்சடை யார்திருப் பாதிரிப் புலியூரை வந்துற்றார்.

(௧௬௨)

கன்னி மாவனங் காப்பென விருந்தவர் கழலினை பணிந்தங்கு
முன்ன மாமுடக் காண்முயற் கருள்செய்த வண்ணமு மொழிந்தேத்தி
மன்னு வார்பொழிற் திருவடு கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப்
பின்னு வார்சடை யார்திரு வக்கரை பிள்ளையா ரணைவுற்றார்.

(௧௬௩)

வக்க ரைப்பெரு மான்றனை வணங்கியங் கமருநா ளருளாலே
செக்கர் வேணியா ரிரும்பைமா காளமுஞ் சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு
மிக்க சீர்வள ரதிகைவீ ரட்டான மேவுவார் தம்முன்பு
தொக்க மெய்த்திருத் தொண்டர்வந் தெதிர்கொளத் தொழுதெழும் தணைவுற்றார்.

ஆதி தேவரங் கமர்ந்தவீ ரட்டானஞ் சென்றனை பவர்முன்னே
பூதம் பாடநின் றாடுவார் திருநட்டம் புலப்படும் படி காட்ட
வேத பாரகர் பணிந்துமெய யுணர்வுட னுருகிய விருப்போடுங்
கோதி லாவிசை குலவுகுண் டைக்குறட் பூதமென் றெடுத்தேத்தி.

(௧௬௪)

பரவி யேத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினார் பணிந்தங்கு
விரவு மன்பொடு மகிழ்ந்தினி னுறைபவர் விமலரை வணங்கிப்போ
யரவ நீர்ச்சடை யங்கணர் தாமகிழ்ந் துறைநிரு வாமாத்தார்
சிரபு ரத்துவர் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென் றணைவுற்றார்.

(௧௬௫)

சென்ற னைந்துசின் தையின்மகிழ் விருப்பொடு திகழ்திரு வாமாத்தார்ப்
பொன்ற யங்குபூங் கொன்றையும் வன்னியும் புனைந்தவ ரடிபோற்றிக்
ருன்ற வார்சிலை யெனுந்திருப் பதிகமெய் சூலவிய விசைபாடி
நன்று மின்புறப் பணிந்துசெல் வார்திருக் கோவலுந் டுகர்சேர்ந்தார்.

(௧௬௬)

கோவ னீடிய வீரட்ட மமர்ந்தவர் குரைசூழல் பணிந்தேத்தி
யாவி னைந்துகந் தாடுவா ரதையணி நல்லுரை யணைந்தேத்திப்
பாவ லர்ந்தசெந் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுந் ரடியார்கண்
மேவு மன்புறு மேன்மையார் தன்மையை விளங்கிட வருள்செய்தார்.

(௧௬௭)

சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடியத் திருவதை யணினல்லார்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம் மலையிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய தொண்டர்க ளிமையவர் நாடொறும் பணிந்தேத்துங்
காரின் மல்கிய சோலையண் னுமலை யன்பர்காட் டிடக்கண்டார்.

(௧௬௮)

வேறு.

அண்ணு மலையங் கமர்ந்தபிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலுங்
கண்ணற் பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங் காத்தலு
லுண்ணு முலையா ளெனும்பதிகம் பாடித் தொண்ட ருடன் போந்து
தென்னீர் முடியார் திருவண்ணு மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார்.

(௧௬9)

அங்க ணணைவார் பணிந்தெழுந்து போற்றி செய்தம் மலையீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார் தாட்டா மரைக டம்முடிமேற
பொங்கு மார்வத் தொடும்புணந்து புளக மலர்ந்த திருமேனி
யெங்கு மாகிக் கண்பொழியு மின்ப வரவி டெருங்குலார்.

(௧௭0)

ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி யங்க ணினிதி னமருநாட்
பூத நாத ரவர்தம்மைப் பூவார் மலராற் போற்றிசைத்துக்
காத லாலத் திருமலையிற் சிலநாள் வைகிக் கமழ்கொன்றை
வேத கீதர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணியும் விருப்புதுவார்.

(௧௬௨)

மங்கை பாசர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து வடதிசையிற்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து புகலிச் செம்மலார்
துங்க வரைகள் கான்பலவுங் கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டிற்
றிங்கண் முடியா ரினிதமருந் திருவோத் தூரைச் சேர்வுற்றார்.

(௧௬௩)

தேவர் முனிவர்க் கோத்தளித்த திருவோத் தூரிற் றிருத்தொண்டர்
தாவில் சண்பைத் தமிழ்விரகர் தாமங் கணையக் களிசிறந்து
மேவுங் கதவி தோரணங்கள் விளக்கு நிரைத்து நிறைகுடமும்
பூவும் பொரியுஞ் சண்ணமுமுன் கொண்டு போற்றி யெதிர்கொண்டார்.

(௧௬௪)

சண்பை வேந்தர் தண்டரளச் சிவிகை நின்று மிழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சீரடியார் சூழ நம்பர் கோபுரஞ்சூழ்
விண்பின் னாக முன்னோங்கும் வியன்பொற் புரிசை வலங்கொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்து பரமர் கோயி லுள்ளடைந்தார்.

(௧௬௫)

வார ணத்தி னுரிபோர்த்த மைந்த ருமையான் மணவான
ரார ணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றார் தம்மு னணைந்திறைஞ்சி
நார ணற்கும் பிரமற்கு நண்ணற் கரிய கழல்போற்றுங்
கார ணத்தின் வருமின்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார்.

(௧௬௬)

தொழுது விழுந்து பணிந்தெழுந்து சொன்மா லைகளாற் றுதிசெய்து
முழுது மாளு ருள்பெற்றுப் போந்து வைகி முதல்வர்தமைப்
பொழுது தோறும் புக்கிறைஞ்சிப் போற்றி செயதங் கமர்வார்பு
னழுது வணங்கி யொருதொண்ட ரமணர் திற்தோன் றறிவிப்பார்.

(௧௬௭)

அங்கை யனலேற் றவர்க்கடியே னாக்கும் பணைக ளானவெலா
மங்கு லுறநீண் டாண்பணையாக் காயா வாகக் கண்டமண
ரிங்கு நீரிட் டாக்குவன காயத்தற் கடைவுண் டோவென்று
பொங்கு நகைசெய திழித்துரைத்தா ருள வேண்டு மென்புகல.

(௧௬௮)

பரம னூர்தந் திருத்தொண்டர் பண்பு நோக்கிப் பரிவெய்தி
விரவு காத லொடும்விரைந்து விமலர் கோயில் புக்கருளி
யரவு மதியும் பகைதீர வணிந்தார் தம்மை யடிவணங்கி
யிரவு போற்றித் திருப்பதிக மிசையிற் பெருக வெடுத்தருளி.

(௧௬௯)

விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் விமல ருளுளே
குரும்பை யான் பணையீனு மென்னும் வாயமை குலவுகலா
னெருங்கு மேற்றுப் பூனையெல்லா நிறைந்த குடீ. ௩ ளாய்க்குரும்பை
யரும்பு பெண்ணை யாகியிடக் கண்டா ரெல்லா மதிசயித்தார்.

(௧௭௦)

சீரின் மன்னுந் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச் சிவனு ருள்பெற்றுப்
பாரி னீடு மாண்பனைமுன் காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினு
னேரு மன்பர் தங்கருத்து நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி
யாரு முவகைத் திருத்தொண்டர் போற்றி வங்க ணினிதமர்ந்தார்.

(௧௭௧)

கூ.எம் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தென்னுட் டமனா சறுத்தார்தஞ் செய்கை கண்டு திகைத்தமனை
ரந்நாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற் குண்டுகைக
னென்னு வனமற் றிவையென்று தகர்ப்பா ரிறைவ னேறுயர்த்த
பொன்னார் மேனிப் புரிசடையா னன்றே யென்று போற்றினார்.

(கூஅ)

பிள்ளை யார்தந் திருவாக்கிற் பிறத்த லாலத் தாலமுமுன்
புள்ள பாசம் விட்டகல வொழியாப் பிறவி தனையொழித்துக்
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடினவால்
வள்ள லார்மற் றவரருளின் வாய்மை கூறின் வரம்பென்னும்.

(கூஅ)

அங்க ணமரர் பெருமானைப் பணிந்து போந்தா டரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார் மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி
மங்கை பாகர் மகிழ்ந்தருளும் வயன்மா கறலை வழுத்திப்போய்க்
கொங்கு மலர்நீர்க் குரங்கனின்முட் டத்தைச் சென்று குறுகினார்.

(கூஅ)

ஆதி முதல்வர் குரங்கனின்முட் டத்தை யணைந்து பணிந்தேத்தி
நீதி வாழும் திருத்தொண்டர் போற்ற நிகரில் சண்பையினில்
வேத மோடி சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாமன்னு மதில்குறு காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.

(கூஅ)

வேறு.

நீடுகாஞ்சி வாழ்நரு நிலாவுமெய்மை யன்பரு
மாடுசண்பை வள்ளலார் வந்தணைந்த வோகையாற்
கூடுகின்ற விற்பநேர் குலாவுவீதி கோலினார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழை காமர்தோ ரணங்களால்.

(கூஅ)

கொடிநிரைத்த வீதியிற் கோலவே திகைப்புறங்
கடிக்கொண் மாலை மொய்த்தபந்தர் கந்தநீர்த் தசும்புடன்
மடிவில்பொன் விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர் மல்குவார்
படிவிளக்கு மன்பரும் பரந்தபண்பி லீண்டுவார்.

(கூஅ)

கோதைமாத ராடலுங் குலாவுதொண்டர் பாடலும்
வேததீ நாதமும் மிக்கெழுந்து விம்மவே
காதனீடு காஞ்சிவாழநர் கம்பலைத் தெழுந்துபோய
மூதெயிற் புறம்புசென் றணைந்துமுன் வணங்கினார்.

(கூஅ)

சண்பையாரு மன்னர்முன்பு தொண்டர்வந்து சார்தலும்
பண்புரீ டியானமுன் பிழிந்திறைஞ்சு பான்மைகண்
டெண்பெருக்கு மிக்கதொண்ட ரஞ்சலித் தெழுந்தசொன்
லண்பரக்க வீழ்ந்தெழுந்து வானமுட்ட வார்த்தனர்.

(கூஅ)

சேனையர்ந்த வாயினீடு சீர்கொள்சண்பை மன்னனார்
வாணிலாவு நீற்றணி விளக்கிட மனதநிற்
பூணுமன்பர் தம்முடன் புகுந்திடப் புறத்துளோர்
காணுமாசை யிற்குவித்த கைந்நிரை யெடுத்தனர்.

(கூஅ)

வியனெடுந் தெருவினுடு மிக்கதொண்ட ரார்ப்பெழக்
கயனெடுக்கண் மாதரும் காதனீடு மாந்தரும்
புயல்பொழிந்த தாமெனப் பூவினோடு பொற்சனை
மியனுமாறு வாழ்த்தெடுத் திருமருங்கும் வீடுனார்.

(கூஅ)

இன்னவண்ணம் யாவரு மின்பமெய்த வெய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கண்
முன்னுறப் பணிந்துபோய் மொய்வரைத் திருமகண்
மன்னுபூ சனைமகிழ்ந்த மன்னர்கோயின் முன்னினார்.

(ககஉ)

கம்பவாணர் கோயில்வாயில் கண்டுகை ருவித்தெடுத்
தும்பரோங்கு கோபுரத்தின் முன்னிறைஞ்சி யுள்ளனைந்
தம்பொன்மா லிகைப்புறத்தி லன்பரோடு சூழவந்
திம்பர்ஞால முய்யவந்த பிள்ளையா ரிறைஞ்சுவார்.

(கக௩)

வேறு.

செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக் குழைந்தருளுந் திருமேனிக்
கம்பரைவந் தெதிர்வணங்குங் கவுணியர்தங் காவலனார்
பம்புதுளிக் கண்ணருவி பாய்ந்துமயிர்ப் புளகம்பவரத்
தம்பெருகு மனக்காத றள்ளநில மிசைத்தாழ்ந்தார்.

(கக௪)

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து பங்கயச்செங் கைம்முகிழ்ப்ப
மலருமுக மளித்ததிரு மணியாயான் மறையானென்
றுலகுய்ய வெடுத்தருளி யருகியவன் பென்புருக்க
நிலவுமிசை முத்தர்ளுள நிரம்பியநீர் மையினிகழ.

(கக௫)

பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறுமா னந்தக்கூத்
தாடினா ரகங்குழைந்தா ரஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேற்
சூடினார் மெயம்முகிழ்த்தார் சூகரமு மன்னமுமாயத்
தேடினா ரிருவர்க்குந் தெரிவரியார் திருமகனார்.

(கக௬)

மருவியவே ழிசைப்பொழிய மனம்பொழியும் பேரன்பார்
பெருகியகண் மழைபொழியப் பெரும்புகலிப் பெருந்தகையா
ருருகியவன் புள்ளலைப்ப வுமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் யுணர்வினனெடும் பரவியே புறத்தனைந்தார்.

(கக௭)

புறத்தனைந்த தொண்டருடன் போந்தமைந்த திருமடத்திற்
பெறற்கரும்பே றுலகுய்யப் பெற்றறருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவா
ரறப்பெருஞ்செல் வக்காமக் கோட்டமனைந் திறைஞ்சினார்.

(கக௮)

திருவேகம் பத்தமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியி
லொருபோதுந் தப்பாதே யுள்ளருகிப் பணிகின்றார்
மருவுதிரு வியமகமும் வளரிருக்குக் குறண்மற்றும்
பெருகுமிசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார்.

(கக௯)

ஃதிருப் பொலிகாஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சிச்
சூடுமதிக் கண்ணியார் துணைமலர்ச்சே வடிபாடி
பாடுமவ ரினிதமரு மனேகதங்கா வதம்பரவி
பாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுநாள்.

(க௯௦)

ஈண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருட னினிதேகித் தொல்லைவிட முண்டிருண்ட
ஈண்டர்மகிழ் மேற்றளியு முதலான கலந்தேத்தி
மண்டுபெருங் காதலினால் வணங்குமின் டீணைந்திருந்தார்.

(க௯௧)

௩.௭.௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

அப்பதியில் விருப்பினொடு மங்கணரைப் பணிந்தமர்வார்
செப்பரிய புகழ்ப்பாலித் திருநதியின் மென்கரைபோய்
மைப்பொலியுங் கண்ட்நிரு மாற்பேறு மகிழ்ந்திறைஞ்சி
மும்புரஞ்செற் றவர்தம்மை மொழிமாலை சாத்தினார்.

(௧00௨)

திருமாற்பே றுடையவர்தந் திருவருள்பெற் றெழுந்தருளிக்
கருமாலுங் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழறங்கி
மருவாற்றன் மழவிடையார் திருவல்லம் வணங்குத்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிகப் பெரும்பிணைய லணிவித்தார்.

(௧00௩)

அங்குள்ள பிறபதியி லரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
பொங்குபுனற் பாலியாற்றின் புடையில்வட பாலிறைவ
ரெங்குமுறை பதிபணிவா ரிலம்பயங்கோட் றீரிறைஞ்சிச்
செங்கண்விடை யுகைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார்.

(௧00௪)

திருத்தொண்டர் பலர்குழத் திருவிந் கோ லமும்பணிந்து
பொருட்பதிகத் தொடைமாலை புரமெரித்த படிபாடி
யருட்புகலி யாண்டகையார் தக்கோல மணைந்தருளி
விருப்பினொடுந் திருவூறன் மேவினார் தமைப்பணிந்தார்.

(௧00௫)

தொழுதுபல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக் கிளையுழனி
வழுவிறவம் புரிந்தேத்த மன்னினார் தமைமலர்ந்த
பழுதில்செழுந் தமிழ்மாலைப் பதிகவிசை புனைந்தருளி
முழுதுமனித் தவருளாற் போந்தனர்முத் தமிழ்விரகர்.

(௧00௬)

குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதியிறவு
நின்றவிருப் புடனிறைஞ்சி நீடுதிருத் தொண்டருடன்
பொன்றயங்கு மணிமாடப் பூந்தராய்ப் புரவலனார்
சென்றணைந்தார் பழையனார்த் திருவாலங் காட்டருஞ்.

(௧00௭)

வேறு.

இம்மையிலே புலியுள்ளோ ரியாருங் காண வேழலகும் போற்றிசைப்ப வெம்
மை யானா, மம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்று மம்மையப்பர் திருவாலங்
காடா மென்று, தம்மையுடை யவர்மூதூர் மிதிக்க வாஞ்சிச் சண்பைவருஞ் சிகாமணி
யார் சாரச் சென்றார், செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர் செழும்பதியி லன்
நிரவு பள்ளி சேர்ந்தார்.

(௧00௮)

மாலையிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளு மறையவனார் தம்முன்பு கனவிலேவந்
தாலவனத் தமர்ந்தருளு மப்பர் நம்மை யயர்த்தனையோ பாடுதற்கென் றருளிச் செய்ய
ஞாலமிரு ணைங்கவரும் புகலி வேந்தர் நடுவிடையா மத்தினிடைத் தொழுது ணர்ந்து
வேலைவிட முண்டவர்தங் கருணை போற்றி மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்பவூற்றார்.

துஞ்சவரு வாரென்றே யெடுத்த வேகைச் சுருதிமுறை வழுவாமந் ரெடுத்த
பாட, லெஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரா ரியம்பு மொழி காத்தகதை கிறப்
பித் தேத்தி, யஞ்சனமா கரியுரித்தா ருளா மென்றே யறியும்வகை திருக்கடைக்காப்
பழையச் சாத்திப், பஞ்சுரமாம் பழையதிறந் கிழமைகொள்ளப் பாடினார் பாரெலா
முய்ய வந்தார்.

(௧009)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாயனாப்புராணம். ௩௩௩

நீடுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி நெடுங்கங்கு விருணீங்கி நிகழ்ந்த காலே, மாடுதருத் தொண்டர்குழா மணைந்த போது மாடுயினிற் திருவால வனத்து மன்னி, யாடுமவ ருஞ்செய்த படியை யெல்லா மருளிச்செய் தகமலரப் பாடியேத் திச்; சேடர்பயி திருப்பதியைத் தொழுது போந்த திருப்பாரு ரதன்மருங்கு செ லல ஹற்றார். (க0க௧)

திருப்பாரு ரணைந்தருளி யங்கு மற்றச் செழும்பதியோ ரெதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா கத்துப் புராதனரீவே யிடங்கொ ண்ட புனிதர் கோயில், விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து வீழ்த்தெழு ந்து மேனியெலா முகிழ்ப்ப நின்றே, யருட்கருணைத் திருவாளனமஞ் சிந்தை யிடெ யாரென் நிசைப்பதிக மருளிச் செய்தார். (க0க௨)

மன்னுதிருப பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வணங்கிப்போந் தப்பதியில் வைகி மாடு, பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்க முதலா யுள்ள பிறபதிகள் பணிந்தனைவார் பெருகு மன்பான், முன்னிறைந்த திருவாயமஞ் சனரீ ராட்டு முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை, யுன்னியொளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க யுற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார். (க0க௩)

மிக்கபெருங் காதலுடன் ரெண்டார் சூழ மென்புனஞ் டிணையகன்று வெற்புங் காணும், தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து போகிச் சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி, முக்கண்முதற் தலைவனிட மாகி யுள்ள முகினெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று, புக்கிறைஞ்சிப போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப் பூதியரோ டுடன் மகிழ்ந் தார் புகலி வேந்தர். (க0க௪)

இறைவந்திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மரு ங்கு மெங்கு, நிறையருவி நிரைபலவாய மணியும் பொன்னும் நிறைதுவலை புடைசி தறி நிகழ்ப வாகி, யறைகழல்வா னவர்க்கிணைவன் குலிச வேற்ற லற்றசிறை பெற் தவன்மே லெழுவ தற்குச், சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ் சிலைநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார். (க0க௫)

மாதவர்க ணெருங்கு குழாம் பரந்து செல்ல மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம் பின் ருகப், பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப் புரவலனு ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத், தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி யெங்குந் திருஞான சம்பந் தன் வந்தா னென்னு, நாதநிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லா நலமருவு நினை வொன்றாய் மருங்கு நண்ண. (க0க௬)

கானவர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய, மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் கானும் வானமறை நிலைபெரிய மரமுந் தூறு, மேனையிமை யோர்தாமு யிறைஞ்சி யேத்தி பெய்தவரும் பெருமையவா மெண் ணிலாத, தானமுமற் தவைகடந்து திருக்கா ளத்தி சாரவெழுந் தருளினார் சண்பை வேந்தர். (க0க௭)

அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத் தழுதுண்ட பிள்ளையா ரணைந்தா ரென்று, செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி சேர்ந்ததிருத் தொண் டர்குழா மடைய வீண்டிப், பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர் பலவேடச் சைவாருல வேடர் மற்று, மும்பர்தவம் புரிவாரப் பதியி னுள்ளோ ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள யுகழ்ச்சென் றற்றார். (க0க௮)

௩௭௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

திசையனைத்து நீற்றினொளி தழைப்ப மண்மேற் சிவலோக மனைந்தெனச் சென்ற போது, மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபா ரகரிழ்ந்து வணங்கி மிக்க, வசைவில்பெருந் தொண்டர்குழார் தொழுது போற்றி யரவெனுமோ சையினண்ட நிறைப்ப வன்பா, லிசைவிளங்குந் தமிழ்விரகர் திருக்கா ளத்தித் திரு மலையிம் மலைகளிலயா தென்று கேட்டார். (௧0௧௧)

வந்தனைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து மறைவாழ்வே சைவசிகாமணி யே தோன்று, மிந்தமலை காளனோ டத்தி தம்மி லிகலிவழி பாடு செய விறைவர் மேவு, மந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலையா மென்ன வவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலி மேற் கொண்டு, சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம் வானவர்க டானவரென் றெடுத்துச் செல்வார். (௧0௨0)

திருந்தியாவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர் திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப், பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து பொன்முகலிக் கரை யனைந்து தொழுது போகி, யருந்தவர்க ளெம்மருங்கு மிடைந்து செல்ல வாளுடைய பின்னாயா ரயன்மா நேடு, மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி மலையடிவா ரஞ் சார வந்து தாழ்ந்தார். (௧0௨௧)

தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி, வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிநீள் வாயின் மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளர்பொற் கோயில், சூழ்ந்துவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித் தொழுதுதலை மேற்கொண்டு செங்கை போற்றி, வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன் காண் பார்போன் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார். (௧0௨௨)

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்மை யுருவினையு ம்வ்வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளைச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன்கண்ட விருப்பம் பொங்கிப், பள்ளத்தி லிழிபுனல்போற் பரந்து செல்லப் பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தனித்த செம்பொன், வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுதமுண்டார் மகிழ்ந்தெழு ந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார். (௧0௨௩)

பங்கயக்கண் ணருவிநீர் பாய நின்று பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடி யாடித் தங்குபெருங் களிகாத நகைந்து தட்பத் தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மைநீட வங்கரிதிற் புறம்போந்தங் கயன்மால் போற்ற வரியார்தந் திருமலைக்கீ முனைந்திறை ஞ்சிப், பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட வங்குப் புக்கருளி யினிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர். (௧0௨௪)

யாவர்களு மறிவரிய: விறைவன் றன்னை யேழுலகு முடையானை யெண்ணி லாத, தேவர்கடம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி மலையின்மிகை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப், பூவலரும் பொழில்புடைநூழ் சண்பை யாளும் புரவலனார் காலங்கடோ டும் புகுப்ப, பாமலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்ந்து பண்பினிய திருப்பதி யிற் பயிலு நாளில். (௧0௨௫)

அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின்மேலு மருந்தமிழன் வழக்கங்கு நிகழாத் தத், திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந் தோறுஞ் சென்றுதமிழிசை பாடுஞ் செய்கை போல, மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வண் டுகிப் பாடிச், செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரந் தொழுதுதிருப் பதிகவிசைச் சிருந்தப் பாடி.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௩

கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிச் சூலவதிரூப் பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி, யேற்றினிமிசை வருவாரிந் திரண் னீல பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந் திழைவர் தானம், போற்றியசொன் மலர்மாலு பிறவும் பாடிப் புகலியர்தம் பெருந்தகையா புனித மாகு, நீற்றினனி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியி னிலகின்னார். (௧௦௨௭)

தென்றிசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி போற்றியினி தமர்கின்னார் திழை சூழ வேலை, யொன்றுதிரு வொற்றியு ருறைவார் தம்மை யிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி யங்க, ணின்மறியின் விரகரூள் பெற்று மீள்வா ரெந்தையா நினையடிபென் மனத்த வென்று, பொன்றரளங் கொழித்திழிபொன் முகலிகுடப் புனைந்ததிருப் பதிவிசை போற்றிப் போந்தார். (௧௦௨௮)

மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் சூழாத்தி னோடு மறைவாழ வந்தவர்தா மலையுக் கானு, முன்னனைந்த பதிபிறவுங் கடந்து போந்து முதல்வனா ருறைபதிகள் பலவும் போற்றிப், பன்மணிகள் பொன்வரன்றி யகிலுஞ் சந்தம் பொருதலைக்கும் பாலிவட கரையி னீடு, சென்னிமதி யணிவார்தந் திருவேற் காடு சென்றனைந்தார் திருஞான முண்ட செல்வர். (௧௦௨௯)

திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற் கோயில் சென்றனைந்து பணிந்து திருப் பதிகம் பாடி, வருவேந்து மனத்தவுணர் புரங்கன் செற்றார் வலிதாயம் வந்தெய்தி வணங்கிப் போற்றி, யுருவேற்றா ரமர்ந்துறையு மோத வேலை யொற்றியூர் கைதொழிச் சென் றுற்ற போது, பெருவேட்கை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர் பெரும்பதியோ ரெதிர்கொள்ளப் பேணி வந்தார். (௧௦௩௦)

மிக்கதிருத் தொண்டர்தொழு தணையத் தாமுந் தொழுதிழிந்து விடையவனென் றெடுத்துப் பாடி, மைக்குலவு ளண்டததாரா மகிழ்ந்த கோயின் மன்னுதிருக் கோபுர த்து வந்து தாழ்ந்து, தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தித் தேவர் தம்பெருமான் திரு வாயி லூடுசென்று, புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு போற்றெடுத்துப் படியின்மேற் பொருந்த வீழ்தார். (௧௦௩௧)

போற்றிரர்கள் போற்புரிந்த சடையார் தம்பாற் பொங்கியெழுங் காதன்மிகப் பொழிந்து விமயிப், பற்றியெழு மயிர்ப்புளக மெங்கு மாகிப் பரந்திழியுங் கண்ணருள் பாய நின்று, சொற்றிகழா திருப்பதிகம் பாடி யேத்தித் தொழுதுபுறத் தனைந்தருளித் தொண்ட ரோடு, மொற்றிநகர் காதலித்தவ கினிது றைந்தா ருலகுயய வுலவாத ஞானம் பெற்றார். (௧௦௩௨)

வேறு.

இன்ன தன்மையிற் பின்னையா நிருந்தன ரிப்பாற் பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியின மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தந் தோன்றலாா திறத்து முன்ன மெயதிய தொன்றினை நிகழந்தவா மொழிவாம். (௧௦௩௩)

அருநி தித்திறம் பெருக்குதற் கருங்கலம் பலவும் பொருக டற்செலப் போக்கியப் பொருட்குவை நிரம்ப வரும் ரக்கல மனைப்படப் பணக்கரை நிரைக்கு மிருநி திப்பெருஞ் செல்வததி னெல்லையில் வளத்தார். (௧௦௩௪)

தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரந் கடிமை மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற் பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளிது வெனக்கொளு முள்ளச் செம்மை யேபுரி மனத்தினூர் சிவநேச ரென்பார். (௧௦௩௫)

௩௭௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

கற்றை வார்சடை முடியினு ரடியவர் கலப்பி
ஹற்ற செய்கையி லொழிவின்றி யுருகிய மனமும்
பற்றி லாநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றாந்
செற்ற மேவிய சீலமு முடையராய்த் திகழ்வார்.

(௧0௩௬)

ஆன நாள்செல வரும்றைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனக றுகர்ந்தது நானில முய்ய
வேளை வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தழித் ததுவு
மூன மிழ்புக முடியர்பாற் கேட்டுவர் துளராய்.

(௧0௩௭)

செல்வ மல்கிய சிரபுரச் சிறுவர்சே வடிக்கி
மெல்லை யில்லதோர் காதலி னிடையறு வுணர்வா
ல்லு நண்பக லும்புரிந் தவரருட் டிறமே
சொல்ல வுஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ரானார்.

(௧0௩௮)

நிகழு மாங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாயத்
திகழு நீடிய திருவினிற் சிறந்துள ராகிப்
புகழு மேன்மையி லுலகினிற் பொலிந்துளா ரெனினு
மகவி லாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின் மருண்டு.

(௧0௩௯)

ஆரிய நீர்மையி லருந்தவம் புரிந்தர னடியார்க்
சூரிய வர்ச்சனை யுலப்பில செய்தவர் நலத்தார்
சூரிய வாங்குமுன் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
தூரிய பூமக ளெனவொரு பெண்கொடி யுதித்தாள்.

(௧0௪0)

நல்ல நாள்பெற வோரையி னலமிக வுதிப்பப்
பல்பெ ருங்களை யுடன்பெரு வணிகர்பார் முழுது
மெல்லை யில்தன முகந்துகொண் டியாவரு முவப்ப
மல்ல லாவண மறுகிடைப் பொழிந்துள மகிழ்ந்தார்.

(௧0௪௧)

ஆறு சூடிய முடியினு ரடியவர்க் கன்பா
லீறி லாத்பூ சனைகள்யா வையுமிகச் செய்து
மாறிலா மறை யவர்க்குவேண் டினவெலா மனிததுப்
பேறு மற்றிது வேபெனும் பெருங்கனி சிறந்தார்.

(௧0௪2)

சூத நல்வினை மங்கலத் தொழின்முறை தொடங்கி
வேத நீதியில் விதியுளி வழாவகை விரித்த
சாத கத்தொழிற் சடங்குக டசதினஞ் செல்லைக்
காதன் மேவிய சிறப்பினிற் கடிவிழா வயர்ந்தார்.

(௧0௪௩)

யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா லின்புறப் பயந்த
பாவை நல்லுறுப் பணிஞளர் பண்பெலா நோக்கிப்
பூவி னுள்ளை வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புவிபின்மேல் விளங்க.

(௧0௪௪)

திங்க டோறுமுன் செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி நல்வினை மாட்சியிற் பெருக
வங்கண் மாநக ரமைத்திட வாண்டெதி ரனைந்து
கங்கு பேரொளிச் சீரடி களர்நடை பியில.

(௧0௪௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

௩௭௭

தளரு மின்னினங் குரமெனத் தபனியக் கொடியின்
வளரி ளந்தனர்க் கிளையென மணிகுள ரொளியி
னளவி லஞ்சுடர்க் கொழுந்தென வணைவுறும் பருவத்
திளவ னப்பிணை யணையவர்க் கேழியாண் டெய்த.

(௧௦௪௬)

அழகின் முன்னிளம் பதமென வணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேதைய ருடன்விளே யாட்டிற்
கழலொ டம்மனை கந்துக மென்றுமற் றிணைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை யாடி.

(௧௦௪௭)

பொற்றொ டிச்சிறு மகளிரா யத்தொடும் புணர்ந்து
சிற்தின் முற்றவு மிழைத்துட னடுந்தொழிற் சிறுசோ
றுற்ற வுண்டுகள் பயின்றொளி மணியூச லாடி
மற்று பின்புறு வண்டலாட் டயர்வுடன் வளர.

(௧௦௪௮)

தந்தை யாரும்த் தனிரிளங் கொம்பனா டகைமை
யிந்த வையகத் தின்மையா•லின்புறு களிப்பு
வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்துமற் றிவண்மணம் பெறுவா
னந்த மில்லென தருநிதிக் குரியனென் றறைந்தார்.

(௧௦௪௯)

ஆய நாள்களி லமண்பயில் பாண்டிநா டதனைத்
தூய ஞானமுண் டருளிய தோன்றலா ரனைந்து
மாய வல்லமண் கையரை வாதிவென் றதுவு
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும்.

(௧௦௫௦)

நெருப்பி லஞ்சினார் தங்களை நீரிலொட் டியபின்
மருப்பு நீள்கழுக் கோலின்மற் றவரையேற் றியதும்
விருப்பி னாற்றிரு நீறும் னவற்களித் தருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்றுவித் ததுவும்.

(௧௦௫௧)

இன்ன வாறெலா மறிந்துளா ரெய்தியங் கிசைப்பச்
சொன்ன வர்க்கெலா மிருநிதி தூசுட னளித்து
மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தெழுந்துசெந் நின்று.

(௧௦௫௨)

சுற்ற நீடிய கிளையெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பச்
சுற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா டுடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ டுத்தபூம் பாவையும் பிறங்கிய நிதியு
முற்று மென்னையுங் கொடுத்தனன் யானென்று மொழிந்தார்.

(௧௦௫௩)

எல்லை யில்பெருங் களிப்பினு லிப்பரி சியம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலை யாருடன் முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையு மறைவளர் புகலிச்
செல்வ ரேயுடை யாரெனுஞ் சிந்தையான் மகிழ்ந்தார்.

(௧௦௫௪)

ஆற்று நாள்களி லணங்கனார் கன்னிமா டத்தின்
பாற்ற டம்பொழின் மருங்கினிற் பனிமலர் கொய்வான்
போற்று வார்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொடித் தனர்க் கையினுள் முகைமலர் கொய்ய.

(௧௦௫௫)

௩௭௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

அன்ப ரன்புறு மார்வத்தி னளித்தபாங் கல்லாற்
பொன்பி றங்குரீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணரா
தென்ப துட்கொண்ட பான்மையோ ரெயிற்றினம் பணியாய்
முன்ப ணைந்தது போலவோர் முள்ளெயிற் றரவு. (௧௦௫௮)

மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு தினின்மலர்ச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுததற் செறிநெறி கூந்தற்
கொவ்வை வாயவண் முகிழ்விரல் கவர்த்தது குறித்த. (௧௦௫௯)

நாலு தந்தமு மென்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுருத்து
மேலெ மும்பணம் விரித்துநின் ருடிவே றடங்க
நீல வல்விடந் தொடர்ந்தெழு நேரிழை மென்பூ
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுள மயங்கி. (௧௦௬௦)

தரையில் வீழ்தரச் சேடியர் வெருக்கொண்டு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புகுந்திட 'வணிக
ருரையு முள்ளமு நிலையுந் துறுதுயர் பெருகக்
கரையில் சுற்றமுந் தாமுமுன் கலங்கினார் க லுழந்தார். (௧௦௬௧)

விடந்தொ லைத்திடும் விஞ்சையிற் பெரியரா மேலோ
ரடர்ந்த தீவிட மகற்றுதற் கணைந்துளா ரனேகர்
திடங்கொண் மந்திரந் தியானபா வகநிலை முட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தொழிலராய்த் தனித்தனிச் சூழ்வார். (௧௦௬௨)

மருந்து மெண்ணில மாநில செய்யவும் வலிந்து
பொருந்து வல்விட மேலுவே கமுமுறை பொங்கிப்
பெருந்த டங்கண்மென் கொடியரு டலைமிசைப் பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையுந் கடந்துதீர்ந் திலதால். (௧௦௬௩)

ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில வாக
மேவு காருட விஞ்சைவித் தகரிது விதியென்
ரோவும் வேலையி லுறுபெருஞ் சுற்றமு மலறிப்
பாவை மேல்விழந் தழுத்து படரொலிக் கடல்போல். (௧௦௬௪)

சின்தை வெந்துய ருறுசுவ நேசருந் தெளிந்து
வந்த செய்வினை யின்மையில் வையகத் துள்ளோ
ரிந்த வெவ்விட மொழிப்பவர்ச் சிவனென் னுடைய
வந்த மின்னிதிக் குவையெனப் பறையறை வித்தார். (௧௦௬௫)

முரசி யம்பலு மூன்றுநா ளகவயின் முற்ற
வரசர் பாங்குளோ ருட்பட வவனிமே லுள்ள
கரையில் கல்வியோர் யாவரு மணைந்துந் காட்சிப்
புரையில் செய்கையிற் றீர்த்திடா தொழிந்திடப் போனார். (௧௦௬௬)

சீரின் மன்னிய சிவநேசர் கண்டின மயங்கிக்
காரின் மல்கிய சோலைசூழ் கமுமலத் தலைவர்
சாரு மவ்வள வுமுடா றழலிடை யடக்கிச்
சேர வென்பொடு சாம்பல்சே மிப்பீது கெனிவார். (௧௦௬௭)

உடைய பிள்ளையார்க் கெனவிவ டனையுரைத் ததனா
லடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாநமக் கென்றே
யிடரொ ழிந்தபின் னடக்கிய வென்பொடு சாம்பல்
புடைபெ ருத்தகும் பத்தினிற் புகப்பெந்து வைப்பார்.

(௧௦௬௬)

கன்னி மாடத்தின் முன்புபோற் காப்புற வமைத்துப்
பொன்னு முத்துமே லணிகலன் பூந்துகில் சூழ்ந்து
பன்னு தூவியின் பஞ்சனை விரைப்பள்ளி யதன்மேன்
மன்னு பொன்னரி மாலைக ளணிந்துவைத் தனரால்.

(௧௦௬௭)

மாலை சாந்தொடு மஞ்சன நாடொறும் வழாமைப்
பாலி னேர்தரும் போனகம் பலவிளக் கிளைய
சாலு நன்மையிற் தருவன நாடொறுஞ் சமைத்தே
யேலு மாசெய யாவரும் வியப்பெய்து நாளில்.

(௧௦௬௮)

சண்டை மன்னவர் திருவொற்றி யூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றெண்டர்க ளுடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தையந் நற்பதி யுள்ளோர்
வண்பு கழ்ப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார்.

(௧௦௬௯)

சொன்ன வர்க்கெலாந் தூசொடு காசுபொன் னளித்தே
யின்ன தன்மைய ரெனவொண மகிழ்சிறந் தெயுபுச்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு வொற்றியூ ரளவுந்
துன்னு நீண்டைக் காவணந் துகில்விதா னித்து.

(௧௦௭௦)

மகர தோரணம் வண்குலைக் கழுகொடு கதவி
நிகரில் பஸ்கொடித் தாமங்க ளணிபெற நிரைத்து
நகர நீண்மறு கியாவையு நலம்புனை யணையாற்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததா மெனப்பொலி வித்தார்.

(௧௦௭௧)

இன்ன வாறணி செய்துபல் குறைவறுப் பேவி
முன்ன மொற்றியூர் நகரிடை முத்தமிழ் விரகர்
பொன்ன டுத்தலந் தலைமிசைப் புனைவனென் றெழுவா
ரந்ந கர்ப்பெருந் தொண்டரு முடன்செல வணைந்தார்.

(௧௦௭௨)

ஆய வேலையி லருமறைப் புகலியர் பிரானு
மேய வொற்றியூர் பணிபவர் வியனக ரகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடன்மயி லாபுரி நோக்குத்
தூய தொண்டர்தங் குழாத்தொடு மெதிர்வந்து தோன்ற.

(௧௦௭௩)

மாறில் வண்பெரு வணிகருந் தொண்டரு மலர்ந்த
நீறு சேர்தவக் குழாத்தினை நீளிடைக் கண்டே
யாறு சூடினார் திருமக னாரணந் தாரென்
நீறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னுல்விழுந் திறைஞ்ச.

(௧௦௭௪)

காழி நாடருங் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் நிழிந்து
சூழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன் றெழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே
யாழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநக ரணைந்தார்.

(௧௦௭௫)

௩௮௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அத்தி றத்துமுன் னிகழ்ந்தது திருவுள்ளத் தடைத்துச்
சித்த மின்புறு சிவநேசர் தஞ்செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த்த வச்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை யழிய
வைத்த வப்பெருங் கருணைநோக் கான்மகிழ்ந் தருளி.

(௧0௭௬)

கங்கை வார்சடை யார்கபா லீச்சரத் தணைந்து
துங்க நீள்கடர்க் கோபுரந் தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பாகர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேற் குவிந்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

(௧0௭௭)

தேவர் தேவனைத் திருக்கபா லீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினுற் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையிற் போற்றினார் ஞானசம் பந்தர்.

(௧0௭௮)

போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியி னிறைமயிர்ப் புளகங்க ளணருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின் புறம்புபோந் தருளி
யாற்று மின்னருள் வணிகர்மேற் செலவருள் செய்வார்.

(௧0௭௯)

ஒருமை யுய்த்தால் லுணர்வினீ ருலகவ ரதிய
வருமை யாற்பெறு மகளென்பு நிறைத்தவக் குடத்தைப்
பெரும யானத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயிற்
நிரும திற்புற வாயதலிற் கொணர்கென்று செப்ப.

(௧0௮0)

அந்த மில்பெரு மகிழ்ச்சியா லவனிமேற் பணிந்து
வந்து தந்திரு மனையினின் மேவியம் மருங்கு
கந்த வார்பொழிற் கன்னிமா டத்தினிற் புச்சு
வெந்த சாம்பலோ டென்புசேர் குடத்தையே றெடுத்து.

(௧0௮௧)

மூடு பன்மணிச் சிவிகையுட் பெய்துமுன் போத
மாடு சேடிய ரினம்புடை சூழ்ந்துவந் தணைய
வாடன் மேவினார் திருக்கபா லீச்சர மணைந்து
நீடு கோபுரத் தெதிர்ப்பணிச் சிவிகையை நீக்க.

(௧0௮௨)

அங்க னாள்த மயிமுகத் தினிலடி யுறைப்பான்
மங்கை யென்புசேர் குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீன்புனற் புகலிகா வலர்புவ னத்துத்
தங்கு வாழ்பவர்க் குறுதியா நிலைமைசா திப்பார்.

(௧0௮௩)

மாட மோங்கிய மயிலைமா நகருளார் மற்று
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தி னுள்ளோர்
மாடு சூழ்ந்துகாண் பதற்குவந் தெய்தியே மலிய
நீடு தேவர்க ளேனையோர் விசும்பிடை நெருங்க.

(௧0௮௪)

தொண்டர் தம்பெருங் குழாம்புடை சூழ்தரத் தொல்லை
யண்டர் நாயகர் கோபுர வாயினே ரணைந்து
வண்டு வார்குழ லானென்பு நிறைந்தமட் குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி.

(௧0௮௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரூர்ப்பாணம்.

இந்த மாநிலத் திறந்தனோ ரென்பினைப் பின்று
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையார் தன்மை
யந்த வென்பொடு தொடர்ச்சியா மெனவரு ளைக்கார்
சிந்து மங்கமம் குடையபூம் பாவைபேர் செப்பி. (க0அக)

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி குடு
மண்ண லாரடி யார்தமை யமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னுலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்த
ஹண்மை யாமெனி னுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார். (க0அஎ)

மன்னு வார்சடை யாரைமுன் றெழுதுமட் டிட்ட
வென்னு நறபதி கத்தினிற் போதியோ வென்னு
மன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனு மமுதமல் வங்கந்
துன்ன வந்துவர் துருவமாயத் தொக்கதக் குடத்துள். (க0அஅ)

ஆன தன்மையி னத்திருப் பாடமுனி னடைவே
போன வாயுவும் வடிவமுடி பொலிவொடு நிரம்பி
யேனை யக்குடத் தடங்கிமுன் னிருந்தெழு வதன்முன்
ஞான போனகர் பின்சமண் பாட்டினை நவில்வார். (க0அக)

தேற்ற மில்சமண் சாக்கியத் திண்ணரிச் செயகை
யேற்ற தன்றென வெடுத்துரைப் பர்களென்ற போது
கோற்றெ டிச்செங்கை தேற்றிடக் குடமுடைந் தெழுவாள்
போற்று தாமரைப் போதவிழந் தெழுந்தனள் போன்றாள். (க0க0)

எடுத்த பரீட்டினில் வடிவுபெற் திருநான்கு திருப்பாட்
டடுத்த வம்முறைப் பன்னிரண் டாண்டள வணைந்து
தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினிற் றேனநிடக் கண்டு
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக் காப்புமேல் விதித்தார். (க0கக)

வேறு.

ஆங்கன மெழுநது நின்ற வணங்கினை நோக்கு வார்
ளங்கிது காணீ ரென்னு வற்புத மெய்தும் வேலைப்
பாங்குசூழ் தொண்ட ரானோ ரரகர வென்னப் பார்மே
லோங்கிய வோசை யும்பர் நாட்டினை யுற்ற தன்றே. (க0கஉ)

தேவரு முனிவர் தாமுந் திருவருட் சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விரைகொண் மாரி பொழிந்தன ரொழிந்த மண்ணோர்
யாவரு மிருந்த வண்ண மெம்பிரான் கருணை யென்றே
மேவிய கைக ளுச்சி மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். (க0கங)

அங்கவ ன்ருவங் காண்பா ரதிரய மிகவு மெய்திப்
பங்கமுந் றுரே போன்றார் பரசம யத்தி னுள்ளோ
ரெங்குள் செய்கை தான்மற் றென்செய்த வாரி தென்று
சங்கையா.முணர்வு கொள்ளுஞ் சமணர்தள் ளாடி வீழ்ந்தார். (க0கச)

கணன்தன வனப்புத் தன்னைக் கண்களான் முடியக் காணா
முன்னுறக் கண்டார்க் கெல்லா மொய்கருங் குழலின் பார
மன்னிய வதன செந்தா மரையின்மேற் கரிய வண்டு
துன்னிய பொழுங்கு துறற சூழல்போ லீருண்டு தோனற. (க0கரு)

௩௮௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

பாங்கணி சுரும்பு மொய்த்த பணிமல ரளகப் பந்தி
தேங்கம ழாரஞ் சேருந் திருநுதல் விளக்க நோக்கித்
பூங்கொடிக் கழுகின் மாரி பொழிந்திடப் புயற்கீழிட்ட
வாங்கிய வான வில்லின் வளரொளி வனப்பு வாயப்ப.

(௧௦௬௬)

புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரமெரித் தவர்த நெற்றி
யொருவிழி யெரியி னீர யருள்பெற வுளனாங் காமன்
செருவெழுந் தனு வ தொன்றுஞ் சேமவில் லொன்று மாக
விருபெருஞ் சிலைகண் முன்கொண் டெழுந்தன போல வேற்ப.

(௧௦௬௭)

மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி யாடன்
கண்ணினை வனப்புக் காணிற் காமரு வதனீத் திங்கட்
டண்ணனி விரித்த சோதி வெள்ளத்திற் றகைவினீள
வொண்ணிறக் கரிய செய்ய கடலிரண் டொத்து லாவ.

(௧௦௬௮)

பணிவள ரல்குற் பாவை நாகியும் பவன வாயு
நனியபே ரொளியிற் றேன்று நலத்தினை நாடு வார்க்கு
மணிநிறக் கோபங் கண்டு மற்றது வவ்வத் தாழு
மணிநிறக் காமருபி யனையதா மழகு காட்ட.

(௧௦௬௯)

இளமயி லணைய சாய லேத்திழை குழைகொள் காது
வளமிகு வனப்பி னாலும் வடித்ததா ளுடைமையாலும்
கிளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலு
மளவில்லீ ரனங்கன் வென்றிக் கொடியிரண் டெய வாக.

(௧௦௭௦)

விற்பொலி தரளக் கோவை விளங்கிய கழுத்து மீது
பொற்பமை வதன மாகும் பதுமநன னிதியம் புக்க
நற்பெரும் பணில மென்னு நன்னிதி போன்று தோன்றி
யற்பொலி கண்டர் தத்த வருட்கடை யாளங் காட்ட.

(௧௦௭௧)

எரியவிழ் காந்தண் மென்புத் தலைதொடுந் திசைய வைத்துக்
திரள்பெறச் சுருக்குஞ் செச்சை மாலைபோ தெரியின் வேறு
கருநெடுங் கயற்கண் மங்கை கைகளாய்க் காந்தி வெள்ள
மருகிழிந் தனவோ வென்னு மதிசயம் வடிவிற றேன்ற.

(௧௦௭௨)

வர்கெழு மார்பிற் பொங்கு மேந்தினங் கொங்கை நாகக்
கார்கெழு விடத்தை நீக்குங் கவுணியர் தலைவர் நோக்கா
லாந்திரு வருளிற் பூரித் தடங்கிய வருத கும்பச்
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ் செவ்வியிற் நிசுழ்த்து தோன்ற.

(௧௦௭௩)

காமவே ளென்னும் வேட னுந்தியிற் கரந்து கொங்கை
நேமியம் புட்க டம்மை யகப்பட நேரி தாய
தாமரீன் எண்ணி சேர்த்த சலாகைதூக் கியதே போலும்
வாமமே கலைசூழ் வல்லி மருங்கின்மே லுரோம வல்லி.

(௧௦௭௪)

பணியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் பெண்ணு தனையாள் செம்பொ
னணிவள ரல்கு நங்க ளரவுசெய பிழையா லஞ்சி
மணிகிளர் காஞ்சி சூழ்நு வனப்புடை யல்கு லாங்கிப
பணியுல சாளுஞ் சேடன டனம்விரிந் தடைநில் காட்ட.

(௧௦௭௫)

வரிமயி லனைய சாயன் மங்கைபொற் குறங்கின் மாமை
கரியினம் பிடிக்கை வென்று கதலிமென் நண்டு காட்டத்
தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழந் தாளின் செவ்வி
புரிவுறு பொற்பந் தென்னப் பொலிந்தொளி விளங்கிப் பொங்க.

(௧௧௦௬)

பூவலர் நறுமென் கூந்தற் பொற்கொடி கணைக்கால் காம
னாவநாழிகையே போலு மழகினின் மேன்மை யெய்த
மேவிய செம்பொற் றட்டின் வனப்பினை மீதிட் டென்று
மோவியர்க் கெழுத வொண்ணுப் பரட்டொளி யொளிர்வுற் றோங்க.

(௧௧௦௭)

கற்பக மீன்ற செவ்வித் தாமர பவளச் சோதிப்
பொற்றிரள் வயிரப் பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலு
நற்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசும்பு மெல்லா
மற்புத மெய்தத் தோன்றி யழகினுக் கணியாய நின்றான்.

(௧௧௦௮)

எண்ணிலான் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவ ளெழிலின் வெள்ள
நண்ணுநான் முகத்தாற் கண்டா னவளினு நல்லா டன்பாற்
புண்ணியப் பதினா றாண்டு பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண்டார்.

(௧௧௦௯)

வேறு.

இன்னணம் விளங்கிய வேர்கொள் சாயலா
டன்னேமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையார்
பொன்னணி மாலிகைப் புகலி வேந்தர்தான்
சென்னியிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர்.

(௧௧௧௦)

அணங்கினு மேம்படு மன்ன மன்னவள்
பணம்புரி யரவரைப் பரமர் முன்பணிந்
திணங்கிய முகின்மதிற் சண்பை யேந்தலை
வணங்கியே நின்றனன் மண்ணு ளோர்தொழ.

(௧௧௧௧)

சீர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலைசூழ் காழி மன்னவ
ரோர்கெழு சிறப்பினும் மகளைக் கொண்டினிப்
பார்கெழு மனையினிற் படர்மி னென்றலும்.

(௧௧௧௨)

பெருகிய வருள்பெறும் வணிகர் பின்னையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிநின்
றருமையா லடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யு மென்றலும்.

(௧௧௧௩)

மற்றவர் தமக்குவண் புகலி வாணர்நீர்
பெற்றபெண் விடத்தினால் வீந்த பின்னையான்
கற்றைவார் சடையவர் கருணை காண்வர
வுற்பவிப் பித்தலா லுரைத காத்தேன்.

(௧௧௧௪)

வணிகருஞ் சுற்றமு மயங்கிப் பின்னையா
ரணிமல ரடியில்வீழ்ந் தரற்ற வாங்கவர்
தணிவினீள் பெருந்துயர் தனிய வேதனாற்
றுணிவினை யுஞ்செய்தார் னாய வாய்மையார்.

(௧௧௧௫)

நட்சு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

தெள்ளூரீ தியின்முறை கேட்ட சேர்க்கினை
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்
பள்ளநீர்ச் செலவெனப் பரமர் கோயிலி
னுள்ளெழுந் தருளிஞ ருடைய பிள்ளையார்.

(ககக௬)

பான்மையால் வணிகரும் பாவை தன்மனை
மேனையோர்க் கிசைக்கிலே னென்று கொண்டு போய்
வானுயர் சன்னிமா டத்து வைத்தனர்
தேனமர் கோதைபுஞ் சிவத்தை மேவினாள்.

(ககக௭)

வேறு.

தேவர் பிராணமர்ந்தருளுந் திருக்கபா லீச்சரத்து
மேவியுஞ் சந்தலைவர் விரிஞ்சன்முத லெவ்வயிர்க்குங்
காவலனாப் பெருங்கருணை கைதந்த படிபோற்றிப்
பாவலர்செந் தமிழ்பாடிப் பன்முறையும் பணிந்தெழுவார்.

(ககக௮)

தொழுதுபுறம் போந்தருளித் தொண்டர்குழாம் புடைசூழப்
பழுதில்புகழ்த் திருமயிலைப் பதியிலமர்ந் தருளுநான்
முழுதுலகுந் தருமிறைவர் முதற்றானம் பலவிறைஞ்ச
வழுதுலகை வாழ்வித்தா ரப்பதியின் மருங்ககல்வார்.

(ககக௯)

திருத்தொண்ட ரங்குள்ளார் விடைகொள்ளச் சிவநேசர்
வருத்தமகன் நிதமதுர மொழியருளி விடைகொடுத்து
நிருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாத
லருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுற்றார்.

(கக௨௦)

திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர
வருவார்மங் கலவணிகண் மறுகுநிறைத் தெதிர்கொள்ள
வருகாக விழிந்தருளி யவர்வணங்கத் தொழுதன்பு
தருவார்த்தம் கோயின்மணித் தடநெடுங்கோ புரஞ்சாரந்தார்.

(கக௨௧)

மிக்குயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிவியன் நிருமுன்றிற்
புக்கருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டுள்ளனைந்து
கொக்கிறகு மதிக்கொழுந்துங் குளிர்புனலு மொளிர்வின்ற
செக்கர்நிகர் சடைமுடியார் சேவடியின் கீழ்த்தாழ்ந்தார்.

(கக௨௨)

தாழ்ந்துபல முறைபணிந்து தம்பிரான் முன்னின்று
வாழ்ந்துகனி வரப்பிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்
சூழ்ந்தவிசைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை வினாவுரையால்
வீழ்ந்தபெருங் காதுடன் சாத்திமிக வுன்புற்றார்.

(கக௨௩)

பரவிவரு மானந்த நிறைந்ததுனி கண்பணிப்ப
விரவுமயிர்ப் புளகங்கண் மிசைவிளங்கப் புறத்தனைவுந்
தரவநெடுந் திரையேலை யணிவான்மி யூரதனுட்
சிரபுரத்துப் புரவலனாற் சிலநாளங் கிடைதமர்ந்தார்.

(கக௨௪)

அங்கணமர் வாருலகா ருடையாரை யருந்தமிழன்
பொங்குமிசைப் பதிகங்கள் பலபோற்றிப் போந்தருளிக்
கங்கையணி மணிமுடியார் பதிபலவுந் கலந்திறைஞ்சிச்
செக்கண்விடைக் கொடியார்தம் மிடைச்சுரத்தைச் சேர்வுற்றார்.

(கக௨௫)

சென்னியிள மதியணிந்தார் மருவுதிருவி டைச்சுரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்குமா மெதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்னெய்க்கோ புரமிறைஞ்சி யுட்புகுந்து நற்கோயி
நண்ணவலங் கொண்டணைந்தார் தம்பிரான் திருமுன்பு.

(ககஉ.க)

கண்டபெழுழு தேகலந்த காதலாற் கைதலைமேற்
கொண்டில முறவிழுந்து குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபே ரன்புகு மயிர்முகிழ்ப்ப வணங்கியெழுந்
தண்டப்பிரான் திருமேனி வண்ணங்கண் டதெயிப்பார்.

(ககஉ.எ)

இருந்தவிடைச் சுரமேவு மிவர்வண்ண மென்னேயென்
றருந்தமிழின் திருப்பதிகத் தலர்மாலை கொடுபரவித்
திருந்துமனங் கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திப்
பெருந்தனிவாழ் வினைப்பெற்றார் பேருலகின் பேரூனார்.

(ககஉ.அ)

நிறைந்தாரா வேட்கையினு னின் நிறைஞ்சிப் புறம்போந்தங்
குறைந்தருளிப் பணிகின்ற ருமைபுக ருள்பெற்றுச்
சிமந்ததிருத் தொண்டருட னெழுந்தருளிச் செந்துருதி
யறைந்தனிகள் பயிற்சாரற் திருக்கழுக்குன் றினையணைந்தார்.

(ககஉ.க)

சென்றையும் பொழுதின்கட் டிருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப்
பொன்றிகழு மணிச்சிவிகை யிழிந்தருளி யுடன்போந்து
மன்றல்விரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு
மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார்.

(ககஉ.உ)

திருக்கழுக்குன் றத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினாற் பணிந்தெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் காதல்செயுங் கோயில்கழுக் குன்றேற்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தைநிறை மகிழ்வுற்றார்.

(ககஉ.க)

இன்புற்றங் கமர்ந்தருளி யீறில்பெருந் தொண்டருடன்
மின்பெற்ற வேணியினு ருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யென்புற்ற மணிமார்ப ரெல்லையிலா வாட்சிபுரிந்
தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வச்சிபுபாக் கத்தணைந்தார்.

(ககஉ.உ)

ஆதிமுதல் வரைவணங்கி யாட்சிகொண்டா ரெனமொழியுங்
கோதிறிருப் பதிகவிசை குலாவியபா டலிற்போற்றி
மாதவத்து முனிவருடன் வணங்கிமகிழ்ந் தின்புற்றுத்
தீதகற்றுஞ் செய்கையினார் சின்னாங் கமர்ந்தருளி.

(ககஉ.ந)

ஏறணிந்த வெல்கொடியா ரினிதமர்ந்த பதிபிறவு
நீறணிந்த தொண்டருட னெதிர்கொள்ள நேர்ந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி விரிசுடையி
லாறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு வரசிலியை வந்தடைந்தார்.

(ககஉ.ச)

அரசிலியை யமர்ந்தருளு மங்கணை சைப்பணிந்து
பரசியெழு திருப்புறவார் பணங்காட்டீர் முதலாய
விரைசெய்மலர்க் கொன்றையினார் மேவுபதி பலவணங்கித்
கொசெய்நெடுங் கடலுடுத்த திருத்திலலை நகரணைந்தார்.

(ககஉ.ரு)

௩௮௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

எல்லையின் ஞா னத்தலைவ ரெழுந்தருள வெதிர்கொள்வார்
தில்லையிலவா ழந்தணர்மெய்த் திருத்தொண்டர் சிறப்பினெடு
மல்கியெதிர் பணிந்திறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந்
தல்குபெருங் காதலுட னஞ்சலிகொண் டணிகின்றார்.

(௧௧௩௬)

திருவெல்லை யிற்பணிந்து சென்றனைவார் சேண்விசும்பை
மருவிவிளங் கொள்தழைக்கும் வடதிசைவா யிலைவணங்கி
யுருகுபெருங் காதலுட னுட்புகுந்து மறையினெலி
பெருகிவளர் மணிமாடப் பெருந்திருவீ தியையணைந்தார்.

(௧௧௩௭)

நலமலியுந் திருவீதி பணிந்தெழுந்து நற்றவந்தங்
குலநிறைந்த திருவாயில் குவித்தமலர்ச் செங்கையொடு
தலமுறமுன் ருழந்தெய்தித் தபனியமா ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தோங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினார்.

(௧௧௩௮)

வணங்கியிக மனமகிழ்ந்து மாலயனுந் தொழும்பூத
கணங்கண்மிடை திருவாயில் பணிந்தெழுந்து கண்களிப்ப
வணங்குதனி கண்டருள வம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிக்கூத்தர் பெருங்கூத்துக் கும்பிடுவார்.

(௧௧௩௯)

தொண்டர்மனம் பிரியாத திருப்படியைத் தொழுதிறைஞ்சி
மணிபெருங் காதலினு ளோக்கிமுக மலர்ந்தெழுவா
ரண்டமெலா நிறைந்தெழுந்த வானந்தத் துள்ளலைந்து
கண்டபே ரின்பத்தின் கரையில்லா நிலையணைந்தார்.

(௧௧௪௦)

அந்நிலைமை யடைந்துதினைத் தாங்கெய்தாக் காலத்தின்
மன்னுதிரு வம்பலத்தை வலங்கொண்டு போந்தருளிப்
பொன்னணிமா ளிகைவிதிப புறத்தனைந்து போதுதொறு
மின்னிசைவண் டமிழ்பாடிச் சும்பிட்டங் கினிதமர்ந்தார்.

(௧௧௪௧)

திருந்தியசீர்த் தாதையார் சிவபாத விருதடரும்
பொருந்துதிரு வளாபுகலிப் பூசுரு மாதவரும்
பெருந்திருமா லயன்போற்றும் பெரும்பற்றப் புலிபுரி
விருந்தமிழா கரரணைந்தா ரெனக்கேட்டு வந்தனைந்தார்.

(௧௧௪௨)

ஆங்கவரைக் கண்டிசிறப் பனித்தருளி யவரோடுங்
தாங்கரிய ராதலினுற் றம்பெருமான் கழல்வணங்க
வோங்குதிருத் தில்லைவா ழந்தணரு முடனாகத்
தேங்கமழ்கொன் றைச்சடையார் திருச்சிற்றம் பலம்பணிந்தார்.

(௧௧௪௩)

தென்புகலி யந்தணருந் தில்லைவா ழந்தணர்மு
னன்புநெறி பெருக்குவித்த வாண்டகையா ரடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்த ரருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யின்புறதோ ணியினமர்ந்தார் தமைவணங்க வெழுந்தருள

(௧௧௪௪)

நற்றவந்தங் குழாத்தோடு நம்பர்திரு நடஞ்செய்யும்
பொற்புதியின் திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து புறம்போந்,
பெற்றமுயர்த் தவரமர்ந்த பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவர்கள் பரவுதிருக் கழமலமே சென்றலுடவார்.

(௧௧௪௫)

பல்பதிகள் கடந்தருளிப் பன்னிரண்டு பெயர்படைத்த
தொல்லைவளப் பூந்தராய் தூரத்தே தோன்றுதலு
மல்குதிரு மணிமுத்தின் சிவிகையிழிற் தெதிர்வணங்கிச்
செல்வமிகு பதியதன்மேற் திருப்பதிக மருள்செய்வார்.

(ககசக)

மன்னுமிசை மொழிவண்டார் குழலரிவை யென்றெடுத்து
மின்னுசுடர் மானிகைவிண் டாங்குவபோல் வேணுபுர
மென்னுநிறை சொன்மாலை யெடுத்தியம்பி யெழுந்தருளிப்
புன்னைமணங் கமழ்புறவப் புறம்பணையில் வந்தனைந்தார்.

(ககச௭)

வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கனைந்து வரிவண்டு
குழுமலர் நறுந்தீப தூபங்க ளுடன்றெழுது
காழிநகர் சேர்மினெனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிக
மேழிகையி னுடன்பாடி யெயின்மூது ருட்புகுந்தார்.

(ககச௮)

சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
முணியைந்த வாதரவின் றலைப்பாடு துனையுன்னி
நீணிலக்கோ புரமனைந்து நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார்.

(ககச௯)

முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்
பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனரைச்
சென்னிமிசைக் குவித்தகரங் கொடுவிழுந்து துளைத்தெழுந்து
மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி மனங்களிப்ப வணங்குவார்.

(கக௫௦)

பரவுதிருப் பதிகங்கள் பலவுமிசை யினிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருளி
யரவணிந்தா ரருள்பெருகப் புறம்பெய்தி யன்பருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார் தந்திருமா ளிகைசேர்ந்தார்.

(கக௫௧)

மானிகையி னுள்ளனைந்து மறையவர்கட் கருள்புரிந்து
தான்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தகுதியினுற் றலையுளியெய்
தாளுடைய தம்பெருமா னடியவர்க ளுடனமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்ப மிகப்பெருக நிகழுநாள்.

(கக௫௨)

காழிநா டுடையபிரான் சுழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
வாழியினு மிசைப்பெருகு மாசையுடன் திருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றெண்டர் மறநெனையோர்
குழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் றேணிபுரந் தொழுதனைந்தார்.

(கக௫௩)

வந்தவரை யெதிர்கொண்டு மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோ
னந்தமில்லீ ரடியார்க ளவரோடு மினிதமர்ந்து
சுந்தரவா ரணங்கிணுடன் றேணியில்வீற் திருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தாற் திருப்பதிகம் பலபாடி.

(கக௫௪)

பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றவரு
மருவுபெருங் கிளையான மறையவரு முடன்கூடித்
திருவளர்நா னத்தலையுற் திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது வென்றெண்ணி யறிவிக்கும் பரங்கனைந்தார்.

(கக௫௫)

௩௮௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நாட்டுமறை முறையொழுக்க ஞானபோ எனருக்கும்
கூட்டுவது மனங்கொள்வார் கோதின்மறை நெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்விபல புரிவதற்கோர் கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டுமென விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

(௧௧௫௬)

மற்றவர்த் மொழிகேட்டு மாதவத்தின் கொழுந்தனையார்
சுற்றமுறு பெரும்பாசத் தொடர்ச்சிவிடு நிலைமையராய்ப்
பெற்றமுயர்த் தவரணுமுன் பெற்றதின லிசையாது
முற்றியதா யினுங்கூடா தென்றவர்முன் மொழிந்தருள.

(௧௧௫௭)

அருமறையோ ரவர்பின்னுங் கைதொழுதங் கறிவிப்பா
ரிருநிலத்து மறைவழக்க மெடுத்தீர்நீ ராதலினால்
வருமுறையா லுறுதொழிலின் வைதிகமா நெறியொழுந்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ் செய்யுமென.

(௧௧௫௮)

மறைவாழ வந்தணர்தம் வாய்மையொழுக் கம்பெருந்
துறைவாழச் சுற்றத்தார் தமக்கருளி யுடன்படலுங்
பிறைவாழும் திருமுடியிற் பெரும்புனலோ டரவணிந்த
கறைவாழும் கண்டத்தார் தமைத்தொழுது மனங்கனித்தார்.

(௧௧௫௯)

திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குத்
தருவாய்மை மறையவருந் தாதையருந் தாங்கரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் பிஞ்சககு ரருளென்றே
யுருகாநின் தின்பமுறு முளமகிழ்ச்சி யெயதுவார்.

(௧௧௬௦)

ஏதமில்சீர் மறையவரி லேற்றருலத் தோடிசைவா
னூத்திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார் நம்பிபெறுங்
காதலியைக் காழிநா டிடையிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை யெனப்பொருந்த வெண்ணினார்.

(௧௧௬௧)

திருஞான சம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கண் மிகப்பேண
வருவாரும் பெருஞ்சுற்ற மகிழ்சிறப்ப மகப்பேசத்
தருவார்தண் பிணநல்லூர் சாரங்கினார் தாதையார்.

(௧௧௬௨)

மிக்கதிருத் தொண்டர்களும் வேதியரு முடனேகத்
திக்குகிகழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதா மதுகேட்டுச்
செக்கர்முடிச் சடையார்தற் திருப்பாதற் தொழுதெழுவார்.

(௧௧௬௩)

ஒப்பரிய பேருவகை யோங்கியெழு முள்ளத்தா
லப்புகிறை குடம்விளக்கு மறுகெல்லா மணிபெருக்கிச்
செப்பரிய வார்வயிரு பெருஞ்சுற்றத் தொடுஞ்சென்றே
யெப்பொருளு மெய்தினே னெனத்தொழுதங் கெதிர்கொண்டார்.

(௧௧௬௪)

எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினிலெய்தி யின்பமுறு
யிவாமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையாற் சிறப்பளிப்பச்
சுணர்முனைன் மேலாய சண்பைவரு மறையவரு
முதுருணர்வின் மாதவரு மனைந்ததிற் மொழிகின்றார்.

(௧௧௬௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அக

ஞானபோ னகருக்கு நற்றவத்தி னெழுக்கத்தா
லானமில்லி லத்தம்பான் மகட்பேசி வந்ததென
வானபே றந்தணர்பா ளருளுடமை யாமென்று
வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார்.

(ககஎஃ)

உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகனைத்து மீன்றளித்த
வம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைத்தவா ரமுதுண்டார்க்
கெம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றோம்
வம்மினென வுரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார்.

(கககஎ)

பேருவகை யாலிசைவு பெற்றவர்தா மீண்டனைந்து
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்நேர்ந்த படிசெப்பிப்
பார்குலவுந் திருமணத்தின் பான்மைவினை தொடங்குவார்.

(கககஅ)

திருமணஞ்செய கலியாணத் திருநாளுந் திகழ்சிறப்பின்
மருவியவோ ரையுங்கணித் தமங்கலநா லவர்வகுப்பப்
பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போக்கி
யருள்புரிந்த நன்னாள் லணிமுனைப்பா லிகைகவிதைத்தார்.

(கககக)

செல்வமலி திருப்புதலிச் செழுந்திருவீ திகளெல்லா
மல்குநிறை குடமவிளக்கு மகரதோ ரணநிறைத்தே
யெல்லையிலா வொளிமுத்து மாலைகளெங் கணுநாற்றி
யல்குபெருந் திருவோங்க வணிசிறக்க வலங்கரித்தார்.

(ககஎஃ)

எங்கணுமெயத் திருத்தொண்டர் மறையவர்க ளேனையோர்
மங்கலனீண் மணவினைநாள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
பொங்குதிருப் புதலிதனி னோடோறும் புருந்தீண்ட
வங்கணனைந் தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார்.

(கககக)

அருந்தவத்தோ ரந்தணர்க ளயவள்ளோர் தாமுய்யப்
பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிந்தார் கொண்டணையத்
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு
வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பார் வதுவைவினை தொடங்குவார்.

(ககஎஉ)

மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தா ரெல்லாரும் வந்தீண்டி
நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாளா நன்னாள்
பன்மணிமங் கலமுரசம் பல்லியங்க ணிறைநதார்ப்பப்
பொன்மணிப்பா லிகைமீது புனிதமுனை டூரித்தார்.

(கககஎ)

சேணுயரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்க
ணீணிலைய மாளிகைக ணிகரிலணி பெறவிளக்கிக்
காண்வருகை வினைவண்ணங் கவினோற்கும் படியெழுதி
வாணிஸவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து.

(ககஎச)

நீடுநிலைத் தோரணங்க ணீண்மறுகு தொறுநிறைந்து
மாடியருங் கொடிமாலை மணிமாலை யிடைபோக்கிச்
சேடியரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீவிப்
பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பநதர் பழபுனைந்தார்.

(ககஎஊ)

௨௯௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மன்றல்வினைத் திருமுனைநாட் டொடங்கிவரு நாளெல்லா
முன்றிடுறோம் கீதிதொறு முகநெடுவா யில்கடோறு
நின்றொளிரு மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்க
டுன்றுசுடர்த் தாமங்க பேங்க டிதைவித்தார்.

(ககள௬)

மங்கலனா நியநாத மறுகுதொறு நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை மிகப்பொலியத்
தங்குநறுங் குறையகிலின் தழைத்தசெழும் புகையினுடன்
செங்கனலா குதிப்புகையுந் தெய்வவிரை மணம்பெருக.

(ககள௭)

எண்டிசையி லுள்ளோரு மீண்டுவளத் தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலைகளும் பலவேறு விதம்பயில்
மண்பெரு நிதிக்குவைகண் மலைப்பிறங்க லெனமலிய
வுண்டிவினைப் பெருந்துழனி யோவாத வொலியோங்க.

(ககள௮)

மாமறைநூல் விதிச்சடங்கில் வகுத்தமுறை நெறிமரபின்
நாமணநல் லுபகரணஞ் சமைப்பவர்தந் தொழிறுவன்றத்
தாமரையோ னணையபெருந் தவமறையோர் தாமெடுத்த
பூமருவு பொற்கலசப் புண்ணியநீர் பொலிவெய்த.

(ககள௯)

குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போ ரினங்குழும்பு
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப் புகையெடுப்போர் தொகைவிரவத்
துங்கநறுங் கர்ப்புரச் சுண்ணமிடிப் போர்நெருங்க
வெங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோ ரீட்டங்கண் மிகப்பெருக.

(ககள௧௦)

இனையபல வேறுதொழி லெம்மருங்கு நிரைத்தியற்று
மனைவளரு மறுகெல்லா மணவணிசெய்த் மறைமூனார்
நினைவரிய பெருவளங்க னெருங்குதலா னிதிக்கோமான்
நனையிறைவர் தாமேவச் சமைத்ததுபோ லமைந்துளதால்.

(ககள௧௧)

வேறு.

மாறி லாநிறை வளந்தரு புகலியின் மணமீக்
கூறு நாளின்முன் னுளினில் வேதியர் குழாமு
நீறு சேர்திருத் தொண்டரு நிகரிலா தவருந்
காறு குடினா ருட்டிருந் காப்புநா ணணிவார்.

(ககள௧௨)

வேத வாய்மையின் விதியுளி வினையினால் விளங்க
வோத நீருல கியன்முறை யொழுக்கமும் பெருகக்
காத னீடிருத் தொண்டர்கண் மறைமலர் கவினார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநா ணசர்வலஞ் செய்தார்.

(ககள௧௩)

நகர்வ லஞ்செய்து புருந்தபி னவமணி யணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பான்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

(ககள௧௪)

செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வம்ப ணிந்தநீண் மாலைமூழ் மருங்குற வமைத்த
வம்பொன் வாசநீர்ப் பொற்குட மரகிலை தருப்பை
பம்பு நீள்குடர் மணிவிளக் கொளிர்தரும் பரப்பில்.

(ககள௧௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

உகக

நாத மங்கல முழக்கொடு நற்றவ முனிவர்
வேத கீதமும் விம்மிட விரைகமழ் வாசப்
போது சாந்தணி பூந்துகில் புனைந்தபுண் ணியம்போன்
மீது பூஞ்சய னத்திருந் தவார்முன்பு மேவி.

(ககஅக)

ஆர்வ மிக்கெழு மன்பினுன் மலரய னனைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருந்துநான் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநான் சாத்த.

(ககஅஎ)

கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணங் காணவந் தனைவார்
கொண்ட வல்வினை யாப்பவிழ் கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமு மலர்ந்தன சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலமெழுந் தார்த்தன மகிழ்ந்தே.

(ககஅஅ)

நிரந்த கங்குலி நிதிமழை விதிமுறை பெவர்க்கும்
புரந்த ஞானதம் பந்தர்தாம் புன்னெறிச் சமய
வரந்தை வல்லிரு ளகலமுன் னவதரித் தாற்போற்
பரந்த பேரிருந் தவந் தெழுந்தனன் பகலோன்.

(ககஅக)

அஞ்சி றைச்சுரும் பறைபொழிற் சண்பையாண் டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செயத் தவஞ்செய்நா ளென்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென மாசுருள் கழுவிச்
செஞ்சு டர்க்கதிர்ப் பேரணி யணிந்தன திசைகள்.

(ககஅ௦)

பரம்பு தன்வயி னெங்கணு முள்ளபல் வளங்க
ணிர்ம்ப முன்கொணர்ந் தெண்டுகை யவநெருந் குதலாற்
தரங்க டந்தவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தின்
வரம்பீ றன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம்.

(ககஅ௧)

நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச் சியின்முழக் கென்னத்
துங்க வெண்டுகைச் சரிவன யார்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குட னெழுந்தது புணரி.

(ககஅ௨)

அளக்க ரேழுமொன் றுமெனும் பெருமையெவ் வுலகும்
விளக்கு மாமணி விழாவுடன் விரைந்துசெல் வனபோற்
றுளக்கில் வேதிய ராகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி.

(ககஅ௩)

சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய தரித்துக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனங் கண்டுகை பூண்டி
சிந்தை தூயவன் பர்களுடன் திருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது மருத்து.

(ககஅ௪)

எண்டி சைத்தலத் தியாவரும் புகலிவந் தெய்தி
மண்டு மத்திரு மணவெழுச் சியினனி வாயப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குருஉச்சுடர்க் கொண்டல்க ளென்ன
வெண்டு கிற்கொடி நிரைத்தது பேரீன்றது விசும்பு.

(ககஅ௫)

ஏல விந்தலம் பாவையு மெழுச்சிமுன் காட்டிங்
காலை செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேன் முதல்வரை வணங்கிச்
சீல மார்திரு வருளினுள் மனத்தின்மேற் செல்வார். (கககக)

காழி மாநகர் வேதியர் குழாத்தொடிக் கலந்து
குழு மன்பர்க ளேனையோர் துதைந்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்சுடர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார். (கககக)

பாண வாகன மேறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்
காண மாகிய தொங்கல்பிச் சங்குடை கவரி
மேனெ ருங்கிட விசும்பினு நிலத்தினு மெழுந்த
வான துந்துபி முழக்குடன் மங்கல வியங்கன். (கககக)

வேறு.

சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பெருங் காளந் தாளம்
வங்கிய மேனை மற்ற மலர்துளைக் கருவி யெல்லாம்
பொங்கிய பொலியி னோங்கிப் பூசுரர் வேத நாத
மெங்கனு மெழுந்து மல்கத் திருமண மெழுந்த தன்றே. (கககக)

கோதைவர் குழல்குழ வன்முன் குழாத்தொலி யொருபார் கோல
வேதியர் வேத வாய்மை மிகுமொலி யொருபான் மிக்க
வேதயில் விபஞ்சி வீனை யாமொலி பொருபா லேத்து
நாதமங் கலக்கொள் கீத நயப்பொலி யொருபா லாக. (கஉ00)

விண்ணின விழுங்க மிக்க வெண்டுகிற் பதாகை வெள்ளங்
கண்வெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக் காண
மண்ணிய மணிப்பூ னீடு மரிசன மலிந்த பொற்பி
னெண்ணிலா வண்ணத் துசின் பொதிப்பரப் பெங்கு ண்ண. (கஉ00)

சிகையொடு மான்ரோ ருங்குங் கிடையுமா சானுஞ் செல்வார்
புகைவிடும் வேன்விச் செந்தி யில்லுடன் கொண்டு போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிக்க பதிகங்கன் விளம்பிச் சார்வார்
வகையறு பகையுஞ் சென்ற மாதவ ரியல்பின் மல்க. (கஉ02)

அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரு
நெறிவழி நின்ற வேட நீடிய தவத்தி னுள்ளோர்
மறுவறு மனத்தி னன்பின் வழியினால் வந்த யோகக்
குறிநிலு பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா மாகி யேக. (கஉ03)

விஞ்சைய ரியக்கர் ஞீதர் கின்னரர் மிடைந்த தேவ
ரஞ்சன காட்ட கீட்டத் தரீம்பைய ருடனா புள்ளோர்
தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைத்தவா தரவி னோடு
மஞ்சறை விசும்பின் மீது மணவணி காணச் சென்றார். (கஉ04)

மந்திவர் மிடைந்த சென்று மங்கல வளப்பின் காட்டி
முற்றவித் தைத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும் போதி
லற்புத் திகழ்ச்சி பெய்த விரைதலான் மணமேற் செல்லும் ,
பொற்புமை மனத்தின் சரணு போனவரின் பொலியப் பெக்க. (கஉ05)

தவவர சாள வய்க்குந் தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுன் னத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந் துறையு நல்லூர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார்.

(௧௨.௧௩)

பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழியெதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமணம் புணர வெயதுஞ்சிரபுரச் செம்ம லார்தா
மிருண்மணந் திலங்கு கண்டத் திறைவர்தம் கோயில் புக்கார்.

(௧௨.௧௪)

நாதரைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம் பாடிச்
காதன்மெய யருண்முன் பெறறுக் கவுணியர் தலைவர் போந்து
வேதியர் வதுவைக் கோலம் புனைநதிட வேண்டு மென்னப்
பூதநா யகர்தம் கோயிற் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார்.

(௧௨.௧௫)

பொற்குட நிறைத்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு வுத்த ரீய நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பறபல கலவைச் சூரதம் பாண்மையி னணிந்த பின்னர்.

(௧௨.௧௬)

திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுந்தகைச் சோதி யென்ன
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி யணையச் சாத்தி
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சரட்டிற கோத்த
பெருகொளி முத்தின ழுமம பிறங்கிய தொங்கல சாத்தி.

(௧௨.௧௭)

தன்சுடர்ப் பரிய முத்துத தபனிய நாணிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடுக்கின் மீது
வண்டிருவரையி னீடு வனப்பொளி வளரச் சாத்தி

(௧௨.௧௮)

ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது
தனியொளி துளுமபு முத்தின சன்னவீ ரத்தைச் சாத்திக்
குளிர்நில வெறிக்கு முத்தின் பூணூற கோவை சாத்தி
நளிர்கதிர் முத்து மாலை நஞ்சுட ராரஞ் சாத்தி.

(௧௨.௧௯)

வாள்விடு வயிரக் கட்டு மணிவிர லாழி சாத்தித்
தாளுறு தடக்கை முத்தின் நண்டையுஞ் சரியு நாணு
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாத்தித்
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுநதரத் தோண்மேற் சாத்தி.

(௧௨.௨௦)

திருக்கழுத் தாரந் தெயவக் கண்டுகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழுங்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி.

(௧௨.௨௧)

நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைநிரு நெற்றிமீது
மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்கட ரொழுநத் தென்னீப்
பாற்படு முத்தின் பூரப் பணிச்சுடர்த் திரிணை சாத்தி
பேற்பவைத் தனிந்த முத்தி னெழில்விளர் மருடஞ் சேர்ந்தார்.

(௧௨.௨௨)

௩௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

இவ்வகை நம்மை யாளு மேர்வளர் தெய்வக் கோலங்
கைவினை மறையோர் செய்யக் கடினொன்செங் கமலத் தாதின்
செவ்விரீ டாம மார்பர் திருவடை யாள மாலை
யெவ்வுல கோரு மேத்தத் தொழுதுதா மெடுத்துப் பூண்டார். (௧௨௧௬)

அழகினுக் கணியாம் வெண்ணீ றஞ்செழுத் தோதிச் சாத்திப்
பழகிய வன்பர் சூழப் படரொளி மறுகி லெய்தி
மழவிடை மேலோர் தம்மை மனங்கொள வணங்கி வந்து
முழவொலி யெடுப்ப முத்தின் சிவிகைமேல் கொண்ட போது. (௧௨௧௭)

எழுந்தன சங்க நாத மியம்பின வியங்க ளெங்கும்
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூ மாரி
தொழுந்தகை முனிவர் தொண்டர் சுருதியின் வாழ்த்துப் பொங்கி
வழிந்தன திசைகள் மீது மலர்ந்தன வுலக மெல்லாம். (௧௨௧௮)

படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப் பீலிப் பந்த
ரடர்புனை செம்பொற் பாண்டி ல்லணிதுகிற் சதுக்க மலக்க்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்குங் கதிர்நிறை மதியம் போல்
வடநிரை யணிந்த முத்தின் மணிக்குடை நிழற்ற வந்தார். (௧௨௧௯)

சீரணி தெருவி னாடு திருமணஞ் செல்ல முத்தி
னேரணி காளஞ் சின்ன மிலங்கொளித் தாரை யெல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே பிடித்தன மறைக ளோடு
தாரணி புய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று. (௧௨௨௦)

மண்ணினுக் கிடுக்கண் டர வந்தவர் திருநாமங்க
ளெண்ணில பலவு மேத்திச் சின்னங்க ளெழுந்த போதங்
வண்ணலார் வதுவை செய்ய வலங்கரித் தணையப் பெற்ற
புண்ணிய மறையோர் மாட மங்கலம் பொழிந்து பொங்க. (௧௨௨௧)

முற்றமெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் செங்ககை பற்ற
கற்பெருந் தவத்தி னீர்மை நலம்படைத் தெழுந்த தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கொம் பன்னூர் தம்மையுங் காப்புச் சேர்த்துப்
பொற்புது சடங்கு முன்னர்ப் புரிவுடன் செய்த வேலை. (௧௨௨௨)

செம்பொன்செய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புனைபூண் செல்வப்
பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த பவளமென் கொடியொப் பாரை
நம்பன்ற னானே வாழ்த்தி நல்லெழில் விளங்கச் சூட்டி
யம்பொன்செய் தீபமென்ன வழகலங் கரித்து வைத்தார். (௧௨௨௩)

மாமறை மைந்த ரெல்லா மணத்தெதிர் சென்று மன்னுந்
துமலர்ச் செம்பொற் கண்ணந் தொருநவ மணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வா ரரசிலை தருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொற் கலச நன்னீ ரிருக்குடன் கலந்து வீச. (௧௨௨௪)

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொனி தழைப்ப வீச
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமநுதமும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்க மிக்கார் காமர்தோ ரணங்க ளாடு
புண்ணிய விளைவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு ழார்ந்தார். (௧௨௨௫)

பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச் சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடைமீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் மூவுல கேத்த வந்தார்.

(௧௨௨௬)

மறைக்குழு மனையில் வாழ்க்கை மங்கல மகளி ரெல்லா
நிறைத்தரீர்ப் பொற்குடங்க ணிரைமணி விளக்குத் தூப
நறைக்குல மலர்க்குழ் மாலை நகுசுடர் முளைப்பொற் பாண்டி
ஹைப்பொலி கலவை யேநதி யுடனெதி ரேற்று நின்றார்.

(௧௨௨௭)

ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொ னணிமணிப் பீடந் தன்னி
லோங்கிய ஞான வெள்ள முண்ணிறைந் தெழுவ தென்னத்
தாங்கிய முத்தின பைம்பூண் டண்ணிலா வெறிப்ப வேறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்த்தார்.

(௧௨௨௮)

எதிர்வர வேற்ற சாய லிளமயி லணைய மாதர்
மதரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து
சதிர்மணிக் கரக வாசக் கமழ்புன லொழுக்கிக் காதல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெயதி மேவுநல் வினைகள் செய்தார்.

(௧௨௨௯)

மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுநது செம்பொ னிமவரை கலந்த தென்ன
வங்கவர் செம்பொன் மாடத் தாதிபூ மியினுட் புக்கா
ரெங்களை வாழ முன்னு ளேடுவை கையினு ளிட்டார்.

(௧௨௩௦)

அகின்றுந் தூபம் விம்மி யணிகிளர் மணியால் வேயநத
துகில்புனை விதான நீழற் றாமலர்த் தவிசின் மீது
நகிலணி முத்த மாலை நகைமுக மடவார் வாழ்த்த
விகலில்சீர் மறையோர் சூழ வினிதினங் கிருந்த வேலை.

(௧௨௩௧)

திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமு
மருமையான் முன்செய மெய்ம்மை யருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினுற் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளை யார்மு
ஹிமைமயால் வெண்பா றுநீ ருடனெடுத் தேந்தி வந்தார்.

(௧௨௩௨)

வந்துமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி ஞானபோ னகர்பொற் பாதங்
கந்தவார் சூழலி னார்பொற் கரகநீ ரெடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியா னினைதி யானம் புரிசடை யானென் னுன்னி.

(௧௨௩௩)

விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துருந் தெளித்த பின்ன
ருருப்பொலி யுதரத் துள்ளும் பூரித்தா ருவகை பொங்கி
யருப்புறு கிளைஞர் மேலுந் தெளித்தன ரார்வத் தோடும்.

(௧௨௩௪)

பெருகொளி ஞான முண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னின்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் நங்குலஞ் செப்பி யென்ற
னருநிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார்க் களித்தே னென்றார்.

(௧௨௩௫)

கவனம் திருஞானசம்பந்தமுர்த்திதர்புராணம்.

கற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் செங்கை
பற்றுதற் றுரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது கண்ணப்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார் பெருமணப் பிணிய னுரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டுமுன் துன்னி னூர்கள். (கஉ.௩௧)

ஏகமாஞ் சிவமெய்த்ஞ் ஞான மிசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி
காகமார் பணப்பே ரல்கு னற்றவக் கொழுந்தன் னுரை
மாகமார் சோதி மல்க மன்னிவீற் திருந்த வெள்ளை
மேகமோ டியைந்த மின்னுக் கொடியென விளங்க வைத்தார். (கஉ.௩௨)

புனிதமெய்க் கோல நீடு புகவியார் வேந்தர் தம்மைக்
ருளிசிலிப் புருவ மென்பூக் கொம்பனா ருடனே கூட
நலிமிகக் கண்ட போதி னல்லமங் கலங்கள் கூறி
மனிதருக் தேவ ராரூர் கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி. (கஉ.௩௩)

பத்தியிற் றுயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற் பந்தர் நாப்பண்
சித்திர விதானத் திள்கீழ்ச் செழுந்திரு நீலநக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதன்மறை முறையி னோடு
மெய்த்தகம் பெருமான் பாத மேவுமுன் னத்தாற் செய்ய. (கஉ.௩௪)

மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க
கிறைவனைச் செங்கை பற்றி நேரிழை யவர்மு னந்தப்
பொறையணி முந்துன் மார்பார் புகரில்வெண் பொரிகை யட்டி
யிறைவரை யேத்தும் வேலை யெரிவலங் கொள்ள வேண்டி. (கஉ.௩௫)

அருப்புமென் முலையி னூர்த மணிமலர்க் கைப்பிடித்தல்
கொருப்படு முடைய பிள்ளை யார்திரு வுள்ளந் தன்னில்
விருப்புது மங்கி யாவார் விடையுயர்த் தவரே யென்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிந்தையிற் றெனிந்து செல்வார். (கஉ.௩௬)

மந்திர முறையா லுய்த்த வெரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செங்கை யாள
ரிந்தலில் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே யிவடன் னோடு
மந்தலில் சிவன்னுள் சேர்வ னென்னுமா தரவு பொங்க. (கஉ.௩௭)

மலர்பெருங் கிளைபுந் தொண்டர் கூட்டமு மல்கிச் சூழ
வலகின்மெய்த்ஞ் ஞானத் தெல்லி யடைவுதலுக் குறிப்பா லங்க
னுலகினெம் மருங்கு நீங்க வுடனணைத் தருள வேண்டிக்
ருமைணம் புரிவித் தார்தல் கோயிலு நோக்கி வந்தார். (கஉ.௩௮)

சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்து னெய்தித்
தவசெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
பவமற வெள்ளை முன்ஞ ளாண்டவப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதம் கூட்டு மென்னுந் துணர்வு நல்க. (கஉ.௩௯)

காதன்மெய்ப் பதிக எண்ணுந் பெருமண மெடுத்தக் கண்டோ
நிதது பிறவிப் பாசந் தீர்த்தீர்ச்செம் பொருளாக் கொண்டு
காதனே எண்ணுந் மேவும் பெருமண நம்ப னேபுன்
பாதமெய்க் கீழல் சேரும் பருவமீ தென்று நீட. (கஉ.௪௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௩௩

தேவர்க டேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து நீயும்
பூவையன் னுளு மிங்குன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தார்
யாவரு மென்பாற் சோதி யிதனுள்வந் தெய்து மென்று
முவுல கொளியால் விம்ம முழுச்சுடர்த் தானு வாங்கி. (௧௨௪௩)

கோயிலுப் படமே லோங்குந் கொள்கையாற் பெருகுஞ் சோதி
வாயிலை வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப் புகலி மன்னர்
பாயின வெளியா னீடு பரஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
மாயிரு ஞால முய்ய வழியினை யருளிச் செய்வார். (௧௨௪௪)

ஞானமெய்த் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவா யச்சொ லாமென்
ருணசீர் நமச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை யங்கண்
வானமு நிலனுங் கேட்க வருள்செய்திம் மணத்தில் வந்தோ
நீனமாம் பிறவிதீர யாவரும் புகுக வென்ன. (௧௨௪௫)

வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா னுத முந்தி
யுருவெனுந் துயரக் கூட்டி லுணர்வின்றி மயங்கு வார்க
டிருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பி னாலே
மருவிய பிறவி நீங் மன்னுசோ தியினுட் பக்கார். (௧௨௪௬)

வேறு.

சீர்பெருகு நீலநக்கர் திருமுருகர் முதற்றெண்ட
ரேர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீ
ரார்திருமெயப் பெரும்பாணர் மம்மையோ ரணைந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைசூழப் பன்னிகளோ டுடன்பக்கார். (௧௨௪௭)

அணிமுத்தின் சிவிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றார்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசு
துணிவித்த வுணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினார். (௧௨௪௮)

ஆறுவகைச் சமயத்தி லருந்தவரு மடியவருங்
கூறுமறை முனிவர்களுங் கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினுல் வீடுபெற வந்தாரு
மீறின்பெருஞ் சோதியினு ளெல்லாரும் புக்கதம்பின். (௧௨௪௯)

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலஞ் செய்தருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியத னுட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழி புக்கொன்றி யுடனானார். (௧௨௫௦)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளிப் புக்கதம்பின் பெருங்கூத்தா
கொள்ளநீ டியசோதிக் குறிநிலையவ் வழிகரப்ப
வள்ளலார் தம்பழைய மணக்கோயி றேன்றுதலுந்
தெள்ளநீ ருலகத்துப் பேறில்லார் தெருமந்தார். (௧௨௫௧)

கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன்கூடக் கவுணியலா
நண்ணியது னாரத்தே கண்டெனு கப்பெரு
விண்ணவரு முனிவர்க ளும் விரிஞ்சனே முதலான
ரெண்ணிலவ ரோசுவ கிரவெடுக் கேக்கினார். (௧௨௫௨)

கூசுது ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்புராணம்.

அருந்தமிழா கர்ச்சரிதை யடியேனுக் கவர்பாதந்
தரும்பரிசா லறிந்தபடி துதிசெய்தேன் றுரணிமேற்
பெருங்கொடைபுந் தின்னனவும் பேருணர்வுந் திருத்தொண்டால்
னருந்தகைமைக் கலிக்காம னாரசெய்கை வழத்துவேன்.

(கஉருக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

❧ திருவிருத்தம் - ௩,௧௫௬.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்புராணம்.

நீடு வண்புகழ்ச் சோழர்நீர் நாட்டிடை நிலவு
மாடு பொன்கொழி காவிரி வடகரைக் கீழ்பா
லாடு பூங்கொடி மாடநீ டியவணி நகர்தான்
பீடு தங்கிய திருப்பெரு மங்கலப் பெயர்த்தால்.

(௧)

இஞ்சி சூழ்வன வெந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயின்
மஞ்ச சூழ்வன வரையென வுயர்மணி மாட
நஞ்ச சூழ்வன நயனியர் நவினமெல் லடிச்செம்
பஞ்ச சூழ்வன காளையர் குஞ்சியின் பரப்பு.

(௨)

விழுவ ருதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி
முழுவ ருதன மொய்குழ வியர்நட வரங்க
மழுவ ருதன மங்கலம் பொலிமணி முன்றி
துழுவ ருதநல் வளத்தன வோங்கிருங் குடிகள்.

(௩)

நீரி னிற்பொலி சடைமுடி நெற்றிநாட் டத்துக்
காரி னிற்திகழ் கண்டர்தங் காதலோர் குழுமிப்
பாரின் மிக்கதோர் பெருமைமாத பரமர்தான் பரவுளு
சீரின் மிக்கது சிவபுரி யெனத்தகுஞ் சிறப்பால்.

(௪)

இன்ன வாழ்பதி யதனிடையேயர்கோக் குடிதான்
மன்னி நீடிய வளவரசே அபதித் குடியார்
தொன்மை மேவிய நிகழ்ச்சியா னிறைவது துய
பொன்னி நாட்டிவே ளான்மையி னுயர்ந்தபொற் பினதால்.

(௫)

அங்கண் மிக்கவக் குடியினி லவதரித் துள்ளார்
கங்கை வாழ்முடி யார்தொண்டர் கலிக்காம ரென்பார்
தங்க னாயக ரடிபணி வாரடிச் சார்ந்து
பொங்கு காதலி னவர்பணி போற்றுதல் புரிந்தார்.

(௬)

புதிய நான்மதிச் சடைமுடி யார்திருப் புன்கூர்க்
கதிக மாயின திருப்பணி யநேகமுஞ் செயது
நிதிய மாவன நீதுகந் தார்கழ லென்று
துதியி னுற்பர வித்தொழு தின்புது கின்னார்.

(௭)

நாவ லூர்மன்னர் நாதனைத் துதுவிட் டதனுக்
கியாவ ரிச்செயல் புரிந்தன ரென்றவ ரிழிப்பத்
தேவர் தம்பிரா னவர்திறந் திருத்திய வதற்கு
மேவ வந்தவச் செயலினை விளம்புவா னுற்றேன்.

(௮)

வேறு.

திருத்தொண்டத் தொகையுளித் திருநாவ லூராளி
கருத்தொன்று காதலினும் கனகமதிற் திருவாரு
ரொருத்தர் கழன் முப்பொழுது முருகியவன் பொடுபணிந்து
பெருத்தெழுமெய் யன்பினும் பிரியாதங் குறையுநான்.

(௯)

தாளாண்மை யுழவுதொழிற் றன்மைவளந் தலைகிறந்த
வேளாளர் குண்டையூர்க் கிழவரெனு மேதக்கோர்
வாளார்வெண் மதியணிந்தார் மறையவனாய் வழக்கினில்வென்
றாளாகக் கொண்டவர்தா ளடைந்தன்பா லொழுதுவார்.

(௧௦)

செந்நெல்லும் பொன்னன்ன செழும்பருப்புந் தீங்கரும்பி
னின்னல்ல வழுதுமுத லெண்ணிஓபெரும் பல்வளங்கண்
மன்னியசீர் வன்றெண்டர்க் கமுதாக வழுவாமற்
பன்னெடுநாள் பரவலையார் மானிகைக்குப் படிசமைத்தார்.

(௧௧)

ஆனசெய லன்பின்வரு மார்வத்தான் மகிழ்ந்தாற்ற
வானமுறை வழங்காமன் மானிலத்து வளஞ்சுருங்கப்
போனகநெற் படிநிரம்ப வெடுப்பதற்குப் போதாமை
மானமழி கொள்கையினுள் மனமயங்கி வருந்துவார்.

(௧௨)

வன்றெண்டர் திருவாரூர் மானிகைக்கு நெல்லெடுக்க
வின்றுகுறை யாகின்ற தென்செய்கே னெனநினைந்து
துன்றுபெருங் கவலையினுற் றுயரெய்தி யுண்ணுநே
யன்றிரவு துயில்கொள்ள வங்கணர்வந தருள்புரிவார்.

(௧௩)

ஆரூரன் றனக்குன்பா னெற்றந்தோ மென்றருளி
நீருருஞ் சடைமுடியார் நிதிக்கோமான் றணையேவப்
பேரூர்மற் றதெனெல்லை யடங்கவுநென் மலைப்பிறங்கல்
காரூரு நெடுவிசும்புங் கரக்கநிறைந் தோங்கியதால்.

(௧௪)

அவ்விருவு புலர்காலை யுணர்ந்தெழுவா ரதுகண்டே
யெவ்வுலகி னென்மலைதா னிதுவென்றே யதிசயித்துச்
செவ்வியபொன் மலைவளைத்தார் திருவருளின் செயல்போற்றிக்
கொவ்வைவாய்ப் பரவையார் கொழுநரையே தொழுதெழுவார்.

(௧௫)

வேறு.

நாவலூர் மன்ன னூர்க்கு நாயனா ரளித்த நெல்விந்
கியாவரா லெடுக்க லாகு மிச்செய லவர்க்குச் சொல்லப்
போவன்யா னென்று போந்தார் புருந்தவா றருளிச் செய்து
தேவர்தம் பெருமா னேவ நம்பியு மெதிரே சென்றார்.

(௧௬)

குண்டையூர்க் கிழவர் தாமு மெதிர்கொண்டு கோதில் வாய்மைத்
தொண்டனார் பாதந் தன்னிற் றொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து நின்னு
பண்டெலா மடியேன்செய்த பணியெனக் கின்று முட்ட
வண்ப் புகழ் லொரை காமே நென்மலை யினித்தா ரென்று.

(௧௭)

ஆளு விரும்பின் மற்றவர்தா மருமை யான்முன் பெற்றெடுத்த
தேனார் கோதைச் சிங்கடியார் தமையு மவர்பின் திருவயிர்த்த
மாணர் நோக்கின் வனப்பகையார் தமையுங் கொணர்ந்து வன்முண்டர்
அநான் மலர்த்தாள் பணிவித்துத் தாமுந் தொழுது சொல்லுவார்.

(௩௨)

அடியேன் பெற்ற மக்களில ரடிமை யாகக் கொண்டருளிக்
கடிசேர் மலர்த்தா டொழுதுய்யக் கருணை யளிக்க வேண்டுமெனத்
தொடிசேர் தளிக்கை யிலரெனக்குத் தூயமக்க ளெனக்கொண்டப்
படியே மகண்மை யாக்கொண்டார் பரவை யார்தங் கொழுநனார்.

(௩௪)

கோதை சூழ்ந்த குழலாரைக் குறங்கின் வைத்துக் கொண்டிருந்து
காத னிறைந்த புதல்வியராக் கருத்துட் கசிவா லணைத்துச்சி
யீது கண்ணர் விழமோந்து வேண்டு வனவுங் கொடுத்தருளி
நாதர் கோயில் சென்றடைந்தார் நம்பி தம்பி ரான்றோழர்.

(௪௧)

வென்றி வெள்ளே துயர்த்தருளும் விமலர் திருக்கோ புரமிறைஞ்சி
யொன்று முள்ளத் தொடுமன்பா லுச்சி குவித்த காத்தோடுஞ்
சென்று புக்குப் பணிந்துதிருப் பதிகம் பூனை னென்றெடுத்துக்
கொன்றை முடியா ருருளரிமை சிறப்பித் தார்கோட் புலியாரை.

(௪௪)

சிறப்பித் தருளார் திருக்கடைக்காப் பதனி னிடைச்சிங் கடியாரைப்
சிறப்பித் தெடுத்த பிதாவாகத் தம்மை நீனைந்த பெற்றியினுள்
சிறப்பில் வகைச்சிங் கடியப்பப் னென்றே தம்மை வைத்தருளி
சிறப்பொற் புடைய விசைபாடி நிறைந்த வருளபெற் றிறைஞ்சுவார்.

(௪௨)

ஐங்கு நின் னு மெழுந்தருளி யளவி லன்பி னுண்மகிழ்ச்
செங்க ணுதலார் மேவுதிரு வலில லத்தைச் சேர்ந்திறைஞ்சி
மங்கை பாகர் தமைப்பதிகம் வலில லத்துக் கண்டேனென்
றெங்கு நிகழ்ந்த தமிழ்மாலை யெடுத்துத் தொடுத்த விசைபுனைவார்.

(௪௩)

என்று மகிழுஞ் சம்பந்தர் நாவுக் கரசர் பாட்டுகந்தி
றென்று சிறப்பித் திறைஞ்சிமகிழ்ந் தேத்தி யருள்பெற் றெழுந்தருளி
என்றி னிடையே நடம்புரிவார் மருவு பெருமைத் திருவாரூர்
சென்று குறுகிப் பூங்கோயிற் பெருமான் செம்பொற் கழல்பணிந்து.

(௪௪)

ஹைஞ்சிப் போகது பரவையார் திருமா னிகையி லெழுந்தருளி
ஹைந்த விரும்பின் மேவுநா னீடு செல்வத் திருவாரூர்ப்
தம்பு நணிய கோயில்களும் பணிந்து போற்றிப் புற்றிடமா
ஹைந்த பெருமான் கழல்பிரியா தோவா வின்ப முற்றிருந்தார்.

(௪௫)

செரிபுன் சடையார் திருவாரூர்த் திருப்பங் குணியுத் தரத்திருநாள்
நுகை வரலும் பரவையார் கொடைக்கு விழாவிற் குறைவதுக்க
ஹையும் பொன்கொண் டணுவதற்கு நீனைந்து நம்பி திருப்புகழூ
ஹைவர் பாதம் பணியவெழுந் தருளிச் சென்றம் கெயதினார்.

(௪௬)

சென்று விரும்பித் திருப்புகழூர்த் தேவர் பெருமான் கோயில்மணி
முன்றில் பணிந்து வலன்கொண்டு முதல்வர் முன்பு கீழ்நிறைஞ்சித்
தான்று மரபி னடித்தொண்டு தோயந்த வன்பிற் றுதித்தெழுந்து
ன்று பதிக விசைபாடி நீனைக்க கருக்க நிகழ்விப்பார்.

(௪௭)

சிறிது பொழுது கும்பிட்டுச் சிந்தை முன்ன மன்கொழிய
வறிது புறம்போர் தருளி யயன் மடத்தி லணையார் வன்றெண்ட
ரறிவு கூர்ந்த வன்பருட னணிமுன் நிலிஞே ரருகிருப்ப
மறிவண் கையா ரருளேயோ மலர்க்கண் டியில்வர் தெய்தியதால்.

(௪௮)

துயில்வர் தெய்தத் தம்பிரான் றேழு ரங்குத் திருப்பணிக்குப்
பயிலுஞ் சுடுமட் பலகைபல கொணர்வித் துயரம் பண்ணித்தே
னயிலுஞ் சுரும்பார் மலர்ச்சிகழி முடிமே லணையா வுத்தரிய
வெயிலுந் தியவெண் பட்டதன்மேல் விரித்துப் பள்ளி மேவினார்.

(௪௯)

சுற்று மிருந்த தொண்டர்களுந் துயிலு மளவிற் துணைமலர்க்கண்
பற்றுந் துயினீந் கிடப்பள்ளி யுணர்ந்தார் பரவை கேள்வனார்
வெற்றி விடையா ரருளாலே வேமண் கல்லே விரிகடர்ச்செம்
பொற்றின் கல்லாயின் கண்டு புகலூ ரிறைவ ரருள்போற்றி.

(௫௦)

தொண்ட ருணர மகிழ்ந்தெழுந்து துணைக்கைக் கமல முகைதலைமேற்
கொண்டு கோயி லுட்புக்குக் குதிப்பி லடங்காப் பேரன்பு
மண்டு காத லுறவணங்கி வாய்த்த மதூர மொழிமாலே
பண்டங் கிசையிற் றம்மையே புகழ்ந்தென் றெடுத்தப் பாடினார்.

(௫௧)

பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப் பணிந்து பரவிப் புறம்போந்தே
யெதிரி லின்ப மிம்மையே தருவா ரருள்பெற் றெழுந்தருளி
நிதியின் குவையு முடன்கொண்டு நிறையு நதியங் குறைமதியும்
பொதியுஞ் சடையார் திருப்பணையூர் புகுவார் புரிநான் மணிமார்பர்.

(௫௨)

செய்ய சடையார் திருப்பணையூர்ப் புறத்துத் திருக்கூத் தொடுங்காட்சி
பெய்த வருள வெதிர்சென்றங் கெழுந்த விருட் டால் விழுந்திறைஞ்சி
யையர் தம்மை யரங்கிலாட வல்லா ரவரே யழகியரென்
துய்ய வுலகு பெறும்பதிகம் பாடி யருள்பெற் றுடன்போந்தார்.

(௫௩)

வளமல் கியசீர்த் திருப்பணையூர் வாழ்வா ரேத்த வெழுந்தருளி
யளவில் செம்பொ னிட்டிகைக ளான்மே நெருங்கி யணியாரூர்த்
தளவ முறுவற் பரவையார் தம்மா ளிகையிற் புகத்தாரு
முளமன் னியதம் பெருமானார் தம்மை வணங்கி யுவந்தணைந்தார்.

(௫௪)

வந்து பரவப் பிராட்டியார் மகிழ வைகி மருவுநா
ளந்த னூரார் மருங்கணிய கோயில் பலவு மணைநிறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ் விருப்பினோடுத் தெய்வப் பெருமா டிருவாரூர்
முத்தி வணங்கி யினிதிருந்தார் முனைப்பா டியர்தங் காவலனார்.

(௫௫)

பலநா ளமர்வார் பரமர்திரு வருளா லங்கு நின்றும்போயச
சிலைமா மேரு வீரனார் திருநன் னிலத்துச் சென்றெயதி
வலமா வநது கோயிலினுள் வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலமார் கின்ற தண்ணியல்வெம் மையினு நென்னுந் தமிழ்மாலே.

(௫௬)

பாடி யங்கு வைகியபின் பரமர் வீழி மிழலையினி
னீடு மறையான் மேமபட்ட வந்த னாளர் நிறைந்தீண்டி
நாடு மகிழ் வவ்வளவு நடைக்கா வணம்பா வாடையுடன்
மாடு கதலி பூகநிறை மல்க மணித்தோ ரணநிறைத்து.

(௫௭)

வந்து எம்பி தம்மையெதிர் கொண்டு புக்கார் மற்றவருஞ்
சிறதை மலர்ந்து திருவீழி மிழலை யிறைஞ்சிச் சேண்விசும்பின்
முந்தையிழந்த மொய்யொளிசேர் கோழி தன்னை முன்வணங்கிப்
பந்த மறுக்குந் தம்பெருமான் பாதம் பரவிப் பணிகின்றார்.

(௫௮)

படங்கொ ளரவிற் றயில்வோனும் பதுமத் தோனும் பரவரிய
விடங்கன் விண்ணோர் பெருமானை விரவும் புளக முடன்பரவி
யடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தீ ரடியேனுக்கு மருளுமெனத்
தடங்கொள் செஞ்சொற் றமிழ்மலை சாத்தி யங்குச் சாருநாள்.

(௫௯)

வாசி யறிந்து காசனிக்க வல்ல மிழலை வாணர்பார்
நேசு மிக்க திருவருண்முன் பெற்றுத் திருவாஞ் சியத்தடிகள்
பாச மறுத்தாட் கொள்ளுந்தாள் பணிந்து பொருவ னாரென்னு
மாகில் பதிகம் பாடியமர்ந் தரிசிற் கரைப்புத் தூணைந்தாள்.

(௬௦)

செழுநீர் நறையூர் நிலவுதிருச் சித்திச் சரமும் பணிந்தேத்தி
விழுநீர் மையினிற் பெருந்தொண்டர் விருப்பி னோடு மெதிர்கொள்ள
மழுவோ டினமான் கரதலத்தி லுடையார் திருப்புத் தூர்வணங்கித்
தொழுநீர் மையினிற் றுதித்தேத்தித் தொண்டர் சூழ வுறையுநாள்/

(௬௧)

புனித னா முன் புகழ்த்துணையார்க் கருளுந் திறமும் போற்றிசைத்து
முனிவர் போற்ற வெழுந்தருளி மூரி வெள்ளக் கங்கையினிற்
பனிவெண் டிக்க ளனிசடையார் பதிகள் பலவும் பணிந்துபோந்
தினிய நினைவி லெயதினா ரிறைவர் திருவா வுதுறையில்.

(௬௨)

விளங்குந் திருவா வுதுறையின் மேயார் கோயில் புடைவலங்கொண்
டுளங்கொண் டிருரு மனயினுட னுள்பக் கிறைஞ்சி யேத்துவார்
வளங்கொள் பதிக பதையவனென் றெடுத்து வளவன் செங்குணன்
றளங்கொள் பிறப்புஞ் சிறப்பித்துத் தமிழ்ச்சொன் மாலு சாத்தினார்.

(௬௩)

சாத்தி யங்கு வைகுராட் டயங்கு மன்ப ருடன்கூடப்
பேர்த்து மிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பெண்ணோர் பாகத் தண்ணலார்
தீர்த்தப் பொன்னித் தென்கரைமேற் றிகழும் பதிகள் பலபணிந்து
மூர்த்தி யார்தம் யிடைமருதை யடைந்தார் முனைப்பா டுத்தலைவர்.

(௬௪)

மன்னு மருதி னமர்ந்தவரை வணங்கி மதுரச் சொன்மலர்கள்
பன்னிப் புணந்து பணிதேத்திப் பரவிப் போந்து தொண்டருட
னந்தப் பதியி லிருந்தகல்வா ரரனா திருநா கேச்சரத்தை
முன்னிப் புக்கு வலங்கொண்டு முதல்வர் திருத்தாள் வணங்குவார்.

(௬௫)

பெருகும் பதிகம் பூதையணிவா னுதலாள் பாடிப் பெயர்ந்துநிறை
திருவின் மலியுஞ் சுவபுரத்துத் தேவர் பெருமான் கழல்வணங்கி
யுருகுஞ் சிறதை யுடன்போந்தே யுமையோர் பாகர் தாமகிழந்து,
மருவும் பதிகள் பிறபணிந்து கலைய நல்லூர் மருங்கினைந்தார்.

(௬௬)

செம்மை மறையோர் திருக்கலைய நல்லு ரிறைவர் சேவாடிக்
முன்மை வணக்கம் பெறவிதைஞ்சி முன்பு பரவித் தொழுதெழுவார்
கொம்மை மருவு குரும்பைமுனை யுடையா ளென்னுந் திருப்பதிக
மெய்மைப் புராணம் பலவுமிகச் சிறப்பித் திசையின் விளம்பினார்.

(௬௭)

அங்கு நின்று திருக்குடமுக் கணைந்து பணிந்து பாடிப்போய்
மங்கை பாகர் வலஞ்சுழியை மருவிப் பெருகு மன்புருகத்
தங்கு காத லுடன்வணங்கித் தமிழாற் பரசி யரசினுக்குத்
திங்கண் முடியா ரடியளித்த திருநல் லுரைச் சென்றணைந்தார்.

(சுஅ)

நல்லூ ரிஹைவர் கழல்போற்றி நவின்று நடுவு நம்பர்பதி
யெல்லா மிறைஞ்சி யேத்திப்போ யிசையாற் பரவுந் தம்முடைய
சொல்லு தியமா வணிந்தவர்தஞ் சேர்த்துத் துறையின் மருங்கெய்தி
யல்லூர் கண்டர் கோயிலினு ளடைந்து வலங்கொண் டடிபணிவார்.

(சுஅ)

அழனி ரொழுதி யணையவெனு மஞ்சொற் பதிக மெடுத்தருளித்
கழனி டியவன் பிளிப்போற்றுங் காதல் கூரப் பரவிப்பின்
கெழுநீர் மையினி லருள்பெற்றுப் போந்து பரவை யார்கேள்வர்
முழுநீ மணிவா ரமர்ந்தபதி பலவும் பணிந்து முன்னுவார்.

(எ0)

தேவர் பெருமான் கண்டியூர் பணிந்து திருவை யாறதனை
மேவி வணங்கிப் பூந்துருத்தி விமலர் பாதத் தொழுதிறைஞ்சிச்
சேவில வருவார் திருவாலம் பொழிவிற் சேர்ந்து தாழ்ந்திரவு
மேவு சயனத் தமர்ந்தருளிப் பள்ளி கொள்ளக் கனவின்கண்.

(எக)

மழபா டியினில் வருவதற்கு நீனைக்க மறந்தா யோவென்று
குமகா கியதங் கோலமெதிர் காட்டி யருளக் குறித்துணர்ந்து
நிழலார் சோலைக் கரைப்பொன்னி வடபா லேறி நெடுமாட
வழகார் வீதி மழபாடி யணைந்தார் நம்பி யாருர்.

(எஉ)

அணைந்து திருக்கோ புரமிறைஞ்சி யன்பர் குழ வுடன்புகுந்து
பணங்கொ ளரவ மணிந்தார்முன் பணிந்து வீழ்ந்து பரங்கருனைக்
குணங்கொ ளருளின் திறம்போற்றிக் கொண்ட புளகத் துடனுருகிப்
புணர்ந்த வுசையாற் திருப்பதிகம் பொன்னார் மேனி யென்றெடுத்தது.

(எஉ)

அன்னே யுன்னே யல்லாலயா னுரை நீனைக்கே னெனவேத்தித்
தன்னே ரில்லாப் பதிகமலர் சாத்தித் தொழுது புறம்பணைந்து
மன்னும் பதியிற் சிலநாள்கள் வைகித் தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து
பொன்னிக் கரையி னிருமருங்கும் பணிந்து மேல்பாற் போதுவார்.

(எச)

செய்ய சடையார் திருவாணைக் காவி லணைந்து திருத்தொண்ட
ரெய்த முன்வந் தெதிர்கொள்ள விறைஞ்சிக் கோயி லுட்புகுந்தே
யையர் கமலச் சேவடிக்கீழார்வம் பெருக வீழ்ந்தெழுந்து
மெய்யு முகிழ்ப்பக் கண்பொழிநீர் வெள்ளம் பரபப விம்முவார்.

(எடு)

மறைக ளாய நான்குமென மலர்ந்த செஞ்சொற் றமிழ்ப்பதிக
நிறையுந் காத லுடனெடுத்து நிலவு மன்பர் தமைநோக்கி
யிறையும் பணிவா ரெம்மையுமா னுடையா ரென்றென் றேத்துவா
ருறையூர்ச் சோழன் மணியாரஞ் சாத்துந் திறத்தை யுணர்ந்தருளி.

(எக)

வளவர் பெருமான் திருவாரஞ் சாத்திக் கொண்டு வரும்பொன்னிக்
கிளருந் திரைநீர் மூழ்குதலும் வழுவிப் போகக் கேதமுந்
வளவி திருமஞ் சனக்குடத்து னதுபுக் தூட்ட வணிந்தருளித்
தளரு மவனுக் கருள் புரிந்த தன்மை கிறக்கச் சாற்றினார்.

(எஎ)

சாத்தியங்குத் தங்குநாட் டயங்கும் பவளத் திருமேனி
நீற்றர் கோயி லெம்மருங்குஞ் சென்று தாழ்ந்து நிறைவிருப்பாற்
போற்றி யங்கு நின்றுமபோய்ப் பொருவி லன்பர் மருவியதொன்
டாற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்சி லாச்சி ராமஞ் சென்றடைந்தார்.

(எஅ)

சென்று திருக்கோ புரமிறைஞ்சித் தேவர் மலிந்த திருந்துமணி
முன்தில் வலங்கொண் டெள்ளிணந்து முதல்வர் முன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காத னயப்புப் பெருக நாதரெதிர்
நின்றும் பரவி நினைந்தபொரு ளருளா தொழிய நேர்நின்று.

(எக)

அன்பு நீங்கா வச்சமுட னடுத்த திருத்தோ ழுமைப் பணியாற்
பொன்பெ ருத திருவுள்ளம் புழுங்க வழுங்கிப் புறம்பொருபான்
முன்பு நின்ற திருத்தொண்டர் முகப்பே முறைப்பா டுடையார்போ
லென்பு கரைந்து பிரானுமற் றில்லை யென்ன வெடுக்கினாரா.

(அ0)

வேறு.

நித்தமு நீங்கா நிலையி லீங்கி நிலத்திடைப் புலங்கெழும் பிறப்பா
லுயத்தகா ரணத்தை யுணர்ந்துதொர் தடிமை யொருமையா மெழுமையு முணர்த்தி
யெத்தனை யருளா தொழியினும் பிரானு ரிவரல்லா தில்லையே யெனபார்
வைத்தனன் தனக்கே தலையுமென் னாவு மெனவழுத் தினர்வழித்/தொண்டர்.

(அக)

இவ்வகை பரவித் திருக்கடைக் காப்பு மேசின வல்லவென் றிசைப்ப
மெய்வகை விரும்பு தம்பெரு மானார் விழுந்தித் குவையளித் தருள
மைவளர் கண்டர் கருணையே பாவி வணங்கியப் பதியிடை வைகி
யெவ்வகை மருங்கு மிறைவர்தம் பதிக விதைஞ்சிடங் கிருந்தனர் சிலநாள்.

(அ2)

அப்பதி நீங்கி யருளிணாற் போகி யாவின்ஞ் சாடுவார் நீடு
மெப்பெயர்ப் பதியு மிருமருங் கிறைஞ்சி யிறைவர்பைஞ் ஸீவியை யெய்திப்
பைப்பணி யணிவார் கோபுர மிறைஞ்சிப் பாங்கமர் புடைவலங் கொண்டு
துப்புறத் வேணி யார்கழ ரெழுமார் தோன்றுகங் காணரைக் கண்டார்.

(அந)

கண்டவர் கண்கள் காதனீர் வெள்ளம் பொழிதரக் கைகுவித் திறைஞ்சி
வண்டறை குழலார் மனங்கவர் பவிக்கு வருந்திரு வடிவுகண் டவர்கள்
கொண்டதோர் மயலால் வினவுகற் றாக் குலவுசொற் காருலா வியவென்
றண்டர்நா யகரைப் பரவியா ரணிய விடங்கரா மருந்தமிழ் புனைந்தார்.

(அச)

பரவியப் பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்திமுன் பணிந்தருள் பெற்றுக்
கரவினன் பர்கடங் கூட்டமுந் தொழுது கலந்தினி திருந்து போந்தருளி
விரவிய வீங்கோய மலைமுத லாக விமலர்தம் பதிபல வணங்கிக்
குரவலர் சோலை யணிதிருப் பாண்டிக் கொடுமுடி யனைந்தனர் கொங்கில்.

(அரு)

கொங்கினிற் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க் கொடுமுடித் கோயின் முன்முதுகிச்
சங்கவெண் குழையா ருழையலஞ் செயது சார்ந்தடி யினையினிற் குழந்து
பொங்கிய வேட்கை பெருகிடத் தொழுது புனிதர்பொன் மேனியை நோக்கி
யிங்கிலர் தம்மை மறக்கவொண் னாதென் றெழுந்தமெய்க் குறிப்பினி லெடுப்ப.

(அசு)

அன்னலா ரடிகள் மறக்கினாநாம வஞ்செழுத் ததியவெப் பொழுது
மெண்ணிய நாவே யின்கலை பெருக விடையரு தியம்புமென் தினைத்
திண்ணிய வுணர்விற் கொள்பவர் மற்றுப் புத்திலே னெனச்செழுந் தமிழா
னண்ணிய வன்பிற பிணிப்பற நவின்னர் நமச்சிவா யக்கிரப் பதிகம்.

(அஏ)

உலகை லாடும்பய வறுதியாம் பதிக முரைத்துமெய் யுணர்வறு வொருமை
நிலவிய சிந்தை யுடன் திரு வருளா னீங்குவார் பங்குநற் பதிகள்
பலவுமுன் பணிந்து பரமர்தான் போற்றிப் போந்துதன் பனிமலர்ப் படப்பை
குலவுமக் கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் குறுகினூர் முறுகுமா தரவால். (அஅ)

அத்திருப் புதியை யணைந்துமுன் தம்மை யாண்டவர் கோயிலுட் புருந்து
மெய்த்தவர் குழ வலங்கொண்டு திருமுன் மேவுவார் தம்மெதிர் விளங்க
நித்தனூர் தில்லை மன்றுணின் ருட னீடிய கோலநேர் காட்டக்
கைத்தலங் குவித்துக் கண்களா னந்தக் கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார். (அக)

காண்டலுந் தொழுது வீழ்ந்துட னெழுந்து கரையிலன் பென்பிணை யுருக்கப்
பூண்டவைம் புலனிற் புலப்படா வின்பம் புணர்ந்துமெய் யுணர்வினிற் பொங்கத்
தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரா னுரைத் தலைப்படக் கிடைத்தயின் சைவ
வாண்டதை யாருக் கடுத்தவர் நிலைமை வினாவையா ரளவறிந் துரைப்பார். (க0)

அந்நிலை நிகழ்ந்த வாராநுள் பெற்ற வன்பனு ரின்பவெள் ளத்து
மன்னிய பாடன் மகிழ்ந்துடன் பரவி வளம்பதி யதனிடை மருவிப்
பொன்மணி மன்று ளெடுத்தசே வடியார் புரிநடங் கும்பிடப் பெற்ற
லென்னினிப் புறம்போ யெய்துவ தென்று மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார். (க1)

ஆயிடை நீங்கி யருளிணை செல்வா ரருவரைச் சுரங்கரும் பிறவும்
பாயுநீர் நதியும் பலபல கடந்து பரமர்தம் பதிபல பணிந்து
மேயவண் டமிழால் விருப்பொடும் பரவி வெஞ்சமாக்க் கூடலும் பணிந்து
சேயிடை கழியப் போந்துவர் தடைந்தார் தென்றிசைக் கற்குடி மலையில். (க2)

வேறு.

வீடு தருமிக் கற்றுடியில் விழுமி யாரைப் பணிந்திறைஞ்சி
நீடு விருப்பிற் றிருப்பதிக நிறைந்த சிந்தை யுடனாபாடிப்
பாடும் விருப்பிற் றெண்டருடன் பதிகள் பலவு மனைந்திறைஞ்சித்
தேடு மிருவாச் காண்பரியார் திருவாறை மேற்றளி சென்றனைந்தார். (க3)

செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனு ராறை மேற்றனியி
னம்பர் பாதம் பணிந்திறைஞ்சி நாளு மகிழ்வார்க் கருள்கூட
வும்பர் போற்றுந் தானங்கள் பலவும் பணிந்து போந்தனைவா
ரிம்பர் வாழ வின்னம்பர் நகரைச் சேர வெய்தினார். (க4)

ஏரின் னிலவு மின்னம்பர் மகிழ்ந்த வீசர் கழல்வனங்கி
யாரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி யாரா வருளா லங்கமர்வார்
போரின் மலியுங் கரியுரித்தார் மருவும் புறம்ப யம்போற்றச்
சேரு முள்ள மிக்கெழுமெயப் பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார். (க5)

வேறு.

அங்க மோதியோ ராறை மேற்றளி பென்றெ டித்தமர் காதலிற்
பொங்கு மின்றி மூல்வி ரும்பு புறம்ப யந்தொழப் போதுமென்
றெங்கு மன்னிய வின்னி சைப்பதி கம்பு னைந்துட னெய்தினார்
திங்கள் சூடிய செல்வர் மேவு திருப்பு தம்பயஞ் சேரவே. (க6)

அப்பதிக்க னமர்ந்த தொண்டரு மன்று வெண்ணெய்நல் லூரினி
லொப்ப ருந்தனி வேதி யன்பழ வோலை காட்டினின் றுண்டவ
ரிப்ப திக்கண்வந் தெய்த வென்ன தவங்க ளென்றெதிர் கொள்ளவே
முப்பு ரங்க ளொரித்த சேவகர் கோயில் வீரயிலின் முன்னினார். (க7)

நீடு கோபுர முன்பி றைஞ்சி நிலாவு தொண்டரொ டின்ளணைந்
தாடன் மேவிய வண்ண லாரடி போற்றி யஞ்சலி கோலிநின்
றேடு லாமலர் ஊவி யெட்டினு டைந்து மாகு முறுப்பினுற்
பீடு நீடு நிலத்தின் மேற்பெரு கப்பணிந்து வணங்கினார்.

(சு௮)

அங்கு நீருள் பெற்று னார்வ மிகப்பொ ழிந்தெழு மன்பினுற்
பொங்கு நான்மலர்ப் பாத முன்பணிந் தேத்தி மீண்டு புறத்தணைந்
தெங்கு மாகி நிறைந்து நின்றவர் தாம கிழ்ந்த விடங்களிற்
றங்கு கோல மிறைஞ்ச வாரருட் டாவி லன்பரொ டெய்தினார்.

(சு௯)

வேறு.

வம்புநீ டலங்கள் மார்பின் வன்றெண்டர் வன்னி கொன்றை
தும்பைவெள் ளடம்பு திங்க யேநீ ரணிந்த சென்னித்
தம்பிரா னமர்ந்த தானம் பலபல சார்ந்து தாழ்ந்து
கொம்பு ராட னீடு கூடலை யாற்றார் சார.

(சு௧௦)

செப்பரும் பதியிற் சேரார் திருமுது குன்றை நோக்கி
யொப்பரும் புகழார் செல்லு மொருவழி யுமையா ளினாடு
மெய்ப்பரம் பொருளா யுள்ளார் வேதிய ராங்கி நின்றார்
முப்புரி ஊலுந் தாங்கி நம்பியா ரூர் முன்பு.

(சு௧௧)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நெகிழ்ந்தசிற் தையராய்த் தாழ்வா
ரின்றியா முதுகுள் நெய்த வழியெயக் கியம்பு மென்னக்
குன்றவில் லானி யாருங் கூடலை யாற்றார் ரேறச்
சென்றதில் வழிதா னென்று செல்வழித் துணையாய்ச் செல்லு.

(சு௧௨)

கண்டவர் கைகள் கூப்பித் தொழுதுபின் றொடர்வார் காணு
வன்டலர் கொன்றை யாரை வழுவுடை மழுவுவன் றேத்தி
யண்டர்தம் பெருமான் போந்த வதிசய மறியே னென்று
கொண்டெழு விருப்பி னோடுங் கூடலை யாற்றார் புக்கார்.

(சு௧௩)

கூடலை யாற்றார் மேவுங் கொன்றைவார் சடைய னார்தம்
பீடியர் கோயில் புக்குப் பெருகிய வார்வம் பொங்க
வாடகப் பொதுவி லாடு மறைகழல் வணங்குப் போற்றி
நீருள் பெற்றுப் போந்து திருமுது குன்றி னேர்ந்தார்.

(சு௧௪)

தடநிலைக் கோபு ரத்தைத் தாழ்ந்துமுன் னிறைஞ்சிக் கோயில்
புடைவலைக் கொண்டு புக்குப் போற்றினர் தொழுது வீழ்ந்து
நடகவில் வாரை நஞ்சி யிடைபெனுஞ் செஞ்சொன் மாலைத்
தொடைநிகழ் பதிகம் பாடித் தொழுதுகை சுமந்து நின்ற.

(சு௧௫)

நாதர்பார் பொருடாம் வேண்டி நண்ணிய வண்ண மெல்லாங்
கோதறு மனத்துட் கொண்ட ருறிப்பொடும் பரவும் போது
நாதவிழ் கொன்றை வேயந்தார் தரவருள் பெறுவார் சைவ
வேதியர் தலைவர் மீண்டு மெய்யில்வென் பொடியும் பாட.

(சு௧௬)

பனிமதிச் சடையார் தாமும் பன்னிரன் டாயி ரம்பொன்
னாயிருள் கொடுக்கு மாற்றி னல்கிட வுடைய நம்பி
கனியரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தாழ்ந்தெழுந் திருகு சென்று
கனியிட மிடற்றி னாழுள் பின்னொன்று கமற ஊர்னர்.

(சு௧௭)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்பூரணம்.

ஒருளுமிக் கனக மெல்லா மடியனேற் காரூ ருள்ளோர்
மருளுற வியப்ப வங்கே வரப்பெற வேண்டு மென்னத்
தெருளுற வெழுந்த வாக்காற் செழுமணி முத்தாற் திட்டிப்
பொருளினை முழுது மாருர்க் குளத்திற்போய்க் கொள்க வென்றார். (க௦௮)

அன்றுதம் பிரானார் நல்கு மின்னருள் பெற்ற பின்னர்
யன்றொண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக்கொண்டு மணிமுத் தாற்றிற்
பொன்றிர ளெடுத்து நீருட் புகவிட்டுப் போதுகின்ற
அன்றெனை வலிந்தாட் கொண்ட வருளிதி லறிவே னென்று. (க௦௯)

மேவிய காதற் றெண்டு விரவுமெய் விருத்தி பெற்று
ராவியின் விருத்தியான வந்தணர் புலியூர் மன்றிற்
ராவியன் கண்டர் கூத்துக் கண்டுகும் பிடுவ தென்று
ராவிகும் தில்லை மூனார் வழிக்கொள்வான் வணங்கிப் போந்தார். (க௧௦)

மாடுப பதிகள் சென்று வணங்கிப்போய் மங்கை பாகர்
மீடிய கடம்பூர் போற்றி நிறைந்தவா னந்தக் கூத்த
ராடிய தில்லை மூனா ரணைந்தணி வீரயில் புக்குச்
சேடியர் மாட மன்னுஞ் செழுந்திரு வீதி சார்ந்தார். (க௧௧)

பொற்றிரு வீதி தாழ்ந்து புண்ணிய விளைவா யோங்கு
ஈற்றிரு வாயி னண்ணி நலமலி யலங்கன் மார்பர்
மற்றதன் முன்பு மண்மேல் வணங்கியுட் புகுந்து பைம்பொற்
ஈற்றுமா ளிகைகூழ் வந்து தொழுதுகை தலைமேற் கொள்வார். (க௧௨)

ஆடிய திருமுன் புன வம்பொனின் கோபு ரத்தி
நாடுபுக் கிறைஞ்சி யோங்கு மொளிவளர் கனக மன்றி
நடைகச் செய்ய தானே நன்னுற வுண்ணி றைந்து
சேமமா னந்த வெள்ளக் கண்கணீர் நிரந்து பாய. (க௧௩)

பரவுவாய் குளரிக் காதல் படிதிருப் படியைத் தாழ்ந்து
விரவுமெய் யங்க மைந்து மெட்டினும் வணங்கி வேட்டை
புரனுறு திருக்கூத் துள்ள மார்தரப் பெருகி நெஞ்சிற்
ரவிலா தவரைக் கண்ட நிறைவுதன் கருத்திற் கொள்ள. (க௧௪)

வேறு.

மடித்தாடு மடிமைக்க ளென்றெடுத்து மன்னுயிர்கட் கருளு மாற்றா
நடுத்தாற்று நன்னெறிக்க ணின்றர்கள் வழுவிறர கணையா வண்ணந்
சுடுப்பாணப் பேருநிற் கண்டநிலை சிறப்பித்துத் தனிக்கூத் தென்று
சுடிப்பாணை நாமனமே பெற்றவா நெனுங்களிப்பா னயந்து பாடி. (க௧௫)

நீளாத வருள்பெற்றுப் புறம்போந்து திருவீதி மேவித் தாழ்ந்தே
ராளான வன்றொண்ட ரந்தணர்க டாம்பேறற்ற வமர்ந்து வைகி
ராளாத பேரன்பாற்பொற்பதியை வணங்கிப்போய் மறலி வீழத்
ராளான்மை கொண்டவர்தன் கருப்பறிய ளுர்வணங்கிச் சென்று சார்ந்தார். (க௧௬)

வேறு.

கூற்றுதைத்தார் திருக்கொருடிக் கோயி னண்ணிக் கோபுரத்தைத் தொழுதுபு
ந் தன்பார் குழ, வேழம்பெருங் காதலின லிறைஞ்சி யேத்தி யெல்லையிலப் பெரும
மீச்சி மனத்தி லெய்தப், போற்றிசைத்துப் புறத்தணைத்தப் பதியின் வைகிப் புனிதா

வர் தமைநினை யு மின்பங் கூறிச், சாற்றியமெய்த் திருப்பதிகஞ் சிம்மார் தென்னார்
தமிழ்மாலை புனைந்தங்குச் சாரு நாளில். (கக௭)

கண்ணுதலார் விரும்புகருப் பறிய லாரைக் கைதொழுது நீங்கிப்போய்க் கயல்
கள் பாபு, மண்ணிவளம் படிக்கரையை நண்ணி யங்கு மாதொருபா கத்தவர்தான்
வணங்கிப் போற்றி, யெண்ணில்புகழ்ப் பதிகமுமுன் னவனென் றேத்தி, யேருவார்
வாழ்கொளிபுத் துரெய் தாது, புண்ணியனார் போம்பொழுது நினைந்து மீண்டு புருங்
ன்றார் தலைக்கலனென் றெடுத்துப் போற்றி. (கக௮)

திருப்பதிகம் பாடியே சென்றங் கெய்தித் தேவர்பெரு மானுர்தங் கோயில்வாயி,
அருப்பொலியு மயிர்ப்புளகம் விரவத் தாழ்ந்தே யுள்ளனைந்து பணிந்தேத்தி யுருகு
மன்பார், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லாளைப் போற்றிசைத்துப் புறம்
போந்து தங்கிப் பூமென், கருப்புலயல் வாழ்கொளிபுத் துரைநீங்கிக் காணுட்டு முள்
னாரைக் கலந்த போது. (கக௯)

காணுட்டு முள்ளாரைச் சாரும் போது கண்ணுதலா ரெதிர்காட்சி கொடுப்பக்
கண்டு, துநாண்மென் மலர்க்கொன்றைச் சடையரீர் செய்ய துணைப்பாத மலர்க்குன்றி
தொழுதே னென்று, வானுருந் திருப்பதிகம் வள்வா யென்னும் வண்டமிழின் றெருடை
மாலை மலர்ச் சாத்தித், தேனாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த திருவெதிர்கொள் பாடி
யினை யெய்தச் செல்வார். (க௯௦)

எத்திசையுந் தொழுதேத்த மத்த யாளை யெடுத்தெதிர்கொள் பாடியினை யடை
வோ மென்னுஞ், சித்தநிலைத் திருப்பதிகம் பாடி வந்து செல்வமிசு செழுங்கோயி
லிறைஞ்சி நண்ணி, யத்தர்தமை யடிவணங்கி யங்கு வைகி யருள்பெற்றுத் திருவேள்
விக்க் குழியி லெய்தி, முத்திதரும் பெருமாளைத் துருத்தி கூட மூப்பதிவை யெனுமபதிக
மொழிந்து வாழ்ந்தார். (க௯௧)

வேறு.

காட்டுநல் வேள்விக் கோலங் கருத்துற வணங்கிக் காது
னாட்டிய வுள்ளத் தோடு நம்பியா ருரர் போற்றி
மீட்டிய தவத்தோர் சூழ வங்குதின் றேகி யன்பு
பூட்டியாட் கொண்டார் மனனார் தானங்க ளிறைஞ்சிப் போந்து. (க௯௨)

வேறு.

எஞ்சாத பேரன்பிற திருத்தொண்ட ருடனெய்தி
நஞ்சாருங் கறைமிடற்ரு றிடம்பலவு நயந்தேத்தி
மஞ்சாரும் பொழிலுதித்த மலர்த்தடங்கள் புடைகுமுஞ்
செஞ்சாலி வயன்மருதத் திருவாரூர் சென்றகைந்தார். (க௯௩)

செல்வமலி திருவாரூர்த் தேவரொடு முனிவர்களு
மக்குதிருக் கோபுரத்து வந்திறைஞ்சி யுள்புக்கங்
கெல்லையிலாக் காதன்மிக வெடுத்தமலர்க் கைகுவித்துப்
பங்குபெருந் தொண்டருடன் பரமர்திரு முன்னணந்தார். (க௯௪)

மூவாத முதலாகி கடுவாகி முடியாத
சேவாரும் கொடியாரைத் திருமுலை டானத்து
னோவாத பெருங்காத துடனிறைஞ்சிப் புறம்போந்து
தாவாத புழைப்பாவை யார்திருமா ளிகைசார்ந்தார். (க௯௫)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராணம்.

பொங்குபெரு விருப்பினெடு புரிசூழலார் பலர்போற்ற
வங்கயற்கட் செங்கனிவாய்ப் பரவையா ரடிவணங்கி
யெங்கனையு நினைந்தருளிற் றெனவியம்ப வினிதனித்து
மங்கைநல்லா ரவரோடு மகிழ்ந்துறைத்து வைகுகளர். (கஉக)

நாயனார் மூதுருன்றர் நமக்களித்த நன்னிதியந்
தூயமணி முத்தாற்றிற் புகவிட்டேந் துணைவரவர்
கோயிலின்மா ளிகைமேல்பாற் றுளத்திலவ ரருளாலே
போயெடுத்துக் கொடுபோதப் போதுவா யெனப்புகல. (கஉஎ)

என்னவதி சயமிதுதா னென்சொன்ன வாறென்று
மின்னிடையார் சிறுமுறுவ லுடன்விளம்ப மெய்யுணர்ந்தார்
நன்னுதலா யென்னுடைய நாதனரு ளாற்குளத்திற்
பொன்னடைய வெடுத்துனக்குத் தருவதுபொய் யாதென்று. (கஉடி)

ஆங்கவரு முடன்போத வளவிறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்த புனிதர்க்குழல் புக்கிறைஞ்சி
யோங்குதிரு மாளிகையை வலம்வந்தங் குடன்மேலைப்
பாங்குதிருக் குளத்தினைந்தார் பரவையார் தனித்துணைவர். (கஉக)

மற்றதனின் வடகீழ்ப்பாற் கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைநிறுத்தி முனைப்பாடித் திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக் கைதொழுது குளத்திலிழிந்
தற்றைநா ளிட்டெடுப்பார் போலங்குத் தடவுதலும். (கஉஃ)

நீற்றழகர் பாட்டுவந்து திருவிளையாட் டினினின்னு
மாற்றறுசெம் பொன்னுளத்து வருவியா தொழிந்தருள
வாற்றினிலிட் டிக்குளத்திற் றேடுவீ ரருளினுவோ
சாற்றுமெனக் கோற்றொடியார் மொழிந்தருளத் தனித்தொண்டர். (கஉக)

முன்செய்த வருள்வழியே முருகலர்பூங் குழற்பரவை
தன்செயய வாயினகை தாராமே தாருமென
மின்செயத நூன்மார்பின் வேதியர்தா முதுகுன்றிற்
பொன்செயத மேனியினீ ரெனப்பதிகம் போற்றிசைத்து. (கஉஉ)

மூட்டவிமை யோரறிய முதுகுன்றிற் றந்தபொருள்
சட்டநான் பெருதொழிந்த தளர்வினாற் கையறவா
மிட்டளத்தை யிவளெதிரோ கெடுத்தருள மெனுந்திருப்பாட்
டெட்டளவும் பொன்காட்டா தொழிந்தருள வேத்துவார். (கஉஈ)

ஏத்தாதே யிருந்தறியே னெனுந்திருப்பாட் டெவ்வுலகுங்
காத்தாடு மம்பலத்துக் கண்ணுளனாங் கண்ணுதலைக்
கூத்தாதற் தருளாயித் கோமளத்தின் முன்னென்று
நீத்தாரூட் தொடர்வரிய நெறிநின்றார் பரவுதலும். (கஉச)

கொந்தவிழ்ப்பூங் கொன்றைமுடிக் கூத்தனார் திருவருளால்
வந்தெழுபொன் நிரளெடுத்து வருமுறையாற் கரையேற்ற
வந்தரத்து மலர்மாரி பொழிந்திழிந்த தவூனியுளோ
நிர்தவதி சடமென்னே யார்பெயுவா ரெனத்தொடருதார். (கஉஊ)

ஞாலம்வியப் பெய்தவரு நற்கனக மிடைபெடுத்து
மூலமெனக் கொடுபோந்த வாணியின்முன் னுரைப்பிக்க
லீமிடற் றவரருளா னுரைதாழப் பின்னுநெடு
வாலயனுக் கரியகழல் வழத்தினர் வன்ஞெண்டர்.

(கநக)

பீட்டுமவர் பரவுதலு மெய்யன்ப ரன்பிலவரும்
பாட்டுவந்து கூத்துகந்தார் படுவாசி முடிவெய்து
மோட்டறுசெம் பொன்னெக்க வொருமாவந் குறையாமற்
பாட்டுதலு மகிழ்ந்தெதித்துக் கொண்டுகரை யேறினார்.

(கநக)

ரையேறிப் பரவையா ருடன்கனக மானதெலா
ரையேயா ளிற்சுமத்தி நெடுநிலைமா ளிகைபோக்கித்
ரையேறும் புனற்சுழலத் திருமூலட் டானத்தார்
கிரையேறு மலர்ப்பாதற் தொழுதனைந்தார் வீதியினில்.

(கநக)

பந்துதிரு மாளிகையி னுட்புகுந்து மங்கலவாழ்த்
ந்தமிலா வகையேத்து மளவிறந்தா ரொலிசிறப்புச்
ந்தைநிறை மகிழ்ச்சியுடன் சேயிழையா ருடனமர்ந்தார்
ந்தமலி மலர்ச்சோலை நாவலர்தங் காவலனார்.

(கநக)

ணியாரூர் மணிப்புற்றி னமர்ந்தருளும் பரம்பொருளைப்
ணிவாரம் கொருநாளிற் பாராட்டிந் திருப்பதிகந்
ணியாத வானந்தந் தலைசிறப்பத் தொண்டருடன்
ணியாய பொருள்வினவித் தொழுதாடிப் பாடுவார்.

(கச0)

ண்ணிறையும் வகைபாறு தாங்கியென வெடுத்தருளி
ண்ணிறையு மனக்கனிப்பா லுறுபுளக மயர்முகிழ்ப்பக்
ண்ணிறையும் புனல்பொழியக் கரையிகந்த வானந்த
மண்ணிறைந்த படிதோன்ற வேத்திமகிழ்ந் தின்புற்றார்.

(கசக)

ன்புற்றங் கமர்நாளி லீறிலரு மறைபரவும்
ன்புற்றி லரவணிந்த மன்னவனு ருள்பெற்றே
ன்புற்ற காதலுட னளவிறந்த பிறபதியும்
பான்புற்கென் திடவொளிஞஞ் சடையாரைத் தொழப்போவார்.

(கசஉ)

ரிசனமு முடன்போதப் பாங்கமைந்த பதிகடொறுங்
ரியுரிவை புனைந்தார்தங் கழஞெழுது மகிழ்ந்தேத்தித்
ரிசறுநற் பெருந்தொண்டர் நள்ளாறு தொழுவதற்குப்
ரிவுதமெய்த் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கணைந்தார்.

(கசந)

ண்டடவு கோபுரத்தைப் பணிந்துகர மேற்குவித்துக்
காண்டுபுகுந் தண்ணலார் கோயிலினை வலஞ்செயது
ண்டியபே ரன்பிடுவி மன்னுதிரு நள்ளாற்
ண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில மிசைப்பணிந்தார்.

(கசச)

ங்கணரைப் பணிந்தேத்தி புருனிஞற் றெழுதுபோய்
ங்குணணி மணிமாடத் திருக்கடலூர் வந்தெய்தித்
ங்கள்வளர் முடியார்தந் திருமயா னமும்புணிந்து
பாங்குமிசைப் பதிகமரு வார்கொன்றை யெனப்போற்றி.

(கசஸ)

திருவீரட் டானத்துத் தேவர்பிரான் சினக்கூற்றின்
பொருவீரந் தொலைத்தகழல் பணிந்துபொடி யார்மேனி
மருவீரத் தமிழ்மலை புனைந்தேத்தி மலைவளைத்த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் பெருகார்வத் தொடுஞ்சென்றார்.

(கசக)

வரையோடு நிகர்புரிசை வலம்புரத்தார் கழல்வணங்கி
யுரையோசைப் பதிகமெனக் கினியோதிப் போய்ச்சங்க
நிரையோடு துமித்துப் பணித்திப் நித்திலப்பூத்
திரையோதங் கொண்டிறைஞ்சந் திருச்சாயக்கா டெய்தினார்.

(கசஎ)

தேவர்பெரு மான்றன்னைத் திருச்சாயக்காட் டுனிற்பணிந்து
பாவலர்செந் தமிழ்மலைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரமெரித்தார் வெண்காடு பணிந்தேத்தி
நாவலர்கா வலரடைந்தார் நனிபள்ளித் திருநகரில்.

(கசஅ)

நனிபள்ளி யமர்ந்தபிரான் கழல்வணங்கி நற்றமிழின்
புனிதநூற் தொடைபுனைந்து திருச்செம்பொன பள்ளிமுதற்
பனிமதிசேர் சடையார்தம் பதிபலவும் பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வளுவார்தந் திருநினை யூர்சார்ந்தார்.

(கசக)

நின்றியூர் மேயாரை நேயத்தாற் புக்கிறைஞ்சி
யொன்றியவன் புள்ளருகப் பாடுவா ருடையவர
சென்றுமுல கிடர்நீங்கப் பாடியவே ழெழுநூறு
மன்றுசிறப் பித்தஞ்சொந் திருப்பதிக மருள்செய்தார்.

(கரு0)

அப்பதியி லன்பருட னமர்ந்தகல்வா ரகலிடத்திற்
செப்பரிய பகழ்நீடுர் பணியாது செல்பொழுதி
லொப்பரிய வுணர்வினா னினைந்தருளித் தொழுவறுவார்
மெய்ப்பொருள்வண் டமிழ்மலை விளம்பியே மீண்டணைந்தார்.

(கருக)

மடலாரும் புனனீடுர் மருவினர்தான் வணங்காது
விடலாமே பெனுங்காதல் விருப்புறுமத் திருப்பதிக
மடலார்கு லப்படையார் தமைப்பாடி யடிவணங்கி
யுடலாரு மயிர்ப்புளக மிகப்பணிந்தங் குறைகின்றார்.

(கருஉ)

அங்கனினி தமர்ந்தருளாற் திருப்புன்கு ரணந்திறைஞ்சிய
கொங்கலரு மலர்ச்சோலைத் திருக்கோலக காவணையக்
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தா மெதிர்காட்சி கொடுத்தருளப்
பொங்குவிருப் பாரற்றொழுது திருப்பதிகம் போற்றிசைப்பார்.

(கருங)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்கைக ளாலொழிநிப்
பெருகார்வத் துடன்பாடப் பிஞ்ஞகனாற் கண்டிரங்கி
யருளாலே திருத்தான மனித்தபடி சிறப்பித்துப்
பொருண்மலைத் திருப்பதிகம் பாடியே போற்றிசைத்தார்.

(கருச)

மூவாத முழுமுதலார் முதற்கோலக் காவகன்று
தாவாத புகழ்ச்சண்பை வலங்கொண்டு தாழ்ந்திறைஞ்சி
நாவார்முத் தமிழ்விருந் நற்பதங்கள் பரவிப்போய்
மேவார்தம் புரஞ்சென்றார் குருகாலூர் மேவுவார்.

(கருரி)

ஊண்ணீரின் வேட்கையுட னுறுபடியான் மிகவருந்திப்
பண்ணீர்மை மொழிப்பரவை யார்கொழுநர் வரும்பாங்கர்க்
ண்ணீடு திருநதலார் காதல்வரக் கருத்தறிந்து
ண்ணீரும் பொதிசோறுங் கொண்டுவிழிச் சார்கின்றார்.

(கருக)

வேனிலுறு வெயில்வெம்மை தணிப்பதற்கு விரைக்குளிர்மென்
பானம்மலர்த் தடம்போலும் பந்தரொரு பாலமைத்தே
பானமறை வேதியரா யருள்வேடங் கொண்டிருந்தார்
மானமருந் திருக்கரத்தார் வன்றொண்டர் தமைப்பார்த்து.

(கரு௭)

குருகாலு ரமர்ந்தருளுங் குழகர்வழி பார்த்திருப்பத்
சீருவாருந் தம்பிரான் றேழர்திருத் தொண்டருடன்
வருவாரப் பந்தரிடைப் புகுந்துதிரு மறையவர்பார்
பெருகார்வஞ் செலவிருந்தார் சிவாயநம வெணப்பேசி.

(கரு௮)

நூலிழற் கீழிருந்தா ரவர்தம்மை யெதிர்நோக்கிச்
நாலமிகப் பசித்திரிப் பொதிசோறு தருகின்றேன்
நாலமினித் தாழாமே கைக்கொண்டிங் கினிதருநி
யேலநறுங் குளிர்நண்ணீர் குடித்தினைப்புத் திருமென.

(கரு௯)

வன்றொண்ட ரதுகேட்டு மறைமுனிவர் தரும்பொதிசோ
ரின்றுநமக் கெதிர்விலக்க லாகாதென் றிசைந்தருளிப்
பொன்றயங்கு ஞன்மார்பர் தரும்பொதிசோ நறுவாங்கி
சென்றுதிருத் தொண்டருடன் திருவமுது செயதருனி.

(கரு௧௦)

ண்ணிறந்த பரிசனங்க ளெல்லாரு மினிதருந்தப்
பண்ணியயின் னம்மருங்கு பசித்தனைந்தார் கனாமருந்த
புண்ணிறைந்த வாரமுதா யொருகாலு முலவாதே
புண்ணியனார் தாமனித்த பொதிசோறு பொலிந்ததால்.

(கரு௧௧)

ஈங்கரனார் திருவருள்போற் றண்ணீரின் சுவையார்ந்து
பொங்கிவரு மாதரவா லவர்நாமம் புகழ்ந்தேத்தி
பங்கயர்வாற் பள்ளியமர்ந் தருநனைந்தார் கனாந்துயிலக்
ங்கைசடைக் கரந்தாரப் பந்தரொடுந் தாங்கரந்தார்.

(கரு௧௨)

நெத்திலை திரியாத திருநாவ லூர்மன்ன
ரத்தகுதி யின்பள்ளி புணர்ந்தவரைக் காணுமை
நித்தனையா மாற்ற மறிந்திலே னெனவெடுத்து
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம் விளம்பியே சென்றடைந்தார்.

(கரு௧௩)

குருகாலு ரமர்ந்தருளுங் குழகனார் கோயிலினுக்
கருகார்பொற் கோபுரத்தை யணைந்திறைஞ்சி புன்புக்கு
வருகாதல் கூரலலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கிப்
பருகாவின் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகினார்.

(கரு௧௪)

கன்னூர்ந்த விண்ணமுதைக் கையாரீத் தொழுநிறைஞ்சிப்
பன்னூர்ந்த திருப்பதிகம் பரிழையே பணிந்தேத்தி
புன்னூமும் பெருங்காத லுடையவர்தாம் புறத்தெய்தி
நன்னூர்வத் தொண்டருட னங்கினிது நயந்திருந்தார்.

(கரு௧௫)

அந்நாளிற் தம்பெருமா னருள்கூடப் பணிந்தகன்று
மின்னர்செஞ் சடைமுடியார் விரும்புமிடம் பலவணங்கி
கன்னடி மெயின்புடைசூழ் கழிப்பாலை தொழுதேத்தித்
தென்னுவ லூர்மன்னர் திருத்திலலை வந்தடைந்தார்.

(ககக)

சீர்வளருந் திருத்திலலைத் திருவீதி பணிந்துபுகுந்
தேர்வளர்பொற் நிருமன்று ளெடுத்தசே வடியிறைஞ்சிப்
பார்வளர மறைவளர்க்கும் பதியதனிற் பணிந்துறைவார்
போர்வளர்மே ருச்சிலையார் திருத்தினைமா நகர்புகுந்தார்.

(கக௪)

திருத்தினைமா நகர்மேவுஞ் சிவக்கொழுநதைப் பணிந்துபோய்
நிருத்தன ரமர்நதருந் நிறைபதிகள் பல்வணங்கிப்
பொருத்தமிஞ் திருத்தொண்டர் போற்றுதிரு நாவலூர்
கருத்தில்வரு மாதரவாற் கைதொழ்ச்சென் றெய்தினார்.

(கக௫)

திருநாவ லூர்மன்னர் சேர்கின்ற ரெனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியோருந் தொண்டர்களும் பெருவாழ்வு
வருநாளென் றலங்கரித்து வந்தெதிர்கொண் டெள்ளையைச்
செருநாகத் துரிபுனைந்தார் செழுங்கோயி லுள்ளனைந்தார்.

(கக௬)

மேவியவத் தொண்டர்குழா மிடைந்தரவென் றெழுமோசை
மூவுலகும் போயொலிபப முதல்வனார் முன்பெயதி
யாவியினு மடைவுடையா ரடிக்கமலத் தருள்போற்றிக்
கோவலனன் முகனெடுத்துப் பாடியே கும்பிட்டார்.

(க௭0)

நலம்பெருகு மப்பீதியி னாடியவன் பொடுநயந்து
குலம்பெருகுந் திருத்தொண்டர் குழாத்தோடு மினிதமர்ந்து
சலம்பெருகுஞ் சடைமுடியார் தாள்வணங்கி யருள்பெற்றுப்
பொலம்புரி தான் மணிமார்பர் பிறபதியுந் தொழப்போவார்.

(க௭௧)

தண்டகமாந் திருநாட்டுத் தனிவிடையார் மகிழ்விடங்க
டொண்டரெதிர் கொண்டனையத் தொழுதுபோயத் தாயநதி
வண்டறைபூம் புறவுமலை வளமருதம் பலகடந்தே
யெண்டுகையோர் பரவுதிருக் கழுக்குன்றை யெய்தினார்.

(க௭௨)

தேனூர்ந்த மலர்ச்சோலைத் திருக்கழுக்குன் றத்தடியா
ரானை விருப்பினெடு மெதிர்கொள்ள வடைந்தருளித்
தூநாளெவண் மதியணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பாநாடு மின்னிசையின் நிருப்பதிகம் பாடினார்.

(க௭௩)

பாடியவப் பதியின்க ணினிதமர்ந்து பணிந்துபோய
நாடியநல் லுணர்வினெடுந் திருக்கச்சூர் தனைநண்ணி
யாடகமா மதில்புடைஞ் ழாலக்கோ யிலினமுதைக்
கூடியமெய் யன்புருகக் கும்பிட்டிப் புறத்தனைந்தார்.

(க௭௪)

அணைந்தருந் மவ்வலை யமுதுசெயும் பொழுதாகக்
கொணர்ந்தமுது சமைத்தளிக்கும் பரிசனமுங் குறுகாமைத்
தணந்தபசி வருத்தத்தார் தம்பிரான் நிருவாயிற்
புணர்ந்தமதிற் புறத்திருந்தார் முண்ப்பாடிப் புரவலனார்.

(க௭௫)

வன்றெண்டர் பசிதீர்க்க மலையின்மேல் மருந்தானார்
மின்றற்கு வெண்டலையோ டொழிந்தொருவெந் றோடேந்தி
யன்றற்கு வாழ்வாரோ ரந்தணராய்ப் புறப்பட்டுச்
சென்றன்பர் முகநோக்கி யருள்கூர்ச் செப்புவார்.

(க௭௬)

மெய்ப்பரியான் மிகவருந்தி யிளைத்திருந்தீர் வேட்கைவிட
விப்பொழுதே சோதிரந்திங் கியானுமக்குக் கொணர்வின்றே
னப்புறநீ ரகலாதே சிறிதுபொழு தமருமெனச்
செப்பியவர் திருக்கச்சூர் மனைதோறஞ் சென்றிரப்பார்.

(க௭௭)

வெண்டிருநீர் தணிதிகழ விளங்குநா லொளிதுளங்கக்
கண்டவர்கண் மனமுருகக் கடும்பதற்போ திடும்பலிக்குப்
புண்டரிகக் கழல்புவிமேற் பொருந்தமனை தொறும்புக்குக்
கொண்டதாம் விரும்பியாட் கொண்டவர்முன் கொடுவந்தார்.

(க௭௮)

இரந்துதாங் கொடுவந்த வின்னடிசி லுங்கதியு
மரந்தைதரும் பசிதீர வருந்துவீ ரெனவளிப்பப்
பெருந்தகையார் மறையவர்தம் பேரருளின் திறம்பேணி
நிரந்தபெருங் காத்தலு னேர்தொழுது வாங்கினார்.

(க௭௯)

வாங்கியவத் திருவமுது வன்றெண்டர் மருங்கனைர்
வோங்குதவத் தொண்டருட னுண்டருளி யவந்திருப்ப
வாங்கருநு நின்றார்போ லவர்தம்மை உறியாமே
நீங்கினு ரெப்பொருளு நீங்காத நிலையையினார்.

(க௮௦)

திருநாவ ஸ்ராளி சிவயோகி டார்நீங்க
வருநாம மறைபவனு நிறைவனு ரெனமதித்தே
பெருநாதச் சிலம்பணிசே வடிவருத்தப் பெருமபகறக்
ஐருநாடி யெழுந்தருளிற் றெனபொருட்டா மெனயருங்.

(க௮௧)

வேறு.

முதுவா யோரி யென்றெடுத்து முதலவ னாதம் பெருங்கருனை
பதுவா மிதுவென் ததிகடிமவந் செ. தக் கண்ணீர் மலமுருவிப
புதுவார் புனலின் மயிர்ப்புளகம் புதைப்ப பதிகம் போற்றிசைந்து
மதுவா ரிதழி முடிபாடரை பாடி மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

(க௮௨)

வந்தித் திறைவ ருளுநர்போய மங்கை பாசர் மகிழ்ந்தவிட
முந்தித் தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புச்சு முச்சுப் பெருமானைச்
நிந்தித் திடவந் தருள்செய்கழல் பணிந்து செஞ்சொற றோடைபுனைந்தே
பந்திச் செக்கர்ப் பெருகொளியா ரமருங் காஞ்சி மருங்கிணந்தார்.

(க௮௩)

அன்று வெண்ணெய் நல்லூரி லரியு மயனாந் தொடர்வரிய
வென்றி மழுவெள் விடையுயர்த்தார் வேத முதல்வ ராயவந்து
இன்று சபைமுன் வழக்குரைத்து நேரே தொடர்ந்தாட் கொண்டுவந்தார்
நின்றிங் கெயதப் பெற்றோமென நெயில்குழ் காஞ்சி நகர்வாழ்வார்.

(க௮௪)

மல்கு மகிழ்ச்சி மிகப்பெருக முறுகு மணித்தோ ரணநாட்டி
பல்கு தீப நிறைகுடங்க ளகிளின் னுபந் கொடியெடுத்துச்
செல்வ மனைக் களங்கரித்தத் தெற்றியாடவ்வு முழுவதிரப்
பல்கு தொண்ட ருடன் கூடிப் பதியின் புறம்போ யெதிர்கொண்டார்.

(க௮௫)

ஆண்ட நம்பி யெதிர்கொண்ட வடியார் வணங்க வெதிர்வணங்கி
நீண்ட மதிட்கோ புரங்கடந்து நிரைமா ளிகைவீ தியிற்போந்து
பூண்ட காதல் வாழ்த்தினுடன் புனைமங்கலது ரியமொலிப்ப
வீண்டு தொண்டர் பெருகுதிரு வேகாம் பரஞ்சென் றெய்தினார்.

(கஅக)

ஆழி நெடுமா லயன்முதலா மமரர் நெருங்கு கோபுரமுன்
சூழி யுறமண் மிசைமேனி பொருந்த வணங்கிப் புருந்தருளிச்
சூழு மணிமா ளிகைபலவுந் தொழுது வணங்கி வலங்கொண்டு
வாழி மணிப்பொற் கோயிலினுள் வந்தா ரனுக்க வன்றெண்டர்.

(கஅஎ)

கைகள் கூப்பி முன்னணைவார் கம்பை யாறு பெருகிவர
வையர் தமக்கு மிகவஞ்சி யாரத் தழுவிக் கொண்டிருந்த
மையு லாவும் கருநெடுங்கண் மலையா ளென்றும் வழிபடுபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிகீழ்த் திருந்து காத லுடன்வீழ்ந்தார்.

(கஅஅ)

வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய் விம்மி யெழுந்து மெயயன்பால்
வாழ்ந்த சிந்தை யுடன்பாடி மாரூ விருப்பிற் புறம்போந்து
சூழ்ந்த தொண்ட ருடன்மருவு நாளிற ரெல்லைக் கச்சிகர்த்
தாழ்ந்த சடையா ராலயங்கள் பலவுஞ் சார்ந்து வணங்குவார்.

(கஅக)

சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக் காமக் கோட்டஞ் சென்றிறைஞ்சி
நீரார் சடையா ரமர்ந்தருஞ் நீடு திருமேற் றளிமேவி
யாரா வன்பிற் பணிந்தேத்து மளவினுந்தா வொண்குடராம்
பாரார் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்து பரவினார்.

(கக௦)

ஓண காந்தன் றளிமேவு மொருவர் தம்மை யுரிமையுடன்
பேணி யமைந்த தோழமையாற் பெருகு மடிமைத் திறம்பேசிக்
காண மோடு பொன்வேண்டி நெய்யும் பாலும் கலைவிளங்கும்
யாணர்ப் பதிக மெடுத்தேத்தி யெண்ணி னிதிபெற் றின்திருநதார்.

(கக௧)

அங்க ணமர்வா ரனேகதங்கா பதத்தை யெய்தி யுள்ளனைந்து
செங்கண் விடையார் தமைப்பணிந்து தேனெய புரிந்தென் றெடுத்தமிழ்
தங்கு மிடமா மெனப்பாடித் தாழ்ந்து பிறவுந் தானங்கள்
பொங்கு காத லுடன்போற்றிப் புரிந்தப் பதியிற் பொருந்துநாள்.

(கக௨)

பாடவிசையும் பணியினுற் பாவை தழுவக் குழைகம்ப
ராடன் மருவுஞ் சேவடிகள் பரவிப் பிரியா தமர்கினுரார்
நீட ழுதார்ப் புறத்திறைவர் நிலவும் பதிக டொழுவிருப்பான்
மாட நெருங்கு வன்பார்த்தான் பனங்காட் டீரில் வந்தடைநதார்.

(கக௩)

செல்வ மல்கு திருப்பனங்காட் டீரிற் செம்பொற் செழுஞ்சுடரை
யல்ல லுறக்கு மருமருந்தை வணங்கி யன்பு பொழிகண்ணீர்
மல்க நின்று விடைபின்மேல் வருவா ரெனும்வண் டமிழ்ப்பதிக
நல்ல விசையி னுடன்பாடிப் போந்து பிறவு நண்ணுவார்.

(கக௪)

மன்னு திருமாற் பேறணைந்து வணங்கிப் பரவித் திருவல்லந்
தன்னு ளெய்தி யிறைஞ்சிப்போயச் சாரு மேல்பாற் சடைக்கற்றைப்
பின்னன் முடியா ரிடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் பெருந்தொண்டர்
சென்னி முகிறேய் தடங்குவட்டுத் திருக்கா ளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

(கக௫)

சகல ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராணம்.

தடுக்க லாகாப் பெருங்காத நலையின் நருளுங் கண்ணப்ப
நிடுக்கண் களைந்தாட் கொண்டருளு மிறைவர் மகிழ்ந்த காளத்தி
படுக்கல் சேர வணைந்துபணிந் தருளா லேறி யன்பாறு
மடுப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலைமேன் மருந்தை வணங்கினார்.

(ககக)

வணங்கி புள்ளம் கனிகூர மகிழ்ந்து போற்றி மதரவிசை
யணங்கு செண்டா டெனும்பதிகம் பாடி யன்பாற் கண்ணப்பர்
மணங்கொள் மலர்ச்சே வடிபணிந்து வாழ்ந்து போந்து மன்னுபதி
பிணங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி யின்புற்றிருக்கு மந்நாளில்.

(கக௭)

வடமா திரத்துப் பருப்பதமுந் திருக்கே தார மலைமுதலா
விடமா வரனார் தாமுவந்த வெல்லா மிங்கே யிருந்திறைஞ்சி
கடமா டியசே வடியாரை நண்ணி னார்போ லுண்ணிறைந்து
கிடமாவ் கருத்திற் திருப்பதிகம் பாடிக் காதல் சிறந்திருந்தார்.

(கக௮)

அங்குச் சிலநாள் வைகியின் னருளாற் போந்து பொருவிடையார்
கங்கு மிடங்க ளைப்பலவுஞ் சார்ந்து தாழ்ந்து தமிழ்ப்பாடிப்
பொங்கு புணரிச் கரைமருங்கு புவியுட் சிவலோ கம்போலத்
சிக்கண் முடியா ரமர்த்திரு பொற்றி யூரைச் சென்றடைந்தார்.

"புவியிலேதிசை
என்றப்பட்ட
'தடி கரும'

அண்ண ரெடர்ந்தா வணங்காட்டி யாண்டாம்பி யெழுந்தருள
வண்ணில் பெருமை யாதிபுரி யிறைவ ரடியா ரெதிர்கொள்வார்
வண்ண வீதி வாயிரெறும் வாழை கழுது தோரணங்கள்
வண்ண நிறைபொற் குடந்துப் தீப மெடுத்துத் தொழுவெழுங்கால்.

(௨௦௦)

பரமத் கலநல் லியமுழங்க வாச மலை யணியரங்கிற்
பரமத் கையர்க ணடமாடப் பொழியும் வெள்ளப் பூமாரி
பரமத் கையரு மமரர்களும் வீச வன்ப ருடன்புகுந்தார்
பரமன் தலையிற் பல்புவந்த பிரானார் விரும்பு பெருந்தொண்டர்.

(௨௦௧)

புற்றி யூரி னுமையோடுங் கூட நின்ற ருயர்தவத்தின்
புற்று மிக்க திருத்தொண்டர் பரந்த கடல்போல் வந்தீண்டிச்
புற்று மணந்து துதிசெய்யத் தொழுது தம்பி ரானன்பர்
புரற்ற மழவே றுடையவர்தங் கோயில் வாயி லெய்தினார்.

(௨௦௨)

பாண யனக்குங் கோபுரத்தை மகிழ்ந்து பணிந்து புருந்துவளர்
பாண லினவென் பிறைச்சடையார் கோயில் வலங்கொண் டெதிர்குறுகி
பாண முயிருங் கரைத்தருக வுச்சி குவித்த செங்கையுட
பாண காத னுடன்வீழ்ந்தா ராரா வன்யி னாரார்.

(௨௦௩)

பட்டு வரியி லொற்றியூர் நீங்க லென்ன வெழுத்தறிபு
பட்ட மலருந் திருத்தலார் நதம்பொற் கமலச் சேவடியிற்
பட்டு முணர்வு கொண்டெழுந்து கோதி லமுதலினைகூடப்
பட்டிம் பாடிப் பரவியெழும் பதிக மெடுத்துப் பாடினார்.

(௨௦௪)

பாடி யறிவு பரவசமாம் பரிவு புற்றப் புறம்போந்து
பி லிருப்பிற் பெருங்காத விழைந்த வன்பர் பல்போற்றத்
பி மயனார் திருமாய மதிதற் கரிய திருப்புகழ்
பித் காலம் கனிவினந்து பரவித் தும்பிட் மனிதிரங்கார்.

(௨௦௫)

ஏயர்கோன்கலிக்காமதாயனாப்பாரணம்.

இந்த நிலைமை யாரிவரிங் கிருந்தார் முன்பே யிவர்க்காக
வந்தன் கயிலை மலைநீங்கி யருளாற் போந்த வந்திதையார்
வந்து புவிமே வைதரித்து வளர்ந்து பின்பு வன்றெண்டர்
சந்த விரைஞ்சும் புயஞ்சேர்ந்த பரிசு தெரியச் சாற்றுவார்.

(2.95)

நாலாங் குலத்திற் பெருகுநல முடையார் வாழு ஞாயிற்றின்
மேலாங் கொள்கை வேளாண்மை மிக்க திருஞா யிறுகிழுவர்
பாலா தரவு தருமகளா ராகிப் பார்மே வைதரித்தா
ராலா லஞ்சேர் கதைமிடற்ற ருளான் முன்னே யந்திதையார்.

(2.98)

மலையான் மடந்தை மலர்ப்பாத மறவா வன்பால் வந்தநெறி
தலையா முணர்வு வந்தணையத் தாமே யறிந்த சங்கிலியா
ரலையார் வேற்கட் சிறுமகளி ராயத்தோடும் வினையாட்டு
கிலையா யினவப் பருவங்க டோறு நிகழ நிரம்புவார்.

(2.99)

சீர்கொண் மரபில் வருஞ்செயலே யன்றித் தெய்வ நிகழ்தன்மை
பாரிலெவரு மதிசயிக்கும் பண்பில் வளரும் பைந் தொடியார்
வாரு மணிய வணியவாம் வளர்மேன் முலைக ளிடையருத்தச்
சாரும் பதத்திற் தந்தையார் தங்கண் மனைவி யார்க்குரைப்பார்.

(2.00)

வழவுங் குணமு நம்முடைய மகட்கு மண்ணு ளோர்க்கிசையும்
படிவ மன்றி மேறப்பட்ட பரிசாம் பான்மை யறிகிலோங்
கடிசேர் மணமு மிளிகிழுங் கால மென்னக் கற்புவளர்
கொடியே யனைய மனைவியா ரேற்கு மாற்றற் கொடுமென்றார்.

(2.01)

தாய ரோடுந் தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியா
ரேயு மாற்ற மன்றி துவெம் பெருமா னீசன் நிருவருளே
மேய வொருவர்க் குரியதியான் வேறென் வினையு மெனவெருவற
ருய ஷணர்வு மயங்கிமிக வயர்ந்தே யவனி மேல்விழுந்தார்.

(2.02)

பாங்கு நின்ற தந்தையார் தாயார் பதைத்துப் பரிந்தெடுத்தே
யேங்கு முள்ளத் தினராகி யிவருக் கென்னே வுற்றதெனத்
தாங்கிச் சீற விரைப்பனிரீர் தெளித்துத் தைவந் ததுநீங்க
வாங்கு னுசப்பின் மகளாரை வந்த துனக்கிங் கென்னென்றார்.

(2.03)

என்று தம்மை யீன்றெடுத்தார் வினவ மறைவிட் டியம்புவா
ரின்றென் நிறத்து ரீர்மொழிந்த விதுவென் பரிசுக் கிசையாது
வென்றி விடையா ருள்செய்தா ரொருவர்க் குரியேன் யானினிமேற்
சென்று திருவொற் நியூரணைநது சிவனா ருளிற செல்வனென.

(2.04)

அந்த மாற்றங் கேட்டவர்தா மயர்வும் பயமு மதிசயமும்
வந்த வுளளத் தினராகி மறறமாற்ற மறைத் தொழுகப்
பந்த நீடு மிவர்குலத்து நிகரா மொருவன் பரிசறியான்
சிறதை விரும்பி மகட்பேசி விடுத்தான் சிலருஞ் சென்றிசைத்தார்.

(2.05)

தாதை யாரு மதுகேட்டுத் தன்மை விளம்பத் தகாமையினு
லேத மெய்தா வகைமொழிந்து போக்க வவராங் கெய்தாமுன்
நீதங் கிழைத்தே யிறத்தான்போற செல்ல விடுத்தா ருடன்சென்றான்
மாத ராரைப் பெற்றாரற்ற மதனைக் கேட்டு மனமருண்டார்.

(2.06)

தைய லார்சங் கிலியார்தந் திறத்துப் பேசத் தகாவார்த்தை
யுய்ய வேண்டு நினைவுடையா ருரையா ரென்றங் குலகதியச்
செய்த விதிபோ லிதுகிகழச் சிறந்தார்க் குள்ள படிசெப்பி
நையு முள்ளத் துடனஞ்சி லங்கை செயலே யுடன்படுவார். (உகக)

அணங்கே யாகு மிவன்செய்கை யறிந்தோர் பேச வஞ்சுவரால்
வணங்கி யீசர் திறமன்றி வார்த்தை யறியாண் மற்றொன்று
குணங்க ளிவையா மினியிவடான் குறித்த படியே யொற்றினகர்ப்
பணங்கொ ளரவச் சடையார்தம் பாற்கொண்டணவோ மெனப்பகர்வார். (உக௭)

பண்ணர் மொழிச்சங் கிலியாரை நோக்கிப் பயந்தா ரொடுங்கினைஞர்
தெண்ணீர் முடியார் திருவொற்றி யூரிற் சேர்ந்து செல்கதியுங்
கண்ணார் துதலார் திருவருளா லாகிக் கன்னி மாடத்துத்
தண்ணார் தடஞ்சுழ்நகரிற் தங்கிப் புரீவீர் தவமென்று. (உக௮)

பெற்றதாதை சுற்றத்தார் பிறைசேர் முடியார் விதியாலே
மற்றுச் செயலொன் றறியாது மங்கை யார்சங் கிலியார்தாஞ்
சொற்ற வண்ணஞ் செயத்துணிந்து துதைந்த செல்வத் தொடும்புரங்கள்
செற்ற சிலையார் திருவொற்றி யூரிற் கொண்டு சென்றனைந்தார். (உக௯)

சென்னி வளர்வெண் பிறையணிந்த சிவனார் கோயி லுட்புகுந்து
துன்னுஞ் சுற்றத் தொடும்பணிந்து தொல்லைப் பதியோ ரிசைவினாற்
கன்னி மாட மருங்கமைத்துக் கடிசேர் முறைமைக் காப்பியற்றி
மன்னுஞ் செல்வந் தகவகுத்துத் தந்தை யார்வந் தடிவணங்கி. (உ௨௦)

யாங்க ளுமக்குப் பணிசெய்ய வீசற் கேற்ற பணிவிரும்பி
யோங்கு கன்னி மாடத்தி லுறைகின் றீரென் னுரைக்கின்றார்
தாங்கற் கரிய கண்கனீர்த் தாரையொழுதத் தரியாதே
யேங்கு சுற்றத் தொடுமிறைஞ்சிப் போனா ரெயில்கூழ் தம்பதியில். (உ௨௧)

காதல் புரிந்து தவம்புரியுங் கன்னி யாரங் கமர்கின்றார்
பூத நாதர் கோயிலினிற் காலந் தோதும் புக்கிறைஞ்சி
நீதி முறைமை வருவாது தமக்கு நேர்ந்த பணிசெய்யச்
சீத மலர்ப்பூ மண்டபத்துத் திரைகு மொருபாற் சென்றிருந்து. (உ௨௨)

பண்டு கயிலைத் திருமலையிற் செய்யும் பணியின் பான்மைமனங்
கொண்ட வுணர்வு தலைநித்பக் குலவு மலர்மென் கொடியணையார்
வண்டு மருவுந் திருமலர்மென் மாலே காலங் களுக்கேற்ப
வண்டர் பெருமான் முடிச்சாத்த வமைத்து வணங்கி யமருநான். (உ௨௩)

அந்தி வண்ணத் தொருவர்திரு வருளால் வந்த வாரூர்
கந்த மாலேச் சங்கிலியார் தம்மைக் காதன் மணம்புணர
வந்த பருவ மாதலால் வகுத்த தன்மை வருவாத
முந்தை விதியால் வந்தொருநான் முதல்வர் கோயி லுட்புகுந்தார். (உ௨௪)

அண்டர் பெருமா னந்தணரா யாண்ட் நம்பி யங்கணரைப்
பண்டை முறைமை யாற்பணிந்து பாடிப் பரவிப் புறம்போந்து
தொண்டு செய்வார் திருத்தொழில்கள் கண்டு தொழுது செல்கின்றார்
புண்ட ரீகத் தடநிகர்பூந் திருமண் டபத்தி லுட்புகுந்தார். (உ௨௫)

அன்பு நாரா வஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க வலர்தொடுத்தே
யென்புள் னுருக்கு மடியாரைத் தொழுது நீங்கி வேறிடத்து
முன்பு போலத் திரைநீக்கி முதல்வர் சாத்துப் பணிகொடுத்து
மின்போன் மறையுஞ் சங்கிலியார் தம்மை விதியாற் கண்ணுற்றார்.

(உஉக)

கோவா முத்துஞ் சுரும்பேறாக் கொழுமென் முகையு மனையாரைச்
சேவார் கொடியார் திருத்தொண்டர் கண்ட போது சிந்தைநிறை
காவா தவர்பாற் போய்விழத் தம்பாற் காம னாற்றார்த்
பூவா னிகன்வந் துறவீழத் தரியார் புறமே போந்துரைப்பார்.

(உஉஎ)

இன்ன பரிசென் தறிவரிதா லீங்கோர் மருங்கு திரைக்குள்ளார்
பொன்னு மணியு மலர்ந்தவொளி யமுதி லளாவிப் புதியமதி
தன்னு ணீர்மை யாற்குழைத்துச் சமைத்த மின்னாக் கொடிபோல்வா
ளென்னை யுள்ளந் திரிவித்தாள் யார்கொ லென்றங் கியம்புதலும்.

(உஉஅ)

அருகு நின்னார் விளம்புவா ரவர்தா நங்கை சங்கிலியார்
பெருகு தவத்தா லீசர்பணி பேரூழ் கன்னி யாரென்ன
விருவ ராலிப் பிறவியையெய்ம் பெருமா னருளா லெய்துவித்தார்
மருவும் பரவை யொருத்தியிவண் மற்றை யவளா மெனமருண்டார்.

(உஉக)

மின்னார் சடையார் தமக்காளாம் விதியால் வாழு மெனைவருத்தித்
தன்னு ருளால் வரும்பேறு தவத்தா லனையா வகைதடுத்தே
யென்னு ருயிரு மெழின்மலருங் கூடப் பிணக்கு மிவடன்னைப்
பொன்னு ரிதழி முடியார்பாற் பெறுவே னென்று போய்ப்புக்கார்.

(உஉ௦)

மலர்மே லயனு நெடுமாலும் வானு நிலனுங் கிளைத்தறியா
நிலவு மலருந் திருமுடியு நீடுங் கழலு முடையாரை
யுலக மெல்லார் தாமுடையா ராயு மொற்றி யூரமர்ந்த
விலகு சோதிப் பரம்பொருளை யிறைஞ்சி முன்னின் தேத்துவார்.

(உஉக)

மங்கை யொருபான் மகிழ்ந்ததுவு மன்றி மணிநீக் முடியின்கட்
கங்கை தன்னைக் கரந்தருளுங் காதலுடையீ ரடியேனுங்
கிங்கு துமக்குத் திருமாலே தொடுத்தே னுள்ளத் தொடையவிழ்த்த
நிங்கன் வதனச் சங்கிலியைத் தந்தென் வருத்தந் தீருமென.

(உஉஉ)

அண்ண லார்முன் பலவுமவ ரறிய வுணர்த்திப் புறத்தனைந்தே
யெண்ண மெல்லா மூமக்கடிமை யாமென் றெண்ணு மென்னெஞ்சிற்
றிண்ண மெல்லா முடைவித்தாள் செய்வ தொன்று மறியேன்யான்
றண்ணி லாமின் னொளிர்பவளச் சூடயீ ரருளு மெனத்தளர்வார்.

(உஉ௩)

மதிவாண் முடியார் மகிழ்கோயிற் புறத்தோர் மருங்கு வந்திருப்பக்
கதிரோன் மேலைக் கடல்காண மாலைக் கடலைக் கண்டயர்வார்
முதிரா முலையார் தம்மமமணம் புணர்க்க வேண்டி முளரிவளை
நிதியா னண்பர் தமக்கருளு நண்பா னினைந்து நினைந்தழிய.

(உஉ௪)

உம்ப ருய்ய வுலகுய்ய வோல வேலை விடமுண்ட
தம்பி ரானார் வன்றொண்டர் தம்பா லெய்திச் சங்கிலியை
யிம்ப ருலகில் யாவருக்கு மெய்த வொண்ணு விருந்தவத்துக்
கொம்பை யுளக்குத் திருகின்றோங் கொண்ட கவலை யொழிகென்ன.

(உஉ௫)

அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில் வலிய வான்டு கொண்டருளி
யொன்று மறியா நாயேனும் குறுதி யளித்தி ருயிர்காக்க
வின்று மிவளை மணம்புணர்க்க வேன்று நின்றி ரெனப்போற்றி
மன்றன் மலர்ச்சே வடியினைக்கீழ் வணங்கி மகிழ்ந்தார் வன்றெண்டர்.

(௨௩௯)

ஆண்டு கொண்ட வந்தனா ரவருக் கருளிக் கருணையினு
னீண்ட கங்குல் யாமத்து நீங்கி வானி னிறைமதியர்
தீண்டு கன்னி மாடத்துச் சென்று திகழ்சங் கிலியாரார்
துண்டு சோதி விளக்கணையார் தம்பார் கனவிற் றேன்றினார்.

(௨௩௭)

தோற்றும் பொழுதிற் சங்கிலியார் தொழுது விழுந்து பாவசமா
யாற்ற வன்பு பொங்கியெழுந் தடியே னுய்ய வெழுந்தருளும்
பேற்றுக் கென்யான் செய்வ தெனப் பெரிய கருணை பொழிந்தனைய
நீற்றுக் கோல வேதியரு நோர்நின் றருளிச் செய்கின்றார்.

(௨௩௮)

சாரந் தவத்துச் சங்கிலிகேள் சால வென்பா லன்புடையான்
மேரு வகையின் மேம்பட்ட தவத்தான் வெண்ணெய் நல்லூரி
லியாரு மறிய யானா வுரியா னுன்னை யெனையிரந்தான்
வார்கொன் முலையாய் நீயவனை மணத்தா லணவாய் மகிழ்ந்தென்றார்.

(௨௩௯)

ஆதி தேவர் முன்னின்றங் கருளிச் செய்த பொழுதின்கண்
மா த ரார்சங் கிலியாரு மாறு மயனு மறிவரிய
சீத மலர்த்தா மரையடிக்கீழ்ச் சேர்ந்து வீழ்ந்து செந்நின்று
வேத முதல்வர் முன்னடுக்க மெய்தித் தொழுது விளம்புவார்.

(௨௪௦)

எம்பி ரானே நீரருளிச் செய்தார்க் குரியேன் யானிமையோர்
தம்பி ரானே யருடலைமேற் கொண்டேன் றக்க விதிமணத்தா
னம்பி யாரு ரருக்கென்னை நல்கி யருளும் பொழுதிமயக்
கொம்பி னாகங் கொண்டார்க்குக் கூறுந் திறமொன் னுளதென்பார்.

(௨௪௧)

பின்னும் பின்னன் முடியார்முன் பெருக நாணித் தொழுதுரைப்பார்
மன்னுந் திருவா ருரின் கணவர்தா மிகவு மகிழ்ந்துறைவ
தென்னுந் தன்மை யறிந்தருள மெம்பி ராட்டி திருமுலைதோய்
மின்னும் புரிநான் மணிமாநீ ரென்றார் குன்றா விளக்கணையார்.

(௨௪௨)

வேறு.

மற்றவர்தம் முறைகொண்டு வன்றெண்டர் நிலைமையினை
யொற்றிநக ரமர்ந்தபிரா னுணர்ந்தருளி யுரைசெய்வார்
பொற்றொடியா யுணையிகந்து போகாமைக் கொருசபத்
மற்றமுறு நிலைமையினு லவன்செய்வா னெனவருளி.

(௨௪௩)

வேயனைய தோளியார் பானின்று மீண்டருளித்
துயமன மகிழ்ந்திருந்த தோழனார் பாலனைந்து
நீயவனை மணம்புணரு நிலைபுரைத்தோ மதற்கவன்பா
ளாயதொரு குறையுன்து லமைப்பதுள தென்றருள.

(௨௪௪)

வன்றெண்டர் மனங்களித்து வணங்கியடி யேன்செய்ய
நின்றகுறை யாதென்ன நீயவனை மணம்புணர்த்த
கொன்றியுட னேநிகழ் வொருசபத் மவண்முன்பு
சென்றுகிடைத் திவ்விரவே செய்கவென வருள்செய்தார்.

(௨௪௫)

என்செய்தா லிதுமுடிபு மதுசெய்வன் யானிதற்கு
மின்செய்த புரிசடையீ ருள்பெறுதல் வேண்டுமென
முன்செய்த முறுவலுடன் முதல்வரவர் முகநோக்கி
புன்செய்கை தனக்கினியென் வேண்டுவதென் னுரைத்தருள.

(உசக)

வம்பணிமுன் முனையவர்க்கு மனங்கொடுத்த வன்முண்டர்
நம்பரிவர் பிறபதியும் நயந்தகோ லஞ்சென்று
கும்பிடவே கடவேனுக் கிதுவிலக்கா மெனக்குறிப்பார்
றம்பெருமான் திருமுன்பு தாம்வேண்டுங் குறையிரப்பார்.

(உசஎ)

சங்கரர்தாள் பணிந்திரந்து தமிழ்வேந்தர் மொழிகின் றூர்
மங்கையவ டனைப்பிரியா வகைசபதஞ் செய்வதனாக்
கங்கவனோ டியான்வந்தா லப்பொழுது கோயில்விடத்
தங்குமிடம் திருமகிழக்கீழ்க் கொளவேண்டு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(உசஅ)

தம்பிரான் றேழரவர் தாம்வேண்டிக் கொண்டருள
வும்பர்நா யகருமதற் குடன்பாடுசெய்வாராய
நம்பிரீ சொன்னபடி நாஞ்செய்து மென்றருள
வெம்பிரா னேயரியு தினியெனக்கென் னெனவேத்தி.

(உசக)

அஞ்சலிசென் னியின்மன்ன வருள்பெற்றுப் புறம்போதச்
செஞ்சடையா ரவர்மாட்டுத் திருவினையாட் டினைமகிழ்ந்தோ
வஞ்சியிடைச் சங்கிலியார் வழியடிமைப் பெருமையோ
துஞ்சிருண்மீ ளவுமனைந்தா ரவர்க்குறுதி சொல்லுவார்.

(உரு0)

சங்கிலியார் தம்மருங்கு முன்புபோற் சார்ந்தருளி
நங்கையுனக் காளுர னயந்துஞ் னூறக்கடவ
னங்குநமக் கெதிரொய்யு மதற்குநீ யிசையாதே
கொங்குலாட்டி மகிழின்கீழ்க் கொள்கவெனக் குறித்தருள.

(உருக)

மற்றவருங் கைகுவித்து மாலையனுக் கறிவரியீ
ரற்றமெனக் கருள்புரிந்த வதனிலடி யேனாகப்
பெற்றதியா னெனக்கண்கள் பெருந்தாரை பொழிந்திழிய
வெற்றிமழ விடையார்தஞ் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தெழுந்தார்.

(உருஉ)

தையலார் தமக்கருளிச் சடாமகுட ரெழுந்தருள
வெய்தியபோ ததிசயத்தா லுணர்ந்தெழுந்தவ் விரவின்கட்
செய்யசடை யாரருளின் திறநினைந்தே கண்டுயிலா
ரையமுட னருகுதியில் சேடியரை யணைந்தெழுப்பி.

(உருங)

நீங்குதியிற் பாங்கியர்க்கு நீங்கலெழுத் தறியுமவர்
தாங்கனவி லெழுந்தருளித் தமக்கருளிச் செயததெலாம்
பாங்கறிய மொழியவவர் பயத்தினுட னதிசயமுந்
தாங்குமகிழ்ச் சியுமெய்தச் சங்கிலியார் தமைப்பணிந்தார்.

(உருச)

சேயிழையார் திருப்பள்ளியெழுச்சிக்கு மலர்தொடுக்குந்
னாயபணிப் பொழுதாகத் தொழில்புரிவா ருடன்போதம்
கோயிலின்முன் காலமது வாகவே குறித்தினைந்தா
ராயசப தஞ்செய்ய வரவுபார்த் தாரூரர்.

(உருடு)

நின்றவரங் தெதிர்வந்த நேரிழையார் தம்மருங்கு
சென்றனைந்து தம்பெருமான் திருவருளின் நிறங்கூற
மின்றயங்கு துண்ணிடையார் விதியுடன்பட் டெதிர்விளம்பா
ரொன்றியநா னொடுமடவா ருடனொதுங்கி யுட்புகுந்தார்.

(உரு)

அங்கவர்தம் பின்சென்ற வாரூர ராயிழையீ
ரிங்குநான் பிரியாமை யுமக்கிசையும் படியியம்பத்
திங்கண்முடி யார்திருமுன் போதுவீ ரெனச்செப்பச்
சங்கிலியார் கனவுரைப்பக் கேட்டதா தியர்மொழிவார்.

(உரு)

எம்பெருமா னிதற்காக வெழுந்தருளி யிமையவர்க
டம்பெருமான் திருமுன்பு சாற்றுவது தகாதென்ன
நம்பெருமான் வன்றெண்டர் நாதர்செய லறியாதே
கொம்பனையீர் யான்செய்வ தென்கென்று கூறுதலும்.

(உரு)

மாதரவர் மகிழ்க்கீழே யமையுமென மனமருள்வா
ரீதலரா கிலுமாகு மிவர்சொன்ன படி மறுக்கி
லாதலின லுடன்படவே யமையுமெனத் துணிந்தாகிற்
போதுவீ ரெனமகிழ்க்கீ முவர்போதப் போயனைந்தார்.

(உரு)

தாவாத பெருந்தவத்துச் சங்கிலியா ருங்காண
மூவாத திருமகிழை முக்காலும் வலம்வந்து
மேவாதிங் கியானகலே னெனநின்று விளம்பினார்
பூவார்தண் புனற்பொய்கை மூனைப்பாடிப் புரவலனார்.

(உரு)

மேவியசீ ராரூரர் மெய்ச்சபத வினைமுடிப்பக்
காவியினேர் கண்ணுருங் கண்டுமிக மனங்கலங்கிப்
பாவியே னிதுகண்டேன் நம்பிரான் பணியாலென்
றுவிசோர்ந் தழிவாரந் கொருமருங்கு மறைந்தயர்ந்தார்.

"(உரு)

திருநாவ லூராளி தம்முடைய செயன்முற்றிப்
பொருநாகத் துரிபுனைந்தார் கோயிலினுட் புகுந்திறைஞ்சி
புருணாந் தரவிருந்தீர் செய்தவா நழுகிடுதெனப்
பெருநாம மெடுத்தேத்திப் பெருமகிழ்ச்சி யுடன்போந்தார்.

(உரு)

வார்புனையும் வனமுலையார் வன்றெண்டர் போனதற்பின்
றார்புனையு மண்டபத்துத் தம்முடைய பணிசெய்து
கார்புனையு மணிசுண்டர் செயல்கருத்திற் கொண்டிறைஞ்சி
யேர்புனையுங் கன்னிமா டம்புகுந்தா ரிருள்புலர.

(உரு)

அன்றிரவே யாதிபுரி யொற்றிகொண்டா ராட்கொண்ட
பொன்றிகழ்பூண் வன்றெண்டர் புரிந்தவினை முடித்தருள
சின்றபுகழ்த் திருவொற்றி யூர்நிலவு தொண்டருக்கு
மன்றல்வினை செய்வதற்கு மனங்கொள்ள வுணர்த்துவார்.

(உரு)

ஈம்பியா ருரனுக்கு நங்கைசங் கிலிதன்னை
விம்பர்ரூர லத்திடைநம் மேவலினுன் மணவினைசெய்
தும்பர்வா முலகறிய வளிப்பீரென் துணர்த்துதலுந்
ஈம்பிரான் திருத்தொண்ட ரருடலேமேற் கொண்டெழுவார்.

(உரு)

மண்ணிறைந்த பெருஞ்செல்வத் திருவொற்றி பூர்மன்னு
மெண்ணிறைந்த திருத்தொண்ட ரெழிற்பதியோ ருடனீண்டி
யுண்ணிறைந்த மகிழ்ச்சியுட னும்பாழ் மழைபொழியக்
கண்ணிறைந்த பெருஞ்சிறப்பிற் கவியானஞ் செயதனித்தார்.

(௨௬௬)

பண்டுநிதும் பான்மையினுற் பசுபதிதன் னருளாலே
வண்டமர்பூங் குழலாரை மணம்புணர்ந்த வன்ருண்டார்
புண்டரிகத் தவள்வனப்பைப் புறங்கண்ட தூலத்தைக்
கண்டுகேட் டுண்டியிர்த்துத் தமர்ந்திருந்தார் காதலினால்.

(௨௬௭)

யாழின்மொழி யெழின்முறுவ லிருகுழைமேற் கடைபிறமு
மாழைவிழி வனமுலையார் மணியல்குற் றுறைபடிந்து
வீழுமவர்க் கிடையோன்றி மிகும்புலவி புணர்ச்சிக்க
னாழியார் மொருகணந்தா னவ்வுழி யொருகணமாம்.

(௨௬௮)

இந்நிலையிற் பேரின்ப மினிதமர்வா ரிறையுறையு
மன்னுபுக றொற்றியு ரதனின்மகிழ் சிறப்பினுற்
சென்னிமதி புனைவார்தந் திருப்பாசந் தொழுதிருந்தார்
முன்னிடகா லங்குள்பல முறைமையினால் வந்ததல.

(௨௬௯)

பொங்குதமிழ்ப் பொதியமலைப் பிறந்துபூஞ் சந்தனத்தின்
கொங்கனைநது குளிர்சார லிடைவளர்ந்த கொழுந்தென
லங்கணையத் திருவாரூ ரணிவீதி யழகரவர்
மங்கலநான் வசந்தமெதிர் கொண்டருளும் வகைநினைந்தார்.

(௨௭௦)

வெண்மதியின் கொழுந்தணிந்த வீதிவிடங் கப்பெருமா
றெண்ணுதலார் புடைபரந்த வோலக்க மதனிடையே
பண்ணமரு மொழிப்பரவை யார்பாட லாடறனைத்
கண்ணுறமுன் கண்டுகேட் டார்போலக் கருதினார்.

(௨௭௧)

பூங்கோயி லமர்ந்தாரைப் புற்றிடங்கொண் டிருந்தாரை
நீங்காத காதலினு னினைந்தாரை நினைவாரைப்
பாங்காகத் தாமுன்பு பணியவரும் பயனுண்வா
நீங்குநான் மறந்தேனென் றேசுறவான் மிகவழிவார்.

(௨௭௨)

மின்னொளிர்செஞ் சடையானை வேதமுத லானனை
மன்னுபுகழ்த் திருவாரூர் மகிழ்ந்தானை மிகநினைந்து
பன்னியசொற் பத்திமையு மடிமையையுங் கைவிடுவா
னென்னுமிசைத் திருப்பதிக மெடுத்தியம்பி யிரங்கினார்.

(௨௭௩)

பின்னொருநா டிருவாரூர் தனைப்பெருக நினைந்தருளி
யுன்னவினி யார்கோயில் புகுந்திறைஞ்சி யொற்றிகார்
தன்னையக் லப்புக்கார் தாஞ்செய்த சபத்தான்
முன்னடிக டோன்றினு கண்மறைய மூர்ச்சித்தார்.

(௨௭௪)

செய்வதனை யறியாது திகைத்தருளி நெடிதுயிர்ப்பார்
மைவிரவு கண்ணார்பாற் குறாறுவு மறுத்ததன
லிவ்வினைவந் தெய்வியதா மெனநினைந்தெம் பெருமானை
வெவ்விதவித் துயர்நீங்கப் பாடுவே னெனநினைந்து.

(௨௭௫)

வேறு.

அழுக்கு மெய்கொடென் றெடுத்தொழ் பதிகு மாதிரி யன்னலை யோதி
வழுத்த நெஞ்சொடு தாழ்ந்துநின் றுரைப்பார் மாதொர் பாகனார் மலர்ப்பத முன்னி
யழுக்கு நீக்கிட வேண்டிமென் றிரந்தே யெய்து வெந்துயர்க் கையற வினுக்கும்
பழிக்கும் வெள்கிரல் லிசைகொடு பரவிப் பணிந்து சாலவும் பலபல நினைவார். ()

அங்கு நாதர்செய் யருளது வாக வங்கை கூப்பி யாரூர்தொழ நினைந்தே
பொங்கு காதன்மீ ளாநிலை மையினுற் போது வார்வழி காட்டமுன் போந்து
திங்கள் வேணியார் திருமுல்லை வாயில் சென்றி றைஞ்சிறீ டியதிரூப் பதிகஞ்
சங்கிலிக் காகவென் கண்களை மறைத்தி ரென்று சான்றிய தன்மையிற் பாடி. (உஎஎ)

தொண்டை மாணுக்கன் றருள்கொடுத்த தருளுந் தொல்லை வண்புகழ் முல்லை நாயகனாக்
கொண்ட வெந்துயர் களைகெனப் பரவிக் குறித்த காதலி னெறிக்கொள வருவார்
வண்டு லாமலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்து மாட மாளிகை நீடுவெண் பாக்கங்
கண்ட தொண்டர்க் கெதிர்கொள வணைந்து காயுநா கத்தர் கோயிலை யடைந்தார். ()

அணைந்த தொண்டர்க் கருடன்வல மாக வங்க னாயகர் கோயின்முன் னெய்திக்
குணங்க ளேத்தியே பரவியஞ் சலியாந் குவித்த கைசூல மேற்கொண்டு நின் று
வணங்கி நீர்மகிழ் கோயிலு ளீரே யென்ற வன்ஞெண்டர்க் கூன்றுகோ லருளி
யிணங்கி லாமொழி யாலுளேம் போகி ரென்றி யம்பினு ரேதிலார்போல. (உஎக)

வேறு.

யிழையுளன பொறுத்திடுவ ரென்றெடுத்துப் பெண்பாகம்
விழைவடிவிற் பெருமானை வெண்பாக்க மகிழ்ந்தானை
யிழையெனமா சுணமணிந்த விறையாணப் பாடினார்
மழைதவழு நெடும்புரிசை நாவலுந் மன்னவனார். (உஅ9)

முன்னின்று முறைப்பாடு போன்மொழிந்த மொழிமாலேப்
பன்னுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடியபின் பற்றிய
வென்னுடைய பிரானருளிந் தித்தன்கொர லாமென்று
மன்னுபெருந் தொண்டருடன் வணங்கியே வழிச்சொள்வார். (உஅக)

அங்கணர்தம் பதியதனை யகன்றுபோ யன்பருடன்
பங்கயப்பூந் தடம்பனைசூழ் பழையனூ ருழையெய்தித்
தங்குவா ரம்மைதிருத் தலையாலே வலங்கொள்ளுந்
திங்கண்முடி யாராடுந் திருவாலங் காட்டினயல். (உஅஉ)

முன்னின்று தொழுதேத்தி முத்தாவென் றெடுத்தருளிப்
பன்னுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந் தேத்துவா
ரந்நின்று வணங்கிப்போய்த் திருவூற லமர்ந்திறைஞ்சிக்
கன்னிமதின் மணிமாடக் காஞ்சிமா நகரணைந்தார். (உஅந)

தேனிலவு பொழிந்தச்சித் திருக்காமக் கோட்டத்தி
லுனில்வள ருயிர்க்கெல்லா மொழியாத கருணையினு
லானதிரு வறம்புரக்கு மம்மைதிருக் கோயிலின்முன்
வரனில்வளர் திருவாயில் வணங்கினார் வன்ஞெண்டர். (உஅச)

தொழுதுவிழுந் தெழுந்தருளாந் றுதித்துப்போய்த் தொல்லுலக
முழுதுமளித் தழித்தாக்கு முதல்வர்திரு வேதம்பும்
பழுதிலடி யார்முன்பு புகப்புக்குப் பணிகின்ற
சிவகையேன் சிறுவனப்பெ னென்பொயிலே நீண்ட சிறுவன்

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராணம்.

௨௨௩

விண்ணுள்வா ரமுதுன்ன மிக்கபெரு விடமுண்ட
கண்ணுளா கச்சியே கம்பனே கடையானே
னென்னுத பிழைபொறுத்திங் கியான்காண வெழிற்பவன
வன்னுகண் ணனித்தருளா பெனவீழ்ந்து வணங்கினார்.

(௨௮௬)

பங்கயச்செங் கைத்தனிராற் பனிமலர்கொண் டருச்சித்துச்
செங்கயற்கண் மலைவல்லி பணிந்தசே வடிநின்றது
பொங்கியவன் பொடிபரவிப் போற்றியவா ருருக்கு
மங்கைதழு வக்குழைந்தார் மறைந்தவிடத் தன்கொடுத்தார்.

(௨௮௭)

ஞாலந்தா னிடந்தவனு நளிர்விசும்பு கடந்தவனு
மூலந்தா னறிவரியார் கண்ணளித்து முலைச்சுவட்டுக்
கோலந்தான் காட்டுதலுங் குறுகிவிழுந் தெழுந்தகனித்
தாலந்தா னுகந்தவனென் றெடுத்தாடிப் பாடினார்.

(௨௮௮)

பாடிமிகப் பரவசமாய்ப் பணிவார்க்குப் பாவையுட
னீடியகோ லங்காட்ட நிறைந்தவிரும் புடனிறைஞ்சிச்
சூடியவஞ் சலியினராய்த் தொழுதுபுறம் போந்தன்பு
கூடியமெய்த் தொண்டருடன் கும்பிட்டங் கினிதமர்வார்.

(௨௮௯)

மாமலையான் முலைச்சுவடும் வளைத்தமும்பு மணிந்தமதிப
பூமலிவார் சடையாரைப் போற்றியரு ளதுவாகத்
தேமலர்வார் பொழிற்காஞ்சித் திருநகரங் கடந்தகல்வார்
பாமலர்மா லைப்பதிகந் திருவாரூர் மேற்பரவி.

(௨௯௦)

அந்தியுநண் பகலுமென வெடுத்தார்வத் துடனசைவா
லெந்தையிரான் நிருவாரு ரென்றுகொலெய் துவதென்று
சந்தவிசை பாடிப்போய்த் தாங்கரிய வாதரவு
வந்தணைய வன்பருடன் மகிழ்ந்துவழிக் கொள்கின்றார்.

(௨௯௧)

மன்னுதிருப் பதிகடொறும் வன்னியொடு கூவளைமுஞ்
சென்னிமிசை வைத்துவந்தார் கோயிலின்முன் சென்றிறைஞ்சிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவியே போந்தணைந்தா
ரன்னமலி வயற்றடங்கள் சூழ்ந்ததிரு வாமாத்தூர்.

(௨௯௨)

அங்கணரை யாமாத்தூ ரழகர்தமை யடிவணங்கித்
தஞ்சுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்த் தாரணிக்கு
மங்கலமாம் பெருந்தொண்டை வளநாடு கடந்தணைந்தார்
செங்கண்வள வன்பிறந்த சீர்நாடு நீர்நாடு.

(௨௯௩)

அந்நாட்டின் மருங்குதிரு வரத்துறையைச் சென்றெய்தி
மின்னாரும் படைமழுவார் விரைமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
சொன்மாலை மலர்கல்வா யுகிலென்னுந் தொடைசாத்தி
மன்னார்வத் திருத்தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து வைகினார்.

(௨௯௪)

பரமர்திரு வரத்துறையைப் பணிந்துபோய்ப் பலபதிகள்
விரவிமழ விடையுயர்த்தார் விரைமலர்த்தா டொழுதேத்தி
யுரவுநீர்த் தடம்பொன்னி யடைந்தன்பு ருடனாடி
யரவணிந்தா ரமர்ந்ததிரு வாவடுதண்டு றையணைந்தார்.

(௨௯௫)

அங்கணவார் தமையடியா ரெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிப்
பொங்குதிருக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டுள்ளனைந்து
கங்கைவாழ் சடையாயோர் கண்ணிலே நெனக்கவல்வா
நிற்கெனக்கா ருறவென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்திசைத்தார்.

(உகக)

திருப்பதிகம் கொடுபரவிப் பணிந்துதிரு வருளாற்போய்
விருப்பினெடுந் திருத்துருத்தி தனைமேவி விமலாகழ
லருத்தியினுற் புக்கிறைஞ்சி யடியேன்மே லுற்றபிணி
வருத்தமெனை யொழித்தருள வேண்டுமென வணங்குவார்.

(உக௭)

பரவியே பணிந்தவர்க்குப் பரம்திரு வருள்புரிவார்
விரவியவிப் பிணியடையத் தவிர்ப்பதற்கு வேறாக
வரமலர்வண் டறைதீர்த்த வடகுளத்துக் குளியென் னந்
கரவிறிருத் தொண்டர்தாங் கைதொழுது புறப்பட்டார்.

(உக௮)

மிக்கபுனற் றீர்த்தத்தின் முன்னனைந்து வேதமெலாந்
தொக்கவடி வாயிருந்த னுருத்தியார் தமைத்தொழுது
புக்கதனின் மூழ்குதலும் புதியபிணி யதூந்நி
யக்கனமே மணியொளிசேர் திருமேனி யாயினார்.

(உக௯)

கண்டவர்க ளிசையிப்பக் கரையேறி யுடைபுனைந்து
மண்டுபெருங் காதலினுற் கோயிலினை வந்தடைந்து
தொண்டரெதிர் மின்னுமா மேகமெனுஞ் சொற்பதிக
மெண்டிசையு மறிந்துய்ய வேழிசையா லெடுத்திசைத்தார்.

(௩௦௦)

பண்ணிறைந்த தமிழ்பாடிப் பரம்திரு வருண்மறவா
தெண்ணிறைந்த தொண்டருடன் பணிந்தங்க ணுறைந்தேகி
யுண்ணிறைந்த பதிபிறவு முடையவர்தாள் வணங்கிப்போய்க்
கண்ணிறைந்த திருவாரூர் முன்றோன்றக் காண்கின்றார்.

(௩௦௧)

அன்றுதிரு நோக்கொன்ற லாரக்கண் டின்புறார்
நின்றுநில மிசைவீழ்ந்து நெடிதுயிர்த்து நேரிறைஞ்சி
வன்மொண்டர் திருவாரூர் மயங்குமா லையிற்புகுந்து
துன்றுசடைத் துவாயர் தமைமுன்னந் தொழுவனைந்தார்.

(௩௦௨)

பொங்குதிருத் தொண்டருட னுள்ளனைந்து புக்கிறைஞ்சித்
துங்க விசைத் திருப்பதிகந் துவாயா வென்றெடுத்தே
யிங்கெழுது துயர்களைந்து கண்காணக் காட்டாயென்
றங்கணர்த முன்னின்று பாடியருந் தமிழ்புனைந்தார்.

(௩௦௩)

ஆறணியுஞ் சடையாரைத் தொழுதுபுறம் போந்தங்கண்
வேறிருந்து திருத்தொண்டர் விரவுவா ருடன்சுடி
யேறுயர்த்தார் திருமூலட் டானத்து ளிடைதெரிந்து
மாதிரிரு வத்தயா மத்திறைஞ்ச வந்தனைந்தார்.

(௩௦௪)

ஆதிதிரு வன்பரெதி ரணையவவர் முகநோக்கிக்
கோதிவிசை யாற்குருகு பாயவெனக் கோத்தெடுத்தே
யேதிலார் போல்வினவி யேசறவாற் திருப்பதிகங்
காதல்புரி கைக்கிளையாற் பாடியே கலந்தனைவார்.

(௩௦௫)

ஏ யர்கோன்கலிக்காமதாயனாப்பாடினம்

சீர்பெருகுந் திருத்தேவா சிரியன்முன் சென்றிறைஞ்சிக்
கார்விரவு கோபுரத்தைக் கைதொழுதே யுட்புகுந்து
தார்பெருகு பூங்கோயி றனைவணங்கிச் சார்ந்தனைவா
ரார்வயிகு பெருங்காத லாலவனி மேல்வீழ்ந்தார்.

(௩௦௬)

வீழ்ந்தெழுந்து கைதொழுது முன்னின்று விம்மியே
வாழ்ந்தமலர்க் கண்ணென்ற லாராமன் மனமழிவா
ராழ்ந்ததுயர்க் கடலிடைநின் றடியேனை யெடுத்தருளித்
தாழ்ந்தகருத் தினைநிரப்பிக் கண்டாரு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(௩௦௭)

திருநாவ லூர்மன்னர் திருவாரூர் வீற்றிருந்த
பெருமானைத் திருமூலத் டானஞ்சேர் பிஞ்சுகளைப்
பருகாவின் னமுத்ததைக் கண்களாற் பருகுதற்கு
மருவார்வத் துடன்மற்றைக் கண்டாரீ ரெனவணங்கி.

(௩௦௮)

வேறு.

மீளா வடிமை யெனவெடுத்து மிக்கதேவர் குலமெல்லா
மானா மேநஞ் சண்டருளி மணியீ யிருந்த பெருமானைத்
தாளா தரிக்கு மெய்யடியார் தமக்கா மிடர்நீர் தரியீரென்
ருளார் திருத்தோ ழுமைத்திறத்தா லஞ்சொற் பதிகம் பாடினார்.

(௩௦௯)

பூத முதல்வர் புற்றிடங்கொண் டிருந்த புனிதர் வன்றெண்டர்
காதல் புரிவே தனைக்கிரங்கிக் கருனைத் திருநோக் களித்தருளிச்
சேத மலர்க்கண் கொடுத்தருளச் செவவே விழித்து முகமலர்ந்து
பாத மலர்கண் மேற்பணிந்து வீழ்ந்தா ருள்ளம் பரவசமாய்.

(௩௧௦)

விழுந்து மெழும்பும் பலமுறையான் மேவிப் பணிந்து மிகப்பரவி
யெழுந்த களிப்பி னூலாடிப் பாடியின்ப வெள்ளத்தி
லெழுந்தி யிரண்டு கண்ணு லு மம்பொற் புற்றி னிடையெழுந்த
செழுந்தண் பவளச் சிவக்கொழுந்தி னருளைப் பருகித் தினைக்கின்றார்.

(௩௧௧)

கால நிரம்பத் தொழுதேத்திக் கனக மணிமா னிகைக்கோயின்
ஞால முய்ய வருநம்பி ளலங்கொள் விரும்பால் வலங்கொண்டு
மாலு மயனு முறையிருக்கும் வாயில் கழியப் புறம்போந்து
சீல முடைய வன்பருடன் தேவா சிரியன் மருங்கணைந்தார்.

(௩௧௨)

நங்கை பரவை யார்தம்மை நம்பி பிரிந்து போனதற்பின்
றங்கு மணிமா னிகையின்கட் டனிமை கூரத் தளர்வார்க்குக்
கங்குல் பகலாய்ப் பகல்கங்கு லாகிக் கழிய நாளெல்லாம்
பொங்கு காதன் மீதுரப் புலர்வார் சிலநாள் போனதற்பின்.

(௩௧௩)

செம்மை நெறிசேர் திருநாவ லூர் ரொற்றி யூர்சேர்ந்து
கொம்மை முலையார் சங்கிலியார் தம்மைக் குலவு மணம்புணர்ந்த
மெய்ம்மை வார்த்தை தாமவர்பால் விட்டார் வந்து கட்டுரைப்பத்
தம்மை ழுதியா வெகுளியினுற் றரியா நெஞ்சி னெடுத்தளர்வார்.

(௩௧௪)

மென்பூஞ் சயனத் திடைத்துயிலு மேவார் விழித்து மிழிதமரார்
பொன்பூந் தவிசின் மிசையினிரார் நில்லார் செல்லார் புறம்பொழியார்
மன்பூ வாளி மழைகழியார் மறவார் நிஜையா ரென்செயவா
ரென்பூ ருக்கும் புலவியோ பிரிவோ விரண்டி னிடைப்பட்டார்.

(௩௧௫)

ஆன கவலைக் கையறவா ஸ்திபு நாளி லாரூர்

கூன விளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியார் கோயின் முன்குறுகப்
பானல் விழியார் மாளிகையிற் பண்டு செல்லும் பரிசுளுற்
போன பெருமைப் பரிசனங்கள் புகுதப் பெறுது புறநின்றார்.

(௩௧௬)

நின்ற நிலைமை யவர்கள்சிலர் நிலவு திருவா ரூரரெதிர்

சென்று மொழிவார் திருவொற்றி யூரி னிகழ்ந்த செய்கையெலா
மொன்று மொழியா வகையறிந்தங் குள்ளார் தள்ள மாளிகையி
லின்று புறமுஞ் சென்றெய்தப் பெற்றி லோமென் றிறைஞ்சினார்.

(௩௧௭)

மற்ற மாற்றங் கேட்டழிந்த மனத்த ராகி வன்றெண்ட

ருற்றவிதனுக் கினியென்னே செயலென் றுணர்வா ருலகியல்பு
கற்ற மாந்தர் சிலர்தம்மைக் காத்த பரவை யார்கொண்ட
செற்ற நிலைமை யறிந்ததற்குத் தீர்வு சொல்லச் செலவிட்டார்.

(௩௧௮)

நம்பி யருளாற் சென்றவரு நங்கை பாவை யார்தமது

பைம்பொன் மணிமா ளிகையணைந்து பண்பு புரியும் புனங்கினால்
வெம்பு புலவிக் கடலமுந்து மின்னே ரிடையான் முன்னெய்தி
யெம்பி ராட்டிக் கிதுதகுமோ வென்று பலவு மெடுத்துரைத்தார்.

(௩௧௯)

பேத நிலைமை நீதியினுற் பின்னும் பலவுஞ் சொன்னவர்முன்

மாத ரவரு மறுத்துமனங் கொண்ட செற்ற மாற்றார
யேத மருவு மவர்திறத்தி லிந்த மாற்ற மியல்பிலுயிர்
போத லொழியா தெனவுரைத்தா ரவரு மஞ்சிப் புறம்போந்தார்.

(௩௨௦)

போந்து புகுந்த படியெல்லாம் பூந்தண் பழை முனைப்பாடி

வேந்தர் தமக்கு விளம்புதலும் வெருவுற் றயர்வார் துயர்வேலை
நீந்தும் புணையாந் துணைகாணார் நிகழ்ந்த சிந்தா குலநெஞ்சிற்
காந்த வழிந்து தோய்ந்தெழார் கங்கு லிடையா மக்கடலுள்.

(௩௨௧)

அருகு சூழ்ந்தார் துயின்றுதிரு வத்த யாமம் பணிமடங்கிப்

பெருகு புவனஞ் சலிப்பின் நிப் பேயு முறங்கும் பிறங்கிருள்வாய்
முருகு விரியு மலர்க்கொண்தை முடிமே லரவு மிளமதியுஞ்
செருகு மொருவர் தோழர்தனி வருந்தி யிருந்து சிந்திப்பார்.

(௩௨௨)

முன்ன வினையா லிவ்வினைக்கு மூல மாணாள் பாலணைய

வென்னையுடையாய் நினைந்தருளா யிந்த யாமத் தெழுந்தருளி
யன்ன மனையாள் புலவியினை யகற்றி லுய்ய லாமன்திப்
பின்னை யில்லைச் செயலென்று பெருமா னடிக டமைநினைந்தார்.

(௩௨௩)

அடியா ரிடுக்கண் டரியாதா ராண்டு கொண்ட தோழர்குறை

முடியா திருக்க வல்லரே முற்று மளித்தாள் பொற்றளிர்க்கைத்
தொடியார் தழும்பு முலைச்சுவடு முடையார் தொண்டர் தாங்காணும்
படியா லணைந்தார் நெடியோனுங் காண வடிகள் படிதோய்.

(௩௨௪)

தம்பி ரானு ரெழுந்தருளத் தாங்கற் கரிய மகிழ்ச்சியினுற்

கம்பி யாநின் றவயவங்கள் கல்த புளக மயிர்முகிழ்ப்ப
நம்பி யாரு ரருமெதிரே நளின மலர்க்கை தழீசுவிய
வம்பி காவல் லவர்செய்ய வடித்தா மரையின் சீழ்வீழ்ந்தார்.

(௩௨௫)

விழுந்து பரவி மிக்கபெரு விருப்பி னோடு மெதிர்போற்றி
யெழுந்த நண்பர் தமைநோக்கி யென்ன யுற்ற தென்றருளத்
தொழுந்தங் குறையை விளம்புவார் யானே தொடங்குந் துரிசுடைப்பட்
டழுந்து மென்னை யின்னமெடுத்த னாளவேண்டு முமக்கென்று.

(௩௨௬)

அடியே னங்குத் திருவொற்றி யூரி னீரே யருள்செய்ய
வடிவே லோண்கட் சங்கிலியை மணஞ்செய தணைந்த திறமெல்லாங்
கொடியே ரிடையாள் பரவைதா னறிந்து தன்பால் யான்குறுகின்
முடிவே னென்று துணிந்திருந்தா ளென்னுன செயவ தெனமொழிந்து.

(௩௨௭)

நாய னீரே நானுமக்கிங் கடியே னாக னீரெனக்குத்
தாயி னல்ல தோழருமாந் தம்பி ரானு ரேயாகி
லாய வறிவு மிழந்தழிவே னயர்வு நோக்கி யவ்வளவும்
போயிவ் விரவே பரவையுறு புலவி தீர்த்துந் தாருமென.

(௩௨௮)

அன்பு வேண்டுந் தம்பெருமா னடியார் வேண்டிந் தேவேண்டி
முன்பு நின்று விண்ணப்பஞ் செய்த நம்பி முகநோக்கித்
துன்ப மொழிநீ யாமுனக்கோர் தூத னாகி யிப்பொழுதே
பொன்செய் மணிப்பூண் பரவைபாற போகின் றோருமென் றருள்செய்தார்.

(௩௨௯)

எல்லை யில்லாக் களிப்பினு லிறைவர் தாளில் வீழ்ந்தெழுந்து
வல்ல பரிசெல் லாந்துதித்து வாழ்ந்து நின்ற வன்றெண்டர்
முல்லை முகைவெண் ணைகைபரவை முகில்சேர் மாடத் திடைச்செல்ல
நில்லா தீண்ட வெழுந்தருளி நீக்கும் புலவி யெனத்தொழுதார்.

(௩௩௦)

அண்டர் வாழக் கருணையினு லால கால மமுதாக
வுண்ட நீலக் கோலமிடந் தெருவ ரிருவர்ந் கறிவரிபார்
வண்டு வாழு மலர்க்கூந்தற் பரவை யார்மா னிகைநோக்கித்
தொண்ட னூர்தந் துயர்நீக்கத் தூத னாரா யெழுந்தருள.

(௩௩௧)

தேவா சிரியன் முறையிருக்குந் தேவ ரெல்லாஞ் சேவித்துப்
போவார் தம்மில் வேண்டுவார் போத வொழிந்தார் புறத்தொழிய
வோவா வனுக்கக் சேலகத்தி லுள்ளோர் பூத கணநாதர்
முவா முனிவர் யோகிகளின் முதலா னார்கண் முன்போக.

(௩௩௨)

அருகு பெரிய தேவருட னனைந்து வருமங் விருடிகளு
மருவு நண்பி னிதிககோனு முதலா யுள்ளோர் மகிழ்ந்தேத்தத்
தெருவும் விசும்பு நிறைந்துவிரைச் செழும்பு மாரி பொழிந்தலையப்
பொருவி லன்பர் விடுத்தாதர் புனித வீதி யிளிதபோத.

(௩௩௩)

மாலு மயனுங் காணாதார் மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சங்
கால மிதுவென் றங்கவரை யழைத்தா லென்னக் கடல்வினைத்த
வால மிருண்ட கண்டத்தா னடித்தா மரைமேற் லெம்பொலிப்ப
நீல மலர்க்கட் பரவையார் திருமா னிகையை நேர்நோக்கி.

(௩௩௪)

இறைவர் விரைவி னெழுந்தருள வெய்து மவர்கள் பிள்ளொடர
வறைகொ டிரைநீர் தொடர்ச்சுடைய லரவு தொடர வரியவிளம்
பிறைகொ ளருகு நகையிற் பிணையல் சுரும்பு தொடரவுடன்
மறைக டொடர வன்றெண்டர் மனமுந் தொடர வரும்பொழுது.

(௩௩௫)

பெருவீ ரையினு மிகமுழங்கிப் பிறங்கு மதகுஞ் சரமுரித்து
மருவீ ருரிவை புணைந்தவர்தம் மருங்கு சூழ்வார் நெருங்குதலாற்
திருவீ தியினி லழகரவர் மகிழுஞ் செல்வத் திருவாரு
ரொருவீ தியிலே சிவலோக முழுதுங் காண வுளதாமால்.

(௩௩௬)

ஞால முய்ய வெழுந்தருளு நம்பி னாதர் பரவையார்
கோல் மணிமா னிகைவாயில் குறுகு வார்முன் கூடத்தம்
பாலங் கணைந்தார் புறநிற்பப் பண்டே தம்மை யர்ச்சிக்குஞ்
சீல முடைய மறைமுனிவ ராகித் தனியே சென்றணைந்தார்.

(௩௩௭)

சென்று மணிவாயிற் கதவஞ் செறிய வடைத்த வதன்முன்பு
நின்று பரவாய் திறவாயென் றழைப்ப நெறிமென் குமுலாரு
மொன்றுந் துயிலா துணர்ந்தயர்வா ருடைய பெருமான் பூசனைசெய்
துன்றும் புரிநான் மணிமார்பர் போலு மழைத்தா ரெனத்துணிந்து.

(௩௩௮)

பாதி மதிவாழ் முடியாரைப் பயில்பு சனையின் பணிபுரிவார்
பாதி யிரவி லிங்கணைந்த தென்னோ வென்று பயமெய்திப்
பாதி யுமையா டிருவடிவிற் பரம ராவ தறியாதே
பாதி மதிவா ணுதலாரும் பதைத்து வந்து கடைதிறந்தார்.

(௩௩௯)

மன்னு முரிமை வன்றெண்டர் வாயிற் றாதா வாயிலடை
முன்னின் றுரைக் கண்டிறைஞ்சி முழுது முறங்கும் பொழுதின்க
ணென்னை யாளும் பெருமானிங் கெய்தி யருளி னாரென்ன
மின்னு மணிநூ லணிமார்பீ ரெய்த வேண்டிற் றென்னென்றார்.

(௩௪௦)

வேறு.

கங்கைநீர் கரந்த வேணி கரந்தவ ரருளிச் செய்வார்
நங்கைநீ மருது செய்யி னான்வந்த துரைப்ப தென்ன
வங்கயல் விழியி னொரு மதனைநீ ரருளிச் செய்தா
லிங்கனைக் கிசையு மாகி லிசையலா மென்று சொல்லி.

(௩௪௧)

என்னினைந் தணைந்த தென்பா லின்னதென் றருளிச் செய்தாற்
பின்னைய தியலு மாகி லாமெனப் பிரானார் தாமு
மின்னிடை மடவாய் நம்பி வரவிங்கு வேண்டு மென்ன
நன்னுத லாருஞ் சால நன்றுநம் பெருமை யென்பார்.

(௩௪௨)

பங்குனித் திருநா ளுக்குப் பண்டுபோல் வருவா ராக
விங்கெனைப் பிரிந்து போகி யொற்றியு ரெயதி யங்கே
சங்கிலித் தொடக்குண் டாருக் கிங்கொரு சார்வுண் டோரீர்
கங்குலின் வந்து சொன்ன காரிய மழகி தென்றார்.

(௩௪௩)

நாதரு மதனைக் கேட்டு நங்கைநீ நம்பி செய்த
வேதங்கண் மனத்துக் கொள்ளா தெய்திய வெருளி நீங்கி
நோதக வொழிதற் கன்றோ துன்னையான் வேண்டிக் கொண்ட
தாதலின் மறுத்தல் செய்ய வடாதென வருளிச் செய்தார்.

(௩௪௪)

அருமறை முனிவ ரான வையரைத் தைய லார்தாம்
கருமயீ தாக நீரிக் கடைத்தலை வருகை மற்றும்
பெருமைக்குத் தருவ தன்று லொற்றியு ருதுழி பெற்றார்
வருவதற் கிசையே னீரும் போமென மறுத்துச் சொன்னார்.

(௩௪௫)

நம்பர்தா மதனைக் கேட்டு நகையுமுட் கொண்டு மெய்ம்மைத்
தம்பரி சரியக் காட்டார் தனிப்பெருந் தோழ னூர்தம்
வெம்புறு வேட்கை காணுந் திருவினை யாட்டின் மேவி
வம்பலர் குழலி னூர்தா மறுத்ததே கொண்டு மீண்டார்.

(௩௪௯)

தூதரைப் போக விட்டு வரவுபார்த் திருந்த தொண்டர்
நாதரை யறிவி லாதே னன்னுதல் புலவி நீக்கப்
போதரத் தொழுதே னென்று புலம்புவார் பரவை யாரைக்
காதலி லிசைவு கொண்டு வருவதே கருத்துட் கொள்வார்.

(௩௫௦)

போயவண் மனையி னன்னும் புண்ணிய ரென்செய் தாரோ
நாயனார் தம்மைக் கண்டா னன்னுதன் மறுக்கு மோதா
னாவென் னையர்வு தன்னை யறிந்தெழும் தருளி னூர்தாள்
சேயிழை துனிதீர்த் தன்றி மீள்வது செய்யா ரென்று.

(௩௫௧)

வழியெதிர் கொள்ளச் செல்வர் வரவுகா னுது மீள்வ
ரழிவுற மயங்கி நிற்ப ரசைவுடனிருப்பர் நெற்றி
விழியவர் தாழ்த்தா ரென்று மீள்வு மெழுவர் மாரன்
பொழிமலர் மாறிவீழ வொதுங்குவார் புன்க ணுற்றார்.

(௩௫௨)

பரவையார் தம்பா னம்பி தூதராம் பாங்கிற் போன
வரவணி சடையார் மீண்டே யறியுமா நணையும் போதி
லிரவுதான் பகலாய்த் தோன்ற வெதிரெழுந் தணையை விட்ட
வுரவுநீர் வெள்ளம் போல வோங்கிய களிப்பிற் சென்றார்.

(௩௫௩)

சென்றுதம் பிரானைத் தாழ்ந்து திருமுக முறுவல் செய்ய
வொன்றிய வினையாட் டோரா ருறுதிசெய் தணைந்தா ரென்றே
யன்றுநீ ராண்டு கொண்ட வதனுக்குத் தகவே செய்தி
நின்றிவள் வெகுளி யெல்லாந் தீர்த்தெழுந் தருளி யென்றார்.

(௩௫௪)

அம்மொழி விளம்பு நம்பிக் கையர்தா மருளிச் சேய்வார்
நம்மைநீ சொல்ல நாம்போய்ப் பரவைதன் னில்ல நண்ணிக்
கொம்மைவெம் முலையி னாட்டுன் றிறமெலாந் கூறக் கொள்ளாள்
வெம்மைதான் சொல்லி நாமே வேண்டவு மறுத்தா ளென்றார்.

(௩௫௫)

அண்ணலா ரருளிச் செய்யக் கேட்டவா ருரர் தாமுந்
துண்ணென நடுக்க முற்றே தொழுதுநீ ரருளிச் செய்த
வண்ணமு மடியா ளான பரவையோ மறுப்பா னாங்க
ளெண்ணவா ரடிமைக் கென்ப தின்றறி வித்தீ ரென்று.

(௩௫௬)

வானவ ருய்ய வேண்டி மறிகட னஞ்சை யுண்டீர்
தானவர் புரங்கள் வேவ மூவரைத் தவிர்த்தாட் கொண்டீர்
நான்மறைச் சிறுவர் தம்மைக் காலனைக் காய்ந்து நடீடர்
யான்மிகை யுமக்கின் றுஞ் லென்செய்வீர் போதா தென்றார்.

(௩௫௭)

ஆவதே செய்தி நின்றெ னடிமைநீர் வேண்டா வுட்டாந்
பாவினேன் நன்னை யன்று வலியவாட் கொண்ட பற்றென்
னோவு மென்னிவிடுங் கண்டீர் துடங்கிடை யவன்பா லின்று
மேவுமா செய்யீ ராகில் விடுமுயி ரென்று வீழ்ந்தார்.

(௩௫௮)

தம்பிரா னதனைக் கண்டு தரியாது தளர்ந்து வீழ்ந்த
நம்பியை யருளா னோக்கி நாமின்ன மவன்பாற் போயக்
கொம்பினை யிப்போ தேரீ குறுகுமா கூறு கின்றோம்
வெம்புறு துயர்நீங் கென்றார் வினையெலாம் வினைக்க வல்லார்.

(௩௫௬)

மயங்கிய நண்ப ருய்ய வாக்கெனு மதுர வாய்மை
நயங்கின ரமுத நல்க நாவலூர் மன்னர் தாழு
முயங்கிய கலக்க நீங்கி யும்மடித் தொழும்ப னேனைப்
பயங்கெடுத்திவ்வா றன்றோ பணிகொள்வ தென்று போற்ற.

(௩௫௭)

அன்பர்மேற் கருனை கூர வாண்டவர் மீண்டு செல்லப்
பின்புசென் றிறைஞ்சி நம்பி பேதுற வேரடி மீண்டார்
முன்புடன் போதா தாரு முறைமையிற் சேவித் தேகப்
பொன்புரி சடையார் மாதர் புனிதமா னிகையிற் சென்றார்.

(௩௫௮)

மதிதுதற் பரவை யார்தா மறையவர் போன பின்பு
முதிர்மறை முனியாய் வந்தா ராளுடை முதல்வ ராகு
மதிசயம் பலவுந் தோன்ற வறிவுற்றே யஞ்சிக் கெட்டே
னெதிர்மொழி யெம்பி ரான்முன் னென்செய மறுத்தே னென்பார்.

(௩௫௯)

கண்டியி லெய்தார் வெய்ய கையற வெய்தி யீங்கின்
றண்டர்தம் பிரானார் தோழர்க் காகவரச் சிப்பார் கோலங்
கொண்டனைந் தவரை யானுட் கொண்டிலேன் பாவி யேனென்
றென்சுடர் வாயி லேபார்த் துழையரோ டுழியும் போதில்.

(௩௬௦)

வெறியுறு கொன்றை வேணி விமலருந் தாமாந் தன்மை
யறிவுறு கோலத் தோடு மளவில்பல் பூத நாதர்
செறிவுறு தேவர் யோக முனிவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல
மறுவில்சேர்ப் பரவை யார்தம் மானிகை புருந்தார் வந்து.

(௩௬௧)

பாரிடத் தலைவர் முன்னம் பங்கண நாதர் தேவர்
நேர்வுறு முனிவர் சித்த ரியக்கர்க ணிறைத லாலே
பேரரு ளாள ரெய்தப் பெற்றமா னிகைதான் நென்பாற்
சீர்வளர் கயிலை வெள்ளித் திருமலை போன்ற தன்றே.

(௩௬௨)

ஐயரங் கனைந்த போதி லகிலலோ கத்துள் ளாரு
மெய்தியே செறிந்து சூழ வெதிர்கொண்ட பரவை யார்தா
மெய்யுறு நடுக்கத் தோடு மிக்கெழு மகிழ்ச்சி பொங்கச்
செய்யதா னினைமுன் சேர விரைவினாற் சென்று வீழ்ந்தார்.

(௩௬௩)

அரியயற் கரியார் தாழு மாயிழை யாரை நோக்கி
யுரிமையா லூர னேவ மீளவு முன்பால் வந்தோ
முருகலர் குழலா யின்ன முன்புபோன் மறாதே நிற்பாற்
பிரிவுற வருந்து கின்றான் வரப்பெற வேண்டி மென்றார்.

(௩௬௪)

பெருந்தடங் கண்ணி னாரும் பிரான்முன்பு மிகவு மஞ்சி
வருந்திய வுள்ளத் தோடு மலர்க்கரங் குழன்மேற் கொண்டே
யருந்திரு மறையோ ராகி யனைந்திர்முன் னடியேன் செய்த
விருத்தவப் பயனா மென்ன வெய்திய நீரோ வென்பார்.

(௩௬௫)

தனிவளர் கண்ணீர் வாரத் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்வா
ரொளிவளர் செய்ய பாதம் வருந்தவோ ரிரவு மாறு
தனிவரு மன்பர்க் காக வங்கொடிங் குழல்வீ ராகி
யெளிவரு வீரு மாளு லென்செயகே னிசையா தென்றார்.

(௩௬௬)

நங்கைநிங் தன்மைக் கேற்கு நன்மையே மொழிந்தா யென்று
மங்கையோர் பாகம் வைத்த வள்ளலார் விரைந்து போகத்
திங்கள்வா ணுதலி னானுஞ் சென்றுபின் னிறைஞ்சி மீண்டா
ரெங்களை யாளு நம்பி துதர்மீண் டேகு கின்றார்.

(௩௬௭)

வேறு.

ஆதியு மேலு மாலய னூடற் கருளாதார்
தூதினி லேகித் தொண்டரை யாளுந் தொழில்கண்டே
வீதியி லாடிப் பாடி மகிழ்ந்தே மிடைகின்றார்
பூதியி னீடும் பல்கண நாதப் புகழ்வீரர்.

(௩௬௮)

அன்னவர் முன்னும் பின்னு மருங்கு மணைவெய்த
மின்னிடை யார்பா லன்பரை யுட்கும் விரையோடுஞ்
சென்னியி னீடுங் கங்கை ததும்பித் திருவாரூர்
மன்னவ னாரம் மறையவ னார்பால் வந்துதருார்.

(௩௬௯)

அன்பரு மென்பா லாவி யளிக்கும் படிபோனு
ரென்செய்து மீள்வா ரின்னமு மென்றே யிடர்கூ ரப்
பொன்புரி முந்நான் மார்பினர் செல்லப் பொலியீறி
முன்புற நேருங் சண்ணினை தானு முகிழாரால்.

(௩௭௦)

அந்நிலை மைக்கண் மன்மதன் வானிக் கழிவார்தம்
மன்னுயிர் நல்குந் தம்பெரு மானார் வந்தெய்த
முன்னெதிர் சென்றே மூவுல குஞ்சென் றடையுந்தான்
சென்னியில்வைத்தென் சொல்லுவ ரென்றே தெனியாதார்.

(௩௭௧)

எம்பெரு மானீ ரென்னுயிர் காவா திடர்செய்யுங்
கொம்பனை யாள்பா லென்கொடி வந்தீர் குறையென்னத்
தம்பெரு மானுந் தாழ்குழல் செற்றந் தணிவித்தோ
நம்பி யினிப்போய் மற்றவ டன்பா னனாகென்ன.

(௩௭௨)

நந்தி பிரானார் வந்தருள் செய்ய சலமொதுஞ்
சிந்தையு ளார்வங் கூர்களி யொப்தித் திசழ்ஞ்ஞர்
பந்தமும் வீடு நீரருள் செய்யும் படிசெய்தி
ரெந்தை பிரானே யென்னினி யென்பா லிடரென்றார்.

(௩௭௩)

என்றடி வீழு நண்பர்த மன்புக் கெளிவந்தார்
சென்றனை நீயச் சேயிழை பாலென் றருள்செய்து
வென்றுயர் சேமேல் விதி விடங்கப் பெருமாடம்
பொன்றிகழ் வாயிற் கோயில் புகுந்தார் புவிவாழ்.

(௩௭௪)

வேறு.

தம்பிரா னார்பின் சென்று தாழ்ந்தெழுந தருளான் மீள்வா
ரெம்பிரான் வல்ல வாறென் றெய்திய மகிழ்ச்சி யோடுங்
வம்பலர் குழலா சென்பொன் மானிகைவாயி னோக்கி
நம்பியா ரூர் காந் தையந்தெழுந் தருளும் போது.

(௩௭௫)

முன்றுமி லுணர்ந்து சூழ்ந்த பரிசன மருங்கு மொய்ப்ப
மின்றிகழ் பொலம்பூ மாரி விண்ணவர் பொழிந்து வாழ்த்த
மன்றல்செய் மதுர சீத சேகரன் கொண்டு மந்தத்
தென்றலு மெதிர்கொண் டெய்துஞ் சேவக முன்பு காட்ட.

(௩௭௬)

மாலைதன் கலைவச் சேறு மான்மதச் சாந்து பொங்குந்
கோலநற் பசங்கர்ப் பூரங் குங்கும முதலா யுள்ள
சாலுமெய்க் கலன்கள் கூடச் சாத்தும்பூ னுடை வர்க்கம்
பாலன பிறவு மேந்தும் பரிசன முன்பு செல்ல.

(௩௭௭)

இவ்வகை யிவர்வந் தெய்த வெய்திய விரும்பி னோடு
மைவளர் நெடுங்கண் னுரு மானிகை யடைய மன்னுஞ்
செய்வியை யலங்கா ரத்துச் சிறப்பணி பலவுஞ் செய்து
நெய்வளர் விளக்குத் தூப நிறைகுட நிரைத்துப் பின்னும்.

(௩௭௮)

பூமலி நறும்பொற் ருமம் புனைமணிக் கோவை நாற்றிக்
காமர்பொற் சண்ணம் வீசிக் கமழ்நறுஞ் சாந்து நீவித்
தூமலர் வீதி சூழ்ந்த தோகையர் வாழ்த்தத் தாமு
மாமணி வாயின் முன்பு வந்தெதி ரேற்று நின்றார்.

(௩௭௯)

வண்டிலாங் குழலார் முன்பு வன்றெண்டர் வந்து கூடக்
கண்டபோ துள்ளங் காதல் வெள்ளத்தின் கரைகா னுது
கொண்டநா ணச்சங் கூர வணங்கவக் குரிசி லாருந்
தண்டளிர்ச் செங்கை பற்றிக் கொண்டுமா ளிகையுட் சார்ந்தார்

(௩௮௦)

இருவருந் தம்பி ரானார் தாமிடை யாடிச் செய்த
திருவருட் கருணை வெள்ளத் திறத்தினைப் போற்றிச் சிந்தை
மருவிய விற்ப வெள்ளத் தழுந்திய புணர்ச்சி வாய்ப்ப
வொருவரு ளொருவர் மேவு நிலைமையி லுயிரோன் றானார்.

(௩௮௧)

ஆரணக் கமலக் கோயின் மேவிப்புற் றிடங்கொண் டாண்ட
நீரணி வேணி யாரை நிரந்தரம் பணிந்து போற்றிப்
பாரணி விளக்குஞ் செஞ்சொற் பதிகமா லைகளுஞ் சாத்தித்
தாரணி மணிப்பூண் மார்பர் தாமகிழந் திருந்த நாளில்.

(௩௮௨)

வேறு.

நம்பியா ருரர் நெஞ்சி னடுக்கமொன் தின்றி நின்ற
தம்பிரா னுரைத் துது தையல்பால் விட்டா ரென்னு
மிம்பரின் மிக்க வார்த்தை யேயர்கோ னுர்தாங் கேட்டு
வெம்பினு ரதிச யித்தார் வெருவினார் விளம்ப லுற்றார்.

(௩௮௩)

நாயனை யடியா னேவுங் காரிய நன்று சால
வேயுமென் திதனைச் செய்வான் ரெண்டனா மென்னே பாவம்
பேயனேன் பொறுக்க வொண்ணுப் பிழையினைச் செவியாற் கேட்ப
தாயின் பின்னு மாயா திருந்ததென் னாவி யென்பார்.

(௩௮௪)

காரிகை தன்பாற் செல்லுங் காதலா லொருவ னேவப்
பாரிடை நடந்து செய்ய பாததா மரைக னேவத்
தேரணி வீதி யூடு செல்வது வருவ தாகி
யோரிர வெல்லாந் துதுக் குழல்வரா மொருவ ரென்று.

(௩௮௫)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்புராணம்.

சுருது

நம்பர்த மடியா ராற்றா ராகியே நண்ணி னாரே
ஹம்பரார் கோனா மாவ மயனுநே ருனர வொண்ணா
வெம்பிரா னிசைந்தா லேவப் பெறுவதே யிதனுக் குள்ளங்
கம்பியா தவனை யான்முன் காணுநா னெந்தா னென்று.

(ந.அ.க.)

அரிவை கரணத்தி னாலே யானாடைப் பரமர் தம்மை
யிரவினிற் றாது போக வேவியங் கிருந்தான் தன்னை
வரவெதிர் காண்பே னாகில் வருவதென் னாங்கொ லென்று
விரவிய செற்றம் பற்றி விள்ளுமுள் ளத்தராசி.

(ந.அ.எ.)

ஈதிலாப் புகழி னோங்கு மேயர்கோ னுந்தா மெண்ணப்
பேறிது பெற்றார் கேட்டுப் பிழையுடன் படுவா ராகி
வேறினி யிதற்குத் தீர்வு வேண்டுவார் விரிபூங் கொன்ற
யாறிடு சடையி னாகுக் கதனைவிண் ணப்பரு செய்து.

(ந.அ.அ.)

நாடொறும் பணிந்து போற்ற நாதரு மதனை நோங்கி
நீடிய தொண்டர் தம்மு ளிருவரீ மேவு நீர்மை
கூடுதல் புரிவா ரேயர் குரிகிலார் தம்பான் மேனி
வாடுறு சூலை தன்னை யருளினார் வருந்து மாற்றல்.

(ந.அ.க.)

ஏதயில் பெருமைச் செய்கை யேயர்தம் பெருமான் பக்க
லாதியா ரேவுஞ் சூலை யனல்செயவேல் குடைவ தென்ன
வேதனை மேன்மேற் செய்ய மிகவதற் குடைந்து ழிழந்து
பூதநா யகர்தம் பொற்றாள் பற்றியே போறது ளன்றார்.

(ந.க.0)

சிந்தையால் வாக்கா லன்பர் திருந்தடி போற்றி செய்ய
வெந்தமை யானா மேயர் காவலர் தம்பா லீசர்
வந்துனை வருந்துஞ் சூலை வன்றெண்டன் நீர்க்கு லன்றி
முத்து லொழியா தென்று மொழிந்தருள் செய்யக் கேட்டு.

(ந.க.க.)

எம்பிரா னெந்தை தந்தை தந்தையெங் கூட்ட மல்லலார்
தம்பிரா னீரேயென்று வழிவழி சார்ந்து வாழு
மிம்பரின் மிக்க வாழ்க்கை யென்னைநின் நீருஞ் சூலை
வம்பென வாண்டு கொண்டா னொருவனோ தீர்ப்பான் வந்து.

(ந.க.உ.)

மற்றவன் நீர்க்கிற் நீரா தொழிந்தனை வருந்த னன்றார்
பெற்றமே ஹயர்த்தீர் செய்யும் பெருமையை யறிந்தார் யாரே
புற்றவன் ரெண்டத் கேயா முறுதியே செய்கி ரென்னக்
கற்றைவார் சடையார் தாமு மவர்ப்பு கரந்தா ரன்றே.

(ந.க.க.)

வன்றெண்டர் தம்பாற் சென்று வள்ளலா ரருளிச்செய்வா
ரின்றுநம் மேவலாலே யேயர்கோ னுற்ற சூலை
சென்றுநீ தீர்ப்பா யாகென் றருள்செயச் சிந்தை யோடு
நன்றுமெயம் மகிழ்ந்து போற்றி வணங்கினார் நாவ லூரர்.

(ந.க.ச.)

அண்ணலா ரருளிச் செய்து நீங்கவா ருரர் தாமும்
விண்ணவர் தம்பி ரானா ரேவலால் விரைந்து செல்வார்
கண்ணிய மனத்தின் மேவுங் காதலாற் சூலிக்கா மார்க்குத்
திண்ணிய சூலை தீர்க்க வருந்திற் செய்பி ஷ்ட்டார்.

(ந.க.ஞ.)

நாதர்தம் மருளா னண்ணுஞ் சூலையு மவர்பாற் கேட்ட
கேதமும் வருத்த மீண்டும் வன்றெண்டர் வரவு கேட்டுத்
தூதனா யெம்பி ரானே யேவின்னான் சூலை தீர்க்கு
மேதமில் கெய்த வெய்தில் யான்செய்வ தென்னு மென்பார்.

(நகக)

மற்றவ னிங்கு வந்து தீர்ப்பதன் முன்னான் மாயப்
பற்றின் றென்னை நீங்காப் பாதகச் சூலை தன்னை
யுற்றவின் வயிற்றி னோடுங் கிழிப்பனென் றுடைவா டன்னா
செற்றிட வுயிரி னோடுஞ் சூலையுந் தீர்ந்த தன்றே.

(நகக)

கருதரும் பெருமை நீர்மைக் கலிக்காமர் தேவி யாரும்
பொருவருங் கணவ ரோடு போவது புரியுங் காலை
மருவவின் கணைந்தார் நம்பி யென்றுமுன் வந்தார் கூற
வொருவரு மழுதல் செய்யா தொழிகவென் றுரைத்துப் பின்னர்.

(நகக)

கணவர்தஞ் செய்கை தன்னைக் கரந்துகா வலரை நம்பி
யனைவுதும் பொழுது சால வலங்கரித் தெதிர்போ மென்னங்
புணர்நிலை வாயிற் றீபம் பூரண சும்பம் வைத்துத்
தூணர்மலர் மாலை தூக்கித் தொழுதெதிர் கொள்ளச் சென்றார்.

(நகக)

செம்மைசேர் சிந்தை மாந்தர் சென்றெதிர் கொண்டு போற்ற
நம்மையா ளுடைய நம்பி நகைமுக மவர்க்கு நல்கி
மெய்ம்மையாம் விருப்பி னோடு மேவியுட் புகுந்து மிக்க
மொய்ம்மலர்த் தவிசின் மீது முகமலர்ந் திருந்த போது.

(ச00)

பான்மையர்ச் சனைக ளெல்லாம் பண்பினில் வழாமை யேய்ந்த
நான்மறை தொடர்ந்த வாய்மை நம்பியா ளுரர் கொண்டிங்
கியான்மிக வருந்து கின்றே னேயர்கோ னுர்தா முற்ற
ஆனவெஞ் சூலை நீக்கி யுடனிருப் பதனுக் கென்றார்.

(ச0க)

மாதர்த மேவ லாலே மனைத்தொழின் மாக்கண் மற்றிங்
கேதமொன் றில்லை யுள்ளே பள்ளிகொள் கின்ற ரென்னத்
தீதனை வில்லை யேனு மென்மனந் தெருளா தின்ன
மாதலா லவரைக் காண வேண்டுமென் றருளிச் செய்தார்.

(ச0உ)

வன்றெண்டர் பின்னுங் கூற மற்றவர் தம்மைக் காட்டத்
தூன்றிய குருதி சோரத் தொடர்குடர் சொரிந்துள் ளாவி
பொன்றியே கிடந்தார் தம்மைக் கண்டபின் புகுந்த வாறு
நன்றென மொழிந்து நானு நண்ணுவே னிவர்முன் பென்பார்.

(ச0ங)

கோளுறு மனத்த ராகிக் குற்றுடை வானைப் பற்ற
வாளுடைத் தம்பி ராளு ரருளின லவரு முய்ந்து
கேளிரே யாகிக் கெட்டே னெனவிரைந் தெழுந்து கையில்
வானினைப் பிடித்துக் கொள்ள வன்றெண்டர் வணங்கி வீழ்ந்தார்.

(ச0ச)

மற்றவர் வணங்கி கீழ வானினை மாற்றி யேயர்
கொற்றவ னாரு நம்பி குரைகழல் பணிந்து கீழ்ந்தா
ரற்றைநா ணிகழ்ந்த விந்த வதிசயங் கண்டு வாணோர்
பொற்றட மலரின் மாரி பொழிந்தனர் புவனம் போற்ற.

(ச0டு)

திருவரு மெழுந்து புல்லி யிடவிடா நண்பி னுலே
பொருவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் திருப்புன்கூர்ப் புனிதர்பாத
மருவினர் போற்றி நின்று வன்றெண்டர் தம்பி ரானு
ரருளினை நினைந்தே யந்த னுளனென் றெடுத்தப் பாடி.

(சௌ)

கிலபகல் கழிந்த பின்பு திருமுனைப் பாடி நாடர்
மலர்புகழ்த் திருவா றூரின் மகிழ்ந்துடன் வந்த வேயர்
குலமுதற் றலைவ னானுங் கூடவே குளிர்நூல் கோயி
னிலவினார் தம்மைக் கும்பிட் டுறைந்தனர் நிறைந்த வன்பால்.

(சௌ)

அங்கினி தமர்ந்து நம்பி யருளினான் மீண்டு போந்து
பொங்கிய திருவின் மிக்க தம்பதி புகுந்து பொற்பிற்
றங்குநா ளேயர் கோனார் தமக்கேற்ற தொண்டு செய்தே
செங்கண் மால் விடையார் பாதஞ் சேர்ந்தனர் சிறப்பி னோடும்.

(சௌ)

நள்ளிரு னாய னுரைத் தூதுவிட் டவர்க்கே நண்பாம்
வள்ளலா ரேயர் கோனார் மலரடி வணங்கிப் புக்கே
னுள்ளுணர் வாண னான முதலிய வொருநான் குணமை
தெள்ளுதிந் தமிழார் கூறுந் திருமுலர் பெருமை செப்ப.

(சௌ)

வீயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௩௬௬.

திருமுலநாயனாப்புராணம்.

அந்தியிளம் பிறைக்கண்ணி யண்ணலா கயிலையினின்
முந்தைநிகழ் கோயிலுக்கு முதற்பெருநா யகமாங்
யிந்திரன்மால்யன்முதலா மிமையவர்க்கு றொறியருளு
நந்திதிரு வருள்பெற்ற நான்மறையோ டிகளொருவர்.

(க)

மற்றவர்தா மணிமாதி வருஞ்சித்தி பெற்றுடையார்
கொற்றவனார் திருக்கயிலை மலையின் னுங் குறுமுனிபா
லுற்றதொரு கேண்மையினு லுடன்சிலநா ளுறைவதற்கு
உற்றமிழின் பொதியமலை நண்ணுதற்கு வழிக்கொண்டார்.

(உ)

மன்னுதிருக் கேதாரம் வழிபட்டு மாமுனிவர்
பன்னுகழ்ப் பசுபதிநே பாளத்தைப் பணிந்தேத்தித்
துன்னுசடைச் சங்கரனு ரேற்றது நீர்க்கங்கை
யன்னமலி யகன்றுறைநீ ரருங்கரையின் மருங்கணைந்தார்.

(ங)

கங்கைநீர்த் துறையாடிக் கருத்துறைநீள் கடலென்று
மங்கணந்தா மகிழ்ந்தருளு மவிழுத்தம் பணிந்தேத்தித்
மங்குல்வளர் வரைவிந்த மன்னுபருப் பதமிறைஞ்சித்
திங்களணி சடையர்திருக் காளத்தி மலேசேர்ந்தார்.

(ச)

நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா னுவைவணங்கி
யாடுதிரு வரங்காண வாலவனந் தொழுதேத்தித்
தேடுமிறு வர்க்கரியார் திருவேகாம் பரம்பணிந்து
மடியார்மா மதிந்காஞ்சி வளநகரின் வைகினார்.

(ஊ)

நற்பதியங் கமர்யோக முனிவர்களை நயந்துபோய்க்
கற்புரிசைத் திருவதிகை கலந்திறைஞ்சிக் கறைக்கண்ட
ரற்புதக்கூத் தாடுகின்ற வம்பலஞ்சூழ் திருவீதிப்
பொற்பதியாம் பெரும்பற்றப் புலியூரில் வந்தணைந்தார்.

(௬)

எவ்வுலகு முய்யவெடுத் தருளியசே வடியாரைச்
செவ்வியவன் புறவணங்கிச் சிந்தைகளி வரத்தினைத்து
வவ்வியமெய் யுணர்வின் கண் வருமானந் தக்கூத்தை
யவ்வியலிற் சும்பிட்டங் காராமையமர்ந்திருந்தார்.

(௭)

தடநிலைமா விகைப்புலியூர் தன்னிலுறைந் திறைஞ்சிப்போ
யடல்விடையின் மேல்வருவா ரமுதுசெய வஞ்சாதே
விடமளித்த தெனக்கருதி மேதினிக் கு வளநிறைத்தே
கடல்வயிது நிறையாத காவிரியின் கரையணைந்தார்.

(௮)

காவிரிநீர்ப் பெருந்தீர்த்தங் கலந்தாடிக் கடந்தேறி
யாவினருங் கன்றுறையு மாவடுதண் டிறையணைந்து -
சேவிலவரும் பசுபதியார் செழுங்கோயில் வலம்வந்த
மேவுபெருங் காதலினுற் பணிந்தங்கு விருப்புறுவார்.

(௯)

அந்நிலைமைத் தானத்தை யகலாத தொருகருத்து
முன்னியெழுங் குறிப்பினுன் மூளுமா தரவெய்தப்
பின்னுமகன் றேசுவார் பேணவருங் கோக்குலங்கள்
பொன்னிநதிக் கரைப்புறவிற் புலம்புவன வெதிர்கண்டார்.

(௧௦)

அந்தணர்தஞ் சாத்தனா ராமேயப்பார் குடித்தோன்றி
முந்தைமுறை நிரைமேயப்பான் மூலனெனும் பெயருடையோன்
வந்துதனி மேயக்கின்றான் வினைமாள் வாழ்நாளை
வெந்தொழில்வன் கூற்றுண்ண வீடிநிலத் திடைவீழ்ந்தான்.

(௧௧)

மற்றவன் னுடம்பினையக் கோக்குலங்கள் வந்தணைந்து
சுற்றியிகக் கதறுவன சழல்வனமோப் பனவாக
நற்றவயோ கிகளசாண நம்பரரு ளாலேயா
வுற்றதுய ரிவைவரீங்க வொழிப்பனென வுணர்கின்றார்.

(௧௨)

இவனுயிர்பெற் றெழிலன்றி யாக்களிடர் நீங்காவென்
றவனுடலிற் றம்முயிரை யடைவிக்க வருள்புரியுந்
தவமுனிவர் தம்முடம்புக் கரண்செய்து தாமுயன்ற
பவனவழி யவனுடலிற் றம்முயிரைப் பாய்த்தினார்.

(௧௩)

பாய்த்தியின் திருமூல ராமெழுவும் பசுக்களெலா
நாத்தமும்ப நக்கிமோந் தணைந்துகளைப் பொடுநயந்து
வாய்த்தெழுந்த களிப்பினால் வாலெடுத்துத் துள்ளிப்பி
னீத்ததுய ரினவாகி நிரந்துபோய் மேயந்தனவால்.

(௧௪)

ஆவினிரை மகிழ்வுறக்கண் டளிகூர்ந்த வருளினராய்
மேவியவை மேயவிடத்துப் பின்சென்று மேயந்தவைதாம்
காவிரிமுன் றுறைத்தண்ணீர் கலந்துண்டு கரையேறப்
பூவிரிதண் புறவினிழ லினிதாகப் புறங்காத்தார்.

(௧௫)

வெய்யசுடர்க் கதிரவனு மேல்பாலை மலையணைப்
சைவநெறி மெய்யுணர்ந்தோ ரானினங்க டாமேமுன்
பைபநடப் பனகன்றை நினைந்துபடர் வனவாகி
வையநிகழ் சாத்தனார் வந்தெய்தப் பின்போனார்.

(கக)

போனவூர்தாம் பசுக்களெலா மனைதோறும் புகநின்றார்
மானமுடை மனையானும் வைகியபின் றுழ்த்தாரென்
ருனபயத் துடன்சென்றே யவர்நின்ற வழிக்கண்டா
ளீனமிவர்க் கடுத்ததென மெய்தீண்ட வதற்குசையார்.

(கஎ)

அங்கவளு மக்களுட னருஞ்சுற்ற மில்லாதா
டங்கிவெரு வுறமயங்கி பென்செய்தீ ரெனத்தளர
விங்குனக்கென் னுடனணைவொன் றில்லையென வெதிர்ப்புத்துப்
பொங்குதவத் தோராங்கோர் பொதுமடத்தி னுட்புக்கார்.

(கஅ)

இல்லாள னியல்புவே ருனமைகண் டுரவெல்லாஞ்
சொல்லாடா நிருந்தவர்பா லணையாது துயிலாதான்
பல்லார்முன் பிறைநா ளிவநீக்கடுத்த பரிசுரைப்ப
நல்லார்க ளவர்திறத்து நாடியே நயந்துரைப்பார்.

(கக)

பித்துற்ற மயலன்று பிதிதொருசார் புளதன்று
சித்தவிகற் பங்களைந்து தெளிந்தசிவ யோகதலில்
வைத்தகருத் தினராகி வரம்பில்பெரு மையிலிருந்தா
ரித்தகைமை யளப்பசிதரல் யாராலு மெனவுரைப்பார்.

(உ௦)

பற்றறுத்த வுபதேசப் பரமபதம் பெற்றார்போன்
முற்றுமுணர்ந் தனராகு முன்னிலை மையிலுங்கள்
சுற்றவியல் பினுக்கெய்தா ரென்றுரைப்பத் துயரெய்தி
மற்றவளு மையலுற மருங்குள்ளார் கொண்டகன்றார்.

(உ௧)

இந்தநிலை மையிலிருந்தா ரெழுந்திருந்தங் கானிரைகள்
வந்தநெறி யேசென்று வைத்தகாப் பினிலுய்த்த
முந்தையுடற் பொறைகாணர் முழுதுணர்ந்த மெய்க்ஞானச்
சிந்தையினில் வந்தசெய லாராய்ந்து தெனிகின்றார்.

(உ௨)

தண்ணிலவார் சடையார்தாந் தந்தவா கம்பொருளை
மண்ணினமிசைத் திருமுலர் வாக்கிறை மழிவகுப்பக்
கண்ணியவத் திருவருளா லவ்வுடலைக் கரப்பிக்க
வெண்ணிறைந்த வுணர்வுடையா ரீசரரு ளெனவுணர்ந்தார்.

(உ௩)

சுற்றியவக் குலத்துள்ளார் தொடர்ந்தார்க்குத் தொடர்வின்மை
முற்றவே மொழிந்தருள வவர்மீண்டு போனதற்பின்
பெற்றமீ துயர்த்தவர்தான் சிந்தித்துப் பெருகார்வச்
செற்றமுதல் கடிந்தவர்தா மாவடுதண் டுறைசேர்ந்தார்.

(உ௪)

ஆவடுதண் டுறையணைந்தங் கரும்பொருளை யுறவணங்கி
மேவுவார் புறக்குடபான் மிக்குயர்ந்த வரகின்கீழ்த்
தேவிருக்கை யமர்ந்தருளிச் சிவயோகத் தலைநின்று
சூவலரு மிதயத்துப் பொருளோடும் புணர்ந்திருந்தார்.

(உ௫)

ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடந் தீர்ந்துலகத் தோருய்ய

ஞானமுத னுன்குமலர் நற்றிருமந் திரமலை

பான்மைமுறையோராண்டுக் கொன்றாகப் பரம்பொருளா

மேனவெயிற் றணிந்தாரை யொன்றவன்ற னெனவெடுத்து.

(௨௬)

முன்னியவப் பொருண்மலைத் தமிழ்மூவா யிரஞ்சாத்தி

மன்னியமூ வாயிரத்தான் டிப்புவிமேன் மகிழ்ந்திருந்து

சென்னிமதி யணிந்தார்தந் திருவருளாந் திருக்கயிலை

தன்னிலனைந் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்.

(௨௭)

நலஞ்சிறந்த ஞானயோ கக்கிரியா சரியையெலா

மலர்ந்தமொழித் திருமூல தேவர்மலர்க் கழல்வணங்கி

யலர்ந்தபுகழ்த் திருவாரு ரமணர்கலக் கங்கண்ட

தலங்குலவு விறற்றண்டி யடிகடிற்றஞ் சாற்றுவாம்.

(௨௮)

திருமூலநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௩௩௬.

தண்டியடிகளையொப்புராணம்.

தண்டி யடிக டிருவாரூர்ப் பிறக்கும் பெருமைத் தவமுடையா

ரண்ட வாரணர் மறைபாட வாடுஞ் செம்பொற் கழன்மனத்துக்

கொண்ட கருத்தி னகனோக்குங் குறிப்பே யன்றிப் புறநோக்குங்

கண்ட வுணர்வு துறந்தார்போற் பிறந்த பொழுதே கண்காணார்.

(௧)

காணுங் கண்ணை காண்பதுமெய்த் தொண்டே யான கருத்துடையார்

பேணுஞ் செல்வத் திருவாரூர்ப் பெருமா னடிக டிருவடிக்கே

பூணு மன்பி னாற்பரவிப் போற்று நிலைமை புரிந்தமரர்

சேணு மறிய வரியதிருத் தொண்டிற் செறியச் சிறந்துள்ளார்.

(௨)

பூவார் சடூலத் திருமுடியார் மகிழ்ந்த தெய்வப் பூங்கோயிற்

தேவா சிரியன் முன்னிறைஞ்சி வலஞ்செய வாராயச் செம்மைபுரி

நாவா லின்ப முறுங்காத னாமச்சி வாய நற்பதமே

யோவா வன்பி லெடுத்தோதி யொருநாள் போல வருநாளில்.

(௩)

செங்கண் விடையார் திருக்கோயிற் குடபாற் நீர்த்தக் குளத்தின்பாங்

கெங்கு மமணர் பாழிகளா யிடத்தாற் குறைபா டெய்துதலா

லங்கந் நிலைமை தனைத்தண்டி யடிக ளறிந்தே யாதரவா

லிங்கு நானிக் குளம்பெருகக் கல்ல வேண்டு மென்றெழுந்தார்.

(௪)

குழிவா யதனிற் குறிநட்டுக் கட்டுங் கயிறு குளக்கரையி

னிழிவாய்ப் புறத்து நடுதறியோ டிசையக் கட்டி யிடைதடவி

வழியால் வந்து மண்கல்லி யெடுத்து மறித்துந் தடவிப்போ

யொழியா முயற்சி யாலுய்த்தா ரோது மெழுத்தஞ் சுடனுய்த்தார்.

(௫)

நண்ணி நாளு நற்றெண்டர் நயந்த வீர்ப்பான் மிகப்பெருகி

யண்ண நீர்த்தக் குளங்கல்லக் கீண்ட வமணர் பொருராசி

யெண்ணித் தண்டி யடிகள்பா லெய்தி முன்னின் றியம்புவார்

மண்ணைக் கல்லிற் பிராணிபடும் வருத்த வேண்டா வென்றுரைத்தார்.

(௬)

மாசு சேர்ந்த முடையுடலார் மாற்றங் கேட்டு மதுமாற்றங்
தேசு பெருகுந் திருத்தொண்டர் செப்பு கின்றார் திருவிவிகான்
பூசு நீறு சார்தமெனப் புனைந்த பிரானுக் கானபணி
யாசி லாநல் லறமாவ தறிய வருமோ வுமக்கென்றார்.

(௭)

அந்த மிஷ்லா வறிவுடையா ருரைப்பக் கேட்ட வறிவில்லார்
சிந்தித் திந்த வறங்கேளாய் செவியு மிழந்தா யோவென்ன
மந்த வுணர்வும் விழிக்குருந் கேளாச் செவியு மற்றுமக்கே
யிந்த வுலகத் துள்ளனவென் தன்பர் பின்னு மியம்புவார்.

(௮)

வில்லா லெயின்மூன் றெரித்திரான் விரையார் கமலச் சேவடிக
ளல்லால் வேறு காணேன்யா னதுகீ ரறிதற் காரென்பார்
நில்லா நிலையீ ருணர்வினரி துங்கண் குருடா யென்கணுல
கெல்லாங் காண யான்கண்டா லென்செய் வீரென் றெடுத்தாரைத்தார்.

(௯)

அருக ரதுகேட் டின்றெய்வத் தருளாற் கண்ணீ பெற்றாயேற்
பெருகு மிவ்வு ரினினுகள் பின்னை யிருக்கி லோமென்று
கருகு முருட்டிக் கைகளாற் கொட்டை வாங்கிக் கருத்தின்வழி
தருகைக் கயிறுந் தறியுமுடன் பறித்தார் தங்க டலைபறித்தார்.

(௧௦)

வெய்ய தொழிலார் செய்கையின்மேல் வெகுண்ட தண்டி யடிகடா
மைகொள் கண்டர் பூங்கோயின் மணிவா யிலின்மூன் வந்திறைஞ்சி
யைய நேயின் றமணர்கடா மென்னை யவமா னஞ்செய்ய
வைவ தானே னிதுதீர நல்கு மடியேற் கெனவீழ்ந்தார்.

(௧௧)

பழுது தீர்ப்பார்*திருத்தொண்டர் பரவி விண்ணப் பஞ்செய்து
தொழுது போந்து மடம்புகுந்து ஆய பணிசெய யப்பெரு
தழுது கங்கு லவர்துயிலக் கனவி லகில லோகங்கண்
முழுது மலித்த முதல்வரை முன்னின் றருளிச் செய்கின்றார்.

(௧௨)

நெஞ்சின் மருவுங் கவலையினை யொழிநீ நின்கண் விழித்தந்த
வஞ்ச வமணர் தங்கண்கண் மறையு மாறு காண்கின்ற
யஞ்ச வேண்டா வென்றருளி யவர்பா னீங்கி யவ்விரவே
துஞ்ச மிருளி னரசன்பாற் றேன்றிக் கனவி லருள்புரிவார்.

(௧௩)

தண்டி நமக்குக் குளங்கல்லக் கண்ட வமணர் தரியாராய்
மிண்டு செய்து பணிவிலக்க வெகுண்டா னவன்பா னீமேடிக்
கொண்ட குறிப்பா லவன்கருத்தை முடிப்பா யென்று கொளவருளிக்
தொண்ட ரிடுக்க ணீங்கவெழுந் தருளி னரத் தொழிலுவப்பார்.

(௧௪)

வேந்த னதுகண் டப்பொழுதே விழித்து மெய்யின் மயிர்முகிழ்ப்பப்
பூந்தண் கொன்றை வேய்ந்தவரைப் போற்றிப் புலரத் தொண்டர்பாற்
சார்ந்து புகுந்த படிவிளம்பத் தம்பி ரானு ரருணினைந்தே
யேந்தன் மன்னன் கேட்பவிது புகுந்த வண்ண மியம்புவார்.

(௧௫)

மன்ன கேள்யான் மழவிடையார் மகிழூந் தீர்த்தக் குவங்கல்லத்
துன்னு மமண ரங்கனைந்தி தறமன் றென்று பலசொல்லிப்
பின்னுங் கயிறு தடவீதற்கியான் பிணித்த தறிக ளவைவாங்கி
யென்னை வலிசெய தியான்கல்லுங் கொட்டைப் பறித்தா ரென்றியம்பி.

(௧௬)

அந்த னுன வுனக்கறிவு மில்லை யென்ற ரியானதனுக்
கெந்தம் பெருமா னருளால்தான் விழிக்கு லென்செய் வீரென்ன
விந்த வூரி விருக்கிலோ மென்றே யொட்டி னுரிதுமேல்
வந்த வாறு கண்டிந்த வழக்கை முடிப்ப தெனமொழிந்தார்.

(௧௭)

அருகர் தம்மை யரசனுமங் கழைத்துக் கேட்க வதற்கிசைந்தார்
மருவுந் தொண்டர் முன்போக மன்னன் பின்போய் மலர்வாவி
யருகு நின்று விறற்றண்டி யடிக டம்மை முகநோக்கிப்
பெருகுந் தவத்தீர் கண்ணருளார் பெறுமா காட்டு மெனப்பெரியோர்.

(௧௮)

ஏய்ந்த வடிமை சிவனுக்கியா னென்னி லின்றென் கன்பெற்று
வேந்த னெதிரே திருவாரூர் விரவுஞ் சமணர் கண்ணிழப்பா
ராய்ந்த பொருளுஞ் சிவபதமே யாவ தென்றே யஞ்செழுத்தை
வாய்ந்த தொண்ட ரெடுத்தோதி மணிகீர் வாவி மூழ்கினார்.

(௧௯)

தொழுது புனன்மே லெழுந்தொண்டர் தூய மலர்க்கண் பெற்றெழுந்தார்
பொழுது தெரியா வகையிமையோர் பொழிந்தார் செழுந்தண் பூமாரி
யிழுதை யமணர் விழித்தேகண் ணிழந்து தடுமா றக்கண்டு
பழுது செய்த வமன்கெட்ட தென்று மன்னன் பகர்கின்றான்.

(௨௦)

தண்டி யடிக டம்முடனே யொட்டிக் கெட்ட சமண்குண்ட
ரண்டர் போற்றுந் திருவாரூர் நின்று மகன்று போய்க்கழியக்
கண்ட வமணர் தமையெங்குந் காண வண்ணந் துரக்கவென
மண்டி வயவர் சாடுதலுங் கண்கள் காணார் மனங்கலங்கி.

(௨௧)

குழியில் விழுவார் நிலைதளர்வார் கோலு மில்லை யெனவுரைப்பார்
வழியீ தென்று தூறடைவார் மாண்டோ மென்பார் மதிக்கெட்ட
ரழியும் பொருளை வழிபட்டிங் கழிந்தோ மென்பா ரரசனுக்குப்
பழியீ தாமோ வென்றுரைப்பார் பாய்க ளிழப்பார் பதிதலையர்.

(௨௨)

பீலி தடவிக்க காணாது பெயர்வார் நின்று பேதுறுவார்
காலி னோடு கைமுறியக் கன்மே லிடறி வீழ்வார்கள்
சால நெருங்கி யெதிரெதிரே தம்மிந் ருமே முட்டிடுவார்
மாலு மனமு மழிந்தோடி வழிக ளறியார் மயங்குவார்.

(௨௩)

அன்ன வண்ண மாளரி லமணர் கலக்கங் கண்டவர்தாரு
சொன்ன வண்ண மேயவரை யோடத் தொடர்ந்து துரந்ததற்பின்
பன்னும் பாழி பள்ளிகளும் பறித்துக் குளஞ்சூழ் கரைபடுத்து
மன்ன னவனு மனமவிழ்ந்து வந்து தொண்ட ரடிபணிந்தான்.

(௨௪)

மன்னன் வணங்கிப் போயினபின் மாலு மயனு மறியாத
பொன்னங் கழல்கள் போற்றிசைத்துப் புரிந்த பணியுங் குறைமுடித்தே
யுன்னு மனத்தா லஞ்செழுத்து மோதி வருவா தொழுகியே
மின்னுஞ் சடையா ரடிநீழன் மிக்க சிறப்பின் மேவினார்.

(௨௫)

கண்ணின் மணிக ளவையின்னிக் கயிறு பிடித்துக் குளந்தொட்ட
வெண்ணில் பெருமைத் திருத்தொண்டர் பாத மிறைஞ்சி யிடர்நீங்கி
விண்ணில் வாழ்வார் தாம்வேண்டப் புரங்கள் வெகுண்டார் வேற்காட்டு
ருண்ணி லாவும் புகழ்த்தொண்டர் மூர்க்கர் செய்கை யுரைக்கின்றும்.

(௨௬)

தண்டியடிக்குறையனாற்புராண முற்றிற்று.

மூர்க்கநாயனாப்புராணம்.

மன்னிப் பெருகும் பெருந்தொண்டை வளநாடதனில் வயல்பரப்பு
நன்னித் திலவெண் டிரைப்பாலி நதியின் வடபா னலங்கொள்பதி
யன்னப் பெடைகள் புடைவாவி யலர்புக் காட வரங்கினைட
மின்னுக் கொடிக டிகிற்கொடிகள் விழவிற் காடு வேற்காடு.

(௧)

செம்பொற் புரிசைத் திருவேற்கா டமர்ந்த செய்ய சடைக்கற்றை
நம்பர்க் கும்பர்க் கமுதனித்து நஞ்சை யமுது செய்தவருக்
கிம்பர்த் தலத்தில் வழியடிமை யென்றுங் குன்ற வியல்பில்வருந்
தம்பற் றுடைய நிலைவேளான் குலத்திற் தலைமை சார்ந்துள்ளார்.

(௨)

கோதின் மரபிற் பிறந்துவளர்ந் தறிவு கொண்ட நாட்டொடங்கி
யாதி முதல்வர் திருநீற்றி னடைவே பொருளென் றறிந்தரனார்
காத லடியார்க் கமுதாக்கி யமுது செய்யக் கண்ணென்னு
நீதி முறைமை வழுவாத நியதி பூண்ட நிலைமையார்.

(௩)

தூய வடிசி னெய்கன்னல் சுவைவின் கறிக ளவையமைத்து
மேய வடியார் தமைப்போற்றி ஷிருப்பா லமுது செய்வித்தே
யாய பொருளு மவுவேண்டும் படியா லுதவி யன்புமிக
வேயு மாறு நாடோலு மினைய பணிசெய தின்புற்றார்.

(௪)

இன்ன செயலி னொழுநா ளடியார் மிகவு மெழுந்தருள
முன்ன முடைமை யானபொருண் முழுது மாள வடிமையுடன்
மன்னு காணி யானநில மற்று முள்ள திறம்விற்றே
யன்ன மனித்து மேன்மேலு மாரா மனத்தா ராயினார்.

(௫)

அங்க ணவ்லூர் தமக்கொருபற் றடியார் தங்கட் கமுதாக்க
வெங்குங் காணு வகைதோன்ற விலம்பா டெய்தி யிருந்தயர்வார்
தங்கும் வகையாற் றுமுன்பு கற்ற தன்மை நற்குதாற்
பொங்கு் பொருளாக் கவுமங்குப் பொருலா ரின்மை யினிப்போவார்.

(௬)

பெற்ற மேறிப் பலிக்குவரும் பெருமா னமருந் தானங்க
ஞற்ற வன்பாற் சென்றையதி யுருகு முள்ளத் தொடும்பணிந்து
கற்ற சூதா னியதியாங் கடனு முடித்தே கருதாரூர்
செற்ற சிலையார் திருக்குடந்தை யடைந்தார் வந்து சிலநாளில்.

(௭)

வேறு.

இருளாரு மணிகண்ட ரடியார்க்கின் னமுதனிக்கப்
பொருளாய மெயதுதற்குப் புகழ்க்குடந்தை யம்பலத்தே
யுருளாயச் சூதாடி யுறுபொருள்வென் றனநம்ப
ரருளாக வேகொண்டங் கமுதுசெய்வித் தின்புறுவார்.

(௮)

முற்குது தாந்தோற்று முதற்பணைய மவர்கொள்ளப்
பிற்குது பலமுறையும் வென்றுபெரும் பொருளாக்கிச்
சொற்குதான் மறுத்தாரைச் சரிகையரு விக்குத்தி
நற்குதர் மூர்க்கரெனும் பெயர்பெற்றார் நானிலத்தில்.

(௯)

சூதினில்வென் றெய்துபொரு டரிசற்ற நல்லுணர்விற்
நீதகல வழுதாக்கு வார்கொள்ளத் தாந்தீண்டார்
காதலுட னடியார்க் கமுதுசெயக் கடைப்பந்தி
யேதமிலா வசைதாமு மமுதுசெய்தங் கிருக்குநாள்.

(௧௦)

நாதன்ற னடியார்க்கு நல்லடி னுடோறு
மாதரவி னுமமுது செய்வித்தங் கருளாலே
யேதங்கள் போயகல விவ்வுலகை விட்டதற்பின்
பூதங்க ளிசைபாட வாடுவார் புரம்புக்கார்.

(கக)

வல்லார்க டமைவென்று சூதினால் வந்தபொரு
ளல்லாருங் கறைக்கண்ட ரடியவர்க டமக்காக்கு
நல்லார்நற் சூதரா மூர்க்கர்கழ னும்வணங்கிச்
சொல்லார்சீர்ச் சோமாசி மாறந்திறஞ் சொல்லுவாம்.

(கஉ)

முர்க்கநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௩௪.

சோமாசிமாறநாயனாற்புராணம்.

சூதம் பயிலும் பொழில்ம்பரிந் தூய வாய்மை
வேதம் பயிலு மறையாளர் சூலத்தின் மேலோ
ரேதம் புரியு மெயில்செற்றவர்க் கன்பர் வந்தாற்
பாதம் பணிந்தா ரமுதுட்டெந் பண்பின் மிக்கார்.

(க)

யாழின் மொழியா டனிப்பாகரைப் போற்றும் யாக
மூழின் முறைமை வருவாதுல கங்க ளான
வேழு முவப்பப் புரிந்தின்புறச் செய்த பேற்றால்
வாழுந் திறமீசர் மலர்க்கழல் வாழ்த்த லென்பார்.

(உ)

எத்தன் மையரா யினுமீசனுக் கன்ப ரென்று
லத்தன் மையர்தா நமையான்பவ ரென்று கொள்வார்
சித்தந் தெனியச் சிவனுஞ்செழுத் தோது வாய்மை
நித்தந் நியம மெனப்போற்று நெறியி னின்றார்.

(௩)

சீருந் திருவும் பொலியுந்திரு வாரு ரெய்தி
யாரந் திகழ்மாப்ரி னனுக்கவன் றெண்டர்க் கன்பாற்
சாரும் பெருநன்பு சிறப்ப வடைந்து தங்கிப்
பாரும் விசம்பும் பணியும்பதம் பற்றி யுள்ளார்.

(ச)

துன்றும் புலனைந் துடனாறு தொகுத்த குற்றம்
வென்றிங் கிதுநன் னெறிசேரும் விளக்க மென்றே
வன்றெண்டர் பாதந் தொழுதான சிறப்பு வாய்ப்ப
வென்றுந் நிலவுஞ் சிவலோகத்தி லின்ப முற்றார்.

(ரு)

வேறு.

பணையுந் தடமும் புடைசூழு மொற்றி யூறிந் பாகத்தோர்
துணையுந் தாமும் பிரியாதார் தோழத் தம்பி ரானாரை
யிணையுந் கொங்கைச் சங்கிலியா ரெழின்மென் பனைத்தோ ளெய்துவிக்க
வணையு மொருவர் சரணமே யரண மாக வடைந்தோமே.

(க)

சோமாசிமாறநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௪௦.

வம்பருவரிவண்டுச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

—:~:—

ஏழாவது

வார்கொண்டவனமுலையாள் சருக்கம்.

சாக்கியநாயனார்புராணம்.

அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருத் கன்பராய
மறுசமயச் சாக்கியர்தம் வடிவினால் வருந்தொண்ட
ருதுதிவரச் சிவலிங்கங் கண்டுவந்து கல்லெறிநது
மறுவில்சரண் பெற்றதிற் மறிந்தபடி வழத்துவார். (க)

தாளாளர் திருச்சங்க மங்கையினிற் தகவுடைய
வேளாளர் குலத்துதித்தார் மிக்கபொரு டெரிநதுணர்ந்து
கேளாகிப் பல்லுயிர்க்கு மருளுடைய ராயக்கெழுமி
நீளாது பிறந்திற் குநிலையொழிவே னெனநிற்பார். (உ)

அந்நாளி லெயிற்கோஞ்சி யணிநகரஞ் சென்றடைந்து
நன்னூன மடைவதற்குப் பலவழியு நாடுவார்
முன்னகச் சாக்கியர்தா மொழியறத்தின் வழிச்சார்ந்து
மன்னுத பிறப்பறுக்குந் தத்துவத்தின் வழியுணர்வார். (ங)

அந்நிலைமச் சாக்கியர்த மருங்கிலே லோதியது
தன்னிலையும் புறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருளல்ல
வென்னுமது தெளிந்தீச ரருள்கூட வீதில்சில
நன்னெறியே பொருளாவ தெனவுணர்வு நாட்டுவார். (ச)

செய்வினையுஞ் செய்வானு மதன்பயனுஞ் சோப்பானு
மெய்வகையா னுன்காகும் விதித்தபொரு ளெனக்கொண்டே
யிவ்வியல்பு சைவநெறி யல்லவறறுக் கிலையென
வுய்வகையாற் பொருள்சிலனென் றருளாலே யுணர்ந்தறிந்தார். (ஐ)

எந்நிலையி னின்றலு மெக்கோலங் கொண்டாஹு
மன்னியதீர்ச் சங்கரன்னுண் மறவாமை பொருளுன்றே
துன்னியவே டந்தன்னேத் துறவாதே தாய்சிவந்
தன்னிமிகு மனபினுன் மறவாமை தலைநிற்பார். (ஈ)

வேறு.

எல்லா முடைய வீசனே யிறைவ னென்ன வறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே யாகிப் புல்ல ராகுவா
ரல்லார் கண்டர் தமக்குந் வகில மெல்லா மாளென்ன
வல்லா நிவரவ் வேடத்தை மாற்றி தனபின் வழிநிற்பார். (ஊ)

வேறு.

காணாத வருவினுக்கு முருவினுக்குங் காரணமாய்
நீணாக மணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாஞ் சிவலிங்க
நாணா நேடியமா னுன்முகனுங் காணாநிச்
சேனாநுந் தழற்பிழம்பாய்த் தோன்றியது தெளிந்தாராய். (அ)

நாடோறுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுண்ணு மதுநயந்து
மாடோர்வெள் ளிடைமன்னுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுமன
நீடோடு களியுவகை நிலைமைவரச் செயலறியார்
பாடோர்கந் கண்டதனைப் பதைப்போடு மெடுத்தெறிந்தார். (ஆ)

அகநிறைந்த பேருவகை யடங்காத வாதரவான்
மகவுமகிழ்ந் துவப்பார்கள் வன்மைபுரி செயலினு
லிகழ்வனவே செய்தாலு மிளம்புதல்வர்க் கின்பமே
நிகழமுது போலதற்கு நீன்சடையார் தாமகிழ்ந்தார். (க)

அன்றுபோய்ப் பிற்றைநா ளந்நியதிக் கணையுங்காற்
கொன்றைமுடி யார்மேற்றாங் கல்லெறிந்த குறிப்பத்தினை
நின்றுணர்வா ரெனக்கப்போ திதுநிகழ்ந்த தவரருளே
பொன்றுதுவே தொண்டாக வென்றுமது செயநினைந்தார். (க)

தொடங்கியநா ளருளியவத் தொழிலொழியா வழிதொடருங்
கடன்புரிவா ரதுகண்டு கல்லெறிவார் துவராடைப
படம்புனைவே டத்தவிரார் பசுபதியார் தஞ்செயலே
யடங்கவுமென் பதுதெளிந்தா ராதலினுன் மாதவர்தாம். (க2)

* இந்நியதி பரிவோடும் வழுலாம லிவர்செய்ய
முன்னுதிருத் தொண்டாகி முடிந்தபடி தான்மொழியிற்
முன்னியமெய் யன்புடனே யெழுந்தவினை ஞாயவர்க்கு
மன்னுமிரு பூசனையே யாமன்பு வழக்கினால். (க3)

* கல்லாலே யெறிந்ததுவு டன்பான படிகானில்
விலுவேடர் செருப்படியுந் திருமுடியின் மேவிற்ற
னல்லார்மற் றவர்க்கென யன்பாலே நயந்ததனை
யல்லாதார் கல்லென்பா ரரனார்க்கல் தலராமால். (க4)

அங்கொருநா ளருளாலே யயர்த்துண்ணப் புகுகின்ற
ரெங்கன்பிரான் றனையெறியா தயர்த்தேன்யா னெனவெழுந்து
பொங்கியதோர் காதலுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு
வெங்கரி யுரிபுனைந்தார் திருமுன்பு மேவினார். (க5)

கொண்டதொரு கல்லெடுத்துக் குறிகூடும் வகையெறிய
வுண்டிவினை யொழித்தஞ்சி யோடிவரும் வேட்கையொடும்
கண்டருளுந் கண்ணுதலார் கருணைபொழி திருநோக்கார்
நெண்டரெதிர் நெடுவிசும்பிற் றுணைவியொடும் தோன்றினார். (க6)

மழவிடைமே லெழுந்தருளி வந்ததொரு செயலாலே
கழலடைந்த திருத்தொண்டர் துண்டுகரங் குவித்திறைஞ்சி
விழவருணைக் கனித்தருளி மிக்கசிவ லோகத்திற்
பழவடிமைப் பாங்கருளிப் பரமரெழுந் தருளினார். (க7)

* இச்செயயுள்கள் சில பிரதிகளில் இல்லை.

சிறப்புலிநாயனாபுராணம்.

சுருத

வேறு.

ஆதியார் தம்மை நானுங் கல்லெறிந் தனுகப் பெற்ற
கோதில்சீர்த் தொண்டர் கொண்ட குறிப்பினை யவர்க்கு நல்குஞ்
சோதியா ரறித லன்றித் துணிவதென் னவர்தான் குடித்
திதினை நீக்க லுற்றேன் சிறப்புலி யாரைச் செப்பி.

(௧௮)

சாக்கியநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௩௮.

சிறப்புலிநாயனாபுராணம்.

பொன்னிநீர் நாட்டு நீடு பொற்பதி புவனத்துள்ளோ
ரின்மையா விரந்து சென்றார்க் கில்லையென் னுதே யீயுந்
தன்மையா றென்று நன்மை சீர்ந்தவே தியரைச் சண்டை
மன்னு ரருளிச்செய்த மறைத்திரு வாக்கூ ராக்கூர்.

(௧)

னாமலர்ச் சோலை டுகாறுஞ் சுடர்தொடு மாடந்தோறு
மாமழை முழக்கந் தாழ மறையொலி முழக்க மோங்கும்
பூமலி மறுகி லிட்ட புகையகிற் றுபந் தாழ
வோமநல் வேள்விச் சாலை யாகுதித் தூப மோங்கும்.

(௨)

ஆலைகுழ் பூகவேலி யத்திரு வாக்கூர் தன்னின்
ஞாலமார் புகழின் மிக்கார் நான்மறைக் குலத்தி னுள்ளார்
நீலமார் கண்டத் தெண்டோ ணிருத்தர்தந் திருத்தொண் டேற்ற
சீலராய்ச் சாலு மீகைத் திறத்தினிற் சிறந்த நீரார்.

(௩)

ஆளுமங் கணருக் கன்ப ரணைந்தபோ தடியிற் றுழந்து
மூளுமா தரவு பொங்க முன்புநின் றினிய கூறி
நானுநல் லமுத மூட்டி நயந்தன வெல்லா நல்கி
நீளுமின் பத்துட் டங்கி நிதிமழை மாரி போன்றார்.

(௪)

அஞ்செழுத் தோதி யங்கி வேட்டுநல் வேள்வி யெல்லா
நஞ்சணி கண்டர் பாத நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்
தெஞ்சலி லடியார்க் கென்று மிடையுரு வன்பால் வள்ளந்
றஞ்செயல் வாய்ப்ப வீசர் தாணிழற் றங்கினாரே.

(௫)

அறத்தினின் மிக்க மேன்மை யந்தண ராக்கூர் தன்னின்
மறைப்பெரு வள்ள லார்வண் சிறப்புலி யவர்தான் வாழ்த்திச்
சிறப்புடைத் திருச்செங் காட்டங் குடியினிற் செம்மை வாய்த்த
விறற்சிறுத் தொண்டர் செய்த திருத்தொழில் விளம்ப லுற்றேன்.

(௬)

சிறப்புலிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௬௪.

சிறுத்தொண்டநாயனாப்புராணம்.

உருநாட்டுஞ் செயல்காம நெழியவிழி பொழிசெந்தி
வருநாட்டத் திருநாதலார் மகிழ்ந்தருளும் பதிவயலிற்
கருநாட்டக் கடைசியர்தம் கனிகாட்டுங் காவேரித்
திருநாட்டு வளங்காட்டுஞ் செங்காட்டம் குடியாகும். (க)

நிலவியவத் திருப்பதியி னெடுஞ்சடையார் நீற்றடைவா
லுலகில்வள ருயிர்க்கெல்லா முயர்காவற் றெழில்பூண்டு
மலர்புகழ்மா மாத்திரர்தம் குலம்பெருக வந்துள்ளார்
பலர்புகழூர் திருநாமம் பரஞ்சோதி யாரென்பார். (உ)

ஆயுள்வேதக் கலைபு மலகில்வட னூற்கலைபுற்
னாயபடைக் கலத்தொழிலுந் துறைநிரம்பப் பயின்றுள்ளார்
பாயுமதக் குஞ்சரமும் பரியுமுகைக் கும்பண்பு
மேயதொழில் விஞ்சையினு மேதினியின் மேலானார். (ங)

உள்ளநிறை கலைத்துறைக ளொழிவின்றிப் பயின்றுவற்றூற்
றெள்ளிவடித் தறிந்தபொருள் சிவன்கழலிற் செறிவென்றே
கொள்ளமுணர் வினின்முன்னே கூற்றுதைத்த கழற்கன்பு
பள்ளமடை யாயென்றும் பயின்றுவரும் பண்புடையார். (ச)

ஈசனடி யார்க்கென்று மியல்பான பணிசெய்தே
யாசில்புகழ் மன்னவன்பா லணுக்கரா யவற்காகப்
பூசன்முனைக் களிறுகைத்துப் போர்வென்று பொருமரசர்
தேசங்கள் பலகொண்டு தேர்வேந்தன் பாற்சிந்தார். (ஊ)

மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாவித்
தொன்னகரந் துகளாகத் துளைநெடுங்கை வரையுகைத்துப்
பன்மணியு நிகிர்க்குவையும் பகட்டினளும் பரித்தொகையு
மின்னனவெண் ணிலகவந்தே யிகலரசன் முன்கொணர்ந்தார். (ஈ)

கதிர்முடிமன் னனுயிவர்தம் களிற்றுரிமை யான்மையினை
யதிசயித்துப் புகழ்ந்துரைப்ப வறிந்தவமைச் சர்களுரைப்பார்
மதியணிந்தார் திருத்தொண்டு வாய்த்தவலி புடைமையினு
லெதிரிவருக் கிவ்வுலகி லில்லையென வெடுத்துரைத்தார். (ஐ)

தம்பெருமான் திருத்தொண்ட ரெனக்கேட்ட தார்வேந்த
னும்பர்பிரா னடியாரை யுணராதே கெட்டொழிந்தேன்
வெம்புகொடும் போர்முனையில் விட்டிருந்தே னெனவெருவுற்
றெம்பெருமா னிதுபொறுக்க வேண்டுமென விறைஞ்சினான். (அ)

இறைஞ்சதலு முன்னிறைஞ்சி யென்னுரிமைத் தொழிற்கடுத்த
திறம்புரிவே னதற்கென்னோ தீங்கென்ன வாங்கவர்க்கு
நிறைந்தநிகிற் குவைகளுட னீடுவிருத் திகளளித்தே
யறம்புரியுஞ் செங்கோலா னஞ்சலிசெய துரைக்கின்றன். (க)

உம்முடைய நிலைமையினை யறியாமை கொண்டிய்த்தி
ரெம்முடைய மனக்கருத்துக் க்ஷுணிதாக விசைந்துமது
மெய்ம்மைபுரி செயல்விளங்க வேண்டியவா நேசரித்துச்
செம்மைநெறித் திருத்தொண்டு செயபுமென விடைகொடுத்தான். (க0)

மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியின் வந்தடைந்து
பன்னபுகழ்ப் பரஞ்சோதி யார்தாமும் பனிமதிவாழ்
சென்னியரைக் கணபதிச் சரத்திறைஞ்சித் திருத்தொண்டு
முன்னிநிலைமை யில்வழுவா முறையன்பிற் செய்கின்றார்.

(௪௯)

வேதகா ஞ்ணரடியார் வேண்டியமெய்ப் பணிசெய்யத்
தீதில்குடிப் பிறந்ததிரு வெண்காட்டு நங்கையெனும்
காதன்மனைக் கிழத்தியார் கருத்தொன்ற வரும்பெருமை
நீதிமனை யறம்புரியு நீர்மையினை நிலைநிற்பார்.

(௫௦)

நறையிதழித் திருமுடியா ரடியாரை நாடோறு
முறைமையினிற் திருவழுது முன்னாட்டிப் பின்னுண்ணு
நிறையுடைய பெருவிருப்பா னியதியா கக்கொள்ளுந்
துறைவழுவா வகையொழுஞ் னாயதொழிற் நலைநின்றார்.

(௫௧)

துயதிரு வழுதுகனி கன்னலறு சுவைக்கநிரெய்
பாயதயிர் பாலினிய பண்ணியமுண் ணீரமுத
மேயபடி யாலழுது செயவிக்கி மிசைந்தடியார்
மாயிருஞா லம்போற்ற வருமிவர்பான் மனமகிழ்ந்தார்.

(௫௨)

சீதமதி யரவினுடன் செஞ்சடைமேற் செறிவித்த
நாதனடி யார்தம்மை நயப்பாட்டு வழிபாட்டான்
மேதகையா ரவர்முன்பு மிகச்சிறிய ராயடைந்தா
ராதலினுற் சிறுத்தெரண்ட ரெனநிகழ்ந்தா ரவனியின்மேல்.

(௫௩)

கண்ணுதலார் கணபதிச் சரத்தின்கட் கருத்தமர
வுண்ணிறையன் பிணிப்பணிசெய தொழுகுவார் வழுவின் தி
யெண்ணில்பெருஞ் சீரடியா ரிடைவிடா தழுதுசெய
நண்ணியபே ருவகையுட னயநதுறையு நாளின்கண்.

(௫௪)

நீராருஞ் சடைமுடியா ரருளினு னிறைதவத்துப்
பேராள ரவர்தமக்குப் பெருகுதிரு மனையறத்தினை
வேராகி விளங்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைபாற
சீராள தேவரெனுந் திருமைந்த ரவதரித்தார்.

(௫௫)

அருமையினிற் தனிபுதல்வர் பிறந்தபொழு தலங்கரித்த
பெருமையினிற் கிளைகளிப்பப் பெற்ற்கரிய மணிபெற்று
வருமகிழ்ச்சி தாதையார் மனத்தடங்கா வகைவளரத்
திருமலிரெட யாடல்விழாச் செங்காட்டங் குடியெடுப்ப.

(௫௬)

மங்கலநல் வியமுழக்க மறைமுழக்கம் வானளப்ப
வங்கணர்தஞ் சீரடியார்க் களவிறந்த நிதியளித்தித்
தங்கண்மர பினிலுரிமைச் சடங்குதச தினத்தினிலும்
பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்துகாப் பணிபுனைந்தார்.

(௫௭)

ஆர்வநிறை பெருஞ்சுற்ற மகமலர வளித்தவந்தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன் பருவமுறைப் பாராட்டிக்
சோபெருகச் செயயலுளர் திருமகனார் சீரடியிற்
முர்வளர்கிங் கினியசையத் தளர்நடையின் பதஞ்சார்த்தார்.

(௫௮)

சுருதமயிர் றுதற்சுட்டி துணைக்காநின் மணிக்குதம்பை
மருவுதிருக் கண்டநாண் மார்பினிலைம் படைகையிற்
பொருவிலவயி ரச்சரிகள் பொன்னரைஞாண் புனைசதங்கை
தெருவிலொளி விளங்கவளர் திருவினையாட் டுனிமார்ந்தார்.

(2௧)

வந்துவளர் மூவாண்டின் மயிர்வினைமங் கலஞ்செய்து
தந்தையா ரும்பயந்த தாயாரூந் தனிச்சிறுவர்
சிறைதமலர் சொற்றெளிவிற் செழுங்கலைகள் பயிலத்தம்
பந்தமற வந்தவரைப் பள்ளியினி லிருத்தினார்.

(2௨)

அந்நாளிற் சண்பைநக ராண்டகையா ரெழுந்தருள
முன்னாக வெதிர்கொண்டு கொடுபுகுந்து முந்நூல்சேர்
பொன்மார்பிற் சிறுத்தொண்டர் புகலிகா வல்லார்த
நன்னாமச் சேவடிகள் போற்றிசைத்து நலஞ்சிறந்தார்.

(2௩)

சண்பையர்தம் பெருமானார் தாங்கரிய பெருங்காதற்
பண்புடைய சிறுத்தொண்ட ருடன்பயின்று மற்றவரை
மண்பரவுந் திருப்பதிகத் தினிலைவத்துச் சிறப்பித்து
நண்பருளி யெழுந்தருளத் தாமியினி நயப்புகுநார்.

(2௪)

இத்தன்மை நிகழுநா ளிவர்திருத்தொண் டிருங்கயிலை
யத்தர்திரு வடியினைக்கீழ்ச் சென்றனைய வவருடைய
மெய்த்தன்மை யன்புகார்த் தருளுதற்கு விடையவர்தாஞ்
சித்தமகிழ் வைரவராயத் திருமலைநின் றனைகின்றார்.

(2௫)

மடல்கொண்ட மலரிதழி நெடுஞ்சடையை வனப்பெய்தக்
கடன்மண்டி முகந்தெழுந்த காளமேகச் சுருள்போற்
றொடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு துறிநெறித் தசைந்துசெறி
படர்துஞ்சின் கருங்குஞ்சி கொந்தளமா கப்பரப்பி.

(2௬)

அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனையவணி கிளர்பம்பை
மஞ்சினிடை யிடையெழுந்த வானமீன் பரப்பென்னப்
புஞ்சுநிறை வண்டுதேன் சுரும்புபுடை படர்ந்தார்ப்பத்
துஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந் தும்பைநறு மலர்தோன்ற.

(2௭)

அருகுதிரு முடிச்செருகு மந்தியினம் பிறைதன்னைப்
பெருகுசிறு மதியாக்கிப் பெயர்த்துச்சாத் தியதென்ன
விரிகுடர்ச்செம் பவளவொளி வெயில்விரிக்கும் விளங்குகுடர்த்
திருறுதன்மேற் றிருநீற்றுத் தனிப்பொட்டித் திகழ்ந்திலங்க.

(2௮)

வெவ்வருக்கன் மண்டலமும் விளங்குமதி மண்டலமு
மவ்வனற்செய் மண்டலமு முடனணைந்த தெனவழகை
வவ்வுதிருக் காதின்மணிக் குழைச்சங்கு வளைத்ததனுட்
செவ்வரத்த மலர்செறித்த திருத்தோடு புடைசிறக்க.

(2௯)

களங்கொள்விட மறைத்தருள்கு கடலமுதக் குமிழிநிறைத்
துளங்கொளவெண் டிரட்கோவைத் தூயவட மணிந்ததென
வுளங்கொள்பவர் கரைந்துது முயிருமுரு கப்பெருக
விளங்குதிருக் கழுத்தினிடை வெண்பளிங்கின் வடந்திகழ்.

(௩௦)

செம்பரிதி கடற்குளித்த செக்கரொளி யினாயத்திப்
பம்புமிருள் செறிபொழுது படர்ந்தனைந்து சூழ்வதெனத்
தம்பழைய கரியுரிவை கொண்டுசெமைத் ததுசாத்து
மம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தி னணிவிளங்க.

(௩௩)

மிக்கெழுமூன் பர்களன்பு திருமேனி விளைந்ததென
வக்குமணி யாற்சன்ன வீரமுமா ரமும்வடமுங்
கைக்கணினோள் வளைச்சரியு மரைக்கடிசூத் திரச்சரியுந்
தக்கதிருக் காற்சரியுஞ் சாத்தியவொண் சுடர்தயங்க.

(௩௪)

பொருவிநிருத் தொண்டர்க்குப் புவிமேல்வந் தருள்புரியும்
பெருகருளின் நிறங்கண்டு பிரானருளே பேணுவீர்
வருமன்பின் வழிநிற்பீ ரெனமறைபூண் டறைவனபோற
நிருவடிமேற் திருச்சிலம்பு திசைமுழுதுஞ் செலவொலிப்ப.

(௩௫)

அயன்கபா லந்தரித்த விடத்திருக்கை யாலனைத்த
வயங்கொளிமூ விசைச்சூல மணித்திருத்தோன் மிசைப்பொவியத்
தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தூமிருகத்தி னெலிதழைப்பப்
பயன்நவத்தாற் பெறும்புவியும் பாததா மரைகுட.

(௩௬)

அருள்பொழியுந் திருமுகத்தி னணிமுறுவ னிலவெறிப்ப
மருள்பொழிமும் மலஞ்சிதைக்கும் வடிச்சூலம் வெயிலெறிப்பப்
பொருள்பொழியும் பெருகன்பு தழைத்தோங்கிப் புவியேத்தத்
தெருள்பொழிவண் டமிழ்நாட்டிச் செங்காட்டங் குடிச்சேர்ந்தார்.

(௩௭)

தண்டாத தொருவீட்கைப் பசியுடையார் தமைப்போலக்
கண்டாரைச் சிறுத்தொண்டர் மனைவினவிக் கடிதனைந்து
தொண்டானார் கெந்நாளுஞ் சோறளிக்குந் திருத்தொண்டர்
வண்டாரூந் தாரினார் மனைக்குள்ளா ரோவென்ன.

(௩௮)

வந்தனைந்து வினவுவார் மாதவரே யாமென்று
சந்தனமார் தையலார் முன்வந்து தாள்வணங்கி
யந்தமில்சே ரடியாரைத் தேடியவர் புறத்தனைந்தா
ரெந்தமையா னுடையவரே யதத்துள்ளெழும் தருளுமென.

(௩௯)

மடவரலை முகநோங்கி மாதாரா் தாயிருந்த
விடவகையிற் றனிபுகுதோ மெனறருள வதுகேட்டு
விடவகைல்வார் போலிருந்தா ரெனவெருவி விரைநதுமனைக்
கடனுடைய திருவெண்காட் டமமைக்கைத் தலையெய்தி.

(௪௦)

அம்பலவ ரடியாரை யழுதுசெய்விப் பார்ஹைக்
கெம்பெருமான் யாவரையுங் கண்டிலந்தே டிப்போனா
வம்பெனநீ ரெழுந்தருளி வருந்திருவே டங்கண்டாற
நம்பெரிய பேறென்றே மிகமகிழ்வ ரினித்தாழார்.

(௪௧)

இப்பொழுதே வந்தனைவா ரெழுந்தருளி யிருமென
வொப்பின்மனை யறம்புரப்பீ ருத்தரா பதியுள்ளோஞ்
செப்பருஞ்சீர்ச் சிறுத்தொண்டர் தமைக்காணச் சேர்ந்தனம்மா
மெப்பரிசு மவரொழிய விங்கிரோ மெனறருளி.

(௪௨)

கண்ணுதலிற் காட்டாதார் கணபதிச் சரத்தின்கண்
வண்ணமல ராத்தியின்டி ழிருக்கின்றே மற்றவர்தா
நண்ணினு னுமிருந்த பரிசுரைப்பீ ரென்றருளி
யண்ணலார் திருவாத்தி யணைந்தருளி யமர்ந்திருந்தார்.*

(சக)

வேறு.

நீரார் சடையா னடியாரை நேடி யெங்குங் காணுது
சீரார் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர் மீண்டுஞ் செல்வ மனையெய்தி
யாரா வன்பின் மனைவியார்க் கியம்பி யழிவெய் திடவவரும்
பாரா தரிக்குந் திருவேடத் தொருவர் வந்த படிபகர்ந்தார்.

(சஉ)

அடியே னுய்ந்தே னெங்குற்ற ருரையா யென்ன வவர்மொழிவார்
வடிசேர் குல கபாலத்தர் வடதே சத்தோ மென்றார்வண்
டுடிசேர் கரத்துப் பயிரவர்பாஞ் சொல்ல விங்கு மிராதேபோய்க்
கடிசேர் திருவாத் தியினிழந்தி ழிருந்தார் கணப தீச்சரத்து.

(சங)

என்று மனைவி யாரியம்ப வெழுந்த விருப்பால் விரைந்தெய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம் பணிந்து நின்றார் சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர் தமைநோக்கி நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்ட
ரென்று திருவாய் மலர்ந்தருள விறைவர் தம்மைத் தொழுதுரைப்பார்.

(சச)

பூதி யணிசா தனத்தவர்முன் போற்றப் போதே னுமிழனு
நாத னடியார் கருணையினு ளருளிச் செய்வார் நானென்று
கோதி லன்பர் தமையமுது செய்விப் பதற்குக் குலப்பதியிற்
காத லாலே தேடியுமுன் காணேன் றவத்தா னுமைக்கண்டேன்.

(சரு)

அடியேன் மனையி லெழுந்தருளி யமுது செய்ய வேண்டுமென
நெடியோ னறியா வடியார்தா நிகழந் தவத்தி ருமைக்காணும்
படியால் வந்தோ முத்தரா பதியோ மெம்மைப் பரிந்துட்ட
முடியா துமக்குச் செய்கையரி தொண்ணு தென்று மொழிந்தருள.

(சசு)

எண்ணு தடியேன் மொழியேனீ ரமுது செய்யு மியல்பதனைக்
கண்ணர் வேட நிறைதவத்தி ரருளிச் செய்யுங் கடிதமைக்கத்
தண்ண ரிதழி முடியார்த மடியார் தலைப்பட் டாற்றேட
வொண்ணு தனவு முளவாகு மருமை யில்லை யெனவுரைத்தார்.

(சஃ)

அரிய தில்லை யெனக்கேட்ட பொழுதி னழகு பொழிசின்ற
பெரிய பயிர வக்கோலப் பிரானு ரருளிச் செய்வார்யாம்
பரியுந் தொண்டர் மூவிருது கழித்தார் பசுவீழ்த் திடவுண்ப
துரிய நாளு மதற்கின்ற ஊட்ட முடியா துமக்கென்றார்.

(சசு)

சால நன்று முந்நிரையு முடையேன் றுழ்விங் கெனக்கில்லை
யால முண்டா ரன்பருமக் கமுதாம் பசுத்தா னின்னதென
வேல வருளிச் செயப்பெற்றல் யான்போ யமுது கடிதமைத்துக்
காலந் தப்பா மேவருவே னென்று மொழிந்து கைதொழுதார்.

(சசு)

பண்பு மிக்க சிறுத்தொண்டர் பரிவு கண்டு புயிரவரு
நண்பு மிக்கீர் நாமுண்ணப் படுக்கும் பசுவு நரபசுவா
முண்ப தஞ்சு பிராயத்தி லுறுப்பின் மறுவின் நேலின்னம்
புண்செய் நோவில் வேலெறிந்தார் போலும் புகல்வ தொன்றென்றார்.

(ரு)

சிறுத்தொண்டநாயனாபுராணம்.

சுருதி

யாத மரிய தில்லையினி யீண்ட வருணிச் செய்யுமென
நாதன் ருனு மொருகுடிக்கு நல்ல சிறுவ னொருமகனைத்
தாதை யரியத் தாய்பிடிக்கும் பொழுது தம்மின் மனமுவந்தே
யேத மின்றி யமைத்தகறி யாமிட் டுண்ப தெனமொழிந்தார்.

(௧௪)

அதுவு முனைவர் மொழிந்தருளக் கேட்ட தொண்ட ரடியேனுக்
கிதுவு மரிதன் றெம்பெருமா னமுது செய்யப் பெறிலென்று
கதுமென் விரைவி லவரிசையப் பெற்ற களிப்பாற் காதலொடு
மதுமென் கமல மலர்ப்பாதம் பணிந்து மனையில் வந்தனைந்தார்.

(௧௨)

அன்பு மிக்க பெருங்கற்பி னணங்கு திருவெண் காட்டம்மை
முன்பு வந்து சிறுத்தொண்டர் வரவு நோக்கி முன்னின்றே
யின்பம் பெருக மலர்ந்தமுகங் கண்டு பாத மிசையிறைஞ்சிப்
பின்பு கணவர் முகநோக்கிப் பெருகுந் தவத்தோர் செயல்வினவ.

(௧௩)

வள்ள லாரு மனையாரை நோக்கி வந்த மாதவர்தா
முள்ள மகிழ வழுதுசெய விசைந்தார் குழக்கோர் சிறுவனுமாய்க்
கொள்ளும் பிராய ஊந்துள னுபூதுப்பிற் குறைபா டின்றித்தாய்
பிள்ளை பிடிக்க வுயர்ந்துபிதா வரிந்து சமைக்கப் பெறினென்றார்.

(௧௪)

அரிய தற்பின் மனைவியா ரவரை நோக்கி யுரைசெய்வார்
பெரிய பவிர வத்தொண்ட ரமுது செய்யப் பெறுமதங்கிங்
சூரிய வகையா லமுதமைப்போ மொருவ னாகி யொருகுடிக்கு
வருமச் சிறுவன் றனைப்பெறுமா றெவ்வா றென்று வணங்குதலும்.

(௧௫)

மனைவி யார்தம் மூகநோக்கி மற்றித் திறத்து மைந்தர்தமை
நினைவு நிரம்ப நிதிகொடுத்தாற் றருவா ருளரே நேர்நின்று
தனையன் றன்னைத் தந்தைதா யரிவா ரில்லைத் தாழாமே
யெனையிங் சூய்ய நீயந்தான் றன்னை யழைப்போ மியாமென்றார்.

(௧௬)

என்று கணவர் கூறுதலு மதனுக் கிசைந்தெம் பிரீன்றெண்ட
ரின்று தாழா தழுதுசெய்யப் பெற்றிங் கவர்த மலர்ந்தமுக
நன்று காண்பெ மெனநயந்து நம்மைக் காக்க வருமணிமைச்
சென்று பள்ளி யினிற்கொண்டு வாரு மென்றார் திருவனையார்.

(௧௭)

காதன் மனையார் தாங்குறக் கணவ னொருங் காதலனை
யேத மகலப் பெற்றபே றெல்லா மெய்தி னார்போல
நாதர் தமக்கங் கழுதாக்க நதுமென் குதலை மொழிப்புதல்வ
னோடு வனைந்த பள்ளியினி லுடன்கொண் டெய்தக் கடிதகன்றார்.

(௧௮)

பள்ளி யினிற்சென் றெய்துதலும் பாத சதமீகை மணியொலிப்பப்
பிள்ளை யோடி வந்தெதிரே தழுவ வெடுத்துப் பியலின்மேற்
கொள்ள வனைத்துக் கொண்புமின் டில்லம் புகுதக் குலமாதர்
வள்ள லார்த முன்சென்று மைந்தன் றன்னை யெகிர்வாங்கி.

(௧௯)

குஞ்சி திருத்தி முகந்துடைத்துக் கொட்டை யரைநான் டிகணிக்கி
மஞ்ச ளழிந்த வதங்கிரங்கி மையுங் கண்ணின் மருங்கோதுக்கிப்
பஞ்சி யஞ்ச மெல்லடியார் பரிந்து திருமஞ் சனமாட்டி
யெஞ்ச லில்லாக் கோலஞ்செய் தெடுத்தித் கணவர் கைக்கொடுத்தார்.

(௨௦)

அச்ச மெய்திக் கறியமுதா மென்னு மதனா லுரும்புதல்வ
னுச்சி மோவார் மார்பின் கண்ணத்து முத்தந் தாமுண்ணர்
பொச்ச மில்லாத் திருத்தொண்டர் புனிதர் தமக்கும் கறியமைக்க
மெச்ச மனத்தா லடுக்களையின் மேவார் வேறு கொண்டனவார்.

(சுக)

ஒன்று மனத்தா ரிருவர்களு முலக ரறியா ரெனமறைவித்
சென்று புக்குப் பிள்ளைனைப் பெற்ற தாயார் செழுங்கலங்க
ணன்று கழுவிக்க கொடுசெல்ல நல்ல மகனை யெடுத்தலகை
வென்ற தாதை யார்தலையைப் பிடிக்க விரைந்து மெய்த்தாயார்.

(சுஉ)

இனிப மழலைக் கிங்கினிக்கா விரண்டு மடியின் புடையிடுக்கிக்
கனிவாய் மைந்தன் கையிரண்டுங் கையாற் பிடிக்கக் காதலனு
நனிகீ டுவகை யுறுகின்ற ரொன்று மகிழ்ந்து நகைசெய்யத்
தனிமா மகனைத் தாதையார் கருவி கொண்டி தலையரிவார்.

(சுங)

பொருவில் பெருமைப் புத்திரன்மெய்த் தன்மை யளித்தா னெனப்பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி யெய்தவவர் மனைவி யாரங் கணவனு
ரருமை யுயிரை யெனக்களித்தா னென்று மிகவு மகமலர
விருவர் மனமும் பேருவகை யெய்தி யரிய வினைசெய்வார்.

(சுச)

அறுத்த தலையி னிறைச்சிதிரு வழுதுக் காகா தெனக்கழித்து
மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார் கையிற் கொடுத்த மறையுறுப்
பிறைச்சி யெல்லாங் கொத்தியறுத் தெனும்பு மூளை திறந்திட்டுக்
கறிக்கு வேண்டும் பவகாய மரைத்துக் கூட்டிக் கடிதமைப்பார்.

(சுரு)

மட்டு விரிபுங் குழன்மடவா ரடுப்பி லேற்றி மனமகிழ்ந்தே
யட்ட கறியின் பதமறிந்தங் கிழிச்சி வேறே ரருங்கலத்துப்
பட்ட நறையாற் றுளித்துப் பல்வு மற்றுங் கறிசமைத்துச்
சட்ட விரைந்து போனகமுஞ் சமைத்துக் கணவர் தமக்குரைத்தார்.

(சுசு)

உடைய நாத ரமுதுசெய வுரைத்த படியே யமைத்தவதற்
கடையு மின்ப முன்னையிலு மார்வம் பெருகிக் கனிகூர
விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம் விரைந்து சென்று மென்மலரின்
புடைவண் டறையு மாத்தியின்கி ழிருந்த புனிதர் முன்சென்றார்.

(சுஸ)

அண்ண றிருமுன் பனைந்திறைஞ்சி யன்பர் மொழிவா ரடியேன்பா
னண்ணி நீரிங் கமுதுசெய வேண்டு மென்று நான்பரிவு
பண்ணி னேனாயப் பசித்தருளத் தாழ்த்த தென்னும் பணிசமைத்தே
னெண்ணம் வாய்ப்ப வெழுந்தருள வேண்டு மென்றங் கெடுத்தாரைத்தார்.

(சுஅ)

ஹையுந் தாமா தெழுந்தருளி யமுது செய்யு மென்றிறைஞ்சக்
கறையுந் கண்டத் தினின்மறைத்துக் கண்ணு றுதலிற் காட்டாதார்
நிறையுந் பெருமைச் சிறுத்தொண்டர் போது மென்ன நிதியிரண்டுங்
ருறைவ னொருவன் பெற்றுவந்தார் போலக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்.

(சுசு)

வந்து புகுந்து திருமனையின் மனைவி யார்தா மாதவரை
முந்தவெதிர்சென் றடிவணங்கி முழுது மழகு செய்தமனைச்
சந்த மலர்மா லைகண்முத்தின் ரும நாற்றித் தவிசுடித்த
கந்த மலரா சனங்காட்டிக் கமழ்நீர்க் கரக மெடுத்தேந்த.

(ஸ)

சிறுத்தொண்டநாயனாற்புராணம்.

துய நீராற் சிறுத்தொண்டர் சோதி யார்தங் கழல்விளக்கி
யாய புனிதப் புனறங்க டலைமே லாரத் தெனித்தின்ப
மேய விலல் மெம்மருங்கும் வீசி விரைமென் மலர்சார்ந்த
மேயுந் துப தீபங்கண் முதற்பூ சனைசெய திறைஞ்சுவார்.

(எக)

பனிவெண் டிக்கட் சடைவிரித்த பயில்பூங் குஞ்சிப் பயிரவராம்
புனிதர் தம்மைப் போனகமும் கறியும் படைக்கும் படிபொற்பின்
வனிதை யாருங் கணவருமுன் வணங்கிக் கேட்ப மற்றவர்தா
மினிய வன்ன முடன்சுகி களெல்லா மொக்கப் படைக்கவென.

(எஉ)

பரிசு விளங்கப் பரிகலமுந் திருத்திப் பாவா டையிலேற்றித்
தெரியும் வண்ணஞ் செஞ்சாலிச் செழும்போ னகமும் கறியமுதும்
வரிசை யின்னமுன் படைத்தெடுத்து மன்னும் பரிசு லக்கான்மேல்
விரிவெண் டிகிலின் மிசைவைக்க விமலர் பார்த்தங் கருள்செயவார்.

(எங)

சொன்ன முறையிற் படுத்தபசுத் தொடர்ந்த வுறுப்பெல் லாங்கொண்டு
மன்னுசுவையிற் கறியாக்கி மாண வமைத்தீ ரேயென்ன
வன்ன மனையார் தலையிறைச்சிபுமுதுக் காகா தெனக்கழித்தோ
மென்ன வதுவுங் கூடநா முண்ப தென்றா ரிடர்தீர்ப்பார்.

(எச)

சுந்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர் மனையா ரோடுந் திகைத்தயரச்
சுந்தை னத்தா ரெனுந்தாதி யார்தா மந்தத் தலையிறைச்சி
வந்த தொண்ட ரமுதுசெயும் பொழுது நினைக்க வருமென்றே
முந்தவமைத்தேன் கறியமுதென் றெடுத்துக் கொடுக்க முகமலர்ந்தார்.

(எடு)

வாங்கி மகிழ்ந்தி படைத்ததற்பின் வணங்குஞ் சிறுத்தொண்ட டரைநோக்கி
யீங்கு நமக்குத் தனியுண்ண வொண்ணு தீசு னடியாரிப்
பாங்கு நின்றார் தமைக்கொணர்வீ ரென்று பரமர் பணித்தருள
வேங்கிக் கெட்டே னமுதுசெய்ய விடைபூ நிதுவோ வெனநினைவார்.

(எசு)

அகத்தின் புறத்துப் போயருளா லெங்குங் காணு ரழிந்தனைந்து
முகத்தில் வாட்ட மிகப்பெருகப் பணிந்து முதல்வாச் சூரைசெய்வா
ரிகத்தும் பரத்து மினியாரைக் காணேன் யானுந் திருநீறு
சுகத்தி லிடுவார் தமைக்கண்டே யிடுவே னென்று தாழ்ந்திறைஞ்சு.

(எஃ)

உம்மைப் போல நீறிட்டா ருளரோ வுண்பீர் நீரென்று
செம்மைக் கற்பிற் றிருவெண்காட் டம்மை தம்மைக் கலந்திருத்தி
வெம்மை யிறைச்சி சோறிதனை மீட்டுப் பட்டையு மெனப்படைத்தார்
தம்மை யூட்ட வேண்டியவ ருண்ணப் புகலுந் தெடுத்தருளி.

(எஃ)

ஆறு திங்க ளொழிந்துண்போ முண்ணு மளவுந் தரியாது
சோறு நாளு முண்பீர்முன் னுண்ப தென்னம் முடன்றுயப்ப
மாறின் மகவு பெற்றீரேன் மைந்தன் றன்னை யழையுமென
வீறு முதலு மில்லாதார்க் கிப்போ துவா எனவென்னார்.

(எக)

நாமிக் குண்ப தவன்வந்தா னாடி யழையு மெனநம்பர்
தாமங் கருளிச் செயத்தரியார் தலைவ ரமுது செயதருள
யாமிக் கென்செய் நாலாரு மென்பார் விரைவுந் தெழுந்தருளார்
சூமென் சூழலார் தம்மோடும் புறம்போ யழைக்கப் புஞும்பொழுது.

(எஃ)

வைய நிகழுஞ் சிறுத்தொண்டர் மைந்தர் வருவா யெனவழைத்தார்
தைய லாரூர் தலைவர்பணி தலைநிற் பாராய்த் தாமழைப்பார்
செய்ய மணியே சீராளா வாராய் சிவனு ரடியார்யா
முய்யும் வகையா லுடனுண்ண வழைக்கின் றுரென் ஞேலமிட.

(அக)

பரம ரருளாற் பள்ளியினின் றோடி வருவான் போல்வந்த
தரமில் வனப்பிற் றனிப்புதல்வன் றன்னை யெடுத்துத் தழுவித்தங்
கரமுன் னனைத்துக் கணவனார் கையிற் கொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
புரமூன் றெரித்தார் திருத்தொண்ட ருண்ணப் பெற்றோ மெனும்பொலிவால்.

(அஉ)

வந்த மகனைக் கடிதின்கொண் டமுதுசெய்விப் பான்வந்தார்
முந்த வேயப் பயிரவரா முதல்வ ரங்கண் மறைந்தருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது திகைத்தார் வீழ்ந்தார் தெருமந்தார்
வெந்த விறைச்சிக் கதியமுதுங் கலத்திற் காணார் வெருவற்றார்.

(அங)

செய்ய மேனிக் கருங்குஞ்சிச் செழுங்கஞ் சுகத்துப் பயிரவார்யா
முய்ய வழுது செய்யாதே யொளித்த தென்கே யெனத்தேடி
மையல் கொண்டு புறத்தனைய மறைந்த வவந்தா மலைபயந்த
தைய லோடுஞ் சரவணத்துத் தனைய ரோடுந் தாமனைவார்.

(அச)

தனிவெள் விடைமே னெடுவிகும்பிற் றலைவர் பூத கணநாதர்
முனிவ ரமரர் விஞ்சையர்கண் முதலா யுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
வினிய கறியுந் திருவமுது மமைத்தார் காண வெழுந்தருளிப்
பனிவெண் டிங்கண் முடிதுளங்கப் பரந்த கருனை நோக்களித்தார்.

(அரு)

அன்பின் வென்ற தொண்டரவர்க் கமைந்த மனைவி யார்மைந்தர்
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை முழுதுங் கண்டு பரவசமா
யென்பு மனமுங் கரைந்துருக விழுந்தா ரெழுந்தா ரேத்தினார்
பின்பு பரமர் தகுதியினுற் பெரியோ ரவருக் கருள்புரிவார்.

(அசு)

கொன்றை வேணி யார்தாமும் பாகங் கொண்ட குலக்கொடியும்
வென்றி நெடுவேன் மைந்தருந்தம் விரைப்பூங் கமலச் சேவடிக்கீழ்
நின்ற தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனார் தாதியா
ரென்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சி யிருக்க வுடன்கொண் டேகினார்.

(அஎ)

ஆறு முடிமே லணிந்தவருக் கடியா ரென்று கறியமுதா
பூநி லாத தனிப்புதல்வன் றன்னை யரிந்தங் கமுதூட்டப்
பேறு பெற்றார் சேவடிக டலைமேற் கொண்டு பிறவுயிர்கள்
வேறு கழறிற் றறிவார்தம் பெருமை தொழுது விளம்புவாம்.

(அஅ)

சிறுத்தொண்டநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௭௫௨.

சேரமான்பெருமானாயனாபுராணம்.

மாவீற் திருந்த பெருஞ்சிறப்பின் மன்னுந் தொன்மை மலைநாட்டுப்
பாவீற் திருந்த பல்புகழிற் பயிலு மியல்பிற் பழம்பதிதான்
சேவீற் திருந்தார் திருவஞ்சைக் களமு நிலவிச் சேரர்குலக்
கோவீற் திருந்து முறைபுரியுங் குலக்கோ மூனார் கொடுங்கோனார்.

(ச)

காலை யெழும்பல் கலையி னெலி களிற்றுக் கன்று வடிக்குமொலி
சோலை யெழுமென் சுரும்பினெலி தூகச் செருக்காற் சுலவுமொலி
பாலை விபஞ்சி பயிலுமொலி பாட லாடன் முழவினெலி
வேலை யொலியை விழுங்கியெழி விளங்கி யோங்கும் வியப்பினதால். (உ)

மிக்க செல்வ மனைகடொறும் விளையு மின்பம் விளங்குவன
பக்க நெருங்கு சாலைதொறும் பயில்சட் டறங்கள் பல்சுவன
தக்க வணிகொண் மடங்க டொறுஞ் சைவ மேன்மை சாற்றுவன
தொச்ச வளங்கொ ளிடங்கடொறு மடங்க நிதியந் துவன்றுவன. (ங)

வேத நெறியின் முறைபிறழா மிக்க வொழுக்கத் தலைநின்ற
சாதி நான்கு நிலைதழைக்குந் தன்மைத் தாங்கித் தடமதில்கூழ்
சூத வஞ்சு சரளநிரை துதையுஞ் சோலை வளநகர்தான்
கோதை யரசர் மகோதையென் குலவு பொரு முடைத்துலகில். (ச)

முருகு விரிபு மலர்ச்சோலை மூது ரதன்கண் முறைமரபி
னருகி யழியுங் கலிநீக்கி யறங்கொள் சைவத் திறந்தழைப்பத்
திருகு சினவெங் களியானைச் சேரர் குலமு முலகுஞ்செய
பெருகு தயத்தா ல்லரனருளாற் பிறத்தாற் பெருமாக் கோதையார். (ரு)

திருமா நகரத் திருவவதா ரஞ்செய விழவின் சிறப்பினால்
வருமா களிகூர் நெய்யாட லெடுப்ப வான மலர்மாரி
தருமா விசும்பின் மிகநெருங்கத் தழங்கு மொலிமங் கலந்தழைப்பப்
பெருமா நிலத்தி லெவ்வயிரும் பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால். (க)

மண்மேற் சைவ நெறியாழ வளர்ந்து முன்னை வழியன்பார்
கண்மேல் விளங்கு நெற்றியினூர் கழலே பேணுங் கருத்தினரா
யுண்மே வியவன் பினராகி யுரிமை யரசர் தொழில்புரியார்
தெண்ணீர் மூடியார் திருவஞ்சைக் களத்திற் திருத்தொண் டேபுரிவார். (எ)

உலகி னியல்பு மரசியல்பு முறுதி யல்ல வெனவுணாவார்
புலரி யெழுந்து புனன்மூழ்கிப் புனித வெண்ணீர் தினுமூழ்கி
நிலவு திருநந தனவனத்து நீடும் பணிகள் பலசெயது
மலரு முகையுங் கொணர்ந்துதிரு மாலை சாத்த மகிழ்ந்தமைத்து. (அ)

திருமஞ் சனமுங் கொணர்ந்துதிரு வலகு மிட்டுத் திருமெழுக்கு
வருமன் புடனின் புறச்சாத்தி மற்று முள்ள திருப்பணிகள்
பெருமை பிறங்கச் செய்தமைத்துப் பேணும விருப்பிற் திருப்பாட் டி
மொருமை நெறியி னுணர்வுவர வேரதிப் பணிந்தே யொழுகுநான். (க)

நீரின் மலிந்த கடலகழி நெடுமால் வரையின் கொடிமதில்குழ்
சீரின் மலிந்த திருநகர மதனிற் செங்கோற் பொறையனெனுங்
காரின் மலிந்த கொடைநிழன்மேற் கவிக்குங் கொற்றக் குடைநிழற்கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்தரசன் தரணி நீத்துத் தவஞ்சார்த்தான். (கௌ)

வந்த மரபி னரசளிப்பான் வனஞ்சார் தவத்தின் மருவியபின்
சிரிதை மதினா நேரமைச்சர் சிலநா ளாயநது தெளிநீதநெறி
முந்தை மரபின் முதல்வர்திருந் தொண்டி முயல்வார் முதற்றத
விந்து முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தி லவர்பா லெய்தினார். (கக)

எய்தி யவர்த மெதிரிறைஞ்சி யிருந்தன் சாரன் மலைநாட்டுச்
செய்தி முறைமை யானுரிமைச் செங்கோ லரசு புரிவதற்கு
மைதீர் நெயியின் முடிசூடி யருளு மரபால் வந்ததெனப்
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள் போற்றிப் புகன்ற பெருமுதின்கண்.

(கஉ)

இன்பம் பெருகுந் திருத்தொண்டுக் கிடையு ருக விவர்மொழிந்தா
ரன்பு நிலைமை வருவாமை யரசு புரக்கு மருளுண்டே
லென்பு மரவும் புனைந்தாரை யிடைபெற் றறிவே னெனப்புச்சு
முன்பு தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்ய முதல்வ ரருளினால்.

(கஉ)

மேவு முரிமை யரசுனித்தே விரும்பு காதல் வழிபாடும்
யாவும் யாருங் கழறினவு மறியு முணர்வு மீறில்லாத்
தாவில் விறலுந் தண்டாத கொடையும் படைவா கனமுதலாங்
காவன் மன்னர்க் குரியனவு மெல்லாந் கைவர் துறப்பெற்றார்.

(கச)

ஆன வருள்கொண் டஞ்சலிசெய் திறைஞ்சிப் புறம்போர் தரசுனித்த
லுன மாகுந் திருத்தொண்டுக் கெனினு முடையா னருளாலே
மேன்மை மருடந் தாங்குதற்கு வேண்டு மமைச்சர்க் றுடன்பட்ட
மான வமைச்சர் தாம்பணிந்தவ் வினைமேற் கொண்டு மகிழ்ந்தெழுந்தார்.

(கரு)

உரிமை நாளி லோரைநல னெய்த மிக்க வுபகரணம்
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன வெல்லாம் பிறங்க மங்கலஞ்செய்
திருமை யுலகுக் கொருமைமுடி கவித்தா ரெல்லா வுயிருமகிழ்
தரும் நிலைமை யறிந்துபுவி தாங்குங் கழறிந் தறிவார்தாம்.

(கக)

தம்பி ரானார் கோயில்வலங் கொண்டு திருமுன் றுழந்தெழுந்து
கும்ப யானை மேல்கொண்டு கொற்றக் குடையுஞ் சாமரையு
நம்பு முரிமை யவர்தாங்க நலங்கொ ணகர்கூழ் வலங்கொள்வார்
மொய்ம்பி லுவரின் பொதிசுமந்தோர் வண்ணுன் முன்னே வரக்கண்டார்.

(கஈ)

மழையிற் கரைந்தங் குவருநி மேனி வெளுத்த வடிவினு
லுழையிற் பொலிந்த திருக்கரத்தா ரடியார் வேட மென்றுணர்ந்தே
யிழையிற் சிறந்த வோடைதுதல் யானைக் கழுத்தி னின்றிழிந்து
விழைவிற் பெருகுங் காதலினால் விரைந்து சென்று கைதொழுதார்.

(கஅ)

சேரர் பெருமான் றெழுக்கண்டு சிந்தை கலங்கி முன்வணங்கி
யாரென் தடியே னைக்கொண்ட தடியே னடிவண் னானென்னச்
சேரர் பிரானு மடிச்சேர னடியே னென்று திருநீற்றின்
வார வேட நினைப்பித்தீர் வருந்தா தேகு மெனமொழிந்தார்.

(கக)

மன்னர் பெருமான் திருத்தொண்டு கண்டு மதிரீ டமைச்சரெலாஞ்
சென்னி மிசையஞ் சலிசெய்து போற்றச் சினமால் களிதேறி
மின்னு மணிப்பூண் கொடிமாட வீதி மூதூர் வலங்கொண்டு
பொன்னின் மணிமா ளிகைவாயில் புக்கார் புனைமங் கலம்பொலிய.

(உ௦)

யானை மிசையின் நிழிந்தருளி யிலகு மணிமண் டபத்தின்கண்
மேன்கும யரியா சனத்தேறி விளங்குங் கொற்றக் குடைநிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமரைமுன் பணிமா நப்பின் மலர்நூவி
மான வரசர் போற்றிடவீந் திருந்தார் மன்னர் பெருமானார்.

(உ௧)

உலகு புரக்கும் குடைவளவ ருரிமைச் செழிய ருடன்கூட
நிலவு பெருமுகக் கோக்களாய் நீதிமனுந் தெறிநடத்தி
யலகி லரசர் திறைகொணர வகத்தும் புறத்தும் பகையறுத்து
மலருந் திருநீற் றெனிலவளர மறைகள் வளர மண்ணிப்பார்.

(உஉ)

நீடு முரினும்ப் பேரரசா னிகழும் பயனு நிறைதவமுந்
தேடும் பொருளும் பெருந்துணையுந் தில்லைத் திருச்சிற் தம்பலத்து
ளாடுங் கழலே யெனத்தெளிந்த வறிவாலெடுத்த திருப்பாதங்
கூடு மன்பி லருச்சனைமேற் கொண்டார் சேரர் குலப்பெருமான்.

(உ௩)

வாசத் திருமஞ் சனம்பள்ளித் தாமஞ் சாந்த மணித்துபந்
தேசிற் பெருகுஞ் செழுந்தீப முதலா யினவுந் திருவமுது
மீசற் கேற்ற பரிசிணு லருச்சித் தருள வெந்நாளும்
பூசைக் கமர்ந்த பெருங்குத்தர் பொற்பார் சிலம்பி னெலியளித்தார்.

(உ௪)

நம்பர் தாளின் வழிபாட்டா னுளு மின்புந் தமர்கின்ற
ரிம்ப ருலகி லிரவலர்க்கும் வறியோ ரெவர்க்கு மீகையினும்
செம்பொன் மழையக மெனப்பொழிந்து திருந்து வென்றி யுடன்பொருந்தி
யும்பர் போற்றத் தம்பெருமாற் றுரிய வேள்வி பலசெய்தார்.

(உ௫)

இன்ன வண்ண மிவரொழுக வெழில்கொள் பாண்டி நன்னாட்டு
மன்னு மதுரைத் திருவால வாயி லிறைவர் வருமன்பாற்
பன்னு மிசைப்பா டலிற் பரவும் பாண னுர்பத் திரனார்க்கு
நன்மை நீடு பெருஞ்செல்வ நலக் வேண்டி யருள்புரிவார்.

(உ௬)

இரவு கனவி லேழுந்தருளி பென்பா லன்பா லெப்பொழுதும்
பரவு சேரன் தனக்குண்குப் பைப்பொற் காணம் பட்டாடை
விரவு கதிர்செய் நவமணிப்புண் வேண்டிற் றெல்லாங் குறைவின்றித்
தரநம் மோலை தருகின்றோர் தாமா தேகி வருகென்று.

(உ௭)

வேறு.

அதிர்கழ லுதியர் வேந்தர்க் கருள்செய்த பெருமை யாலே
யெதிரில்செல் வந்துக் கேற்ப விருந்தி கொடுக்கவென்று
மதிமலி புரிசை யென்னும் வாசகம் வரைந்த வாய்மைக்
கதிரொளி விரிந்த தோட்டித் திருமுகங் கொடுத்தார் காண.

(உ௮)

சங்கப் புலவர் திருமுகந்தந் தலைமேற் கொண்டு பத்திரஞ்
சங்கப் பொழுதே புறப்பட்டு மலைநா டனைய வந்தெய்தித்
துங்கப் புரிசைக் கொடுங்கோனார் தன்னிற் புகுந்து தன்னுகொடி
மங்குற் றொட்கு மாளிகைமுன் வந்து மன்னர் கறிவித்தார்.

(உ௯)

கேட்ட பொழுதே கைதலைமேற் கொண்டு கிளர்ந்த பேரன்பா
னாட்டம் பொழிநீர் வழிந்தழிய வெழுந்து நடுக்க மிகவெய்தி
யோட்டத் தம்பொன் மாளிகையின் புறத்தி லுருகுந் திறைதயுடன்
பாட்டின் தலைமைப் பாணனார் பாதம் பலகார் பணிகின்றார்.

(௩௦)

அடியேன் பொருளாத் திருமுகங்கொண் டணந்த தென்ன வவர்தாமுங்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகங்கைக் கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனார்
முடிமேற் கொண்டு கூத்தாடி மொழியுங் குழறிப் பொழிகண்ணீர்
பொடியார் மார்பிற் பரந்துவிழப் புவிமேற் பலகால் விழுந்தயர்வார்.

(௩௧)

பரிவிற் போற்றித் திருமுகத்தைப் பலகாற் றொழுது படியெடுக்க
வுரிய வகையா லெடுத்தோதி யும்பர் பெருமா னருள்போற்றி
விரிபொற் சுடர்மா ளிகைபுக்கு மேவு முரிமைச் சுற்றமெலாம்
பெரிது விரைவிற் கொடுபோந்து பேணு மமைச்சர்க் கருள்செய்வார்.

(௩௨)

நங்கள் குலமா ளிகையதனு ணலத்தின் மிக்க நிதிக்குவையாய்ப்
பொங்கி நிறைந்த பல்வேறு வகையிற் பொலிந்த பண்டார
மங்க ணென்று மொழியாமே யடையக் கொண்டு புறப்பட்டுத்
தங்கும் பொதிசெய் தாளின்மேற் சமைய வேற்றிக் கொணருமென.

(௩௩)

சேரர் பெருமா னருள்செய்யத் திருந்து மதிநூன் மந்திரிகள்
சாரு மணிமா ளிகையுள்ளாற் றலங்க ளெல்லா நிறைந்தபெருஞ்
சீர்கொ ணிதிய மெண்ணிறந்த வெல்லாம் பொதிசெய் தாளின்மேற்
புரி னெருங்க மிசையேற்றிக் கொண்டு வந்து பணிந்தார்கள்.

(௩௪)

பரந்த நிதியின் பரப்பெல்லாம் பாண னார்பத் திரனார்க்கு
நிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு நிரைத்துக் காட்டி மந்திரையு
முரந்தங் கியவெங் கரிபரிகண் முதலா வுயிருள் ளானதனமும்
புரந்த வரசுங் கொள்ளுமென மொழிந்தார் பொறையர் புரவலனார்.

(௩௫)

பாண னார்பத் திரனரும் பைம்பொன் மௌவிச் சேரலனார்
காணக் கொடுத்த லிவையெல்லாம் கண்டு மகிழ்வுற் றதிசயித்துப்
பேண வெனக்கு வேண்டிவன வடியேன் கொள்ளப் பிஞ்சுகளு
ரானை யரசு மரசுறுப்புங் கைக்கொண் டருளு மெனவிறைஞ்சு.

(௩௬)

இறைவ ரானை மறுப்பதனுக் கஞ்சி யிசைந்தா ரிகல்வேந்தர்
நிறையு நிதியின் பரப்பெல்லா நிலத்தை நெளிய வுடன்கொண்டே
யுறையும் மதத்துக் களிறுபரி யுள்ளிட டனவேண் டிவகொண்டோர்
பிறைவெண் கோட்டுக் களிறுமேல் கொண்டு போந்தார் பெரும்பாணர்.

(௩௭)

பண்பு பெருகும் பெருமானும் பாண னார்பத் திரனார்பின்
கண்கள் பொழிந்த காதனீர் வழியக் கையாற் றொழுதனைய
நண்பு சிறக்கு மவர்தம்மை நகரின் புறத்து விடைகொண்டு
தின்பொற் புரிசைத் திருமதுரை புக்கார் திருந்து மிசைப்பாணர்.

(௩௮)

வான வரம்பர் குலம்பெருக்கு மன்ன னொரு மறித்தேகிக்
கூன லிளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியா ரடிமை கொண்டருளும்
பான்மை யருளின் பெருமையினை நினைந்து பலகாற் பணிந்தேத்தி
மேன்மை விளங்கு மாளிகைமண் டபத்து ளரசு வீற்றிருந்தார்.

(௩௯)

அளவில் பெருமை யகிலயோ னிகளுந் கழிற் றறிந்தவற்றி
னுளமன் னியமெய் யுறுதுயர்க ளொன்று மொழியா வகையகற்றிக்
களவு கொலைகண் முதலான கடிந்து கழிற் றறிவார்தாம்
வளவர் பெருமா னுடன்செழியர் மகிழுங் கலப்பில் வைகுநார்.

(௪௦)

வானக் கங்கை நதிபொதிந்த மல்கு சடையார் வழிபாட்டுத்
தூநற் சிறப்பி னருச்சனையாற் கொண்டு புரிவார் தமக்கொருநாட்
டேனக் கலர்ந்த கொன்றையினு ராடற் சிலம்பி னொவிமுன்போன்
மரணப் பூசை முடிவிற்கட் கேளா தொழியு மதிமயங்கி.

(௪௧)

சேரமான்பெருமானுட்புராணம்.

சகல

பூசை கடிது முடித்தடியே நென்னே பிழைத்த தென்பொருமி
யாசை யுடம்பான் மற்றினிவே தடையு மின்ப மியாதென்று
தேசின் விளங்கு முடைவாளை யுருவித் திருமார் பினிணுட்ட
வீசர் விரைந்து திருச்சிலம்பி னோசை மிகவு மிசைப்பித்தார்.

(சஉ)

ஆடற் சிலம்பி னொலிகேளா வுடைவா ளகற்றி யங்கைமலர்
கூடத் தலைமேற் குவித்தருளிக் கொண்டு விழுந்து தொழுதெழுந்து
நீடப் பரவி மொழிகின்றார் நெடுமால் பிரம னருமறைமுன்
நேடற் கரியாய் திருவருண்முன் செய்யா தொழிந்த தென்னென்றார்.

(சங)

என்ற பொழுதி லிறைவர்தா மெதிரின் தருளா தெழுமொலியான்
மன்றி னிடைநங் கூத்தாடல் வந்து வணங்கி வன்றெண்ட
னென்று முணர்வா னமைப்போற்றி யுரைசேர் பதிகம் பாடுதலா
னின்னு கேட்டு வரத்தாழ்த்தோ மென்ற ரவரை நினைப்பிப்பார்.

(சச)

என்னே யடியார்க் கிவரருளுங் கருணை யிருந்த வாறென்று
பொன்னேர் சடையார் திருநடஞ்செய புலியூர்ப் பொன்னம் பலமிறைஞ்சித்
தன்னே சில்லா வன்றெண்டர் தமையுங் காண்ப நெனவிரும்பி
நன்னீர் நாட்டுச் செலநயந்தார் நாமச் சேரர் கோமானார்.

(சரு)

பொன்னார் மௌலிச் சேரலனார் போற்று மமைச்சர்க் கலையியம்பி
நன்னுட் கொண்டு பெரும்பயண மெழுத வென்று லலஞ்சாற்ற
மின்னு ரயில்வேற் குலமறவர் வென்றி நிலயுஞ் சிலைவீர
ரந்நாட் டுள்ளா ரடையநிரற் தனைந்தார் வஞ்சி யகநகர்வாய்.

(சக)

இட்ட நன்னு னோரையினி லிறைவர் திருவஞ் சைக்களத்து
மட்டு விரிபுங் கொன்றையினார் தம்மை வலங்கொண் டிறைஞ்சிப்போய்ப்
பட்ட னுதல்வெங் கனியாண்ப பிடர்மேற் கொண்டு பனிமதியந்
தொட்ட னொடியா ளிகைமுதூர் கடந்தா ருதியர் தோன்றலார்.

(சஎ)

யாளை யணிகள் பரந்துவழி யெங்கு நிரந்து செல்வனதா
மான மலைநாட் டுனின்மலிந்த மலைக் ஞாடன்போ துவபோன்ற
சேனை வீரர் புடைபரந்து செல்வ தங்கண் மலைகுழந்த
கான மடைய வுடன்படர்வ போலுங் காட்சி மேவினதால்.

(சஅ)

புரவித் திரள்க ளாயோகப் பொலிவி னசைவிற் போதுவன
வரவச் சேனைக் கடற்றரங்க மடுத்து மேனோ லடர்வனபோல்
விரவிப் பரந்து சென்றனவான் மிசையு மவனு மொன்றாக
நிரவிப் பரந்த நெடுஞ்சேனை நேமி நெளியச் சென்றனவால்.

(சக)

அந்நாட் டெல்லை கடந்தனைய வமைச்சர்க் கெல்லாம் விடையருளி
மின்னார் மணிப்பூண் மன்னவனார் வேண்டு வாரை யுடன்கொண்டு
கொன்னு ரயில்வேன் மறவர்பயில் கொங்கர் நாடு கடந்தருளிப்
பொன்னுட் டவரு மணைந்தாடும் பொன்னி நீர்நாட் டிடைப்போவார்

(ரு)

சென்ற திசையிற் சிவனடியார் சிறப்பி னோடு மெதிர்கொள்ளக்
குன்றுங் காணு முடைக்குறும்ப ரிடங்க டோறுங் குறைவறுப்பத்
துன்று முரம்புங் காணயாறுந் துறுக்க ளரமும் பலகடந்து
வென்றி விடையா ரிடம்பலவு மேவிப் பணிந்து செல்கின்றார்.

(ருக)

பொருவில் பொன்னித் திருந்தியின் கரைவந் தெய்திப் புனிதநீர்
மருவுந் தீர்த்த மகிழ்ந்தாடி மருங்கு வடபாற் கரையேறித்
திருவிற் பொலியுந் திருப்புவியூர்ச் செம்பொன் மன்று ணடம்போற்ற
வுருகு மனத்தி னுடன்சென்று ரொழியா வன்பின் வழிவந்தார். (௫௨)

வந்து தில்லை மூதூரி னெல்லை வணங்கி மகிழ்ச்சியினு
லந்த னுளர் தொண்டர்குழா மனைந்த போதி னெதிர் வணங்கிச்
சந்த விரைப்பூந் திருவீதி யிறைஞ்சித் தலைமேற் கரமுகிழ்ப்பச்
சின்தை மகிழ வெழுநிலைக்கோ புரத்தை யணைந்தார் சேரலனார். (௫௩)

நிலவும் பெருமை பெழுநிலைக்கோ புரத்தின் முன்னர் நிலத்திறைஞ்சி
மலருங் கண்ணீர்த் துளித்தும்பப் புருந்து மணிமா ளிகைவலங்கொண்
டுலகு விளக்குந் திருப்பேரம் புலத்தை வணங்கி யுள்ளனைந்தா
ரலகி லண்ட மளித்தவாநின் றுடுந் திருச்சிற் றம்பலமுன். (௫௪)

அளவி லின்பப் பெருங்கூத்த ராட வெடுத்த கழல்காட்ட
வுளமும் புலனு மொருவழிச்சென் றுருகப் போற்றி யுய்கின்ற
களனில் விடம்பைத் தளித்தவமு தன்றி மன்றிற் கழல்கைத்து
வளருந் திருக்கூத் தமுதுலகுக் களித்த கருணை வழத்தினார். (௫௫)

ஆரா வாசை யானந்தக் கடலுட் டுளைத்தே யமர்ந்தருளார்
சேரார் வண்ணப் பொன்வண்ணத் திருவந் தாதி திருப்படிக்கீழ்ப்
பாரா தரிக்க வெடுத்தேத்திப் பணிந்தார் பருவ மழைபொழியுங்
காரா னிகர்க்க வரிய கொடைக் கையார் கழறிற் றறிவார்தாம். (௫௬)

தம்பி ரானாக் கெதிரின்று தமிழ்ச்சொன் மாலு கேட்பிக்க
வும்பர் வாழ நடமாடு மொருவ ரதற்குப் பரிசிலெனச்
செம்பொன் மாமன் றினிலெடுத்த செயய பாதத் திருச்சிலம்பி
னிம்பர் நீட வெழுந்தவொலி தாழு மெதிரே கேட்பித்தார். (௫௭)

ஆடற் சிலம்பி னெலிகேட்பா ரளவி லின்ப வானந்தங்
கூடப் பெற்ற பெரும்பேற்றின் கொள்கை வாயப்பக் கும்பிடுவார்
நீடப் பணியுங் காலமெலா நின்று தொழுது புறம்போரது
மாடத் திருமா ளிகைவீதி வணங்கிப் புறத்து வைகினார். (௫௮)

பரவுந் தில்லை வட்டத்துப் பயில்வார் பைம்பொ னம்பலத்து
ளரவும் புனலுஞ் சடைமாட வாடு வார்கூத் தாராமை
விரவுங் காதன் மிக்கோங்க வேதம் படியும் திருப்படியுக்
ழிரவும் பகலும் பணிந்தேத்தி யின்பஞ் சிறக்கு மந்நாளில். (௫௯)

ஆடும் பெருமான் டூடல்கேட் டருளித் தாழ்த்த படிதமக்குக்
கூடும் பரிசான் முன்பருளிச் செய்த நாவ லூர்க்கோவை
நீடும் பெருங்கா தலிற்காண நிறைந்த நினைவு நிரம்பமா
நேடும் பாத ருளினுந் திருவா ரூர்மேற் செல்வெழுந்தார். (௬௦)

அறிவி னெல்லை யாயதருத் தில்லை யெல்லை யமர்ந்திறைஞ்சிப்
பிறிவி லாத திருவடியைப் பெருகு முள்ளத் தின்றபெற்றுச்
செறியு ஞான போனகர்வந் தருளும் புகலி ஸென்றிறைஞ்சி
மதிசேர் கரத்தார் கேரயில்பல வணங்கி மதிழ்ந்து வழிக்குள்ளார். (௬௧)

சேரமான்பெருமானாயுட்பரணம்.

சுரு

வழியிற் குழியிற் செழுவயலின் மதகின் மலர்வா விகனின்மடுச்
சுழியிற் தரளந் திரைசொரியுந் துறைநீர்ப் பெண்ணி கடந்தேறி
விழியிற் நிகழும் திருநதலார் விரும்பு மிடங்க னிறைஞ்சியுக்
கழிவிற் பெருவெள் ளமுங்ஞெள்ளாக் கழனி யாரூர் கண்ணுந்தார்.

(கஉ)

நம்பி தானு மந்நாட்போய் நாகைக் காரோ ணம்பாடி
யம்பொன் மணிப்பூ ணவமணிக ளாடை சாந்த மடற்பரிமா
பைம்பொற் சுரிகை முதலான பெற்று மற்றும் பலபதியிற்
தம்பி ராணைப் பணிந்தேத்தித் திருவா ரூர்தி சார்ந்திருந்தார்.

(கஉ)

வந்து சேரர் பெருமானார் மன்னுந் திருவா ருரையத்
வந்த னாளர் பெருமானு மரசர் பெருமான் வரவேற்றுச்
சிறந்த மகிழ் வெதிர்கொண்டு சென்று கிடைத்தார் சேரலனார்
சுந்த விரைத்தார் வன்றெண்டர் முன்பு விருப்பி னுடன்முந்தார்.

(கச)

முன்பு பணிந்த பெருமானைத் தாமும் பணிந்து முகந்தெடுத்தே
யன்பு பெருகத் தழுவவிரைந் தவரு மார்வத் தொடுதழுவ
வின்ப வெள்ளத் திடைநின்று மேற மாட்டா தலைவார்போ
லென்பு முருக வுயிரொன்றி யுடம்பு மொன்றா மெனவிசைந்தார்.

(கரு)

ஆன நிலைமை கண்டதிருத் தொண்ட ரளவின் மகிழ்வெய்த
மானச் சேரர் பெருமானார் தாமும் வன்றெண் டருங்கலந்த
பான்மை நண்பாற் சேரமான ரேழு ரென்று பார்பரவு
மேன்மை நாம முனைப்பாடி வேந்தர்க் காங் விளங்கியதால்.

(கக)

ஒருவ ரொருவ நீற்கலந்த வுணர்வா லின்ப மொழியுரைத்து
மருவ வினியார் பாற்செய்வ தென்னு மென்னு மகிழ்ச்சியினுற்
பருவ மழைச்செந் கைபற்றிக் கொண்டு பரமர் தாள்பணியத்
தெரீவு நீங்கிக் கோயிலினுட் புகுந்தார் சேர மான்ரேழார்.

(கஎ)

சென்று தேவா சிரியனைமுன் னிறைஞ்சித் திருமா ளிகைவலங்கொண்
டொன்று முள்ளத் தொடுப்புகுவா ருடைய நம்பி முன்னுக்
நின்று தொழுது கண்ணருவி வீழ நிலத்தின் மிசைவீழ்ந்தே
யென்று மினிய தம்பெருமான் பாத மிறைஞ்சி யேத்தினார்.

(கஅ)

தேவர் முனிவர் வந்திறைஞ்சுந் தெய்வப் பெருமாள் கழல்வணங்கி
மூவர் தமக்கு முதலாகு மவரைத் திருமும் மணிக்கோவை
நாவ லூரர் தம்முன்பு நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார்
தாவில் பெருமைச் சேரலனார் தம்பி ரானார் தாங்கொண்டார்.

(கக)

அங்க ணருள்பெற் றெழுவாரைக் கொண்டு புறம்போர் தாரூர்
நங்கை பரவை யார்திருமா ளிகையி னண்ண நன்னுதலார்
பொங்கு விளக்கு நிறைகுடமும் பூமா லைகளும் புகையகிலு
மெங்கு மடவா ரெடுத்தேந்த வணைந்து தாமு மெதிர்கொண்டார்.

(எ௦)

சோதி மணிமா ளிகையின்கட் சுடரும் பசும்பொற் அாலமளி
யீது பெருமா டமையிருத்தி நம்பி மேவி யுடனிருப்பீக்
கோதில் குணத்துப்பரவையார் கொழந னார்க்குந் தோழர்க்கு
நீதிவுடவா வொழுக்கத்து நிறைவு சீனைகண் முறையளித்தார்.

(எ௧)

தாண்டும் புரவிச் சேரர்குலப் பெருமா டமக்குத் திருவழுது
தூண்டு சோதி விளக்கணையா ரமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு விதத்துக் கறியும் போனகமு
மீண்டு சமைப்பித் துடன்வந்தார் கெல்லா மியல்பின் விருந்தமைத்தார். (௭௨)

அரசர்க் கமைத்த சிறப்பினுமே லடியார்க் கேற்கும் படியாக
விரவிப் பெருகு மன்பினுடன் விரும்பு மழுது சமைத்ததற்பின்
புரணைக் களிற்றுச் சேரலனாற் புடைசூழ்ந் தவரோ டமுதுசெய்யப்
பரவைப் பிறந்த திருவனைய பரவை யார்வத் தறிவித்தார். (௭௩)

சேரர் பெருமா னெழுந்தருளி யழுது செய்யச் செய்தவத்
தாரின் மலிபூங் குழன்மடவாய் தாழா தழுது செய்விடுயென்ப
பாரின் மலிசீர் வன்றெண்ட ரருளிச் செய்யப் பரிகலங்க
ளேரின் விளங்கத் திருத்திக்கா லிரண்டிற் படியா வேற்றுதலும். (௭௪)

ஆண்ட நம்பி பெருமானே யுடனே யழுது செய்தருள
வேண்டு மென்ன வாங்கவரும் விரைந்து வணங்கி வெருவுதலும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி மீண்டு நேரே குறைகொள்ள
வீண்ட வழுது செய்வதனாக் கிசைந்தார் பொறையர்க் கிறையவனா. (௭௫)

ஒக்க வழுது செய்தருள வுயர்ந்த தவத்துப் பரவையார்
மிக்க விருப்பி லழுதுசெய்வித் தருளி மேவும் பரிசனங்க
டக்க வகையா லறுசுவையுந் தாம்வேண் டியவா நின்தருந்தத்
தொக்க மகிழ்ச்சி களிசிறப்பத் தூயவிருந்தின் கடன்முடித்தார். (௭௬)

பனிரீர் விரவு சந்தனத்தின் பசங்கர்ப் பூர விரைக்கலவை
வனிதை யவர்கள் சமைத்தெடுப்பக் கொடுத்து மகிழ்மான் மதச்சாந்தும்
புனித நயம்பூ மாலைகளும் போற்றிக் கொடுத்துப் பொற்கொடியா
ரினிய பஞ்ச வாசமுட னடைக்கா யழுது மேந்தினார். (௭௭)

ஆய சிறப்பிற் பூசனைக ளளித்த வெல்லா மமர்ந்தருளித்
தூய நீறு தங்கடிகு முடியில் வாங்கித் தொழுதணிந்து
மேய விருப்பி னுடனிருப்பக் கழறிற் றறிவார் மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை யடைந்தாராய் நம்பி செம்பொற் கழல்பணிந்தார். (௭௮)

மலைநாட் டரசர் பெருமானாற் வணங்க வணங்கி யெதிர்தழுவித்
கலைநாட் பெருகு மதிமுகத்துப் பரவை யார்தங் கணவனாற்
சிலைநாட் டியவெல் கொடியாரைச் சேரத் தந்தா ரெனக்கங்கை
யலைநாட் கொன்றை முடிச்சடையா ருளே போற்றி யுடனமர்ந்தார். (௭௯)

செல்வத் திருவா ருர்மேவுஞ் செம்பொற் புற்றி லினிதமர்ந்த
விலவெற் புடையார் கழல்வணங்கி வீதி விடங்கப் பெருமானே
மல்லற் பவனி சேவித்து வாழ்ந்து நாளு மனமகிழ்ந்து
சொல்வித் தகர்தா மிருவர்களுந் தொடர்ந்த காத லுடன்கிறந்தார். (௮௦)

இவ்வா ரெழுரு நாளின்க ணிஷங்கு மணிப்பூண் வன்றெண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனாற் றருவு மிடங்கள் பலவணங்கிச்
செய்வார் கன்னித் தமிழ்நாட்டுத் திருமா மதுரை முதலான
மொய்வார் சடையார் முதுநீர் ளிறைஞ்ச னுறைமை யானினைந்தார். (௮௧)

சேரர் பிரானு மாரூரர் தம்மைப் பிரியாச் சிறப்பாவ
மார்வம் பெருகத் தமக்கன்று மதுரை யால வாயமர்ந்த
வீர ரளித்த திருமுகத்தால் விரும்பு மன்பின் வணங்கு தற்குச்
சார வெழுந்த குறிப்பாலுந் தீமு முடனே செலத்துணிந்தார்.

(அஉ)

இருவர் திருவுள் ளமுயிசைந்த பொழுதி லெழுந்த திருவாரு
ரொருவர் மலர்த்தாள் புக்கிறைஞ்சி யுடன்பாட் டருளாற் போந்தருளி
மருவு முரிமைப் பெருஞ்சுற்றம் வரம்பில் பணிகள் வாகனங்கள்
பொருவில் பண்டா ரங்கொண்டு போது வார்க ளுடன்போத.

(அங)

சேவித் தனையும் பரிசனங்கள் சூழத் திருவா ருரிதைஞ்சிக்
காவிற் பயிலும் புறம்பணையைக் கடந்து போந்து கீழுவேளூர்
மேலிப் பரமர் கழல்வணங்கிப் போந்து வேலைக் கழிக்கானற்
பூவிற் திகழும் பொழி னாகை புகுந்து காரோ ணம்பணிந்தார்.

(அச)

திருக்கா ரோணச் சிவக்கொழுந்தைச் சென்று பணிந்து சிந்தையின
யுருக்கார் வச்செந் தமிழ்மாலை சாத்திச் சிலநா ளுறைந்துபோய்ப்
பெருக்கா ளுலவு சடைமுடியா ளிடங்கள் பிறவும் பணிந்தேத்தி
யருட்கா ரணர்தந் திருமறைக் காடனைந்தார் சேர ராருரர்.

(அரு)

முந்நீர் வலங்கொண் மறைக்காட்டு முதல்வர் கோயில் சென்றெய்திச்
செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக் கரசும் புகலிச் சிவக்கன்று
மந்நேர் திறக்க வடைக்கவெனப் பாடுந் திருவா யிலையனைந்து
நன்னீர் பொழியும் விழியினராய் நாயன் மாசுர நினைந்திறைஞ்சி.

(அக)

நிறைந்த மறைகளூர்ச்சித்த நீடு மறைக்காட் டருமணியை
யிறைஞ்சி வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து போற்றி யாழைப் பழித்தென்னு
மறைந்த பதிகத் தமிழ்மாலை நம்பி சாத்த வருட்சேரர்
சிற்றந்த வந்தூ தியிற்சிறப்பித் தனவே யோதித் தினைத்தெழுந்தார்.

(அள)

எழுந்து பணிந்து புறத்தெய்தி யிருவர் பெருந்தொண் டருஞ்சிலநாட்
செழுந்தண் பழைப் பதியதனு ளமர்ந்து தென்பாற் திரைக்கடனஞ்
சூழ்ந்து மிடற்றா ரகத்தியான் பள்ளியிறைஞ்சி யவிரம்பியக்
கொழுந்து வளர்செஞ் சடைக்குழகர் கோடிக்க கோயில் குறுகினார்.

(அஅ)

கோடிக் குழகர் கோயிலயற் குடிக ளொன்றும் புறத்தெங்கு
நாடிக் காணு துள்புக்கு நம்பர் பாதற் தொழுதுள்ளம்
வாடிக் கடிதாய்க் கடற்காற்றென் றெடுத்த மலர்க்கண் ணீர்வாரப்
பாடிக் காடு காள்புணர்ந்த பரிசும் பதிகத் திடைவைத்தார்.

(அக)

அங்கு வைகிப் பணிந்தருளாற் போவா ரகன்சோ ணுட்டரனார்
தங்கு மிடங்கள் வணங்கிப் போய்ப் பாண்டி நாடு தனைச்சார்ந்து
திங்கண் முடியார் திருப்புத்தூ ரிறைஞ்சிப் போந்து சேண்விளங்கு
மங்கு தவழு மணிமாட மதுரை முதன் வந்தனைந்தார்.

(கா)

வேறு.

சேரமான் றேழுமுகச் சேரப்பிரா னும்பணிப்பு
ணரமார் பரைமதுரை யாலவா யினில்வணங்க
வாரமா வந்தனைய வீழுதியார் மீனக்காநல்
கூரமா நகர்கோடித் தெதிர்கொண்டு கொடிபுத்தார்.

(கக)

தென்னவர்கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு முன்னேர
தொன்மதுரை நகரின் கணினிதருந்த சோழன
ரன்னவர்க ளுடன்கூட வணையவவ ருந்கூடி
மன்னுதிரு வாலவாய் மணிக்கோயில் வந்தணைந்தார்.

(கூஉ)

திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சடையார் கோயில்வலம்
வருவார்முன் வீழ்ந்திறைஞ்சி வன்ஞெண்டர் வழித்தொண்டு
தருவாரைப் போற்றிசைத்துத் தாழ்ந்தெழுந்து வாழ்ந்துதமிழ்ப்
பெருவாய்மை மலர்புனைந்து பெருமகிழ்ச்சி பிறங்கினார்.

(கூங)

படியேறு புகழ்ச்சேரர் பெருமானும் பார்மிசைவீழ்ந்
தடியேனைப் பொருளாக வளித்ததிரு முகக்கருணை
முடிவேதென் றறிந்திலே னெனமொழிக டுமொறக்
கடியேறு கொன்றையார் முன்பரவித் களிகூர்ந்தார்.

(கூச)

செம்பியனா ருடன்செழியர் தாம்பணிந்து சேரருட
னம்பியமுன் புறத்தனைய நண்ணியபே ருவகையா
லும்பர்பிரான் கோயிலினின் றுடன்கொடுபோ யிருவர்க்கும்
பைம்பொன்மணி மாளிகையிற் குறைவறுத்தார் பஞ்சவனார்.

(கூடு)

உளமகிழக் கும்பிட்டங் குறையுநா ளுதியருடன்
கிளரொளிப்பூண் வன்ஞெண்டர் தாயிருந்த விடங்கெழுமி
வளவனார் மீனவனார் வளம்பெருக மற்றவரோ
புளவளா விபவிருப்பா னமர்ந்துகலந் தினிதிருந்தார்.

(கூசு)

அந்நாளின் மதுரைநகர் மருங்குரனா ரமர்பதிகள்
பொன்னார மணிமார்பிற் புரவலர்மூ வரும்போதச்
செந்நாவின் முனைப்பாடித் திருநாடர் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்மாலை களுஞ்சாத்தித் தொழ்த்திருப்பூ வணத்தனைவார்.

(கூஎ)

நீடுதிருப் பூவணத்துக் கணித்தாக நேர்செல்ல
மாடுவருந் திருத்தொண்டர் மண்ணியவப் பதிகாட்டத்
தேடுமறைக் கரியாரைத் திருவுடையா ரென்றெடுத்துப்
பாடிசையிற் பூவணமீ தோவென்று பணிந்தனைவார்.

(கூஅ)

சென்றுதிருப் பூவணத்துத் தேவர்பிரான் மகிழ்கோயின்
முன்னில்வலங் கொண்டிறைவர் முன்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து
நின்றுபர விப்பாடி நேர்நீங்கி யுடன்பணிந்த
வென்றிமுடி வேந்தருடன் போந்தங்கண் மேவினார்.

(கூக)

அப்பதியி லமர்ந்திறைஞ்சிச் சிலநாளி லாரூரர்
முப்பெருவேந் தர்களோடு முதன்மதுரை நகரெய்தி
மெய்ப்பரிவிற் திருவால வாயுடையார் விரைமலர்த்தா
ளெப்பொழுதும் பணிந்தேத்தி யின்புற்றங் கிருக்கின்றார்.

(கூஊ)

செஞ்சடையார் திருவாப்ப லூர்திருவே டகமுதலா
நஞ்சனியுந் கண்டரவர் நயந்தபதி நண்ணியே
யெஞ்சலிலாக் காதலினு லினிதிறைஞ்சி மீண்டணைந்து
மஞ்சுணையு மதின்மதுரை மாநகரின் மகிழ்ந்திருந்தார்.

(கூஃ)

சேரமான்பெருமானுட்புராணம்.

சுருதி

பரம்திருப் பரங்குன்றிற் சென்றுபார்த் திபரோடும்
புரமெரித்தார் கோயில்வலங் கொண்டிருந் தன்னிறைஞ்சிச்
சிரமலிமா லைச்சடையார் திருவடிக்கீழாட்செய்யு
மருமைநினைந் தஞ்சுதுமென் றுருரர் பாடிவார்.

(க0உ)

கோத்திண்ட யெனவெடுத்துக் கோதிரிருப் பதிகவிசை
மூர்த்தியார் தமைவணங்கி முக்கோக்க டம்முன்பே
யேத்தியவண் டமிழ்மலை யின்னிசைபா டிப்பரவிச்
சாத்தினார் சங்கரனார் தங்குதிருப் பரங்குன்றில்.

(க0ஃ)

இறைவர்திருத் தொண்டிபுரி யருமையினை யிருநிலத்து
முறைபுரியு முதல்வேந்தர் மூவர்களுங் கேட்டஞ்சி
மறைமுந்தான் மணிமார்பின் வன்றெண்டர் தமைப்பணிந்தார்
சிறைதவத்தோ ரப்பாலு நிருந்தர்பதி தொழநினைந்தார்.

(க0ச)

அந்நாட்டுத் திருப்பதிகள் பலவுமுனைந் திறைஞ்சுமலை
நன்னாட்டு வேந்தருட னம்பிதா மெழுந்தருள
மின்னாட்டும் பன்மணிப்பூண் லேந்தரிரு வருமீள்வார்
தென்னாட்டு வேண்டுவன செயதமைப்பார் தமைவிடுத்தார்.

(க0ஐ)

இருபெருவேந் தருமயலபின் மீண்டதற்பி னெழுந்தருளும்
பொருவருஞ்சீர் வன்றெண்டர் புகழ்ச்சேர ருடன்புனிதர்
மருவியதா னம்பலவும் பணிந்துபோய மலைச்சாரற்
குருமணிகள் வெயிலெறிக்கும் குற்றாலஞ் சென்றடைந்தார்.

(க0க)

குற்றாலத் தினிதமாநத கூத்தர்குரை கழல்வணங்கிச்
சொற்றாம மலர்புனைந்து குறும்பலாற் தொழுதிப்பான்
முறறுவெண் மதிமுடியார் பதிபணிந்து மூவெயில்கள்
செற்றாமன் னியசெல்வத் திருநெல்வே லியையனைந்தார்.

(க0௪)

நெல்வேலி நீற்றழகர் தமைப்பணிந்து பாடிநிகழ
பல்வேறு பதிபிறவும் பணிந்தன்பால் வந்தனைந்தார்
விலவேட ராயவெனநி விசயனெதிர் பனறிப்பின்
செல்வேத முதல்வரமர் திருவிரா மேச்சரத்து.

(க0௮)

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றா பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச் சரஞ்சாரந்த
சொன்மலர்மா லைஞ்சாத்தித் தூரத்தே தொழுதமர்ந்தார்.

(க0க)

திருவிரா மேச்சரத்துச் செழும்பவளச் சுடர்க்கொழுந்தைப்
பரிவினாற் றெழுதகன்று பரமர்பதி பிறபணிந்து
பெருவிமா னத்திமையோர் வணங்குபெருந் திருச்சுழியன்
மருவினார் வன்றெண்டர் மலைவேந்த ருடன்கூட.

(க0௦)

திருச்சுழிய லிடங்கொண்ட செம்பொன்மலைச் சிலையாணக்
கருச்சுழியின் வீழாமைக் காப்பாரைக் கடல்விடத்தி
னிருட்சுழியு மிடற்றாண யிறைஞ்சியெதி னிதழிமலர்ப்
பருச்சுழியத் துடனானு யுயிரெனும்பா மலர்புனைந்தார்.

(க0௧)

அங்கணரைப் பணிந்துறைபு மாநூரர்க் கவ்ஹீந்
கங்குலிடைக் கனவின்கட் காணையாந் திருவடிவாந்
செங்கையினிற் பொற்செண்டுந் திருமுடியிற் சுழியமுட
னெங்குமிலாத் திருவேட மென்புருக முன்காட்டி.

(ககஉ)

கானப்பேர் யாமிருப்ப தெனக்கழறிக் கங்கையெனும்
வானப்பே ராறுலவு மாமுடியார் தாமகல
ஞானப்பே ராளருணர்ந் தத்சயித்து நாகமுட
னேனப்பே ரெயிறணிந்தா ரருளிருந்த பரிசென்பார்.

(ககங)

கண்டருளும் படிசுழறிந் தறிவார்க்கு மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புனற்சுழியற் புனிதர்கழல் வணங்கிப்போ
யண்டர்பிரான் திருக்கானப் பேரணைவா ராநூர்
தொண்டரடித் தொழுவமெனுஞ் சொற்பதிகத் தொடைபுனைவார்.

(ககச)

காணையார் தமைக்கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றென்ற
தானைநா னும்பரவத் தருவார்பாந் சார்கின்ற
ரானை னிடைக்காண வஞ்சியநீர் நாயயலே
வாணைபாய் துழைப்பழன முனைப்பாடி வளநாடர்.

(ககரு)

மன்னுதிருக் கானப்பேர் வளம்பதியில் வந்தெய்திச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் செழுங்கோயில் வலங்கொண்டு
முன்னிழைஞ்சி யுள்ளிணந்து முதல்வர்சே வடிதாழ்ந்து
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை பாடினார் பரவினார்.

(ககக)

ஆராத காதலுட னப்பதியிற் பணிந்தேத்திச்
சேராருந் திருத்தொண்டர் சிலநாளங் கமர்ந்தருளிக்
காராரு மலர்ச்சோலைக் கானப்பேர் கடந்தணைந்தார்
போராணே னுர்கயிலைப் பொருப்பர்திருப் புனவாயில்.

(ககௌ)

புனவாயிற் பதியமர்ந்த புனிதரா லயம்புக்கு
மனவார்வ முறச்சித்த நீரினையென் னெடுவென்று
வினவான தமிழ்பாடி லீழ்ந்திழைஞ்சி யப்பதியிற்
சினவானை யுரித்தணிந்தார் திருப்பாதந் தொழுதிருந்தார்.

(ககஅ)

திருப்புனவா யிற்பதியி லமர்ந்தகிவ னூர்மகிலும்
விருப்புடைய கோயில்பல பணிந்தருளான் மேவினார்
பொருப்பினெடு காணகன்று புனற்பொன்னி நாடணைந்து
பருப்பதவார் சிலையார்தம் பாம்பணிமா நகர்தன்னில்.

(ககஆ)

பாதாளிச் சரமிழைஞ்சி யதன்மருங்கு ப்பலபதியும்
வேதாதி நாதர்கழல் வணங்கியிரு விரைவினுடன்
சூதாருந் துணைமுலையார் மணிவாய்க்குத் தோற்றிரவு
சேதாம்பல் வாய்திறக்குந் திருவாரூர் சென்றணைந்தார்.

(ககஇ)

திருநாவ லூர்வேந்தர் சேரர்குல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருவாரூர் வாழ்வார்க ளெகிற்கொள்ளத்
தருகாத வுடண்வணங்கித் தம்பெருமான் ஷோயிலினுட்
பெருகார்வத் தொடுவிரும்பும் பெரும்பேறு பெறப்புகுந்தார்.

(ககஈ)

வாசமலர்க் கொன்றையார் மகிழ்கோயில் வலங்கொண்டு
நேசமுற முன்னிறைஞ்சி நெடும்பொழுதெ ளாம்பரவி
யேசறவாற் திருப்பதிக மெடுத்தேத்தி யெழுந்தருளார்
பாசவினைத் தொடக்கறுப்பார் டயில்கோயில் பணிந்தனைவார்.

(கஉஉ)

பரவையார் மானிகையிற் பரிசனங்கண் முன்னெய்த
விரவுபே ரீலங்கார விழுச்செல்வ மிகப்பெருக
வரவெதிர்கொண் டடிவணங்க வன்றெண்டர் மலைநாட்டுப்
புரவலு ரையுங்கொண்டு பொன்னணிமா விகைபுருந்தார்.

(கஉ௩)

பரவியே பரவையார் பரிவுடனே பணிந்தேத்தி
விரவியபோ எனகங்கறிகள் விதம்பலவா கச்சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை பகல்வினக்கு முடனமைத்துத்
திருவமுது செய்வித்தார் திருந்தியதேன் மொழியினார்.

(கஉ௪)

மங்கலமாம் பூசனைகள் பரவையார் செயமகிழ்ந்து
தங்கியினி தமர்கின்றார் தம்பிரான் கோயிலினுட்
பொங்குபெருந் காலமூலாம் புச்சிறைஞ்சிப் புறத்தனைந்து
நங்கள்பிரா னருள்மறவா நல்வினையாட் டினைநயந்தார்.

(கஉ௫)

நிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசியிக மகிழ்வெய்தி
விலக்கரும்போர்த் தகர்ப்பாச்சல் கண்டருளி வென்றிபெற
மலைக்குநெடு முட்கணைக்கால் வாரணப்போர் மகிழ்ந்தருளி
யலைக்குமறப் பலபுள்ளி னமர்விரும்பி யமர்கின்றார்.

(கஉ௬)

வேறு.

விரவு காதன் மீக்கூர மேவு நாள்கள் பலசெல்லக்
கரவி லீலைக் கேரளனார் தங்கள் கடல்கும் மலைநாட்டுப்
பரவை யார்தங் கொழுநனார் தமமைப் பணிந்து கொண்டனைவா
னிரவும் பகலூந் தொழுதிருக்க விசைநதா ரவரு மெழுந்தருள.

(கஉ௭)

நங்கை பரவை யாருள்ளத் திசைவா னம்பி யெழுந்தருளத்
திங்கண் முடியார் திருவருளைப் பரவிச் சேர மான்பெருமா
ளெங்கு முள்ள வடியாருக் கேற்ற பூசை செயதருளிப்
பொங்கு முயற்சி யிருவரும்போயப் புக்கார் புனிதர் பூங்கோயில்.

(கஉ௮)

தம்பி ராணைத் தொழுதருளார் போந்து தொண்டர் சார்ந்தனைய
நம்பி யாளு ரருஞ்சேரர் நன்னுட் டரச னாராகும்
பைம்பொன் மணிநீண் முடிக்கழறித் தறிவார் தாமும் பயணமுடன்
செம்பொ னீடு மதிலாருர் தொழுது மேல்பாற் செல்கின்றார்.

(கஉ௯)

வேறு.

பொன் பரப்பி மணிவரன்றிப் புனல்பரக்குங் காவேரித்
தென்கரைபோய்ச் சிவன்மகிழ்ந்த கோயில்பல சென்றிறைஞ்சி
மின்பரப்புஞ் சடையுண்ணல் விரும்புதிருக் கண்டியு
ரன்புருக்குஞ் சிந்தையுடன் பணிந்துபுறத் தனைந்தார்கள்.

(கஉ௧௦)

வடகரையிற் திருவையா நெதிர்நோன்ற மலர்க்கரங்க
ருடவருக வுள்ளருக வுச்சியின்மேற் குவித்தருளிக்
கடல்பரந்த தெனப்பெருகுங் காவிநிலையுக் கடந்தேறித்
தொடர்வுடைய திருவடியைத் தொழுவதற்கு நினைவுற்றார்.

(கஉ௧௧)

வேறு.

ஐயா ததனைக் கண்டுகொழு தருளா ரூர் தமைநோக்கிச்
செய்யாள் பிரியாச் சேரமான் பெருமா ளருளிச் செய்கின்றார்
மையார் கண்டர் மருவுதிரு வையா நிறைஞ்ச மனமுஞ்சி
நையா நின்ற திவ்வாறு கடந்து பணிவோ நாமென்ன.

(கநஉ)

ஆறு பெருகி யிருகரையும் பொருது விசும்பி லெழுவதுபோல்
வேறு நாவா யோடங்கண் மீது செல்லா வகைமிகைப்ப
கீறு விளங்குந் திருமேனி நிருத்தர் பாதம் பணிந்தன்பி
னாறு நெறியாச் செலவுரியார் தரியா தழைத்துப் பாடுவார்.

(கநஉ)

பரவும் பரிசென் நெடுத்தருளிப் பாடுந் திருப்பாட் டினின்முடிவி
லரவம் புனைவார் தமையையா றுடைய வடிக ளோவென்று
விரவும் வேட்கை யுடனழைத்து விளங்கும் பெருமைத் திருப்பதிக
நிரவு மிசையில் வன்றெண்டர் நின்று தொழுது பாடுதலும்.

(கநச)

மன்றி நிறைந்து நடமாட வல்லார் தொல்லை யையாற்றிற்
கன்று தடையுண் டெதிரழைக்கக் கதறிக் கனைக்கும் புனிற்றுப்போ
லொன்று முணர்வார் சராசரங்க ளெல்லாங் கேட்ட' வேலமென
நின்று மொழிந்தார் பொன்னிமா நதியு நீங்கி நெறிகாட்ட.

(கநரு)

விண்ணின் முட்டும் பெருக்காறு மேல்பாற் பளிக்கு வெற்பென்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பானீர் வடிந்து நடுவு நல்லவழி
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணற்பரப்பக் கண்ட தொண்டர் பயின்மாரி
கண்ணிற் பொழிந்து மயிர்ப்புகைங் கலக்கக் கையஞ் சலிகுவித்தார்.

(கநச)

நம்பி பாதஞ் சேரமான் பெருமாள் பணிய நாவலுர்ச்
செம்பொன் முந்துள மணிமார்பர் சேரர் பெருமா னெதிர்வணங்கி
யும்பர் நாத ருமக்களித்த தன்றோ வென்ன வுடன்மகிழ்ந்து
தம்பி ராணப் போற்றிசைத்துத் தடங்கா வேரி நடுவணைந்தார்.

(கநஎ)

செஞ்சொற் தமிழ்நா வலர்கோனுஞ் சேரர் பிரானுந் தம்பெருமா
னெஞ்ச லில்லா நிறையாற்றி னிடையே யளித்த மணல்வழியிற்
றஞ்ச முடைய பரிசனமுந் தாழு மேறித் தலைச்சென்று
பஞ்ச நதிவா ணரைப் பணிந்து விழுந்தா ரெழுந்தார் பரவினார்.

(கநஅ)

அங்க ணரனார் கருணையினை யாற்றா தாற்றித் திளைத்திறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் நிருவருளாற் ருழ்ந்து மீண்டுந் தடம்பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன்வந்த படியே நடுவு போந்தேறத்
துங்க வரைபோ னின்றநீர் னுரந்து தொடரப் பெருகியதால்.

(கநக)

ஆய செயலி னதி சயத்தைக் கண்டக் கரையி லையாறு
மேய பெருமா னருள்போற்றி கீழ்ந்து தாழ்ந்து மேல்பாற்போய்த்
னாய மதிவாழ் சடையார்தம் பதிகள் பிறவுந் தொழுதேத்திச்
சேய கொங்க நாடணைந்தார் திருவா ரூர் சேருடன்.

(கச0)

கொங்க நாடு கடந்து போய்க் குலவு மலைநாட் டெல்லையுற
நங்கள் பெருமான் ரோழனார் நம்பி தம்பி ரான்றோழ
ரங்க ணுடனே யணையவெழுந் தருளா நின்ற ரெனும்விரிப்பா
லெங்கு மந்நாட் ளெளவர்க ளெல்லா மெதிர்கொண் டுன்புறுவார்.

(கசக)

பதிக ளெங்குந் தோரணங்கள் பாங்க ரெங்கும் பலவளங்கள்
வதிக ளெங்குந் குளிர்ந்தர் மனைக ளெங்கு மகித்புகைக்கார்
நதிக ளெங்கு மலர்ப்பிறங்கன் ஞாங்க ரெங்கு மோங்குவன
நிதிக ளெங்கு முழவினெலி கிலங்க ளெங்கும் பொலங்குடர்ப்பூ.

(கசக)

திசைக ழோறும் வரும்பெருமை யமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளங்
குசைகொள் வாசி நிரைவெள்ளங் கும்ப யானை யணியெள்ள
மிசைகொள் பண்ணும் பிடிவெள்ள மேவுஞ் சோற்று வெள்ளங்கண்
டசைவி லின்பப் பெருவெள்ளத் தமர்ந்து கொடுங்கோ ஞரணந்தார்.

(கசக)

கொடுங்கோ ஞரின் மதில்வாயி லணிகோ டுத்து மறுகிலுதித்
தொடுங்கோ புரங்கண் மானிகைகள் குளி கரிசா லைகடெறி
நெடுங்கோ நகர்க ளாடரங்கு நிரந்த மணித்தா மங்கண்மது
விடுங்கோ தைப்பூந் தாமங்க ணிரைத்து வெவ்வே றலங்கரித்து.

(கசக)

நகர மாந்த ரெதிர்கொள்ள நண்ணி பெண்ணி லாங்குதொறு
மகரக் குழைமா தர்கள்பாடி யாட மணியீ தியிலனைவார்
சிகர நெடுமா ளிகையணையார் சென்று திருவஞ் சைக்களத்து
நிகரி றெண்டர் தமைக்கொண்டி புருந்தா ருதியர் நெடுந்தகையார்.

(கசக)

இறைவர் கோயின் மணிமுன்தில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி யெதிர்புக்கு
நிறையுங் காத லுடனவீழ்ந்து பணிந்து நேர்நின் றுருரர்
முறையில் விளம்புந் திருப்பதிக முடிப்ப துகங்கை யென்றெடுத்துப்
பிறைகொண் முடியார் தமைப்பாடிப் பரவிப் பெருமா ணுடன்றெழுதார்.

(கசக)

தொழுது தினைத்துப் புறம்போந்து தோன்றப் பண்ணும் பிடிமேற்பார்
முழுது மேதத நம்பியைமுன் போதறிப் பின்பு தாமேறிப்
பழுதின் மணிச்சா மரைவீசிப் பைம்பொன் மணிமா ளிகையில்வரும்
பொழுது மறுகி லிருபுடையு மிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார்.

(கசக)

நல்ல தோழர் நம்பெருமா டமக்கு நம்பி யிவரெனபா
ரெல்லை யில்லாத் தவமுன்பென் செய்தோ மிவரைத் தொழுவென்பார்
செல்வ மினியென் பெறுவதுநஞ் சிலம்பு நாட்டுக் கெனவுரைப்பார்
சொல்லுந் தரமோ பெருமாள்செய தொழிலைப் பாரீ ரெனத்தொழுவார்.

(கசக)

பூவும் பொரியும் பொந்துகளும் பொழிந்து பணிவார் பொருவிலிவர்
மேவும் பொன்னித் திருநாடே புவிக்குத் திலக மெனவியப்பார்
பாவுந் துதிக ளெம்மருங்கும் பயில வரது மானிகையின்
மாவுங் களிது நெருங்குமணி வாயிற் புருந்து மருங்கிழிந்தார்.

(கசக)

கழறிந் தறியுந் திருவடியுங் கலைநா வலர்தம் பெருமானு
முழவிந் பொலியுந் திருநெந்தோண் முனைவர் தம்மை யுடன்கொண்டு
விழவிந் பொலியு மானிகையில் விளங்கு சிங்கா சனத்தினமிகை
நிழிந் கொளிரும் பூணை யிருந்தித் தாமு நேர்நின்து.

(கசக)

செம்பொற் கரக வாசநீர் தேவி மார்க ளெடுத்தேந்த
வம்பொற் பாதந் தாம்விளக்கி யருளப் புகலு மாருார்
தம்பொற் றுனை வலங்கியு தகாதென் றருளத் தரணியில்வீழ்ந்
தெம்பெந் திமைபாற் செயதனவிந் னெல்லா மிகைய வேண்டுகென.

(கசக)

பெருமாள் வேண்ட வெதிர்மறுக்க மாட்டா ரன்பர் பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோ ளுதியர்பிரான் செய்த வெல்லாங் கண்டிருந்தா
ரருமா னங்கொள் பூசனைக ளடைவே யெல்லா மனித்ததற்பி
னெருமா மதிவெண் குடைவேந்த ருடனே யமுது செய்யுவந்தார்.

(கருஉ)

சேர ருடனே திருவமுது செய்த பின்பு கைகோட்டி
யார நறுமென் கலவைமான் மதச்சார் தாடை யணிமணிப்பூ
ணீர விரைமென் மலர்ப்பணிக ளினை ய முதலா யினவருக்கஞ்
சார வெடுத்து வன்றெண்டர்ச் சாத்தி மிக்க தமக்காக்கி.

(கருந)

பாட லாட லின்னியங்கள் பயிறன் முதலாம் பண்ணையினி
னீடு மினிய வினோதங்கள் நெருங்கு காலந் தொறுநிகழ
மாடு விரைப்பூந் தருமணஞ்செ யாரா மங்கள் வைகுவித்துக்
கூட முனைப்பா டியர்கோவைக் கொண்டு மகிழ்ந்தார் கோதையார்.

(கருச)

வேறு.

செண்டாடுந் தொழின்மகிழ்வுஞ் சிறுசேற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்
வண்டாடு மலர்வாவி மருவியரீர் வினையாட்டுந்
தண்டாமும் மதகும்பத் தடமலைப்போர் சலமற்போர்
கண்டாரா விருப்பெய்தக் காவலனார் காதல்செய்நார்.

(கருரு)

நாவலர்தம் பெருமானுந் திருவாரூர் நகராருந்
தேவர்பிரான் கழலொருநான் மிகநினைந்த சிந்தையரா
யாவியையா ருராணை மறக்க லுமா மேயென்னு
மேவியசொற் திருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார்.

(கருஈ)

திருவாரூர் தனைநினைந்து சென்றுதொழு வேனென்று
மருவாவத் தொண்டருடன் வழிக்கொண்டு செல்பொழுதி
லொருவா நண் புள்ளருநக வுடனெழுந்து கைதொழுது
பெருவான வரம்பனார் பிரிவாற்றார் பின்செல்வார்.

(கருஎ)

வன்றெண்டர் முன்னெய்தி மனமழிந்த வுணர்வினரா
யின்றமது பிரிவாற்றே நென்செய்கேன் யானென்ன
வொன்றுரீர் வருந்தாதே யுமதுபதி யின்கணிநுந்
தன்றினார் முனைமுருக்கி யரசாளு மெனமொழிந்தார்.

(கருஅ)

ஆரூர் மொழிந்தருள வதுகேட்ட வருட்சேரர்
பாரோடு விசும்பாட்சி யெனக்குமது பாதமலர்
தேருநு நெடுவீதித் திருவாரூர்க் கெழுந்தருள
நேருநு மனக்காத னீக்கவுமஞ் சுவனென்றார்.

(கரு஑)

மன்னவன ரதுமொழிய வன்றெண்ட ரெதிர்மொழிவா
ரென்னுயிருக் கின்னுயிரா மெழிலாரூர்ப் பெருமானை
வன்னெஞ்சக் கள்வனென் மறந்திரேன் மதியணிந்தா
ரின்னருளா லரசனிப்பீர் நீரிருப்பீ ரெனவிறைஞ்சு.

(கருஐ)

மற்றவரும் பணிந்திசைந்தே மந்திரிக டமையழைத்துப்
பொற்புறிறை தொன்னகரி லிறைக்கு முன்புருந்த
நற்பெரும்பண் டாரநா னவருக்க மானவெலாம்
பற்பலரா மாளினியிசை யேற்றிவரப் பண்ணுமென.

(கருஊ)

ஆங்கவரு மன் தவரை யாபமாகிய தனங்க
ளோங்கியபொ னவமணிக ளோளிர்மணிப்பூன் டிகில்வருக்க
ஞாங்கர்நிறை விரைபுறுப்பு வருக்கமுத ளலஞ்சிறப்பத்
தூங்குபொதி வினைஞர்மேற்றமலையித் கொண்டணைந்தார். (கக௯)

மற்றவழின் பரப்பெல்லாம் வன்றெண்டர் பரிசனத்தின்
முற்படவே செலவிட்டு முனைப்பாடித் திருநாடர்
பொற்பதங்கள் பணிந்தவரைத் தொழுதெடுத்துப் புனையலங்கல்
வெற்புயர்தோ ளுறத்தழுவி விடையளித்தார் வன்றெண்டர். (கக௯)

ஆரூர ரவர்தமக்கு விடையருளி யங்ககன்று
காரூரு மலைநாடு கடந்தருளிக் கற்சுரமு
நீருருங் கான்யாறு நெடுங்காணும் பலகழியச்
சேருருந் திருமுருகன் பூண்டுவழிச் செல்கின்றார். (கக௯)

திருமுருகன் பூண்டியயற் செல்கின்ற போழ்தின்கட்
பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமேபொன் கொடுப்பதலா
லொருவர்கொடுப் புகொள்ளி வொண்ணுமைக் கதுவாங்கிப்
பெருகருளாற் றீங்கொடுக்கப் பதுவதற்கோ வதுவறியோம். (கக௯)

வென்றியிடு பூதங்கள் வேடர்வடி வாய்ச்சென்று
வன்றெண்டர் பண்டாரங் கவரவருள் வைத்தருள
வன்றினார் புரமெரித்தா ரருளால்வேட் டிவப்படையாய்ச்
சென்றவர்தாம் வரும்வழியி லிருபாலுஞ் செயிர்த்தெழுந்து. (கக௯)

வில்வாங்கி யலகம்பு விசைநாணிற் சந்தித்துக்
கொல்வோமிங் கிட்டுப்போ மெனக்கோபத் தாற்குத்தி
யெல்லையில்பண் டாரமெலாங் கவர்ந்துகொள விரிந்தோடி
யல்லலுடன் பறியுண்டா ராரூரர் மருங்கணைந்தார். (கக௯)

ஆரூரர் தம்பரலவ் வேடுவர்சென் றணையாதே
நீருருந் செஞ்சடையா ரருளின னீங்கவவர்
சேரூரந் திருமுருகன் பூண்டியினிற் சென்றெய்திப்
போருரு மழவிடையார் கோயிலை நாடிப்புக்கார். (கக௯)

அங்கணர்தங் கோயிலினை யஞ்சலிகுப் பித்தொழுது
மங்குலுற நீண்டதிரு வாயிலினை வந்திறைஞ்சிப்
பொங்குவிருப் புடன்புக்கு வலங்கொண்டு புனிதநதி
திங்கண்முடிச் சணிர்தவர்தந் திருமுன்பு சென்றணைந்தார். (கக௯)

உருகியவன் பொடுகைகள் குவித்துவிழுந் துமைபாக
மருவியதம் பெருமான்முன் வன்றெண்டர் பாடினார்
வெருவுறவே டுவர்பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தி லெத்துக்கிங்
கருகிருந்தி ரெனக்கொடுகு வெஞ்சிலையஞ் சொற்பதிகம். (க௯0)

பாடியவர் பரவுதலும் பரம்பொருளா மவரருளால்
வேடுவர்தாழ் பறித்தபொரு ளவையெல்லாம் விண்ணுருங்க
நீடுதிரு வாயிலின்முன் குவித்திடலு நேரிதைஞ்சி
யாடுமவர் திருவருளா லப்படியே ஐக்கொண்டார். (க௯0)

கைக்கொண்டு கொடுபோமக் கைவினைஞர் தமையேவி
மைக்கொண்ட மிடற்றாரை வணங்கிப்போய்க் கொங்ககன்று
மெய்க்கொண்ட காதலினால் விரைந்தேகி மென்கரும்புஞ்
செய்க்கொண்ட சாலியுஞ்சூழ் திருவாரூர் சென்றனைந்தார். (௧௭௨)

நாவலர்மன் னவரருளால் விடைகொண்ட நரபதியா
ராவியினான் றுறணி னுறார் தமைநினைந்து
மாவலரு மலர்ச்சோலை மகோதையினின் மன்னிமலைப்
பூவலயம் பொதுநீக்கி யரசுகிமை புரிந்திருந்தார். (௧௭௩)

இந்நிலைமை யுதியர்விரா னெம்பிரான் வன்றெண்டர்
பொன்னிவள நாடகன்று மகோதையினின் மேற்புருந்து
மன்னுதிருக் கயிலையினின் மதவரைமே லெழுந்தருள
முன்னர்வயப் பரியுகைக்குந் திருத்தொழிலின் மொழிகின்றும். (௧௭௪)

மலைமலிந்த திருநாட்டு மன்னவனார் மாகடல்போற்
சிலைமலிந்த கொடித்தாளைச் சேரலனார் கழல்போற்றி
நிலைமலிந்த மணிமாட நீன்மறுகு நான்மறைக்கும்
கலைமலிந்த புகழ்க்காழிக் கணநாதர் திறமுரைப்பாம். (௧௭௫)

சேரமான்பெருமானையனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩,௯௨௭.

கணநாதநாயனர்புராணம்.

ஆழி மாநிலத் தகிலமீன் றளித்தவ டிருமுலை யமுதுண்ட
வாழி ஞானசம் பந்தர்வந் தருளிய வனப்பின தளப்பில்லா
ஆழி மாகடல் வெள்ளத்து மிதந்துல கினுக்கொரு முதலாய
காழி மாநகர்த் திருமறை யவர்குலக் காவலர் கணநாதர். (௧)

ஆய வன்பர்தா மணிமதிற் சண்பையி னமர்பெருந் திருத்தோணி
நாய னார்க்குநற் திருப்பணி யாயின நாளுமன் பொடுசெய்து
மேய வத்திருத் தொண்டினில் விளங்குவார் விரும்பிவந் தனைவார்க்குத்
னாய கைத்திருத் தொண்டினி லவர்தமைத் துறைதொறும் பயில்விப்பார். (௨)

நல்ல நந்தன வனப்பணி செய்பவர் நறுந்துணர் மலர்கொய்வோர்
பல்ப ணித்தொடை புனைபவர் கொணர்திரு மஞ்சனப் பணிக்குள்ளோ
ரல்ல நன்பக லுந்திரு வலகிட்டுத் திருமெழுக் கமைப்போர்க்
ளெல்லை யில்விளக் கெரிப்பவர் திருமுறை யெழுதுவோர் வாசிப்போர். (௩)

இனைய பஃறிருப் பணிகளி லனைந்தவர்க் கேற்றவத் திருத்தொண்டின்
வினைவி ளங்கிட வேண்டிய குறையெலா முடித்துமே விடச்செயதே
யனை வத்திறம் புரிதலிற் றெண்டரை யாக்கியன் புதுவாய்மை
மனைய றம்புரிந் தடியவர்க் கின்புற வழிபடுந் தொழின்மிக்கார். (௪)

இப்பெ ருஞ்சிறப் பெய்திய தொண்டர்தா மேதுசீர் வளர்காழி
மெய்ப்பெ ருந்திரு ஞானபோ னகர்கழன் மேவிய விரும்பாரே
முப்பெ ரும்பொழு தருச்சனை வழிபாடு மூளுமன் பொடுநாளு
மொப்பில் காதல்கூ ருளங்கனி சிறந்திட வெழுமினார் வழுவாமல். (௫)

ஆன தொண்டினி லமர்ந்தபே ரன்பரு மகலிடத் தினிலென்றும்
ஞான முண்டவர் புண்டரீ கக்கழ லருச்சனை நலம்பெற்றுத்
நா நங்கொன்றை முடியவர் சுடர்நெழிங் கயிலைமால் வரையெய்தி
மாந நற்பெருங் கணங்கட்குநாதராம் வழித்தொண்டி னிலைபெற்றார்.

(க)

உலக முய்யநஞ் சுண்டவர் தொண்டினி னுறுதிமெய யுணர்வெய்தி
யலகி றெண்டருக் கறிவளித் தவர்திற மவனியின் மிசையாக்கு
மலர்பெ ரும்புகழ்ப் புகலியில் வருங்கண நாதனார் கழல்வாழ்த்திக்
குலவு நீறுவண் கூற்றுநா னார்திறங் கொள்கையின் மொழிகின்றும்.

(எ)

கணநாதநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௩௪.

கூற்றுநாயனாபுராணம்.

ஆன்னார் முனைக டோள்வலியால் வென்று சூலப் படையார்த்
நன்னு மந்தந் திருநாவி னுளு நெய் நலமிக்கார்
பன்னு ளீச னடியாடித் தம் பாதம் பரவிப பணிரதேத்தி
முன்னு கியநந் திருத்தொண்டின் முயன்றார் களருதை முதல்வனார்.

(க)

அருளின் வலியா லரசொதுங்க வவனி யெல்லா மடிப்படுபபார்
பொருளின் முடிவு காண்பரிய வகையார் பொலிவித் திகல்பிறக்க
மருளுங் களிறு பாயபுரவி மணித்தேர் படைஞர் முதன்மார்தாரார்
வெருளுங் கருவி நாண்குறிதை வீரச் செருக்கின் மேலானார்.

(உ)

வென்றி வினையின் மீக்கூர வேந்தர் முனைகள் பலமுருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறைமுடித்துஞ் செருவில் வாசுக்கத் திறங்கெழுமி
மன்றன் மாலு மிலைந்தவர்தம் வளநா டெல்லாங் கவர்தமுடி
யொன்று மொழிய வரசுந்திரு வெல்லா முடையாயினார்.

(ந)

மல்லன் ஞாலம் புரக்கின்றார் மணிமாமவுலி புனைவதற்குத்
தில்லை வாழந் தணர்தம்மை வேண்ட வவருஞ் செம்பியர்தர்
தொல்லை நீடுங் குலமுதலோர்க் கன்றிச் சூட்டோ முடியெனறு
நல்கா ராகிச் சேரலனநன் மலைநா டீனைய நண்ணுவார்.

(ச)

ஒருமை யுரிமைத் தில்லைவாழந் தணர்க டம்மி லொருகுடியைப்
பெருமை முடியை யருமைபுரி காவல் பேணும் படியிருத்தி
யிருமை மரபுந் தூயவர்தாஞ் சேரர் நாட்டி லெப்பிப்பின்
வருமை யுறவான் மனநதளர்ந்து மன்று ளாடுங் கழல்பணிவார்.

(ரு)

அந்நை நாளி லிரவின் கண்டியேன் நனக்கு முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர்ப்பாதம் பெறவே வேண்டு மெனப்பரவும்
பற்று விடாது துயில்வோர்க்குக் க்னவிற் டாத மலரளிக்க
வுற்ற வருளா லைவதாங்கி யுலக மெல்லாந் தனிபுரநதார்.

(ஊ)

அம்பொ னீடு மம்பலத்து ளாரா வமுதத் திருநடஞ்செய
தம்பி ரானார் டிவியின்மகிழ் கோயி லெல்லாந் தனித்தனியே
யிம்பர் ஞாலங் களிகூர வெயதும் பெருப்பு சனையியற்றி
யும்பர் மகிழ் வரசளித்தே யுமையான் கணவ னடிச்சேர்ந்தார்.

(எ)

சுள்ளி பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

காதற் பெருமைத் தொண்டினிலைக் கடல்குழ் வையங் காத்தளித்துக்
கோதங் ககல முயல்களந்தைக் கூற்ற னூர்தங் கழல்வணங்கி
நாத மறைதந் தளித்தாரை நடைநூற் பாவி னவின்றேத்தும்
பேர்த மருவிப் பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் செயல்புகல்வாம்.

(அ)

தேனுங் குழலும் பிழைத்ததிரு மொழியாள் புலவி தீர்க்கமதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்குஞ் சடையார் தூது தருந்திருநாட்
கூனுங் குருநிர் தீர்த்தேவல் கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றே னேழு பிறப்பின் முடங்குகூன்.

(ஆ)

கூற்றுவநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௯௪௩.

வார்கொண்டவனமுலையாள்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

—:~:—

எ ட் ட ல வ லு

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்சருக்கம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

செய்யுணிகழ் சொற்றெளிவுஞ் செவ்வியநூல் பலநேரக்கு
மெய்யுணர்வின் பயனிதுவே யெனத்தணிந்து விளங்கியொளிர்
மையணியுங் கண்டத்தார் மலரடிக்கே யாளானார்
பொய்யடிமை யில்லாத புலவரெனப் புகழ்மிக்கார்.

(க)

பொற்பமைந்த வரவாரும் புரிசடையார் தமையல்லாற்
சொற்பதங்கன் வாயதிறவாத் தொண்டுநெறித் தலைநின்ற
பெற்றியினின் மெய்யடிமை யுடையாராம் பெரும்புலவர்
மற்றவர்தம் பெருமையா ரறிந்துரைக்க வல்லார்கள்.

(உ)

ஆங்கவர்த மடியினைக டலைமேற்கொண் டவனியெலாந்
தாங்கியவெண் குடைவளவர் குலஞ்செய்த தவமணையா
ரோங்கிவளர் திருத்தொண்டி னுண்மையுணர் செயல்புரிந்த
பூங்கழலார் புகழ்ச்சோழர் திருத்தொண்டு புகல்கின்றும்.

(ஈ)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௯௪௩.

புகழ்ச்சோழநாயனாப்புராணம்.

சூலகிரியின் கொடுமுடிமேற் கொடிவேங்கைக் குறியெழுதி
நிலவுதரு மதிக்குடைக்கீழ் ரெடுநிலங்காத் திணிதனிக்கு
மலர்புகழ்வண் டமிழ்ச்சோழநீ வளநாட்டு மாமுதன
சூலகில்வள ரணிக்கெல்லா முன்னுறையு ராமுறைபூர்.

(௧)

அளவில்பெரும் புகழ்நகர மதனிலணி மணிவிளக்கு
மிளவெயிலின் சுடர்ப்படலை யிரவொழிய வெறிப்பனவாய்க்
கிளரொளிசேர் நெடுவானப் பேர்யாற்றுக் கொடிகெழுமும்
வளரொளிமா ளிகைநிறைகண் மருங்குடைய மறுகெல்லாம்.

(௨)

நாகதலத் தும்பிலத்து நானிலத்து நலஞ்சிறந்த
போகமனைத் தினுக்குறுப்பாம் பொருவிற்றத் வளத்தினவாய்
மாகநிறைந் திடமவிந்த வரம்பில்பல பொருளபிறங்கு
மாகரமொத் துளவளவி லாவணவீ திகளெல்லாம்.

(௩)

பார்நனைய மநம்பொழிந்து பனிவிசும்பு கொளமுழங்கும்
போர்முகவெங் கதையடியும் புடையினமென் றடையவருஞ்
சோர்மழையின் விடுமதத்துக் கருநெடு மின்னோடைக்
கார்முகிலும் பலதெரியா களிறறுநிறைக் களமெல்லாம்.

(௪)

படுமணியும் பரிச்செருக்கு மொலிகிளரப் பயில்புரவி
நெடுநிரைமுன் புல்லுண்வாய நீர்த்தாங்கு துரைநிலப்ப
விடுசுடர்மெய் யுறையடுக்கண் முகில்படிய விளங்குதலாற்
ரெடுகடல்க ளுளைய்பல துரங்கசா லைகளெல்லாம்.

(௫)

துளைக்கைபர வதக்களிறுந் துரங்கவர சுந்திருவும்
விளைத்தவமு துந்தருவும் விழுமணியுந் கொடுபோத
வுளைத்தகட விவற்றொன்று பெறவேண்டி யும்பநர்
வளைத்ததுபோன் னுளதங்கண் மதில்குழந்த மலர்க்கிடங்கு.

(௬)

காரேறுங் கோபுரங்கள் கதிரேறு மலர்ச்சோலை
தேரேறு மணிவிதி திசையேறும் வசையிலணி
வாரேறு முலைமடவார் மருங்கேறு மலர்க்கணையொண்
பாரேறும் புகழுறந்தைப் பதியின்வளம் பகர்வரிதால்.

(௭)

அந்நகரிற் பாரளிக்கு மடலரச ராகின்றார்
மன்னுதிருத் தில்லைநகர் மணிவிதி யணிவிளக்குஞ்
சென்னிநீ டனபாயன் திருக்குலத்து வழிமுதலோர்
பொன்னிநதிப் புரவலனார் புகழ்ச்சோழ ரெனப்பொலிவார்.

(௮)

ஒருகுடைக்கீழ் மண்மகளை யுரிமையினின் மணம்புணர்ந்து
பருவரைத்தோள் வென்றியிறை பார்மன்னர் பணிகேட்பத்
திருமலர்த்தம் பேருலகு செங்கோலின் முறைநிற்ப
வருமறைச்சை வந்தழைப்ப வரசளிக்கு மநநாளில்.

(௯)

பிறைவளருஞ் செஞ்சடையார் பேணுகிவா லயமெல்லா
நிறைபெரும்பீ சனைவிளங்க நீடுதிருத் தொண்டர்தமைக்
குறையிரந்து வேண்டுவன குதிப்பின்வழி கொடுத்தருளி
முறைபுரிந்து திருநீற்று முதனெறியே பிள்ளிப்பார்.

(௧௦)

அங்கணினி துறையுநா ளரசிறைஞ்ச வீற்றிருந்து
கொங்கரோடு குடபுலத்துக் கோமன்னர் திறைகாணத்
தங்கள் குல மரபின்முதற் றனிநகராங் கருவூரின்
மங்கலநா ளரசரிமைச் சுற்றமுடன் வந்தணைந்தார்.

(கக)

வந்துமணி மதின்கருவூர் மருங்கணைவார் வானவர்கு
ழிந்திரன்வந் தமரர்புரி யெய்துவா னெனவெய்திச்
சிந்தைகளி கூர்ந்தரனார் மகிழ்திருவா னிலைக்கோயின்
முந்துறவந் தணைந்திறைஞ்சி மொய்யொளிமா னிகைபுகுந்தார்.

(கஉ)

மாளிகைமுன் னத்தாணி மண்டபத்தின் மணிபுனைபொற்
கோளரியா சனத்திருந்து குடபுலமன் னவர்கொணர்ந்த
வோளிரெடுங் களிற்றினணி யுலப்பில்பரி துலைக்கனக
நீளிடையில் விலகுமணி முதனிறையுந் திறைகண்டார்.

(கங)

திறைகொணர்ந்த வரசர்க்குச் செயலுரிமைத் தொழிலருளி
முறைபுரியுந் தனித்திகிரி முறைநில்லா முரணரச
ருறையரண முளவாகிந் தெரிந்துரைப்பீ ரெனவுணர்ஓ
நிறைமதிநீ டமைச்சர்க்கு மொழிந்தருளி நிகழுநான்.

(கச)

சென்றுசிவ காமியார் கொணர்நிருப்பன் னித்தாம
மன்றுசித றுங்களிறை யறவெறிந்து பாகரையுந்
கொன்றவெறி பத்தரெதி ரென்னையுங்கொன் தருளுமென
வென்றிவடி வாள்கொடுத்துத் திருத்தொண்டின் மிகச்சிறந்தார்.

(கரு)

விளங்குதிரு மதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருந்து பாரளிக்குந்
துளங்கொளிநீண் முடியார்க்குத் தொன்முறைமை நெறியமைச்ச
ரளந்திறை முறைகொணரா வரசனுள் நொருவனென
வுளங்கொள்ளும் வகையுரைப்ப வுறுவியப்பான் முறுவலிப்பார்.

(கௌ)

ஆங்கவன்யா ரென்றருள வதிகனவ னணித்தாக
வோங்கெயில்கூழ் மலையரணத் துள்ளுறைவா னெனவுள்வப்ப
வீங்குதமக் கெதிரிநிற்கு மரணுளதோ படையெழுந்தப்
பாங்கரணந் துகளாகப் பற்றறுப்பீ ரெனப்பகர்ந்தார்.

(கஈ)

அடல்வளவ னுணையினு லமைச்சர்களும் புறம்போர்ந்து
கடலணைய நெடும்படையைக் கைவகுத்து மேற்செல்வார்
படர்வனமு தெடுங்கிரியும் பயிலரணும் பொடியாக
மிடலுடைநாற் கருவியுற வெஞ்சுமர மிகவிளைத்தார்.

(கஏ)

வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சிமலர் மிலைந்தேற்ப
வளவிலர ணக்குறும்பி லதிகர்கோ னடற்படையு
முள்ளிறைவெஞ் சினந்திருகி யுயர்காஞ்சி மிலைந்தேற்பக்
கிளர்கடல்க ளிரண்டென்ன விருபடையுங் கிடைத்தனவால்.

(கஐ)

வேறு.

கயமொடு கயமெதிர் குத்தின, வயமுட னயமுனை முட்டின
வயவரும் வயவரு முற்றனர், வியுன மர் விவிலிடை மிக்கதே.

(20)

புகழ்ச்சோழநாயனாபுராணம்.

சங்க

மலையொடு மலைகண் மலைந்தென, வலைமத வருவி கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின் மிசைத்தெது, கொலைமத கரிகொலை யுற்றவே.

(௨௧)

வேறு.

குறை மாருத மொத்தெதி, ழேறு பாய்பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப்பெய்து, சீறி யாவி செகுத்தனர்.

(௨௨)

மண்டு போரின் மலைப்பவர். துண்ட மாயிட வுற்றெதிர்
கண்ட ராவி கழித்தன, றுண்ட சோறு கழிக்கவே.

(௨௩)

வீடி னுருட லிற்பொழி, நீடு வார்குரு திப்புன
லோடும் யாமென வொத்தது, கோடு போல்வ பிணக்குவை.

(௨௪)

வானி லாவு கருங்கொடி, மேனி லாவு பருந்தின
மேனை நீள்கழு கின்சூல, மான வுணை டெழுந்தவே.

(௨௫)

வேறு.

வரிவிக்கைத சக்கர முற்கரம்வாள்
சுரிகைப்படை சத்தி சுழக்கடைவே
லெரிமுத்தலை கப்பண் மெற்பயில்கோன்
முரிவுற்றன துற்றன மாயக்களமே.

(௨௬)

வடிவேலதி கன்படை மாளவரைக்
கடிசூழர ணக்கண வாயநிரவிக்
கொடிமாமதி நீடு குறும்பொறையுர்
முடிநேரிய னார்படை முற்றிடதே.

(௨௭)

முற்றும்பொரு சேனை முனைத்தலையிற்
கற்றிண்புரி சைப்பதி கட்டழியப்
பற்றுந்துறை நொச்சி பரிந்துடையச்
அற்றும்படை வீரர் துணித்தனரே.

(௨௮)

மாறுற்ற விறற்படை வாளதிக
னாறுற்ற பெரும்படை தூழில்படப்
பாறுற்ற வெயிற்பீதி பற்றறவிட்
டேறுற் தனனோடி யிருஞ்சுரமே.

(௨௯)

அதிகன்படை போர்பொரு தற்றதலைப்
பொதியின்குவை யெண்ணில போயினப்
னிதியின்குவை மங்கையர் நீன்பரிமா
வெதிருங்கரி பற்றின ரெண்ணிலரே.

(௩௦)

அரண்முற்றி யெறிந்த வமைச்சர்கடா
மிரணத்தொழில் விட்டெயில் சூழ்கருவூர்
முரணுற்ற சிறப்பொடு முன்னினர்நீ
டரணித்தலை வன்கழல் சார்வுறவே.

(௩௧)

மன்னுங்கரு வூர்ககர் வாயிலின்வாய்
முன்வந்த கருந்தலை மொய்குவைதான்
மின்னுஞ்சுடர் மாசூடி வேல்வளவன்
தன்முன்பு கொணர்ந்தனர் தன்னையுளோர்.

(௩௨)

மண்ணுக்குவி ராமெனு மன்னவனு
ரெண்ணிற்பெரு ருந்தலை யாவையினு
நண்ணிக்கொண ருந்தலை யொன்றினடுக்
கண்ணுற்றதொர் புன்சடை கண்டனரே.

(௩௩)

வேறு.

கண்டபொழு தேடுங்கி மனங்கலங்கிக் கைதொழுது
கொண்டபெரும் பயத்தினுடன் குறித்தெதிர்சென் றதுகொணர்ந்த
திண்டிறலோன் கைத்தலையிற் சடைதெரியப் பார்த்தருளிப்
புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர் பொழிந்திழியப் புரவலனார்.

(௩௪)

முரசடைத்தின் படைகொடுபோய் முதலமைச்சர் முனைமுருக்கி
யுரசெறக்கும் புகழ்வென்றி யொன்றொழிய வொன்றாமாற்
றிரைசரித்த கடலுலகிற் றிருநீற்றி னெறிபுரந்தியா
னரசளித்த படிசால வழகிதென வழிந்தயர்வார்.

(௩௫)

தார்தாங்கிக் கடன்முடித்த சடைதாங்குந் திருமுடியார்
நீர்தாங்குஞ் சடைப்பெருமா னெறிதாங்கண் டவராநூர்
சீர்தாங்கு மிவர்வேணிச் சிரந்தாங்கி வரக்கண்டும்
பார்தாங்க விருந்தேனோ பழிதாங்கு வேனென்றார்.

(௩௬)

என்றருளிச் செய்தருளி யிதற்கிசையும் படிதுணிவார்
நின்றநெறி யமைச்சர்க்கு நீணிலங்காத் தரசளித்து
மன்றினடம் புரிவார்தம் வழித்தொண்டின் வழிநிற்ப
வென்றிமுடி யென்குமரன் றனைப்புனைவீ ரெனவிதித்தார்.

(௩௭)

அம்மாற்றங் கேட்டழியு மமைச்சரையு மிடரகற்றிக்
கைம்மாற்றுஞ் செயறாமே கடனாற்றுங் கருத்துடையார்
செம்மார்க்கந் தலையின்று செந்திமுன் வளர்ப்பித்துப்
பொய்மாற்றுந் திருநீற்றுப் புனைகோலத் தினிற்பொலிந்தார்.

(௩௮)

கண்டசடைச் சிரத்தினையோர் கனகமணிக் கலத்தேந்திக்
கொண்டுதிரு முடித்தாங்கிக் குலவுமெரி வலங்கொள்வார்
ரண்டர்பிரான் றிருநாமத் தஞ்செழுத்து மெடுத்தோதி
மண்டுதழற் பிழம்பினிடை மகிழ்ந்தருளி யுள்புக்கார்.

(௩௯)

புக்கபொழு தலர்மாரி புவிநிறையப் பொழிந்திழிய
மிக்கபெரு மங்கலது ரியம்விசம்பின் முழக்கெடுபபச்
செக்கர்நெடுஞ் சடைமுடியார் சிலம்பலம்பு சேவடியி
னக்கருணைத் திருநிழற்கி ழாராமை யமர்ந்திருந்தார்.

(௪௦)

முரசன்கொள் கடற்றூனை மூவேந்தர் தங்களின்முன்
பிரசன்கொ ணுறுந்தொடையற் புகழ்ச்சோழர் பெருமையினைப்
பரசன்குற் றேவலினு லவர்ப்பாதம் பணிந்தேத்தி
நரசிங்க முனையாற்றி நாமறிந்த படியுரைப்பாம்.

(௪௧)

புகழ்ச்சோழநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩,௯௮௭.

நரசிங்கமுனையரையநாயனூர்புராணம்.

கோடாத நெறிவிளங்குங் குலமரபி னரசனித்த
மாடாக மணிகண்டர் திருநீதே மனங்கொள்வார்
தேடாத பெருவளத்திற் சிறந்திரு முனைப்பாடி
நாடாளுங் காவலனார் நரசிங்க முனையரையர்.

(க).

இம்முனையா பெருந்தகையா நிருந்தரசு புரந்தபேயத்
தெம்முனைகள் பலகடந்து தீங்குநெறி பாங்ககல
மும்முனைநீ ளிலைச்சுல முதற்படையார் தொண்டிபுரி
யம்முனைவ ரடியடைவே யரும்பெரும்பே நெனவடைவார்.

(உ).

சினவிடையார் கோயிரெறுந் திருச்செல்வம் பெருக்குநெறி
யனவிடையா ருயிர் துறக்க வருமெனினு மவைகாத்து
மனவிடையா மைத்தொடைய லணிமார்பர் வழித்தொண்டு
கனவிடையா கிலும்வழுவாக் கடனாற்றிச் செல்கின்றார்.

(ங).

ஆற்றணிந்த சடைமுடியார்க் காதினைநா டொறுமென்றும்
வேறுநிதைய வழிபாடு விளங்கியபூ சனைமேவி
நீற்றணியுந் தொண்டரணைந தார்க்குகல்லா நிகழ்பசும்பொ
னூறுகுறை யாமலளித் தின்னமுது துகர்விப்பார்.

(ச).

ஆனசெயன் முறைபுரிவா ரொருதிருவா திரைநாளின்
மேன்மைநெறித் தொண்டர்க்கு விளங்கியபொன் னிடம்பொழுதின்
மானநிலை யழிதன்மை வருங்காமக் குறிமலர்ந்த
ஆனநிகழ் மேனியோரா யொருவாரீ றணிந்தனைந்தார்.

(ரு).

மற்றவர்தம் வடிவிரந்த படிக்கண்டு மருங்குள்ளா
ருற்றவிகழ்ச் சியராக வொதுங்குவார் தமைக்கண்டு
கொற்றவனூரெதிர்சென்று கைகுவித்துக் கொடுபோதப்
பெற்றியினார் தமைமிகவுங் கொண்டாடிப் பேணுநார்.

(க).

சீலமில் ரேயெனினுந் திருநீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலமிகழ்ந் தருநாக நண்ணும லெண்ணுவார்
பாலணைந்தார் தமக்களித்த படியிரட்டிப் பொன்கொடுத்து
மேலவரைத் தொழுதினிய மொழிவிளம்பி விடைகொடுத்தார்.

(எ).

இவ்வகையே திருத்தொண்டி னருமைநெறி யெந்நாளூஞ்
செவ்வியவன் பினிலாற்றித் திருநதியசுந தையராங்ப
பைவளர்வா ளரவணிந்தார் பாதமலர் நிழற்சேர்ந்து
மெய்வகைய வழியன்பின் மீளாத நிலைபெற்றார்.

(அ).

விடநாக மணிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டு விளைந்தநிலை
யுடனாக நரசிங்க முனையர்பிரான் கழலேத்தித்
தடநாக மதஞ்சொரியத் தனஞ்சொரியங் கலஞ்சேருங்
கடனாகை யதிபத்தர் கடனாகைக் கவினரைப்பாடும்.

(க).

நரசிங்கமுனையரையநாயனூர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩, ௬௬௬.

அதிபத்தநாயனாபுராணம்.

மன்னி நீடிய செங்கதி ரவன்வழி டிரபிற்
ஞென்மை யாமுதற் சோழர்தந் திருக்குலத் துரிமைப்
பொன்னி நாடெனுங் கற்பகப் பூங்கொடி மலர்போ
னன்மை சான்றது நாகபட் டணத்திரு நகரம்.

(க)

தாம நித்திலக் கோவைகள் சரிந்திடச் சரிந்த
தேம லர்க்குமுன் மாதர்பந் தாடுதெந் நிகள்கூழ்
காமர் பொற்சுடர் மானிகை கருங்கடன் முகந்த
மாமு கிற்குல் மலையென வேறுவ மருங்கு.

(உ)

பெருமை யிற்செறி பேரொலி பிறங்கலி னிறைந்து
திரும கட்குவாழ் சேர்விட மாதலில் யாவுந்
தருத லீங்கட றன்னினும் பெரிதெனத் திரைபோற்
கரிப ரித்தொகை மணி துகில் சொரிவதாங் கலத்தால்.

(ஈ)

நீடு தொல்புகழ் நிலம்பதி னெட்டினு நிறைந்த
பீடு தங்கிய பலபொருண் மாந்தர்கள் பெருகிக்
கோடி நீடனக் குடியுடன் குவலயங் காணு
மாடி முண்டலம் போல்வதங் வணிகிளர் மூதூர்.

(ச)

அந்நெ டுந்திரு நகர்மருங் கலைகடல் விளிம்பிற்
பன்னெ டுந்திரை நுரைதவழ் பாங்கரிந் ஞாங்கர்
மன்னு தொன்மையின் வலைவளத் துணவினின் மலிந்த
தன்மை வாழ்குடி மிடைந்தது தடநுளைப் பாடி.

(இ)

புயல ளப்பில வெனவலை புறம்பணை சூரம்பை
யயல ளப்பன மீன்விலைப் பசும்பொனி னடுக்கல்
வியல ளக்கரில் விடுந்திமில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த
கயல ளப்பன பரத்தியர் கருநெடுங் கண்கள்.

(ஈ)

உணங்கன் மீன்கவர் வுறுநசைக் குருகுட் னனைந்த
கணங்கொ ளோதிமங் கருஞ்சினைப் புண்ணையங் கான
லணங்கு நுண்ணிடை நுளைச்சிய ரசைநடைக் கழிந்து
மணங்கொள் கொம்பரின் மருங்குநின் நிழியல மருளும்.

(ஐ)

வலைநெ டுந்தொடர் வடம்புடை வலிப்பவ ரொலியும்
விலைப கர்ந்துமீன் குவைகொடுப் பவர்வினி யொலியுந்
தலைசி றந்தவெள் வளைசொரி பவர்தழங் கொலியு
மலைநெ டுங்கட லதிரொலிக் கெதிரொலி யணைய.

(அ)

அணைய தாகிய வந்துளைப் பாடியி லமர்ந்து
மனைவ ளம்பொலி நுளையர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
புணையி ளம்பிறை முடியவ ரடித்தொண்டு புரியும்
வினைவி ளங்கிய வதிபத்த ரெனநிகழ் மேலோர்.

(க)

ஆங்க வனபர்தா நுளையர்தந் தலைவரா யவர்க
ளேங்கு தெண்டிரைக் கடலிடைப் பலபட வியக்கிப்
பாங்கு சூழ்வலை வளைத்துமீன் படுத்துமுன் குவிக்கு
மோங்கு பல்குவை யுலப்பில வுடையரா யுளர்வார்.

(க0)

முட்டின் மீன்கொலைத் தொழில்வளத் தவர்வலை முகந்த
பட்ட மீன்களி னொருதலை மீன்படுந் தோறு
நட்ட மாடிய நம்பருக் கெனநளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் விடாதவன் புடனென்றும் விருப்பால்.

(கக)

மாகு சேவலை நாளொன்றின் மீனென்று வரினு
மேக நாயகர் தங்கழற் கெனவிடு மியல்பா
லாகு நாள்களி லனேகநா ளும்தொரு மீனே
மேக நீர்படி வேலையிற் படவிட்டு வந்தார்.

(கஉ)

மீன்வி லைப்பெரு குணவினின் மிகுபெருஞ் செல்வ,
தான்மறுத்தலி னுணவின்றி யருங்கிளை சார்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்தலர் பட்டமீ னென்று
மான்மறிக்கரத் தவர்கழற் கெனவிட்டு மகிழ்ந்தார்.

(கங)

சால நாள்களிப் படிவிரத் தாமுண வயர்த்துக்
கோல மேனியுந் தளரவுந் தந்தொழில் குறையாச்
சில மேதலை நின்றவர் தந்திறந் தெரிந்தே
யால முண்டவர் தொண்டரன் பெனுமமு துண்பார்.

(கச)

ஆன நாளொன்றி லவ்வொரு மீனுமங் கொழித்துத்
தூரி நப்பசங் கனுகநீற் சுடர்நவ மணியான்
மீனுறுப்புற வமைத்துல கடங்கலும் விலைபாம்
பான்மை யற்புதப் படியதொன் திடுவலைப் படுத்தார்.

(கரு)

வாங்கு நீள்வலை யலைகடற் கரையில்வந் தேற
வோங்கு செஞ்சுட ருதித்தென வுலகெலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேரொளி தழைத்திடக் காண்டலு மெடுத்தபு
பாங்கு நின்றவர் மீனென்று படுத்தன மென்றார்.

(கசு)

என்று மற்றுளோ ரியம்பவு மேறுசீர்த் தொண்டர்
பொன் திரட்சுடர் நவமணி பொலிந்தமீ னுறுப்பா
மொன்று மற்றிது வெண்ணையா ளுடையவர்ச் காகுஞ்
சென்று பொற்கழல் சேர்கெனத் திரையொடுந் திரித்தார்.

(கஈ)

அகில லோகமும் பொருண்முதற் றுமெனு முளவிந்
புகலு மப்பெரும் பற்றினைப் புரையற் வெறிந்த
விகலின் மெய்த்திருத் தொண்டர்முன் னிறைவர்தாம் விடைமேன்
முகில் விகம்பிடை யனைந்தனர் பொழிந்தனர் முகைப்பூ.

(கஅ)

பஞ்ச நாதமு மெழுந்தன வதிபத்தர் பணிந்தே
யஞ்ச லிக்கரஞ்ச சிரமிசை யனைத்துநின் நவரை
நஞ்ச வாண்மணி மிடற்றவர் சிவலோக முண்ணித்
தஞ்சி நப்புடை யடிப்பாங் குறத்தலை யளித்தார்.

(கஊ)

தம்ம மற்புரி மரபினிற் றகும்பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மையே யுபுரி யதிபத்தர் விளங்குதான் வணங்கி
மும்மை யாகிய புலனங்கண் முறைமையிற் போற்றுக
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு பகர்வாம்.

(20)

அதிபத்தநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௪,0௬௬.

கலிக்கம்பநாயனாபுராணம்.

உரிமை யொழுக்கந் தலைநின்ற வுயர்தொன் மரபி னீடுமனைத்
தரும் நெறியால் வாழ்குடிக டழைத்து வளருந் தன்மையதாய்
வரும்ஞ் சுறையு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த வளம்புறவிற்
பெருமை யுலகு பெறவிளங்கு மேல்பாற் பெண்ணு க-மூதூர்.

(6)

மற்றப் பதியி னிடைவாழும் வணிகர் குலத்து வந்துதித்தார்
கற்றைச் சடையார் கழற்காத லுடனே வளர்ந்த கருத்துடையா
ரற்றைக் கன்று தூங்காணை மாடத் தமர்ந்தா ரடித்தொண்டு
பற்றிப் பணிசெய் கலிக்கம்ப ரென்பார் மற்றோர் பற்றில்லார்.

(2)

ஆன வன்பர் தாமென்று மரனா ரன்பர்க் கழுதுசெய
மேன்மை விளங்கு போனகமும் விரும்பு கறிபெய் தயிர்தீம்பா
றேனி னினிய கனிகட்டி திருந்த வருது செய்வித்தே
யேனை நிதியம் வேண்டுவன வெல்லா மின்ப முறவளிப்பார்.

(15)

ஆன் வகையாற் றிருத்தொண்டு புரியு நாளி லங்கொருநான்
மன்னு மனையி லமுதுசெய வந்த தொண்டர் தமையெல்லார்
தொன்மை முறைமை யமுதுசெயத் தொடங்கு விப்பா ரவர்தம்மை
முன்ன ரழைத்துத் திருவடிக ளெல்லாம் விளக்க முயல்கின்றார்.

(8)

திருந்து மனையார் மனையெல்லார் திகழ விளக்கிப் போனகமும்
பொருந்து சுலையிற் கறியமுதும் புனிதத் தண்ணீ ருடையிற்று
மருந்து மியல்பி னுள்ளனவு மமைத்துத் கரக நீரளிக்க
விரும்புங் கணவர் பெருந்தவர்தா ளெல்லாம் விளக்கும் பொழுதின் கண்.

(10)

முன்பு தமக்குத் தொழில்செய்யுந் தமரா யேவன் முனிந்துபோ
யென்பு மரவு மணிந்தபிரா னடியா ராகி யங்கெய்து
மன்ப ருடனே திருவேடந் தாங்கி யணைந்தா ரொருவர்தாம்
பின்பு வந்து தோன்றவவர் பாதம் விளக்கும் பெருந்தகையார்.

(௧)

கையா லவர்த மடிபிடிக்கச் காதன் மனையார் முன்பேவல்
செய்யா தகன் தமர்போலு மென்று தேரும் பொழுதுமலர்
மொய்யார் வாசக் கரகநீர் வார்க்க முட்ட முதற்றெண்டர்
மையார் கூந்தன் மனையாரைப் பார்த்து மனத்துட் கருதுவார்.

(6)

வெறித்தன் கொன்றை முடியார்த மடியா ரிவர்ப்புன் மேவுநிலை
குறித்து வெள்கி நீர்வாரா தொழிந்தா ளென்று மனங்கொண்டு
மறித்து நோக்கார் வடிவானை வாங்கிக் கரகம் வாங்கிக்கை
தறித்துக் கரக நீரெடுத்துத் தாமே யவர்தாள் விளக்கினார்.

(4)

விளக்கி யமுது செய்வதற்கு வேண்டு வனதா மேசெய்து
அளக்கில் சிந்தை யுடன்ருண்டர் தம்மை யமுது செய்வித்தா
ரளப்பில் பெருமை யவர்பின்னு மடுத்த தொண்டன் வழிநின்ற
களத்தி னஞ்ச மணிந்தவர் தாணிழற்கு முடிபா ருடன்கலந்தார்.

(க)

ஓத மலிரீர் விடமுண்டா ரடியார் வேட மென்றுனரா
மாத ராங்கை தடிந்தகலிக் கழ்பர் மலர்ச்சே வழுவனங்கிப்
பூதநாதர் திருத்தொண்டு புரிந்து புவனங் களிற்பொலிந்த
காத லன்பர் கலிரீதி யார்தம் பெருமை கட்டுரைப்பாம்.

(கௌ)

கலிக்கம்பநாயனாபுராண முற்றிற்று.

❧ திருவிருத்தம் - ௪,௦௨௬.

கலியநாயனாபுராணம்.

பேருலகி லோங்குபுதழ்ப் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டு
நீருலவுஞ் சடைக்கற்றை நிருத்தூற்றி ருப் பதியாகுங்
காருலவு மலர்ச்சேரலைக் கன்னிமதில் புடைகுழந்து
தேருலவு நெடுவீதி சிறந்ததிரு வொற்றியூர்.

(௧)

பீடுகெழும் பெருந்தெருவும் புத்தருடன் பீலியமன்
வேடமுடை யவர்பொருள்போ லாகாச வெளிமறைக்கு
மாடுகொடி மணிநெடுமா ளிகைநிறைக ளைகழுமின்
காடனைய கடல்புடப்பை யெனவிளங்குங் கவின்காட்டும்.

(௨)

பன்னுதிருப் பதிகவிசைப் பாட்டோவா மண்டபங்க
ள்ளன்னடை மடவார்க ளாட்டோவா வணியரங்கு
பன்முறைநா ரியமுழங்கு விழுவோவா பயில்வீதி
செந்நெலடி சிற்பிறங்க லுணவோவா திருமடங்கள்.

(௩)

கெழுமலர்மா தவிபுன்னை கிளைஞாழ நளையவிரும்
கொழுமுகைய சண்பகங்கண் குளிர்செருந்தி வளர்க்கை
முழுமணமே முந்நீருங் கமழமலர் முருகுயிர்க்குஞ்
செழுநிலவின் றுகளனைய மணற்பரப்புந் திருப்பரப்பு.

(௪)

எயிலணைய முகின்முழக்கு மெறிதிரைவே லையின்முழக்கும்
பயிறுபல் லியமுழக்கு முறைதெரியாப் பதியதனுள்
வெயிலணிபன் மணிமுதலாம் விழுப்பொருளா வனவிளக்குந்
தயிலவினைத் தொழின்மரபிற் சக்கரப்பா டித்தெருவு.

(௫)

அக்குலத்தின் செய்தவத்தா லவனியிசை யவதரித்தார்
மிக்கபெருஞ் செல்வத்து மீக்கூர் விளங்கினார்
தக்கபுகழ்க் கலியனா ரெனுநாமந் தலைநின்றார்
முக்கணிறை வர்க்குரிமைத் திருத்தொண்டி நெறிமுயல்வார்.

(௬)

எல்லையின்பல் கோடிதனத் திறைவரா யிப்படித்தாஞ்
செல்வநெறிப்பயனறிந்து திருவொற்றி யூரமர்ந்த
கொல்லைமழ விடைவார்த்தம் கோயிலினுள் ளும்புறம்பு
மல்லுநெடும் பகலுயிரிற் திருவிளக்கி னணிவினைத்தார்.

(௭)

எண்ணிறு விளக்குநெடு நாளெல்லா மெரித்துவரப்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர்செயல் பூலப்படுப்பா ரருளாலே
யுண்ணிறையும் பெருஞ்செல்வ முயர்த்தும்வினைச் செயலோவி
மண்ணிலவ ரிருவினேபோன் மாண்டதுமாட் கிமைத்தாக.

(அ)

திருமலிசெல் வத்துழனி தேய்ந்தழிந்த பின்னையுந்தம்
பெருமைநிலைத் திருப்பணியிற் பேராத பேராளர்
வருமரபி லுள்ளோர்பா லெண்ணெய்மா நிக்கொணர்ந்து
தருமியல்பிற் கூலியினுற் மறுத்துருப் பணிசெய்வார்.

(க)

வளமுடையார் பாலெண்ணெய் கொடுபோய்மா நிக்கூலி
கொளமுயலுஞ் செய்கையுமற் றவர்கொடா மையின்மாறத்
தளருமன முடையவர்தாஞ் சக்கரவெந் திரம்புரியுங்
களனில்வரும் பணிசெய்து பெறுங்கூலி காதலித்தார்

(க0)

செக்குநிறை யெள்ளாட்டிப் பதமறித்து திலதயிலம்
பக்கமெழ மிகவுழந்தும் பாண்டிலவரு மெருதுய்த்தீர்
தக்கதொழிற் பெறுங்கூலி தாங்கொண்டு தாழாமை
மிக்கதிரு விளக்கிட்டார் விழுத்தொண்டு விளக்கிட்டார்.

(கக)

அப்பணியால் வரும்பேறு மவ்வினைஞர் பலருளரா
யெப்பரிசுங் கிடையாத வகைமுட்ட விடருமுந்தே
யொப்பின்மனை விற்பெரிக்கு முறுபொருளு மாண்டதற்பின்
செப்பருஞ்சீர் மனையாரை விற்பதற்குத் தேடுவார்.

(க2)

மனமகிழ்ந்து மனைவியார் தமைக்கொண்டு வளநகரிற்
தனமளிப்பார் தமையெங்குங் கிடையாமற் றளர்வெய்திச்
சினவிடையார் திருக்கோயிற் திருவிளக்குப் பணிமுட்டக்
கனவினுமுன் பறியாதார் கையறவா லெய்தினார்.

(க3)

பணிகொள்ளும் படம்பக்க நாயகர்தங் கோயிலினு
ளணிகொள்ளுந் திருவிளக்குப் பணிமாறு மமையத்தின்
மணிவண்ணச் சுடர்விளக்கு மாளிலியான் மாள்வனெனத்
துணிவுள்ளங் கொளநினைந்தவ் வினைமுடிக்கத் தொடங்குவார்.

(க4)

திருவிளக்குத் திரியிட்டங் ககல்பரப்பிச் செயனிரம்ப
வொருவியவெண் ணெய்க்கிடா வுடலுதிரங் கொடுநிறைக்கக்
கருவியினுன் மிடறரிய வக்கையைக் கண்ணுதலார்
பெருகுதிருக் கருணையுட னேர்வந்து பிடித்தருளி.

(க5)

மற்றவர்த முன்னாக மழவிடைநீம லெழுந்தருள
வுற்றஐ நுதரீங்கி யொளிவிளங்க வச்சியின்மேற்
பற்றியவஞ் சலியினராய் நின்றவரைப் பரமந்தாம்
(பொற்புடைய சிவபுரியிற் பொலிந்திருக்க கிருன்புரிந்தார்).

(க6)

தேவர்பிரான் நிருவிளக்குச் செயன்முட்ட மிடற்றிந்து
மேவரிய வினைமுடித்தார் கழல்வணங்கி வியனலுக்கில்
யாவரென தரனடியார் தமையிகழ்ந்து பேசினரை
நாவரியுஞ் சத்தியார் திருத்தொண்டி னலமுரைப்பாம்.

(௧௭)

கலியநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௦௪௩.

ச த் தி நாயனாபுராணம்.

களமர் கட்ட கமலம் பொழிந்ததேன்
குள நிறைப்பது கோலொன்றி லெண்டிசை
யளவு மாணைச் சயத்தம்ப நாட்டிய
வளவர் காவிரி நாட்டி வரிஞ்சையூர்.

(௧)

வரிஞ்சையூரின் வீரம்மே ளாண்குலம்
பெருஞ்சி நபுழப் பெறப்பிறப் பெயதினார்
விரிஞ்சன் மான்முதல் விண்ணவ ரெண்ணவ
மருஞ்சி லம்பணி சேவடிக்காட்செய்வார்.

(௨)

அத்த ராகிய வங்கண ரன்பரை
யித்த லத்தி லிகழ்ந்தியம் பும்முரை
வைத்து நாவை வலித்தரி சத்தியாற்
சத்தி யாரென நாமந் தரித்துளார்.

(௩)

திங்கு சொற்ற திருவிலர் நாவினை
வாங்க வாங்குதண் டாயத்தி னூல்வலித்
தாங்க யிற்கத்தி யாலரிந் தன்புட
னோங்கு சீர்த்திருத் தொண்டி னுயர்ந்தனர்.

(௪)

அன்ன தாகிய வரண்மைத் திருப்பணி
மன்னு பேரு லகத்தில் வலியுடன்
பன்னெ டும்பெரு நாள்பரி வாற்செய்து
சென்னி யாற்றினர் செந்நெறி யாற்றினர்.

(௫)

ஐய மின்றி யரிய திருப்பணி
மெயயி னாற்செய்த வீரத் திருத்தொண்டர்
வையய முயய மணிமன்று ளாடுவார்
செய்ய பாதத் திருநிலை சேர்ந்தனர்.

(௬)

நாய னாந்தொண் டிரைநலங் கூறலார்
சாய நாவரி சத்தியார் ஞாள்பணிந்
தாய மாதவத் தையடிகள் ளெனுந்
தாய காடவர் தந்திறஞ் சொல்லுவாம்.

(௭)

சத்திநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௦௫௦.

ஐடியகஸ்காடவர்஑ோனயனா஑்ராணம்.

வையநிகழ் பல்லவர்தங் குலமரயின் துழித்தோன்றி
வெய்யகலி யும்பகையு மிகையொழியும் வகையடக்கிச்
செய்யசடை யார்சைவத் திருநெறியா லரசனிப்பா
ரையடிக ணீதியா றடிப்படுத்திஞ் செங்கோலார். (க)

திருமலியும் புகழ்விளங்கச் சேணிலத்தி லெவ்வுயிரும்
பெருமையுட னினிதமரப் பிறபுலங்க ளடிப்படுத்துத்
தருமநெறி தழைத்தோங்கத் தாரணிமேற் சைவமுட
னருமறையின் றுறைவிளங்க வரசனிக்கு மந்நாளில். (உ)

மன்னவரும் பணிசெய்ய வடநூறென் றமிழ்முதலாம்
பன்னுகலை பணிசெய்யப் பாரளிப்பா ரரசாட்சி
யின்னலென விகழ்ந்ததனை யெழிற்குமரன் மேலிழிச்சி
நன்மைநெறித் திருத்தொண்டு நயந்தளிப்பா ராயினார். (ங)

தொண்டிரிமை புரக்கின்றார் சூழ்வேலை யுலகின் க
ண்டர்பிரா னமர்ந்தருளு மாலயங்க ளானவெலாங்
கண்டுகறைஞ்சித் திருத்தொண்டின் கடனேற்ற பணிசெய்தே
வண்டமிழின் மொழிவெண்பா வோரொன்றா வழுத்தவார். (ச)

பெருந்தேழுக்கா தலில்வணங்கிப் பெரும்பற்றத் தண்டுவியூர்த்
திருச்சிற்தம் பலத்தாடல் புரிந்தருளுஞ் செய்யசடை
நிருத்தனார் திருக்கூத்து நேர்ந்திறைஞ்சி நெடுந்தகையார்
விருப்பினுடன் செந்தமிழின் வெண்பாமென் மலர்புனைந்தார். (ரு)

அவ்வகையா லருள்பெற்றங் கமர்ந்துகில நாள்வைகி
யிவ்வுலகிற் றம்பெருமான் கோயில்களெல் லாமெய்திச்
செவ்வியவன் பொடுபணிந்து திருப்பணியேற் றனசெய்தே
யெவ்வுலகும் புகழ்ந்தேத்து மின்றமிழ்வேண் பாமொழிந்தார். (஑)

இந்நெறியா லரனடியா ரின்பமுற விசைந்தபணி
பன்னெடுநா ளாற்றியபின் பரமர்திரு வடிநிழற்கீழ்
மன்னுகில லோகத்து வழியன்பர் மருங்கனைந்தார்
கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சித் காடவரை யடிகளார். (ஊ)

பையரவ மணியார மணிந்தார்க்குப் பாவணிந்த
வையடிகள் காடவனா ரடியினைத்தா மரைவணங்கித்
கையணிமான் மழுவுடையார் கழல்பணிசிந் தனையுடைய
செய்தவத்துக் கணம்புல்லர் திருத்தொண்டு விரித்தரைப்பாம். (ஈ)

உளத்திலொரு துளக்கமிலோ முலகுய்ய விரண்டதிருக்
களத்துமுது குன்றத்தரு கனகமாற் றினிலிட்டு
வளத்தின்மலிந் தேழுலகும் வணங்குபெருந் திருவாரூர்க்
குளத்திலெடுத் தார்வினையின் குழிவாயநின் றெனையெலித்தார். (ஐ)

ஐயடிகள்காடவர்஑ோனயனா஑்ராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௦௫௧.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவாரசுருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

கறைக்கண்டன் சருக்கம்

கணம்புல்லநாயனார்புராணம்.

திருக்கிளர்சீர் மாடங்க டிருந்துபெருங் குடிசெருங்கிப்
பெருக்குவட வெள்ளாற்றுத் தென்கரைப்பாற் பிறங்குபொழில்
வருக்கைநெடுஞ் சுணைப்பொழிதேன் மடுகிறைத்து வயல்விளைக்கு
மிருக்குவே னூரென்ப திவ்வுலகில் விளங்குபதி.

(க)

அப்பதியிற் குடிமுதல்வர்க் கதிபரா யளவிறந்த
வெப்பொருளு முடிவறியா னெய்துபெருஞ் செல்வத்தா
ரொப்பில்பெருங் குணத்தினு ளுலகின்மேற் படவெழுந்தார்
மெய்ப்பொருளா வனவீசர் கழலென்னும் விருப்புடையார்.

(உ)

தாவாத பெருஞ்செல்வந் தலைந்நற பயனிதுவென்
றேவாத வொளிவிளக்குச் சிவன்கோயி ளுள்ளெளித்த
நாவாரப் பரவுவார் நல்குரவு வந்தெய்தத்
தேவாதி தேவர்பிரான் திருத்திலை சென்றடைந்தார்.

(ஈ)

தில்லைநகர் மண்மனறு ளாடுகின்ற சேவடிக
ளல்கியவன் புடனிறைஞ்சி யமர்கின்றார் புரமெரித்த
வில்லியார் திருப்புலீச் சரத்தின்கண் விளக்கெகிக்
வில்லிடையுள் ளனமாரி யெரித்துவரு மந்நாளில்.

(ச)

ஆயசெயன் மாண்டதற்பி னயலவர்பா விரப்பஞ்சிக்
காயமுயற் சியிலரிந்த கணம்புல்லுக் கொடுவந்து
மேயவிலைக் குக்கொடுத்து விலைப்பொருளா னெய்மாரித்
தூயதிரு விளக்கெகரித்தார் துளக்கறுமெயத் தொண்டனார்.

(ஐ)

இவ்வகையாற் திருந்துவிளக் கெரித்துவர வங்கொருநான்
மெய்வருந்தி யரிந்தெடுத்துக் கொடுவந்து விற்கும்பு
லெவ்விடத்தும் விலைபோகா தொழியவுயிப் பணியொழியா
ரவ்வரிபுல் லினைமாட்டி யணிவிளக்கா யிடவெரிப்பார்.

(ஊ)

முன்புதிரு விளக்கெகிக்கு முறையாமல் சூறையாமன்
மென்புல்லும் விளக்கெகிக்கப் போதாமை மெய்யான
வன்புபுரி வாரடுத்த விளக்குத்தற் திருமுடியை
யென்புருக மடுத்தெரித்தா ரிருவினையின் றொடக்கெரித்தார்.

(எ)

தங்கள்பிரான் திருவுள்ளஞ் செய்துதலைத் திருவிளக்குப்
பொங்கியவனே புடனெரித்த பொருவிநிருத் தொண்டருக்கு
மங்கலமாம் பெருங்கருணை வைத்தருளுச் சிவலோகத்
தெங்கள்பிரான் கணம்புல்ல ரினிதிறைஞ்சி யமர்ந்திருந்தார்.

(ஐ)

மூரியார் கல்யுகின் முடியிட்ட திருவிளக்குப்
பேரியா றணிந்தாருக் கெரித்தார்தங் கழல்பேணி
வேரியார் மலர்ச்சோலை விளங்குதிருக் கடவுளிற்
காரியார் தாஞ்செய்த திருத்தொண்டு கட்டுரைப்பாம்.

(க)

கணம்புல்லநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௦௬௮.

காரிநாயனாபுராணம்.

மறையாளர் திருக்கடவுர் வந்துதித்து வண்டமிழின்
றுறையான பயன்மெரிந்து சொல்விளங்கிப் பொருண்மறையக்
குறையாத தமிழ்க்கோவை தம்பெயராற் குலவும்வகை
முறையாலே தொகுத்தமைத்து மூவேந்தர் பாற்பயில்வார்.

(க)

அங்கவர்தா மகிழும்வகை யடுத்தவுரை நயமாக்கிக்
கொங்கலர்தார் மன்னவர்பாற் பெற்றநிதிக் குவைகொன்றி
வெங்கீணரா வொடுகிடந்து விளங்குமிளம் பிறைச்சென்னிச்
சங்கராஜ ரினிதமருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்.

(௨)

யூவுர்க்கு மனமுவக்கு மின்பமொழிப் பயனியம்பித்
தேவர்க்கு முதற்றேவர் சேடியா ரெல்லார்க்கு
மேவுற்ற விருநிதிய மிகவனித்து விடையவர்தங்
காவுற்ற திருக்கலை மறவாத கருத்தினராய்.

(ங)

ஏய்ந்தகடல் சூழலகி லெங்குந்த மிசைநிறுத்தி
யாய்ந்தவுணர் விடையரு வன்பினரா யணிகங்கை
தோய்ந்தநெடுஞ் சடையார்த மருள்பெற்ற தொடர்பினால்
வாய்ந்தமனம் போலுடம்பும் வடகயிலை மலைசேர்ந்தார்.

(ச)

வேரியார் மலர்க்கொன்றை வேணியா ரடிபேணுங்
காரியார் கழல்வணங்கி யவரளித்த கருணையினால்
வாரியார் மதயானை வழுதியாத மதிமரபிற்
சீரியார் நெடுமாறர் திருத்தொண்டு செபுவாம்.

(ரு)

காரிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௦௭௩.

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனாபுராணம்.

தடுமாறு நெறியதனைத் தவமென்று தம்முடலை
படுமாறுசெய்தொழுகு மமண்வலையி லகப்பட்டு
விடுமாறு தமிழ்விசை வினைமாறுங் கழலடைந்த
நெடுமாற னாபெருமை புலகேழு நிகழ்ந்ததாலே.

(ஈ)

ஆந்நாளி லாளுடைய பிள்ளையா ரருளாலே
தென்னிடு சிவம்பெருகச் செங்கோலுய்த் தறமணித்துச்
சொன்னும நெறிபோற்றிச் சுரர்நகர்க்கோன் நனைக்கொண்ட
பொன்னூர மணிமார்பிற் புரவிலனார் பொலிகின்றார்.

(௨)

ஆயவர சனிப்பார்பா லமர்வேண்டி வந்தேற்ற
சேயபுலத் தெவ்வரெதிர் நெல்வேலிச் செருக்களத்துப்
பாயபடைக் கடன்முடுகும் பரிமாவின் பெருவெள்ளம்
காயுமதக் களிற்றினிரை பரப்பியமர் கடக்கின்றார்.

(௩)

எடுத்துடன் முனைஞாட்டி விருபடையிற் பொருபடைஞர்
படுத்தநெடுங் கரித்துணியும் பாயமாவின் னறுகுறையு
மடுத்தமர்செய வயவர்கருந் தலைமையு மலைசெந்நீர்
மடுத்தகடன் மீளவுந்தாம் வடிவேல்வாங் கிடப்பெருக.

(௪)

வயப்பரியின் சுளிப்பொலியு மறவர்படைக் கலவொலியுங்
கயப்பொருப்பின் முழக்கொலியுங் கலந்தெழுபல் வியவொலியுந்
வியக்குமுகக் கடைநாளின் மேகமுழக் கெனமீளச்
சயத்தொடர்வல் லியுமின்று தாமவிடுக்கும் படிதயங்க.

(௫)

தீயுமிழும் படைவழங்குஞ் செருக்களத்து முருக்குமுட
நேயுநெடுங் குருதிமடுக் குனித்துநிணந் துயத்தாடிப்
போய்பரு வம்பணிகொள் பூதங்க ளேயன்றிப்
பேயுமரும் பணிசெய்ய வுணவளித்த தெனப்பிறங்க.

(௬)

இனையகடுஞ் சமர்வினைய விகலுழந்த பறந்தலையிற்
பனைநெடுங்கை மதயானைப் பஞ்சவனார் படைக்குடைந்து
முனையழிந்த வடபுலத்து முதன்மன்னர் படைசரியப்
புனைபூநறுந் தொடைவாகை பூதியர்வேம் புடன்புனைநது.

(௭)

வளவர்பிரான் நிருமகளார் மங்கையருக் கரசியா
களபமணி முலைநினைக்குந் தடமார்பிற கவுரியன
ரிளவரவெண் பிறையணிந்தார்க் கேற்றதிருந் தொண்டெல்லா
மளவில்புகழ் பெறவினக்கி யருள்பெருக வரசனித்தார்.

(௮)

திரைசெய்கட லுலகின்கட் டிருநீற்றி நெறிவிளங்க
வுரைசெய்பெரும் புகழ்விளங்கி யோங்குநெடு மாறன
ரரசுரிமை நெடுங்கால மளித்திறைவ ரருளாலே
பரசுபெருஞ் சிவலோகத் தின்புற்றுப் பணிந்திருந்தார்.

(௯)

பொன்மதில்கூழ் புகலிகா வலரடிக்கீழ்ப் புனிதரான
தென்மதுரை மாறனார் செங்கமலக் கழல்வணங்கிப்
பன்மணிக டிரையோதம் பரப்புகெடுங் கடற்படப்பைப்
தொன்மயிலை வாயிலார் திருத்தொண்டி னிலைதொழுவாம்.

(௧௦)

நின்றசீர்நெமொறநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௪, ௦ ஆக.

வாயிலார் நாயனார் புராணம்.

சொல்வி ளங்குசீர்த் தொண்டைநன் னுட்டிடை
மல்ல னீடிய வாய்மை வளம்பதி
பல்பெ ருங்குடி நீடு பரம்பரைச்
செல்வ மல்கு திருமயி லாபுரி.

(க)

நீடு வேலைதன் பானிதி வைத்திடத்
தேடு மப்பெருஞ் சேமவைப் பாமென
வாடு பூங்கொடி மானிகை யப்பதி
மாடு தள்ளு மரச்கலச் செப்பினால்.

(உ)

கலஞ்சொ ரிர்த கரிக்கருங் கன்றுமுத்
தலம்பு முந்நீர் படிந்தனை மேகமு
நலங்கொண் மேதிநன் னுஞ் தெரிக்கொணு
சிலம்பு தெண்டிடைக் கானலின் சேணெலாம்.

(ஈ)

தவள மானிகைச் சாலை முடங்கிறைத்
துவள்ப தாகை துழைந்தனை தாமதி
பவள வாய்மட வார்முகம் பார்த்தஞ்சி
புவுள கஞ்சேர்ந் தொதுங்குவ தொக்குமால்.

(ஐ)

வீதி யெங்கும் விழாவணி காளைபர்
தூதி யங்குஞ் சுரும்பணி தோகைய
ரோதி யெங்கு மொழியா வணிநிதி
பூதி யெங்கும் புனைமணி மாடங்கள்.

(ஐ)

மன்னு சீர்மயி லைத்திரு மாநகர்த்
தொன்மை நீடிய ருத்திரத் தொல்குல
நன்மை சான்ற நலம்பெறத் தோன்றினார்
தன்மை வாயிலா ரென்னுந் தபோதனர்.

(ஐ)

வாயி லாரென நீடிய மாக்குடித்
ஆய மாமர பின்புதற் றேன்றியே
நாய னார்திருத் தொண்டி னயப்புறு
மேய காதல் விருப்பின் விளங்குவார்.

(ஐ)

வேறு.

மறவாமை யானமைத்த மனக்கோயி லுள்ளிருத்தி
புறவாதி தனைபுணரு மொளிவிளக்குச் சுடரேற்றி
யிறவாத வானந்த மெனுந்திருமஞ் சனமாட்டி
புறவாணர்க் கன்பென்னு மமுதமைத்தர்ச் சனைசெய்வார்.

(அ)

அகமலர்ந்த வர்ச்சனையி லண்ணலார் தமைநாளு
நிகழுவரு மன்பினு னிறைவழிபு டொழியாமே
திகழநெடு நாட்செய்து சிவபெருமா னடிநிழற்கீழ்ப்
புகலமைத்துத் தொழுதிருந்தார் புண்ணியமேயத் தொண்டினு.

(ஐ)

நீராருஞ் சடையாரை நீடுமன வாலயத்து
ளாராத வன்பினு வருச்சனைசெய் தடியவர்பாற்
பேராத நெறிபெற்ற பெருந்தகையார் தமைப்போற்றச்
சேராருந் திருநீரே முனையடுவார் திறமுரைப்பாம்.

(40)

வாயிலார்நாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,0௬௩.

முனையடுவார்நாயனாற்புராணம்.

மாறு கடிந்து மண்காத்த வளவர் பொன்னித் திருநாட்டி
நாறு விரைப்பூஞ் சோலைகளி னனைவாய் திறந்து பொழிசெழுந்தே
னாறு பெருங் வெள்ளயிடு மள்ளல் வயலின் மள்ளருமூஞ்
சேறு நறைவா சங்கமமூஞ் செல்வ நீடுந் திருநீடுந்.

(க)

விளங்கும் வளமைத் திருநீடுந் வேளான் டலைமைக் குடிமுதல்வர்
களங்கொண் மிடற்றுந் கண்ணுதலார் கழலிற் செறிந்த காசன்மிரு
முளங்கொ டிருத்தொண் பிரிமைவினி லுள்ளார் உள்ளார் முனையெறிந்த
வளங்கொ டுறைவா டியார்க்கு மாறு தனிக்கும் வாயாயையார்.

(உ)

மாற்றூர்க் கமரி வழிந்துள்ளோர் வந்து தம்பான் மாநிதிய
மாற்றும் பரிசு பேசினு லதனை ஈடுவு நிலைவைத்துக்
கூற்று மொதுங்கு மாள்வினையாற் கூலி யேற்றுச் சென்றெறிந்து
போற்றும் வென்றி கொண்டிசைந்த பொன்னுந் கொண்டு மன்னுவார்.

(ங)

இன்ன வகையாற் பெற்றநிதி யெல்லா மீசு னடியார்கள்
சொன்ன சொன்ன படிநிரம்பக் கொடுத்துத் தாய் போளநமும்
கன்ன னறுரெய் கறிதயிர்பால் கனியுள் ளுறுத்த கலந்தனித்து
மன்னு மன்பி னெறிபிறழா வழித்தொண் டாற்றி வைகினார்.

(ச)

மற்றிந் நிலைமை பன்னெடுநாள் வைய நிகழச் செயதுவழி
யுற்ற வன்பின் செந்நெறியா லுமையாள் கணவன் திருவருளார்
பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்துபிரியா வுரிமை மருவினார்
முற்ற வழந்த முனையடுவா ரென்னு நாம முன்னுடையார்.

(இ)

யாவ ரெனினு மிகலெறிந்தே யீசனடியார் தமக்கின்ப
மேவ வளிக்கு முனையடுவார் விரைப்பூங் கமலக் கழல்வணங்கித்
தேவர் பெருமான் சைவநெறி விளங்கச் செங்கோன் முறைபுரியுந்
காவல் பூண்ட கழற்சிக்கர் தொண்டி னிலைமை கட்டுரைப்பாம்.

(ஊ)

செறிவுண் டென்று திருத்தொண்டிற் சிந்தை செல்லும் பயனுக்குக்
குறியுண் டொன்றா கினுங்குறையொன் றில்லோ நிறையுந் கருணையினால்
வெறியுண் சோலைத் திருமுருகன் பூண்டி வேடர் வழிபதிச்சகப்
பறியுண் டவரெம் பழவினையேர் பறிப்பா ரென்னும் பற்றாலே.

(஋)

முனையடுவார்நாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௦௭0.

கதைக்கண்டன்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ப த் த ா வ து

கடல்குழந்தசருக்கம்.

கழற்சிங்கநாயனூர்புராணம்.

பழமிசை நிகழ்ந்த தொல்லைப் பல்லவர் குலத்து வந்தார்
கடிமதின் மூன்றுஞ் செற்ற கங்கைவார் சடையார் செய்ய
வடிமல ரன்றி வேறென் றறிவினிற் குதியா நீர்மைக்
கொடிநெடுந் தாளை மன்னர் கோக்கழற் சிங்க ரென்பார்.

(க)

காடவர் குரிசி லாராங் கழற்பெருஞ் சிங்க னூர்தான்
மாடக மேரு வில்லா ரருளினு லமரிற் சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய வடபுலங் கவாந்து கொண்டு
நாடற் நெறியில் வைக நன்னெறி வளர்க்கு நாளில்.

(உ)

குலவயத் தரனார் மேவுங் கோயில்கள் பலவுஞ் சென்று
தவலரு மன்பிற் ருழ்ந்து தக்கமெய்த் தொண்டு செய்வார்
சிவபுரி யென்ன மன்னுந் தென்றிரு வாரு ரெய் திப்
பவமறுத் தாட்கொள் வார்தங் கோயிலுட் பணியப் புகார்.

(ங)

அரசிய லாயத் தோடு மங்கணர் கோயி லுள்ளான்
முரசுடைத் தாளை மன்னர் முதல்வரை வணங்கும் போதில்
விரைசெறி மலர்மென் கூந்த லுரிமைமெல் லியலார் தம்மு
ளுரைசிறந் துயர்ந்த பட்டத் தொருதனித் தேவி மேவி.

(ச)

கோயிலை வலங்கொண் டங்கட் குலவிய பெருமை யெல்லாஞ்
சாயன்மா மயிலே போல்வா டனித்தனி கண்டு வந்து
துயமென் பள்ளித்தாமந் தொடுக்குமண் டபத்தின் பாங்கர்
மேயதோர் புதுப்பூ வங்கு விழுந்ததொன் றெடுத்து மோநதான்.

(ரு)

புதுமலர் மோந்த போதிற் செருத்துணைப் புனிதத் தொண்ட
ரிதுமலர் திருமுற் றத்து ளெடுத்துமோந் தனளா மென்று
கதுமென வோடிச் சென்று கருவிகைக் கொண்டு பற்றி
மதுமலர்த் திருவொப் பாடன் மூக்கினைப் பிடித்து வாரந்தார்.

(க்)

வாரந்திழி ருருதி சோர மலர்க்கருங் குழலுஞ் சோரச்
சோரந்துவீழ்ந் தரற்றுந் தோகை மயிலெனத் துளங் டி மண்ணிற்
சேர்ந்தயார் துரிமைத் தேவி புலம்பிடச் செம்பொற் புற்று
ளாரந்தபே ரொளியைக் கும்பிட் டரசரு மனைய வந்தார்.

(க்)

வந்தனை வுற்ற மன்னர் மலர்ந்தகற் பகத்தின் வாசப்
பைந்தீளிர் பூங்கொம் பொன்று பார்மிசை வீழ்ந்த தென்ன
நொந்தழிந் தரற்று வாளை நோக்கியிவ் வண்டத் துள்ளோ
ரிந்தவெவ் வினையஞ் சாதே யார்செய்தா றென்னு மெல்லை;

அந்நிலை யணைய வந்து செருத்துணை யாரா மன்பி
முன்னுறு நிலைமை யங்குப் புருந்தது மொழிந்தபோது
மன்னரு மவரை நோக்கி மற்றிதற் குற்ற தண்டந்
தன்னையவ் வடைவே யன்றோ தடிந்திடத் தருவ தென்று.

(க)

கட்டிய வுடைவா டன்னை யுருவியக் கமழ்வா சப்பூத்
தொட்டு முன்னெடுத்த கையா முற்படத் துணிப்ப தென்று
பட்டமு மணிந்து காதல் பயில்பெருந் தேவி யான
மட்டவிழ் குமுலான் செங்கை வளையொடுந் துணித்தா ரன்றே.

(கௌ)

ஒருதனித் தேவி செங்கை யுடைவாளாற் துணித்தபோது
பெருகிய தொண்ட ரார்ப்பின் பிறங்கொலி புவிமேற் பொங்க
விருவிசும் படைய வேங்கு மிமையவ ரார்ப்பும் விம்பி
மருவிய தெய்வ வாச மலர்மழை பொழிந்த தன்றே.

(கக)

ஆரியவத் திருத்தொண் டாற்று மரசனா ரளவில் கால
மருவிய வுரிமை தாங்கி மாயைற் கரியார் மன்னுந்
திருவருட் சிறப்பி னாலே செய்யசே வடியி நீழற்
பெருகிய வுரிமை யீராகும் பேரரு ளெய்தி னாரே.

(கஉ)

வையக நிகழக் சூதன் மாதேவி தனது செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர் கழலினை தொழுது போற்றி
யெய்திய பெருமை யன்ப ரிடங்கழி யாரென் றேத்து
மெய்யரு ளுடைய தொண்டர் செய்வினை விளம்ப லுற்றும்.

(கங)

கழற்சிங்கநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் - ச,ககங.

இடங்கழிநாயனாபுராணம்.

எழுந்திரைமா கடலாடை யிருநிலமா மகன்மாப் பி
லெழுந்துபட வெழுதுமிலைத் தொழிற்செய்யி லணியினவாந்
செழுந்தனிரின் புடைமறைந்த பெடைகளிப்பத் தேமாவின்
கொழுந்துணர்கோ திக்கொண்டு குயினுடு கோதுடு.

(க)

முருகுதுசெங் கமலமது மலர்துதைந்த மொய்யளிகள்
பருகுதுதெண் டிரைவாவிப் பயில்பெடையோ டிரையருந்
வருகுதுதண் டிளிவாடை மறையமா தவிச்சுழற்
குருகுறங்குங் கோதுட்டிக் கொடிகரங் கொடும்பாணர்.

(உ)

அந்நகரத் தினிலிருக்கும் வேளிர்குலத் தரசனித்து
மன்னியபொன் னம்பலத்து மணிமுகட்டிற் பாக்கொங்கிற்
பன்னுதுலைப் பசும்பொன்னுந் பயில்பிழம்பா மிசையணிந்த
பெண்ணெடுத்தோ ளாதித்தன் புகழ்மரபிற் குடிமுதலோர்.

(ங)

இடங்கழியா ரெனவுலகி லேறுபெரு நாமத்தா
ரடங்கலர்கூப் புரமெரித்தா ரடித்தொண்டி னெறியன்றி
முடங்குநெறி களவினி லு முன்னுதற் ரெந்நாணுந்
தொடர்ந்தபெருங் காதுலிதற் றெண்ணீர்வேண் டியசெய்வார்.

(ச)

சைவநெறி வைதிகத்தின் நருமநெறி ஓயாடுந்தழைப்ப
மைவளருந் திருமிடற்றார் மன்னியகேர யில்களெங்கு
மெய்வழிபாட் டர்ச்சனைகள் விதிவழிமேன் மேல்விளங்க
மொய்வளர்வண் புகழ்பெருக முறைபுரியு மந்நாளில்.

(ங)

சங்கரன்ற னடியாராக் கமுதளிக்குந் தவமுடையா
ரங்கொருவ ரடியவருக் கமுதொருநா ளாக்கவுட
னெங்குமொரு செயல்காணு தெய்தியசெய் தொழின்முட்டப்.
பொங்கியெழும் பெருவிரும்பாற் புரியும்வினை தெரியாது.

(க)

அரசரவர் பண்டாரத் தந்நாட்டி. நெற்கூட்டி.
னிரைசெறிந்த புரிபலவா நிலைக்கொட்ட காரத்திற்
புரைசெறிநன் னிருளின்கட் புக்குமுகந் தெடுப்பவரை
முரசெறிகா வலர்கண்டு பிடித்தரசன் முன்கொணர்ந்தார்.

(எ)

மெய்த்தவரைக் கண்டிருக்கும் வேன்மன்னர் வினவுதலு
மத்தனடி யாரையா னமுதுசெய்விப் பதுமுட்ட
வித்தகைமை செய்தேனென் றியம்புதலு மிகவிரங்கிப்
பத்தரைவிட் டிவரன்றோ பண்டார மெனக்கென்பார்.

(அ)

கிறையழிந்த வுள்ளத்தா னெற்பண்டா ரமுமன்றிக்
குறைவினிதிப் பண்டார மானவெலாங் கொள்ளைமுகந்
திறைவனடி யார்கவாந்து கொள்கவென வெம்மருங்கும்
பறையறையப் பண்ணுவித்தார் படைத்தநிதிப் பயன்கொள்வார்.

(க)

எண்ணில்பெரும் பண்டார மீசனடி யார்கொள்ள
வுண்ணிறைந்த வன்பினு லுறுகொள்ளை மிகலூட்டித்
தண்ணளியா னெடுங்காலந் திருநீற்றி னெறிதழைப்ப
மண்ணிலருள் புரிந்திறைவர் மலரடியி னிழல்சேர்ந்தார்.

(க0)

மைதழையு மணிமிடற்றார் வழித்தொண்டின் வழிபாட்டி
லெய்துபெருஞ் சிறப்புடைய விடங்கழியார் கழல்வணங்கி
மெய்தருவார் நெறியன்றி வேறென்று மேலறியாச்
செய்தவராஞ் செருத்துணையார் திருத்தொண்டின் செயன்மொழிவாம்.

(கக)

இடங்கழிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச,கஉச.

செருத்துணைநாயனாபுராணம்.

உள்ளும் புறம்புங் குலமரபி னொழுக்கம் வழுக்கா வொருமைநெறி
கொள்ளு மியல்பிற் குடிமுதலோர் மலிந்த செல்வக் குலப்பதியாந்
தெள்ளுந் திரைகண் மதகுதொறுஞ் சேலுங் கயலுஞ் செழுமணியுந்
தள்ளும் பொன்னி நீர்நாட்டு மருகனுட்டித் தஞ்சாநூர்.

(க)

சீரின் விளங்கு மப்பதியிற் திருந்து வேளாண் குடிமுதல்வர்
நீரின் மலிந்த செய்யசடை நீற்றார் ஁ற்றி னெஞ்சிடித்த
வேரின் மலர்ந்த பூங்கழல்கூழ் மெய்யன் புடைய சைவநெறன்
புரி னிகழ்ந்த செருத்துணையார் பரவுந் தொண்டி. னெறியின்றார்.

(உ)

புகழ்த்துணைநாயனாபுராணம்.

சுருதி

ஆன வன்பர் திருவாரூ ராழித் தேர்வித் தகர்கோயின்
ஞான முனிவ ரிமையவர்க ணெருங்கு நலஞ்சேர் முன்னிலினுன்
மான நிலவு திருப்பணிகள் செய்து காலக் கனின்வனங்கிக்
கூன லிளவெண் பிறைமுடிமீர் தொண்டு பொலியக் குலவுகான்.

(க)

உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்கோச் சிங்க ருரிமைப் பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து மருங்கு நீங்கிக் கிடந்ததொரு
மலரை யெடுத்து மோந்ததற்கு வந்து பொருமை வழித்தொண்ட
ரிலகு சுடர்வாய்க் கருவியெடுத்தெழுந்த வேகத் தாலெய்தி.

(ச)

கடிகு முட்டி மற்றவடன் கருமென் கூந்தல் பிடித்தீர்த்துப்
படியில் வீழ்த்தி மணிமூக்கைப் பற்றிப் பரமர் செய்யசடை
முடியி லேறுந் திருப்பூமண் டபத்து மலர்மோந் திடுமூக்கைத்
தடிவ னென்று கருவியினு லரிந்தார் தலைமைத் தனித்தொண்டர்.

(இ)

அடுத்த திருத்தொண் டிலகநியச் செய்த வடலே நனையவர்தார்
தொடுத்த தாம மலரிதழி முடியா ரடிமைத் தொண்டுகட
லுடுத்த வுலகி னிகழ்ச்செய் துய்யச் செய்ய பொன்மன்று
ளெடுத்த பாத நிழலடைந்தே யிறவா விற்ப மெய்தினார்.

(ஊ)

செங்கண் விடையூர் திருமுன்னில் விழுந்த திருப்பன் ளிந்தாம
மங்க ணெடுத்து மோந்தவதற் கரச னுரிமைப் பெருந்தேவி
துங்க மணிமூக் கரிந்தசெருத் துணையார் தூய கழலினைஞ்சி
யெங்கு நிகழ்ந்த புகழ்த்துணையா ருரிமை யடிமை யெடுத்துரைப்பார்.

(எ)

சேருத்துணைநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருந்தம் - ச,கநக.

புகழ்த்துணைநாயனாபுராணம்.

சேருவிலிபுத் தூர்மன்னுஞ் சிவமறையோர் திருக்குலத்து
ரருவரைவில் லாளிதனக் ககத்தடிமை யாமதனுக்
கொருவர்தமை நிகரில்லா ருலகத்துப் பரந்தோங்கிப்
பொருவாரிய புகழ்நீடு புகழ்த்துணையா ரொனும்பெயரார்.

(ச)

தங்கோணத் தவத்தாலே தத்துவத்தின் வழிபடுநாட்
பொங்கோத ஞாலத்து வற்கடமாய்ப் பசிபுரிந்து
மெங்கோமான் தனைவிடுவே னல்லெனென் திராப்பகலுங்
கொங்கார்பன் மலர்கொண்டு குளிர் புனல்கொண் டருள்பெயார்.

(உ)

மாலயனுக் கரியாணை மஞ்சள மாட் டும்பொழுது
சாலவுறு பசிப்பினியால் வருந்திநிலை தளர்வெய்திக்
கோலினை புனரூங்கு குடந்தாங்க மாட்டாமை
யாலமணி கண்டத்தார் முடிமீது வீழ்த்தயல்வார்.

(ஈ)

சங்கரன்ற னருளாலோர் துயில்வந்து தமையடை
வங்கணனுங் கனவின்க ணருள்புரிவா னருந்தனுவி
மங்கியநாட் கழிவனாவும் வைப்பதுநித் தமுமொருகா
சிங்குனக்கு நாமென்ன விடர்நீங்கி யெழுந்திருந்தார்.

(ஆ)

பெற்றமுகந் தேறவார் பீடத்தின் கீழொருகா
சற்றமடங் கிடவளிப்ப வன்பருமற் றுணைக்கொண்
டுற்றபெரும் பசியதன லுணங்குமுடம் புடலுவந்து
முற்றுணர்வு தலைநிரம்ப முகமலர்ந்து கனிகூர்ந்தார்.

(௫)

அந்நாள்போ லெந்நாளா மளித்தகா சதுகொண்டே
யின்னாது பசிப்பிணிவந் திறுத்தநா ணீங்கியபின்
யின்னாச்செஞ் சடையார்க்கு மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து
பொன்னாட்டி னமரர்தொழப் புனிதரடி நிழல்சேர்ந்தார்.

(௬)

பந்தணையு மெல்விரலாள் பாகத்தர் திருப்பாதம்
வந்தணையு மனத்துணையார் புகழ்த்துணையார் கழல்வாழ்த்திச்
சந்தனியு மணிப்புயத்துத் தனிவீர ராந்தலைவர்
கொந்தணையு மலரலங்கற் கோட்புலியார் செயலுரைப்பாம்.

(௭)

புகழ்த்துணைநாயனாள்புராண முற்றிற்று.

శ్రీ திருவிருத்தம் - ச,க,ந,அ.

கோட்புலிநாயனாள்புராணம்.

நலம்பெருகுஞ் சோனாட்டு நாட்டியத்தான் குடிவேளாண்
குலம்பெருக வந்துதித்தார் கோட்புலியா ரெனும்பெயரார்
தலம்பெருகும் புகழ்வளவர் தந்திரியா ராயவேற்றுப்
புலம்பெருகத் துயர்வினையப் போர்வினைத்துப் புகழ்வினைப்பார்.

(௧)

மன்னவன்பாற் பெறுஞ்சிறப்பின் வளமெல்லா மதியணியும்
பிஞ்ஞகர்தங் கோயிரெறுந் திருவமுதின் படிபெருகச்
செந்நென்மலைக் குவடாகச் செய்துவருந் திருப்பனியே
பன்னெடுநாள் செய்தொழுகும் பாங்குபுரிந் தோங்குநாள்.

(௨)

வேந்தனே வலிப்பகைஞர் வெம்முனைமேற் செல்கின்றார்
பாந்தன்பூ னெனவணிந்தார் தமக்கமுது படியாக
வேந்தலார் தாமெய்து மளவுமவேண் டிஞ்செந்நெல்
வாய்ந்தகூ டவைகட்டி வழிக்கொள்வார் மொழிகின்றார்.

(௩)

தந்தமர்க ளாயினார் தமக்கெல்லாந் தணித்தனியே
யெந்தையார்க் கமுதுபடிக்கேற்றியநெல் லிவையழிக்கச்
சின்தையாற் றாநினைவார் திருவிரையாக் கலியென்று
வந்தனையா லுரைத்தகன்றார் மன்னவன்மாற் றார்முனைமேல்.

(௪)

மற்றவந்தாம் போயினபின் சிலநாளில் வற்கால
முற்றலுமச் சுற்றத்தா ருணவினநி யிறப்பதனிற்
பெற்றமுயர்த் தவரமுது படிக்கொண்டா கிலும்பிழைத்துக்
குற்றமறப் பின்கொடுப்போ மெனக்கூடு குலைத்தழித்தார்.

(௫)

மன்னவன்றன் நெம்முனையில் வினைவாய்த்து மற்றவன்பா
னன்னியின் குவைபெற்ற நாட்டியத்தான் குடித்தலை
ரந்நகரிற் தமர்செய்த பிழையறிந்த தறியாமே
துன்னினார் சுற்றமெலாந் துணிப்பனெனுந் துணிவினராய்.

(௬)

எதிர்கொண்ட தமர்க்கெல்லா மினியமொழி பலமோழிந்து
மதிதங்கு சுடர்மணிமா னிகையினகண் வந்தனோந்து
பதிகொண்ட சுற்றத்தார்க் கெல்லாம்பைந் துகினிதிய
மதிகந்தந் தனிபதனுக் கணையின்க ளென்றாரத்து.

(எ)

எல்லாரும் புருந்ததம்பி னிருநிதிய மனிப்பார்போ
னல்லாரீதம் பேரோனமுன கடைகாக்க நாதன்றன்
வல்லாணை மறுத்தமுது படியழித்த மறக்கினையைக்
கொல்லாதே விடுவேனோ வெனக்கனன்று கொலைபுரிவார்.

(அ)

தந்தையார் தாயார்மற றுடன்பிறந்தார் தாரங்கள்
பந்தமார சுற்றத்தார பதியடியார் மதியணியு
மெருதையா திருப்படியுற றுண்ணவிசைந் தாகையாயுஞ்
சிந்தவாள கொடுதுணித்தார தியவினைப் பவருதுணிப்பார்.

(க)

பின்னங்குப பிழைத்ததொரு பின்னடைத்தம் பெயரோனவ்
வன்னநதுயத் திலதுகுழிக் கொருபுதலவ் நருளுமென
விநநெல்லுண டானமுலைப்பர் லுண்டசென வெடுததெறி"று
மின்னலை வடிவாளா விருதுண்பூய விழவேற்றார்.

(க0)

அநநிலேயே சிவபெருமா னனபரெதிர வெளியேறின
முன்னுடைய கைவாளா லுறுபாச மறுத்தகிளை
பொன்னுலகின மேலுலகம் புகக்கணையப் புசுபேராய நீ
யிநநிலைநம் முடனணுகென தேவியெழுந் தருளினார்.

(க1)

அத்தன யனனையா யாருயிரா டமிர்தாகி
முத்தன முதலவனறு ளடைநதுங்கிளை முத்தடிநந்
கொத்தலாதாக கோட்புலியா ரடிவணங்கிக் கூட்டத்திற
பத்திராயப்பணிவாரதம் பரிசினையாம் பகருவாம்.

(க2)

மேவரிய பெருநதவமடான முனபுவினைத் தனவெனனோ
யாவதுமோ பொருளல்லா வெனமனத்து மனறியே
நாணர்கா வலாபெருகு நநிகழிய வழிநடநத்
சேவடிப்போ தெப்போதுஞ் சென்னியினு மலாந்தனவால்.

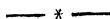
(க3)

கோட்புலிநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௧௫௧.

கடல்குழந்தசருக்த முற்றுப்பெற்றது.

பத்தராய்ப்பண்ணிவார்சருக்கம்.

ப த் த ராய்ப்பணி வார்புராணம்.

ஈசருக்கே யன்பானார் யாவரையுந் தாங்கண்டாற்
குகிமிகக் குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி மனமகிழ்வுந்
முசையினு லாவின்பின் கன்றனைந்தாற் போலனைந்து
பேசுவன பணிந்தமொழி யினியனவே பேசுவார்.

(க)

தாவரிய வன்பினுற் சம்புவினை யெவ்விடத்தும்
யாவர்களு மர்ச்சிக்கும் படிகண்டா லினிதுவந்து
பாவனையா னேக்கினுற் பலர்காணப் பயன்பெய்வார்
மேவரிய வன்பினுன் மேலவர்க்கு மேலானார்.

(உ)

அங்கணனை யடியாரை யாராத காதலினுற்
பொங்கிவரு முவகையுடன் ழும்விரும்பிப் பூசிப்பார்
பங்கயமா மலர்மேலான் பாம்பனையா னென்றிவர்க
டங்களுக்குஞ் சார்வரிய சரண்சாரந் தவமுடையார்.

(ங)

யாதானு மிவ்வுடம்பாற் செய்வினைக ளேறுயர்த்தார்
பாதார விந்தத்தின் பாலாக வெனும்பரிவாற்
காதார்வென் குழையவர்க்காம் பணிசெய்வார் கருக்குழியிற்
போதார்க ளவர்புகழ்க்குப் புவனமெலாம் போதாவால்.

(ச)

சங்கரனைச் சார்ந்தகதை தான்கேட்டுந் தன்மையரா
யங்கணனை மிகவிரும்பி யயலறியா வன்பினுற்
கங்கைநதி மதியிதழி காதலிக்குந் திருமுடியார்
செங்கமல மலர்ப்பாதந் சேர்வதனுக் குரியார்கள்.

(ரு)

ஈசனையே பணிந்துருகி யின்பமிகக் களியெய்திப் ,
பேசினவாய் தழுதழுப்பக் கண்ணீரின் பெருந்தாரை
மாசிலா நிறழித்தந் கருவிதர மயிர்சிலிர்ப்பக்
குகியே யுடல்கம்பித் திடுவார்மெய்க் குணமிக்கார்.

(க்)

நின்றாலு மிருந்தாலுங் கிடந்தாலு நடந்தாலு
மென்றாலுந் துயின்றாலுங் விழித்தாலு மிமைத்தாலு
மன்றாடு மலர்ப்பாத மொருகாலு மறவாமை
குன்றாத வுணர்வுடையார் தொண்ட ராங் குணமிக்கார்.

(எ)

சங்கரனுக் காளான தவங்காட்டித் தாமதனுற்
பங்கமறப் பயன்றுயார் படிவிளக்கும் பெருமையினு
ரங்கணனைத் திருவாழ் ராள்வானை யடிவணங்கிப்
பொங்கியெழுஞ் சித்தமுடன் பத்தராய்ப் போற்றுவார்.

(அ)

பத்தராய்ப்பணிவார்புராண முற்றிற்று.

பரமணியேபாடுவார்புராணம்.

புரமன் தஞ் செற்றனைப் புகை மணிந்தனை
யுரனில்வரு மொருபொருளை யுலகனைத் து மாணனைத்
கரணங்கள் காணும் கண்ணாந்த நினைந்தனைப்
பரமணியே பாடுவார் தம்பெருமை பாடுவார்.

(௧)

தென்றமிழும் வடகலையுந் தேசிகமும் பேசுவன
மன்னினை நடம்புரியும் வள்ளலையே பொருளாக
வொன்றியமெய் யுணர்வோடு முன்னருகிப் பாடுவார்
பன்றியுடன் புட்காணப் பரமணியே பாடுவார்.

(௨)

பரமணியேபாவோர்புராண முற்றிற்று.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

காரணபத் துழைமந்தின் கடவுளார்தம் பதங்கடந்து
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதி பெரலிந்திலங்கு நாதாந்தத்
தாரணையாற் சிவத்தடைந்த சித்தத்தார் தனிமன்று
ளாரணகா ரணக்கூத்த ரடித்தொண்டின் வழியடைந்தார்.

(௧)

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராண முற்றிற்று.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

அருவாகி யருவாகி யனைத்துமாய் நின்றபிரான்
மருவாரூர் குழலுமையான் மணவாளன் மகிழ்ந்தருள்த்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க டிருத்தொண்டி தெரிந்துணர்
வொருவாயாற் சிதியேன னுரைக்கலாந் தகைமையதோ.

(௧)

திருக்கயிலை வீற்றிருந்த சிவபெருமான் திருக்கணத்தார்
பெருக்கியசீர்த் திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளாதலினால்
தருக்கியவைம் பொறியடக்கி மத்தவர்தந் தான்வணங்க
வொருக்கியநெஞ் சுடையவர்க்கே யணித்தாரு முயர்நெறியே.

(௨)

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராண முற்றிற்று.

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார்புராணம்.

எப்போது மினியபிரா னின்னருளா லதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிகந்த விதிமுறைமை வருவாமே
யப்போதைக் கப்போது மார்வமிரு மன்பினராய்
முப்போது மர்ச்சிப்பார் முதற்சைவ ராமுனிவர்.

(௧)

தெரிந்துணரின் முப்போதுஞ் செல்கால நிகழ்காலம்
வருங்கால மானவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பியவஞ்ச் சனைகள்சிவ வேதியர்க்கே யுரியனவப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை யாம்புகழும் பெற்றியதோ.

(௨)

வேறு.

நாரணற்கு நான்முகற்கு மறியு வொண்ணு நாதனையெம் பெருமானை ஞான
மான, வாரணத்தி னுட்பொருள்க ளனைத்து மாகு மண்ணையெண் ணியகால முன்று
மன்பின், காரணத்தா லர்ச்சிக்கு மறையோர் தங்கள் கீமலமலர்க் கழல்வணங்கிக்
கசிந்து சிந்தைப், பூரணத்தான் முழுநீறு பூசி வாழும் புனிதர்செய லறிந்தவா புகல
ஹந்தேன். (௩)

முப்பொழுதுநீறுமேனிதீண்வொர்புராண முற்றிற்று.

முழுநீறுபூசியமுனிவர் புராணம்.

ஆதாச மாயனைத்து மாசி நின்ற வங்கணனெம் பெருமானீ ரணிந்த வேணிக்
காதார்வெண் டிருக்குழையா னருளிச் செயத கற்பமது கற்பமுப கற்பந் தானு
மாகாதென் றங்குரைத்த வகற்ப நீக்கி யாமென்று முன்மொழிந்த முன்று பேத
மோகாதி குற்றங்க ளதுக்கு நீற்றை மொழிவதும் மிருவினைகள் கழிவ தாக. (௧)

அம்பலத்தே யுலகுய்ய வாடு மண்ண லுவந்தாடு மஞ்சினையு மளித்த வாக்க,
னிம்பர்மிசை யனாமயமா யிருந்த போதி லீன்றணிய கோமயமந் திரத்தி னாலேற,
தும்பர்தொழ வெழுஞ்சிவமந் திரவோ மத்தா லுற்பவித்த சிவாங்கிதனி லுணர்வுக்
கெட்டா, வெம்பெருமான் கழனினைந்தங் கிட்ட தூநி ரீதுகற்ப மென்றெடுத்திங்
கேத்த லாகும். (௨)

ஐரணியத் துலர்ந்தகோ மயத்தைக் கைக்கொண் டமுருதமுண் பொடியாக்கி யாவின்
நீரணிவித் தத்திரமந் திரத்தி னாலே நிசையமுறப் பிடித்தோம நெருப்பி விட்டுச் [சுத்த
சீரணியும் படிவெந்து கொண்ட செல்வத் திருநீறு மதுகற்பந் தில்லைமன்றுள்
வாரணியு முலையுமையாள் காண வாடு மாணிக்கக் கூத்தர்மொழி வாய்மையாலே. (௩)

அடவிபடு மங்கியினால் வெந்த நீறு மாணிலைக ளானறொடக்க வெந்த நீறு
மிடவகைக ளெளிகொளுவ வெந்த நீறு மிட்டிகைகள் சட்டவெரி பட்ட நீறு
முடனன்றி வெவ்வேறே யாவினீரா லுரைதிகழு மந்திரங்கொண் டிண்டை யாக்கி
மடமதனிற் பொலிந்திருந்த சிவாங்கி தன்னால் வெந்ததுமீது புகழ் மரபினாகும். (௪)

இந்தவகை யாலமைத்த நீறு கொண்டே யிருதிமுஞ் சுத்திவரத் தெறித்த பின்ன
ரந்தயிலா வரனங்கி யாது மெய்மை யறிவித்த குருநன்மை பல்லாப் பூமி
முந்தவெதி ரணியாதே யணியும்போது முழுவதுமெய் புண்டரஞ்சந் திரனிற்பாதி
நந்தியெரி தீபநிகழ் வட்ட மாக நாதரடி யாரணிவர் நன்மை யாலே. (௫)

சாதியினிற் றலையான தருமசீலர் தத்துவத்தி னெறியுணர்ந்தோர் தங்கள் கொள்கை
நீதியினிற் பிழையாது நெறியி னிற்போர் நித்தநிய மத்துநிக முங்கி தன்னிற்
பூதியினைப் புதியபா சனத்துக் கொண்டு புலியதனி லுடை யானைப் போற்றி நீற்றை
யாதிவரு மும்மலமு மறுத்த வாய்மை யருமுனிவர் முழுவதுமெய யணிவ ரன்றே. (௬)

முழுநீறுபூசியமுனிவர் புராண முற்றிற்று.

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.

முவேந்தர் தமிழ்வுழங்கு நாட்டிக் கப்பாண முதல்வனு ரீடிச்சார்ந்த முறைமை யோரு, நாவேயந்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் கூறு நற்றெண்டர் காணத்து முன் னும் பின்னும், புவேயந்த நெடுஞ்சடைமே லடம்பு தும்பை புதியமதி நதியிதழி பொருந்த வைத்த, சேவேந்து வெல்கொடியா னடிச்சார்ந்த தாருஞ் செப்பியவப் பாஅ மடிச் சார்ந்தார் தாமே.

(க)

செற்றூர்தம் புரமெரித்த சிலையார் செல்வத் திருமுருகன் பூண்டியினிற் செல்லும் போதிற், சுற்றாருஞ் சிலைவேடர் கவர்ந்து கொண்ட தொகுதியின் பரப்பெல்லாரு சுமந்து கொண்டு, முற்றாத முலையுமையாள் பாகன் பூத முதற்கணமே யுடன்செல்ல முடியாப் பேறு, பெற்றூர்தம் கழல்பரவ வடியேன் முன்னிப் பிறவியினிற் செய்தத வம் பெரிய வாமே.

(உ)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச,க,௭௫.

பத்தராய்ப்பணிவார்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

—:—

ப ன் னி ர ண் டா வ து

மன்னியசீர்ச்சருக்கம்.

பூசலார்நாயனார்புராணம்.

அன்றினார் புரமெ ரித்தார்க் காலய மெடுக்க வெண்ணி யொன்றுமங் குதவா தாக வுணர்வினா லெடுக்குந் தனமை நன்றென மனத்தி னாலே நல்லவா லயந்தான செயத நின்றவூர்ப் பூசலார்த நினைவினை யுரைக்க லுற்றும்.

(க)

உலகினி லொழுக்க மென்று முயர்பெருந் தொண்டை நாட்டு நலமிகு சிறப்பின் மிக்க நான்மறை விளங்கு மூனார் குலமுதற் றீல மென்றுங் குறைவிலா மறையோர் கொள்கை நிலவிய செல்வ மல்கி நிகழ்திரு நின்ற வூராம.

(உ)

அருமறை மரபு வாழ வப்பதி வந்து சிந்தை தருமுணர் வான வெல்லாந்தம்பிரான் சுழன்மேற் சார வருநெறி மாறா வுன்பு வளர்ந்தெழ வளர்ந்து வாயமைப் பொருள்பெறு வேத நீதிக் கலையுணர் பொலிவின் மிக்கார்.

(ங)

அடுப்பது சிவன்பா லன்பர்க் காம்பணி செய்த லென்றே கொடுப்பதெஃ வகையுந் தேடி யவர்கொளக் கொடுத்துக் கங்கை மடுப்பொதி வேண்டையர் மிழந்துறை வதற்கோர் கோயி லெடுப்பது மனத்துக் கொண்டா ரிருநிதி யின்மை யெண்ணார்.

(ச)

மனத்தினுற் கருதி யெங்கு மாநிதி ழுருந்தித் தேடி
யெனைத்துமோர் பொருட்பே நின்றி யென்செய்கே நென்றுரைவார்
நினைப்பினு லெடுக்க நேர்ந்து நிகழ்வுறு நிதிய மெல்லார்
தினைத்துணை முதலாத் தேடிச் சிந்தையாற் றிரட்டிக் கெண்டார்.

(௩)

சாதனத் தோடு தச்சர் தம்மையு மனத்தாற் றேடி
நாதனுக் கால யஞ்செய் நலம்பெறு நன்னுட் கொண்டே
யாதரித் தாக மத்தா லடிநிலை பாரித் தன்பாற்
காதலிற் கங்குற் போதுங் கண்படா தெடுக்க லுற்றார்.

(௪)

அடிமுத லுபான மாதி யாகிய படைக ளெல்லாம்
வடிவுறுந் தொழில்கண் முற்ற மனத்தினுல் வகுத்து மான
முடிவுறு சிகரந் தாண முன்னிய முழுத்திற் கொண்டு
நெடிதுநாள் கூடக்கோயி னிரம்பிட நினைவாற் செய்தார்.

(௫)

துபியு நட்டுமிக்க சுதையுநல் வினையுஞ் செய்து
கூவலு மமைத்து மாடு கோயில்கூழ் மதிலும் போக்கி
வாவிபுந் தொட்டு மற்றும் வேண்டிவ வகுத்து மன்னுந்
தாபனஞ் சிவனுக் கேழ்க விதித்தநாள் சாரு நாளில்

(௬)

காடவர் கோமான் கச்சிக் சுற்றளி யெடுத்து முற்ற
மாடெலாஞ் சிவனுக் காகப் பெருஞ்செல்வம் வகுத்தல் செய்வா
னாடமா லறியா தாரைத் தாபிக்கு மந்நாண் முன்னு
ளேடலர் கொன்றை வேயந்தா ரிரவிடைக் கனவிலெய்தி.

(௭)

நின்றவூர்ப் பூச லன்ப நெடிதுநா ணினைந்து செய்த
நன்றுநீ டால யத்து நானைநாம் புகுவோ நீயிங்
கொன்றிய செயலை நாளை யொழிந்துயின் கொள்வா யென்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர் கோயில்கொண் டருளப் போந்தார்.

(௮)

தொண்டரை விளக்கத் துயோ னருள்செயத் துயிலை நீங்கித்
திண்டிறன் மன்ன னந்தத் திருப்பணி செய்தார் தம்மைக்
கண்டிரான் வணங்க வேண்டு மென்றெழுந் காத லோடுந்
தண்டலைச் சூழல் சூழ்ந்த நின்றவூர் வந்து சார்ந்தான்.

(௯)

அப்பதி யனைந்து பூச லன்பரிங் கமைத்த கோயி
லெப்புடை யதுவென் றங்க ணெய்தினார் தம்மைக் கேட்கச்
செப்பிய பூசல் கோயில் செய்ததொன் றில்லை யென்றார்
மெய்ப்பெரு மறையோ ரெல்லாம் வருகவென் றுரைத்தான் வேந்தன்.

(௧௦)

பூசர ரெல்லாம் வந்து புரவலன் றன்னைக் கீண
மாசிலாப் பூச லார்தா மாறென மறையோ ரெல்லா
மாசில்வே தியனில் லூரா னென்றவ ரழைக்க வொட்டா
தீசனா ரன்பர் தம்பா லெய்தினுன் வெய்ய வேலான்.

(௧௧)

தொண்டரைச் சென்று கண்ட மூன்னவன் றொழுது நீரிங்
கெண்முசை யோரு மேத்த வெடுத்தவா லயந்தான் யாதிங்
கண்டர்நா யகரைத் தாபித் தருளுநா ளின்றுந் தும்ஷுமக்
கண்டடி பணியு வந்தேன் கண்ணுத லருள்பெற் றென்றான்.

(௧௨)

மன்னவ னுரைப்பக் கேட்ட வன்பர்தா மருண்டுநோக்கி
யென்னையோர் பொருளாக் கொண்டே யெம்பிறு னருள்செய் தாரேன்
முன்வரு நிதியி லாமை மனத்தினுள் முயன்ற கோயி
வின்னதா மென்று சிந்தித் தெடுத்தவா றெடுத்துச் சொன்னார்.

(௧௩)

அரசனு முதனைக் கேட்டங் கதிரய மெய்தி யென்னே
புரையறு சிந்தை யன்பர் பெருமையென் றவரைப் போற்றி
விரைசெறி மாலை தாழ் நிலமிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து
முரசெறி தானே யோடு மீண்டுதன் முனார் புக்கான்.

(௧௪)

அன்பரு மமைத்த சிந்தை யாலயத் தரனார் தம்மை
நன்பெரும் பொழுது சாரத் தாபித்து நலத்தி னோடும்
பின்புபூ சனைக ளெல்லாம் பெருமையிற் பலநாட் பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும் பொற்கழ னீழல் புக்கார்.

(௧௫)

நண்டசெஞ் சடையி னார்க்கு நனைப்பினாற் கோயி லாக்கிப்
பூண்டவன் பிடைய ருத பூசலார் பொற்றான் போற்றி
யாண்டகை வளுவர் கோமா னுலகுயய வளித்த செல்வப்
பாண்டிமா தேவி யார்தம் பாதங்கள் பரவ லுற்றேன்.

(௧௬)

பூசலார்நாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச,கககூ.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி யெங்க டெயவம் வளவர்திருக் குலர்கொழுந்து வளை
க்கை மானி, செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடா டென்னர்குலப் பழிதீர்த்த
தெய்வப் பாவை, யெங்கள்பிரான் சண்பையர்கோ னருளி னாலே யிருந்தமிழ்நா டிற்ற
விடர் நீக்கித் தங்கள், பொங்கொளியெண் டிருநீறு பரபபி னாரைப் போற்றுவார்
கழலெம்மாற் போற்ற லாமே.

(௧)

பூசுரர்கு ளாமணியாம் புகலி வேந்தர் போனகரு னம்பொழிந்த புனித வாக்
காற், நேசுடைய பாடல்பெறுந் தவத்தி னாரைச் செப்புவதியா மென்னிந்து தென்
னர் கோமான், மாசில்புகழ் நெடுமாறன் தனக்குச் சைவ வழித்துணையாய் நெடுங்
கால மன்னிப் பினை, யாசினெறி யவரோடுங் கூட வீச ரடிநீழ்ந்தே ழுமர்ந்திருக்க
வருளும் பெற்றார்.

(௨)

வருநாளென் றும்பிழையாத் தெய்கிப் பொன்னி வளம்பெருக்க வளவர்குலம்
பெருக்குந் தங்க, டிருநாடு பொற்செழியர் தென்னுடு விளக்குந் தீர்விளக்கின் செய்
யசீ நடிசுள் போற்றி, யொருநாளூந் தன்செயலில் வழுவா தன்பர்க் குடைகினுங்
கோவணீழு நெய்து நல்கும், பெருநாமச் சாலியர்தங் குலத்தில்வந்த பெருந்தகையார்
நேசாதிறம் பேச லுற்றும்.

(௩)

மங்கையர்க்கரசியார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச,கககூ.

நேசநாயனாபுராணம்.

சேர்வளர் சிறப்பின் மிக்க செயன்முறை யொழுக்கங் குன்றா
நார்வளர் சிந்தை வாய்மை நன்மையார் மன்னி வாழும்
பார்வளர் புகழின் மிக்க பழம்பதி மதிதோய் நெற்றிக்
கார்வளர் சிகர மாடக் காம்பீலி யென்ப தாகும்.

(க)

அன்னகர் தன்னில் வாழ்வா ரறுவையர் குலத்து வந்தார்
மன்னிய தொழிலிற் றங்கண் மரபின் மேம்பாடு பெற்றார்
பன்னகா பரணற் கன்பர் பணிதலைக் கொண்டு பாதஞ்
சென்னியிற் கொண்டு போற்றுந் தேசினார் நேச ரென்பார்.

(உ)

ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை யரனடிப் போதுக் காக்கி
யோங்கிய வாக்கின் செய்கை யுயர்ந்தவஞ் செழுத்துக் காக்கித்
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரா னடியாரக் காக்கப்
பாங்குடை யுடையுங் கீளும் பழுதில்கோ வணமு டெய்வார்.

(ங)

உடையொடு நல்ல சேன மொப்பில்கோ வணமு நெய்து
விடையவ ரடியார் வந்து வேண்டுமா றறியு மாற்றா
விடையு தனித்து நாளு மவர்கழ லிறைஞ்சி யேத்தி
யடைவுறு நலத்த ராகி யரனடி நீழல் சேர்ந்தார்.

(ச)

வேறு.

கற்றை வேணி முடியார்தங் கழல்சேர் வதற்குக் கலந்தவினை
செற்ற நேசர் கழல்வணங்கிச் சிறப்பான் முன்னிப் பிறப்புணர்ந்து
பெற்ற முயர்த்தாரக் காலயங்கள் பெருக வமைத்து மண்ணுடை
கொற்ற வேந்தர் கோச்செங்கட் சோழர் பெருமை கூறுவாம்.

(ரு)

நேசநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச, ௨௦௧.

கோச்செங்கட் சோழநாயனாபுராணம்.

துலையிற் புறவி னிறையனித்த சோழ நுரிமைச் சோனாட்டி
லுலையிற் றரள மகிலொடுசந் தணிநீர்ப் பொன்னி மணிகொழிக்குங்
குலையிற் பெருகுஞ் சந்திரதீர்த் தத்தின் மருங்கு குளிர்சோலை
கிலையிற் பெருகுந் தருமிடைந்த நெடுந்தண் கான மொன்றுளதால்.

(க)

அப்பூங் காவில் வெண்ணுவ லதன்கீழ் முன்னு ளரிதேடி
மெய்ப்பூங் கழலார் வெளிப்படங் மிக்க தவத்தோர் வெள்ளாளை
கைப்பூங் புனனு முகந்தாட்டிக் கமழ்பூங் கொத்தி 'மணிந்திறைஞ்சி
மைப்பூங் குவளைக் களத்தாரை நாளும் வழிபட் டொழுகுமால்.

(உ)

ஆன செயலாற் திருவாணக் காவென் றதற்குப் பெயராக
ஞான முடைய பொருகிலந்தி கம்பர் செம்பொற் திருமுடிமேற்
கானல் விரவுஞ் சருகுதிரா வண்ணங் கலந்த ஞாய்ந்துலான்
மேனற் திருமேற் கட்டியென விரிந்து செளரியப் புரிந்துள கால்.

(ங)

கோச்செங்கட்சோழநாயனாபுராணம்.

இரங்கு

நன்று மிழைத்த சிலம்பிவலைப் பரப்பை நாத னபுலனங்கச்
சென்ற யானை யறுசிதமென் றதனைச் சிதைக்கச் சிலம்பிநா
னின்னு களிற்றின் கரஞ்சலவிற் றென்று மீள விழைத்ததனை
யன்று கழித்த பிற்றைநா ளடிலவெள் ளானை யழித்ததால்.

(ச)

எம்பி ரான்றன் மேனியின்மேற் சருகு விழாமை யான்வருந்தி
யும்ப ரிழைத்த நூல்வலய மழிப்ப தேயென் றுருத்தெழுந்து
வெம்பிச் சிலம்பி துதிக்கையினிற் புக்குக் கடிப்ப வேகத்தாற்
கும்ப யானை கைகிலத்தின் மோதிக் குலைந்து வீழ்ந்ததால்.

(இ)

தறையிற் புடைப்பக் கைப்புக்க சிலம்பி தானு முயிர்நீங்க
மறையிற் பொருளுந் தருமாற்றன் மதயா னைக்கும் வரங்கொடுத்து
முறையிற் சிலம்பி தனைச்சோழர் குலத்து வந்து முன்னுதித்து
கிறையிற் புவனங் காத்தளிக்க வருள்செய தருள நிலத்தின்கண்.

(ஈ)

வேறு.

தொன்மைதரு சோழர்குலத் தரசனுஞ் சுபதேவன்
றன்னுடைய பெருந்தேவி கமலவதி யுடன்சார்ந்து
மன்னுபுகழ்த்திருத்திலலை மன்றூடு மலர்ப்பாதஞ்
சென்னியுறப் பணிந்தேத்தித் திருப்படிக்கீழ் வழிபடுநான்.

(ஐ)

மக்கட்பே நின்மையினுள் மாதேவி வரம்பேண்டச்
செக்கர்நெடுஞ் சடைக்கூத்தர் திருவுள்ளஞ் செயதலினுள்
மிக்கதிருப் பணிசெய்த சிலம்பிசூல வேந்துமகி
ழக்கமல வதிவயிற்றி னணிமகவாய் வந்தடைய.

(அ)

வேறு.

கழையார் தோளி கமலவதி தன்பாற் கருப்ப நாணிர்மபி
விழையார் மகவு பெறவடித்த வேலை யதனிற் காலமுணர்
பழையா ரொருநாழிகைகழித்துப் பிறக்கு மேலிப் பசுங்குழவி
யுழையார் புவன மொருமுன்று மளிக்கு மென்ன வொள்ளியையார்.

(ஆ)

பிறவா தொருநாழிகைகழித்தென் பின்னை பிறக்கும் பரிசென்கா
ஹவார்த் தெடுத்தத் தூக்குமென வுற்ற செயன்மற் றறுமுற்றி
யிறவா ணர்கஞ்சொல் வியக்ரல மணையப் பிணிவிட் டருமணியை
யிறவா தொழிவான் பெற்றெடுத்தென் கோச்செங் கண்ண னோவென்றான்.

(க)

தேவி புதல்வற் பெற்றிறக்கச் செங்கோற் சோழன் சுபதேவ
னாவி யணைய வரும்புதல்வன் றன்னை வளர்த்தங் கணிமருட
மேவு முரிமை முடிவகித்துத் தானும் விரும்பு பெருதவத்தின்
ரூவி னெனியைச் சென்றடைந்து தலைவர் சிவலோ கஞ்சாரந்தான்.

(கஉ)

கோதை வேலூர் கோச்செங்கட் சோழர் தாமிக் குவலயத்தி
லாதி மூர்த்தி யருளான்முன் னீனிற்று பிறந்து மண்ணுளவார்
ஓத நாதன் ருன்மழிந்து பொருந்தும் பெருந்தன் சிவாலயங்கள்
காத லோடும் பலவெடுக்குந் தொண்டு புரியுங் கடன்புண்டார்.

(கஉ)

ஆனைக் காவிற் ருன்முன்ன மருள்பெற் றதனை யறிந்தற்கு
மானைத் தரித்த திருக்கரத்தார் மகிழும் கோயில் செய்கின்றார்
ருானச் சார்வாம் பெண்ணாவ ஓடனே கூட னுஞ்சிறக்கப்
பாணற் கனத்துத் தம்பெருமா னமருங் கோயிற பணிசமைத்தார்.

(கங)

இக௦. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாபுராணம்.

வேறு.

மந்திரிக டீமையேவி வள்ளல்கொண்க யனபாயன்
முந்தைவருங் குலமுதலோ ராயமுதற் செங்குண
ரந்தமில்சேர்ச் சோனாட்டி லகனாடு தொறுமணியார்
சந்திரசே கரனமருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்.

(க௭)

அக்கோயி ரொறுஞ்சிவனுக் கமுதுபடி முதலான
மிக்கபெருஞ் செல்வங்கள் விருப்பினுன் மிகவமைத்துத்
திக்கணைத்துந் தனிச்செங்கோன் முறைநிறுத்தித் தேர்வேந்தர்
முக்கண்முத னடமாடு முதற்றில்லை முன்னினார்.

(க௮)

திருவாரந்த செம்பொன்னி னம்பலத்தே நடஞ்செய்யும்
பெருமானை யடிவணங்கிப் பேரன்பு தலைகிறப்ப
வருகாநின் றுளங்கனிப்பத் தொழுதேத்தி யுறையுநான்
வருவாய்மை மறையவர்க்கு மாளிகைகள் பலசமைத்தார்.

(க௯)

தேவர்பிரான் திருத்தொண்டிற் கோச்செங்கட் செம்பிபர்கோன்
புலையம் பொதுநீக்கி யாண்டருளிப் புவனியின்மே
லேவியநற் றெண்டுபுரிந் திமையவர்க ளடிபோற்ற்
மேவினார் திருத்தில்லை வேந்தர்திரு வடிநிழற்கீழ்.

(௧௦)

வேறு.

கருநீல மிடற்றார் செய்ய கழலடி நீழல்சேர
வருநீர்மை யுடைய செங்கட் சோழர்த மலர்த்தாள் வாழ்த்தித்
தருநீர்மை யிசைகொள் யாழின் றலைவரா யுலக மேத்துந்
திருநீல கண்டப் பாணர் திறமினிச் செப்ப லுற்றேன்.

(௧௧)

கோச்செங்கட்சோழநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச,உ,கக.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாபுராணம்.

எருக்கத்தம் புலியூர் மன்னி வாழ்பவ ரிதைவன் றன்சேர்
திருத்தகும் யாழி லிட்டுப் பரவுவார் செழுஞ்சோ ணாட்டில்
விருப்புறு தான மெல்லாம் பணிந்துபோய விளங்கு கூடற்
பருப்பதச் சிலையார் மன்னு மாலவாய பணியச் சென்றார்.

(௧)

ஆலவா யமர்ந்தார் கோயில் வாயிலை யடைந்து நின்ற
பாலை யீ ரோழு கோத்த பண்ணினிற் கருவி வீக்கிக்
காலமா தரித்த பண்ணிற் கைபல முறையு மாராய்ந்
தேலவார் குழலார் புகர் பானிகள் யாழிலிட்டார்.

(௨)

மற்றவர் கருவிப் பாடன் மதுணை டால வாயிற்
கொற்றவன் திருவுள் ளத்துக் கொண்டுநன் றெண்டர்க் கெல்லா
மறறைநாட் கனவி லேவ வருட்பெருமபாண னானை
தெற்றினார் புரங்கள் செறறா திருமுன்பு கொண்டு புக்கார்.

(௩)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனர்புராணம்.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனர்புராணம்.

அன்பர்கள் கொண்டு புக்க பொழுதினி லரிவை . . .
தன்பெரும் பணியா மென்று தமக்குமெய் யுண்ட லாலே
மன்பெரும் பாண னொரு மாமறை பாட வல்லார்
முன்பிருந் தியாழிற் கூடன் முதல்வரைப் பாடுகின்றார்.

(௪)

திரிபுர மெரித்த வாறுந் தேர்மிசை நின்ற வாறுங்
கரியினை புரித்த வாறுங் காணிக் காய்ந்த வாறு
மரியயற் கரிய வாறு மடியவர்க் கெளிய வாறுங்
பரிவினாற் பாடக் கேட்டுப் பரமனா ரருளி னாலே.

(௫)

அந்தரத் தெழுந்த வோசை யன்பினிற் பாணர் பாடுஞ்
சந்தயாழ் தரையிற் சீதந் தாக்கில்லீக் கழிபு மென்று
சந்தரப் பலகை முன்னி ரிடுமெனத் தொண்ட ரிட்டார்
செந்தமிழ்ப் பாண னொருந் திருவருள் பெற்றுச் சேர்ந்தார்.

(௬)

தணியப் பலகை யேறித் தந்திரிக் கருவி வாசிந்
துமையொரு பாகர் வண்மை யுலகெலா மறிய யேழ்தி
யிமையவர் போற்ற சீவகி யெண்ணிரா னங்கள் சும்பிட்
டமரநா டாளர் தாரு ராண்டவ ராரூர் சேர்ந்தார்.

(௭)

வேறு.

கோயில் வாயின் முன்னடைந்து கூற்றஞ் செற்ற பெருந்திறலுந்
தாயி னல்ல பெருங்கருணை யடியார்க் களிக்குந் தண்ணியு
மேயுங் கருவி யிற்றொடுத்தங் கிட்புப் பாடக் கேட்டங்கண்
வாயில் வேறு வடதிசையில் வகுப்பப் புருந்து வணங்கினார்.

(௮)

மூலத் தானத் தெழுந்தருளி யிருந்த முதல்வன் தனைவணங்கிச்
சாலக் கால மங்கிருந்து தம்பி ரான்றன் நிருவருளார்
சீலத் தார்க்கள் பிரியாத திருவா ருரி னின்றுபோ
யாஸீத் தார்ந்த கண்டத் தா ரமருந் தானம் பலவணங்கி.

(௯)

ஆழி சூழந் திருத்தோணி யமர்ந்த வம்மா னருளாலே
யாழின் மொழியா னுமைஞான மூட்ட வுண்ட வெம்பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர்கேள் கமல பாதம் வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர் புகலியின் வந்தார் சந்த விசைப்பாணர்.

(௧௦)

ஞான முண்டார் கேட்டருளி நல்ல விசையாழ்ப் பெரும்பாணர்க்
கான படியாற் சிறப்பருளி யமரு நானி லவர்பாடு
மேன்மைப் பதிகத் திசையாழி லிடப்பெற் றுடனே மேவியபின்
பானந் களத்தார் பெருமணத்தி லுடனே பரமர் தானடைந்தார்.

(௧௧)

வரும்பான் மையினிற் பெரும்பாணர் மலர்த்தாள் வணங்கி வயற்சாலிக்
கரும்பார் கழனித் திருநாவ ளாரிற் சைவக் கலைமறையோ
ரரும்பா நின்ற வணிலிலவும் பணிபு மணிந்தா ரருள்பெற்ற
சுரும்பார் தொங்கற் சடையனாற் பெருமை சொல்ல வுறுதினார்.

(௧௨)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ச. ௨௩௬.

சுடைய நாயுர்புராணம்.

தம்பி ராணைத் தோழமைகொண்டருளித் தமது தடம்புயஞ்சேர்
கொம்ப னுர்பா லொருநுது செல்ல வேலிக் கொண்டருளு
மெம்பி ராணைச் சேரமான் பெருமா ளிணையி றுணைவரா
நம்பி யாரு ரரைப்பயந்தார் ஞால மெல்லாங் குடிவாழ.

(க)

சுடையநாயுர்புராண முற்றிற்று.

இசைஞானியார்புராணம்.

ஒழியாப் பெருமைச் சுடையனா ருரிமைச் செல்வத் திருமணையா
ரழியாப் புரங்க ளெய்தழித்தா ராண்ட நம்பி தனைப்பயந்தா
ரிழியாக் குலத்தி னிசைஞானிப் பிராட்டி யாரை யென்கிறபுன்
மொழியாற் புகழ முடியுமோ முடியா தெவர்க்கு முடியாதால்.

(க)

இசைஞானியார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ச, உ, ஈ, ன.

பத்தராய்ப்பணிவார்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

பதின்முன்றாவது

வெள்ளாணைச்சருக்கம்

மூலமான திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதல்வ ராயிந்த
ஞால முய்ய வெழுந்தருளு நம்பி தம்பி ரான்றோழர்
காலை மலர்ச்செங் கமலக்கட் கழறிற் றறிவா ருடன்கூட
வால முண்டார் திருக்கயிலை யணந்த தறிந்த படியுரைப்பாம்.

(க)

படியி னீடும் பத்திமுத லன்பு நீரிற் பணைத்தோங்கி
வடிவு நம்பி யாளுர் செம்பொன் மேனி வனப்பாகக்
கடிய வெய்ய விருவினையின் களைகட் டெழுந்து கதிர்பரப்பி
முடிவி ளாத சிவபோக முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால்.

(உ)

ஆர முரக மணிந்தபிரா னன்ப ரணுக்க வன்றெண்ட
ரீர மதுவார் மலர்ச்சோலை யெழிலா ருரி லிருக்குநாட்
சேரர் பெருமா டனைநினைந்து தெய்வப் பெருமாள் கழல்வணங்கிச்
சாரன் மலைநா டனைவதற்குத் தவிரா விருங் பி னுடன்போந்தார்.

(ஈ)

நன்னீர்ப் பொன்னித் திருநாட்டு நாதர் மகிழும் திருப்பதிகண்
முன்னி யிறைஞ்சி யகன்றுபோய் முல்லைப் படப்பைப் கொல்லைமான்
முன்னி யுகைக்குங் குடக்கொங்கி லணைந்து தாய மதிவானீர்
சென்னி மிசைவைத் தவர்செல்வத் திருப்புக் கொளியூர் சென்றடைந்தார்.

(ச)

மறையோர் வாரமு மப்பதியின் கிாட வீதி மருங்கணைவார்
நிறையுஞ் செல்வத் தெதிர்மனைக் கிரண்டி னிகழ்பீங் கலவியங்க
ளறையு மொலியொன் றினிலொன்றி னிழுனை யொலிவந் தெழுத்துமங்
குறையு மறையோர் களையிரண்டு முடனே நிகழ்வ தென்னென்றார்.

(ஊ)

அந்த னுளர் வணங்கியரும் புதல்வ ரிருவ ரையுண்டு
வந்த பிராயத் தினர்குளித்த மடுவின் முதலை பொருமகவை
முந்த விழுங்கப் பிழைத்தவனை முந்த லணியுந் கலியாண
மிந்த மனைமற் றந்தமனை யிறந்தா ரழுக்கை யென்றுரைத்தார்.

(௧)

இத்தன் மையினைக் கேட்டருளி யிரங்குந் திருவுள் ளத்தினரா
மொய்தீத் முகைத்தார் வன்றெண்டர் தம்மை முன்னே கண்டிறைஞ்சு
வைத்த சிந்தை மறையோனு மனைவி தானு மகவிழந்த
சித்த சோகந் தெரியாமே வந்து திருத்தா ளிறைஞ்சினார்.

(௨)

துன்ப மகல முகமலர்ந்து தொழுவார் தம்மை முகநோக்கி
யின்ப மைந்தன் தனையிழந்தீர் நீரோ வென்ன வெதிர்வணங்கி
முன்பு புகுந்து போனதது முன்னே வணங்க முயல்கின்றே
மன்பு பழுதா காமலெழுந் தருளப் பெற்றே மெனத்தொழுதார்.

(௩)

மைந்தன் தன்னை யிழந்ததுயர் மறந்து நான்வந் தனைந்ததற்கே
சிந்தை மகிழ்ந்தார் மறையோனு மனைவி தானுஞ் சிறுவனையா
னந்த முதலை லாய்நீன்று மழைத்துக் கொடுத்தே யவிநாசி
யெந்தை பெருமான் கழல்பணிவெ னென்றார் சென்றா ரிடர்களைவார்.

(௪)

இவ்வா றருளிச் செப்தருளி யிவர்கள் புதல்வன் தனைக்கொடிய
வெவ்வாய் முதலை விழுங்குமடு வெங்கே யென்று வினவிக்கேட்
டவ்வாழ் பொய்கைக் கரையிலெழுந் தருளி யவனை யன்றுகவர்
வைவா ளெயிற்றுமுதலைகொடு வருதற் கெடுத்தார் திருப்பதிகம்.

(௫)

உரைப்பா றுரையென் றெடுத்திருப் பாட்டு முடியா முன்னுயர்ந்த
வரைப்பான் மையினீ டடம்புயத்து மறலி மைந்த னுயிர்கொணர்ந்து
திரைப்பாய் புனலின் முதலைவயிற் றுடலிற் சென்ற வாண்டுகளுந்
தரைப்பாஸ் வளர்ந்த தெனநிரம்ப முதலை வாயிற் றருவித்தான்.

(௬)

பெருவாய் முதலை கரையின்கட் கொடுவந் துமிழ்ந்த பின்னேதனை
யுருகா நின்ற தாயோடி யெடுத்துக் கொடுவந் துயிரளித்த
திருவா ளன் தன் சேவடிகழிழ் சீல மறையோ னொடுவீழ்ந்தான்
மருவார் தருவின் மலர்மாரி பொழிந்தார் விசும்பில் வாளுோர்கள்.

(௭)

மண்ணி னுள்ளோ ரதிசயித்தார் மறையோ ரெல்லா முத்தரியம்
விண்ணி லேற விட்டார்த்தார் வேத நாத மிக்கெழுந்த
தண்ண லாரு மவிநாசி யரனார் தம்மை யருமறையோன்
கண்ணின் மணியாம் புதல்வனையுந் கொண்டு பணிந்தார் காசினிமேல்.

(௮)

பரவும் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடிப்பணிந்து போந்தன்பு
விரவு மறையோன் காதலை வெண்ணூல் பூட்டி யண்ணலார்
முரசு மியம்பக் கலியாண முடித்து முடிச்சே ரலர்தம்பாற்
குரவு மலர்ப்பூந் தண்சோலை குலவு மலைநா டனைகின்றார்.

(௯)

சென்ற சென்ற குடபுலத்துச் சிவனா ரடியார் பதிகுடொறு
நன்று மகிழ்வுந் தின்புற்று நலஞ்சேர் தலமுந் கண்கமுந்
துன்று மணிநீர்த் தூன்யாறுந் துறுகழ் சுரமுந் கடந்தருளிக்
குன்ற வளநாட் டகம்புகுந்தார் குலவு மடியே னகம்புகுந்தார்.

(௧௦)

முன்னன் முதலை வாழ்ப்புக்க மைநன்ன முன்போல் வரமீட்டுத்
தென்ன ருர ரெழுந்தருளா நின்ற முன்று சேரப்பிராற்
கந்நாட் டரனா ரடியார்கண் முன்னே யோடி யறிவிப்பப்
பொன்னார் கிழியு மணிப்பூணும் காசுந் துசும் பொழிந்தனீத்தார்.

(கக)

செய்வ தொன்று மறியாது சிந்தை மகிழ்ந்து களிகூர்ந்தெ
னைய னனைந்தா னெனையாளு மண்ண லனைந்தா னாருநிற்
சைவ னனைந்தா னென்றுணையாந் தலைவ னனைந்தான் தரணியெலா
முய்ய வனைந்தா னனைந்தானென் றேகை முரசஞ் சாற்றுவித்தார்.

(கள)

பெருகு மதிநூ லமைச்சர்களை யழைத்துப் பெரியோ ரெழுந்தருளப்
பொருவி னகர மலங்கரிக்கப் பண்ணிப் பயனம் புறப்படுவித்
தருவி மதமால் யானையினை யனைந்து மிசைகொண் டரசர்பெருந்
தெருவு கழிய வெதிர்வந்தார் சேரர் குலமுயந் திடவந்தார்.

(கடி)

மலைநாட் டெல்லை யுட்புகுந் வந்த வன்றெண் டரைவரையிற்
கிலைநாட் டியவெல் கொடித்தானைச் சேரர் பெருமா னெதிர்சென்று
தலைநாட் கமலப் போதனைய சரணம் பணியத் தாவில்லை
கலைநாட் டமுத வாருர் தாமுந் தொழுது கலந்தனரால்.

(கக)

சிந்தை மகிழுஞ் சேரவனார் திருவா ருர ரெனியிவர்க
டந்த மணிமே னிகள்வேறு மெனினு மொன்றூந் தன்மையராப்
முந்த வெழுங்கா தலிற்றெழுது முயங்கி யுதியர் முதல்வேந்த
ரெந்தை பெருமான் திருவாருர்ச் செல்வம் வினவி யின்புற்றார்.

(கஉ)

ஒருவ ரொருவ ரிற்கலந்து குறைபா டின்றி யுயர்காத
லிருவர் நண்பின் செயல்கண்ட விரண்டு திறத்து மாந்தர்களும்
பெருகு மகிழ்ச்சி கலந்தார்த்தார் பெருமா டமிழின் பெருமானை
வருகை வரையின் மிசையேற்றித் தாம்பின் மதிவெண் குடைகவித்தார்.

(உக)

உதியர் பெருமாள் பெருஞ்சேனை யோதங் கிளர்ந்த தெனவார்ப்பக்
கதிர்வெண் டிருநீற் தன்பர்குழாங் கங்கை கிளர்ந்த தெனவார்ப்ப
வெதிர்வந் திறைஞ்சு மமைச்சர்குழா மேது மிவுளித் துகளூர்ப்ப
மதிதங் கியமஞ் சணியிஞ்சி வஞ்சி மணிவா யிலையனைந்தார்.

(உஉ)

வேறு.

ஆரண மொழிகண் முழங்கிட வாடினார் குணலைக் ளந்தணர்
வாரண மதமதை சிந்தின வாசிகள் கிளரொலி பொங்கின
பூரண கலச மலிந்தன பூமதை மகளிர் பொழிந்திடு
தோரண மறுகு புருந்தது தோழர்க ணடவிய குஞ்சரம்.

(உங)

அரிவையர் தெருவி னடம்பயி லணிகிளர் தளிரடி தங்கிய
பரிபுர வொலிகள் கிளர்ந்தன பனைமுர சொலிகள் பரந்தன
சுரிவளை நிரைகண் முரன்நன துணைவர்க ளிருவரும் வந்தணி
விரிதரு பவன நெடுங்கடை விற்றமத கரியி னிழிந்தனர்.

(உச)

தூநது மலர்தர ளம்பொரி தூவிழு விருபுடை யின்கணு
நான்மறை முனிவர்கண் மங்கல் நாழநன் மொழிகள் விளம்பிட
மேனிதை நிழல்செய வெண்குடை வீசிய துவரி முருங்குற
வானவா தலைவரு நன்பரு மாளிகை நடுவு புஞ்ந்தனர்.

(உடு)

ஆரியனை யதனின் விளங்கிட வடன்மழ விடைபென நம்பிவை
வரிமல ரமளி யமர்ந்திட மலையர்க டலையர் பணிந்தபி
ஹரிமைநல் வினைகள் புரிந்தன வுரைமுடி விலவேன முன்செய்து
பரிசன மனமகி மும்படி பலபடி மணிநிதி சிந்தினர்.

(௨௬)

வேறு.

இன்ன தன்மையி லுதியர்க டலையர்தா மிடர்கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்தினி துறையுநான் மலையெடு நாட்டெங்கும்
பன்ன கம்புனை பரமர்தந் திருப்பதி பலவுடன் பணிந்தேத்திப்
பொன்னெ டுந்தட மூதெயின் மகோதையிற் புகுந்தனர் வன்றெண்டர்.

(௨௭)

ஆய செய்கையி னாள்பல கழிந்தபி னரசர்கண் முதற்சேரர்
ஆய மஞ்சனத் தொழிலினிற் றெடங்கிடத் துணைவராம் வன்றெண்டர்
பாய கங்கைகூழ் நெடுஞ்சடைப் பரமரைப் பண்டுதாம் பிரிந்தெய்துந்
சேய நன்னெறி குறுகிடக் குறுகினார் திருவஞ்சைக் களந்தன்னில்.

(௨௮)

கரிய கண்டர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு காதலர்த் பெருகன்பு
புரியு முள்ளத்த ருள்ளனைத் துறைவர்தம் பூங்கழ வினைபோற்றி
யரிய செய்கையி லவனியில் கீழ்த்தெழுந் தலைப்புறு மனைவாழ்க்கை
சரிய வேதலைக் குத்தலை மாலையென் றெடுத்தனர் தமிழ்மலை.

(௨௯)

எடுத்த வத்திருப் பதிகத்தி னுட்குறிப் பிவ்வுல கினிற்பாச
மடுத்த வாழ்க்கையை யறுத்திட வேண்டுகென் றன்பரன் பினிற்பாடக்
கடுத்த தும்பிய கண்டர்தங் கயிலையிற் கணத்தவ ருடன்குடத்
தடுத்த செய்கைதான் முடிந்திடத் தங்கமற் சார்புதந் தனிக்கின்றார்.

(௩௦)

மன்ற லந்தரு மிடைந்தபூங் கயிலையின் மலைவல்லி யுடன்குட
வென்றி வென்விடைப் பாகர்தாம் வீற்றிருந் தருளிய பொழுதின்க
ஹென்று சிந்தைநம் மூரனை யும்பர்வென் ளானையி னுடனேற்றிச்
சென்று ஓண்டுகு வாருமென் றயன்முதற் தேவர்கட் கருள்செய்தார்.

(௩௧)

வான நாடாக ளரியயன் முதலினோர் வணங்கிமுன் விடைகொண்டு
ஆந லந்திகழ் சோதிவென் ளானையுங் கொண்டுவன் றெண்டர்க்குத்
தேன லம்புதண் சோலைகூழ் மகோதையிற் திருவஞ்சைக் களஞ்சேரக்
கானி லங்கொள வலங்கொண்டு மேவினார் கடிமதிற் திருவாயில்.

(௩௨)

தேவர் தங்குழா நெருங்கிய வாய்தலிற் திருநாவ லுரர்தங்
காவன் மன்னரும் புறப்பட வெதிர்கொண்டு கயிலைவீற் திருக்கின்
பூவ லம்புதண் புனற்சடை முடியவ ரருளிப்பா டெனப்போற்றி
யேவ லென்றபின் செய்வதொன் திலாதவர் பணிந்தெழுந் தெதிரேற்றார்.

(௩௩)

ஏற்ற தொண்டரை மண்டர்வென் ளானையி னெதிர்வலங் கொண்டேற்ற
நாற்ற டங்குடன் முழக்கெனீ வைவகை நாதமீ தெழுந்தார்ப்பப்
போற்றி வானவர் பூமழை பொழிந்திடப் போதுவா ருயிரெல்லாந்
சாற்று மாற்றங்க ளுணர்பெருந் துணைவரை மனத்தினிற் கொடுசார்ந்தார்.

(௩௪)

சேரர் தம்பிரான் நம்பிரான் றேழர்தஞ் செயலறிந்தப்போதே
சார நின்றதோர் பரியனை மிகைக்கொண்டு திருவஞ்சைக் களஞ்சார்வார்
வீர வெண்களி னுக்கைத்துவிண் மேந்தெலு மெய்த்தொண்டர் தமைக்கண்டார்
பாரி னின்றிலர் சென்றதம் மனத்தொடி பரியமுன் செலவிட்டார்.

(௩௫)

விட்ட வெம்பரிச் செடியினிற் புவிநூதல் வேந்தர்தாம் விதியாலே
யிட்ட மாஞ்சிவ மந்திரமோதலி னிருவிசும் பெழுப் பாய்ந்து
மட்ட லர்ந்தபைந் தெரியல்வன் றெண்டர்மேல் கொண்டமா தங்கத்தை
முட்ட வெய்திமுன் வலங்கொண்டு சென்றது மற்றதன் முன்னாக.

(௩௩)

உதியர் மன்னவர் தம்பெருஞ் சேனையி னுடன்சென்ற படைவீரர்
கதிகொள் வாசியிற் செல்பவர் தம்மைத்தங் கட்புலப் படுமெல்லை
யெதிர்வி சும்பினிற் கண்டிபின் கண்டில ராதலி னெல்லாரு
முதிரு மன்பினி லுருவிய சுகிகையான் முறைமுறை யுடல்வீழ்த்தார்.

(௩௪)

வீர யாக்கையை மேல்கொண்டு சென்றுபோய் வில்லவர் பெருமானைச்
சார முன்சென்று சேவக மேற்றனர் தனித்தொண்டர் மேல்கொண்ட
வாரு மும்மதத் தருவிவெள் ளாணைக்கு வயப்பரி முன்வைத்துச்
சேரர் வீரருஞ் சென்றனர் மன்றவர் திருமலைத் திசைநோக்கி.

(௩௫)

யானை மேல்கொண்டு செல்கின்ற பொழுதினி லிமையவர் சூழாமென்னுந்
தானை முன்செலத் தானெனை முன்படைத் தானெனுந் சூழிழ்மலை
மான வன்றெண்டர் பாடிமுன் னனைந்தனர் மதிநதி பொதிவேணித்
தேன லம்புதண் கொன்றையார் திருமலைத் தென்றிசுச் திருவாயில்.

(௩௬)

மாசில் வெண்மைசேர் பேரொளி யுலகெலா மலர்ந்திட வளர்மெய்ம்மை
யாசி லன்பர்தீஞ் சிந்தைபோல் விளங்கிய வணிகிளர் மணிவாயிற்
றேசு தங்கிய யானையும் புரவியு மிழிந்துசே ணிடைச்செல்வா
ரீசர் வெள்ளிமா மலைத்தடை பலகடற் தெய்தினர் மணிவாயில்.

(௪௦)

அங்க ணெய்திய திருவணுக் கன்றிரு வாயிலி னடற்சேரர்
தங்கள் காவலர் தடையுண்டு நின்றனர் தம்பிரா னருளாலே
பொங்கு மாமதம் பொழிந்தவெள் ளானையி னும்பர்போற் திடப்போந்த
நங்கள் காவலர் நாவலர் காவலர் நண்ணினார் திருமுன்பு.

(௪௧)

சென்று கண்ணுத றிருமுன்பு தாழ்ந்துவீழ்ந் தெழுந்துசே ணிடைவிட்ட
கன்று கோவினைக் கண்டனைந் ததுவெனக் காதலின் விரைந்தெய்தி
நின்று போற்றிய தனிப்பெருந் தொண்டரை நேரிழை வலப்பாகத்
தொன்று மேனிய ரூரனே வந்தனை யென்றன ருலகுயம்.

(௪௨)

அடியு னேன்பிழை பொறுத்தனை யாண்டுகொண் டத்தொடக் கினைநீக்கி
முடிவி லாநெறி தரும்பெருந் கருணையென் றரத்ததோ வெனமுன்னர்ப்
படியு நெஞ்சொடு பன்முறை பணிந்தெழும் பரம்பரை யானந்த
வடிவு நின்றது போன்றின்ப வெள்ளத்து மலர்ந்தனர் வன்றெண்டர்.

(௪௩)

நின்ற வன்றெண்டர் நீரணி வேணிய நின்மலர் கழல்சாரச்
சென்று சேரலன் திருமணி வாயிலின் புறத்தின னெனச்சிசப்பக்
ருன்ற வில்லியார் பெரியதே வரைச்சென்று கொணர்கென வவரெய்தி
வென்றி வானவர்க் கருளிப்பரிடெனவவர் கழறெழு விரைந்தெய்தி.

(௪௪)

மங்கை பாகர்தற் திருமுன்பு சேயுத்தாக வந்தித்து மகிழ்வெய்திப்
பொங்கு மன்பினிற் சேரலர் போற்றிடப் புதுமதி யலைகின்ற
கங்கை வார்சடைக் கயிலைநா யகர்திரு முழுவலின் கதிர்காட்டி
யிங்கு நாமழை ஞானமநீ யெய்திய தென்னென் வருள்செய்ததூர்.

(௪௫)

அரச ரஞ்சலி கூப்பிநின் றடியனே னூரார் கழல்பாற்றிப்
புரசை யானேமுன் சேவித்து வந்தனன் பொழிபுநின் கருணைத்தென்
முரசெய் வெள்ளமுன் கொடுவந்து புருதலிற் திருமுன்பு வரப்பெற்றேன்
விரைசெய் கொணைசேர் வேணியா யினியொரு விண்ணப்ப முளதென்று. (சக)

பெருகு வேதமு முனிவருந் துதிப்பரும் பெருமையா யுனையன்பாற்
திருவு ஶீரப்பும் பாடினேன் திருச்செவி சாத்திடப் பெறவேண்டு
மருவு பாசத்தை யகன்றிட வன்றொண்டர் கூட்டம்வைத் தாயென்ன
வருளு மீசருஞ் சொல்லுக வென்றன ரன்பருங் கேட்பித்தார். (சஎ)

சேரர் காவலர் பரிவுடன் கேட்பித்த திருவுலாப் புறங்கொண்டு
நாரி பாகரு நலமிகு திருவரு ணயப்புட னருள்செய்வா
ருர னுகிய வாலால சுந்தர னுடனமர்ந் திருவீருஞ்
சாரு நங்கண் நாதர்தந் தலைமையிற் றங்குமென் றருள்செய்தார். (சஅ)

அன்ன தன்மையி லிருவரும் வுணிந்தெழுந் தருடலை மேற்கொண்டு
மன்னும் வன்றொண்ட ராலால சுந்தர ராகித்தாம் வருவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழிற்றலை நின்றனர் முதற்சேரர் பெருமானு
நன்மை சேர்கண் நாதரா யவரெயு நயப்புறு தொழில்பூண்டார். (சக)

தலத்து வந்துமுன் னுதயஞ்செய் பரவையார் சங்கிலி யாரென்னு
நலத்தின் மிக்கவர் வல்வினைத் துடக்கற நாயகி யருளாலே
யலத்த மெல்லடிக்க கமலினி யாருட னனின்திதை யாராகி
மலைத்த னிப்பெரு மான்மகள் கோயிலிற் றந்தொழில் வழிநின்றார். (ரு௦)

வாழி மாதவ ரீரால சுந்தரர் வழியிடை யருள்செய்த
வேழி சைத்திருப் பதிகமில் வுலகினி லேற்றிட வெறிமுந்நீ
ராழி வேந்தனாய் வருணனுக் களித்திட வவனுமவ் வருள்குடி
பூழி யிற்றளி யொருவர்தந் திருவஞ்சைக் களத்திலுயத் துணர்வித்தான். (ருக)

சேரர் காவலர் விண்ணப்பஞ் செய்தவத் திருவுலாப் புறமன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற் கேட்டமா சாத்தனார் தரித்திர்தப
பாரில் வேதியர் திருப்பிட லூர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்தெங்கு
நார வேலைகு முலகினில் விளங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே. (ரு௨)

வேறு.

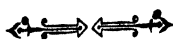
என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினே
டொன்று காதலித் துள்ளமு மோங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கு நிலவி யுலகெலாம். (ரு௩)

வெள்ளாணைச்சூருக்க முற்றிற்று.

ஆ தருவிருத்தம்-ச, உஅக.

பெரியபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

சொந்தப் பத்திரம்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௩	௨௦௦	௩	முதல்வர்	முதல்வர்
௫௩	—	௩௧	திருக்கூட்டத்	திருக்கூட்டத்
௬௬	—	௩௨	மறலு	மழலு
௬௫	—	௧௦	கூற	கூர
௬௨௦	௧௨௦	௩	வேட்கை	வேட்டை
௬௭௩	௪௨	௧	விழுப்பன	விழிப்பன
௬௭௩	௪௨	௨	செறி	செறு
௬௮௭	௪௬	௩	வருவான்	வருமான்
௬௯௫	—	௧௬	சிவத்தரோக	சிவத்தரோக
௨௬௪	௨௭	௪	யுடன்கொடுபுகுந்தார்.	யமுதுசெயவித்தா
௨௮௭	௧௮௧	௩	முனிவருந்	முனிவருந்தேவரு
௩௧௦	௪௦௩	௩	தென்திரு	தென்றிரு
௩௨௪	௫௪௪	௪	பொழிந்தார்.	பொழிந்தார்.
௩௮௬	௧௧௪௩	௨	ராதலினுந்	காதலினுந்
௩௮௬	௧௧௬௬	௩	லருளுடைமை	லருளுடைமை
௩௯௧	௧௧௮௬	௨	ஞானம்	ஞானம்
௪௦௦	௨௧	௨	வாழர்	வாருந்
௪௦௦	௨௩	௪	மாளிகையு	மாளிகையி
௪௭௩	௧௪௭	௨	பேற்றிப்	பேற்றிப்
௪௯௦	—	௧	ஐடியிகள்	ஐடியிகள்

